

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பெரியபுராணம்

என்று வழங்குகிற

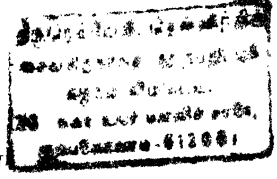
திருத்தொண்டர்புராணம்.

சேக்கிழார்நாயனார்

அருளிச் செய்தது.

இது

யாழ்ப்பாணத்து நல்லா

ஆறுமுகநாவலரவர்களால்

பரிசேர்த்து,

காரைக்காலம்மையார் புராணம்வரையில் எழுதப்பட்ட குசனத்தோடு

சிதம்பரசைவப்பிரகாசவித்தியாசாலைத் தருமபரிபாலகர்

தியாகராஜபிள்ளையால்

சென்னப்பட்டனம்

வித்தியாநுபாலனயந்திரசாலையில்

அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ஏழாம் பதிப்பு.

விபவனாபங்குனிமீ.

(Copyright Registered.)

சூசீபத்திரம்.

புராணம்.

பக்கம்.

திருமுறைகண்டபுராணம்.
திருத்தொண்டர்புராணசாரம்.
திருப்பதிகக்கோவை.
திருப்பதிகக்கோவை.
அறுபத்துமூன்றுநாயன்மார்திருநட்சத்திரம்.
திருத்தொண்டத்தொகை.
திருத்தொண்டர்திருவந்தாதி.
திருத்தொண்டர்திருநாமக்கோவை.
சேக்கிழார்நாயனர்புராணம்.

க
௭
௧௮
௨௦
௨௨
௨௪
௨௭
௩௯
௪௧

புராணம்.

பக்கம், புராணம்.

பக்கம்.

பாயிரம்.

க. திருமலைச்சுருக்கம்.

திருமலைச்சிறப்பு.
திருநாட்டுச்சிறப்பு.
ம. பதினாறுபுராணம்.
திருக்கூட்டச்சிறப்பு.
தடுத்தாட்கொண்டபுராணம்.

உ. தில்லைவாழ்த்துணர்ச்சுருக்கம்.

தில்லைவாழ்த்துணர்புராணம்.
திருநீலகண்டநாயனர்புராணம்.
இயற்பகைநாயனர்புராணம்.
இலையான்குடிமாநாயனர்புராணம்.
மெம்பிப்பொருளையனர்புராணம்.
விறண்டிண்டநாயனர்புராணம்.
அமர்ந்திரையனர்புராணம்.

ங. இலையலித்தசுருக்கம்.

எறிபத்தநாயனர்புராணம்.
ஏனாதிநாதநாயனர்புராணம்.
கண்ணப்பநாயனர்புராணம்.
குங்குலியக்கலநாயனர்புராணம்.
மானக்கஞ்சாநாயனர்புராணம்.
அரிவாட்டநாயனர்புராணம்.
ஆலையநாயனர்புராணம்.

ச. மும்மையாலலகாண்டசுருக்கம்.

மூர்த்தநாயனர்புராணம்.
முருகநாயனர்புராணம்.
உருத்திரபசுபதிரையனர்புராணம்.
திருநாளைப்போவாரநாயனர்புராணம்.

எ திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனர்புராணம்.
அ சண்டேசநாயனர்புராணம்.
க. அ. கு. திருநீலமசுருக்கம்.
உ. உ. திருநாவுக்கரசநாயனர்புராணம்.
௩. ௩. குலச்சிறைநாயனர்புராணம்.
௩. ௩. பெருநிழிலைக்குறும்பநாயனர்புராணம்.
௩. ௩. காரைக்காலம்மையார்புராணம்.
௩. ௩. அப்பூதியடிகளையனர்புராணம்.
௩. ௩. திருநீலக்கநாயனர்புராணம்.
௩. ௩. நமிநத்தியடிகளையனர்புராணம்.
௩. ௩. சு. வம்பறுவர்வண்டுச்சுருக்கம்.
௩. ௩. திருஞானசம்பந்தமூர்த்தநாயனர்புராணம்.
௩. ௩. ஏயர்கோன்கலிக்காமநாயனர்புராணம்.
௩. ௩. திருமூலநாயனர்புராணம்.
௩. ௩. தண்டியடிகளையனர்புராணம்.
௩. ௩. மூர்க்கநாயனர்புராணம்.
௩. ௩. சோமாசிமாநாயனர்புராணம்.
௩. ௩. எ. வாரீகோண்டவனமுலையாள்சுருக்கம்.
௩. ௩. சாக்கியநாயனர்புராணம்.
௩. ௩. சிறப்புலிநாயனர்புராணம்.
௩. ௩. சிறுத்தொண்டநாயனர்புராணம்.
௩. ௩. சேரமான்பெருமானையனர்புராணம்.
௩. ௩. கணநாதநாயனர்புராணம்.
௩. ௩. கூற்றுநாயனர்புராணம்.

௧௬௯
௧௮௩
௧௯௬
௨௪௩
௨௪௮
௨௮௦
௨௮௭
௨௯௧
௨௯௩
௩௯௮
௪௩௬
௪௪௨
௪௪௩
௪௪௪
௪௪௭
௪௪௮
௪௪௯
௪௪௯
௪௪௯

புராணம்.	பக்கம்.	புராணம்.	பக்கம்.
அ. பொய்யடிமையில்தபுலவர் சநுக்கம்.		புகழ்த்துணைநாயனர்புராணம்.	சகக
பொய்யடிமையில்தபுலவர் புராணம்.	ச௪௮	கோட்புலிநாயனர்புராணம்.	௩௦௦
புகழ்ச்சோழநாயனர்புராணம்.	ச௪௯	கக. பத்தராய்ப்பணிவார்சநுக்கம்.	
நரசிங்கமுனையரையநாயனர்புராணம்.	ச௮௩	பத்தராய்ப்பணிவார்புராணம்.	௩௦௨
அதிபத்தநாயனர்புராணம்.	ச௮௪	பரமனையேபாடுவார்புராணம்.	௩௦௩
கலிக்கம்பநாயனர்புராணம்.	ச௮௫	சித்தத்தைச்சிவன்பாலேவைத் தார்புராணம்.	௩௦௩
கலியநாயனர்புராணம்.	ச௮௬	திருவாரூர்ப்பிறந்தார்புராணம்.	௩௦௩
சத்திநாயனர்புராணம்.	ச௮௭	முப்பொழுதுத்திருமேனிதீண்டு வார்புராணம்.	௩௦௩
ஐயடிகள்காடவர்கோனையனர்புராணம்.	ச௮௮	முழுநிறப்பூசியமுனிவர்புராணம்.	௩௦௪
கூ. கறைக்கண்டன்சநுக்கம்.	ச௮௯	அப்பாலுமடிச்சாரந்தார்புராணம்.	௩௦௫
கணம்புல்லநாயனர்புராணம்.	ச௯௦	கஉ. மன்னியவீரீச்சநுக்கம்.	
காரிநாயனர்புராணம்.	ச௯௧	பூசலார்நாயனர்புராணம்.	௩௦௫
நின்றசீரெடுமொறநாயனர்புராணம்.	ச௯௨	மங்கையர்க்கரசியார்புராணம்.	௩௦௬
வாயிலார்நாயனர்புராணம்.	ச௯௩	நேசநாயனர்புராணம்.	௩௦௮
முனையடுவார்நாயனர்புராணம்.	ச௯௪	கோச்செங்கட்டோழநாயனர்புராணம்.	௩௦௮
கடு. கடல்துழந்தசநுக்கம்.	ச௯௫	திருநீலகண்டயாழ்ப்பாண நாயனர்புராணம்.	௩௧௦
கழற்சிக்கநாயனர்புராணம்.	ச௯௬	சடையநாயனர்புராணம்.	௩௧௨
இடங்கழிநாயனர்புராணம்.	ச௯௭	இசைநூனியார்புராணம்.	௩௧௨
செருத்துணைநாயனர்புராணம்.	ச௯௮	கங. வெள்ளானைச்சநுக்கம்.	௩௧௨

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கொற்றவன்குடி உமாபதிசிவாசாரியர்

அருளிச்செய்த

திருமுறைகண்டபுராணம்.

கருமுறை விண்டடி யவருபு மாறருள் கவுணியர் குலதீபந்
தருமிறை நாவுக் கரசா னுரர் தாஞ்சே மித்திமத்
திருமுறை கண்ட புராண முரைக்கச் சிந்தூர முகனற்றான்
ஒருமுறை யிருமுறை மும்முறை வாழ்த்தி யுவந்தன் பொடிபணிவாம்.

வேறு.

உலகமகிழ் தருசைய மீதுதோன்றி யோவாது வருபொன்னி சூழ்சோனாட்டின்
றிலகமென விளங்குமணி மாடவாழ்ந் தியாகேசர் பதம்பணிந்து செங்கோலோச்சி
யலகில்புகழ் பெறுராச ராசமன்ன னபயகுல சேகரன்பா லெய்துமன்ப
றிலகுமொரு மூவரான் பதிகமொன்றென் றேயினிதி னுரைசெய்ய வன்பாற்கேட்டு.

கையிரண்டு முச்சிமே லேறக்கண்ணீர் கரைத்தோட மெய்ம்முழுதும் புலகம்போர்ப்ப
வையன்மலர்ப் பதமுளத்தேகொண்டுபோற் றியரியமுறைதேடவெங்குடிலாமையாலே
கையுமனத் தினனாகி யிருக்குங்கலை ஈரையு ரினிலாதி சைவமறையோன்பால்
வையமெலா மீடேறச் சைவம்வாழ மாமணிபோ லொருசிறுவன் வந்துதோன்றி. (உ)

வளமொடுப டயனவிதிச் சடங்கும்பூண்டு மறைமுதலாக் கலையின்று வருநாளீ
ன்ற, கிளர்மறையோ னேருர்க்குச் செல்லமைந்தன் கேடில்பிதா வுரைத்தமொழிப்படி
யேயந்தி, யினமதிச்செஞ் சடைப்பொல்லாப் பிள்ளையாரை யேத்தியா ராதிப்பா னினி
தினேகி, புனாலியன் பொடிதிருமஞ் சனமுன்னாகு முரியவெலாஞ் செய்துகிவேதன
முன்வைத்து. (ங)

பெருமா னமுதுசெய வேண்டுமென்ன விறைஞ்சிடவு மமுதுசெயா திருப்பக்கண்டு
வெம்பியுள மேதேனுந் தவறிங்குண்டோ வேழமுக னேயடியே னிவேதித்திட்ட
பம்பமுத முன்னாது தென்னையெண்ணப் பரிந்துதலை தன்னோதப் புகுங்காலெம்மா
னம்பிபொறு வெனத்தடுத்தவ் வமுதமெல்லா னன்கருந்தவுவந்துநம்பி நலில்வதானன்.

எந்தையே யினியடியேன் பள்ளிக்கேகி லெங்குடே சிகனடிப்பா னாதலாலே
சந்தமறை முதற்கலை ணீயேயோதித் தரல்வேண்டு மெனவேழ முகத்தோன்றானு
மந்தமற வோதுவிக் வோதுநம்பி மகிழ்ந்தனன் றதுபோல மந்தைநாளும்
வந்தையொடு சிகழ்கம்பி யாண்டாரம்பி மேவியிருந் திடுஞ்செய்தி வேந்தன்கேளா.

செல்வயிரு திருநாரை யூரின்மேவுஞ் சிவனளித்த மதகரிக்குச் சிந்தைகூர்ந்து
நல்லபுக முடையநம்பி யாண்டாரம்பி நண்டினொடு கிவேதிப்பான் மதுரமிக்க

வெல்லையில்வாழைக்கனிதே நவலோடப்பமென் னுண்டையிவ்வுலகோரெடுக்கவென் றே, மல்லன்மிகு சேனையுட னிராசராச மன்னவனு மந்கரில் வந்துசேர்ந்தான். (௬)

ஆங்கதனுக் கந்கரி லிடம்போதாம் லயல்குழப் பதின்காத வகலவெல்லே, மாங் கனிவாழைக்கனிகள் வருக்கையாவும் வந்தனவவ் வெல்லையெல்லா மருவவைத்துப், பாங்கினுட னம்பிதாள் பணிந்து மன்னன் பலகனிகள் கொணர்ந்தவெலாம் பகர்ந்து போற்றி, ஈங்கிதனைப் பொல்லாத பிள்ளையாருக் கிப்பொழுதே நிவேதிக்க வென்று சொன்னான். (௭)

நம்பியர சன்சொன்ன வார்த்தைகேளா நன்றுனது பணியென்ன வருளாலுன் னித், தும்பிழக னடிபணிந்து மன்னனிங்குத் தொகுத்தனநீ யமுதுசெய வேண்டுமெ ன்னக், கம்பமதக் களிற்றுமுகத் தானுமங்குக் கருத்தினுட னம்பியுரைக் கிசைந்துகா ட்ட, விம்பினில் வந்தனநாற் சுத்திபெய்தே யிருந்தவெலாம் படைக்கவவ னேற்றல் செய்தான். (௮)

புகர்முகக்கை புறப்படவே படைத்தவெல்லாம் புகுத்தவிட மறியாமற் போனபின்னை யகநெகிழ மெய்யரும்பிக் கண்ணீர் வார நம்பிகழ லன்பிஞ் லரசன்போற்றி மிகவுமொரு விண்ணப்ப மடியேற்குண்டு வேதியனே கேளென்று விளம்புவான்மெய்ப் புகழதுசேர் மூவர்தமிழ்தொண்டர்செய்திபூதலத்திலவிளங்கவெனப்போற்றினின்றான்.

அந்தவுரை கேட்டலுமங் கரசன்நன்னை நம்பிகழ்த் தருள்புரிவா னருள்சேர்மூவர் செந்தமிழ்க் கிருந்தவிட மன்பருள்ளோர் செய்திக்கவ் விராயகன்றான் சிந்தித்தெந்நா யத்தவகை யேதென்று கேட்டாலெந்தை மகிழ்த்தருளு மந்நெறியை வழாதுனக்குத் தந்திடுவன் மன்னபொறு வென்றுரொல்லித் தந்திமுகன்சந்நியிற் றுழந்துசென்றான்.

சென்றுபணிந் திபழகத்தோன் பாதப்போதைச் சென்னியில்வைத் தவனருளிற் றிளைத்துச்சிந்தை, யொன்றுமற வுருகியிழி தாரைகொள்ள வுண்மையினால் வந்தித்தங் குவாவோன்நன்னை, யின்நிழ்சேர் மூவர்தமிழ் இருந்தவெல்லே யெல்லையில்சீர்த் திருத் தொண்ட ரியல்புமூர்த்தி, நன்றுமருள் செய்தருள வேண்டுமென்ன நாகமுகனம்பிக்கு கலிலலுற்றான். (௧௧)

வாரந்தருட்க ணீர்சொரிய நம்பிகேட்ப வண்டமிழ்க் கிருந்தவிட மன்றுளாடுங் கூர்ந்தவிருட் கண்டர்புறக் கடையின்பாங்கர்க் கோலமலர்க் கைகளாடையாளமாகச் சார்ந்தனவென் றருள்செய்துதொண்டர்பேறுஞ்சாற்றுதலாற்சுகதலத்தோருளைச்சார வாரந்தமிழ் இருந்தவிட மன்பர்செய்தி யத்தனைபு நம்பிமனத் தருளிக்கொண்டார். (1)

கொண்டுகுல சேகரனாங் கோன்பால்வந்து குஞ்சரத்தோ னருள்செய்த கொள் கையெல்லா, மண்டுபெருங் காதலுடன் சொல்லியாத் வண்டமிழின் பெருமைதனை வகுத்துச்சொல்வார், கண்டபெரு மந்திரமே மூவர்பாடல் கைகாண மந்திரங்கண் ணுதலோன்கூட, லெண்டிசையுஞ் சிவனருளைப் பெறுதற்காக விம்மொழியின் பெரு மையையா னியம்பக்கேனீ. (௧௨)

சேடர்மலி காழிநகர் வேந்தர்தாமுந் தேவர்புகழ் திருத்தோணிச் சிவனார்பங்கிற் பீடுடைய வுமைமுலைப்பா லுள்ளாலுண்டு பிஞ்ஞகளைச் சினவிடைமேற் பெருக்ககண்டு

தோடுடைய செவியன்முதற் கல்லூரென்னுந் தொடைமுடிவாப் பரசமயத் தொகை
கண்மாளப், பாடினார் பதிகங்கள் பாலிலொன்றும் பதினொருயிரமுளதாப் பகருமன்றே.

திருநாவுக் கரையரெனுஞ் செம்மையாளர் தீயமணர் சிதைநீங்க வதிகைமேவுங்
குருநாமப் பரஞ்சுடரைப் பரவிச்சூலை கொடுங்கூற்றூ யினவென்ன வெடுத்துக்கோதி
லொருமானைத் தரிக்குமொரு வரையுங்காறு மொருநாற்பத் தொன்பதினா யிரமதாகப்
பெருநாமப் புகலூரிற் பதிகங்கூறிப் பிஞ்ஞகனா ரடியிணைகள் பெற்றுளாரே. (௧௫)

பின்புசில நாளின்னக னூரூர்நம்பி பிறங்குதிரு வெண்ணெய்கல்லூர்ப் பித்தாவெ
ன்னு, மின்பமுதற் நிரூப்பதிக மூழிதோறு நிரூய்முப் பத்தெண்ணு யிரமதாக, முன்பு
புகன் நவர்கொடித்தான் மலையிற்சேர்ந்தார் முறைகளெல்லாந் திருத்திலலை மூனூர்த
ன்னி, லன்றவர்கை யிலச்சினையால் வைத்தார்மன்ன வாராய்ந்து தருகவென வருளிச்
செய்தார். (௧௬)

அருமறையைச் சிச்சிலிபண் டருந்தத்தேடு மதுபோலன் நிதுவென்று முளதாமு
ண்மைப், பரபதமுந் தற்பரமும் பரனையன்றிப் பலரிலலை யென்றெழுதும் பனுவல்
பாரி, நெரியினிடை வேவாதாற் நெதிரேயோடு மென்புக்கு முயிர்கொடுக்கு மிடுஞ்
சாற்றுங், கரியைவலை விக்குங்கன் மிதக்கப்பண்ணுங் கராமதலை கரையிலுறந் காற்
றுங்காணே. (௧௭)

என்றென்று நம்பிக்குப் பரிவாலுண்மை யின்றமிழின் பெருமைதனை யியம்பக்
கேட்டுக், குன்றென்று பேருருவங் கொண்டாற்போலங் குஞ்சுரத்தோ னருளினை
யுட் கொண்டுமன்னன், மன்றினிடஞ் சென்றுமறை யோர்கடொண்டர் வார்சடை
யோர் காவலுடை மரபோர்க்கெல்லா, நன்றெங்குள் கணபதிதன் சொல்லிதென்று
நன்மையுடன் மன்னவனார் நலிலுங்கலை. (௧௮)

அத்தகையோர் தாழ்த்துவைத்த மூவர்வந்தா லறைதிறக்கு மெனவுரைக்க வரசன்றனு
மெய்த்தகுடி ரம்பலவர்க் குற்றசெல்வ விழாவெடுத்து விளம்புதமிழ் மூவர்தம்மை
யுய்த்தணிவீ தியினிலுலா வருவித்தும்பர் நாயகன்றன் கோயில்வல முக்கியுள்ளே
சித்தமெலா முருக்குதரி முருக்கைசேரச்சேர்த்தியவர் சேர்த்ததெனச்சேப்பிரின்றன்.

ஐயர்நட மாடுமம் பலத்தின்மேல்பா வருள்பெற்ற மூவர்தம் தருள்சேய்செய்ய, கைய
துவே யிலச்சினையாருந்தகாப்பைக் கண்டவர்க ளதிரையிப்பக்கடைவாய்கீர்கிப், பொய்
யுடையோ ரறிவுதனைப் புலன்கண்மூடும் பொற்பதுபோற் போதமிகும் பாடநன்னை,
நொய்யசிறு வன்மீக மூடக்கண்டு கொடிப்பாவி னிற்சிந்தை கொந்தவேந்தன். (௨௦)

பார்த்ததனைப் புறத்துய்ப்ப வுரைத்துமேலே படிந்திருந்தமண்மலையைச்சேர்த்தன்னிச்
சீர்த்ததில தயிலமலி கும்பங்கொண்டு செல்லுநனை யச்சொரிந்து திருவேடெல்லா
மார்த்தவரு ளதனாலே யெடுத்துநோக்க வலகிலா வேடுபழு தாகக்கண்டு
தீர்த்தமுடிக்க கணிபரனே பரனையென்னச் சிந்தைதளர்ந் திருகணீர் சோரரின்றன். ()

எந்துபுகழ் வளவளிவ்வா நன்பினாலே யிடர்க்கடலின் கரைகாணு தினையுங்காலச்
சார்த்தமலை மகள்கொழுந னருளால்வேதச் சைவநெறித் தலைவரெனு மூவர்பாடல்
வேய்த்தனபோன் மண்மூடச்செய்தேயின்ன வேண்டிவனைவைத்தோமென்றலகிலுள்ள
மாந்தரோடு மன்னவனுங் கேட்குமாற்றால் வானகத்தி லோரோசை யெழுந்ததன்றே.

அந்தமொழி கேட்டலுமே மன்னன்னு மாடினான் பாடினான் னலக்கண்யாவஞ்,
சிந்தினு னமுதமுண்டான் போலநெஞ்சந் தேறினான் மப்பிதிரு வடியிற்றும்ப்தான், பந்
தமறு சிவனடியார் கொள்கவென்றான் பண்டாரந் திறந்துவிட்டான் பரிவுகடந்தான்,
இந்தவகைப் பெருங்களிகொண் மன்னன்னு மெழின்முறையை முன்போல வகுக்க
வெண்ணி, (உக)

மன்னுதமிழ் விரகரெங்கள் காழிவேந்தர் வகுத்தருளா லமைத்ததிரு முறையோர்
மூன்று, மன்னவகை வாசீசர் முறையோர்மூன்று மாருர ருரைத்ததிரு முறையதொன்
றுந், தன்னுவகை யேழாகத் தொகுத்துச்செய்தான் றாயமனு வெழுக்கோடி யென்ப
துன்னித், தன்னிகரி நிறுவருளான் மன்னன்னுநூர் தாரணியோர் வீடுபெறுந் தன்
மைகுழந்தே. (உச)

வேறு.

பண்புற்ற திருஞான சம்பந்தர் பதிகமுந்தூற்
றெண்பத்தி னான்கினு விலக்குதிரு முறைமூன்று
நண்புற்ற நாவரசர் முந்தூற்றேழ் மூன்றினால்
வண்பெற்ற முறையொன்று தூற்றினால் வன்றெண்டர். (உரு)

ஆகவளர் திருமுறையே முருட்டிருவா சகமொன்று
மோகமெறி திருவிசைப்பா மாலமுறை யொன்றுசிவ
போகமிகு மந்திரமா முறையொன்று புகழ்பெற்றவே
பாகமிகுந் திருமுறைகள் பத்தாக வைத்தார்கள். (உஈ)

வைத்ததற்பி னம்பிகமுன் மன்னப்பிரான் மகிழ்ந்திறைஞ்சிச்
சித்திதரு மிறைமொழிந்த திருமுகப்பா சுரமுதலா
வ்யுத்தபதி கங்கையு மொருமுறையாச் செய்கவெனப்
பத்திதருந் திருமுறைகள் பதினென்றான் பண்ணினார். (உஎ)

மந்திரங்க ளெழுக்கோடி யாதலினான் மன்னுமவ
ரிந்தவகை திருமுறைக ளேழாக வெடுத்தமைத்துப்
பந்தமுறு மந்திரங்கள் பதினென்று மாதலினு
லந்தமுறை நான்கினொடு முறைபதினென் றுக்கினார். (உஅ)

ஆக்கியபின் நிருத்தொண்டத் தொகையடைவை யருளாலே
நோக்கியபின் னுயன்மார் நுடங்கடைவுந் தொழிற்பேறும்
பாக்கியத்தா லிபமுகத்தோ னருள்செய்த பகுதியினால்
வாக்கியல்சே ரந்தாதி நம்பியடை வேவகுத்தார். (உக)

சேருள்சே ரறுபத்து மூவர்தனி திருக்கூட்டஞ்
சாரமவ ரொன்பானுந் தண்டமிழா னுரைசெய்து
பேரிசையாம் வகையடைவு புவியினிடைப் பெருமையினுந்
சேருவது திருவெருக்கத் தம்புலியூர் சென்றடைந்தார். (உ௦)

சென்னியரு ணம்பியிவ ரந்தகரைச் சேர்ந்துசிவன்
மன்னுதிருக் கோயிலினை வலங்கொண்டு பணிந்தானே
யின்னரிசைதந் தருளென்ன விரக்கமுடன் குறைந்திரப்பக்
கன்னியொரு பங்குடையோ னருள்செய்த ிடனுரைப்பாம். (உ௧)

நல்லிசையாழ்ப் பாணனார் நன்மரபின் வழிவந்த
வல்லியொருத் திக்கிசைகள் வாய்ப்பவளித் தோமென்று
சொல்லவவ டனையழைத்துச் சருதிவழிப் பண்டமுவு
நல்லிசையின் வழிகேட்டு நம்பியிறை யுண்மகிழ்த்தார்.

(௩௨)

ஆங்கவளை யம்பலத்து ளாடுவார் திருமுன்பே
பாங்கினுடன் கொடுவந்து பண்ணடைவு பயில்பாட
லோங்கருளான் முறைபணித்தற் கொக்குமென வேரோசை
நீங்கரிய வானிங்க ணிகழுவர சன்கேட்டான்.

(௩௩)

மன்னனுக்கு நம்பிக்கு மறையவர்மூ வாயிரவர்
பன்னரிய திருத்தொண்டர் பலதுறையோர்க் குங்கேட்க
வின்னருண்முன் வியந்துரைத்த விவண்முதலா விசைத்தவிசை
தென்னிலமேன் ிகத்தோன்றத் திருவருளாற் றேன்றியதாம்.

(௩௪)

சொன்னட்ட பாடைக்குத் தொகையெட்டுக் கட்டளையா
யின்னிசையாற் றருத்தக்க ராகத்தேழ் கட்டளையாம்
பன்னுபழந் தக்கரா கப்பண்ணின் மூன்றுளதா
முன்னரிய தக்கேசிக் கோரியண்டு வருவித்தார்.

(௩௫)

மேயுருறிஞ் சிக்குஞ்ச வியாழக்குறிஞ் சிக்காறு
பாவுபுகழ் மேகரா கக்குறிஞ்சிப் பாவிரண்டு
சேவுவந்த விர்துளத்தின் செய்திக்கு நான்கினிய
தாவில்புகழ்க் காமாத்தின் றன்மைதனக் கிரண்டமைத்தார்.

(௩௬)

கார்தார மாகிய பியந்தையாங் கட்டளைக்கு
வாய்ந்தவகை மூன்றாக்கி வன்னட்ட ராகத்திற்
கேய்ந்தவகை யிரண்டாக்கிச் செவ்வழியொன் றாக்கியிசைக்
கார்தார பஞ்சமத்தின் கட்டளைமூன் றாக்கினார்.

(௩௭)

கொல்லிக்கு நாலாக்கிக் கவுசிகத்துக் கூறும்வகை
சொல்லிலிரண் டாக்கியிடு தூங்கிசைநேர் பஞ்சமத்திற்
கொல்லையினி லொன்றாக்கிச் சாதாரிக் கொன்பதாப்
புல்லுயிசைப் புறநீர்மைக் கொன்றாகப் போற்றினார்.

(௩௮)

அந்தாளிக் கொன்றாக்கி வாஈச ருந்தபிழின்
முந்தாய பலதமிழ்க் கொன்றொன்ற மொழிவித்து
நந்தாத நேரிசையாங் கொல்லிக்கு நாட்டிலிரண்
டந்தாடுங் குறுந்தொகைக்கோர் கட்டளையா விரித்துரைத்தார்.

(௩௯)

தாண்டகமாம் பாவுக்கோர் கட்டளையாத் தாபித்தங்
காண்டகையார் தடுத்தாண்ட வையரரு டியமுறைக்
கீண்டிசைசே ரிந்தனத்துக் கிரண்டாக வெடுத்துரைத்து
நீண்டதக்க ராகத்துக் கிரண்டாக நிகழ்வித்தார்.

(௪௦)

கூறரிய நட்டரா கத்திரண்டு கொல்லிக்கு
வேறுவகை மூன்றாக மிகுத்தபழம் பஞ்சரத்துக்
கேறும்வகை யிரண்டாக்கி யின்னிசைதேர் தக்கேசிக்
பேழிசையா றாக்கியதிற் கார்தாரம் பிரித்திரண்டாம்.

(௪௧)

ஒன்றாகுங் கார்தார பஞ்சமத்துக் கோரிரண்டா
 நன்றான சீர்நட்ட பாடைக்கு நவின் றுரைக்கிற்
 குன்றாத புறநீர்மைக் கிரண்டாகுங் கூறுமிசை
 யொன்றாகக் காமரத்துக் கொன்றாகப் போற்றினார். (௪௨)

உற்றவிசைக் குறிஞ்சிக்கோ ரிரண்டாக வகுத்தமைத்துப்
 பற்றரிய செந்துருத்திக் கொன்றாக்கிக் கவுசிகப்பாற்
 றுற்றவிசை யிரண்டாக்கித் தூயவிசைப் பஞ்சமத்துக்
 கற்றவிசை யொன்றாக்கி யானருளால் விரித்தமைத்தார். (௪௩)

இத்தவகை சிவன்செலிப்பா லெக்கண்ணுந் தழைத்தோங்க
 வந்தபிலா வறுபத்து ஸூவரு ளம்புவிமே
 னந்தியிட மும்மலமு ஈல்லுலகோர் நீங்கியிடச்
 சிந்தையருட் சிவமாகத் தெளிவித்தா னருட்சென்னி. (௪௪)

சீராரந் திருமுறைகள் கண்டதிறற் பார்த்திபன
 மேராரந் பிறைவனையு மெழிலாரு ஈம்பையு
 மாராத வன்பினுட னடிபணித்தந் கருள்விரவச்
 சோராத காதன்மிசுந் திருத்தொண்டர் படித்துதிப்பாம். (௪௫)

திருமுறைகண்டபுராண முற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம் - ௪௬.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கொற்றவன்குடி உமாபதிசிவாசாரியர்

அருளிச்செய்த

திருத்தொண்டர்புராணசாரம்.

மல்குபுகழ் வன்றெண்ட ருளாலீந்த வளமருவு திருத்தொண்டத் தொகையின் வாய்மை, நல்கும்வகை புல்கும்வகை நம்பியாண்டார் நம்பிதிரு வந்தாதி நவீன வாற்றாற், பல்குநெறித் தொண்டர்சீர் பாவவல்ல பாண்மையா ரெமையாளும் பரி வால்வைத்த, செல்வரிசுத் திருத்தொண்டர் புராணமேவுத் திருத்துபய னடியேனுந் செப்பலுற்றேன். (க)

சந்தரமூர்த்திநாயனர்புராணம்.

தண்கயிலை யதுநீங்கி நாடலூர்வாழ் சைவனார் சடையனார் தனயனாராய், மண்புகழ் வருட்டிறையானோலைகாட்டி மணம்விலக்க வன்றெண்டா யதிகைசேர்ந்து, தண்பினுட னருள்புரிய வாருந்மேலி சலங்கிளரும் பரவைநோ ணையத்துவைகித், திண்குலவும் விழந்திண்டர் திறல்கண்டேத்துத் திருத்தொண்டச் தொகையருளாற் செப்பினோரே.

செப்பலருங் குண்டையூர் செல்லழைத்துத் திருப்புகலூர்ச் செங்கல்செழும் பொன்னா ஷ்செய்து, தப்பின்முது குன்றித்தரும் பொருளாற்றிட்டுத் தடத்தெடுத்துச் சங்கிலி தோள் சார்த்துகாத், னொப்பிறனித் துதுவந்தா றாடுகீறி யுறுமுதலை சிறுமதலை யுய்யு ள்கி, மெய்ப்பெரிய கலந்தேறி யருளாற்சேர வேந்தருடன் வடகயிலை மேலினோரே. (க)

தில்லைவாழ்ந்தணர்புராணம்.

கல்லவா னவர்போற்றற் தில்லைமன்று ண்டுகஞ்செய் பெருமானுக் கணியார் நற்பொற், நெல்லவான் பணியெடுத்தற் குரியார்வீடுத் துறந்தநெறி யார்தொண்டத் தொகைமுன் பாடத், தில்லைவா ழுத்தணனென் நெறித்துநாதன் செப்புமரு ளுடையார் முத் தியார்பட்டிச், கெல்லகாண் பரியாரொப் புலகிற்றாமே யேய்த்துளா ரெமையாள வாய்த்துளாரே. (ச)

திருநீலகண்டநாயனர்புராணம்.

தில்லைநகர் வேட்கோவர் தூர்த்தராகித் தீண்டிலெமைத் திருநீல கண்டமென்று, சொல்லுமனை யாடனையே யன்றிமற்றுத் துடியிடையா ரிடையின்பர் துறத்துழைத்தங், கெல்லையிலோ டிறைவைத்து மாற்றிநாங்க ளெடுத்திலமென் றியம்புமென விழிந்து பொய்கை, மெல்லியலா ளுடன்மூழ்கி யிளமையெய்தி விளங்குபுலிச் சூத்தரனை மேலினோரே. (சு)

இயற்பகைநாயனர்புராணம்.

எழிலாருங் காலிரிப்பும் பட்டினத்து வியல்வணிக ரியற்பகையா ரிருவர்தேட், வழலாய பிராண்னூர்த்த மறையோனுகி யாயிழையைத் தரவேண்டி யணையவையன், கழலாரப் பணிந்துமனைக் கற்பின்மேன்மைக் காதலியைக் கொடுத்தமர்செய் கருத் தால்வந்த, பிழையாருஞ் சுற்றமெலாந் துணித்துமீளப் பிஞ்ஞகா ரழைத்தருளப் பெற்றுளாரே. (சு)

இனியான்குடிமாறநாயனர்புராணம்.

மன்னியவே ளாண்டொன்மை யிளைசமாற்ர் வறுமையா லுணவுபிக மறத்துவைகி யுன்னருநர் ளிருண்மழையி லுண்டிவேண்டி யும்பர்பிரா னனையவய லுழுதுவித்துஞ்

செந்நென்முனை யமுதமுனை யலக்காலாக்கிச் சிறுபயிரின் கறியமுது திருந்தச்செய்து
பன்னலரு முணவருந்தற் கெழுந்தசோதிப் பரலோக முழுதாண்ட பான்மையாரே. (1)

மெய்ப்பொருளையுர்புராணம்.

சேதிபர்நற் கோவலார் மலாடமன்னர் திருவேட மெய்ப்பொருளாத் தெளிந்த
சிந்தை, நீதியினு ருடன்பொருது தோற்றமாற்ற நெடுஞ்சினமும் கொடும்படையு
நிகழாவண்ண, மாதவர்போ லொருமுறைகொண் டணுகிவாளால் வன்மைபுரிந் திடம
ருண்டு வந்ததத்தன், காதலுற நமர்தத்தா வென்றுநோக்கிக் கடிதகல்வித் திறைவனடி
கைக்கொண்டாரே. (அ)

விறன்மிண்டநாயனார்புராணம்.

விளங்குதிருச் செங்குன்றார் வேளாண்டொன்மை விறன்மிண்டர் திருவாரூர்
மேயுநாளில், வளங்குலவு தொண்டாடி வணங்காதேகும் வன்றெண்டன் புறகவனை
வலியவாண்ட, துளங்குசடை முடியோனும் புறகென்றன்பாற் சொல்லுதலு மவர்
தொண்டத் தொகைமுன்பாட, வுளங்குளிர வுளதென்ற ரதனலண்ண லுவகைதர
அயர்கணத்து ளோங்கினாரே. (க)

அமர்ந்திநாயனார்புராணம்.

பழையாறை வணிகரமர் நீதியார்பாற் பரவுசிறு முனிவடிவாய்ப் பயிலுநல்லூர்க்,
ருமைகாதர் வந்தொருகோ வணத்தைவைத்துக் கொடுத்தனை யெடுத்தொளித்துக்
குளித்துவந்து, தொழிலாரு மதுவேண்டி வெகுண்டிரீர்த் துலையிலிடுங் கோவண்ணேர்
அக்குமென்ன, வெழிலாரும் பொன்மனைவி யிளஞ்சேயேற்றி யேறினர்வா னுலகு
தொழ வேறினாரே. (க0)

எழிபத்தநாயனார்புராணம்.

திருமருவு கருவூர னிலையார்சாத்துஞ் சிவகாமி யார்மலரைச் சிந்தையானே
யரனெறியோ ரெறிபத்தர் பாகரோடு மறவெறிய வென்னுயிரு மகற்றீரென்று
புரவலனார் கொடுத்தபடையன்பால்வாங்கிப் புரிந்தரிவான்புகவெழுந்தபுனிதவாக்கார்
கரியினுடன் விழுந்தாரு மெழுந்தார்தாமுங் கணநாத ரதுகாவல் கைக்கொண்டாரே.

ஏனாதிநாயனார்புராணம்.

ஈழக் குலச்சான்ற ரெயின லூர்வா மேலுதி நாத்தன நிறைவனீற்றைத்
தாழத் தொழும்பார் படைகளாற்றுந் தன்மைபெறு வதிசூன் சமரிற்றோற்று
வாழத் திருநீறு சாத்தக்கண்டு மருண்டார் தெருண்டார்கை வாள்விடாரநேர்
வீழக் களிப்பார்போ னின்றேயாக்கை விடுவித்துச் சிவனருளே மேவிலாரே. (கஉ)

கண்ணப்பநாயனார்புராணம்.

வேடரதி பதியுடுப்பூர் வேந்தனாக வளங்கியசேய் திண்ணனார் கன்னிவேட்
டைக், காடதில்வாய் மஞ்சனமும் குஞ்சிதருமலருங் காய்ச்சினமென் றிடுதசையுங்
காளத்தியார்க்குத், தேடருமன் பினிலாறு தினத்தளவு மளிப்பச் சேறுசிவ கோசரியுந்
தெளியவழிப் புண்ணீ, ரோடவொரு கண்ணப்பி யொருகண்ணப்ப வொழிகவெனு
மருள்கொடரு குறநின்றாரே. (கக)

குங்குலியக்கலயநாயனார்புராணம்.

சீலமலி திருக்கடவூர்க் கலயனாரத் திகழ்மறையோர் பணிவறுமும் சிதையாமுன்னே
தாலியைநெற் கொள்வென்று வாங்கிக்கொண்டு சங்கையில்குங் குலியத்தார் சாரந்த

செல்வர், ஞாலநிகழ் திருப்பனந்தாணாதர்நேரே நரபதியுத்தொழக்கச்சானயந்துபோதப் பாலமுத முண்டாரு மரசமெய்திப் பரிந்தமுது செயவருள்சேர் பான்மையாரே. (கச)

மானக்கஞ்சாறநாயனர்புராணம்.

கஞ்சநகர் மானக்கஞ் சாறனார்சீர்க் காதன்மகன் வதுவைமணங் காணநாதன் வஞ்சமலி மாவிரதத் தலைவனாகி வந்துபுகுந் தவளளக மகிழ்ந்து நோக்கிப் பஞ்சவடிக்காமென்ன வரிந்துநீட்டும் பத்தரெதிர் மறைந்திறைவன் பணித்தவாக்கா லெஞ்சலில்வண் குழல்பெற்ற பேதைமாதை யேயர்பிராற் குதவியரு ளெய்தினாரே. ()

அசிவாட்டாயநாயனர்புராணம்.

தாலில்கண மங்கலத்துள் வேளாண் டொண்மைத் தாயனாநாயனார் தமக்கேசெந்நெற் றாவரிசி யெனவிறைவ தவையேயாகத் துறந்துணவு வடுவரிசி துளங்குடீரை, யாவினி னைத் துடன்கொணர வேர்கமரிந்நிந்த வழிந்தரிவாள் கொண்டேட்டி யரியாமுன்னே, மாவடுவி னொலியுமரன் கரமுந்தோன்றி வாள்விலக்கி யமரர்தொழி வைத்ததன்றே. ()

ஆனாயநாயனர்புராணம்.

மங்கலமா மழநாட்டு மங்கலமாநகருண் மருவுபுக ழானாயர் வளராமேய்ப்பார், கொங்கலர்பூந் திருக்கொணரை மருங்குசார்ந்து குழலிசையி னைந்தெழுத்துங் குழையி வைத்துத், தங்குசரா சரங்கௌல்லா முருகாநிற்பத் தம்பிரா னுணைந்துசெவி தாழ்த்தி வாழ்த்து, பொங்கியவான் கருணைபுரிந் தென்றுமூதப் போதுகவென் நருளவுடன் போயினாரே. (கஎ)

மூர்த்திநாயனர்புராணம்.

வழங்குபுகழ் மதுரைநகர் மூர்த்தியாராம் வணிகர்திரு வாலவாய் மன்னர் சாத்தத் தழங்குதிர முழங்கைதரத் தேய்த்தஆறுந் தவிர்த்தமணர் வஞ்சனையுந் தவிரமன்ன னிழந்தவயி ரினனாக ஞாலநல்க வெழில்வேணி முடியாக விலங்குவேட முழங்குபுக ழுனியாக விரைந்ரக மும்மைபுல காண்டருளின் முன்னினாரே. (கஅ)

முருகநாயனர்புராணம்.

மன்னுதிருப் புகலூர்வாழ் முருகனா மறையவர்கோ வர்த்தமா லீச்சரத்தார் சென்னியினுக் கழகமரு மலர்கள்கொய்து திருமாலு புகழ்மாலு திகழ்ச்சாத்திக் கன்னிமதிந் கழுமலநா டெடையநாதன் கா தன்மிகு மணங்காணுங் களிப்பினாலே யின்னல்கெட வுடன்கேவித் தருளான்மீளா திலங்குபெரு மணத்தானை யெய்தினாரே.

உருத்திரபகபதிநாயனர்புராணம்.

பங்கமில்வண் புகழ்நிலவு தலைபூர்வாழும் பசுபதியாரெனுமறையோர் பணிந்துசெந்தே னங்கமல மடுவினிடையல்லுமெல்லு மகலாதே யாகளமா யமர்த்துநின்று திங்கன்வளர் சடைமுடியா னடிகள்போற்றித் திருவெழுத்துமுருத்திரமுந்திகழுவோதி மங்கையிட முடையபிரா னருளான்மேலு வாணவர்க டொழுமுலகின் மன்னினாரே. ()

திருநாளைப்போவார்நாயனர்புராணம்.

நன்மைதிகழ் மேற்காநாட் டாதனூர்வாழ் நந்தனார் புறத்தொண்டர் நாளைப்போ கப், பொன்மலிதென் புலியூர்க்கென் றுரைப்பார் புன்கூர்ப் பொய்கையமைத் தட லேறு பிரியநோக்கி, வன்மதில்குழ் தில்லையிறை யருளால்வாய்ந்த வண்டமுலி னிடையு முழ்கி மறையோர் போற்றி, மின்மலிசெஞ் சடைமுனியா யெழுந்தநாதன் விளங்கு நடந் தொழமன்றுண் மேலினாரே. (உக)

திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனர்புராணம்.

கொந்தலர்பூம் பொழிற்கச்சி நகரேகாலிக் குலத்தலைவர் தவர்குறிப்புக் குறித்து னார்பால், வந்திறைவர் நமக்கின்று தாரீராகின் வருந்துமுட லெனவாங்கி மாசநீத்த, கந்தைபுல ராதொழிய மழையுமாலக் கடும்பொழுதும் வரக்கண்டு கலங்கிக் கன் மேற், சிந்தமுடி புடைப்பளவிற் நிருவேகம்பர் திருக்கைகொடு பிடித்துயர்வான் சேர்த்தினாரே. (உஉ)

சண்டேசுரநாயனர்புராணம்.

வேதமலி சேய்ஞலா ரெச்சதத்தன் விளங்கியசேய் மறைபயிலும் விசாரசன்மர், கோதனமேயப் பவன்கொடுமை பொருதுதாமே கொண்டிரை மண்ணியின்றென் கரையினீழ், நுதுகியின் மணலிலிங்கத் தான்பாலாட்டத் தாதைபொரு தவைபிடறுந் தாள்கண்மாளக், காதிமலர்த் தாமமுபர் சாமமுண்ட கலமகளும் பதமருளாற் கைக் கொண்டாரே. (உஉ)

திருநாவுக்கரசுநாயனர்புராணம்.

போற்றுதிரு வாழரில் வேளாண்டொன்மைப் பொருவில்கொறுக் கையரதிபர் புகழனர்பான், மாற்றருமன் பினிற்றிலக வதியாமாது வந்துதித்த பின்புமரு ணைக்கி யாருந், தோற்றியமண் சமயமுறு துயரங்கத் துணைவரு டரவந்த குலேநோயாற், பாற்றருநீ ார்மெய்திப் பாடலிபுத்திபத்திற் பாழியொழித் துணதிகைப் பதியில் வந்தார். (உ3)

வசுதுதமக கையருளா ன்றுசாத்தி வண்டபூர ன்றையதாந்து வாக்கினமனறைய வெந்தபொடி விடம்பேழம் வேலைகீக்தி வியன்குலங் கொடியிடபம் விளங்கச்சாத்தி யத்திலப் பூதிமக னர மாற்றி யருட்காசு பெற்றுமறை யடைப்புக்கிப் புத்திமகிழ்க் தையாற்றிற் கயிலைகண்டு பூம்புகலா றன்பாதம் பொருத்தினாரே. (உ4)

குலச்சிறைநாயனர்புராணம்.

கோதில்புகழ் தருமணமேற் குடியார்கோவண் குலச்சிறையார் தென்னர்குல வமைச்சர்குன்ற, மாதவர்க ளுடிபரவு மரபார்பாண்டி மாதேவி யாமருள்வான் பயிர் க்குவேலி, காதன்ங்கு கவுணியர்கோன் வாதிற்றோற்ற கையரைவை கைக்கரை சேர் கமுலிலேற்று, நீதியுற ராலவாய் கிமலர்ச்சேர்த்த நினைமலனு ரென்மலங்க ணைக்கினாரே. (உ5)

பெருமிழலைக்குறும்பநாயனர்புராணம்.

கொண்டல்பனி வளர்சோலை ிமிழலைாட்டுக் கோதில்புகழ்ப் பெருமிழலைக் குறு ம்பனாரசீ, ரண்டர்பிரா னடியவருக் கடியாராகு மாதரவா லணுக்கவன் றெண்டர்க் காளாய், மண்டொழுமெண் டருசித்தி வாய்த்துளார்தாம் வன்றெண்டர் வடகயிலை மருவுநாண்மு, னெண்டிகமு மறைமூல நெறியூடேகி யிலங்கொளிரேர் வடகயிலை யெய்தினாரே. (உ6)

காரைக்காலம்மையார்புராணம்.

தங்குபுகழ்க் காரைக்கால் வணிகன் மிக்க தனதத்தன் றரும்புனித வதியார்மாவின் செங்கனிக் கிருவருளா லைழப்பக்கண்டு திகழ்கணவ னதிகயித்துத் தேசநீங்க வங்கவுட லிழந்துமுடி னடையாலேறி யம்மையே யெனகாத னப்பாவென்று பொங்குவுட கயிலைபணித் தாலங்காட்டிற் புனிதனட மனவரதம்போற்றினாரே. (உ7)

அப்பூதியடிகளையுர்புராணம்.

அந்தமினற் றிங்கனூர் வரும்பூதி யருமறையோர் திருநாவுக் கரசினும்
பந்தரிடை யெழுதக்கண் டரசமெய்தப் பணிந்துபரி கலநேடிப் படப்பைசேர்ந்த
மைந்தனுயி ருயர்கதலி யிலமேற்றுகூசும் வாள்ரடி கவரடிடன் மறைத்தல்கேட்டுச்
சிந்தைமகிழ்ந் துயர்பதிக மருந்தாற்றிற் றதுத் திருவமுது செயவருளைச் சேர்த்துளாரே.

திருநீலங்கநாயுர்புராணம்.

நீதிநரு மறையோர்வாழ் சாத்தமங்கை நீலங்க ரயவந்தி சிமலர்மேனி
பூதிவிழுஞ் சிலம்பிகழ்ந் தவளைநீத்தார்ச் கு ியாத லிடாநு னுறநோய்காட்டக்
காதன் ிரு மனைவியையு மகிழ்ந்துமேலிக் காழியர்கோ னமுதுசெயக்கரித் துவாழ்ந்து
வேதிகையிற் பாணனார்க் கிடமுநல்கி விளங்குபெரு மணத்தரனை மேவினாரே. (௩௦)

நமிந்தியடிகளையுர்புராணம்.

நண்ணுகழ் மறையோர்வாழ் மெம்பேறார் ந ிசந்தி யடிகழரு விளக்குநல்க
வெண்ணெயம் ணர்க்களிலக்க நீராலாரு நிலங்குமர னெறியாருந் கேற்றுநாபிற்
கண்ணமணர் கெடக்கண்பெற் றடிகள்வாழக் காவலனு னிப்பந்ங்கள் கட்டுவித்தே
யண்ணலருள் கண்டாரு ரமர்த்துதொண்டர்க் காணியெனு மரசினருளடைந்துளாரே.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயுர்புராணம்.

காழிநகர்ச் சிவபாத விதயர்த்தத் தடிணியர்கோ னமுதுமையான் கருதியூட்டு
மேழிசையி னமுதுண்டு தானம் வாங்கி யிலங்கியடித் திலச்சிவிகை யிசையவேறி
வாமுமுய லகனகற்றிப் பந்தரேய்த்து வளர்கிழிபெற் றரவின்லிட மருகற்றிற் றது
வீழிநகர்க் காசெய்தி மறைக்கதவம்பிணித்துமீனவன்மேனியின்வெப்புலிவிலித்தாரே.

ஆரேரியிட் டெடுத்தவே டவைமுன்னேற்றி யாற்றிவிடுமேடெ திர்போயணையவேற்றி
யோரமண ரொழியாமே கழுவிலேற்றி யோதுதிருப் பதிகத்தா லோடமேற்றிக்
காருதவு மிடிபுத்தன் றிலையிலேற்றிக் காயாந பணையின்முது கனிகளேற்றி
யீரடிலா வங்கமுயி ரெய்தவேற்றி யிலங்குபெரு மணத்தரனை யெய்தினாரே. (௩௩)

ஏயர்கோன்கலிக்காமநாயுர்புராணம்.

ஏதயில்வே ளாளர்பெரு மங்கலத்து ளேயர்கோன் கலிக்காம ரிறையைநேரே, தூது
கொரு மவனனுதி லென்னு மென்னுத் துணிவின்பா லிறைவனருஞ்ஞலையேவி, வே
தனைவன் ரெண்டன்வரி னீங்குமென்ன வெகுண்டெல்வான் கொடுதுறந்து மேயநா
வற், போதகமுமுடலிகழுவெழுந் துதாழ்ந்துபோற்றிய துவிலக்கியருள்பொருந்தினாரே.

திருமூலநாயுர்புராணம்.

கயிலாயத் தொருசித்தர் பொதியிற்சேர்வார் காவிரிசூழ் சாத்தனார் கருதுமூலன்
பயிலாநோ யுடன்வீயத் துயரநீடும் பசுக்களைக்கண் டவனுடலிற் பாய்ந்துபோத
வயலாகப் பண்டையுட லருளான்மேலி யாவடுதண் டெறையாண்டுக் கொருபாவாகக்
குயிலாரு மரசடியி லிருந்துகூறிக் கோதிலா வடகயிலை குறுகினாரே. (௩௫)

தண்டியடிகளையுர்புராணம்.

திருவாருந் வருந்தண்டி யடிகள்காட்சி சோதார் குளந்தொட்டற் கமணச்சிறிக், குரு
டாரீ முன்செவிடுங் கூடிந்றென்று குறித்தறியைப் பறித்தெறியக் கொதித்துத்தங்க

ணருளாலே விழித்தெவரு மந்தராக வமணர்கலக் கம்பலகண் டவர்கள் பாழிப், பருவான கற்பறித்தரூ விக்கரைபுங்கட்டிப் பரணுளா லமருலகம் பற்றினாரே. (௩௬)

பூர்க்கநாயனர்புராணம்.

தொண்டைவள நாட்டுவளர் வேற்காட்டேர்வாழ் தொல்லுமவர் நற்கூதர் சூதுவென்று, கொண்டபொருள் கொண்டன்பர்க் கமுதலிக்கும் கொள்கையினர் திருக்குடந்தை குறுகியுள்ளார், விண்டிசையு குழறுமொழி வீணர்மாள் வெகுண்டிடலான் மூர்க்கரென விளம்புநாம, மெண்டிசையு மிகவுடையா ரண்டர்போற்று மேமூலகு முடனாறு மியல்பினாரே. (௩௭)

சோமாசிமாறநாயனர்புராணம்.

அம்பர்நக ரந்தணர்சோ மாசிமாற ரன்பர்களாம் யாவர்க்கு மன்பினமுதலிப்பா ரும்பர்சிகழ் வகையாகம் பலவுஞ்செய்யு முண்மையினு ரைந்தெழுத்து மோவாநாவார் நம்பர்திகழ் திருவாரூர் நயந்துபோற்று நாவலர்கோ னடிபரவு நன்மையாலே யிம்பர்தொழ வும்பர்பணிந் தேத்தமேலே யேமூலகு முடனாறு மியல்பினாரே. (௩௮)

சாக்கியநாயனர்புராணம்.

சங்கமங்கை வருமவேளாண் டலைவர்காஞ்சிச் சாக்கியரோ டியைந்தவர்தன் தவறுஞ்சைவத், துங்கமலி பொருளுமுணர்ந் தந்தவேடந் துறவாதே சிவலிங்கந் தொழுவோர்கண்டோ, ரங்கன்மலர் திருமேனி யமுந்தச்சாத்தியமருநாண் மறந்தொருநாளருந்தாதோடிச், செங்கலெறிந் திடுமளவின் மகிழ்ந்தநாதன் திருவருளா லமருலகஞ் சேர்ந்துளாரே. (௩௯)

சிறப்புலிநாயனர்புராணம்.

திருவாக்கூ ரருமறையோ ருலகமேத்துஞ் சிறப்புலியார் மறப்புலியா ருரிமேற் செங்க, ணரவார்த்தார் வருமேற்றூர்க் கன்பராணர்க் கமுதலிப்பா ரொளவெண்ணீறணிந்தமார்பூர், பெருவாக்கான் மறைபரவி யாகம்போற்றும் பெற்றியினு ரைந்தெழுத்தும் பிறழாதோதிக், கருவாக்கா விறைவன்றா ளிணைகள்சேர்ந்த கருத்தினுரெனையாவுந் திருத்தினாரே. (௪௦)

சிறுத்தொண்டநாயனர்புராணம்.

பல்குமருத் துவரதிபர் செங்காட்டங்குடிவாழ் படைத்தலைவ ரமுதலிக்கும் பாஞ்சோதியார்மெய்ச், செல்வமிகு சிறுத்தொண்டர் காழிநாடன் திருவருள்சேர்ந் தவர்வளருஞ் சீராளன்றன்னை, நல்குதிரு வெண்காட்டு நங்கைசமைத்திடப்பின் னன்மதிச்ச் தனத்தாதி தலைக்கறியிட்டெவப், புல்கவரும் வயிரவர்தா மகிழ்ந்துமக வருளப் போற்றியவர் சிவனருளே பொருந்தினாரே. (௪௧)

சேரமான்பெருமானுயனர்புராணம்.

காவலர்ம கோதையார் கொடுங்கோளுர்க்கோக் கழறியவை யறிந்தகோச்சிலம் போசைக்கருத்தார், நாவலர்கோ ணண்பரடிச் சேரனென்றே நவின்றுவரும் வண்ணை நயந்தகோநற், பாவலர்கோப் பாணபத் திரனாலவாய்த் பரமர்திரு முகம்வாங்கிப் பணிகோவெற்பின், மேவியகோ வாணக்குக் குதிரைவைத்த வீரர்கோ வெனையாளுஞ் சேரர்கோவே. (௪௨)

கணநாதநாயனர்புராணம்.

கந்தமலி வயற்காழி மறையோ ரேத்துங் கணநாதர் திருத்தோணிக் கடவுளார்க்கு, நத்தவனம் புலவணைத்து மலருங்கொய்து நற்றாமஞ் சொற்றாம நயந்துசாத்தி,

வந்தவரைத் தொண்டாக்கிப் பணிகள்பூட்டி வாதுசெய்த வாரணத்தை மகிழ்ந்துவாழ்
த்திப், புந்திமகிழ்ந் தரனருளாற் கயிலமேலிப் பொருவில்கணத் தவர்காவல் பொருந்
தினரே. (சக)

கூற்றுவநாயனார்புராணம்.

குன்றாத புகழாளர் களந்தைவேந்தர் கூற்றுவனார் மாற்றலர்மண் கொண்டுகூடப்
பொன்றாமு முடிவேண்டப் புலியூர்வாழும் பூசர்கள் கொடாதகலப் புனிதனீந்த
மன்றடிந் திருவடியே முடியாச்சுழு மாரிலங்காத் திறைவனுறை மாடக்கோயிற்
சென்றாசை யுடன்வணங்கிப் பணிகள்செய்து திருவருளா லமருலகஞ் சேர்ந்துளாரே,

பொய்யடிமையில்லாதபுலவர்புராணம்.

பொய்யறியாக்கபிலரொடு பாணராதிப் புலவோர்பொற் பார்கலைகள்பொருந்தவோதிச்
செய்யுளிடை வளராசு மதுரநல்ல சித்திரமலித் தாரமெனத் தெரிக்குஞ்செம்மை
மெய்யுடைய தொடைகளெல்லாமன்றுளாடன்மேலியகோனிருதாளில்லிரவச்சாத்திக்
கையுடையஞ் சலியினரா யருளான்மேலைக் கருதரிய வமருலகங் கைக்கொண்டாரே,

புகழ்ச்சோழநாயனார்புராணம்.

பொழின்மருவுங் கருவூர்வாழ் புகழார்சோழர் போதகம்போ லென்னுயிரும்
போக்குமென்றே, யழலவர்வாள் கொடுத்தபிரா னதிகமான்மே லடர்ந்தபெரும்
படையேவ வவர்கொண்டேய்ந்த, தழல்விழிகொ டலைகாண்பார் கண்டதோர்புன்
சடைத்தலையை முடித்தலையாற் றுழ்ந்துவாங்கிக், கழல்பரவி யதுசிரத்தி னேந்திவாய்
ந்த கனன்மூழ்கி யிறைவனடி கைக்கொண்டாரே. (சக)

நரசிங்கமுனையரையநாயனார்புராணம்.

நாடுபுகழ் முனைப்பாடி நாடுமேய நரசிங்க முனையர்புலி நயத்துமன்று
ளாடுமவ ராதிநைநா ளடியார்க்கம்பொ னமுதளிப்பா ரொளியெண்ணி றணிந்துதூர்த்த
வேடமுடை யவர்க்கிரட்டிச் செம்பொனீந்து விடுத்தழகா ராலயங்கள்விளங்கச்செய்து
தோடலர்தா ருடையபிரா னருளாபாளத் தோன்றின ரெனையருளி னானீறினரே. ()

அதிபத்தநாயனார்புராணம்.

அலையாருங் கடனாகை நகருள்வாமு மதிபத்தர் பரதவர்க ளதிபர்வேலை
வலைவாரி வருமீனிற் றலமீனீசன் வார்கழற்கே யென்றுவிடு மரபார்பன்னாட்
டலையான தொருமீனே சாரநாளுந் தந்தொழிலால் விடுத்திமிழ் சாரச்செம்பொ
னிலையாரு மணிநயந்த டீனென்றெய்த நீத்தருளா லிறைவனடி கேர்ந்துளாரே. (சஅ)

கலிக்கம்பநாயனார்புராணம்.

கடவுளருட் கண்ணர்கள் பயிலுந்தொல்லைக் கடந்தைநகர் வணிகர்கலிக் கம்பரன்பர்க்
கடிமையுற வமுதளிப்பா ரடியானீங்கி யருளுருவா யன்பருட னணையவேத்தி
யிடையிலவ ரடியிணையும் விளக்காநிற்ப விக்கும்னைவி கரகமலி யிரண்டுகையும்
படியில்லிழ வெறிந்தவள்செய் பணியுந்தாமே பரிந்துபுரிந் தரனருளே பற்றினரே. ()

கலியநாயனார்புராணம்.

தடமதில்கு ழொற்றியூர் நகருள்வாமுஞ் சக்கரப்பா டியர்குலமெய்த் தவமாயுள்ளார்
படர்புகழார் கலியனாந்நலியுங்கூற்றைப்பாய்ந்தவர்க்குவிளக்கெரிக்கும்பரிவான்மற்றே
ருடலிலராய்ச் செக்குமல்வார்க் கதுவுநேரா துயர்மனைவி யைக்கொள்வாருளருயிற்றி
யிடறுதிர மகனிறைய வரியநாதன் வியன்னைக்கொடு பிடிப்பவருண் மேலினரே. (இ0)

சத்திநாயனர்புராணம்.

விரிதருகா விரிநாட்டு வரிஞ்சியூர்வாழ் வேளாளர் சத்தியார் விமலர்பாதத்
துரியவர்க ளடிபரவு மொருமையார்நா வோவாமே யைந்தெழுத்து முரைக்குரோ
ரிருளின்மிட றுடையபிரா னடியார்தம்மை யிகழ்வார்தாத் தண்டாயத் திடுக்கிவாங்கி
யரியுமது திருத்தொழிலா ளுடையார்மன்று ளாடியசே வடிழீழ லடைந்துளாரே. (௧௧)

ஐயடிகள்காடவர்கோனாயனர்புராணம்.

வையநிகழ் பல்லவர்தல் குலத்துவந்த மாமணிமா நிலமுழுது மகிழ்ந்துகாக்கு
மையடிகள் காடவர்கோ னுளானூல்க ளறிந்தரசு புரிந்திடுத லமையுமென்றே
பொய்யனைய வுடல்வாழ்வு கழியுமாறு பொருந்தியிடம் புகழ்வெண்பாப் புலியூர்மேவுஞ்
செய்யதிரு வடிமுதலாப் பதிகடோறுஞ் செப்பின ரென்வினைக டப்பினாரே. (௧௨)

கணம்புல்லநாயனர்புராணம்.

இலகுவட வெள்ளாற்றுத் தென்பால்வாழு யிருக்குவே னூரதிப ரெழிலார்சென்னிக்
கலைநிலவா ரடிபரவுங் கணம்புல்லர் தில்லைக் கருதுபுலீச் சாத்தரற்குக் காத்தநீப
நிலைதரத்தா மிடமிடியா லொருநாட்புல்லா னீடுவிளக் கிடவதுவு நோதாகத்
தலையிரி னெனிகொளுவு மளவினாதன் றுவாத வாழ்வருளுந் தன்மையாரே. (௧௩)

காரிநாயனர்புராணம்.

திருக்கடவுள் வருமுரவோர் காரியாரார் திகழ்தொண்டர் வண்டமிழ்து றிருந்த
வோதி, விருப்பொடுதம் பெயராற்பா விளம்பிமும்மை வேந்தரையு முறைமுறையே
மேவியங்க, னுரைத்தவுரை நயமாக்கி யவர்பாலேய்ந்த வொண்பொருளா லாலயங்க
ளோங்கச்செய்து, தரைக்குளநுந் தவர்க்கேவ றகமுன்போற்றுந் தன்மையா லருள்
சேர்ந்த நன்மையாரே. (௧௪)

நின்றசீர்நெமோறநாயனர்புராணம்

கன்னன்மலி நெல்வேலிக் கவினார்மாறர் கவுரியர்கோ னமணருறு கலக்கமெல்லாம்
பொன்னெயில்குழ் சிரபுரக்கோ னணையமாற்றிப் புனரிதபிசு நீறணிந்து போற்றிசெய்து
மன்னுபுகழ் மங்கையருக் கரசியாரா மலர்மாதா மணிமார்ப மகிழ்ந்துமாற்றுந்
வெந்நிடுதல் கண்டரசு புரிந்துகாழி வேந்தருள் சேர்ந்தபெரு விறவினாரே. (௧௫)

வாயிலார்நாயனர்புராணம்.

ஞாயிலார் மகிற்றெண்டைநாட்டுமேன்மைநண் ணுமயிலாபுரியின்வேளாண்டொன்மை
வாயிலார் மலைவல்லா னடியேபோற்றி மறவாமை தலைநின்ற மனமேசெம்பொற்
கோயிலா வுயர்ஞானம் விளக்காரீராக் குலவியவா னந்தமன்பே யமுதாக்கொண்டு
தாயிலா னிருசரண நிகழுவேத்துந் தன்மையா ரருள்சேர்ந்த நன்மையாரே. (௧௬)

முனையவோர்நாயனர்புராணம்.

பொன்னிவளந் தருநாட்டுப் புகழுரீரீர்ப்பொருவி றிருமலிவேளாண்டொன்மையி்கார்
முன்னியவர் முனையவொ ரிகலார்போரின் முரணழிவார் தமக்காத மொழிந்தகலி
மன்னுநிதி கொண்டசெயத் தொடுத்துவந்த வளர்பொருளா லிறைவனடிவமுலாவன்பர்க்
கன்னமவர் நசையின்மிக மிசையநல்கு மன்பர் துன்ப மலையாவு மகன்றுளாரே. (௧௭)

கழற்சிங்கநாயனாபுராணம்.

காடவர்தத் குலமுலந்த கழலார்சிங்கர் காதன்மிகு தேவியுடன் காவலாரா
ராதவல பெருமானைப் பணிவாரங்கோ ரகன்றமலர் தனைமோந்த வரிவைமூக்கைச்
சேடுடைய செருத்துணையா ரரியக்கேட்டுத் திறலரசர் மலரெடுத்த செங்கையென்றே
சூடகமுன் கைதடிந்து ஞாலங்காத்த தாய்மையா ரருள்சேர்ந்த வாய்மையாரே. (௮௮)

இடங்கழிநாயனாபுராணம்.

கோநாட்டுக் கொடும்பாளா நிருக்கும்வேளிர் குலத்தலைவ ரிடங்கழியார் கொங்கிற்செம்
பொ, னுனேற்றார்மன்றின்முடி டம்பொன்வேய்ந்த வாதித்தன் மரபோர்நெற்கவர்ந்தோ
ரன்பர், போநாப்ப ணிருளின்கட் காவலாளர் புரவலர்முன் கொணரவவர்புகலக்கேட்டு
மானேற்றா ரடியாரே கொள்கவென்று வழங்கியர சாண்டருளின் மன்னினாரே. (௮௯)

செருத்துணைநாயனாபுராணம்.

இரைத்தணையார் புனற்பொன்னி மருகனன்னாட் டெழிலாரூந் தஞ்சைநக ருழவ
ரேத்துஞ், செருத்துணையார் திருவாரூர் சேர்துவாழ்வார் செல்வயிக்கும் பல்லவர்
கோன் றேவிவீழ்ந்த, மருத்துணையார் மலரெடுத்து மோப்பக்கண்டு வளமலியூங் கத்
தியா லவண்மூக்கீர்த்த, கருத்துணையார் விற்றற்றிருத்தொண்ட டினையேசெய்து கருத
லரு மமருகங் கைக்கொண்டாரே. (௯௦)

புகழ்த்துணைநாயனாபுராணம்.

புண்ணியர்களு புகழுகார் திருப்பத்தூர்வாழ் புகழ்த்துணையா ரகத்தடிமைப்
புனிதர்சின்னான், மண்ணிகழ மழைபொழியா வற்காலத்தால் வருந்துடல நடுங்கிடவு
மணிகீரேந்தி, யண்ணன்முடி பொழிகலச முடிமேல்வீழ வயர்ந்தொருநாட் புலம்பவா
னாளுளலீர்த்த, சண்ணலரு மொருகாசப் படியால்வாழ்ந்து நலமலிசீ ரமருக நண்
னினாரே. (௯௧)

கோட்புலிநாயனாபுராணம்

குலவுபுகழ் நாட்டியத்தான் குடிவேளாளர் கோட்புலியார் குவித்துயர்த்த செந்
நெற்கூடி, நிலவணிவார்க் கமைத்தாணை ிறுத்தியொன்றார் நேர்மலைவர் திருவாணை
நிணையாதெந், சில படியா லழித்தபடி யறிந்துவாளாற் சேர்ந்தபெருங் கிளைஞரு
டல் சிதறவீசி, யிலகுமொரு குழவியைபு மெறிந்துநாத னெண்ணரிய கருணைநீழ
லெய்தினாரே. (௯௨)

பத்தராய்ப்பணிவார்கள்புராணம்.

தொண்டரடித் தொழல்பூசைத் தொழின்மகிழ்த வழகார் துளங்கியவார்ச் சனை
புரித றெகுதி நியமங்கள், கொண்டபணி திருவடிக்கே கொடுத்தலீசன் குணமருவு
மருங்கதையைக் குலவிக்கேட்டு, மண்டிவிழி துளும்பன்மயிர் சிலும்பலுன்னன் மருவு
திருப் பணிகாட்டி வருபவாங்கி, யுண்டுகொளா தொழிதலென விவையோரெட்டு
முடையரவர் பத்தரென வுரைத்துளாரே. (௯௩)

பரமனையேபாவோர்புராணம்.

அருந்தமிழால் வடகலையா லருளாலொன்றா லறிவுநெறி மருவுமருங் கவிகள்யாவர்
திருந்தியவா னவர்புணிய மன்றுளாடுந் தேவர்பிரான் கழலினையே சேரவோதி
விருந்தினா வுடையபயன் மேலினோந்தா மேலானே மெனமகிழ்ந்து விழிநீர்சோரப்
பரித்தருளாற் பரமனையே பாடவல்ல பாண்மையா ரெமையாரு மேன்மையாரே. (௯௪)

கக்

திருத்தொண்டர்புராண்சாரம்.

சித்தத்தைச்சிவன்பாலேவைத்தார்புராணம்.

பாரணவும் புலனந்தக் கரணமொன்றும் படராமே நடுநாடி பயிலுநாதங்
காரணபங் கயன்முதலா மைவர்வாழ்வுங் கழியுநெறி வழிபடவுங் கருதிமேலேப்
பூரணமெய்ப் பரஞ்சோதிப்பொலிவுநோக்கிப் புணர்ந்தனைந்த சிவாநுபவபோகமேவுஞ்
சேரணவு மவரன்றோ வெம்மையானஞ் சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்துளாரே. (சுடு)

திருவாழர்ப்பிறந்தார்புராணம்.

பொங்கியமா தவமுடையார் வருணநான்கிற் பொருந்தினர்க ளல்லாத புகழினுள்ளார்
சங்கையிலா வருந்தவமுன் புரிந்தாரிங்குச் சார்விலா ரிறைவனருள் சார்தலாலே
கங்கைவாழ் சடைமுடியா னருளேநீங்காக் கணநாத ரெனவாமுங் கருத்தர்கன்னிச்
செங்கண்வரால் வளர்வாவி திகழுமாநூர்ச் சிறந்துளா ரெமையாளப் பிறந்துளாரே. ()

மும்பொழுதுந்திருமேனிதீண்டுவார்புராணம்.

செப்பலருந் தவமுடைய செம்மையாளர் சிறுகாலே மலர்வாவி திகழுமுழ்கி
யொப்பிரிறு நீரணிந்து நியதியாற்றி யோவாமே யைந்தெழுத்து முறைத்துமேன்மைத்
தப்பில்சிவா கமல்தியா லின்பாலன்பார் தன்மையா னன்மையார் தகையாரென்று
மும்பொழுதுந் திருமேனி தீண்டவல்ல முறைமையார் பிறவிதெறுந் திறமையாரே. ()

முழுநீறுபூசியமுனிவர்புராணம்.

கற்பமனு கற்பமுப கற்பமென்றிக் கடனைணந்த திருநீறுங் கனற்கணீறும்
பொற்புடைய வரஞ்சா னங்கியாறு பொல்லாத பூரியெதிர் புனைதலாகா
வற்புதமார் திரிபுண்ட மதியின்பாதி யகிலாங்கக் தீயபிடு மழகார்வட்ட
முற்பொலிய வுடலணிபு முறையாரன்றோ முழுநீறு பூசவல்ல முனிவர்தாமே. (சுஅ)

அப்பாலுமடிச்சார்ந்தார்புராணம்.

தாராரு மூவேந்தர் பயிலுந்தொல்லாத் தமிழ்நாட்டப் புறத்திறைவன் சரணஞ்சார்ந்த
சேராருந் தொண்டர்களு மண்டரேத்துந் திருத்தொண்டத்தொகையருளாற்செப்புங்கா
லத், தேராருந் தொடையிலுரு திப்பாலப்பா லெந்தைபிரானடியடைந்தவியல்பினோரு
மாராத காதுடை யவர்களன்றோ வப்பாலு மடிச்சார்ந்த வடியார்தாமே. (சுஆ)

பூசலார்நாயனார்புராணம்.

பொருவருந்தண் டகநாட்டு நின்றஜீர்வாழ் பூசரர்கோப் பூசலார் புந்தியாலே
யிருநிதியங் தேடியா லமமுமாக்கி யெழுந்தருளப் பண்ணுவதா வெண்ணுங்காலே
யரனதனைக் காடவர்கோற் கருளமன்ன னந்நகர மீணந்தவ்வா றறிந்துதாழ்
விரவுமனக் கோயிலுற விருத்தியங்கண் வேண்டுவகொண்டுகஞ்சியருண்மேவினாரே.

மங்கையர்க்கரசியார்புராணம்.

மங்கையர்க்குத் தனியரசி வளவர்குலக் கொழுந்து மன்னவர்க்குத் தென்னவர்க்கு
மாதேவியார்மண், சங்கைகெட வமண்சமயஞ் சாடவல்ல சைவசிகர மணிஞானத் தமிழ்
ழிற்கோத்த, பொங்குதிரு வருளுடைய போதவல்லி பொருவி னெடுமாறனார் புயமேல்
வாழுஞ், செங்கலச முலையாட னுருளாலின்பஞ் சேர்த்தவரைப் புகழ்ந்தடியேன் வாழ்
ந்தவாரே. (எச)

கேசநாயனர்புராணம்.

சாலியர்கோக் காம்பிலித் தலைவர்மேன்மை தாவாத புகழ்நேசர் தஞ்சொலென் றும், கோலியவைத் தெழுத்தோதிச் சிந்தையுன்னிக் கொண்டபொரு ளன்பர்கொளக் கொடுத்துவாழ்வார், சீலமிருந்திருத்தொண்டர்க் குடையுங்கீளுந் திருந்தியவெண் கோ வணமுஞ் சேரவீந்து, பாலைய வொளிநீற்றான் பாதமேத்திப் பரலோக முழுதாண்ட பான்மையாரே. (௭௨)

கோச்சேங்கட்சோழநாயனர்புராணம்.

வெண்ணை விறைக்கொளிறூற் பந்தர்செய்த வியன்சிலம்பி யதுவழித்த வெள் ளானைக்கை, யுண்ணாடிச் சுழத்தவுட லொழியச்சோழ னுயர்குலத்துச் சுபதேவன் கம லத்தோங்கும், பெண்ணாகி யவள்வயிற்றில் வைகிச்செங்கட் பெருமானுய்த் தென்னவ ராய்ப் பெருங்கோயில் பலவுங், கண்ணாவித் துயர்தில்லை மறையவர்க்கு முறையுள் கனகமய மாக்கியருள் கைக்கொண்டாரே. (௭௩)

திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணநாயனர்புராணம்.

பிறங்கெருக்கத் தம்புலியூர்வாழும் பேரியாழ் பேணுதிரு நீலகண்டப் பெரும்பா ணனார்சீர், நிறந்தருசெம் பொற்பலகை யாலவாயி னிமலன்பாற் பெற்றாருந் நேர்து சிவன்வாயி, நிறந்தருளும் வடதிசையே சேர்ந்துபோற்றித் திருஞானசம்பந்தர் திருத் தாள் வாழ்த்தி, யறந்திகழுந் திருப்பதிகம் யாழிலேற்றி யாசிரிறுப் பெருமணஞ்சேர்ந் தருன்பெற்றாரே. (௭௪)

சடையநாயனர்புராணம்.

சங்கையிலா வரன்மறையோர் நாவலூர்வாழ் தவரதிபர் தம்பிரான் றேழராய வெங்கள்பிரான் றவநெறிக்கோ ரிலக்குவாய்த்த விசைஞானியார்தனயரெண்ணாசிங்க மங்கையர்க டொழும்பரவை மணவாளநம்பி வந்துதிக்க மாதவங்கள்வருந்திச்செய்தார் வெங்கணரா விளங்குமிளம் பிறைசேர்சென்னி விடையிரொருள்சேர்ந்த சடையனாரே.

இசைஞானியார்புராணம்.

நாவற் திருப்பதிக்கோர் செல்வச் சைவநாயகமாஞ் சடையனார் நயத்தவின்ப்ப பூவைக் குலமடந்தை பொற்பார்கொம்பு புனிதங்கு நீரணிந்து போற்றிசெய்தே யாவிற் நிகழ்தலைவன் வலியவாண்ட வாருரவதரிக்க வருந்தவங் கன்புரிந்தார் யாவர்க்கு மெட்டாத விசைந்தவின்ப விசைஞானி யெனஞான மெளிதாமன்றே. (௭௫)

அத்தாடி யவர்கூட்டத் தில்லைவாழு மந்தணர்பொய் யடிமையிலாப் புலவராசில், பத்தர்முத லெழுவரோ டொன்பதின்ம ரேழொன் பதின்மர்தனிப் பேரெண்ணென் பதின்மராய, வித்தொகையிற் றெண்டர்சீ ருரைத்தான்வைத்த வீரண்டா யிரத்திரு தூற் றைம்பத்துழன்ற, முத்தமநல் வீருத்தத்திற் பயனஞ்செய்யு ளுலகெழுபத் தைந் தெனநின் றுரைக்குமன்றே.

செல்வமிகு திருத்தொண்டத் தொகையிலுள்ளார் சிறந்ததனிப் பெயராக வறு பதின்மேன்மூவர், மல்லன்மிகு கூட்டப்பே ரருள்சேர்ந்தார்கண் மாதவத்தோர் மும் மூன்று வகைபெற்றார்க, எல்லவறத்துத் துறவறத்து மிருத்துவாழ்த்தே யியல்பாகச் சிவ பதநான் கிசைந்தார்தம்மை, யல்லவறுத் தெனையாண்ட சைவசிகாமணியா ரருட்புலியு ருமாபதியா ரருள்செய்தாரே.

திருத்தொண்டர்புராணசாரமுற்பிற்து.

ஆட திருவிருத்தம் - ௭௮:

திருச்சிற்றம்பலம்.

உமாபதிசிவாசாரியர் அருளிச்செய்த

திருப்பதிகக்கோவை.

ஒன்றாதி யோரொழுபத் தொன்றீராய் மூவர்தமிழ்
சென்றார் சிவதலங்கள் செப்புதற்கு—நின்று
கடக்குஞ் சரமுகனேர் காய்விழியா னீன்ற
கடக்குஞ் சரமுகனே காப்பு.

பன்னுசிவ தலமொருதூற் றைம்பதிற்று மூன்று பதிகமொன்றா நூற்பத்தொன் பதுபதிக மீரண்டா, முன்னுயிரு பதிற்றெட்டு நகர்பதிகமூன்று மொருபதினேர் தல ம்பதிக மொருநான்கென் றுணர்க, மன்னுயிரு நான்குதல மோரைத்தே பதிக மற்று மைந்து தலங்களுக்கு வருபதிகமாரும், பின்னுமைந்து வளநகர்க்குப் பெறும்பதிக மேழாம் பேசுமொரு நான்குதலம் பெறும்பதிக மெட்டே. (க)

பரவுமொரு நான்குதலம் பதினென்றும் பதிகம் பன்னுயிரு தலம்பதிகம் பன்னி ண்டாப் பகரு, முரைசெயிரு தலம்பதிகம் பதினெட்டா டிப்பா லொருமூன்று தலங் களுக்கிங் குறுபதிக முரைக்கி, னிரவிவரு மறுநான்கு முப்பதிற்றுநான்கு நீடெழுபத் தொன்றுமென நிரனிரையா மாகக், கருதுசிவ தலமிருதூற் றெழுபதிற்று நான்கு கடைகாப்போ ரெழுதூற்று நூற்பதிற் றென்பானே. (உ)

திருப்பழுவுர் சேய்ஞவூர் திருமுல்லை வாயி றிருவைகா கொடிமாடச் செங்குன் றார் வியலூர், கருக்குடிதெங் கூர்பணந்தாள் கலிக்காமூர் தலைச்சங் காடுமயேந்திரப் பள்ளி கச்சினங்கன் றுப்பூர், குரக்குக்கா பெரும்புலியூர் திருக்காட்டிப்பள்ளி குடந் தைக்கீழ்க் கோட்டமொடு குடந்தைக்கா ரோண, மெருக்கத்தம் புலியூர்வெண் டிறை கண்ணூர் கோயி லிலம்பையங்கோட் டீர்சிக்க விராமனதீச்சரமே. (ங)

பள்ளியின்முகக் கூடநிரு விரும்புளை யாலூர்ப் பசுபதிச் சரம்பாலத் துறைபரிதி னியமங், கள்ளிலொங் கணின்முட்டந் திருமுருகன் பூண்டி கஞ்சனூர் கச்சிரெநிக் காரைக்கா டோத்தூர், புள்ளமங்கை நாட்டியத்தான் குடிக்கலைய நல்லூர் புக்கொளியூ ரவிநாசி பூவனூர் துறையூர், கொள்ளிக்கா டிடைச்சரமச் சிறுபாக்கம் விளமர் கொட் டையூர் கொடுங்குன்றங் கூடலையாற் றாரே. (ச)

நெல்வேலி திருவழுத்தூர் தருமபுரம் பயற்றார் நெடுங்களம்வக் கரையிரும்பை மாகாளம் வடுகூர், நெல்வெண்ணெய் வடகரைமாந் துறைதிருவிற் கோலநீர்ச்சக் கரப் பள்ளி யகத்தியான் பள்ளி, நெல்வாயில் பேணுபெருந் துறைநாலூர் மயான நெல்லி க்கா விற்றுகுடவீரட்டமதி முற்றம், வல்லமறை யணிநல்லூர் தலையாலங் காடு வாட் போக்கி திருநாவலூர் மயிலாப் பூரே. (ஊ)

திருவாரூர்ப் பரவைபுண்மண் டளிசாத்த மங்கை சிற்றேமந் தெளிச்சேரி திருவு சாத் தானங், கரவீரந் திருவாலம் பொழில்வெண்ணெய் நல்லூர் கச்சியனே கதங்காவ தங்கோடிக் குழக, ரரசிலிதென் குடித்திட்டை வடமுல்லை வாயி லம்பர்ப்பெருந் திருக் கோயில் வெண்பாக்கஞ் சுழியல், பெருமணயிற் திரநீல பருப்பதம் வேற்காடு பேரெ யில்பாற் றுறைமுகக்கீச் சரமுண்டிச் சரமே. (ஈ)

பறியலூர் வீரட்டங் காளுட்டி முள்ளூர் பாதாளிச் சரமெதிர்கொள் பாடிவலி தாயஞ், சிறுகுடிசச் சூராலக் கோயில்கொள்ளம் பூனார் திருப்புறவார் பனங்காட்டீர்

விளநகர்தண் டலை, வெநியரதைப் பெரும்பாழி யூறல்கரு ளூர னிலையிடம்பு-வன
ங்கடுவாய்க் கரைப்புத்தூர் கடம்பந், துறைதிருவே டகந்திருவஞ் சைக்களமாடானை
சோபுரங்கற் குடிவடகு ரங்காடு துறையே. (எ)

திருமாணி குழிவேட்டக் குடிதிருவாப் பாடி திருந்துதே வன்குடிமா கறல் சத்தி
முற்றந், திருவாப்ப ஊர்மீயச் சூரவ்வுர் தன்னிற் நிகழ்ந்ததிரு விளங்கோயில் வெஞ்
சமாக் கூடல், பெருநீலக் குடிமண்ணிப் படிக்கரைநன் னிலத்துப் பெருங்கோயி நிரு
நண திருப்பட்டிச் சரமே, திருவீங்கோய் மலைவன்பார்த் தான்பனங்காட் டூரே திருப்
புகலூர் வர்த்தமா னேச்சரம்பாம் புரமே. (அ)

கடைமுடியே யோணகார் தன்றளிகோட் டீர்வை கன்மாடக் கோயிலிடை யாறு
பழையாறை, வடதளிநற் றினேநகரங் கோணமா மலைசீர் வன்னியூர் கருவிலிய னேச
தங்கா வதநல், விடமேவு கடிக்குளந் திருக்களரென் றிவைகட் கிரும்பதிக மொவ்
வொன்றென் றிசைத்திக விப்பாற், குடவாயில் புனவாயி றுங்காணை மாடங் கோழ
ம்ப மவளிவணல் லூர்கோலக் காவே. (க)

குருகாழிர் திருவேள்விக் குடிவிசய மங்கை குற்றலங் குடமூக்குக் கோட்டாறு
பனையூர், கருகாழிர் குரங்காடு துறையோமாம் புலியூர் கண்டியூர் வேதிசுடி காணூர்
கோகரணந், திருவாரு ரரனெறிபந் தணைநல்லூர் நல்லந் திருக்கண்டிச் சரந்தேவூர்
திருச்சிராப் பள்ளி, பெருவேளுந் கீழ்வேளு ரெறும்பியூர் கானப் பேர்திருமங் கலக்கு
டியாக் கூர்கோவ லூரே. (க0)

திருப்பாங்குன் றந்திருப்பா திரிப்புலியூர் குறுக்கை திருப்புத்தூர் மணஞ்சேரி
பாச்சிலாச் சிராமங், கருப்பறிய லூர்கேதீச் சரந்திருக்கே தாரங் கச்சிமேற் றளிமே
லைத் திருக்காட்டுப் பள்ளி, யருத்தியுறு பட்டினத்துப் பல்லவனீச் சரம்பே ரன்பிலா
லந்துறைப் பாய்த்துறைவேட் களங்கு, குறைத்தசீ ரன்னியூ ரிவ்விரண்டாம் பதிகமு
ள்ளதலங் கடலூர்ம யானம்வாஞ் சியமே. (க1)

துருத்திதிரு நனிபள்ளி திருமருக நிருப்பூந் துருத்திபுறம் பயங்கடலூர் புள்ளிரு
க்கு வேளு, ரரத்துறைவாழ் கொளிப்புத்தூர் வான்டியூர் பாரு ரம்பர்மா காளமயி லாடு
துறை வாய்மூர், திருக்கழுக்குன் றம்பாண்டிக் கொடுமுடிரா மேச்சரஞ் செங்காட்டங்
குடிவெண்ணி திருச்செம்பொன் பள்ளி, பருப்பதம்புன் கூரரிசிற் கரைப்புத்தூர்
சேறை பைஞ்ஞீலி கற்குடிமா மலைபதிக மூன்றே. (க2)

வலம்புரமா லங்காடு சிவபுரங்கா ளத்தி வலிவல்லஞ்சாய்க் காடுதிருக் கோடிகா நக
ரம், நலந்திகழும் பூவணங்கோ ளிலினிந் தியூரு நறையூர்ச் சித்திச்சரமு நான்காகும்
பதிகம், வலஞ்சுழிநல் லூர்பழை மாமாத் தா ரண்ண மலைகடம்பு ரின்னம்பர் நாரையூ
ரைந்தா, நிலந்திகழ்நா கேச்சரமாற் பேறுமழ பாடி நெய்த்தானம் வெண்காடு நீந்
பதிக மாறே. (க3)

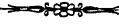
கயிலாய மாணைக்கா நள்ளாறு நாகைக் காரோணந் திருச்சோற்றுத் துறையேழு
புகலூர், வயலாருங் கழிப்பாலை யொற்றியூர் திருவா வடுதுறையெட் டாந்தில்லை மறை
க்காடு மதுரை, யியலாரு முதுகுன்றம் பதினென்று கச்சி யேகம்ப மிடைமருதீ
ராதையா றதிகை, யயலீரோன் பான்வீழி யாருந்தி காழி யறுநான்கு முப்பாணன்
கெழுபத்தொன் ருமே. (க4)

திருப்பதிகக்கோவை முற்றிற்று.

நி ரு ச் சி த் த ம் ப ல ம்.

உமாபதிசிவாசாரியர் அருளிச்செய்த

தி ரு ப் ப தி க் க் கோ வை வ.

* கோயிறு வேட்கள † நெல் வாயில்கழிப் பாலை குலவு ‡ பெருமணமயேந்
திரப்பள்ளி முல்லை, வாயில்கலிக் காமர்சாய்க் காடுதிருப் பல்லவ னீச்சரம் வெண்
காடுவளர் திருக்காட்டுப் பள்ளி, தாயிலான் குருகாவூர் காழிகோலக்கா தருக்கினர்
§ புள் ளிருக்குவே னூர்கண்ணூர் கோயின், ஞாயிலியற் கடைமுடியே நின்றியூர் புன்
கூர் நாடியரீரேன்னி யூர்வேள்விக் குடியே. (க)

கருதெதிர்கொள் பாடிமணஞ் சேரிதிருக் குறுக்கை கருப்பறியலூர் கதியே காட்
டுகுரக் குக்கா, மருயும்வாழ் கொளிபுத்தூர் மண்ணிப்படிக்கரையே வளரு மோமாம்
புலியூர் காண்டி முள்ளூர், திருநாறை யூர்கடம்பூர் பந்தனைநல் லூர்பொன் நிகழ்கஞ்ச
னூர்கோடி காமங்கலக் குடியே, திருப்பனந்தா னாப்பாடி சேய்ஞலூர் திருந்து தேவ
ன்குடி திருவியலூர் திருக்கொட்டை யூரே. (உ)

இன்னம்பர் திருப்புறம்ப யம்விசய மங்கை யியல்வைகா லூர்நல்வட குறங்காடு
துறையே, பின்னமறு பழனமை யாறுநெய்த் தானம் பெரும்புலியூர் மழப்பாடி திருப்ப
முலூர் காணா, ரன்னவன்பி லாலந்துறை மாந்துறைபாற் றுறையே யானைக்கா பைஞ்
ஞீலி பாச்சிலாச் சிராம, மன்னுமீய் கோய்மலையி னோடறுபான் மூன்றே வடகரையிற்
பதிதென்பால் ¶ வாட்டோக்கி யாமே. (ஈ)

கடம்பந்துறை திருப்பராய்த்துறை கற்குடி § மூக்கீச்சரங் கருதுதிருச் சிராப்
பள்ளி திருவெறும்பியூரே, நெடுங்களமே லைக்காட்டுப் பள்ளியாலம் பொழில்சீர் நிகழ்
திருப்பூர் தருத்திகண்டி யூர்சோற்றுத் துறைமா, லெம்பேதி குடிதென் குடித் திட்
டைபுள்ள மங்கையணியார்சக் கரப்பள்ளி யருங்கருகா லூரே, படர்பாலைத் துறைநல்
லூர் திருவாரு ரதனிற் பசுபதீச் சரஞ்சத்தி முற்றம்பட் டீச்சரமே. (ச)

ஆறைவட தளிதிருவ லஞ்சுழியே || குடமூக் கதனிற்கீழ்க் கோட்டங்கா ரோண
நாகேச்சரங், கூறுமிடை மருதுகுரங் காடுதுறைநீலக் குடிவைகன் மாடக்கோயி னன்
லங்கோ மும்பஞ், சாறமரா வடுதுறைதண் + நெருத்திதிரு வழந்தூர் சகம்புகழ்மா
யூரம்வின நகர்பறியலூரே, வீறுசெம்பொன் பள்ளிநனி பள்ளிவலம் புரமே வியன்ற
லைச்சங் காடாக்கூர் விளங்கு கடலூரே. (ரு)

திருக்கடலூர் மயானமொடு திருவேட்டக் குடியே தெளிச்சேரி தருமுபுர நள்ளாறு
கோட்டா, றுரைக்குமம்பர் பெருத்திருக் கோயின்மாகாள் முயர்மீயச் சூரிளங்கோ
யிலிவைப் பதிபூ, மருக்கமழ்பாம் புரநற்சிறு குடிவீழி யிழலை வன்னியூர் கருவிலிமன்
பேணுபெருத் துறையென், கருத்துடைக்கு நறையூர்ச்சித் தீச்சரத்தோ டரிசிற் கரைப்
புத்தூர் சிவபுரமுங் கலையநல்லூர் காணே. (சு)

கருக்குடிவாஞ் சியந்திருநன் னிலத்துப்பெருங் கோயில் கவின்கொண் டீச்சரம்
பனையூர் வீற்குடிதென் புகலூ, ரிருக்குமவர்த்த மானேச்சர யிராமனதீச் சரமே யியல்
பயற்றுர் செங்காட்டங் குடிமருக லிருளே, முருக்குதிருச் சாத்தமங்கை நாகைக்கா
ரோண முன்றிருச்சிக்க றிருக்கீழ் வேளூர்தே லூரே, யரிக்கரியான் பள்ளியின்மூக்
கூடறிரு வாரு ரரனெறிமூ லட்டானம் பரவைபுண் மண்டளியே. (ஏ)

* கோயில்—சிதம்பரம். † நெல்வாயில்—சிவபுரி.
‡ பெருமணம்—ஆச்சாபுரம். § புள்ளிருக்குவேனூர்—வைத்தீச்சரன்கோயில்
¶ வாட்டோக்கி—இரத்தினகிரி. § மூக்கீச்சரம்—உறையூர்.
|| குடமூக்கு—கும்பகோணம். + தருத்தி—குற்றாலம்.

மேலாகும் விளமர்கர வீரம்பெரு வேளூர் மிளிர்ந்தலையா லங்காடு குடவாயில்
சேறை, நாலூர் மானங்கடு வாய்க்கரைப் புத்தூர் ஈவிலுமிரும் பூளை திரு வரதைப்
பெரும் பாழி, மாலூரு மவளிவணல் லூர்பரிதி நியமம் வாழ்வெண்ணி பூவலூர் பாதா
ளீச் சரீர்ச், சேலூருந் திருக்களர்சிற் றேமமுசாத் தானன் திருவிடம்பா வனத்தோடு
சேர்ந்தகடிக் குளமே. (அ)

தண்டலை நெறிகோட்டீர் வெண்ணறையோ டமுதே தருகொள்ளம் பூதர்பே
ரெயில்கொள்ளிக் காடு, கண்டருதெங் கூர்நெல்லிக்கா நாட்டியத்தான் குடியே காரு
யில் கன்றாப்பூர் வலிவலங்கச் சினத்தோ, டண்டர்பிரான் கோளில்தென் றிருவாய்
மூர் * மறைக்கா டகத்தியான் பள்ளிகோடிக் குழகருந்தென் கரையி, லெண்டருதூர்
நிருபத்தே ழிப்பாலீமுத்தி விசைகோண மாமலையே தீச்சரமென் றிரண்டே. (க)

ஆலவா யாப்பலூர் பரங்குன்றே டகத்தோ டருங்கொடுங்குன் றந்திருப்புத் தூர்
புனவா யிலினோ, டேலுமிரா மேச்சரமா டானை † காணப்பே ரெழிற்றிருப்பூ வணஞ்
சுழிய லின்புறுகுற் றாலம், பாலலோ சன்னற்றருநெல் வேலியொடு பாண்டி பதினாஞ்
மலைநாட்டி லஞ்சைக்கள மொன்றே, சீலமிரு மலிநாசி திருமுருகன் பூண்டி ‡ திரு
நண § கொடிமாடச் செங்குன்றூர் தானே. (க௦)

வெஞ்சமாக் கூடல்கொடு முழகருஜூர் கொங்கின்மேவுமே முரத்துறைவண் ¶ தே
கானை மாட, மெஞ்சலில் கூடலையாற்றா ரெருக்கத்தம் புலியு ரிணையகலுந் தினை
நகர்சோ புரமதிகை புகழே, விஞ்சுதிரு நாவலூர் § முதுகுன்றற் திருநெல் வெண்
னெய்திருக் கோவலூ ரறையணிநல் லூரே, மஞ்சுதிக ழிடையாறு வெண்ணெய்நல்
லூர் துறையூர் வடுகூர்வீ டேயருளுந் திருமாணி குழியே. (க௧)

தண்ணூர்தண் டலைப்பாதி ரிப்புலியூர் முண்டிச் சரம்புறவார் பனங்காட்டீர் திரு
வாமாத் தூரே, யெண்ணாரண் ணமலையு நடுநாட்டிலிருபத் திரண்டாகு மிப்பாலே கம்
பமேற் றளிவிண், கண்ணோங்கு மதிலோண காந்தன்றளி யனேக தங்காவ தங்கச்சி
நெறிக்காரைக் காடே, புண்ணாடு குரங்கனின்முட் டந்திருமா கறலோத் தூர்வன்
பார்த் தான்பனங்காட் டேர்வல்ல மாற்பேறே. (க௨)

|| ஊறலிலம் பையங்கோட் டீர் † விற்கோல மாலங்கா டியர்பாகூர் வெண்பாக்
கங் கள்ளில் காளத்தி, மாற்றிரு வொற்றியூர் ‡ வலிதாயம் பாலி வடமுல்லை வாயில்
வேற் காடுதிரு மயிலை, யீற்றிரு வான்மியூர் கச்சுரா லக்கோயி விடைச்சரங் கழுக்
குன்ற மச்சிறுபாக் கம்மே, மாற்றிரு வக்கரையே யரசிலிதொல் லிரும்பை மாகாளர்
தொண்டை நன்னாட் டெண்ணின் முப்பா னிரண்டே. (க௩)

கோகரணத் துளுவதே யத்திலொன்றே யிப்பாற் குலவு () பருப் பதலை பருப்
பதமம் பிகைதன், பாகருறை யனேகதங்கா வதந்திருக் கேதாரம் பகர் □ கொடித்
தான் மலைவடக்கிற் பதியையந்தே யிவற்றோ, டாகவிரு தூற்றெழுபா னுன்கென்பர்
மூவ ரருட்பதிக மிருக்குமு ரதிகமாம் வைப்புத், தாகமுட னினைப்போர்க்குந் துதிப்
போர்க்கும் வினைகள் சாராவாம் பிறப்பகலுஞ் சத்தியமுத் தியுமே. (க௪)

திருப்பதிக்கோவை முற்றிற்று.

* மறைக்காடு—வேதாரணியம். † காணப்பேர்—கானையார்கோயில்.
‡ திருநண—பவானிகூடல். § கொடிமாடச் செங்குன்றூர்—திருச்செங்கோடு.
¶ தூங்கானைமாடம்—திருப்பெண்ணாகடம். § முதுகுன்றம்—விருத்தாசலம்.
|| ஊறல்—தக்கோலம். † விற்கோலம்—கூவம். ‡ வலிதாயம்—பாடி.
() பருப்பதம்—ஸ்ரீசைலம் அல்லது மல்லிகார்ச்சனம். □ கொடித்தான்மலை—கைலை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அறுபத்துமூன்றுநாயன்மார்

திருநட்சத்திரம்.

ஒன்றகல வெட்டெட்டா மோதுமடி யாரன்பாற்
ஹன்றுமதி நாளினிது சொல்லவே—வென்றிதரும்
பொன்னிதிவி நாயகனார் பூமுடிமே லாடுதிருச்
சன்னிதிவி நாயகனார் தாள்.

நிலைமண்டலவாசிரியப்பா.

தில்லைவா முந்தணர் திருவரு ளாலவர்
மல்குசீர்ப் பதத்தை மகிழ்வொடு வணங்கிக்
கடிதிரு நீல கண்டர்தை விசாகம்
வடிவியற் பகையார் மார்கழி யுத்திரம்
வருமினா யான்குடி மாறரா வணிமகங்
கருதுமெய்ப் பொருளார் கார்த்திகை யுத்திரம்
விநன்மிண்ட கண்டர் மேடமா திரைநா
ளறனமர் நீதி யானிப் பூரம்
மாணெறி பத்தர் மாசியி லத்தங்
காணுமே னுதியார் கன்னியுத் திராட
மலர்கண் ணப்பர் மகரமான் றிலயிற்
குலவுகும் குலியர் கோளரி மூலந்
தருமா னக்கஞ் சாறர்விற் சுவாதி
யரிவாட் டாயர்கை யாதிரை நாளி
லானாயர் கார்த்திகை யத்த நாளிற்
கான மூர்த்தியார் கடகத் தாரன்
முருக ரிடப மூல மதனி
ஊருத்திர பசுபதி யுயர்கன்னி முன்னாள்
பொருந்திரு நாளிப் போவார்கன் னியிற்பார் *
திருக்குறிப் படியார் சித்திரைச் சுவாதி
சண்டிச ராமவர் தையுத்தி ரத்திற்
றண்டமி முப்பர் தகரிற் சதயங்
குலச்சிறை நாயனார் கோளரி யனுட
மலகில் குறும்ப ராடியிற் சித்திரை
யருள்கா னைக்கா லம்மைமீன் விளக்கா
மருகிலப் பூதிதை யதிற்சத யத்திற்
கமைநீல நக்கர் காளை மூலத்தி
னமிநந்தி யடிக னாள்விடைப் பூச
ஞான சம்பந்தர் நாள்விடை மூல

மான கலிக்காம ரானி ரேவதியி
 லருட்டிரு மூல ரைப்பசி மூன்னுள்
 வருதண்டி யடிகள் வளர்மீன் சதயஞ்
 சேமமா மூர்க்கர் தேண்மதி மூலஞ்
 சோமாசி மாறர் தொழுவிடை யரவிற்
 சாக்கிய நாயனார் தனுப்பூ ராடந்
 தேக்கிய சிறப்புலி தேட்பூ ராடஞ்
 சேர்கிறுத் தொண்டர் சித்திரைப் பரணி
 சேரமான் கடகஞ் சேர்ந்தசோ தியினிற்
 கணநாதர் மீனங் கலந்தவா திரையிற்
 குணமாங் கூற்றுவர் குளிர்மதி யாதிரை
 பொய்யடிமை யில்லாப் புலவர்தான் போற்றி
 மெய்ப்புகழ்ச் சோழர் மிளிர்குளி ரார
 னரசிங்க முனையார் நற்கண்ணி சதயந்
 திரவதி பத்தர் சிங்கவா யிலியங்
 கலிக்கம்பர் மகரக் கடைநா ளதனிற்
 கலியரா டியினிற் கலந்தவிந் திரை
 டியசிற் சத்தியார் துலாப்பூ சத்தி
 லையர்கா டவர்கோ ணைப்பசி மூலங்
 கணம்புல்ல நாயனார் கார்த்திகை யங்கி
 கணஞ்சேர் காரியார் கடம்பூ ராடந்
 தூய்நெடு மாறர் துலாமதிப் பரணியில்
 வாயிலார் நாயனார் மார்கழி யிரேவதி
 வெம்முனை யடுவார் மீனப் பூசஞ்
 செம்மை நாகங்கழற் சிங்கர்சேப் பரணி
 மருவிடங் கழியார் மதிதுலா வாரல்
 செருத்துணை நாயனார் சிங்கப் பூசஞ்
 சேட்புகழ்த் துணையார் சிங்கவா யிலியங்
 கோட்புலி நாயனார் குளிர்மதி கேட்டை
 பத்தராய்த் தாழ்வார் பரமனைப் பாவார்
 சித்தத்தைச் சிவன் பாலே சேர்த்துளா
 ரப்புறு செய்த்திரு வானூர்ப் பிறந்தார்
 மும்பொ முதுந்திரு மேனி சீண்டுவார்
 மும்புலி தொழுமுழு நீறு பூசவா
 ரப்பாலு மடிச்சார்ந் தாரை வணங்கிப்
 பூசலா ரைப்பசி புகுமனு டத்தின்
 மாசிலா மானியார் மைம்மதி யுரோகினி
 மிகுசிவ நேசர் மீனரோ கினியிற்
 நெருபுகழ்ச் செங்கட் சோழர் குடக்குன்
 றடுகிலகண்ட யாழ்ப் பாணர்சே மூலஞ்
 சடையனார் மார்கழி சார்ந்தவா திரையி
 லிசைஞானி மேடத் திசைந்த சித்திரையில்
 வசையிலா விம்மதி மருவுமிந் நாளிற்
 பரகதி யடைந்த பத்தரைப் பாடிக்
 கருதுவன் நெண்டர் கடகச் சுவாதி
 குருபூசை நாளிற் குறைவிலா திவர்க்கு
 வருபூசை தந்தோர் மாசிலத் தோங்கித்

திருத்தொண்டத்தொலை.

தவப்பய னெய்திச் சதுமறைக் கிரியிற்
சிவகதி யடைத றிண்ண முண்மையதே.

பாடிய சம்பந்தர் வைகாசி மூலம் பயிலுமப்பர்
நீடிய சித்திரை மாதச் சதய நிறைவன் றெண்ட
ராடியிற் சோதி திருவாத ஆரநல் லானிமகந்
தேடிய சேக்கிழார் வைகாசிப் பூசஞ் சிறந்தனரே.

சித்திரை யத்த முமாபதி யாவணித் திங்கடனி
லுத்திரஞ் சீர்கொண் மறைஞான சம்பந்த ரோதுகன்னிச்
சுத்தமெய்ப் பூர மருணந்தி யைப்பசிச சோதிதனில்
வித்தக மெய்கண்ட தேவர் சிவகதி மேவினரே.

திருநட்சத்திரமுற்றிற்று.

சமயகுரவர் நால்வர் வயசு.

அப்பருக்கெண் பத்தொன் றருள்வாத ஆரருக்குச்
செப்பியநா லெட்டினிற் றெய்வீக—விப்புலியிற்
சந்தரர்க்கு மூவாறு தொன்ஞான சம்பந்தர்க்
கந்தம் பதினா றறி.

திருத்தொண்டத்தொலை.

பண் கொல்லிக்கொளவாணம்.

அடியை ம.

நீருச்சிற்றம்பலம்.

தில்லைவா முந்தணர்த மடியார்க்கு மடியேன்
நிருல கண்டத்துக் குயவனார்க் கடியே
னில்லையே யென்னாத வியற்பகைக்கு மடியே
னினாயன்றன் குடிமாற னடியார்க்கு மடியேன்
வெல்லுமா மிகவல்ல மெய்ப்பொருளுக் கடியேன்
விரிபொழில்சூழ் குன்றையார் விநன்மிண்டற் கடியே
னல்லமென் முல்லையந்தா ரமர்நீதிக் கடியே
னாரு னாருரி லம்மானுக் காளே.

இலமலிந்த வேனம்பி யெறிபத்தற் கடியே
னேனாதி நாதன்ற னடியார்க்கு மடியேன்
கலமலிந்த சீர்நம்பி கண்ணப்பற் கடியேன்
கடஆரிற் கலயன்ற னடியார்க்கு மடியேன்
மலமலிந்த தோள்வள்ளன் மானக்கஞ் சாற
னெஞ்சாத வாட்டாய னடியார்க்கு மடியே

னிலைமலிந்த புனன்மங்கை யானாய்ந் கடியே

ஞரூ ஞரூரி லம்மானுக் காளே.

(௨)

மும்மையா லுலகாண்ட ழூர்த்திக்கு மடியேன்

முருகனுக்கு முருத்திர பசுபதிக்கு மடியேன்

செம்மையே திருநாளிப் போவார்க்கு மடியேன்

நிருக்குறிப்புத் தொண்டர்தம் மடியார்க்கு மடியேன்

மெய்மையே திருமேனி வழிபடா நிற்க

வெகுண்டெழுந்த தாதையை மழுவின லெறிந்த

வம்மையா னடிச்சண்டிப் பெருமானுக் கடியே

ஞரூ ஞரூரி லம்மானுக் காளே.

(௩)

திருநின்ற செம்மையே செம்மையாக் கொண்ட

திருநாவுக் கரையன்ற னடியார்க்கு மடியேன்

பெருநம்பி குலச்சிறைத் தனடியார்க்கு மடியேன்

பெருமிழலைக் குறும்பிற்கும் பேயார்க்கு மடியே

ஞெருநம்பி யப்பூதி யடியார்க்கு மடியே

ஞெலிபுனல்குழ் சாத்தமங்கை நீலகக்கற் கடியே

ஞருநம்பி நயிநந்தி யடியார்க்கு மடியே

ஞரூ ஞரூரி லம்மானுக் காளே.

(௪)

வம்பற வரிவண்டு மணநாற மலரு

மதுமலர்நற் கொன்றையா னடியலாற் பேண

வெம்பிரான் சம்பந்த னடியார்க்கு மடியே

னையர்கோன் கலிக்காம னடியார்க்கு மடியே

னம்பிரான் நிருமூல னடியார்க்கு மடியே

ஞட்டமிகு தண்டிக்கு ழூர்க்கற்கு மடியே

னம்பரான் சோமாசி மாறனுக்கு மடியே

ஞரூ ஞரூரி லம்மானுக் காளே.

(௫)

வார்கொண்ட வனமுலையா ஞமைபங்கள் கழலே

மறவாது கல்லெறிந்த சாக்கியற்கு மடியேன்

சீர்கொண்ட புகழ்வள்ளல் சிறப்புலிக்கு மடியேன்

செங்காட்டங் குடியேய சிறுத்தொண்டற் கடியேன்

கார்கொண்ட கொடைக்கழறிற் நறிவருற்கு மடியேன்

கடற்காழிக் கணநாத னடியார்க்கு மடியே

ஞர்கொண்ட வேற்கூற்றன் களந்தைக்கோ னடியே

ஞரூ ஞரூரி லம்மானுக் காளே.

(௬)

பொய்யடிமை யில்லாத புலவர்க்கு மடியேன்

பொழிற்குருஜூர்த் துஞ்சிய புகழ்ச்சோழற் கடியேன்

மெய்யடியா னரசிங்க முனையரையற் கடியேன்

விநிதிரைகும் கடனாகை யதிபத்தற் கடியேன்

கைதடிந்த வரிசிலையான் கலிக்கம்பன் கலியன்

கழ்ச்சத்தி வரிஞ்சையர்கோ னடியார்க்கு மடியே

னையடிகள் காடவர்கோ னடியார்க்கு மடியே

ஞரூ ஞரூரி லம்மானுக் காளே.

(௭)

கறைக்கண்டன் கழலடியே காப்புக்கொண் டிருந்த

கணம்புல்ல நம்பிக்குங் காரிக்கு மடியே

னிறைக்கொண்ட சிந்தையா னெல்வேலி வென்ற
நின்றசீர் நெடுமாற னடியார்க்கு மடியேன்
ஹறைக்கொண்ட செம்பவள யிருளகற்றுஞ் சோதித்
தொன்மயிலை வாயிலா னடியார்க்கு மடியே
னறைக்கொண்ட வேனம்பி முனையவொற் கடியே
ஹநா ஹநரி லம்மானுக் காளே.

(அ)

கடல்குழந்த வுலகெலாங் காக்கின்ற பெருமான்
காடவர்கோன் கழற்சிங்க னடியார்க்கு மடியேன்
மடல்குழந்த தார்நம்பி யிடங்கழிக்குந் தஞ்சை
மன்னவனாஞ் செருத்துணைதன் னடியார்க்கு மடியேன்
புடைகுழந்த புலியதண்மே லரவாட வாடி
பொன்னடிக்கே மனம்வைத்த புகழ்த்துணைக்கு மடியே
னடல்குழந்த வேனம்பி கோட்புலிக்கு மடியே
ஹநா ஹநரி லம்மானுக் காளே.

(க)

பத்தராய்ப் பணிவார்க ளெல்லார்க்கு மடியேன்
பரமனையே பாடுவா ரடியார்க்கு மடியேன்
சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்தார்க்கு மடியேன்
றிருவாநூர்ப் பிறந்தார்க ளெல்லார்க்கு மடியேன்
மூப்போதுந் திருமேனி தீண்டுவார்க் கடியேன்
முழுநீறு பூசிய முனிவர்க்கு மடியே
னப்பாலு மடிச்சார்ந்த வடியார்க்கு மடியே
ஹநா ஹநரி லம்மானுக் காளே.

(க0)

மன்னியசீர் மறைநாவ னின்றவூர்ப் பூசல்
வரிவளையான் மானிக்கு நேசனுக்கு மடியேன்
நென்னவனா யுலகாண்ட செங்கணர்க் கடியேன்
றிருநீல கண்டத்துப் பாணனார்க் கடியே
னென்னவனா மரனடியே யடைந்திட்ட சடைய
னிசைஞானி காதலன் றிருநாவ லூர்க்கோ
னென்னவனா மாநாற னடிமைகேட் வெப்பா
ராநாநரி லம்மானுக் கன்பரா வாரே.

(கக)

திருத்தொண்டத்தொகை முற்றிற்று.

பணித்தநற் றெண்டத் தொகைமுதற் றில்லை யிலைமலிந்த
வணித்திகழ் மும்மை திருநின்ற வம்பறா வார்கொண்டதோ
ரிணைத்திகழ் பொய்யடி மைக்கறைக் கண்டன் கடல்குழந்தபின்
மணித்திகழ் சொற்பத்தர் மன்னிய சீர்மறை நாவனோடே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நம்பியாண்டார்நம்பி அருளிச்செய்த

திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி.

பொன்னி வடகரை சேர்நாரை யூரிற் புழைக்கைமுக
மன்ன நறுபத்து மூவர் பதிதே மரபுசெயல்
பன்னவத் தொண்டத் தொகைவகை பல்குமர் தாதிதனைச்
சொன்ன மறைக்குல நம்பிபொற் பாதத் துணைதுணையே.

தில்லைவாழந்தனர்.

செப்பத் தகுபுகழ்த் தில்லைப் பதியிற் செழுமறையோ
ரொப்பப் புவனங்கண் மூன்றினு மும்பரி னூரொரித்த
வப்பர்க் கழுதத் திருநடர்க் கந்திப் பிறையணிந்த
துப்பர்க் குரிமைத் தொழில்புரி வோர்தமைச் சொல்லுதுமே

(க)

திருநீலகண்டநாயனார்.

சொல்லச் சிவன்றிரு வாணைதன் றாமொழி தோணையை
யொல்லத் துறந்துரு மூத்ததற் பின்னுமை கோணருளால்
லில்லைப் புரைந்து லானொ டுளமைபெற் றின்பட்டிக்கான்
றில்லைத் திருநீல கண்டக் குயவனுஞ் செய்தவனே.

(உ)

இயற்பகைநாயனார்.

செய்தவர் வேண்டிய தியாதுங் கொடுப்பச் சிவன்றவனாய்க்
கைதவம் பேசினின் காதலி யைத்தரு கென்றலுமே
மைதிகழ் கண்ணியை யீந்தவன் வாய்ந்த பெருமபுகழ்வர்
தெய்திய காவிரிப் பூம்பட்ட டினத்து ளியற்பகையே.

(ங)

இளையான்குடிமாறநாயனார்.

இயலா விடைச்சென்ற மாதவர்க் கின்னமு தாவிதைத்த
வயலார் முளைவித்து வாரி மனையலக் கால்வறுத்துச்
செயலார் பயிர்விழுத் தீங்கறி யாக்கு மவன்செழுநீர்க்
கயலா ரிளையான் குடியுடை மாறனெங் கற்பகமே.

(ச)

மெய்ப்பொருளையனார்.

கற்றான் மெய்த்தவன் போலொரு பொய்த்தவன் காய்சினத்தாற்
செற்றவன் றன்னையவனைச் செறப்புக லுந்திருவாய்
மற்றவன் றத்தா நமரே யெனச்சொல்லி வானுலகம்
பெற்றவன் சேதிபன் மெய்ப்பொரு ளாமென்று பேசுவரே.

(ஊ)

விறன்மிண்டநாயனார்.

பேசும் பெருமையவ் வானு ரனையும் பிரானவனு
மீசன் றனையும் புறகுதட் டென்றவ னீசனுக்கே
நேச னெனக்கும் பிரான்மனைக் கேடிக நீடுதென்றல்
லீசம் பொழிற்றிருச் செங்குன்ற மேய விறன்மிண்டனே.

(஋)

அமர்ந்தநாயனார்.

மிண்டும் பொழிற்பழை யாறையம்மர்ந்தி வெண்பொடியின்
முண்டர் தரித்த பிராற்குநல் லாரின்முன் கோவணநேர்
கொண்டிங் கருனென்று தன்பெருஞ் செல்வமுந் தன்னையுந்தன்
முண்ட மதிநுத லானாய் மீந்த தொழிலினனே.

(௭)

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

தொழுதும் வணங்கியு மாலயன் றேடருஞ் சோதிசென்றாக்
கெழுதந் தமிழ்ப்பழ லாவணங் காட்டி யெனக்குன்குடி
முழுது மடிமைவந் தாட்செ யெனப்பெற்ற வன்முரறே
னொழுகு மலரினற் றுரெம் பிரானம்பி யாருரனே.

(௮)

எழிபத்தநாயனார்.

ஊர்மதின் மூன்றட்ட வுத்தமர்க் கென்றோ ருயர்தவத்தோன்
ரூர்மலர் கொய்யா வருபவன் றண்டின் மலர்பறித்த
பூர்மலை மேற்கொளும் பாக ருடறுணி யாக்குமவ
னேர்மலி மாமதில் சூழ்கரு ஆரி லெறிபத்தனே.

(௯)

ஏனாதிநாதநாயனார்.

பத்தனை யேனாதி நா தனைப்பார்நீ டெயினே தன்னு
ளத்தனைத் தன்னோ டமர்மலைந்தா நெற்றி நீறுகண்டு
கைத்தனி வாள்வீ டொழிந்தவன் கண்டிப்ப நின்றருளு
நித்தனை யீழக் குலதீப னென்பரிந் நீணிலத்தே.

(௧௦)

கண்ணப்பநாயனார்.

நிலத்திற் நிகழ்திருக் காளத்தி யார்திரு நெற்றியின்மே
னலத்திற் பொழிதரு கண்ணிற் குருதிகண் டெண்ணெய்கி
வலத்திற் கடுங்கணை யாற்றன் மலர்க்கண் ணிடந்தப்பினான்
குலத்திற் கிராதனங் கண்ணப்ப னுமென்று கூறுவரே.

(௧௧)

குங்குலியக்கலயநாயனார்.

ஏய்ந்த கயிறுதன் கண்டத்திற் பூட்டி யெழிற்பனந்தாட்
சாய்ந்த சிவனிலைத் தானென்பர் காதலி தாலிகாடுத்
தாய்ந்தநற் குங்குலி யங்கொண்ட னற்புகை காலனைமுன்
காய்ந்த வரங்கிட்ட தென்கட ஆரிற் கலயனையே.

(௧௨)

மானக்கஞ்சாறநாயனார்.

கலச முலைக்கன்னி காதற் புதல்வி கமழ்குமுலை
நலசெய் தவத்தவன் பஞ்ச வடிக்கிவை நல்கெனலு
மலச மெனக்கரு தாதவன் கூடந்த லரிந்தளித்தான்
மலைசெய் மதிர்கஞ்சை மானக்கஞ் சாற னெனும்வள்ளலே.

(௧௩)

அரிவாட்டையநாயனார்.

வள்ளற் பிராற்கழு தேந்தி வருவோ னுகலுமிங்கே
வெள்ளச் சடையா யமுதுசெய் யாவிடி வென்றலையைத்
தள்ளத் தருமென்று வாட்பூட் டியதடங் கையினக்கா
ணள்ளற் பழனக் கணமங் கலத்தரி வாட்டாயனே.

(௧௪)

ஐஞாயநாயனார்.

தாயவன் யாவுக்குந் தாழ்சடை மேற்றனித் திங்கன்வைத்த
தாயவன் பாதந் தொடர்ந்துதொல் சீர்துளை யாற்பரவும்
வேயவன் மேன்மழ நாட்டு விரிபுணன் மங்கலக்கோ
னாயவ னுனைய னென்னையு வந்தாண் டருளினனே.

(௧௭)

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

அருட்டுறை யத்தர்க் கடிமைப்பட்ட டேனினி யல்லனென்னும்
பொருட்டுறை யாவதென் னேயென்ன வல்லவன் பூங்குவளை
யிருட்டுறை நீர்வய னாவற்ப திக்கும்பி ரானடைந்தோர்
மருட்டுறை நீக்கிநல் வான்வழி காட்டிட வல்லவனே.

(௧௮)

மூர்த்திநாயனார்.

அவந்திரி குண்டம னாவதின் மாள்வனென் றன்றலவாய்ச்
சிவன்றிரு மேனிக்குச் செஞ்சந் தனமாச் செழுமுழங்கை
யுவந்தொளிர் பாரையிற் றேய்த்துல காண்டவொண் மூர்த்திதன்னூர்
சிவந்தபொன் மாட மதுரா புரியென்னு நீள்பதியே.

(௧௯)

முருகநாயனார்.

பதிகந் திகழ்தரு பஞ்சாக் கரம்பயி னுவினன்கீர்
மதியஞ் சடையார் க் கலந்தொட் டணிபவன் யான்மகிழ்ந்து
துதியங் கழற்சண்பை நாதற்குத் தோழன்வன் றெண்டனம்பொன்
னதிகம் பெறும்புக லார்முரு கன்னெனு மந்தனனே.

(௨௦)

உருத்திரபசுபதிநாயனார்.

அந்தாழ் புனறன்னி லல்லும் பகலுநின் றுதரத்தா
லுந்தாத வன்பொடு ருத்திரஞ் சொல்லிக் கருத்தமைந்த
பைந்தா ருருத்ர பசுபதி தன்னந் பதிவயற்கே
நந்தார் திருத்தலை யூரென் றுரைப்பரிந் நானிலத்தே.

(௨௧)

திருநாளைப்போவார்நாயனார்.

நாவார் புகழ்த்தில்லை யம்பலத் தானருள் பெற்றுநாளைப்
போவா னவனும் புறத்திருத் தொண்டன்நன் புன்புலையோய்
மூவா யிரவர்கை கூப்ப முனியாய வன்பதிதான்
மாவார் பொழிநிக ழாதனூ ரென்பரிம் மண்டலத்தே.

(௨௨)

திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனார்.

மண்டும் புனற்சடை யான்றமர் தாசெற்றி வாட்டிமவகை
விண்டு மழைமுகில் வீடா தொழியின்யான் வீவனென்னு
மிண்டும் படர்பாறை முட்டு மெழிலார் திருக்குறிப்புத்
தொண்டன் குலங்கச்சி யேகா லியர்தங்க டொல்குலமே.

(௨௩)

சண்டேசுரநாயனார்.

குலமே நியசேய்ஞ ஹரிந் குரிசில் குரைகடல்குழ்
தலமே நியவிறந் சண்டிகண் டுர்தந்தை தாளிரண்டும்
வலமே நியமழு வாலெறிந் தீசன் மணிமுடிமே
னலமே நியபால் சொரிந்தலர் கு

(௨௪)

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

நிதியார் தருத்திதென் வேள்விக் குடியாய் நினைமறந்த
மதியேற் கறிகுறி வைத்த புகர்பின்னை மாற்றிடுவென்று
துதியா வருள்சொன்ன வாறறிவா ரிடைப் பெற்றவன்கா
ணதியார் புனல்வய னாவலர் கோனென்னு நற்றவனே.

(௨௩)

திருநாவுக்கரசநாயனார்.

நற்றவ னல்லூர்ச் சிவன்றிருப் பாதந்தன் சென்னிவைக்கப்
பெற்றவன் மற்றிப் பிறப்பற வீரட்டர் பெங்கழற்றா
ளுற்றவ னுற்ற விடமடை யாரிட வொள்ளமுதாத்
துற்றவ னுமரி னாவுக்கர செனுந் தாமணியே.

(௨௪)

மணியினை மாமறைக் காட்டு மருந்தினை வண்மொழியாற்
றிணியன நீங்கத வந்திறப் பித்தன தென்கடலிற்
பிணியன கன்மிதப் பித்தன சைவப் பெருநெறிக்கே
யணியன நாவுக் கரையார் பி ரான்ற னருந்த மீழே.

(௨௫)

குலச்சிறைநாயனார்.

அருந்தமி ழாகரன் வாதி லமனைக் கழுங்நிமே
லிருந்தமிழ் நாட்டிடை யேற்றுவித் தோனெழிற் சங்கம்வைத்த
பெருந்தமிழ் மீனவன் நன்னதி காரி பிரசமல்கு
குருந்தலிழ் சாரன் மனைமேற் குடிமன் குலச்சிறையே.

(௨௬)

பெருமிழலைக்குறும்பநாயனார்.

சிறைநன் புன்றிரு நாவலா ராரி செழுங்கயிலைக்
கிறைநன் கழனாளை யெய்து மிவனருள் போற்றவின்றே
பிறைநன் முடியன் னடியடை வேனென் றுடல்பிரிந்தா
னறைநன் மலர்த்தார் மிழலைக் குறும்ப னெனுநம்பியே.

(௨௭)

காரைக்காலம்மையார்.

நம்பன் றிருமலை நான்மிதி யேனென்று தாளிரண்டு
மும்பர் மிசைத்தலை யானடந் தேற வுமைநகலஞ்
செம்பொன் னுருவனென் னம்மை யெனப்பெற் நவன்செழுந்தேன்
கொம்பி னுருகாரைக் காலினின் மேய குலதனமே.

(௨௮)

அப்பூதியடிகனையனார்.

தனமா வதுதிரு நாவுக் கரசின் சரணமென்னு
மனமார் புண்பந்தர் வாழ்த்திவைத் தாங்கவன் வண்டமிழ்க்கே
யினமாத் தனது பெயரிடப் பெற்றவ னென்கன்பிரா
ணமார் வயற்றிங்க ளூரினில் வேதிய னப்பூதியே.

(௨௯)

திருநீலங்கநாயனார்.

பூதிப் புயத்தர் புயத்திற் சிலந்தி புகலுமஞ்சி
பூதித் துமிந்த மனைவியை நீப்பவுப் பாலவெல்லாம்
பேதித் தெழுந்தன காணென்று பிஞ்ஞகன் காட்டுமவ
னீதித் திகழ்சாத்தை நீலநக் கன்னெனும் வேதியனே.

(௩௦)

திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி.

நக்

நமிந்தியடிகளையனார்.

வேத மறிக்கரத் தாளு ரரற்கு விளக்கு நெய்யைத்
திது செறியமண் கையரட் டாவிடத் தெண்புனலா
லேத முறுக வருகரென் றன்று விளக்கெரித்தா
னா நெழிலேமப் பேறு ரதிப னபிந்தியே.

(நக்)

கந்தரமூர்த்திநாயனார்.

நந்திக்கு நம்பெரு மாற்குநல் லாருரி னையகற்குப்
பந்திப் பரியன செந்தமிழ் பாடிப் படர்புனலிற்
சிந்திப் பரியன சேவடி பெற்றவன் சேவடியே
வந்திப் பவன்பெயர் வன்றெண்ட ரென்பரிவ வையகத்தே.

(நக்)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்.

வைய மகிழயாம் வாழ வுணர் வலிதொலைய
வையன் பிரம புரத்தரற் கம்மென் குதலைச்செவ்வாய்
பைய மிழற்றும் பருவத்துப் பாடப் பருப்பதத்தின்
றைய லருள்பெற் றனனென்பர் ஞானசம் பந்தனையே.

(நக்)

பந்தார் விரலியர் வேள்செங்கட் சோழன் முருகனால்
சந்தா ரகலத்து நீலநக் கன்பெயர் தான்மொழிந்து
கொந்தார் சடையர் பதிகத்தி விட்டடி யேன்கொடுத்த
வந்தாதி கொண்ட பிரானருட் காழியர் கொற்றவனே.

(நக்)

ஏயர்கோன்கலிக்காமநாயனார்.

கொற்றத் திறலெந்தை தந்தைதன் றந்தையெங் கூட்டமெல்லாந்
தெற்றச சடையாய் நினதடி யேந்திகழ் வன்றெண்டனே
மற்றிப் பிணிதவிர்ப் பானென் றுடைவா னுருவியந்ரோய்
செற்றுத் தவிர்கலிக் காமன் குடியேயர் சீர்க்குடியே.

(நக்)

திருமூலநாயனார்.

குடிமன்னு சாத்தனூர்க் கோக்குல மேய்ப்போன் குரம்பைக்கு
முடிமன்னு கூனற் பிறையாளன் றன்னே முழுத்தமிழின்
படிமன்னு வேதத்தின் சொற்படி யேபர விட்டெனுச்சி
யடிமன்ன வைத்த பிரான்மூல னாகின்ற வங்கணனே.

(நக்)

தண்டியடிகளையனார்.

கண்ணர் மணியொன்று மின்றிக் கயிறு பிடித்தரற்குத்
தண்ணர் புனற்றடந் தொட்டலுந் தன்னே நகுமணர்
கண்ணு கிழப்ப வுணர் கலக்கங்கண் டம்மலர்க்கண்
விண்ணு யகனிடைப் பெற்றவ னானர் விற்றறண்டியே.

(நக்)

மூர்க்கநாயனார்.

தண்டலை சூழ்திரு வேற்காட் றீர்மன்னன் மருகவற்றற்
கொண்டவல் லாயம்வன் குதரை வென்றுமுன் கொண்டபொருண்
முண்டநன் னீற்ற னடியவர்க் கீபவன் மூர்க்கனென்பர்
ண்டலை நீரொண் குடந்தையின் மேவுநற் குதனையே.

(நக்)

சோமாசிமாறநாயனார்.

குதப் பொழில்மப ரந்தனன் சோமாசி மாறனென்பான்
வேதப் பொருளஞ் செழுத்தும் விளம்பியல் லான்மொழியா
னீதிப் பரன்மன்னு நித்த நியமன் பரவையென்னு
மாதுக்குக் கார்தன் வன்றெண்டன் நனக்கு மகிழ்துணையே.

(௩௯)

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

துணையு மளவுயில் லாதவன் நன்னரு ளேதுணையாக்
கணையுங் கதிர்நெடு வேலுங் கறுத்த கயலினையும்
பிணையு நிகர்த்தகட் சங்கிலி பேரமைத் தோளிரண்டு
மணையு மவன்றிரு வாளுர னாகின்ற வற்புதனே.

(௪௦)

சாக்கியநாயனார்.

தகடன வாடையன் சாக்கியன் மாக்கற் றடவரையின்
மகனடந் தாக்கக் குழைந்ததிண் டோளர்வண் கம்பர்செம்பொன்
றிகழ்தரு மேனியிற் செங்க லெறிந்து சிவபுரத்துப்
புகழ்தரப் புக்கவ ணார்சங்க மங்கை புவனியிலே.

(௪௧)

சிறப்புலிநாயனார்.

புவனியிற் பூதியுஞ் சாதன மும்பொலி வார்ந்துவந்த
தவநிய மர்க்குச் சிறப்புச்செய் தத்துவ காரணனா
மவனியிற் சீர்த்தித் தென்னாக்கூ ரதிப னருமறையோன்
சிவனிய மந்தலை நின்றதொல் சீர்நஞ் சிறப்புலியே.

(௪௨)

சிறத்தொண்டநாயனார்.

புலியி னதனுடைப் புண்ணியற் கின்னமு தாத்தனதோ
ரொலியின் சதங்கைக் குதலைப் புதல்வ னுடறுணித்துக்
கலியின் வலிகெடுத் தோங்கும் புகழ்ச்சிறுத் தொண்டன்கண்டீர்
மலியும் பொழிலொன்செங் காட்டங் குடியவர் மன்னவனே.

(௪௩)

சேரமான்பெருமாயனார்.

மன்னர் பிரானெனா வண்ண னுடலுவ ருறிந்நூர்
தன்னர் பிரான்றமர் போல வருதலுந் தான்வணங்க
வென்ன பிரானடி வண்ண னெனவடிச் சேரனென்னுந்
தென்னர் பிரான்கழ றிற்றறி வானெனுஞ் சேரலனே.

(௪௪)

சேரற்குத் தென்ன வலர்பெரு மாற்குச் சிவனளித்த
வீரக் கடகரி முன்புதன் பந்தி யிவுளிரைவத்த
வீரற்கு வென்றிக் கருப்புலில் வீரனை வெற்றிகொண்ட
சூரற் கெனதுள்ள நன்னுசெய் தாயின்று தொண்டபட்டே.

(௪௫)

கணநாதநாயனார்.

தொண்டரை யாக்கி யவரவர்க் கேற்ற தொழில்கள்செய்வித்
தண்டர்தங் கோனக் கணத்துக்கு நாயகம் பெற்றவன்காண்
கொண்டல்கொண் டேறிய மின்னுக்குக் கோல மடல்கடொறுங்
கண்டல்கெண் சோறளித் குங்கடற் காழிக் கணநாதனே.

(௪௬)

கூற்றுவநாயனார்.

நாதன் திருவடி யேழுடி யாகக் கவித்துநல்ல
போதங் கருத்திற் பொறித்தமை யாலது கைகொடுப்ப
வோதந் தழுவிய ஞாலமெல் லாமொரு கோலின்வைத்தான்
கோதை நெடுவேற் களப்பாள னாகிய கூற்றுவனே.

(௪௭)

கந்தரமூர்த்திநாயனார்.

கூற்றுக் கெவளோ புகறிரு வாரூரன் பொன்முடிமே
லேற்றுத் தொடையலு மின்னடைக் காபு மிடுதரும்க்
கோற்றெத்து கூன்னுங் கூன்போய்க் குருடனுங் கண்பெற்றமை
சாற்றித் திரியும் பழமொழி யாமித் தரணியிலே.

(௪௮)

பொய்யடிமையில்லாதபுலவர்.

தரணியிற் பொய்ம்மை யிலாத்தமிழ்ச் சங்க மதிற்கபிலர்
பரணர் நக்கீரர் முதனூற்பத் தொன்பது பல்புலவோ
ரருணமக் கீபுந் திருவால வாயரன் சேவடிக்கே
பொருளமைத் தின்பக் கவிபல பாடும் புலவர்களே.

(௪௯)

புகழ்ச்சோழநாயனார்.

புலமன் னியமன்னைச் சிங்கள நாடு பொடிபடுத்த
குலமன் னியபுகழ்க் கோகன நாதன் குலமுதலோ
னலமன் னியபுகழ்ச் சோழன் தென்பர் நகுசுடர்வான்
வலமன் னியவெறி பத்தனுக் கீந்ததொர் வண்புகழே.

(௫௦)

நரசிங்கமுனையரையநாயனார்.

புகழும் படியெய்ம் பரமே தவர்க்குநற் பொன்னிடுவோ
னிகழும் படியோர் தவன்மட வார்புனை கோலமெங்கு
நிகழும் படிகண் டவனுக் கிரட்டிபொன் னிட்டவனீ
டிகழு முடிநர சிங்க முனையர சன்றிறமே.

(௫௧)

அதிபத்தநாயனார்.

திறமமர் மீன்படுக் கும்பொழு தாங்கொரு மீன்சிவற்கென்
றுறவமர் மாகடற் கேவிடு வோனொரு நாட்கனக
நிறமமர் மீன்பட நின்மலற் கென்றுவிட் டோன்கமலம்
புறமமர் நாகை யதிபத்த னாகிய பொய்யிலியே.

(௫௨)

கலிக்கம்பநாயனார்.

பொய்யைக் கடிந்துநம் புண்ணியர்க் காட்பட்டுத் தன்னடியான்
சைவத் திருவுரு வாய்வரத் தானவன் றுள்கழுவ
வையத் தவர்முன்பு வெள்கிரீர் வாரா விடமனைவி
கையைத் தடிந்தவன் பெண்ணு கடத்துக் கலிக்கம்பனே.

(௫௩)

கலியநாயனார்.

கம்பக் கரிக்குஞ் சிலந்திக்கு நல்கிய கண்ணுதலோ
னும்பர்க்கு நாதற் கொளிவிளக் கேற்றற் குடலிலனாய்க்
கும்பத் தயிலம்வீற் றுஞ்செக் குழன்றுங்கொள் கூலியினு
னம்பற் கெரித்த கலியொற்றி மாநகர்ச் சக்கிரியே.

(௫௪)

சத்திநாயனார்.

கிரிவில் லவர்தம் மடியரைத் தன்முன்பு கீழ்மைசொன்ன
திருவில் லவரையந் நாவரி வேன்றிருந் தாரைவெல்லும்
வரிவில் லவன்வயந் செங்கழு நீரின் மருவுதென்ற
நெருவில் விரைகம முந்தென் வரிஞ்சைத் திகழ்சத்தியே.

(௫௫)

ஐயடிகள்காடலர்கோனாயனார்.

சத்தித் தடக்கைக் குமரனற் றுதைதன் றுனமெல்லா
முத்திப் பதமொரொர் வெண்பா மொழிந்து முடியரசா
மத்திரு மும்மைநன் றுலரந் காயைய மேற்றலென்னும்
பத்திக் கடலை யடிகளா கின்றநம் பல்லவனே.

(௫௬)

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

பல்லவை செங்கதி ரோனைப் பறித்தவன் பாதம்புகழ்
சொல்லவன் நென்புக லூரரன் பாற்றுய்ய செம்பொன்கொள்ள
வல்லவ னாட்டியத் தான்குடி மாணிக்க வண்ணனுக்கு
நல்லவன் றன்பதி நாவலா ராகின்ற நன்னகரே.

(௫௭)

கணம்புல்லநாயனார்.

நன்னக ராய வீருக்குவே னூர்தனி னல்குரவாய்ப்
பொன்னக ராயநற் றில்ல புகுந்து புலிச்சரத்து
மன்னவ ராய வரற்குந் புல்லால் விளக்கெரித்தான்
கன்னவி றேளெந்தை தந்தை பிரானெங்க ணம்புல்லனே.

(௫௮)

காரிநாயனார்.

புல்லன வாகா வகையுல கத்துப் புணர்ந்தனவுஞ்
சொல்லின வுந்நய மாக்கிச் சுடர்பொற் குவடுதனி
வில்லனை வாழ்த்தி விளங்கும் கயிலைபுக் கானென்பராத்
கல்லன மாமதில் சூழ்கட ஆரினிற் காரியையே.

(௫௯)

நெமோறநாயனார்.

கார்த்தண் முகிற்கைக் கடற்கா ழியர்பெரு மாற்கெதிரா
யார்த்த வமண ரழிந்தது கண்டுமற் றுங்கவரைக்
கூர்த்த கழுவி னுதிவைத்த பஞ்சவ னென்றுரைக்கும்
வார்த்தை யதுபண்டு நெல்வேலி யில்வென்ற மாறனுக்கே.

(௬௦)

வாயிலார்நாயனார்.

மாறா வருளரன் றன்னை மனவா லயத்திருத்தி
யாறா வறிவா மொளிவிளக் கேற்றி யகமலர்வாம்
வீரா மலரளித் தன்பெனு மெய்யமிர் தங்கொடுத்தான்
வீரார் மயிலையுள் வாயிலா னென்று விளம்புவரே.

(௬௧)

முனையவோர்நாயனார்.

என்று விளம்புவர் நீடு ரதிபன் முனையடுவோ
னென்று மமரு ளழிந்தவர்க் காக்கடலி யேற்றெறிந்து
வென்று பெருஞ்செல்வ மெல்லாங் கனகநன் மேருவென்னுங்
குன்று வளைத்த சிலையான் நமர்க்குக் கொடுத்தனனே.

(௬௨)

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

கொடுத்தான் முதலேகொள் பிள்ளைக் குயிரன்று புக்கொளியூர்த்
தொடுத்தான் மதுர கவியவி நாசியை வேடர்ச்சற்றம்
படுத்தான் நிருமுரு கன்பூண் டியினிற் பராபரத்தேன்
மடுத்தா னவனென்பர் வன்றெண்ட னாகின்ற மாதவனே.

(௬௩)

கழற்சிங்கநாயனார்.

மாதவத் தோர்தங்கள் வைப்பினுக் காநூர் மணிக்ருவைத்த
போதினைத் தான்மோந்த தேவிதன் மூக்கை யரியப்பொற்கை
காதிவைத் தன்றோ வரிவதென் றுங்கவள் கைதழந்தா
தைமொய்த் தார்வண்டு கிண்டுபைங் கோதைக் கழற்சிங்கனே.

(௬௪)

இடங்கழிநாயனார்.

சிங்கத் துருவினைச் செற்றவன் சிற்றம் பலமுகடு
கொங்கிற் கனக மணிந்தவா தித்தன் குலமுதலோன்
றிங்கட் சடையர் தமரதென் செல்வ மெனப்பறைபோக்
கெங்கட் கிறைவ னிருக்கு வேளுர்மன் னிடங்கழியே.

(௬௫)

செருத்துணைநாயனார்.

கழிநீர் கடனஞ்ச யின்றூர்க் கிருந்த கடிமலரை
மொழிநீர் புகழ்க்கழற் சிங்கன்றன் நேவிமுன் மோத்தலுமே
யெழிநீர் குமிழ்மலர் மூக்கரிந் தானென் றியம்புவராற்
செழுநீர் மருகனன் னாட்டமர் தஞ்சைச் செருத்துணையே.

(௬௬)

புகழ்த்துணைநாயனார்.

செருவிவி புத்தூர்ப் புகழ்த்துணை வையஞ் சிறுவிலைத்தா
வுருவவி கெட்டுணை வின்றி யுமைகோனை மஞ்சனஞ்செய்
தருவதொர் போதுகை சோர்ந்து கலசம் விழ்த்தரியா
தருவரை வில்லி யருளி னிதியது பெற்றனனே.

(௬௭)

கோட்புலிநாயனார்.

பெற்ற முயர்த்தோன் விரையாக் கலிபிழைத் தோர்தமது
சுற்ற மறுக்குந் தொழிற்றிரு நாட்டியத் தான்குடிக்கோன்
குற்ற மறுக்குந் கோட்புலி நாவற் குரிசிலருள்
பெற்ற வருட்கட லென்றல கேத்தும் பெருந்தகையே.

(௬௮)

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

தருமகட் பேசினோன் வீயவே நூல்போன சங்கிலிபாற்
புகுமணக் காதலினு லொற்றி யூருறை புண்ணியன்றன்
மிகுமலர்ப் பாதம் பணிந்தரு ளாலிவ் வியனுலக
நகும்வழக் கேநன்மை யாப்புணர்ந் தானுவ லாரரசே.

(௬௯)

பத்தராய்ப்பணிவார்.

அரசினை யாரு ரமரர் பிரானை யடிபணிந்திட்
டுரைசெய்த வாய்தடு மாறி யுரோம புளகம்வந்து
கரசர னாதி யவயவங் கம்பித்துக் கண்ணருவி
சொரிதரு மங்கத்தி னோர்பத்த ரென்று தொகுத்தவரே.

(௭௦)

பரமஜெயேயாவோர்.

தொகுத்த வடமொழி தென்மொழி யாதொன்று தோன்றியதே
மிகுத்த வியலிசை வல்ல வகையில்விண் டோயுநெற்றி
வகுத்த மதிற்றில்ல யம்பலத் தான்மலர்ப் பாதங்கண்மே
லுகுத்த மனத்தொடும் பாடவல் லோரென்ப ருத்தமரே.

(எக)

சித்தத்தைச்சிவன்பாலேவைத்தார்.

உத்தமத் தானத் தறம்பொரு ளின்ப மொடியெறிந்து
வித்தகத் தானத் தொருவழிக் கொண்டு விளங்கச்சென்னி
மத்தம்வைத் தான்றிருப் பாத கமல மலரிணக்கீழ்ச்
சித்தம்வைத் தாரென்பர் வீடுபே ரெய்திய செல்வர்களே.

(எஉ)

திருவாரூர்ப்பிறந்தார்.

செல்வந் திகழ்திரு வாரூர் மதில்வட்டத் துட்பிறந்தார்
செல்வன் நிருக்கணத் துள்ளவ ரேயத னாற்றிகழ்ச்
செல்வம் பெருகுதென் னாருர்ப் பிறந்தவர் சேவடியே
செல்வ நெறியுறு வார்க்கணித் தாய செழுநெறியே.

(எஉ)

மும்பொழுதுந்திருமேனிதீண்வோர்.

நெறிவார் சடையரைத் தீண்டி மும்பொதுநீ டாகமத்தி
னறிவால் வணங்கியர்ச் சிப்பவர் நம்மையு மாண்டமரார்
கிறையாய்மும் கண்ணுமெண் டோளந் தரித்தீறில் செல்வத்தொடு
முறைவார் சிவபெரு மாற்குறை வாய வுலகினிலே.

(எச)

முழுவூசியமுன்வர்.

உலகு கலங்கினு மூழி திரியினு முள்ளொருகால்
விலகுத லில்லா விதியது பெற்றநல் வித்தகர்கா
ணலகில் பெருங்குணத் தாளூரமர்ந்த வரனடிக்கீ
ழிலகுவெண் ணீறுதம் மேனிச் கணியு பிறைவர்களே.

(எடு)

அப்பாலுமடிச்சார்ந்தார்.

வருக்க மடைத்துநன் னாவலார் மன்னவன் வண்டமிழாற்
பெருக்கு மதுரத் தொகையிற் பிறைசூடி பெய்கழற்கே
யொருக்கு மனத்தொடப் பாலடிச் சார்ந்தவ ரென்றுலகிற்
மெரிக்கு மவர்சிவன் பல்கணத் தோர்நஞ் செழுந்தவரே.

(எஃ)

கந்தரமூர்த்தநாயனார்.

செழுநீர் வயன்முது குன்றினிற் செந்தமிழ் பாடிவெய்ய
மழுநீன் தடக்கைய னீந்தபொன் னாங்குக்கொள் ளாதுவந்தப்
பொழினீ டருதிரு வாரூரில் வாசியும் பொன்னுங் கொண்டோன்
கெழுநீன் புகழ்த்திரு வாரூர நென்றுநர்ங் கேட்பதுவே.

(எஎ)

பூசலார்காயனார்.

பதுமந் போதன்ன பாதத் தரற்கொரு கோயிலையான்
கதுமெனச் செய்குவ தென்று கொலாமென்று கண்டிலிவா
ததுமனத்தே யெல்லி தோறு நினைந்தருள் பெற்றத்தென்பர்
புதுமனத் தென்ற லுலாநின்ற ஞாநனிற் பூசலடியே.

(எஅ)

மங்கையர்க்கரசியார்.

பூச லயிற்றென்ன னார்க்கன லாகப் பொருமையினால்
வாச மலர்க்குழற் பாண்டிமா தேவியா மானிகண்டர்
தேசம் விளங்கத் தமிழா கராக்கறி வித்தவரா
னாசம் வினைத்தா ளருகந் தருக்குத்தென் னாட்டகத்தே.

(௭௯)

நேசநாயனார்.

நாட்டமிட் டன்றரி வந்திப்ப வெல்படை நல்கினர்தந்
தாட்டரிக் கப்பெற் தவனென்பர் சைவத் தவரையிற்
கூட்டு மக்கப்படங் கோவண ரெய்து கொடுத்துநன்மை
யீட்டுமக் காம்பீலிச் சாலிய நேசனை யிம்மையிலே.

(௮௦)

கோச்செங்கட்சோழநாயனார்.

மைவைத்த கீண்ட நெறியன்றி மற்றோர் நெறிகருதாத்
தெய்வக் குடிச்சோழன் முன்பு சிலந்தியாய்ப் பந்தர்செய்து
சைவத் துருவெய்தி வந்து தரணிகீ டாலயங்கள்
செய்வித் தவன்றிருக் கோச்செங் கணனெனுஞ் செம்பியனே.

(௮௧)

செம்பொ னணின்துநிற் றம்பலத் தைச்சிவ லோகமெய்தி
நம்பன் கழற்கீ ழிருந்தோன் குலமுத லென்பர்நல்ல
வம்பு மலர்த்திலிலை யீசனைச் சூழ மறைவளர்த்தா
னிம்ப நறுந்தொங்கக் கோச்செங்க ணனெனு நித்தனையே.

(௮௨)

திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணநாயனார்.

தனையொப் பருமெருக் கத்தம் புலியூர்த் தகும்புகழோ
னிளையொப் பருந்திரு நீலகண் டப்பெரும் பாணனைநீர்
சினையொப் பலர்பொழிற் சண்பையர் கோன்செந் தமிழொழிசை
புனையப் பரனருள் பெற்றவ னென்பரிப் பூதலத்தே.

(௮௩)

சடையநாயனார்.

தலம்விளங் குந்திரு நாவலூர் தன்னிற் சடையனென்னுங்
குலம்விளங் கும்புக ழோனை யுரைப்பர் குவலயத்தி
னலம்விளங் கும்படி நாம்விளங் கும்படி நற்றவத்தின்
பலம்விளங் கும்படி யாளு றனைமுன் பயந்தமையே.

(௮௪)

இசைஞானியார்.

பயந்தான் கறுவுடைச் செங்கண் வெள்ளைப் பொள்ள னீள்பனைக்கைக்
கயந்தா னுகைத்த நற்காளையை யென்றுங் கபாலங்கைக்கொண்
டயந்தான் புகுமர னாரூர்ப் புனித வரன்றிருத்தா
னயந்தா டனதுள்ளத் தென்று முரைப்பது ஞானியையே.

(௮௫)

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

ஞானவா ஞாரைச் சேரரை யல்லது நாமறியோ
மானவ வாக்கை யொடும்புக் கவரை வளரொளிப்பூண்
வானவ ராஹ மருவற் கரிய வடகயிலைக்
கோணவன் கோயிற் பெருந்தவத் தோர்தங்கள் கூட்டத்திலே.

(௮௬)

திருத்தொண்டத்தோகையிலுள்ள
தோகையடியார்கள், தனியடியார்கள்.

கூட்டமொன் பாவொ டறுபத்து மூன்று தனிப்பெயரா
வீட்டும் பெருந்தவத் தோரெழு பத்திரண் டாம்வினையை
வாட்டுந் தவத்திருத் தொண்டத் தொகைபதி னென்றின்வகைப்
பாட்டுந் திகழ்திரு நாவலா ராளி பணித்தனனே.

(அஎ)

திருத்தொண்டத்தோகைப் பதிக்கவிகளின் முதற்குறிப்பு.

பணித்தநற் றெண்டத் தொகைமுதறிலீல யிலமலிந்த
வணித்திகழ் மும்மை திருநின்ற வம்பறா வார்கொண்டசீ
ரிணைத்தநற் பொய்யடி மைகறைக் கண்டன் கடல்குழந்தபின்
மணித்திகழ் சொற்பத்தர் மன்னிய சீர்மறை நாவனொடே.

(அஅ)

நூற்பயன்.

ஒடிமும் பஞ்சேந் திரியமொடுக்கி யென்னாழ் வினைகள்
வாடிமும் வண்ணரின் றெத்தவஞ் செய்தனன் வானினுள்ளோர்
சூடிமஞ் சீர்த்திருப் பாதத்தர் தொண்டத் தொகையினுள்ள
சேடர்தஞ் செல்வப் பெரும்புக முந்தாதி செப்பிடவே.

(அக)

திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவஞானமுனிவர் அருளிச்செய்த

திருத்தொண்டர் திருநாமக்கோவை.

மெய்யன்பர் நாமமெல்லாம் வெவ்வேறு போற்றிடவைங்
கையன் நிருவடியே காப்பு.

தில்லைவா முந்தணர்கள் சீர்லை கண்டனா	
ரில்லையளித்த வியற்பகையார்	தொல்லை
யிலையான் குடிமாறர் மெய்ப்பொருளா ரென்று	
மிளையா விறன்பிண்ட ரின்ப	மளவுமார்
நீதி யெறிபத்தர் நீண்டபுகழேனாதி	
நாதர்திருக் கண்ணப்பர் நற்கலயர்	மேதகுசீர்
மானக்கஞ் சாறாரி வாட்டாய ரானாயர்	
ஞானத் திருமூர்த்தி நாயனார்	மேன்மை
முருகர் பசுபதியார் முன்னோப் போவார்	
துரிசி நிருக்குறிப்புத் தொண்டர்	மருவுமறைச்
சண்டைச் வாசீசர் தக்க குலச்சிறையார்	
கொண்ட பிழலைக் குறும்பனார்	தொண்டெசுடி
நீள்காரைக் காலம்மை யப்பூதி நீலநக்கர்	
மூளு நயிநந்தி முத்தபிழை	யானூந்
திருஞான சம்பந்தர் செய்ய கலிக்காம	
ரகுண்மூலர் தண்டி யடிகள்	வருமூர்க்கர்
சோமாசி மாறனார் சாக்கியனார் சூழாக்கூர்	
நாமார் சிறப்புலியார் நற்றெண்டி	னேமச்
சிறுத்தொண்டர் சேரமான் செய்ய கணநாதர்	
விறற்களத்தைக் கூற்றுவனார் விஞ்சைத்	திறத்துமிகும்
பொய்யடிமை யில்லாப் புலவர் புகழ்ச்சோழர்	
மொய்கொணர சிங்க முனையரைய	ரையாதி
பத்தர் கலிக்கம்பர் கலியர் பகர்சத்தி	
கைத்தபுல னையடிகள் காடவர்கோன்	மொய்த்தகணம்
புல்லனார் காரிரெடு மாற்புகழ் வாயிலார்	
நல்ல முனையடுவார் நாயனார்	மல்குகழற்
சிங்க ரிடங்கழியார் தஞ்சைச் செருத்துணையார்	
கொங்கார் புகழ்த்துணையார் கோட்புலியா	ரங்கணர்க்குப்
பத்தராயத் தாழ்வார் பரமனையே பாடுவார்	
சித்தஞ் சிவன்பாலே சேர்த்துள்ளார்	ரித்தமு
முத்திரெறி காட்டு முதல்வர் முழுதுணர்ந்தோர்	
பித்தனுறை யானூர்ப் பிறந்தார்க	ளத்தனையே

முப்போதுந் தீண்வொர் முழுநீறு பூசுவா

ரப்பாலு மீச னடிச்சாரந்தார்

மானியார் நேசனார் வாழ்செங்கட் சோழனார்

பான்மையார் நீலகண்டப் பாணனார்

சடையரிசை ஞானியிவர் தம்மையெல்லாஞ் சேர்த்துத்

தொடையாகப் பாடியவன் ஞெண்ட

சுந்தனைசெய் திந்தத் திருநாமக் கோவைதனை

மந்திரமாக் கொண்டு மயிர்செவிர்த்து

மெய்யன்பா லென்றும் விளம்பப் பெறுவார்கள்

கைதவமும் புல்லறிவுங் கற்பனையு

தத்துவிதா நந்த வகண்டபரி பூரணத்தி

னித்தியமா வாழ்வார் நிசம்.

மெய்ப்பூசன்

மேன்மைச்

ரடியிணைகள்

நைந்துருகி

மையலுந்தீர்ந்

திருநாமக்கோவை முற்றிற்று.

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

‘உமாபதிசிவாசாரியர் அருளிச்செய்த

சேக்கிழார் நாயனார் புராணம்.

பாயிரம்.

விநாயகர்.

வானுலகு மண்ணுலகும் வாழ்மறை வாழப்
பான்மைதரு செய்யதமிழ் பார்வையை விளங்க
ஞானமத வைந்துகர மூன்றுவிழி நால்வா
யானேமுக னைப்பரவி யஞ்சலிசெய் கிற்பாம்.

(க)

சுபாநாதர்.

சீரானஞ் சதுர்மறையுந் தில்லைவாழ்ந்தனரும்
பாராரும் புலிமுனியும் பதஞ்சலியுந் தொழுதேத்த
வாராரும் கடல்புடைக்கும் வையமெலா மீடேற
வேரானு மணிமன்று னெடுத்திரு வடிபோற்றி.

(உ)

சிவகாமசுந்தர்.

பரந்தெழுந்த சமண்முதலாம் பரசமய விருணீங்கச்
சிரந்தழவு சைவநெறித் திருநீற்றி னொளிவிளங்க
வரந்தைகெடப் புகலியர்கோ னமுதுசெயத் திருமுலைப்பால்
சுரந்தளித்த சிவகாம சுந்தரிபூங் கழல்போற்றி.

(ஈ)

கற்பகவிநாயகர்.

மலரயனார் திருமாலுங் காணமை மதிமயங்கப்
புலிமுனியும் பதஞ்சலியுங் கண்டுதொழப் புரிசடையார்
குலவுநடர் தருந்தில்லைக் குடகிசைக் கோபுரவாயி
னிலவியகற் பகக்கன்றி னிரைமலர்த்தா ளிணைபோற்றி.

(ச)

சுப்பிரமணியர்.

பாறுமுக மும்பொருந்தப் பருந்துவிருந் துணக்கமுகு
நூறுமுக மாயணந்து நூழில்படு களம்புகுத
மாறுமுகந் தருநிருநர் மடியவடி வேலெடுத்த
வாறுமுகன் நிருவடித்தா மரையிணை ளவைபோற்றி.

(இ)

சைவசமயாசாரியர்.

பூழியர்கோன் வெப்பொழித்த புகலியர்கோன் கழல்போற்றி
யாழியிசைக் கன்மிதப்பி லணந்தபிரா னடிபோற்றி
வாழிதிரு நாவலூர் வன்றொண்டர் பதம்போற்றி
பூழிமலி திருவாத ஆர்திருந் தான்போற்றி.

(ஃ)

திருத்தொண்டர்கள், சேக்கிழார்நாயனார்.

தில்லைவாழ்ந்தனரே முதலாகச் சீர்படைத்த
தொல்லையதார் திருத்தொண்டத் தொகையடியார் பதம்போற்றி
யொல்லையவர் புராணகதை யுலகறிய விரித்துரைத்த
செல்வமலி குன்றத்துர்ச் சேக்கிழா ரடிபோற்றி. (எ)

நாப்பெயர்.

தாய்மலர்ந்த முகத்தினளாய்த் தழுவிமுலை தரவந்த
நோய்மலர்ந்த பிறவிதொறு நுழையாம லுலகுய்யத்
தீமலர்ந்த சடைக்கடத்தர் திருவருளாற் சேக்கிழார்
வாய்மலர்ந்த புராணத்தின் வரலாறு விரித்துரைப்பாம். (அ)

அவையடக்கம்.

ஊர்க்கடலை யிவனெனவந் துதித்தநா னேங்குதமிழ்
நூற்கடலைக் கரைகண்டு நுவல்கினைக் குமதுதிருப்
பாற்கடலைச் சிற்றெறும்பு பருகநினைப் பதுபோலு
நீர்க்கடல்குழ் மண்ணுலகை நிறுக்கநினைக் குமதொக்கும். (க)

தேவுடனே கூடியசொற் செழுந்தமிழோர் தெரிந்துரைத்த
பாவுடனே கூடியவென் பருப்பொருளும் விழுப்பொருளாங்
கோவுடனே கூடிவருங் குருட்டாவு மூர்புகுதும்
பூவுடனே கூடியநார் புனிதர்முடிச் கணியாமால். (க0)

பாயிரம் முற்றிற்று.

நா ல்.

பாலாறு வளஞ்சூர்து நல்கமல்கும் பாளைவிரி மணங்கமழ்பூஞ் சோலை தோறும்
காலாறு கோலியிசை பாடநீடு களிமயினின் ருடுமியற் றெண்ணடை நாட்டு
னாலாறு கோட்டத்துப் புலியூர்க்கோட்ட நன்றிபுனை குன்றைவள நாட்டுமிக்க
சேலாறு கின்றவயற் குன்றத்துநிற் சேக்கிழார் திருமரபு சிறந்த தன்றே. (கக)

நாடெங்குஞ் சோழன்முனந் தெரிந்தே யேற்று நற்குடிநாற் பத்தெண்ணு யிரத்
துவந்த, கடல்கிழான் புரிசைகிழான் குலவுசீர்வெண் குளப்பாக்கி ழான்வரிசைக்
குளத்துழான்முன், நேடுபுக ழாரிவருஞ் சிறந்துவாழச் சேக்கிழார் குடியிலிந்தத் தேச
முய்யப், பாடல்புரி யருண்மொழித்தே வரும்பினந்தம் பாலாறு வாயரும்வந் துதித்து
வாழ்ந்தார். (கஉ)

இமயமுலை யரையன்மக டமுவுக்கச்சி யேகம்பர் திருமேனி குழைந்தநூன்று, சம
யமவை யாறினுக்குந் தலைவிக்கீசர் தந்தபடி யெட்டுமுக்கீ ராழிநெல்லு, முமைதிருக்கு
டக்கையாற் கொடுக்கவாங்கி யுழவுதொழி லாற்பெருக்கி யுலகமெல்லார், தமது
கொழுமிகுதிகொடு வளர்க்கும்வேளாண் டலைவர்பெரும் புகழுலகிற் றழைத்த
தன்றே. (கங)

வினேகழனி பூலோக முழுதுமேரி விரிதிரைநீர்க் கடல்வருணன் கம்புகட்டி
கிளர்கலப்பை தருசமையாள் சுவேதராமன் கிடாமறவி வசத்தீசன் வசத்தானென்றிங்
களவறிந்தான் டாண்டதொறும் விதைதப்பாம லனக்குமவன் கச்சியறம்வளர்த்தமாதா
வொளிபெருகு கொழுமிகுதி யெறும்பீரூனவுயிரினைத்துந் தேவருமுண்டெப்பதன்றே.

மாறுகொடு பழையனார் நீலிசெய்த வஞ்சனையால் வணிகனுயிரிழப்பத் தாங்கள் கூறியசொற் பிழையாது துணிந்துசெந்திக் குழியிலெழு பதுபேரு முழுக்கங்கை யாறணிசெஞ் சடைத்திருவா லங்காட்டப்ப ரண்டமுற நியிர்த்தாடு மடியின்கீழ்மைப் பேறுபெறும் வேளாளர் பெருமையெம்மாற் பிறித்தளவிட் டிவளவெனப்பேசலாமோ,

காராள ரணியவலி லுழுதுதங்கள் கையாற நட்டமுடி திருந்திலிந்தப், பாராநுந் திறலரசர் கவித்தவெற்றிப் பசம்பொன்மணி முடிதிருந்துங் கல்ப்பைபூண்ட, வேரா லெண் டிசைவளர்க்கும் புகழ்வேளாள ரேரடிக்குஞ் சிறுகோலாற் றரணியாளச், சீரார முடியரச ரிருந்துசெங்கோல் செலுத்துவரவே ளாளர்புகழ் செப்பலாமோ. (கசு)

வாயிலார் சத்தியார் விறல்சேர்மிண்டர் வாக்கரையர் சாக்கியர் கோட்புலிஞ்சாற் றயர்கோன் கலிக்காமர் முனைவித்தாக்கு மீனையான்நன் குடிமாற் றூர்க்கர்செங்கைத் தாயனார் செருத்துணையார் செருவில்வெம்போர் சாதித்த முனையடுவா ராகநம்பி பாயரஞ்சே ரறுபதுபேர் தனிப்பேர்தம்மிற் பதினமூவர் வேளாளர் பகருங்காலே. (கசு)

அத்தகைய புகழ்வேளாண் மரபிற்சேக்கிழார் குடியில்வந்தவருண்மொழித்தேவர்க்குத் தத்துபரி வளவனுந்தன் செங்கோலோச்சந் தலைமையளித் தவர்தமக்குத் தனதுபேரு முத்தமச்சோ முப்பல்ல வன்றனென்று முயர்பட்டங் கொடுத்திடவாங் கவர்நீர்நாட்டு நித்தனுறை திருநாகே சுரத்திலன்பு நிறைதலினுன் மறவாத நிலைமையிடுகார். (கசு)

தம்பதிருந் தத்தூரின் மடவளாகந் தானுக்கித் திருக்கோயி ருபித்தங்கட் செம்பியர்கோன் நிருநாகே சுரம்போலீதுந் திருநாகே சுரமெனவே திருப்பேர்சாற்றி யம்புலியி லங்காங்க வைபவங்கட் கானபரி கலந்திருநாள் பூசைகற்பித் திம்பர்புகழ் வளவனர சுரிமைச்செங்கோ லிமசேது பரியந்த மியற்றுகாளில். (கசு)

கலகமிடு மண்முருட்டுக் கையர்பொய்யே கட்டிடநத் தியசிர்தா மணியைமெய் யென், றுலகிலுளோர் சிலர்கற்று நெற்குத்துண்ணு துமிக்குத்திக் கைவருந்திக் கற வைநிக், மலகெறந் துளந்தளர்து குளிர்பூஞ்சோலை வழியிருக்கக் குழியில்விழும் தளறுபாய்ந்து, விலைதருமென் கரும்பிருக்க விரும்பைமென்று விளக்கிருக்க மின் மினித்திக் காய்ந்துநொந்தார். (உ0)

வளவனுக்குண் டமண்புரட்டுத் திருட்டுச்சிர்தா மணிக்கதையை மெய்யென்று வரிசைகூர, வுளமகிழ்ந்து பலபடப்பா ராட்டிக்கேட்டக் கபயகுல மணிவிளக்காஞ் சேக் கிழார்கண், டிவளவரசன் றுணைநோக்கிச் சமணர்பொய்து லிதமுறுமைக் காகாதிம் மைக்குமற்றே, வளமருவு கின்றசிவ கதையிம் மைக்கு மறுமைக்கு முறுதியென வள வன்கேட்டு. (உக)

அவகதையாய்ப் பயனற்ற கதையீதாதி லம்மையுமியம் மையுமுறுதி பயக்கத்தக்க, சிவகதையே ததுகற்ற திறமைப்பேரார் சிவகசிந்தாமணிபோ விடையிலவந்த, நவக தையோ புராதனமோ முன்னாலுண்டோ நானிலத்துச் சொன்னவரார் கேட்டபே ரார், தவகதையோ தவம்பண்ணிப் பேறுபெற்ற தனிக்கதையோ வடைவுபடச் சாற்று மென்றான். (உஉ)

செம்பியர்பூ பதிமகிழ்ந்து வினவிக் கேட்கச் சேக்கிழார் குரிசிலுரை செய்வார் ஞாலத், தம்பலவர் திருத்தொண்டர் பெருமையாளு ரடிகண்முத லடியெடுத்துக் கொ ட்க்காவ, னம்பிபதி நெருதிருப்பாட் டாகச்செய்த நலமலி தொண்டத் தொகைக்கு னாரையூறிந், றும்பிமுகன் பொருளுரைக்க நம்பியாண்டார் சுருதிமொழிக் கலித்து றையந் தாதிசெய்தார், (உக)

ஆயுழை மொழிநம்பி யாண்டார்நம்பி யருள்செய்த கவித்துறையர் தாதிதன்னைச்
சேய்திரு முறைகண்ட ராசராச தேவர்சிவா லயதேவர் முதலாயுள்ள
வேயகருங் கடல்புடைகு மூலகமெல்லா மெடுத்தினிது பாராட்டிற் றென்னவந்தத்
தாயகதை யடைவுபடச் சொல்லீரென்று சோழனுரைசெயக்கேட்டுக்குன்றைவேந்தர்.

தில்லைவாழ்ந்தனரே முதற்பண் பாடி திருநீல கண்டத்துப் பாணரீருச், சொல்
லியதொண் டத்தொகைதூல் வகையந்தாதித் தொடர்ச்சியினை விரித்துரைக்க வள
வன்கேட்டு, மெல்லியலான் பங்கர்திரு வருளைநோக்கி வியந்தடிமைத் தொண்டெய்து
பேறுபெற்ற, செல்கதியை ரீனோந்துருகி வளவர்கோமான் சேவையர்கா வலரைமுக
நோக்கிச்சொல்வான். (உடு)

அவரவர்க ண்டவர்க ளிருந்தவ்வந்தவதரித்த திருமரபு திருப்பேர்செய்த, சிவ
சமயத் திருத்தொண்டு முற்பிற்பாடி சிவனடிக்கீ முயர்பரம முத்திபெற்றே, ரெவுரு
மறி யசீவன் முத்தராயிங் கிருப்பவர்க ளினிமேலும் பிறப்போர்மண்மே, லவர்
களைச்சேர்ந் தருள்பெற்றேர் பகைத்துப்பெற்றே ரவர்கன்பகை யாய்நரகி லடைந்த
பேர்கள். (உசு)

இல்லறத்தி லிருந்துநனி முத்திபெற்றே ரில்லறத்திற் சிற்றின்ப வியல்பைநீக்கி,
நல்லறமாந் துறவறத்தி னின்றுபெற்றேர் நற்பிரமசாரிகளா யருள்பெற்றுய்ந்தோர்,
செல்கதிசற் குருவருளாந் சென்றுசேர்ந்தோர் சிவபூசை செய்துபர முத்திபெற்றேர்,
புல்லறிவு தவிர்ந்துதிரு வேடமேமெய்ப பொருளெனக்கொண் டரனடிக்கீழ்ப் பொரு
ந்தப்புக்கோர். (உஎ)

இப்படியே யடைவுபடப் பிரித்துக்கேட்டால் யாவருக்கு மேதரிக்கச் செவிநா
ரீட்ட, பொப்பரிய பொருடெரிந்து விளங்கித்தோன்ற வுயமையுடைத் தாயகதை
கற்கநிற்கத், தப்பில்பெருங் காவியமாய் விரித்துசெய்து நுருவீரென் நவர்க்குவிடை
கொடுத்துவேண்டுந், செப்பரிய திரவியமும் கொடுக்கவாங்கிச் சேக்கிழார் குரிசி
றிருத் தில்லைசேர்ந்தார். (உஅ)

வேறு.

தில்லையெல்லையில் வந்துவந்தெதிர் தெண்டனாக விழுந்தெழும்
தல்லசேர்கம லத்தடத்தினின் மூழ்கியம்பல வாணர்மு
னெல்லையென்று பணிந்துகைத்தல முச்சிவைத்துள முருகினைந்
தெல்லையாணரி தாயபேரொளி யின்பவாரியின் மூழ்கியே. (உக)

அடையலார்புர ிறெழுத்திரு நகைசெய்தன்றொரு மூவரைப்
படியின்மேலடி மைக்கொளும்பத பங்கயங்கள் பணிந்துநின்
றடிக்கையுன தடியர்சீரம யேனுரைத்திட வடியெடுத்தி
திடர்கெடத்தரு வாயெனத்திரு வருளையெண்ணியி றைஞ்சினார். (உஃ)

அலைபுனற்பகி ரதிநதிச்சடை யாடவாடா வாடநின்
றிலகமன்றினி லாவொர்கிரு வருளினுலச ரீரிவாக்
குலகெலாமென வடியெடுத்தரை செய்தபேரொலி யோசையிக்
கிலகுசீரடி யார்செவிப்புலத் தெங்குமாகி நிறைந்ததால். (உசு)

தில்லைமாநகர் வாழவாழ்தவ சிந்தையந்தண ராறைஞ்ஞா
நல்லதும்பல மடபதித்தவ ராசரிக்கையி லுள்ளபே
ரெல்லையிலவவர் யாவருங்களி கொளவிளங்கச ரீரிவாக்
கொல்லையந்தெழு வுளவருங்கர முச்சிவைத்துள முருகினார். (உஉ)

உள்ளலார்புர நீறெழக்கண யொன்றுதொட்டியர் மன்றில்வாழ்
வள்ளலார்திரு மாலைபுந்திரு நீறமெய்ப்பரி வட்டமு
மெள்ளலாரல ரென்றுசேவையர் காவலர்க்கிவை யினிதளித்
தள்ளலார்வய னீடுதில்லையி லனைவருங்கனி கொண்டபின்.

(௬௩)

சேவைகாவலர் தொண்டர்நேரை செய்வதற்குயர் செய்யுண்முன்
மூவரோதிய திருநெறித்தமி மூதலால்வரன் முறைமையால்
யாவரும்புகழ் திருநெறித்தலை வரைவணங்கி யிணங்கிமெய்த்
தாவருஞ்சிவ சாதனங்க டரித்துநீறு பரித்தரோ.

(௬௪)

வந்துகுழ றிரைத்தவையிரு தூறுகான்மணி மண்டபத்
தெந்தையார் திரு வருளைபுன்னி யிருந்துசேவையர் காவலர்
செந்தமிழ்த்தொடை யால்விளங்கிய திருவிருத்த நிருத்தனார்
தந்தசொன்முத லாவெடுத்தனர் தாணுவான புராணதூல்.

(௬௫)

வேறு.

திருமறையோர் புராணமவை பதின்மூன்று சிவவே தியரசனை வழிபட்ட புரா
ணமோ ரிரண்டு, குரைகழன்மா மாத்திரரொன் றறுவர்முடி மன்னர் குறுநிலமன்னவ
ரைவர் வணிகர்குலத் தைவ, நிருமைநெறி வேளாளர் பதின்மூவ ரிடைய ரிருவர்சா
லியர்குயவர் தயிலவினை யாளர், பரதவர்சான் றூர்வண்ணார் சிலமற்றவர் நீசர் பாணரிவ
ரோரொருவ ராம்பகருங் காலே.

(௬௬)

அறுதிபெறத் திருமரபு குறித்துரையாப் புராண மவைகளொரு பதின்மூன்று
திருக்கூட்டந்தன்னின், மறுவிலவர் பதியறிந்த கதையிரண்டு வந்த மரபறிந்த கதையி
ரண்டு பேரறிந்த கதையொன், றறுமரபு தெரியாப்பு ராணமவை யோரே மூரறியாக்
கதையேழு பேரறியாக் கதையெட், டிறுதியிலக் கங்கண்ட திருக்கூட்டமொன்றெண்
ணித்தனையென் றறியாத திருக்கூட்ட மெட்டே.

(௬௭)

தில்லைமறை யோர்கலயர் முருகர்பச பதியார் சிறப்புலியார் கணநாதர் பூசலை
சண்டேசர், கல்லிணை சோமாசி மாற்றயி நந்தி கவுணியனா ரப்பூதி நீலநக்க ராகச்,
செல்வமறை யோர்காதை பதின்மூன்று சிவவே தியர்காதை யிரண்டுகழ்த் துணை
யார்முப் போதும், வல்லபடி சிவனையருச் சிப்பார்கண் மாமாத் திரர்மரபிற் சிறுத்
தொண்ட ரொருவர்முடி மன்னர்.

(௬௮)

அறுவரெவ ரவர்செங்கட் சோழர்புகழ்ச் சோழ ரருண்மானி யிடங்கழியார் நெடு
மாநர் சேரர், குறுநிலமன் னவரைவர் நரசிங்க முனையர் கூற்றுவனார் கழற்சிங்கர்
மெய்ப்பொருளை யடிகண், முறைமைவணி கநிலவர் காரைக்கா லம்மை மூர்த்திகலிக்
கம்பரமர் நீதியியற் பகையார், திறமைவிரி வேளாளர் பதின்மூவர் மூர்க்கர் செருத்து
ணையார் வாலிலார் கோட்புலியார் சத்தி.

(௬௯)

தாயனா ரினையான்றன் குடிமாற ரரசு சாக்கியர்க்கு சாற்றிவன் மின்டர் முனையவொ
ரேயர்கோன் கலிக்காமர் கோபாலர் மரபி லிருவார்திரு மூலனா ரானுயர் குயவர்
சேயபுகழ்த் திருநீல கண்டனார் பாணர் திருமரபிற் நிருநீல கண்டத்துப் பாணர்
மேயதிரு வதிபத்தர் பரதவர் கண்ணப்பர் வேடர்மர பிணிற்சான்றா ரேனாகி நாதர். ()

நேசனார் சாலியரிற் நிருநானைப் போவார் நீசர்மர பினிலெங்க டிருக்குறிப்புத்
தொண்டர், னுசொலிக்கு மேகாலி மரபுதில தயிலத் தொழின்மரபிற் கலியனார் மரபு
குறித் துரையாக், காசில்கதை பதின்மூன்று குலச்சிறையார் தண்டி கணம்புல்ல ரெறி
பத்தர் காரியார் குறும்பர், தேசகடைய பத்தர்பர மனைப்பாடு வார்கன் சித்தத்தைச்
சிவன்பூல்வைத் தாசாரூர்ப் பிறத்தார்.

(௭௦)

செப்பரிய பொய்யடிமை யில்லாதார் மெய்யிற் றிருநீறு பூசமுனி வர்களுலு தன்னி, லப்பாலு மடிச்சார்ந்தா ரிவர்கடமிற் சிலபே ராய்ந்ததமிழ்ப் பேர்சிலபேர் மலையாளர் சிலபேர், தப்பாத தெலுங்கர் சிலர் மற்றுள தேசத்தோர் தவஞ்செய்து பர கதியை யடைந்தவர்கள் சிலபே, ரிப்போது மிருந்தரனை வழிபடுவோர் சிலபே ரினி மேலுந் திருமேனி கொடுவருவோர் சிலரே: (சஉ)

திருஞான சம்பந்தர் திருநாவுக் கரையர் திருமூலர் நெடுமாறர் மங்கையருக் கரசி, கரைசேருங் குலச்சிறையார் யாழ்ப்பாணர் குறும்பர் கணநாத ரப்பூதி சோமாசி மாற, ருரைசேரு மிவர்கள் பதி னொருவர்குரு வருளா லுயர்முத்தி யடைந்தவர்க ளெறிபத் தர் கலயர், முருகனார் கண்ணப்ப ரானாயர் தாயர் மூர்த்தியார் சண்டேசர் திருநாளைப் போவார், (சஉ)

சேரனார் சாக்கியனார் கூற்றுவனார் தண்டி சிறப்புலியார் பசுபதியார்கலிக்காமர் கலியர், காரியா ரதிபத்தர் லீலநக்கர் பூசல் கணம்புல்லர் கோட்புலியார் நமிநந்தி யடிகள், சீரு டைய கழற்சின்கர் வாயிலார் தூயசெருத்துணையார்குழத்துணையார்காடவரையடிகண், மூரிநெடுவேந்தெங்கட் சோழனாக முப்பதுபேர்சிவலிங்கத்தான்முத்தியடைந்தோர்.

திருநீல கண்டனா ரியற்பகையார் மூர்க்கர் சிறுத்தொண்டர் திருக்குறிப்புத் தொண்டர்விந் மண்ட, ரஞ்ச்சேரு மிடங்கழியார் முனையவொர் சத்தி யமர்நீதி மெய்ப்பொருளா ரோதிநாதர், கரைசேரும் புகழ்ச்சோழர் கஞ்சாநர் மாறர் காரைக்கா லம்மைநர சிங்கர்கலிக் கம்பர், வருநேச ராகவொரு பத்தொன்ப தடியார் மணிவேடத் தாரைவழி பட்டரனை யடைந்தோர். (சரு)

கவுணியர்நா வுக்கரசர் பேயா ரிம்மூவர் கற்குமிய லிசைவல்லோ ரிசைத்தமிழ் தூல் வல்லோர், பவமணுகாத் திருநாளைப் போவாரா னாயர் பாணர்பர மனைப்பாடு வாராக நால்வர், புவனிபுக ழையடிக டிருமூலர் காரி பொய்யடிமை யில்லாத தமிழ்ப் புலவர் சேரர், நவமுடைய விவரைவ ரியல்வல்லோர் சிந்த நாயன்மாந் தவம்புரிந்து நற்கதியை யடைந்தோர். (சசு)

இல்லறத்தி னின்றவர்க டிருநீல கண்ட ரியற்பகையாருள்ளிட்டார் மூர்த்தியா ரப்பர், நல்லதுற வரம்பிரம சாரிகள் சண் டேசர் நானிலத்தி லரனடியார் தங்களுடன் சேர்ந்து, செல்கதிபெற் றவர்குளான சம்பந்த ருடனே திருமணத்தி லொருமணமாய்ச் சேர்ந்தவர்க ளநேகர், பல்வளஞ்சே ராரூர ருடன்சேரர் கையிற் பரியுகைக்க வுடன் சென்ற பரிசன மெண் ணிறந்தோர். (சஎ)

சிவனடியா ருடன்பகையாய் முத்தியடைந் தவர்கள் சேய்ஞ்ஞலூர்ச் சண்டேசர் பிதாவெச்ச தத்தன், கவர்புகழ்சேர் கோட்புலியா ருரைத்ததிரு விரையாக் கலிபிழை த்த கிளைபகைத்து நாகினைச்சென் றடைந்தோர், தவரான மூர்த்தியா ரிறைவனுக்குச் சாத்துஞ் சந்தனக்காப் பினைவிலக்கி யமண்சமயச் சார்வாய்ப், புலிபுரந்த கருடமண் னவன்முத லனேகர் புராணகதை யினைப்பிரித்துப் புகலவெளிதலவே. (சஅ)

ஆரூரர் திருத்தொண்டத் தொகையுரைத்த நாளி லடித்தொண்டு செய்தொண்டர் சிலரவர்க்கு முன்னே, பேரூர்மெய்த் தொண்டிசெய்த பேர்சிலபே ரவர்க்குப் பிறகுதி ருத் தொண்டிசெயும் பேர்சிலபே ராகச், சீருருந்திருத்தொண்டர் புராணத்திற் சேர்த் துச் சேவையர்கோன் சேர்வைசெய்து தொண்டரள விறந்தோர், காரூரு மணிகண் டர் கவரவர்கள் செய்த கைத்தொண்டி னிலைகரைகண் டிரைக்கவெளி தலவே. (சக)

ஒருலகோ வொருகிசையோ வொருபதியோ தம்மி லொருமரபோ வொருபெய ரோ வொருகாலந் தானே, பேருலகி லொருமைநெறி தருங்கதையோ பண்மைப் பெருங்கதையோ பேரொன்றோ வல்லவே யிதனை, யேருலகெ லாமுணர்ந்தோ தற்க ரிய வன்னென் றிறைவன்முத லடியெடுத்துக் கொடுத்தருளக் கொண்டு, பாருலகி லுமகனின் றெடுத்திடுக்கை நீட்டிப் பூடிமுடித் தனர்தொண்டர் சீர்பாவு வல்லார். (ஈ)

கருங்கடலைக் கைநீத்துக் கொளவெளிது முந்நீர்க் கடற்கரையி னெய்மணலை யெண்ணியள விடலாம், பெருங்கடன்மேல் வருந்திரையை யொன்றிரண்டென் றெண்ணிப் பிரித்தெழுதித் தடையிலக்கம் பிரித்துவிடலாகுந், தருங்கடலின் மீனையள விடலாகும் வானத் தாரகையை யளவிடலாகுந் சங்கரன்ற டமது, சிவங்கொடிருத் தொண்டர்புரா ணத்தையள விடருந் சேக்கிழார்க் கெளிதலது தேவர்க்கு மரிதே. (௧௧)

அறுபதுபேர் தனித்திருப்பேர் திருக்கூட்ட மொன்ப தாகவறு பத்தொன்ப தா னடியார் கதையை, மறுவிறு நாவலூர்ச் சிவமறையோர் குலத்து வருசடையனார் மனைவி யிசைஞானி வயிற்றி, லுறுதிபெற வவதரித்த வாருநர் முன்ன ஞாநசெய்த திருத்தொண்டத் தொகைப்பதிகத் தடைவே, நறைமலிபூம் பொழில்புடைகும் திருநாரை யூரி னம்பியாண் டார்திருவந் தாதிகடைப் பிடித்து. (௧௨)

காண்டிரண் டாவகுத்துக் கதைப்பரப்பைத் தொகுத்துக் கருதரியசருக்கங்கள் பதின்மூன்று நிலையிட்டு, டுண்டிரைத்த புராணத்திற் றிருவிருத்த நாலா யிரத்திருநூற் றைம்பத்து மூன்றாக வமைத்துச், சேண்டகைய திருத்தொண்டர் புராணமென்ப புராணத் திருமுறைக்குத் திருநாமஞ் சீர்மைபெற வமைத்திட்டு, டாண்டகைமை பெறவெழுதி மைக்காப்புச் சாத்தி யழகுபெறக் கவளிகையு மமைத்ததில்வைத் ததன்பின். (1)

வேறு.

சேவைகாவலர் புராணகாதைதொகை செயநினைந்தெமை யகன்றபின் யாவர்தாமரு கிருந்தபேர்கள் கதை சென்றதெவ்வள விருந்ததெங் காவதென்னிவைக ளறியவேண்டுமெ தறிந்துவாருமென வளவர்கோ னேவினனுரிய தூதர் தூதரறி யாமலொற்றையு மேவினான். (௧௩)

வென்றிவேல்வளவ னளவறிந்துவர விட்டகாளையர் புராணதூ லொன்றுபா திகதை சென்றதென்றுசில ரோடினாரசில ருவந்துசென் றின் றுநானே முடி யும்புராணமினி யென்றுரைத்திட விறைஞ்சினுன் சென்றுநற்கதை முடிந்ததென்றுசிலர் செம்பியற்குறுதி செப்பினர். (௧௪)

வந்து சொன்னவர்க ளனைவருக்குநவ மணிகளுந்துகிலு மம்பொனுஞ் சிந்தியள்ளியு முவந்துவீசியுயர் செம்பொனம்பல மருங்கில்வா முந்திவண்ணநட மும்பணிந்துமுத லடியெடுத்தவர் கொடுத்திடப் புந்திசெய்துமகிழ் சேவைகாவலர் புராணமுந்தொழுவு னுனெனா. (௧௫)

வீதிவீதிக டொறுந்தொறும்பயண மென்றுவென்றிமணி முரசறைந் தோதிவெதியர்க ளெண்ணியிட்டவயர் நாளுமோரையு முகூர்த்தமும் போதநாடிவரை புரைகடக்களிறு புரவீதேர்கருவி யாடாச் சாதூங்கமுட னேசெலப்பிளி று தந்திமேல்கொடு நடந்தனன். (௧௬)

தேர்முழக்கொலி மழைக்கடக்காட சிந்தூரக்களிறு பிளிறுசீ ரார்முழக்கொலி பரிச்செருக்கொலி பதாதிவந்தெதி ரடர்ந்தெழும் போர்முழக்கொலி சழக்கிலாதுயர் படைக்கலன்புணரு மோசையேழ் கார்முழக்கொலியி னெட்டிபட்டிசிறை கடன்முழக்கென முழக்கெழு. (௧௭)

வளவர்கோன்வர வறிந்துதில்லைமறை யோரும்வண்மைமட பதிகளுங் பிளவுகொண்டதி றுதன்மடந்தையரு மற்றுமுள்ளபெரி யோர்களுங் களவிலாதமொழி கொடுபுராணகதை செய்தகங்கைகுல திலகருந் தளவமாலையப யினையெதிர்த்தினிய சாரவாசுபல சாற்றினார். (௧௮)

முண்டமானதிரு முடியுமிட்டதிரு முண்டமுங்கவச முந்துணைக்
குண்டலங்களு மிரண்டுகொதினும் வடிந்தலைந்த குழைபுந்திருக்
கண்டமாலைகர மாலைபுஞ்சிரசு மாலைபுங்கவின் விளங்கவே
தொண்டர்சீர்பரவு வானணைந்தசுப சரிதைசோழனெதிர் கண்டனன்.

(௬௦)

கண்டபோதுள மகிழ்ந்துதன்னையறி யாதுகைக்கலை மீதுறக்
கொண்டவேடமர னடியர்வேடமிது குறைவிலாததவ வேடமென்
றண்டவாணர்திரு வருளையுன்னியவ ரடிமைகொண்டபெரு மையைநினைந்
தெண்டயங்கரச ரேறுசேவையர் குலாதிபாதுகை யிறைஞ்சினான்.

(௬௧)

இறைஞ்சியம்பலவர் பாததாமரை யிறைஞ்சுவெண்ணிவரன் முறைமையா
வறஞ்சிறந்தமுனி சேவைகாவலரு மறைஞ்ஞாறுமறை யோர்களுந்
துறஞ்சிறந்தமட பதிகளுந்தொடர வந்துமன்னனரி பிரமர்பான்
மறைஞ்சுகின்றபொருள் வெளிப்படக்கனக மன்றினின்றபடி கண்டனன்.

(௬௨)

கண்டகண்ணருவி தாரைகொள்ளவிறு கைகளுஞ்சலி கொளக்கசின்
தெண்டரும்புகள ரோமகூபமெழ விற்பவாரிகரை புரளவாய்
விண்டதுமொழிகள் குழறவன்பினொடி விம்மிவிம்மியருண் மேலிடத்
தெண்டகைமுன் விழுந்தெழுந்தாணி செம்பியன்பரவ வெம்பிரான்.

(௬௩)

சேக்கிழானமது தொண்டர்சீர்பரவ நாமகிழ்ந்துகை மென்றுநம்
வாக்கினொடி யெடுத்தாரத்திட வரைந்துதூல்செய்து முடித்தனன்
காக்கும்வேல்வளவ நீயிதைக்கடிது கேனெனக்கனக வெளியிலே
பூக்கமானதிரு வாக்கெழுந்தது திருச்சிலம்பொலியு முடனெழு.

(௬௪)

மன்றுளாடிதிரு வாய்மலர்ந்தமொழி யுஞ்சிலம்பொலியு மன்றிலே
நின்றமானிடர் செவிப்புலன்புக நிறைந்ததன்றியு சிலத்தின்மே
லொன்றினின்றயர் சராசரங்களடை யக்கசிந்துருகி யோலிடக்
குன்றிலங்குதிர் டோணரேந்திரபதி குதுகுலித்துள மகிழ்ந்தனன்.

(௬௫)

தொண்டர்தொண்டெசெய் புராணகாதைமதி குடுநாதர்திரு வருளினால்
விண்டநீதிபுனை சேக்கிழார்முனி விரித்துரைத்தகதை கேட்பதற்
கண்டவாணரடி யாரொலாங்குக வருகவென்றுதிசை திசைதொறு
மெண்டயங்கரச னேடெடுத்தெழுதி யாளுமோலைஞ்.மேலினான்.

(௬௬)

வேறு.

கவச மணிந்த சனங்களு மிங்கித முங்கம்பித்
தவச முறுஞ்சிவ சிந்தையு மன்பக லாமேன்மைத்
தவச ரித்ததொழி லுஞ்சிவ சாதன முஞ்சாரச்
சிவச மயத்தவர் யாவரும் வந்து திரண்டார்கள்.

(௬௭)

வேதியர் வேத முழக்கொலி வேதத் தைத்தமிழா
லோதிய மூவர் திருப்பதி கத்தொலி யோவாமற்
பூதி யணிந்தர கரவென வன்பர் புகழ்ந்தோதுங்
காதியல் பேரொலி காரொலி போலொலி கைத்தேற.

(௬௮)

பூசிப்பவர் சிலர் பூசித் தன்பொடி புனிதன்று
ணேசிப் பவர்சிலர் பிறவா வரமரு ணிமலாவென்
றியாசிப் பவர்சிலர் திருமுறை யெழுதிக் களிகூர
வாசிப் பவர்சில ராக வீருந்து மகிழ்ந்தார்கள்.

(௬௯)

தெள்ளு திரைக்கடன் மீது மிதந்த திருத்தோணி
வள்ளில யன்புசெ யன்பர் மடங்க டொறும்பாலர்
மெள்ள விரந்து மிழ்ந்து புராண விருத்தத்தைக்
கிள்ளைகள் பாடி யுரைப்பன கேட்பன மெய்ப்பூவை.

(எ0)

மற்றது கண்டு களித்த நலத்த மனத்தோடு
சுற்றிய மந்திரி மாரோடு தந்திரி மார்சூழத்
தெற்றென வந்து திரண்டு முரண்டரு சீர்நாடு
பெற்றது செல்வ மெனத்தனி யோகை பெருத்தார்கள்.

(எக)

பாடினர் தும்புரு நாரதர் நீடிசை பாடாநின்
ருடினர் வானி லரம்பைய ரஞ்சலி யெஞ்சாமற்
சூடினர் மண்ணின் மடந்தைய ரெந்தை துணைப்பாதர்
தேடினர் மாலய னன்பர் நடந்தரி சித்தார்கள்.

(எஉ)

சங்கொடு பேரி கறங்கிசை வீணை தனித்தாளம்
வங்கிய காள மிடக்கை கடக்கை மணிக்காளம்
பொங்கிய பம்பை வலம்புரி கண்டை முதற்பொற்பார்
மங்கல தூரிய மெங்கு முழங்கி வனப்பெய்த.

(எங்)

வேதியர் வேள்வி நெடுமுகை யாலய மெங்கெங்குங்
காதிய குங்கிலி யப்புகை நீடு கருப்பாலச்
சோதி நெடுமுகை தோரண வீதி தொறுந்தோறு
மாதர் புகைக்கு மகிழ்புகை யெங்கும் வனப்பெய்த.

(எச)

ஆடக நாடக சாலகண் முத்தணி யத்தாணி
மேடை யரங்கு களிங்க பிலாத வெளிக்கூட
மாட மதிட்கன மாளிகை சூளிகை யெங்கெங்குந்
தோடவீழ் மாலகன் பொன்னெரி மாலகன் சூழ்வித்தார்.

(எடு)

பழுதக லத்திரு வலகு விருப்பொடு பணிமாறிக்
குழைவு பெறத்திகழ் கோமய நீர்குளி ரச்செய்து
தழைபொதி தோரண முங்கொடி யுந்துகி லுஞ்சார்வித்
தழகு பெறத்திரு விதி புதுக்கி யதன்பின்பு.

(எசு)

வேறு.

திருநெறித்தமிழ் வல்லபேர்கள் சிவாகமங்கள் படித்தபேர்
கருநெறிப்பகை ஞானதூல்பல கற்றபேர்மறை கற்றபேர்
குருநெறிக்குரி யோரிலக்கண லக்கியங்கள் குறித்தபேர்
பெருநெறிப்பல காவியங்கதை பேசவல்லவ ரனைவரும்.

(எஎ)

வேறு.

வள்ளலார் திருநடஞ்செய் மன்றின் முன்றின் மறையவர்கோ மயசலத்தான்
மெருகித் தாபித், தெள்ளும்வெண் சதையொழுக்கி யறுகாற் பீட மிட்டதன்மேற்
பசும்பட்டு விரித்து மீதே, வெள்ளைமடித் திட்டமது மலருந் தூவி விரைமறுந்து பந்
கொடுத்தா தனங்கற்பித்துத், தெள்ளுதமிழ்ச் சேக்கிழார் புராணஞ்செய்த திருமுறை
யை யதன்மேல்வைத் திறைஞ்சிப் போற்றி.

(எஅ)

வாழிதிருத் தொண்டர்புரா ணத்தை நீரே வாசித்துப் பொருளருளிச் செய்வீ
ரென்று, சோழர்பெரு மான்முதலா மடிய ரெல்லாஞ் சொலக்கேட்டுக் குன்றைமுனி
மன்றுளாடுந், தாழ்சடையா னடியெடுத்துத் தரத்தாஞ் செய்த சைவகதை யினைவிள
ங்க விரித்துச் சொல்லச், சூழ்வீருந் தம்பலவ ரடியா ரெல்லாஞ் சுருதிமொழி யிது
வெனக்கை தொழுது கேட்டார்.

(எஆ)

தாளுடைய திருச்சிலம்பு புலம்படம் புரியுந் தன்மையர னுக்கிசைந்த பேர்வழியி னாளு, மாளுடைய பின்னையா ரவதரித்த நாளும்வரமுது திருஞான மமுதுசெய்த நாளஞ், சூளுடையா திரைநாளாஞ் சித்திரையா திரைநா டொடங்கி யெதிராமாண்டு சித்திரையாதிரையி, னாளுடைய கதைமுடிப்ப மெனக்குன்றை வேந்தர் நடத்தவனை வருமிருந்து கேட்டனர் நாடோறும். (அ0)

சிறப்புடைய மூவர்முத லிகடிருவாய் மலர்ந்த திருநெறிய தமிழ்மூவர் திருமந் திர மாலை, யறப்பயனாங் காரைக்காற் பேயிரட்டை மாலை யந்தாதி மூத்தபதிகங் கழறிற் றறிவார், மறப்பரிய பொன்வண்ணத் தந்தாதி திருமும் மணிக்கோவை தெய்வ வுலா வையடிகள் வெண்பா, வுறுப்பாகத் திருவிருத்த முடலாகப் பொருட்கோ னுயிராக நாலடியா னடந்ததுல கெல்லாம். (அக)

அன்றுமுத னாடோறு நாடோறு மண்ண லடியரள விறந்தபெயர் வந்தவர்க ளெல்லாஞ், சென்றுறையத் திருமடங்க டிருமடங்க டோறுந் திருவிளக்கங் கவர்சாத்த வுள்ளுடைமேற் போர்வை, துன்றியசெந் நெலினடிசில் கண்ணுறுங் கனிக யேவறு சுவைக்கறிநெய் தயிர்நிரண்ட பாறே, னன்றுதிருப் பண்ணியந்தண் னைமுத மடைக்காய் நரபதியே வலினைமைச்சர் நாடோறு நடத்த. (அ2)

நலமலியுந் திருத்திலை மன்றினி னின்றிடு நடராசற் கன்றுமுதன் மகபூசை நடத்தி, யலகில்புகழ்த் திலைவா ழந்தணர்க்கும் வெவ்வே ருமுதுபடி கறியமுது முதலான வெல்லா, நலமலிசெங் கோல்வளவன் றப்பாமே நாளு நடத்திவர வரனடியார் நிறைந்துபதஞ் சலியும், புலிமுனியுந் தவஞ்செய்த பெரும்பற்றப் புலியூர் பூலோக சிவலோக மெனப்பொலிந்து தோன்ற. (அ3)

மருவுதிரு முறைசேர்ப்பா ரெழுதுவா ரிருந்து வாசிப்பார் பொருளுரைப்பார் கேட்டிருப்பார் மகிழ்ந்து, சிரமசைத்துக் கொண்டாடிக் குதுகுலிப்பார் சிரிப்பார் தேனிப்பார் குன்றைமுனி சேக்கிழார்செய்த, வரியதவத் தினைநினைப்பா ரம்பலவர் முன்ன ளடியெடுத்துக் கொடுக்கவிவர் பாடினரென் றுரைப்பார், பெரியபுராணங் கேட்ட வளவர்பிரான் செவிக்குப் பிடிக்குமோ வினிச்சிந்தா மணிப்புரட்டென் றுரைப்பார். (அச)

இத்தகைய சிறப்புடனே திருத்தொண்டர் புராண மிருந்தன்பர் பாராட்ட நடந்தெதிரா மாண்டு, சித்திரையா திரைநாளின் முடியவதுகண்டு திருத்தொண்ட ரரவெ னும்பே ரொலியெழுந்து பொங்கக், கத்துதிரைக் கடலொலியை விழுங்கி முழங்கோ ரேழ் கடலொலியைக் கீழ்ப்படுத்திப் பிரமாண்டவெளியைப், பொத்தியிமை யவர்செவியை நிறைத்துயரப் பொங்கிப் பொன்னுலகுக்கப்பாலும் புகழ்பொலிந்த தன்றே. (அ)

திருத்தொண்டர் புராணமெழு தியமுறையை மறையோர் சிவமூல மந்திரத்தா லருச்சேனைசெய் திறைஞ்சி, யிருக்குமுதன் மறைநான்கி னின்றிமுத லாக விதுவுமொரு தமிழ்வேத மைந்தாவ தென்று, கருத்திருத்தி யமுதடைக்காய் நறுந்துப தீபங் கவரி குடைகண்ணடி யாலத்தி நீறு, பரித்தளவு செய்க்கண்டு வளவர்பிரான் முறையைப் பசும்பட்டி னாற்குழ்ந்து பொற்கலத்தி லிருத்தி. (அசு)

செறிமதயா னைச்சிரத்திற் பொற்கலத்தோ டெடுத்துத் திருமுறையை யிருத்திய பின் சேவையர் காவலரை, முறைமைபெற வேற்றியா சனுங்கூட வேறி முறைமையினு லிணைக்கவரி துணைக்கரத்தால்வீச, மறைமுழங்க விண்ணவர்கள் கற்பகப்பூ மாரி மழைபொழியத்திருவிதி வலமாக வரும்போ, திறைவர்திரு வருளைநினைத் தடலரசர் கோமா னிதுவன்றோ நான்செய்த தவப்பயனென் றிசைத்தான். (அஎ)

வாரணத்தி லிவரைவரக் கண்டதிறு வீதி மறுகுதொறுந் தாய்மைசெய்து வாழை
களுநாட்டிப், பூரணகும் பழமமைத்துப் பொரியுமிகத் தூவிப் பொன்னரிமா லையு
நறும்பூ மால்களுந் தூக்கித், தோரணங்க ணிரைத்துவிரை நறுந்துப் மேந்திச் சுடர்வி
ளக்கு மேற்றியணி மணிவிளக்கு மேந்தி, யாரணங்கள் விரித்தோதி மாமறையோ
ரெதிர்கொண் டறுகெடுப்ப வாழ்த்தெடுத்தா ரரம்பையர்க ளெல்லாம். (அஅ)

வேறு.

காவல னூரிவர் தவிரவர் காவலர் கவரி யிடத்தகு மோவென்பார்
சேவையர் காவல னூர்சிவ மான சிறப்பிது நல்ல சிறப்பென்பார்
தேவரு மெழுதவொ னுமறை யைத்தமிழ் செய்து திருப்பதி கம்பாடு
மூவரு மொருமுத லாயுல கத்து முளைத்த முதற்பொரு டானென்பார். (அக)

மின்மறை பெய்தது மேக வொழுங்குகள் விண்ணவர் கற்பக விரைசேர்பூ
சன்மறை பெய்தனர் சேவையர் காவலர் நாவல ரின்புற நாவாரச்
சொன்மறை பெய்தன ரிரவலர் மிகுகெட வள்ளி முகந்தெதிர் சோழேசன்
பொன்மறை பெய்தன னுருகிய நெஞ்சொடு கண்மறை யன்பர் பொழிந்தார்கள். (அ)

மதுர விராமா யணகதை யுரைசெய்த வான்மிக பகவனு மொப்பல்ல
விதிவழி பாரத முரைசெய்து கரைசெய்த வேத வியாசனு மொப்பல்ல
சிதைவற வாயிர நாவுட னறிவுள சேட விசேடனு மொப்பல்ல
பொதிய மலைக்குறு முனிவனு மொப்பல புகழ்புனை குன்றை முனிக்கென்பார். (கக)

மெய்யுள சிவசா தனமும் வெளிப்பட வெண்ணீ நெழுதிய கண்ணேறுங்
கையுந் திகழ்மணி கண்டமு மொவிதரு கவளிகை யும்புத் தகவேடு
ரையுந் திருவுள மழியுந் தொறுமர கரவெனு நாமமு நாமெல்லா
முய்யும் படியருள் கருணையு மழகி தெனத்தொழு தனருல கவரெல்லாம். (க2)

பூவை மறந்தனன் வெண்டா மரைமயில் புகல்தரு சங்கப் புலவோர்சொற்
பாவை மறந்தனன் தேச சுபாடித பயனை மறந்தனன் பதுமத்தோ
னாவை மறந்தனன் பொதிய மலைத்தலை நண்ணிய புண்ணிய முனிவனெனுங்
கோவை மறந்தனன் சேவையர் காவல னூர்திரு நாவிற் குடிகொண்டான். (க3)

இப்படி யிப்படி தன்னில் விதிப்படி யிம்பரு மும்பரு மேனோரு
மப்படிசுமு வரத்திரு வீதி வலஞ்செய் தணைந்தம் பலமுன்றிற்
றப்பற யானையி னின்று மிழிந்தா சனுமுரை செறிசே வையர்கோவு
முப்புரி தூன்மறை யோரொ டணைந்தெழு தியமுறை யைத்திரு முன்வைத்தார். (க4)

வேறு.

அண்டவாணரெதிர் தெண்டனாகவனை வரும்விழுந்துபி னெழுந்தூசீர்
கொண்டசேவைகுல திலகருக்கனைவ ருங்குறித்தெதிர் கொடுத்தபேர்
தொண்டர்சீர்பரவு வாரெனப்பெயர் சுமத்திருநாணமுடி சூட்டிமுன்
மண்டபத்தினி லிருத்தி மற்றவரை வளவர்பூபதி வணங்கினான். (க5)

மூவரோதுதிரு முறைகளேழுதிரு வாத்தூரர்முறை யொன்றிசைப்
பாவரைந்தமுறை யொன்றுமூலர்முறை யொன்று பாசரம தாதியாக்
கோவைசெய்தமுறை யொன்றுசேவையர் குலாதிரீதிமுறை யொன்றுடன்
பாவைபாகர்திரு வருள்சிறந்தமுறை பன்னிரண்டென வகுத்தபின். (க6)

தோடுசெய்ததிரு நெறியசெந்தமிழொ டொக்குமென்றுரை தொடர்ந்துசெப்
பேடுசெய்துநட ராசர்சந்நிதியி லேற்றினூர்களிது பாலிகுழ்
நாடுசெய்ததவ நீடுகுன்றைவள நகரிசெய்ததவ நிகரிலாப்
பீடுசெய்தபகி ரதிகுலத்திலகர் சேக்கிழார்செய்த பெருந்தவம். (க7)

சூயலேயுன பாயனிந்நிலைமை யாதலாலனுசர் பாலரு
வாயரெங்குள ரெனப்பணிந்திரு மருங்குநின்றவர் விளம்புவார்
தூயகுன்றைநகர் மீதுதம்பெயர் துலங்குவோர்குள மமைத்தபி
னேயநாகையர னுந்திருப்பணி யியற்றியவ்விடை யிருந்தனர்.

(௧௮)

என்றுசொல்லவவர் தமையழைத்தரச னிவரமைச்சரிவர் பட்டமு
மன்றன்மாலேபுனை தொண்டைமானென வகுத்தபின்றமது மண்டல
மன்றுவற்பம்பவர வந்தடைந்தவரை யாற்றல்செய்து தொண்டைமண்டல
நின்றுகாத்தபெரு மானெனத்தமது பெயரையெங்கணு நிறுத்தினார்.

(௧௯)

தொண்டர்சீர்பரவு சேக்கிழார்குரிசி றூயதில்லைநகர் தன்னிலே
பண்டிழுவர்பதி கத்துவந்தவறு பத்துமுவர்கதை தனையுணர்ந்
தண்டவாணரடி யார்கடம்முட னருந்தவந்தனி லிருந்துபி
னிண்டைவைத்தசடை யம்பலத்தவ ரெடுத்தபாதநிழ லெய்தினார்.

(௧௦௦)

வாழிதில்லைமணி மன்றுஎன்றுநட மாடுமங்கணர் மலர்ப்பதம்
வாழிகாழிநகர் வாழுவந்ததிரு நெறியராதிபதி வள்ளரூர்
வாழியன்பர்திரு நீறுமிட்டதிரு முண்டமுந்துவய கவசமும்
வாழிசுன்றைமுனி சேவையாதிதிரு வாய்மலர்ந்தருள் புராணமே.

(௧௦௧)

தேசிலங்குமுகில் குன்றையாதிபதி தொண்டர்சீர்பரவு சேக்கிழார்
வாசலன்றுமுத லின்றுகாறுமினி மேலும்வாழையடி வாழையாய்
வீசுதென்றன்மணி மண்டபத்தரசு வீற்றிருக்குமுடி மன்னருக்
கீசனன்பர்கள் புராணமுஞ்சொலி யமைச்சுமாகிநல மெய்துமால்.

(௧௦௨)

அண்டவாணர்தொழு தில்லையம்பலவ ரடியெடுத்துலகெ லாமெனத்
தொண்டர்சீர்பரவு சேக்கிழான்வரிசை துன்றுகுன்றைநக ராதிபன்
றண்டகாதிபதி திருநெறித்தலைமை தங்குசெங்கைமுகில் பைங்கழற்
புண்டரீகமலர் தெண்டனிட்டுவினை போக்குவார்பிறவி நீக்குவார்.

(௧௦௩)

சீறப்புப்பாயிரம்.

திருக்கிளருங் கயிலைமலைக் காவல்பூண்ட செல்வமலி திருநந்தி மரபில்வந்து
கருக்குழியி லெமைவீழா தெடுத்தாட்டுகொள்ளுங் கருணையிடு மெய்கண்ட தேவர் தூய
மருக்கிளர்தாள் பரவுமரு ணந்திதேவர் மகிழுமறை ஞானதே வருக்கன்பாகி
யிருக்குமமா பதிதேவர் சேக்கிழார்த மிசைப்புரா ணம்முரைத்தா ரென்பமாதோ. ()

சேக்கிழார்நாயனாபுராண முற்றிற்று.

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உபோற்காதம்.

அநாதிமலமுத்தபதியாகிய பாசிவன் தமக்கு ஒரு பிரயோசனமும் குறியாது அநாதிமல பெத்தராகிய ஆன்மாக்களுக்கு மலநீக்கமும் சிவத்துவ விளக்கமும் சித்திக்கும்பொருட்டு, பெருங்கருணையினாலே படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் என்னும் பஞ்சகிருத்தியம் பண்ணுவார். அவற்றுள், படைத்தலாவது சென்ம முடைய பிராணிகளின் சமூகமாயும், போகோபயோகிகளாகிய பரிகரங்களோடு இயைந்ததாயும், இருக்கின்ற சகத்தை அந்த வந்த நானுவித யோனிகளில் உற்பவிப்பித்தல், காத்தலாவது தனிச்சையாற் றடுக்கப்பட்ட சர்வலோகத்தையும் தத்தம் விடயத்தில் நியோகிக்க நிறுத்துதல், அழித்தலாவது சகத்தைச் சகத்தியோனியில் ஒடுக்கல், மறைத்தலாவது தத்தம் வாசனைக்குத்தக்க போகத்தின் வருவாதிருக்கச் செய்தல், அருளலாவது தீக்ஷாகிருத்தியமாகிய அனுக்கிரகம்.

இப்பஞ்சகிருத்திய கருத்தாவாகிய பதிக்கு உரிய முக்கிய குணங்களாவன சருவஞ்ஞாத, திருத்தி, அநாதிபோதம், சுவதந்திரதை, அலுப்தசத்தி, அநந்தசத்தி என்னும் ஆறுமாம். இவை தயிழின் முறையே முற்றறிவு, வரம்பிலின்பம், இயற்கையுணர்வு, தன்வயம், குறைவிலாற்றல், வரம்பிலாற்றல் எனப்படும். எல்லாப்பொருள்களையும் புலப்படக்காணும் அறிவு உள்வழியல்லது எல்லாத்தொழிலும் இயற்றுதல் கூடாமையின் முற்றறிவும், தமதனுபவத்தின்பொருட்டுப் பிரிதொன்றனை வேண்டிற் பரிபூரணத்தன்மை யெடுபட்டுக் கடவுட்டன்மை கெட்டுப்போதலின் வரம்பிலின்பமும், முற்றறிவுடையவழியும் அஃதநாதியன்றி அவாந்தரத்தில் வந்ததேற் காரணபூர்வகமாய் வந்ததெனின் வரம்பின்மைக்குற்றமும் காரணமின்றிவந்ததெனின் காரண காரிய நியமமின்மைக் குற்றமும் அடுக்குமாதலின் இயற்கையுணர்வும், பிறர்வயமுண்டேற் பாசத்தடையுமுளதாகி வேண்டிய தெய்தாமைபும் வேண்டாத தெய்தலுமாகிய குற்றம்பற்றுதலின் தன்வயமும், ஆற்றல்குன்றாமாயின் எக்காலத்தும் எத்தேசத்தும் இளைப்பின்றித் தொழிலியற்றுதல் ஏலாமையிற் குறைவிலாற்றலும், அவ்வாற்றல் வரம்புப்பட்ட பரிமாணமுடையதாயின் வரம்புப்படாத தொழிலியற்றல் கூடாமையின் வரம்பிலாற்றலுமாகிய இவ்வறுகுணங்களும் பதிக்கு இன்றியமையாமை காண்க. அப்பதியானவர், அநாதியே உள்ள முற்றறிவு முற்றுத் தொழிலாகிய சிவத்துவம் இயைதலாற்றான், சிவத்துவம் என்னும் அதிசுத்தம் இயைதலாற்றான் ஸீ என்னுந்தாது கிடத்தலெனப் பொருள்படுதலின் இறுதிக்காலத்து உலகமெல்லாம் தம்மிடத்து ஒடுங்கிக்கிடத்தலாற்றான், சர்ணங்களுடைய மனங்கள் தம்போற் கிடத்தலாற்றான், ஸி என்னுந்தாது மெலிவித்தலெனவும் கூருவித்தலெனவும் பொருள்படு மாதலான் ஆன்மாக்களின் பாசசத்தியை மெலிவித்துச் சிற்சத்தியைக்

உருவித்தலாற்றான், காந்திப்பொருடரும் வபரி என்னஞ்சொல் வர்ண விபரியய முறுதலாற்றான், சிவனெனப்படுவர்.

அச்சிவனது ஆஞ்ஞையினாலே அவ்வான்மாக்கள் கர்மானுசாரமாக நால்வகைத் தோற்றமும், எழுவகைப்பிறப்பும், எண்பத்துநான்கு தூறியிர யோனிபேதமும் உடையராய்ப் பிறத்திற்று உழுவங்காலத்திலே, முன்னர்ப் பெளத்தம் முதலிய புறச் சமயங்களிலே நின்று அவ்வச்சமய தூல்களில் விதித்தபடி ஒருருவர்கள். அப்புறச்சமயிகளுக்கு, அவரவராலே சொல்லப்பட்ட கர்த்திருகாரணங்களை அதிஷ்டித்துக்கொண்டு அந்தக் கர்த்திருகாரண சொருபியாய் இருந்து, சிவனே அருள்செய்வார். அது “அறிவினன் மிக்க வறுவகைச் சமயத் தவ்வவர்க் கங்கே யாரான் புரிந்து—வெறியுமாகட லிலங்கையர் கோனைத் துலங்க மால்வரைக் கீழுடர்த் திட்டிக்—குறிகொள் பாலி னின்னிசை கேட்டுக் கோலவானொடு நானது கொடுத்த—செறிவு கண்டுநின்றிருவடி யடைந்தேன் செழும்பொழிற்றிருப் புன்கூரு ளானே.” என்னுஞ் சுந்தரமூர்த்திநாயனார் தேவாரத்தாலும், “அறுவகைச் சமையத் தோர்க்கு மவ்வவர் பொருளாய் வேறும்—குறியது வுடைத்தாய் வேதா கமங்களின் குறியி றந்தம்—கறிவினி லருளான் மன்னி யம்மையோ டப்பனுகிச்—செறிவொழி யாது நின்ற சிவனடி சென்னி வைப்பாம்.” எனவும் “யாதொரு தெய்வங் கொண்ட ரத்தெய்வ மாகி யாங்கே—மாதொரு பாக னுந்தாம் வருவர்மற் றத்தெய்வங்கள்—வேதனைப் படுமி றக்கும் பிறக்குமேல் வினையுஞ் செய்யு—மாதலா லிவையிலாதா னறிந்தருள் செய்வ னன்றே.” எனவும் வருஞ் சிவஞான சித்தித் திருவிருத்தங்களாலும் அறிக.

புறச்சமயங்களிலே நின்று செய்த புண்ணியங்களினாலே, பின் வைதிகமார்க்கத்திலே புருந்து, வேதத்திலும் அதன் வழிதூலாகிய மிருதிமுதலியவற்றிலும் பிராமணர்முதலிய நான்குவருணத்துக்கும் பிரமசரியமுதலிய நான்காச்சிரமத்துக்கும் விதித்த பசு புண்ணியங்களைச்செய்து, சுவர்க்கத்திற் சென்று போகத்துய்த்து, மீண்டு பூமியிலே பிறப்பார்கள். அவர்கள் முன்செய்த வைதிக புண்ணிய மிருதியினாலே சைவாகமத்தால் உணர்த்தப்படும் சைவத்திற் பிரவேசித்து, சரியை கிரியை யோகங்களை முறையே அங்கீகரித்து, அவற்றின் பலங்களாகிய சாலோக்கிய சாமீப்பிய சாருப்பிய பதங்களைப் பெறுவார்கள். அவர்களுள், போகத்திலே வைராக்கியம் உற்றவர்கள் திரும்பப் பூமியில் வாராது சிவானுக்கிரகத்தினாலே பரமுத்திமான்களாவார்கள். போகத்திலே வைராக்கியம் உருதவர்கள் திரும்பப் பூமியிலே பிறந்து, சிவஞானத்தைப் பொருந்தி, பரமுத்தியாகிய சிவ சாயுச்சியத்தைப் பெறுவார்கள். இதற்குப் பிரமாணம், சிவநெறிப்பிரகாசம். “இப்படி யவத்தை யோரைத் தெய்தியே பிறப்பி ரப்பாம்—வெப்பறுங் காலந் தன்னில் வேதத்தின் வழிய தன்றிப்—பொய்ப் பொருட் சமயந் தன்னிற் புரிந்திடுந் தவத்தினாலே—தப்பிலா வேதஞ் சொன்ன சமயத்தைச் சார்ந்து நின்றே. வன்னமோர் நான்கினுக்கு மாகிலாச் சிரமங்கட்குஞ்—சொன்னவா றிடறி லாதே செய்துபின் சுவர்க்கந் துய்த்துப்—பின்னர்மா லிலத்தின் வந்து சிவதன்மம் பெரிதென் றெண்ணி—முன்னையா கமங்கள் சொன்ன படிதவ முயல்வ மென்றே. எண்ணியோர் குருவைச் சேர்ந்தே யெழில்பெறு சமய தீக்கை—நண்ணியே சரியை தன்னை நவையற வியற்றி யத்தாற்—புண்ணிய சிவலோ கத்தைப் பொருந்தியங் குள்ளபோக—மண்ணலா ருளப் பெற்ற தருந்திமே லவனிமீதே. உதித்தருள்செய் குருவாலே விசேட தீக்கை யுற்றுணர்ந்து சிவபூசை யூனமறச் செய்தே—துதித்திடுந் சாமீபஞ் சிவன்பாற் பெற்றுத் துய்த்திடுவர் பெரும்போகந் தொலந்தகால—நதிச்சடையா னருளாலே புவிபின்னணி நாடரிய சிவயோக மியற்றி நன்றாய்த்—திதிக்கொழிவாய் காலமுறு மளவுமந்தச் சிவனுடைய சாருபஞ் சேர்ந்துநின்றே. ஆகத்தி லாசையில ராகிச் சற்று மளவிந்து மேன்மேலு மடைவ தான—போகத்திற் பற்றிலேர யுகினுல கெல்லாம் பொன்றிடுங்கா லிவந்தாடும்

பொருந்திடுவர் முத்தி—மோகத்தைத் தவிராதோர் பினைச்சிருட்டி கால முனைத்துல கிற் குருவாலே முத்திபெற மலத்தின்—பாகத்தை யடைந்ததனாற் சத்திபதிந் திடவே பரஞானத் தான்முத்தி பலிக்குமவர் பாலே,” எ - ம். சிவஞானசித்தியார், “தான மியா கந்தீர்த்த மாச்சிரமந் தவங்கள் சாந்திவிர தங்கனம் யோகங்கள் சரித்தோ— ினபிலாச் சுவர்க்கம்பெந் றிமைப்பனவின் மீள்வ ிசனியோ கக்கிரியா சரியையினி னின்னோ—ஞானபிலா முத்திபதம் பெற்றுலக மெல்லா மொடுங்கும்போ தான்மு னிலா தொழியினுந் ப வித்து—ஞானநெறி யடைந்தடைவர் சிவனையங்கு றாதனே முன்னிற் கி னனுருவர் நற்றானே,” எ-ம். கோயிற் புராணம், “சுருதிவழி யொழுகினர் கள் சுவர்க்கத்தா ராகமதூத்—சரியை கிரியா யோகர் சாலோக சாம்ப—வுருவுவமை யினராக வுதவுதமெம் முடனாகும்—பெருகியஞா னிகளெம்மைப் பெற்றார்போக் கற்றானே,” எ-ம். சிவதருமோத்தரம், “இருவினை யுணர்ந்த புத்த ரவர்முத லிகலும் வாது—தெரிசன மனைத்துஞ் சேர்ந்தார் சிவசமயத்தைச் சேர்வார்—பொருவிவி புச ன்ற வாக்கிற் கருமனன் னெறியும் புக்கே—விரவுவர் ஞான யோகம் விவரமெய் யடைவர் மெய்யே, எடுத்தோ ராக்கைதன்னி லிருண்மல சத்தி தன்னைத்—தடுத்த ருள் சைவ ஞாலின் சாதன மதனைத் தள்ளி—விடுத்தல் றற்ற ஞாலின் சாதனம் விரு ம்பு வார்முன்—னடுத்தவா ரமுதம் விட்டுப் புற்கையா தரிப்பா ரன்றே,” எ-ம், வருமாறுகாண்க.

இது காறும் கூறியவாற்றால், சைவசித்தார்த்தத்தன்றிப் பரமுத்தி சித்தியாது என்பதும், அப்பரமுத்திக்குச் சாதனம் சிவஞானமே என்பதும், அச்சிவஞானத்தைப் பயப்பன சரியை முதலிய மூன்றுமே என்பதும், வேதத்துள் விதித்த வேள்வி முதலி யன வெல்லாம் அநித்தியமாகிய காமியங்களைப் பயப்பன என்பதும் பெறப்பட்டன. வேள்வி முதலியன ஞானத்தைப் பயவாமை மாத்திரையேயன்றி, தீவினைபோல அது நிகழ்வொட்டாது தடைசெய்து நின்றலும் உடையனவேயாம். ஆதலால், தீவினைகள் இருப்பு விலங்கும், வேதத்துள் விதித்த வேள்விமுதலிய நல்வினைகள் பொன்விலங் கும் போலத், தம்முட் சம்பபடுத்து உணர்தற்பான்மையவென்க. வேள்வி முதலிய தருமங்களின் பயனாகிய இன்பம் முன் பசித்து உண்டு பின்னும் பசிப்பானுக்கு அவ் வுண்டியால் வரும் இன்பத்தைப் போலும், அவ்வேள்வி முதலியன போல அனுபவ மாத்திரையாற் கெடுதலின்றி மென்மேல் முறுகி வளர்வனவாகிய சரியை கிரியை யோகங்களால் எய்தப்படும் சிவஞானம் பசித்து உண்டு பின்னும் பசித்தலில்லாத தேவர்களுக்கு அவ்வமுதவுண்டியாலாய் பயனைப்போலும், அவ்வமுத வுண்டி நரை திரை மூப்பின்றி நிலைபெறுதலாகிய பெரும்பயனைத் தருதன்மாத்திரையே யன்றிப் பசிதீர்தலாகிய அவார்த்தப் பயனையும் தருதல்போல, சரியை முதலியனவும் சிவஞா னத்தைப் பயத்தல் மாத்திரையேயன்றித் தத்தம் பதமுத்தியாகிய அவார்த்தப் பய னையும் பயப்பனவாம்.

மேற் கூறிப்போந்த சரியை முதலிய நான்கு பாதங்களுள்ளும், சரியை கிரியை என்னும் இரண்டும் கூடி, சிவ தருமமென ஒருபெயரான் வழங்கவும்பெறும். அந்தச் சிவதர்மம் மெல்வினை வல்வினை என இருவகைப்படும். அவற்றுள், மெல்வினையா வது சைவாகமத்திலே சரியை கிரியைகளுக்கு விதித்தவழி ஒழுகும் விதிமார்க்கம். வல்வினையாவது அவ்விதிமார்க்கத்தில் வருவாது சின்று அந்நிலையின் முதிர்ச்சியி னாலே பின்னுண்டாகிய பிறப்பின்கண்ணே சிவனிடத்தில் எல்லையின்றி எழுந்து அதி தீவிரமாய் முறுகிவளரும் அன்பின் பெருக்கத்தினாலே உலகநெறிகடந்து ஒழுகும் பத்திமார்க்கம். இதற்குப்பிரமாணம். திருக்களிற்றுப்படியார், “நல்லசிவ தன்மத்தா னல்லசிவ யோகத்தா—னல்லசிவ ஞானத்தா னுழியி - வல்லதனா—லாரேனு மன்பு செயி னங்கே தலைப்படுங்கா—னாரேனுங் காணு வான்,” எ-ம். “மெல்வினையே யென்ன வியனுலகி னார்க்கரிய—வல்வினையே யென்ன வருயிரண்டுஞ்—சொல்லிந்— சிவதன்ம மாமதனிற் சென்றதிலே செல்வாய்—வகனம் நீங்கும் டடி,” எ-ம்.

“ஆதியை யர்ச்சித்தற் கங்கமு மங்கக்கே—தீதி லறம்பலவுஞ் செய்வனவும் - வேதி யனே—நல்வினையா மென்று நமக்குமெளி தானவற்றை—மெல்வினையே யென்து நாம் வேறு.” எ-ம், “வரங்கடருஞ் செய்ய வயிரவர்க்குத் தங்கன்—கரங்களினு லன் றுகறி யாக - விரங்காதே—கொல்வினையே செய்யுங் கொடுவினையே யானவற்றை— வல்வினையே யென்துநா மற்று.” எ-ம், “பாதகமே யென்றும் பழியென்றும் பாராதே—தாதையை வேதியனைத் தாளிரண்டுஞ் - சேதிப்பக்—கண்டசர் தாமாம் பரிசளித்தார் கண்டாயே—சண்டசர் தஞ்செயலாற் றான்.” எ-ம், “செய்யி லுருத்த திருப்படி மாற்றதனை—யைய விதுவமுது செய்யெனவே - பையவிருந்—தூட்டி யறு ப்பதற்கே யூட்டி யறுத்தவரை—நாட்டியுரை செய்வதே நாம்.” எ-ம். வரும்.

இங்ஙனங் கூறிய சரியை முதலிய நான்கு பாதங்களிலே நின்று முத்திபெற்ற மெய்யடியார்களுட் சிறந்த தனியடியார் அறுபத்துமூன்று தொகையடியார் ஒன்ப தின்மருமாகிய திருத்தொண்டர் எழுபத்திருவருடைய சரித்திரத்தை, கனகசபையின் கண்ணே ஆனந்த நிருத்தஞ் செய்தருளும் கருணாநிதியாகிய சிவனது திருவருளினாலே பசுரணமெல்லாஞ் சிவகரணமாய் நிகழ்ப் பெற்ற சிவாநுபூதிமானாகிய குன்றத் தூர்ச் சேக்கிழார் நாயனார், தயிமுலகம் உய்தற்பொருட்டு, திருத்தொண்டர் புராணம் எனப்பெயர் தந்து விரித்தருளிச் செய்தார். இப்புராணம் தன்னை ஓதல் கேட்டல் செய்வார்க்குச் சிவனடியார்களது அத்தியற்புத பத்தித்திறத்தையும் அவர்கட்கு எளிவந்த சிவனது அத்தியற்புதப் பிரசாதத்தையும் உணர்த்தி, அவர்களுஞ்சு அழலிடைப்பட்ட மெருகுபோலக் கசிந்துருகச் செய்தலிற் றனக்கு உயர்வொப் பின்றி விளங்கும் பெருமையுடைமைபற்றி, பெரியபுராணம் எனவும் பெயர் பெற் றது. இப்பெரியபுராணம் சைவசித்தாந்த நூற்கருத்தோடு மாறுபடாத வேதமு டிவாகிய உபநிஷத்துக்களின் தாற்பரியங்களை உள்ளடக்கிய தேவாரம் திருவாசகம் திருவிசைப்பா திருப்பல்லாண்டு என்னும் நான்களுகூட்டி, கல்வியறிவொழுக்கங் களான் ஆன்ற மகத்துக்களாலே தொன்று தொட்டு அருட்பா எனவழங்கப்படும்.

பிரஞ்ஞையில்லாத சிவபிராமணர் இப்பெரிய புராணத்துக்கு அப்பிராமணியம் பேசுவர். இப்புராணத்துக்குத் தில்லைவாழ்ந்தனர் மடபதிகள் முதலிய எண்ணிறந்த அடியார்கள் கேட்கச் சிதம்பர சபாநாதர் “உலகேலாம்” என அடியெடுத்துக் கொடுத்தருளினார் எனவும் இது முற்றியபின்னர் அரையர்சோழமகாராஜாவுக்கு சோழனது சேக்கிழான் நாம் “உலகேலாம்” என்று அடி எடுத்துக்கொடுக்க, நம் முடைய தொண்டர்களது அடிமைத்திறத்தை விரித்துப் புராணம்பாடி முடித்தான்: நீ அதைக்கேள் என்று யாவரும் கேட்ப அருளிச்செய்தார் எனவும் தில்லைவாழ்ந்தனர் களுள் ஒருவராகிச் சிவானுபூதிமான் எனப் பிரசித்தி பெற்ற உமாபதி சிவாசாரியர் சேக்கிழார் புராணத்துட் கூறுதலானும், பரமசிவன் உமாதேவிக்குச் சதுர்யுகதருமங் களுங் கூறிய பின்னர், இனிக் கலியுகத்திலே அறுபத்துமூன்று தொண்டர்கள் பிற ந்து தம்மேற் பத்தி செய்வர்கள் எனவும், அவர்கள் சரித்திரத்தை உபமன்னியு முனி வர் பத்தர்குமாங்கட்குக் கூறுவர் எனவும் கூறி, அச்சரித்திரத்தை முன்னுரைத்தமை பரமேதிகாசமாகிய சிவரகசியத்திலே நவமாம்மிசத்திற் பெறப்படுதலானும், சங்கரா சாரியர் இப்பெரியபுராணத்துட் கூறப்படும் அறுபத்துமூவருள் சிலரது அடிமைத்தி ரத்தை “வழியிலும் இடப்பட்ட செருப்பானது பசுபதியின் அங்கத்துக்குக் கூர்ச்ச மாகின்றது: வாய்நிறைந்த நீரால் நனைத்தல் புரப்பகைவருக்குத் திவ்வியாபிஷேகமா கின்றது: சற்றே புசிக்கப்பட்ட மாநீச சேஷத்தின் கவனமானது திவ்வியோப கார மாகின்றது: வனசான் பத்தச்சேஷ்டனாகின்றான். பத்தி எதைச் செய்கின்றி லது!” எனச் சிவானந்தலகரியினும், “கிரீசரே, மனைவிக்கும் புதல்வனுக்கும் தந்தை க்கும் துரோகஞ் செய்தவர்களுக்குப் பிரசன்னராயினீர். நானே பிறருக்குத் துரோ கஞ்சிறிதும் செய்யவல்லனல்லன். என்னிடத்து நீர் எவ்வாறு பிரீதிசெய்வீர்! அறி

யேன்.” எனச் சிவபுசங்கத்திலும் சிறப்பித்துரைத்தலானும், அப்பிராமணர் கூற்றுத் தூரம்போய்த் துச்சமாய்விடும்.

இப்பெரியபுராணமானது, தன்னை உணர்ந்தவர்களுக்கன்றி மற்றவர்களுக்குத் தமிழ்வேதமாகிய தேவாரத்தின் வரலாறும் மகிமையும் ஒரோவிடங்களில் அதன் பொருளும் விளங்குதல் கூடாமையானும், தன்னை அத்தியந்த ஆசையுடன் ஒதுவோர் க்கும் கேட்போர்க்கும் பத்திவைராக்கிய ஞானங்களைப் பயக்குங் கருவியாய் இருத்த லானும், சிவஞானசித்தியார் திருக்களிறுப்படியார் முதலிய சைவசித்தாந்த நூல்களி னும் உரைகளினும் சிவானுபவத்துக்குத் தான்கூறும் நாயன்மார் பலருடைய சரித்தி ரங்களில் உதாரணங் காட்டுதலானும், சர்வாதிகாரிகளாகிய ஆதிசைவருக்கும் பிறருக் கும் தான் அதிகரித்த தனியடியார் அறுபத்துமூவரும் தொகையடியார் ஒன்பதின்ம ரும் ஆகிய திருத்தொண்டர் எழுபத்திருவருடைய சரித்திரங்களையும் உணர்ந்து அவர் கள் மகிமையைத் தெளிந்தாலன்றிச் சிவாலயங்கள் எங்கும் முறையே அவர்களுக்குப் பிரதிட்டை பூசை திருவிழாக்கள் செய்தற்கண்ணும் அவைகளைச் சேவித்தற்கண்ணும் ஊக்கமும் அன்பும் நிகழாமையானும், சைவர்கள் யாவரும் ஒருதலையாகக் கற்றுணர வேண்டும் நூலாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பெரியபுராணம்

என்று வழங்குகிற

திருத்தொண்டர்புராணம்.

பாயிரம்.

உலகெ லாமுணர்ந் தோதற் கரியவ
னிலவு லாவிய நீர்மலி வேணிய
னலகில் சோதிய னம்பலத் தாடுவான்
மலர்சி லம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்,

(க)

ஊன டைந்த வுடம்பின் பிறவியே
தான டைந்த வறுதியைச் சாருமாற்
றேன டைந்த மலர்ப்பொழிற் நிலையுண்
மாந டஞ்செய் வரதர்பொற் றுடொழ.

(உ)

எடுக்கு மாக்கதை யின்றமிழ்ச் செய்யுளாய்
நடக்கு மேன்மை நமக்கருள் செய்திடத்
தடக்கை யைந்துடைத் தாழ்செவி நீண்முடிக்
கடக்க ளிற்றைக் கருத்து ளிருத்துவாம்.

(ங)

வேறு.

மதிவளர் சடைமுடி மன்று ளாரைமுன்
றுதிசெயு நாயன்மார் தூய சொன்மலர்ப்
பொதிநல நுகர்தரு புனிதர் பேரவை
விதிமுறை புலகினில் விளங்கி வெல்கவே.

(ச)

வேறு.

அளவி லாத பெருமைய ராகிய
வளவி லாவடி யார்புகழ் கூறுகே
னளவு கூட வுரைப்பரி தாயினு
மளவி லாசை துரப்ப வறைகுவேன்.

(ஐ)

தெரி வரும்பெரு மைத்திருத் தொண்டர்தம்
பொரு வருஞ்சீர் புகலலுற் றேன்முற்றப்
பெருகு தெண்கட லூற்றுண் பெருநசை
யொருசு ணங்களை யொக்குந் தகைமைபேயன்.

(ஈ)

செப்ப ஹற்ற பொருளின் சிறப்பினு
 லப்பொ ருட்குண யாவருங் கொள்வரா
 லிப்பொ ருட்கென் னுரைசிறி தாயினு
 மெய்ப்பொ ருட்குரி யார்கொள்வர் மேன்மையால், (எ)

மேயு லிவ்வரை கொண்டு விரும்புமாஞ்
 சேய வன்றிருப் பேரம் பலஞ்செய்ய
 தாய பொன்னணி சோழனீ றேழிபா
 ராய சீரந் பாய னரசவை, (அ)

அருளி னீர்மைத் திருத்தொண்டறிவருந்
 தெருளி னீரிது செப்புதற் காமெனின்
 வெருளின் மெய்ம்மொழி வானிழல் கூறிய
 பொருளி னாகு மெனப்புகல் வாமன்றே, (க)

வேறு.

இங்கித னாமல் கூறி னிவ்வுல கத்து முன்னாட்
 டங்கிரு ளிரண்டின் மாக்கள் சிந்தையுட் சார்ந்து நின்ற
 பொங்கிய விருளை யேனைப் புறவிருள் போக்கு கின்ற
 செங்கதி ரவன்போ னீக்குந் திருத்தொண்டா புராணமென்பாம், (க0)

பா யி ர மு ற் றி ற் று.

மு த ற் கா ண் ட ம்.

மு த ல ர வ து

திருமலைச்சருக்கம்.

திருமலைச்சிறப்பு.

பொன்னின் வெண்டிரு நீறு புனைந்தெனப்
 பன்னு நீள்பனி மால்வரைப் பாலது
 தன்னை யார்க்கு மறிவரி யானென்று
 மன்னி வாழ்கயி லைத்திரு மாமலை, (க)

அண்ணல் வீற்றிருக் கப்பெற்ற தாதலி
 னண்ணு மூன்றுல குந்நான் மறைகளு
 மெண்ணின் மாதவஞ் செய்யவர் தெய்திய
 புண்ணி யந்திரண் டெள்ளது போல்வது, (உ)

நிலவு மெண்ணி றலங்களு நீடொளி
 யிலகு தண்டளி ராக வெழுந்ததொ
 ருலக மென்னு மொளிமணி வல்லிமேன்
 மலரும் வெண்மலர் போல்வதம் மூல்வரை, (கூ)

மேன்மை நான்மறை நாதமும் விஞ்ஞையர்
கான வீணையி னேசையுங் காரெதிர்
தான மாக்கண் முழக்கமும் தாலிவீசர்
வான தூத்துபி யார்ப்பு மருங்கெலாம்.

(௪)

பனிவி சும்பி ல்மரர் பணிந்துரு
முனித கோடி யணிமுடி மாலையும்
புனித கற்பகப் பொன்னரி மாலையும்
முனிவ ரஞ்சலி மாலையு முன்னெலாம்.

(௫)

நீடு தேவர் நிலைகளும் வேண்டிடி.
ஹி மைம்பெரும் பூதமு நாட்டுடி
கோடி கோடி குறட்சிறு பூதங்கள்
பாடி யாடும் பரப்பது பாங்கெலாம்.

(௬)

நாய கன்கழல் சேவிக்க நான்முகன்
மேய கால மலாமையின் மீண்டவன்
ஹய மால்வரைச் சோதியின் மூழ்கியொன்
றாய வன்னமும் காண தயர்க்குமால்.

(௭)

வேறு.

காதில்வெண் குழையோன் கழறொழு மெடியோன் காலம்பார்த் திருந்தது மறியான்
சோதிவெண் கயிலைத் தாழ்வரை முழையிற் றுதிக்கையோ னூர்தியைக் கண்டு
மீதெழு பண்டைச் செழுஞ்சுட ரின்று வெண்குட ரானதென் றதன்னை
முாதியே னமதா யிடக்கலுற் றுனென் றதனைவர் தனைதருங் கலுமுன்.

(௮)

அரம்பைய ராடன் முழவுடன் மருங்கி னருவிச ளெதிரெதிர் முழங்க
வரம்பெறு காதன் மனத்துடன் மெய்வு மதுமல ரிருகையு மேந்தி
நிரந்தர மிடைந்த விமானசோ பான நீயெயர் வழியினு லேறிப்
புரந்தரன் முதலாங் கடவுளர் போற்றப் பொலிவதத் திருமலைப் புறம்பு.

(௯)

வேதநான் முகன்மால் புரந்தரன் முதலாம் விண்ணவ ரெண்ணிலார் மற்றுங்
காதலான் மிடைந்த முதற்பெருந் தடையாங் கதிர்மணிக் கோபுரத் துன்னான்
பூதவே தாளப் பெருங்கண் நாதர் போற்றிடப் பொதுவினின் ருடு
நாதன ராதி தேவனார் கோயி னாயக னந்தியெம் பெருமான்.

(௧௦)

நெற்றியிற் கண்ணர் நாத்பெருந் தோளர் நீறணி மேளிய ரநேகர்
பெற்றமேல் கொண்ட தம்பிரா னடியார் பிஞ்சுகன் றன்னருள் பெறுவார்
மற்றவர்க் கெல்லார் தலைமையாம் பணியு மலர்க்கையிற் சுரிசையும் பூரம்புங்
கற்றைவார் சடையா னருளிஓற் பெற்றான் காப்பதக் கயிலைமால் வரைதான்.

(௧௧)

கையின்மான் மழுவர் கங்கைக்கும் சடையிற் கதிரினம் பிறைநல்லுங் கண்ணி
யையர்வீற் றிருக்குந் தன்மையி னுலு மளப்பரும் பெருமைபி னுலு
மெய்யொளி தழைக்குந் தாய்மையி னுலும் வென்றிடுவெண் குடைபுர புரையு
செய்யுகோ லபயன் றிருமனத் தோங்குந் திருக்கயி லாழநீன் சிலம்பு.

(௧௨)

வேறு.

அன்ன தன்றிருத் தாழ்வரை யின்னிடத்
தின்ன தன்மைய னென்னுறி யாச்சிவன்
றன்னை யேயுணர்ந் தார்வர் தழைக்கின்ற
ஹன்ன ருஞ்சி ருபமன் னியமுனி,

(௧௩)

யாத வன்றுவ ரைக்கிறை யாகிய
மாத வன்முடி மேஷடி வைத்தவன்
பூத நாதன் பொருவருந் தொண்டினுக்
காதி யந்த மிலாமை யடைந்தவன், (௧௪)

அத்தர் தந்த வருட்பாற் கடலுண்டு
சித்த மார்த்து தெவிட்டி வளர்ந்தவன்
பத்த ராய முனிவர்பல் லாயிரர்
சுத்த யோகிகள் சூழ விருந்துழி, (௧௫)

அங்க ணேரொளி யாயிர ஞாயிறு
பொங்கு பேரொளி போன்றுமுன் றேன்றிடத்
துங்க மாதவர் சூழ்த்திருந் தாரெலா
மிங்கி தென்கொ லதிகைய மென்றலும், (௧௬)

அந்தி வான்மதி சூடிய வண்ணரூள்
சிந்தி யாவுணர்ந் தம்முனி தென்றிசை
வந்த நாவலர் கோன்புகழ் வன்றெண்ட
னெந்தை யாரரு ளாலணை வானென், (௧௭)

கைகள் கூப்பித் தொழுதெழுந் தத்திசை
மெய்யி லானந்த வாரி விரவிடச்
செய்ய நீள்சடை மாமுனி செல்வுழி
யைய நீங்க வினவுவோ ரந்தணர், (௧௮)

சம்பு வின்னடித் தாமரைப் போதலா
லெம்பி ரானிறைஞ் சாயிது வென்னெனத்
தம்பி ரானைத்தன் னுள்ளத் தழீஇயவ
னம்பி யாருந் னுந்தொழுந் தன்மையான், (௧௯)

என்று கூற விறைஞ்சி யியம்புவார்
வென்ற பேரொளி யார்செய் விழுத்தவ
நன்று கேட்க விரும்பு நசையிடு
யின்றெ மக்குரை செய்தரு ளென்றலும், (௨௦)

உள்ள வண்ண முனிவ னுரைசெய்வான்
வெள்ள நீர்ச்சடை மெய்ப்பொரு ளாகிய
வள்ளல் சாத்து மதுமலர் மாஸையு
மள்ளு நீறு மெடுத்தணை வானுளன், (௨௧)

அன்ன வன்பெய ராலால சுந்தரன்
முன்ன மாங்கொரு நாண்முதல் வன்றனக்
கின்ன வாமெனு நாண்மலர் கொய்திடத்
துன்னி னுனத் தனவனச் சூழலில், (௨௨)

அங்கு முன்னெமை யாளுடை நாயகி
கொங்கு சேர்குழற் காமலர் கொய்திடத்
திங்கள் வாண்முகச் சேடிய ரெய்தினர்
பொங்கு கின்ற கவினுடைப் பூவைமார், (௨௩)

அந்த மில்சீ ரணிந்திதை யாய்குழற்
கந்த மாலைக் கமலினி யென்பவர்
கொந்து கொண்ட திருமலர் கொய்வுழி
வந்து வானவ ரீச ரருளென.

(உச)

மாத வஞ்செய்த தென்றிசை வாழ்ந்திடத்
தீதி லாத்திருத் தொண்டத் தொகைதரப்
போது வாரவர் மேன்மனம் போக்கிடக்
காதன் மாதருங் காட்சியிற் கண்ணினார்.

(உடு)

மூன்ன மாங்கவன் மொய்ம்முகை நாண்மல
ரென்னை யாட்கொண்ட வீசனுக் கேய்வன
பன்ம லர்கொய்து செல்லப் பனிமல
ரன்ன மன்னவ ருங்கொண்டகன்றின்.

(உச)

ஐதி மூர்த்தி யவன்றிற நோக்கியே
மாதர் மேன்மனம் வைத்தனை தென்புவி
மீது தோன்றியம் மெல்லிய லாருடன்
காத லின்பங் கலந்தனை வாயென.

(உஎ)

கைக ளஞ்சலி கூப்பிக் கலங்கினான்
செய்ய சேவடி நீங்குஞ் சிறுமையேன்
மையன் மானுட மாய்மயங் கும்வழி
யைய நேதடித் தாண்டருள் செய்யென.

(உஅ)

அங்க ணை தனதற்குள் செய்தபி
னங்கை மாருட னம்பிமற் றத்திசை
தங்கு தோற்றத்தி லின்புற்றுச் சாருமென்
றங்க வன்செய லெல்லா மறைந்தனன்.

(உக)

அந்த ணாளரு மாங்கது கேட்டவர்
பந்த மானுடப் பாற்படு தென்றிசை
யிந்த வான்றிசை யெட்டினு மேற்பட
வந்த புண்ணியம் யாதென மாதவன்.

(உ௦)

பொருவ ருந்தவத் தான்புலிக் காலன
மருமு னியெந்தை யர்ச்சித்து மூள்ளது
பெருமை சேர்பெரும் பற்றப் புலியூரென்
றொருமை யாளர்வைப் பாம்பதி யோங்குமால்.

(உ௧)

அத்தி ருப்பதி யின்னமை யாளுடை
மெய்த்த வக்கொடி காண விருப்புட
ளரித்த னீடிய வம்பலத் தாடுமற்
றித்தி றம்பெற லாந்திசை யெத்திசை.

(உ௨)

பூதம் யாவையி னுள்ளலர் போதென
வேத மூலம் வெளிப்படு மேதினிக்
காதன் மங்கை யிதய கமலமா
மாதொர் பாகனா ஶாருர் மலர்ந்ததால்.

(உ௩)

எம்பி ராட்டியிவ் வேழுல ின்றவ
டம்பி ராணைத் தனித்தவத் தாலெய்திக்
கம்பை யாற்றில் வழிபடு காஞ்சியென்
றும்பர் போற்றும் பதிபு முடையது.

(௩௪)

நங்க ணாதன நந்தி தவஞ்செய்து
பொங்கு நீடரு ளெய்திய பொற்பது
கங்கை வேணி மலரக் கன்னமலர்
செங்கை யாளரை யாறுந் திகழ்வது.

(௩௫)

தேச மெல்லாம் விளக்கிய தென்றிசை
யிசர் தோணி புரத்துட னெங்கணும்
பூச னைக்குப் பொருந்து மிடம்பல
பேசி லத்திசை யொவ்வா பிறதிசை.

(௩௬)

என்று மாமுனி வன்றெண்டர் செய்கையை
யன்று சொன்ன படியா லடியவர்
தொன்று சீர்த்திருத் தொண்டத் தொகைவீரி
யின்றெ ணாதர வாலிங் கியம்புகேன்.

(௩௭)

மற்றி தற்குப் பதிகம்வன் ரெண்டர்தாம்
புற்றி டத்தெம் புராண ருளினூற்
சொற்ற மெய்த்திருத் தொண்டத் தொகையெனப்
பெற்ற நற்பதி கந்தொழிப் பெற்றதாம்.

(௩௮)

அந்த மெய்ப்பதி கத்தடி யார்களை
நந்த நாதன நம்பியாண்டார் நம்பி
புந்தி யாரப் புகன்ற வகையினுல்
வந்த வாறு வழாம லியம்புவாம்.

(௩௯)

உலக முய்யவுஞ் சைவநின் றேங்கவு
மலகில் சீர்நம்பி யாருரர் பாடிய
நிலவு தொண்டர்தங் கூட்ட நிறைந்துறை
குலவு தண்புன னாட்டணி கூறுவாம்.

(௪௦)

திருமலைச்சிறப்பு முற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம் - ௧௦.

திருமலைச்சிறப்பு

சு ச ன ம்.

—

க. சிவனது பார்த்துலம்.

சிவன் பிரமாண்டத்திள்ளே கைலாச நிலயராகிய ஸ்ரீகண்ட சரீர சரீரியாய்
இருந்து, பிரமவிட்டுணு முதலியோர்க்கும் சுவேதர் உபமன்னியு முதலியோர்க்கும்
கிருஷ்ணர் அர்ச்சுனர் முதலியோர்க்கும் அதுபத்துமூவர் முதலியோர்க்கும் நிக்கிரகா
னுக்கிரகங்களைப் பண்ணும் இயல்புடையோர் ஆதலானும், அதுபத்துமூவர் முதலிய
திருத்தொண்டாது சரித்திரத்தை விரித்துரைக்கப்பெருந்த ஆசிரியர் மூன்னர் அவ்வறு
பத்துமூவர்க்கு அருள்செய்த சிவன், கைலாசத்தில் பிரம விட்டுணு முதலியோர்

சேவிப்ப வீற்றிருந்தருளும் பெருஞ்சிறப்பைக் கூறுதல் முறைமையாதலானும், அதனை ஈண்டுச் சுருக்கிக்கூறி, அங்ஙனங் கூறுமுகத்தார் சிவனே விச்சுவாதிகளும் விச்சுவ சேவியருமாம் என்பது குறிப்பித்தார். பலபிரமாணங்களாலே சிவனே விச்சுவாதிகளும் விச்சுவசேவியருமாமென்பது ஐயமறத்துணிர்தவழியன்றி, அவர்பார் பத்தி எய்தல் கூடாமையானும், ஒரோவழி எய்தினும், வைணவர்முதலியோர் மறுக்கும்வழி மயக்கமெய்துதல்பற்றி அது குன்றுமாதலானும், அதிப்பிரபலப் பிரமாணமாகிய அதர்வசிகைமுதலிய சுருதிகளால் சிவனே விச்சுவாதிகளும் விச்சுவசேவியருமாம் என்பது சிறிது காண்பிப்பாம்.

அதர்வசிகையிலே “அந்தத் தியானம் யாது? அன்றியும் தியானிப்போன் யாவன்? தியானிக்கற்பாலரும் யாவர்?” என்ற உபக்கிரமத்தில் இருந்த வினாக்களுக்கு இசையத் தியானத்தையும் தியானிப்போனையும் நிரூபணஞ்செய்தபின்னர், தியானிக் கற்பாலரை நிசயித்தற்குச் சொல்லுமாறு, “மிகவுந் தியானிக்கற்பாலராகிய ஈசானரைத் தியானிக்க, அந்தப் பிரம விஷ்ணு ருத்திரோந்திரர்களாகிய இவரெல்லாம் உற்பத்தியாகின்றனர். எல்லா இந்திரியங்களும் பூதங்களுடனே கூட (உற்பத்தியாகின்றன.) காரணமும் காரணங்களைப்படைத்தோரும் கருதினோருமாகியவர் (உற்பவித்தல்) இன்று. காரணமும் சருவசுவரிய சம்பன்னரும் சருவேசுவரரும் சம்புலமாகியவரே ஆகாசமத்தியத்திலே தியானிக்கற்பாலர்.” என்பதுதொடங்கி, “மற்றதெல்லாம்விட்டுச் சுகத்தைச் செய்பவராகிய சிவனொருவரே தியானிக்கற்பாலர். அதர்வசிகைமுற்றிற்று.” என்பதுவரையும், இங்கே யோகநுடியினுற் பரமசிவனிலே வர்த்திக்கும் ஈசானரென்னுஞ்சொல் யோகத்தினுற் சுவாபாவிக் நிர்திசையசுவரிய பரத்தன்மைபுடையவரென்று பொருள்படுதலானும், நுடியினுலே பரமசிவனுக்குப் பெயராதலானும், அனைத்தினும் மேலாகிய பயன் வேண்டினோராகிய உயர்த்தோரால் பரமசிவன் தியானிக்கற்பாலரென்னுங் கருத்துப்பற்றி ஈசானசுத்தத்தால் விசேடிய நிர்ந்தேசம் பண்ணப்பட்டது. “மிகவுந் தியானிக்கற்பாலராகிய” என்று தியானிக்கப் படத் தக்கவரென வற்புறுத்தி அதிகமாகத் துதித்தது. ஈசானன்றி மற்றையோர் இப்பெற்றிப் பட்டவர் அன்றென்னும் உறுதியைத்தொனிப்பித்தற்கு, தேவமனுஷாதி ரூபமாகிய சகலப் பிரபஞ்சத்தினும் பிரமன் முதலிய நால்வருக்கும் மிக்க தலைமை கூறி, அவர்களது ஐசுவரியங்களும் வரையறைப்பட்டவைகளென்று உணர்த்தற்கு “பிரம விஷ்ணு” என்பதுமுதல் “பூதங்களுடனேகூட” என்பதுவரையும் பூதம் இந்திரியம் முதலியவற்றிற்குச் சமமாக அவர்களுக்கு உற்பத்தியுடைமை காட்டப்பட்டது. இவ்வுற்பத்தியுடைமை பரமசிவனுக்கும் உண்டாயின், அவருக்கும் அதுபோலத் தியானிக்கற்பாலரார் தன்மையின்றிருமென்று ஆசங்கித்து, “காரணமும் காரணங்களைப் படைத்தோரும் கருதினோருமாகியவர் உற்பவித்தலின்று.” என்று சொல்லப்பட்டது. பிரமாதிகளுக்கு உற்பத்தி கூறுஞ் சொல்லாற்றலால் அவர்களுக்கு அருந்தாபத்தியார் பெறப்பட்ட காரணம் எதுவோ அந்த ரூபமாகிச் காரணங்களாகிய பிரம விஷ்ணு ருத்திரர்களையும் மந்திரோபநிடதப் பிரசித்தமான காலமுதலியவற்றையும் படைத்தோராகியும் ஆதிசிருட்டியைச் சங்கற்பித்தோராகியும் இருக்கும் இப்பெற்றிப் பட்ட ஈசானர் யாண்டாயினும் உற்பவித்தல் இன்று என்பது இதன்பொருளாம். இதனூல் பிரமாதிகட்குக் காரணம் யாது அது பிறத்தலின்று என்ற இவ்வளவுபொருளுமே பிரசித்தம். ஈசானரென்றது இல்லையெனின்; அங்ஙனமாயினும், ஈசானருக்குத் தியேயத்துவம் விதித்துப் பிரமாதிகட்குத் தியேயத்துவம் பிரித்து நீக்கும்பொழுது

ருட்டு அவர்களிடத்திற் றேவுஷந்தோற்றுவித்தபின்பு, அந்தத்தோஷம் ஈசானருக்கும் உண்டாயின் தியேயத்துவம் இன்றருமென்று அவசரத்திற் போந்த சங்கை யகற்றற்கு அவருக்கே அத்தோஷமின்மை கூறவேண்டுதல் அவசியமாதலின், ஆண்டு ஈசான ரென வருவித்துப் பொருளுரைப்பதே சாஸ்பு. அங்கே ஆகாசமத்தியத்திலே என் றது உபாசனாஸ்தானம் கூறியவாறு. அதற்குப் பரமாகாசமாகிய கைலாசமென்னும் பெயருடைய பரசிவலோகமென்பது கருத்து. அதனால் இருதயகமலம் இரவிலிம்ப முதலிய எவ்வெவ்விடங்களிற் சிவனைத்தியானிக்கினும், அவ்வவ்விடங்கள் அனைத்தி னும் சோதிமயமாகிய கைலாசத்தை விபாவித்து, அதன் மத்தியத்தில் இருப்பவராகச் சிவனைத்தியானிக்க என்று உணர்த்தப்பட்டது. சருவேசுவரரென்றது சிவனது நாம மாகக் கூறப்பட்டது; “ஓங்காரமாகிய சருவேசுவரரைத் துவாதசார்த்தத்திலே (உபா சிக்க.)” என்று தாபரீயோப நிதத்திற் பிரயோகித்தலாலும், புராணங்களில் வழங்க லாலும், அவருக்கு அப்பெயருண்மையாலென்க. அதுவன்றி, சருவைசுவரிய முடைய வரென்னும் பொருள்படக்கூறிற் புனருத்தமாதலின், அற்றன்றென்க. அன்றியும், இரவிகிரணத்தால் அனுக்கிரகிக்கப்பட்ட கமலங்களே கமலங்களாகும் என்பதனுள் இரண்டாங் கமலபதம் கமலகுண சமூகமென்னும் பொருள்படுமாறுபோல, முன்னே யது ருடியாகவும் பின்னையது யோகருடியாகவும் பொருள்பட்டு, சம்புவானவர் உற் பத்தியின்றிப் பிரமாதிகட்குங் காரணமாயிருத்தன் மாத் திரத்தால் அபரிச்சின்னேசுவ ரியரென்றதன்று பின்னும் அசாதாரணமாகிய சருவேசுவர சத்தத்தாற் கூறப்படுத லானும் சருவேசுவரரென்றதென்று கருத்தாகி உபபத்தியுடைய அனுவாதமாகக்கூறி யதெனினும் அமையும். இந்த அருத்தத்தையே ஆதரவினாலே கண்டோகத்தியினாலும் “சிவனெருவரே தியானிக்கற்பாலர்.” என்று சுருதி விளக்குகின்றது. அங்ஙனம் அச்சுருதியின்பொருளை உபவிருங்கணங்கள் தாமே தெளிவுற விளக்குகின்றன. அவற் றுள், சைவபுராணத்திலே சிவனது சர்வோத்தகருஷ நிச்சயப்பிரகாரணத்திலே (க) “எவ ரிடத்திலிருந்து பிரம விஷ்ணு ருத்திரேந்திர பூர்வமான இஃதனைத்தும் சகலபுதேந் திரியங்களுடனேகூட ஆதியிப்பிறந்தன.” (உ) “காரணங்களைப் படைத்தோரும் கரு தினேரும் பரமகாரணமுமாகிய எவர் யாண்டாயினும் எப்போதாயினும் பிறிதொ ன்றினின்றி பிறக்கின்றிலர்.” (ங) “சருவைசுவரிய பரிபூரணராகியும் தாமே பெயரி னாற் சருவேசுவரராகியும் சம்புவாகியிருக்கிற அவரே ஆகாசமத்தியத்திலிருப்பவ ராக முமுட்சுக்களாலே தியானிக்கற்பாலர்.” எனக்கூறப்பட்டது. இங்கே “பிரம விஷ்ணு” என்பது முதல் “பூதங்களுடனேகூட” என்பதுவரையுமுள்ள சுருதியின் பொருள் முதற்சுலோகத்திற் காட்டப்பட்டது. இதில் “எவரிடத்திலிருந்து” என் னும் நிர்ந்தேசவசனமும் இரண்டாஞ்சுலோகத்திலே “எவர்” என்பதும் மூன்றாஞ்ச லோகத்தில் “அவர்” என்னும் பிரதிநிர்ந்தேசத்தைக்கொண்டு முடிதலால், பிரமாதிக ள் சிவனிற்றேன்றியோர் என்பது தெளிவுறவுணர்த்தப்பட்டது. மூன்றாஞ்சுலோக த்திலே “பெயரினாற் சருவேசுவரர்” என்று அஃது அவர்க்குப் பெயராமாறு காட்ட ப்பட்டது, அரிவம்மிசம் பிரமாண்டபுராணம் முதலியவற்றினும் இவ்வாறே காட் டப்பட்டது. அங்ஙனமாகச் சுருதியிற்றானே பிரமாமுதலிய சகலதேவதைகளினும் வேறுபிரித்துச் சிவனுக்கே சருவேசுவரத்துவம் வியவஸ்தாபித்திருக்கவும், அவரிலும் அதிகமாகிய பிறதெய்வம் உண்டென்று கற்பித்தல்பேதமையேயாம்.

அற்றேல், “இரணிய கர்ப்பன் ஆதியிலுள்ளவன்.” என்றும் “இந்திரன் சகலத்தி லும்மேலானதேவன்.” என்றும் “அக்கினியே தேவரணைவர்க்கும் முன்னே தலைவன்.”

என்றும் இத்தொடக்கத்துச் சுருதிகளிலே பிறதேவதைகட்கும் வரையறைப்படாத தலைமையுண்டென்று கூறியதேதனின், அது கூறாதும், அநேகருக்கு விகற்பித்துக் கூறினமையால், சருவேசுவரத்துவம் சம்பவியாது; வஸ்துவில் விகற்பக் கூடாமையால், ஒருங்கு சம்பவித்தலும் இன்று; ஒருவர்க்கொருவர் தலைவராதல் உண்மை வருதலால். விகற்பேதத்தினாலே சகலருடைய தலைமையும் காலபரிச்சின்னமாதலின் ஒருவருக்குத் தலைமையின்றெனலுங் கூடாது; தோஷம் உண்மையால். ஆதலால், அப்பெற்றிப்பட்ட வசனங்களுட் சிலவசனங்கள் பிரதீதமாகிய பொருளுடையன என்றும், சில பிறதோரற்றற் பெறப்படும் பொருளுடையன என்றும் எல்லாரும் உடன்பட்டுக் கொள்ளல்வேண்டும். அங்கே இவை இவை பிரதீதமாகிய பொருளுடையன ஏனையவை பிறபொருளுடையன என்று நமது புத்தியாற் கற்பிக்கப்பட்ட நியாயங்களால் வியவஸ்தாபிப்பதிலும், உபவிரூங்கணங்கட்கு அனுசாரமாக வியவஸ்தாபித்தலே மேன்மை; ஆன்மாக்களது புத்தியானது நிச்சயமில்லா நிலைமத்தாதலின் அதனால் ஊகிக்கப்பட்ட நியாயங்களினாலே நிச்சயம் சித்திபெறுமையானும், “வேதமானது அற்பக்கல்வியுடையானுக்கு “என்னையின் கடப்பான்” என்று அஞ்சுகின்றது. இதிகாசபுராணங்களாலே வேதப்பொருளைத் தெளிந்தறியவேண்டும், தன்னாலே அறிந்துகொள்ளப்பட்ட வேதப்பொருளிலே அறியாமை உண்டாகும்; ஆயினும் முனிவராலே நிச்சயிக்கப்பட்ட அந்தப்பொருளிலே பெரியோர்க்கு என்ன சங்கையுண்டாகும்.” என்னும் வியாச வசனத்தினாலுமென்க. ஆதலால், அநேக உபவிரூங்கணங்களின் வலிமையாலே அதர்வசிகையே பிரதீதார்த்தம் உள்ளதென்றும், அவ்விதமாகிய உபவிரூங்கணங்கள் இல்லாதனவாகிப் பிறதேவதைகட்குத் தலைமை கூறும் பிறசுருதிகள் வேறுபிரமாணங்களால் விரோதிக் கப்பட்டுச் சுருங்கி நிற்கின்ற அவ்வவர் தலைமையைப் பொருளாகவுடையனவென்றும் உடன்படுதலே பொருத்தம், நியாயத்தாற் பலாபலம் விசாரியாது திருத்தியுடையாதவரைக் குறித்து, இந்தச் சுருதி மற்றையவற்றினும் மிகுபலம் உடைத்தென்பது சிறுத்துதாம். பலசுருதிகள் தம்முள் விரோதமுடைந்தபோது பலமுடையது செம்பொருள்படுதலும் பலமில்லது பிறதோரற்றற் பெறப்படுதலுமே நியாயம். அங்ஙனமே சுருதியில் “சாதர் மாசிய யாகஞ்செய்தவனுக்கு அழிவில்லாத புண்ணியம் உண்டாகின்றது.” என்னுஞ் சுருதி “எப்படி இம்மையிற் கண்மங்களாலீட்டிய லோகம் நாசமுடையும் அப்படித்தான் மறுமையிற் புண்ணியங்களாலீட்டிய லோகமும் நாசமாம்.” என்று பொருட்பலம்பற்றிப் பிறதொன்றிற் செல்லாமற்கிளர்ந்த பிரபலச்சுருதியால் வாதிதமாகிச் சுருங்கிய பொருட்பட்டு நின்றவின், அழிவில்லாத என்பதற்கு ஒருகாலாவதியைக் குறித்து அழியாத என்பது பொருளாம். அதுபோலவே, ஈண்டும் சிவனது தலைமை கூறக் கிளர்ந்த சுருதி ஏனைத் தேவர்களின் தலைமைகூறக் கிளர்ந்த சுருதிகளைச் சுருங்கிய பொருட்படுத்தும்; ஏனைத் தேவர்கட்குக் குற்றங்கூறி அவர்களினின்றும் பிரித்துச் சிவனது தலைமை கூறலானும், ஏனைச் சுருதிகள் இங்ஙனங்கூறாது ஒரோவிடத்து ஒரொருவர்க்குத் தலைமைமாதிரிம் கூறலானுமென்க. இன்னும் சிவனது தலைமை முழுட்சுக்களால் உபாசிக்கப்படும் பரதேவதையை நிச்சயிக்கத் தொடங்கிய உபநிடதத்தில் உரைக்கப்பட்டது. ஏனையோரது தலைமை கர்மதேவதா நிச்சயப்பிரகாரணங்களிற் கூறப்பட்டது. அதனாலும் இதற்குப் பிரபலத்துவம், இந்தச் சுருதி சிவனது தலைமையேகூறி, “அதர்வசிகை முற்றிற்று” என்று ஏனையோரினின்றும் பிரித்துச் சிவனது நிராக்ஷியமாகிய ஐசுவரியம் உணர்த்தி முடிவுபெற்றது. ஏனைச் சுருதிகள் அங்ஙனமில்ல, அதனாலும் இது பிராபல்யம்.

அற்றேல், “விசுவத்திற்குத் தலைவனும் ஆன்மாக்களுக்குத் தலைவனுமாகிய வளை” என்று நாராயணோபநிடதத்து இருத்தலானும், “தேவர்களுள்ளே அக்கினிக டைடப்பட்டவன்; விஷ்ணுசீர்த்தலைவன்; அவர்கட்கிடையே மற்றத் தேவதைகளினுத் தும்” என்னும் வெகுவிருசுபிரமாணத்திலே சகலதேவதைகளினும் உயர்ந்தவன் என்கையாலும், லோகாட்சிகிருகியத்திலே “அக்ரயே பிருதிவ்யதிபதயே சுவாகா” என்பது முதல் “பிரமணே லோகாதிபதயே சுவாகா” என்பது வரையுமுள்ள மந்திரங்களாலே அக்கினி, சோமன், வாயு, சூரியன், இந்திரன், யமன், வருணன், ருபேரன், மகாசேனன், உருத்திரன், பிரமன் என்பவர்களுக்குப் பிருதிவி, நட்சத்திர, அந்தரிக்ஷ, தியு, சுர, பிரேத, சலில, யக்ஷ, சேநா, பூத, லோகங்களுள் ஒவ்வொன்றற்கு அதிபதியார்தன்மை காட்டியபின்பு “விஷ்ணுவே சர்வாதிபதயே சுவாகா” என்று சுருக்கப்படாத சர்வாதிபதித்தன்மை காட்டினமையாலும், நாராயணன் தானே நிரதிரையசுவரியமுடையனெனின்; அற்றன்று. “விசுவத்திற்குத் தலைவனும் ஆன்மாக்களுக்குத் தலைவனு மாகியவளை” என்றது “இந்திரன் சகலத்திலும் மேலான தேவன்” என்றற்றொடக்கத்தனபோலச் சுருங்கியபொருட்படும். “முதல்வனான அக்கினியே தேவர்களுக்கு முகம்.” “அக்கினிமுன்னே தேவதைகளுக்குத் தலைவன்.” “அக்கினி தேவதைகட்குத் தலைவனாகச் செல்லுக.” “அக்கினியே சகலதேவதைகளும்” என்றற்றொடக்கத்துச் சுருதிகளாலும், பருவங்களுள் இளவேனில் போலவும் மனிதருள் அந்தணர்போலவும் தேவதைகளுள் அக்கினி.” என்றற்றொடக்கத்து மிருதிகளானும், “அக்கினிமுதலியோர்” என்றற்றொடக்கத்து விஷ்ணுபுராண வசனங்களாலும், “அக்கினியே முக்கியதேவன்” என்னுஞ் சைபினி சூத்திரத்தாலும், அக்கினியின்மேன்மை பிரசித்தமாதலாற் சகல தேவதைகளிலும் அக்கினி கடைப்பட்ட டோனென்பதே பொருந்தாது. ஆதலிற் காட்டிய சுருதியிலே “அக்கினி கடைப்பட்டவன்” என்றது சிலதேவதைகளைக் குறித்தே அக்கினிக்குக் கடைத்தன்மைகூறுதலிற் சுருக்கப்பட்ட பொருளுடையதேயாம். அதற்குச் சமானமான யோகசூக்ஷ்மத்திலே விஷ்ணு தலைவனென்ற வழியும், அப்படிச் சிலதேவதைகளைக் குறித்தே தலைவனென்று சுருங்கிய பொருட்படும். லோகாட்சி கிருகியத்திலே காட்டிய மந்திரங்கள் கிருச்சிராங்கங்களாகிய பன்னிரண்டோமங்களினும் தனியே தனியே விநியோகிக்கப்பட்டவைகளாம். அவை ஒவ்வொருபொருளைக் கூறுதலி லெவ்வொருவாக்கியங்களாம். ஆதலின் வேறு வேறு வாக்கியங்கள் கூடி ஒருங்கு முடிந்து பொருட்டபாமையால் தனித்தனியே நான்காம்வேற்றுமை யுருபீற்றவாய் முடியும் அந்தவாக்கியங்கள் கூடி அக்கினி முதலியோரினின்றும் பிரித்து விஷ்ணுவினது சருவைசுவரியம் உணர்த்தற்கு வலியுடையனவல்ல. இந்த மந்திரங்களிற் கூறிய உருத்திரனை யொழிந்தோரனைவரும் லோகபாலராதலின் இந்த உருத்திரனும் லோகபாலனென்பது பெறப்படும். லோகபாலருத்திரன் சிவகலை பெற்ற கணநாதருள் ஒருவனென்று கூர்மபுராணத்துரைக்கப்பட்டது. அதனால் இங்கே சிவனினின்றும் பிரித்து விஷ்ணுவினது தலைமை கூறப்பட்டதென்று சங்கித்தற்கு இடமேயில்லை. ஆதலால், அதர்வசிகைப்படியே சிவனது நிரதிரசமான ஐசுவரியஞ் சாதிக்கப்பட்டது; அதர்வசிகையே எல்லாவற்றிலும் மிகுபலமுடையதாதலால்.

அதர்வசிரின் முத்தர்கண்டத்திலே “தேவர்கள் சுவர்க்கலோகத்தை அடைந்தனர். அந்தத்தேவர்கள் உருத்திரரை வினாவினர்.” என்று தொடங்கி “நீர் ஆர்?” என்று வினாவின தேவர்களுக்கு “அவர் கூறினர்; நானொருவனே ஆதியிலேயிருந்தேன் இருக்கின்றேன் இருப்பேன்; என்னையுன்றி வேறொருவனில்லை; அப்படியே என்னையறிந்தவன் எல்லாமறிவான்.” என்பதுமுதலிய சிவவுசனத்தாற் சிவனது சருவாத்தமத்தன்மை காட்டப்பட்டது. பின்னர் “அதன்பின் தேவர்கள் உருத்திரரைக்கண்டினர்; அந்தத் தேவர்கள் உருத்திரரைத் தியானித்தனர். அதன்பின் தேவரூர்

என் ஊர்த்துவவாருவை யுடையவரைத் துதித்தனர்.” என்று தேவர்களால் உபாசிக்கப்படுந் தன்மையும் துதிக்கப்படுந் தன்மையும் காட்டப்பட்டன. பின்பு இரண்டாய்க் கண்டத்திலே “எவர் உருத்திரர்; அவர்பகவான்; பூர், புவர், சுவர் (ஆகியவர்,) அவரே பிரமாவும்; அவருக்கு வணக்கம் வணக்கம். விஷ்ணுவும்வர்; மகேசருமவர்.” என்பது முதலியவற்றால் பிரமா விஷ்ணு ருத்திரன் உமை இலட்சுமி சரசுவதி இந்திரன் முதலியோரும் மகாபூதம் முதலியவும் அவரது விபூதியேயென்று காட்டப்பட்டது. மூன்றாம் நாலாம் கண்டங்களிலே சிவநாமத்தொருதியை விரித்துரைத்து, அவரது மேன்மை விளக்கப்பட்டது. ஐந்தாங்கண்டத்திலே அவரை உபாசித்தலாற்றான் மோக்ஷமென்றுகூறி, உபாசனாப்பிரகாரமாகிய பாசபதயோகங் காட்டப்பட்டது. இப்படியே அதர்வ சிரசிலுள்ள வசனங்களெல்லாம் பரமசிவனது சர்வோத்கருஷத்தை விளங்கக் கூறும். இதற்கு உபவிருங்கணம். இலிங்கபுராணத்தில் “அதன் பின்பு தேவர்கள் மயங்கி, நீர்யாவரென வினாவினர். அவர்கூறுவார். நானொருவனே புராதனனும் பகவானுமாகிய உருத்திரன். நானே ஆதியிலே யிருந்தேன் இருக்கிறேன் இருப்பேன். தேவர்களே, இந்த உலகத்திலே எனக்கு வேறானவனொருவனுமில்லை. நான் நித்தியாநித்தியன்; குற்றமற்றவன்; பிரமாவுக்குத் தலைவனாகிய பிரமான்.” என்று தொடங்கி “தருமாதருமங்களாலே எனது மகிமையார் சகலத்தையும் பரிபாகம் பண்ணுவேன் என்று சொல்லி, உருத்திரபகவான் அங்கே மறைந்தார். பின்பு தேவர்களவரைக்கண்டிலர்.” என்பது முதலாக இரண்டத்தியாயங்களினாலும் அதர்வசிரசு முற்றுஞ் சிவபரமென்று உணர்த்தப்பட்டது. இப்படியே குதசங்கிதை வாபுசங்கிதை ஆதித்திய புராணம் என்பவற்றினும் உணர்த்தப்பட்டது.

இப்படியே சுருதிகளும் அவைகளின் உபவிருங்கணங்களும் சிவனே விச்சுவாதிகளும் விச்சுவசேவியருமாமென்பது தெளிவுறவிளக்குதலால், விஷ்ணுமுதலிய பிறரைச் சிவனிலும் அதிகமென்றாயினும் சிவனோடு சமமென்றாயினும் கொள்ளுதல் சிவநிந்தையாகிய அதிபாதகமேயாம். ஆதலால், சிவனே பரம்பொருள் என்று துணிந்து, அவரையே மெய்யன்போடு மனம் வாக்குக் காயங்களினாலே வழிபடுக.

திருத்தொண்டர் சரித்திர வரலாறு.

பின்னே நிகழும் அடியார்களது சரித்திரத்தை உமாதேவிக்கு முன்னே அருளிச் செய்யப் புகுந்த பரமசிவன் அச்சரித்திரம் உபமன்னியுமுனிவராலே பத்தர்குழாங்களுக்குக் கூறப்படுமெனக் கூறினாரென்று சிவரகசியத்து நவமாம்பிசத்திற் கூறப்பட்டது. அப்படியே திருத்தொண்டர் சரித்திரம் சொன்னவர் உபமன்னியுமுனிவர் என்பது இங்கும் பெறப்பட்டது. உபமன்னியுமுனிவர் கிருஷ்ணருக்குச் சிவதீக்ஷை செய்தமையால், அவரை “யாதவன்றுவரைக்கிறையாகிய—மாதவன்முடிமே லடிவைத் தவன்” என்றார். அச்சரித்திரம் வருமாறு. கிருஷ்ணர் புத்திரபாக்கியத்தின்பொருட்டு நெடுங்காலம் சிவபூசை பண்ணியும், சிவன் வெளிப்படாதொழிந்தார். அக்காலத்தில் ஒருநாள் உபமன்னியுமகாமுனிவர் சிவபூசைக்குப் பத்திரபூஷங்களில்லையென்று தமக்கு விண்ணப்பஞ்செய்த தமது சீடனை நோக்கி, கிருஷ்ணர் சிவபூசை செய்து கழித்த பத்திரபூஷங்களைக் கொண்டுவரும்பொருட்டு ஆளுநாபித்து அவைகளாலே சிவபூசைசெய்து முடித்தார். அதை அறிந்த கிருஷ்ணர் வந்து, சங்கைபேசு; உபமன்னியுமுனிவர், சைவாகமத்தில் விதித்தபடி சிவதீக்ஷைபெற்று மந்திரக்கிரியா பாவனைகளாலே சிவனைப் பூசித்தாலன்றி இவை நிருமாலியமாகா; சிவனும் வெளிப்படார் என்றார். அதுகேட்ட கிருஷ்ணர் அம்முனிவருக்கு ஆளாகி, அவரிடத்தே சிவதீக்ஷைபெற்று, சிவபூசைசெய்து, தாம் விரும்பிய பயனைப்பெற்றார். கிருஷ்ணர் சிவதீக்ஷைபெற்ற சரித்திரம் வாபுசங்கிதையில் உத்தரகாண்டத்திலும் மகாபாரதத்தில் அனுசாசனபர்வத்தில் பதினாண்டாம் அத்தியாயத்திலும், கூர்மபுராணத்திலும் சொல்லப்பட்டது.

இங்கே உபமன்னியமுனிவருக்குக் கொடுக்கப்பட்ட மாதவன் முடிமேலடிவைத் தமையும், அத்தர் தந்த அருட்பாற்கடலுண்டமையும் ஆகிய விசேடணங்களால் இவரது பெருமையும், இவராலே புகழ்ந்துரைக்கப்பட்ட சுந்தரமூர்த்திராயனரது பெருமையும், அவராலே திருத்தொண்டத் தொகையிற்றுதிக்கப்பட்ட திருத்தொண்டரது பெருமையும் தொனிக்கின்றன.

ங. சிவபுண்ணியம் செய்யும்போது நினைவுவேறுதலாகாதேனல்.

சுந்தரமூர்த்திராயனரும் அநிந்திதை கமலினி என்னும் பெண்களும் முறையே சிவனுக்கும் உமாதேவிக்கும் புஷ்பங்கொய்யும்போது இச்சைகொண்டமையால், பூமியிலே பிறந்து போகும் அனுபவிக்கும்படி சபிக்கப்பட்டார்கள் என்று சொல்லுகையால்; புஷ்பம் எடுத்தல் முதலாகிய சிவபுண்ணியங்களைச் செய்யும்போது நினைவு வேறுதலாகாதென்பது துணியப்பட்டது. அது “கொந்தலர் கொய்யும்போது கூர் விழி மைய லாலே—பைந்தொடி மடவார் தம்மைப் பார்த்தலாற் கைலை வெற்பிற்—சுந்தரன் பட்ட காதை யறிதிரோ துணர்மென் போதா—லந்தணர் கீழ்க ளாவார் கீழ்களந் தணர்க ளாவார்” என்னும் புட்பவிதிச் செய்யுளாலுமறிக. கைலாசவாசிக ளாய்ச் சிவனை இடைவிடாது சேவிக்கும் அன்பர்களுக்கு இக்குற்றத்தின் பொருட்டு இத்தண்டம் கிடைத்ததாயின், ஒன்றுக்கும் பற்றாத சிறியேங்கள் குற்றஞ்செய்யின் எத்துணைப்பெருந்தண்டம் கிடைக்குமோ என்று அஞ்சி நடுங்கி, சிவபுண்ணியங்களைச் செய்யும்போது சிறிதாயினும் மனசைப் பிரிதொன்றிற் செல்லவிடாமற் சிவனுடைய திருவடிகளிலே செலுத்துக.

திருநாட்டுச்சிறப்பு.

பாட்டியற் றமிழரை பயின்ற வெல்லையுட்
கோட்டியர் பனிவரைக் குன்றி னுச்சியிற்
குட்டிய வளர்புலிச் சோழர் காவிரி
நாட்டியல் பதனையா னவில லுற்றனன்,

(க)

ஆதிமா தவமுனி யகத்தி யன்றரு
பூதநீர்க் கமண்டலம் பொழிந்த காவிரி
மாதர்மண் மடந்தைபொன் மார்பிற் றுழந்ததோ
ரோதநீர் நித்திலத் தாம் மொக்குமால்.

(உ)

சையமால் வரைபயி றலைமை சான்றது
செய்யபூ மகட்டுநற் செவிலி போன்றது
வையகம் பல்லுயிர் வளர்த்து நாடொறு
முய்யவே சூர்தளித் தூட்டு நீரது.

(ங)

மாலினுந் திச்சுழி மலர்தன் மேல்வருஞ்
சால்பினற் பல்லுயிர் தருதன் மாண்பினற்
கோலநற் குண்டுகை தாங்குங் கொள்கையாற்
போலுநான் முகனையும் பொன்னி மாநதி.

(ச)

திங்களுக்கு டியமுடிச் சிகரத் துச்சியிற்
பொங்குவெண் டலைநுரை பொருது போதலா
லெங்கனா யகன்முடி யிசைநின் றேயிழி
கங்கையாம் பொன்னியாங் கன்னி நீத்தமே.

(டு)

வண்ணநீன் வரைதர வந்த மேன்மையா
லெண்ணில்பே ரறங்கனும் வளர்க்கு மீகையா
லண்ணல்பா கத்தையா னுடைய நாயகி
யுண்ணெகிழ் கருணையி னொழுக்கம் பேரன்றது.

(சு)

வேறு.

வம்பு லாமலர் நீரால் வழிபட்டுச்
செம்பொன் வார்கரை யெண்ணில் சிவாலயத்
தெம்பி ரானே யிறைஞ்சலி னீரம்பொன்னி
யும்பர் நாயகர்க் கன்பரு மொக்குமால்.

(எ)

வாச நீர்குடை மங்கையர் கொங்கையிற்
பூசு குங்கும மும்புனை சாந்தமும்
வீசு தெண்டிறை மீதிழித் தோடுநீர்
தேசு டைத்தெளி னுத்தெளி வில்லதே.

(அ)

மாவி ரைத்தெழுந் தார்ப்ப வரைதரு
பூவி ரித்த புதுமதுப் பொங்கிட
வாவி யிற்பொலி நாடு வளந்தரக்
காவி ரிப்புனல் கால்பரந் தோங்குமால்.

(க)

ஒண்டு னைத்தலை மாமத கூடுபோய்
மண்டு நீர்வய லுட்புக வந்தெதிர்
கொண்ட மள்ளர் குரைத்தகை யோசைபோ
யண்டர் வானத்தி னப்புறஞ் சாருமால்.

(க0)

மாதர் நாறு பறிப்பவர் மாட்சியுஞ்
சீத நீண்முடி சேர்ப்பவர் செய்கையு
மோதை யார்செய் யுழந் ரொழுக்கமுங்
காதல் செய்வதொர் காட்சி மலிந்ததே.

(கக)

உழுத சான்மிக ஆறித் தெளிந்தசே
றிழுது செய்யினு ளிந்திர தெய்வதந்
தெர்ழுது நாறு நடுவார் தொகுதியே
பழுதில் காவிரி நாட்டின் பரப்பெலாம்.

(கஉ)

வேறு.

மண்டுபுனல் பரந்தவயல் வளர்முதலின் சுருள்விரியக்
கண்டுழவர் பதங்காட்டக் களைகளையுங் கடைசியர்க
டண்டரளஞ் சொரிபணில் மிடறியிடை தளர்ந்தசைவார்
வண்டலையுங் குழலைய மடநடையின் வரம்பனைவார்.

(கங்)

செங்குவளை பறித்தணிவார் கருங்குழன்மேற் சிறைவண்டை
யங்கைமலர்க் களைகொடுகைத் தயல்வண்டும் வரவழைப்பார்
திங்கனாதல் வெயர்வரும்பச் சிறுமுறுவ நளவரும்பப்
பொங்குமலர்க் கமலத்தின் புதுமதுவாய் மடுத்தயர்வார்.

(கச)

கரும்பல்ல நெல்லென்னக் கமுகல்ல கரும்பென்னச்
கரும்பல்லி குடைநிலத் துகளல்ல பகலெல்லா
மரும்பல்ல முலையென்ன வழுதல்ல மொழியென்ன
வரும்பல்லா யிரங்கடைசி மடந்தையர்கள் வயலெல்லாம்.

(௧௮)

கயல்பாய்ப்பைந் தடநந்துன் கழிந்தபெருங் கருங்குழிசி
வியல்வாய்வென் வளைத்தரள மலர்வேரி யுலைப்பெய்தங்
கயலாமை யடுப்பேற்றி யரக்காம்ப நெருப்பூதும்
வயன்மாதர் சிறுமகளிர் விளையாட்டு வரம்பெல்லாம்.

(௧௯)

காடெல்லாங் கழைக்கரும்பு காடெல்லாங் குழைக்கரும்பு
மாடெல்லாங் கருங்குவளை வயலெல்லா நெருங்குவளை
கோடெல்லா மடவன்னங் குளமெல்லாங் கடலன்ன
நாடெல்லா நீர்நாடு தனையொவ்வா நலமெல்லாம்.

(௨௦)

வேறு.

ஆலை பாய்ப்பவ ரார்ப்புறு மோலமுஞ்
சோலை வாய்வண் டிரைத்தெழு சும்மையு
ஞால மோங்கிய நான்மறை யோதையும்
வேலை யோசையின் மிக்கு விரவுமால்.

(௨௧)

அன்ன மாடு மகன்றுறைப் பொய்கையிற்
முன்னு மேதி படியத் துதைந்தெழுங்
கன்னி வாளை கழுகின்மேற் பாய்வன
மன்னு வான்மிசை வானவிற் போலுமால்.

(௨௨)

காலி னிற்பயி லுங்களி வண்டினம்
வாலி யிற்படிந் துண்ணு மலர்மது
மேலி யத்தட மீதெழுப் பாய்கய
ருவி யப்பொழி லிற்கனி சாடுமால்.

(௨௩)

வேறு.

சுர்லிநீன் வயலி னோங்கித் தந்நிக ரின்றி மிக்கு
வாலிதாம் வெண்மை யுண்மைக் கருவினும் வளத்த வாகிச்
சூன்முதிர் பசுலை கொண்டு சுருள்விரித் தரனுக் கன்ப
ராலின சிந்தை போல வலர்ந்தன கதிர்க ளெல்லாம்.

(௨௪)

பத்தியின் பால ராகிப் பரமனுக் காளா மன்பர்
தத்தயிற் கூடி னூர்க டுலயினால் வணங்கு மாபோன்
மொய்த்தநீன் பத்தி யின்பான் முதிர்நிலை வணங்கி மற்றை
வித்தகர் தன்மை போல விளைந்தன சாலி யெல்லாம்.

(௨௫)

அரிதரு செந்நெற் குட்டி னடுக்கிய வடுக்கல் சேர்ப்பார்
பரிவுறத் தடிந்த பன்மீன் படர்நெடுங் குன்று செய்வார்
சுரிவளை சொரிந்த முத்தின் சுடர்ப்பெரும் பொருப்பு யர்ப்பார்
விரிமலர்க் கற்றை வேரி. பொழிந்திழி வெற்பு வைப்பார்.

(௨௬)

சாலியின் கற்றை துற்ற தடவரை முகடு சாய்த்துக்
காலிரும் பகடு போக்குங் கரும்பெரும் பாண்டி லீட்ட
மாலிய முகிலின் கூட்ட மருவரைச் சிமையச் சாரன்
மேல்வலங் கொண்டு குழுக் காட்சியின் மிக்க தன்றே.

(௨௭)

வைதேரீர் தகற்றி யாற்றி மழைப்பெயன் மானத் தூற்றிச்
செய்யப்பொற் குன்றும் வேறு நவமணிச் சிலம்பு மென்னக்
கைவினை மள்ளர் வானங் கரக்கவாக் கியநெற் குன்றான்
மொய்வரை யுலகம் போலு முளரிநீர் மருத வைப்பு.

(௨௫)

அரசுகொள் கடன்க ளாற்றி மிகுதிகொண் டறங்கள் பேணிப்
பரவருங் கடவுட் போற்றிக் குரவரும் விருந்தும் பண்பின்
விரவிய கிளையுந் தாங்கி விளங்கிய குடிக ளோங்கி
வரைபுரை மாட நீடி மலர்ந்துள பதிக ளெங்கும்.

(௨௬)

கரும்படு களமராலக் கமழ்நறும் புகையோ மாதர்
சரும்பெழ வகிலா விட்ட தூபமோ யூப வேள்விப்
பெரும்பெயர்ச் சாலை தோறும் பிறங்கிய புகையோ வானின்
வருங்கரு முகிலோ சூழ்வ மாடமும் காவு மெங்கும்.

(௨௭)

நாளிகே ரஞ்செ ருந்தி நறுமலர் ஈரந்த மெங்குங்
கோளிகா லந்த மாலங் குளிர்மலர்க் குரவ மெங்குந்
தாளிரும் போந்து சந்து தண்மலர் நாக மெங்கு
நீளிலை வஞ்சி காஞ்சி நிறைமலர்க் கோங்க மெங்கும்.

(௨௮)

சூதபா டலங்க ளெங்குஞ் சூழ்வழை ஞாழ் லெங்குஞ்
சாதிமா லதிக ளெங்குந் தண்டளிர் நறவ மெங்கு
மாதவி சரள மெங்கும் வருளசண் பகங்க ளெங்கும்
போதவிழ் கைதை யெங்கும் பூகபுன் னாக மெங்கும்.

(௨௯)

மங்கல வினைக ளெங்கு மணஞ்செய்கம் பிலக ளெங்கும்
பங்கய வதன மெங்கும் பண்களின் மழிலை யெங்கும்
பொங்கொளிக் கலன்க ளெங்கும் புதுமலர்ப் பந்த ரெங்குஞ்
செங்கயற் பழை மெங்குந் திருமக னுறையு ளெங்கும்.

(௩௦)

மேகமூங் களிறு மெங்கும் வேதமூங் கிடையு மெங்கும்
யாகமூஞ் சடங்கு மெங்கு மின்பமு மகிழ்வு மெங்கும்
யோகமூந் தவமு மெங்கு மூசலு மறுகு மெங்கும்
போகமும் பொலிவு மெங்கும் புண்ணிய முனிவ ரெங்கும்.

(௩௧)

பண்டரு விபஞ்சி யெங்கும் பாதசெம் பஞ்சி யெங்கும்
வண்டறை குழல் ளெங்கும் வளரிசைக் குழல் ளெங்குந்
தொண்டர்த் திருக்கை யெங்குஞ் சொல்லுவ திருக்கை யெங்குந்
தண்டலை பலவு மெங்குந் தாதகி பலவு மெங்கும்.

(௩௨)

மாடுபோ தகங்க ளெங்கும் வண்டுபோ தகங்க ளெங்கும்
பாடுமம் மனைக ளெங்கும் பயிலுமம் மனைக ளெங்கும்
நீடுகே தனங்க ளெங்கு நிதிநிகே தனங்க ளெங்குந்
தோடுகும் மாலை யெங்குந் துணைவர்க்கும் மாலை யெங்கும்.

(௩௩)

வீதிகள் விழவி னூர்ப்பும் விரும்பினர் விருந்தி னூர்ப்புந்
சாதிக ணெறியிற் றப்பா தனயரு மனையிற் றப்பா
நீதிய புள்ளு மாவு நிலத்திருங் புள்ளு மாவு
மோதிய வெழுந்தா மஞ்ச முறுபிணி வரத்தா டஞ்சும்.

(௩௪)

நற்றமிழ் வரைப்பி னீங்கு நாம்புகழ் திருநா டென்றும்,
பொற்றடர் தோளால் வையம் பொதுக்கடிந் தினிது காக்குங்
கொற்றவ னநபா யன்பொற் குடைநிழற் குளிர்வ தென்றான்
மற்றதன் பெருமை நம்மால் வரம்புற விளம்பலாமோ.

(௩௫)

திருநாட்டுச்சிறப்பு முற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம் - அடு.

மதுநீதிகண்டபுராணம்.

சொன்ன நாட்டிடைத் தொன்மையின் மிக்கது
மன்னு மாமல ராள்வழி பட்டது
வன்னி யாறு மதிபொதி செஞ்சடைச்
சென்னி யார்திரு வாருந் திருநகர்.

(௧)

வேத வோசையும் வீணையி னோசையுஞ்
சோதி வானவர் தோத்திர வோசையு
மாத ராடன் மணிமுழ வோசையுங்
கீத வோசையு மாய்க்கினர் வுற்றவே.

(௨)

பல்லி யங்கள் பரந்த வொலியுடன்
செல்ல வீதிச் செழுமணித் தேரொலி
மல்லல் யானை யொலியுடன் மாவொலி
யெல்லையின்றி யெழுந்துள வெங்கணும்.

(௩)

மாட மாளிகை சூளிகை மண்டபங்
கூட சாலைகள் கோபுரந் தெற்றிக
ணீடு சாளர நீடரங் கெங்கணு
மாடன் மாத ரணிசிலம் பார்ப்பன.

(௪)

ஆங்குரைக் கென் னனவப் பதியிலார்
தங்கண் மாளிகை யின்னொன்று சம்புலின்
பங்கி னாடிருச் சேடி பரவையா
மங்கை யாரவ தாரஞ்செய் மாளிகை.

(௫)

படர்ந்த பேரொளிப் பன்மணி வீதிபா
ரிடந்த வேனமு மன்னமுந் தேவொர்
தொடர்ந்து கொண்டவன் றெண்டார்க்குத் துதுபோய்
நடந்த செந்தா மரையடி நாறுமால்.

(௬)

செங்கண் மாதர் தெருவிற் றெளித்தசெங்
குங்கு மத்தின் குழம்பை யவர்குழற்
பொங்கு கோதையிற் பூந்துகள் வீழ்த்துட
னங்கண் மேவி யளறு புலர்த்துமால்.

(௭)

உள்ள மாருரு காதவ னூர்விடை
வள்ள லார்திரு வாருந் மருங்கெலார்
தெள்ளு மோசைத் திருப்பதி கங்கள்பைங்
கிள்ள பாடுவ சேட்பன பூவைகள்.

(௮)

விளக்க மிக்க கலன்கள் விரவலாற்
றுளக்கில் பேரொலி யாற்றுன்னு பண்டங்கள்
வளத்தொ மெ்பல வாறு மடுத்தலா
லளக்கர் போன்றன வாவண வீதிகள்,

(க)

ஆர ணங்களே யல்ல மறுகிடை
வார ணங்களு மாறி முழங்குமாற்
சேர ணங்கிய தேவர்க ளேயலாற்,
ரேர ணங்களிற் ருமமுஞ் சூழமால்.

(க௦)

தாழ்ந்த வேணியர் சைவர் தபோதனர்
வாழ்ந்த சிந்தை முனிவர் மறையவர்
வீழ்ந்த விற்பத் துறையுள் விரவுவார்
சூழ்ந்த பல்வே ரிடத்ததத் தொன்னகர்.

(க௧)

நிலம கட்கழ கார்திரு நீணுதற்
நிலக மொப்பது செம்பியர் வாழ்பதி
மலர்ம கட்டுவண் டாமரை போன்மலர்ந்
தலகில் சீர்த்திரு வாரூர் விளங்குமால்.

(க௨)

அன்ன தொன்னக ருக்கர சாயினான்
துன்னும் வெங்கதி ரோன்வழித் தோன்றினான்
மன்னு சேரந் பாயன் வழிமுதன்
மின்னு மாமணிப் பூண்மனு வேந்தனே.

(க௩)

மண்ணில் வாழ்தரு மன்னுயிர் கட்டுகொங்
கண்ணு மாலியு மாம்பெருங் காவலான்
விண்ணு ளார்மகிழ் வெய்திட வேள்விக
ளெண்ணி லாதன மாண வியற்றினான்.

(க௪)

பொங்கு மாமறைப் புற்றிடங் கொண்டவ
ரெங்கு மாகி யிருந்தவர் பூசனைக்
கங்கண் வேண்டு கிபந்தமா ராய்ந்துளான்
றுங்க வாகமஞ் சொன்ன முறைமையால்.

(க௫)

கொற்ற வாழி குவலயஞ் சூழ்ந்திடச்
சுற்று மன்னர் திறைகடை சூழ்ந்திடச்
செற்ற நீக்கிய செம்மையின் மெய்மனுப்
பெற்ற நீதியுந் தன்பெய ராக்கினான்.

(க௬)

உவறு.

அறம்பொரு ளின்ப மான வறநெறி வழாமற் புல்லி
மறங்கழிந் தரசர் போற்ற வையகங் காக்கு நாளிற்
சிறந்தநற் நவத்தாற் றேவி திருமணி வயிற்றின் மைந்தன்
பிறந்தன னுலகம் போற்றப் பேரரிக் குருளை யன்னான்.

(க௭)

தவமுயன் றரிதிற் பெற்ற தனியினங் குமா னாளுஞ்
சிவமுயன் றடையுந் தெய்வக் கலைபல திருந்த வோதிக்
கவனவெம் புரவி யானை தேர்படைத் தொழில்கள் கற்றுப்
பவமுயன் றதுவும் பேரே யெனவரும் பண்பின் மிக்கான்.

(க௮)

அளவிறெல் கலைகள் மூற்றி யரும்பெறற் றந்தை மிக்
வுளமகிழ் காதல் கூட வோங்கிய குணத்தா னீடி
யிளவர சென்னுந் தன்மை யெய்துதற் கணிய னாகி
வளரினம் புரிதி போன்று வாழுகா னொருநாண் டைந்தன், (௧௧)

திங்கன்வெண் கவிகை மன்னன் நிருவனர் கோயினின் று
மங்குரெய் மாட வீதி மன்னிளங் குமரர் சூழக்
கொங்கலர் மாலை தாழ்த்த குங்குமங் குலவு தோளான்
பொங்கிய தானை சூழத் தேர்மிசைப் பொலிந்து போந்தான். (௨௦)

பரசுவந் திகண்முன் சூதர் மாகத ரொருபாற் பாங்கர்
விரைநறுங் குழலார் சிந்தும் வெள்வளை யொருபான் மிக்க
முரசோடு சங்க மார்ப்ப முழங்கொலி யொருபால் வென்றி
யரசினங் குமரன் போது மணிமணி மாட வீதி. (௨௧)

தனிப்பெருந் தருமந் தானோர் தயாவின் றித் தானை மன்னன்
பனிப்பில்சின் தையினி லுண்மைப் பான்மைசோ தித்தா லென்ன
மனித்தர்தன் வரவு காண வண்ணமோர் வண்ண டல்லான்
புனிற்றிளங் கன்று துள்ளிப் போந்ததம் மறுகி னூடே. (௨௨)

அம்புனிற் றுவின் கன்றோ ரபாயத்தி னூடு போகிச்
செம்பொனின் றேர்க்கான் மீது விசையினாற் செல்லப் பட்டங்
கும்பரி னடையக் கண்டங் குருகுதா யலமந் தோடி
வெம்பிடு மலறுஞ் சோரு மெய்ந்நடுக் குற்று வீழும். (௨௩)

மற்றது கண்டு மைந்தன் வந்ததிங் கபாய மென்று
சொற்றடு மாறி நெஞ்சிற் றுயருழந் தறிவ ழிந்து
பெற்றமுங் கன்று மின்றெ னுணர்வெனும் பெருமை மாளச
செற்றவென் செய்கே னென்று தேரின்ன நிழிந்து வீழ்தான். (௨௪)

அலறுபே ராவை நோக்கி யாருயிர் பதைத்துச் சோரு
நிலமிசைக் கன்றை நோக்கி நெடிதுயிர் த் திரங்கி நிற்கு
மலர்தலை புலகங் காக்கு மனுபெனு மெங்கோ மாணுக்
கூலகிவிப் பழிவந் தெய்தப் பிறந்தவா ரெருவ னென்பான். (௨௫)

வந்தவிப் பழியை மாற்றும் வகையினை மறைதூல் வாய்மை
யந்தனர் விதித்தவாற்ற லாற்றுவ தறமே யாகி
லெந்தையீ தறியா முன்ன மியற்றுவ னென்று மைந்தன்
சிந்தைவெந் துயரந் தீர்ப்பான் நிருமறை யவர்முன் சென்றான். (௨௬)

தன்னுயிர்க் கன்று வீயத் தளர்த்தவா தரியா தாகி
முன்னெருப் புயிர்ந்து கிம்மி முகத்தினிற் கண்ணீர் வார
மன்னுயிர் காக்குஞ் செங்கோன் மனுவின்பொற் கோயில் வாயிற்
பொன்னணி மணியைச் சென்று கோட்டினாற் புடைத்த தன்றே. (௨௭)

பழிப்பறை முழக்கோ வார்க்கும் பாவத்தி னெலியோ வேந்தன்
வழித்திரு மைந்த னை கொளவரு மறவி யூர்கிக்
கழுத்தணி மணியி னூர்ப்போ வென்னத்தன் கடைமுன் கேளாத்
தெழித்தெழு மோசை மன்னன் செவிப்புலம் புக்க போது. (௨௮)

ஆங்கது கேட்ட வேந்த னரியனை யிழிந்து போந்து
பூங்கொடி வாயி னண்ணக் காவல ரெதிரே போற்றி
யீங்கிதோர் பசுவந் தெய்தி யிறைவரின் கொற்ற வாயிற்
றுங்கிய மணியைக் கோட்டாற் றுளக்கிய தென்று சொன்னார். (௨௧)

மன்னவ னதனைக் கேளா வருந்திய பசவை நோக்கி
யென்னிதற் குற்ற தென்றென் றமைச்சரை யிகழ்ந்து நோக்க
முன்னுற நிகழ்ந்த வெல்லா மறிந்துளான் முதிர்ந்த கேள்வித்
தொன்னெறி யமைச்சன் மன்னன் றுள்ளினை தொழுது சொல்வான். (௨௦)

வளவரின் புதல்வ னாகோர் மணிநெடுந் தேர்மே லேறி
யளவிறேர்த் தானே சூழ வரசலாந் தெருவிற் போங்கா
லினையவான் கன்று தேர்க்கா லிடைப்புருந் திறந்த தாகத்
தளர்வுறு மித்தாய் வந்து விளைத்ததித் தன்மை யென்றான். (௨௧)

அவ்வுரை கேட்ட வேந்த னாவுறு துயர மெய்தி
வெவ்விடந் தலைக்கொண் டாற்போல் வேதனை யகத்து மிக்கிங்
கிவ்வினை விளைந்த வாநென் றிடருறு மிரங்கு மேங்குஞ்
செவ்விதென் செங்கோ லென்னுந் தெருமருந் தெளியுந் தேரான். (௨௨)

மன்னுயிர் புரந்து வையம் பொதுக்கடிந் தறத்தி னீடு
மென்னெறி நன்ற லென்னு மென்செய்தாற் றீரு மென்னுந்
தன்னிளங் கன்று காணாத் தாய்முகங் கண்டு சோரு
மந்நிலை யரச னுற்ற துயரமோ ரளவிந் றன்றால். (௨௩)

வேறு.

மந்திரிக ளதுகண்டு மன்னவனை யடிவணங்கிச்
சிற்தைதளர்ந் தருளுவது மந்றிதற்குத் தீர்வன்றாற்
கொந்தலர்த்தார் மைந்தனைமுன் கோவதைசெய் தார்க்குமறை
யந்தணர்கள் விதித்தமுறை வழிரிறுத்த லறமென்றார். (௨௪)

வழக்கென்று நீர்மொழிந்தான் மற்றதுதான் வலிப்பட்டுக்
குழக்கன்றை யிழந்தலறுங் கோவுறுநோய் மருந்தாமோ
விழக்கின்றேன் மைந்தனையென் றெல்லீருஞ் சொல்லியவிச்
சுழக்கின்று நானியைந்தாற் றருமந்தான் சலியாதோ. (௨௫)

மாநிலங்கா வலனாவான் மன்னுயிர்காக் குங்காலத்
தானதனுக் கிடையூறு தன்னுற்றன் பரிசனத்தா
லானமிகு பகைத்திறத்தாற் கன்வரா லுயிர்தம்பா
லானபய மைந்துந்தீர்த் தறங்காப்பா னல்லனோ. (௨௬)

என்மகன்செய் பாதகத்துக் கிருந்தவங்கள் செயவிசைந்தே
யன்னியனோ ருயிர்கொன்ற லவனைக்கொல் வேனானாற்
றென்மனுதாற் றெடைமனுவாற் றுடைப்புண்ட தெனும்வார்த்தை
மன்னுலகிற் பெறமொழிந்தீர் மந்திரிகள் வழக்கென்றான். (௨௭)

என்றரச னிகழ்ந்துரைப்ப வெதிரின்ற மதியமைச்சர்
நின்றநெறி யுலகின்க ணிதுபோன்முன் னிகழ்ந்ததாற்
பொன்றுவித்தன் மரபன்று மறைமொழிந்த வறம்புரித
றென்றுதொடு நெறியன்றோ தொன்னிலங்கா வுலவென்றார். (௨௮)

அவ்வண்ணம் தொழுதுணைத்த வமைச்சர்களை முகநோக்கி
மெய்வண்ணம் தெரிந்துணர்ந்த மனுவென்னும் விறல்வேந்த்
னில்வண்ணம் பழுதுரைத்தி ரென்மெரியி னிடைத்தோய்ந்த
செவ்வண்ணக் கமலம்போன் முகம்புலர்ந்து செயிர்த்துரைப்பான், (௩௬)

அவ்வுரையில் வருநெறிக ளவைநிற்க வறநெறியின்
செவ்வியவுண் மைத்திறநீர் சிந்தைசெயா துரைக்கின்றீ
ரெவ்வுலகி லெப்பெற்ற மிப்பெற்றித் தாமிடரால்
வெவ்வுயிர்த்துக் கதறிமணி யெறிந்துவிழுந் ததுவிளம்பீர், (௪௦)

போற்றிசைத்துப் புரந்தரன்மா லயன் முதலோர் புகழ்ந்திறைஞ்ச
வீற்றிருந்த பெருமானார் மேவியுறை திருவாரூர்த்
தோற்றமுடை யுயிர்கொன்றா னைவினாற் றுணிபொருடா
னற்றவுமற் றவற்கொல்லு மதுவேயா மெனகிணையின், (௪௧)

எனமொழிந்து மற்றிதனுக் கினியிதுவே செயலிவ்வான்
மனமழியுந் துயரகற்ற மாட்டாதேன் வருந்துமிது
தனதுறுபே ரிடர்யானுந் தாங்குவதே கருமமென
வனகனரும் பொருடுணிர்தா னமைச்சருமஞ் சினரகன்றார், (௪௨)

மன்னவன் நன் மைந்தனையங் கழைத்தொருமற் றிரிதன்னை
முன்னிவனை யவ்வீதி முரண்டேர்க்கா லூர்கவென
வன்னவனு மதுசெய்யா தகன்றுதன்னா ருயிர்துறப்பத்
தன்னுடைய குலமகளைத் தான்கொண்டு மறுகணைந்தான், (௪௩)

ஒருமைந்தன் நன்குலத்துக் குள்ளானென் பதுமுணரான்
றருமந்தன் வழிசெல்கை கடனென்று தன்மைந்தன்
மருமந்தன் மேராழி யுறவூர்ந்தான் மனுவேந்த
னருமந்த வரசாட்சி யரிதோமற் றெளிதோதான், (௪௪)

தண்ணளிவெண் குடைவேந்தன் செயல்கண்டு தரியாது
மண்ணவர்கண் மழைபொழிந்தார் வானவர்பூ மழைசொரிந்தா
ரண்ணலவன் கண்ணெதிரே யணிவீதி மழவிடைமேல்
விண்ணவர்க் கொழுகின்றான் வீதிவிடங் கப்பெருமான், (௪௫)

சடைமருங்கி லினம்பிறையுந் தனிவிழிக்குந் திருதுதலு
மிடமருங்கி லுமையாளு மெம்மருங்கும் பூதகணம்
புடைநெருங்கும் பெருமையுமுன் கண்டரசன் போற்றிசைப்ப
விடைமருவும் பெருமானும் விறல்வேந்தற் கருள்கொடுத்தான், (௪௬)

அந்நிலையே யுயிர்பிரிந்த வான்கன்று மவ்வரசன்
மன்னுரிமைத் தனிக்கன்று மந்திரியு முடனெழுது
யின்னபரி சாளுனென் றறிந்திலவ்வெந் தனுமயார்க்கு
முன்னவனே முன்னின்றான் முடியாத பொருளுளதோ, (௪௭)

அடிபணிந்த திருமகளை யாகமுற வெடுத்தனைத்து
நெடிதுமகிழ்ந் தருந்துயர நீங்கினா னிலவேந்தன்
மடிசுரந்து பொழிநிம்பால் வருங்கன்று மகிழ்ந்துண்டு
படிநீயை வரும்பசவும் பருவரவீங் கியதன்றே, (௪௮)

பொன்றயங்கு மதிலாசூர்ப் பூங்கோயி லமர்த்தபிரான்
வென்றிமனு வேந்தனுக்கு வீதியிலே யருள்கொடுத்துச்
சென்றருளும் பெருங்கருணைத் திறங்கண்டு தன்னடியார்கள்
கென்றுமெளி வரும்பெருமை யேழுலகு மெடுத்தேத்தும்.

(சக)

இனையவகை யறநெறியி லெண்ணிறந்தோர்க் கருள்புரிந்து
முனைவரவர் மகிழ்ந்தருளப் பெற்றுடைய மூதூர்மேற்
புனையுமுரை நம்மளவிற்புகலலார் தகைமையதோ
வனையதனுக் கமலரா மறவனார் பூங்கோயில்.

(௯௦)

மதுநீதிகண்டபுராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௧௩௫.

சு ச ன ம்.

க. செங்கோன்மைச்சிறப்பு.

தன்கீழ் வாழ்வோர் குற்றஞ்செய்யின், அக்குற்றத்தைநாடி, யாவரிடத்தும் கண்
னோட்டம் வையாது நடுவுநிலைமையைப்பொருந்தி, அக்குற்றத்துக்குச் சொல்லப்
பட்ட தண்டத்தை ஆராய்ந்து, அவ்வளவினதாகச் செய்வதே அரசனுக்கு முறையாம்.
அது “ஒர்த்துகண் னோடா திறைபுரிந் தியார்மாட்டுந்—தோர்த்துசெய் வஃதே
முறை.” என்னுந் திருக்குறளால் அறிக. இம்முறையானது ஒருபக்கத்திலே சாயா
மற் செவ்வியகோல்போலுதலில், செங்கோலெனப்படும். இன்னும், பொதுப்பட
உயிர்களைக் காத்தல் தருமமாயினும், பசுக்களையும் பெண்களையும், பிராமணரையும், சிவ
னடியார்களையும் காத்தல் பெருந்தருமமாம். அது “ஆவையும் பாவையும் மற்றற
வோரையும்—தேவர்கள் போற்றுந் திருவேடத் தாரையுங்—காவலன் காப்பவன்
காவா தொழிவனேன்—மேவு மறுமைக்கு மீளா நாகமே” என்னுந் திருமந்திரத்தா
லும், “வெற்றியின் விழுமி தம்ம வெருவினோர் மேற்சொலாமை—மற்றதின் விழுமி
தைய வழுவரை நெறியின் மாட்டல்—சொற்றலிவ் விரண்டின் மேலும் விழுமிது
துகடர் நல்லா—னற்றவர் மறையோர்க் குற்ற நலிவினை நலித ருனே.” “வெடித்
தடங்கயற் கண்ணியர் மைந்தர் வேதியர்கோ—நெடிந்கொ ள்கொலை சூழ்ந்திட நீக்க
ருந் தீதிந்—படிற்ற னண்மையிற் காப்பது காத்தது பலியா—விடிற்ற னுவியை விடு
த்திடா வேந்துமோர் வேந்தோ.” என்னும் இரகுவம்மிசச் செய்யுள்களாலும் அறிக.

இப்படியே செங்கோலை மூட்டாமற் செலுத்தியவிதம் இந்த மனுசக்கிரவர்த்தி
யிடத்திற் காணப்பட்டது; இவர், பசுக்கன்றைக்கொன்றவன் தாம் கொடுங்காலம்
பெருந்தவஞ்செய்து அரிதிற் பெற்ற ஏகபுத்திரானுயிருப்பவும், பசுக்கொலைக்கு உயிர்த்
தண்டமல்லாத பிராயச்சித்தம் ஸ்மிருதியில் விதிக்கப்பட்டமையால், இக்குற்றத்தின்
பொருட்டுப் பிராயச்சித்தஞ்செய்துகொள்ளுதலன்றி, இவனைக் கொலைசெய்தல்தகுதி
யன்றென்று மந்திரிகள் தடுப்பவும், நடுவுநிலைமை சிறிதும் தவறாது அவனைத் தேர்க்
காலில்வைத்து ஊர்ந்த பெருந்தன்மையுடையராதலால் என்றறிக. பசுக்கொலைசெய்
தவர்களுக்கு உயிர்த்தண்டமல்லாத பிராயச்சித்தம் ஸ்மிருதியில் விதிக்கப்பட்டதாயின்,
இவர் உயிர்த்தண்டஞ்செய்தமை குற்றமன்றோ எனின்; இர்த்தப்பசுவானது, தன்னினம்
மேலன்றி மனிதருக்கு உரிய அநிலை உடையதாகி, ஆராய்ச்சிமனையை அசைத்தமை

யால், எல்லையின்றி எழுந்த இரக்கம்பற்றி, அப்பசுவின்கன்றைக் கொன்றமையை மனிதரது குழந்தையைக் கொன்றமையாகக் கொண்டாடாதலாலும்; சிவனது திருவாருளிப்பிறந்த உயிரைக்கொன்றமை சிவாபராதமாமெனத் துணிந்தாராதலாலும்; அது குற்றமாகாது புண்ணியமாயிற்றென்றுணர்க. அது “அவ்வுரையில் வருநெறிகளாவநிற்க வறநெறியின்—செவ்வியவுண்மைத்திறநீர் சிந்தைசெயா துரைக்கின்—ரெவ்வுலகி லெப்பெற்ற மிப்பெற்றித் தாயிடரால்—வெவ்வுயிர்த்துக் கதறிமணி யெறிந்துவிழுந் ததுவிளம்பீர்.” “போற்றிசைத்துப் புரந்தரன்மா லயன்முதலோர் புகழ்ந்திறைஞ்ச—வீற்றிருந்த பெருமானார் மேவியுறை திருவாருந்த்—தோற்றமுடை யுயிர் கொன்றா னதவினாற் றுணிபொருடா—ஊற்றவுமற் றவற்கொல்லு மதுவேயா மெனநினைமின்.” என இவ்வரசர் கூறியவாற்றால் அறிக.

பிற உயிர்களுக்கு வருந் துன்பத்தைத் தமக்கு வரும் துன்பத்தைப்போலக் கொண்டு பேணும் இரக்கமுடைமையே அறிவினாலாகும் பெரும் பிரயோசனமாம். எவ்வளவு தூலகளைக் கற்றார்களாயினும், எவ்வளவு தருமங்களைச் செய்தார்களாயினும், இவ்விரக்கயில்லாதவர்கள் நரகத்துன்பம் அடைதல் சத்தியம். இதற்குப் பிரமாணம், சைவசமயநெறி. “அன்பு மருளு மறிவுக் கடையாள—மென்பருணர் தோர் சிவன்வாக் கீண்டு.” எ-ம். திருவள்ளுவர்குறள். “அறிவினா னொருவ துண்டோ பிறிதினோ—தந்நோய்போற் போற்றாக் கடை.” எ-ம். பதிபசுபாசவிளக்கம். “கலை யெலா முணர்ந்தா னேனுங் கரிசறத் தெளிந்தா னேனு—மலையென வுயர்ந்தா னேனு மனமய லகன்றா னேனு—முலகெலாம் புகழ்ப் பல்லோர்க் குதவிய கையனேனு—மிலகிய விரக்க மின்றே லெழுநர கடைவ னன்றே.” எ-ம். அருட்பிரகாசம். “உயிர் நின்ற மென்றறிந் தாலுநல் லோர்பல் லுயிரதுற்ற—துயருக் கிரங்கல் புதுமை கொல் லோவருட் டோன்மலர்நாட்—செயிருற்ற தேவர் முறைகேட் டிரங்கித் திருவுளத்தா—டயர்வுற் றுகுத்தகண் னீரக்க மாமணி யாயிடுனே.” எ-ம். வரும். இம்மனுசக்கிரவர்த்தியிடத்து இவ்விரக்கம் உண்மை “அவ்வுரைகேட்ட வேந்த னொரு துயர மெய்தி—வெவ்விடர் தலைக்கொண் டாற்போல் வேதனை யகத்து மிக்கிங்—கிவ்வினை விளைந்த வாறென் றிடருறு மிரங்கு மேக்குஞ்—செவ்விதென் செங்கோ லென்னுந் தெருமருந் தெளியுந் தேருன்.” “மன்னுயிர் புரந்து வையம் பொதுக்கடிந் தறத்தி னீடு—மென்னெறி நன்றா லென்னு மென்செய்தாற் றீரு மென்னுந்—தன்னிளங் கன்று காணுந் தாய்முலக் கண்டு சோரு—மந்நில யரச னுற்ற துயரமோ ரளவிறன்றனால்.” என்னுந் திருவிருத்தங்களால் அறிக.

இவர் தம்முடைய மகனைத்தேர்க்காலில் வைத்து ஊர்ந்தமையால், அவனிடத்து இரக்கமில்லாதவரென்பது பெறப்படுமன்றோவெனின்; அற்றன்று: பூமியிலே வெளிப்படப் பாவஞ்செய்தவர்களைத் தண்டித்தல் அரசனுக்கும், வெளிப்படாமற் பாவஞ்செய்தவர்களையும் வெளிப்படப் பாவஞ்செய்தவர்களுள் அரசனாலே தண்டிக்கப்படாதவர்களையும் மறுமையில் நரகத்திலே தண்டித்தல் இயமனுக்கும், கடனும் ஆதலாலும்; தாம்செய்த பாவத்தின்பொருட்டு இம்மையில் அரசனாலே தண்டிக்கப்பட்டவர்கள் அப்பாவத்தின்பொருட்டு மறுமையில் நரகத்திலே தண்டிக்கப்பட்டார்கள் ஆதலாலும்; தம்முடைய மகன் பசுக்கொலைக்குற்றத்தின்பொருட்டு மறுமையில் நரகத்துன்பம் அடையாவண்ணம் தாமே இம்மையில் அவனைத் தண்டித்து, அப்பாவத்தை ஒழித்தார்: ஆதலால் அவ்வுயிர்த்தண்டித்துக்குக் காரணம் அவனிடத்திலவைத்த இரக்கமென்றே துணியப்படும். இதற்குப் பிரமாணம், கோயிற்புராணம். “மன்னுலகின் முறைபுரியா மடவரைநால் வகைத்தண்டம்—பண்ணிநெறி நடத்திடவும் பலரறியா வகைபுரிந்த—வெண்ணில்வினை விதிவழியே நுகர்விக்கு மியல்பிற்கும்—திண்ணியர மிருத

ரும் நுளராகச் செய்துமென.” “வானவர்கோ னுரைத்திரவி மைந்தர்களி லொருவ னுக்கு—ஞானவிழி நல்கிநம னற்பதியுங் கொடுத்தகற்றி—யீனயிலா வொருவனுக்கங் கிலகும்ணி முடியளித்துத்—தேனகுதா ரணிவித்துத் தேவர்கடங் கைக்கொடுத் தான்.” எ-ம். சிவதருமோத்தரம். “பிணக்கந் தன்னையும் பெற்றவாற் தம்மிடைக்— கணக்கி லாரையுங் கள்வர்க டம்மையும்—வணக்கு வான்மன்னன் மற்றையர் தங் களை—யிணக்கு வானர கத்து ளியமனே.” எ-ம். திருமந்திரம். “தத்தஞ் சமயத் தகு திநில் லாதாரை—யத்தன் சிவன்சொன்ன வாகம தானெறி—யெத்தண்ட முஞ்செயு மறுமையி லிம்மைக்கே—மெய்த்தண்டஞ் செய்வதவ வேந்தன் கடனே.” எ-ம். சிவ ஞானசித்தியார். “அரசனுஞ் செய்வ தீச னருள்வழி யரும்பாவங்க—டரையுளோர் செய்யிற் றீய தண்டலின் வைத்துத் தண்டத்—துரைசெய்து தீர்ப்பன் பின்பு சொல் வழி நடப்பர் னாயோர்—நிரயமுஞ் சேரா ரந்த நிரயமுன் னீர்மை யீதாழ்.” எ-ம். போற்றிப்பட்டுறொடை. “மண்டெரியிற் - காய்ச்சிச் கடவறுக்கக் கண்ணுரிகக் நன்னி திய—மீத்துத்தாய் தந்தைதம ரின்புறுதல் - வாய்த்தநெறி—யோடியதே ரின்கீ முயிர் போன கன்றலே—நீடுபெரும் பாவயின்றே நீங்குமென - நாடித்தன்—மைந்தனையு மூர்ந்தோன் வழக்கே வழக்காக—நஞ்சனைய சிந்தை நமன்றாதர் - வெஞ்சினத்தா— லல்ல லுறுத்து மருநாகங் கண்டுநிக—வல்ல கருணை மறம்போற்றி.” எ-ம். வரும். இன்னும், இவர் தம்மகனுக்குச் செய்த இவையுயிர்த்தண்டம், இவர்கீழ்வாமும் பிறரெல் லாம் உயிர்களுக்கு இடுக்கண்செய்தற்கு அஞ்சி அஃதொழிந்து உய்தற்கும், அவ்வாற கவே, உயிர்களெல்லாம் பிறராலிடுக்கண்டையாது இனிதுவாழ்தற்கும், ஏதுவா மன்றோ! அதனாலும், இவரது சீவகாருண்ணியந் துணியப்படும்.

தம்முடைய மகன் இறந்துவிடில் தமக்குப்பின் உயிர்களைக்காத்தற்கு ஒருவருயில் லாதிருத்தல்கண்மீ, அவனைக் கொன்றாராதலின், இவர் அவ்வுயிர்களிடத் திரக்கயில் லாதவரென்பது பெறப்படுமன்றோவெனின்; அற்றன்று: கருணைநிதியாகிய சிவனது விதிப்படி நடுவுநிலைமை சிறிதும் வழுவாது முறைசெலுத்துதல் தமக்குக் கடனாத லால், தாம் அப்படியே முட்டாமல் முறைசெலுத்தில், தமக்குப் பின்னும் தமது பூயி யிலுள்ள உயிர்கள் இடுக்கணின்றி இனிதுவாழ்தல் வேண்டுமென்னுந் தங்கருத்தை வேண்டுவார் வேண்டியதே யீவாராகிய அச்சிவன் முற்றுவித்தருளுவர் என்னுந் துணி வுடனே அம்மகனைக் கொன்றாரென்பது “ஒருமைந்தன் நனகுலத்துக் குள்ளானென் பதுமுணரான்—நரும்தன் வழிசெல்கை கடனென்று தன்மைந்தன்—மரும்தன் நேராழி யுறஜூந்தான் மனுவேந்த—னருமந்த வரசாட்சி யரிதோமற் நெளிதோ தான்.” என்னுந்திருவிருத்தத்தாலே தெளியப்படுதலின்; இவர் எவ்வாற்றானும் இரக்க முடையவரன்றே துணியப்படும். இவர் நடுவுநிலைமையின் வழுபாவை “என்மகன் செய் பாதகத்துக் கிருந்தவங்கள் செயலிசைந்தே—யன்னியலே ருயிர்கொன்ற லவ ணைக்கொல் வேனாற—ரென்மனனுதாற் ரெடைமனுவாற் றுடைப்புண்ட தெனும் வார்த்தை—மன்னுலகிற் பெறமொழிந்தீர் மந்திரிகள் வழக்கென்றான்.” என்பதனால் உணர்க. முட்டாது செங்கோல் செலுத்திய அரசனை அச்செங்கோலே காக்குமென் பது “இறைகாக்கும் வையக மெல்லா மவனை—முறைகாக்கு முட்டாச் செயின்.” என்னுந் திருக்குறளால் அறிக.

இதுகாறும் கூறியவாற்றால், இரக்கமும் நடுவுநிலைமையும் பெரும்புண்ணியமென் னபதும், அவையில்லாமை பெரும்பாவமென்பதும், குற்றஞ்செய்தவர்களைத் தண்டித் தல் அக்குற்றஞ்செய்தார்க்கும் பிறவுயிர்களுக்கும் நன்மைபயத்தலால் அது இரக்கமா வதன்றி வன்கண்மை யாகாதென்பதும், அத்தண்டஞ்செய்யாதொழிதலே வன் கண்மை யெனப்பட்டதே தமக்கும் பிறர்க்குந் தீமைபயக்குமென்பதும் பெறப்படும்.

அன்றியும், பிறர் கொலை களவு முதலிய குற்றங்களைச் செய்யும்போது கண்டவர்கள், நீதிசபையிலே சாட்சிகளாகும்போது, நாம் இங்கே உண்மைசொல்லில் இவர்களுக்கு அரசனாலே துன்பம் நிகழுமெயென்றஞ்சி, தாம் கண்ட உண்மையை மறுத்துச்சொல்லில்; அது அக்குற்றஞ்செய்தார் மறுமையிலே நரகத்தில் எண்ணிறந்தகாலம் மிகக் கொடிய துன்பம் அனுபவித்தற்கும், இவர் குற்றஞ்செய்தும் தண்டத்துக்கு விலகிக் கொண்டமைபோல நாமும் விலகிக்கொள்வோமென்னுங் கருத்துடையதாகிப் பிறருங் குற்றஞ்செய்து கெடுத்தற்கும், இப்படிக் குற்றஞ்செய்வார் உளராகவே, பலவுயிர்கள் அவராலே துன்பம் அனுபவித்தற்கும் ஏதுவாம் ஆதலால், யாவராயினுஞ் சாட்சிகளாகும்போது தாங்கண்ட உண்மையைச் சொல்லுதல் புண்ணியமென்பதும், அதனை மறுத்துச்சொல்லுதல் பாவமென்பதும் பெறப்படும். மெய்ச்சான்றுரைத்தலால் பெறப்படும் இன்பமும், பொய்ச்சான்றுரைத்தலால் பெறப்படும் துன்பமும், “உண்மைசொல்பவன் இம்மையிற்பொருளையும், மறுமையிற்புண்ணிய லோகத்தையும் அடைவான்; சத்தியமே மேலானதானமும், தவமும், தருமமுமாம்; தேவர்கள் சத்திய வடிவினர்; மாணுடர் அச்சத்தியவடிவினர். எவனுடைய புத்தி சத்தியத்தில் நிற்குமோ அவன் இகத்திலே தெய்வத்தன்மையை அடைவான். சத்தியத்தின் மேலானதருமமும், அச்சத்தியத்தின் மேலான பாவமுமில்லை; பாவிகள் நாஞ்செய்யும் காரியத்தைப் பிறர் அறியாரென்று எண்ணுகின்றார்களா; தேவர்களும், இந்திரன்முதலான எண்மரும், ஐம்பூதங்களும், இரவியும், மதியும், மனமும், அறக்கடவுளும், உலகத்திலுள்ளா ரெல்லாரையும் பார்க்கின்றார்கள்: ஆகையால், ஒருவன்செய்த வஞ்சனைவெளிப்படும். பொய்ச்சான்று உரைத்தவன் தன்னுடைய ஏழுமரபினுள்ளாரையும் கீழானநரகத்தில் வீழ்த்துவான்; சூழ்பிறப்பி லீட்டியவெல்லாப்புண்ணியங்களைபுங் கெடுத்தவனாவான்; பிரமவதையும், சிசுவதையும், தருவதவதையுஞ் செய்தவனாவான்; மிகக்கொடிய ரொளரவமுதலாகிய நரகங்களையும் அடைவான்: பின்னும் ஊர்ப்பன்றி, கழுதை, நாய், நீர்க்காக்கை, புழு என்னும் இப்பிறப்பிற் பிறந்து, பின்பு மாணுடப்பிறப்பிலே பிறவிக்குருடன், செவிடன், குட்டநோயினன், ஊமை இவர்களாகியும், மிக்க பசிதாகமுடையவனாகித் தனது பகைவன்வீட்டிற் றன்மனையாளோடும் பிசசையிரப்பவனாகியும், பிறப்பான்,” என்னும் மிருதவசனத்தினாலும், “பொய்யி னைப்புகன்ற புல்லர்வாயினைப் புடைத்துநாக்—கொய்வர் துக்க பேதமுங் கொடுப்பர் துதர் கோணனா—வெய்யர் முன்பு சொன்ன பொய்யி னைத்தி றம்வி ளங்கவே—ரைவ ரென்னை செய்வ மென்று தீருமாறு நாடியே,” “சலமெனும் வாதியாவன் நகைபெறு சமயர் தன்னை—நிலைகுலை செய்தான் கள்ள நீசரை நேசஞ் செய்து—கொலைவில் கிடவான் ருனுங் கோணிய வழக்குக் கூறும்—புலையனும் பொருந்தி மன்றிற் புந்தியிற் புண்மையாலே.” என்னுஞ் சிவதருமோத்தரச் செய்யுள்களாலும் அறிக.

உ. தன்னுயிர்விடுத்தல் இவ்விடத்துப் பாவமும் இவ்விடத்துப் புண்ணியமுமாமெனல்.

கோபம் கோய் முதலிய ஏதுக்களாலே தன்னுயிரை விடுத்தவன் அறுபதினாயிரம் வருஷம் நரகத்தில் வருந்துவன்; குரு லிங்க சங்கமங்களுக்கு எய்தும் இடைபூறு நீங்குதற்பொருட்டி உயிர் விடுத்தவன் சிவபதம் அடைவன். இதற்குப் பிரமாணம், சிவதருமோத்தரம். “கோவத்தா னாகத்திற் கொடுநோயான் மற்றுங் குற்றத்தார் ஞன்மன்னைக் கொலைபுரிகை குணமோ—பாவத்தான் மிக்காரே துமைத் தாமே வதைக்

கும் பதர்மணி தரத்தணர்க்கும் பாங்கல்ல கும்பி—பாகத்திற் பட்ட முக்சிச் சீக்குழிக்
கும் படிவர் பசர்வருட மறுபதினா விரமுறவே பங்கே—சாகத்தார் துணித்தழிகை
சங்கரனா லயத்திற் றவறுறினே யவரமலன் புரியதனைச் சார்வார்.” எ-ம். “சங்கற்ப
நிராகரணம். “விதிதெருளா னேயக்குமழிற் தாக்கையைத் தான் வீத்தாற்—புதையி
ருளி னாழ்வன் புருந்து.” எ-ம். “ஆக்கையினை நோய்க்குமழிற் தந்தணன்றா னீக்கி
னாற்—சீக்குழிக்கு மாழ்வன் சிறந்து.” எ-ம். “அரும்பெரும் பன்னே யடர்த்தாலு
மாற்றிப்—பிரிந்திடச்செய் யாதுடலைப் பேணு.” எ-ம். சிவபுண்ணியத்தெளிவு,
“குருவி லிங்கசங் கமத்தினைக் குறித்தவற் றிடையு—ஒருருவு தற்பொருட் டாற்றம
துயிர்விடு முரவோர்—மருவி டிம்பல மெமக்குமே வளம்பட வகுப்பா—னருமை
யென்றன னனைத்தையு முணர்த்துபே ரறிவோன்.” எ-ம். வரும். இங்கே மந்திரி,
தனக்குச் சோழர் ஆஞ்ஞாபித்தபடியே தான் அவருடைய மகனைக்கொல்வானாயில்,
அவருக்குப்பின் அரசியற்றதற்கு ஒருவரும் இல்லாமையால், குரு லிங்க சங்கமங்களு
க்கு இடையூறு நிகழுமெனவும், உயிர்களெல்லாம் இடுக்கணின்றி இன்புற்றுவாழ்தல்
கூடாதெனவும், நினைந்து, சிவபத்தியானுஞ் சீவகாருண்ணியத்தானுந் தன்னுயிரை விடு
த்தானென; அது பாவமாகாது புண்ணியமாயிற்று. ஒருவனியித்தம் ஒருவன் தன்
னுயிரை விடுக்கப்புகில் அவனைத் தடுக்காதவன் அவனைத் தன்கையாற் கொன்றவனா
வன். அது “என்றனை நீ புண்மை மொழி யிசைப்பாயே யென்று மெனதுதன்
தாராதே யேகுவையோ வென்று—நின்னணக்கோ வுரித்திந்த நிலமெனக்கு மென்று
நின்முன்னே யென்னுயிரை நீக்குவனே யென்று—தன்றனையே தான்வதைக்கிற் றிடு
த்துமுறை புரியாச் சலத்தெதுரி யவன்றன்னைத் தன்னதுகை யாலே—கொன்றவனே
யாதலினாற் றிடுத்திடுக கொலையைக் கொடுத்திடுக கணக்குளது கொலைக்கஞ்சங் குண
த்தார்.” என்னுஞ் சிவதருமோத்தரசு செய்யுளால் அறிக.

திருக்கூட்டச்சிறப்பு.

பூத நாயகர் புற்றிடங் கொண்டவ
ராதி தேவ ரமர்த்தபூங் கோயிலிற்
சோதி மாமணி நீன்சுடர் முன்றில்குழி
முதெ யிற்றிரு வாயின்முன் னானது.

(க)

பூவார் திசைமுக னீர்திரன் பூயிசை
மாவா முகலத்து மான்முத லானவ
ரோவா தெவரு நிறைந்துறைந் துள்ளது
தேவா சிரய னெனுந்திருக் காவணம்.

(உ)

அரந்தை தீர்க்கு மடியவர் மேனிமே
னிரந்த நீற்றொளி யானிறை தாய்மையாற்
புரந்த வஞ்செழுத் தோசை பொலிதலாற்
பரந்த வாயிரம் பாற்கட்டல் போல்வது.

(ஈ)

அகில காரணர் தான்பணி வார்கடா
மகில லோகமு மாளந் குரியரென்
றகில லோகத்து ளார்க ளடைதலி
னகில லோகமும் போல்வ ததனினிட.

(ஐ)

அத்தர் வேண்டிமுன் னுண்டவ் ரன்பினுன்
மெய்த்து மைந்து விதிர்ப்புறு சிந்தையார்
கைத்தி ருத்தொண்டு செய்கடப் பாட்டினு
ரித்தி ருத்தவ ரன்றியு மெண்ணிலார்.

(௫)

மாசி லாத மணிதிகழ் மேனிமேற்
பூச நீறுபோ லுள்ளும் புனிதர்க
டேசி னுலெத் திசையும் விளக்கினார்
பேச வொண்ணப் பெருமை பிறங்கினார்.

(௬)

பூத மைந்து நிலையிற் கலங்கினு
மாதொர் பாகர் மலர்த்தாண் மறப்பிலா
ரோது காத லுறைப்பி னெறிநின்றார்
கோதி லாத குணப்பெருங் குன்றனார்.

(௭)

கேடு மாக்கமுங் கெட்ட திருவினா
ரோடுஞ் செம்பொனு மொக்கவே நோக்குவார்
கூடு மன்பினிற் கும்பிட லேயன்றி
வீடும் வேண்டா விறலின் விளங்கினார்.

(௮)

ஆரங் கண்டிகை யாடையுங் கந்தையே
பார மீசன் பணியல தொன்றிலா
ரீர வன்பினர் யாதுங் குறைவிலார்
வீர மென்னால் விளம்புந் தகையதோ.

(௯)

வேண்டு மாறு விருப்புறும் வேடத்தர்
தாண்ட வப்பெரு மான்றனித் தொண்டர்க
ணீண்ட தொல்புக ழார்தந் நிலைமையை
யீண்டு வாழ்த்துகே னென்னறிந் தேத்துகேன்.

(௧௦)

இந்த மாதவர் கூட்டத்தை யெம்பிரா
னந்த மில்புக ழாலால சுந்தரன்
சுந்த ரத்திருத் தொண்டத் தொகைத்தமிழ்
வந்து பாடிய வண்ண முரைசெய்வாம்.

(௧௧)

திருக்கூட்டச்சிறப்பு முற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம் - ௧௪௬.

தடுத்தாட்கொண்டபுராணம்.

கங்கையு மதியும் பாம்புங் கடுக்கையு முடிமேல் வைத்த
வங்கண ரோலை காட்டி யாண்டவர் தமக்கு நாடு
மங்கையர் வதன சீத மதியிரு மருங்கு மோடிச்
செங்கயல் குழைக னூடுந் திருமுனைப் பாடி நாடு.

(ச)

பெருகிய நலத்தான் மிக்க பெருந்திரு நாடு தன்னி
லருமறைச் சைவ மோங்க வருளிநு லவத ரித்த
மருவிய தவத்தான் மிக்க வளம்பதி வாய்மை குன்றத்
திருமறை யவர்க ணீடுந் திருநாவ லூரா மன்றே.

(உ)

மாதொரு பாக னூர்க்கு வழிவழி யடிமை செய்யும்
வேதியர் குலத்திற் றேன்றி மேம்படு சடைய னாருக்
கேதமில் கற்பின் வாழ்க்கை மனையிசை ஞானி யார்பாற்
றீதகன் றுலக முய்யத் திருவவ தாரஞ் செய்தார்.

(க)

தம்பிரா னருளி னாலே தவத்தினுன் மிக்கார் போற்று
நம்பியா னுர ரென்றே நாமமுஞ் சாத்தி மிக்க
வைம்படை சதவகை சாத்தி யணிமணிச் சட்டி சாத்திச்
செம்பொன ணரையின் மின்னத் தெருவிற்தே ருருட்டு நாளில்.

(ச)

நரசிங்க முனைய ரென்னு நாடுவா ழரசர் கண்டு
பரவருங் காதல் கூடப் பயந்தவர் தம்பாற் சென்று
விரவிய நண்பி னாலே வேண்டினர் பெற்றுத் தங்க
ளரசிளங் குமரற் கேற்ப வன்பினுன் மகன்மைக் கொண்டார்.

(இ)

பெருமைசா லரசர் காதற் பிள்ளையாய்ப் பின்னுந் தங்கள்
வருமுறை மரபின் வைகி வளர்ந்துமங் கலஞ்செய் கோலத்
தருமறை முந்தூல் சாத்தி யளவினெல் கலைக ளாய்ந்து
திருமலி சிறப்பி னோங்கிச சீர்மணப் பருவஞ் சேர்ந்தார்.

(ஈ)

தந்தையார் சடைய னூர்த் தனித்திரு மகற்குச் சைவ
வந்தணர் குலத்துத் தங்க ளரும்பெரு மரபுக் கேற்ப
வந்ததொல் சிறப்பிற் புத்தூர்ச் சடங்கவி மறையோன் றன்பாற்
செந்திரு வனைய கன்னி மணத்திறஞ் செப்பி விட்டார்.

(எ)

குலமுத லறிவு மிக்க கோத்திர முறையுந் தேர்த்தார்
நலமிகு முதியோர் சொல்லச் சடங்கவி நன்மையேற்று
மலர்தரு முகத்த னாகி மணம்புரி செயலின் வாய்மை
பலவுடன் பேசி யொத்த பண்பினு லன்பு நேர்ந்தான்.

(அ)

மற்றவ னிசைந்த வார்த்தை கேட்டவர் வள்ள றன்னிப்
பெற்றவர் தம்பாற் சென்று சொன்னபின் பெருகு சிந்தை
புற்றதோர் மகிழ்ச்சி யெய்தி மணவினை யுவந்து சாற்றிக்
கொற்றவர் திருவுக் கேற்பக் குறித்துநா னோலை லிட்டார்.

(ஐ)

மங்கலம் பொலியச் செய்த மணவினை யோலை யேந்தி
யங்கயற் கண்ணி ஒரு மாடவர் பலரு மீண்டிக்
கொங்கலர்ச் சோலை மூதூர் குறுகி ரெதிரே வந்து
பங்கய வதனி மாரு மைந்தரும் பணிந்து கொண்டார். (௧௦)

மகிழ்ச்சியான் மணமீக் கூறி மங்கல வினைக னெல்லாம்
புகழ்ச்சியாற் பொலிந்து தோன்றப் போற்றிய தொழில ராகி
யிகழ்ச்சியொன் றுனு மின்றி யேந்துழி மாலிப் பந்தர்
நிகழ்ச்சியின் மைந்த ரீண்டி நீண்முனை சாத்தி னூர்கள். (௧௧)

மணவினைக் கமைந்த செய்கை மாதிரைப் பயந்தார் செய்யத்
துணைமலர்க் கோதைத் தாமச் சுரும்பினை தோளி னுனைப்
புணர்மணத் திருநாண் முன்னாட் பொருந்திய விதியி னாலே
பனைமுர சியம்ப வாழ்த்திப் பைம்பொனான் காப்புச் சேர்த்தார். (௧௨)

மாமறை விதிவ முாமன் மணத்துறைக் கடன்க ளாற்றித்
தாமறை மூதூர்க் கங்குன் மங்கலந் துவன்றி யார்ப்பத்
தேமரு தொடைமன் மார்பன் றிருமணக் கோலங் காணக்
காமுறு மனத்தான் போலக் கதிரவ னுதயஞ் செய்தான். (௧௩)

காலசெய் வினைகண் முற்றிக் கணிததூற் புலவர் சொன்ன
வேலைவர் தீணையு முன்னர் விதிமணக் கோலங் கொள்வா
னூலகைந் திலங்கு மார்பி னுணங்கிய கேள்வி மேலோன்
மாலையுந் தாரும் பொங்க மஞ்சன சாலை புக்கான். (௧௪)

வாசநெய் யூட்டி மிக்க மலர்விரை யடுத்த ஊரீர்ப்
பாசனத்தீதமைந்த பாங்கர்ப் பருமணிப் பைம்பொற் றிண்கா
லாசனத் தணிநீ ராட்டி யரிசனஞ் சாத்தி யன்பா
லீசனாக் கினியான் மேனி யெழில்பெற விளக்கி னூர்கள். (௧௫)

அகில்விரைத் தூப மேய்ந்த வணிகொள்பட் டாடை சாத்தி
முகிலுழை மதியம் போலக் கைவலான் முன்கை சூழ்ந்த
துகில்கொடு குஞ்சி யீரம் புலர்த்தித்தன் றாய செங்கை
யுகிர்நுதி முறையிற் போக்கி யொளிர்தறுஞ் சிகழி யார்த்தான். (௧௬)

ஊறும் பசங்கர்ப் பூரச் சுண்ணத்தால் வண்ணப் போதி
லானதன் பணிநீர் கூட்டி யமைத்தசந் தனச்சே ரூட்டி
மான்மதச் சாந்து தோய்ந்த மங்கலக் கலவை சாத்திப்
பான்மறை முந்தான் மின்னப் பவித்திரஞ் சிறந்த கையான். (௧௭)

தாமலர்ப் பிணையன் மலை துணரிணர்க் கண்ணி கோதை
தாமமென் றிணைய வேறு தகுதியா லமையச் சாத்தி
மாமணி யணிந்த ஊய வளரொளி யிருன்கால் டிக்கு
நாமநீன் கலன்கள் சாத்தி நன்மணக் கோலங் கொண்டான். (௧௮)

மன்னவர் திருவுந் தங்கள் வைதிகத் திருவும் பொங்க
நன்னகர் விழவு கொள்ள நம்பியா ரூரர் நாதன்
றன்னடி மனத்துட் கொண்டு தகுந்திரு நீறு சாத்திப்
பொன்னணி முணியூர் யோதகம் புரவிமேற் கொண்டு போந்தார். (௧௯)

இயம்பல துவைப்ப வெங்கு மேத்தொலி யெடுப்ப மர்தர்
நயந்துபல் லாண்டு போற்ற நான்மறை யொலியி னேனங்க
வியந்துபார் விரும்ப வந்து விரவினர்க் கின்பஞ் செய்தே
யுயர்ந்தவா கனயா னங்கண் மிசைக்கொண்டா ருழைய ராரூர்.

(௨௦)

மங்கல கீத நாத மறையவர் குழாங்கள் சூழ்ந்து
தொங்கலும் விரையுஞ் சூழ்ந்த மைந்தருந் துவன்றிச் சூதும்
பங்கய முகையுஞ் சாய்த்துப் பீணத்தெழுந் தணியின் மிக்க
குங்கும முலையி னாரும் பரந்தெழு கொள்கைத் தாகி.

(௨௧)

அருங்கடி யெழுந்த போழ்தி னூர்த்தவென் வளைக ளாலு
மிருங்குழை மகரத் தாலு மிலங்கொளி மணிக ளாலு
நெருங்கிய லீலிச் சோலை நீலநீர் தரங்கத் தாலுங்
கருங்கடல் கிளர்ந்த தென்னக் காட்சியிற் பொலிந்த தன்றே.

(௨௨)

நெருங்குநா ரியங்க ளேங்க நிரைத்தசா மரைக ளோங்கப்
பெருங்குடை மிடைந்து செல்லப் பிணங்குபூங் கொடிக ளாட
வருங்கடி மணம்வந் தெய்த வன்றுதொட் டென்று மண்பில்
வருங்குல மறையோர் புத்தூர் மணம்வந்த புத்தூ ராமால்.

(௨௩)

நிறைகுடந் தூப தீப நெருங்குபா லிகைக ளேந்தி
நறைமல ரறுகு சுண்ண நறும்பொரி பலவும் வீசி
யுறைமலி கலவைச சார்தி னுறுபுன நெளித்து வீதி
மறையவர் மடவார் வள்ளன் மணமெதிர் கொள்ள வந்தார்.

(௨௪)

சன்களெண் ணிலாத வேண்டுங் காணையைக் காண வென்பார்
பெண்களி லுயர நோற்றான் சடங்கவி பேதை யென்பார் *
மண்களி கூட வந்த மணங்கண்டு வாழ்ந்தோ மென்பார்
பண்களி னிறைந்த கீதம் பாடுவா ராடு வார்கள்.

(௨௫)

ஆண்டகை யருளி னோக்கின் வெள்ளத்து ளிலந்தோ மென்பார்
தாண்டிய மாவு நம்பாற் றகுதியி னடைந்த தென்பார்
பூண்டயங் கிவனே காணும் புண்ணிய மூர்த்தி யென்பா
ரீண்டிய மடவார் கூட்ட மின்னன விசைப்பச் சென்றார்.

(௨௬)

வருமணக் கோலத் தெங்கள் வள்ளலார் தெள்ளும் வாசத்
திருமணப் பந்தர் முன்பு சென்றுவெண் சங்க மெங்கும்
பெருமழைக் குலத்தி னூர்ப்பப் பரிமிசை யிழிந்து பேணு
மொருமணத் திறத்தி னங்கு நிகழ்ந்தது மொழிவே னுய்ந்தேன்.

(௨௭)

வேறு.

ஆலுமறை சூழ்கலிலை யின்கணருள் செய்தே
சாலுமொழி யால்வழி தடுத்தடிமை கொள்வான்
மேலுற வெழுந்துமிகு கீழுற வகழ்ந்து
மாலுமய னுக்குமரி யாரொருவர் வந்தார்.

(௨௮)

கண்ணிடை கரந்தகதிர் வெண்பட மெனச்சூழ்
புண்ணிய நுதற்புனித நீறுபொலி வெய்தத்
தண்மதி முதிர்ந்துகதிர் சாய்வதென மீதே
வெண்ணை ரூபித்தது விழுந்திடை சழங்க.

(௨௯)

காதிலணி கண்டுகை வழந்தகுழை தாமுச்
சோதிமணி மார்பினசை நூலினொடு தோளின்
மீதுபுனை யுத்தரிய வெண்டுகி னுடங்க
வாதப மறைக்குடை யணிக்கரம் விளங்க,

(௩௦)

பண்டிசரி கோவண வுடைப்பழமை கூடக்
கொண்டதொர் சழங்கலுடை யார்த்தமு கொள்ள
வெண்டுகி லுடன்குசை முடிந்துவிடு வேணுத்
தண்டொருகை கொண்டுகழ் மள்ளுநடை கொள்ள,

(௩௧)

மொய்த்துவளர் பேரமு குழத்தவடி வேயோ
வத்தகைய மூப்பெனு மதன்படிவ மேயோ
மெய்த்தநெறி வைதிகம் விளைந்தமுத லேயோ
வித்தகைய வேடமென வையமுற வெய்தி.

(௩௨)

வந்துதிரு மாமறை மணத்தொழி ரொடங்கும்
பந்தரிடை நம்பியெதிர் பன்னுசபை முன்னின்
றிந்தமொழி கேண்மினெதிர் யாவர்களு மென்றான்
முந்தைமறை யாயிர மொழிந்ததிரு வாயான்.

(௩௩)

என்றுரைசெ யந்தணனை யெண்ணின்மறை யோரு
மன்றல்வினை மங்கல மடங்கலனை யானு
நன்றுமது நல்வரவு நங்கடவ மென்றே
நின்றதிவ ணீர்மொழியி னீர்மொழிவ தென்றார்.

(௩௪)

பிஞ்ஞக னு நாவலர் பெருந்தகையை நோக்கி
யென்னிடையு நின்னிடையு நின்றவிசை வால்யான்
முன்னுடைய தோர்பெரு வழக்கினை முடித்தே
நின்னுடைய வேள்வியினை நீமுயறி யென்றான்.

(௩௫)

நெற்றிவிழி யான்மொழிய நின்றநிக ரில்லா
னுற்றதொர் வழக்கெனிடையு நீயுடைய துண்டேன்
மற்றது முடித்தலதி யான்வதுவை செய்யேன்
முற்றவிது சொல்லுகென வெல்லேமுடி வில்லான்.

(௩௬)

ஆவதிது கேண்மின்மறை யோரெனடி யானிந்
நாவனக ருரணிது நான்மொழிவ தென்றான்
நேவரைபு மாலயன் முதற்றிருவின் மிக்கோர்
யாவரையும் வேறடிமை யாவுடைய வெம்மான்.

(௩௭)

வேறு.

என்று னிறையோ னிதுகேட்டவ ரெம்ம ருங்கு
நின்ற ரிருந்தா ரிவனென்னினைத் தான்கொ லென்று
சென்றார் வெருண்டார் சிரித்தார்திரு நாவ லூரா
னன்றான் மறையோன் மொழியென்றெதிர் நோக்கி நக்கான்.

(௩௮)

நக்கான் முகநோக்கி நடுங்கி றுடங்கி யார்க்கு
மிக்கான் பிசையுத் தரியத்துகி ருங்கி மேற்சென்
றக்கா லமுன்றதை தன்றந்தையா னோலை யீதா
லிக்கா ரியத்தை நீயின்று சிரித்ததென் னேடவென்னை.

(௩௯)

வேறு.

மாசிலா மரபில் வந்த வன்னல்வே தியனை நோக்கி
நேசமுன் கிடந்த சிந்தை நெகிழ்ச்சியாற் சிரிப்பு நீங்கி
யாசிலந் தணர்கள் வேறே ரந்தணர்க் கடிமை யாதல்
பேசவின் றுன்னைக் கேட்டோம் பித்தனோ மறையோ நென்றார். (௪௦)

பித்தனு மாக பின்னும் பேயனு மாக நீயின்
நெத்தனை தீங்கு சொன்ன யாதும் நவற்ற னானே
னத்தனைக் கென்னை யொன்று மறிந்திலை யாகினின்று
வித்தகம் பேச வேண்டாம் பணிசெய்ய வேண்டு மென்றார். (௪௧)

கண்டதோர் வடிவா லுள்ளங் காதல்செய் துருகா நிற்குங்
கொண்டதோர் பித்த வார்த்தை கோபமு முடனே யாக்கு
முண்டொரா னோலை யென்னு மதனுண்மை யறிவே நென்று
தொண்டன ரோலை காட்டு கென்றனர் துனைவ னாரை. (௪௨)

தூலகாட் டென்று நம்பி யுரைக்கநீ யோலை காணற்
பாலையோ வவைமுன் காட்டப் பணிசெயற் பாலையென்ற
வேலையி னாவ லூரர் வெகுண்டுமேல் விரைந்து சென்று
மாலயன் றொடரா தானை கவிந்துபின் றொடர லுற்றார். (௪௩)

ஆவணம் பறிக்கச் சென்ற வளவினி லந்த னாளன்
காவணத் திடையேயோடக் கடிதுபின் றொடர்ந்து நம்பி
பூவணத் தவரை யுற்ற ரவரலாற் புரங்கள் செற்ற
வேவணச் சிலையினாரை யார்தொடர்ந் தெட்ட வல்லார். (௪௪)

மறைகளா யினமுன் போற்றி மலர்ப்பதம் பற்றி சின்ற
விறைவனைத் தொடர்ந்து பற்றி யெழுதுமா னோலை வாங்கி
யறைகழ லண்ண லாளா யந்தணர் செய்த வெண்ண
முறையெனக் கீறி யிட்டார் முறையிட்டான் முடிவி லாதான். (௪௫)

அருமறை முறையிட் டின்னு மறிவதற் கரியான் பற்றி
யொருமுறை முறையோ வென்ன வழிநின்றார் விலக்கி யிந்தப்
பெருமுறை யுலகி லில்லா நென்கொண்டு பிணங்கு கின்ற
திருமறை முனிவ ரேநீ ரெங்குளீர் செப்பு மென்றார். (௪௬)

என்றலு நின்ற வைய ரிங்குளே னிருப்புஞ் சேய
தன்றிந்த வெண்ணெய் நல்லா ரதுநிற்க வறத்தா றின்றி
வன்றிறல் செய்தென் கையி லாவணம் வலிய வாங்கி
நின்றவன் கிழித்துத் தானே சிரப்பின னடிமை யென்றான். (௪௭)

சூழமறை காத னானேக் கோதிலா னூரர் நோக்கிப்
பழையமன் ருடி போலு மிவனென்று பண்பின் மிக்க
விழைவு மனமும் பொங்க வெண்ணெய்நல் லூரா யேலுன்
பிழைநெறி வழக்கை யாங்கே பேசநீ போதா யென்றார். (௪௮)

வேதிய னதனைக் கேட்டு வெண்ணெய்நல் லூரி லேநீ
போதினு நன்று மற்றப் புனிதநான் மறையோர் முன்ன
ராதியின் மூல வோலை காட்டி நீ யடிமை யாதல்
சாதிப்ப நென்று முன்னே தண்டுமுன் றுங்கிச் சென்றான். (௪௯)

செல்லுநான் மறையோன் நன்பின் நிருமுகக் காந்தஞ் சேர்ந்த
வல்லீரம் பணையு மாபோல் வள்ளலுங் கடிது சென்ற
னெல்லையில் சுற்றத் தாரு மிதுவென்னு மென்று செல்ல
நல்லவர் தணர்கள் வாழும் வெண்ணெய்நல் லூரை நண்ணி.

(௮௦)

வேதபா ரகரின் மிக்கார் விளங்குபே ரவைமுன் சென்று
நாதநான் மறையோன் சொல்லு நாவலூ ராளு ரன்றான்
காதலென் னடியா னென்னக் காட்டிய வேலை கீறி
மூதறி வீர்முன் போந்தா னிதமற்றென் முறைப்பா டென்றான்.

(௮௧)

அந்தண ரவையின் மிக்கார் மறையவ ரடிமை யாத
லிந்தமா நிலத்தி லில்லை யென்சொன்னு யையா வென்றார்
வந்தவா நிசைவே யன்றோ வழக்கிவன் கிழித்த வேலை
தஞ்சைதன் றந்தை நேர்ந்த தென்றனன் நனியாய் நின்றான்.

(௮௨)

இசைவினு லெழுது மோலை காட்டினு னுகி லின்று
விசையினுல் வலிய வாங்கிக் கிழிப்பது வெற்றி யாமோ
தசையெலா மொடுங்க மூத்தான் வழக்கினைச் சாரச் சொன்னு
னசைவிலா ளுர ரெண்ண மென்னென்ற ரவையின் மிக்கார்.

(௮௩)

அனைத்துநூ லுணர்ந்தீ ராதி சைவனென் றறிவீ ரென்னைத்
தனக்குவே நடிமை யென்றிவ் வந்தணன் சாதித் தானேன்
மனத்தினு லுணர்தற் கெட்டா மாயையென் சொல்லு கேன்யா
னெனக்கிது தெளிய வொண்ணு தென்றன நெண்ண மிக்கான்.

(௮௪)

அவ்வுரை யவையின் முன்பு நம்பியா ளுரர் சொல்லச்
செவ்விய மறையோர் நின்ற திருமறை முனியை நோக்கி
யிவ்வுல கின்க ணீயின் நிவரையுன் னடிமை யென்ற
வெவ்வுரை யெம்முன் பேற்ற வேண்டுகென் றுரைத்து மீண்டும்.

(௮௫)

ஆட்சியி லாவ ணத்தி லன்றிமற் றயலார் தங்கள்
காட்சியின் மூன்றி லொன்று காட்டுவா யென்ன முன்னே
மூட்சியிற் கிழித்த வேலை படியோலை மூல வேலை
மாட்சியிற் காட்ட வைத்தே நென்றனன் மாயை வல்லான்.

(௮௬)

வல்லையேற் காட்டிங் கென்ன மறையவன் வலிசெய் யாமற்
சொல்லரீர் வல்லீராகிற் காட்டுவே நென்று சொல்லச்
செல்வநான் மறையோர் நாங்க டங்குற பொட்டோ மென்றா
ரல்லரீர்த் தான நின்ற ராவணங் கொண்டு சென்றார்.

(௮௭)

இருண்மறை மிடற்றோன் கையி லோலைகண் டவையோ ரேவ
வருள்பெறு கரணத் தானு மாவணந் தொழுது வாங்கிச்
சுருள்பெறு மடியை நீக்கி விரித்தனன் நென்மை நோக்கித்
தெருள்பெறு சபையோர் கேட்ப வாசகஞ் செப்பு கின்றான்.

(௮௮)

அருமறை நாவ லாதி சைவனு ளுரன் செய்கை
பெருமுனி வெண்ணெய் நல்லூர்ப் பித்தனுக் கியானு மென்பால்
வருமுறை மரபு ளோரும் வழித்தொண்டு செய்தற் கோலை
யிருமையர் லெழுதி நேர்ந்தே னிதற்கிவை யென்னென் றுத்த.

(௮௯)

வாசகங் கேட்ட பின்னர் மற்றுமே வெழுத்திட்டு டார்சு
ளாசிலா வெழுத்தை நோக்கி யவையொக்கு மென்ற பின்னர்
மாசிலா மறையோ ரையா மற்றுங்கள் பேர னுர்தந்
தேசடை யெழுத்தே யாகிற் நெளியப்பார்த் தறிமி னென்றார்.

(௬௦)

அந்தணர் கூற வின்னு மாளோலை யிவனே காண்பான்
நந்தைதன் நந்தை தானவே நெழுதுகைச் சாத்துண் டாகி
லிந்தவா வணத்தி னோடு மெழுத்துநீ ரொப்பு நோக்கி
வந்தது மொழியி னென்றான் வலியவாட் கொள்ளும் வள்ளல்.

(௬௧)

திரண்டமா மறையோர் தாழந் திருநாவ லூரர் கோமுன்
மருண்டது தெளிய மற்ற மறையவ நெழுத்தா லோலை
யரண்டரு காப்பில் வேறென் றழைத்துட னொப்பு நோக்கி
யிரண்டுமொத் திருந்த தென்னே யினிச்செய வில்லை யென்றார்.

(௬௨)

நான்மறை முனிவ னுர்க்கு நம்பியா ரூரர் தோற்றீர்
பான்மையி னேவல்,செய்தல் கடனென்று பண்பின் மிக்க
மேன்மையோர் விளம்ப நம்பி விதிமுறை யிதுவே யாகில்
யானிதற் கிசையே னென்ற லிசையுமோ வென்று நின்றார்.

(௬௩)

திருமிகு மறையோர் நின்ற செழுமறை முனியை நோக்கி
யருமுனி நீமுன் காட்டு மாவண மதனி லெங்கள்
பெருமைசேர் பதியே யாகப் பேசிய துணக்கிங் ளூரில்
வருமுறை மனையு நீடு வாழ்க்கையுங் காட்டு கென்றார்.

(௬௪)

பொருவரும் வழக்கால் வென்ற புண்ணிய முனிவ ரென்னை
யொருவரு மறியீ ராகிற் போதுமென் றுரைத்துச் சூழ்ந்த
பெருமறை யவர்கு மாழ நம்பியும் பின்பு செல்லத்
திருவருட் டிறையே புக்கார் கண்டிலர் திகைத்து நின்றார்.

(௬௫)

எம்பிரான் கோயி னண்ண விலங்குநான் மார்ப் பெங்க
ணம்பர்த்துக் கோயில் புக்க தென்கொலோ வென்று நம்பி
தம்பெரு விரூப்பி னோடு தனித்தொடர்ந் தழைப்ப மாதோ
டும்பரின் விடைமேற் றேன்றி யவர்தமக் குணர்த்த லுற்றார்.

(௬௬)

முன்புநீ நமக்குத் தொண்டன் முன்னியே வேட்கை கூரப்
பின்புநம் மேவ லாலே பிறந்தனை மண்ணின் மீது
துன்புறு வாழ்க்கை நின்னைத் தொடர்வறத் தொடர்ந்து வந்து
நன்புல மறையோர் முன்னர் நாந்தடித் தாண்டோ மென்றார்.

(௬௭)

என்றெழு மோசை கேளா வீன்றவான் கனைப்புக் கேட்ட
கன்றுபோற் கதறி நம்பி கரசர னாதி யங்கந்
துன்றிய புளக மாகத் தொழுதகை தலைமே லாக
மன்றுளீர் செயலோ வந்து வலியவாட் கொண்ட தென்றார்.

(௬௮)

எண்ணிய வோசை யைந்தும் விசம்பிடை நிறைய வெங்கும்
விண்ணவர் பொழிபூ மாரி மேதினி நிறைந்து விம்ம
மண்ணவர் மகிழ்ச்சி பொங்க மறைகளு முழங்கி யார்ப்ப
வண்ணலை யோலை காட்டி யாண்டவ ரருளிச் செய்வார்.

(௬௯)

மற்றுநீ வன்மை பேசி வன்றெண்ட நென்னு நாமம்
பெற்றனை நமக்கு மன்பிற் பெருகிய சிறப்பின் மிக்க
வற்சனை பாட்டே யாகு மாதலான் மண்மே னம்மைச்
சொற்றமிழ் பாடு கென்றார் தாமரை பாடும் வாயார், (௭௦)

தேடிய வயனு மாலுந் தெளிவுறு வைந்தெ முத்தும்
பாடிய பொருளா யுள்ளான் பாடுவாய் நம்மையென்ன
நாடிய மனத்த ராகி நம்பியா ஞரார் மன்று
ளாடிய செய்ய தானே யஞ்சலி கூப்பி நின்று, (௭௧)

வேதிய னாகி யென்னை வழக்கினால் வெல்ல வந்த
வூதிய மறியா தேனுக் குணர்வுதந் துய்யக் கொண்ட
கோதிலா வழுதே யின்றுன் குணப்பெருங் கடலை நாயேன்
யாதனை யறிந்தென் சொல்லிப் பாடுகே நெனமொ ழிந்தார், (௭௨)

அன்பனை யருளி னோக்கி யங்கண ருளிச் செய்வார்
முன்பெனைப் பித்த நென்றே மொழிந்தனை யாத லாலே
யென்பெயர் பித்த நென்றே பாடுவா யென்றார் நின்ற
வன்பெருந் தொண்ட ராண்ட வள்ளலைப் பாட லுற்றார், (௭௩)

வேறு.

கொத்தார்மலர்க் குழலாளொரு கூறாயடி யவர்பான்
மெய்த்தாயினு மினியானையங் வியனாவலர் பெருமான்
பித்தாபிறை சூடியெனப் பெரிதாந்திருப் பதிக
பித்தாரணி முதலாமுல கெல்லாமுய வெடுத்தார், (௭௪)

முறையால்வரு மதுரத்துடன் மொழியிந்தன முதலிற்
குறையாநிலை மும்மைப்படி கூடுங்கிழ மையினு
னிறைபாணியி லிசைகொள்புணர் நீமீம்புகழ்*வகையா
லிறையான்மகி ழிசைபாடின நெல்லாநிக ரில்லான், (௭௫)

சொல்லார்தமி ழிசைபாடிய தொண்டன்றனை யின்னும
பல்லாறுல கினினம்புகழ் பாடென்றுறு பரிவி
னல்லார்வெண்ணெய் நல்லூரருட் டிறைமேவிய நம்ப
னெல்லாவுல குய்யப்புர மெய்தானருள் செய்தான், (௭௬)

அயலோர்தவ முயல்வார்பிற ரன்றேமண மழியுஞ்
செயலானிகழ் புத்தூர்வரு சிவவேதியன் மகளு
முயர்நாவலர் தனிநாதனை யொழியாதுணர் வழியிற்
பெயராதுயர் சிவலோகமு மொளிதாம்வகை பெற்றார், (௭௭)

வேறு.

நாவலர்கோ னாரான் றனைவெண்ணெய் நல்லூரின்
மேவுமருட் டிறையமர்ந்த வேதியராட் கொண்டதற்பின்
பூவலருந் தடம்பொய்கைத் திருநாவ லூர்புகுந்து
தேவர்பிரான் றனைப்பணிந்து திருப்பதிகம் பாடினார், (௭௮)

சிவனுறைபுந் திருத்துறையூர் சென்றனைந்து தீவினையா
லவநெறியிற் செல்லாமே தடுத்தாண்டா யடியேற்றகுத்
தவநெறிதந் தருனென்று தம்பிரான் முன்னின்று
பவநெறிக்கு லிலக்காகுந் திருப்பதிகம் பாடினார், (௭௯)

புலனென்றும் படிதவத்திற் புரிந்தநெறி கொடுத்தருள
வலர்கொண்ட நறுஞ்சோலைத் திருத்துறையூ ரமர்ந்தருளு
நிலவுந்தண் புனலுமொளிர் நீள்சடையோன் நிறுப்பாத
மலர்கொண்டு போற்றிசைத்து வந்தித்தார் வன்றெண்டார்.

(அ௦)

திருத்துறையூர் தனைப்பணிந்து சிவபெருமா னமர்ந்தருளும்
பொருத்தமா மிடம்பலவும் புக்கிறைஞ்சிப் பொற்புலியூர்
நிறுத்தனார் திருக்கூத்துத் தொழுவதற்கு நனைவுற்று
வருத்தமிழ் காதுலினால் வழிக்கொள்வான் மனங்கொண்டார்.

(அ௧)

மலைவளர்சந் தகிலிலீலி மலர்பரப்பி மணிகொழிக்கு
மலைதருதண் புனற்பெண்ணை யாறுகடந் தேறியபி
னிலகுபசம் புரவிநெடுந் தேரிரவி மேல்கடலிற்
செவ்வணையும் பொழுதணையத் திருவதிகைப் புறத்தனைந்தார்.

(அ௨)

உடையவர சலகேத்து முழுவாரப் படையாளி
விடையவர்க்குக் கைத்தொண்டு விரும்புபெரும் பதியையிதித்
தடையுமதற் கஞ்சவனென் றந்ககரிற் புகுதாதே
மடைவளர்தண் புறம்பணையிற் சித்தவட மடம்புகுந்தார்.

(அ௩)

வரிவளர்பூஞ் சோலைகும் மடத்தின்கண் வன்றெண்டார்
விரிதிரைநீர்க் கெழிலவட வீரட்டா னத்திறைதாள்
புரிவுடைய மனத்தினராய்ப் புடையெங்கு மிடைகின்ற
பரிசனமுந் துயில்கொள்ளப் பள்ளியமர்ந் தருளினார்.

(அ௪)

அதுகண்டு வீரட்டத் தமர்ந்தருளு மங்கணரு
முதுவடிவின் மறையவராய் முன்னொருவ ரநியாமே
பொதுமடத்தி னுட்புகுந்து பூந்தாரான் நிருமுடிமேற்
பதுமமலர்த் தாள்வைத்துப் பள்ளிகொள்வார் போற்பயின்றார்.

(அ௫)

அந்நிலையா ளுரனுணர்ந் தருமறையோ யுன்னடியென்
சென்னியில்வைத் தனையென்னத் திசையநியா வகைசெய்த
தென்னுடைய மூப்புக்கா னென்றருள வதற்கிகைசந்து
தன்முடியப் பால்வைத்தே துயிலமர்ந்தான் றமிழ்நாதன்.

(அ௬)

அங்குமவன் நிருமுடிமேன் மீண்டுமவர் தானீட்டச்
செங்கயல்பாய் தடம்புடைகும் திருநாவ லூராளி
யிங்கெண்ணைப் பலகாலு மிதித்தந் யாரென்னக்
கங்கைசடைக் கரந்தபிரா னறிந்திலையோ வெனக்கரந்தான்.

(அ௭)

செம்மாந்திங் கியானறியா தென்செய்தே னெனத்தெளிந்து
தம்மாணை யறியாத சாகியா ளுளரேயென்
றம்மாணைத் திருவதிகை வீரட்டா னத்தமர்ந்த
கைம்மாவி னுறியாணைக் கழல்பணிந்து பாடினார்.

(அ௮)

பொன்றிரளு மணித்திரளும் பொருகரிவெண் கோடுகளு
யின்றிரண்ட வெண்முத்தும் விரைமலரு நறுங்குறடும்
வன்றிரைக ளாற்கொணர்ந்து திருவதிகை வழிபடலாற்
றென்றிசையிற் கங்கையெனுந் திருக்கெழிலந் தினைத்தாடி,

(அ௯)

அங்கணரை யடிபோற்றி யங்ககன்று மற்ந்தப்
பொங்குநதத் தென்கரைப்போய் போர்வலித்தோன் மாவலிதன்
மங்கலவேள் வியிற்பண்டு வாமனனும் மண்ணிரந்த
செங்கணவன் வழிபட்ட திருமாணி குழியணந்தார். (க0)

பரம்பொருளைப் பணிந்துதான் பரவிப்போய்ப் பணிந்தவர்க்கு
வரந்தருவான் றினைநகரை வணங்கினர்வண் டமிழ்பாடி
நரம்புடையா தொலிமுழவி னாதவொலி வேதவொலி
யரம்பையர்தல் தீதவொலி யருத்திலலை மருங்கணந்தார். (கக)

வேறு.

தேம லங்கலணி மாமணி மாப்பிற் செம்ம லங்கயல்கள் செங்கம லத்தண்
பூம் லங்கவெதிர் பாய்வன மாடே புள்ள லம்புதிரை வெள்வளை வாலித்
தாம லங்குக் டடம்பனை சூழந் தண்ம ருங்குதொழு வார்கட மும்மை
மாம லங்களற வீடரு டில்லை மல்ல லம்பதியி னெல்ல வணங்கி. (கஉ)

நாக சூதவகு ளஞ்சர ளங்குழ் நாளி கேரயில வங்க நரந்தம்
பூக் ஞாழல் குளிர் வாழை மதுகம் பொதுளும் வஞ்சிபல வெங்கு நெருங்கி
மேக சாலமலி சோலைக் ளாகி நீது கோகில மிடைந்து மிழற்றப்
போக பூமியினு மிக்கு விளங்கும் பூம்பு றம்பனை கடந்து புருந்தார். (கங)

வன்னி கொன்றை வழை சண்பக மார மலர்ப்ப லாசொடு செருந்திமற் தாரங்
கன்னி காரங்குர வங்கமழ் புன்னை கற்ப பாடலிகள் கூவின மோங்கித்
துன்னு சாதிமரு மாலதி மௌவ றுதைந்த நந்திகர வீர மிடைந்த
பன்ம லர்ப்புனித நந்த வணங்கள் பணிந்து சென்றனன் மணங்கமழ் தாரான். (கச)

இடம ருங்குதனி நாயகி காண வேழ்பெ ரும்புவன முய்ய வெடுத்து
நடந வின்றருள் சிலம்பொலி போற்று நான்ம றைப்பதியை நாளும் வணங்கக்
கடல்வ லங்கொள்வது போற்புடை சூழந் காட்சி மேலிமிகு சேட்செல வோங்குந்
தடம ருங்குவளர் மஞ்சிவ ரிஞ்சித் தண்கிடங்கை யெதிர் கண்டு மகிழ்ந்தார். (கஈ)

மன்று ளாடுமது வின்னசை யாலே மறைச்ச ரும்பறை புறத்தின் மருங்கே
குன்று போலுமணி மாமதில் சூழந் குண்ட கழக்கமல வண்டலர் கைதைத்
துன்று நீறுபுனை மேனிய வாகித் தாய நீறுபுனை தொண்டர்க ளென்னச்
சென்று சென்றுமுரல் கின்றன கண்டு சிந்தை யன்பொடு தினைத்தெதிர் சென்றார். (க)

பார்வி ளங்கவளர் நான்மறை நாதம் பயின்ற பண்புயிக வெண்கொடி யாடுஞ்
சீர்வி ளங்குமணி நாவொலி யாலுந் திசைக் ணைக்கெதிர் புறப்பட லாலுந்
தார்வி ளங்குவரை மாப்பி னயன்பொற் சதுர்மு கங்களை வாயின் தில்லை
பூர்வி ளங்குதிரு வாயிலக் ணன்கி னுத்த ரத்திசையின் வாயின்மு னெய்தி. (கஊ)

வேறு.

அன்பின் வந்தெதிர் கொண்டசீ ரடியா ரவர்க ளோநம்பி யாருரர் தாமோ
முன்பி றைஞ்சின ரியாவரென் றறியா முறைமை யாலெதிர் வணங்கி மகிழ்ந்து
பின்பு கும்பிடும் விருப்பி னிறைந்து பெருகு நாவனக் ரார்பெரு மாணும்
பொன்பி றங்குமணி மாளிகை நீடும் பொருவி றந்ததிரு வீதி புருந்தார். (கஅ)

அங்கண் மாமறை முழங்கு மருங்கே யாட ரம்பைய ரரங்கு முழங்கு
மங்குல் வானினியிசை யைந்து முழங்கும் வாச மாலைகளின் வண்டு முழங்கும்
பொங்குமன்பருவி கண்பொழி தொண்டர் போற்றி சைக்குமொலி யெங்குமுழங்குந்
திங்க டங்குசடை கங்கை முழங்குந் தேவ தேவர்புரி புந்திரு வீதி. (கக)

போக நீடுநிதி மன்னவன் மன்னும் புரங்க் ளொப்பன வரம்பில வேங்கி
மாக முன்பருகு கின்றன போலு மாளி கைக்குல மிடைந்த பதாகை
யோக சிந்தைமறை யோர்கள் வளர்க்கு மோம னாமமுயர் வானி லெப்ப
மேக பந்திகளின் மீதிடை யெங்கு மின்னு டங்குவன வென்ன விளங்கும். (க00)

ஆடு தோகைபுடை நாசிக டோறு மரணி தந்தசுட ராகுதி தோறு
மாடு தாமமணி வாயில்க டோறு மங்க லக்கலசம் வேதிகை தோறுஞ்
சேடு கொண்டவொளி தேர்நிறை தோறுஞ் செந்நெ லன்னமலை சாலகடோறு
நீடு தண்புனல்கள் புந்தர் டோறு நிரந்த தேவர்கண நீளிரை தோறும். (க0க)

எண்ணில் பேருல கனைத்தினு முள்ள வெல்லையில்கழகு சொல்லிய வெல்லா
மண்ணி லிப்பதியில் வந்தன வென்ன மங்க லம்பொலி வளத்தன வாகிப்
புண்ணி யப்புனித வன்பர்கண் முன்பு புகழ்ந்து பாடல் புரிபொற்பின் விளங்கு
மண்ண லாடுதிர வம்பலஞ் சூழ்ந்த வம்பொன் வ்தியினை நம்பிவ ணங்கி. (க0உ)

மால யன்சை மகன்பெருந் தேவர் மற்று முள்ளவர்கண் முற்று நெருங்கிச்
சீல மாமுனிவர் சென்றுயின் துன்னித் திருப்பி ரம்பினடி கொண்டி தினைத்துக்
கால நேர்படுதல் பார்த்தய னிற்பக் காத லன்பர்கண நாதர் புகும்பொற்
கோல நீடுதிர வாயி லிறைஞ்சிக் குவித்த செங்கைதலை மேற்கொடி புக்கார். (க0ங்)

வேறு.

பெருமதில் சிறந்த செம்பொன்மா ளிகையின் பிறங்குபே ரம்பல மேரு
வருமுறை வலங்கொண் டிறைஞ்சிய பின்னர் வணங்கிய மகிழ்வொடும் புருந்தா
ரருமறை முதலி னடுவினிற் சிரத்தி லன்பர்தஞ் சிந்தையி லலர்ந்த
திருவள ரொளிகூழ் திருச்சிற்றம் பலமுன் நிருவணுக் கன்றிரு வாயில். (க0ச)

வையகம் பொலிய மறைச்சிலம் பார்ப்ப மன்றுளே மாலயன் நேட
வையர்தாம் வெளியே யாடுகின் றுரை யஞ்சலி மலர்ந்தி முன்போற்றுங்
கைகளோ தினைத்த கண்களோ வந்தக் கரணமோ கலந்தவன் புந்தச்
செய்தவம் பெரியோன் சென்றுதாழ் தெழுந்தான் நிருக்களிற் றுப்படி மருங்கு. ()

ஐந்துபே ரறிவுக் கண்களே கொள்ள வளப்பருங் கரணங்க ணைக்குஞ்
சிந்தையே யாகக் குணமொரு மூன்றுந் திருந்துசாத் துவிகமே யாக
விற்துவாழ் சடையா னுமொ னந்த வெல்லையி நறிய்ப்பெருங் கூத்தின்
வந்தபே ரின்ப வெள்ளத்துட் டினைத்து மாறிலா மகிழ்ச்சியின் மலர்ந்தார். (க0சு)

தெண்ணிலா மலர்ந்த வேணியா யுன்றன் நிருநடங் கும்பிடப் பெற்று
மண்ணிலே வந்த பிறவியே யெனக்கு வாலிதா பின்பமா மென்று
கண்ணிலா னந்த வருவிநீர் சொரியக் கைம்மல ருச்சிமேற் குவித்துப்
பண்ணினு னீடி யறிவரும் பதிகம் பாடினார் பரவினார் பணிந்தார். (க0௭)

தடுத்துமுன் னாண்ட தொண்டனார் முன்பு தனிப்பெருந் தாண்டவம் புரிய
வெடுத்தசே வடியா ரருளிநாற் றாள மெறிபுனன் மறிதிரைப் பொன்னி
மடுத்தநீர் வண்ணப் பண்ணையா ருரில் வருகரும் பாலென வானி
லெத்தபோ தினிலவந் தெழுந்ததோர் நாதவ கேட்டலு மதுவுணர்ந் தெழுந்தார். ()

ஆடுகின் நவர்பே ரருளினு னிகழ்ந்த வப்பணி சென்னிமேற் கொண்டி
குடுதங் கரங்க ளஞ்சலி கொண்டி தொழுந்தொறும் புறவிடை கொண்டி
மாடுபே ரொளியின் வளருமம் பலத்தை வலங்கொண்டி வணங்கினர் போந்து
நீடுவான் பணிய வுயர்ந்த பொன் வரைபோ னிலையெழு கோபுரங் கடந்து. (க0௭)

நின்றனோ புரத்தை நிலமுறப் பணிந்து நெடுந்திரு வீதியை வணங்கி
மன்றலார் செல்வ மறுகிற டேகி மன்னிய திருப்பதி யதனிற்
தென்றிசை வாயில் கடந்துமுன் போந்து சேட்படு திருவெல்லையிறைஞ்சிக்
கொன்றை வார்சடையா னருளையே நினைவார் கொள்ளிடத் திருந்தி கடந்தார். (கக0)

வேறு.

புறந்தருவார் போற்றிசைப்பப் புரிமுந்து லணிமாற்ப
ரம்பயந்தா டிருமுலைப்பா லமுதுண்டு வளர்ந்தவர்தாம்
பிறந்தருளும் பெரும்பேறு பெற்றதென முற்றுலகிற்
சிறந்தபுகழ்க் கழுமலமார் திருப்பதியைச் சென்றிணைந்தார். (கக1)

பிள்ளையார் திருவவதா ரஞ்செய்த பெரும்புகலி
புள்ளான மிதியெனென் றுரெல்லைப் புறம்வணங்கி
வள்ளலார் வலமாக வரும்பொழுதின் மங்கையிடங்
கொள்ளுமால் விடையானு மெதிர்காட்சி கொடுத்தருள. (கக2)

மண்டியபே ரன்பினால் வன்றெண்டர் நின்றிறைஞ்சித்
தெண்டிரைவே லையின் மிதந்த திருத்தோணி புரத்தாரைக்
கண்டுகொண்டேன் கயிலையினில் வீற்றிருந்த படியென்று
பண்டருயின் னிசையின்ற திருப்பதிகம் பாடினார். (கக3)

இருக்கோல மிடம்பெருமா னெதிரின்று மெழுந்தருள
வெருக்கோளும் றதுநீங்க வாருமேற் செலவிரும்பிப்
பெருக்கோதஞ் சூழ்புறவப பெரும்பதியை வணங்கிப்போய்த்
திருக்கோலக் காவணங்கிச் செந்தமிழ்மா லைகன்பாடி. (கக4)

தேனார்க்கு மலர்ச்சோலைத் திருப்புன்கூர் நம்பர்பா
லானாப்பே ரன்புமிக வடியடைந்து தமிழ்பாடி
மாணார்க்குங் கரதலத்தார் மகிழ்ந்தவிடம் பலவணங்கிக்
காணார்க்கு மலர்த்தடஞ்சூழ் காவிரியின் கரையணைந்தார். (கக5)

வம்புலா மலரலைய மணிகொழித்து வந்திழியும்
பைம்பொன்னார் கரைப்பொன்னிப் பயிற்ற்த்தம் படிந்தாடித்
தம்பிரான் மயிலாடு துறைவணங்கித் தாவில்சே
ரம்பர்மா காளத்தி னமர்த்தபிரா னடிபணிந்தார். (கக6)

மின்னாச்செஞ் சடையண்ணல் விரும்புகிருப் புகலூரை
முன்னாகப் பணிந்தேத்தி முதல்வன்ற னருணினேந்து
பொன்னாரு முத்தரியம் புரிமுந்து லணிமாற்பார்
தென்னாவ லூராளி திருவாரூர் சென்றிணைந்தார். (கக7)

தேவாரு நெடுவீதித் திருவாரூர் வாழ்வாருக்
காராத காதலினம் மாளுர ஹமழைக்க
வாரானின் ருனவனை மகிழ்ந்தெதிர்கொள் வீரென்று
நீராருஞ் சடைமுடிமே னிலவணின்தா ருஞ்செய்தார். (கக8)

தம்பிரா னருஞ்செய்யத் திருத்தொண்ட ரதுசாற்றி
யெம்பிரா னாருடா னிருந்தபரி சிதுவானு
னம்பிரா னாவா ரவரன்றே யெனாலத்தா
லுமபர்தா டிழிந்ததென வெதிர்கொள்ள வுடனெழுந்தார். (கக9)

மாளிகைகண் மண்டபங்கண் மருங்குபெருங் கொடிநெருங்கத்
தாளிநெடுந் தோரணமூந் தழைக்கமுருங் குழைத்தொடையு
நீளிலைய கதலிகளு ளிறைந்தபசும் பொற்றசம்பு
மோளினெடு மணிவிளக்கு முயர்வாயி ரெறுநிறைத்தார்.

(கஉ௦)

சோதிமணி வேதிகைக நேறுஞ்சாந் தணிநீலிக்
கோதில்பொரி பொற்சண்ணங் குளிர்நாள் மணிபரப்பித்
தாதிவர்பூந் தொடைமாலத் தண்பந்தர் களுஞ்சமைத்து
வீதிகணுண் கௌடங்க விரைப்பணிநீர் மிசைவிட்டார்.

(கஉ௧)

மங்கலகீ தம்பாட மழைநிகர்நா ரியமுழங்கச்
செங்கயற்கண் முற்றிழையார் தெற்றிதொறு நடம்பயில
நங்கள் பிரான் நிருவாநர் நகர்வாழ்வார் நம்பியைமுன்
பொங்கெயினீ டிருவாயிற் புறமுறவந் தெனுகொண்டார்.

(கஉ௨)

வேறு

வந்தெதிர் கொண்டு வணங்குவார்முன் வன்றெண்ட ரஞ்சலி கூப்பிவந்து
சிந்தை களிப்புற வீதியூடு செல்வார் திருத்தொண்டர் தம்மைநோக்கி
யெந்தை யிருப்பது மாநுரவ ரெம்மைபு மாள்வரோ கேள்ரென்னுஞ்
சந்த விசைப்பதி கங்கன்பாடித் தம்பெருமான்நிறு வாயில் சாரந்தார்.

(கஉ௩)

வானுற நீடிரு வாயினோக்கி மண்ணுற வைந்துறுப பால்வணங்கித்
தேனிறை கற்பக வாசமாலத் தேவா சிரியன் ரெழுதிறைஞ்சி
யூனு முயிரு முருக்குமன்பா லுசசிசு வித்தசெங் கைகளோடுந்
தூறுங் கொன்றையன் மூலட்டானஞ் சூழ்திரு மாளிகை வாயில்புக்கார்.

(கஉ௪)

புற்றிடங் கொண்ட புராதனனைப் பூங்கோயின் மேய பிரானையார்க்கும்
பற்றிட மாய பரம்பொருளைப் பார்ப்பதி பாகனைப் பங்கயத்தா
ளற்சனை செய்ய வருள்புரிந்த வண்ணலை மணியிசை வீழ்த்திறைஞ்சி
நற்றமிழ் நாவலர் கோனுடம்பா னன்மையின் றன்மையை மெய்ம்மைபெற்றான்.

()

அன்பு பெருக வருகியுள்ள மலையவட் டாங்கபஞ் சாங்கமாக
முன்பு முறைமையி னூவ்வணங்கி முழுவிலாக் காதன் முதிர்வோங்கி
நன்புல னாகிய வைந்துமொன்றி நாயகன் சேவடி யெய்தப்பெற்ற
வின்பவெள் ளத்திடை மூழ்கினின்றே யின்னிசை வண்டமிழ் மாலபாட.

(கஉ௫)

வாழிய மாமறைப் புற்றிடங்கொண் மன்னவ னாரந் ளாலோர்வாக்குத்
தோழமை யாக வுனக்குநம்மைத் தந்தன நாமுன்பு தொண்டுகொண்ட
வேள்வியி லன்றிநீ கொண்டகோல மென்றும் புனைந்துநின் வேட்கைதீர
வாழிமண் மேல்வினை யாடுவாயென் றுநூர் கேட்க வெழுந்ததன்றே.

(கஉ௬)

கேட்க விரும்பிவன் ரெண்டரென்றுங் கேடிலா தானே யிறைஞ்சினின்றே
யாட்கொள வந்த மறையவனே யாந் தமர்ந்த வருமணியே
வாட்கயல் கொண்டகண் மங்கைபங்கா மற்றும் பெரிய கருணையன்றே
நாட்கம லப்பதந் தந்ததின்று நாயினே னைப்பொரு ளாகவென்றார்.

(கஉ௭)

என்று பலமுறை யால்வணங்கி யெய்திய வுள்ளக்க ளிப்பினோடும்
வென்றி யடல்விடை போனாட்து வீதி விடங்கப் பெருமான்முன்பு
சென்று தொழுது துதித்துவாழ்ந்து திருமாளி கைவலஞ் செய்துபோந்தா
ன்று முதலடி யார்க்கெல்லாந் தம்பிரான் ரெழுமரன் றேயறைந்தார்.

(கஉ௮)

மைவளர்கண்ட ருளினாலே வண்டமிழ் நாவலர் தம்பெருமான்
சைவ விடங்கி னணிபுனைந்து சாந்தமு மாலையுந் தாருமாகி
மெய்வளர் கோலமெல் லாம்பொலிய மிக்க விழுத்தவ வேந்தரென்னத்
தெய்வ மணிப்புற்று ளாரைப்பாடித் திளைத்து மகிழ்வொடுஞ் செல்லாநின்றார். (கூஉ௦)

வேறு

இதற்குமு னெல்லே யில்லாத் திருநக ரிதனுள் வந்து
முதற்பெருங் கயிலை யாதி முதலவர்தம் பங்கி னாட்குப்
பொதுக்கடிந் துரிமை செய்யும் பூங்குழற் சேடி மாரிற்
கதிர்த்தபூ ணேந்து கொங்கைக் கமலினி யவத ரித்தான். (கூஉ௧)

கதிர்மணி பிறந்த தென்ன வுருத்திர கணிகை மாராம்
பதியிலார் குலத்திற் றேன்றிப் பரவையா ரென்னு நாமம்
விதியுளி விளக்கத் தாலே மேதகு சான்றோ ரான்ற
மதியணி புனித னன்னாண் மங்கல வணியாற் சாத்தி. (கூஉ௨)

பரவினர் காப்புப் போற்றிப் பயில்பெருஞ் சுற்றற் திங்கள்
விரலிய பருவந் தோறும் விழாவணி யெடுப்ப மிக்கோர்
வரமலர் மங்கை யிங்கு வந்தன னென்று சிந்தை
தரவரு மகிழ்ச்சி பொங்கத் தளர்நடைப் பருவஞ் சேர்ந்தார். (கூஉ௩)

மானிளம் பிணையோ தெய்வ வளரின முகையோ வாசத்
தேனிளம் பதமோ வேலைத் திரையிளம் பவள வல்லிக்
கானிளங் கொடியோ திங்கட் கதிரிளங் கொழுந்தோ காமன்
ரூனிளம் பருவங் கற்குந் தனியிளந் தனுவோ வென்ன. (கூஉ௪)

நாடுமின் பொற்பு வாய்ப்பு நாளுநான் வளர்ந்துபொங்க
வாடுமென் கழங்கும் பந்து மம்மனை யூசலின்ன
பாடுமின் னிசையுந் தங்கள் பனிமலை வல்லி பாதுங்
கூடுமென் புருகப் பாடுங் கொள்கையோர் குறிப்புத் தோன்ற. (கூஉ௫)

பின்னாமைப் பருவ மீதாம் பேதைமைப் பருவ நீங்கி
யள்ளதற் கமைந்த பொற்பா லங்கன்மெய்த் தனங்க ளீட்டங்
கொள்ளிக் குயர்வபோன்ற கொங்கைகோங் கரும்பை வீழ்ப்ப
வுள்ளமெய்த் தன்மை முன்னே யுண்மையுந் தோன்ற வுய்ப்பார். (கூஉ௬)

பாங்கியர் மருங்கு சூழப் படரொளி மறுகு சூழத்
தெங்கமழ் குழலின் வாசந் திசையெலாஞ் சென்று சூழ
வொங்குபூங் கோயி லுள்ளா ரொருவரை யன்பி னோடும்
பூங்குழல் வணங்க வென்றும் போதுவா ரொருநாட் போந்தார். (கூஉ௭)

ஆணிசிலம் படிகள் பார்வென் றடிப்படுத் தனமென் றார்ப்ப
மணிகிளர் காஞ்சி யல்குல் வரியர வுலகை வென்ற
துணிவுகொண் டார்ப்ப மஞ்ச சுரிசூழற் கழிய விண்ணும்
பணியுமென் றினவண் டார்ப்பப் பரவையார் போதும் போதில். (கூஉ௮)

புற்றிடம் விரும்பி னூரைப் போற்றினர் தொழுது செல்வார்
சுற்றிய பரிசு னங்கள் சூழுவா னுடைய நம்பி
நற்பெரும் பாண்மை கூட்ட நகைபொதிந் திலங்கு செங்குயர்
விற்புரை நுதலின் வேற்கண் விழுங்கிழை யவரைக் கண்டார். (கூஉ௯)

வேறு.

கற்பகத்தின் பூங்கொம்போ காமன்றன் பெருவாழ்வோ
பொற்புடைய புண்ணியத்தின் புண்ணியமோ புயல்சுமந்து
விற்குவனே பவளமலர் மதிபூத்த விரைக்கொடியோ
வற்புதமோ சிவனருளோ வறியேனென் நதிசயித்தார்.

(கச௦)

ஓவியநான் முகனெழுத வொண்ணுமை யுள்ளத்தான்
மேலியதன் வருத்தமுற விதித்ததொரு மணிவிளக்கோ
மூவுலகின் பயனாகி முன்னின்ற தெனநினைந்து
நாவலர்கா வலர்நின்றார் நடுகின்றார் படைமதஞர்.

(கச௧)

தண்டரள மணித்தோடுங் தகைத்தோடுங் கடைபிறழங்
கெண்டைநெடுங் கண்வியப்பக் கிளரொளிப்பூ ணுரவோனை
யண்டர்பிரான் நிருவருளா லயலறியா மனம்விரும்பப்
பண்டைவிதி கடைகூட்டப் பரவையா ருங்கண்டார்.

(கச௨)

கண்கொள்ளாக் கவின்பொழிந்த திருமேனி கதிர்விரிப்ப
விண்கொள்ளாப் பேரொளியா நெதிர்தோக்கு மெல்லியலுக்
கெண்கொள்ளாக் காதலின்முன் பெய்தாத தொருவேட்கை
மண்கொள்ளா நாண்மடமச் சம்பயிர்ப்பை வலிந்தெழலும்.

(கச௩)

முன்னேவந் தெதிர்ந்தோன்று முருகனோ பெருகொளியாற்
றன்னேரின் மாறனோ தார்மார்பின் விஞ்சையனோ
மின்னேர்செஞ் சடையண்ணன் மெய்யருள்பெற் றுடையவனோ
வென்னேயென் மனந்திரித்த விவன்யாரோ வெனநினைந்தார்.

(கச௪)

அண்ணலவன் மன்மருங்கே யளவிற்றத் காதலினோ
லுண்ணிறையுங் குணநான்கு மொருபுடைசாய்ந் தனவெனினும்
வண்ணமலர்க் கருங்கூந்தன் மடக்கொடியை வலிதாக்கிக்
கண்ணுதலைத் தொழுமன்பே கைக்கொண்டு செலவுப்ப.

(கச௫)

பாங்கோடிச் சிலைவளைத்துப் படையநங்கன் விடுபாணந்
தாங்கோலி யெம்மருங்குந் தடைசெய்ய மடவரலுந்
தேங்கோதை மலர்க்குமுன்மேற் சிறைவண்டு கலந்தார்ப்பப்
பூங்கோயி லமர்ந்தபிரான் பொற்கோயில் போய்ப்புகுந்தான்.

(கச௬)

வன்றொண்ட ரதுகண்டென் மனங்கொண்ட மயிலியலி
னின்றொண்டைச் செங்கனிவா யிளங்கொடிதான் யாரென்ன
வன்றற்கு முன்னின்ற ரவர்நங்கை பரவையார்
சென்றும்பர் தரத்தார்க்குஞ் சேர்வரியா ரெனச்செப்ப.

(கச௭)

பேர்பரவை பெண்மையினிற் பெரும்பரவை விரும்பல்கு
லார்பரவை யணிதிகழு மணிமுறுவ லரும்பரவை
சீர்பரவை யாயினு டிருவுருவின் மென்சாய
லோர்பரவை யிடைப்பட்ட வென்னாசை யெழுபரவை.

(கச௮)

என்றினைய பலவுநினைந் தெம்பெருமா னருள்வகையான்
முன்றொடர்ந்து வருங்காதன் முறைமையினுந் றொடக்குண்டு
நன்றெனையாட் கொண்டவர்பா னண்ணுவனென் றுண்மகிழ்ந்து
சென்றுடைய நம்பியும்போய்த் தேவந்நிரான் கோயில்புக,

(கச௯)

பரவையார் வலங்கொண்டு பணிந்தேத்தி முன்னரே
பூவலனார் கோயிலினின் றெருமருங்கு புறப்பட்டார்
விரவுபெருங் காதலினுன் மெல்லியலார் தமைவேண்டி
யரலினு ரம்புனைந்தா ரடிபணிந்தா ரானுரர்.

(௧௫௦)

அவ்வாறு பணிந்தேத்தி யணியாளர் மணிப்புற்றின்
மைவாழந் திருமிடற்று வானவர்பா னின்றும்போந்
தெவவாறு சென்றாளென் னின்னுயிரா மன்னமெனச்
செவவாய்வெண் ணகைக்கொடியைத் தேடுவா ராயினார்.

(௧௫௧)

வேறு.

பாச மாம்பினைப் பற்றறுப் பான்மிரு
மாசை மேலுமொ ராசை யளிப்பதோர்
தேசின் மன்னியென் சிந்தை மயக்கிய
வீச னூரநு ளெந்நெறிச சென்றதே.

(௧௫௨)

உம்பர் நாயகர் தங்கழ லல்லது
நம்பு மாற்றி யேனை நடுக்குற
வம்பு மால்செய்து வல்லியி னெல்கியின்
றெம்பி ரானரு ளெந்நெறிச சென்றதே.

(௧௫௩)

பந்தம் வீடு தரும்பர மன்கழல்
சிந்தை யார்வுற வுன்னுமென் சிந்தையை
வந்து மால்செய்து மாணென வேவிழித்
தெந்தை யாரரு ளெந்நெறிச சென்றதே.

(௧௫௪)

என்று சாலவு மாற்றல ரென்னுயிர்
நின்ற தெங்கென நித்திலப் பூண்முலை
மன்றல் வார்குழல் வஞ்சியைத் தேடுவான்
சென்று தேவா சிரியனைச் சேர்ந்தபின்.

(௧௫௫)

காவி நேர்வருங் கண்ணியை நண்ணுவான்
யாவ ரோடு முரையியம் பாதிருந்
தாவி நல்குவ ரானுரை யாண்டவர்
பூவின் மங்கையைத் தந்தெனும் போழ்தினில்.

(௧௫௬)

நாட்டு நல்லிசை நாவலு ரன்சிந்தை
வேட்ட மின்னிடையின்னமு தத்தினைக்
காட்டு வேன்கட லைக்கடைந் தென்பபோற்
பூட்டு மேழ்பிரித் தேரோன் கடல்புக.

(௧௫௭)

எய்து மென்பெடை யோடிரை தேர்ந்துண்டு
பொய்கை யிற்பகல் போக்கிய புள்ளினம்
வைகு சேக்கைகண் மேற்செல வந்தது
பையுண் மால தமியோர் பணிப்புற.

(௧௫௮)

பஞ்சின் மெல்லடிப் பாவைய ருள்ளமும்
வஞ்ச மாக்கடம் வல்வினை யும்மர
னஞ்செ முத்து முணரா வறிவிலோர்
நெஞ்சு மென்ன விருண்டதுண்டவான்.

(௧௫௯)

மறுவில் இரந்தவன் ஞெண்டர் வருந்தினு
லிறும ருங்குலார்க் கியார்பிழைப் பாரென்று
நறும லர்க்கங்கு னங்கைமுன் கொண்டபுன்
முறுவ லென்ன முகிழ்த்தது வெண்ணிலா.

(கக௦)

அரந்தை செய்வார்க் கழுங்கித்தம் மாருயிர்
வரன்கை தீண்ட மலர்குல மாதர்போற்
பரந்த வெம்பகற் கொல்கிப் பனிமதித்
கரங்க ஊண்ட வலர்ந்த கயிரவம்,

(கக௧)

தோற்று மன்னுயிர் கட்கெலாந் தாய்மையே
சாற்று மின்பமுந் தண்மையுந் தந்துபோ
யாற்ற வண்டமெ லாம்பரந் தண்ணல்வெண்
ணீற்றின் பேரொளி போன்றது நீணிலா.

(கக௨)

வாவி புள்ளொலி மாறிய மாலையி
னுவ லூரரு நங்கை பரவையாம்
பாவை தந்த படர்பெருங் காதுலு
மாவி சூழ்ந்த தனிமைபு மாயினார்.

(கக௩)

தத்தி ருக்கண் னெரிதழு லிற்பட்டு
வெந்த காமன் வெளியே யுருச்செய்து
வந்தென் முன்னின்று வாளி தொடுப்பதே
யெந்தை யாரரு ிரவ்வண்ண மோவென்பார்.

(கக௪)

ஆர்த்தி கண்டிமென் மேனின் முழங்கதிர்
தூர்ப்ப தேயெனைத் தொண்டுகொண் டாண்டவர்
நீர்த்த ரங்க நெடுங்கங்கை நீண்முடிச்
சாத்தும் வெண்மதி போன்றிலை தண்மதி.

(கக௫)

அடுத்து மேன்மே லலைத்தெழு மாழியே
தடுத்து முன்னெனை யாண்டவர் தாமுணை
கடுத்த நஞ்சன் நரங்க கரங்கனா
வெடுத்து நீட்டுநீ யென்னையின் றென்செயாய்.

(கக௬)

பிறந்த தெங்கள் பிரான்மல யத்திடைச்
சிறந்த ணைந்தது தெய்வநீர் நாட்டினிற்
புறம்ப ணைத்தடம் பொங்கமுல் வீசிட
மறம்ப யின்றதெங் கோதமிழ் மாருதம்.

(கக௭)

இன்ன தன்மைய பின்னு மியம்புவான்
மன்னு காதல னாகிய வள்ளல்பாற்
றன்ன ரும்பெற னெஞ்சு தயங்கப்போ
மன்ன மன்னவன் செய்கை யறைகுவாம்.

(கக௮)

வேறு.

கனங்கொண்ட மணிகண்டர் கழல்வணங்கிக் கணவனைமுன் ஐயுவான் போலு
வினங்கொண்ட சேடியர்க்குள் புடைசூழ வெய்துபெருங் காத லோடுந்
தனங்கொண்டு தளர்மருங்குந் பாவையுமவன் றெஞ்ஞாடர்பாற் றனித்துச் சென்ற
முனுக்கொண்டு வரும்பெரிய மயல்கொண்டு தன்மணிமா ளிகைகையுந் சார்ந்தான்.

சிறிதே ஊபுரங்க ளறிந்தனபோற் சிறிதளவே யொலிப்ப் முன்னர்
வேறொருவ ருடன்பேசான் மெல்லவடி யொதுங்கிமா ளிகையின் மேலா
லேறிமா கத்தணைத் திலங்குமணி வேதிகையி னலங்கொள் பொற்கான்
மாறினமலர்ச் சேக்கைமிசை மணிகிலா முன்றின்மருங் கிருந்தான் வந்து. (கஎ0)

அவ்வளவி லருகிருந்த சேடிதனை முகனோக்கி யாழ் ராண்ட
மைவிரவு கண்டரைநாம் வணங்கப்போ மறுகெதிர்வத் தவரா ரென்ன
விவ்வுலகி லந்தணரா யிருவர்தே டொருவர்தா மெதிரின் ருண்ட
சைவமுதற் திருத்தொண்டர் தம்பிரான் ரோமுனா நம்பி யென்றான். (கஎக)

என்றவுரை கேட்டலுமே யெம்பிரான் நமரேயோ வென்றா முன்னம்
வன்றெண்டர் பால்வைத்த மனக்காத லளவின்றி வளர்ந்து பொங்க
நின்றநிறை நாண்முதலாக் குணங்களுட னீங்கவுயி ரொன்றுத் தாங்கி
மின்றயங்கு துண்ணிடையாள் வெவ்வுயிர்த்து மெல்லணைமேல் வீழ்த் தபோது. ()

ஆரதறுஞ் சேராட்டி யரும்பணிநீர் நறுத்திவலையருகு வீசி
யீரவிளந் தளிர்குளிரப் படுத்துமட வார்செய்த விவையு மெல்லாம்
பேரமுலி னெய்சொரிந்தா லொத்தனமற் ததன்மீது சமிதை யென்ன
மாநுந்தன் பெருஞ்சிலையின் வலிகாட்டி மலர்வாளி சொரிந்தான் வந்து. (கஎக)

மலரமளித் துயிலாற்றான் வருந்தென்றன் மருங்காற்றான் மங்குல் வானி
னிலவுமிழுந் தழலாற்றா ணிறையாற்றும் பொறையாற்ற நீர்மை யோடுங்
கலவமயி லெனவெழுந்து கருங்குழலின் பரமாற்றாக் கைய ளாகி
யிலவவிதழ்ச் செந்துவாவாய் நெகிழ்தாற்றா மையின்வறிதே யின்ன சொன்னான். ()

வேறு.

கத்தங் கமழ்மென் குழலீ ரிதுவென் கலவாண் மதியங் கனல்வா னெனையிச்
சந்தின் நழலைப் பணிநீ ரளவித் தடவுங் கொடியீர் தவிர் தவிர்
வந்திங் குலவு நிலவும் விரையார் மலயா னிலமு மெரியாய் வருமா
லந்தண் புனலு மரவும் விரவுஞ் சடையா னருள்பெற் றுடையா ரருளார். (கஎக)

புலரும் படியன் நிரவென் னளவும் பொறையு கிறையு மிறையுத் தரியா
வுலருந் தனமு மனமும் வினையே னெருவே னளவோ பெருவாழ் வுரையீர்
பலரும் புரியுந் துயர்தா னிதுவோ படைமன் மதனாற் புடைசின் நகலா
ரவருந் நிலவு மலரு முடியா ரருள்பெற் றுடையா ரவரோ வறியார். (கஎக)

தேருங் கொடியு மிடையு மறுகிற் திருவா ருரார் நீரே யல்லா
லாரென் றுயர மறிவா ரடிகே ளடியே னயரும் படியோ விதுதா
னீரும் பிறையும் பொறிவா ளரவின் னிரையு கிரைவெண் டலையின் புடையே
யூருஞ் சடையீர் விடைமேல் வருவீ ருமதன் பிலர்போல் யானோ வறுவேன். (கஎக)

என்றின் னனவே பலவும் புகலு மிருளா ரளகச் சுருளோ தியையும்
வன்றெண் டரையும் படிமேல் வரமுன் பருள்வா னருளும் வகையார் நினைவார்
சென்றும் பார்களும் பணியுஞ் செல்வத் திருவா ருர்வாழ் பெருமா னடிக்
ளன்றங் கவர்மன் றிலநீர் செயுமென் றடியா ரறியும் படியா லருளி. (கஎக)

மன்னும் புகழ்நா வலர்கோன் மகிழ மங்கை பரவை தன்னைத் தத்தோ
மின்னவ் வகைநம் மடியா ரறியும் படியே யுரைசெய் தன்மென் றருளிப்
பொன்னின் புரிபுன் சடையன் விடையன் பொருமா கரிய னுரிவை புனைவா
ன்னன்ன நட்டையாள் பரவைக் கணிய தாழ் ரன்பான் மணமென் றருள. (கஎக)

தடுத்தாட்கொண்டபுராண்ம.

காமத் துயரிற் கவல்வார் நெஞ்சிற் கரையில் லிருந்ந கங்கு கழிப்போம்
யாமத் திருநும் புலரக் கதிரோ நெழுகா லையில்வந் தடியார்
சேமத் துணையா மவர்பே ரருளைத் தொழுதே திருநா வலர்கோன் மகிழத்
தாமக் குழலாள் பரவை வதுவை தருநீர் மையினு னிகழச் செய்தார். (கஅ0)

வேறு.

தென்னுவ லூர்மன்னன் நேவர்பிரான் நிருவருளான்
மின்னுந் கொடிமருங்குந் பரவையெனும் மெல்லியறன்
பொன்னுரு முலையோங்கற் புணர்குவடே சார்வாகப்
பன்னுநும் பயில்யோகம் பரம்பரையின் விரும்பினார். (கஅக)

தன்னையா ளுடையபிரான் சரணா விந்தமலர்
சென்னியிலுஞ் சிந்தையிலு மலர்வித்துத் திருப்பதிகம்
பன்னுதமிழ்த் தொடைமாலை பலசாத்திப் பரவையெனு
மின்னிடையா ளுடன்கூடி விளையாடிச் செல்கின்றார். (கஅஉ)

வேறு.

மாதுடன் கூட வைகி மாளிகை மருங்கு சோலை
போதலர் வாவி மாடு செய்குன்றின் புடையோர் தெற்றிச்
சீதளத் தரளப் பந்தர்ச் செழுந்தவி சிழிந்து தங்க
ணுதர்பூங் கோயி னண்ணிக் கும்பிடும் விருப்பா னம்பி. (கஅங)

அந்தரத் தமரர் போற்று மணிகிள ராடை சாத்திச்
சந்தனத் தளறு தோய்ந்த குங்குமக் கலவை சாத்திச்
சந்தரச் சுழியஞ் சாத்திச் சுடர்மணிக் கலன்கள் சாத்தி
யிந்திரத் திருவின் மேலா மெழின்மிக விளங்கித் தோன்ற. (கஅச)

கையினிற் புனைபொற் செண்டுங் காதினி லிலங்கு தோடு
மெய்யினிற் றுவளு தூலு நெற்றியின் விளங்கு நீறு
மையனுக் கழகிதாமென் றுயிழை மகளிர் போற்றச்
சைவமெய்த் திருவின் கோலந் தழைப்பவீ தியினைச் சார்ந்தார். (கஅரு)

நாவலூர் வந்த சைவ நற்றவக் களிதே யென்று
மேவலர் புரங்கள் செற்ற விடையவர்க் கன்ப வென்றுந்
தாவில்சீர்ப் பெருமை யாருந் மறையவர் தலைவ வென்று
மேவின் ரிரண்டு பாலும் வேறுவே ருகப் போற்ற. (கஅசு)

கைக்கடா குரங்கு கோழி சிவல்கவு தாரி பற்றிப்
பக்கமுன் போது வார்கள் பயின்மொழி பயிற்றிச் செல்ல
மிக்கபூம் பிடகை கொள்வோர் விரையடைப் பையோர் சூழ
மைக்கருங் கண்ணி னூர்கண் மறுகனை மறுகில் வந்தார். (கஅ௭)

பொலங்கலப் புரவி பண்ணிப் போதுவார் பின்பு போத
விலக்கொளி வலயப் பொற்றோ ளிடையிடை மிடைந்து தொங்க
னலங்கிளர் நீழற் சூழ நான்மறை முனிவ ரோடு
மலங்கலந் தோளி னுன்வந் தணைந்தன னண்ணல் கோயில். (கஅ௮)

கண்ணுதல் கோயிற் நேவா சிரியனும் காவ ணத்து
விண்ணவ ரொழிய மண்மேன் மிக்கசீ ரடியார் கூடி
யெண்ணிலா ரிருந்த் போதி லிவர்க்கியா னடியே னாகப்
பண்ணுநா னெந்நா னென்று பரமர்தாள் பரவிச் சென்றார். (கஅ௯)

அடியவர்க் கடிய ஞாலே நென்னுமா தரவு கூடக்
கொடிநெடுங் கொற்ற வாயில் பணிந்துகை குவித்துப் புக்கார்
கழகொள்பூழ் கொன்றை வேயந்தர வர்க்கெதிர் காணக் காட்டும்
படியெதிர் தோன்றி நிற்கப் பாதுகை பணிந்து பூண்டு. (கக௦)

வேறு.

மன்பெ ருந்திரு மாமறை வண்டுகுழந்
தன்பர் சிந்தை யலர்ந்தசெந் தாமரை
நன்பெ ரும்பர மாணந்த நன்மது
வென்ற ரத்து மளித்தெதிர் நின்றன. (கக௧)

ஞால மூய்ய நடமன்று னாடின
கால னுயிர் மாளக் கறுத்தன
மாலை தாழ்குழன் மாமலை யான்செங்கை
சீல மாக வருடச் சிவந்தன. (கக௨)

நீதி மாதவர் நெஞ்சிற் பொலிந்தன
வேதி யாதவர் தம்மைவே திப்பன
சோதி யாயெழுஞ் சோதியுட் சோதிய
வாதி மாலவன் காண வளவின. (கக௩)

வேத வாரண மேல்கொண் டிருந்தன
பேதை யேன்செய் பிழைபொறுத் தாண்டன
வேத மானவை தீர்க்க விசைந்தன
பூத நாதின் புண்டரீ கப்பதம். (கக௪)

வேறு.

இன்னவா நேத்து நம்பிக் கேறுசே வகரை தாழ
மந்நிலை யவர்தாம் வேண்டு மதனையே யருள வேண்டி
மன்னுசீ ரடியார் தங்கள் வழித்தொண்டை யுணர நல்கிப்
பின்னையு மவர்க் டங்கள் பெருமையை யருளிச் செய்வார். (கக௫)

பெருமையாற் றம்மை யொப்பார் பேணலா லெம்மைப் பெற்று
ரொருமையா லுலகை வெல்வா னுனமே லொன்று டில்லா
ரருமையா நிலையி னின்ற ரன்பினு லின்ப மார்வா
ரிருமையும் கடந்து நின்ற ரிவரைநீ யடைவா யென்று. (கக௬)

நாதன ருளிச் செய்ய நம்பியா னுரர் நானிங்
கேதந்தீர் நெறியைப் பெற்றே னென்றெதிர் வணங்கிப் போற்ற
நீதியா லவர்க் டம்மைப் பணிந்துநீ நிறைசொன் மாலை
கோதிலா வாய்மை யாலே பாடுன வண்ணல் கூற. (கக௭)

தன்னையா னுடைய நாதன் றானுள் செய்யக் கேட்டுச்
சென்னியால் வணங்கி நின்ற திருமுனைப் பாடி நாட
ரின்னவா நினை பண்பென் நேத்துகே னிதற்கு யானா
பன்னுபா மாலை பாடும் பரிசெனக் கருள்செய் யென்ன. (கக௮)

வேறு.

தொல்லைமால் வரைபயந்த னாயாடன் நிருப்பாக
னல்லநீர் துலகுய்ய மறையளித்த திருவாக்காற்
நில்லவா முந்தணர் மடியார்க்கு மடியேனென்
றெல்லையில்லா புகழாரை வெடுத்திகைப்பா மொழியென்றார். (கக௯)

மன்னுசீர் வயலாநூர் மன்னவரை வன்றெண்டர்
சென்னிபுற வடிவணங்கித் திருவருண்மேற் கொள்பொழுதின்
முன்னமா லயனறியா முதல்வர்தா மெழுந்தருள
வந்நிலைகண் டடியவர்பாற் சார்வதனுக் கணைகின்றார்.

(௨௦௦)

சூரத்தே திருக்கூட்டம் பலமுறையாற் றெழுதன்பு
சேரத்தாழ்ந் தெழுந்தருகு சென்றெய்தி நின்றழியா
வீரத்தா ரெல்லார்க்குந் தனித்தனியே றடியேனென்
றார்வத்தாற் றிருத்தொண்டத் தொகைப்பதிக மருள்செய்தார்.

(௨௦௧)

தம்பெருமான் கொடுத்தமொழி முதலாகத் தமிழ்மலைச்
செம்பொருளாற் றிருத்தொண்டத் தொகையான திருப்பதிக
மும்பர்பிரான் றானருளு முணர்வுபெற வுலகேத்த
வெம்பெருமான் வன்றெண்டர் பாடியவ ரெதிர்ப்பணிந்தார்.

(௨௦௨)

உம்பர்நா யகரடியார் பேருவகை தாமெய்த
நம்பியா ளுரர்திருக் கூட்டத்தி னடுவணைந்தார்
தம்பிரான் றேழரவர் தாமொழிந்த தமிழ்முறையே
யெம்பிரான் றமர்கழருத் தொண்டேத்த லுறுகின்றேன்.

(௨௦௩)

தடுத்தாட்கொண்டபுராண முற்றிற்று.

ஆக. திருவிருத்தம் - ௩௪௩.

—o—o—o—

சுந்தரமூர்த்திநாயனார் சரித்திரம், இத்தடுத்தாட்கொண்டபுராணம் ஒன்
ருனே முற்றுறுது, மேல்வரும் ஏயர்கோன்கலிக்காமநாயனார்புராணம் சேரமான்
பெருமானாயுனார்புராணம் திருவெள்ளானைச்சூருக்கம் என்பவற்றினும் கூறப்பட்டு
முற்றுப்பெறுதலால்; இந்நாயனாரது சரித்திரத்துச் சூசனம் திருவெள்ளானைச்சூருக்
கத் திறுதியிற் செய்யப்படும்.

திருமலைச்சூருக்கம் முற்றுப்பெற்றது.

ஆசிரியர் சேக்கிழார்நாயனார், தாம் எடுத்துக்கொண்ட இப்புராணத்தில் முதற்
கண் வைத்த திருமலைச்சூருக்கத்திலே, இப்பெரியபுராண வரலாற்றைத் திருமலைச் சிற
ப்பினாலும், தமிழ்நாட்டினுட் சிறந்த சோழமண்டலத்தினது சிறப்பைத் திருநாட்டுச்
சிறப்பினாலும், அத்திருநாட்டினுள் விளங்கும் திருவாரூர் என்னும் திருநகரத்தினது
சிறப்பை மனுரீதிகண்ட புராணத்தினாலும், அத்திருநகரத்தில் உள்ள சிவாலயத்தில்
இருக்கும் தேவாசிரியன் என்னும் ஆயிரக்கான்மண்டபத்தில் எழுந்தருளியிருந்த திரு
த்தொண்டரது திருக்கூட்டத்தினது சிறப்பைத் திருக்கூட்டச்சிறப்பினாலும், சுந்தர
மூர்த்திநாயனார் திருவவதாரஞ்செய்து சிவனாலே தடுத்தாட்கொள்ளப்பட்டித் திருவா
ருரை அடைந்து, அத்திருக்கூட்டத்தைத்தரிசனஞ்செய்து, திருத்தொண்டத்தொகை
செய்த வரலாற்றைத் தடுத்தாட்கொண்டபுராணத்தினாலும், அருளிச்செய்தார். இனி,
அத்திருத்தொண்டத்தொகையுள் அடங்கிய “தில்லைவாழ்ந்தணர்” என்பது முதலிய
பதினொரு திருப்பாட்டுக்களுள்ளும் அந்தவந்தத் திருப்பாட்டின் கூறப்படும் அடியார்
களது சரித்திரங்களை, அந்தவந்தத் திருப்பாட்டின் முதற் சொற்றொடரார் பெயர்
பெற்ற சூருக்கத்தார் கூறத் தொடங்குகின்றார்.

இரண்டாவது

தில்லைவாழந்தணர் சருக்கம்.

தில்லைவாழந்தணர்புராணம்.

ஆதியாய் நடுவு மாகி யளவிலா வளவு மாகிச்
சோதியா யுணர்வு மாகித் தோன்றிய பொருளு மாகிப்
பேதியா வேக மாகிப் பெண்ணுமா யாணு மாகிப்
போதியா நிற்குந் தில்லைப் பொதுநடம் பேரீற்றி போற்றி.

(க)

கற்பனை கடந்த சோதி கருணையே யுருவ மாகி
யற்புதக் கோல நீடி யருமறைச் சிரத்தின் மேலாஞ்
சிற்பர வியோம மாகுந் திருச்சிற்றம் பலத்து ணின்று
பொற்புட னடஞ்செய் கின்ற பூங்கழல் போற்றி போற்றி.

(உ)

போற்றிநீ டில்லை வாழந் தணர்திறம் புகல லுற்றே
னீற்றினு னிறைந்த கோல நிருத்தனுக் குரிய தொண்டாம்
பேற்றினார் பெருமைக் கெல்லை யாயினார் பேணி வாழு
மாரற்றினார் பெருகு மன்பா லடித்தவம் புரிந்து வாழ்வார்.

(ஈ)

பொங்கிய திருவி னீடும் பொற்புடைப் பணிக ளேந்தி
மங்கலத் தொழில்கள் செய்து மறைகளாற் றுதித்து மற்றுந்
தங்களுக் கேற்ற பண்பிற் தருக்பணித் தலைநின் றுய்த்தே
யங்கணர் கோயி லுள்ளா வகம்படித் தொண்டு செய்வார்.

(ச)

வருமுறை யெரிமூன் றோம்பி மன்னுயி ருளான் மல்கத்
தருமமே பொருளாக் கொண்டு தத்துவ நெறியிற் செல்லு
மருமறை நான்கி னோடா றங்கமும் பயின்று வல்லார்
திருநடம் புரிவார்க் காளாந் திருவினாற் சிறந்த சீரார்.

(ஐ)

மறுவிலா மரபின் வந்து மாறிலா வொழுக்கம் பூண்டா
ரறுதொழி லாட்சி யாலே யருங்கலி நீக்கி யுள்ளா
ருறுவது நீற்றின் செல்வ மெனக்கொரு முள்ள மிக்கார்
பெறுவது சிவன்பா லன்பாம் பேறெனப் பெருகி வாழ்வார்.

(சு)

ஞானமே முதலா நான்கு நவையறத் தெரிந்து மிக்கார்
தானமும் தவமும் வல்லார் தருதியின் பகுதி சார்ந்தா
ருனமே லொன்று மில்லா ருலகெலாம் புகழ்ந்து போற்று
மானமும் பொறைபுந் தாங்கி மனையறம் புரிந்து வாழ்வார்.

(ஏ)

செம்மையாற் றணிந்த சிந்தைத் தெய்வவே தியர்க ளானார்
மும்மையா யிரவர் தாங்கள் போற்றிட முதல்வ னாரை
யிம்மையே பெற்று வாழ்வா ரினிப்பெறும் பேறென் றில்லார்
தம்மையே தமக்கொப் பான நிலைமையாற் றிலைம் சார்ந்தார்.

(அ)

இன்றிவர் பெருமை யெம்மா லியம்பலா மெல்லைத் தாமோ
தென்றமிழ்ப் பயனா யுள்ள திருத்தொண்டத் தொகைமுன் பாட
வன்றுவன் ரெண்டர் தம்மை யருளிய வாரு ரண்ணன்
முன்றிரு வாக்கார் கோத்த முதற்பொரு ளானா ரென்றால்.

(க)

அகலிடத் துயர்ந்த தில்லை யந்தண ரகில மெல்லாம்
புகழ்திரு மறையோ ரென்றும் பொதுநடம் போற்றி வாழ்க
நிகழ்திரு நீல கண்டக் குயவனார் நீடு வாய்மை
திகழுமன் புடைய தொண்டர் செய்தவங் கூறலுற்றும்.

(க0)

தில்லைவாழந்தணர்புராண முற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம் - ௩௫௯.

சு ச ன ம்.

க. சிதம்பரத்தினது மகிமை.

சாந்தோக்கியோபரிடதத்திலே பிரமபுரத்திலுள்ள தகரமாகிய புண்டரீக வீட்
டினுள்ளே இருக்கும் ஆகாசமத்தியில் விளங்கும் அதிருக்குமசித்தை அறிதல் வேண்டு
மென்று தகரவித்தை சொல்லப்பட்டது. இங்கே பிரமபுரமென்றது இச்சீர்த்தை
யும், புண்டரீகவீடென்றது இருதயகமலத்தையும், ஆகாசமென்றது பராசத்தியையும்,
அதிருக்கும் சித்தென்றது பரப்பிரமமாகிய சிவத்தைபு மென்றாகி. புறத்தும், இப்
படியே இப்பிரமாண்டம் பிரமபுரமெனவும், இப்பிரமாண்டத்தினுள்ளே இருக்கும்
தில்லைவனம் புண்டரீகவீடெனவும், தில்லைவனத்திலிருக்கும் ஆகாசம் பராசத்தியா
கிய திருச்சிற்றம்பலமெனவும், அத்திருச்சிற்றம்பலத்திலே நிருத்தஞ்செய்யும் பரப்
பிரமசிவம் அதிருக்குமசித்தெனவும் சொல்லப்படும். இவ்வாகாசம் பூதாகாசம்போற்
சடமாகாது சித்தேயாம்; ஆதலால், சிதம்பரமெனப்படும். இச்சிதம்பரம் எந்நாளும்
நீக்கமின்றி விளங்குந்தானமாதலால், தில்லைவனமும் சிதம்பரமெனப் பெயர்பெறும்.

இத்தகரவித்தையை உபாசிக்கும் முறைமை கைவல்லியோபரிடதத்தில் சிவனது
தகரோபாசனவிதிப்பிரகரணத்திலே “ஏகாந்தஸ்தானங்களிலே சகாசனத்தில் இரு
ந்து, சுத்தனாகி, நேராகிய கழுத்துத் தலை உடம்புகளை உடையனாய், அத்தியாச்சிரமஸ்
தனாய், இந்திரியங்கள் அனைத்தையும் அடக்கி, பத்தியால் தனது ஆசிரியரை இறை
ஞ்சி, இருதய புண்டரீகத்தைத் துகளற்ற சுத்தமாகக்கருதி, அதன் மத்தியத்திலே,
தெளிவுடையவராய், சோகம் இல்லாதவராய், எண்ணப்படாதவராய், வெளிப்படாத
வராய், அனந்தரூபராய், சிவனாய், அபிர்தராய், பிரமயோனியாய், தத்தபதமாய், ஆதி
மத்தியார்த்தவினேராய், ஏகராய், விபுவாய், சிதானந்தரூபராய், அரூபராய், அற்புத
ராய், உமாசகாயராய், பரமேசுவரராய், பிரபுவாய், முக்கண்ணராய், நீலகண்டராய்,
பிரசாந்தராய், பூதயோனியாய், சமஸ்தசாட்சியாய் இருப்பவரைத் தியானித்து, (அத
னால்) முனியாகி, இருளின்மேற்போவான். அவர் பிரமர்; அவர் சிவன்; அவர் இந்தி
ரன்; அவர் அழிவற்றவர்; மேலானவர்; சுவப்பிரகாசர்; அவரே விஷ்ணு; அவர்
பிராணன்; அவர் காலன்; அக்கினி; அவர் சந்திரன்; அவரே இருந்ததும் இருப்பது
மாகிய எல்லாமானவர்; என்றும் உள்ளவர். அவரை அறிந்து, (அதனால்) மிருத்தியு
வைக்கடப்பன். முத்திக்கு வேறுவழி இல்லை.” என்று கூறப்பட்டது. இதனால் பிரம
விஷ்ணு ருத்திரர்களோடு கூடிய சகல சகத்தும் சிவனது விபூதியே ஆதலால்
சிவனே சருவோற்றிருந்தார் என்பது தெளிவுறுத்தப்பட்டமை காண்க. மிருத்தியு
என்பது ஆணவமலம்; அது மிருகேந்திரத்திற் கண்டது,

மானவ புராணத்து ஆறாம் அத்தியாயத்தில் “முன்னே சத்திய பராயணனாகிய ஆசுவலாயன முனி பகவானும் பரமேஷ்டியுமாகிய செகந்தாதரை அடைந்து” என்ற மற்றொருடக்கத்தால் ஆசுவலாயனர் வினாவினமைகூறி, அதற்குப் பரமேஷ்டி விடை கூறினமை சொல்லத்தொடங்கி, “எண்ணப்படாதவராய் வெளிப்படாதவராய்” என்பது முதலாகக்கொண்டு விரிவாகச் சிவத்தியானப் பிரகாரத்தைக்காட்டி; “இப்படி முனியானவன், நேரேசாக்ஷியாய், இருளைக்கடந்தவராய், பூதயோனியாய், புரப்பகை வராய் இருப்பவரைத் தியானித்து, தனது ஆத்துமவித்தையினால் முத்தி அடைவன். தியானிக்கப்படும் பொருளாகியவர் சாம்பசிவன்; சகாதநர்: பிரமாவீஷ்ணு முதலிய ரூபங்களாகக் கூறுபட்டாற் போலிருப்பார். அவர் பிரமா, அவர் சிவன்.” என்று தொடங்கி “அவரை அறிந்து மிருத்தியுனைக்கடப்பான். அவரைப் பிரத்தியகான் மாவாக அறியும் அறிவேயன்றி முத்திக்கு வேறுவழி இல்லை.” என்னுந் துணையால் இந்தச் சுருதிப்பொருளை காட்டப்பட்டது. பிரமஜீதையிலும் இப்பொருளே உணர்த்தப்பட்டது.

தாவரமாகிய அண்டமும் சங்கமமாகிய பிண்டமும் சமாமாதலால், பிண்டமாகிய சரீரத்தில் இடைக்கும் பிங்கலைக்கும் நடுவிலுள்ள சுழுமுனாநாடியும், பிரமாண்டத்திலுள்ள இப்பரதகண்டத்தில் இலங்கைக்கும் இமயமலைக்கும் நடுவிலுள்ள தில்லைபுறம், கருணாநிதியாகிய சிவன் ஆனந்தநிருத்தஞ்செய்யும் ஸ்தானமாம். அது “வலங்கைமான் மழுவோன் போற்றும் வாளர வரசை நோக்கி—யிலைந்திடும் பிண்டமண்ட மவைசம மாத லாலே—யிலங்கைநே ரிடைபோ மற்றை யிலங்குபிங் கலையா நாடி—நலங்கிள ரிமய நேர்போ நடுவுபோஞ் சுழுனை நாடி.” “நாடரு நடுவி னாடி நலங்கிளர் தில்லை நேர்போய்க்—கடமங் கதனின் மூலக் குறியுள் ததற்குத் தென்னர்—மாடுறு மறைகள் காணு மன்னுமம் பலமொன் றுண்டங்—காடுது மென்று மென்று னென்னையா ஞடைய வையன்.” என்னுந் கோயிற்புராணச் செய்யுள்களாலும், “இடம்படு முடம்பின் மூலத் தெழுந்தநற் சுழுனைநாடி—புடன்கிள ரொளியே யாகி யொளியிலஞ் செழுத்து மொன்றாய்—நெடுங்குழ லோசை யாகி நிலவுமங் லோசை போயங்—கடங்கிய விடமே யென்று மாடுமம் பலமதாகும்.” “எண்டரு பூத மைந்து மெய்திய நாடி மூன்று—மண்டல மூன்றுமாகி மன்னிய புணர்ப்பி னாலே—பிண்டமு மண்ட மாகும் பிரமனே டைவராகக்—கண்டவர் நின்றவாறு மிரண்டினுங் காணலாகும்.” “ஆதலா லிந்த வண்டத் தறிவரும் பொருளா யென்றுந்—தீதிலா மூல நாடிந் நிகழ் சிவலிங்க மேனி—மீதிலா மந்த நாத வெளியின்மே லொளிமன் றங்குக்—காதலான் மடவான் காணக் கருத்துற நிருத்தஞ் செய்வோம்.” என்னுந் திருவாதவூரடிகள் புராணச் செய்யுள்களாலும், அறிக.

இத்திருநிருத்தமாவது பஞ்சகிருத்தியமேயாம். அது “இருவகை யிவைகடந்த வியல்புறம் மொளியா ஞான—வுருவமா னந்த மான வுயிரியாம் பெயரெமக்குப்—பரபதம் பரம ஞானம் பராற்பர மிலது காத்த—நிருமலி யிச்சை செய்தி திகழ்நட மாகு மன்றே.” என்று கோயிற்புராணத்திலும், “அந்தநன் னடமே தென்னி லைத் தொழி னடத்த லாகும்—பந்தம தகற்று மிந்தப் படிவமு மதுவே யாகும்—வந்துல கத்தில் யாருங் காண்பரேல் வழுவா முத்தி—தந்தரு ளளிக்குந் தெய்வத் தலமுமத் தலமே யாகும்.” என்னுந் திருவாதவூரடிகள் புராணத்திலும், “ஐந்து—நலமிரு தொழில் களோடு நாடக நடிப்ப னாதன்.” என்று சிவஞானசித்தியாரிலும், “தோற்றத் துடியதனிற் றேயுந் திதியமைப்பிற்—சாற்றியிடு மங்கியிலே சங்கார-மூற்றமா—பூன்று மலர்ப்பதத்தேயுந் திரோதமுத்தி—நான்ற மலர்ப்பதத்தே நாடு.” “மாயை தனைபுதறி வல்வினையைச் சுட்டிமலஞ்—சாய வமுக்கியரு டானெடுத்து - நேயத்தா—லானந்த வாரிதியி லான்மாவைந் தானமுத்த—ருனெந்தை யார்பாதந் தான்.” என்று உண்மை விளக்கத்திலும், “மன்று ணிறைந்து பிறவி வழக்குறுக்க—நின்ற நிருத்த நிலபோற்றி.” என்று போற்றிப்பலிநெண்டிலும், “நீங்கலரும் புலத்

தொடர்ச்சி நீங்க மன்று ணின்நிமையோர் துதிசெய்ய நிருத்தஞ்செய்யும்.” என்று சிவப்பிரகாசத்திலும் கூறியவாற்றாற்காண்க. இந்நிருத்தத்தைத் தரிசித்தலால் விளையும் ஆனந்தம், “புளிக்கண் டவர்க்குப் புனலுறு மாபோம்—களிக்குந் திருக்கூத்துக் கண்டவர்க் கெல்லாந்—துளிக்குங்கண் ணீருடன் சோருநெஞ் சத்திரு—னொளிக்கு மாணந்த் வழுதாறு முள்ளத்தே.” என்னுந் திருமந்திரத்தாலும், “தினைத்தனை யுள்ள தோர் பூவினிற்றே னுண்ணுதே—நினைத்தொறுங் காண்டொறும் பேசுந்தோறு மெப் போது—மனைத்தெலும் புண்ணெக வானந்தத் தேன்சொரியுங்—குனிப்புடை யானுக்கே சென்றுதாய் கோத்தும்பீ.” என்னுந் திருவாசகத்தாலும், உணர்க.

உ. தில்லைவாழ்ந்தணர்களது மகிமை.

இத்துணைப் பெருஞ்சிறப்பினதாகிய சிதம்பரஸ்தலத்தில், வியாக்கிரபாதமுனிவர் பதஞ்சலிமுனிவர் என்பவர்களோடு, இத்தில்லைவாழ்ந்தணர் மூவாயிரரும், பராசத்தியால் அதிட்டிக்கப்பட்ட சுத்தமாயாமயமாகிய கனகசபையின்கண்ணே பரம காருணனிய சமுத்திரமாகிய சிவன் செய்தருளும் ஆனந்த தாண்டவத்தைத் தரிசனஞ்செய்து போரானந்தம் அனுபவித்துக் கொண்டு இருக்கும்போது; பிரமாவானவர் கங்காதீரத்தில் உள்ள அந்தர்வேதியிலே தாம் தொடங்கிய யாகத்தின்பொருட்டு, இச்சிதம்பரத்தில் வந்து, வியாக்கிரபாத முனிவரது அபுமதியினாலே இவர்களை அழைத்துக்கொண்டு போயினார்: பின்பு அம்முனிவரது எவலினாலே, இரணியவன்மச்சக்கிரவர்த்தியானவர் அந்தர்வேதியிற்சென்று, இவ்வந்தணர் மூவாயிரரையும் வணங்கி, தேர்களில் ஏற்றி அழைத்துக்கொண்டு, சிதம்பரத்தை அடைந்தார். உடனே இவர்கள் சிதம்பரத்துக்கு வடமேற்றிசையிலே தேர்களை நிறுத்தி, இப்பாலே வந்து, தங்களை எதிர்கொண்ட வியாக்கிரபாதமுனிவருக்குத் தங்களை எண்ணிக் காட்டினார்கள். அப்பொழுது, அம்மூவாயிரர்களுள், ஒருவரைக் காணாமல், இரணியவன்மச்சக்கிரவர்த்தி மனந்திகைத்துநிற்ப; அடியார்க்கெளியராகிய பரமசிவன், தேவர்கள் முதலிய யாவருங் கேட்ப இவ்விருடிகளெல்லாரும் எமக்கு ஒப்பாவர்கள்; நாமும் இவ்விருடிகளுக்கு ஒப்பாவோம்; ஆதலால், நம்மை இவர்களுள் ஒருவராகக் கைக்கொள் என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார். இத்திருவாக்கைக்கேட்ட சக்கிரவர்த்தியானவர், சபாநாதரே இவ்விருடிகளில் நாம் ஒருவரென்று சொல்லத்தக்க பெருமையையுடையர்கள் இவர்கள் என்று மனம் நடுங்கி, இவர்களை நம்ஸ்கரித்தார். இவ்வந்தணர்கள் இத்திருவாக்கைக் கேட்டவுடனே, மிக அஞ்சி, பூமியிலே தண்டாகாரமாய் வீழ்ந்து, மீன எழுந்து வாழ்வு பெற்று, உன்மத்தராகி, ஸ்தோத்திரம் பண்ணி, சுவாமி! சிறியேங்களை அகத்தடிமைகளாகக் கொண்டருளும் என்று பிரார்த்தித்து, கூத்தாடினார்கள். இச்சரித்திரம் கோயிற் புராணத்தில் விரித்துரைக்கப்பட்டது.

இவ்வந்தணர்கள் வேதாகமங்களை விதிப்படி ஒதி, அவற்றின் உண்மைப்பொருளை ஐயந்திரிபற உணர்ந்து, அவைகளில் விதித்தவழி வழுவாது ஒருகும் மெய்யன்பர்கள் ஆதலால்; இவர்கள் தம்பரல் வைத்த அன்பின் பெருமையையும், அவ்வன்புக்கு எளிவந்த தமது பெருங்கருணையையும், சருவான்மாக்களும் தெளிந்து தம்மேலும் தமதன்பர்களாகிய இவர்கள்மேலும் பத்திசெய்து முத்தி பெற்றுய்தற்பொருட்டே, நடேசர் இவ்வாறு அருளிச்செய்தார்.

ஊ. வேதவுணர்ச்சி.

வேதம் இருக்கு, யசர், சாமம், அதர்வம் என நான்காம். அவற்றுள், இருக்கு வேதம் இருபத்தொருசாகையும், யசர்வேதம் நூற்றொருசாகையும், சாமவேதம் ஆயிரஞ் சாகையும், அதர்வவேதம் ஒன்பதுசாகையும் உடையனவாம். இவை அற்பச்சருதிவாக்கியம் பிரபலச்சருதிவாக்கியம் என இருபகுதிப்படும். அவற்றுள், அற்பச்சருதிவாக்கியம் கர்மானுட்டானக்கிரமங்களைச் சொல்லும். பிரபலச்சருதிவாக்கியம் அத்தியாள் கடு

மகளுனத்தைச்சொல்லும். இது முப்பத்திரண்டு உபநிஷத்தாய் இருக்கும். வேதம் என்னுஞ்சொல் அறிதற்கருவி எனப் பொருள்படும். இவ்வேதத்துக்கு அங்கங்கள் சிட்டுசை, வியாகரணம், நிருத்தம், சோதிடம், கற்பம், சந்தோவிசிதி என ஆறாம். அவற்றுள், சிட்டுசையாவது வேதத்தின் உச்சாரணலக்ஷணத்தை உணர்த்துவதாம். வியாகரணமாவது வேதத்தின் பதலக்ஷணத்தை விவரிப்பதாம். நிருத்தமாவது வேதத்தின் பதங்களுக்கு விவரணங்கூறுவதாம். சோதிடமாவது இலக்கினம், திதி, வாரம், நட்சத்திரம், யோகம், கரணம் முதலியவற்றால் வைதிககருமங்களுக்குக் காலம் அறிவிப்பதாம். கற்பமாவது ஆசுவலாயநீயம், போதாயநீயம், ஆபஸ்தம்பம் முதலிய சூத்திரரூபத்திருந்து, வைதிககருமங்களைப் பிரயோகிக்கும் முறைமையைக் கற்பிப்பதாம். சந்தோவிசிதியாவது வேதத்தில் உக்தைமுதலிய சந்தோபேதங்களுக்கு அக்ஷரசங்கியை கற்பிப்பதாம். இவ்வாறும் உணராக்கால்; வேதங்களை ஒதுதலும், அவற்றின்பொருளை உணர்தலும், அவைகளில் விதித்தவழி ஒழுகுதலும் ஏலாவாம். ஆதலால், இவை ஒரு தலையாக உணர்தற்பாலனவாம்.

இத்தில்லைவாழந்தணர்கள் இவ்வேத வேதாங்கங்களை ஒதி உணர்ந்தோர்களென்பது இங்கே “அருமறை நான்கினோடா நங்கமும் பயின்று வல்லார்.” என்பதனால் உணர்த்தப்பட்டது. வேதங்களை ஒதி உணர்ந்தவழியும், அவற்றுள் விதித்த ஒழுக்கம் இவ்வழிப் பயனில்லை ஆதலால்; இவர்கள் அவ்வொழுக்கத்திற் சிறிதும் வருவாமை, இங்கே “வருமுறை யெரிமூன் ரேம்பி மன்னுயி ரருளான் மல்கத்—தருமமே பொருளாக் கொண்டு.” “மறுவிலா மரபின் வந்து மாறிலா வொழுக்கம் பூண்டா—ரறு தொழி லாட்சி யாலே யருங்கலி நீக்கி யுள்ளார்.” “தானமுந் தவழும் வல்லார் தகுதியின் பகுதி சார்ந்தா—ருனமே லொன்று மில்லா ருலகெலாம் புகழ்ந்து போற்று—மானமும் பொறைபுந் தாங்கி மனையறம் புரிந்து வாழ்வார்.” என்பனவற்றால் உணர்த்தப்பட்டது. திருஞானசம்பந்தமூர்த்தியானாரும் “கற்றாங் கெரியோம்பிக் கலியை வாராமே—செற்றார் வாழ்தில்லைச் சிற்றம்பலம்.” என்று அருளிச்செய்தார். ஒழுக்கம் இவ்வழி வேதம் ஒதலாற் பயனில்லையென்பது “மறப்பினு மோத்துக் கொளலாரும் பார்ப்பான்—பிறப்பொழுக்கங் குன்றக் கெடும்.” என்னுந் திருக்குறளால் அறிக.

வேதங்களை ஒதியும், முனிவர்களது சாபத்தினாலே அவற்றின் மெய்ப்பொருட் டெனியு பிறவாமையால், சிவனையும் சிவசின்னங்களாகிய விபூதி ருத்திராஷ்டங்களையும் இகழ்ந்து, பிறரைப் பரம்பொருளெனக்கொண்டு, ஊர்த்துவ புண்டரமுதலியன இடுவோரும், விபூதி ருத்திராஷ்டரீதிரும், விஷ்ணுமுதலிய பசுக்களைப் பசுபதியாகிய சிவனோடு சமமெனக்கொள்வோரும் ஆகிய புல்லறிவாளர்போலாகாமல்; இவ்வந்தணர்கள், சிவனொருவரே பரமபதி என்பதும் விபூதி ருத்திராஷ்டம் தரித்துச் சிவனை வழிபடினாற் றி முத்தி சித்தியா தென்பதுமே வேதத்துணிவாமெனத் தெளிந்து, அச்சிவனையே வழிபடும் மெய்யன்பர்களென்றறிக. அது இங்கே “நீற்றினு னிறைந்த கோல நிருத்தனுக் குரிய தொண்டாம்—பேற்றினார் பெருமைக் கெல்லை யாயினார் பேணி வாழு—மாற்றினார் பெருகு மன்பா லடித்தவம் புரிந்து வாழ்வார்.” “பொங்கிய திரு விளீடும் பொற்புடைப் பணிக் ளேந்தி—மங்கலத் தொழில்கள் செய்து மறைகளாற் றுதித்து மற்றுச்—தங்களுக் கேற்ற பண்பிற் றரும்பணித் தலைநின் றுய்த்தே—யங்க ணர் கோயி லுள்ளா வகம்படித் தொண்டு செய்வார்.” “திருடடம் புரிவார்க் காளார் திருவிழைந் திற்த் தோர்” “உறுவது நீற்றின் செல்லு மெனக்கொளு முள்ள மிக்கார்”

பெறுவது சிவன்பா லன்பாம் பேறெனப் பெருகி வாழ்வார்.” என்பனவற்றால் உணர்த்தப்பட்டது.

ச. சைவாகமவுணர்ச்சி.

ஆகமமானது காமிகம், யோகஜம், சிந்தியம், காரணம், அசிதம், தீப்தம், சூக்தம், சகச்சிரம், அஞ்சுமான், சுப்பிரபேதம், விசயம், நிச்சவாசம், சுவாயம்புவம், ஆக்கினேயம், வீரம், ரௌரவம், மகுடம், விமலம், சந்திரஞாநம், முகவீம்பம், புரோதீதம், லளிதம், சித்தம், சந்தானம், சர்வோக்தம், பாரமேசுவரம், கிரணம், வாதுளம் என இருபத்தெட்டாம். இவ்வாகமங்கள் மாந்திரமெனவும், தந்திரம் எனவும், சித்தாந்தம் எனவும் பெயர்பெறும். இவ்விருபத்தெட்டுச் சிவாகமங்களுக்கும் ஒவ்வொன்றுக்குக் கோடி கிரந்தமாக இருபத்தெட்டுக்கோடி கிரந்தங்களாம். இவை ஞானபாதம், யோகபாதம், கிரியாபாதம், சரியாபாதம் என்று தனித்தனி நான்குபாதங்கள் உடையனவாயிருக்கும். இவற்றுள் ஞானபாதம் பதிபசுபாசம் என்னுந் திரிபதார்த்தங்களின் ஸ்வரூபத்தையும், யோகபாதம் பிராணயாமம் முதலிய அங்கங்களோடும் கூடிய சிவயோகத்தையும், கிரியாபாதம் மந்திரங்களின் உத்தாரம் சந்தியாவந்தனம் பூசை செபம் ஓமம் என்பனவற்றையும் சமய விசேஷ நிருவாண ஆசாரியாபிவேகங்களையும், சரியாபாதம் சமயாசாரங்களையும், உபதேசிக்கும். ஆகமம் என்பது (பரமாத்மனின்றும்) வந்தது எனப் பொருள்படும். இன்னும், ஆ என்பது பாசம் எனவும், க என்பது பசு எனவும், ம என்பது பதி எனவும் பொருள்படுதலால், ஆகமம் என்பதற்குத் திரிபதார்த்த லக்ஷணத்தை உணர்த்தும் தூல் என்பதே சிறந்த பொருளென்க. ஆ என்பது சிவஞானமும், க என்பது மோக்ஷமும், ம என்பது மலநாசமுமாம். ஆதலால்; ஆன்மாக்களுக்கு மலத்தை நாசம்பண்ணி, சிவஞானத்தை உதிப்பித்து, மோக்ஷத்தைக் கொடுத்தல்பற்றி, ஆகமமெனப் பெயராயிற்றென்று கூறுதலும் ஒன்று. இவ்வாகமங்களுக்கு வழிதூல் நாரசிங்கம் முதல் விசுவானமகம் ஈராசிய உபாகமங்கள் இருதூற்றேழாம்.

இவ்வந்தணர்கள் சிவதீகை போபெற்று, சைவாகமங்களை ஒதி உணர்ந்து, அவைகளால் உணர்த்தப்படும் நான்கு பாதங்களையும் அனுபவிப்பவர்களாம். அது இங்கே “ஞானமே முதலா நான்கு நவையறத் தெரிந்து மிக்கார்.” என்பதனால் குறிப்பிக்கப்பட்டது. சிவதீகை போபெற்றமையும் சைவாகமங்களை ஒதி உணர்ந்தமையும் இங்கே பெறப்பட்டில் அன்றோவெனின்; அறியாது கூறியும்: ஞானமுதலிய நான்குபாதப் பகுப்பிலக்கணம் சிவாகமங்களினன்றிப் பெறப்படாமையால், ஞானமுதலிய நான்கும் உணர்ந்தோர்கள் எனவே, அவைகளை உணர்த்தும் சைவாகமங்களை ஒதினோர்கள் என்பதும், சிவதீகை போபெற்ற பிரமாணர் முதலிய நான்குவருணத்தாரும் சைவாகமத்துக்கு அதிகாரிகள் என்று சிவாகமம் செப்புதலால், சைவாகமங்களை ஒதினோர்கள் எனவே, அவ்வேறுதலைக்குமுன் பெறப்படாதாகிய சிவதீகை போபெற்றோர்கள் என்பதும், தாமே பெறப்படும். இவர்கள் சிதம்பராலயத்திற் சிவாகம விதிப்படியே நித்தியபூசை உற்சவம் முதலியன செய்தலானும், பரார்த்தலிங்கப்பிரதிஷ்டை, பரார்த்தபூசை, உற்சவம் முதலியனவற்றை விதிப்பன சிவாகமங்களேயன்றி வேதங்கள் மிருதிகளன்மையானும், இவர்கள் சிவாகமவுணர்ச்சியுடையார்களென்பதே சித்தம். சிவதீகை போபெற்றே சிவாகமங்களை ஒதல்வேண்டும் என்பதற்குப் பிரமாணம். சுப்பிரபேதம். “இந்தச் சுத்தசைவாகமம் எல்லார்க்கும் கொடுக்கத்தக்கதுமன்று. விளக்கத்தக்கதுமன்று: தீகை போபெற்றவரையும், நிலையுடையோரையும், சிவபத்திமாரையும் இருப்பவனுக்கே விளக்கத்தக்கது. எனையோர்க்கு விளக்கல் குற்றம் எனப்படும்.” என்பதாம். அங்கனமாயினும், சிவாகமவிதிக்கு மாறுபட்டு, சிவதீகை போபெறாமல் சிவாகமங்களை ஒதினோர்கள் எனக் கொள்ளலாகாதோ எனில்; “தெரிந்து மிக்கார்” என்பது தெரிந்தமையால் மிக்கோர் எனப் பொருள்பட்டு, உண்பெரிந்தான் என்றபொலக் காரணகாரியப்பொருட்டாய் நிற்பலானும், இவர்கள் சிவாகமவிதிக்கு மாறுதலைப்பட்டு

இச் சிவதீகை யின்றிச் சிவாகமங்களை ஒதி உணர்ந்தார்கள் எனக் கொளில், அவ் வுணர்ச்சியால் இவர்கட்கு மேன்மைகூறுதல் கூடாமையாலும், அது பொருந்தாதெ ன்க. இன்னும், இவர்கள் சமயதீகை, விசேஷதீகை, நிருவானதீகை, ஆசாரியா பிஷேகம் என்னும் நான்கும் பெற்றோர்கள் எனவும், மூலாகமங்களையும் உபாகமங் களையும் ஒதி உணர்ந்தோர்கள் எனவும், சிவரகசியத்து நவமாம்மிசத்தில் இருபத்தைந் தாம் அத்தியாயத்திலும் சிதம்பரமான்மியத்திலும் கூறப்படுதலால்; யாம் கூறியதே பொருத்தம். சிவாகமத்தில் கூறிய தீகையின் உயர்ச்சி, வாயவ்வியசங்கிதையிலே “சைவநூலிற் கூறப்பட்டதும் பாசம் மூன்றையும் தவிர்ப்பதும் மேலானதுமாகிய தீகையைத் தவிர வேறு யாதொரு ஆச்சிரமமும் இவ்வுலகத்திலே மாந்தருக்கு மேன் மை அன்று; ஆதலால், தீகையினுற்றான் மோஷம்; ஆச்சிரமங்களினாலும் மற்றைக் கருமங்களினாலும் மோஷம் இல்லை. அத்துவசுத்தியின்றி முத்தியை விரும்பும் மனி தர் கோலின்றி நடக்கத்தொடங்கிய குருடர்போல்வர்; தோணி இன்றிக் கடலைக் கடக்க விரும்பினவர்போல்வர்.” என்று கூறுமாற்றால் அறிக. இனிச் சைவாகமப் பெருமை சிறிது கூறுவாம்.

ஆகமமென்பது ஆப்தவாக்கியம். ஆகமங்கள் லௌகிகம், வைதிகம், அத்தியான் மகம், அதிமார்க்கம், மாந்திரம் என ஐவகைப்படும். தற்காலத்திற் பயன்றருவது லௌகிகம்; காலாந்தரத்திற் பயன்றருவது வைதிகம்; ஆத்துமவிசாரவியற்கையது அத்தியான்மகம்; யோகவியற்கையது அதிமார்க்கம்; சிவஞானவியற்கையது மாந் திரம் எனப்படும். அவற்றுள், மாந்திரம், பிறநூல்களைப் பூருவபடிமாகக் கீழ்ப்படு த்தி, மேற்பட்டு விளங்கும் காமிகம் முதலிய சைவாகமங்கள். ஆகமாந்தம் என்னும் ஞானபாதப்பகுதி யோகருடிகாமமாகிய சித்தாந்தம் என்னும் பெயரை உடையது. அது இரத்தினத்திரயத்திலே “சித்தாந்தமே சித்தாந்தம், அவைக்கு வேறானவை பூரு வபடிங்கள்.” என்றும், காந்தத்திலே “இந்த எல்லையில் சிவன் வெள்ளிமலையாகிய கைலாசத்திலே சனகர் முதலிய முந்திரர்களுக்குத் திரிபதார்த்தங்களினாலே சம்மித மாகியும் இரகசியமாகியும் ஆகமாந்தம் என்னும் பெயர்த்தாகியும் உள்ள சித்தாந்தத் தைச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்.” என்றும், காமிகத்திலே “இருக்கு, யசுர், சாமம், அதர்வம் என்பவை சிவனது மற்றை முகங்களிற் பிறந்தன; காமிகம் முதலிய சிவ ஞானம் ஊர்த்துவச் சுரோதோற்பவங்களாகி, மேன்முகத்திற் பிறந்தன. முன்கூறிய சகலநூல்களையும் பரமசிவன் பூர்வபட்சமாகச் சொன்னார்; அவற்றை எல்லாம் கீழ்ப் படுத்தி, பரமார்த்தமாகத் தவிரற்பாலனவும் கொள்ளற்பாலனவும் ஆகிய பொருள் களை நிச்சயிக்கும் சிவசித்தாந்தத்தைச் சொன்னார். சித்தாந்தமாவது காமிகம் முத லியனவாம். இதில் உயர்ந்தது பிறிதொன்றும் இல்லை. இந்தச் சைவநூலே மூலமாம். சூராவேதங்களும் இதினின்றும் பிறந்தனவாம். சைவமே வைதிகம் எனப்படும்; வைதிகமே சைவம் எனவுமபடும். சைவமானது வைதிகத்தில் அடங்கியும் அடங்கா மலும் இருக்கும். வைதிகமும் சைவத்திற்குமுந்தது; முனிவரரே, அற்றியினும், சைவம் வேதப்பொருளோடு ஒற்றுமையாய் இருத்தலால், வைதிகம் என்றும் வேதசாரம் என்றும் கூறப்படும். சிவப்பிரகாசமாகிய சிவஞானம் பரஞானமாம்; பசுபாசபதார் த்த போதகமாகிய வேதம் முதலியன அபரஞானமாம். இராத்திரியில் மனிதரது கண்ணும் பூனியின் கண்ணும் விலக்ஷணமாய் இருப்பதுபோல, இந்தப் பரஞானமும் அபரஞானமும் விலக்ஷணமாய் இருக்கும்.” என்றும், கூறுமாற்றால், அறிக. லௌகிக ம் முதலிய ஐந்து சாஸ்திரங்களும் முறையே ஒன்றற்கொன்று ஏற்றமுடையன.

காமிகத்திலே “சித்தார்த்தம் மந்திர தந்திரமாகும்; அதிமார்க்கம் அதனிற்முந்தது; அத்தியான்மகம் அதனிலுந்தாழ்ந்தது; அதிலும் தாழ்ந்தது வைதிகம்; வைதிகத்திலும் தாழ்ந்தது லௌகிகம்.” என்று சொல்லப்பட்டது.

சைவாகமங்கள் வைதிகவாகியும் ஆதலில் அப்பிரமாணங்கள் என்று சில மூடர் கூறுவர். “வேதார்த்த நிலிஷ்டை பெற்றுக் களங்கமற்றஞானிகளும், எனது சிவாகமத்திலே தற்பார்களாகி ஞானபாதத்திலே நிலைநின்றோரும் ஆகிய இருவகையோரும், பெறற்கரிய சாயுச்சியம் பெறுவர்கள். கருமத்தையும் பிரமத்தையும் உணர்த்தும் வேதாகமம் என்று பிரசித்தம்பெற்ற இரண்டு மார்க்கங்களிலும் நிலலாத பாவிகள் சாத்திரத்திற்கூறிய நாவ்வகைத்தண்டடங்களாலும் தண்டிக்கற்பாலர்கள்.” என்னும் கார்த்தசம்பவ சிதம்பரமான்மியத்தில் சிவன் கூறிய பொருளை உடைய வியாசவாக்கியத்தினாலே, அது பேதைமையாம் எனமறுக்க.

சைவாகமங்களுக்கு வேதவாகியத்தன்மை எந்த நியாயத்தினாலே கூறியது? வேதப்பொருளுக்கு விருத்தத்தன்மையே வேதவாகியத்தன்மை எனில்; அப்போது வேதத்திலும், கருமத்தையும் பிரமத்தையும் உணர்த்தும் பூருவோத்தர காண்டங்கட்கு விருத்தத்தன்மை உண்மையால், அந்தப்பிரசங்கம் உண்டாம். அங்கே இலக்கணையால் தாம் கருதிய பொருளில் முடிவுபெறுமெனில், அது எங்கும் ஒக்கும். வேதத்துக்குவேறும் இருக்குத்தன்மையே வாகியத்தன்மை எனில், அப்போது மிருதிகளும் அப்பிரமாணம் எனக்கொள்ளப்படும். வேதத்தை மூலமாகக் கொள்ளாததன்மை எனில், அப்போது வேதத்துக்கும் வேதத்தை மூலமாகக்கொள்ளாத தன்மை உண்மையால், வேதத்துக்கே அப்பிரமாணணியப் பிரசங்கம் வரும். ஆதலால், வேதப்பிரமாணணியத்திலே நித்தியத்துவமும் வேதத்தை மூலமாக உடைமையாததும் முடிவல்ல; மற்றென்னெனில், ஆப்தவாக்கியத்துவமேயாம். வேதம் சுத்த சைவ சித்தார்த்தம் என்பவை ஒருவாற்றால் ஒவ்வோரிடத்தில் விருத்தப்பொருளை உணர்த்துவனவாயினும், சாமானிய விசேஷத்தன்மையால் ஐக்கம் உள்ளனவாயேயிருக்கும். வியாகரணத்திலே, இகாரம் முதலியவற்றிற்கு ஆதேசமாக உயிர்வருவழி யகாரமுதலியனவரும் என்று பொதுச்சூத்திரத்தில் விதித்தவிதி சிலவிடத்து அகாரமுதலியவற்றிற்குச் சுவர்ணம் வகிப்பீர்க்கமாம் என்று சிறப்புச் சூத்திரத்தால் விதிக்கப்பட்ட விதியினாலே வாதிக்கப்பட்டதாயினும், இருசூத்திரங்களுக்கும் அப்பிரமாணணியம் இல்லை. தருக்கசாஸ்திரத்திலும், பிரமைக்குக்கரணம் பிரமாணம் என்ற சாமானியவாக்கியத்தாற் பெறப்பட்ட பிரமாணத்தன்மையை உடைய அனுமானம் முதலியன சாஷூற் காரியப்பிரமைக்குக் கரணம் பிரத்தியக்ஷம் என்ற விசேஷ வாக்கியத்தால் வாதிக்கப்பட்டதாயினும், இருவாக்கியங்களுக்கும் அப்பிரமாணணியம் இல்லை. ஆதலின், வேதம் பொதுவாகவும் சிவாகமம் சிறப்பாகவும் இருத்தலால், இரண்டும் பிரமாணங்கள் என்றே துணியப்படும். ஆகமம் வேதவிசேஷமாய் இருத்தலால், அதற்கு வேதவாகியத்தன்மையும் இன்று. வேதவிசேஷம் என்று ஆலாசியமான்மியத்தும் சுப்பிரபேதத்தும் சொல்லப்பட்டது. மோகருரோத்தரத்திலே “புராணம் வேதங்களாலும், வேதங்கள் ஆகமங்களாலும், வாதிக்கப்படும். அவை சாமானியமும் விசேஷமும்: சைவமே மிகுவிசேஷமாம்.” என்றும், விருத்தாசலமான்மியத்திலே “பரமசிவனுடைய இந்தத் திருவருவங்களை விருத்தாசலத்துள்ள ஈசாலயத்தின் மண்டபத்தானங்களிலே வைத்து, சிவாகமத்திற்குசொல்லிய விசேஷமார்க்கங்களாலே பூசித்தான்.” என்றும், அருணாசலமான்மியத்திலே “சோணாசலத்தில் உயர்ந்த ஷேஷத்திரம்

இல்லை: பஞ்சாஷாத்தில் உயர்ந்த மந்திரம் இல்லை: மாசேச்சுரதருமத்தில் உயர்ந்த தருமம் இல்லை: சிவாகமத்தில் உயர்ந்த சாஸ்திரம் இல்லை.” என்றும், வாயவியசங்கிதையிலே “பிறநூல்களிற் கூறப்பட்டதெல்லாம் சிவாகமத்தில் இருக்கின்றது. சிவாகமத்திற் காணப்படாதது பிறிதோர் இடத்திலும் இல்லை.” என்றும் சொல்லப்பட்டது.

அற்றேல் வியாகரணம் முதலியன வேதாங்கமாதலின், வேதமே பிரமாணம் ஆகமம் பிரமாணமன்றெனின்; அற்றன்று. யோகநுடி நாமத்தால் சிவாகமமே நால்வகைப் பிரமாணங்களாலும் முடிந்த ஆகமம் எனப்படுதலாலும், “சித்தாந்தமே சித்தாந்தம்.” என்று இரத்தினத்திரயத்திலே கூறப்படுதலாலும் அதுவே பிரமாணம்; வேதம் பிரமாணமன்று. அற்றேல், வேதமும் ஆகமம் சித்தாந்தம் என்னும் சத்தங்களாலே கௌணவிருத்தியாற் சொல்லப்படுமெனின், ஆகமமும் வேதசத்தத்தாலே கௌணவிருத்தியாற் சொல்லப்படுமென்று சமீபதியாமே. ஆதலால் சிவாகமமே முக்கியவிருத்தியால் ஆகமமெனவும் சித்தாந்தமெனவும் படுதலில், சருவோத்திரவுட்ப் பிரமாணமாமென்று சாதிக்கப்பட்டது. இருக்குவேதத்திலும், இருக்குவேதசிரசிலும், யசர்வேதத்திலும், யசர்வேதசிரசிலும், சாமவேதத்திலும், சாமவேதசிரசிலும், ஒரோவிடத்தில் அதர்வவேதத்திலும், அதர்வவேதசிரசிலும், லௌகிகநூற்பொருளும், வைதிகநூற்பொருளும், அத்தியான்மகநூற்பொருளும், அதிமார்க்கநூற்பொருளும், யதோசிதமாக எவ்வாற்றானும் சொல்லப்பட்டன. அதர்வசிரசிலே மாந்திரநூற்பொருள் விசேஷித்துச் சொல்லப்பட்டது. சௌரசங்கிதையிலே “ஆகமத்தைப் பற்றிக்கொண்டன்றோ சிவபுராணங்கள் சிலசில இடங்களில் பிரத்தியட்சமாக வேதத்துக்கு விருத்தமாகிய பொருளைக் கூறுகின்றன.” என்று சொல்லியபடியே சைவாகமம் வேதவிரோதப்பொருள் கூறுதலும், சாமானிய வேதத்தைக்குறித்து விசேஷவேதமாயிருத்தலாலேயாம். விசேஷசாமானியங்கள் சிலவிடத்து விரோதப்பொருள் கூறினாலும், விருத்த சாத்திரமென்னுந் தோஷமும் வாகியத்தன்மைபுஞ் சாற்றலாகாது. காமிகத்திலே “வேதம்முதலிய நூல்களெல்லாம் இரௌத்திரங்களாம்; சித்தாந்தமே செனியமாம்.” என்று கூறப்பட்டது. ஞானசித்தி முதலியவற்றிலே, சாமானியசைவநூல்களும், அவற்றின் உபபேதங்களும் பூருவகாண்டமென்றும் காமிகம் முதலிய சைவசித்தாந்தங்களும் அவற்றின் உபபேதங்களாகிய பெளட்கரம் சருவஞானேத்தரம் முதலியனவும் உத்தரகாண்டம் என்றும் உணர்த்தப்பட்டது. சூதசங்கிதையிலே “பதினெண்புராணங்களையும் சத்தியவதியின் புத்திரர் செய்தார்; காமிகம் முதலியவற்றைப் பரமசிவனே செய்தார்.” என்று கூறுதலால் சிவாகமங்கள் சாஷாத்தாகச் சிவனே செய்தனர் என்று துணியப்பட்டது.

வேதநெறி வருவிய மாந்தர்க்கே தந்திரங்கள் கூறப்பட்டன எனச் சில நூல்களிற் கூறியதென்னையெனின்; ஆண்டுக் கூறியது வாமசோம லாகுன பைரவமுதலிய தந்திரங்களை அன்றிச் சிவசித்தாந்தத்தை அன்றென்க. அது அப்பதிக்கிதர் இயற்றிய சிவதத்துவ விவேக விருத்தியில் பலபிரமாணங்கொண்டு சாதிக்கப்பட்டது. காந்தத்திலே “சிவன் அழிவற்ற தக்பிணமூர்த்தியாய்த் தோன்றி, ஆலமரத்தின் அடியிலே இருந்து, குற்றமில்லாத இவர்களை ஒதுவித்தார். இவர்கள் விதிப்படியே வேதங்களை யும் உபநிடதங்களையும் நெடுநாள்வரையும் ஒதியும், சிவனது மாயையினாலே ஞானம் நிலபெருதவராயினர். அவர்கள் ஒருங்குகூடி, உமாபதியாகிய சிவனிடத்திற் கேட்க விரும்பி, பெள்ளிமயமாகிய கைலாசத்தின்போய், தவஞ்செய்தார்கள். இந்த எல்லை

யில் சிவன் வெள்ளியங்கைலாசமலையிலே சனகர் முதலிய முனீந்திரர்களுக்குத் திரி பதார்த்த சம்பிதமும் இரகசியமுகாயி ஆகமார்த்தம் என்னும் பெயரையுடைய சித்தாத் தத்தைச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்.” என்றும், சைவபுராணத்திலே “பசுபாத் திரங்களைப் பற்றாதுவிட்டுச் சிவசாத் திரத்தைப் பற்றிப் பயிலும் பிராமணர் முதலிய நான்கு வகுணத்தாரும் ஆசாரியராவாரென்று புகழப்படுவர். சிவாகமத்திற் கூறப் பட்ட ஞானமே ஞானமென்று சொல்லப்படும். அதுவே சிவனைப் பற்றின பெரியோருக்கு முத்திசாதனம்.” என்றும், கூறுதலாலும்; சுவேதர் உபமன்னிய கிருஷ்ணர் அருச்சுனர் முதலியோர் சிவசித்தாந்தமார்க்கச் சிவவணுசரணஞ் செய்தமையாலும், சிவசித்தாந்தம் வேதநெறிவழுவிய மாந்தர்க்குக் கூறியதென்பதே கூடாது. இன்னும், பிரமமீமாஞ்சைக்கு நீலகண்டசிவாசாரியர் இயற்றிய பாஷ்யத்தில் “வேதசிவாகமங்களுக்குப் பேதங்காண்கின்றிலம், வேதமே சிவாகமம்.” என்று கூறப்பட்டது. வேதங்கள் சிலவிடத்துச் சிவசாத் திரப்பொருளைச் சிரசிலே தாங்கி இருத்தலால், “வேதமே சிவாகமம்.” என்று உபசரிக்கப்பட்டது. விரோதப்பொருள் மாத்திரமே தள்ளப்படுதலால், இவ்விரண்டற்கும் பெரும்பாலும் ஒற்றுமை உண்டாம். அப்படியே வேதம் முதலிய சகலசாத் திரங்களும் சிவாகமத்துக்கு விரோதமில்லாத வழியே பிரமாணங்களாகும். சிவாகமம் தனது பொருட்டன்மையால், மகாமாயையும் அதனின்றேன்றிய சிவமுதற் சுத்தவித்தை ஈருகிய காரியங்களும், மல மாயா கர்மங்களும், கலை முதற் பிருதிவி ஈரூயுள்ள காரியங்களும் ஆகிய அமிதார்த்தங்களை விளக்கலால் வியாபகமாம். வேதமுதலியன தம்பொருண்மையால், பிரகிருதிமுதல் பிருதிவி ஈரூயுள்ள காரியங்கள் மாத்திரமாகிய மிதார்த்தங்களை விளக்கலால் வியாப்பியங்களாம். அது பெளட்கரத்திலே “புருஷவாக்கியங்களாலே இருஷிவாக்கியமும், இருஷிகளாலே தெய்வவாக்கியமும், தேவராலே பிரமவாக்கியமும், பிரமாவாலே விஷ்ணுவாக்கியமும், விஷ்ணுவினாலே உருத்திரவாக்கியமும், உருத்திரனாலே சிவவாக்கியமும், வாதிக்கப்படுவதில்லை. ஏனென்றால், ஒன்றினொன்று மேன்மேலும் சிறந்தனவாம்; மேல் உள்ளனவற்றால் கீழுள்ளவைகளே வாதிக்கப்படல்வேண்டும். சிவசாஸ்திரத்துக்கு விரோதமில்லாமலே சகலசாஸ்திரங்களும் நிற்கும். ஆனால் மற்றைதூல்களுக்கு விரோதம் இல்லாமல் சிவசாஸ்திரம் இருக்கவேண்டியதில்லை. ஏனெனில், சிவத்திரம் வியவஸ்தாபகம்; ஏனையனவியவஸ்தாப்பியம். ஆதலில், சிவத்திரத்தால் வாதிக்கப்பட்டது பிரமாணமன்று.” என்றும், மிருகேந்திரத்திலே “மிதார்த்தத்திலும் அமிதார்த்தத்துக்கு மேன்மை (உண்டென்பர் புலவோர்கள்.)” என்றும், கூறியவாற்றால் உணர்க. இனியமையும்.

திருஞான சம்பந்தமூர்த்திராயனார் இத்தில்லைவாழ்ந்தணர் மூவாயிரரும் தமக்குச் சிவகணநாதராய்த் தோன்றக்கண்டு, அத்தன்மையைத் திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணருக்குக் காட்டினார் என்று திருஞானசம்பந்தமூர்த்திராயனார் புராணத்திற் சொல்லப்பட்டது. அந்நாயனார் “ஆடி ஞாயிறு செய்யொடு பாறயிர்” என்னுந் திருப்பதிகத்திலே “நீலத் தார்க்கரி யமிடற் றூர்நல்ல நெற்றி மேலுற்ற கண்ணி ஞாற்பற்று—குலத் தார் கூட லைப்பொடி நீரணி வார்சடையார்—சிலத் தார்தொழு தேத்துசிற் றம்பலஞ் சேர்த லாற்கழற் சேவடி கைதொழக்—கோலத் தாயரு ளாயுன காரணங் கூறுதுமே.” என்னுந் திருப்பாட்டிலே தாம் இவர்களைக் கண்டதன்மையைக் கூறி, இவர்கள் “தொழு தேத்துசிற் றம்பலம்” என்று அருளிச்செய்தார். இதனாலும், இவர்களது மகிமை தெளியப்படும். சிவானுபூதிமாலையு சேக்கிழார் நாயனாரே “இன்றிவர் பெருமையெம்மா வியம் பலா மெல்லேத் தாமோ—தென்றமிழ்ப் பயனா யுள்ள திருத்தொண்டத் தொகை முன்பாட—வன்றுவன் ரெண்டார் தம்மை யருளிய வாரு ரண்ணன்—முன்றிரு வாக்கார் கோத்த முதற்பொரு ளானா ரென்றல்.” என்று திருவாய்மலர்ந்தருளிவராயின்; புழுத்த நாயினுங் கடையனாகிய யானா இம்மகாக்களது எண்ணிறந்த பெருமையை விரித்துச்சொல்ல வல்லன்!

இதகாறுங் கூறியவாற்றால், வேதாகமங்களையேனும் அவற்றின் வழிதூல் சார்பு தூல்களையேனும் சற்குருமுகமாகக் கற்றல்கேட்டல் செய்யாதொழியில், பசுபதியாகிய சிவனை உணர்ந்து மனம்வாக்குக் காயங்களினால் மெய்யன்போடும் அவரைவழி பட்டுப் பிறவீப்பிணிதீர்த்து உய்தல் கூடாது என்பதும், கற்றல் கேட்டல் செய்தவழியும், சிவனை வழிபடாதொழியிற் பயனில்லை என்பதும் பெறப்படும். இதற்குப்பிரமாணம்: திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் தேவாரம். “கல்லார் நெஞ்சி—னில்லா னீசன்—சொல்லா தாரோ—டல்லோ நாமே.” எ-ம். திருநாவுக்கரசநாயனார் தேவாரம். “பின்னுவார் சடையான் நன்னைப் பிதற்றிலாப் பேதை மார்க்க—மின்னுவார் நரகத் தன்னுட் டொல்வினை தீரவேண்டின்—மன்னுவான் மறைகளோதி வனத்தினுள் விளக்கொன் றேற்றி—யுன்னுவா ருள்ளத் துள்ளா நெற்றியூ ருடையகோவே.” எ-ம். திருமாளிகைத்தேவர் திருவிசைப்பா. “கற்றவர் விழுங்குங் கற்பகக் கனியைக் கரையிலாக் கருணைமா கடலை—மற்றவ ரறியா மாணிக்க மலையை மதிப்பவர் மனமணி விளக்கைச்—செற்றவர் புரங்கள் செற்றவெஞ் சிவனைத் திருவீழி மிழிலவீற் றிருந்த—கொற்றவன் நன்னைக் கண்டிகண் டிள்ளங் குளிரவென் கண்குளிர்த் தனவே.” எ-ம். திருக்குறள். ‘கற்றதனா லாய பயனென்கொல் வாலறிவ—னற்றா டொழாஅ ரெனின்.’ எ-ம். வரும்.

திருநீலகண்ட நாயனாபுராணம்.

வேதியர் தில்லை மூதூர் வேட்கோவர் குலத்து வந்தார்
மாதொரு பாக நோக்கி மன்னுசிற் றம்ப லத்தே
யாதிபு முடிவு யில்லா வற்புதத் தனிக்கூத் தாடு
நாதனார் கழல்கள் வாழ்த்தி வழிபடு நலத்தின் மிக்கார்.

(௧)

பொய்கடிந் தறத்தின் வாழ்வார் புனற்சடை முடியார்க் கன்பர்
மெய்யடி யார்கட் காண பணிசெயும் விருப்பி னின்றார்
வையகம் போற்றுஞ் செய்கை மனையறம் புரிந்து வாழ்வார்
சைவமெய்த் திருவின் சார்வே பொருளெனச் சாரு நீரார்.

(௨)

அளவிலா மரபின் வாழ்க்கை மட்சல மழுதுக் காக்கி
வளரிளந் திங்கட் கண்ணி மன்றுளா ரடியார்க் கென்று
முளமகிழ் சிறப்பின் மல்க வோடளித் தொழுநூ ளாள்
னிளமைமீ தூரவின்பத் துறையினி லெளிய ரானார்.

(௩)

அவர்தங்கண் மனைவி யாரு மருந்ததித் கற்பின் மிக்கார்
புலனங்க ளுய்ய வையர் பொங்குநஞ் சுண்ண யாஞ்செய்
தவறின்று தடுத்த தென்னத் தகைந்துதான் றரித்த தென்று
சிவனெந்தை கண்டந் தன்னைத் திருநீல கண்ட மென்பார்.

(௪)

ஆனதங் கேள்வ ரங்கோர் பரத்தைபா லிணந்து நண்ண
மானமுன் பொருது வந்த ஆடலான் மனையின் வாழ்க்கை
யேனைய வெல்லாஞ் செய்தே யுடனுறை விசையா ளானார்
தேனலர் கமலப் போதிற் றிருவினு முருவின் மிக்கார்.

(௫)

மூண்டவப் புலவி தீர்க்க வன்பனார் முன்பு சென்று
பூண்டயங் கிளமென் சாயற் பொற்கொடி யனைவார் தம்மை
வேண்டிவ விரந்து கூறி மெய்புற வணையும் போதிற்
நீண்டிவ ராயி னெம்மைத் திருநீல கண்ட மென்றார்.

(க)

ஆதியார் நீல கண்டத் தளவுதாங் கொண்ட வார்வம்
பேதியா வாணை கேட்ட பெரியவர் பெயர்ந்து நீங்கி
யேதிலார் போல நோக்கி யெம்மையென் றதனான் மற்றை
மாதரார் தம்மை யென்றன் மனத்தினுந் தீண்டே னென்றார்.

(எ)

கற்புறு மனைவி யாருங் கணவனார்க் கான வெல்லாம்
பொற்புறு மெய்பு ருமற் பொருந்துவ போற்றிச் செய்ய
விற்புறம் பொழியா தங்க ணிருவரும் வேறு வைகி
யற்புறு புணர்ச்சி யின்மை யயலறி யாமை வாழ்ந்தார்.

(அ)

இளமையின் மிக்கு ளார்க ளிருவரு மறிய நின்ற
வளவில்சீ ராணை போற்றி யாண்டுகள் பலவுஞ் செல்ல
வளமலி யிளமை நீங்கி வடிவுறு மூப்பு வந்து
தளர்வொடு சாய்ந்து மன்பு தம்பிரான் நிறத்துச் சாயார்.

(க)

இந்நெறி யொழுகு நாளி லெரிதளிர்த் தென்ன நீண்ட
யின்னொளிர் சடையோன் ருனுந் தொண்டரை வினக்கங் காண
நன்னெறி யிதுவா மென்று ஞாலத்தோர் விரும்பி யுய்ய
மந்நெறி காட்டு மாற்றா லருட்சிவ யோகி யாகி.

(கர)

வேறு.

கீளொடு கோவணஞ் சாத்திக் கேடிலா
வாள்வீடு நீற்றொளி மலர்ந்த மேனிமேற்
ரோளொடு மார்பிடைத் துவளு நூலுட
னீளொளி வளர்திரு முண்ட நெற்றியும்.

(கக)

நெடுஞ்சடை கரந்திட நெறித்த பம்பையும்
விடுங்கதிர் முறுவல்வெண் ணிலவு மேம்பட
விடும்பலிப் பாத்திர மேந்து கையராய்
நடந்துவேட் கோவர்தம் மனையி னண்ணினார்.

(கஉ)

நண்ணிய தவச்சிவ யோக நாதரைக்
கண்ணுற நோக்கிய காத லன்பர்தாம்
புண்ணியத் தொண்டரா மென்று போற்றிசெய்
தெண்ணிய வுவுகையா லெதிர்கொண் டேத்தினார்.

(கங)

பிறைவளர் சடைமுடிப் பிரானைத் தொண்டரென்
றுறையுளி லீணந்துபே ருவகை கூர்ந்திட
முறைமையின் வழிபட மொழிந்த பூசை
ணிறைபெரு விரும்பொடு செய்து சின்றபின்.

(கச)

எம்பிரான் யான்செயும் பணியெ தென்றனர்
வம்புலா மலர்ச்சடை வள்ள ரெண்டனா
ரும்பர்நா யகனுமில் வோடுன் பால்வைத்து
நம்பிநீ தருகநாம் வேண்டும் போதென்று,

(கஞ)

தன்னையொப் பரியது தலத்துத் தன்னுழைத்
துன்னிய யாவைபுந் தாய்மை செய்வது
பொன்னினு மணியினும் போற்ற வேண்டிவ
தின்னதன் மையதிது வாங்கு நீயென.

(௧௬)

தொல்லேவேட் கோவர்தங் குலத்துட் டோன்றிய
மல்குசீர்த் தொண்டனார் வணங்கி வாங்கிக்கொண்
டொல்லையின் மனையிலோர் மருங்கு காப்புறு
மெல்லையில் வைத்துவர் திறையை யெய்தினார்.

(௧௭)

வைத்தபின் மறையவ ராகி வந்தரு
ணித்தனார் நீங்கிட நின்ற தொண்டரு
முய்த்துடன் போய்விடை கொண்டு மீண்டன
ரத்தர்தா மம்பல மனைய மேவினார்.

(௧௮)

வேறு.

சாலநாட் கழிந்த பின்பு தலைவனார் தாமுன் வைத்த
கோலமா ரோடு தன்னைக் குறியிடத் தகலப் போக்கிச்
சிலமார் கொள்கை யென்றுந் திருந்துவேட் கோவர் தம்பால்
வாலிதா நிலைமை காட்ட முன்புபோன் மனையில் வந்தார்.

(௧௯)

வந்தபின் ரெண்ட னொரு மெதிர்வழி பாடி செய்து
சிந்தைசெய் தருளிற் றெங்கள் செய்தவ மென்று நிற்ப
முந்தைநா ளுன்பால் வைத்த மொய்யொளி விளங்கு மோடு
தந்துநில லென்றா னெல்லார் தான்வைத்து வாங்க வல்லான்.

(௨௦)

என்றவர் விரைந்து கூற விருந்தவ ரீந்த வோடு
சென்றுமுன் கொணர்வான் புக்கார் கண்டிலர் திகைத்து நோக்கி
நின்றவர் தம்மைக் கேட்டார் நேடியுங் காணார் மாயை
யொன்றுமங் கறிந்தி லார்தா முரைப்பதொன் நின்று நின்றார்.

(௨௧)

மறையவ னாகி நின்ற மலைமகள் கேள்வன் ருனு
முறைபுளிற் புக்கு நின்ற வொருபெருந் தொண்டர் கேட்ப
விறையிலிங் கெய்தப் புக்காய் தாழ்த்ததென் னென்ன வந்து
கறைமறை மிடற்றி னானைக் கைதொழு துரைக்க லுற்றார்.

(௨௨)

இழையணி முந்தான் மாப்பி னெந்தைநீர் தந்து போன
விழைதரு மோடு வைத்த வேறிடந் தேடிக் காணேன்
பழையமற் றதனி னல்ல பாத்திரர் தருவன் கொண்டிப்
பிழையினைப் பொறுக்க வேண்டும் பெருமவென் றிறைஞ்சி நின்றார்.

(௨௩)

சென்னியால் வணங்கிச் சொன்ன தொண்டரைச் செயிர்ந்து நோக்கி
யென்னிது மொழிந்த வாரீ யான்வைத்த மண்ணோ டன்றிப்
பொன்னினு லமைத்துத் தந்தா யாயினுங் கொள்ளேன் போற்ற
முன்னேநான் வைத்த வோடே கொண்டிவா வென்றான் முன்னோன்.

(௨௪)

கேடிலாப் பெரியோ யென்பால் வைத்தது கெடுத லாலே
நாடியுங் காணேன் வேறு நல்லதோ ரோடு சால
நீடுசெல் வதுதா னென்று தருகின்றே னெனவுங் கொள்ளா
தூடின் றுரைத்த தென்ற னுணர்வெலா மொழித்த தென்ன.

(௨௫)

ஆவதெ னுன்பால் வைத்த வடைக்கலப் பொருளை வெளவிப்
பாவகம் பலவுஞ் செய்து பழிக்குநீ யொன்று நானு
யாவருங் காண வுண்ணை வளைத்துநான் கொண்டே யன்றிப்
போவதுஞ் செய்யே நென்றான் புண்ணியப் பொருளாய் நின்றான். (௨௬)

வளத்தினுன் மிக்க வோடு வெளவினே னல்லே னெல்லை
புளத்தினுங் களவி லாமைக் கென்செய்கே னுரையு மென்னக்
களத்துநஞ் சொளித்து நின்றான் காதலன் மகனைப் பற்றிக்
குளத்தினின் மூழ்கிப் போவென் நருளிஞன் கொடுமை யில்லான். (௨௭)

ஐயர்நீ ரருளிச் செய்த வண்ணம்யான் செய்வ தற்குப்
பொய்யில்சீர்ப் புதல்வ னில்லை யென்செய்கேன் புகலு மென்ன
மையறு சிறப்பின் மிக்க மனையவ டன்னைப் பற்றி
மொய்யலர் வாவி புக்கு மூழ்குவா யெனமொ ழிந்தார். (௨௮)

வேறு.

கங்கைநதி கரந்தசடை கரந்தருளி யெதிரின்ற
வெங்கண்விடை யவாருள வேட்கோவ ருரைசெய்வா
ரெங்களிலோர் சபதத்தா லுடன்மூழ்க விசைவில்லை
பொங்குபுனல் யான்மூழ்கித் தருகின்றேன் போதுமென. (௨௯)

தந்ததுமுன் ருராதே கொள்ளாமைக் குன்மனைவி
யந்தளிர்ச்செங் கைப்பற்றி யலைப்புனலின் மூழ்காதே
சிந்தைவலித் திருக்கின்றாய் தில்லைவா ழந்தணர்கள்
வந்திருந்த பேரவையின் மன்னுவன்யா நெனச்சென்றார். (௩௦)

நல்லொழுக்கந் தலைநின்றார் நான்மறையின் றுறைபோனார்
தில்லைவா ழந்தணர்கள் வந்திருந்த திருந்தவையி
னெல்லையிலான் முன்செல்ல விருந்தொண்ட ரவர்தாழு
மல்குபெருங் காதலினால் வழக்கின்மே லிட்டனைந்தார். (௩௧)

அந்தணை மெந்தைபிரா னருமறையோர் முன்பகர்வா
னிந்தவேட் கோவன்பால் யான்வைத்த பாத்திரத்தைத்
தந்தொழியான் கெடுத்தானேற் றன்மனைவி கைப்பற்றி
வந்துமூழ் கியுந்தாரான் வலிசெய்கின் றுனென்றார். (௩௨)

நறைகமழுஞ் சடைமுடியு நாற்றேரு முக்கண்ணுங்
கறைமருவுந் திருமிடறுங் கரந்தருளி யெழுந்தருளு
மறையவனித் திறமொழிய மாமறையோ ருரைசெய்வார்
நிறையுடைய வேட்கோவர் நீர்மொழியும் புருந்ததென. (௩௩)

நீணிதியா மிதுவென்று நின்றவிவர் தருமோடு
பேணிநான் வைத்தவிடம் பெயர்ந்துகரந் ததகாணென்
பூணணிதான் மணிமார்பீர் புருந்தபரி சிதுவென்று
சேணிடையுந் திங்கடையாத் திருத்தொண்ட ருரைசெய்தார். (௩௪)

வேறு.

திருவுடை யந்த னாளர் செப்புலார் திகழ்ந்த நீற்றி
னுருவுடை யிவர்தாம் வைத்த வோட்டினக் கெடுத்தி ரானுந்
நகுமிவர் குளத்தின் மூழ்கித் தருகுவென் றுரைத்தா ராகின்
மருவிய மனைவி யோடு மூழ்குதல் வழக்கே யென்றார். (௩௫)

அருந்தவத் தொண்டர் தாமு மந்தனர் மொழியைக் கேட்டுத்
திருந்திய மனைவி யாரைத் தீண்டாமை செப்ப மாட்டார்
பொருந்திய வகையான் மூழ்கித் தருகின்றேன் போது மென்று
பெருந்தவ முனிவ ரோடும் பெயர்ந்துதம் மனையைச் சார்ந்தார். (௩௯)

மனைவியார் தம்மைக் கொண்டு மறைச்சிவ யோகி யார்முன்
சினவிடைப் பாகர் மேவுந் திருப்புலிச் சுரத்து முன்னர்
நனைமலர்ச் சோலை வாவி நண்ணித்தம் முண்மை காப்பார்
புனைமணி வேணுத் தண்டி னிருதலை பிடித்துப் புக்கார். (௩௭)

தண்டிரு தலையும் பற்றிப் புகுமவர் தம்மை நோக்கி
வெண்டிரு நீற்று முண்ட வேதியர் மாதைத் தீண்டிக்
கொண்டிடன் மூழ்கி ரென்னக் கூடாமை பாரோர் கேட்கப்
பண்டுதஞ் செய்கை சொல்லி மூழ்கினார் பழுதி லாதார். (௩௮)

வாவியின் மூழ்கி யேறுங் கணவரு மனைவி யாரு
மேலிய மூப்பு நீங்கி விருப்புறு மிளமை பெற்றுத்
தேவரு முனிவர் தாமுஞ் சிறப்பொடு பொழியுந் தெய்வப்
பூவின்மா மழையின் மீள மூழ்குவார் போன்று தோன்ற. (௩௯)

அந்நிலை யவரைக் காணு மதிசயங் கண்டா ரெல்லா
முன்னிலை நின்ற வேத முதல்வரைக் கண்டா ரில்லை
யிந்நிலை யிருந்த வண்ண மென்னென மருண்டு நின்றார்
துன்னிய விசம்பி னுடு துணையுடன் விடைமேற் கண்டார். (௪௦)

கண்டனர் கைகளாரத் தொழுதனர் கலந்த காத
லண்டரு மேத்தி னூர்க ளன்பர்தம் பெருமை நோக்கி
விண்டரும் பொலிவு காட்டி விடையின்மேல் வருவார் தம்மைத்
தொண்டரு மனைவியாருந் தொழுதுடன் போற்றி நின்றார். (௪௧)

மன்றுளே திருக்கூத் தாடி யடியவர் மனைக டோறுஞ்
சென்றவர் நிலைமை காட்டுந் தேவர்க டேவர் தாமும்
வென்றவைம் புலனான் மிக்கீர் விருப்புட னிருக்க நம்பா
வென்றுமில் விளமை நீங்கா தென்றெழுந் தருளி னுரை. (௪௨)

விறலுடைத் தொண்ட னாரும் வெண்ணகைச் செவ்வாய் மென்றோ
ளறலியற் கூந்த ளாளா மனைவியு மருளி னூர்ந்த
திறலுடைச் செய்கை செய்து சிவலோக மதனை யெய்திப்
பெறலரு மிளமை பெற்றுப் பேரின்ப முற்று ரன்றே. (௪௩)

அயலறி யாத வண்ண மண்ணலா ராணை யுய்த்த
மயலில்சீர்த் தொண்ட னாரை யானறி வகையால் வாழ்த்திப்
புயல்வளர் மாடநீடும் பூம்புகார் வணிகர் பொய்யில்
செயலியற் பகையார் செய்த திருத்தொண்டு செப்ப லுற்றேன். (௪௪)

திருநீலகண்டநாயனார்புராண முற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம் - ௪௦௩.

சு. ச ன ம்.

பிறவிப் பணிதீர்ந்து உய்தற்குத் தடையாய் உள்ள காமமானது, எத்துணைப் பெரியோர்களாலும் நீக்குதற்கு அரியது. அது நினைப்பினும், காணினும், கேட்பினும், தள்ளினும், விஷமானது தலைக்கொண்டாற்போல எத்துணை நுண்ணறிவாளருடைய அறிவையும் கெடுக்கும் இயல்புடையது. அது கல்வியறிவொழுக்கங்களால் ஆன்ற பெரியோர்களுடைய உள்ளத்திலே தலைப்படினும்; அவ்வுள்ளமானது தான் செல்லத் தரும் இடம் இது எனவும், செல்லத் தகாத இடம் இது எனவும், ஆராய விடாது. அதுமேலிடம்பொழுது; குணமும் குலமும் ஒழுக்கமும் குன்றுதலையும்; பழியும் பாவமும் வீணதலையும் சிறிதும் சிந்திக்கவிடாது. அக்காமமே கொலை களவு கள்ளுண்டல் முதலிய பாவங்களுக்கெல்லாம் காரணமாய் உள்ளது. ஆதலால் அக்காமமே ஆன்மாக்களை நரகங்களிலே எண்ணிறந்தகாலம் வீழ்த்தி, வருத்தும் பெருங்கொடுமையை உடையது. இதற்குப் பிரமாணம். கந்தபுராணம். “கண்டதோர் நவமே காம மேயென—வெண்டருந் தீம்பொரு ளிருமைத் தென்பரா—லுண்டிழி யழிக்கு மொன் றுணர்வை யுள்ளமேந்—கொண்டிழி யுயிரையுங் கொல்லு மொன்றரோ.” எ-ம். “உள்ளினுஞ் சுட்டிடி முணர்வு கேள்வியிற்—கொள்ளினுஞ் சுட்டிடிங் குறுகி மற்றதைத்—தள்ளினுஞ் சுட்டிடிந் தன்மை யீதினாற்—கள்ளினுங் கொடியது காமத் தியதே.” எ-ம். “சுட்டிடிமும் பிறவியும் வீணைகள் யாவையுங்—சுட்டிய தினையதோர் காம மாதலில்—வாட்டமில் புந்தியான் மற்றந் கோயினே—வீட்டின ரல்லரோ வீடு சேர்ந்துளார்.” எ-ம். “நெஞ்சினு நினைப்பரோ நினைந்து ளார்தமை—யெஞ்சிய துய ரிடை யீண்டை யுய்த்துமேல்—விஞ்சிய பவக்கடல் வீழ்த்து மாதலா—னஞ்சினுந் தீயது நலயில் காமமே.” எ-ம். “மண்ணாசை தன்னிற் பொருளாசையின் மாய வாழ்க்கைப்—பெண்ணாசை நீங்க லெளிதோ பெரியோர் தமக்கும்.” எ-ம். திருவீனையாடற் புராணம். “அணங்குகோ யெவர்க்குஞ் செய்யு மணங்களு லலைப்புண்டாவி—புணங்கினு ருள்ளஞ் செல்லு மிடனறிந் தோடிச் செல்லா—குணங்குல னெழுக்கங் குன்றல் கொலைபழி பாவம் பாரா—விணங்குமின் னுயிர்க்கு மாங்கே யிறுதிவந் துறுவ தெண்ணு.” எ-ம். “கள்ளுண்டல் காமமென்ப கருத்தறை போக்குச் செய்வ—வெள்ளுண்ட காமம் போல வெண்ணினிற் காணிந் கேட்கிந்—றள்ளுண்ட விடத்தி னஞ்சந் தலைக்கொண்டா லென்ன வாங்கே—யுள்ளுண்ட வுணர்வு போக்கா துண்டபோ தமிழ்க்குங் கள்ளுண்.” எ-ம். “காமமே கொலைகட் கெல்லாங் காரணங் கண்ணோ டாத—காமமே களவுக் கெல்லாங் காரணங் கூற்ற மஞ்சங்—காமமே கள்ளுண் டற்குங் காரண மாதலாலே—காமமே நரக பூமி காணியாக் கொடுப்ப தென்றான்.” எ-ம். நாலடியார். “அம்பு மழலு மவிற்கதிர் ஞாயிறும்—வெம்பிச் சுடினும் புறஞ்சுடும்—வெம்பிச்—கவற்றி மனத்தைச் சுடுதலாற் காம—மவற்றினு மஞ்சப் படும்.” எ-ம். “ஊரு ளெழுந்த வருகெழு செந்தீக்கு—நீருட் குளித்து முயலாகு—நீருட்—குளிப்பினும் காமஞ் சுடுமேகுன் றேறி—யொளிப்பினும் காமஞ் சுடும்.” எ-ம். நீதிசாரம். “ஊரு ரெனும்வனத்தி லொள்வேற்கண் மாதரெனும்—கூரார் விடமுட் குழாமுண்டு—சீருந்—விரத்திவை ராக்கிய விவேகத் தொடுதோ—லுரத்தனியா தேக லெவனோ.” எ-ம். வரும். ஆதலால், காமம் மனசிலே சிறிதாயினும் எழ ஒட்டாமல் அடக்கல்வேண்டும். சிறிது எழுங்காலத்து, சிவனடியாரோடு கலத்தல் சிவசாத்திரப் பொருள்களைச் சிந்தித்தல் கேட்டல் முதலிய நற்செய்கைகளாலே, அதனிடத்தே இருந்து இறங்காவண்ணம் காலம்போக்கல்வேண்டும். மனைவியைப் புணர்தல் மாத்திர

ரமே வேதாகமாதிகளில் விதிக்கப்பட்டதாம். மனைவியையும், புத்திரநிமித்தமன்றிப் போகநிமித்தம் புணர்தல் பாவமேயாம்.

சிவபத்தி அடியார்பத்திகளிற் சிறந்தவராய் இல்லறத்தில் வாழும் இயல்புடைய இத்திருநீலகண்டநாயனார், தம்முடைய மனைவி இருப்பவும், தம்மனசிலே தலைப்பட்ட காமமிகுதியினாலே, தூல்களில் விலக்கப்பட்டதாகிய பரத்தைப் புணர்ச்சியைச் செய்தார். செய்தாராயினும், தம்முடைய மனைவியார் கொண்ட ஊடலைத் தீர்க்கும் பொருட்டு, அவரைத் தீண்டிப்படி சென்றபொழுது; அவர், நீர் எம்மைத் தீண்டுவீராயில் திருநீலகண்டம் என்று சிவனைச் சுட்டி ஆணையிட்டதைக் கேட்டவுடனே, அவரைத் தீண்டாமல், நீங்கினமையாலும்; அதுமாத்திரமன்றி, இவர் எம்மை என்று பன்மையாகச் சொன்னதனால் இவரைமாத்திரமன்று மற்றைப்பெண்களையும் மனசினால் நினைத்தலுஞ் செய்யேன் என்று உறுதிக்கொண்டமையாலும்; இவருடைய மனசிலே காமந்தலைப்பட்டபோதும் சிவபத்தி அதினும் மிகத் தலைப்பட்டிருந்தது என்பதும், அதனால் அச்சிவபத்தியானது பின் ஒருபோதும் இவர் மனசிலே காமம் சிறிதாயினும் எழுவொட்டாமல் தடுத்தது என்பதும், துணியப்படும.

இவ்விருவரும், மிக்க இளமைப் பிராயத்தினராய் இராப்பகல் ஒரே இடத்தில் இருந்தும், தங்களுள்ளே நிகழ்ந்த சபதம் சிறிதாயினும் வருவாவண்ணம், காமத்தை முற்றும் ஒழித்து வாழ்ந்த பெருந்தகைமையை நினைக்குந்தோறும், இவர்களிடத்துள்ள சிவபத்தியின் வலிமை விளங்குகின்றது. விட்டுணு சலந்தராசரன் இறந்துவிட, காமமிகுதியினால் அவனது சரீரத்திலே பிரவேசித்து, அவனுடைய மனைவியைப் பல நாட் புணர்ந்து, பின்பு தம்மை விட்டுணு என்று உணர்ந்த அவளாலே சபிக்கப்பட்டு, வருத்தமுற்றார். பிரமா தம்மாலே படைக்கப்பட்ட திலோத்தமையினது அழகைக் கண்டு மயங்கி, அவளைப் புணரின் மகப்புணர்ச்சிக் குற்றமாம் என்பது பாராமல், அவளைத் தொடர்ந்தார். இத்திரன் கௌதமமுனிவருடைய மனைவியாகிய அகலிகையைப் புணர்ந்து, தன்னுடம்பிலே ஆயிரம் யோனி உண்டாகும்படி அம்முனிவராலே சபிக்கப்பட்டான். சத்திரன் தன்குருவாகிய வியாழனுடைய மனைவியைப் புணர்ந்து, கயரோகம் அடைந்தான். இன்னும், முனிவர்கள் பலர் உண்டி முதலியவற்றை ஒழித்து, மலைகளினும் காடுகளினும் தவஞ்செய்யும் பொழுதும், தேவப்பெண்களையும் அசுரப்பெண்களையும் இராஷ்டிரப்பெண்களையும் கண்டு மயங்கி, பாவம் என்பதும் பழியென்பதும் பாராமல், அவர்களைப் புணர்ந்து, தங்கள் தவத்தை இழந்தார்கள். தரும் வளர்த்தோங்கும் முன்னையுட்களிலே, தேவர்கள் முனிவர்கள் தாமும், காமமிகுதியினாலே பாஸ்திரீ கமனம் புத்திரிகமனம் குருபன்னிகமனம் முதலிய பெருங்கொடும் பாவங்களைச் செய்தார்களே! இக்கலியுகத்திலே இந்நாயனாரோ, தமது மனைவியார் சிவனைச் சுட்டி இட்ட ஆணைகடத்தல் சிவத்தரோகமாம் என்பதுபற்றி, மனைவியைத் தானும் புணராதொழிந்தார்! இதனால் இவரது பத்திமிகுமை எவ்வளவு வியக்கத்தக்கது! இவ்வியப்பு நோக்கி அன்றோ, பட்டணத்துப்பிள்ளையாரும் “மாது சொன்ன குளா விளமை துறக்கவல் லேனல்லன்.” என்றார்.

கற்புடையமகளிரும், அழகிற் சிறந்த ஆடவரைக் காணில், அவர் தமக்குத் தந்தையராயினும், சகோதரராயினும், புதல்வர்களாயினும், தமது நிலைகலங்கி, அவரையும் நிலைகுலைப்பார்களே! அது “தந்தையா யினும்விழைவீற் றன்னுடனே யொருவயிற்றிற் சார்த்தா ரேனு—மைத்தரா யினும்மிகவும் வணப்புடைய ரெனிலவர்மேன் மட னல்லார்தஞ்—சுந்தைநடந் திடுமதனற சாம்பன்மலர்க் கணைவேளிற் செவ்வி வாய்ந் தோன்—பைந்தொடியா ரினிதமரு முவளகத்திற் றனிவருதல் பான்மை யன்றே.”

என்னும் காகிகண்டச்செம்புளால் அறிக. இவ்வாறாகவும், இந்நாயனாரும் மனைவியாரும், மிக்க இளமைப்பருவத்தாய் இராப்பகல் ஒரே இடத்தில் இருந்தும், புணர்ச்சி இன்றிச் சபதத்தைப் பேணினமையால், இவர்களது சிவபத்தியின்பெருமை இவ்வளவு என்று சொல்லத்தக்கதன்று. இந்நாயனார் பரமசிவன் சிவயோகியாராய் வந்து, தம்மிடத்துவைத்த ஒட்டைத் தாம் கவராமைக்குத் தமது மனைவியைக் கைப்பிடித்துக் குளத்திலே முழுகிச் சத்தியம் பண்ணித்தரச்சொன்ன வழியும், சபதம் வழுவாமற் காத்தார்.

இவர்கள், தங்களுள்ளே நிகழ்ந்த சபதம் தங்கள் இருவருக்கு மாத்திரமன்றி அயலவருக்கும் வெளிப்படாதிருப்பவும், அதனை வழுவாது காத்தமையாலும்; இவர் மனைவியைக் கைப்பிடித்துச் சத்தியம் பண்ணித் தரும்படி சிவயோகியார் நெருக்கியபோதும், தமது செயற்கருஞ் செயலை வெளிப்படுத்தாமையாலும்; இறுதியிலே மிகநெருக்கியபோது, தாம் அதனை வெளிப்படுத்தாதொழியில், அவரது சந்தேகம் தீராதென்பது பற்றியே வெளிப்படுத்தினமையாலும்; இவர்கள் புகழை விரும்பிச் சீவர்களைச் சாட்சியாகக் குறியாமல், உயிர்க்குயிராகிய சிவனுடைய திருவடியையே சாக்ஷியாகக் குறித்து ஒழுகினார்கள் என்பது செவ்விதிற்றுணியப்படும். இவ்வியப்பு நோக்கியன்றோ, ஆசிரியர் சேக்கிழார் “இளமையின் மிக்குளார்க் ளிருவரு மறியநின்ற—வளவில்சீ ராணை போற்றி.” என்றும், “அயலறி யாத வண்ண மண்ணலா ராணை யுய்த்த—மயலில்சீர்த் தொண்டனரை.” என்றும், திருவாய்மலர்த்தருளினார். சீவர்களைச் சாக்ஷியாகக் குறியாமல் தமது திருவடியே சாக்ஷியாகக் குறித்துப் புண்ணியம் இயற்றும் பெருந்தன்மை உடையோருக்கு, சிவனே வெளிப்பட்டவென்று, உலகமெங்கும் அவர் புகழை விளக்கி, யாவரும் அவரை வணங்கும்படி இடையறாத பேரின்பத்தைக் கொடுத்தருளுவர். அது, சிவன் இவர்களுக்கு வெளிப்பட்டு, இவர்களது செயற்கருஞ் செய்கையை உலகமெங்கும் அறியும்படி வெளிப்படுத்தி, “வென்றவைம் புலனான் மிக்கீர்” என்று தமது அருமைத்திருவாயினாலே புகழ்ந்து; இவர்களுக்குப் பேரின்ப வாழ்வைக் கொடுத்தருளினமையால், உணர்க. இக்கருத்து நோக்கியன்றோ, வைராக் கிய சதகநூலாரும் “உன்னு கின்றனை யுனமனோர் பெரியனென் னுணருமா செய வுன்பான்—மன்னு மீசனே பத்தம்வீ டளிப்பவன் மற்றைய ரறிந்தென்னு—மன்னவன் றிருப் பொன்னடி கரியதா வருந்தவஞ் செய்நெஞ்சே—பின்னை முன்னவ னுலகநிற் திறைஞ்சுமா பெருமைசெய் குவனோரே.” என்றார்.

இயற்பகைநாயனாப்புராணம்.

சென்னி வெண்குடை நீடந் பாயன் றிருக்குலம் புகழ்பெ ருக்கிய சிறப்பின் மன்னு தொல்புகழ் மருதநீர் நாட்டு வயல்வ ளந்தர வியல்பினி லளித்துப் பொன்னி னன்னதி மிக்கநீர் பாய்ந்து புணரிதன் னையும் புனிதமாக் குவதோர் ஈன்னெடும் பெருந் தீர்த்தமுன் னுடைய நலஞ்சிறந் ததுவளம் புகார் நகரம். (க)

அக்குலப் பதிக்குடிமுதல் வனிக ரளவில் செல்வத்து வளமையி னமைந்தார் செக்கர் வெண்பிறைச் சடையவ ரடிமைத் திறத்தின் மிக்கவர் மறைச்சிலம் படியார் மிக்கீ ரடியார் கள்யா ரெனினும் வேண்டும் யாவைபு மில்ல யென்னுதே யிக்கடற் படி நிகழமுன் கொடுக்கு மியல்பினின் றவருல கியற் பகையார். (உ)

ஆறு குடிய வையர்மெய் யடிமை யளவி லாததோ ருளநிறை யருளா னீறு சேர்திரு மேனியர் மனத்து நினைத்த யாவையும் விளைப்படி முடித்து மாறி லாதநன் னெறியினில் விளங்கு மனைய நம்புரி மகிழ்ச்சியின் வந்த பேறெ லாமவ ரேவின செய்யும் பெருமை யேயெனப் பேணிவாழ் நாளில். (௩)

ஆபு நுண்பொரு ளாகியும் வெளியே யம்ப லத்துணின் ருடுவா ரும்பர் நாய கிக்குமஃ தறியவோ பிரியா நங்கை தானறி யாமையோ வறியோந் தாய நீறுபொன் மேனியில் விளங்கத் தூர்த்த வேடமூற் தோன்றவே தியராய் மாய வண்ணமே கொண்டித் தொண்டர் மறாத வண்ணமூங் காட்டுவான் வந்தார். (4)

வந்து தன்புகார் வணிகர்தம் மறுகின் மருங்கியற் பகையார் மனைபுகுத வெந்தை யெம்பிரா னடியவ ரணைந்தா ரென்று நின்றதோ ரின்பவா தரவாற் சிந்தை யன்பொடு சென்றெதிர் வணங்கிச் சிறப்பின் மிக்கவர்ச் சனைகண்முன்செய்து முந்தை யெம்பெருந் தவத்தினு லேகொன் முனிவ ரிங்கெழுந் தருளிய தென்றார். (5)

என்று கூறிய வியற்பகை யார்புண் னெய்தி நின்றவக் கைதவ மறையோர் கொன்றை வார்சடை யாடி யார்கள் குறித்து வேண்டின குணமெனக் கொண்டே யொன்று நீரெதிர் மறுதுவந் தளிக்கு முண்மை கேட்டுநும் பாலொன்று வேண்டி யின்ற நானிங்கு வந்தன ததனுக் கிசைய லாமெனிலி யம்பலா மென்றார். (6)

என்ன வவ்வுரை கேட்டியற் பகையார் யாது மொன்றுமென் பக்கலுண் டாகி லன்ன தெம்பிரா னடியவ ருடைமை யையயிலிலை ருள்செயு மென்ன மன்னு காதலுன் மனைவியை வேண்டி வந்த திங்கென வங்கன ரெதிரே சொன்ன போதினு முன்னையின் மகிழ்ந்து தூயதொண்டனா் தொழுதுரை செய்வார்.

இதுவெ னக்குமுன் புள்ளதே வேண்டி யெம்பிரான் செய்தபே றெனக் கென்னுக் கதுமெ னச்சென்று தம்மனை வாழ்க்கைக் கற்பின் மேம்படு காதலி யாரை விதிமணக் குலமடந் தையின் றுனை யிம்மெய்த்தவர்க்கு நான் கொடுத்தன னென்ன மதுமலர்க் குழன் மனைவியார் கலங்கி மனந் தெளிந்தபின் மற்றிது மொழிந்தார். (7)

இன்றுநீ ரெனக்கருள் செய்த திதுவே லென்னு யிர்க்கொரு நாதநீ ருரைத்த தொன்றை நான்செயு மத்தனை யல்லா லுரிமைவே றுளதோ வெனக் கென்று தன்றளிப் பெருங் கணவரை வணங்கத் தாழ்ந்து தொண்டனா் தாமெதிர் வணங்கச் சென்றுமா தவன் சேவடி பணிந்து திகைத்து நின்றன டிருவினும் பெரியான். (8)

மாதுதன் னைமுன் கொடுத்த மாதவர்தா மனமகிழ்ந்து பேருவ கையின் மலர்ந்தே யாதுநா னினிச் செய்பணி யென்றே யிறைஞ்சி நின்றவர் தம்மெதிர் நோக்கிச் சாதிவே தியராகி யதலைவர் தைய நன்னை யான்றனிக் கொடு போகக் காதன் மேலிய சுற்றமும் பதியுங் கடக்கநீ துணைப் போதுக வென்றார். (9)

வேறு.

என்றவ ரருளிச் செய்ய யானேமுன் செய்குந் றேவ லொன்றிது தன்னை யென்னை யுடையவ ரருளிச் செய்ய நின்றது பிழையா மென்று நினைந்துவே றிடத்துப் புக்குப் பொன்றிக முறுவை சாத்திப் பூங்கச்சப் பொலிய வீக்கி. (10)

வானொடு பலகை யேந்தி வந்தெதிர் வணங்கி மிக்க வானரி யேறு போல்வா ரவரைமுன் போக்கிப் பின்னே தோளினை துணையே யாகப் போயினார் துன்னி னுரை நீரிடைப் படமுன் கூடி நிலத்திடை வீழ்த்த நோவார், (11)

மனைவியார் சுற்றத் தாரும் வள்ளலார் சுற்றத் தாரு
மினையதொன் றியாரே செய்தா ரியற்பகை பித்த னான
புனையிழை தன்னைக் கொண்டு போவதா மொருவ னென்று
துண்பெரும் பழியை மீட்பான் றொடர்வதற் கெழுந்து சூழ்வார். (௪௩)

வேலொடு வில்லும் வாளுஞ் சரிகைபு மெடுத்து மிக்க
சாலென விசையிற் சென்று சடிநகர்ப் புறத்துப் போகிப்
பாலிரு மருங்கு மீண்டிப் பரந்தவார்ப் பரவம் பொங்க
மால்கடல் இளர்ந்த தென்ன வந்தெதிர் வளைத்துக் கொண்டார். (௪௪)

வழிவிடுந் துணைபின் போத வழித்துணை யாகி யுள்ளார்
சுழிபெருங் காதல் காட்டிக் காரிகை யுடன்போம் போதி
வழிதகன் போகே லீண்டல் வருங்குலக் கொடியை விட்டுப்
பழிவிட நீபோ வென்று பகர்ந்தெதிர் நிரந்து வந்தார். (௪௫)

மறைமுனி யஞ்சி னுன்போன் மாகினைப் பார்க்க மாது
மிறைவனே யஞ்ச வேண்டா வியற்பகை வெல்லு மென்ன
வறைகழ லண்ணல் கேளா வடியனே னவரை யெல்லார்
தறையிடைப் படுத்து கின்றேன் நளர்த்தருள் செய்யே லென்று. (௪௬)

பெருவிற லாளி யென்னப் பிறங்கெரி சிதற கோக்கிப்
பரிபவப் பட்டு வந்த படர்பெருஞ் சுற்றத் தாரை
யொருவரு மெதிர்நில் லாதே யோடிப்போய்ப் பிழைபு மன்றே
லெரிசுடர் வாளிற் கூறாய்த் துடிக்கின்றீ ரென்று நேர்த்தார். (௪௭)

எடநீ யென்செய் தாயா லித்திற மியம்பு கின்றாய்
நாடுறு பழிபு மொன்றார் நகையையு நாணயின்று
பாடவ முரைப்ப துன்றன் மனைவியைப் பனவந் தேந்தோ
கூடவே மடிவ தன்றிக் கொடுக்கயா மொட்டோ மென்றார். (௪௮)

மற்றவர் சொன்ன மாற்றங் கேட்டலு மனத்தின் வந்த
செற்றமுன் பொங்க வுங்க ஞடற்றுணி யெங்குஞ் சிந்தி
முற்றும் முயிரை பெல்லா முதல்விசம் பேற்றிக் கொண்டு
நற்றவர் தம்மைப் போக விடுவனென் றெழுந்தார் நல்லோர். (௪௯)

நேர்த்தவ ரெதிர்த் போது நிறைந்தவச் சுற்றத் தாருஞ்
சார்ந்தவர் தம்முன் செல்லார் தையலைக் கொண்டு பெற்ற
மூர்த்தவர் படிமேற் செல்ல வுற்றெதி ருடன்று பொங்கி
யார்ந்தவெஞ் சினத்தான் மேற்சென் றடர்ந்தெதிர் தடுத்தா ளன்றே. (௫௦)

சென்றவர் தடுத்த போதி லியற்பகை யார்முன் சீறி
வன்றுணை வானே யாகச் சாரிகை மாறி வந்து
துன்றினர் தோளுந் தாளுந் தலைகளுந் துணித்து வீழ்த்து
வென்றடு புலியே நென்ன வமர்வினா யாட்டின் மிக்கார். (௫௧)

முண்டுமுன் பலராய் வந்தார் தனிவந்து முட்டி னூர்கள்
வேண்டிய திசைக டோறும் வேறுவே ரமர்செய் போழ்தி
லாண்டகை வீரர் தாமே யினைவர்க்கு மனைவ ராகிக்
காண்டரு விசையிற் பாய்ந்து கலந்துமுன் றுணித்து வீழ்த்தார். (௫௨)

சொரிந்தன குடல்க ளெங்குந் துணிந்தன வுடல்க ளெங்கும்
விரிந்தன தலைக ளெங்கு மிடைந்தன கழுரு மெங்கு
மெரிந்தன விழிக ளெங்கு மெதிர்ப்பவ ரொருவ ரின்றித்
திரிந்தனர் களனி லெங்குஞ் சிவன்கழல் புனைந்த வீரர்.

(உ௩)

மாடலைகுருதி பொங்க மடிந்தசெங் களத்தி னின்று
மாடுறு செயலின் வந்த கிளைஞரோ டணைந்தார் தம்மி
லோடினா ருள்ளா ருயந்தா ரொழிந்தவ ரொழிந்தே மாண்டார்
நீடிய வாளுந் தாமு நின்றவர் தாமே நின்றார்.

(உ௪)

திருவுடை மனைவி யாரைக் கொடுத்திடச் செறுத்து முன்பு
வருபெருஞ் சுற்ற மெல்லாம் வாளினாற் றுணித்து மாட்டி
யருமறை முனியை நோக்கி யடிகணி ரஞ்சா வண்ணம்
பொருவருங் கான நீங்க விடுவனென் றுடனே போந்தார்.

(உ௫)

இருவரா லறிய வொண்ண வொருவர்பின் செல்லு மேழை
பொருதிறல் வீரர் பின்பு போகமுன் போகும் போதி
லருமறை முனிவன் சாயக்கா டதன்மருங் கணைய மேலித்
திருமலி தோளி னானே மீனெனச் செப்பி னானே.

(உ௬)

தவமுனி தன்னை மீளச் சொன்னபின் நலையா லார
வவன்மலர்ப் பதங்கள் சூடி யஞ்சலி கூப்பி நின்று
புவனமூன் றய்ய வந்த பூசுரன் றன்னை யேத்தி
யிவனருள் பெறப்பெற் றேனென் றியற்பகை யாரு மீண்டார்.

(உ௭)

செய்வதற் கரிய செய்கை செய்ததற் றெண்டர் போக
மைதிகழ் கண்ட னெண்டோண் மறையவன் மகிழ்ந்து நோக்கிப்
பொய்தரு முள்ள மில்லான் பார்க்கிலன் போனா னென்று
மெய்தரு சிந்தை யாரை மீளவு மழைக்க லுற்றார்.

(உ௮)

இயற்பகை முனிவா வோல மீண்டுநீ வருவா யோல
மயர்ப்பிலா தானே யோல மன்பனே யோல மோலஞ்
செயற்கருஞ் செய்கை செய்த தீரனே யோல மென்றான்
மயக்கறு மறையோ லிட்டி மாலயன் றேட நின்றான்.

(உ௯)

அழைத்தபே ரோசை கேளா வடியனென் வந்தேன் வந்தேன்
பிழைத்தவ ருளரே லின்னும் பெருவலித் தடக்கை வாரி
லிழைத்தவ ராகின் ருரென் றியற்பகை யார்வந் தெய்தத்
குழைப்பொலி காதி னானு மறைந்தனன் கோலங் கொள்வான்.

(௩௦)

சென்றவர் முனியைக் காணாச் சேயிழை தன்னைக் கண்டார்
பொன்றிகழ் குன்று வெள்ளிப் பொருப்பின்மேற் பொலிந்த தென்னத்
தன்றுணை புடனே வானிற் நலவனை விடைமேற் கண்டார்
நின்றிலர் தொழுது வீழ்ந்தார் நிலத்தினின் றெழுந்தார் நேர்ந்தார்.

(௩௧)

சொல்லுவ தறியென் வாழி தோற்றிய தோற்றம் போற்றி
வல்லவந் தருளி யென்னை வழித்தொண்டி கொண்டாய் போற்றி
யெல்லையி லின்ப வெள்ள மெனக்கருள் செய்தாய் போற்றி
தில்லையும் புலத்து ளாடுஞ் சேவடி போற்றி யென்ன.

(௩௨)

விண்ணிடை நின்ற வெள்ளை விடையவ டடியார் தம்மை
யெண்ணிய வுலகு தன்னி லிப்படி நம்பா லன்பு
பண்ணிய பரிவு கண்டு மகிழ்ந்தனம் பழுதி லாதாய்
நண்ணிய மனைவி யோடு நம்முடன் போது கென்று.

(௩௩)

திருவளர் சிறப்பின் மிக்க திருத்தொண்டர் தமக்குந் தோற்ற
மருவிய தெய்வக் கற்பின் மனைவியார் தமக்குந் தக்க
பெருகிய வருளி னீடும் பேறளித் திமையோ ரேத்தப்
பொருவிடைப் பாகர் மன்னும் பொற்பொது வதனுட் புக்கார்.

(௩௪)

வானவர் பூவின் மாரி பொழியமா மறைக ளார்ப்ப
ஞானமா முனிவர் போற்ற நலய்கு சிவலோ கத்தி
ஊனயி ரெண்டர் கும்பிட் டுடனுறை பெருமை பெற்ற
ரோனைய சுற்றத் தாரும் வானிடை யின்பம் பெற்றார்.

(௩௫)

இன்புறு தாரந் தன்னை யீசனுக் கன்ப ரென்றே
துன்புறு துதவுந் தொண்டர் பெருமையைத் தொழுது வாழ்த்தி
யன்புறு மனத்தா னாத னடியவர்க் கன்பு நீடு
மன்புக ழினைசை மாறன் வளத்தினை வழுத்த லுற்றேன்.

(௩௬)

இயற்பகைநாயனாப்புராண முற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம் - ௪௩௬.

சு ச ன ம்.

அடியார்வேண்டியது மருது கோத்தேதல்.

கருணாநிதியாகிய சிவன், தம்மை உணர்ந்து தம்மிடத்து! இடையறாத அன்பு செய்யும் மெய்யடியார்களுக்கு, உலகத்துள்ள இனிமையாகிய எப்பொருள்களினும் மிக இனியராய், ஒருகாலும் இடையறாத பேரின்பத்தை ஜனிப்பிப்பார். அது “கனியினுங் கட்டி பட்ட கரும்பினும்—பனிமலர்க் குழற் பாவைநல் லாரினுந்—தனிமு டிகவித்தாளு மரசினு—மினியன் றன்னடைந் தார்க்கிடை மருதனே.” என அதனை உணர்ந்த திருநாவுக்கரசுநாயனார் கூறுமாற்றல், அறிக. ஆதலால், மெய்யுணர்வுடையோர்கள், தமக்கு உரிய மனைவி மைந்தர் முதலிய உயிர்ச்சார்புகளினும், வீடு பொன் முதலிய பொருட்சார்புகளினும், இகபரமும் உயிர்க்குயிராகிய சிவனே தமக்கு மிக இனியர் என்று தெளிந்து, அச்சார்புகளோடு கலந்திருப்பினும் தாமரையிலையிற் றண்ணிர் போல அவைகளிடத்தே பற்றுச் செறிதுயின்றி, அச்சிவனிடத்தே இடையறாத மெய்யன்புடையார்களாகி, சிவனடியார்களாயும் சிவலிங்கத்தையும் சிவன் எனவேகண்டு, வழிபட்டு வாழ்வார்கள். சிவன் பகுப்பின்றி எங்கும் வியாபித்திருப்பினும், சிவலிங்கத்தினிடத்தும், சிவனடியாரிடத்தும் தயிரின் நெய்போல விளங்கிடும், மற்றையிடங்களிற் பாலின் நெய்போல விளங்காமலும், இருப்பார்.

இவ்வியற்பகைநாயனார், முன்சென்றபிறப்புக்களிலே பயன்குறியாதுசெய்த அளவிற்றத் சிவபுண்ணியங்களினாலே, இப்பிறப்பின் கண்ணே யான் எனது அற்றவர் உறவாகிய சிவனே தமக்கு இனியவர் எனத்தெளிந்து, சிவலிங்கத்தையும் சிவனடியார்களையும் சிவன் எனவே கண்டு வழிபடுவாராயினார். ஒரு காமக்கிழத்திமேல்

அதிதீவிரமாய் முறுகிவளரும் காமத்தினாலே விழுங்கப்பட்ட மனசை உடைய ஒருவன், தனக்கு உரிய எப்பொருள்களையும் தான் அனுபவித்தலினும், அவன் அனுபவிக்கக்காண்டலே தனக்கு இன்பமாகக்கொள்ளுதல்போல; தமக்குச்சிவன் எனவே தோன்றும் சிவனடியார்களுமே அதிதீவிரமாய் முறுகிவளரும் அன்பினாலே விழுங்கப்பட்ட மனசை உடைய இந்நாயனார், தமக்கு உரிய எப்பொருள்களையும் தாம் அனுபவித்தலினும், அவ்வடியார்கள் அனுபவித்தலைக் காண்டலே தமக்கு இன்பமாகக்கொள்ளும் இயல்புடையார். ஆதலாலன்றோ, தம்பிடத்துள்ள பொருள்களுள் அவ்வடியார்கள் கேட்பனயாவையோ அவை எல்லாம் சிறிதாயினும் மறுது, உண்மகிழ்ச்சியோடு கொடுக்கும் பெருந்தகைமையிற்சிறந்து விளங்கினார். இவரிடத்துள்ள இம்மெய்யன்பை, சர்வான்மாக்களும் உணர்ந்து உய்யும்படி, உணர்த்துதற்குத் திருவுளங்கொண்ட கிருபா சமுத்திரமாகிய சிவன், ஆன்மாக்களுக்கு உலகத்துப் பொருள்களுள் மனைவியினும் இனியபொருள் பிறிது இல்லாமையால், சிவனடியார் வேடங்கொண்டவந்து, இவரிடத்தே இவர்மனைவியையேகேட்க; இவர் கற்பினிற் சிறந்து விளங்கும் அம்மனைவியையும் மறுது பெருமகிழ்ச்சியோடு கொடுத்தார். இதனால், இவர் “பனிமலர்க்குழற்பாவை நல்லாரினும்” சிவனே தமக்கு இனியர் என்று கொண்டார் என்பது, துணியப்படும். அன்றியும், இவர் உயர்குடிப்பிறப்பினாலும் பெருஞ்செல்வத்தினாலும் உலகத்தாராலே நன்குமதிக்கப்படுவோராய் இருந்தும், தாம் பிறருக்கு மனைவியைக் கொடுப்பின் உலகத்தாராலே பழிப்புரை உண்டாகுமென்பது நோக்கிற்றவர். இதனால் இவர்மனசைச் சிவபத்தியே விழுங்கிற்றென்று துணிக. இவர் “நாடவர் பழித்துரை பூணது வாகக்” கொண்டமையும் தேர்க.

இந்நாயனார், பிறர்மனை நயத்தல் சிவாகமங்களில் விலக்கப்பட்ட பாவம் என்பது நோக்காது தமது மனைவியைத் தரும்படி கேட்டவரை, சிவனடியார் என்று கொண்டமை குற்றமாகாதோ எனின்; ஆகாது: காமக்கிழத்தியர் வடிவிற்காணப்படும் ஆடை சார்ந்து ஆபரணம் முதலாயின, காமுகரை வசிகரித்து, நீனைக்குந் தோறும் காணுந்தோறும் இன்பம் ஜனிப்பிக்குமாறுபோல; விபூதி ருத்திராஷ்டமுதலிய சிவவேடமானது, மெய்யன்புடையாரை வசிகரித்து, நீனைக்குந்தோறும் காணுந்தோறும் இன்பம் ஜனிப்பிக்கும். “இது, சேலும் கயலும் தினைக்குங் கண்ணரிளங் கொங்கையிற் செங்குங்குமம்—போலும் பொடியணி மார்பிலங்கும்” என்னுந் திருப்பல்லாண்டாலும், அறிக. அவ்வாறே இந்நாயனாரும், விபூதி ருத்திராஷ்டம் முதலிய சிவவேடத்தைக் கண்டவுடனே அதனால் வசிகரிக்கப்பட்டு, இன்பமேவிடப் பெறுதலால் தம்வயத்தரல்லராவார்: ஆகவே, அச்சிவவேடத்தை உடையாரிடத்துக் குணங்குற்றம் ஆராயும் ஆராய்ச்சி இவருக்கு எப்படிக்கூடும் என்க. அதிதீவிரபத்தி உடையாருக்கு அடியார்களிடத்தில் குணங்குற்றம் ஆராய்தல் கூடாமை “உருப்பொலாதவ நிழிஞலத் தவாநல் லொழுக்க மில்லவரென்று நம்மளவில்—விரும்பி லாதவ ரெனினு மெய்நீறு மிக்க சாதன வேடமுங் கண்டார்—றரிப்பி லாது சென்றெதிறுற வணங்கித் தக்க போனக மளித்தவர்க் கெளிதா—விரும்பார் தாமவ ரடியவர்க் கடியா ரென்பர் யானென தெனுஞ்செருக் கறுப்பார்.” என்னும் திருவாதவூரடிகள் புராணத்தில் சிவன் கூறிய பொருளை உடைய திருவாக்காற் காண்க. சர்வலோகை நாயகராகிய பரமசிவனாலே “செயற்கருஞ் செய்கை செய்ததீரனே” என்று வியக்கப்பட்ட இந்நாயனாரது அத்தியற்புத பத்தியின் பெருமையைப் பத்தி என்பது சிறிதும் அறிகிலாச் சிறியேனு விரித்துரைக்க வல்லன்.

இனையான்குடிமாறநாயனார்புராணம்.

அம்பொனீடிய வம்பலத்தினி லாடு வாரடி குடுவார்
தம்பி ரானடி மைத்தி றத்துயர் சால்பின் மேன்மை தரித்துளார்
நம்பு வாய்மையி னீடு குத்திர நற்கு லஞ்செய் தவத்தினு
லிம்பர் ஞாலம் விளக்கி னானே யான்கு டிப்பதி மாறனார்.

(க)

ஏரின் மல்கு வளத்தி னூல்வரு மெல்லையில்தெந்ர் செல்வமு
நீரின் மல்கிய வேணி யாரடி யார்தி றத்து நிறைந்ததோர்
சீரின் மல்கிய வன்பின் மேன்மை திருந்த மன்னிய சிந்தையும்
பாரின் மல்க விரும்பி மற்றவை பெற்ற நீடு பயன் கொள்வார்.

(உ)

ஆர மென்பு புணந்த வையர்த மன்ப ரென்பதொர் தன்மையா
னேர வந்தவர் யாவ ராயினு நித்த மாகிய பத்திமுன்
கூட வந்தெதிர் கொண்டு கைகள் சூவித்து நின்று செவிப்புலத்
திர மென்பது ரப்பி தம்பரி வெய்த முன்னுரை செய்தபின்.

(ங)

கொண்டு வந்து மனைப்பு குந்து குலாவு பாதம் விளக்கியே
மண்டு காதலி னாத னத்திடை வைத்த ருச்சனை செய்தபி
னுண்டி நாலு வித்தி லாறு சுவைத்தி றத்தன வெப்பிலா
வண்டர் நாயகர் தொண்ட ரிச்சையி னமுது செய்ய வளித்துளார்.

(ச)

ஆளு நாயக ரன்ப ரானவ ரளவி லாருள மகிழவே
நாளு நாளு நிறைந்து வந்து நுகர்ந்த தன்மையி னன்மையா
னீளு மாநிதி யின்ப ரப்பு நெருங்கு செல்வ நிலாவியெண்
டோளி னுரள கைக்கி ருத்திய தோழ னுரென வாழுநான்.

(இ)

செல்வ மேலிய நாளி லிச்செயல் செய்வ தன்றியு மெய்யினு
லல்ல னல்குர வான பேரதினும வல்ல ரென்றறி விக்கவே
மல்ல னீடிய செல்வ மெல்ல மறைந்து நாடொறு மாறிவந்
தொல்லையில்வறு மைப்ப தம்புக வுன்னி னூர்தில்லை மன்னினார்.

(ஈ)

இன்ன வாறு வளஞ்ச ருங்கவு மெம்பி ரானினே யான்குடி
மன்னன் மாறன் மனஞ்ச ருங்குத லின்றி யுள்ளன மாறியுந்
தன்னே மாறியிறுக்க வுள்ள கடன்க டக்கன கொண்டுபின்
முன்னே மாறியிருப்ப ணிக்கண் முகிர்ந்த கொள்கைய ராயினார்.

(எ)

மற்ற வன்செய லின்ன தன்மைய தாக மாலய னுனவக்
கொற்ற வேனமு மன்ன முந்தெரி யாத கொள்கைய ராயினார்
பெற்ற மூர்வது மின்றி நீடிய பேதை யாளுட னின்றியோர்
நற்ற வத்தவர் வேட மேகொடு ஞால முய்ந்திட நண்ணினார்.

(அ)

வேறு.

~மாரிக் காலத் திரவினில் வைகியோர்
தாரிப் பின்றிப் பசிதலைக் கொள்வது
பாரித் தில்ல மடைத்தபின் பண்புற
வேரித் தாரன் விருந்தெதிர் கொண்டனன்.

(க)

ஈர மேனியை நீக்கி யிடங்கொடுத்
தார லின்னமு னட்டிதற் காயையார்
நூர மாதரை நோக்கித் தபோதனர்
திர வேபசித் தாச்செய்வ தென்னென்று.

(ஊ)

நமக்கு முன்பிங் குணவிலை யாயினு
மிமக்கு லக்கொடி பாகர்க் கினியவர்
தமக்கு நாமின் னடிசி நகவுற
வமைக்கு மாறெங்கு னேயணங் கேயென.

(கக)

மாது கூறுவாண் மற்றொன்றுங் காண்கிலே
னேதி லாரு மினித்தரு வாரில்லை
போதும் வைகிற்றுப் போமிடம் வேறிலை
தீது செய்வினை யேற்கென் செயலென்று.

(கஉ)

செல்ல னீங்கப் பகல்வித் தியசெந்நென்
மல்ல னீர்முனை வாரிக் கொடுவந்தால்
வல்ல வரறமு தாக்கலு மாகுமற்
றல்ல தொன்றறி யேனென் றயர்வுற.

(கங)

மற்ற மாற்ற மனைவியார் கூறமுன்
பெற்ற செல்வ மெனப்பெரி துண்மகிழ்ந்
துற்ற காதலி னொலொருப் பட்டனர்
சுற்று நீர்வயல் செல்லத் தொடங்குவார்.

(கச)

பெருகு வானம் பிறங்க மழைபொழிந்
தருகு நாப்ப ணறிவருங் கங்குருன்
கருகு மையிரு ளின்கணங் கட்டுவிட்
டுருகு கின்றது போன்ற துலகெலாம்.

(கரு)

எண்ணு மிவ்வுல கத்தவர் யாவருந்
துண்ணெ னும்படி தோன்றிமுன் றேய்ந்திடில்
வண்ண நீடிய மைக்குழம் பாமென்று
நண்ணல் செய்யா நடுவிருள் யாமத்து.

(கக)

உள்ள மன்புகொண் டேக்கவோர் பேரிடாக்
கொள்ள முன்கவித் துக்குறி யின்வழிப்
புள்ளு றங்கும் வயல்புகப் போயினார்
வள்ள லாரினை யான்குடி மாறனார்.

(கஎ)

காலி னொற்றட விச்சென்று கைகளார்
சாலி வெண்முனை நீர்வழிச் சார்ந்தன
கோலி வாரி யிடாந்நை யக்கொண்டு
மேலெ டுத்துச் சுமந்தொல்ல மீண்டனர்.

(கஅ)

வேறு.

வந்தபின் மனைவி யாரும் வாய்தலி னின்று வாங்கிச்
சிந்தையில் விரும்பி நீரிற் சேற்றினை யலம்பி யூற்றி
வெந்தழ லடுப்பின் மூட்ட விநகில்லை யென்ன மேலோ
ரந்தமின் மனையி னீடு மலக்கினை யறுத்து வீழ்த்தார்.

(கக)

முறித்தவை யடுப்பின் மாட்டி முனைவித்துப் பதமுன் கொள்ள
வறுத்தபின் னரிசி யாக்கி வாக்கிய வுலையிற் பெய்து
வெறுப்பிலின் னடிசி லாக்கி மேம்படு கற்பின் மிக்கார்
கறிக்கினி யென்செய் கோமென் றிறைஞ்சினார் கணவ னாமை.

(உ0)

வழிவரு மினைப்பி னேடும் வருத்திய பசியி னாலே
யழிவுறு மைய னென்னு மன்பினிற் பொலிந்து சென்று
குழிரிற் பாத புன்செய்க் குறும்பயிர் தடவிப் பாசப்
பழிமுதல் பறிப்பார் போலப் பறித்தவை கறிக்கு நல்க. (௨௧)

மனைவியார் கொழுநர் தந்த மனமகிழ் கறிக ளாய்ந்து
புனலிடைக் கழுவித் தக்க புனிதபாத் திரத்துக் கைமை
வினையினில் வேறு வேறு கறியமு தாக்கிப் பண்டை
நினைவினாற் குறையை நேர்ந்து திருவமு தமைத்து கின்று. (௨௨)

கணவனார் தம்மை நோக்கிக் கறியமு தான காட்டி
யிணையிலா தவரை யீண்ட வழுதுசெய் விப்போ மென்ன
வுணர்வினா லுணர வொண்ண வொருவரை யுணர்த்த வேண்டி
யிணையமுன் சென்று கின்றங் கவந்துயி லகற்ற லுற்றார். (௨௩)

அழுத்திய விடரு ணீங்கி யடியனே னுய்ய வென்பா
லெழுந்தருள் பெரியோ யீண்ட வழுதுசெய் தருள்க வென்று
தொழும்பு ருரைத்த போதிற் சோதியா யெழுந்து தோன்றச்
செழுந்திரு மனைவி யாருந் தொண்டருந் திகைத்து கின்றார். (௨௪)

மாலயற் கரிய நாதன் வடிவொரு சோதி யாகச்
சாலவே மயங்கு வார்க்குச் சங்கரன் றுன்ம கிழந்தே
யேலவார் குழலா டன்னோ டிடபவா கணனுய்த் தோன்றிச்
சேலமார் பூசை செய்த திருத்தொண்டர் தம்மை நோக்கி. (௨௫)

அன்பனே யன்பர் பூசை யளித்தநீ யணங்கி னேடு
மென்பெரு முலக மெய்தி யிருநிதிக் கிழவன் றானே
முன்பெரு நிதிய மெந்தி மொழிவழி யேவல் கேட்ப
வின்பமார் திருப்பீ ராமென் றருள்செய்தா னெவர்க்கு மிக்கான். (௨௬)

இப்பரி சிவர்க்குத் தக்க வகையினா லின்ப நல்கி
முப்புரஞ் செற்ற ரன்பர் முன்பெழுந் தருளிப் போனா
ரப்பெரி யவர்தந் தாய வடியினை தலைமேற் கொண்டி
மெய்ப்பொருட் சேதி வேந்தன் செயலினை விளம்ப லுற்றேன். (௨௭)

இளையான்குடிமாறநாயனாற்புராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௪௬௬.

சு ச ன ம்.

மா கே ச ர பூ சை.

புண்ணியங்களுள்ளே சிவபுண்ணியம் சிறந்தது. சிவபுண்ணியங்களுள்ளே
சிவபூசை சிறந்தது. சிவபூசையினும் சிறந்தது மாகேசரபூசை. மகேசராகிய
சிவனை வழிபடும் அடியார்கள் மாகேசர் எனப்படுவர்கள், மாகேசரபூசையாவது

மாகேசரர்களை விதிப்படி பூசித்த, அவர்களுக்கு அன்னம் ஊட்டுதலாம். மாகேசர பூசைசெய்யுமுறைமை கூறுதும். சிவனடியார்களைத் தூர்த்தே கண்டவுடனே, அவர்களுடைய சாதியையும் குணத்தையும் ஆராயாமல் விபூதி குத்திராசும் முதலிய சிவவேடமே பொருள் எனக்கொண்டு, அவர்களை மனிதர் எனக்கருதாது சிவன் எனவே புத்திபண்ணி, இருக்கைவிட்டு எழுந்து, அகமகிழ்ச்சியோடும் முகமலர்ச்சி யோடும் குவித்தகைகளை உடையராய் விரைந்து எதிர்கொண்டு, அவர்களுடைய திரு வடிகளிலே விழுந்து நமஸ்கரித்து, இன்சொற்களைச் சொல்லி, வீட்டுக்கு அழைத்துக் கொண்டுவந்து, கரகரீர்கொண்டு அவர்கள் திருவடிகளை விளக்கி, அத்தீர்த்தத்தைச் சிரமேற்றெளித்து உள்ளும்பருகி, அத்திருவடிகளை மெல்லிய வஸ்திரத்தினால் ஒற்றி, அவர்களை ஆசனத்திலே இருத்தி, பத்திரபூஷ்பங்களாலே பூசித்து, தூபதீபங்காட்டி, பூமியில் விழுந்து நமஸ்கரித்து, கைப்பு புளிப்பு தித்திப்பு துவர்ப்பு கார்ப்பு உவர்ப்பு என்னும் அறுவகைச்சுவையை உடையனவாய் உண்ணப்படுவது தின்னப்படுவது நக்கப்படுவது பருகப்படுவது என நால்வகைப்படும் உணவுகளை, அவரவர் பிரீதிப்படி அமுதுசெய்வித்து, சரீரம் எடுத்ததனாலே பெறும்பயினை இன்றன்றோ பெற்றேன் என்ற சற்காரவசனம் சொல்லி, அவர்கள் போம்பொழுது அவர்களுக்குப் பின் பதி னான்கு அடி போய் வழிவிடிக. சிவனடியார்களைச் சாதிகுணம் குறியாது சிவன் எனவே புத்திபண்ணல்வேண்டும் என்பதற்குப் பிரமாணம். சிவதருமோத்தரம். “பூல யரே யெனினு மீசன் பொலன்கழ லடியிற் புந்நி—நிலையரே லவர்க்குப் பூசை நிகழ்த் துத் நெறியே யென்றுத்—தலையரே யெனினு மீசன் ருமரைத் தாளினைச—யில ரெளி வியற்றும் பூசைப் பலந்தரு வாரே யாரே.” எ-ம். பிரமோத்தரகாண்டம். “எள்ளற் படுகிழ் மக்களெனு மிழிந்த குலத்தோ ரானலும்—வள்ளற் பரமன் றிருநீறு மணியு மணிந்த மாண்பினரை—யுள்ளத் துள்ளே யிருபோது முணர்ந்து தெருண்டு சிவனெனவே—கொள்ளத் தகைய வறிவின்ரே பிறவிச் கடலிற் குளியாதார்.” எ-ம். சைவசமயநெறி. “தேசிகர் தம்மைச் சிவநேசர் தம்மையு—மீசனென வேயுளத்து னெண்.” எ-ம். வரும்.

இம் மாகேசரபூசையிற் சிறந்த புண்ணியம் பிறிது இல்லை. அது, “அதிகநல் லற நிற்பதென் றறிந்தனை யறத்து—எதிக மாஞ்சிவ புண்ணியஞ் சிவார்ச்சனைய வற்று—எதிக மாஞ்சிவ பூசையு ளடியவர்பூசை—யதிக மென்றறிந் தன்பரை யருச் சனை செய்வாய்.” என்னுந் திருவிளையாடற்புராணத்தினாலும், “படமாடக் கோயிற் பரமற்கொன் றீயி—னடமாடுங் கோயி னம்புற்கங் காகா—நடமாடுங் கோயி னம் பற்கொன் றீயிற்—படமாடுங் கோயிற் பரமற்கங் காமே.” எ-ம். “தண்டறு சிந் தைத் தபோதனர் தாமகிழ்—துண்டது மூன்று புவனமு முண்டது—கொண்டது மூன்று புவனமும் கொண்டதென்—றெண்டிசைந்தி யெடுத்திசைத்தானே.” எ-ம். “அகர மாயிர மந்தணர்க் கியிலென்—சிகர மாயிரஞ் செய்து முடிக்கிலென்—பரம யோகி பகலுண் பலத்துக்கு—நிகரில்லை யென்பது நிச்சயந் தானே.” எ-ம். “ஆறிடு வேள்வி யருமறை தூலவர்—கூறிடு மந்தணர் கோடிபே ருண்பதி—னீறிடுந் தொண் டர் நினவின் பயனிலே—பேறெளி லோர்பிடி பேறது வாருமே.” என்னுந் திரு மந்திரத்தினாலும், “மட்டிட்ட புண்ணையங் கானன் மடமயிலாக்—கட்டிட்டங் கொண் டான் கபாலீச் சரமமர்தா—னொட்டிட்ட பண்பி னுருத்திர பல்கணத்தார்க்—கட் டிட்டல் காணதே போதியோ பூம்பாவாய்.” என்னுந் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தநாய னார் தேவாரத்தாலும், “சோனாசலத்தில் உயர்ந்த சேஷத்திரம் இல்லை; பஞ்சாஸூத் தில் உயர்ந்த மந்திரம் இல்லை; மாகேச்சரதருமத்தில் உயர்ந்த தருமம் இல்லை; சிவா கமத்தில் உயர்ந்த சாஸ்திரம் இல்லை.” என்னும் அருணாசல மான்மியத்தினாலும், அநிக, இவ்வாழ்க்கையின் பயன் இம்மாகேசரபூசையேயாம். அது, “மறமலிபுலக வாழ்க்கையே வேண்டும் வந்துநின் னன்பர்தம் பணியா—மறமது கிடைக்கின்,” என்னும் தாயுமானசுவாமி வாக்கால் அநிக.

இத்திணைப் பெருஞ்சிறப்பினதாயி மாசேசுரபூசையை, எந்நாளும் சிறிதாயினும் தவறாது சைவாகமவிதிப்படி மெய்யன்போடு செய்தமையால், பெருஞ்சிறப்புற்றவர் இவ்வினையான்குடிமாறநாயனார். இவர் விதிவழுவாதே மாசேசுரபூசை செய்தனர் என்பது, இங்கே “ஆர மென்பு புணர்த வையர்த மன்பர்” என்னுந் திருவிருத்தத்தினாலும், “கொண்டு வந்து மனைப்பு குந்து” என்னுந் திருவிருத்தத்தினாலும், உணர்த்தப்பட்டது. இம்மாசேசுரபூசையை இவர் செல்வம் உள்ளபொழுது செய்தமையினும், மிக்க வறுமை வந்தபொழுதும் மனம் சிறிதும் சுருங்குதலின்றி முன்போலவே சிறிதும் தவறாது செய்தமை இவ்வளவு என்று சொல்லக்கூடாத பெரும் வியப்பைத் தருகின்றது! இவருக்கு வந்த வறுமையின் கொடுமையோ மிகப் பெரியது. அது, இங்கே “இன்ன வாறு வளஞ்ச ருங்கவு மெம்பி ரானினை யான்குடி—மன்னன் மாறன் மனஞ்ச ருங்குத லின்றி யுள்ளன மாறிபுள்—தன்னை மாறியிறுக்க வுள்ள கடன்க டக்கன கொண்டுபின்—முன்னை மாறி நிருப்ப ணிக்கண்முதிர்ந்த கொள்கைய ராயினார்.” என்று உணர்த்தப்பட்டது. மாசேசுரபூசை செய்தலினாலே தமது எல்லையில்லாத பெருஞ்செல்வம் குறைந்து இவ்வளவு மிகக் கொடிய வறுமை வந்து எய்தியபொழுதும், இவர் புண்ணியம் செய்த நமக்குக் கடவுள் இவ்வளவு இடர் செய்தாரே என்று சிவனைச் சிறிதும் நோவாமை எவ்வளவு ஆச்சரியம்! நோவாமை மாத்மிரத்தில் நில்லாது நாம் சிவபுண்ணியத்தைச் செல்வம் உள்ளவழிச் செய்யாமையே குற்றம்: வறுமை யெய்தியவழி நாம் யாதுசெய்வோம்! இப்போது செய்யாமை குற்றம் அன்றே என்று, ஒழியாதுசெய்தமை அதினும் ஆச்சரியமன்றோ! இன்னும், இவரும், இவர்களுத்தோடு சிறிதும் மாறுபாடின்றி ஒழுமும் இவர் மனைவியாரும், தாங்கள் பகல்முழுதும் போசனைச்செய்யாமையாற் பசி மிகுந்து வருத்தமுறும் நேரத்தினும், பேரிருளென்பதும் பெருமழை யென்பதும் பாராமல் செய்த செயற்கருஞ் செய்கை, அதினும் ஆச்சரியமன்றோ! தாம் நல்லோர்களுக்கு வறுமையைக் கொடுத்தல் அவர்கள் நயத்தின்பொருட்டே என்பதையும், அந்நயம் இறுதியிலேயே பலிக்கும் என்பதையும், அக்கருத்தறியாது அதற்குள் புண்ணியஞ்செய்த நமக்குக் கடவுள் இடர்செய்தாரே என்று தம்மை நோதல் பழுதாம் என்பதையும், சர்வான்மாக்களும் உணர்ந்து உய்யும்பொருட்டு, பரமசிவன் இவர்களுக்கு வறுமையைக்கொடுத்து, இவர்கள் செயற்கருஞ் செய்கையை வெளிப்படுத்தி, இவர்கட்குப் பேரின்ப வாழ்வைக் கொடுத்தருளிய பெருங்கருணையை யாவர் அனக்கவல்லர்! மெய்யுணர்வுடையோர் தமக்கு எத்துணை இடர்வரினும், சிவனிடத்து அன்பு குன்றார் என்பது இதனால் அறிக. காரைக்காலம்மையாரும் “இடர்க்களையா ரேனு மெனக்கிரங்காரேனும்—படரு நெறிபணியா ரேனுஞ்—சுடருருவி—லென்பறக் கோலத் தெரியாடு மெம்மானூர்க்—கன்பாரு தென்னெஞ் சவர்க்கு.” என்று திருவாய்மலர்த்தருளினார்.

மெய்ப்பொருளுயர்ப்புராணம்.

சேதிநன் னுட்டு நீடு திருக்கோவ லூரின் மன்னி

மாதொரு பாக ரன்பின் வழிவரு மலாடர் கோமான்

வேதநன் னெறியின் வாய்மை விளங்கிட மேன்மை பூண்டு

காதலா லீசர்க் கண்பர் கருத்தறிந் தேவல் செய்வார்.

(க)

அரசிய னெறியின் வந்த வறநெறி வழாமற் காத்து

வரைநெடுந் தோளால் வென்று மாற்றலர் முனைகண் மாற்றி

புரைதிறம் பாத நீதி யோங்குநீர் மையினின் மிக்கார்

திரைசெய்நீர்ச் சடையா னன்பர் வேடமே சிந்தைசெய்வார்.

(உ)

மங்கையைப் பாக மாக வைத்தவர் மன்னுங் கோயி

லெங்கணும் பூசை நீடி யேழிசைப் பாட லாடல்

பொங்கிய சிறப்பின் மல்கப் போற்றுதல் புரிந்து வாழ்வார்

தங்கண யகருக் கண்பர் தாளலாற் சார்பொன் றில்லார்.

(ங)

தேடிய மாடு நீடு செல்வமுந் தில்லை மன்று

ளாடிய பெருமா னன்பர்க் காவன வாகு மென்று

நாடிய மனத்தி னோடு நாயன்மா ரணந்த போது

கூடிய மகிழ்ச்சி பொங்கக் குறைவறக் கொடுத்து வந்தார்.

(ச)

இன்னவா ரெழுநூ ளாளி லிகற்றிறம் புரிந்தோர் மன்ன

ன்னவர் தம்மை வெல்லு மாயையா லமர்மேற் கொண்டு

பொன்னணி யோடை யானை பொருபரி காலான் மற்றும்

பன்முறை யிழந்து தோற்றுப் பரிபவப் பட்டுப் போனான்.

(இ)

இப்படி யிழந்த மாற்றா னிகலினால் வெல்ல மாட்டான்

மெய்ப்பொருள் வேந்தன் சில மறிந்துவெண் ணீறு சாத்து

மப்பொரு வேடங்கொண்டே யற்றத்தில் வெல்வா னாகச்

செப்பரு நிலைமை யெண்ணித் திருக்கோவ லூரிற் சேர்வான்.

(ஈ)

மெய்யெலா நீறு பூசி வேணிகண் முடித்துக் கட்டிக்

கையினிற் படைக ரந்த புத்தகக் கவளி யேந்தி

மைபொதி விளக்கே யென்ன மனத்தினுட் கறுப்பு வைத்துப்

பொய்தவ வேடங் கொண்டு புருந்தனன் முத்தி நாதன்.

(ஊ)

மாதவ வேடங் கொண்ட வன்கணன் மாடந் தோறுங்

கோதைரு முளக பாரக் குழைக்கொடி யாட மீது

சோதிவெண் கொடிக ளாடுஞ் சுடர்நெடு மறுகிற் போகிச்

சேதியர் பெருமான் கோயிற் றிருமணி வாயில் சேர்ந்தான்.

(அ)

கடைபுடைக் காவ லாளர் கைதொழு தேற நின்றே

புடையவர் தாமே வந்தா ருள்ளெழுந் தருளு மென்னத்

தடைபல புக்க பின்பு தனித்தடை நின்ற தத்த

னிடெதிரிற் தருள வேண்டித் துயில்கொளு மிறைவ நென்றான்.

(ஆ)

என்றவன் கூறக் கேட்டே யானவற் குறுதி கூற
நின்றிடு நீயு மென்றே யவனையு நீக்கிப் புக்குப்
பொன்றிகழ் பள்ளிக் கட்டிற் புரவலன் றுயில மாடே
மன்றலக் குழன்மென் சாயன் மாதேவி யிருப்பக் கண்டான். (௧௦)

கண்டுசென் றணையும் போது கதுமென விழிந்து தேவி
வண்டலர் மாலை யானை யெழுப்பிட வுணர்ந்து மன்ன
னண்டர்நா யகனார் தொண்ட ராமெனக் குவித்த செங்கை
கொண்டிழிற் தெதிரே சென்று கொள்கையின் வணங்கி நின்ற. (௧௧)

மங்கலம் பெருக மற்றென் வாழ்வுவர் தணைந்த தென்ன
விங்கெழுந் தருளப் பெற்ற தென்கொலோ வென்று கூற
வுங்களு யகனார் முன்ன முரைத்தவா கமநூன் மண்மே
லெங்குமில் லாத தொன்று கொடுவந்தே னியம்ப வென்றான். (௧௨)

பேறெனக் கிதன்மே லுண்டோ பிரானருள் செய்த விந்த
மாறிலா கமத்தை வாசித் தருள்செய வேண்டு மென்ன
நாறுபூங் கோதை மாதுந் தவிரவே நானு நீயும்
வேறிடத் திருக்க வேண்டு மென்றவன் விளம்ப வேந்தன். (௧௩)

திருமக ளென்ன நின்ற தேவியார் தம்மை நோக்கிப்
புரிவுடன் விரைய வந்தப் புரத்திடைப் போக வேவித்
தருதவ வேடத் தானைத் தவிசின்மே லிருத்தித் தாமு
மிருநிலத் திருந்து போற்றி யினியருள் செய்யு மென்றார். (௧௪)

கைத்தலத் திருந்த வஞ்சக் கவளிகை மடிமேல் வைத்துப்
புத்தக மவிழ்ப்பான் போன்று புரிந்தவர் வணங்கும் போதிற்
பத்திரம் வாங்கித் தான்முன் னினைந்தவப் பரிசே செய்ய
மெய்த்தவ வேட மேமெய்ப் பொருளெனத் தொழுது வென்றார். (௧௫)

மறைத்தவன் புருந்த போதே மனமங்கு வைத்த தத்த
னிறைப்பொழு தின்கட் கூடி வாளினு லெறிய லுற்ற
னிறைத்தசெங் குருதி சோர வீழ்கின்றார் நீண்ட கையாற்
றறைப்படு மளவிற் றத்தா நமரெனத் தடுத்து வீழ்ந்தார். (௧௬)

வேதனை யெய்தி வீழ்ந்த வேந்தரால் விலக்கப் பட்ட
தாதனார் தத்தன் ருனுந் தலையினுல் வணங்கித் தாங்கி
யாதுநான் செய்கே னென்ன வெம்பிரா னடியார் போக
மீதிடை விலக்கா வண்ணக் கொண்டிபோய் விடுநீ யென்றார். (௧௭)

அத்திற மறிந்தா ரெல்லா மரசனைத் தீங்கு செய்த
பொய்த்தவன் நன்னைக் கொல்வோ மெனப்புடை சூழ்ந்தபோது
தத்தனு மவரை யெல்லாந் தடுத்துடன் கொண்டு போவா
னித்தவன் போகப் பெற்ற திறைவன தானை யென்றான். (௧௮)

அவ்வழி யவர்க ளெல்லா மஞ்சியே யகன்று நீங்கச்
செவ்விய நெறியிற் றத்தன் றிருநகர் கடந்து போந்து
கைவடி நெடுவா ளேந்தி யாளுநாக் கானஞ் சேர
வெவ்வினைக் கொடியோன் நன்னை விட்டபின் மீண்டு போந்தான். (௧௯)

மற்றவன் கொண்டு போன வஞ்சனை வேடத் தான்மேற்
செற்றவர் தம்மை நீக்கித் தீதிலா நெறியில் விட்ட
சொற்றிறங் கேட்க வேண்டிச் சோர்கின்ற வாலி தாங்குங்
கொற்றவன் முன்பு சென்றான் கோமகன் குறிப்பி னின்றான். (௨௦)

சென்றடி வணங்கி நின்று செய்தவ வேடங் கொண்டு
வென்றவற் கிடையு நின்று விட்டன நென்று கூற
வீன்றெனக் கையன் செய்த தியார்செய்ய வல்லா ரென்று
நின்றவன் நன்னை கோக்கி நிறைபெருங் கருணை கூர்ந்தார். (௨௧)

அரசிய லாயத் தார்க்கு மழிவுறுங் காத லார்க்கும்
விரவிய செய்கை யெல்லாம் விளம்புவார் விதியி னாலே
பரவிய திருநீற் றன்பு பாதுகாத் துய்ப்பீ ரென்று
புரவலர் மன்று னாடும் பூங்கழல் சிந்தை செய்தார். (௨௨)

தொண்டனார் கிமையப் பாவை துணைவனா ரவர்புன் றம்மைக்
கண்டவா நெதிரே நின்று காட்சிதந் தருளி மிக்க
வண்டவா னவர்கட் கெட்டா வருட்கழ னீழல் சேரக்
கொண்டவா விடைய ருமற் கும்பிடுங் கொள்கை யீந்தார். (௨௩)

இன்னுயிர் செருக்கக் கண்டு மெம்பிரா னன்ப ரென்றே
நன்னெறி காத்த சேதி நாத்தனார் பெருமை தன்னி
லென்னுரை செய்தே னாக விகல்விற் றன் மிண்டர் பொற்றான்
சென்னிவைத் தவர்புன் செய்த திருத்தொண்டு செப்ப லுற்றேன். (௨௪)

மெய்ப்பொருளையனாபுராண முற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம் - ௪௯௦.

சு ச ன ம்.

க. சிவாலயங்களை விதிவழுவாது நடாத்தல்.

சிவாலயங்களிலே நித்தியமாகிய பூசையும் நைமித்திகமாகிய திருவிழாவும்
தவறாது நடத்தற்கு வேண்டும் ரிபந்தங்கள் அமைத்து, அவைகளைச் சைவாகமவிதிப்
படி சிறிதாயினும் வழுவாது நடத்துவித்தல் அரசனுக்குக் கடனும், அவ்வாறு செய்
யாது ஒழிவனாயின்; அவனுக்கும் அவனுல் ஆளப்படும் உலகத்துக்கும் பெருங்கேடு
விளையும். இதற்குப்பிரமாணம். திருமந்திரம். “ஆற்றரு நோய்மிகு மவனி மழைருன்
றும்—போற்றரு மன்னரும் போர்வலி குன்றுவர்—கூற்றுதைத் தான்றிருக் கோயி
ல்க ளானவை—சாற்றிய பூசைக டப்பிடிற் றானே,” எம். “முன்னவ னார்கோயிற்
பூசைகண் முட்டிடிண்—மன்னர்க்குத் தீய்குள வாரி வளங்குன்றுங்—கன்னங் களவு
யிருத்திடுங் காசினிக்—கென்னரு ணந்தி யெடுத்துரைத் தானே,” எம். வரும். இச்
சிவபுண்ணியத்தைச் சிறிதாயினும் தவறாது நடாத்தினவர் இம்மெய்ப்பொருளையனார்
என்பது, இங்கே “மங்கையைப் பாக மாக வைத்தவர் மன்னுங் கோயி—லெங்கணம்
பூசை நீடி யேழிசைப் பாட லாடல்—பொங்கிய சிறப்பின் மல்கப் போற்றுதல் புரிந்து
வாழ்வார்.” என்பதனாலு, உணர்த்தப்பட்டது.

உ. சிவவேடமே மெய்ப்பொருள் எனக் கொள்ளல்.

ஓர் அரசன் கீழ்வாழும் குடிகள், அவ்வரசனுடைய புத்திரனைக்காணும்பொழுது, அவனிடத்தே குணம் குற்றம் பாராமல், மிக்க அச்சத்தோடும் அவனை வணங்குவார்கள் அன்றோ? அதுபோலவே, சருவலோகைக நாயகராகிய சிவனுக்கு அடிமைகளாய் உள்ளார், அவருடைய விபூதி ருத்திராச்சுடும் முதலிய சிவவேடம் தரித்தவர்களைக் காணும்பொழுது, அவர்களிடத்தே குணம் குற்றம் பாராமல், அவர்களை வணங்குவார்கள். அது “மண்ணாளு மன்னவன் மன் மன் குணந்தீங் கிரண்டும் வைகத்தார் பாராதே வணங்கிவெ ரஞ்சி—யெண்ணாளு மிறையமலன் நிருவேடந் திருநீ றிட்டார் கன் குணங்குணக்கே டெனுமிரண்டு மெண்ணார்—விண்ணாந் தீவினையை வீட்டியிட விழைந்தார் விரும்பியவ ரடிபணிவர் விமலனுரை விலங்க—லொண்ணாதே யெனக் கருதி யொருப்பட்டே யமல னொப்பரிய புரிவாழ்வு மற்றையருக் குண்டோ.” என்றும் சிவதருமோத்தரத்தால் உணர்க.

இம்மெய்ப்பொருளையனர் இச்சிவவேடமே மெய்ப்பொருள் எனக்கொண்டார் என்பதும், தாம் தேடிய செல்வம் எல்லாம் பொய்ப்பொருள் எனத் தெளிந்து அத் னிற் சிறிதும் பற்று வையாது மெய்ப்பொருளாகிய சிவவேடம் இட்டவர்களுக்கே கொடுத்து வந்தார் என்பதும், இங்கே “திரைசெய் நீர்ச் சடையா னன்பர் வேடமே சிந்தை செய்வார்” என்பதனாலும், “தேடிய மாடுநீடு செல்வமுந் தில்லை மன்று— ளாடிய பெருமா னன்பர் காவன வாரு மென்று—நாடிய மனத்தினோடு நாயன்மா ரணந்த போது—கூடிய மகிழ்ச்சி பொங்கக் குறைவறக் கொடுத்து வந்தார்.” என்பதனாலும், உணர்த்தப்பட்டன. நெஞ்சவிலிதுதில் “வெண்ணீறும் - வேடமும் பூசையு மெய்யென்றான் பொய்யென்றான்—மாடையும் வாழ்க்கை மனையுமே.” என்றார் உமா பதிசிவாசாரியர்.

சிவன் தாம் படைத்த இச்சரீரத்தைக் காக்கும்பொழுது அழிப்பவர் ஒருவரும் இல்லை; படைத்துக்காக்கும் அவரே பின்னும் அழிக்கும் பொழுது அதனை இப்பூமியிலே வைத்துக் காப்பவர் ஒருவரும் இல்லை. ஆதலால், ஆன்மாக்கள் தமக்கு உறவாகிய சிவனை மறந்து அசுத்தமும் அநித்தியமுந் துக்கமுமாகிய தமது சரீரத்திலே பற்று வைத்து, அதனைத் தாமே பாதுகாக்க வல்லரென முயலுதல் அறியாமையேயாம். இவ்வறிமாமையை உடையோர், தமது சரீரத்தை எவ்வாற்றினும் தாம் காத்தல்கூடா மையால், அச்சரீரமும் நீங்கி, மறுமைக்கண்ணே இழிவுபொருந்திய பிறப்பையும் அடைந்து, வருந்துவர். ஆதலால், சிவனை பஞ்சகிருத்தியத்துக்கும் அதிகாரி என்றும், அவராலே எய்தப்படும் முத்தியே சுத்தமும் நித்தியமும் சுக்ருமாய் உள்ளது என்றும், தெளிந்த மெய்யுணர்வுடையோர், இச்சரீரத்திலே சிறிதும் பற்றினிற், முத்தியின்கண்ணே பேராசை உடையராய், இச்சரீரத்தை அச்சிவன் வசமாக ஒப்பித்து, அவரையே பற்றிநிப்பர். அது “தேனைக் காவல் கொண்டு விண்டுகொன்றைச் செழுந் தாராய்—வாளைக் காவல் கொண்டு நின்ற ரறியா நெறியானே—யாளைக் காவல் லானே பானே யண்ண மலையானே—பூனைக் காவல் கைவிட் டென்னை யுகப்பா ருணர் வாரே.” என்னும் சுந்தரமூர்த்திராயனார் தேவாரத்தால் அறிக.

இம்மெய்ப்பொருளையனர் இம்மெய்யுணர்வு உடையராகி, தமது சரீரத்திலும் சிறிதும் பற்று இன்றி, உயிர்க்கு உறவாகிய சிவனது திருவடிகளிலேயே இடையறாத பெரும்பற்று உடையராய், தம்வசம் இறந்து பரவசராய் நின்றவர். அது, இவர் தம் முடைய பகைவன் சிவவேடங்கொண்டு வந்து தமக்குச் சிவாகமம் போதிப்பான் போலக் காட்டி, தம்மை உடைவாளினாலே குத்தும்போதும், சிவவேடமே மெய்ப்பொருள் என்று அவனை வணங்கினமையாலும்; அவனைக் கொல்லப் புகுந்த தத்த

னைத் தடுத்து, அவனுக்கு இடையூறு நிகழாவண்ணம் அவனை அழைத்துக்கொண்டு போய்விடும்படி செய்தமையாலும்; துணியப்படும்.

ந. சரீரம் நீங்கும்போது சிவத்தியானம் வழுவாமை.

அவாவே பிறவிக்கு வித்து. ஆதலால், சரீரம் நீங்கும்பொழுது யாதொருபொருளையும் அவாவாமல், சிவனுடைய திருவடிகளையே, அழலிடைப்பட்ட மெழுருபோல மனம் கசிந்து உருக. உரோமம் சிலிர்ப்ப, ஆனந்த அருவிசொரிய, இடையறாது தியானித்தல்வேண்டும். இதற்குப்பிரமாணம். சோமவாரவிரதகற்பம். “மரிக்கும்போது தன்னும் வடிவினை யாவி—பரிக்கு நினைவு பரித்து.” “ஆதலினால் சுற்றத் தவரைநினை யாதமலன்—பாத நினைக பரித்து.” எனவரும்.

இவ்வாறே இம்மெய்ப்பொருளையனார், சரீரம் நீங்கும்பொழுது, தம்முடைய புத்திரர் முதலியோர்மேல் சிறிதும் மனம் அழுந்தாதவராகி, விபூதிமேல் அன்பு செய்தற் பொருட்டு அவர்களுக்கு நல்லறிவுச் சுடர் கொளுத்தி, தாம் சிதம்பர சபாநாதருடைய திருவடிகளைத் தியானித்தார். மெய்யறிவுடையார்க்கு, தமது சரீரநீக்கத்திலே, சிவன் தமக்கு முன்னின்று அருளல்வேண்டும் என்பதே, உள்ளக்கிடக்கை. அது “அங்கத்தை மண்ணுக் காக்கி யார்வத்தை யுனக்கே தந்து—பங்கத்தைப் போக மாற்றிப் பாவித்தேன் பரமாவண்ணைச்—சங்கொத்த மேனிச் செல்வா சாதனையே னுன்னை—யெங்குற்ற யென்ற போதா லிங்குற்றே நென்கண் டாயே.” என்னும் திருநாவுக்கரசநாயனார் தேவாரத்தால் அறிக. வேண்டுவார் வேண்டியதே ஈவாராகிய சிவன் அவ்வுள்ளக்கருத்தை முற்றுவித்து அருளுவர் என்பது, இம்மெய்ப்பொருளையனார் தியானித்தபடியே அவருக்கு எதிர்நின்று காட்சி கொடுத்து அருள் செய்தமையால், துணியப்படும். தம் வாணன்முழுதும் உயிர்ச்சார்பினும் பொருட்சார்பினும் சிறிதும் உள்ளே பற்றுமையாமல், நிற்கும் போதும், இருக்கும் போதும், கிடக்கும் போதும், நடக்கும்போதும், இடையறாது மெய்யன்போடு சிவத்தியானம் செய்தவர்க்கே, இறக்கும்போதும் அச்சிவத்தியானம் கைகூடும். ஆதலால், சிவனை எந்நாளும் இடையறாது தியானம்பண்ணுக. “நின்று மிருந்துங் கிடந்து நடந்துநினை—யென்றுஞ் சிவனருளினே.” என்று வருத்தமறவுமயும்வழியிலே கூறப்படுதல் காண்க.

விற்றன்மிண்டநாயனார்புராணம்.

விரைசெய் நதம்பூர் தொடையிதழி வேணி யார்தங் கழல்பரவிப் பரசு பெறுமா தவமுனிவன் பரசு ராமன் பெறுநாடு திரைசெய் கடலின் பெருவளனுர் திருந்து நிலனின் செழுவளனும் வரையின் வளனு முடன்பெருகி மல்கு நாடு மலைநாடு.

(க)

வாரி சொரியுங் கதிர்முத்தும் வயன்மென் கரும்பிற் படுமுத்தும் வேரல் விளையுங் குளிர்முத்தும் வேழ மருப்பி னெனிர்முத்து மூரன் முறுவல் வெண்முத்த நகையார் தெரிந்து முறைகோக்குஞ் சேரர் திருநாட் றீர்களின்முன் சிறந்த மூனார் செங்குன்றார்.

(உ)

என்னும் பெயரின் விளங்கியுல கேறும் பெருமை யுடையதுதான் என்னம் பயிலும் வயலுழவி னமைந்த வளத்தா லாய்ந்தமறை சொன்ன நெறியின் வழியொழுநூர் தூய குடிமைத் தலைநின்றார் மன்னுங் குலத்தின் மாமறைதான் மரபிற் பெரியோர் வாழ்பதியாம்.

(ஈ)

அப்பொற் பதியி னிடைவேளாண் குலத்தை விளக்க வவதரித்தார்
செப்பற் கரிய பெருஞ் சீர்த்திச் சிவனார் செய்ய கழல்பற்றி
யெப்பற் றிணையு மறவெறிவா ரெல்லெ தெரிய வொண்ணதார்
மெய்ப்பத் தர்கன்பாற் பரிவுடையா ரெம்பி ரானார் விறன்மிண்டர். (௪)

நதியு மதியும் புனைந்தசடை நம்பர் விரும்பி நலஞ்சிறந்த
பதிக ளெங்குங் கும்பிட்டுப் படருங் காதல் வழிச்செல்வார்
முதிரு மன்பிற் பெருந் தொண்டர் முறைமை நீடு திருக்கூட்டத்
தெதிர்முன் பரவு மருள்பெற்றே யிறைவர் பாதந் தொழப்பெற்றார். (௫)

பொன்ற முருவி மலைநாடு கடந்து கடல்குழ் புவிவெங்குஞ்
சென்ற ஞடையா ரடியவர்தந் திண்மை யொழுக்க நடைசெலுத்தி
வன்றான் மேருச் சிலவளைத்துப் புரங்கள் செற்று வைதிகத்தேர்
நின்ற ரிருந்த திருவாரூர் பணிந்தார் நிகரொன் றில்லாதார். (௬)

திருவார் பெருமை திகழ்கின்ற தேவா சிரிய னிடைப்பொலிந்து
மருவா நின்ற சிவனடியார் தம்மைத் தொழுது வந்தணையா
தொருவா ரெதுங்கும் வன்றெண்டன் புறகென் றுரைப்பச் சிவனருளார்
பெருகா நின்ற பெரும்பேறு பெற்றார் மற்றும் பெறநின்றார். (௭)

சேனார் மேருச் சிலவளைத்த சிவனா ரடியார் திருக்கூட்டம்
பேனா தேகு மூரனுக்கும் பிரானா் தன்மைப் பிறைகுடிப்
பூனா ரரவம் புனைந்தார்க்கும் புறகென் றுரைக்க மற்றவர்பாற்
கோனா வருளைப் பெற்றார்மற் றினியார் பெருமை கூறுவார். (௮)

ஞால முய்ய நாமுய்ய நம்பி சைவ நன்னெறியின்
சீல முய்யத் திருத்தொண்டத் தொகைமுன் பாடச் செழுமறைக
ளோல மிடவு முணர்வரியா ரடியா ருடனா முளதென்ற
லால மழுது செய்திரா னடியார் பெருமை யறிந்தாரார். (௯)

ஒக்க நெடுநா ளிவ்வுலகி லுயர்ந்த சைவப் பெருந்தன்மை
தொக்க நிலைமை நெறிபோற்றித் தெருண்டு பெற்ற விறன்மிண்டர்
தக்க வகையாற் றம்பெருமா னருளி னாலே தாணிழந்தீழ்
மிக்க கணநா யகராகுந் தன்மை பெற்று விளங்கினார். (௧௦)

வேறு பிறிதென் றிருத்தொண்டத் தொகையா லுலகு விளங்கவரும்
பேறு தனக்குக் காரணராம் பிரானார் விறன்மிண் டரின்பெருமை
கூறு மளவென் னளவிற்தே யவர்தாள் சென்னி மேற்கொண்டே
யாறை வணிக ரமர்நீதி யன்பர் திருத்தொண் டறைகுவாம். (௧௧)

விறன்மிண்டநாயனாபுராண முற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம் - ௫௦௧.

சு ச ன ம்.

சங்கமபத்திமுதிர்ச்சி.

சிவனிடத்தே இடையறாத அன்பு செய்து, அவருடைய திருவடிகளை அணைய வொட்டாது அயர்த்தலைச் செய்விக்கும் இயல்பினை உடைய மலசம்பந்தங்களைக் களைந்த மெய்புணர்வு உடையோர், தம்முடன் இணங்குவோர்களை உயிர்க்கு உயிராகிய சிவனை மறப்பித்துத் தீநெறிக்கட் செலுத்திப் பிறவிக்குழியில் வீழ்த்தித் துயருறுத்தும் அஞ்ஞானிகளுடனே சிறிதும் இணங்காதொழிந்து, தம்முடன் இணங்குவோர்களைச் சிவனிடத்தே அன்பை விளைவித்து நன்னெறிக்கட் செலுத்திப் பிறவிக்குழியில் நின்றும் எடுத்து வாழ்விக்கும் மெய்ஞ்ஞானிகளாகிய சிவனடியார்களோடுங்கூடி, அவர்கள் திருவேடத்தையும் சிவலிங்கத்தையும் சிவன் என்றே பாவித்து, வணங்குவார்கள். இத்தருப்பிரமாணம். சிவஞானபோதம். “செம்மலர் நோன்றான் சேர லொட்டா—வம்மலங் கழீஇ யன்பரொடு மீஇ—மாலறநேய மலிந்தவர் வேடமு—மாலயந் தானு மரணனைத் தொழுமே.” எ-ம். “மறப்பித்துத் தம்மை மலங்களின் வீழ்க்குஞ்—சிறப் பில்லார் தந்திறத்துச் சேர்வை—யறப்பித்துப்—பத்த நினத்தாய்ப் பரணுணர்வி னுலு ணரு—மெய்த்தவரை மேவாவினை.” எ-ம். வரும்.

இவ்விறன்மிண்ட நாயனார் இவ்வாறே, சிவனுடைய திருவடிகளையே பற்றி நின்று, மலசம்பந்தங்களை ஒழித்து, சிவனடியார்களுடன் இணங்கி, அவர்களையும் சிவலிங்கத்தையும் சிவன் எனவே வழிபட்டனர் என்பது, இங்கே “செப்பற்கரிய பெருஞ் சீர்த்திச் சிவனார் செய்ய கழல்பற்றி—யெப்பற் றினையு மறவெறிவா ரெல்ல தெரிய வொண்ணாதார்—மெய்ப்பத் தர்கன்பாற் பரிவுடையா ரெம்பி ரானார் விறன்மிண்டர்.” என்பதனாலும், “நதியு மதியும் புனைந்தசடை நம்பர் விரும்பி நலஞ்சிறந்த—பதிக னெங்குங் கும்பிட்டிப் படருங் காதல் வழிச்செல்வார்—முதிரு மன்பிற் பெருந்தொண்டர் முறைமை நீடு திருக்கூட்டத்—தெதிர்புனல் பரவு மருள்பெற்றே யிறைவர் பாதந் தொழப்பெற்றார்.” என்பதனாலும், உணர்த்தப்பட்டது.

சிவனடியாரிடத்துப் பத்தி இல்லாதவர் சிவனிடத்தும் பத்தி இல்லாதவரே. சிவனடியாரிடத்து அவமானம் பண்ணிச் சிவலிங்கத்திலே பூசைசெய்தலாற் பயன் இல்லை என்பது சிவாகமத்துனிவாதலானும்; சிவபத்தரிடத்து அன்புடையராய் அவர் வழி நிற்பினன்றி, உலகியல்பு மாறிச் சிவானுபூதியுணர்வு மேலிடுதல் கூடாமையானும்; இந்நாயனாது உள்ளமானது சங்கமபத்தியிலே மிக முதிர்ச்சி உற்றது. அதனாலன்றோ, இவர், தேவாசிரியமண்டபத்தில் எழுந்தருளியிருந்த சிவனடியாரை வணங்காது செல்லும் சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரையும், அவரை வலிய ஆண்ட பரசிவனையும், அடியார் திருக்கூட்டத்துக்குப் புறகு என்றும், அச்சுந்தரமூர்த்திநாயனார் திருத்தொண்டத்தொகை பாடியபின், அடியார் திருக்கூட்டத்துக்கு உள்ளென்றும், அருளிச்செய்தார். இவர், அடியார் கூட்டத்தைச் சுந்தரமூர்த்திநாயனார் வணங்காது செல்லக்கண்டமையால், அவரை அத்திருக்கூட்டத்துக்குப் புறகு என்று கூறியது ஒக்கும்; சருவஞ்ஞாகிய சிவனை அவ்வாறு கூறியது குற்றமாகாதோ எனின்; ஆகாது: இவர், தற்போதம் சீவித்து நின்றவழி, இவ்வாறு சொன்னராயில், குற்றம் ஏறும்; இவர், சிவன் பணித்தபடி செய்து, பரம் அற்று, சிவானுபவம் மேலிட்டி, சிவாதீனமாய் நிற்கையால்; இவர் கூறியது சிவன் கூறியதேயாம். அக்கருத்து, இங்கே “வன்றெண்டன்

புறகென் றுரைப்பச் சிவனருளாந்—பெருகா நின்ற பெரும்பேறு பெற்றார்.” என்பதினும், “பிறைகுடிப்—பூனூராவம் புனைந்தார்க்கும் புறகென் றுரைக்க மற்றவர்பாந்—கோணவருளைப் பெற்றார்மற் றினியார் பெருமை கூறுவார்.” என்பதிலும், அமைந்து கிடந்தமை நுண்ணுணர்வால் உணர்க. காருணிய சமுத்திரமாகிய சிவனே, தமது அடியாரிணக்கம் இவ்வழிப் பிறவிப் பிணிதீர்ந்து உய்தல் கூடாமையைச் சருவான் மாக்களும் உணர்ந்து உய்யும்பொருட்டும்; சுந்தரமூர்த்திநாயனரைக்கொண்டு திருத் தொண்டத்தொகை செய்வித்து, சிவனடியார்கள் தம்மிடத்துச்செய்த அன்பின்றிறத் தையும், அவ்வன்புக்கு எளிவந்த தமது திருவருட்டிறத்தையும் யாவரும் உணர்ந்து தம்மிடத்து அன்பு செய்து உய்தற்பொருட்டும்; தமது திருவுள்ளத்து முகிழ்த்த பெருங்கருணையினாலே, இந்நாயனரிடத்து ஆவேசித்து நின்று கூறிய கூற்றும் இது என்பது தெளிக. சிவனடியாரிடத்துப் பத்தி இல்லாதவர் சிவனிடத்தும் பத்தி இல்லாதவரே என்பது, “சுசனுக்கன் பில்லா ரடியவர்க்கன் பில்லார்” என்னும் சிவஞான சித்தியாரால், உணர்க. மெய்யுணர்வுடையார் சிவனடியார் இணக்கத்தையே பொரு ளென வேண்டுவர் என்பது “தேவர்கோ வறியாத தேவதேவன் செழும் பொழில்கள் பயந்துகாத் தமிழ்கு மற்றை—மூவர்கோ ளுயின்ற முதல்வன் மூர்த்தி மூதாதை மாதாளும் பாகத் தெந்தை—யாவர்கோ னென்னை யும்வந் தாண்டு கொண்டான் யாமார்க்குத் குடியல்லோம் யாது மஞ்சோ—மேவினோ மவனடியா ரடியா ரோடு மேன்மேலும் குடைந்தாடி யாடுவோமே.” “உடையா ளுன்ற னடுவீருக்கு முடையா ணடுவு ணீயிருத்தி—யடியே னடுவு ளிருவீரு மிருப்ப தானு லடியேனுன்—ஈடியார் நடுவு ளிருக்கு மருளைப் புரியாய் பொன்னம் பலத்தெம்—முடியா முதலே யென்கரு த்து முடியும் வண்ண முன்னின்றே.” என்னுந் திருவாசகத்தினாலும், “நல்லா ரிணக் கமு நின்பூசை நேசமு ஞானமுமே—யல்லாது வேறு நிலையுந் தோவக மும்பொ ருளு மில்லாளுஞ் சுற்றமு மைந்தரும் வாழ்வு மெழிலுடம்பு—மெல்லாம் வெளி மயக் கேயிறை வாசகசி யேகம்பனே,” என்னும் பட்டணத்துப்பிள்ளையார் பாட லாலும், காண்க.

அமர்நீதிநாயனார்புராணம்.

சீரி னீடிய செம்பியர் பொன்னிநன் னாட்டுக்
காரின் மேலிய களியளி மலர்ப்பொழில் சூழ்ந்து
தேரின் மேலிய செழுமணி வீதிகள் சிறந்து
பாரி னீடிய பெருமை சேர் பதிபழை யாறை.

(ச)

மன்னு மப்பதி வணிகர்தம் குலத்தினில் வந்தார்
பொன்னு முத்துநன் மணிகளும் பூந்துகின் முதலா
வெந்நிலத்தினு முள்ளன வருவளத் தியல்பா
மந்நிலைக்கணியித் கவரமர் நீதியா ரென்பார்.

(உ)

சிற்தை செய்வது சிவன்கழ லல்லதென் றில்லா
ரந்தி வண்ணர்தம் மடியவர்க் கமுதுசெய் வித்துக்
கந்தை ளோடை கோவணங் கருத்தறிந் துதவி
வந்த செல்வத்தின் வளத்தினால் வரும்பயன் கொள்வார்,

(ஈ)

முக்க ணக்கரா முதல்வனு ரவர்கிரு நல்லூர்
மிக்க சீர்வளர் திருவிழா விருப்புடன் வணங்கித்
தக்க வன்பர்க ளமுதுசெய் திருமடஞ் சணுமத்தார்
தொக்க சுற்றமுந் தாமும்வந் தணைந்தனர் ஆயோர். (௪)

மருவு மன்பொடு வணங்கினர் மணிகண்டர் நல்லூர்த்
திருவிழாவணி சேலித்துத் திருமடத் தடியார்
பெருகு மின்பமோ டமுதுசெய் திடவருள் பேணி
புருகு சிந்தையின் மகிழ்ந்துறை நாளிடை யொருநாள். (௫)

பிறைத்த ளிர்ச்சடைப் பெருந்தகை பெருந்திரு நல்லூர்க்
கறைக்க ளத்திறை கோவணப் பெருமைமுன் காட்டி
நிறைத்த வன்புடைத் தொண்டர்க்கு நீடருள் கொடுப்பான்
மறைக்கு லத்தொரு பிரமசா ரியின்வடி வாகி. (௬)

செய்ய புன்சடை கரந்ததோர் திருமுடிச் சிகையுஞ்
சைவ வெண்டிரு நீற்றுமுண் டத்தொளித் தழைப்பு
மெய்யின் வெண்புரி தூலுடன் விளங்குமான் றோலுங்
கையின் மன்னிய பவித்திர மரகதக் கதிரும். (௭)

முஞ்சி நாணுற முடிந்தது சாத்திய வரையிற்
றஞ்ச மாமறைக் கோவண வாடையின் றசைவும்
வஞ்ச வல்வினைக் கறுப்பறு மனத்தடி யார்க
ணெஞ்சி னீங்கிடா வடிமலர் நீணிலம் பொலிய. (௮)

கண்ட வர்க்குறு காதலின் மனங்கரைந் துருகத்
தொண்ட ரன்பெனுந் தூநெறி வெளிப்படுப் பாராய்த்
தண்டின் மீதரு கோவண நீற்றுப்பை தருப்பை
கொண்டு வந்தமர் நீதியார் திருமடங் குறுக. (௯)

வடிவு காண்டலு மனத்தினு முகமிக மலர்ந்து
கடிது வந்தெதிர் வணங்கியிம் மடத்தினிற் காணும்
படியி லாதநீ ரணையமுன் பயிறவ மென்றோ
வடிய நேன்செய்த தென்றன ரமர்நீதி யன்பர். (௧0)

பேணு மன்பரை நோக்கிநீர் பெருகிய வடியார்க்
கூணு மேன்மையி லூட்டிநற் கந்தைக ளுடைகீள்
யாணர் வெண்கிழிக் கோவண மீதல்கேட் இம்மைக்
காண வந்தன மென்றனன் கண்ணுதற் கரந்தோன். (௧௧)

என்று தம்பிரா னருள்செய வித்திரு மடத்தே
நன்று நான்மறை நற்றவ ரமுதுசெய் தருளத்
துன்று வேதியர் ஆம்மையி னமைப்பது முளதா
லின்று நீருயிங் கமுதுசெய் தருளுமென் றிறைஞ்ச. (௧௨)

வணங்கு மன்பரை நோக்கியம் மறையவ ரிசைந்தே
யணங்கு நீர்ப்பொன்னி யாடிநான் வரமழை வரினு
முணங்கு கோவணம் வைத்துநீர் தாருமென் றொருவெண்
குணக்கொள் கோவணந் தண்டினி லவிழ்த்தது கொடுப்பார். (௧௩)

ஒங்கு கோவணப் பெருமையை யுள்ளவா றுமக்கே
யீங்கு நான்சொல்ல வேண்டுவ தில்லே நீ ரிதனை
வாங்கி நான்வரு மளவுமும் மிடத்திக ழாதே
யாங்கு வைத்துநீர் தாருமென் றவர்கையிற் கொடுத்தார். (கச)

கொடுத்த கோவணங் கைக்கொண்டு கோதிலா வன்பர்
கடுப்பி லிங்கெழுந் தருளுநீர் குளித்தெனக் கங்கை
மடுத்த தும்பிய வளர்சடை மறைத்தவம் மறையோ
ரடுத்த தெண்டிரைப் பொன்னிநீ ராடவென் றகன்றார். (கடு)

தந்த கோவணம் வாங்கிய தனிப்பெருந் தொண்டர்
முந்தை யந்தனர் மொழிகொண்டு முன்புதாங் கொடுக்கும்
கந்தை கீளுடை கோவண மன்றியோர் காப்புச்
சிந்தை செய்துவே றிடத்தொரு சேமத்தின் வைத்தார். (கசு)

போன வேதியர் வைத்தகோ வணத்தினைப் போக்குப்
பான லந்துறைப் பொன்னிநீர் படிந்துவந் தாரோ
தூந் துஞ்சடைக் கங்கைநீர் தோய்ந்துவந் தாரோ
வான நீர்மழை பொழிந்திட நனைந்துவந் திணைந்தார். (கசு)

கதிரி ளம்பினைக் கண்ணியர் நண்ணிய பொழுதின்
முதிரு மன்புடைத் தொண்டர்தா முறைமையின் முன்னே
யதிக நன்மையி னறுசுவைத் திருவழு தாக்கி
யெதிரே முந்துசென் றிறைஞ்சிட நிறைந்ததான் மாப்பர். (கஅ)

தொண்ட ரன்பெனுந் தூயநீ ராடுதல் வேண்டி
மண்டு தண்புனன் மூழ்கிய வீரத்தை மாற்றத்
தண்டின் மேலது மீரநான் றந்தகோ வணத்தைக்
கொண்டு வாருமென் றுரைத்தனர் கோவணக் கள்வர். (கக)

ஐயர் கைதவ மறிவுறு தவர்கடி தணுகி
யெய்த முன்சென்று கோவண மிருந்தவே றிடத்தின்
மையில் சிந்தையர் கண்டிலர் வைத்தகோ வணமுன்
செய்த தென்னென்று திகைத்தனர் தேடுவா ரானார். (உ௦)

பொங்கு வெண்கிழிக் கோவணம் போயின நெறிமேற்
சங்கை யின்றியே தப்பின தென்றுதஞ் சரக்கி
லெங்கு நாடியுங் கண்டில ரென்செய்வார் நின்ற
ரங்கண் வேதியர் பெருந்துடக் கினிலகப் பட்டார். (உக)

மனைவி யாரொடு மன்னிய கிளைஞருந் தாமு
மினைய தொன்றுவந் தெய்திய தெனவிடர் கூர்ந்து
நினைவ தொன்றிலர் வருந்தினர் நிற்கவு மாட்டார்
புனைய வேறொரு கோவணங் கொடுபுறப் பட்டார். (உஉ)

அத்தர் முன்புசென் றடிக்கணீர் தந்தகோ வணத்தை
வைத்தி டுத்துநான் கண்டிலேன் மற்றுமோ ரிடத்தி
லுய்த்தொ ளித்தன ரில்லாநா னொளித்தவா றறியே
னித்த கைத்தவே றதிரையங் கண்டிலே னென்று, (உஉ)

வேறு நல்லதோர் கோவணம் விரும்பிமுன் கொணர்கதேன்
ஐே கோவண மன்றுநெய் தமைத்தது கிளர்கொ
ணீறு சாத்திய நெற்றியீர் மற்றது களைந்து
மாறு சாத்தியென் பிழைபொறுப் பீரென வணங்க.

(உச)

நின்ற வேதியர் வெகுண்டமர் நீதியார் நிலைமை
நன்று சாலவு நாளிடை கழிந்தது மன்ற
லின்று நான்வைத்த கோவணங் கொண்டதற் கெதிர்வே
றென்று கொள்கென வுரைப்பதே நீரென வுரையா.

(உதி)

நல்ல கோவணங் கொடுப்பரென் றுலகின்மே னாளுஞ்
சொல்லு வித்ததென் கோவணங் கொள்வது துணிந்தோ
வொல்லி யீங்குறு வானிக மழுகிய துமக்கென்
றெல்லி யில்லவ னெரிதுள்ளி னாலென வெகுண்டான்.

(உச)

மறிக ரந்துதன் டேந்திய மறையவர் வெகுளப்
பொறிக லங்கிய வுணர்வின ராய்முகம் புலர்ந்து
சிறிய வென்பெரும் பிழைபொறுத் தருள்செய்வீ ரடியே
னறிய வந்ததொன் றன்றென வழப்பணித் தயர்வார்.

(உஎ)

செய்த்த கும்பணி செய்வனிக் கோவண மன்றி
நயத்த குந்தன நல்லபட் டாடைகண் மணிக
ருயர்த்த கோடிகொண் டருளுமென் றுடம்பினி லடங்காப்
பயத்தொ டிங்குலைத் தடியிசைப் பலமுறை பணிந்தார்.

(உஅ)

பணியு மன்பரை நோக்கியப் பரம்பொரு ளானார்
தணியு முள்ளத்த ராயினர் போன்றுநீர் தந்த
மணியும் பொன்னுநல் லாடையு மற்றுமென் செய்ய
வணியுங் கோவண நேர்தர வமைபுமென் றருள.

(உக)

மலர்ந்த சிந்தைய ராகிய வணிகரே றனையா
ரலர்ந்த வெண்ணிறக் கோவண மதற்குநே ராக
விலங்கு பூந்துகில் கொள்வதற் கிசைந்தருள் செய்தீர்
நலங்கொள் கோவணத் தரும்பரி சியாதென நம்பர்.

(உஃ)

உடுத்த கோவண மொழியநா முங்கையிற் றரநீர்
கெடுத்த தாகமுன் சொல்லுமக் கிழித்தகோ வணநே
ரடுத்த கோவண மிதுவென்று தண்டினி லவிழா
வெடுத்து மற்றித னெடையிடுங் கோவண மென்றார்.

(உக)

நன்று சாலவென் றன்பரு மொருதுலை நாட்டக்
குன்ற வில்லியார் கோவண மொருதட்டி விட்டார்
நின்ற தொண்டருங் கையினி னெய்தகோ வணந்தட்
டொன்றி லேயிட நிறைநிலா தொழிந்தமை கண்டார்.

(உஉ)

நாடு மன்பொடு நாயன்மார் களிக்கமுன் வைத்த
நீடு கோவண மடையநே ராகவொன் றென்றாக்
கோடு தட்டின்மீ திடவிடக் கொண்டெழுந் ததுகண்
டாடு சேவடிக் கடியரு மற்றுத மெய்தி.

(உஈ)

உலகி லில்லதோர் மாயையிக் கோவண மொன்றுக்
கலகில் கோவண மொக்கில வென்றதி சயித்துப்
பலவு மென்றுகில் பட்டிட னிடவிட வுயர
விலகு பூந்துகிற் பொதிகளை யெடுத்துமே விட்டார்.

(௩௪)

முட்டி லன்பர்த மன்பிடுந் தட்டுக்கு முதல்வர்
மட்டு நின்றதட் டருளொடுந் தாழ்வுறும் வழக்கார்
பட்டொ டுந்துகி லநேக்கோ டிகளிடும் பத்தர்
தட்டு மேற்படத் தாழ்த்தது கோவணத் தட்டு.

(௩௫)

ஆன தன்மைகண் டடியவ ரஞ்சியந் தணர்முன்
றாந றுந்துகில் வர்க்கநூல் வர்க்கமே முதலா
மான மில்லன குவிக்கவுந் தட்டின்மட் டிதுவா
லேனை யென்றன மிடப்பெற வேண்டுமென் றிறைஞ்ச.

(௩௬)

மங்கை பாகரா மறையவர் மற்றதற் கிசைந்தே
யிங்கு நாயினி வேறென்று சொல்லுவ தென்கொ
லங்கு மற்றுங்க டனங்களி னுகிலு மிடுவீ
ரெங்கள் கோவண நேர்நிற்க வேண்டுவ தென்றார்.

(௩௭)

நல்ல பொன்னெடும் வெள்ளியு நவமணித் திரளும்
பல்வ கைத்திறத் துலோகமும் புணர்ச்சிகள் பலவு
மெல்லே தீர்தனஞ் சமந்தவ ரிடவிடக் கொண்டே
மல்கு தட்டிமீ தெழுந்தது வியந்தனர் மண்ணோர்.

(௩௮)

தவரி றைந்தநான் மறைப்பொரு ணூல்களாற் சமைந்த
சிவன்வி ரும்பிய கோவண மிடுஞ்செழுந் தட்டுக்
கவனி மேலமர் நீதியார் தனமெலா மன்றிப்
புவனம் யாவையு நேர்நிலா வென்பது புகழோ.

(௩௯)

நிலைமை மற்றது நோக்கிய நிகரிலார் நேர்நின்
றூலையில் பஃறன மொன்றெழி யாமையுய்த் தொழிந்தேன்
றூலவ யானுமென் மனைவியுஞ் சிறுவனுந் தருமேற்
றூலையி லேறிடப் பெறுவதுன் னருளெனத் தொழுகார்.

(௪௦)

பொச்ச மில்லடி மைத்திறம் புரிந்தவ ரெதிரின்
றச்ச முன்புற வுரைத்தலு மங்கண ருளா
னிச்ச யித்தவர் நிலையினைத் தூலையெனுஞ் சலத்தா
லிச்ச முக்கினின் றேற்றுவா ரேறுதற் கிசைந்தார்.

(௪௧)

மனம கிழந்தவர் மலர்க்கழல் சென்னியால் வணங்கிப்
புனைம லர்க்குமுன் மனைவியார் தம்மொடு புதல்வன்
றனைபு டன்கொடு தனித்துல வலங்கொண்டு தகவா
லினை யசெய்கையி லேறுவார் கூறுவா ரெடுத்து.

(௪௨)

இழைத்த வன்பினி லிறைகிரு நீற்றுமெய் யடிமை
யிழைத்தி லோமெனிற் பெருந்துல நேர்நிற்க வென்று
மழைத்த டம்பொழிற் திருநல்லூ ரிறைவரை வணங்கித்
தழைத்த வஞ்செழுத் தோதினா டோறினார் தட்டில்.

(௪௩)

மண்டு காதலின் மற்றவர் மகிழ்ந்துடனே
வண்டர் தம்பிரான் நிருவரைக் கோவன மதுவங்
கொண்ட வன்பினிற் குறைபடா வடியவ ரடிமைத்
தொண்டு மொத்தலா லொத்துநேர் நின்றதத் துலையான்.

(சச)

மதிவி ளங்கிய தொண்டர்தம் பெருமையை மண்ணோர்
துதிசெய் தெங்கணு மதிசய முறவெதிர் தொழுதார்
கதிர்வி சம்பிடை கரங்கிட நிரந்தகற் பகத்தின்
புதிய பூமழை யிமையவர் மகிழ்வுடன் பொழிந்தார்.

(சசி)

அண்டர் பூமழை பொழியமற் றதனிடை யொளித்த
முண்ட வேதிய ரொருவழி யான்முத னல்லூர்ப்
பண்டு தாம்பயில் கோலமே விசம்பினிற் பாகங்
கொண்ட பேதைபுற் தாமுமாவ் காட்சிமுன் கொடுத்தார்.

(சசு)

தொழுது போற்றியத் துலையிசை நின்றநேர் துதிக்கும்
வழுவீ லன்பரு மைந்தரு மனைவியார் தாழு
முழுது யின்னருள் பெற்றுத்தம் முன்றொழு திருக்கு
மழிவில் வான்பதங் கொடுத்தெழுந் தருளினு ரையர்.

(சஎ)

நாதர் தந்திரு வருளினு னற்பெருந் துலையே
மீது கொண்டெழு விமானம தாகிமேற் செல்லக்
கோதி லன்பருங் குடும்பமுங் குறைவறக் கொடுத்த
வாதி மூர்த்தியா ருடன்சிவ புரியின யணைந்தார்.

(சஅ)

வேறு.

மலர்மிசை யயனு மாலங் காணுதற் கரிய வள்ளல்
பலர்புகழ் வெண்ணெய் நல்லூ ராவணப் பழைமை காட்டி
புலகுய்ய வாண்டு கொள்ளப் பெற்றவர் பாத முன்னித்
தலையிசை வைத்து வாழுந் தலைமைநந் தலைமை யாகும்.

(சக)

அமர்நீதிநாயனர்புராண முற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம் - ௫௫௦.

சூ ச ன ம்.

சிவனடியாருக்கு அன்னம் வஸ்திரம் கௌபீனம் கோத்தேதல்.

சிவஸ்தலத்திலே மடங்கட்டுவித்து, புண்ணிய காலங்களிலே சிரத்தையோ
டும் சற்பாத்திரமாகிய சிவனடியார்களை அமுதுசெய்வித்தலும், அவர்களுக்கு வஸ்தி
ரம் கௌபீனம் முதலியன கொடுத்தலும், பெரும்புண்ணியமாம். அன்னம் வஸ்தி
ரம் கௌபீனம் முதலியன தானஞ்செய்தல் புண்ணியம் என்பதற்குப் பிரமாணம்.
சிவதருமோத்தரம். “திருப்பதி வணங்க வென்று சென்றுறுஞ் சிவநேசர்க்கு—
மருத்தியார் கங்கையாதி யாடிட நாடி னார்க்கு—மருத்துக வன்ன பான மவரவர்க்
குபயோ கங்கள்—பொருத்துக லுனைப் போக்கிச் சிவபுரம் புகுவர் தாமே” எம்.
“பிரம சாரியைப் பேரற மோங்கிடுங்—கிரக சாரியை யூட்டிய கேண்மையர்—விரவி
யேசிவ லோகம் விரும்பிய—பரம போக மனைத்தும் பயில்வரே.” எம். “ஊட்டி

ஞாநஞ்ஞதவிய தேதெனுங்—காட்டு ளாடி கழறங் கருத்தினு—ஊட்டி னுரைத் தமைநலியும்வினை—யோட்டி யேசிவ லோக முறைவரே.” எ-ம். “மாதவர்க்குற வற்கலை யீந்தவர்—சீத் வாரித வாடையுஞ் சேர்த்தினர்—கோதி லாவச னுதியுங் கோல்வனை—மாதொர் பாகன் புரத்தினுள் வாழ்ந்தபின்.” எ-ம். சிவபுண்ணியத் தெளிவு. “நாற்ற மாமல ரோனெழி னுரணன்—போற்று சங்கர னன்பர்க்குப் பொங் கிழை—யாற்று கோவண மீந்தவ ராயிரந்—தேற்று கோடி யுகஞ்சிவ லோகரே.” எ-ம். வரும். இப்புண்ணியத்தைப் புண்ணியஸ்தானத்திலே புண்ணிய காலத்திலே சிரத்தையோடும் செய்தல் உத்தமோத்தமம் என்பதற்குப் பிரமாணம். சிவதரு மோத்தரம். “சிறந்தநற் ரேசந் தன்னிற் றேடருங் காலங் கூட—மறந்திடா விதியி னாலே வாய்த்தவா தரவுங் கூட—வறந்தனை யறிந்த வாய்மைப் பாத்திர மாவானங் கைச்—செறிந்திடச் செய்த வற்ப முலகினும் பெருகுந் திண்ணம்.” எ-ம். “ஒங்கிய வதனைச் செய்த வுத்தமர் சிவலோ கத்துட்—டாங்கியே போக பேதம் பிரளய சம யந் தன்னி—னீங்கரும் பொருளைக் கண்டு நிறையுற வெருமைநீடத்—துங்குவ ரின் பந் தோன்றத் துகண்மலஞ் சோரு மன்றே.” எ-ம். வரும்.

இவ்வமர்ந்திருநாயனார் இந்தச்சிவபுண்ணியத்தின் மிகச் சிறந்தவராகி, சிவனிடத்தே இடையறாத மெய்யன்புடையராயினார். சிவனிடத்து அன்பில்லாமற் செய்யப் படும் புண்ணியம் உயிர் இல்லாத உடல் போலப் பயன்படாதாம். இவ்வன்பு பல பிறப்புக்களிலே பயன் குறியாது செய்யப்பட்ட தபோபலத்தினாலே சிவன் அருள் செய்யக் கிடைக்கும். இவ்வன்பு உள்ளவழியே சிவனது திருவருள் உண்டாம். அது உண்டாய வழி, முத்தி உண்டாம். இதற்குப் பிரமாணம், வாயுசங்கிதை. “ஆங்கவ னருளாற் பத்திரன் குண்டாம் பத்தியா லவனரு ஞண்டாம்—வீங்கிய பத்தி பற் பல பிறப்பில் வேதங்க ளுரைத்திடும் படியே—தீங்கறு கரும் மியற்றிய பலத்தாற் சிவனருள் செய்திட வருமா—லோங்கிய பத்தி யாற்சிவ தரும மொழிவறப் புரிந்திடப் படுமால்.” எ-ம். “புரிதலா லிறைவ னல்லருள் புரிவான் புரிந்திடப் போக் கற நின்ற—விருவினை கழிபுங் கழிந்திட முத்தி யெய்தலா மிறைவன்வார் கழலி—லொருவழி சிறிது பத்திசெய் வோரு மொருமூன்று பிறப்பின்மேற் பிறப்பின்—மரு விடா ரங்கத் தொடுமனுச் செபித்தன் மாசறு பத்தியா மென்பர்.” எ-ம். வரும். இவ்வமர்ந்திருநாயனார் மெய்யன்பிற் குறைபடாதவர் என்பது, பிரமசாரி வடிவங் கொண்டு வந்த பரமசிவனது கௌபீனம் இட்டதட்டிக்கு இவர் தம்மிடத்து உள்ள கௌபீனங்கள் வஸ்திரங்கள் பட்டுக்கள் பொன் வெள்ளி முதலிய உலோகங்கள் நவ ரத்தினங்கள் முதலிய அனைத்தையும் இட்டதட்டு ஒவ்வாது றோலெழுந்து, பின்பு தாமும் தம்முடைய மனையியும் புத்திரனும், நாம் அன்பினோடு சிவனது திருநீற்று மெய்யடிமைபிழைத்திலோமாயின் இத்தட்டி மற்றதனோடு நேர்நிற்க என்று சொல்லி ஏறியவுடனே, அதனோடு ஒத்து நின்றமையாலே, தெளியப்படும். அன்பின்திறம் கண்ணப்ப நாயனார் புராணத்துச் சூசனத்தில் விரித்து உரைக்கப்படும் ஆதலால், இங்கே விரித்திலம்.

தில்லைவாழந்தணர்சருக்க முற்றுப்பெற்றது.

மூன்றாவது

இலைமலிந்த சருக்கம்.

எறிபத்த நாயனார்புராணம்.

மல்லனீர் ஞாலத் தன்னுண் மழவிடை யுடையா னன்பர்க்
கொல்லைவர் துற்ற செய்கை யுற்றிடத் துதவு நிரா
ரெல்லையில் புகழின் மிக்க வெறிபத்தர் பெருமை யெம்மாற்
சொல்லலாம் படித்தன் நேனு மாகையாற் சொல்ல லுற்றேன்.

(க)

பொன்மலைப் புலிவென் றேறுகப் புதுமலை யிடித்துப் போற்று
மந்நெறி வழியேயாக வயல்வழி யடைத்த சோழன்
மன்னிய வரபா யன்சீர் மரபின்மா நகர மாகுந்
தொன்னெடுங் கருவு ரென்னுஞ் சுடர்மணி வீதி மூதூர்.

(உ)

மாமதின் மஞ்ச சூழு மாளிகை நிரைவின் சூழந்
தாமணி வாயில் சூழுஞ் சோலையில் வாசஞ் சூழந்
தேமல ரளகஞ் சூழுஞ் சிலமதி தெருவிற் சூழந்
தாமகிழந் தமரர் சூழுஞ் சதமக னகரந் தாழ்.

(ங)

கடகரி துறையி லாடுங் களிமயில் புறவிலாடு
மடர்மணி யரங்கி லாடு மரிவையர் குழல்வண் டாடும்
படரொளி மறுகி லாடும் பயில்கொடி கதிர்மீ தாடுந்
தடநெடும் புலிகொண் டாடுந் தனிநகர் வளமை யீதால்.

(ச)

மன்னிய சிறப்பின் மிக்க வளநக ரதனின் மல்கும்
பொன்னியல் புரிசை சூழ்ந்து சுரர்களும் போற்றும் பொற்பாற்
றுன்னிய வன்பின் மிக்க தொண்டர்தஞ் சிந்தை நீங்கா
வநிலை யரனார் வாழ்வ தாநிலை யென்னுங் கோயில்.

(ஊ)

பொருட்டிரு மறைக டந்த புனிதரை யினிதக் கோயின்
மருட்டுறை மாற்று மாற்றால் வழிபடுந் தொழில் ராகி
யிருட்கு வெடுவரு கண்டத் திறையவர்க் குரிமை பூண்டார்க்
கருட்பெருந் தொண்டு செய்வா ரவரெறி பத்த ராவார்.

(ஈ)

மழைவள ருலகி லெங்கு மன்னிய சைவ மோங்க
வழலவிர் சடையா னன்பர்க் கடாதன வடுத்த போது
முழையரி பெய்னத் தோன்றி முரண்கெட வெறிந்து தீர்க்கும்
பழமறை பரசுந் தூய பரசுமுன் னெடுக்கப் பெற்றார்.

(ஏ)

அண்ணலார் நிகழு நாளி லாநிலை யடிக ளார்க்குத்
திண்ணிய வன்பு கூர்ந்த சிவகாமி யாண்டா ரென்னும்
புண்ணிய முனிவ னார்தாம் பூப்பறித் தலங்கல் சாத்தி
புண்ணிறை காதலோடு மொழுகுவா ரொருநாண் முன்போல்,

(அ)

வைகறை புணர்ந்து போந்து புணர்முழி வாயுங் சட்டி
மொய்மலர் நெருங்கு வாச நந்தன வனத்து முன்னிக்
கையினிற் றெரிந்து நல்ல கமழ்முனை யலரும் வேலைத்
தெய்வநா யகர்க்குச் சாத்துந் திருப்பள்ளித் தாமஸ் கொய்து.

(க)

கோலப்பூங் கூடை தன்னை நிறைத்தனர் கொண்டு நெஞ்சில்
வாலிய நேசங் கொண்டு மலர்க்கையிற் றண்டு கொண்டங்
காலய மதனை நோக்கி யங்கணர்க் கமைத்துச் சாத்துங்
காலவந் துதவ வேண்டிக் கடிதிலிற் வாரா நின்றார்.

(க0)

மற்றவ ரணைய விப்பால் வளநக ரதனின் மன்னுங்
கொற்றவர் வளவர் தங்கள் குலப்புகழ்ச் சோழ னாந்தம்
பற்றலர் முனைகள் சாய்க்கும் பட்டவர்த் தனமாம் பண்பு
பெற்றவெங் களியு கோலம் பெருகுமா நவமி முன்னாள்.

(கக)

மங்கல வீழவு கொண்டு வருநதித் துறைநீ ராடிப்
பொங்கிய களிப்பி னோடும் பொழிமதஞ் சொரிய நின்ற
ரெங்கணு மிரியல் போக வெதிர்பரிக் கார ரோடத்
துங்கமால் வரைபோற் றேன்றித் துன்னென வணந்த தன்றே.

(கஉ)

வென்றிமால் யானை தன்னை மேல்கொண்ட பாக ரோடுஞ்
சென்றொரு தெருவின் முட்டச் சிவகாமி யார்முன் செல்ல
வன்றனித் தண்டிற் றாங்கு மலர்கொள்பூங் கூடை தன்னைப்
பின்றொடர் தோடிச் சென்று பிடித்துடன் பறித்துச் சிந்த.

(கஉ)

மேல்கொண்ட பாகர் கண்டு விசைகொண்ட களியு சண்டக்
கால்கொண்டு போவார் போலக் கடிதுகொண் டகலப் போக
தூல்கொண்ட மாப்பிற் றொண்டர் நோக்கினர் பதைத்துப் பொங்கி
மால்கொண்ட களிற்றின் பின்பு தண்டுகொண் டடிக்க வந்தார்.

(கச)

அப்பொழு தணைய வொட்டா தடற்களி நகன்று போக
மெய்ப்பெருந் தொண்டர் மூப்பால் விரைத்துபின் செல்ல மட்டார்
தப்பினர் விழுந்து கையாற் றறையடித் தெழுந்து நின்று
செப்பருந் துயர நீடிச் செயிர்த்துமுன் சிவதா வென்பார்.

(கஊ)

வேறு.

களியா னையினீ ருரியாய் சிவதா, வெளியார் வலியா மிறைவா சிவதா
வளியா ரடியா ரறிவே சிவதா, தெளிவா ரமுதே சிவதா சிவதா.

(கக)

ஆறும் மதியும் மணியுஞ் சடைமே, வேறும் மலரைக் கரிசிந் துவதே
வேறுண் ணினாவார் புரம்பெந் தவியுச், சிறுஞ் சிலையாய் சிவதா சிவதா.

(கஎ)

தஞ்சே சரணம் புருதந் தமியோர், நெஞ்சேய் துயரங் கெடநேர் தொடரு
மஞ்சே யெனவீழ் மறலிக் கிறைநீள், செஞ்சே வடியாய் சிவதா சிவதா.

(கஅ)

நெடியோ னறியா நெறியா ரறியும், படியா லடிமைப் பணிசெய் தொழுது
மடியார் களில்யா னாரா வணைவரீய், மடியா மூதலச பெனவே மொழிய.

(கக)

வேறு.

என்றவ ருரைத்த மாற்ற மெதிர்பத்த ரெதிரே வாரா
நின்றவர் கேனா மூளு நெருப்புயிற் தழன்று பொங்கி
மன்றவ ரடியார்க் கென்றும் வழிப்பகை களிதே யன்றே
கொன்றது விழிப்பென்று செவ்வையு வெடுத்த வந்தார்.

(கங)

வந்தவ ரழைத்த தொண்டர் தமைக்கண்டு வணங்கி யும்மை
யிந்தவல் விடும்பை செய்த யானையெங் குற்ற தென்ன
வெந்தையார் சாத்தும் பூவை யென்கையிற் பறித்து மண்மேற்
சிந்திமுன் பிழைத்துப் போகா நின்றதித் தெருவே யென்றார்.

(உக)

இங்குது பிழைப்ப தெங்கே யினியென வெரிவாய் சிந்து
மங்கையின் மழுவுந் தாழு மனலும்வெங் காறு மென்னப்
பொங்கிய விசையிற் சென்று பொருகரி தொடர்ந்து செல்லுஞ்
செங்கண்வா ளரியிர கூடிக் கிடைத்தனர் சீற்ற மிக்கார்.

(உஉ)

கண்டவ ரிதுமுன் பண்ண லுரித்தவக் களிநே போலு
மண்டரு மண்ணு ளோருந் தடுக்கினு மடர்த்துச் சிந்தத்
துண்டித்துக் கொல்வே எனென்று சுடர்மழு வலத்தில் வீசித்
கொண்டெழுந் தார்த்துச் சென்று காலினுற் குலங்கப் பாய்ந்தார்.

(உங)

பாய்தலும் விசைகொண் டிய்க்கும் பாகரைக் கொண்டு சீறிக்
காய்தழ லுமிழ்கண் வேழந் திரிந்துமேற் கதுவ வச்சந்
தாய்தலை யன்பின் முன்பு நிற்குமே தகைந்து பாய்ந்து
தோய்தனித் தடக்கை வீழ மழுவினாற் றுணித்தார் தொண்டர்.

(உச)

கையினத் துணித்த போது கடலெனக் கதறி வீழ்ந்து
மைவரை யினைய வேழம் புரண்டிட மருங்கு வந்த
வெய்யகோற் பாகர் மூவர் மிசை கொண்டா ரிருவராக
வைவரைக் கொன்று நின்றா ரருவரை யினைய தோளார்.

(உஊ)

வெட்டுண்டு பட்டு வீழ்ந்தா ரொழியவே றுள்ளா ரோடி
மட்டவீழ் தொங்கன் மன்னன் வாயில்கா வலரை நோக்கிப்
பட்டவர்த் தனமும் பட்டுப் பாகரும் பட்டா ரென்று
முட்டநீர் கடிது புக்கு முதல்வனுக் குரையு மென்றார்.

(உசு)

மற்றவர் மொழிந்த மாற்ற மணிக்கடை காப்போர் கேளாக்
கொற்றவன் றன்பா லெய்திக் குரைகழல் பணிந்து போற்றிப்
பற்றல ரிலாதாய் நின்பொற் பட்டமால் யானை வீழ்ச்
செற்றனர் சிலரா மென்று செப்பினார் பாக ரென்றார்.

(உஎ)

வளவனுங் கேட்ட போதின் மாறின்றி மண்காக் கின்ற
கிளர்மணித் தோள லங்கற் சுரும்பினங் கிளர்ந்து பொங்க
வளவில்சீற் ரத்தி னாலே யார்செய்தா ரென்றுங் கேளா
னிளவரி யேறு போல வெழின்மணி வாயி னீங்க.

(உஅ)

தந்திரத் தலைவர் தாமுந் தலைவன்ற னிலைமை கண்டு
வந்துறச் சேனை தன்னை வல்விரைந் தெழுமுன் சாற்ற
வந்தரத் தகல மெல்லா மணிதுகிற் பதாகை தூர்ப்ப
வெந்திரத் தேரு மாவு மிடையிடை களிறு மாகி.

(உக)

வில்லொடு வேல்வா டண்டு பிண்டிபா லங்கண் மிக்க
வல்லெழு முசல நேயி மழுக்கழுக் கடைமுன் னான
பல்படைக் கலன்கள் பற்றிப் பைங்கழல் வரிந்த வன்க
ணெல்லையில் புடைஞர் கொட்புற் றெழுந்தன ரெங்கு மெங்கும்.

(உஔ)

சங்கொடு தாரை காளந் தழங்கொலி முழங்கு பேரி
வெங்குரற் பம்பை கண்டை வியன்றுடி திமிலை தட்டி
பொங்கொலிச் சின்ன மெல்லாம் பொருபடை மிடைந்த பொற்பின்
மங்குல்வான் கிளர்ச்சி நாண மருங்கெழுந் தியம்பி மல்க.

(௩௧)

தூரியத் துவைப்பு முட்டுஞ் சுடர்ப்படை யொலியு மாவின்
ரூர்மணி யிசைப்பும் வேழ முழக்கமுந் தடந்தேர்ச் சீரும்
வீரர்தஞ் செருக்கி னூர்ப்பு மிக்கெழுந் தொன்றா மெல்லுக்
காருடன் கடைநாட் பொங்குங் கடலெனக் கலித்த வன்றே.

(௩௨)

பண்ணுறு முறுப்பு நான்கிற் பரந்தெழு சேனை யெல்லா
மண்ணிடை யறுகான் மேன்மேல் வந்தெழுந் ததுபோற் றேரன்றத்
தண்ணளிக் கவிகை மன்னன் றுனைபின் றெருடர்த் தானே
ரண்ணலம் புரவி மேல்கொண் டரசமா வீதி சென்றான்.

(௩௩)

கடுவிசை முடுகிப் போகிக் களிறெறும் பாகர் வீழ்ந்த
படுகளங் குறுகசு சென்றான் பகைப்புலத் தவரைக் காணான்
விடுசுடர் மழுவொன் றேந்தி வேறிரு தடக்கைத் தாய
வடுகளி றென்ன நின்ற வன்பரை முன்பு கண்டான்.

(௩௪)

பொன்றவ முருவிக் குன்ற மெனப்புரன் களிறின் முன்பு
நின்றவர் மன்று ளென்று நிருத்தமே பயிலும் வெள்ளிக்
குன்றவ ரடியா ரானார் கொன்றவ ரிவரென் றேரான்
வென்றவர் யாவ ரென்றான் வெடிபட முழங்குஞ் சொல்லான்.

(௩௫)

அரசனாங் கருளிச் செய்ய வருகுசென் றணைந்து பாகர்
விரைசெய்தார் மாலை யோய்நின் விற்றுகளிற் றெதிரே நிற்குந்
திரைசெய்நீ ருலகின் மன்னர் யாருளார் தீங்கு செய்தார்
பரசமுன் கொண்டு நின்ற விவரெனப் பணிந்து சொன்னார்.

(௩௬)

குழையணி காதி னானுக் கன்பரங் குணத்தின் பிக்கார்
பிழைபடி னன்றிக் கொல்லார் பிழைத்ததுண் டென்றுட் கொண்டு
மழைமத யானை சேனை வரவினை மாற்றி மற்ற
வுழைவயப் புரவி மேனின் நிழிந்தன னுலக மன்னன்.

(௩௭)

மைத்தடங் குன்று போலு மதக்களிற் றெதிரே யிந்த
மெய்த்தவர் சென்ற போது வேரென்றும் புகுதா விட்ட
வத்தவ முடையே னானே னம்பல வாண ரன்ப
ரித்தனை முனியக் கேட்டே னென்கொலோ பிழையென் றஞ்சி.

(௩௮)

செறிந்தவர் தம்மை நீக்கி யன்பர்முன் றெழுது சென்றி
தறிந்திலே னடியே னங்குக் கேட்டதொன் றதுதா னிற்க
மறிந்தவிக் களிற்றின் குற்றம் பாகரோ டிதனை மாள
வெறிந்ததே போது மோதா னருள்செயு மென்று நின்றார்.

(௩௯)

மன்னவன் றன்னை நோக்கி வானவ ரீசர் நேசர்
சென்னியித் துங்க வேழஞ் சிவகாமி யாண்டார் கொய்து
பன்னகா பரணர்ச் சாத்தக் கொடுவரும் பள்ளித் தாமர்
தன்னாமுன் பறித்துச் சிந்தத் தரைப்படத் துணித்து வீழ்த்தேன்.

(௪௦)

மாதங்கர் தீங்கு செய்ய வருபரிக் காதர் தாமு
மீதங்குக் கடாவு வாரும் விலக்கிடா தொழிந்து மட்டா
ரீதிங்கு நிகழ்ந்த தென்றா ரெறிபத்த ரென்ன வஞ்சிப்
பாதங்கண் முறையாற் ருழ்ந்து பருவரைத் தடந்தோண் மன்னன். (சக)

அங்கண் ரடியார் தம்மைச் செய்தலிவ் வயரா தத்துக்
கிங்கிது தன்னாற் போதா தென்னையுக் கொல்ல வேண்டு
மங்கல மழுவார் கொல்லை வழக்குமன் நிதுவா மென்று
செங்கையா லுடைவான் வாங்கிக் கொடுத்தனர் தீர்வு நேர்வார். (சஉ)

வெந்தழற் சுடர்வா ணீட்டும் வேந்தனை நோக்கிக் கெட்டே
னந்தயில் புகழார் ணன்புக் களவினமை கண்டே னென்று
தந்தவான் வாங்க மாட்டார் தன்னைத்தான் றுற்கு மென்று
சிந்தையா லுணர்வுற் றஞ்சி வாங்கினாற் தீங்கு தீர்ப்பார். (சங)

வாங்கிய தொண்டர் முன்பு மன்னனாற் தொழுது நின்றே
யீங்கெனை வாளி னாற்கொன் றென்பிழை தீர்க்க வேண்டி
யோங்கிய வுதவி செய்யப் பெற்றன னிவர்பா லென்றே
யாங்கவ ருவப்பக் கண்ட வெறிபத்த ரதனுக் கஞ்சி. (சச)

வன்பெருங் களிறு பாகர் மடியவு முடைவா னைத்தற்
தென்பெரும் பிழையி னாலே யென்னையுக் கொல்லு மென்னு
மன்பனாற் தமக்குத் தீங்கு நினைத்தன னென்று கொண்டு
முன்பென துயிர்செ குத்து முடிப்பதே முடிவென் றெண்ணி. (சௌ)

புரிந்தவர் கொடுத்த வாளை யன்பர்தங் கழுத்திற் பூட்டி
யரிந்திட லுற்ற போதி லரசனும் பெரியோர் செய்கை
யிருந்தவா நிதுவென் கெட்டே னென்றெதிர் கடித்திற் சென்று
பெருந்தடர் தோளாற் கூடிப் பிடித்தனன் வாளுங் கையும். (சக)

வளவனாற் விடாது பற்ற மாதவர் வருந்து கின்ற
வளவிலாப் பரிவில் வந்த விடுக்கனை யகற்ற வேண்டிக்
களமணி களத்துச் செய்ய கண்ணுத லருளால் வாக்குக்
கிளரொளி விசம்பின் மேல்வற் தெழுந்தது பலருங் கேட்ப. (சஎ)

தொழுந்தகை யன்பின் மிதனார் தொண்டனை மண்மேற் காட்டச்
செழுந்திரு மலரை யின்று சினக்கரி சிந்தத் திங்கட்
கொழுந்தணி வேணிக் கூத்த ருளினாற் கூடிற் றென்றங்
கெழுந்தது பாக ரோடு மியானையு மெழுந்த தன்றே. (சஅ)

ஈரவே பூட்டும் வாள்விட் டெறிபத்தர் தாமு மந்த
நேரியர் பெருமான் ருண்மேல் கிழந்தனர் கிருயர் கோனும்
போர்வடி வாளைப் போக வெயிந்தவர் கழல்கள் பற்றிப்
பார்மிசைப் பணிந்தார் விண்ணோர் பணிமலர் மாரி தூர்த்தார். (சக)

இருவரு மெழுந்து வானி னெழுந்தபே ரெல்லியைப் போற்ற
வருமறைப் பொருளா யுள்ளா ஈணிகொள்பூங் கூடை தன்னின்
மருவிய பள்ளித் தாம கிணற்றிட வருள் மற்றத்
திருவருள் சண்டி வாழ்ந்து விவசாமி யானு சிந்தார். (ஊ)

மட்டவி மூலங்கல் வென்றி மன்னவர் பெருமான் முன்ன
ருட்டரு களிப்பி னோடு முறங்கிமீ தெழுந்த தொத்து
முட்டவெவ் கடங்கள் பாய்ந்து முகிலென முழங்கிப் பொங்கும்
பட்டவர் தனத்தைக் கொண்டு பாகரு மணைய வந்தார்.

(௧௧)

ஆனசீர்த் தொண்டர் கும்பிட்டியனேன் களிப்ப வந்த
மானவெவ் களிற்றை யேறி மகிழ்ந்தெழுந் தருளு மென்ன
மேன்மையப் பணிமேற் கொண்டு வணங்கிவெண் குடையி னீழல்
யானமேல் கொண்டு சென்ற ரிவுளிமேல் கொண்டு வந்தார்.

(௧௨)

அந்நிலை யெழுந்த சேனை யார்கலி யேழு மொன்றாய்
மன்னிய லொலியி னூர்ப்ப மண்ணெலா மகிழ்ந்து வாழ்த்தப்
பொன்னெடும் பொதுவி லாட னீடிய புனிதர் பொற்றான்
சென்னியிற் கொண்டு சென்னி திருவனர் கோயில் புக்கான்.

(௧௩)

தம்பிரான் பணிமேற் கொண்டு சிவகாமி யாருஞ் சார
வெம்பிரா னன்பரான வெறிபத்தர் தாமு மென்னே
யம்பல ரிறைந்தார் தொண்ட ரறிவதற் கரியா ரென்று
செம்பியன் பெருமை யுன்னித் திருப்பணி நோக்கிச் சென்றார்.

(௧௪)

மற்றவ ரினைய வான வன்பெருந் தொண்டு மண்மே
லுற்றிடத் தடியார் முன்சென் றுதலியே நாளு நாளு
நற்றவக் கொள்கை தாங்கி நலமிரு கயிலை வெற்றிற்
கொற்றவர் கணத்தின் முன்னாங் கோமுதற் றலைமை பெற்றார்.

(௧௫)

ஆளுடைத் தொண்டர் செய்த வாண்மையுந் தம்மைக் கொல்ல
வாளினைக் கொடுத்து நின்ற வனவனாற் பெருமை தானு
நாளும் றவர்க்கு நல்கு நம்பர்தா மளக்கி லன்றி
நீருமித் தொண்டி னீர்மை நினைக்கிலா ரளக்க வல்லார்.

(௧௬)

தேனாருந் தன்பூங் கொன்றைச் செஞ்சடை யவர்பொற் றுளி
லானை காத லன்ப ரெறிபத்த ரடிகள் சூடி
வானாருந் தேவர் போற்று மன்றுளார் நீறு போற்று
மேனாதி நாதர் செய்த திருத்தொழி லியம்ப லுற்றேன்.

(௧௭)

எறிபத்தநாயனாப்புராண முற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம் - ௬௦௭.

சூ ச ன ம்.

சிவனடியாருக்கு இடர்செய்தாரைக் கொல்லல்.

சைவாசாரியருக்கும் சிவனடியாருக்கும் இடர் செய்தவரைக் கொல்லுதல்
சிவபுண்ணியமாம். இடர் செய்தவர் பிராமணராயேனும் தபோதனராயேனும் இருப்
பின்; அவரைக் கொல்லாமல், பிறவழியால் வெல்லல் வேண்டும். இதற்குப் பிரமா
ணம், சங்கற்பநிராகரணம். “தேசிகர்க்குந் தீங்குசெய்துத் தீம்பரைவெல் லல்லதரி—
காசமுறு சேர்வாய் லாம்.” எ-ம். “அந்தணரை மாதவரைக் கொல்லாதே வெல்லல்

லார்—சிந்தவுஞ்செய் நீசெறியாய் தீங்கு.” எ-ம். வரும். களவு கொலை முதலியன சமயத்தாராலும் உலகத்தாராலும் குற்றம் என்று விலக்கப்பட்டன அன்றே; அவற்றுள் ஒன்றாகிய கொலையை இங்கே புண்ணியம் என்றது என்னை எனின்; அறியாது கூறினாய்: களவு என்னுஞ் சொற்கேட்டிக் களவு தீது என்றலும், கொலை என்னுஞ் சொற்கேட்டிக் கொலைதீது என்றலும், கூடாவாம்: அவை நல்லனவாதலும் உண்டு. ஒருத்தி தன் சுற்றத்தாரோடு கோபங்கொண்டு, நஞ்சுண்டு சாவேன் என்று துணிந்து, நஞ்சு கூட்டி வைத்து, விலக்குவார் இல்லாதபோது உண்ணநினைந்து நின்றவழி; இரக்கமுடையவன் ஒருவன் அதனைக் கண்டு இவள் இதை உண்டு சாவாவண்ணம் கொண்டுபோய் உகுப்பேன் என்று, அவள் காணாமே கொண்டுபோய் உகுத்தான்: அவள் சனரீக்கத்தின் கண்ணே நஞ்சுண்டு சாம்படி சென்று, அதனைக் காணாமையால், மரணம் நீங்கினாள். அவன் அக்களவினாலே அவளை உய்வித்தமையால், அது குற்றமாகாமல் அவனுக்கு நன்மை பயக்கும் அன்றே: அதுபோலவே, இக்கொலையும் நன்மை பயக்கும். சிவனடியார்களுக்கு இடர் செய்வோர் மறுமைக்கண் நரகத்தில் வீழ்ந்து வருந்துவர்; இவ்வாறு இடர் செய்வாரைக் கண்டு பிறரும் சிவனடியாருக்கு இடர்செய்து கெடுவர்; சிவனுக்குத் திருத்தொண்டு செய்ய விரும்புவோர்களுள் தீவிர பத்தியுடையோரை யொழிந்த பிறர், தாம் செய்யும் திருத்தொண்டுகளுக்கு இப்படி இடையூறுகள் நிகழுமாயின், திருத்தொண்டிகள் செய்யாது தம் வாணனை வீணாகக் கழிப்பர். சிவனடியாருக்கு இடர் செய்தாரைக் கொல்லுதல் இத்தீங்குகள் எல்லாவற்றையும் ஒழிக்கும். ஆதலால், இக்கொலை பாவமாகாமல் அது செய்தாருக்குச் சிவபதம் பயக்கும் என்று துணிக.

இச்சிவபுண்ணியத்திலே மிகச் சிறப்புற்றவர் இவ்வெறிபத்தநாயனார். இவர் சிவனடியார்களுக்கு இடையூறு வந்த காலத்தில் வெளிப்பட்டு, அவ்விடையூறு செய்தவர்களை மழுவினால் வெட்டுதலே தொழிலாகக் கொண்டமையாலும், சிவகாபியாண்டார் சிவனுக்குச் சாத்தும்படி கொண்டுவந்த பூவைப் பறித்துச் சிந்திய யானை அரசனது பட்ட யானை யென்பது பாராமல், அதனையும் அது தீங்கு செய்தபொழுது விலக்காத பாகர்களைபும் கொன்றமையாலும், என்க. இன்னும், இவர் சிவனடியாரிடத்து மிக்க பத்தி உடையோர் என்பது, புகழ்ச்சோழ நாயனாறு பத்தி மிகுதியைக் கண்டவுடனே, மிக அஞ்சி, தமது யானையும் பாகரும் இறந்துபோகவும் அதைக் குறித்துச் சிறிதும் துக்கம் உறாமல் உடைவானைத் தந்து தம்மையும் கொல்லும்படி வேண்டுகின்ற இவ்வன்பருக்குத் தீங்கு நினைத்தேனே என்று, அவ்வானைத் தமது கழுத்திலே பூட்டி அறுக்கத் தொடங்கினமையாலும், தெளியப்படும்.

ஏனாதிநாதநாயனார்புராணம்.

புண்டரிகம் பொன்வரைமே லேற்றிப் புலியளிக்குந்
தண்டரள வெண்கலிகைத் தார்வளவர் சோனாட்டில்
வண்டறை பூஞ்சோலை வயன்மருதத் தண்பணைகுழந்
தெண்டிசையு மேறியசீ ரெயின்முது ரெயினனார்.

(க)

வேழக் கரும்பினொடு மென்கரும்பு தண்வயலிற்
ருழக் கதிர்ச்சாலி தானோங்குந் தன்மையதாய்
வாழக் குடிதழைத்து மன்னியவப் பொற்பதியி
லிழக் குலச்சான்று ரோதி நாதனார்.

(உ)

தொன்மைத் திருநீற்றுத் தொண்டின் வழிபாட்டி
னன்மைக்க ணின்ற நலமென்றுங் குன்றாதார்
மன்னர்க்கு வென்றி வடிவாட் படைபயிற்றுந்
தன்மைத் தொழில்விஞ்சை யிற்றலமை சார்ந்துள்ளார்.

(ந)

வாளின் படைபயிற்றி வந்த வளமெல்லா
நாளும் பெருவிருப்பா னண்ணுங் கடப்பாட்டிற்
றாளுந் தடமுடியுங் காணதார் தம்மையுந்தொண்
டாளும் பெருமா னடித்தொண்டர்க் காக்குவார்.

(ஸ்)

நள்ளார் களும்போற்று நன்மைத் துறையின்
கணள்ளாத செய்கை யியல்பி னொழுநாட்
டள்ளாத தங்க டொழிலுரிமைத் தாயத்தி
னுள்ளா னதிருந் நென்பா னுளனானை.

(இ)

மற்றவனுங் கொற்ற வடிவாட் படைத் தொழில்கள்
கற்றவர்க் டன்னிற் கடந்துள்ளா ரில்லையெனும்
பெற்றிமையான் மாநிலத்து மிக்க பெருமிதம்வந்
துற்றுலகிற் றன்னையே சால மதித்துள்ளான்.

(ஈ)

தானை விருத்திகெடத் தங்கன்குலத் தாயத்தி
னதை செய்தொழிலா மாசிரியத் தன்மைவள
மேனானந் தான்குறைந்து மற்றவர்க்கே மேம்படலா
லேனாதி நாதர்திறத் தேலா விகல்புரிந்தான்.

(எ)

கதிரோ நெழுமழுங்கிக் கால்சாயுங் காலை
மதிபோ லழிந்துபொரு மற்றவனுஞ் சுற்றப்
பதியோ ருடன்கூடப் பண்ணியவர் மேற்சென்
றெகிற்போர் விளைப்பதற்கே யெண்ணித் துணிந்தெழுந்தான்.

(அ)

தோள்கொண்ட வல்லாண்மைச் சுற்றத் தொடுந்துணையங்
கோள்கொண்ட போர்மள்ளர் கூட்டத் தொடுஞ்சென்று
வாள்கொண்ட தாயம் வலியாரே கொள்வதென
முன்கின்ற செற்றத்தான் முன்கடையி னின்றழைத்தான்.

(ஊ)

வெங்கட் புலிகிடந்த வெம்முழையிற் சென்றழைக்கும்
பைங்கட் குறுநரியே போல்வான் படைகொண்டு
பொங்கிப் புறஞ்சூழ்ந்து போர்குறித்து நேர்நின்றே
யங்கட் கடைநின் றழைத்தா னொலிகேளா.

(க)

ஆர்கொல் பொரவழைத்தா ரென்றரியேற் றிற்கிளர்ந்து
சேர்வு பெறக்கச்சிற் செறிந்தவுடை மேல்வீக்கி
வார்கழலுங் கட்டி வடிவாட் பலகைகொடு
போர்முனையி லேனாதி நாதர் புறப்பட்டார்.

(கக)

புறப்பட்ட போதின் கட் போர்த்தொழில்கள் கற்கும்
விற்பெருஞ்சீர்க் காணையர்க் வேறிடத்தி னின்றூர்
மறப்படலாட் சுற்றத்தார் கேட்டோடி வந்து
செறற்கரும்போர் வீரர்க் கிருமருங்குஞ் சேரந்தார்.

(கஉ)

வந்தழைத்த மாந்ருண் வயம்புலிப்போத் தன்னார்முன்
னந்தமது வாட்பயிற்று நந்ருயும் கொள்ளுங்கா
லிந்தவெளி மேற்கை வகுத்திருவேம் பொருபடையுஞ்
சந்தித் தமர்விளைத்தாற் சாயாதார் கொள்வதென.

(கக)

என்றுபகைத் தோனுரைப்ப வேளாதி நாதரது
நன்றுனக்கு வேண்டுமே னன்னுவுனென் றுண்மகிழ்ந்து
சென்றவன்முன் சொன்ன செருக்களத்துப் போர்குறிப்பிக்
கன்றி யிருபடையுங் கைவகுத்து நேர்மலைவார்.

(கச)

வேறு.

மேக வொழுங்குகண் முன்கொடு மின்னிரை தம்மிடை யேகொடு
மாக மருங்கினு மண்ணினும் வல்லுரு மேறெதிர் செல்வன
வாக நெடும்பல கைக்குல மாள்வினை வாளுடை யாடவார்
காக மிடைந்த களத்திரு கைகளின் வந்து கலந்தனர்.

(ககி)

கால்கழல் கட்டிய மள்ளர்கள் கைகளின் மெய்க ளடக்கிய
வாளொளி வட்ட முனைத்திட வந்திரு கைகளின் முந்தினர்
வேலொடு வேலெதிர் நீண்ட மேவிய பாதலம் விட்டியர்
ஞால முறும்பணி வீரர்க ணுநிமிர் கின்றன வொத்தன.

(கக)

வெங்கண் வீற்றசிலை வீரர்கள் வேறிரு கையினு நேர்பவர்
தங்கள் சிலைக்குல முந்தின தாவில் சரங்க ணெருங்குல
பொங்கு சினத்தெரி யிற்புகை போரு கொடிக்கள் வளைத்தெதிர்
செங்கண் விழிக்கனல் சிந்திய சேறு பொறிச்செல வொத்தன.

(கக)

வாளொடு நீன்கை துடித்தன மார்பொடு வேல்கள் குளித்தன
தோளொடு வாளி நிலத்தன தோலொடு தோல்க டகைத்தன
தாளொடு வார்கழ விற்தன தாரொடு சூழ்சிர மற்றன
நாளொடு சேறி மலைப்பவர் நாடிய போர்செய் களத்தினில்.

(கக)

குருதியி னதிகள் பரத்தன குறையுட லொழுகி யலைத்தன
பொருபடை யறுதுணி சிந்தின புடைசொரி குடருடல் பம்பின
வெருவர வெருவை நெருங்கின விசியறு துடிகள் புரண்டன
விருபடை தனிணு மெதிர்ந்தவ ரெதிரெதி ரமர்செய் பறந்தலை.

(கக)

நீரிடை முடுகி நடந்தெதிர் நேரிரு வாரிலொரு வன்றொடர்
தாளிரு தொடையற முன்பெயர் சாரிகை முறைமை தடிந்தனன்
வாளொடு விழுமுடல் வென்றவன் மார்பிடை யறமு னெறித்திட
வாளியி னவனு மறித்தன னுயினர் பலருள ரெங்கணும்.

(க௦)

கூர்முனை யயில் கொடு முட்டினர் கூடிமு னுருவிய தட்டிட
னேருர முருவ வுரப்புட னேர்பட வெதிரெதிர் குத்தின
ராருயிர் கழியவு நிற்பவ ராண்மையி லிருவரு மொத்தமை
போரடு படைகொ டளப்பவர் போல்பவ ரனவிலர் பட்டனர்.

(க௧)

பொற்சிலை வளைய வெதிர்த்தவர் புற்றர வளைய சரம்பட
விற்படை துணியவு நின்றிலச் வெற்றிகொள் சாரிகை வழங்கினர்
முற்றிய பெருவன னின்றிய முற்படு கொடைசிலை சிந்திட
வுற்றன வுதவிய பண்பின சொத்தன குஞ்சுசிலை கண்டர்கள்.

(க௨)

அடன்முனை மறவர் மடிந்தவ ரலர்முக முயிருள வென்றுது
படர்சிறை சலவு கருங்கொடி படர்வன சுழல்வன துன்றலில்
விசெடர் விழிக ளிரும்புசெய் வினைஞர் த முலையின் முகம்பொதி
புடைமிடை கரியிடை தங்கிய புகைவிடு தழிலை நிகர்த்தன.

(௨௩)

தின்படை வயவர் பிணம்படு செங்கள மதனிகை முன்சிலர்
புண்படு வழிசொரி யுங்குடர் பொங்கிய கமுகு பருந்தொடு
கொண்டெழு பொழுதினு முன்செயல் குன்றுத விலர்தலை நின்றனர்
விண்படர் கொடிவிடு பண்பயில் விஞ்சையர் குமரரை வென்றனர்.

(௨௪)

வேறு.

இம்முனைய வெம்போரி விருபடையின் வான்வீரர்
வெம்முனையின் வீடியபின் வீடாது மிக்கொழிந்த
தம்முடைய பலபடைஞர் பிண்கைத் தாமுன்பு
தெம்முனையி லேனாதி நாதர் செயிர் தெழுந்தார்.

(௨௫)

வெஞ்சினவாட் டியுமிழ வீரக் கழல்கலிப்ப
நஞ்சணிகண் டர்க்கண்பர் தாமெதிர்ந்த ஞாட்பின்
னெஞ்சியெதிர் நின்ற விகன்முனையில் வேலுழவர்
தஞ்சிரமுந் தோளுரமுந் தாளும் விழுத்துணித்தார்.

(௨௬)

தலைப்பட்டா ரெல்லாரூந் தனிவீரர் வாளிற்
கொலைப்பட்டார் முட்டாதார் கொல்களத்தை விட்டு
நிலைப்பட்ட மெய்புணர்வு நேர்பட்ட போதி
லலைப்பட்ட வார்வமுதற் குற்றம்போ லாயினார்.

(௨௭)

இந்நிலைய வெங்களத்தி லேற்றழிந்த மானத்தாற்
றன்னுடைய பலபடைஞர் மீண்டார் தமைக்கொண்டு
மின்னொளிவான் வீசி விறல்வீரர் வெம்புலியே
றன்னவர்தம் முன்சென் றதிசூர நேரடர்ந்தான்.

(௨௮)

மற்றவர்தஞ் செய்கை வடிவா ளொளிகாணச்
சுற்றிவரும் வாட்டணையிற் றேன்றா வகைகலந்து
பற்றியடர்க் கும்பொழுதிற் றுணும் படைபிழைத்துப்
பொற்றடந்தோள் வீரர்க் குடைந்து புறகிட்டான்.

(௨௯)

போன வதிசூரன் போரி லவர்க்கழிந்த
மானமிக மீதுர மண்படுவான் கண்படா
னாசெய லோரிரவுஞ் சிந்தித் தலமருவா
ளீனமிகு வஞ்சனையால் வெவ்வனென வெண்ணினான்.

(௩௦)

சேட்டாரூங் கங்குல் புலர்காலத் தீயோனு
நாட்டாரைக் கொல்லாதே நாமிருவேம் வேறிடத்து
வாட்டாயல் கொள்போர் மலைக்க வருகவெனத்
தோட்டார்பூந் தாரார்க்குச் சொல்லிச் செலவிட்டான்.

(௩௧)

இவ்வாறு கேட்டலுமே யேனாதி நாதன
ரவ்வாறு செய்த லுழகி தெனவமைந்து
கைவா ளமர்வினைக்கத் தான்கருது மக்களத்தில்
வெவ்வா ஞரவோன் வருகவின மேற்கொள்வார்.

(௩௨)

சுற்றத்தார் யாருமறியா வகைசுடர்வாள்
பொற்பலகை யுந்தாமே கொண்டு புறம்போந்து
மற்றவன்முன் சொல்லி வரக்குறித்த வக்களத்தே
பற்றலனை முன்வரவு பார்த்துத் தனிரின்றார்.

(௩௩)

தீங்கு குறித்தழைத்த தீயோன் நிருஹு
தாங்கிய நெற்றியினர் தங்கனையே யெவவிடத்து
மாங்கவருந் திங்கிழையா ரென்ப தறிந்தாளுய்ப்
பாங்கிற் நிருஹு பண்டு பயிலாதான்.

(௩௪)

வெண்ணீறு நெற்றி விரவப் புறம்பூசி
யுண்ணெஞ்சில் வஞ்சக் கறுப்பு முடன்கொண்டு
வண்ணச் சுடர்வாண் மணிப்பலகை கைக்கொண்டு
புண்ணியப்போர் வீரர்க்குச் சொன்னவி டம்புகுந்தான்.

(௩௫)

வென்றி மடங்கல் விடக்குவர முன்பார்த்து
நின்றாற்போ னின்றார் நிலைகண்டு தன்னெற்றி
சென்று கிடைப்பளவுந் திண்பலகை யான்மறைத்து
முன்றனிவீ ரர்க்கெதிரே மூண்டான் மறம்பூண்டான்.

(௩௬)

அடல்விடையே நென்ன வடர்த்தவனைக் கொல்லு
மிடைதெரிந்து தான்பெயர்க்கு மேனாதி நாதர்
புடைபெயர்ந்த மாற்றான் பலகை புறம்போக்கக்
கடையவன்ற நெற்றியின்மேல் வெண்ணீறு தாங்கண்டார்.

(௩௭)

கண்டபொழு தேகெட்டேன் முன்பிவர்மேற் காணாத
வெண்டிருநீர் நிற்பொலிவு மேற்கண்டேன் வேறினியெ
னண்டர்பிரான் சீரடியா ராயினு ரென்றுமனங்
கொண்டிவர்தம் கொள்கைக் குறிவழிநிற் பேனென்று.

(௩௮)

கைவா னாடன்பலகை நீக்கக் கருதியது
செய்யார் நிராயுதரைக் கொன்ற ரெனாந்தீமை
யெய்தாமை வேண்டு மிவர்க்கென் நிரும்பலகை
நெய்வா னாடனடர்த்து நேர்வார்போ னேர்நின்றார்.

(௩௯)

அந்நின்ற தொண்டர் திருவுள்ள மாரறிவார்
முன்னின்ற பாதகனுந் தன்கருததே முற்றுவித்தா
னிந்நின்ற தன்மை யறிவா ரிவர்க்கருள
மின்னின்ற செஞ்சடையார் தாமே வெளிநின்றார்.

(௪௦)

மற்றினிகாம் போற்றுவதென் வாறோர் பிரானருளப்
பற்றலர்தங் கைவாளாற் பாச மறுத்தருளி
புற்றவரை யென்று முடன்பிரியா வன்பருளிப்
பொற்றொடியான் பாகனாற் பொன்னம் பலமணைந்தார்.

(௪௧)

தம்பெருமான் சாத்துந் திருநீற்றுச் சார்புடைய
வெம்பெருமா னேனாதி நாதர் கழலிறைஞ்சி
யும்பர்பிரான் களத்தி புத்தமார்க்குக் கண்ணப்பு
நம்பெருமான் செய்தபணி நார்தெரிந்த வாறுரைப்பாம்.

(௪௨)

வஞ்சிநாதநாயனார்புராண முற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம் - ௧௪௬.

சு ச ன ம்.

வியூதிமேற் பத்தி யிருதி.

சிவசின்னமாகிய வியூதியை மெய்யன்போடு தரிப்பவர் சிவபதம் அடைவர். அது “கங்காளன் பூசங் கவசத் திருநீற்றை—மங்காமற் பூசி மகிழ்வீரே யாமாகித்—
றங்கா வினைகளுஞ் சாருஞ் சிவநெறி—சங்கார மான சிவனடி சேர்வீரே.” என்
னும் திருமந்திரத்தால் உணர்க. இவ்வியூதியிலே யிருத்த பத்தியுடையோர் இவ்
வியூதியைத் தரித்த அடியார்களைக் காணின், அவர்களுக்கும் சிவனுக்கும் பேதம்
நோக்காமல் அவர்களை வழிபடுவர். அது “எவரேனுந் தாமாக விலாடத்திட்ட திரு
நீறுஞ் சாதனமும் கண்டா லுள்கி—யுவராதே யவரவரைக் கண்டபோது முகந்தடி
மைத் திற நனைந்திங் குவந்து நோக்கி—யிவர்தேவ ரிவர்தேவ ரென்று சொல்லி
யிரண் டாட்டா தொழிந்தீசன் றிறமே பேணித்—கவராதே தொழுமடியார் நெஞ்சி
னுள்ளே கன்றப்பூர் நடுதிறையைக் காணலாமே.” என்னும் திருநாவுக்கரசநாயனார்
தேவாரத்தால் அறிக.

இவ்வியூதியில் எல்லே யின்றி யிருத்த பத்தியாற் சிறந்தவர் இவ்வேனாதிநாதநாய
னார் என்பது, இவர் வாள்வித்தை பயிற்றலினாலே தமக்கு வரும் வளங்கள் எல்லாம்
வியூதி இட்ட அடியார்களுக்கே ஆக்கினமையாலும், தமது பகைவன் நீதி இன்றி
ஆயுதம் பிடித்துத் தம்மைக் கொல்லப் புருந்தபோது, தாம் அதனைத் தடுத்து அவ
னைக் கொல்லுதற்கு வல்லராய் இருந்தும், அவனது நெற்றியில் வியூதியை நோக்கி,
அவன் கருத்தே முற்றும்படி நின்ற பெருந்தகைமையாலும், தெளியப்படும்.

சிவதருமோத்தரத்திலே “படைபிடித்துத் தங்கையிற் பற்றரைச் சமரிற் பாழ்
படுக்கப் போர்புரியும் பார்ப்பாரைப் பற்று—ருடலிறுத்தா ரேலவர்க்குப் பிரமகத்தி
பாவ மொன்றுவதன் நெனவுணர்க.” எனக் கூறுதலானும், அதிருடன் வியூதி யிட்
டவனையினும் ஆயுதம் பிடித்துத் தம்மைக் கொல்ல வந்தமையானும், அவனைக் கொல்
லுதல் பாவமாகாதே எனின்; சத்தியம் நீ சொல்லியது: ஆயின், இவர் தமக்கு அவன்
நீது செய்யினும் தாம் அவனைக்கொல்லில் தமக்கு மறுமைக்கண் நரகத்துன்பம் வரு
மென்னும் அச்சத்தால் ஒழித்தவரல்லர்: சிவனடியார் யாது செய்யினும் அதுவே
தமக்கு இனிமையாம் என்னும் ஆர்வமிருதியால் ஒழித்தவர் என்க. தன் உயிரை
விடுத்தல் பாவம் என்றும், தன்னுயிரைக் காத்தலினும் வேறுகிய புண்ணியம் ஒன்றும்
இல்லை என்றும், சிவசாத்திரங்கள் கூறவும்; இவர் தமது பகைவன் தம்மைக் கொல்
ல்பு புருந்தபோது அக்கொலையைத் தடுத்துத் தம்முயிரைக் காக்க வல்லராய் இருந்
தும், அது செய்யாமை பாவமன்றே எனின்; கருணாநிதியாகிய சிவன் பெறுதற்கரிய
இம்மானுட சீரத்தை எமக்குத் தந்தது தம்மேலே பத்தியெய்து முத்திபெறுதற்
பொருட்டாதலானும், இச்சீரம் இவ்வழி அது கூடாமையானும், அவருக்குத் திருத்
தொண்டு செய்தற்பொருட்டு இச்சீரத்தைக் காத்தல் புண்ணியமும், அதனைச் சிறி
தும் நோக்காது கோபம் நோய்முதலிய ஏதுக்களாலே இதனைப் போக்குதல் பாவ
மும் ஆயின. இந்நாயனார் தமது சீரத்தை இங்கே பேணாது நின்றமைக்கு ஏது,
சிவன்பாலுள்ள பத்தியெய்தலால், அது இத்துணைத்தென்று கூறலாகாத பெரும்
புண்ணியமாதல் காண்க. இக்கருத்துநோக்கி அன்றே, குருலிங்க சங்கமணிகளுக்கு
இடைபூறு வரும்வழிப் பத்தி யிருதியாலே தன்னுயிர் விடுத்தல் புண்ணியமாம் என்று
சிவாகமங்கள் கூறியன உமென்க.

முத்திராதனும் அதிருநாயன் யாண்டுப் புக்கார்கள் எனின்; மெய்யடியார்களை
வஞ்சித்துக்கொன்ற பெரும்பாதித்தால் நரகத்தில் வீழ்தார்கள் என்றே கொள்ளப்

படும். அவர்கள் சிவவேடம் தரித்தமையால் பயன் இல்லையோ எனின்; அரசனிடத் துச்சிறிதும் பத்தியின்றி அவனுக்கு உரிய அடையாளங்களைத் தரித்துப் பிறரை வஞ்சித்து அவருக்குத் தீங்கு செய்தோர், அவ்வடையாளம் தரியாது தீங்குசெய்தோரினும் மிகப்பெருந்தண்டத்தை அவ்வரசனாலே பெற்று வருந்துவர் அன்றோ: அது போலவே, சிவனிடத்துச் சிறிதும் பத்தியின்றி அவருக்கு உரிய சின்னங்களைத் தரித்துப் பிறரை வஞ்சித்து அவருக்குத் தீங்குசெய்தோர், அச்சின்னங்கள் தரியாது தீங்கு செய்தோரினும் மிகப் பெருந்தண்டத்தை அச்சிவனாலே பெற்று வருந்துவர் என்பது தெள்ளிதிற் துணியப்படும. ஆதலால், பெரும்பாதகர்களாகிய அவ்விருவரும் சிவ வேடத்தார் சிறிதும் பயன் பெறாது மிகக்கொடிய நாகத்தில் வீழ்தார்கள் என்பது, சத்தியம். சிவன் வீதித்தவழி ஒழுகாதவர்க்கு வேடத்தார் பயன் இல்லை என்பது, “வேட நெறிநில்லார் வேடம்பூண் டென்பயன்—வேட நெறிநிற்போர் வேடமெய் வேடமே—வேட நெறிநில்லார் தம்மை விறல்வேந்தன்—வேட நெறிசெய்தால் வீடது வாருமே.” எம். “தவமிக் கவரே தலையான வேட—ரவமிக் கவரே யதி கொலை வேட—ரவமிக் கவர்வேடத் தகாதவர்வேடந்—தவமிக் கவர்க்கன்றித் தாங்க வொண்ணாதே.” எம். திருமந்திரத்திற் கூறுமாற்றற் காண்க. எங்ஙனமாயினும், அவர்கள் சிவவேடம் தரித்தவர்கள் அன்றோ: அது நோக்காது நீர் அவர்களைப் பாதகர்கள் என்று இகழ்ந்தது என்னை எனின்; “மாதவ வேடங் கொண்ட வன்களுன்” என்றும், “முன்னின்ற பாதகனுந் தன்கருத்தே முற்றுவித்தான்” என்றும் ஆசிரியர் சேக்கிழார் நாயனார் இகழ்ந்தமையின், யாமும் இகழ்ந்தோம் என்க. அவர் இகழ்ந்தமை குற்றமாகாதோ எனின்; ஆகாது; மெய்ப்பொருளையனரும் ஏதிராதநாயனரும் பிறிதொன்றும் நோக்காது இவர் சிவனடியார் என்பது நோக்கி அவர்கள் கருத்தின் வழி நின்றமைக்குச் சிவபத்தியே ஏதுவாயினமை போல, சேக்கிழார்நாயனார் அப்பாதகர்கள் இம்மெய்யடியார்களை வஞ்சித்துக் கொன்றார்களே என்பது நோக்கி இகழ்ந்தமைக்கும் சிவபத்தியே ஏதுவாயினமையால் என்க.

கண்ணப்ப நாயனார் புராணம்.

மேவலர் புரங்கள் செற்ற விடையவர் வேத வாய்மைக் காவலர் திருக்கா ளத்திக் கண்ணப்பர் திருநா டென்பர் நாவலர் புகழ்ந்து போற்று நல்வளம் பெருகி நின்ற பூவலர் வாவி சோலை சூழ்ந்தபொத் தப்பி நாடு.

(க)

இத்திரு நாடு தன்னி லிவர்திருப் பதியா தென்னி னித்தில வருவிச் சார னீள்வரை சூழ்ந்த பாங்கர் மத்தவெங் களிற்றுக் கோட்டு வன்றொடர் வேலி கோலி யொத்தபே ராணஞ் சூழ்ந்த முதுபதி யுடுப்பூ ராகும்.

(உ)

குன்றவ ரதனில் வாழ்வார் கொடுஞ்செவி லுமலி யார்த்த வன்றிரள் விளவின் கோட்டு வார்வலை மருங்கு தூங்கப் பன்றியும் புலிபு மெண்குங் கடமைபு மானின் பார்வை வன்றியும் பாறை முன்றி லைவன முணங்கு மெங்கும்.

(ஊ)

வன்புலிக் குருளை யோடும் வயக்கரிக் கன்றி னோடும்
புன்றலைச் சிறும் கார்கள் புரிந்துட னுடலன்றி
யன்புறு காதல் கூர வண்புமான் பிணைக ளோடு
மின்புற மருவி யாடு மெய்ந்நியர் மகளி ரெங்கும்.

(ச)

வெல்படைத் தறுகண் வெஞ்சொல் வேட்டுவர் கூட்டந் தோறுங்
கொல்லெறி குத்தென் றூர்த்துக் குழுமிய வோசை யன்றிச்
சில்லரித் துடியுங் கொம்புஞ் சிறுகளு குடியுங் கூடிக்
கல்லெனு மொலியின் மேலுங் கறங்கிசை யருவி யெங்கும்.

(சி)

ஆறலைத் துண்ணும் வேட ரயற்புலங் கவர்த்து கொண்ட
வேறுபல் லுருவின் மிக்கு விரவுமா னிரைக ளன்றி
யேறுடை வானந் தன்னி லிடிக்குர லெழிலி யோடு
மாறுகொண் முழக்கங் காட்டு மதக்கைமா றிரைக ளெங்கும்.

(சு)

மைச்செறிந் தனைய மேனி வன்றொழின் மறவர் தம்பா
லச்சமு மருளு மென்று மடைவிலா ருடைவன் றோலார்
பொச்சையி னறவு மூனின் புழுக்கலு முணவு கொள்ளு
நச்சமுற் புகழி வேடர்க் கதிபதி நாக னென்பான்.

(எ)

பெற்றியாற் நவமுன் செய்தா னுயினும் பிறப்பின் சார்பாற்
குற்றமே குணமா வாழ்வான் கொடுமையே தலைநின் றுள்ளான்
விற்கொழில் விறலின் மிக்கான் வெஞ்சின மடங்கல் போல்வான்
மற்றவன் குறிச்சி வாழ்க்கை மனைவியுந் தத்தை யென்பான்.

(அ)

அரும்பெறன் மறவர் தாயத் தான்றதொல் குடியில் வந்தா
ளிரும்புலி யெயிற்றுத் தாலி யிடையிடை மனவு கோத்துப்
பெரும்புற மலையப் பூண்டான் லீலியுங் குழையுந் தட்டச்
சுரும்புறு பட்டை முச்சிச் சூரிப் பிணவு போல்வான்.

(க)

பொருவருஞ் சிறப்பின் மிக்கா ரிவர்க்கினிப் புதல்வர்ப் பேரே
யரியதென் றெவருங் கூற வதற்படு காத லாலே
முருகல் ரலங்கற் செவ்வேன் முருகவேண் முன்றிற் சென்று
பரவுதல் செய்து நாளும் பராய்க்கட னெறியி னிற்பார்.

(க0)

வாரணச் சேவ லோடும் வரிமயிற் குலங்கள் விட்டுத்
தோரண மணிக் கேக்கிச் சுரும்பணி கதம்ப நாற்றிப்
போரணி நெடுவே லோற்குப் புகழ்புரி குரவை ஊங்கப்
போரணங் காடல் செய்து பெருவிழா வெடுத்த பிணை.

(கக)

பயில்வடுப் பொலிந்த யாக்கை வேடர்தம் பதியா நாகற்
கெயிலுடைப் புரங்கள் செற்ற வெந்தையார் மைந்த ரான்
மயிலுடைக் கொற்ற ஆர்தி வரையுரங் கிழித்த திண்மை
யயிலுடைத் தடக்கை வென்றி யண்ணலா ரருளி னாலே.

(கஉ)

கானவர் குலம்வி ளங்கத் தத்தையாற் கருப்ப நீட
ஆனமில் பலிகள் போக்கி புறுகடன் வெறியாட் டோடு
மானவத் திங்கள் செல்ல வளவில்செய் தவத்தி னாலே
பான்மதி புவரி யீன்றா னெனமகப் பயந்த போது.

(ககஉ)

கரிப்பரு மருப்பின் முத்துங் கழைவினை செழுநீர் முத்தும்
பொருப்பினின் மணியும் வேடர் பொழிதரு மழையே யன்றி
வரிச்சுரும் பிலைய வானின் மலர்மழை பொழிந்த தெங்கு
மரிக்குறத் துடியே யன்றி யமர்தூந் துபிபு மார்த்த.

(கச)

அருவரைக் குறவர் தங்க ளகன்குடிச் சீறா ராயம்
பெருவிழா வெடுத்து மிக்க பெருங்களி கூருங் காலைக்
கருவரை காள் மேக மேந்திய தென்னத் தாதை
பொருவரைத் தோள்க ளாரப் புதல்வினை யெடுத்துக் கொண்டான்.

(கடு)

கருங்கதிர் விரிக்கு மேனிக் காமரு குழவி தானு
மிரும்புலிப் பறழி னேங்கி யிறவுள ரளவே யன்றி
யரும்பெற லுலக மெல்லா மளப்பரும் பெருமை காட்டித்
தருங்குறி பலவுஞ் சாற்றுந் தன்மையிற் பொலிந்து தோன்ற.

(கசு)

அண்ணலைக் கையி லேந்தற் கருமையா லுரிமைப் பேருந்
திண்ணனென் றியம்பு மென்னத் தின்சிலை வேட ரார்த்தார்
புண்ணியப் பொருளா யுள்ள பொருவில்லீ ருருவினோன்க்
கண்ணினுக் கணியாத் தங்கள் கலன்பல வணிந்தா ரன்றே.

(கஎ)

வரையுறை கடவுட் காப்பு மறக்குடி மரபிற் றங்கள்
புரையிறென் முறைமைக் கேற்பப் பொருந்துவ போற்றிச் செய்து
விரையிளந் தளிருஞ் சூட்டி வேம்பிழைத் திடையே கோத்த
வரைமணிக் கவடி கட்டி யழகுற வளர்க்கு நாளில்.

(கஅ)

வருமுறைப் பருவந் தோறும் வளமிகு சிறப்பிற் றெய்வப்
பெருமடை கொடுத்துத் தொக்க பெருவிறல் வேடர்க் கெல்லார்
திருமலி துழனி பொங்கச் செழுங்களி மகிழ்ச்சி செய்தே
யருமையிற் புதல்வர்ப் பெற்ற வார்வமுந் தோன்ற வுய்த்தார்.

(கக)

ஆண்டெதி ரீணந்து செல்ல விடுமடித் தளர்வு நீங்கிப்
பூண்டிகழ் சிறுபுன் குஞ்சிப் புலியுகிர்ச் சுட்டி சாத்தி
மூண்டெழு சினத்துச் செங்கண் முளவுமுள் ளரிந்து கோத்த
நாண்டரு மெயிற்றுத் தாலி நலங்கிளர் மார்பிற் றாங்க.

(கல)

பாசொளி மணியோ டார்த்த பன்மணிக் சதங்கை யேங்கக்
காசொடு தொடுத்த காப்புக் கலன்புனை யரைஞாண் சேர்த்தித்
தேசுடை மருப்பிற் றண்டை செறிமணிக் குதம்பை மின்ன
மாசறு கோலங் காட்டி மறுகிடை யாடு நாளில்.

(கஉ)

தண்மல ரலங்கற் றுதை தாய்மனங் களிப்ப வந்து
புண்ணிய கங்கை நீரிற் புனிதமார் திருவாய் நீரி
லுண்ணனைத் தமுத மூறி யொழுகிய மழலைத் தீஞ்சொல்
வண்ணமென் பவனச் செவ்வாய் குதட்டியே வளரா ின்றார்.

(கஉ)

பொருபுலிப் பார்வைப் பேழ்வாய் முழையெனப் பொற்கை நீட்டப்
பரிஷுடைத் தந்தை கண்டு பைந்தழை கைக்கொண் டோச்ச
விறுசுடர்க் குறுகண் டர்க்கு மெழில்வளர் கண்ணீர் மல்கி
வருதுளி முத்த மத்தாய் வாய்முத்தங் கொள்ள மாற்றி.

(கஉ)

துடிக்குற டிருட்டி யோடித் தொடக்குராய்ப் பாசஞ் சுற்றிப்
பிடித்ததுத் தெயினப் பின்னைப் பேதைய ரிழைத்த வண்ட
லடிச்சிறு தளிராற் சிந்தி யருகுறு சிறுவ ரோடுங்
குடிச்சிறு குரம்பை யெங்குங் குறுநடைக் குறம்பு செய்து.

(௨௪)

அனையன பலவுஞ் செய்தே யைந்தின்மே லான வாண்டின்
வனைதரு வடிவார் கண்ணி மறச்சிறு மைந்த ரோடுஞ்
சினைமலர்க் காவு ளாடிச் செறிசூடிக் குறிச்சி சூழ்ந்த
புனைமருப் புழலை வேலிப் புறச்சிறு கானிற் போகி.

(௨௫)

கடுமுயற் பறழி னோடுங் கானவே னத்தின் குட்டி
கொடுவரிக் குருளை செந்நாய் கொடுஞ்செவிச் சாப மான
முடுகிய விசையி லோடித் தொடர்ந்துமூன் பற்றி முற்றத்
திடுமரத் திரளிற் கட்டி வளர்ப்பன வெண்ணி லாத.

(௨௬)

அலர்பகல் கழிந்த வந்தி யையலிப் புகையு மாட்டிக்
குலமுது குறத்தி யூட்டிக் கொண்டுகண் டியிற்றிக் கங்குல்
புலரலு னுணவு நல்கிப் புரிவினை யாட்டின் விட்டுச்
சிலமுறை யாண்டு செல்லச் சிலைபயில் பருவஞ் சேர்ந்தார்.

(௨௭)

தந்தையு மைந்த னாரை நோக்கித்தன் றடித்த தோளாற்
சிந்தையுண் மகிழப் புல்லிச் சிலைத்தொழில் பயிற்ற வேண்டி
முந்தையத் துறையின் மிக்க முதியரை யழைத்துக் கூட்டி
வந்தநாட் குறித்த தெல்லா மறவர்க்குச் சொல்லி விட்டான்.

(௨௮)

வேடர்தங் கோமா னுகன் வென்றிவே ளாளுநர் பெற்ற
சேடரின் மிக்க செய்கைத் திண்ணன்னிற் பிடிக்கின் ருனென்
ருடியற் றுடியுஞ் சாற்றி யறைந்தபே ரோசை கேட்டு
மாடுயர் மலைக ளானு மறக்குலத் தலைவ ரெல்லாம்.

(௨௯)

மலைபடு மணியும் பொன்னுந் தரளமும் வரியின் றோலுங்
கொலைபுரி களிற்றின் கோடும் பீலியின் குவையுந் தேனுந்
தொலைவில்பன் னறவு மூலும் பலங்களுங் கிழங்குந் துன்றச்
சிலையுடை வேடர் கொண்டு திசைதொறு நெருங்க வந்தார்.

(௩௦)

மல்கிய வளங்க ளெல்லா நிறைந்திட மாறில் சிறு
ரெல்லையி லடங்கா வண்ண மீண்டினர் கொணர்ந்தா ரெங்கும்
பல்பெருங் கிளைஞர் போற்றப் பராய்க்கடன் பலவு நேர்ந்து
வில்விழா வெடுக்க வென்று விளம்பினன் வேடர் கோமான்.

(௩௧)

பான்மையிற் சமைத்துக் கொண்டு படைக்கலம் வினைஞ ரேந்தத்
தேனலர் கொன்றை யார்தந் திருச்சிலைச் செம்பொன் மேரு
வானது கடலி னஞ்சு மாக்கிட வவர்க்கே பின்னுங்
கானலு னமுத மாக்குஞ் சிலையினக் காப்புச் சேர்த்தார்.

(௩௨)

சிலையினக் காப்புக் கட்டுந் திண்புலி நரம்பிற் செய்த
நலமிரு காப்பு நன்னு னாகனாற் பயந்த நாகர்
குலம்வினங் கரிய கன்றின் கோலமுன் கையிற் சேர்த்தி
மலைபுற மாத்த ளெல்லாம் ஊழ்த்தெடுத்த தியம்பி னார்கள்.

(௩௩)

ஐவன வடிவில் வெவ்வேறமைத்தன புற்பாற் சொறு
மொய்வரைத் தினைமென் சொன்றி மூங்கில்வன் புதங்கன் மற்றுங்
கைவினை யெயின் ராக்கிக் கலந்தலுன் கிழங்கு துன்றச்
செய்வரை புயர்ப்பு வெங்குக் கலந்தனர் சினவில் வேடர். (௩௪)

செந்தினை யிடிபுந் தேனு மருந்துவார் தேனிற் றேய்த்து
வெந்தலு னயில்வார் வேரி விளங்கனிக் கவளங் கொள்வார்
நந்திய லீய லுண்டி நசையொடு மிசைவார் வெவ்வே
றந்தமி லுணவின் மேலோ ராயினு ரளவி லார்கள். (௩௫)

அயல்வரைப் புறத்தின் வந்தா ரருங்குடி யிருப்பி னுள்ளா
ரியல்வகை புணவி லார்ந்த வெயிற்றிய ரெயின் ரெல்லா
முயர்கதி ருச்சி நீங்க பொழிவில்பன் னறவு மாந்தி
மயலுறு களிப்பி னீடி வரிசிலை விழவு கொள்வார். (௩௬)

பாசிலைப் படலை சுற்றிப் பன்மலர்த் தொடையல் சூழக்
காசடை வடத்தோல் கட்டிக் கவடிமெய்க் கலன்கள் பூண்டார்
மாசில்சீர் வெட்சி முன்னு வருநறைக் கண்ணி சூடி
யாசிலா சிரிய னேந்து மடற்சிலை மருங்கு சூழ்ந்தார். (௩௭)

தொண்டக முரசுங் கொம்புந் துடிகளுந் துன்கொள் வேயு
மெண்டிசை நிறைந்து விம்ம வெழுந்தபே ரொலியி னோடு
திண்டிறன் மறவ ரார்ப்புச் சேண்விசம் பிடித்துச் செல்லக்
கொண்டசீர் விழவு பொங்கக் குறிச்சியை வலங்கொண் டார்கள். (௩௮)

குன்றவர் களிகொண் டாடக் கொடிச்சியர் துணங்கை யாடத்
துன்றிய மகிழ்ச்சி யோடுஞ் சூர மகளி ராட
வென்றிலில் விழவி னோடு விருப்புடை யேழா நானா
மன்றிரு மடங்கு செய்கை யழகுற வமைத்த பின்னர். (௩௯)

வெங்கதிர் விசம்பி னுச்சி மேலிய பொழுதி லெங்கு
மங்கல வாழ்த்து மல்க மருங்குபல் லியங்க ளார்ப்பத்
தங்கடொன் மரபின் விஞ்சைத் தனுத்தொழில் வலவர் தம்பாற்
பொங்கொளிக் கரும்போ ரேற்றைப் பொருசிலை பிடிப்பித் தார்கள். (௪0)

பொற்றட வரையின் பாங்கர்ப் புரிவுறு கடன்முன் செய்த
விற்கொழிற் களத்தி னண்ணி விதிமுறை வணங்கி மேவு
மற்றைநாட் டொடங்கி நானு மடற்சிலை யாண்மை முற்றக்
கற்றன ரெண்ணை யானுங் கானவர்க் கரிய சிங்கம். (௪௧)

வண்ணவெஞ் சிலைபு மற்றப் படைகளு மலரக் கற்றுக்
கண்ணகன் சாயல் பொங்கக் கலைவளர் திங்க ளேபோ
லெண்ணிரண் டாண்டின் செவ்வி யெய்தினு ரெல்லை யில்லாப்
புண்ணியந் தோன்றி மேன்மேல் வளர்வதன் பொலிவு போல்வார். (௪௨)

தேவறு.

இவ்வண்ணத் திண்ணனார் நிரம்பு நாளி லிருங்குறவர் பெருங்குறிச்சிக் கிடைவ னாய
மைவண்ண வரைநெடுந்தோ னாகன் ருனு மலையெங்கும் வனமெங்கும் வரம்பில்காலங்
கைவண்ணச் சிலைவேட்டை யாடித் தெவ்வர் கணநிறைகள் பலகலர்ந்து காணங் காத்து
மெய்யுண்ணத் தளர்மூப்பின் புருவமெய்தி வில்லுழவின் பெருமூயற்கிமெலிவானானுன்

அங்கண்மலைத் தடஞ்சாரந் புணங்க னெங்கு மடலேனம் புலிகரடி. கடமை யாமா வெங்கண்மரை கலையொடுமான் முதலா யுள்ள மிறகங்கண் மிகநெருங்கி மீனர்காலத் திங்கண்முறைவேட்டைவினைதாழ்த்ததென்றுசிலவேடர் தாமெல்லாந் திரண்டுசென்று தங்கன்குல முதற்றலைவ னாகி யுள்ள தண்டெரிய னாகன்பாற் சார்ந்து சொன்னார். (சச)

சொன்னவுரை கேட்டலுமே நாகன் றுனுஞ் சூழ்ந்துவருந் தன்மூப்பின் றெடர்வு நோக்கி, முன்னவர்கட் குரைசெய்வான் மூப்பி னாலே முன்புபோல் வேட்டையி னின் முயல் கில்லே, நென்மகனை யுங்களுக்கு நாத னாக வெல்லீருங் கைக்கொண்பி னென்ற போதி, னன்னவரு மிரங்கிப்பின் மகிழ்ந்து தங்கோ னடிவணங்கி யிம்மாற்ற மறைகின் றார்கள். (சக)

இத்தனையா லமுமினது சிலக்கீழ்த் தங்கி யினிதுண்டு திங்கின்றி யிருந்தோ யின்னு; மத்தவுன தருள்வழியே நிற்ப தல்லா லடுத்தநெறி வேறுனதோ வதுவே யன்றி, மெய்த்தவிறற் றிண்ணையுன் மரபிற் சால மேம்படவே பெற்றறித்தாய் வீன் றுரு மேன்மை, வைத்தசிலை மைந்தனை பீண் டறைத்து றுங்கள் வரையாட்சி யருளே ன்றார் மகிழ்ந்து வேடர். (சக)

சிலைமறவ ருரைசெய்ய நாகன் றுனுந் திண்ணைமுன் கொண்டுவரச் செப்பிவிட்டு மலைமருவு றெடுங்காளிற் கன்னி வேட்டை மகன்போசக் காடுபலி மகிழ ஆட்டத் தலைமரபின் வழிவந்த தேவராட்டி. தனையழைபி னெனவங்குச் சார்ந்தோர் சென்று நிலைமையவ டனக்குரைப்ப நரைமூதாட்டிநெடிதுவந்துவிரும்பினெடுங்கடிதுவந்தான்.

காளில்வரித் தளிர்துதைத்த கண்ணி சூழக் கலைமருப்பி னாரிந்தருழை காதிற் பெய்து மானின்வயிற் றரிதாரத் திலக மிட்டு மயிற்கழுத்து மனவுமணி வடமும் பூண்டு தானிழிந்து திரங்கிமுலை சரிந்து தாழத் தழைப்பீலி மாவுரிமேற் சார வெய்திப் பூநெருங்கு தோரைமலி சேடை நல்கிப் போர்வேடர் கோமானைப் போற்றி நின்றான்.

நின்றமுது குறக்கோலப் படிமத் தானே நேர்நோக்கி யண்ணீர் நிரப்பு நீங்கி நன்றினிதி னிருந்தனையோ வென்று கூறு நாகனெதிர் நலம்பெருக வாழ்த்தி நல்ல மென்றசெயு மீயலொடு நறவும் வெற்பில் விளைவனனும்பிறவனனும்வேண்டிற்றெல்லா மன்றுநீ வைத்தபடி பெற்றுவாழ்வே னழைத்தபணியென்னென்றானங்குசார்தான்.

கோட்டமிலென் குலமைத்தன் நிண்ண னெங்கள் குலத்தலைமை யான்கொடுப் பக் கொண்டு பூண்டு, பூட்டுறுவெஞ் சிலவேடர் தம்மைக் காக்கும் பொருப்புரிமை புகுகின்ற னவனுக் கென்றும், வேட்டைவினை யெனக்குமே லாகவாய்த்து வேறுபு லங் கவர்வென்றி மேவு மாறு, காட்டிலுறை தெய்வங்கள் விரும்பி புண்ணக் காடுபலி பூட்டென்றான் கவலை யில்லான். (கௌ)

மற்றவன்றன் மொழிகேட்ட வரைக்கு ராட்டி மனமகிழ்ந்திங் கன்போடு வரு கின்றேனுக், கெற்றையினுங் குறிகண்மிக நல்ல வானவிதனாலே புன்மைத்தன் நிண்ண னான, வெற்றிவரிச் சிலையோனின் னனவி லன்றி மேம்படுகின் றுனென்று விரும்பி வாழ்த்திக், கொற்றவனத் தெய்வங்கண் மகிழ ஆட்ட வேண்டுவன குறைவின்றிக் கொண்டு போனான். (கௌ)

தெய்வநிகழ் குறந்தியான் சென்ற பின்பு திண்ணனார் சிலைத்தாதை யழைப்பச் சீர்கொண், மைவிரவு நறுங்குஞ்சி வாசக் கண்ணி மணிரீல மலையொன்று வந்த தென்னக், கைவிரவு சிலைவேடர் போற்ற வந்து காத்தல்புரி தாதைகழல் வணங்கும் போதிற, செய்வரைபோற் புயமிரண்டுஞ் செறியப் புல்லிச் செழும்புலித்தோ லிருக்கையின் முன் சேர வைத்தான். (இஉ)

முன்னிருந்த மைந்தன்முக நோக்கி நாகன் மூப்பெனைவர் தடைதலினான் முன்பு போல, வென்னுடைய முயற்சியினால் வேட்டை யாட வினியெனக்குக் கருத்திலீல யெனக்கு மேலாய், மன்னுசில மலையர்குலக் காவல் பூண்டு மாறெறிந்து மாவேட்டை யாடி யென்று, முன்னுடைய மரபுரிமை தாங்குவாயென் றுடைதோலுஞ் சுரிகையுங் கைக் கொடுத்தா னன்றே. (இஉ)

தந்தைநில யுட்கொண்டு தளர்வு கொண்டு தங்கள்குலத் தலைமைக்குச் சாய்வு தோன்ற, வந்தகுறை பாடதனை நிரப்பு மாறு மனங்கொண்ட குறிப்பினான் மறமை கொண்டு, முந்தையவன் கழல்வணங்கி முறைமைதந்த முதற்சுரிகை யுடைதோலும் வாங்கிக் கொண்டு, சிந்தைபரங் கொளநின்ற திண்ணனார்க்குத் திருத்தாதை முகமலர் ந்து செப்பு கின்றான். (இச)

நம்முடைய குலமறவர் சுற்றத் தாரை காண்கொண்டு பரித்ததன்மே னலமேசெ ய்து, தெம்முனையி லயற்புலங்கள் கவர்ந்து கொண்ட தின்சிலையின் வளமொழியாச் சிறப்பின் வாழ்வாய், வெம்முனையின் வேட்டைகளு முனக்கு வாய்க்கும் விரைந்துநீ தாழாதே வேட்டையாட, விம்முரண்வெஞ் சிலைவேடர் தங்களோடு மெழுகவென விடைகொடுத்தா னியல்பினின்றான். (இடு)

செங்கண்வயக் கோளரியே நன்ன தின்மைத் திண்ணனார் செய்தவத்தின் பெரு மைபெற்ற, வெங்கண்விற்ற ருதைகழல் வணங்கி நின்று விடைகொண்டு புறம்போ ந்து வேட ரோடு, மங்கலநீர்ச் சனைபடிந்து மனையின் வைகி வைகிருளின் புலர்காலை வரிவிற சாலைப், பொங்குசிலை யுடல் வேட்டைக் கோலங் கொள்ளப் புனைதொழி ற்கை வினைகுருடன் பொலிந்து புக்கார். (இசு)

வேறு.

நெற்கொண்ட குஞ்சிச் சுருஞ்சி நிமிர்ந்து பொங்க முறிகொண்ட கண்ணிக் கிடைமொய்யொளிப் பிலி சேர்த்தி வெறிகொண்ட முல்லைப் பிணைமீது குறிஞ்சி வெட்சி செறிகொண்ட வண்டின் குலஞ்சீர்கொளப் பின்பு செய்து. (இஎ)

முன்னெற்றியின் மீது முருந்திடை வைத்த குன்றி தன்னிற்புரி கொண்ட மயிர்க்கயி ருரச் சாத்தி மின்னிற்புகழ் சங்கு விளங்குவெண் டோடு காதின் மன்னிப்புடை நின்றன மாமதி போல வைக. (இஅ)

கண்டத்திடை வெண்கவ டிக்கதிர் மால சேரக் கொண்டக்கொடு பன்மணி கோத்திடை யேனக் கோடு துண்டப்பிறை போல்வன துங்கிட வேங்கை வன்றோற் றண்டைச்செயல் பொங்கிய சன்னவீ ரந்த யங்க. (இக)

மார்பிற்றி தந்த மணித்திரண் மால தாழத் தாரிற்பொலி தோள்வல யங்க டழைத்து மின்னச் சேர்விற்பொலி கங்கண மீது திதழ்ந்த முன்கைக் தார்விற்து நாணெறி கைச்செறி தட்டி தட்டி. (க0)

அணையிற்சர ணத்துரி யாடையின் மீது பெளவத்
திரையிற்படு வென்னல கார்த்து விளிம்பு சேர்த்தி
நிரையிற்பொலி நீளுடை தோல்சுரி கைப்பு றஞ்சும்
விரையுற்றுவர் வார்விசி போக்கி யமைத்து வீக்கி.

(கக)

வீரக்கழல் காலின் விளங்க வணிந்து பாத்தஞ்
சேரத்தொடு நீடு செருப்பு விருப்பு வாய்ப்பப்
பாரப்பெரு வில்வலங் கொண்டு பணிந்து திண்ணன்
சாரத்திருத் தாண்மடித் தேற்றி வியந்து தாங்கி.

(கஉ)

அங்கப்பொழு திற்புவ னத்திடர் வாங்க வோங்கித்
துங்கப்பெரு மாமழை போன்று துண்ணென் றெலிப்ப
வெங்கட்சின நீடு விலங்கு விலங்கி நீங்கச்
செங்கைத் தலத் தாற்றட விச்சிறு நானெறிந்தார்.

(ககஉ)

பல்வேறு வாளி புதைபார்த் துடன்போத வேவி
வில்வேட ராயத் துடிமேவி யொலிக்கு முன்றிற்
சொல்வேறு வாழ்த்துத் திசைதோறுந் துதைந்து விம்ம
வல்லேறு போல்வா ரடல்வாளி தெரிந்து நின்றார்.

(ககச)

மாணச்சில வேடர் மருங்கு நெருங்கு போதிற்
பானற்குல மாமல ரிற்படர் சோதி யார்முன்
நேனற்றைச தேறல் சருப்பொரி மற்றுமுள்ள
காணப்பலி நேர்கட வுட்பொறை யாட்டி வந்தார்.

(ககடு)

நின்றெங்கு மொய்க்குஞ் சினவேடரை நீக்கிப் புக்குச்
சென்றங்கு வள்ள நிருநெற் நியிற்சேடை சாத்தி
புன்றந்தை தந்தைக்கு மிந்நன்மைக ளுள்ள வல்ல
நன்றும்பெரி துன்விற னம்மள வன்றி தென்றான்.

(ககஉ)

அப்பெற்றியில் வாழ்த்து மணங்குடை யாட்டி நீனைச்
செப்பற்கரி தாய சிறப்பெதிர் செய்து போக்கிக்
கைப்பற்றிய திண்சிலக் கார்மழை மேக மென்ன
மெய்ப்பொற்புடைவேட டையின்மேற்கொண் டெழுந்து போந்தார்.

(ககஎ)

வேறு.

தாளில்வாழ் செருப்பந்தோ றழைத்தநீடு தானையார்
வாளியோடு சாபமேவு கையர்வெய்ய வன்களு
ராளியேறு போலவேகு மண்ணலார்மு னெண்ணிலார்
மீளவேடர் நீடுகூட்ட மிக்குமேலே முந்ததே.

(ககஅ)

வன்றொடர்ப்பி ணித்தபாசம் வன்கைமள்ளர் கொள்ளவே
வென்றிமங்கை வேடர்வில்லின் மீதுமேவு பாதமுன்
சென்றுமீளு மாறுபோல்வ செய்யநாவின் வாயவா
யொன்றொடொன்று நேர்படாம லோடுநாய்கண் மாடெலாம்.

(ககக)

போர்வலைச் சிலத்தொழிற் புறத்திலே விளைப்பவச்
சார்வலைத் தொடக்கறுக்க வேருமையர் தம்முனே
சார்வலைப் படுத்தருன்று கானமா வளைக்கநீள்
வார்வலைத் திறஞ்சுமந்து வந்தவெற்பர் முந்தினார்.

(ககடு)

நண்ணிமா மறைக்குலங்க ணுடவென்று நீடுமத்
தண்ணிலா வரும்புகொன்றை தங்குவேணி யார்தமைக்
கண்ணினீடு பார்வையொன்று கொண்டொணு மன்பர்முன்
னெண்ணில்பார்வை கொண்டுவேட ரொம்மருங்கு மேகினார். (எக)

கோடுமுன் பொலிக்கவுங் குறுங்கணு குளிக்குல
மாடுசென் றிசைப்பவும் மருங்குபம்பை கொட்டவுஞ்
சேடுகொண்ட கைவிளிச் சிறந்தவோசை செல்லவுங்
காடுகொண் டெழுந்தவேடு கைவளைந்து சென்றதே. (எஉ)

நெருங்குபைந் தருக்குலங்க ணீடுகாடு கூடநேர்
வருங்கருஞ் சிலைத்தடக்கை மானவேடர் சேனைதான்
பொருந்தடந் திரைக்கடந் பரப்பிடைப் புகும்பெருங்
கருந்தரங்க நீள்புனற் களிந்திகன்னி யொத்ததே. (எஊ)

தென்றிசைப் பொருப்புடன் செறிந்தகானின் மானினம்
பன்றிவெம் மரைக்கணங்க ளாடியான பல்குலந்
துன்றிநின்ற வென்றடிச் சுவட்டினொற்றர் சொல்லவே
வன்றடக்கை வார்கொடெம் மருங்கும்வேட ரோடினார். (எச)

ஒடியெறிந்து வாரொழுக்கி யோசனைப் பரப்பெலா
நெடியதிண் விலைத்தொடக்கு நீரிடைப் பிணித்துநேர்
கழுகொளப் பரந்தகாடு காவல்செய் தமைத்தபின்
செடிதலைச் சிலைக்கை வேடர் திண்ணனார்மு னண்ணினார். (எடு)

வெஞ்சிலைக்கை வீரனாரும் வேடரோடு கூடிமுன்
மஞ்சிலைக்கு மரமலைச் சரிப்புறத்து வந்தமா
வஞ்சலித் தடர்க்குநாய்க ளட்டமாக விட்டுநீள்
செஞ்சரத்தி னோடுகுழல் செய்தகாணு னெய்தினார். (எசு)

வெய்யமா வெழுப்பவேலி வெற்பராய மோடிநே
ரெய்யும்வாளி முன்றெறிந்து கொண்டிசெல்ல வெங்கணு
மொய்குரற் றுடிக்குலங்கள் பம்பைமுன் சிலைத்தெழக்
கைவிளித் ததிர்த்துமா வெழுப்பினார்கள் கானெலாம். (எஏ)

எனமோடு மானினங்க ளெண்குதிண் கிலைக்குலங்
கானமேதி யானவெம் புலிக்கணங்கள் கான்மரை
யானமா வனேகமா மருண்டெழுந்து பாயமுன்
சேனவேடர் மேலடர்ந்து சீறியம்பி ணுறினார். (எஅ)

வேறு.

தாளுவன விடைதுணிவன தலைதுமிவன கிலைமா
வாளிகளொடு குடல்சொரிதர மறிவனசில மரைமா
நீளுடல்விடு சரமுருவிட நிமிர்வனமிடை கடமா
மீளிகொன்கணை படுமுடலெழ விழுவனபல வுழையே. (எக)

வெங்கணைபடு பிடர்கிழிபட விசையுருவிய கயவாய்
செங்கனல்விட வதனெடுகணை செறியமுனிரு கருமா
வக்கெழுசிர முருவியபொழு தடலெயிறு வதனைப்
பொங்கியசின மொடுகவண்வன் புணர்வண்சில புலிகள். (அ0)

பின்மறவர்கள் விடுபகழிகள் பிறகுறவயி நிரைபோய்
முன்னடுமுகம் விசைபுருவிட முடுகியவிசை யுடனக்
கொன்னுணையடு சரமினமெதிர் குறுகியமுக முருவத்
தன்னெதிரெதிர் பொருவனநிகர் தலையனபல கலைகள்.

(அக)

கருவரையொரு தனுவொடுவிசை கடுகியதென முன்னேர்
குரிசின்முன்விடு மடுசரமெதிர் கொலைப்பயில்பொழு தவையே
பொருகரியொடு சினவரியிடை புரையறவுடல் புகலால்
வருபிரவொடு பகலணைவன வெனமிடையும் வனமே.

(அஉ)

நீனிடையிசை மிசைகுதிக்கொள நெடுமுகிறொட வெழுமான்
நூளுறுகழன் மறவர்கள்விடு சரநிறைதொடர் வனதாம்
வாள்விடுகதிர் மதிபிரிவுற வருமெனவிழு முழையையக்
கோளொடுபயில் பணிதொடர்நிலை கொளவுளவெதிர் பல்வே.

(அங)

கடல்விரிபுனல் கொளவிழுவன கருமுகிலென நிரையே
படர்வொடுசெறி தழைபொதுளிய பயில்புதல்வன மதன்மே
லடலுறுசர முடலுறவரை யடியிடமல மரலான்
மிடைகருமரை கரடிகளொடு விழுவனவன மேதி.

(அச)

பலதுறைகளின் வெருவரலொடு பயில்வலையற நுழைமா
வுலமொடுபடர் வனதகையுற வுறுசினமொடு கவர்நாய்
நிலவியவிரு வினைவலையிடை நிலைசுழல்பவர் நெறிசேர்
புலனுறுமன னிடைதடைசெய்த பொறிகளின்ன வுளவே.

(அடி)

துடியடியன மடிசெவியன துறுகயமுனி தொடரார்
வெடிபடவிரி சிறுகுருள்கண் மிகைபடுகொலை விரவா
ரடிதளர்வுறு கருவுடையன வணைவுறுபிணை யலையார்
கொடியனவெதிர் முடுகியுமுறு கொலைபுரிசிலை மறவோர்.

(அசு)

இவ்வகைவரு கொலைமறவினை யெதிர்நிகழ்வுழி யதிரக்
கைவரைகளும் வெருவுறமிடை கானெழுவதொ ரேனம்
பெய்கருமுகி லெனவிடியொடு பிதிர்கனல்விழி சிதறி
மொய்வலைகளை யறநிபிர்வுற முடுகியகடு விசையிள்.

(அஏ)

போமதுதனை யடுதிறலொடு பொருமறவர்க ளரியே
நுமவர்தொடர் வுறும்விசையுட னடிவழிசெலு மனவிற்
நுமொருவரு மறிகிலரவர் தளிதொடர்வுழி யதன்மே
லேமுனையடு சிலைவிடலை ளிருவர்களுடி பிரியார்.

(அஅ)

நாடியகழல் வயவர்களவர் நாணனுநெடு வரிவிற்
காடனுமெனு மிருவருமலை காவலரொடு கடிதிற்
கூடினர்விடு பகழிகளொடு கொலைஞமலிகள் வழுவி
நீடியசரி படர்வதுதரு நீழலின்விரை கேழல்.

(அக)

குன்றியநிகர் முன்செறவெரி கொடுவியியிடி ஞாலின்
பன்றியுமடல் வன்றிறவொடு புடர்கெறிகெடி தோடித்
தன்றியதொரு குன்றடிவரை சுலகியநெறி குழற்
சென்றதனிடை சிந்ததுவுளி தெருமாமா நிறைநிலை.

(அஃ)

அத்தருவனர் சுழலிடையடை யதனிலையறி பவர்முன்
கைத்தெரிகணை யினிலடுவது கருதலர்விசை கடுகி
மொய்த்தெழுசுடர் விடுசரிகையை முனைபெறவெதி ருருவித்
குத்தினருடன் முறிபடவெறி குலமறவர்க டலைவர்.

(௧௧)

வேறு.

வேடர்தங் கரிய செங்கண் வில்லியார் விசையிற் குத்த
மாடிரு துணியாய் வீழ்ந்த வராகத்தைக் கண்டு நாணன்
காடனே யிதன்பி னின்று காதங்கள் பலவர் தெய்த்தோ
மாடவன் கொன்றா ன்ச்சோ வென்றவ ரடியிற் ருழ்ந்தார்.

(௧௨)

மற்றவர் திண்ண னூர்க்கு மொழிகின்றார் வழிவர் தாற்ற
வுற்றது பசுவந்தெம்மை யுதவிய விதனைக் காய்ச்சிச்
சற்றாநீ யருந்தி யாமும் தின்றுதண் ணீர்கு டித்து
வெற்றிகொள் வேட்டைக் காடு குறுகுலோ மெல்ல வென்றார்.

(௧௩)

என்றவர் கூறநோக்கித் திண்ணனார் தண்ணீ ரெங்கே
நன்றுமிய வனத்தி லுள்ள தென்றுரை செய்ய நாண
னின்றவிப் பெரிய தேக்கி னப்புறஞ் சென்றா னீண்ட
குன்றினுக்கியலே யோடுங் குளிர்த்தபொன் முகலி யென்றான்.

(௧௪)

பொங்கிய சினவில் வேடன் சொன்னபின் போலோ மங்கே
யிங்கிது தன்னைக் கொண்டு போதுமி னென்று தாழு
மங்கது நோக்கிச் சென்றார் காவத மரையிற் கண்டார்
செங்கணே றுடையார் வைகுந் திருமலைச் சாரற் சோலை.

(௧௫)

நாணனே தோன்றுங் குன்றி னன்னுலவே மென்ன நாணன்
காணநீ போதி நல்ல காட்சியே காணு மிந்தச்
சேனையார் திருக்கா ளத்தி மலையிசை யெழுந்து செவ்வே
கோணமில் குடுமித் தேவ ரிருப்பார்கும் பிடலா மென்றான்.

(௧௬)

ஆவதெ னிதனைக் கண்டிங் கணைதொறு மென்மேற் பாரம்
போவதொன் றுளது போலு மாகையும் பொங்கி மேன்மேன்
மேவிய நெஞ்சம் வேரோர் விருப்புற விரையா நிற்குந்
தேவரங் கிருப்ப தெங்கே போகென்றார் திண்ண னூர்தாம்.

(௧௭)

உரைசெய்து ஷிரைந்து செல்ல வவர்களு முடனே போந்து
கரைவளர் கழையின் முத்துங் காரகிற் குறடுஞ் சந்தும்
வரைதரு மணியும் பொன்னும் வயிரமும் புளினன் தோறுந்
திரைகண்முன் நிரட்டி வைத்த திருமுக வியினைச் சார்த்தார்.

(௧௮)

ஆங்கதன் கரையின் பாங்கோ ரணிநிழற் கேழு விட்டு
வாங்குவிற் காடன் தன்னை மரக்கடை திக்கோல் பண்ணி
வீங்குநீ நெருப்புக் காண்பா யிம்மலை யேறிக் கண்டு
நாய்கன்வந் தணைவோ மென்று நாணனுந் தாழும் போர்த்தார்.

(௧௯)

அளிமிடை கரைகுழ் சோலை யவர்கன்கொண் டணைத்த வாற்றின்
நெளிபுன விழிந்து சிந்தை தெளிவுறுந் திண்ண னூர்தாம்
சனிவரு மெழுச்சி பொங்கித் தாறுத்தி கண்டு கொண்டு
குளிர்புரு நதியு டேகிக் குலவரைச் சாரல் சேர்த்தார்.

(௨௦)

கதிரவ னுச்சி ண்ணக் கடவுண்மால் வரையி னுச்சி
யதிர்தரு மேரணை யைந்து மார்கலி முழக்கங் காட்ட
விதுவென்கொ ணுண வென்றார் கிம்மலைப் பெருந்தேன் குழந்து
மதுமல ரீக்கண் மொய்த்து மருங்கெழு மொலிகொ வென்றான். (க0க)

முன்புசெய் தவத்தி னீட்ட முடிவிலா வின்ப மான
வன்பினை யெடுத்துக் காட்ட வளவிலா வார்வம் பொங்கி
மன்பெருங் காதல் கூட வள்ளலார் மலையை நோக்கி
யென்புநெக் குருகி யுள்ளத் தெழுபெரு வேட்கை யோடும். (க0உ)

நாணனு மன்பு முன்பு நளிர்வரை யேறத் தாமும்
பேணுதத் துவங்க ளென்னும் பெருஞ்சோ பான மேறி
யாணையாஞ் சிவத்தைச் சார வண்பவர் போல வையர்
நீணிலை மலையை யேறி நேர்படச செல்லும் போதில். (க0ங)

திங்கள் சேர் சடையார் தம்மைச் சென்றவர் காணு முன்னே
யங்கணர் கருணை கூர்ந்த வருட்டிரு நோக்க மெய்தித்
தங்கிய பவத்தின் முன்னேச சார்புவிட் டகல நீங்கிப்
பொங்கிய வெளியி னீழற் பொருவிலன் புருவ மானார். (க0ச)

மாகமார் திருக்கா ளத்தி மலையெழு கொழுந்தா யுள்ள
வேகநா யகரைக் கண்டா ரெழுந்தபே ருவகை யன்பின்
வேகமா னதுமேற் செல்ல மிக்கதோர் விரைவி னோடு
மோகமா யோடிச சென்றார் தழுவினார் மோந்து நின்றார். (க0டு)

நெடிதுபோ துயிர்த்து நின்று நிறைந்தெழு மயிர்க்கா ரேறும்
வடிவெலாம் புளகம் பொங்க மலர்க்கணீ ரருவி பாய
வடியனேற் கிவர்தா மிகுகே யகப்பட்டா ரச்சோ வென்று
படியிலாப் பரிவு தானோர் படிவமாம் பரிசு தோன்ற. (க0க)

வெம்மறக் குலத்து வந்த வேட்டுவச் சாதியார் போற்
கைம்மலை கரடி வேங்கை யரிதிரி கானந் தன்னி
லும்முடன் றுணையா யுள்ளா ரொருவரு மின்றிக் கெட்டே
னிம்மலைத் தனியே நீரிங் கிருப்பதே யென்று நைந்தார். (க0எ)

கைச்சிலை விழுந்த தோரார் கானையார் மீன வந்தப்
பச்சிலை யோடு பூவும் பறித்திட்டு நீரும் வார்த்து
மச்சிது செய்தார் யாரோ வென்றலு மருங்கு நின்ற
வச்சிலை நாணன் றுணு நானிது வறிந்தே னென்பான். (க0அ)

வன்றிற லுந்தை யோடு மாவேட்டை யாடிப் பண்டிக்
குன்றிடை வந்தோ மாகக் குளிர்ந்தநீ ரிவரை யாட்டி
யொன்றிய விலைப்பூச் சூட்டி யூட்டிமுன் பறைந்தோர் பார்ப்பா
னன்றிது செய்தா னின்று மவன்செய்த தாகு மென்றான். (க0க)

உண்ணிறைந் தெழுந்த தேனு மொழிவின்றி யாரா வன்பிற்
றின்னனார் திருக்கா ளத்தி நாயனார் கினிய ஓய்கை
யெண்ணிய விவைகொ லாமென் றிதுகடைப் பிடித்துக் கொண்டவ்
வண்ணிப் பிரிய மாட்டா தளவிலா தரவு நீண்ட (க0ங)

இவர்தமைக் கண்டே னுக்குத் தனியரா யிருந்தா ரென்னே
யிவர்தமக் கழுது செய்ய விறைச்சியு மிடுவா ரில்லை
யிவர்தமைப் பிரிய வொண்ணு தென்செய்கே னினியான் சால
யிவர்தமக் கிறைச்சி கொண்டிங் செய்தவும் வேண்டு மென்று. (ககக)

போதுவர் மீண்டு செல்வர் புல்லுவர் மீளப் போவர்
காதலி னோக்கி நிற்பர் கன்றகல் புனிற்றாப் போல்வர்
நாதனே யழுது செய்ய நல்லமெல் விறைச்சி நானே
கோதறத் தெரிந்து வேறு கொண்டிங்கு வருவே னென்பார். (ககஉ)

ஆர்தம ராக நீரிங் கிருப்பதென் றகல மாட்டே
னீர்பசித் திருக்க விங்கு நிற்கவுங் கில்லே னென்று
சோர்தரு கண்ணீர் வாரப் போய்வரத் துணிந்தா ராகி
வாரசிலே யெடுத்துக் கொண்டு மலர்க்கையாற் றொழுது போந்தார். (ககங)

முன்புநின் றரிதி னீங்கி மொய்வரை யிழிந்து நாணன்
பின்புவந் தீணைய முன்னேப பிறதுறை வேட்கை நீங்கி
யன்புகொண் டிய்ப்பச செல்லு மவர்திரு முகலி யாற்றின்
பொன்புனை கரையி லேறிப் புதுமலர்க் காவிற் புக்கார். (ககச)

காடனு மெதிரே சென்று தொழுதுதீக் கடைந்து வைத்தேன்
கோடுடை யேன மூங்கள குறிப்படி யுறுப்பை யெல்லா
மாடுற நோக்கிக் கொள்ளு மறித்துநாம் போகைக் கின்று
நீடநீர் தாழ்த்த தென்னோ வென்றலு நின்ற நாணன். (ககடு)

அங்கிவன் மலையிற் றேவர் தம்மைக்கண் டிணைத்துக் கொண்டு
வங்கினைப் பற்றிப் போகா வல்லுமும் பென்ன நீங்கா
னிங்குமத் தேவர் தின்ன விறைச்சிகொண் டேகப் போந்தா
னங்குலத் தலைமை விட்டா னலப்பட்டான் றேவர்க் கென்றான். (ககசு)

என்செய்தாய் திண்ணு நீதா னென்னமால் கொண்டா யெங்கண்
முன்பெரு முதலி யல்லை யோவென முகத்தை நோக்கார்
வன்பெரும் பன்றி தன்னை யெரியினில் வதக்கி மிக்க
வின்புறு தசைகள் வெவ்வே றம்பினு லீர்ந்து கொண்டு. (ககஏ)

கோலினிற் றோத்துக் காய்ச்சிக் கொழுந்தசை பதத்தில் வேவ
வாலிய சுவைமுன் காண்பான் வாயினி லுதுக்கிப் பார்த்துச்
சாலவு மினிய வெல்லாஞ் சருகில யிணைத்த கல்லை
யேலவே கோலிக் கூடா வதன்மிசை யிடுவா ராறார். (ககஅ)

மருங்குநின் றவர்கள் பின்னு மயன்பிக முதிர்ந்தா னென்னே
யரும்பெற விறைச்சி காய்ச்சி யதுக்கிவே துவிழா நின்றான்
பெரும்பரி யுடைய னேனும் பேச்சில நெமக்குப் பேறு
தரும்பரி சணரான் மற்றைத் தசைபுறத் தெறியா நின்றான். (ககஈ)

தேவுமால் கொண்டா னிர்தத் திண்ணன்மற் றிதனைத் தீர்க்க
லாவதொன் றறியேறத் தேவ ராட்டியை நாக னோடு
மேலிசான் கொணர்ந்து தீர்க்க வேண்டுமங் வேட்டைக் கானி
தேவலாட் கணியுங் கொண்டு போதுமென் றெண்ணிப் போனார். (கஉ௦)

கானவர் போன தோரார் கடிதினிற் கல்லை யின்ச
ஊனமு தமைத்துக் கொண்டு மஞ்சன மாட்ட வுன்னி
மாநதி நன்னீர் தூய வாயினிற் கொண்டு கொய்த
கூறும் பள்ளித் தாமங் குஞ்சிமேற் றுதையக் கொண்டார்.

(கஉக)

தனுவொரு கையில் வெய்ய சரத்துடன் றுங்கிக் கல்லைப்
புனிதமெல் லிறைச்சி நல்ல போனக மொருகை யேந்தி
யினியவெம் பிரானூர் சாலப் பசிப்பரென் றிரங்கி யேங்கி
நனிவிரைந் திறைவர் வெற்பை நண்ணினூர் திண்ண னூர்தாம்.

(கஉஉ)

இளைத்தனர் நாய னாரென் றீண்டச்சென் றெய்தி வெற்பின்
முளைத்தெழு முதலைக் கண்டு முடிமிசை மலரைக் காலில்
வளைத்தபொற் செருப்பான் மாற்றி வாயின்மஞ் சனரீர் தண்ணீர்
வளைத்தவன் புமிழ்வார் போல விமலனூர் முடிமேல் விட்டார்.

(கஉஉ)

தலைமிசைச் சுமந்த பள்ளித் தாமத்தைத் தடங்கா ளத்தி
மலைமிசைத் தம்பி ரானூர் முடிமிசை வணங்கிச் சாத்திச்
சிலைமிசைப் பொலிந்த செங்கைத் திண்ணனூர் சேர்த்த கல்லை
யிலைமிசைப் படைத்த ஆனின் றிருவரு தெகிரே வைத்து.

(கஉச)

கொழுவிய தசைக ளெல்லாங் கோலினிற் றெரிந்து கோத்தங்
கமுலுறு பதத்திற் காய்ச்சிப் பல்லினு லதுக்கி நாலிற்
பழகிய வினிமை பார்த்துப் படைத்தவிவ விறைச்சி சால
வழகிது நாய னீரே யமுதுசெய் தருளு மென்றார்.

(கஉரு)

அன்னலிம் மொழிகள் சொல்லி யமுதுசெய் வித்த வேடர்
மன்னனூர் திருக்கா ளத்தி மலையினூர்க் கினிய நல்லா
னின்னமும் வேண்டு மென்னு மெழுபெருங் காதல் கண்டு
பன்னெடுங் கரங்கள் கூப்பிப் பகலவன் மலையிற் றுழந்தான்.

(கஉச)

அவ்வழி யந்தி மால யணைதலு மிரவு சேரும்
வெவலிலங் குளவென் றஞ்சி மெய்மையின் வேறு கொள்ளாச்
செவலிய வன்பு தாங்கித் திருக்கையிற் சிலையுந் தாங்கி
மைஷரை யென்ன வையர் மருங்குலின் றகலா நின்றார்.

(கஉஎ)

சார்வருந் தவங்கள் செய்து முனிவரு மமரர் தாமுங்
கார்வரை யடவி சேர்ந்துங் காணுதற் கரியார் தம்மை
யார்வமுன் பெருக வாரா வன்பினிற் கண்டு கொண்டே
நேர்பெற நோக்கி நின்றார் நீரிரு ணீங்க நின்றார்.

(கஉஅ)

கழைசொரி தரளக் குன்றிற் கதிர்நில வொருபாற் பொங்க
முழையர வுமிழ்த் செய்ய மணிவெயி லொருபான் மொய்ப்பத்
தழைகதிர்ப் பரிதியோடுஞ் சந்திரன் றலையு வாவிற்
குழையணி காதர் வெற்புக் கும்பிடச் சென்ற லொக்கும்.

(கஉக)

விரவுபன் மணிகள் கான்ற விரிசுடர்ப் படலை பொங்க
மரகத மொளிகொ ணீல மணிகளு மிமைக்குஞ் சோதி
பொரவிரு சுடருக் கஞ்சிப் போயின புடைக டோறு
மிரவிரு னொதுங்கி னுலே போன்றுள தெங்கு மெங்கும்.

(கஉரு)

செந்தழ லொணியிற் பொங்குந் தீபமா மரங்க ளாஹ
மந்திகண் முழையில் வைத்த மணிவிளக் கொளிக ளாஹ
மைந்துமா றடக்கி யுள்ளா ரரும்பெருஞ் சோதி யாஹ
மெந்தையார் திருக்கா ளத்தி. மலையினி லிரவொன் றில்லை. (கநக)

வருங்கறைப் பொழுது நீங்கி மல்கிய யாமஞ் சென்று
சுருங்கிட வறிந்த புள்ளின் சூழ்சிலம் போசை கேட்டுக்
கருங்கட லென்ன நின்று கண்டியி லாத வீர
ரரும்பெற்ற மம்பி ரானூர்க் கழுதுகொண் டணைய வேண்டி. (கநஉ)

ஏறுகாற் பன்றி யோடு மிருங்கலை புனமான் மற்றும்
வேறுவே றினங்கள் வேட்டை வினைத்தொழில் விரகி னாலே
பூறுசெய் காலஞ் சிந்தித் துருமிகத் தெரியாப் போதின்
மாறடு சிலையுங் கொண்டு வள்ளிலத் தொழுது போந்தார். (கநங)

வேறு.

மொய்காட்டு மிருள்வாங்கி முகங்காட்டுந் தேரிரவி
மெய்காட்டு மன்புடைய வில்லியார் தனிவேட்டை
யெய்காட்டின் மாவளைக்க விட்டகருந் திரையெடுத்துக்
கைகாட்டு வான்போலக் கதிர்காட்டி. யெழும்பொழுதில். (கநச)

எய்தியசீ ராகமத்தி லியம்பியபூ சனைக்கேற்பக்
கொய்தமல ரும்புனலு முதலான கொண்டணைந்தார்
மைதழையுங் கண்டத்து மலைமருந்தை வழிபாடு
செய்துவருந் தவமுடைய முனிவர்சிவ கோசரியார். (கநரு)

வந்துதிரு மலையின்கண் வானவர்நா யகர்மருங்கு
சிந்தைநிய மத்தோடுஞ் செல்கின்றார் திருமுன்பு
வெந்தவிறைச் சியுமெலும்புங் கண்டகல மிதித்தோடி
யிந்தவனு சிதங்கெட்டே னியார்செய்தா ரென்றழிவார். (கநசு)

மேவனோ வாவஞ்சா வேடுவரே யிதுசெய்தார்
தேவதே வேசனே திருமுன்பே யிதுசெய்து
போவதே யிவ்வண்ணம் புருதநீர் திருவுள்ள
மாவதே யெனப்பதறி யழுதுவிழுந் தலமந்தார். (கநஏ)

பொருப்பிலெழுஞ் சுடர்க்கொழுந்தின் பூசனையும் தாழ்க்கநா
னிருப்பதினி யென்னென்றவ் விறைச்சியெலும் புடனிலையுஞ்
செருப்படியு நாயடியுந் திருவலகான் மாற்றியபின்
விரும்பினோடுந் திருமுகலிப் புனன்மூழ்கி விரைந்தணைந்தார். (கநஅ)

பழுதுபுகுந் ததுதீரப் பவித்திரமாஞ் செயல்புரிந்து
தொழுதுபெறு வனகொண்டு னாயபூ சனைதொடங்கி
வழுவிறிரு மஞ்சனமே முதலாக வரும்புசை
முழுதுமுறை மையின்முடித்து முதல்வனார் கழல்பணிந்தார். (கநஈ)

பணின்தெழுந்து தனிமுதலாம் பரனென்று பன்முறையாற்
றுணிந்தமறை மொழியாலே துதிசெய்து சுடர்த்திங்க
ளணிந்தசடை முடிக்கற்றை யங்கணரை விடைகொண்டு
தணிந்தமனத் திருமுனிவர் தபோவனத்தி னிடைச்சார்த்தார். (கச௦)

இவ்வண்ணம் பெருமுனிவ ரேகிஞ ரினியிப்பான்
மைவண்ணக் கருங்குஞ்சி வனவேடர் பெருமானூர்
கைவண்ணச் சிலைவளைத்துக் கான்வேட்டை தனியாடிச்
செய்வண்ணத் திறமொழிவேன் நீவினையின் திறமொழிவேன்.

(கசக)

திருமலையின் புறம்போன திண்ணனூர் செறிதுறகற்
பெருமலை ளிடைச்சரியிற் பெரும்பன்றி புனமேய்த்து
வருவனவுந் துணிபடுத்து மானினங்கள் காணிடைநின்
றொருவழிச்சென் றேறுதுறை யொளிகின்று கொன்றருளி.

(கசஉ)

பயில்வியாற் கலையழைத்துப் பாடுபெற ஆடுருவு
மயின்றுகவெங் கணைபோக்கி யடியொற்றி மரையினங்க
டுயிலிடையிற் கிடையெய்து தொடர்ந்துகட மைகளெய்து
வெயில்படுவெங் கதிர்முதிரத் தனிவேட்டை வினமுடித்தார்.

(கசஉ)

பட்டவன விலங்கெல்லாம் படர்வனத்தி லொருகுழ
லிட்டருகு தீக்கடைகோ லிருஞ்சரிகை தனையுருவி
வெட்டிநறுங் கோற்றேனு மிகமுறித்துத் தேக்கிலையால் *
வட்டமுறு பெருங்கல்ல மருங்குபுடை படவமைத்தார்.

(கசச)

இந்தனமு முறித்தடுக்கி யெரிகடையு மரணியினில்
வெந்தழலைப் பிறப்பித்து மிகவளர்த்து மிருகங்கள்
கொந்தியயி லலகம்பாற் குட்டமிட்டுக் கொழுப்பரிந்து
வந்தனகொண் டெழுந்தழலில் வக்குவன வக்குவித்து.

(கசடு)

வாயம்பா லழிப்பதுவும் வகுப்பதுவுஞ் செய்தவற்றி
லாயவுறுப் பிறைச்சியெலா மரிந்தொருகல் லையிலிட்டிக்
காயநெடுங் கோல்கோத்துக் கனலின்க ணுறக்காய்ச்சிக்
தூயதிரு வமுதமைக்கச் சவைகாண லுறுகின்றார்.

(கசக)

எண்ணிறந்த கடவுளருக் கிடுமுணவு கொண்டேடும்
வண்ணவெரி வாயின்கண் வைத்ததெனக் காளத்தி
மண்ணலார்க் காம்பரிசு தாஞ்சோதித் தமைப்பார்போற்
றிண்ணனூர் திருவாயி லமைத்தாரூன் நிருவமுது.

(கசஎ)

நல்லபத முறவெந்து நாவின்க ணிடுமிறைச்சி
கல்லையினிற் படைத்துத்தேன் பிழிந்துகலந் ததுகொண்டு
வல்லிரைந்து திருப்பள்ளித் தாமமுந்தாய் மஞ்சனமு
மொல்லையினின் முன்புபோ லுடன்கொண்டு வந்தணந்தார்.

(கசஅ)

வந்துதிருக் காளத்தி மலையேறி வனசரர்க்
டந்தலைவ னுரிமையோ தலைவனார் தமையெய்தி
யந்தணனூர் பூசையினை முன்புபோ லகற்றியபின்
முந்தைமுறை தம்முடைய பூசையின் செயன்முடிப்பார்.

(கசஇ)

ஊனமுது கல்லையுடன் வைத்திதுமுன் னையினன்றா
லேனமொடு மான்கலைகண் மரைகடமையிவையிற்றி
லானவுறுப் பிறைச்சியமு தடியேனுஞ் சவைகண்டேன்
றேனுமுடன் கலந்ததிது தித்திக்கு மெனமொழிந்தார்.

இப்பரிசு திருவழுது செய்வித்துத் தம்முடைய
வொப்பரிய பூசனைசெய் தந்நெறியி லொழுதுவா
ரெப்பொழுது மேன்மேல்வந் தெழுமன்பாற் காளத்தி
யப்பரெதி ரல்லுறங்கார் பகல்வேட்டை யாடுவார்.

(௧௫௧)

மாமுனிவர் நாடோறும் வந்தணந்து வனவேந்தர்
தாமுயலும் பூசனைக்குச் சாலமிகத் தளர்வெய்தித்
தீமையென வதுகீக்கிச் செப்பியவா கமலிதியா
லாமுறையி லருச்சனைசெய் தந்நெறியி லொழுதுவரால்.

(௧௫௨)

நாணனெடு காடனும்போய் நாகனுக்குச் சொல்லியபி
ணுணுமுறக் கமுமின்றி யணங்குறைவா னாயுக்கொண்டு
பேணுமக ணாதம்பால் வந்தெல்லாம் பேதித்துத்
காணுநெறி தங்கன்குறி வாராமற் கைவிட்டார்.

(௧௫௩)

முன்புதிருக் காளத்தி முதல்வன ருணோக்கி
னீன்புறுவே தகத்திரும்பு பொன்னுறை போல்யாக்கைத்
தன்பரிசும் வினையிரண்டுஞ் சாரமல மூன்றுமற
வன்புபிழம் பாய்த்திரிவா ரவர்கருத்தி னளவினரோ.

(௧௫௪)

அந்நிலையி லன்பன ரறிந்தநெறி பூசிப்ப
மன்னியவா கமப்படியான் மாமுனிவ ரருச்சித்திங்
கென்னுடைய நாயகனே யிதுசெய்தார் தமைக்கானே
னுன்னுடைய திருவருளா லொழித்தருள வேண்டுமென.

(௧௫௫)

அன்றிரவு கனவின் கணருமுனிவர் தம்பாலே
மின்றிகழுஞ் சடைமடலி வேதியர்நா மெழுந்தருள்
வன்றிறல்வே டுவனென்று மற்றவனை நீநீனையே
னன்றவன்றன் செயறன்னை நாமுரைப்பக் கேளென்று.

(௧௫௬)

அவனுடைய வடிவெல்லா நம்பக்க லன்பென்று
மவனுடைய வறிவெல்லா நமையறியு மறிவென்று
மவனுடைய செயலெல்லா நமக்கினிய வாமென்று
மவனுடைய நிலையிவ்வா றறிநீயென் றருள்செய்வார்.

(௧௫௭)

பொருப்பினில்வந் தவன்செய்யும் பூசனைக்கு முன்பென்மே
லருப்புறுமென் மலர்முன்னை யவைகீக்கு மாதரவால்
வீருப்புறுமென் பெனுமெவள்ளக் கால்பெருகிற் றெனவீழ்ந்த
செருப்படியவ் விளம்பருவச் சேயடியிற் சிறப்புடைத்தால்.

(௧௫௮)

உருகியவன் பொழிவின் றி நிறைந்தவவ னுருவென்னும்
பெருகியகொள் கலமுகத்திற் பிறங்கியினி தொழுதுதலா
லொருமுனிவன் செவியுயிழு முயர்கங்கை முதற்றீர்த்தப்
பொருபுனலி னெனக்கவன்றன் வாயுயிழும் புனல்புனிதம்.

(௧௫௯)

இம்மலைவந் தெனையடைந்த கானவன்ற னியல்பாலே
மெய்ம்மலரு மன்புமேல் விரிந்தனபோல் விழுதலாற்
செம்மலர்மே லயனெடுமான் முதற்றேவர் வந்தபுனை
யெம்மலரு மவன்றலையா லிடுமலர்போ லெனவொருவா.

(௧௬௦)

வெய்யகனற் பதங்கொள்ள வெந்துளதோ வெனுமன்பா
னையும்னத் தினிமையினி னையமிக மென்றிடலாற்
செய்யுமறை வேள்வியோர் முன்புதருந் திருந்தவியி
லெய்யும்வரிச் சிலையவன்ற னிட்டலு னெனக்கினிய.

(ககக)

மன்பெருமா மறைமொழிகண் மாமுனிவர் மகிழ்ந்துரைக்கு
மின்பமொழித் தோத்திரங்கண் மந்திரங்க ளியாவையினு
முன்பிருந்து மற்றவன்நன் முகமலர வகநெகிழ்ந்த
வன்பினினைத் தெனையல்லா லறிவுறு மொழிநல்ல.

(ககஉ)

உனக்கவன்நன் செயல்காட்ட நாளை யொளித்திருந்தா
லெனக்கவன்நன் பரிவிருக்கும் பரிசெல்லாங் காண்கின்றாய்
மனக்கவலை யொழிகென்று மறைமுனிவர்க் கருள்செய்து
புனற்சடிலத் திருமுடியா ரெழுந்தருளிப் போயினார்.

(ககஉ)

கனவுநிலை நீங்கியபின் விழித்துணர்ந்து கங்குலிடைப்
புனைதவத்து மாமுனிவர் புலர்வளவுங் கண்டியிலார்
மனமுறுமற் புதமாகி வரும்பயமு முடனாகித்
துணைபுரவித் தனித்தேர்மேற் றேன்றுவான் கதிர்நோன்ற.

(ககச)

முன்னைநாள் போல்வந்து திருமுகலிப் புனன்முழ்கிப்
பன்முறைபுந் தம்பிரா னருள்செய்த படிநினைந்து
மன்னுதிருக் காளத்தி மலையேறி முன்புபோற்
பிஞ்ஞகனைப் பூசித்துப் பின்பாக வொளித்திருந்தார்.

(ககடு)

வேறு.

கருமுகி லென்ன நின்ற கண்படா வில்லி யார்தாம்
வருமுறை யாறு நாளில் வருமிர வொழிந்த காலை
யருமறை முனிவ னாள்வந் தனைவதன் முன்பு போகித்
தருமுறை முன்பு போலத் தனிப்பெரு வேட்டை யாடி.

(ககசு)

மாநிலா னமுது நல்ல மஞ்சனப் புனலுஞ் சென்னி
யேறுநான் மலரும் வெவ்வே நியல்பினி லமைத்துக் கொண்டு
தேறுவார்க் கமுத மான செல்வனாற் திருக்கா ளத்தி
யாறுசேர் சடையார் தம்மை யனுகவந் தனையா நின்றார்.

(ககஎ)

இத்தனை பொழுதுந் தாழ்த்தே நெனவிறைந் தேகு வார்முன்
மொய்த்தபல் சகுன மெல்லா முறைமுறை தீங்கு செய்ய
வித்தகு தீய புட்க ளீண்டமுன் னுதிரங் காட்டு
மத்தனுக் கென்கொல் கெட்டே னடுத்ததென் றணையும் போதில்.

(ககஅ)

அண்ணலார் திருக்கா ளத்தி யடிகளார் முனிவ னார்க்குத்
திண்ணனாற் பரிவு காட்டத் திருநய னத்தி லொன்று
துண்ணென வுதிரம் பாய விருந்தனர் தூரத் தேயவ்
வண்ணவெஞ் சிலையார் கண்டு வல்விறைந் தோடி வந்தார்.

(ககக)

வந்தவர் குருதி கண்டார் மயங்கினாற் வாயி னன்னீர்
சிந்திடக் கையி லானுஞ் சிலையுடன் சிதறி வீழ்க்
கொந்தலர் பள்ளித் தீயமுற் குஞ்சினின் றலைந்து சோரப்
பைந்தழை யலங்கு னார்பர் நிலத்திடைப் பதைத்து வீழ்ந்தார்.

(கஎ0)

விழுந்தவ ரெழுந்து சென்று துடைத்தனர் குருதி வீழ்வ
தொழிந்திடக் காணர் செய்வ தறிந்தில ருயிர்த்து மீள
வழிந்துபோய் வீழ்ந்தார் தேறி யாரிது செய்தா ரென்னு
வெழுந்தனர் திசைக ளெங்கும் பார்த்தன ரெடுத்தார் வில்லும்.

(க௭க)

வாளியுந் தெரிந்து கொண்டிம் மலையிடை யெனக்கு மாற
மீளவெம் மறவர் செய்தா ருளர்கொலோ விலங்கின் சாதி
யாளிமுன் னாகி யுள்ள விளைத்தவோ வறியே நென்று
நீளிருங் குன்றச் சார நெடிதிடை நேடிச் சென்றார்.

(க௭உ)

வேடரைக் காணர் தீய விலங்குகண் மருங்கு மெங்கு
நாடியுங் காணர் மீள நாயனார் தம்பால் வந்து
நீடிய சோகத் தோடு நிறைமலர்ப் பாதம் பற்றி
மாடுறக் கட்டிக் கொண்டி கதறினார் கண்ணீர் வார.

(க௭ங)

பாவியேன் கண்ட வண்ணம் பரமனாக் கடுத்த தென்னே
வாவியி வினிய வெங்க ளத்தனாக் கடுத்த தென்னே
மேவினார் பிரிய மாட்டார் விமலனாக் கடுத்த தென்னே
வாவதொன் றறிகி லேன்யா நென்செய்கே நென்று பின்னும்.

(க௭ச)

என்செய்தாற் நீரு மோதா நெம்பிரான் நிறத்துத் தீங்கு
முன்செய்தார் தம்மைக் காணேன் மொய்கழல் வேட ரென்று
மின்செய்வார் பகழிப் புண்க ளர்க்குமெய் மருந்து தேடிப்
பொன்செய்தாழ் வரையிற் கொண்டு வருவன நென்று போனார்.

(க௭டு)

நினைத்தனர் வேறு வேறு நெருங்கிய வனங்க ளெங்கு
மினத்திடைப் பிரிந்த செங்க ணேறென வெருக்கொண் டெய்திப்
புனத்திடைப் பறித்துக் கொண்டு பூதநா யகன்பால் வைத்த
மனத்தினுங் கடிது வந்து மருந்துகள் பிழிந்து வார்த்தார்.

(க௭சு)

மற்றவர் பிழிந்து வார்த்த மருந்தினுற் றிருக்கா ளத்திக்
கொற்றவர் கண்ணிற் புண்ணீர் குறைபடா திழியக் கண்டு
மிற்றையி னிலைமைக் கென்னே வினிச்செய லென்று பார்ப்பா
ருற்றனோய் தீர்ப்ப னானுக் கூனெனு முரைமுன் கண்டார்.

(க௭எ)

இதற்கினி யென்க ணம்பா லிடந்தப்பி நென்றை யார்க
ணதற்கிது மருந்தாய்ப் புண்ணீர் நிற்கவு மடுக்கு மென்று
மதர்த்தெழு முள்ளத் தோடு மகிழ்ந்துமுன் னிருந்து தங்கண்
முதற்சர மடுத்து வாங்கி முதல்வர்தங் கண்ணி லப்ப.

(க௭அ)

நின்றசெங் குருதி கண்டார் நிலத்தினின் றேறப் பாய்த்தார்
குன்றென வளர்ந்த தோள்கள் கொட்டினார் கூத்து மாடி
நன்றுநான் செய்த விர்த மதியென நகையுந் தோன்ற
வொன்றிய களிப்பி னாலே யுன்மத்தர் போல மிக்கார்.

(க௭க)

வலத்திருக் கண்ணிற் றங்க ணப்பிய வள்ள லார்த
நலத்தினைப் பின்னுங் காட்ட நாயனார் மற்றைக் கண்ணி
லுலப்பில்செங் குருதி பாயக் கண்டன ருள்கொ லிடார்
குலப்பெருந் தவத்தால் வந்து கொள்கையி னுதர மோலார்.

(க௭ஊ)

கண்டபின் கெட்டே னெங்கள் காளத்தி யார்கண் ணென்று
புண்டரு குருதி நிற்க மற்றைக்கண் குருதி பொங்கி
மண்மெற் நிதனுக் கஞ்சேன் மருந்துகை கண்டே னின்னு
முண்டொரு கண்ணிக் கண்ணை யிடந்தப்பி யொழிப்பே னென்று. (கஅக)

கண்ணுதல் கண்ணிற் தங்க ணிடந்தப்பிற் காணு நோபா
டெண்ணுவார் தம்பி ரான்நன் திருக்கண்ணி லிடக்கா லூன்றி
யுண்ணிறை விருப்பி னோடு மொருதனிப் பகழி கொண்டு
திண்ணனார் கண்ணி லூன்றத் தரித்திலர் தேவ தேவர். (கஅஉ)

செங்கண்வெள் விடையின் பாகர் திண்ணனார் தம்மை யாண்ட
வங்கணர் திருக்கா ளத்தி யற்புதர் திருக்கை யன்பர்
தங்கண்முன் னிடக்குங் கையைத் தடுக்கமூன் றடுக்கு நாக
கங்கண ரமுத வாக்குக் கண்ணப்ப நிற்க வென்ற. (கஅங்)

கானவர் பெருமா னார்தங் கண்ணிடந் தப்பும் போது
மூனமு துகந்த வைய ருற்றுமுன் பிடிக்கும் போது
ஞானமா முனிவர் கண்டார் நான்முகன் முதலா யுள்ள
வானவர் வளர்ப்பு மாரி பொழிந்தனர் மறைக ளார்ப்ப. (கஅச)

பேரினி யிதன்மே லுண்டோ பீரான்நிருக் கண்ணில் வந்த
ஆறுகண் டஞ்சித் தங்க ணிடந்தப்ப ஷதவுங் கையை
யேறுயர்த் தவர்தங் கையாற் பிடித்துக்கொண் டென்வ லத்தின்
மாறிலாய் நிற்க வென்று மன்னுபே ரருள்பு ரிந்தார். (கஅஇ)

மங்குல்வாழ் திருக்கா ளத்தி மன்னனார் கண்ணிற் புண்ணீர்
தங்கனான் மாற்றப் பெற்ற தலைவர்தா டலைமேற் கொண்டே
கங்கைவாழ் சடையார் வாழும் கடவுநிற் கலைய னாராம்
பொங்கிய புகழின் மிக்கார் திருத்தொண்டி புகல லுற்றேன். (கஅக)

கண்ணப்பநாயனாபுராண முற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம் - அங்ங.

சு ச ன ம்.

அன்புடைமை.

எமக்கு இனியரென்று எம்மாலே தெனியப்பட்டவர் யாவரோ அவரிடத்தே
எமக்கு விருப்பம் நிகழும். எமக்கு யாவரிடத்து விருப்பம் நிகழுமோ அவரிடத்தே
எமக்கு அன்பு நிகழும். அன்பாவது தன்னால் விரும்பப்பட்டவரிடத்தே தோன்றும்
உள்ள நிகழ்ச்சி. ஆதலால், நாம் எமக்கு இனியவர் யாவரென்று ஆராய்ந்து, நிச்சயிப்
பேம். தந்தை தாய் மனைவி மைந்தர் முதலிய உறவினரே எமக்கு இனியரெனக்
கொள்வமெனின்; இவருக்கும் எமக்கும் உளதாகிய தொடர்ச்சி நீர்க்குமிழிபோல
நிலையில்லாததாகிய இவ்வுடம்பினால் ஆயுதாதலானும்; இவ்வுடம்பு ஒழியவே இதனா
லாகிய தொடர்ச்சியும் ஒழிதலானும்; உடம்பினாலே தொடர்ச்சி உள்ளபோதும்,
நாம் தீவினைப்பயனை அனுபவிக்கும்வழி இவ்வுறவினரே பகைவராகவும், நல்வினைப்ப
யனை அனுபவிக்கும்வழி இவ்வுறவினரே பகைவரும் உறவராகவும், காண்டலானும்;
இவர் உறவராய் நின்றவழி, எமக்கு இதம் செய்தல் தம்பயன் கருதியன்றி எம்

பயன் கருதியன்மையானும் இவ்வாறு இனியவென்று கொள்ளுதல் ஒருவாற்றானும் கூடாது. நாமோ நம்மை ஒருகாலும் பகைத்தலின்மையானும், எந்நாளும் துன்பத்தினின்றும் நீங்கி இன்பத்தை அனுபவித்தல் வேண்டுமென்னும் கருத்தே நமக்கு உண்மையானும், நமக்கு நாமே இனியமெனக் கொள்வமெனின், கேவலாவத்தையிலே ஆணவமல மறைப்பினாலே அறிவும் தொழிலும் சிறிதும் விளங்காமையானும், சகலாவத்தையிலே அறிவும் தொழிலும் உள்வழியும், அவை சிற்றறிவும் சிறு தொழிலுமன்றி முற்றறிவும் முற்றுத்தொழிலும் அன்மையானும், அதனால் எமக்கு இன்பம் இது துன்பம் இது துன்பத்தினின்றும் நீங்கி இன்பம் பெறும் நெறி இது என உள்ளபடி அறிந்து துன்பத்தினின்றும் நீங்கி இன்பத்தைப் பெறுதல் கூடாமை யானும், எமக்கு நாமே இனியமெனக் கொள்ளுதலும்கூடாது. முற்றறிவு முற்றுத் தொழில் உடையதாகி, தம்பயன் குறியாது மலபெத்தராகிய ஆன்மாக்கள்மேல் வைத்த பெருங்கருணையினாலே, அவர்களுக்குத் தனுக்ரணங்களைக்கொடுத்து, ஆணவ மல சத்தியைச் சிறிது நீக்கி, அறிவை விளக்கிப் போகங்களைப் புசிப்பித்து, மலபரிபாகமும் இருவினையொப்பும் சத்திபிபாதமும் வருவித்து, பாசநீக்கமும் சிவத்துவவிளக்கமும் செய்யும் பரமபதி ஒருவர் உண்மையானும், அவர் சிவனே ஆதலானும், அவரே எமக்கு இனியவெனக் கொள்ளல்வேண்டும். இக்கருத்தினையும் நோக்கி அன்றோ, “என்னில் யாரு மெனக்கினி யாரிலை—யென்னி லுமியினி யானெரு வன்னுள—னென்னுளே யுயிர்ப் பாய்ப்புறம் போந்துபுக்—கென்னு ளேறிற் பின்னம்ப ரீசனே.” என்று திருவாய்மலர்ந்தருவினர் திருநாவுக்கரசுநாயனர் என்க. ஆதலால், அச்சிவனையே நாமெல்லாம் விரும்பி, அவரிடத்து இடையறாத மெய்யன்பு செய்தல் வேண்டும். அன்பு பத்தி என்பன ஒருபொருட்சொற்கள்.

அன்பானது, குடத்துள் விளக்கும் உறையுள் வாளும் போல, ஒருவர் காட்டக் காணற்பாலதன்று; அவ்வன்புடைமையால் வெளிப்படும் செயல்களைக் கண்டவழி, இவை உண்மையால், இங்கே அன்பு உண்டென்று அங்ஙனத்திற்கொள்ளற்பாலதாம். அது “அன்பிற்கு முண்டோ வடைக்குந்தா மார்வலர்—புன்கணீர் பூச நரும்.” என்னும் திருக்குறளானும், “சுரந்த திருமுலைக்கே தாய்திரு ஞானஞ்—சுரந்துண்டார் பின்னையெனச் சொல்லச்—சுரந்த—தனமுடையா டென்பாண்டி மாதேவி தாழ்ந்த—மனமுடையா என்பிருந்த வாறு.” என்னும் திருக்களிற்றுப்படியாரானும், உணர்க. சிவனிடத்து அன்புடைமைக்கு அடையாளம் அச்சிவனுடைய உண்மையை நனைத்தல் கேட்டல் காண்டல் செய்தபொழுதே தன்வசம் அழிதலும், மயிர்க்கால்தோறும் திவலை உண்டாகப் புளகம் கொள்ளலும், ஆனந்த அருவி பொழிதலும், விம்மலும், நாத்ரோதமுத்தலும், உரை தமொறலும், ஆடலும், பாடலும், அவர் உவப்பன செய்தலும், வெறுப்பன ஒழிதலும், பிறவுமாம்.

இவ்வன்பு இவ்வழிச் சிவனை அடைதல் ஒருவாற்றானும் கூடாது. அது “உள்ள முன்கலந் தேத்தவல் லார்க்கலாற்—கள்ள முள்ளவ ருக்கருள் வானலன்—வெள்ள மும்மர வும்விர வஞ்சடை—வள்ள லாகிய வான்மியூ ரீசனே.” “நெக்கு நெக்கு நனைப் பவர் நெஞ்சளே—புக்கு நிற்கும்பொன் னாரசடைப் புண்ணியன்—பொக்க மிக்க வர் பூவுரீ ருங்கண்டு—நக்கு நிற்ப னவர்தம்மை நாணியே.” எனவரும் திருநாவுக்கரசுநாயனர் தேவாரத்தானும், “தேவ தேவன்மெய்ச் சேவகன் நென்பெ ருந்துறை நாயகன்—மூவ ராலு மறியொ னாமுத லாய வானந்த மூர்த்தியான்—யாவ ராயினு மன்ப ரன்றி யறியொ னாமலர்ச் சோதியான்—தூய மாமலர்ச் சேவ டிக்கணஞ்

சென்னி மன்னிச் சுடருமே.” என்னும் திருவாசகத்தானும், “என்பே வீரகூ விறை
ச்சி யறுத்திட்டு—பொன்போ லெரியிற் பொரிய வறுப்பினு—மன்போ டுருகி யகங்
குழைந் தார்க்கன்றி—யென்போன் மணியினை யெய்தவொன் னாதே.” என்னும் திரு
மந்திரத்தானும், “அன்பேயென் னன்பேயென் னன்பாலழைத் தழைத்திட்டு—டன்பே
யன் பாக வறிவழியு - மன்பன்றித்—தீர்த்தந் தியானஞ் சிவார்ச்சனைகள் செய்யுமது—
சாத்தும் பீழமன்றே தான்.” என்னும் திருக்களிற்றுப்படியாரானும், “ஆருமமா தவ
ஞ்செ பஞ்சொல் காசறு சமாதி ஞானம்—புரிபவர் வசம தாகிப் பொருத்திடேம்
புரையொன் னின்றித்—திரிவறு மன்பு செய்வோர் வசமதாய்ச் சேர்ந்து நிற்போ—
முரைசெய்வோ மயர்மு னெய்தி யவருளத் துறைவோ மென்றும்.” என்னும் வாயுசங்
கிதையானும், அதிக. இவ்வன்பு பல பிறப்புக்களிலே பயன் குறியாது செய்த புண்
ணிய மிகுதியினாலே சிவன் அருளிச்செய்ய, வரும். சிவன் அருளினிற் இவ்வன்பு ஒரு
வாற்றானும் நிகழாது. அது “ஆங்கவ னுளாற் பத்திரன் குண்டாம் பத்தியா லவ
னரு ஞண்டாம்—வீங்கிய பத்தி பற்பல பிறப்பில் வேதங்க ளுரைத்திடும் படியே—
தீங்கறு கரும டியற்றிய பலத்தாற் சிவனருள் செய்திட வருமா—லோங்கிய பத்தி
யாற்சிவ தரும மொழிவறப் புரிந்திடப் படுமால்.” எ-ம். “அற்றுமன் றறியச் சுரு
ங்கயா னுரைப்ப னாயிழை பாகன்வார் கழலிற்—தெற்றன வறிவாற் பத்திமை யெய்
தல் வேண்மொற் சிறந்தபத் திமையான்—மற்றினை யில்லா முத்தியெய் திமொன்
மாசிலா தாயபத் திமையு—முற்றிழை பாக னருளின லெய்தல் வேண்மொன் மொழி
ந்திடுங்காலே.” எ-ம். வாயுசங்கிதையிற் கூறுமாற்றால் உணர்க.

இடையறாது முறுகி வளரும் அன்பின் முதிர்ச்சியிலே சிவம் விளங்கும்: ஆத
லால் அன்பும் சிவமும் இரண்டற அபேதமாய் நிற்கும். அன்பு முதிர்ச்சியிலே சிவம்
விளங்கும் என்பதற்குப் பிரமாணம். திருவாசகம். “பத்தி விலயிற் படுவோன்
காண்க.” எ-ம். “அம்மையே யப்பா வொப்பிலா மணியே யன்பினில் வீணந்தவா
ரமுதே—பொய்ம்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச் சுருக்கும் புழுத்தலைப் புலைய
னேன் றனக்குச்—செம்மையே யாய சிவபத மளித்த செல்வமே சிவபெரு மானே—
யிம்மையே யுண்ணச் சிக்கெனப் பிடித்தே நென்கெழுந் தருளுவ தினியே.” எ-ம்.
திருக்களிற்றுப்படியார். “ஆரேனு மன்புசெயி னங்கே தலைப்படுங்கா—ஞரேனுங்
காண வரன்.” எ-ம். வரும். அன்பும் சிவமும் அபேதமாம் என்பதற்குப் பிரமாணம்.
திருமந்திரம். “அன்பு சிவபிரண் டென்ப ரறிவிலா—ரன்பே சிவமாவ தாரு மறி
கில—ரன்பே சிவமாவ தாரு மறிந்தபி—னன்பே சிவமா யமர்கிருப் பாரே.” எ-ம்.
திருவாசகம். “மாறின் றென்னை மயக்கிடும் வஞ்சப் புலனைந்தின் வழியடைத் தமு
தே—பூறின் றென்னு னெழுபாரு சோதியுள்ளவா காணவந் தருளாய்—தேறலின்
றெளியே சிவபெரு மானே திருப்பெருந் துறையுற சிவனே—யீறிலாப் பதங்க
ளியாவையுங் கடந்த லின்பமே யென்னுடை யன்பே.” எ-ம். வரும்.

இத்துணைப் பெருஞ்சிறப்பினதாகிய இவ்வன்புடைமையிலே தமக்கு உயர்வொப்
பின்றி விளங்கிய பெருந்தகைமையினர் இக்கண்ணப்பநாயனார். இவர் வேதாகமங்க
ளைக் கற்றல் கேட்டல் சிறிதும் இல்லா! வேட்டுவச்சாகியிற் பிறந்தும், சிவனிடத்தா
மெய்யன்புடையராயினதற்குக் காரணம் என்ன எனின்; முற்பிறப்பிலே வேதாகமங்
களை ஒதி உணர்ந்து, சிவனைத் தமது மனம் வாக்குக் காயங்களினாலே சிந்தைபுடன்
உபாசித்தமையேயாம். இவர் முற்பிறப்பிற் செய்த தவமே இப்பிறப்பில் ஏல்லயின்றி

முறுகி ஊர்ந்த இவ்வன்புக்குக் காரணமாயிற்றென்பது இங்கே “முன்புசெய் தவத்தி னீட்ட முடிவிலா வின்ப மான—வன்பினை யெடுத்துக்காட்ட” என்பதனால் உணர்த் தப்பட்டது. இவர் முற்பிறப்பிலே பஞ்சபாண்டவருள் ஒருவராகிய அருச்சுனர் என் றுணர்க. பாசபதாஸ்திரம் பெறவேண்டிப் பெருந்தவஞ்செய்த அருச்சுனரோடு கரு ணாநிதியாகிய பரமசிவன் வேட்டுவ வடிவங்கொண்டுவந்து, விற்போர்செய்து, அவரது வில்லினால் அடிபட்டு, பின்பு அவரைத் தீண்டி மற்போர் செய்து, பின்னர்த் தமது வடிவத்தைக்காட்ட; அதுகண்ட அருச்சுனர் சிவனை வணங்கி, தமக்கு முத்தி தந்தரு ளும்பொருட்டு விண்ணப்பம் பண்ணினார். அதுகேட்ட பரமசிவன், நீ பகைவரைக் கொல்லுதற்பொருட்டுப் பாசபதாஸ்திரம் பெற நினைந்து, தவம் செய்தாய்; ஆதலால், இப்பொழுது பாசபதாஸ்திரமே தருவோம் என்று கொடுத்தருளி, நீ என்னை வேடன் என்று இகழ்த்தமையால் வேட்டுவராசனாய்ப் பிறந்து, தகிணைகைலாசமாகிய காளத் திமலையை அடைந்து, அன்புருக்கொண்டு, நம்மைப் பூசித்து, பன்றி முதலிய விலங்கு களைக் கொன்று, அவற்றின்மாபிசத்தை எமக்கு நிவேதிப்பாய்; அந்நாளிலே உனக்கு மோட்சம் தந்தருளுவோம் என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார். இச்சரித்திரம் திருக்கா ளத்திப் புராணத்திற் கூறப்பட்டது.

நாயகி நாயகனது பெயர்கேட்டவுடன் வசமழிதல் தலையன்பும், அவனைக் கண் டவுடன் வசமழிதல் இடையன்பும், அவனைக் கூடினவுடன் வசமழிதல் கடையன்பு மாம். அவ்வாறே பக்குவான்மா சிவனது பெயர் கேட்டவுடன் வசமழிதல் தலையன் பும், அவரைக் கண்டவுடன் வசமழிதல் இடையன்பும், அவரைக் கூடினவுடன் வசம ழிதல் கடையன்புமாம். நாயகனது பெயர் கேட்டவுடன் வசமழியும் தலையன்பையு டைய நாயகிக்கு, அக்கேட்டலோடு காண்டல் கூடல்களும் நிகழ்ந்தவழி, முறுகி வள ரும் அன்பின் பெருக்கம் இத்துணைத்தென்று கூறுதல் கூடாதன்றோ! அதுபோலவே, “இந்தச்—சேனையர் திருக்காளத்தி மலைபிசை யெழுந்து செவ்வே—கோணமில் குடு மித் தேவ ரிருப்பாரும் பிடலாம்.” என்று நாணன் கூறினமை கேட்டவுடன் வசமழி ந்த தலையன்பையுடைய இந்நாயனாருக்கு, அக்கேட்டலோடு சிவவிங்கப்பெருமானைக் காண்டல் கூடல்களும் நிகழ்ந்தவழி, முறுகிவளர்ந்த அதிதீவிரமாகிய அன்பின் பெருக் கத்தை இத்துணைத்தென்று கூறுதல் கூடாது.

இவர் சிவனது சட்சதீகைஷியினாலே பசுத்துவம் நீங்கி, சிவத்துவம் பெற்றார். அது இங்கே “திங்கள்சேர் சடையார் தம்மைச் சென்றவர் காண முன்னே—யங்க ணர் கருணை கூர்ந்த வருட்டிரு நோக்க மெய்தித்—தங்கிய பவத்தின் முன்னைச் சார்பு விட்டகல நீங்கிப்—பொங்கிய வெளியி னீழற் பொருவிலன் புருவமானார்.” என்ப தனாலும் “முன்புகிருக் காளத்தி முதல்வன ரருணைக்கி—னின்புறுவே தகத்திரு ம்பு பொன்னாஹற் போல் யாக்கைத்—தன்பரிசும் வினையிரண்டுஞ் சாரமல மூன் றுமற—வன்புபிழம் பாய்த்திரிவா ரவர்கருத்தி னளவினரோ.” என்பதனாலும், உணர்த்தப்பட்டது.

பத்தியானது மந்ததரம், மந்தம், தீவிரம், தீவிரதரம் என நால்வகைப்படும். அரக்கானது வெய்யிலின்முன் இருந்து வெஹும்புதல்போல்வது மந்ததரபத்தி. மெழு கானது வெய்யிலுக்கு எதிர்ப்படிந் உருகுதல் போல்வது மந்தபத்தி. நெய்யானது சூட்டுக்கு இனகுதல்போல்வது தீவிரபத்தி. தைலதாரையானது சிறிதும் இடைய ருது ஒழுகுதல் போல்வது தீவிரதரபத்தி. இந்நாயனாது பத்தி தீவிரதரமேயாம் என்

பது சிவலிங்கப்பெருமானைக் கண்டவுடனே நிகழ்ந்த இவர் செயல்களாலே தீயின்படும். அச்செயல்கள் “மாகமார் திருக்கா ளத்தி மலையெழு கொழுந்தா யுள்ள—வேகநாயகரைக் கண்டா ரெழுந்தபே ருவகை யன்பின்—வேகமா னதுமேற் செல்ல மிக் கதோர் விரைவி னோடு—மோகமா யோடிச் சென்றார் தழுவினார் மோந்து நின்றார்.” “வெடிதுபோ துயிர்த்து நின்று நிறைந்தெழு மயிர்க்கா ரோறும்—வடிவெலாம் புளகம் பொங்க மலர்க்கணீ ரருவி பாய—வடியனேற் கிவர்தா மிங்கே யகப்பட்டா ரச்சோ வென்று—படியிலாப் பரிவு தானோர் படிவமாம் பரிசு தோன்ற.” என்னும் திருவிருத்தங்களால் உணர்க.

இந்நாயனார் சுவாமியைக் கண்டவழி வணங்குதல் பயின்றறியாதவராதலானும், தாய் தந்தையர் தங்களுக்கு இனிய பிள்ளையைக் கண்டவுடன் பேராசையினால் மிக விரைந்து ஓடிப் போய், தழுவி மோத்தல் உலகியற்கை ஆதலானும், தமக்கு இனிய ராகிய சுவாமியைக் கண்டவுடனே அதிமோகமாய் விரைந்து ஓடிச் சென்று தழுவி மோந்தார் என்க. இவர் தம்மினும் சிவனே தமக்கு இனியராக அது பற்றியெழுந்து முறுகி வளர்ந்த அன்பே வடிவமாயினார். அது, இவர் திருக்காளத்திமலையை அணுகு முன் பெரும்பசியால் வருத்தமுற்றும், சிவலிங்கப்பெருமானைக் கண்டபின் இவருக்கு அவ்வருத்தமென்பது சிறிதாயினும் தோன்றாமையானும், சிவபெருமான் துட்ட மிருகங்கள் திரியும் காட்டிலே தனித்திருத்தலால் அவரைத் தாம் பிரியமாட்டாமை யையும், அவருக்கு அமுது செய்ய இறைச்சி இன்மையால் அதன்பொருட்டுத் தாம் பிரிதல்வேண்டினமையையும், குறித்து இவருக்கு எழுந்த பதைப்புமிகுதியினாலும், தெளிக. அப்பதைப்பும் அதனால் நிகழ்ந்த செயல்களும் இங்கே “வெம்மறக் குலத்து வந்த” என்பதுமுதல் “முன்புநின் றரிதினீங்கி” என்பது இறுதியாய் உள்ள எட்டுத் திருவிருத்தங்களாலும் உணர்த்தப்பட்டன. இன்னும், இவர் சிவபெருமானைக் கண்ட நான் முதல் ஆறு நானும் பரி நித்திரையென்பன இவருக்குச் சிறிதும் தோன்றாமையானும், காடன் தம்மோடு பேசினமையும், அவனும் நானும் தம்மை விட்டுப் போயினமையும், தந்தையாகிய நாகன் முதலியோர் வந்து தம்மோடு பேசினமையும், தம்மைப் பிரிந்தமையும் பிறவும் இவருக்குச் சிறிதும் விளங்காமையானும், இவர் இடையறாது ஒழுமும் தைலதாரைபோல ஆவியோடாக்கை ஆனந்தமாய்க் கசிந்துருகும் அன்புருவமே ஆயினார் என்பது ஐயம் திரிபு அற உணரப்படும்.

சிவன் உவப்பன செய்தலும் வெறுப்பன ஒழிதலும் அவரிடத்து அன்புடைமைக்கு அடையாளம் என்றீர். சுவாமிக்கு யாகத்திலன்றிப் பிறவழியில் மாமிசம் நிவேதித்தலும், வாயிற்கொண்டுவரும் நீரால் அபிஷேகம் செய்தலும், காற்செருப்பினாலே திருமுடியில் நிருமாலியம் கழித்தலும், தலையிற்கூட்டிய பூக்களைச் சாத்தலும், ஆகிய இவைகள் நீனைப்பினும் எண்ணிறந்தகாலம் மிக்ககொடிய நரகத்துன்பம் பயக்குமன்றோ: அங்ஙனமாக, இவர் இவற்றைச் செய்தமை என்னையெனின்; இவர் இப்பிறப்பில் ஓர் ஆசாரியரை அடைந்து, இது புண்ணியம் இது பாவம் இது செயற்பாலது இது ஒழிதற்பாலது என்று ஒருகாலும் கேட்டும் அறிந்தவர் அல்லர். முற்பிறப்பிற் செய்த சிவபுண்ணிய மிகுதியினாலே தாம் சிவலிங்கப்பெருமானைத் தரிசித்த பொழுது திருமுடியிலே நீர் வார்த்து மலர் இட்டி இருத்தல் கண்டமையானும், ஒரு பார்ப்பான் யாதையோ கொண்டுவந்து ஊட்டினான் என்று கேட்டமையானும், அவர் மாட்டு முறுகி வளர்ந்த அன்பினாலே இவையே சுவாமிக்கு உவப்பாவன என்று துணிந்து, அவ்வாறு செய்ய நீனைந்து, தமக்கு முன் இனியதாய் உள்ளது மாமிசமே

ஆதலால் அதுவே சுவாமிக்கும் இனியதாம் என்று மாமிசத்தை வாயில் அதுக்கிச் சுவை பார்த்து இனியனவற்றைப் படைத்தலும், பாத்திரம் இன்மையால் அபிஷேகத் திற்கு ஜலம் வாயில் எடுத்துக்கொள்ளாதலும், ஒருகையில் தேனெடுகலந்த மாமிசம் பொருந்திய கல்லையும் மற்றக்கையில் அம்புலில்லும் இருத்தலால் புஷ்பங்களைத் தலையில் வைத்தலும், திருமுடியில் நிருமாலியத்தைக் காற்செருப்பினால் கழித்தலும் செய்தனர். இன்னும், தாம் மாமிசம் உண்டல்போலச் சுவாமியும் உண்பவொன்று நினைந்து “கொழுவி ய தசைகளெல்லாம் கோவினிற் றெரிந்து கோத்தங்—கழுலறு பதத் திற் காய்ச்சிப் பல்லின லதுக்கி நாவிற்—பழகிய விரிமை பார்த்துப் படைத்தவின் விறைச்சி சால—வழுகி நாய னீரே யழுதுசெய் தருளும்” என்று வேண்டிக்கோடலும், சிவன் முடிவில்லாத ஆற்றலுடையவரென்பது கோக்காமல், நீர் துணையின்றித் தனித்து இருக்கின்றீரே என்று நித்திரை இன்றி இராமுழுதும் எதிரின்றி காத்தலும் செய்தனர். இவையெல்லாம் முற்பிறப்பிற் செய்த சிவபுண்ணியமிகுதியால் சிவன் மாட்டு எழுந்து இடையறாது மேன்மேலும் முறுகி வளர்ந்த அன்பின்பெருக்கத்தினாலே செய்யப்பட்டமையால், அவருக்கு மிக உவப்பாயின. இது சிவகோசரியாருக்குச் சிவன் திருவாய்மலர்ந்தருளிய பொருளையுடைய “அவனுடைய வடிவெல்லாம்” என்பதுமுதல் “உணக்கவன்றன் செயல்காட்ட” என்பது இறுதியாய் உள்ள ஏழு திருவிருத்தங்களாலும் உணர்க. “பொருட்பற்றிச் செய்கின்ற பூசனைகள் போல்விளவகச்—செருப்புற்ற சீரடி வாய்க்கலச மூனமுதம்—விருப்புற்று வேடனார் சேடறிய மெய்குளிர்ந்தங்—கருட்பெற்று நின்றவா தோனோக்க மாடாமோ.” என்னும் திருவாசகத்தானும் காண்க. பேய்பிடியுண்டாறாது செயலெல்லாம் பேயின்செயலாதல் போல, பசுபோதம் அற்றுச் சிவபோதம் உற்ற இந்நாயனாராது செயலெல்லாம் சிவன் செயலேயாம் என்பது தெளிக.

சிவலிங்கப்பெருமானது திருக்கண்ணில் உதிரநீர் பாயக் கண்டபொழுது இந்நாயனாருக்கு உண்டாகிய பதைப்பு மிகுதியும், தமது கண்ணைத் தாமே இடக்கும்போதும் இவருக்குச் சிறிதாயினும் வருத்தம் தோன்றாமையும், அக்கண்ணைச் சிவனுடைய கண்ணில் அடப்பினவுடனே உதிரநீர் நிற்கக் கண்டமையால் எழுந்த ஆனந்த மிகுதியும், சிவனது மற்றக் கண்ணிலும் உதிரநீர் பாயக் கண்டு தமது மற்றக் கண்ணை இடக்கும் போதும் சுவாமி கண்ணில் உதிரநீர் நிற்கும் என்னும் துணியினால் பிறந்த விருப்பமும், இவருக்குச் சிவன்மாட்டுள்ள அன்பே இன்பமாம் என்பதைத் தெளிவுற விளக்குகின்றன. அன்பே இன்பம் என்பது “அன்பினு லடியே னுவியோ டாக்கை யானந்த மாய்க்ககிற் தருக” என்று திருவாசகத்திலும், “முடிவிலா வின்பமான வன்பினை யெடுத்துக் காட்ட” என்று இப்புராணத்திலும், “இறவாத வின்ப வன்பு வேண்டி” என்று காரைக்காலம்மையார் புராணத்திலும், கூறுமாற்றனும், அனுவவத்தானும் உணர்க.

இந்நாயனாரது உயர்வொப்பில்லாத பேரன்பை, எம்போலிகளும் உணர்ந்து தம் மாட்டன்பு செய்து உய்தற் பொருட்டு, சிவகோசரியாருக்கு வெளிப்படுத்தப்பெருந்த பரம கருணாதியாகிய சிவன், இவர் தமது மற்றக் கண்ணையும் இடக்கும் பொருட்டு அம்பை ஊன்றும்போது, தரிக்கலாற்றாதவராகிய, தமது வியத்தில்தானமாகிய இலிங்கத்திற்கேற்றிய திருக்கையினாலே இவர்கையை அம்போடும் பிடித்துக்கொண்டு, “நில்லு கண்ணப்ப நில்லு கண்ணப்பவென் னன்புடைத்தோன்ற னில்லு கண்ணப்ப” என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார். இதனால் இந்நாயனாரது அன்பிற்கும், சிவனது திருவருட்கும் உயர்வொப்பின்மை தெளிக. இவ்வாறு மும்முறை அருளிச்செய்தார் என்பது நக்கிரைதேவர் அருளிச்செய்த கண்ணப்பதேவர் திருமறத்தில் “மற்றைக் கண்ணிலும் வடிக்கணை மடுத்தனன் மடுத்தலு—நில்லுகண்ணப்ப நில்லுகண் ணப்ப வென்—னன்புடைத்தோன்ற னில்லுகண் ணப்பவென்—பின் னுரையதனெடு மெழிற்

சிவலிங்கர் தன்னிடைப் பிறந்த தடமலர்க் கையா—லன்னவன் றன்கை யும்பொடு மகப்படப் பிடித்—தருளினன்.” என்பதனாலும், இங்கே “மூன்றற்கு - நாக் கங்கண ரமுதவாக்குக் கண்ணப்ப நிற்க வென்ற.” எனக் கூறியவாற்றாலும், உணர்க.

இதுகாறுங் கூறியவாற்றால், சிவன்மாட்டுள்ள அன்பே பேரின்பம் என்பதும், அவ்வன்புடைமையிலே தமக்கு உயர்வொப்பில்லாதவர் இக்கண்ணப்பநாயனாரையே ன்பதும், செவ்விதிற்றுணியப்படும். அது “கண்ணப்ப னொப்பதோ ரன்பின்மை கண்டபி—னென்னப்ப னென்னொப்பி லென்னையுமாட் கொண்டருளி—வண்ணப் பணித் தென்னை வாவென்ற வான்கருணைச்—சண்ணப்பொன் னீற்றற்கே சென்றுதாய் கோத்துமீ.” என்று திருவாசகத்தும், “கண்ணப்ப னொப்பதோ ரன்பின்மையென்ற மையாற்—கண்ணப்ப னொப்பதோ ரன்பதனைக் - கண்ணப்பர்—தாமறிதல் காளத்தி யாசறித லல்லதும்—ரூரறியு மன்பன் றது.” என்று திருக்களிற்றுப்படியாரினும், கூறுமாற்றாலும், தெளிக.

குங்குலியக்கலயநாயனாபுராணம்.

வாய்ந்தநீர் வளத்தா லோங்கி மன்னிய பொன்னி நாட்டி
னேய்ந்தசீர் மறையோர் வாழு மெயிற்பதி யெறிநீர்க் கங்கை
தோய்ந்தநீர் சடையார் பண்டு தொண்டர்மேல் வந்த கூற்றைக்
காய்ந்தசே வடியார் நீடு யிருப்பது கடவு ராகும். (க)

வயலெலாம் விளைசெஞ் சாலி வரம்பெலாம் வளையின் முத்த
மயலெலாம் வேள்விச் சாலி யணையெலாங் கழநீர்க் கற்றை
புயலெலாங் கழகின் காடப் புறமெலா மதன்சீர் போற்றல்
செயலெலாந் தொழில்க ளாறே செழுந்திருக் கடவு ரென்றும். (உ)

குடங்கையி னகன்ற வுண்கட் கடைசியர் குழுமி யாடு
மிடம்படு பண்ணை தோறு மெழுவன மருதம் பாடல்
வடம்புரி முந்தான் மார்பின் வைதிக மறையோர் செய்கைச்
சடங்குடை யிடங்க டோறு மெழுவன சாமம் பாடல். (ஈ)

துங்கநீண் மருப்பின் மேதி படிந்துபால் சொரிந்த வாவிச்
செங்கயல் பாய்ந்து வாசக் கமலமுந் தீம்பா னாறு
மங்குளேய் மாடச் சாலி மருங்கிறை யொதுங்கு மஞ்ச
மங்கவை பொழிந்த நீரு மாகுதிப் புகைப்பா னாறும். (ச)

மருவிய திருவின் மிக்க வளம்பதி யதனில் வாழ்வா
ரருமறை முந்தான் மார்பி னந்தனர் கலய ரென்பார்
பெருநதி யணியும் வேணிப் பிரான்கழல் பேணி நாளு
முருகிய வன்பு கூர்ந்த சிந்தையா ரொழுக்க மிக்கார். (ஊ)

பாலு மறையோன் பற்றப் பயங்கெடுத் தருளு மாற்றான்
மாறுநான் முகனுங் காண வடிவுகொண் டெதிரே வந்து
காலு ருயிர்செற் றார்க்குக் கமழ்த்தருங் குலியத் துபஞ்
சாலவே நிறைந்து விம்ம விடும்பணி தலைநின் றுள்ளார். (ஐ)

கங்கைநீர் கலிக்குஞ் சென்னிக் கண்ணுத லெம்பி ராற்குப்
பொங்குஞ் குலியத் தூபம் பொலிவுறப் போற்றிச் செல்ல
வங்கவ ருளரி னாலே வறுமைவந் தடைந்த பின்னுந்
தங்களு யகர்க்குத் தாமுன் செய்பணி தவாமை யுய்த்தார். (௭)

இந்நெறி யொழுநு நாளி லிலம்பாடு நீடு செல்ல
நன்னில முற்றும் விற்று நாடிய வடிமை விற்றும்
பன்னெடுந் தனங்கண் மாளப் பயின்மனை வாழ்க்கை தன்னின்
மன்னிய சுற்றத் தோடு மக்களும் வருந்தி னார்கள். (௮)

யாதொன்று மில்லை யாகி யிருபக லுணவு மாறிப்
பேதுறு மைந்த ரோடும் பெருகுசுற் றத்தை நோக்கிக்
காதல்செய் மனைவி யார்தங் கணவனார் கலய னார்கைக்
கோதின்மங் கலநாற் ருலி கொடுத்துநெற் கொள்ளு மென்றார். (௯)

அப்பொழு த்தனைக் கொண்டு நெற்கொள்வா னவரும் போக
வொப்பில்குங் குலியங் கொண்டோர் வணிகனு மெதிர்வந் துற்ற
னிப்பொதி யென்கொ லென்ற ருள்ளவா றியம்பக் கேட்டு
முப்புரி முந்தான் மார்பர் முகமலர்ந் திதனைச் சொன்றார். (௧௦)

ஆறுசெஞ் சடைமேல் வைத்த வங்கணர் பூசைக் காண
நாறுகுங் குலிய மீதே னுனின்று பெற்றே னல்ல
பேறுமற் றிதன்மே லுண்டோ பெறப்பேறு பெற்று வைத்து
வேறினிக் கொள்வ தென்னென் றுரைத்தெழும் விருப்பின் மிக்கார். (௧௧)

பொன்றாத் தாரு மென்று புகன்றிட வணிகன் ருனு
மென்றா விசைந்த தென்னத் தாலியைக் கலய நீந்தா
ரன்றவ னத்தனை வாங்கி யப்பொதி கொடுப்பக் கொண்டு
நின்றிலர் விரைந்து சென்றார் நிறைந்தெழு களிப்பி னேடும். (௧௨)

விடையவர் வீரட் டானம் விரைந்துசென் றெய்தி யென்னை
யுடையவ ரெம்மை யாளு மொருவர்தம் பண்டா ரத்தி
லடைவுற வொடுக்கி யெல்லா மயர்த்தெழு மன்பு பொங்கச்
சடையவர் மலர்த்தாள் போற்றி யிருந்தனர் தமக்கொப் பில்லார். (௧௩)

அன்பரங் கிருப்ப நம்ப ருளினு லளகை வேந்தன்
றன்பெரு நிதியந் தூர்த்துத் தரணிமே னெருங்க வெங்கும்
பொன்பயில் குவையு நெல்லும் பொருவில்பல் வளனும் பொங்க
மன்பெருஞ் செல்ல மாக்கி வைத்தனன் மனையி னீட. (௧௪)

மற்றவர் மனைவி யாரு மக்களும் பசியால் வாடி
யற்றைநா ளிரவு தன்னி லயர்வுறத் துயிலும் பொதி
னற்றவக் கொடிய னார்க்குக் கனவிடை நா த னல்கத்
தெற்றென வுணர்ந்து செல்வங் கண்டபின் சிந்தை செய்வார். (௧௫)

கொம்பனு ரில்ல மெங்குங் குறைவிலா நிறைவின் காணு
மம்பொனின் குவையு நெல்லு மரிசியு முதலா யுள்ள
வெம்பிரா னருளா மென்றே யிருகரங் குவித்துப் போற்றித்
தம்பெருங் கணவ னார்க்குத் திருவமு தமைக்கச் சார்த்தார். (௧௬)

காலனைக் காய்ந்த செய்ய காலனா கலய னாரா
மாலுமன் புடைய சிந்தை யடியவ ரறியு மாற்றாற்
சாலரீ பசித்தா யுன்றன் நடநெடு மனையி னண்ணிப்
பாலினின் னடிசி லுண்டு பருவர லொழிக வென்றார். (௧௭)

கலையனா ரதனைக் கேளாக் கைதொழு திறைஞ்சிக் கங்கை
யலைபுனற் சென்னி யார்த மருண்மறுத் திருக்க வஞ்சித்
தலைபிசைப் பணிமேற் கொண்டி சங்கரன் கோயி னின்று
மலைசிகர் மாட வீதி மருங்குதம் மனையைச் சார்ந்தார். (௧௮)

இல்லத்திற் சென்று புக்கா ரிருநிதிக் குவைக ளார்த்த
செல்வத்தைக் கண்டு நின்று திருமனை யாரை நோக்கி
வில்லொத்த னுதலா யிந்த விளைவெலா மென்கொ லென்ன
வல்லொத்த கண்ட னெம்மா னருடர வந்த தென்றார். (௧௯)

மின்னிடை மடவார் கூற மிக்கசீர்க் கலய னார்தா
மன்னிய பெருஞ்செல் வத்து வளமலி சிறப்பை நோக்கி
யென்னையு மாளுந் தன்மைத் தெந்தையெம் பெருமா னீசன்
றன்னரு ளிருந்த வண்ண மென்றுகை தலைமேற் கொண்டார். (௨௦)

பதுமநற் நிருவின் மிக்கார் பரிகலந் திருத்திக் கொண்டி
கதுமெனக் கணவ னாரைக் கண்ணுதற் கன்ப ரோடும்
விதிமுறை தீப மேந்தி மேவுமின் னடிசி லூட்ட
வதுநுகர்ந் தின்ப மார்த்தா ரருமறைக் கலய னார்தாம். (௨௧)

ஊர்தொறும் பலிகொண் டெய்க்கு மொருவன தருளி னாலே
பாரினி லார்த்த செல்வ முடையராம் பண்பி னீடிச்
சீருடை யடிசி னல்ல செழுங்கறி தயிர்நெய் பாலா
லார்தரு காதல் கூர வடியவர்க் குதவு நாளில். (௨௨)

செங்கண்வெள் ளேற்றின் பாகன் நிருப்பனந் தாளின் மேவு
மங்கணன் செம்மை கண்டு கும்பிட வரச னார்வம்
பொங்கித்தன் வேழ மெல்லாம் பூட்டவு நேர்நில் லாமைக்
கங்குலும் பகலுந் தீராக் கவலையுற் றழுங்கிச் செல்ல. (௨௩)

மன்னவன் வருத்தங் கேட்டு மாசறு புகழின் மிக்க
நன்னெறிக் கலய னார்தா நாதனை நேரே காணு
மந்நெறி தலைநின் ருனென் றரசனை விரும்பித் தாழு
மின்னெறித் தனைய வேணி விகிர்தனை வணங்க வந்தார். (௨௪)

மழுவுடைச் செய்ய கையர் கோயில்கண் மருங்கு சென்று
தொழுதுபோந் தன்பி னோடுந் தொன்மறை நெறிவ ழாமை
முழுதல கிணையும் போற்ற மூன்றெரி புரப்போர் வாழுஞ்
செழுமலர்ச் சோலை வேலித் திருப்பனந் தாளிற் சேர்ந்தார். (௨௫)

காதலா லரச னுற்ற வருத்தமுங் களிற்றி னோடு
தீதில்வன் சேனை செய்யுந் திருப்பணி நேர்ப டாமை
மேதினி மிசையே யெய்த்து வீழ்ந்திளைப் பதுவு நோக்கி
மாதவக் கலயர் தாழு மனத்தினில் வருத்த மெய்தி. (௨௬)

சேனையு மாணீ பூண்ட திரளுமெய்த் தெழாமை நோக்கி
யானுமில் வினீப்புற் றெய்க்கு மிதுபெற வேண்டு மென்று
தேனலர் கொன்றை யார்தந் திருமேனிப் பூங்கச் சேய்ந்த
மானவன் கயிது பூண்டு கழுத்தினால் வருந்த லுற்றார்.

(௨௭)

நண்ணிய வொருமை யன்பி னொறு பாசத் தாலே
திண்ணிய தொண்டர் பூட்டி யினைத்தபின் றிறம்பி நிற்க
வொண்ணுமோ கலய னுந்த மொருப்பாடு கண்ட போதே
யண்ணலார் நேரே நின்ற ருமரூம் விசம்பி லார்த்தார்.

(௨௮)

பார்மிசை நெருங்க வெங்கும் பரப்பினர் பயில்பு மாரி
தேர்மலி தானை மன்னன் சேனையுங் களிறு மெல்லாங்
கார்பெறு கானம் போலக் களித்தன கைகள் கூப்பி
வார்கழல் வேந்தன் றெண்டர் மலரடி தலைமேல் வைத்து.

(௨௯)

வின்பயில் புரங்கள் வேவ வைதிகத் தேரின் மேருத்
திண்சில குனிய நின்றார் செந்நில காணச் செய்தீர்
மண்பகிர்ந் தவனுங் காண மலரடி யிரண்டும் யாரே
பண்புடை யடியா ரல்லாற் பரிந்துநேர் காண வல்லார்.

(௩௦)

என்றுமெய்த் தொண்டர் தம்மையேத்தியங் கெம்பி ரானுக்
கொன்றிய பணிகண் மற்று முள்ளன பலவுஞ் செய்து
நின்றவெண் கவிகை மன்ன னீங்கவு நிகரி லன்பர்
மன்றிடை யாடல் செய்யு மலர்க்கழல் வாழ்த்தி வைகி.

(௩௧)

சிலபகல் கழிந்த பின்பு திருக்கட ஆரி னண்ணி
நிலவுதம் பணியிற் றங்கி நிகழுநா னிகரில் காழித்
தலைவராம் பிள்ளை யாருந் தாண்டகச் சதுர ராகு
மலர்புக முரசங் கூட வங்கெழுந் தருளக் கண்டு.

(௩௨)

மாநிலா மகிழ்ச்சி பொங்க வெதிர்கொண்டு மனையி லெய்தி
யீநிலா வன்பின் மிக்கார்க் கின்னமு தேற்கு மாற்ற
லாறுநற் சுவைக ளோங்க வமைத்தவ ருளுளே யன்றி
நாறுபூங் கொன்றை வேணி நம்பர்தம் மருளும் பெற்றார்.

(௩௩)

கருப்புலில் லோனைக் கூற்றைக் காய்ந்தவர் கடஆர் மன்னி
விரும்புறு மன்பு மேன்மேன் மிக்கெழும் வேட்கை கூர
வொருப்படு முள்ளத் தன்மை யுண்மையாற் றமக்கு நேர்ந்த
திருப்பணி பலவுஞ் செய்து சிவபத நிழலிற் சேர்ந்தார்.

(௩௪)

தேனக்க கோதை மாதர் திருநெடுந் தாலி மாறிச்
கூனற்றண் பிறையி னுர்க்குக் குங்குலி யங்கொண் டிய்த்த
பான்மைத்தின் கலய னுரைப் பணிந்தவ ருளரி னாலே
மானக்கஞ் சாறர் மிக்க வண்புகழ் வழுத்த லுற்றேன்.

(௩௫)

குங்குலியக்கலயநாயனார்புராண முற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம் - ௮௭௦.

சு ச ன ம்.

சிவசந்திரானத்திலே தூபம் இதேல்.

திருக்கோயில்களிலே சிவசந்திரானத்தில் மெய்யன்போடு சுகந்ததூபம் இடத் தல் சிவபுண்ணியமாம். அது “பெரும்புலர் காலை மூழ்கிப் பித்தர்க்குப் பத்த ராகி—யரும்பொடு மலர்கள் கொண்டாங் கார்வத்தை யுள்ளே வைத்து—விரும்பிரல் விளக்குத் தூபம் விதியினு லிடவல் லார்க்குக்—கரும்பினிற் கட்டி போல்வார் கடலூர்வீரட்ட னாரே.” என்னும் திருநாவுக்கரசநாயனார் தேவாரத்தான் அறிக. தூபம் ஐவகைப்படும்; அவற்றை “ஐவகைய தூபங்க ளாவனதாங் குந்துருகர்—தூய்ப்பெருங் கருப் பூரர் துன்னியகா ரகில்வெண்மை—யெய்தியசந் தன பினிய குக்குலுவு மெனவறிக—யெய்ததனாற் றிருவிளக்கைக் காபிலத்தா னிகழ்த்துகவே.” என்னும் சிவதருமோத்தரச் செய்யுளிற் காண்க.

இச்சிவபுண்ணியத்தினால் மிகச் சிறப்புற்றவர் இக்குங்குலியக்கலயநாயனார் என்பது இவர் தமக்குச் செல்வம் உள்ள பொழுதன்றி மிகுத்த வறுமை எய்தியபொழுதும் இத்திருத்தொண்டைத் தவறாது செய்தமையாலே தெளியப்படும். இவர் தமது மனைவியார் இரண்டினர் போசனம் இன்றி வருந்தும் புதல்வரையும் சுற்றத்தாரையும் பார்த்து இரங்கி, செல்லுக்கொள்ளும் பொருட்டித் தம்பிட்டத்திலே தந்த தாலியைக் கொண்டு போம்பொழுது; குங்குலியப் பொதியைக்கண்டு, தம்மையும் தமது மனைவி முதலியோரையும் வருத்தும் பெரும்பசியைச் சிறிதும் நோக்காமல், அத்தாலியைக் கொடுத்துக் குங்குலியப் பொதியை வாங்கி, பெருமகிழ்ச்சி உற்றமையே இவர் இப்புண்ணியத்தை இடையறாத மெய்யன்போடு செய்தனர் என்பதற்குச் சான்றும். அக்குங்குலியப் பொதி சிவபெருமானது பண்டாரத்திற் சேர்ந்தவுடன், அதனால் இவருக்கு உளதாகிய ஆனந்தம் முன்னே நிகழ்ச்சிகளை மறப்பித்து மேன்மேலும் வளர்ந்த பெரும் வியப்பை “ஒருவர்தம் பண்டாரத்தி—லடைவுற வொடுக்கி யெல்லாமயர்த்தெழு மன்பு பொங்கச்—சுடையவர் மலர்த்தான் போற்றி யிருந்தனர் தமக் கொப் பில்லார்.” என்பதனாற் காண்க. இன்னும், இவரது மெய்யன்பின் முதிர்ச்சி, திருப்பனந்தாளிலே இராஜா யானைகள் எல்லாவற்றையும் பூட்டி இழுப்பித்தும் கிமிராத சிவலிங்கம் இவரால் கி பிர்ந்தமையானும், தெளியப்படும். இத்துணைச் சிறப்பினதாகிய மெய்யன்பினுலன்றோ, சமயகுரவர்களாகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் திருநாவுக்கரசநாயனார் என்பவர்க்குத் திருவழுதுசெய்வித்த பெரும்பேறும் பெற்றனர்.

மானக்கஞ்சாறநாயனாபுராணம்.

மேலாறு செஞ்சடைமேல் வைத்தவர்தாம் விரும்பியது
நூலாறு நன்குணர்வார் தாம்பாடு நோன்மையது
கோலாறு தேன்பொழியக் கொழுங்கனியின் சாரெழுமுகுங்
காலாறு வயற்கரும்பின் கமழ்சாறுர் கஞ்சாறுர்.

(க)

கண்ணீலக் கடைசியர்கள் கடுங்கனையிற் பிழைத்தொதுங்கி
புண்ணீர்மைப் புணர்ச்சிக்கண் ணுறைத்துமலர்க் கண்சிவக்குந்
தண்ணீர்மென் கழுநீர்க்குத் தடஞ்சாலி தலைவணங்கு
மண்ணீர்மை நலஞ்சிறந்த வளவயல்க ஞ்ளவயல்கள்.

(உ)

புயல்காட்டுங் கூத்தல்சிறு புறங்காட்டப் புனமயிலி
னியல்காட்டி யிடையொதுங்க வினங்காட்டு முழுத்தியர்கண்
முயல்காட்டு மதிதோற்கு முகங்காட்டக் கண்மூரிக்
கயல்காட்டுந் தடங்கன்பல கதிர்காட்டுந் தடம்பனைகன்.

(௩)

சேறணிதண் பழனவயற் செழுநெல்லின் கொழுங்கதிர்போய்
வேறற்கு மிடையேலிப் பைங்கமுகின் மிடறுரிஞ்சி
மாறெழுதிண் குலைவினப்ப வண்டலைதண் டலையுழவர்
தாறரியு நெடுங்கொடுவா ளுணையவுள தனியிடங்கள்.

(௪)

பாங்குமணிப் பலவெயிலுஞ் சலவெயிலு முளமாட
ஞாங்கரணி துகிற்கொடியு நகிற்கொடியு முளவரங்க
மோங்குரிலைத் தோரணமும் பூரணகும் பமுமுளவாற்
பூங்கனைவீ தியிலணைவோர் புலமறுகுஞ் சிலமறுகு.

(௫)

மனைசா லு நிலையறத்தின் வழிவந்த வளம்பெருகும்
வினைசா லு முழவுதொழின் மிக்கபெருங் குடிதுவன்றிப்
புனைசாயன் மயிலனையார் நடம்புரியப் புனைமுழவங்
கனைசாறு மிடைவீ திக் கஞ்சாறு விளங்கியதால்.

(௬)

அப்பதியிற் குலப்பதியா யரசர்சே னுபதியாஞ்
செப்பவருங் குடிவிளங்கத் திருவவதா ரஞ்செய்தார்
மெய்ப்பொருளை யறிந்துணர்ந்தார் விழுமியவே ளாண்குடிமை
வைப்பனைய மேன்மையினார் மானக்கஞ் சாறனார்.

(௭)

பணிவுடைய வடிவுடையார் பணியினோடும் பணிமதியி
னணிவுடைய சடைமுடியார்க் காளாகும் பதம்பெற்ற
தணிவில்பெரும் பேறுடையார் தம்பெருமான் கழல்சார்ந்த
துணிவுடைய தொண்டர்க்கே யேவல்செய்துத் தொழில்பூண்டார்.

(௮)

மாறில்பெருஞ் செல்வத்தின் வளம்பெருக மற்றதெலா
மாறுவவுஞ் சடைக்கற்றை யங்கணர்தம் மடியாரா
மீறில்பெருந் திருவுடையா ருடையாரென் றியாவையுநேர்
கூறுவதன் முன்னவர்தங் குறிப்பறிந்து கொடுத்தாளார்.

(௯)

விரிகடல்குழ் மண்ணுலகை விளக்கியவித் தன்மையராம்
பெரியவர்க்கு முன்சிலநாட் பிள்ளைப்பே நின்மையினு
லரியறியா மலர்க்கழல்க ளறியாமை யறியாதார்
வருமகவு பெற்றபொருட்டு மனத்தருளால் வழுத்தினார்.

(௧௦)

குழைக்கலையும் வடிகாதிற் கூத்தனா றருளாலே
மறைக்குதவும் பெருங்கற்பின் மனைக்கிழத்தி யார்தம்பா
லிழைக்கும்வினப் பயன்குழந்த வீப்பிறவிக் கொடுஞ்குழற்
பிழைக்குநெறி தமக்குதவப் பெண்கொடியைப் பெற்றெடுத்தார்.

(௧௧)

பிறந்தபெரு மகிழ்ச்சியினுற் பெருமூதார் களிசிறப்பச்
சிறந்தநிறை மங்கலதா ரியமுழங்கத் தேவர்பிரா
னறந்தலைநின் நவர்க்கெல்லா மளவில்வளத் தருள்பெருக்கிப்
புறந்தருவார் போற்றிசைப்பப் பொற்கொடியை வளர்க்கின்றார்.

(௧௨)

காப்பணியு யிளங்குழலிப் பதநீங்கிக் கமழ்சுரும்பின்
பூப்பயிலுஞ் சுருட்குழலும் பொலங்குழையு முடன்றமு
யாப்புறுமென் சிறுமணிமே கலையணிசிற் றுடையுடன்
கோப்பமைகிங் கிணியசையக் குறுந்தளிர்மெல் லடியொதுங்கி.

(கங்)

புனைமலர்மென் கரங்களினுற் போற்றியதா தியர்நவெண்
மனையகத்து மணிமுன்றின் மணற்சிற்றி லிழைத்துமணி
கணைநூலா புரமலையக் கழன்முதலாப பயின்றுமுலை
நனைமுகஞ்செய் முதற்பருவ நண்ணினளப் பெண்ணமுதம்.

(கச)

உறுகலின்மெய்ப் புறம்பொலிய வொளிறுசப்பை முலைவருத்த
முறுவல்புற மலராத முகிண்முத்த நகையென்னு
நறுமுகைமென் கொடிமருங்கு னளிர்ச்சுருளந் தளிர்ச்செங்கை
மறுவில்லுலக் கொழுந்தினுக்கு, மணப்பருவம் வந்தணைய.

(கங்)

திருமகட்கு மேல்விளங்குஞ் செம்மணியின் நீபமெனு
மொருமகளை மண்ணுலகி லோங்குருல மரபினராய்க்
கருபிடற்று மறையவனா தமராய் கழலேயர்
பெருமகற்கு மகட்பேசி வந்தணைந்தார் பெருமுதியோர்.

(கச)

வந்தமு தறிவோரை மானக்கஞ் சாறஞர்
முந்தைமுறை மையின்விரும்பி மொழிந்தமணத் திறங்கேட்டே
யெந்ததது மரபினுக்குத் தகும்பரிசா லேயுமெனச
சிந்தைமகிழ் வறவுரைத்து மணநேர்ந்து செலவிட்டார்.

(கஎ)

சென்றவருங் கஞ்சாறர் மணியிசைந்த படிசெப்பக்
குன்றினைய புயத்தேயர் கோளுரு மிகவிரும்பி
நின்றநிலை மையினிரண்டு திறத்தார்க்கு நேர்வாய
மன்றல்வினை மங்கலநாண் மதிதூல்வல் லவர்வகுத்தார்.

(கச)

மங்கலமாஞ் செயல்விரும்பி மகட்பயந்த வள்ளலார்
தங்குலநீன் சுற்றமெலாந் தயங்குபெருங் களிசிறப்ப
பொங்கியவெண் முளைப்பெய்து பொலங்கலங்க ளிடைநெருங்கக்
கொங்கலர்தண் பொழின்முதூர் வதுவைமுகங் கோடித்தார்.

(கங்)

கஞ்சாறர் மகட்கொடுப்பக் கைப்பிடிக்க வருகின்ற
வெஞ்சாத புகழ்ப்பெருமை யேயர்குலப் பெருமானுந்
தஞ்சால்பு நிறைசுற்றந் தலைநிறைய முரசியம்ப
மஞ்சாலு மலர்ச்சேசோலக் கஞ்சாற்றின் மருங்கணைய.

(க௦)

வள்ளலார் மணமவ்வூர் மருங்கணையா முன்மலர்க்க
னெள்ளிழையைய பயந்தார்தந் திருமனையி லொருவழியே
தென்னுதிரை நீருலக முய்வதற்கு மற்றவர்த
முள்ளநிலப் பொருளாய வும்பர்பிரான் றுனணைவான்.

(கச)

முண்டநிறை நெற்றியின்மேன் முண்டித்த திருமுடியிற்
கொண்டசிகை முச்சியின்கட் கோத்தணிந்த வெற்புமணி
பண்டொருவ னுடலங்கம் பரித்தநா ளதுகடைந்த
வெண்டாள மெனக்காதின் மிசையசையுங் குண்டலமும்.

(க௨)

அவ்வென்பி னொளிமணிகோத் தணிந்ததிருத் தாழ்வடமும்
பைவன்பே ரரவொழியத் தோளிலிடம் பட்டிகையு
மைவந்த நிறக்கேச வடப்பூணு தூலுமனச
செவ்வன்பர் பவமாற்றுத் திருநீற்றுப் பொக்கணமும்.

(௨௬)

ஒருமுன்கைத் தனிமணிகோத் தணிந்தவொளிர் சூத்திரமு
மருமறைதூற் கோவணத்தின் மிசையசையுந் திருவுடையு
யிருநிலத்தின் மிசைதோய்ந்த வெழுதரிய திருவடியுந்
திருவடியிற் றிருப்பஞ்ச முத்திரையுந் திகழ்ந்திலங்க.

(௨௭)

பொடிமுடி தழுவென்னத் திருமேனி தனிற்பொலித்
படிநீடு திருநீற்றின் பரப்பணிந்த பான்மையராய்க்
கொடிநீடு மறுகணந்து தம்முடைய குளிர்கமலத்
தடிநீடு மனத்தன்பர் தம்மீனாயி னகம்புகுந்தார்.

(௨௮)

வந்தணைந்த மாலீரத முனிவரைக்கண் டெதிரெழுந்து
சிந்தைகனி கூடந்துமகிழ் சிறந்தபெருந் தொண்டன
ரெந்தையிரான் புரிதவத்தோ ரிஃவிடத்தே யெழுந்தரு
யுய்ந்தொழிந்தே னடியேனென் றுருகியவன் பொடிபணிந்தார்.

(௨௯)

நற்றவராம் பெருமானார் நலமிகுமன் பரைநோக்கி
புற்றசெயன் மங்கலமிவ கொழுருவதென் னெனவடியேன்
பெற்றதொரு பெண்கொடிதன் வதுவையெனப் பெருந்தவரு
மற்றுமக்குச சோபனமா குவதென்று வாட்பொழிந்தார்.

(௩௦)

ஞானசசெய் தவரடிமேற் பணிந்துமனை யகநண்ணி
மானக்கஞ் சாறனார் மணக்கோலம் புனைந்திருந்த
தேனக்க மலர்க்கூடத்த் றிருமகளைக் கொண்டணைந்து
பானற்கந் தரமறைத்து வருமவரைப் பணிவித்தார்.

(௩௧)

தஞ்சரணத் திடைப்பணிந்து தாழ்ந்தெழுந்த மடக்கொடிதன்
மஞ்சதழைத் தெனவளர்ந்த மலர்க்கூடத்த் புறநோக்கி
யஞ்சலிமெய்த் தொண்டரைப்பார்த் தணங்கிவடன் மயிர்நமக்குப்
பஞ்சவடிக் காமென்றார் பரவவடித் தலங்கொடுப்பார்.

(௩௨)

அருள்செய்த மொழிகேளா வடற்சுரிகை தனைபுருவிப்
பொருள்செய்தா மெனப்பெற்றே னெனக்கொண்டு பூங்கொடித்
னிருள்செய்த கருங்கூந்த லடியிலரிந் தெதிரின்ற
மருள்செய்த பிறப்பறுப்பார் மலர்க்கரத்தி னிடைநீட்ட.

(௩௩)

வாங்குவார் போனின்ற மறைப்பொருளா மவர்மறைந்து
பாங்கின்மலை வல்லியுடன் பழையமழ விடையேறி
யோங்கியவிண் மிசைவந்தா ரொளிவிசும்பி னிலனெருங்கத்
துங்கியபொன் மலர்மாரி தொழும்பர்தொழு தெதிர்வீழுந்தார்.

(௩௪)

வீழுந்தெழுந்து மெய்மறைத் மெய்யன்பர் தமக்குமதிக்
கொழுந்தலைய விழுங்கங்கை குதித்தசடைக் கூத்தன
ரெழும்பரிவு நம்பக்க லுனக்கிருந்த பரிசிந்தச்
செழுமபுவனங் களிலேறச் செய்தோமென் றருள்செய்தார்.

(௩௫)

மருங்குபெருங் கணநாதர் போற்றிசைப்ப வானவர்க்
 னெருங்கவிடை மேல்கொண்டு நின்றவர்முன் னின்றவந்தா
 மொருங்கியநெஞ் சொடுகரங்க ஞ்செயின்மேற் குவித்தையர்
 பெருங்கருணைத் திறம்போற்றும் பெரும்பேறு நேர்பெற்றார். (கூக)

தொண்டனார் தமக்கருளிச சூழ்ந்திமையோர் துதிசெய்ய
 விண்டைவார் சடைமுடியா ரெழுந்தருளிப் போயினார்
 வண்டிவார் குழற்கொடியைக் கைப்பிடிக்க மணக்கோலங்
 கண்டவர்கள் கண்களிப்பக் கலிக்காம னார்புகுந்தார். (கூச)

வந்தனைந்த வேயர்குல மன்னவனார் மற்றந்தச்
 சிந்தைநினை வரியசெயல் செறிந்தவர்பாற் கேட்டருளிப்
 புந்தியினான் மிகவுவந்து புனிதனா ரருள்போற்றிச
 சிந்தைதனார் தருள்செய்த திருவாக்கின் நிறங்கேட்டு. (கூடு)

மனந்தளரு மிடர்நீங்கி வானவநா யகராளார்
 புனைந்தமலர்க் குழல்பெற்ற பூங்கொடியை மணம்புணர்ந்து
 தனம்பொழிந்து பெருவதுவை யுலகெலாந் தலைசிறப்ப
 வினம்பெருகத் தம்முடைய வெயின்மூதூர் சென்றனைந்தார். (கூசு)

வேறு.

ஒருமகள் கூந்த றன்னே வதுவைநா சொருவர்க் கீந்த
 பெருமையார் தன்மை போற்றும் பெருமையென் னளவிற் ருமே
 மருவிய கமரிற் புக்க மாவடு விடேலென் னேசை
 யுரிமையாற் கேட்க வல்லார் திறமினி யுரைக்க லுற்றேன். (கூஎ)

மானக்கஞ்சாறநாயனாபுராண முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - ௯௦௭.

சூ ச ன ம்.

சிவனடியார்கள் விரும்பியதைக் குறிப்பறிந்து கோத்தேதல்.

சிவனடியார்கள் விரும்பியது யாதாயினும், அதனை அவர் கேட்குமுன் அவர் குறிப்பறிந்து கொடுத்தல் மிகச் சிறந்த விவபண்ணியமாம். இச்சிவபண்ணியத்தால் மிகச் சிறப்புற்றவர் இம்மானக்கஞ்சாறநாயனார். இவர் மாவிரதி வடிவங்கொண்டு வந்த பரமசிவன் தம்முடைய புதல்வியினது கூந்தலை நோக்கி, இவளது தலைமயிர் நமக்குப் பஞ்சவடிக்காம் என்று அருளிச்செய்தவடனே; அப்பெண்ணை தாம் அருந்தவஞ் செய்துபெற்ற ஏகபுத்திரி என்பதும், அத்தினமோ அவளுக்கு விவாகம் நிகழும் தினம் என்பதும், நோக்காமல் பெருமகிழ்ச்சியோடும் அவளது கூந்தலை அடியில் அரிந்து நீட்டிய பெருந்தகைமையே இவரது சங்கமபத்திக்குச் சான்றும். குடும்பத்தோடு கூடியிருந்தும் வாசனைமாண்டு நின்ற இந்நாயனாது மெய்யன்பை எம்போலிகளும் உணர்ந்து தம்மிடத்து அன்புசெய்து உய்தற்பொருட்டு அன்றோ, கருணாநிதியாகிய சிவன் இவரது செயற்கருஞ்செயலை யாவர்க்கும் வெளிப்படுத்தியருளினார். மாவிரதம் உட்சமயம் ஆறனுள் ஒன்று. இச்சமயிகள் சிவனை என்முமால்தரித்த மூர்த்தியாகத் தியானிப்பர்; தமது சாஸ்திரத்திற் கூறிய முறையே தீசைப்பெற்று, எலும்பணிதல் முதலிய சரியைகளை அனுட்டிப்பர். பஞ்சவடியாவது மயிரினாலே அகலமாகச் செய்யப்பட்டு மார்பிலே பூணூலாகத் தரிக்கப்படும் வடமாம். வடம் எனினும் வடிவானினும் ஒக்கும். பஞ்சம் என்பது விரிவு.

அரிவாட்டாய நாயனாற்புராணம்.

வரும்புனற் பொன்னி நாட்டொரு வாழ்பதி
கரும்பு வண்டொடு சூழ்ந்து முரன்றிட
விரும்பு மென்க ணுடையவாய் விட்டுநீள்
கரும்பு தேன்சொரி யுங்கண மங்கலம்.

(க)

செந்நெ லார்வயற் கட்டசெந் தாமரை
முன்னர் நந்துமிழ் முத்தஞ் சொரிந்திடத்
துன்னு மள்ளர்கைம் மேற்கொண்டு தோன்றுவார்
மன்னு பங்கய மாநிதி போன்றுளார்.

(உ)

வளத்தி னீடும் பதியதன் கண்வரி
யுளர்த்து மைம்பா லுடையோர் முகத்தினுங்
களத்தின் மீதுங் கயல்பாய் வயலயற்
குளத்து நீடுங் குழையுடை நீலங்கள்.

(ஈ)

அக்கு லப்பதி தன்னி லறநெறித்
தக்க மாமனை வாழ்க்கையிற் றங்கினார்
தொக்க மாநிதித் தொன்மையி லோங்கிய
மிக்க செல்வத்து வேளாண் டலைமையார்.

(ஈ)

தாய னாரெனு நாமந் தரித்துளார்
சேய காலந் தொடர்ந்துந் தெளிவினா
மாய னார்மண் கிளைத்தறி யாதவத்
னாய நான்மலர்ப் பாதந் தொடர்ந்துளார்.

(ஐ)

மின்னு செஞ்சடை வேதியர்க் காமென்று
செந்நெ லின்னமு தோடுசெங் கீரையு
மன்னு பைந்துணர் மாவடுவுங் கொணர்ந்
தன்ன வென்று மமுதுசெய் விப்பரால்.

(ஐ)

இந்த நன்னிலை யின்னல்வந் தெய்தினுஞ்
சிந்தை நீங்காச் செயலி னுவந்துிட
முந்தை வேத முதல்வ ரவர்வழி
வந்த செல்வ மறியாமை மாற்றினார்.

(ஐ)

மேவு செல்வங் களிறுண் விளங்கனி
யாவ தாகி யழியவு மன்பினாற்
பாவை பங்கர்க்கு முன்பு பயின்றவித்
தாவில் செய்கை தவிர்ந்திலர் தாயனார்.

(அ)

அல்ல னல்குர வாயிடக் கூலிக்கு
நெல்ல றுத்துமெய்ந் நீடிய வன்பினா
னல்ல செந்நெலிற் பெற்றன நாயனார்க்
கொல்லை யின்னமு தாக்கொண் டொழுதுவார்.

(அ)

சாலி தேடி யறுத்தவை தாம்பெறுங்
கூலி யெல்லாந் திருவழு தாக்கொண்டு
கீல நெல்லரி கூலிகொண் டெண்ணுநான்
மால யற்கரி யாரது மாற்றுவார்.

(அ)

வேறு.

நண்ணிய வயல்க் ஞெல்லா நாடொறு முன்னங் காண
வண்ணவார் கதிர்ச்செஞ் சாலி யாக்கிட மகிழ்ந்து சிந்தை
யண்ணலா ரறுத்த கூலி கொண்டிஃ தடியேன் செய்த
புண்ணிய மென்று போத வழுதுசெய் விப்பா ரானார்.

(க)

வைகலு முணவி லாமை மனைப்படப் பையினிற் புக்கு
நைகர டில்லா வன்பி னங்கையா ர்டரு கொய்து
பெய்கலத் தமைத்து வைக்கப் பெருந்தகை யருந்தித் தங்கள்
செய்கடன் முட்டா வண்ணந் திருப்பணி செலுத்து நாளில்.

(கஉ)

மனைமருங் கடரு மாள வடநெடு வான மீனே
யனையவர் தண்ணீர் வார்க்க வழுதுசெய் தன்பனரும்
வினைசெயன் முடித்துச் செல்ல மேவுநா னொருநாண் மிங்க
முனைவனாற் தொண்டர்க் கங்கு நிகழ்ந்து மொழியப் பெற்றேன்.

(கங)

முன்புபோன் முதல்வ னுரை யழுதுசெய் விக்க மூளு
மன்புபோற் றுய செந்நெ லரிசிமா வடுமென் கீரை
துன்புபோ மனத்துத் தொண்டர் கூடையிற் சமந்து போகப்
பின்புபோ மனைவி யாரான் பெற்றவஞ் சேந்திச சென்றார்.

(கச)

போதரா நின்ற போது புலர்ந்துகா நளர்ந்து தப்பி
மாதரார் வருந்தி வீழ்வார் மட்கல மூடு கையாற்
காதலா லிணைத்து மெல்லாங் கமரிடைச் சிந்தக் கண்டு
பூதநா யகர்தற் தொண்டர் போவதங் கினியென் னென்று.

(கடு)

நல்லசெங் கீரை தூய மாவடு வரிசி சிந்த
வல்லநீர்த் தாள வல்லா ரழுதுசெய் தருளு மப்பே
றெல்லையி நீமை யேனிக் கெய்திடப் பெற்றி லேனென்
றெல்லையி லரிவாட் பூட்டி யூட்டியை யரிய லுற்றார்.

(கசு)

ஆட்கொள்ள மையர் தாயிங் கழுதுசெய் திலர்கொ லென்றாப்
பூட்டிய வரிவாட் பற்றிப் புரையற் வீரவு மன்பு
காட்டிய நெறியி னுள்ளங் தண்டறக் கழுத்தி னேடே
யூட்டியு மரியா நின்ற ருறுபிறப் பரிவா ரொத்தார்.

(கஎ)

மாசறு சிந்தை யன்பர் கழுத்தரி யரிவாட் பற்று
மாசில்வண் கையை மாற்ற வம்பலத் தாடு மையர்
வீசிய செய்ய கையு மாவடு விடேல்வி டேலென்
னேசையுங் கமரி னின்று மொக்கவே யெழுந்த வன்றே.

(கஅ)

திருக்கைசென் றரிவாட் பற்றுந் திண்கையைப் பிடித்த போது
வெருக்கொடங் கூறு நீங்க வெவ்வினை விட்டு நீங்கிப்
பெருக்கவே மகிழ்ச்சி நீடத் தம்பிரான் பேணித் தந்த,
வருட்பெருங் கருணை நோக்கி யஞ்சலி கூப்பி நின்று.

(கக)

அடியனே னறிவி லாமை கண்டிமென் னடிமை வேண்டிப்
படியிசைக் கமரில் வந்திக் கழுதுசெய் பரணே போற்றி
துடியிடை பாக மாண தூயநற் சோதி போற்றி
பொடியுணி புவள மேனிப் புரிசடைப் புராண போற்றி.

(உ௦)

என்றவர் போற்றி செய்ய விடப்பவா கனராயத் தோன்றி
நன்றுநீ புரிந்த செய்கை நன்னுத லுடனே கூட
ஹொன்றிநம் முலகில் வாழ்வா யென்றவ ருடனே நண்ண
மன்றுளே யாடு கைமயர் மழவிடை யுகைத்துச் சென்றார்.

(உச)

பரிவுறு சிந்தை யன்பர் பரம்பொரு ளாகி யுள்ள
பெரியவ ரமுது செய்யப் பெற்றிலே னென்று மாவின்
வரிவடு விடேலெ னாமுன் வன்கழுத் தரிவான் பூட்டி
யரிதலா லரிவாட் டாய ராயினார் தூய நாமம்.

(உஉ)

முன்னிலை கமரே யாக முதல்வனா ரமுது செய்யச்
செந்நெலி னரிசி சிந்தச் செலியுற வடுவி னேசை
யங்கிலை கேட்ட தொண்ட ரடியினை தொழுது வாழ்த்தி
மன்னுமா னாய் செய்கை யறிந்துவா வழுத்த லுற்றேன்.

(உ௩)

அரிவாட்டாயநாயனாற்புராண முற்றிற்று.

ஆட நிருவிருத்தம் - கூட0.

சு ச ன ம்.

சிவனுக்கு அன்னம் கறி முதலியன அமுது செய்வித்தல்.

சிவனுக்கு அன்னம் கறி முதலியன அமுதுசெய்வித்தல் மிக்க மேலாகிய சிவ
புண்ணியமாம். அது, “அருத்திய வலிழி னேக மமலனை முதலோர்க் கன்பா—லிரு
த்திடுஞ் சிவலோ கத்தில் வருடமா யிரமு மேயப்—பொருத்திய வன்பர் தம்மைப்
பொருந்திற் பருப்பு நெய்ப்பு—முரைத்தவவ வருடந் தன்னிற் றசகுண மோங்கு
மாங்கே.” “பொறித்தந் கறியும் புல்கிற் றசதச குணிதம் போனந்—தரித்தசாட்
டியமே யென்னிற் சததச குணமுஞ் சாரும்—பரித்தந் கந்த பந்தஞ் சதசத குண
மும் பற்று—மிரத்தந் சாலி யன்ன மயுதமே யெண்ணி லென்றும்.” “சாலியின்
விசிட்ட ராச சாலியாற் சமைத்த வன்ன—மேலைய பலத்தின் மிக்க தசகுணம் வீளை
க்கு மீண்டுங்—கோலிய பலங்க ளேறுங் கொழுவிய நெய்புங் கூடி—லேலவே கறி
யுங் கூடி லேற்றமுன் னிசைத்த வாரும்.” என்று சிவதருமோத்தரத்திற் கூறுமாற்
றல், அறிக.

இச்சிவபுண்ணியத்தால் மிகச் சிறப்புற்றவர் இவ்வரிவாட்டாயநாயனார். இவர்
தமது பெருஞ்செல்வ மெல்லாம் இழந்து, மிகக் கொடிய வறுமை எய்தியும்; கூலிக்கு
நெல் அறுப்பவர் ஆகி, தாம் கூலியாகப்பெற்ற செந்நெலெல்லாம் சிவனுக்கு அமுது
செய்வித்து, கார்நெல்லைக்கொண்டு தாம் சீவனம் செய்து வரும் நாளிலே; அச்சிவ
னது திருவருளினாலே கார்நெற்கிடையாது செந்நெல்லே கிடைப்ப, இது அடியேன்
செய்த புண்ணியம் என்று, அவை எல்லாம் சிவனுக்கே அமுது செய்விப்பாராகி,
தாம் இலைக்கறி உண்டிகொண்டு இருந்த பெருந்தகைமை, கீணயுந்தோறும் எவ்வளவு
ஆச்சரியத்தைத் தருகின்றது! இவ்விலைக்கறியும் அற்றுப்போக; ஜலபானமாத்திரம்
செய்துகொண்டு இச்சிவபுண்ணியத்தை விடாது செய்தமை அதினும் மிக ஆச்சரியம்
அன்றே! இவர் தாம் சிவனுக்கு அமுதுசெய்விக்கும் பொருட்டுச் சுமந்து செல்லும்
செந்நெலரிசி முதலியன தாம் பசியினாலே கால் தள்ளாடித் தவறி விழுந்தபொழுது
கமரிலே சிந்தக் கண்டு, இவற்றை எம்பெருமான் அமுதுசெய்தருளும் பேற்றைப்
பெற்றிலேனே என்று அரிவாளினாலே தமது ஊட்டியை அரிதலுற்ற ஆச்சரியம் யாவ

ராலே சொல்லற்பாலது இவர் தாம் இன்பதன்மம் அடைதல், தமக்கு இச்சிவபுண்ணியம் செய்யக் கிடைத்தல் கிடையாமைகளாலன்றி, செல்வ வறுமைகளால் அன்று என்பது ஈண்டுக் கூறியவாற்றார் காண்க.

இந்நாயனார் குடும்பத்தோடு கூடி இருந்தும், தமக்கு உறவு சிவனே என்னும் மெய்புணர்வு உடையதாகி அவரது திருவடிக்கணன்றித் தமது சரீரத்தினும் உயிர்ச் சார்பு பொருட்சார்புகளினும் சிறிதும் பற்றின்றி வாசனை மாண்டுநின்ற பெருந்தன் மையினர் என்பது ஈண்டுக் கூறிய இவரது செயற்கருஞ் செய்கையினாலே பொன்னெனப் புலப்படுகின்றது. இப்பெருந்தன்மை, “செய்யி லுருத்த திருப்படி மாற்ற தனை—யைய விதுவமுது செய்யெனவே - பையவிருந்—தூட்டி யறுப்பதற்கே யூட்டி யறுத்தவரை—ஈட்டியுரை செய்வதே நாம்.” எ-ம். “கல்லிற் கமரிற் கதிர்வாளிற் சாணையினில்—வல்லுப் பலகையினில் வாத்தனையைச்—சொல்லி—லகமார்க்கத் தாலவர் கண் மாற்றினர்காணையா—சுகமார்க்கத் தாலன்றே தான்.” எ-ம். திருக்களிற்றுப்படியாரிற் கூறுமாற்றானும் உணர்க. இவரது இடையருத இம்மெய்யன்பினால் அன்றோ, பிரம விட்டுணுக்களும் காண்டற்கரிய பரமசிவன் கமரினின்றும் இவரது அரிவான் பிடித்த கையைத் தடுத்தற்பொருட்டு உயர வீசிய தமது திருக்கரத்தையும் இவரது வியாகுலத்தை ஒழித்தற்பொருட்டுத் தாம் அமுதுசெய்தலால் ஆகும் ஓசையைபும் தோற்றுவித்து, பின்னர் இடபாருடராய் வெளிப்பட்டு, இவருக்கும், எத்துணை வறுமை எய்திய வழிபும் சிறிதும் மாறுபடாது இவர் கருத்தின்வழி நின்ற மனையியாருக்கும், முத்தி கொடுத்தருளிநார். ஆதலால், சிவனது வியத்திஸ்தானங்களாகிய குரு லிங்க சங்கமங்களுக்கு வறுமையினும் தம்மால் இயன்றது சிறிதேனும் அன்போடு கொடுத்தல் புண்ணியமும், கொடாமை பாவமுமாம் என்பது துணிக. ஒன்றும் கிடையாதாயினும்; பச்சிலையாயினும் கிடையாததா! அதுவும் கிடையாதாயின், அவர் சந்நிதியிற் கிடக்கும் செத்தையை ஒருமைபுடனே திருவலகினால் போக்குதலும், அரிதோ! அரிது அன்றே! இது, “பரமன் நிருமுன் னழன்முன்னும் பரம குரவன்றிரு முன்னு—மொருமை யுறவே வறுமையினு முதவா தவருஞ் சிறிதேது—மரிது பொருடான் பச்சிலையு மரிதோ வஃது மரிதாயிற்—நிருண மதனைத் திருமுன்னே மாற்ற லரிதோ செயலாலே.” எனச் சிவதருமோத்தரத்தில் கூறுமாற்றால், உணர்க.

ஆனாயநாயனாபுராணம்.

மாடு விரைப்பொலி சோலையின் வான்மதி வந்தேற்ற
குடு பரப்பிய பண்ணை வரம்பு சுரும்பேற
வீடு பெருக்கிய போர்களின் மேக மிளைத்தேற
நீடு வளத்தது மேன்மழ நாடெனு நீர்நாடு.

(ச)

நீவி நிதம்ப வழத்தியர் நெய்க்குமுன் மைச்சூழன்
மேவி புறங்குவ மென்சிறை வண்டு விரைக்கஞ்சப்
பூவி லுறங்குவ நீன்கயல் பூமலி தேமாவின்
காவி னுறங்குளிரீழ லுறங்குவ கார்மேதி.

(உ)

வன்னிலை முன்ன ருகைப்ப வெழுந்த மரக்கோவைப்
பன்முறை வந்தெழு மோசை பயின்ற முழக்கத்தா
லன்ன மருங்குறை தண்டிறை வாவி யதன்பாலைச்
கன்ன லகிம்புனை யான்முகில் செய்வ கருப்பாலே,

(ஈ)

பொங்கிய மாநதி நீடலை புந்து புனற்சங்கற்
துங்க விலைக்கத லிப்புதன் மீது தொடங்கிப்போய்த்
தங்கிய பாசடை சூழ்கொடி யூடு தவழ்ந்தேறிப்
பைங்கழு கின்றலை முத்த முதிர்க்குவ பாளையென.

(ச)

அல்லி மலர்ப்பழ னத்தய னாகிள வானீனு
மொல்லை முழுப்பை யுகைப்பி னுமக்கு குழக்கன்று
கொல்லை மடக்குல மான்மறி யோடு குதித்தோடு
மல்கு வளத்தது முல்லை யுடுத்த மருங்கோர்பால்.

(இ)

கண்மலர் காலிகள் பாய விருப்பன கார்முல்லைத்
தண்ணைக வெண்முனை மேவு சுரும்பு தடஞ்சாலிப்
பண்ணை யெழுங்கயல் பாய விருப்பன காயாவின்
வண்ண நறுஞ்சினை மேவிய வஞ்சிறை வண்டானம்.

(ஈ)

பொங்கரில் வண்டு புறம்பலை சோலைகண் மேலோடும்
வெங்கதிர் தங்க விளங்கிய மேன்மழ நன்னாடா
மங்கது மண்ணி னருங்கல மாக வதற்கேயோர்
மங்கல மானது மங்கல மாகிய வாழ்முதூர்.

(எ)

ஒப்பில் பெருங்குடி நீடிய தன்மையி லோவாமே
தப்பில் வளங்கள் பெருக்கி யறம்புரி சால்போடிஞ்
செப்ப வுயர்ந்த சிறப்பின் மலிந்தது சீர்மேவு
மப்பதி மன்னிய வாயர் குலத்தவ ரானாயர்.

(அ)

ஆயர் குலத்தை விளக்கிட வந்துத யஞ்செய்தார்
ஆய சடர்த்திரு நீறு விரும்பு தொழும்புள்ளார்
வாயினின் மெய்யின் வழுத்து மனத்தின் வினைப்பாலிற்
பேயுட னாடு பிராணடி யல்லது பேணாதார்.

(ஈ)

ஆனிரை கூட வகன்புற வீற்கொடு சென்றேறிக்
கானுறை தீய விலங்குறு நோய்கள் கடிந்தெங்குந்
தூறு மென்பு லருந்தி விரும்பிய தூநீருண்
டுனயி லாய முலப்பில பல்க வளித்துள்ளார்.

(க0)

கன்றொடு பான்மறை நாகு கறப்பன பாலாவும்
புன்றலை மென்சினை யானொடு நீடு புனிற்றாவும்
வென்றி விடைக்குல மோடு மின்னதொறும் வெவ்வேறே
துன்றி நிறைந்துள சூழ லுடன்பல தோழங்கள்.

(கக)

ஆவி னிரைக்குல மப்படி பல்க வளித்தென்றுங்
கோவல ரேவல் புரிந்திட வாயர் குலம்பேணுங்
காவலர் தம்பெரு மானடி யன்புறு கானத்தின்
மேவு துளைக்கரு விக்குழல் வாசனை மேல்கொண்டார்.

(கஉ)

உ வ று.

முந்தைமறை தூன்மரபின் மொழிந்தமுறை யெழுந்தவே
யந்தமுத னாவிரண்டி லரிந்துரம் புறுதானம்
வந்ததுளை நிரையாக்கி வாயுமுதல் வழங்குதுளை
யுந்தயில்சீ ரிடையீட்டி னங்குவியெண் களினமைத்து.

(கஈ)

எடுத்த குழற் கருவியினி லெம்பிரா நெழுத்தஞ்சந்
தொடுத்தமுறையேழிசையின் சுருதிபெற வாசித்துத்
தடுத்தசரா சரங்கனெலார் தங்கவருந் தங்கருணை
யடுத்தவிசையமுதளித்துச் செல்கின்ற ரங்கொருநான். (கச)

வாசமலர்ப் பிணைபொங்க மயிர் நழுதி மருங்குயர்ந்த
தேசுடைய சிகழிகையிற் செறிகண்ணித் தொடைசெருகிப்
பாசிலமென் கொடியின்வடம் பயிலநறு விலிபுனைந்து
காசுடைநா ணதற்கயலே கருஞ்சருளின் புறங்கட்டி. (கங)

வெண்கோட லிலைச்சுருளிற் பைந்தோட்டு விரைத்தோன்றித்
தண்கோல மலர்புனைந்த வடிகாதி னெளியங்கத்
திண்கோல நெற்றியின்மேற் றிருநீற்றி னெளிகண்டோர்
கண்கோட னிறைந்தாராக் கவினவிளங்க மிசையணிந்து. (கசு)

நிறைந்தநீ றணிமார்பி னிரைமுல்லை முகைசுருக்கிச்
செறிந்தபுனை வடந்தாமுத் திரடோளின் புடையலங்க
லறைந்தசுரும் பிசையரும்ப வரையுடுத்த மரவுரியின்
புறந்தழையின் மலிதானைப் பூம்பட்டுப் பொலிந்தசைய. (கஎ)

சேவடியிற் றெடுதோலுஞ் செங்கையினில் வெண்கோலு
மேவுபிசை வேயங்குழலு மிகவிளங்க வினைசெய்யுங்
காவல்புரி வல்லாயர் கன்றுடையா னிரைகுழப்
பூவலந்தார்க் கோவலனார் நிரைகாக்கப் புறம்போந்தார். (கஅ)

உ வ று.

நீலமா மஞ்ஞையேங்க நிரைக்கொடிப் புறவம் பாடக்
கோலவெண் முகையேர் முல்லை கோபம்வாய் முறுவல் காட்ட
வாலுமின் னிடைசூழ் மாலைப் பயோதர மசைய வந்தான்
ஞாலநீ டரங்கி லாடக் காரெனும் பருவ நல்லான். (கக)

உ வ று.

எம்மருங்கு நிரைபரப்ப வெடுத்தகோ லுடைப்பொதுவர்
தம்மருங்கு தொழுதணையத் தண்புறவில் வருந்தலைவ
ரம்மருங்கு தாழ்ந்தசினை யலர்மருங்கு மதுவுண்டு
செம்மருந்தண் சுரும்புகழல் செழுங்கொன்றை மருங்கணைந்தார். (உ௦)

சென்றணைந்த வானையர் செய்தவிரைத் தாமமென
மன்றன் மலர்த் துணர்துக்கி மருங்குதாழ் சடையார்போ
னின்றறறுங் கொன்றையினை நேர்நோக்கி நின்றருகி
யொன்றியசிக் தையிலன்பை யுடையவர்பான் மடைதிறந்தார். (உக)

அன்பூறி மிசைபொங்கு மமுதவிசைக் குழலொலியால்
வன்பூதப் படையாளி யெழுத்தைந்தும் வழுத்தித்தா
முன்பூதி வருமளவின் முறைமையே யெவ்வுயிரு
மென்பூடு கரைந்துருக்கு மின்னிசைவேய் கருவிகளில். (உஉ)

ஏழுவிர லிடையிட்ட வின்னிசைவங் கியமெடுத்துத்
தாழுமலர் வரிவண்டு தாதுபிடிப் பனபோலச்
சுழுமுரன் நெழின்று அயபெருந் தனித்துளையில்
வாழியந் தோன்றலார் மணியதரம் வைத்துத். (உங)

முத்திரையே முதலனைத்து முறைத்தானஞ் சோதித்து
வைத்ததுளை யாராய்ச்சி வக்கரனை வழிபோக்கி
யொத்தநிலை புணர்ந்ததற்பி னென்றுமுதல் படிமுறையா
மத்தகைமை யாரோசை யமரோசை களினைமைத்தார். (௨௪)

மாறுமுதற் பண்ணினபின் வளர்முல்லைப் பண்ணுக்கி
யேறியதா ரமுமுழையுங் கிழமைகொள விடுத்தான
மாறுலவுஞ் சடைமுடியா ரஞ்செழுத்தி னிசைபெருகக்
கூறியபட் டடைக்குரலாக் கொடிப்பாலை யினின்றுத்தி. (௨௫)

ஆயவியைப் புகளுங்கி னமைந்தபுகல் வகையெடுத்து
மேயதுளை பற்றுவன விடுப்பனவாம் விரனிரையிற்
சேயவொளி யிடையலையத் திருவாள னெழுத்தஞ்சந்
தாயவியைக் கிளைகொள்ளுந் துறையஞ்சின் முறைவிளைத்தார். (௨௬)

மந்தரத்து மத்திமத்துந் தாரத்தும் வரன்முறையாற்
றந்திரிகண் மெலிவித்துஞ் சமங்கொண்டும் வலிவித்து
மந்தரத்து விரற்றொழில்க ளளவுபெற வசைத்தியக்கிச்
சந்தரச்செய் கனிவாயுந் துளைவாயுந் தொடக்குண்ண. (௨௭)

எண்ணியதூற் பெருவண்ண மிடைஉண்ணம் வனப்பென்னும்
வண்ணவியை வகையெல்லா மாதூரிய நாதத்தி
னண்ணியபா ணியுயிலுந் தூக்குநடை முதற்கதியிற்
பண்ணமைய வெழுமோசை யெம்மருங்கும் பரப்பினார். (௨௮)

வள்ளலார் வாசிக்கு மணித்துளாவாய் வேய்க்குமுலி
னுள்ளுறையஞ் செழுத்தாக வெழுக்கியெழு மதூரவொலி
வெள்ளநிறைந் தெவவுயிர்க்கு மேலமரர் தருவினேதேன்
றெள்ளமுதி னுடன்கலந்து செவிவார்ப்ப தெனத்தேக்க. (௨௯)

ஆனிரைக ளறுகருந்தி யசைவிடா தணைந்தயரப்
பாணுரைவாய்த் தாய்முலையிற் பற்றுமிளங் கன்றினமுந்
தானுணவு மறந்தொழியத் தடமருப்பின் விடைக்குலமு
மான்முதலாக் காண்விலங்கு மயிர்முகிழ்த்து வந்தணைய. (௩௦)

ஆடுமயி லினங்களுமங் கசைவயர்ந்து மருங்கனுக்
லூடுசெவி யிசைநிறைந்த வுள்ளமொடு புள்ளினமு
மாடுபடிந் துணர்வொழிய மருங்குதொழில் புரிந்தொழுதும்
கூடியவண் கோவலருங் குறைவினையின் றுறைநின்றார். (௩௧)

பணிபுலனங் களிலுள்ளார் பயில்பிலங்கன் வழியணைந்தார்
மணிவரைவா முரமகளிர் மருங்குமயங் கினர்மலிந்தார்
தணிவிலொளி விஞ்சையர்கன் சாரணர்கின் னராமா
ரணிவிசம்பி னயர்வெய்தி விமானங்கண் மிசையணைந்தார். (௩௨)

சரமகளிர் கற்பகப்பூஞ் சோலைகளின் மருங்கிருந்து
சரமலரி ன்முதுநட்டுங் கனிவாய்மென் கிள்ளையுடன்
விரவுநறுங் குழலைய ந்நிமானங்கன் விரைந்தேறிப்
பரவியவே ழிசையமுதஞ் செவிமடுத்தப் பருகினார். (௩௩)

நலிவாரு மெலிவாரு முணர்வொன்றா நயத்தலினுன்
மலிவாய்வென் னெயிற்றரவ மயின்மீது மருண்வெழுஞ்
சலியாத நிலையரியுந் தடங்கரியு முடன்சாரும்
புலிவாயின் மருங்கணையும் புல்வாய புல்வாயும்.

(௩௪)

மருவியகால் விசைத்தசையா மரங்கண்மலர்ச் சினைசலியா
கருவரைவீ முருவிகளுங் கான்யாறுங் கலித்தோடா
பெருமுகிலின் குலங்கன்புடை பெயர்வொழியப் புனல்சோரா
விருவிசம்பி னிடைமுழங்கா வெழுதடலு மிடைதுளும்பா.

(௩௫)

இவ்வாறு நிற்பனவுஞ் சரிப்பனவு மிசைமயமாய்
மெய்வாழும் புலன்கரண மேலியவொன் றாயினவான்
மொய்வாச நறுங்கொன்றை முடிசசடையா ரடித்தொண்டர்
செவ்வாயின் மிசைவைத்த திருக்குழல்வா சீனையுருக்க.

(௩௬)

மெய்யன்பர் மனத்தன்பின் விளைத்தவிசைக் குழலோசை
வையந்தன் னையுநிறைத்து வானந்தன் வயமாக்கிப்
பொய்யன்புக் கெட்டாத பொற்பொதுவி னடம்புரியு
மையன்றன் றிருசசெவியி னருகணையப் பெருகியதால்.

(௩௭)

ஆனாயர் குழலோசை கேட்டருளி யருட்கருணை
தானாய திருவுள்ள டுடையதவ வல்லியுடன்
காளுதி காரணராங் கண்ணுதலார் விடையுதைத்து
வானாறு வந்தணைந்தார் மதிநாறுஞ் சடைதாழ.

(௩௮)

திசைமுழுதுங் கணநாதர் தேவர்கட்கு முன்னெருங்கி
மிசைமிடைந்து வரும்பொழுது வேற்றொலிகள் விரவாமே
யசையவெழுங் குழலாதத் தஞ்செழுத்தாற் றமைப்பரவு
மிசைவிரும்புங் கூத்தன ரெழுந்தருளி யெதிர்நின்றார்.

(௩௯)

முன்னின்ற மழவிடைமேன் முதல்வன ரெப்பொழுதுஞ்
செந்நின்ற மனப்பெரியோர் திருக்குழல்வா சீனகேட்க
விந்நின்ற நிலையேநம் பாலணைவா யெனவவரு
மந்நின்ற நிலபெயர்ப்பா ரையர்நிரு மருங்கணைந்தார்.

(௪௦)

விண்ணவர்கள் மலர்மாரி மிடைந்துலக மிசைவிளங்க
வெண்ணிலரு முனிவர்குழா மிருக்குமொழி யெடுத்தேத்த
வண்ணலார் குழற்கருவி யருகிசைத்தங் குடன்செல்லப்
புண்ணியன ரெழுந்தருளிப் பொற்பொதுவி னிடைப்புக்கார்.

(௪௧)

வேறு.

திதுகொள் வினைக்கு வாரோஞ் செஞ்சடைக் கூத்தர் தம்மைக்
காதுகொள் குழைகள் வீசங் கதிர்நில விருள்கால் சீப்ப
மாதுகொள் புலவி நீக்க மனையிடை யிருகாற் செல்லத்
னாதுகொள் பவரா நம்மைத் தொழும்புகொண் டெரிமைக் கொள்வார்.

(௪௨)

ஆனாயநாயனாப்புராண முற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம் - ௬௭௨.

சு ச ன ம்.

ஸ்ரீபஞ்சாசுபுரத்தை வேயங்குழலினால் வாசித்தல்.

அநாதி தொடங்கித் தம்மை வருத்தும் பிறவிரோயினின்றும் நீங்கி உய்ய விரும்புவோர்க்கு, அந்நோயை நீக்க வல்ல பரம வைத்தியராகிய சிவனை, உணர்த்தும் மந்திரம் ஸ்ரீபஞ்சாசுபுரமேயாம். ஆதலால், இப்பஞ்சாசுபுரத்தை, சிவன்மாட்டு இடையறுது வளரும் மெய்யன்பினால் மனம் கசிந்து ஒதுவோர் முத்திபெறுவர். “காத லாகிக் கசிந்துகண் ணீர்மல்கி—யோது வார்தமை நன்னெறிக் குய்ப்பது—வேத நான்கினு மெய்ப்பொரு ளாவது—நாத னும நமச்சி வாயவே.” என்றார் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்.

சிவநாமத்தை வானா ஓதலினும், இசை தூற்பயிற்சியின் மிக வல்லராகி, ஏழிசைகளின் முறை வழுவாது முப்பத்திரண்டு இராகங்களுள் அவ்வக்காலத்துக்கு ஏற்ற இராகத்தினேயும் வேயங்குழலால் வாசித்தல், தமக்கும் அதனைக் கேட்கும் பிறர்க்கும் சிவன்மாட்டு அன்பை வளரச் செய்யும். இதனாலன்றோ, சிவநாமம் கீதத்தோடு கூடுமாயின், சிவன் மிகப் பிரீதியுற்று எல்லையிலாத திருவருளைச் சுரப்பர் என்க. அது “விளக்கினுற் பெற்ற வின்ப மெழுகினுற் பதிற்றி யாகுந்—துளக்கினன் மலர்தொடுத்தார் றாயவின் னேற லாகும்—விளக்கிட்டார் பேறு சொல்லின் மெய்நெறி ஞான மாகு—மளப்பிலே கீதஞ் சொன்னார் கடிக்கடா மருளு மாறே.” “இறவாமே வரம்பெற்றே நென்று மிக்க விராவண்ணை யிருபதுதோ ணெரிய ஞுன்றி—புறவாகியின்னிசைகேட் டிரங்கி மீண்டே புற்றபிணி தவிர்த்தருள வல்லான் நன்னை—மறவாதார் மனத்தென்று மன்னினுளை மாமதிய மலர்க்கொன்றை வன்னி மத்த—நறவார்செஞ் சடையாளை நள்ளாற் றுனை நானடியே னினைக்கப் பெற்றுய்ந்த வாறே.” என்னும் திருநாவுக்கரசுநாயனார் தேவாரங்களானும் உணர்க.

சிவநாமங்கள் எல்லாவற்றினும் சிறந்த ஸ்ரீபஞ்சாசுபுரத்தை வேயங்குழலினால் வாசித்துப் பெரும்பயன் பெற்றமையார் சிறப்புற்றவர் இவ்வானாயநாயனார். சிவனது திருவடிகளையே யன்றிப் பிரிதொன்றையும் சிறிதும் பற்றாத இந்நாயனார், அத்திருவடிகளில் எல்லே இல்லாத அன்பை வளர்த்தற்குக் கருவி கீதத்தின் மிக்கது பிறிது இன்று என்னுங் கருத்தால் அன்றோ, ஸ்ரீபஞ்சாசுபுரத்தை வேயங்குழலால் வாசித்தலே தொழிலாகக் கொண்டனர். அது இங்கே “தம்பெரு மானடி யன்புறு கானத்தின்—மேவு துளைக்கரு விக்குழல் வாசனை மேல்கொண்டார்:” என்பதனால் உணர்த்தப்பட்டது. இவர் “உருகி - யொன்றியசிந் தையிலன்பை புடையவர்” ஆகி, வாசித்த இவ்வேயங்குழல் வாசனையானது எவ்வுயிர்களையும் இசைமயமாக்கி, கசிந்து உருகச் செய்த பெருவியப்பை இங்கே ஆசிரியர் சேக்கிழார்நாயனார் விரித்துரைத்த அருமைத் திருவாக்குக்களே எம்போலிகளுடைய கன்னெஞ்சையும் கசியச் செய்யுமாயின்; அவ் வாசனையின் பெருமையை யாமா கூறவல்லம்! இந்நாயனார் தமக்குமாத்திரமன்றி எவ்வுயிர்க்கும் பயன்படுவதாய், நினைப்பினும் கேட்பினும் இனிமை பயக்கும் இத்திருத் தொண்டைச் சிவன்மாட்டு இடையறுது முறுகி வளரும் மெய்யன்போடு செய்தமை யால் அன்றோ, “பொய்யன்புக் கெட்டாத பொற்பொதுவி னடம்புரியும்” சிவன் இவருக்கு வெளிப்பட்டு, “எப்பொழுதுஞ்—செந்நின்ற மணப்பெரியோர் திருக்குழல்வா சனைகேட்க—விந்நின்ற நிலையேநம் பாலணைவாய்” என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார்.

இலமலிந்தசருக்க முற்றுப்பெற்றது.

மும்மையாலுலகாண்ட

சருக்கம்.

மூர்த்திநாயனார்புராணம்.

சீர்மன்னு செல்வக் குடிமல்கு சிறப்பி னேங்குங்
கார்மன்னு சென்னிக் கதிர்மாமணி மாட வைப்பு
நார்மன்னு சிந்தைப் பலநற்றுறை மாந்தர் போற்றும்
பார்மன்னு தொன்மைப் புகழ்பூண்டது பாண்டி நாடு.

(௧)

சாயுந் தளிர்வல்லி மருங்கு னெடுத்த டங்கண்
வேயும் படுதோளியர் பண்படி பின்சொற் செய்ய
வாயும் படுநீன்கரை மண்பொருந் தண்பொ ருந்தம்
பாயுந் கடலும் படுநீர்மை பணித்த முத்தம்.

(௨)

மெய்வைத்த வண்டின் செறிசூழன் முரன்ற சந்தின்
மைவைத்த சோலை மலையந்தர வந்த மந்த
மெய்வைத்த காலுந் தருஞ்ஞால மனந்த மேன்மைத்
தெய்வத் தமிழுந் தருஞ்செவ்வி மணஞ்செ யீரம்.

(௩)

சூழு மிதழ்ப்பங்கய மாகவத் தோட்டின் மேலா
டாழ்வின்றி யென்றுந் தனிவாழ்வதத் தைய லொப்பார்
யாழின் மொழியிற் சூழலின்னிசை யுஞ்ச ரும்பு
வாழந் நகர மதுராபுரி யென்ப தாகும்.

(௪)

சால்பாய மும்மைத் தமிழ்தங்கிய வங்கண் மூதூர்
தூல்பா யிடத்தும் முளநோன்றில மேதி பாயப்
பால்பாய் முலதோய் மதுப்பங்கயம் பாய வெங்குஞ்
சேல்பாய் தடத்தும் முளசெய்யுண்டிக் கேறு சங்கம்.

(௫)

மந்தா நிலம்வந் தசைபந்தரின் மாட முன்றிற்
பந்தா டியமங் கையர்பங்கயச் செங்கை தாங்குஞ்
சந்தார் முலமே லனதாழ்குழை வாண்மு கப்பொற்
செந்தா மரைமே லனரித்திலஞ் சேர்ந்த கோவை.

(௬)

மும்மைப் புலனங்களின் மிக்கதன் நேயம் மூதூர்
மெய்மைப் பொருளாந் தமிழ்தூலின் விளங்கு வாய்மைச்
செம்மைப் பொருளுந் தருவார்திரு வால வாயி
லெம்மைப் பவந்தீர்ப் பவர்சங்க மிருந்த தென்றால்.

(௭)

அப்பொற் பதிவாழ் வணிகக்குலத் தான்ற தொன்மைச்
செப்பத் தருசீர்க் குடிசெய்தவஞ் செய்ய வந்தா
ரெப்பற் றினையு மறுத்தேறுகைத் தேறு வார்தாண்
மெய்ப்புந் நெனப்பற்றி விடாத விருப்பின் மிக்கார்.

(௮)

நாளும் பெருங்காத னயப்புறம் வேட்கை யாலே
கேளுந் துணையும் முதற்கேடில் பதங்க னெல்லா
மானும் பெருமா னடித்தாமரை யல்ல தில்லார்
மூளும் பெருகன் பெனுமூர்த்தியார் மூர்த்தி யார்தாம்.

(க)

அந்திப் பிறைசெஞ் சடைமேலணி யால வாயி
லெந்தைக் கணிசந் தனக்காப்பிடை யென்று முட்டா
வந்தச் செயலி னிலைநின்றடி யாரு வப்பச்
சிந்தைக் கினிதாய திருப்பணி செய்பு நாளில்.

(கர)

கானக் கழுகும் வடுகக்கரு நாடர் காவன்
மானப் படைமன்னன் வலிந்து நிலங்கொள் ளான
யானைக் குதிரைக் கருவிப்படை வீரர் தின்டேர்
சேனைக் கடலுங் கொடுதென்றிசை நோக்கி வந்தான்.

(கக)

வந்துற்ற பெரும்படை மண்புதை யப்ப ரப்பிச
சந்தப் பொதியிற் றமிழ்நாடுடை மன்னன் வீரஞ்
சிந்தச் செருவென்று தன்னுணை செலுத்து மாற்றற்
கந்தப் பொழில்கும் மதுராபுரி காவல் கொண்டான்.

(கஉ)

வல்லான் மையின் வண்டமிழ் நாடு வளம்படுத்தி
நில்லா நிலையொன் றியவின்மையி னீண்ட மேரு
வில்லா னடிமைத் திறமேவிய நீற்றின் சார்பு
செல்லா தருகந்தர் திறத்தினிற் சிந்தை தாழ்ந்தான்.

(கங)

தாமுஞ் சமண்கையர் தவத்தைமெய் யென்று சார்ந்து
வீழுங் கொடியோ னதுவன்றிபும் வெய்ய முன்னைச
சூழும் வினையா லாவஞ் சுடர்த் திங்களோடும்
வாமுஞ் சடையா னடியாரையும் உன்மை செய்வான்.

(கச)

அந்தம் மிலவா மிறைசெய்யவு மன்ப னூர்தாம்
முந்தைம் முறைமைப் பணிமுட்டலர் செய்து வந்தார்
தந்தம் பெருமைக் களவாகிய சார்பி னிற்கு
மெந்தம் பெருமக் களையாவர் தடுக்க வல்லார்.

(கரு)

செக்கர்ச் சடையார் விடையார்திரு வால வாயுண்
முக்கட் பரனார் திருத்தொண்டரை மூர்த்தி யாரை
மைக்கற் புரைநெஞ் சடைவஞ்சகன் வெஞ்ச மண்பே
ரெக்கர்க் குடனாக விகழ்ந்தன செய்ய வெண்ணி.

(கசு)

எள்ளுஞ் செயல்வன்மைக னெல்லையில் லாத செய்யத்
தள்ளுஞ் செயலில் லவர்சந்தனக் காப்புத் தேடிக்
கொள்ளுந் துறையு மடைத்தான்கொடுங் கோன்மை செய்வான்
நெள்ளும் புனல்வே ணியர்க்கன்பருஞ் சிந்தை நொந்து.

(கஏ)

புன்மைச் செயல் வல்லமண்குண்டரிற் போது போக்கும்
வன்மைக் கொடும்பா தகன்மாய்ந்திட வாய்மை வேத
நன்மைத் திருநீற் றுயர்நன்னெறி தாய்கு மேன்மைத்
தன்மைப் புலிமன் னரைச்சார்வதென் நென்று சார்வார்.

(கஅ)

காய்வுற்ற செற்றங்கொடு கண்டகன் காப்ப வஞ்சென்
ரூய்வுற்ற கொட்பிற் பகலெல்லையடங்க நாடி
யேய்வுற்ற நற்சந் தனமெங்கும் பெறாது சிந்தை
சாய்வுற்றிட வந்தனர் தம்பிரான் கோயி நன்னிலம்.

(கக)

நட்டம் புரிவா ரணிநற்றிரு மெய்ப்பூச் சின்று
முட்டம் பரிசா யினுந்தேய்க்குங்கை முட்டா தென்று
வட்டந்திகழ்பா றையின்வைத்து முழங்கை தேய்த்தார்
கட்டம் புறந்தோ னரம்பென்பு கரைந்து தேய.

(உ௦)

கல்லின் புறந்தேய்த்த முழங்கை கலுழ்ந்து சோரி
செல்லும் பரப்பெல் கணுமென்பு திறந்து மூளை
புல்லும் படிக்கண்டு பொறுத்திலர் தம்பி ராளு
ரல்லின்க ணெழுந்தது வந்தருள் செய்த வாக்கு.

(உ௧)

அன்பின் றுணிவா விதுசெய்திட லைய வன்பால்
வன்புன்கண் விளைத்தவன் கொண்டமண் ணெல்லாங் கொண்டு
முன்பின்னல் புருந்தன முற்றவு நீத்துக் காத்துப்
பின்புன் பணிசெய்து நம்பேருல கெய்து கென்ன.

(உ௨)

இவ்வண்ண மெழுந்தது கேட்டெழுந் தஞ்சி முன்பு
செய்வண்ண மொழிந்திடத் தேய்த்தபுண் ணாறு தீர்ந்து
கைவண்ண நிரம்பின வாசமெல் லாங்க லந்து
மொய்வண்ண விளங்கொளி யெய்தினர் மூர்த்தி யார்தாம்.

(உ௩)

அந்நா ளிரவின் கணமண்புகல் சார்ந்து வாழு
மன்னா கியபோர் வடுக்ககரு ணாடர் மன்னன்
றன்னாளு முடிந்தது சங்கரன் சார்பி லோர்க்கு
மின்னா மெனநீ டியமெய்நிலை யாமை வெல்ல.

(உ௪)

இவ்வா றுலகத்தி னிறப்ப வுயர்ந்த நல்லோர்
மெய்வா முலகத்து விரைந்தனை வார்க ளேபோ
லவ்வா றரனா ரடியாரை யிலத்த தீயோன்
வெவ்வாய் நிரயத் திடைவீழ விரைந்து வீந்தான்.

(உ௫)

முழுதும் பழுதே புரிமூர்க்க னுலந்த போதி
னெழுதும் கொடிபோல் பவருட்பட வேங்கு சுற்ற
முழுதும் புலர்வுற் றதும்ற்றவ னன்ன மாலைப்
பொழுதும் புலர்வுற் றதுசெங்கதிர் மீது போத.

(உ௬)

அவ்வேலையி லங்க ணமைச்சர்கள் கூடித் தங்கள்
கைவேறுகொ ளீம வருங்கடன் காலே முற்றி
வைவே லவன்நன் குலமைந்தரு மின்மை யாலே
செய்வேறு வினைத்திறஞ் சிந்தனை செய்து தேர்வார்.

(உ௭)

நாமுஞ் செயலின் ரெருமன்னவன் ருங்க வேண்டிக்
கூழும் குடியு முதலாயின கொள்கைத் தேனுஞ்
சூழும் படைமன் னவன்றோ ளினைக் காவ லின்றி
வாமுந் தகைத் தன்றிந்த வையக மென்று சொன்னார்.

(உ௮)

வேறு.

பன்முறை யுயீர்க ளெல்லாம் பாலித்து ஞாலங் காப்பான்
றன்னெடுங் குடைக்கீழ்த் தத்த நெறிகளிற் சரித்து வாழு
மன்னரை யின்றி வைகு மன்னுங் கென்னுங் காலே
யின்னுயி ரின்றி வாழும் யாக்கையை யொக்கு மென்பார்.

(௨௧)

இவ்வகை பலவு மெண்ணி யிங்கினி யரச ரில்லை
செய்வகை யிதுவே யென்று தெளிபவர் சிறப்பின் மிக்க
மைவரை யினைய வேழங் கண்கட்டி விட்டான் மற்றுக்
கைவரை கைக்கொண் டார்மண் காவல்கைக் கொள்வா ரென்று.

(௩௦)

வேறு.

செம்மாண்வினை யர்ச்சனை நான்முறை செய்து தோளா
லிம்மாரில மேந்தவொ ரேந்தலை யெந்து கென்று
பெய்மாமுகில் போன்மதம் பாய்பெரு கோடை நெற்றிக்
கைம்மாவை நறுந்துகில் கொண்டுகண் கட்டி விட்டார்.

(௩௧)

கண்கட்டி விடுங்களி யானையக் காவன் மூதூர்
மண்கொட்புற வீதி மருங்கு திரிந்து போகித்
திண்பொற்றட மாமதில் சூழ்திரு வால வாயின்
விண்பிற்பட வோங்கிய கோபுர முன்பு மேவ.

(௩௨)

நீங்கும் மிரவின்க ணிகழ்ந்தது கண்ட தொண்ட
நீங்கும் பெருமா னருளாமெனி லிந்த வையந்
தாங்குஞ் செயல்பூண்பெனன் றுள்ளந் தளர்வு நீங்கிப்
பூங்கொன்றை மிலந்தவர் கோயிற் புறத்தி னிற்ப.

(௩௩)

வேழத் தரசங்கண் விரைந்து நடந்து சென்று
வாழ்வுற் றலகஞ்செய் தவத்தினின் வள்ள லாரைச்
சூழ்பொற் சுடர்மா மணிமாரிலந் தோய முன்பு
தாழ்வுற் றெடுத்துப் பிடர்மீது தரித்த தன்றே.

(௩௪)

மாதங்க மெருத்தினில் வைத்தவர் தம்மைக் காண
வேதங்கெட வெண்ணிய திண்மை யமைச்ச ரெல்லாம்
பாதங்களின் மீது பணிந்தெழுந் தார்க ளப்போ
தோதங்கிளர் வேலையை யொத்தொலி மிக்க தவ்வூர்.

(௩௫)

சங்கங்கண் முரன்றன தாரைகள் பேரியோடு
மெங்கெங்கு மியம்பின பல்லிய மெல்லையில
வங்கங்கு மலிந்தன வாழ்த்தொலி யம்பொற் கொம்பின்
பங்கன் னருளா லுலகாள்பவர் பாங்க ரெங்கும்.

(௩௬)

வெங்கட் களிற்றின் மிசைநின்று மிழிச்சி வேரித்
தொங்கற் சுடர்மா லைகள்குழமுடி சூடு சாலை
யங்கட் கொடுபுக் கரியாசனத் தேற்றி யொற்றைத்
திங்கட் குடைக்கீ முரிமைச்செயல் சூழ்ந்து செய்வார்.

(௩௭)

மன்னுந் திசைவேதியின் மங்கல வாரு திக்கட்
மென்னுஞ் சுடர்வன்னி வளர்த்துத் துதைந்த தூல்குழ்
பொன்னின் கலசங்கள் குடங்கள் பூரித்த தூரீ
ருன்னுஞ் செயன்மந் திரயோகந் நிறுத்தி னூர்கள்.

(௩௮)

வந்துற்றெழு மங்கல மாந்தர் க டம்மை நோக்கிச்
சிறுதைச் சிவமே தெனியுந்திரு மூர்த்தி யார்தா
முந்தைச் செயலா மமண்போய்முதற் சைவ மோங்கி
விர்தப்புவி தாங்கியிவ் வின்னர சான்வ னென்றார்.

(நக)

அவ்வாறு மொழிந்தது கேட்ட வமைச்ச ரோடு
மெய்வாழ்தரு தூலறி வின்மிகு மாந்தர் தாமு
மெய்வாறருள் செய்தனை மற்றவை யன்றி யாவர்
செய்வார் பெரியோ யெனச்சேவடி தாழ்ந்து செப்ப.

(ச0)

வையம் முறைசெய் குவனாகில் வயங்கு நீறே
செய்யும் மபிடே கமுமாக செழுங்க லன்க
ளையன் னடையா ளமுமாக வணிந்து தாங்கு
மொய்புன் சடைமா முடியேமுடி யாவ தென்றார்.

(சக)

என்றிவ்வுரை கேட்டலு மெல்லையில் கல்வி யோரும்
வன்றின்மதி தூல்வளர் வாய்மை யமைச்சர் தாமு
நன்றிங்கு டானென நற்றவ வேந்தர் சிறுதை
யொன்றும் மரசா ஞ்ரிமைச்செய லான வுய்த்தார்.

(ச2)

மாடுங்கு நெருங்கிய மங்கல வோசை மல்கச்
சூடுஞ்சடை மௌலி யணிந்தவர் தொல்லை யேனந்
தேடுங்கழ லார்திரு வாலவாப் சென்று தாழ்ந்து
நீடுங்களிற் தின்மிசை நீண்மறு கூடு போந்தார்.

(ச௩)

யின்னும்மணி மாளிகை வாயிலின் வேழ மீது
தன்னின்று யிழிந்து தயங்கொளி மண்ட பத்திற்
பொன்னின்னரி மெல்லனைச் சாமரைக் காமர் பூங்கான்
மன்னுங்குடை நீழ் லிருந்தனர் வையந் தாங்கி.

(சச)

குலவுந்துறை நீதி யமைச்சர் குறிப்பின் வைகக்
கலகஞ்செ யமண்செய லாயின கட்டு நீக்கி
நிலவுந்திரு நீற்று நெறித்துறை நீடு வாழ
வுலகெங்கு நிரம்பிய சைவ முயர்ந்து மன்ன.

(ச௭)

அதலின்கண் விழித்தவர் வாய்மை நுணங்கு தூலின்
பதமெங்கு நிறைந்து விளங்கப் பவங்கண் மாற
வுதவுந்திரு நீறுயர் கண்டுகை கொண்ட வேணி
முதன்மும்மையி னாலுல காண்டனர் மூர்த்தி யார்தாம்.

(ச௯)

ஏலங் கமழ்கோதையர் தந்திற மென்று நீங்குஞ்
சிலங் கொடுவெம்புலன் நெய்வுடன் வென்று நீக்கி
ஞாலந் தனிகேடு நடாத்தி நலங்கொ ஞ்று
காலம் முயிர்கட் கிடரான கடிந்து காத்து.

(ச௭)

பாதம் பரமன்னவர் சூழ்ந்து பணிந்து போற்ற
வேதம் பிணியா வகையிவ்வுல காண்டு தொண்டின்
பேதம் புரியா வருட்பேர சாளப் பெற்று
நாதன் கழற்சே வடிநண்ணின ரண்ண லாரே.

(ச௮)

அகல்பா றையின்வைத்து முழங்கையை யன்று தேய்த்த
விகலார் களிற்றன் பரையேத்தி முருக னாரா
முகில்குழ நறுஞ்சேலியின் மொய்யொளி மாட வீதிப்
புகலூர்வரு மந்தணர் தந்திறம் போற்ற லுற்றும்.

(சுக)

மூர்த்திநாயனார்புராண முற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம் - க, ௦௨௧.

சு ச ன ம்.

க. சிவனுக்குச் சந்தனக்காப்புக் கோதேதல்.

சிவபெருமானுக்குச் சாத்தும்பொருட்டுச் சந்தனக்காப்புக் கொடுத்தல் உத்தம சிவபுண்ணியமாம். சந்தனக்குழம்போடு பணிநீர் குங்குமப்பூ கோரோசனை கஸ்தூரி பச்சைக்கர்ப்பூரம் என்பன கலந்து சாத்தல் உத்தமோத்தமம். சிவனுக்குச் செயற்பா லனவாகிய உபசாரங்கள் எல்லாவற்றுள்ளும் கந்தம் சாத்தலே சிறந்தது என்று சிவா சமம் செப்பும். “சாத்துக சாந்துபணி நீர்பளிதங் குங்குமமுஞ்சேர்த்தபிபுளத் தாத ரவு செய்து.” எ-ம். “கூட்டுவித்தா ரும்பளிதங் குங்குமஞ்சார் தம்பணிநீர்—தீட்டெம் விதிதன்னைத் தேர்ந்து.” எ-ம். சோமவார விரதகற்பத்தினும், “சுகந்த கந்தஞ் சல விய லேபன—முகந்த லிங்கத் தொருதினஞ் சாத்தினே—ரிகந்து பாவ மிமையவர் கோடியாண்—டகந்தே ளிர்தங் கரன்பதி நண்ணுவார்.” எனச் சிவபுண்ணியத்தெளி வினும், கூறுதல் காண்க.

இச்சிவபுண்ணியத்தால் மிகச் சிறப்புற்றவர் இம்மூர்த்திநாயனார் என்பது, இவர் தாம் நாடோறும் தவறாது செய்யச் சங்கற்பித்த இத்திருத்தொண்டை, அது பற்றி அரசன் தமக்குச் செய்த இடுக்கண் மிகுதி கண்டும் தவறாது செய்தமையானும், சந்த னக்கட்டைக்கு முட்டுவந்தபொழுது தமது முழங்கையைச் சந்தனக்கல்லிலே தேய் த்த பெருந்தன்மையானும், தாம் உலகாளும் அரசராய வழியும் செருக்கு உறாது இப் பணியைத் தாமே செய்தமையானும், தெளியப்படும். இவர் தமது சரீரத்திற் சிறிதும் பற்றினிற், சிவனே தமக்கு இனியர் என்று துணிந்து, அவரையே இடைவிடாது பற்றி நின்ற மெய்யன்பர் என்பது இச்செயற்கருஞ் செயலால் உணர்க.

உ. சிவனடியாருக்குத் தீங்கு செய்தலால் பேறப்படும் பயன்.

சிவனடியார்களுக்குத் தீங்கு செய்தோர் நாகத்து வீழ்ந்து வருந்துவர். அது “கூட்டுமுன் னொளியைக் கண்ட கண்ணனைக் கயந்து சொல்லக்—கேட்டவர் கேட் பித் தார்க்கள் கெழுமின ருடன்பட் டார்முன்—மூட்டின ரென்ற வைந்து மூடருங் கூடமுழி—மீட்டிடு வாரு மின்றி யெரிநிர யத்துள் வேவார்.” “மனத்தினால் வடிவு தன்னால் வழுக்கிய சமக்கர் தாமு—பினத்தொடு மிணங்கி வேவ ரெரிநிர யத்தை யெய்தி—யெனைத்துள காலத் தானு மென்றுளத் தேங்கி யெய்ப்பர்—தனக்கய லுறவி லானைத் தவறுவ ரென்னோ தாமே.” “மற்றைய நாக பேத மனைத்தினு மயங்கி மூவேழ்—சுற்றமுஞ் சுழலத் தாமுங் கூடியே துயங்கி வீழ்வ—ரெற்றுவ ரியம னாத ரெமக்குற வாரு மில்லை—புற்றவித் துயரத் தன்னை யொழிக்கவென் றழிவருள்ளம்.” எனச் சிவதருமோத்தரத்திற் கூறுமாற்றால், உணர்க. சிவனடியாருக்கு இடுக்கண் செய்த இடுக்கருணாபாசனும் இவ்வாறே நாகத்து வீழ்ந்தமைதெனிக. ஆதலால், சிவன டியார்களுக்கு மறந்தும் தீங்கு நினையற்க.

௩. சைவம் தழைக்க அரசியற்றல்.

அரசன் வேதாகமங்களால் உணர்த்தப்படும் சர்மமயமாகிய சைவத்தின் வழி வழுபவது ஒழுகுவானுயின்; அவன் கீழ்வாரும் குடிகளும் இவ்வரசன் தான் ஒழுகிய வாறே ஒழுகாதாரைத் தண்டிப்பன் என்னும் அச்சத்தாலும், பத்தியாலும், இயல்பாலும் சைவசமயத்தின் வழி தவறாது ஒழுகி, போகம் மோக்ஷம் என்னும் இருபயனையும் பெறுவாக்கள். இதுபற்றியன்றே; அரசனைச் சைவமார்க்கத்தில் நிறுத்திய ஆசாரியர் உலகத்துக்கெல்லாம் ஆசாரியர் என்று சிவாதமம் கூறியது உம் என்க. “ஐயமற விபரீத மதுவு மீச னருண்மொழியை யாராய்ந்த வநக ஞசான்—வையக்கு முய்யவுளிச் சைவ தன்ம மன்னவனுக் களிக்கவவன் மருவுநீதி—மெய்தியிடு முலகச்ச மெய்த லானு மெல்லோரு மிருபயனு மெய்த லாலே—சைவநெறி தனையரசன் களித்த வாசான் சகத்தினுக்குத் தேசிகனே சாற்றுங் காலே.” என்று சிவதருமோத்தரத்தில் கூறுமாற் றானும்; உணர்க. அரசன் ஒருகத சமயி ஆகி, சிவனடியார்களுக்கு இடுக்கண் செய்த லால்; அவன்கீழ் வாழும் குடிகள் அப்பரமதப் படுகுழியில் வீழ்ந்து எரிவாய் நரகத் துக்கு இரையாதலையும், சைவத்து நிற்பாரும் அரசனாலவரும் இடுக்கண் மிகுதி பற்றி அச்சத்தினாலே சிவபுண்ணியங்கள் செய்யாது வானா கெடுதலையும், கண்டு இரங்கி யன்றே; அதிபாதகனாகிய இவ்வரசன் இறப்ப, இப்பாண்டிகாடு சைவமன்னரைச் சார்வது எக்காலம் என்று இம்மூர்த்திநாயனார் வருந்துவாராயினார். இதனால், இவரது இரக்கமுடைமை தெளிக. மெய்யுணர்வு உடையார்க்குத் தாம் பெற்ற பேறு உலகீயப் பெறுதல்வேண்டும் என்பதே உள்ளக்கிடக்கை என்க. “நான்பெற்ற விற்பம் பெறுச விவ வையகம்.” என்றார் திருமூலநாயனாரும்.

இம்மூர்த்திநாயனார் தாம் அரசர்வாழ்வைச் சிறிதாயினும் நன்கு மதித்து விரும்பி னவர் அல்லர். பிறர் பயன் நோக்கினாராயினும், தாமே அரசாள நிறைந்தவரும் அல் லர். உயிர்கள் மாட்டி எழுந்த பெருங்கருணையினாலே பாண்டிகாடு சைவமன்னரைச் சார்தல் வேண்டும் என்னும் கருத்தொன்றே உடையாராயினார். “அடியவர் குறைவு தீர்த்தாண்டநீள்வதே விரதம்பூண்ட” கருணாநிதியாகிய சிவன் தம்மாட்டி உள்ள வாறு எழுந்த பேரன்பினாலாகிய இக்கருத்தை முடித்தருளத் திருவுளங்கொண்டு, பா சமயங்கள் பாறச் சைவசமயம் தழைக்க அரசியற்றவல்லார் இவர் அன்றிப் பிறர் இவர் ஆதலால், இவரையே அந்நாட்டிற்கு அரசாக்கினார். இதனால், சிவன் தமது அடியார் கருத்தை முற்றுவித்தருளும் பெருங்கருணையினர் என்று துணிந்து, யாவருக் கும் அஞ்சாது அவரையே நம்பி வழிபடுக. “தூண்டு சுடரணைய சோதி கண்டாய் தொல்லமரர் குளா மணிதான் கண்டாய்—காண்டற் கரிய கடவுள் கண்டாய் கருது வார்க் காற்ற வெளியான் கண்டாய்—வேண்டுவார் வேண்டியதே யீவான் கண்டாய் மெய்நெறி கண்டாய் வீரதமெல்லா—மாண்ட மனத்தார் மனத்தான் கண்டாய் மறைக்காட் டிறைபு மணான்ருனே.” என்றார் திருநாவுக்கரசுநாயனார். “இறைவனே யெவ்வயிருந் தோற்றுவிப்பான் ரோற்றி—யிறைவனே யீண்டிருக்கக் செய்வா—னிறை வனே—யெந்தா யெனவிரங்கு மெங்கண்மேல் வெந்துயரம்—வந்தா லதுமாற்று வான்.” என்றார் காரைக்காலம்மையார்.

இம்மூர்த்திநாயனார் அரசர்வாழ்விற்கு சிறிதும் பற்றிலர் ஆயினும்; சிவனது ஆளுகை உண்மையானும், அவரது திருவருள் வழிப்பட்டு நிற்கும் தமது ஆளுகையால் உலகம் உய்யும் என்னும் கருத்தானுமே, அதற்கு இசைந்தருளினார். அது, இவர் மந்திரிகளை நோக்கி, சமண சமயம் நீங்கச் சைவசமயம் ஒங்குமாயின் அரசாள்வேன் என் னுமையானும், விபூதியே அபிஷேகத் திரவியமும் உருத்திராக்ஷமே ஆபரணமும் சடந மூடியே கிரீடமும் ஆக்கொண்டே அரசாண்டமையானும், பெண்ணைச் சிறிதும் இன்றி ஐம்புலன்களை அடக்கி நின்ற பெருந்துறவுடைமையானும், துணியப்படும்.

னூல், மெய்யுணர்வு உடையோர் அண்டமனைத்தும் ஒருங்கு ஆளப்பெறினும், அதனை ஒருபொருளெனக் கருதாது, சிவனது திருவருள்வழி நின்றே அவருக்குத் திருத்தொண்டு செய்தலில் தவறார் என்பது துணிக. “கண்டெந்தை யென்றிறைஞ்சிக் கைப்பணி யான் செய்யேனே—லண்டம் பெறினு மதுவேண்டேன் - றுண்டஞ்சேர்—விண்ணுந் திங்களாய் மீக்குலக மேழினுக்குங்—கண்ணா வீதென் கருத்து.” என்றார் காரைக்காலம்மையார். “அருடரு சீர்த்தில்லை யம்பலத் தான்ற னருளினன்றிப்—பொருடருவானத் தரசாதலிற் புழு வாதனன்றாஞ்—சுருடரு செஞ்சடை யோனரு னேற்றறு விக்குநன்றா—மிருடரு கீழேழ் நககத்து வீழு மிருஞ்சிறையே.” என்றார் நம்பியாண்டார்நம்பி. மெய்யுணர்வு உடையார்க்கு விழுதியே சாந்தமும், உருத்திரா ஸ்ரீமே ஆபரணமும் என்பது “ஊரெலா மட்ட சோறு நம்மதே யுவரி சூழ்ந்த—பாரெலாம் பாய றுன்னற் கோவணம் பரிக்கு மாடை—சீரெலாஞ் சிறந்த சாந்தந் தெய்வீர் நண்பூண் கண்டி—சீரெலாஞ் சுமந்த வேணி நிருத்தஞட் கொண்ட வன்றே.” என்னும் திருவிளையாடற்புராணச் செய்யுளால் உணர்க. சடைமுடி தரித் தல் புண்ணியம் என்பது, “பத்தர் தூன்முறை வேணி பரித்திடி—லொத்த வற்றுறு வேணியொவ் வொன்றிற்கு—மெத்து மச்சுவ மேத பலத்தினைச்—சத்தி யம்மவர் நாடொறுஞ் சார்தலே.” என்னும் சிவபுண்ணியத் தெளிவினால், காண்க. கூடாவொ முக்கம் உள்வழி இவ்வேடம் தமக்கும் பிறர்க்கும் தீமையே பயக்கும் என்பது ஏனாதி நாதநாயனாபுராணத்துச் சூசனத்திற் கூறினம்.

முருகநாயனாபுராணம்.

தாது சூழும் குழன்மலையா டளிர்க்கை சூழந் திருமேனி
மீது சூழும் புனற்கற்றை வேணி நம்பர் விரும்புபதி
சோதி சூழு மணிமௌலிச் சோழர் பொன்னித் திருநாட்டுப்
போது சூழந் தடஞ்சோலைப் பொய்கை சூழும் பூம்புகலூர்.

(க)

நாம மூதூர் மற்றதனு ணல்லோர் மனம்போ லவரணிந்த
சேம நிலவு திருநீற்றின் சிறந்த வெண்மைத் திருந்தொ ளியால்
யாம விரும்பும் வெளியாக்கு மிரவே யல்ல விரைமலர்மேற்
காமர் மதுவுண் சிறைவண்டுங் களங்க மின்றி விளங்குமா ல்.

(உ)

நண்ணு மிசைதேர் மதுகரங்க ணனைமென் சினையின் மருங்கலைய
வண்ண மதுரத் தேன்பொழிவ வாச மலர்வா யேயல்ல
தண்ணென் சோலை யெம்மருங்குஞ் சாரு மடமென் சாரிகையின்
பண்ணின் கிளவி மணிவாயும் பதிகச செழுந்தேன் பொழிபுமால்.

(ஈ)

வண்டு பாடப் புனற்றடத்து மலர்ந்து கண்ணீ ரரும்புவன
கொண்ட வாச முகையவிழ்ந்த குளிர் பங் களையல்ல
வண்டர் பெருமான் நிருப்பாட்டி னமுதம் பெருகச் செவிமடுக்குந்
தொண்டர் வதன பங்கயமுந் துளித்த கண்ணீ ரரும்புமால்.

(ஐ)

ஆனப் பெருமை வளஞ்சிறந்த வந்தண் புகலூ ரதுதன்னின்
மான மறையோர் குலமரபின் வந்தார் முந்தை மறைமுதல்வர்
ஞான வரம்பின் றலைகின்றார் நாகம் புனைவார் சேவடிக்கீ
மூன மின்றி நிறையன்பா லுருகு மனத்தார் முருகனார்.

(ஔ)

அடைமே லலவன் றுயிலுணர் வலர்செங் கமல வயற்கயல்கண்
மடைமே லுகளுந் திருப்புகலார் மன்னி வாழந் தன்மையராய்
விடைமேல் வருவார் காளான மெய்மைத் தவத்தா லவர்கற்றைச்
சடைமே லணியத் திருப்பள்ளித் தாமம் பறித்துச் சாத்துவார். (க)

புலரும் பொழுதின் முன்னெழுந்து புனித நீரின் மூழ்கிப்போய்
மலருஞ் செவ்வித் தம்பெருமான் முடிமேல் வானீ ராறுமதி
புலவு மருங்கு முருகுயிர்க்க நகைக்கும் பதத்தி னுடன்பறித்த
வலகின் மலர்கள் வெவ்வேறு திருப்பூங் கூடை களிலமைப்பார். (எ)

கோட்டு மலரு நிலமலருங் குளிரீர் மலருங் கொழுங்கொடியின்
ரோட்டு மலரு மாமலருஞ் சுருதி மலருந் திருவாயிற்
காட்டு முறுவ னிலவலரக் கனகவரையிற் பன்னகநாண்
பூட்டு மொருவர் திருமுடிமேற் புனைய லாகு மலர்தெரிந்து. (அ)

கொண்டு வந்து தனியிடத்தி னிருந்து கோக்குங் கோவைகளு
மிண்டைச் சுருக்குந் தாமமுட னிணைக்கும் வாச மாலைகளுந்
தண்டிற் கட்டிய கண்ணிகளுந் தாளிற் பிணைக்கும் பிணையல்களு
புண்டா திறைக்குந் தொங்கல்களுஞ் சமைத்து டுடங்கு தூண்மார்பர். (ஆ)

ஆங்கப் பணிக ளானவற்றுக் கமைத்த காலங் களினமைத்துத்
தாங்கிக் கொடுசென் றன்பிடுகுஞ் சாத்தி வாய்த் வர்ச்சனைகள்
பாங்கிற் புரிந்து பரிந்துள்ளார் பரமர் பதிகப் பற்றான
வோங்கிச் சிறந்த வஞ்செழுத்து மோவா நாவி னுணர்வினார். (க0)

அன்ன வடிவு மேனமுமா யறிவா ரிருவ ரறியாமன்
மன்னும் புகலா ருறைவாரை வர்த்த மாண வீச்சுரத்து
நன்னர் மகிழ்ச்சி மனங்கொள்ள நாளும் பூசை வழுவாமே
பன்னும் பெருமை யஞ்செழுத்தும் பயின்றே பணிந்து பரவினார். (க1)

தள்ளு முறைமை யொழிந்திடவித் தகுதி யொழுகு மறையவர்தாந்
தெள்ளு மறைகண் முதலான ஞானஞ் செம்பொன் வள்ளத்தி
லள்ளி யகில மீன்றளித்த வம்மை முலைப்பா லுடனுண்ட
பிள்ளை யார்க்கு நண்பருமாம் பெருமை யுடையா ராயினார். (க2)

அங்க ணமருந் திருமுருக ரமுகார் புகலிப் பிள்ளையார்
பொங்கு மணத்தின் முன்செய்த பூசை யதனாற் புக்கருளிச்
செங்க ணடலே றுடையவர்தாஞ் சிறந்த வருளின் பொருளளிக்கத்
தங்கள் பெருமா னடிநீழ்ந் றிலையா நிலைமை சார்வுற்றார். (க3)

அரவ மணிந்த வரையாரை யருச்சித் தவர்தங் கழனிழற்கீழ்
விரவு புகலார் முருகனா மெய்மைத் தொண்டின் றிறம்போற்றிக்
கரவி லவர்பால் வருவாரைக் கருத்தி லுருத்தி ரங்கொண்டு
பரவு மன்பர் பசுபதியார் பணிந்த பெருமை பரவுற்றேன். (க4)

முருகநாயனாபுராண முற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம் - ௧,0௩௦.

சு ச ன ம்.

பூக் கோய்து மாலைதோத்துச் சிவனுக்குச் சாத்தல்.

சிவனுக்கு உரியனவெனச் சிவாகமங்களில் விதிக்கப்பட்ட பூக்களை, மெய்யன் போடு விதிப்படி கொய்து, பலவகைப்பட்ட மாலைகள் செய்து, சிவனுக்குச் சாத்தி அருள்சனை செய்தலும், பூபஞ்சாஹாரம் செபித்தலும், மிகச் சிறந்த புண்ணியமாம். “நிலபெறுமா நெண்ணுதியே நெஞ்சே நீவா நித்தலுமெம் பிரானுடைய கோயில் புக்குப்—புலர்வதன்மு னலகிட்டு மெழுக்கு மிட்டுப் பூமாலை புனைந்தேத்திப் புகழ்ந்து பாடித்—தலையாரச் சும்பிட்டிக் கூத்து மாடிச் சங்கரா சயபோற்றி போற்றி யென்று—மலைபுனல்சேர் செஞ்சுடையெம் மாதீ யென்று மாறா வென்றென்றே யலரு நிலே.” “பூக்கைக் கொண்டான் பொன்னடி போற்றிலார்—நாக்கைக் கொண்டா னும னல்கிலா—ராக்கைக் கேயிரை தேடி யலமந்து—காக்கைக் கேயிரை யாகிக் கழிவரே.” என்னுந் திருநாவுக்கரசுநாயனார் தேவாரங்களானும், “முத்தனே முதல்வா முக்கனா முனிவா மொட்டாரு மலர்பறித் திறைஞ்சிப்—பத்தியாய் நினைந்து பரவுவார் தமக்குப் பரகதி கொடுத்தான் செய்யுஞ்—சித்தனே செல்வத் திருப்பெருந்துறையிற் செழுமலர்ச் குருந்தமே வியசீ—ரத்தனே யடியே னுகிரித் தழைத்தாலதெந்துவே யென்றரு ளாயே.” என்னுந் திருவாசகத்தானும், “நிலத்திற் றிகழ்ந்த நறுமலரு நீருந் பவித்த போதெனையும்—புலத்தி னழுந்தாவன் பிடுங்கிப் போதா னந்தன் கழந்த னித்தோர்—மலத்தி னகாதி முத்தன்மல வயிரி யுறையுந் சிவலோகத்—தலத்திற் புருந்து நலகதகைய தலைவராகி நிலவுவாரல்.” என்னும் சிவபுண்ணியத்தெளிவானும், உணர்க.

இத்திருப்பணி செய்ய விரும்புவோர், நாடோறும் சூரியன் உதிக்குமுன் எழுந்து, ஸ்நானம் செய்து, தோய்த்து உலர்ந்த வஸ்திரம் தரித்து, சந்தியா வந்தனம் முடித்துக்கொண்டு, சத்திசெய்யப்பட்டு நாயின்கீழே செல்லாது மேலே உயர்த்த கைகளை உடையராய், திருப்பூங்கூடையை எடுத்துக்கொண்டு, சிவனது திருவடிக்கண்ணிப் பிறிதொன்றினும் சிறிதும் இறங்காத சிந்தையோடு மௌனம் பொருந்தி, சென்று, பத்திர புஷ்பங்கள் கொய்து, திருப்பூங்கூடையில் இட்டுக்கொண்டு வந்து, சத்திசெய்யப்பட்ட காலினையுடையராய், புஷ்பமண்டபத்திற் புருந்து, விதிப்படி சத்திசெய்யப்பட்ட பூக்குறட்டில் வைத்து, இண்டை முதலிய திருமாலைகளைச் செய்க. சிவலிங்கத்தைத் தீண்டற்கு உரியார் தாமே சாத்துக. அல்லாதார் அதற்கு உரியாரைக் கொண்டு சாத்துவிக்க. திருப்பூங்கூடையை நாபிக்குக் கீழே பிடியாது ஒரு தண்டின் னுனியிலே கட்டி உயரப் பிடித்துக்கொண்டு வருக. அன்றேல், நாபிக்கு மேலே உயர்த்த கையினாற் பிடித்துக்கொண்டு வருக. பத்திரபுஷ்பம் கொய்யும்போது மௌனம் வேண்டும் என்பது, “வைகறை யெழுந்து போந்து புன்னமூழ்கி வாபுங்கட்டி—மொய்ம்மலர் நெருங்கு வாச நந்தன வனத்து முன்னி” என எறிபத்தநாயனார் புராணத்தில் கூறியவாற்றால், உணர்க. மணம் வேறுபடலாகாது என்பது திருமலைச்சிறப்புச் சூசனத்திற் காண்க. திசையில்லாதான், இழிகுலத்தான், மிகுரோயானன், தூர்தன், ஆசாரயில்லாதான், ஆசனசமுடையான் என்னும் இவர்கள் கொண்டுவரும்பூ, எடுத்து வைத்து அலர்ந்தபூ, பழம்பூ, உதிர்ந்தபூ, காற்றில் அடிபட்டபூ, கையிலேனும் உடுத்த பூடைவையிலேனும் எருக்கில் ஆமணக்கிலைகளிலேனும் வைத்தபூ அரையின் கீழே விடுத்தபூ, பழுக்கடி எச்சம் சிலந்தினால் மயிர் என்னும் இவற்றோடு கூடியபூ, ஸ்நானம் பண்ணாமல் எடுத்தபூ, பெர்லா நிலம் மயான்சமீபம் சண்டாளர் வசிக்

கும் இடம் முதலிய அசுத்த ஸ்தானங்களில் உண்டாகியது, இரவில் எடுத்தது, இவை முதலாயின சிவனுக்குச் சாத்தலாகாது. “எடுத்துவைத்தே யலர்ந்தமலர் பழம்பூக் கண் மற்ற வெருக்கிலையா மணக்கிலையி னிற்பொதித்த பூக்க—ஞுடத்தபுடை வையிற் கரத்தி னமைத்தஹும் பூக்க ஞுதிர்ந்திடுபு வரையின்னீ முற்றவிரைப் பூக்க—ஞுடத்த புழுக் கடியெச்சுஞ் சிலந்தியி ருறுத லங்கை யில்வைத் தங்கைகுவித் திடுதல்கங்கு றனிலே—யெடுத்தமலர் நீரயிழ்த்தல் புறங்காட்டி லெய்த லெச்சிலுளீ யாதெடுத்த விழிபெனுமா கமமே.” என ஞானப்பிரகாசதேசிகர் புஷ்பவியினும், “மடியினிற் பறித்தி டிம்பு மலர்ந்துகீழ் விழும்பு முன்னு—ஞெடுபடு மலரி னம்பு விரவினி லெடு த்தி டிம்பு—தொடர்ரோயன் நீக்கை யில்லான் றார்த்து சார மற்றேருன்—கொடு வரும் பூவ னைத்துத் குழகனுக் காகா வன்றே.” எனப்பிரிது புஷ்பவியினும் கூறு மாற்றால், உணர்க.

இச்சிவபுண்ணியத்தால் மிகச் சிறப்புற்றவர் இம்முருகநாயனார். இவர் விதிவழு வாது சிவனிடத்து இடையறாத மெய்யன்போடும் இபுண்ணியத்தைச் செய்தமை யால் அன்றோ, பாசமய கோளரியாகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனாருக்குத் தோழராகிய பெரும்பேற்றைப் பெற்றும், அவராலே “தொண்டர் தண்கய மூழ்கித் துணையலுஞ் சாந்தமும் புகையுங்—கொண்டு கொண்டடி பரவிக் குறிப்பறி முருகன் செய் கோலங்—கண்டு கண்டுகண் குளிரக் களிபரத் தொளிமல்கு கள்ளார்—வண்டு பன்செயும் புகலார் வர்த்தமா னீச்சரத் தாரே.” எ-ம். “ஈசனேறமர் கடவு ளின்ன மிற் தெந்தையெய் பெருமாண்—பூசு மாசில்வெண் ணீற்றர் பொலிவுடைப் பூம்புக லுரின்—மூசு வண்டறை கொன்றை முருகன்முப் போதுஞ்செய் முடிமேல்—வாச மாமல ருடையார் வர்த்தமா னீச்சரத் தாரே.” எ-ம். புகழப்பட்டும், அவருடைய திருமணத்திலே சிவனது திருவடிமூலே அடைந்தார். “எந்துமுலகுறு வீரெழி னீல நக் கற்கு மின்பப்—பூந்தண் புகலார் முருகற்குத் தோழனைப் போகமார்க்ப்பைக்—காந் துங்கனலிற் குளிர்ப்படித் துக்கடற் கூடலின் வாய்—வேந்தின் றுயர்தவிர்த் தானை யெய் போதும் விரும்பு மினே.” என்று திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் திருவர் தாதியிற் கூறினார் நம்பியாண்டாரநம்பி என்க.

உருத்திரபசுபதிநாயனாபுராணம்.

நிலத்தி னோங்கிய நிவந்தெழும் பெரும்புன ஸ்தத்த மலர்த்த டம்பணை வயல்புகு பொன்னிநன் ஞாட்டுக் குலத்தி னோங்கிய குறைவிலா நிறைகுடி குழுமித் தலத்தின் மேம்படு நலத்தது பெருந்திருத் தலையூர்.

(க)

வான ளிப்பன மறையவர் வேள்வியின் வளர்தி தேன ளிப்பன நறுமலர் செறிசெழுஞ் சோலை யான ளிப்பன வஞ்சுகந் தாடிவார்க் கவ்வூர் தான ளிப்பன தருமமு நீதிபுஞ் சால்பும்.

(உ)

அங்கண் மாநக ரதனிலை யருமறை வாய்மைத் துவக் வேதியர் குலத்தினிற் றேன்றிய தாயோர் செங்கண் மால்விடை யார்செழும் பொன்மலை வல்லி பங்க ஞாடி மைத்திறம் புரிபசு பதியார்.

(ஈ)

ஆய வந்தண ரகுநிறை புருத்திரங் கொண்டு
மாய னாறி யாமலுச் சேவடி வழுத்துந்
தூய வன்பொடு தொடர்பினி லிடையறச் சுருதி
நேய செஞ்சின ராகியத் தொழிறலை நின்றார். (ச)

கரையில் கம்பலை புள்ளொலி கறங்கிட மருங்கு
பிரச மென்சூரும் பறைந்திடக் கருவரால் பிறமு
நிரைநெ டெங்கய நீரிடை நெருப்பெழுந் தனைய
விரைநெ கிழ்ந்தசெங் கமலமென் பொய்கையின் மேலி. (இ)

தெள்ளு தண்புனல் கழுத்தள வாயிடைச செறிய
வுள்ளு நபுக்கு நின்றனக யுச்சிமேற் குவித்துத்
தள்ளு வெண்டுகரைக் கங்கைநீர் ததும்பிய சடையார்
கொள்ளு மண்பினி லுருத்திரங் குறிப்பொடு பயின்றார். (ஈ)

அரும றைப்பய னாகிய உருத்திர மதனை
வருமு றைப்பெரும் பகலுமெல் லிபும்வழு வாமே
திரும லர்ப்பொகுட் டிருந்தவ னனையவர் சிலநா
ளொருமை யுய்த்திட வுமையிட மகிழ்ந்தவ ருவந்தார். (எ)

காத லன்பர்த மருந்தவப பெருமையுங் கலந்த
வேத மந்திர நியதியின் மிகுதியும் விரும்பி
யாதி நாயக ரமர்ந்தருள் செய்யமற் றவந்தார்
சித்தி லாகிலை சிவபுரி யெல்லையிற் சென்றார். (அ)

நீடு மண்பினி லுருத்திர மோதிய நிலையா
லாடு சேவடி யருகுற வணைந்தன ரவர்க்குப்
பாடு பெற்றே ருருத்திர பகபதி யாராங்
கூடு நாமமு நிகழ்ந்தது குவலயம் போற்ற. (க)

அயில்கொண் முக்குடு மிப்படை யார்மருங் கருளாற்
பயிலு ருத்திர பகபதி யார்திறம் பரசி
யெயிலு டைத்திலலை யெல்லையி னுளைப்போ வாராஞ்
செயலு டைப்புறத் திருத்தொண்டர் திறத்தினை மொழிவாம். (க0)

உருத்திரபகபதிநாயனாபுராண முற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம். - க, 0சகி.

சு ச ன ம்.

ஸ்ரீ உருத்திரம் ஓதல்.

வேதம் நான்கும் வேதாங்கம் ஆறும் நியாயம் மீமாஞ்சை மிருதி புராணம்
என்னும் உபாய்கம் நான்கும் ஆகிய பதினான்கு வித்தைகளுள்ளும் வேதமே மேலா
னது; வேதத்துள்ளும் உருத்திரைகாதசினி மேலானது; அதினுள்ளும் ஐந்தெழுத்து
மேலானது; அதினுள்ளும் சிவ என்னும் இரண்டெழுத்தே மேலானது. இவ்வாறு
சிவதத்துவ விவேக விருத்தியிற் கூறப்பட்டது. வேதபுருஷனுக்கு இந்த உருத்திரம்
கண்ணும், இதனுள் இருக்கும் பஞ்சாக்ஷரம் கண்மணியுமாம். இது சூதர்வேத தாற்
பரிய சங்கிரகத்திற் காண்க. இவ்வுருத்திரத்தில் பகுப்பின்றி உயிர்ப் பொருள் உயி

ரில் பொருள் எல்லாவற்றையும் தனித்தனி எடுத்தோதி வழிபாடு கூறுதல் என்றுக் கெனின்; அப்பொருள்களினும் சிவன் கலந்திருப்பர் என்பது தெளிந்துகொள்ளுதற் பொருட்டென்க. தமிழ்வேதமாகிய தேவாரத்துள் நின்ற திருத்தாண்டகம் முதலிய வற்றினும் “இருசிலனாய்த் தீயாகி நீரு மாகி யியமான னாயெறியுங் காற்று மாகி—யருகிலைய திங்களாய் ஞாயி ருகி யாகாச மாயட்ட மூர்த்தி யாகிப்—பெருநலமுங் குற்றமும் பெண்ணு மாணும் பிறருருவுந் தம்முருவுந் தாமே யாகி—நெருநலையா யின் ருகி நானே யாகி நியிர்புண் சடையடிக ணின்ற வாறே.” என்பது முதலாக இவ்வாறு பகுப்பின்றிக் கூறுதல் காண்க. சிவனிடத்து இடையறாத மெய்யன்போடு இந்த ஸ்ரீருத்திரத்தை நியமமாக ஒதுவோர் முத்தி பெறுவர். இவ்வுருத்திரத்தை, தடாகத் திலே இரவு பகல் கழுத்தளவினதாகிய ஜலத்திலே நின்றனுகொண்டு, ஜம்புலன்களை அடக்கி, சிவனை மறவாத சிந்தையோடும் ஒதினமையால், முத்திபெற்றவர் இவ்வுருத் திரபசுபதிராயனர். ஆதலால், இவ்வுருத்திரத்துக்கு உரியவர், தமது வாணை வீண ளாகப் போக்காது, சிவனை மறவாத சிந்தையோடும், இதனை நியமமாக ஒதுக.

திருநானைப்போவார்நாயனாபுராணம்.

பகர்ந்துலகு சீர்போற்றும் பழையவளம் பதியாகுந்
திகழ்ந்தபுனற் கொள்ளிடம்பொன் செழுமணிக டி ரைக்கரத்தான்
முகந்தர விரும்புங்கு முளரிமலர்க் கையேற்கு
மகன்பிணைநீர் நன்னாட்டு மேற்காநாட் டாதனார். (க)

நீற்றலர்பே ரொளிரெருங்கு மப்பதியி னிறைகரும்பின்
சாற்றலவன் சூலவயலிற் றகட்டுவரா லெழப்பகட்டே
ராற்றலவன் கொழுக்கிழித்த சால்வழிபோ யசைந்தேறிச
சேற்றலவன் கருவுயிர்க்க முருகியிர்க்குஞ் செழுங்கமலம். (உ)

நனைமருவுஞ் சினைபொதுளி நறுவிரைகூழ் செறிதளிற்றிற்
நினகாமண் டலம்வருடுஞ் செழுத்தருவின் குலம்பெருகிக்
கனமருவி யசைந்தலையக் களிவண்டு புடைசூழப்
புனன்மழையோ மதுமழையோ பொழிவொழியா பூஞ்சோலை. (ங)

பானைவிரி மணங்கமழும் பைங்காய்வன் சூலத்தெங்கின்
ருளதிர மிசைமுட்டித் தடங்கிடங்கி னெழப்பாய்ந்த
வானைபுதை யச்சொரிந்த பழயிதப்ப வண்பலவி
னீளமுதிர் கனிகிழிதே னீத்தத்தி லெழுந்துகனும். (ச)

வயல்வளமுஞ் செயல்படுபைந் துடவையிடை வருவளமும்
வியலிடமெங் கணுநிறைய மிக்கபெருந் திருவினவாம்
புயலடைபு மாடங்கள் பொலிவெய்த மலிவுடைத்தா
யயலிடவே நடிநெருங்கக் குடிநெருங்கி புளதவ்வூர். (சி)

மற்றவ்வூர்ப் புறம்பணையின் வயன்மருங்கு பெருங்குலையிற்
சுற்றம்விரும் பியகீழ்மைத் தொழிலுழுவர் கிளைதுவன்றிப்
பற்றியபைங் கொடிச்சுரைமேற் படர்ந்தபழங் கூடையுடைப்
புற்குரம்பைச் சிற்றில்பல நிறைந்துளதோர் புலப்பாடி. (சு)

கூருகிர்மெல் லடினுகின் குறம்பார்ப்புக் குழச்சுழலும்
வார்பயின்முன் நினைன்ற வன்னுகிர்நாய்த் துள்ளுபறழ்
காரிரும்பின் சரிசெநிகைக் கருஞ்சிறுர் கவர்ந்தோட
வார்சிறுமென் குரைப்படக்கு மரைக்கைசத்த விருப்புமணி.

(எ)

வன்சிறுதோன் மிசையுழத்தி மகவுறக்கு நிழன்மருதூர்
தன்சினைமென் பெடையொடுங்குந் தடங்குழிசிப் புதைநீழன்
மென்சினைய வஞ்சிகளும் விசிப்பறைதூங் கினமாவும்
புன்றலைநாய்ப் புனிற்றுமுழைப புடைத்தெங்கு முடைத்தெங்கும்.

(அ)

செறிவலித்தின் கடைஞர்வினைச் செயல்புரிவை கறையாமக்
குறியளக்க வளைக்குஞ்செங் குடுமிவா ரணசசேக்கை
வெறிமலர்த் தன் சினைக்காஞ்சி விரிநீழன் மருங்கெல்லா
நெறிகுழற்புன் புலைமகளிர் நெற்குறுபாட் டொலிபரக்கும்.

(க)

புள்ளந்தன் புனற்கலிக்கும் பொய்கையுடைப் புடையெங்குந்
தள்ளந்தா ணடையசையத் தனையலிழ்பூங் குவளைமது
விள்ளும்பைங் குழற்கதிர்நென் மலைசசியபுன் புலைசசியர்கள்
கள்ளண்டு களிதூங்கக் கறங்குபறை யுங்கலிக்கும்.

(கர)

இப்படித்தா கியகடைஞ் சிறுப்பின்வரைப் பரினவாழ்வார்
மெய்ப்பரிவு சிவன்கழற்கே விளைத்தவுணர் வொடும்வந்தா
ரப்பதியி லூர்ப்புலமை யான்றதொழிற் றயத்தா
ரொபிலவர் நந்தனு ரெனவொருவ ருளரானார்.

(கக)

பிறந்துணர்வு தொடங்கியபின் பிறைக்கண்ணிப பெருந்தகைபாற்
சிறந்தபெருங் காதலினுற் செம்மைபுரி சிந்தையராய்
மறந்துமய னினைவின்றி வருபிறப்பின் வழிவந்த
வறம்புரிகொள் கையராயே யடித்தொண்டி நெறிநின்றார்.

(கஉ)

ஊரில்லிடம் பறைத்துடைவை யுணவுரிமை யாக்கொண்டு
சார்பில்வருந் தொழில்செய்வார் தலைநின்றார் தொண்டினுற்
கூரிலைய முக்குடுமிப் படையண்ணல் கோயிறெறும்
பேரிகையே முதலாய முகக்கருவி பிறவினுக்கும்.

(கங)

போர்வைத்தோல் விசிவாரென் றினையனவும் புகலுமிசை
நேர்வைத்த வீணைக்கும் யாமுக்கு நிலைவகையிற்
சேர்வுற்ற தந்திரியுந் தேவர்பிரா னர்ச்சனைகட்
கார்வத்தி னுடன்கோரோ சனையுமிவை யளித்துள்ளார்.

(கச)

இவ்வகையாற் றந்தொழிலி னியன்றவெலா மெவ்விடத்துஞ்
செய்வனவுங் கோயில்களிற் றிருவாயிற் புறநின்ற
மெய்விசை பேரன்பு மிகுதியினு லாதெலு
மவ்வியல்பிற் பாடுதலு மாய்நிகழ்வா ரந்நாளில்.

(கஐ)

திருப்புன்கூர்ச் சிவலோகன் சேவடிசண் மிகநினைந்து
விரும்பினெடுங் தம்புணிகள் வேண்டுவன செய்வதற்கே
யருத்தியினு லொருப்பட்டங் காதலார் தனிநின்றும்
வருத்தமுறங் காதலினுல் வந்தவழிற் மருங்கனைந்தார்.

(கஊ)

சேரறு மிசைபாடித் திருத்தொண்டர் திருவாயி
னேரோகும் பிடவேண்டும் மெனநினைந்தார்க் கதுகேர்வார்
காரேறு மெயிற்புன்கூர்க் கண்ணுதலார் திருமுன்பு
போசேற்றை விலங்கவருள் புரிந்தருளிப் புலப்படுத்தார்.

(க௭)

சிவலோக முடையவர்தந் திருவாயின் முன்னின்று
பவலோகங் கடப்பவர்தம் பணிவிட்டுப் பணிந்தெழுந்து
சுவலோகி வாரலையப் போவார்பின் பொருகூழ்
வவலோகி மடுத்ததுகண் டாதரித்துக் குளந்தொட்டார்.

(க௮)

வடங்கொண்ட பொன்னிதழி மணிமுடியார் திருவருளார்
றடங்கொண்ட குளத்தளவு சமைத்ததற்பின் றம்பெருமா
னிடைங்கொண்ட கோயில்புறம் வலங்கொண்டு பணிந்தெழுந்து
நடங்கொண்டு விடைகொண்டு தம்பதியி னண்ணினார்.

(க௯)

இத்தன்மை யீசர்மகிழ் பதிபலவுஞ் சென்றிறைஞ்சி
மெய்த்திருத் தொண்டுசெய்து விரவுவார் மிக்கெழுந்த
சித்தமொடுந் திருத்தில்லைத் திருமன்று சென்றிறைஞ்ச
வுய்த்தபெருங் காதலுணர் வெழுதியாது வந்துதிப்ப.

(௨௦)

அன்றிரவு கண்டியிலார் புலர்ந்ததற்பி னங்கெய்த
வொன்றியனை தருதன்மை யுறுகுலத்தோ டிசைவல்லீல
யென்றிதுவு மெம்பெருமா னேவலெனப் போக்கொழிவார்
நன்றுமெழுங் காதன்மிக நாளைப்போ வேனென்பார்.

(௨௧)

நாளைப்போ வேனென்று நாள்ளசெலத் தரியாது
பூளைபூ வரம்பிறவிப பிணிப்பொழியப் போவாராய்ப்
பாளைபூங் கழுகுடித்த பழம்பதியி னின்றும்போய்
வாளைப்போத் தெழும்பழனஞ் சூழ்தில்லை மருங்கனைவார்.

(௨௨)

செல்கின்ற போழ்தந்தத் திருவெல்லை பணிந்தெழுந்து
பல்குஞ்செந் தீவளர்த்த பயில்வேள்வி யெழும்புகையு
மல்குபெருங் கிடையோது மடங்கணெருங் கினவுகண்
டல்குந்தங் குலகினைந்தே யஞ்சியனைந் திலர்நின்றார்.

(௨௩)

நின்றவரங் கெய்தரிய பெருமையினை நினைப்பார்முன்
சென்றிவையுங் கடன்னார்கு மெயிற்பிறுவா யிலைப்புக்கார்
குன்றனைய மாளிகைக் டொறுங்குலவும் வேதிகைக்
கொன்றியழ வாயிரமங் குளவென்பா ராகுதிகள்.

(௨௪)

இப்பரிசா யிருக்கவெனக் கெய்தலரி தென்றஞ்சி
யப்பதியின் மதிப்புறத்தி னூராத பெருங்காத
லொப்பரிதாய் வளர்ந்தோங்க வுள்ளருகிக் கைதொழுதே
செப்பரிய திருவெல்லை வலங்கொண்டு செல்கின்றார்.

(௨௫)

இவ்வண்ண மிரவுபுகல் வலஞ்செய்தங் கெய்தரிய
வவ்வண்ண நினைத்தழித்த வடித்தொண்ட ரயர்வெய்தி
மைவண்ணத் திருமிடந்நூர் மன்றினடங் கும்பிடுவ
தெவ்வண்ண மெனநினைந்தே யேசுவரி னெழுந்துயில்வார்.

(௨௬)

இன்னறகு மிழிபிறவி யிதுதடையென் றேதுயில்வா
ரந்நிலைமை யம்பலத்து ளாடுவா ரறிந்தருளி
மன்னுதிருத் தொண்டரவர் வருத்தமெலாந் தீர்ப்பதற்கு
முன்னணைந்து கனவின்கண் முறுவலொடு மருள்செய்வார். (௨௭)

இப்பிறவி போய்நீங்க வெரியினிடை நீழழ்கி
முப்புரிதான் மார்பருடன் முன்னணைவா யென்னமொழிந்
தப்பரிசே தில்லைவா முந்தணர்க்கு மெரியமைக்க
மெய்ப்பொருளா னாருளி யம்பலத்தே மேவீனார். (௨௮)

தம்பெருமான் பணிகேட்ட தவமறையோ ரெல்லாரு
மம்பலவர் திருவாயின் முன்பச்ச முடனீண்டி
யெம்பெருமா னருள்செய்த பணிசெய்வோ மென்றேகித்
தம்பரிவு பெருகவருந் திருத்தொண்டர் பாற்சார்தார். (௨௯)

ஐயரே யம்பலவ ருளாலிப் பொழுதணைந்தோம்
வெய்யவழு லமைத்துமக்குத் தரவேண்டி யெனவிளம்ப
நையுமனத் திருத்தொண்டர் நானுய்ந்தே னெனத்தொழுதார்
தெய்வமறை முனிவர்களுந் தீயமைத்த படிமொழிந்தார். (௩௦)

மறையவர்கண் மொழிந்ததற்பின் நென்றிசையின் மதிப்புறத்துப்
பிறையுரிஞ்சுந் திருவாயின் முன்னாகப் பிஞ்ஞகர்த
நிறையருளான் மறையவர்க ணெருப்பமைத்த குழியெய்தி
யிறையவர்தான் மனங்கொண்டே யெரிசூழ வலங்கொண்டார். (௩௧)

கைதொழுது நடமாடுங் கழலுன்னி யழல்புக்கா
ரெய்தியவப் பொழுதின்கண் ணெரியின் கணிம்மாயப்
பொய்தகையு முருவொழித்துப் புண்ணியமா முனிவடிவாய
மெய்திக ழுவெண் ணூல்லிளங்க வேணிமுடி கொண்டெழுந்தார். (௩௨)

செந்தீமே லெழும்பொழுது செம்மலர்மேல் வந்தெழுந்த
வந்தணன்போற் றேன்றினு ரந்தரதுந் துபிராதம்
வந்தெழுந்த திருவிசம்பில் வானவர்கண் மகிழ்தார்த்துப்
பைந்துணர்மந் தாரத்தின் பனிமலர்மா ரிகன்பொழிந்தார். (௩௩)

திருவுடைய தில்லைவா முந்தணர்கள் கைதொழுதார்
பரவரிய தொண்டர்களும் பணிந்துமனங் களிப்பின்ற
ரருமறைகும் திருமன்றி லாடுகின்ற கழல்வணங்க
வருகின்றார் திருநாளைப் போவாரா மறைமுனிவர். (௩௪)

தில்லைவா முந்தணரு முடன்செல்லச் சென்றெய்திக்
கொல்லுமான் மறிக்கரத்தார் கோபுரத்தைத் தொழுதிறைஞ்சி
யொல்லையோ யுள்புகுந்தா ருலகுய்ய நடமாடு
மெல்லையினத் தலைப்பட்டார் யாவர்களுங் கண்டிலரால். (௩௫)

அந்தணர்க ளதிகயித்தா ரருமுனிவர் துதிசெய்தார்
வந்தணைந்த திருத்தொண்டர் தம்மைவினை மாசறுத்துச்
சந்தரத்தா மரைபுரையுந் துணையடிக் கொழுதிருக்க
வந்தயிலா வானந்தப் பெருங்கூத்த ரருள்புரிந்தார். (௩௬)

மாசடம்பு விடத்தியின் மஞ்சனஞ்செய் தருளியெழும்
தாசின்மறை முனியாகி யம்பலவர் தாளடைந்தார்
தேசடைய கழல்வாழ்த்தித் திருக்குறிப்புத் தொண்டர்வினைப்
பாசமற முயன்றவர்செய் திருத்தொண்டின் பரிசரைப்பாம்.

(௧௭)

திருநாளைப்போவார்நாயனார்புராண முற்றிற்று.

ஆவ திருவிருத்தம் - ௧,0௮௨.

சு ச ன ம்.

தத்தம் சாதிநெறி கடவாது சிவனை வழிபடுதல்.

யாவராயினும், தங்கள் தங்கள் சாதிக்கு விதித்த விதி கடவாது நின்று சிவனை வழிபடின், முத்தி பெறுவர். அவ்விதி கடந்தோர் பயன் பெறார். இத்திருநாளைப்போவார்நாயனார் தாம் முற்றிறப்பில் செய்த புண்ணிய மிகுதியினாலே சிவனிடத்து மெய்யன்பு உடையவராகி, தாம் இழிவாகிய புலையாருலத்திற் பிறந்தமையால் அதற்கு ஏற்பச் சிவனுக்குத் தொண்டு செய்தலே முறைமையாம் என்று சிவாலயங்கள்தோறும் பேரிகை முதலிய ஒருமுகக் கருவிகளுக்கும் மிருதங்கம் முதலிய இருமுகக் கருவிகளுக்கும் தோலும், வாரும், வீணைக்கும் யாழுக்கும் நரம்பும், அருசசனைக்குக் கோரோசனையும் கொடுத்தலும், ஆலயங்களின் திருவாயிற்புறத்தில் நின்றுகொண்டு ஆனந்த மிகுதியினாலே கூத்தாடிப் பாடுதலும் செய்தனர். வாத்தியங்கள் கொடுத்தல் புண்ணியம் என்பது “பொங்கு பேரி பொருமுர சம்பிரு—தங்கமோடு திமில்பட காதிபுஞ்சங்கு தாளந் தகுமிசைக் காகளம்—விங்கு சீரோலி வேணுவுங் வீணையும்.” “சொன்ன வின்னவை சோதிநிலா வணி—மன்ன வற்கு வழங்கிய மாதவ—ரன்ன வன்றனை யொத்தபு தந்தருள்—துன்னுகற்ப மவன்பதி தோய்வரால்.” எனச் சிவபுண்ணியத் தெளிவிலே கூறுமாற்றால் உணர்க. ஆனந்தத்தினால் ஆடல் பாடல்கள் புண்ணியம் என்பது “நிருத்த மெத்தைமுன் யாவர் நிகழ்த்தினும்—விரித்த பாணு வபுதம் விரிகதிர்—பொருத்து தேறிற் புலவ ரரம்பையர்—கருத்தி னாடகங் காண்பர் சிவபுரி.” “துதியுங் கீதமுஞ் சோதிமுன் பத்தியாற்—கெதியி னேதிடக் கேட்டவர் தாவர—மதியில் கீடங் கிருமி வரன்பதி—வதியு மோதினர்க் கென்கொல் வகுப்பதே.” எனச் சிவபுண்ணியத் தெளிவிலே கூறுமாற்றால் உணர்க. இவை எல்லாம் தம்மிடத்து இடையறாத மெய்யன்போடு செய்தமையால் அன்றோ; சிவன் திருப்புண்கூரிலே இவர் விரும்பியபடியே தமக்குமுன் உள்ள இடபதேவரை விலகச்செய்து, இவருக்குக் காட்சி கொடுத்தருளினார்.

உ. சிதம்பர தரிசனம்.

சிவஸ்தலங்கள் எல்லாவற்றுள்ளும் சிதம்பரமே மேலானது. அது தில்லைவாழ்ந்தணர்புராணத்துச் சூசனத்தில் விரித்துரைக்கப்பட்டது. இந்தஸ்தலத்திற் கனகசபையின் கண்ணே கருணாநிதியாகிய சபாநாயகர் செய்தருளும் ஆனந்த நிருத்தத்தை மெய்யன்போடு தரிசித்தவர் முத்தி பெறுவர். அது, “மெய்மைநற் சரியை பத்தி விளங்கிய ஞான மேவா—வெம்மையொப் பவர்க்கு முத்தி யிறையிலி யாகவிட்ட—மும்மைநற் பதிகடம்பின் முனைத்தவர் முடிந்தோர் மூவாச்—செம்மலர்க் கழல் கண் டோர்கள் சிவத்தினைச் சேர்வ ரன்றே. பிறந்தில மாநூர் தன்னிற் பேசிய காரி, மேலி—யிறந்தில மிரண்டு முத்தி யின்புழம் பின்ப தாசா—முறைத்திடுங் தில்லை

கனகாதி திருநாளைப்போவார்நாயனார்புராணம்.

ஞான யோகமார் தான் மாமாத்—செறித்தடி காணச்செய்த முத்தராய்த் திரிய லாமே. தேசமார் மன்ற கன்று செவகதி தேடிபுற்றார்—காசிய லில்லை தில்லை; கதிதரு மென்ற னைந்தாத்—பாசம் தகல முத்தி பணித்திடு மென்ற ரென்ற—லீசை தருளி ரக்கத் தெல்லையார் சொல்லு வாறே. கன்மம் ரன்பா லான்பால் கவர்தரும் கால மேனும்—வென்றிகொ ளம்பு லீழும் வேலையா யினுபி மைப்பிற்—சென்றுறு மமைய மேனார் திருவடி. தெளிய கோக்கி—நின்றவர் காண நின்றார் நீன்பல நீங்கி னாரே. ஆரண வருவார் தில்லை யம்பல மெய்தப் பெற்றே—ரோருணர் வாவ ரென்று மொன் றல ரொன்ற ரல்லர்—காரண ராகா ரொத்த கருத்திலர் நிருத்த விற்பப்—பூரண ரவர்கள் வாழும் புவனமும் பொதுவா மன்றே.” என்னும் கோயிற்புராணத்து வியாக்கிரபாதகாமுனிவர் இரணியவன்மசக்கிரவர்த்திக்கு உபதேசித்த பொருளை புடைய திருவிருத்தங்களானும், “பரையிடமா நின்றுபிறு பஞ்சாக் கரத்தா—லுரை புணர்வுக் கெட்டா வொருவன் - வரைமகடான்—காணும் படியே கருணைபுருக் கொண்டாடல்—பேணுபவர்க் குண்டோ பிறப்பு.” என்னும் உண்மைவிளக்கத் திரு வெண்பாவானும், உணர்க.

பல சிவஸ்தலங்களுக்கும் போய் வணங்கித் திருப்பணி செய்தலே தொழிலாகக் கொண்ட இந்நாயனாருக்குச் சிதம்பர தரிசனத்திலே வேட்கை மிக்குற்றது. இவ் வேட்கையின் பிறுதி, அது விளைந்த அன்றிரவு இவருக்கு நித்திரை இன்மையானும்; மற்றநாள் இவர் தாம் தில்லைக்குச் செல்லில் கோயிலினுள்ளே புருதல் தமது சாதி க்கு இனையயாது என்பதை நினைந்து, போகாதொழிந்தாராயினும், அவ்வாசை குன் றுது மேன்மேலும் வளர்தல் பற்றி நாளைப்போவேன் நாளைப்போவேன் என்று பல நாள் கழித்து, ஆசையை அடக்கல் கூடாமையால் பின் தில்லையின் எல்லையை அடைந் தமையானும்; தெளியப்படும். இவ்வாறு மிக்க ஆசையுடன் சென்றும்; தில்லையினு ள்ளே வேதவிதிப்படி ஒழும் செய்யப்படுதலைக் கண்டு, உட்புகாதொழிந்து, இரவு பகல் திருவெல்லையை வலஞ்செய்து வணங்கினமையால், வேதாகம விதிக்கு அஞ்சி, சாதிரே கடவாது நின்ற இவரது பெருந்தன்மை துணியப்படும். பின்னும் இவ ருக்குச் சிதம்பர தரிசனத்தில் ஆசை குன்றாது மேன்மேலும் வளர்ந்தமை பெருவி யப்பாமே! இவ்வாறே சிவனிடத்து இடையறாது மேன்மேலும் பெருமும் மெய்யன் பினில் வளர்ந்தோங்கிய ஆசையினுலன்றே; கருணாதியாகிய நடேசர் இவர் கருத்தை முற்றுவித்தருளத் திருவுளங்கொண்டு, தில்லைமூவாயிரரைக்கொண்டு திருமதிற் புறத் திலே திருவாயிலுக்கு முன் அக்கினி வளர்ப்பித்து, இந்நாயனரை அதிலே புருவி த்து, இவர் புலை உடம்பை ஒழித்துப் பிராமண முனிவடிவங்கொண்டு எழுந்து, கனக சபைபிற்புருத்த தமது திருவடிகளை வணங்கிக்கொண்டிருக்கும் பொருட்டி, அருள் செய்தார். இதனால், சிவன் தம்மை வழிபடும் அடியார்கள் கருத்தை முடித்தருளுவர் என்பது, துணியப்படும், “வாயாணை மனத்தாணை மனத்து ணின்ற கருத்தாணைக் கரு த்தறிந்து முடிப்பான் மண்ணைத்—தாயாணைத் தாவெள்ளை யேற்றான் மண்ணைச் சுடர்த் திங்கட் சடையாணைத் தொடர்ந்து நின்ற—தாயாணைத் தவமாய தன்மையாணைத் தலையாய தேவாதி தேவர்க் கென்றுஞ்—சேயாணைத் தென்குடற் நிருவாலவாய்ச் சிவ னடியே சிந்திக்கப் பெற்றே னானே.” என்றார் திருநாவுக்கரசுநாயனார். ஆதலால், சிவபுண்ணியங்களை நாம் செய்வது அருமை என்று விரும்பாதொழிதல் குற்றம் என்பதும், இடைவிடாது விரும்பின், சிவனது திருவருளினால் அது முற்றும் என்பதும், இப்பிறப்பின் முற்றதாயினும் மறுபிறப்பின் முற்றதல் ஒருதலை என்பதும், தெளிக. “கொத்தபய் கயினை. கோக்கி துடங்குட லனவே யன்றே—வந்தமில் காலஞ் செய்த தன் றதுவுமென் றயரக் கண்டு—மித்தநீ யிறந்தார் பேறில் கென்னென் னனர்த னின்றென்—சிர்தையில் கிதுவாச் செத்தார் திருடல் காண்பே னென்றான்.” எனக் கோயிற்புராணத்திற் கூறியவாற்றானும், உணர்க.

திருக்குறிப்புத்தொண்டநாய்குர்புராணம்.

ஏயு மாறுபல் லுயிர்களுக் கெல்லையில் கருணைத்
தரய னூடனி யாயின தலைவரைத் தழுவ
வாபு நான்மறை போற்றநின் றருந்தவம் புரியத்
தூய மாதவஞ் செய்தது தொண்டைநன் னாடு.

(க)

நன்மை நீடிய நடுநிலை யொழுக்கத்து நயந்த
தன்மை மேவிய தலைமைசால் பெருங்குடி தழைப்ப
வன்மை யோங்கெயில் வளம்பதி பயின்றது வரம்பின்
நென்மை மேன்மையி னிகழ்பெருந் தொண்டைநன் னாடு.

(உ)

நற்றி நம்புரி பழையனூர்ச சிறுத்தொண்டர் நவைவந்
துற்ற போதுதம் முயிரையும் வணிகனுக் கொருகாற்
சொற்ற மெய்மையும் தூக்கியச சொல்லையே காக்கப்
பெற்ற மேன்மையி னிகழ்ந்தது பெருந்தொண்டை நாடு.

(ங)

ஆணை யாமென நீறுகண் டடிச்சேர நென்னுஞ்
சேணு லாவு சீர்ச சேரனார் திருமலை நாட்டு
வாணி லாவுபூண் வயவர்கண் மைத்துனக் கேண்மை
பேண நீடிய முறையது பெருந்தொண்டை நாடு.

(ச)

கறைவி ளங்கிய கண்டர்பாற் காதல்செய் முறைமை
நிறைபு ரிந்திட நேரிழை யறம்புரிந் ததனை
பிறைபு ரிஞ்செயிற் பதியில் பெருந்தொண்டை நாட்டு
முறைமை யாமென வுலகினின் மிகுமொழி யுடைத்தால்.

(ஞ)

தாவில் செம்மணி யருவியா றிழிவன சாரல்
பூவில் வண்டினம் புதுநற வருந்துவ புறவம்
வாவி நீள்கயல் வரம்பிற வுகைப்பன மருத
நீவி நித்திலம் பரத்திய ருணக்குவ நெய்தல்.

(சு)

குறவர் பன்மணி யரித்திதை விதைப்பன குறிஞ்சி
கறவை யானிரை மானுடன் பயில்வன கானம்
பறவை தாமரை யிருந்திற வருந்துவ பழனஞ்
சுறவ முண்மருப் பணங்கயர் வனகழிச் சூழல்.

(ஏ)

கொண்டல் வானத்தின் மணிசொரி வனகுல வரைப்பாற்
றண்டு ணர்க்கொன்றை பொன்சொரி வனதள வயற்பால்
வண்டன் முத்தநீர் மண்டுகால் சொரிவன வயற்பாற்
கண்டன் முன்றுறைக் கரிசொரி வனகலங் கடற்பால்.

(அ)

தேனி றைந்தசெந் திணையிடி தருமலைச் சேறர்
பானி றைந்தபுற் பதத்தன மூல்லைநீள் பாடி
தூநெ லன்னொய் கன்னலின் கனியதண் டிறைநூர்
மீனி றைந்தபே ருணவின வேலைவைப் பிடங்கள்.

(இ)

குழல்செய் வண்டினங் குறிஞ்சியாழ் முால்வன குறிஞ்சி
முழவு கார்கொன் முல்லைகண் முகைப்பன முல்லை
மழலை மென்கிளி மருதமர் சேக்கைய மருத
நிழல்செய் கைதெருழ் நெய்தல்வ் கழியன நெய்தல். (௧௦)

மல்கு மப்பெரு நிலங்களில் வரைபுணர் குறிஞ்சி
யெல்லை யெங்கணு மிறவுள ரேனன்முன் வீளைக்கும்
பல்பெ ரும்புனம் பயில்வன படர்சிறைத் தோகை
சொல்லு மப்புனங் காப்பவுஞ் சரிசுழற் றேகை. (௧௧)

அங்கண் வான்மிசை யரம்பையர் கருங்குழற் சுரும்பு
பொங்கு பூண்முலைக் கொடிச்சியர் குழன்முழ்கிப் போகாச
செங்கண் மால்விடை யார்திருக் காளத்தி யென்னு
மங்குல் சூழ்வரை நிலவிய வாழ்வினான் மல்கும். (௧௨)

பேறு வேறுகு ழிமையவ ரரம்பையர் பிறந்து
மாறில் வேடரு மாதரு மாகவே வணங்கு
மாறு சூழ்சடை யண்ணலார் திருவிடைச சுரமுங்
கூறு மேன்மையின் நிக்கதற் றாட்டுவண் குறிஞ்சி. (௧௩)

அம்பொன் வார்குழற் கொடிச்சிய ருடனா மகளிர்
வம்பு லாமலர்ச சூண்படிந் தாடுநீள வரைப்பி
னும்பர் நாயகர் திருக்கழுக் குன்றமு முடைத்தாற்
கொம்பர் வண்டுகுழ குறிஞ்சிசெய் தவங்குறை யுளதோ. (௧௪)

கோல முல்லைபுற குறிஞ்சியு மடுத்தில் விடங்க
ணீல வாட்டபடை நீலிகோட் டங்களு நிரந்து
கால வேனிவிற் கடும்பகற் பொழுதினைப் பற்றிப்
பாலை யுஞ்சொல லாவன வுளபரன முரம்பு. (௧௫)

சொல்லு மெல்லையின் புறத்தன துணர்ச்சரும் பலைக்கும்
பல்பெ ரும்புனற் கானியா றிடையிடை பரந்து
கொல்லை மெல்லினார் குருந்தின்மேற் படர்த்தபூம் பந்தர்
முல்லை மென்புதன் முயலுகைத் தடவருநீண் முல்லை. (௧௬)

பிளவு கொண்டதன் மதிநுதற் பேதைய ரெயிற்றைக்
களவு கொண்டது தளவெனக் களவலர் னுற்று
மனவு கண்டவர் குமுளிறங் கனியுமக் களவைத்
தளவு கண்டெதிர் சிரிப்பன தமக்குமுண் டென்று. (௧௭)

மங்கை யர்க்குவான் விழியினை தோற்றமான் குலங்க
னெங்கு மற்றவ ரிடைக்கிடை மலர்க்கொடி யெங்கு
மங்கண் முல்லையின் ரெய்வமென் றருந்தமி முரைக்குஞ்
செங்கண் மாறொழுஞ் சிவன்மகிழ் திருமுல்லை வாயில். (௧௮)

நீறு சேர்கிரு மேனியர் லிளத்திகழ் முடிமேன்
முறியில் கங்கைதான் வார்குமஞ் சனந்தர வணந்தே
முற நீதரு மொளிமலர்ச் சுவைநமா நகரை
நேத தன்பெரு வைப்பென் விளங்குமா முல்லை. (௧௯)

காச மென்மலர் மங்கிய முல்லைமுழ மருதம்
வீச தெண்டிறை நதிபல மிக்குயர்ந் தோடிப்
பரிசு டைத்தடர் தாமரைப் பழனங்கண் மருங்கும்
பூசல் வன்கரைக் குளங்களு மேரியும் புகுவ.

(20)

துங்க மாதவன் சுரபியின் நிருமுலை சொரிபால்
பொங்கு தீர்த்தமாய் நந்திமால் வரைமிசைப் போந்தே
யங்க ணித்திலஞ் சந்தன மகிலொடு மணிகள்
பங்க யத்தட நிறைப்பவர் திழிவது பாலி

(21)

பின்னா தைவரப பெருகுபால் சொரிமுலை தாய்போன்
மள்ளர் வேனிலின் மணற்றிடா பிசைந்துகை வருட
வெள்ள நீரிரு மருங்குகால் வழிமிதந் தேறிப்
பள்ள நீர்வயற் பருமடை யுடைப்பது பாலி.

(22)

அனைய வாகிய நதிபரந் தகன்பிணை மருங்கிற்
கனைநெ டிம்புன னிறைந்துதிண் கரைப்பெருங் குளங்கள்
புனையி ருங்கடி மதகுவாய் திறந்திடப் புறம்போய
வினைஞ் சார்ப்பொலி யெடுப்பநீர் வழங்குவ வியன்கால்.

(23)

மாறில் வன்பகட் டேர்பல நெருங்கிட வயல்கள
சேறு செய்பவா செந்நெலின் வெண்முளை சிதறி
நாறு வார்ப்பவா பறிப்பவா நடுபவ ரான
வேறு பல்வினை யுடைப்பெருங் கம்பலை மிகுமால்.

(24)

வரும்பு னற்பெருங் கால்களை மறித்திட வாளை
பெருங்கு லைபட விலங்குவ பிறங்குநீர்ப் பழன
நெருங்கு சேற்குல முயாத்துவ நீள்கரைப் படுத்துச
சுருங்கை நீர்வழக கறுப்பன பருவராற் றொகுதி

(25)

தளைத்த டம்பிணை யெழுந்தசெந் தாமரைத் தவிசி
னிளைத்த சூல்வளை கண்படுப் பனவிடை யெங்கும்
விளைத்த பாசொளி விளங்குநீள் விசுமபிடை யூரகோள
வளைத்த மாமதி போன்றுள் மருதநீள் வைப்பு

(26)

ஹகு செந்நெலின் புடையன வுயாகழைக் கருமபு
பூங்க நும்பயன் மிடைவன பூகம்ப பூகப்
பாங்கு நீள்குலைத் தெங்குபைங் கதலிவண் பலவு
துங்கு திங்கனிச குதநீள் வேலிய சோலை.

(27)

நீடு தண்பிணை யுடுத்தநீண் மருங்கின நெல்லின்
கூடு துன்றிய விருக்கைய விருந்தெதிர் கொள்ளும்
பீடு தங்கிய பெருங்குடி மனையறம் பிறங்கு
மாட மோங்கிய மறுகின மல்லன்மு தூர்கள்.

(28)

தொல்லை நான்மறை முதற்பெருங் கலையொலி துவன்றி
யில்ல ரம்புரிந் தாகுதி வேள்வியி லெழுந்த
மங்கு தண்புகை மழைதரு முகிற்குலம் பரப்புஞ்
செல்வ மோங்கிய திருமறை யுயர்செழும் பதிகள்

(29)

௧௭௨ திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனாற்புராணம்.

திது நீங்கிடத் தீக்காலி யாமவு னற்கு
நாதர் தாமருள் புரிந்தது நல்வினைப் பயன்செய்
மாதர் தோன்றிய மரபுடை மறையவர் வல்லம்
பூதி சாதனம் போற்றிய பொற்பினால் விளங்கும்.

(௩௦)

அருவி தந்தசெம் மணிதரும் புறவிலாய் மலரும்
பருவி யோடைக ணிறைந்திழி பாலியின் கரையின்
மருவு கங்கைவாழ் சடையவர் மகிழ்ந்தமாற் பேரூம்
பொருவில் கோயிலுஞ் சூழ்ந்ததப் பூம்பனை மருதம்.

(௩௧)

விரும்பு மேன்மையென் பகர்வது விரிதிரை நதிக
ளருங்க ரைப்பயில் சிவாலய மனேகமு மணைந்து
பருங்கை யானையை புரித்தவ ரிருந்தவப் பாகூர்
மருங்கு சூத்தவம் புரிந்ததன் றோமற்ற மருதம்.

(௩௨)

பூம ரும்புனல் வயற்களம் பாடிய பொருநா
தாம ருங்களை யுடன்றட மென்மலர் மலைந்து
மாம ருங்குதண் ணீழலின் மருதயாழ் முரலங்
காமர் தண்பனைப் புறத்தது கருங்கழி நெய்தல்.

(௩௩)

துய வெண்டுறைப் பரதவர் தொடுபன வலைகள்
சேய நீள்விழிப் பரத்தியர் தொடுபன செருந்தி
யாய பேரளத் தளவர்க ளளப்பன வுப்பு
சாயன் மெல்லிடை யளத்திய ரளப்பன தரளம்.

(௩௪)

கொடுவி னைத்தொழி னுளையர்கள் கொடுபன கொழுமீன்
படும ணற்கரை நுளைச்சியர் கொடுபன பவளர்
தொடுக டற்சங்கு துறையவர் குளிப்பன வவர்தம்
வடுவ கிர்க்கண்மங் கையர்குளிப் பனமணற் கேணி.

(௩௫)

சுழிப்பு னற்கட லோதமுன் சூழ்ந்துகொண் டணிய
வழிக்க ரைப்பொதி பொன்னவிழ்ப் பனமலர்ப் புன்னை
விழிக்கு நெய்தலின் விரைமலர்க் கட்சரும் புண்ணக்
கழிக்க ரைப்பொதி சோறவிழ்ப் பனமடற் கைதை.

(௩௬)

காயல் வன்கரைப் புரைநெறி யடைப்பன கனிமுட்
சேய தண்ணறுஞ் செழுமுகை செறியுமுண் டகங்க
ளாய நுண்மணல் வெண்மையை மறைப்பன வன்னர்
தாய முன்றுறைச் சூழ்குழ் ஞாழலின் ருது.

(௩௭)

வாம்பெ ருந்திரை வளாகமுன் குடியில் வரைப்பிற்
ரூம்ப ரப்பிய கயல்களின் விழிக்கய றவிரக்
காம்பி னேர்வருந் தோளியர் கழிக்கயல் விலைசெய்
தேம்பொ திந்தனின் மழைமென் மொழியசெய் வழியாழ்.

(௩௮)

மருட்கொ டுந்தொழின் மன்னவ னிறக்கிய வரியை
கெருக்கி முன்றிரு லொற்றியூர் நீங்கலென் நெழுது
மொருத்தர் தம்பெருங் கோயிலி னொருபுறஞ் சூழ்ந்
திருப்ப ரப்பைபு முடையதத் திரைக்கடல் வரைப்பு.

(௩௯)

மெய்த ரும்புகழ்த் திருமயி லாபுரி விராகும்
மொய்த யங்குதண் பொழிற்றிரு வான்மியூர் முதலாப்
பைத ரும்பணி யணிந்தவர் பதியெனைப் பலவா
னெய்த லெய்தமுன் செய்தவர் நிறைதவஞ் சிறிதோ.

(சு0)

கோடு கொண்டெழுந் திரைக்கடற் பவளமென் கொழுந்து
மாடு மொய்வரைச் சந்தனச் சினைமிசை வளரு
நீடு நெய்தலுங் குறிஞ்சியும் புணர்நிலம் பலவா
லாடு நீன்கொடி மாடமா மல்லையே யனைய.

(சு1)

மலைவி ழிப்பன வெனவயற் சேல்வரைப் பாறைத்
தலைபு கைப்பவுந் தளைச்செறி விடைநெடுங் கருமாந்
கலைகு திப்பன கரும்பகட் டேர்சிகர்ப் பவுமா
யலைபு னற்பனை குறிஞ்சியோ டனைவன வனைகம்.

(சு2)

புணர்ந்த வானிரைப புறவுடைக் குறுமுபல் பொருப்பி
னனைந்த வான்மதி முயலினை யினமென வனைந்து
மணங்கொள் கொல்லையில் வாகுபோர் மஞ்சென வரைக்க
ரினைந்து முல்லையுங் குறிஞ்சியுங் கலப்பன வெங்கும்.

(சு3)

கவரு மீன்குவை கழியவர் கானவர்க் களித்துச்
சிவலுஞ் சேவலு மாறியுஞ் சிறுகழிச சியர்க்
ளவரையேனலுக் கெயிற்றியர் பவளமுத் தளந்து
முவரி நெய்தலுங் கானமுங் கலந்துள வொழுக்கம்.

(சு4)

அயன றும்புற வினிலிடைச சியரணி நடையும்
வியனெ மிம்பனை யுழத்தியர் சாயலும் விரும்பி
யியலு மன்னமுந் தோகைபு மெதிரெதிா பயில
வயலு முல்லையு மியைவன பலவுள மருங்கு.

(சு5)

மீனா மோதமுன் கொழித்தவெண் டரளமுங் கழுகின்
பாளை யுக்கவும் விரவலிற் பரத்தியர் பனைமென்
றோளு முத்தியர் மகளிர்மா ருடிமுன் நெருக்கு
நீனா நெய்தலு மருதமுங் கலந்துள நிலங்கள்.

(சு6)

ஆய நானிலத் தமைதியிற் றத்தமக் கடுத்த
மேய செய்தொழில் வேறுபல் குலங்களின் விளங்கித்
திய வென்பன கனவினு நீனைவிலாச் சிந்தைத்
ஆய மாந்தர்வாழ் தொண்டைநாட் டியல்புசொல் வரைத்தோ.

(சு7)

இவ்வ ளந்தரு பெருந்திரு நாட்டிடை யென்று
மெய்வ ளந்தரு சிறப்பினு லலகெலாம் வியப்ப
வெவ்வு கங்களு முள்ளதென் றியாவரு மேத்துங்
கைவி ளங்கிய நிலையது காஞ்சிமா நகரம்.

(சு8)

ஆன தொன்னக ரம்பிகை தம்பெரு மானை
மான வர்ச்சனை யாவொரு காலத்து வழிபட்
னை மில்லற மனேகரு முலகுய்ய வைத்த
மேன்மை பூண்டவப் பெருமையை யறிந்தவா விளம்பில்.

(சு9)

கனக திருக்குறிப்புத்தொண்ட நாயனார்பாரணம்.

வெள்ளி மால்வகை கழியில் வீற்றிருந் தருளித்
தஞ்சு வர்ப்புனல் வேணியா ரருள்செய்த் தொழுது
தென்னு வாய்மையி னாகமத் திறனெலாந் தெரிய
வுள்ள வாறுகேட் டருளினு ளுலகையா ளுடையான்.

(10)

எண்ணி லாகம மியம்பிய விறைவர்தாம் விரும்பு
முண்மை யாவது பூசனை யெனவுரைத் தருள
வண்ண லார்தமை யர்ச்சனை புரியவா தரித்தான்
பெண்ணி னல்லவ ளாயின பெருந்தவக் கொழுந்து.

(11)

வேறு.

கங்கை புண்ணிறை காதலை நோக்கி நாய கன்றிரு வுள்ளத்து மகிழ்ந்தே
யங்க் ணெய்திய முறுவலுந் தோன்ற வடித்த தென்கொளின் பாலென வினவ
விக்கு நாதர் மொழிந்தவா கமத்தி னியல்பி னுலனை யர்ச்சனை புரியப்
பொங்கு கின்றதென் னாசையென் றிறைஞ்சிப் போகமார்த்தபூண்மூலியினுள்போற்ற.

தேவ தேவனு மதுதிரு வுள்ளஞ் செய்து தென்றிசை மிக்கசெய் தவத்தால்
யாவ ருந்தனை யடைவது மண்மே லென்று முள்ளது காஞ்சிமற் றதனுண்
மாவ மரந்தநம் மிருக்கையி லீணைந்து மன்னுபூசனை மகிழ்ந்துசெய் வாயென்
தேய வெம்பெரு மாட்டியும் பிரியா விசைவுகொண் டெழுந் தருளுதற் கிசைநதான்.()

ஏத மில்பல யோனியெண் பத்து நான்கு நூறு யிரத்தனுள் வைத்த
பேத மும்புரத் தருளுமக் கருணைப் பிரான்மொ ழிந்தவா கமவழி பேணிப்
போது நீர்மையிற் றொழுதனன் போதப் பொருப்பில் வேந்தனும் விருப்பில் வந்தெய்தி
மாத வம்புரிந் தருளுதற் கமைத்த வளத்தொ ம்பபரி சனங்களை விடுத்தான். (12)

துன்னு பல்லுயிர் வானவர் முதலாச சூழந்துடன் செலக் காஞ்சியி லீணையத்
தன்னை நேர்வரும் பதுமமா நாகந் தம்பிராட்டிதா டலை விசை வைத்தே
யன்னை யாயுல கனைத்தையு மீன்ற யடிய னேனுறை பிலமத னிடைவே
மன்னு கோயில்கொண் டருளுவா யென்ன மலைம டந்தைமற் றதற்கருள புரிந்து. ()

அங்கு மண்ணுல கத்துயிர் தழைப்ப வளவி லின்பத்தி னருட்கரு விரந்தித்
திங்க டங்கிய புரிசடை யார்க்குத் திருந்து பூசனை விரும்பினன் செய்ய
வெங்கு நாடவுந் திருவினை யாட்டா லேக மாமுத லெதிர்ப்படா தொழியப்
பொங்கு மாதவஞ் செய்துகாண் பதற்கே புரிவு செய்தனன் பொன்மலை வல்வி. (13)

கெஞ்ச மீசனைக் காண்பதே விரும்பி நிரந்த ரந்திரு வாக்கினி னிகழ்வ
தஞ்செ முத்துமே யாகவா ளுடைய வம்மை செம்மலர்க் கைகுவித் தருளித்
தஞ்ச மாகிய வருந்தவம் புரியத் தரிப்ப ரேயவ டனிப்பெருங் கணவர்
வஞ்ச நீக்கிய மாவின்மூ லத்தில் வந்து தோன்றினார் மலைமகன் காண. (14)

கண்ட போதிலப் பெருந்தவப் பயனாக கம்ப மேவிய தம்பெரு மானை
வண்டு லாங்குழற் கற்றைமுன் றுழ வணங்கி வந்தெழு மாசைமுன் பொங்கக்
கொண்ட காதலின் விருப்பன் வின்றிக் குறித்த பூசனைக் கொண்கைமேற் கொண்டு
தொண்டை யங்கனி வாயுமை நங்கை னாய வர்ச்சனை தொடங்குதல் புரிவான். (15)

உம்பர் ஈயநர் பூசனைக் கவர்தா முரைத்த வாகமத் துண்மையே தலைநி
றெம்பி ராட்டியர்ச் சனைபுரி வுதனுக் கியல்பில் வாழ்திருச் சேடிய ராண
கொம்பு ஈயநரும் பிடிகைகொண் டுணையக் குலவு மெந்தளி ரடிவினை யொதுங்கி
யம்பி கணகன் மாந்திரு வனத்தி லுள்ள னுதலும் புதுமலர் கொய்ததான். (16)

கொய்த பன்மலர் கம்பைமாநதியிற் குலவு மஞ்சள நிலங்கெய்தப் பூச்சு
செய்த ருங்கொழுந் திபதுபயிசு ணிறைந்த சிந்தையி னீழிய வன்பின்
மெய்த ரும்படி வேண்டின வெல்லாம் வேண்டும் போதிலி னுதல் மெய்ப் பூசை
யெய்த வாகம விதியெலாஞ் செய்தா னுயிர்கள் யாவையு மீன்றவெம் பிதாட்டி. (௧௦)

கரத்த ரும்பய னிதுவென வுணர்ந்து கம்ப மேவிய வும்பர்நா யகர்பா
னிரத்த காதல்செ யுள்ளத்த ளாகி நீடு நன்மைக ளியாவையும் பெருக
வரத்த ரும்பொரு ளாமலை வல்லி மாறி லாவகை மலர்ந்தபே ரன்பாற்
சிரம்ப ணிர்தெழு பூசைநா டோறுந் திருவு ளங்கொளப் பெருகிய தன்றே. (௧௧)

நாத ரும்பெரு விருப்பொடு நயந்து நகை யர்ச்சனை செய்யும் பொழுதிற்
காதன் மிக்கதோர் திருவினை யாட்டிற் கணங்கு றைக்கருள் புரிந்திட வேண்டி
யோத மார்கட லேழுமொன் றுகி யோங்கி வானமு முட்டபட் பரந்து
மீது செல்வது போல்வரக் கம்பை வெள்ள மாந்திரு வுள்ளமுஞ் செய்தார். (௧௨)

அண்ண லாரருள் வெள்ளத்தை நோக்கி யகையற் கண்ணிதம் பெருமான் மேல்
விண்ணெ லாங்கொள வரும்பெரு வெள்ள மீதுவந் துறுமென வெருக் கொண்டு
யுண்ணி லாவிய பதைப் புதுகாத லுடன்றிருக் கையாற் நடுக்க நிலலாமை
தண்ணி லாமலர் வேணியி னுரைத் தழுவிக் கொண்டன டன்னையெயொப்பான். (௧௩)

மலைக் குலக்கொடி பரிவுறு பயத்தான் மாவின் மேவிய தேவநா யகரை
முலைக் குவட்டொடு வுணக்கையா னெருக்கி முறுகு காதலா லிறுகிடத் தழுவசு
சிலைத் தனித்திரு ஁தற்றிரு முலைக்குரு செந்தளிர்க் கரங்க ளுக்குமெத் தெனடே
கொலைக் களிற்றுரி புனைந்ததம் மேனிகுழைந்து காட்டினுர்விழைந்தகொண்கையினுத்.

கம்பர் காதலி தழுவமெய் குழையக கண்டு நிற்பவுஞ் சரிப்பவு மான
வும்ப ரோமுதல் யோனிக னெல்லா முயிரும் யாக்கையு முருகியொன் றுகி
யெம்பி ராட்டிக்கு மெல்லிய ராளு ரென்று மேகம்ப ரென்றெடுத் தேத்த
வம்பு லாமலர் நிறையவிண் பொழியக கம்பை யாறுமுன் வணங்கிய தன்றே. (௧௪)

பூதி யாகிய புனிதநீ ருடிப் பொங்கு கங்கைதோய முடிசசடை புனைந்து
காதில் வெண்குழை கண்டுகை தாழக கலந்த யோகத்தின் மருவிய கருத்தா
லாதி தேவனு ராயுமா தவஞ்செ யவவ ரங்கொலோ வகிலமீன் றளித்த
மாது மெய்ப்பயன் கொடுப்ப வேகொண்டு வீனத் தழும்புடன் முலேசசுவ டணிந்தார்.

கோதி லாவமு தனையவண் முலைக்குக் குழைந்த தம்மண வாளந் கோல
மாது வாழவே காட்டிமு னின்று வரங்கள் வேண்டிவ கொள்கவென் றருள்
வேத காரண ராயவே கம்பர் விரைம லர்ச்செய்ய தாமரைக் கழந்தீ
ழெத நீங்கிய பூசனை முடிந்த தின்மை தானறி விப்பதற் கிறைஞ்சி. (௧௫)

அண்டர் நாயக ரெதிர்கின்று கூறு மளவி னுலஞ்சி யஞ்சலி கூப்பிக்
கொண்ட விறையென் பூசனை யின்னுய குறைந் ரம்பிடக் கொள்கவென் றருள்
வண்டு வாரகுழன் மலைமகள் கமல வதன நோக்கியம் மலர்க்கணெற் றியின்மேன்
முண்ட நீற்றிகின் பூசனை யென்று முடிவ தில்லாசம் பாலென மொழிய. (௧௬)

மாலிலாத விப்பூசனை யென்று மன்ன வெம்பிரான் மகிழ்ந்து கொண் டருளி
வீதிவாத விப்ப தியினு னெல்லா வறமும் யான்செய வஞ்செய வேண்டும்
யெறுசெய வினை திருவடிப் பிழைத்த லொழிய விவ்ருளார் வேண்டின செவியும்
பெருமாதல் பயன் கொடுத்த தருள் பெறவும்வேண்டிமென் றன்பிற் பொழிப்பாண்.

கன்க திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனாபுராணம்.

விடையின் மேல்வர் மலைகள் வேண்ட விரும்பு பூசனை மேவிலீர் நிறுத்தே
யிடைய ருவறம் வளர்க்கும் வித்தாக விகபரத் திரு நாழிநெல் லளித்துக்
கடைய ராகிழ முயர்ந்தவ ராபுல் காஞ்சி வாழ்பவர் தாஞ்செய் தீவினபுந்
தடைபடாது மெய்நெறி யடைவ தற்கார் தவங்க ளாகவு முவந்தருள் செய்தார். ()

எண்ணரும் பெருவரங் கண்முன் பெற்றங் கெம்பி ராட்டி தம்பிரான் மகிழ்ந்தருள
மண்ணின் மேல்வழி பாடுசெய் தருளி மனையறம் பெருக்குங் கருணையினு
ண்ணு மன்னுயிர் யாவையும் பல்க நாடு காதலி னீடிய வாழ்க்கைப்
புண்ணியத் திருக் காமக்கோட் டத்துப் பொலிய முப்பதோ டிரண்டறம் புரக்கும். ()

அலகி னீடவத் தற்பெருஞ் செல்வி யண்டமாந் திருமனைக் கிடுந்திப்
முலகில் வந்துறு பயனறி விக்க வேங்கு நாண்மலர் மூன்றுட னென்று
நிலவ வாண்டினுக் கொருமுறை செய்யு நீடு தொன்மையா னிறைந்த பேருலக
மலர் பெருந்திருக் காமக் கோட்டத்து வைத்த நல்லற மன்னவே மன்னும். (எஉ)

தீங்கு தீர்க்குநர் நீர்த்தங்கள் போற்றுஞ் சிறப்பி னாருந் காமக்கோட் டத்தின்
பாங்கு மூன்றுல கத்தினுள் னோரும் பரவு தீர்த்தமாம் பைப்புனற் கேணி
வாங்கு தெண்டுகர வேலைமே கிலுஞ் வையகந் தனக் கெய்திய படியா
யோங்கு தன்வடி வாய்கிகழ்ந் தென்று முள்ள தொன்றுல காணியென்றுளதால். (எஉ)

அந்தயின்றிநல் லறம்புரிந் தளிக்கு மம்மை தன்றிருக் காமக்கோட் டத்தில்
வந்து சந்திர சூரியர் மீது வழிகொ ளாததன் மருங்குபோ தலினுந்
சந்த மாதிர மயங்கியெம் மருங்குஞ் சாயை மாறிய தன்றிசை மயக்க
மிந்த மாகிலத் தவரெலாங் காண வென்று முள்ளதொன் நின்றுமங் குளதால். (எச)

கன்னி நன்னெடுங் காப்புடை வரைப்பிற் காஞ்சி யாந்திரு நதிக்கரை மருங்கு
சென்னி யிற்பிறை யணிந்தவர் விரும்புந் திருப்பெரும் பெயரிருக் கையிற் நிகழ்ந்து
மன்னு வெங்கதிர் மீதெழும் போது மறித்து மேல்கடற் றலைவிழும் போதுந்
தன்னி ழற்பிரி யாதவண் காஞ்சித் தான மேவிய மேன்மையு முடைத்தால். (எடு)

மறைக ளாற்றுதித் தருந்தவம் புரிந்து மாறி லாகிய மந்தலை சின்று
முறைமை யால்வரும் பூசனை செய்ய முனிவர் வானவர் முதலுயி ரெல்லா
நிறைபு மன்பினு லர்ச்சனை செய்ய நீடு காமங்க ளவரவர்க் கருளி
யிறைவர் தாமகிழ்ந் தருளிய தளிக ளெண்ணி றந்தவத் திருநக ரெல்லே. (எக)

மன்னு கின்றவத் திருநகர் வரைப்பின் மண்ணின் மிக்கதோர் நன்மையி னாலே
துன்னும் யானையைத் துற்றில் வாழமுயன்முன் தூக்கவெய்தியதொலவிலுக்கத்தாற்
றன்னி லத்துகின் நகற்றுதல் செய்யுந் தான மன்றியுந் தனுவெழும் தாணி
யெந்தி லத்தினுங் காண்பரு மிறவாத் தானமென் றிவை யியல்பினி லுடைத்தால். ()

நண்டு தீவினை யாவையு நீக்கி யின்பமே தரும் புண்ணிய தீர்த்தம்
வேண்டி னாந்தமக் கிட்ட சித்தியதாய் விளங்கு தீர்த்தநன் மங்கல தீர்த்த
நீண்ட காப்புடைத் தீர்த்த மூன்றுலகி னிகழ்ந்த சாருவ தீர்த்தமு முதலா
ளாண்டு நீடிய தீர்த்த மெண்ணிலவு மமரர் நாட்டவ ராடுத லொழியார். (எஅ)

தான தொன்றினின் மூன்றுபு மலருந் தமனி யச்செழுந் தாமரைத் தடமு
நீள வார்புனல் குடதிசை யோடி நீர்க் ரக்குமா நதியுட னீடு
நாள் லர்த்தசெய் குவளைபைங் கமல கண்ப கற்றறம் பாடல மன்றிக்
காள் மேக மொப் பாளுறை வரைப்பிற் கண்ப டாதகா யாப்புனி புளதால். (எக)

क६६

90)

(৭৫)

(७३)

(24)

(44)

வேறு.

(2/3)

(५४)

தனைய வாடும்.

கனம் திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனார்புகாரம்.

மாறுபெற வரும் கனக தாடீடு மணிமறகு கொடுத்தருளும் வளத்தில் வந்த வாறுபயி லாவண விதிவென்று மற்ற மமைந்தாக ரணிவரைக ண்டெவு போத்திச் சுதிர்பு நவகண்ட மன்றி மல்கக் கொண்ட வனேகல் கண்ட மாகியன்ன வேறெரு மன்னுலகு தனிவளதா லென்ன விளங்கியுமா லோகநில மேலிற் நன்றே.

பாகமருங் கிருபுடைபு முயர்ந்து நீண்ட படரொளி மாளிகை நிரைகள் பயின் மென் கூத்தற், ரோகையர்தங் குழாமலையத் துக்கு முத்தின் சுடர்க்கோவைக் குளிர் நீர்மை துதைத் வீதி, மாகமிடை யொளிதழைப்ப மன்னி நீடு மருங்குதா ரகையிலய வரம்பில் வண்ண, மேகமிடை கிழித்தொழுஞ்சுத் தெய்வக் கங்கை மேனதிகன்பலமண் மேல் விளங்கி யொக்கும். (க0)

கிளரொளிச் செங்கனக மயந்தானும் மாடுகீழ் நிலையோர் நீலச் சோபானம் பூணக் கொள வமைத்து மீதொருபாற் கண்ணசாலை குலவயிரத் தாலமைத்த கொள்கையாலே யளவில் சுடர்ப் பிறம்பானார் தம்மைத் தேடி யகழ்ந்தேன மாளுனு மன்னமாகி வளர்விசும் பிலெழுந் தானும் போலநீடு மாளிகையு முளமற்று மறுகு தோறும். (க1)

மின்பொலிபன் மணிமிடைந்த தவள மாட மீசைப்பயில்சர் திரகார்தம் விசும் பின் மீது, பொன்புரையுஞ் செக்கர்கிறப் பொழுது தோன்றும் புனிற்றமதி கண்ணு கிப பொழிந்த நீரால், வன்புலியி னுரியாடைத் திருவே கம்பர் வளர்ச்சடைபு மிளம்பி றையுக் கண்டு கும்பி-, டன்புருகி மெய்பொழியக் கண்ணீர்வாரு மடியவரு மனைய வுள வலகி லாத. (க2)

முகிலுரிஞ்சு வகொடிதொடுத்த முடிய வாகு முழுப்பளிங்கின் மாளிகைகண் முற்றுஞ் சுற்று, நிகரிற்சரா சரங்கனெல்லா நிழலி னாலே நிறைதலினு னிறைதவஞ்செ யிமையப் பாவை, நகிலுழுத சுவகிம்வளைத் தழும்பும் பூண்ட நாயகனார் நான்முகநீ ருப்படைக்க நல்கு, மகிலயோ னிகனெல்லா மமைத்து வைத்த வரும்பெரும்பன் டாரநில யனைய வாகும். (க3)

பொற்களப மாளிகைமேன் முன்றினின்ற பூங்கழங்கு மணிப பந்தம் போற்றி யாடும் விற்புருவக் கொடிமடவார் கலன்கள் சிந்தி விழுவனவங் கெழுவுதுணை மேவு மாத ரற்புமுதிர் கலவியினிற் பரிந்துசிந்து மணிமணிசேசே டியர்தொகுக்கு மவையு மாகி நற்கனக மழையன்றிக் காஞ்சியெல்லை நவமணிமா ரியும் பொழியு நாளு நாளும். (க4)

பூமகனாக் குறைபுனெனத் தகைய வான பொன்மாடத் தரமியககள் பொலிய நின்று, மாமகரக் குழைமகளிர் மைந்த ரங்கண் வந்தேறு முன்னுநீர் வண்ட லாடத், தாமணிப்பொன் புனைநாளத் துருத்தி வீசஞ் சுடர்விடுசெய குங்குமநீர்த் துவலை தோய்ந்த, காமர்மணி நாசிகையின் மருவகு தவருவ கருமுகில்கள் செம்முகில்க ளாகிக் காட்டும். (க5)

இமமலிய வெடுத்தெருடு வரைகள் போல விலங்குகதைத் தவளமா ளிகைநீள் கோட்டுச், சிமையடையுஞ் சோபான நிரையும் விண்ணுந் தெரிவரிய தூய்மையினு லவற்றுட் சேர்ந்து, தமர்களுட னிழிந்தேறு மைந்தர் மாதர் தங்கனையும் விசும்பிடை நின் நிழியா கிற்று, மமரையு மரமகளிர் தமையும் வெவவே றறிவரிதாந் தகைமை யன வநேக மங்கன். (க6)

ஆரவசெடுத் தேர்வீதி யருகு மாடத் தனிமணிக்கோ புரத்தயலே வியல்வாய் நீண்ட, விரவுமா கதச்சோதி வேதித் திண்ணை விளிம்பினுனிதுளும்ப முறைப்படிமீ தேறுங், ஆரவருங் குழம்மடவா ரடியி லூட்டுங் குழம்பித்தச் செம்புஞ்சின் சுவட் டிக் கோலம், பாவைசெடுத் தாங்கியிசை விளங்கித் தோன்றும் பவணகனத் தனிநீரையு லவரும் பாவகர், (க7)

வெம்புரினக் களிற்றதிரவு மாலி னார்ப்பும் வியனெடுத்தேர்ச் காலிசைப்பும் விழாவருத, வம்பொன்மணி வீதிகளி லாங்கு லாடு மரிவையர் து புரவொலியோட டமையு மிம்ப, ரும்பரினார் திரன்களிற்றின் முழக்குந் தெய்வ வயநீரவி மாக்கலிப்பு மயனார் தித்தேர், பம்பிசையும் விமானத்து னாடுந் தெய்வப் பாவையார் புரவரவத் துடனே பல்ரும். (௧௮)

அருமறையந் தணர்மன்னு மிருக்கை யான வாகுதியின் புகையடுத்த வம்பொன் மாடப், பெருமறுகு தொறும்வேள்விச சால யெங்கும் பெறுமலிப்பா கங்கொடுக் கும் பெற்றி மேலோர், வருமுறைமை யழைத்துவிடு மந்திரமெம் மருங்கும் வான வர்நா யகர்திருவே கம்பர் முன்றிற், நிருமலிபொற் கோபுரத்து நெருங்கு மெல்லாத் தேவரையு மணித்தாகக் கொண்டு செல்லும். (௧௯)

அரசர்குலப் பெருந்தெருவுந் தெற்றி முற்றத் தாயுதங்கள் பயிலும்விய விடநு மங்கண், புராசைமதக் கரிகளொடு புரவியேறும் பொற்புடைய வீதிகளும் பொலிய வெங்கும், விரைசெய்நறுந் தொடையலங்கற் குமரர் செய்யும் வியப்புறுசெய் தொழில் கண்டு விஞ்சை விண்ணோர், சிரைசெறியும் விமானவூர் திகளின்மேலு நிலமிசையும் பலமுறைபு நிரந்து நீங்கார். (௨௦)

வெயிலுமிழும் பன்மணிப்பூண் வணிக மாக்கள் விரவுநிதி வளம்பெருக்கும் வெறுக்கை மிக்க, வயினிலவு மணிக்கடைமா ககர்க ளெல்லாம் வனப்புடைய பொரு டுருவங்கண் மலித லாலே, கயிலைமலை யார்கசசி யாலயங்கள் பலவுங் கம்பமுமே வியதன்மை கண்டு போற்றப், பயிலுமுருப் பலகொண்டு சிதிக்கோண் நங்கப் பயில னகா புரிவகுத்த பரிசு காட்டும். (௨௧)

விழவுமலி திருக்காஞ்சி வரைப்பின் வேளாண் விழுக்குடிமைப் பெருஞ்செல்வர் விளங்கும் வேணி, மழவிளவெண் டிங்கள்புனை கம்பர் செம்பொன் மலைவல்லிக் களி த்தவள னுணவின் மூலந், தொழவுலகு பெறுமவடா னருளப் பெற்றுத் தொன்னில த்து மன்னுபயிர் வேத வாய்மை, யுறவுதொழி லாற்பெருக்கி யுயிர்க ளெல்லா மோங்க வருந் தருமவினைக் குளரா லென்றும். (௨௨)

ஓங்கியநாற் குலத்தொவ்வாப் புணர்விற் நம்மி லுயர்ந்தனவு மிழிந்தனவு மாண சாதி, தாங்குமுயிப் பிறந்தகுலபேத மெல்லார் தந்தகைமைக் கேற்றதனி யிடங்கண் மேலி, யாங்குசிறை கிளைப்பின்று மரபி னுற்ற வடுத்தவினைத் தொழின்முறைமை வழாமை நீடு, பாங்குவள நிருக்கைநிலை பலவு மெல்லாம் பண்புநீ டியவுரிமைப் பால வன்றே. (௨௩)

வேறு.

ஆதி மூதெ யிலந்கர் மன்னிய, சோதி நீண்மணித் தூபமுந் தீபமுங் கோதில் பல்லிய முங்கொடி யும்பயில், வீதி நாளா மொழியா விழாவணி. (௨௪)

வாயி லெங்கணுந் தோரண மாமதின், ஞாயி லெங்கணுஞ் சூழ்முகி னுண்மதி தோயி லெங்கணு மங்கலந் தொண்டர்சூழ், கோயி லெங்கணு மும்பர் குலக்குழாம். (௨௫)

வேத வேதியர் வேள்வியே தியன, மாத ரோதி மலரே பணியன 'காதல் வீதிவி லக்கே கவலைய, குத மாதவி யேபுறஞ் சூழ்வன. (௨௬)

சாய லார்க ணுசப்பே தளர்வன, வாய மாடக் கொடியே யசைவன சேய வோடைக் களிதே திகைப்பன, பாய சோலைத் தருவே பயத்தன. (௨௭)

அண்ண லன்பான் பேமுன ரார்த்தன, தண்ண றுஞ்செழுந் தாதே துகள்வண் டுண்ண நீண்மணி மாலையே தாழ்வன, வெண்ணில் குங்குஞ்ச் சேறேயி முக்கின. (௨௮)

1460 திருக்குறையுத்தரணை நாயனார்புராணம்.

வென்றி வானவர் தாமரை யாடது, மென்று முன்னவர் காறு மியற்கையு
கன்று முன்னத்து கண்ணின் வேட்கை, கொன்று மங்கொழி யாவகை யுய்ப்பது.()

பூங்க டர்தவர் காஞ்சி பூம்புகழ், பரம்பு நீன்புல னம்பதி னுன்கினும்
வரம்பில் போக வனப்பின் வனமெலா, நிரம்பு கொள்கல மென்ன நிறைந்ததால். ()

வேறு.

அவ்வகைய திருநகர மதன்கனெரு மருங்குறையா
ரிவ்வுலகிற் பிறப்பினு லேகாலிக் குலத்துளளார்
செவலியவன் புடைமனத்தார் சிலத்தி னெறிநின்றார்
மைவிரவு கண்டாடி வழித்தொண்ட ருளரானார். (ககக)

மண்ணினியிசை வந்ததற்பின் மனமுதலா யினமூன்று
மண்ணலார் சேவடியின் சார்வாக வணவிபபார்
புண்ணியமெய்த் தொண்டர்கிருக குறிப்பறிந்து போற்றுநிலை
திண்மையினுற் திருக்குறிப்புத் தொண்டரெனுஞ் சிறப்பினார். (ககஉ)

தேரோலிக்க மாவொலிக்கத் திசையொலிக்கும் புகழ்க்காஞ்சி
பூரொலிக்கும் பெருவண்ணு ரொனவொண்ண வுண்மையினார்
நீரொலிக்க வராவிரைக்க நிலாமுகிழ்க்குந் திருமுடியார்
பேரொலிக்க வருகுமவர்க் கொலிப்பர்பெரு விருப்பினெடும். (ககஉ)

தேசுடைய மலர்க்கமலச சேவடியா ரடியார்தந்
துசுடைய துகண்மாசு கழிப்பார்போற் றொல்லிலை
யாசுடைய மலமூன்று மணையவரும் பெரும்பிறவி
மாசுதனை விடக்கழித்து வருநாளி லங்கொருநாள. (ககச)

பொன்னிமையப் பொருப்பரையன் பயந்தருளும் பூங்கொடித்
னன்னிலைமை யன்றாகக்க வெழுந்தருளு நம்பெருமான்
றன்னுடைய வடியவர்தந் தனித்தொண்டர் தம்முடைய
வந்திலைமை கண்டன்பர்க் கருள்புரிவான் வந்தனைவார். (ககடு)

சீதமலி காலத்துத் திருக்குறிப்புத் தொண்டர்பா
லாதுலராய் மெலிநது நிக வழுக்கடைந்த கந்தையுடன்
மாதவவே டந்தாகுகி மாலறியா மலரடிகள்
கோதடையா மனத்தவர்முன் குறுநடைகள் கொள்க்குறுகி. (ககசு)

திருமேனி வெண்ணீறு திகழுகொளிருங் கோலத்துக்
கருமேக மெனவழுக்குக் கந்தையுட் னெழுந்தருளி
வருமேனி யருந்தவரைக் கண்மென மகிழ்த்தெதிர்கொண்
டுருமேவு மயிர்ப்புளக முனாவாகப் பணிந்தெழுந்தார். (ககஎ)

எய்துமவர் குறிப்பறிந்தே யின்மொழிகள பலமொழிந்து
செய்தவத்தீர் திருமேனி யினைத்திருந்த தென்னென்று
கைதொழுது கந்தையினைத் தந்தருளும் கழுவவென
மைதிகழ்கண் டங்கரத்த மாதவத்தோ ருள்செய்வார். (ககஅ)

இக்கந்தை யழுக்கேறி யெடுக்கவொரு தெனிலும்யான்
மெய்க்கொண்ட குளிர்க்குடைந்து விடமாட்டேன் மேல்கடற்பா
ல்க்குன்றம் வெங்கதிரோ ணிணைவதன்முன் நருவிரேற்
லுக்கொண்டு போயொலித்துக் கொடுவாரும் கடிதென்றார். (ககஈ)

திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனார்புராணம்.

கூ.

தந்தருந மிகச்சுந்தை தாழாதே யொலித்துமக்கின்
றந்திபெ வதன்முன்னர் தருகின்றே னெனவவருந்
சுந்தையிது வெலித்துணக்கிக் கடிதின்றே தாரீரே
லிந்தடிடற் றிடர்செய்தீ ரென்றுகொடுத்தேகினூர்.

(கஉ௦)

குறித்தபொழு தேயொலித்துக் கொடுப்பதற்குக் கொடுபோந்து
வெறித்தடரீர்த் துறையின்கண் மாசெறிந்து மிகப்புழுக்கிப்
பிறித்தொலிக்கப் புழுமளவிற் பெரும்பகல்போய்ப் பின்பகலாய்
மறிக்கரத்தார் திருவருளான் மழையெழுந்து பொழிந்திமொல்.

(கஉ௧)

திசைமயங்க வெளியடைத்த செறிமுகிலின் குழாயிடைந்து
யிசைசொரியும் புனற்றூரை விழிநுழையா வகையிடைய
வசைவுடைய மனத்தன்ப ரறிவுமறந் தருந்தவர்பா
லிசைவுகினைந் தமிழ்நினியா நென்செய்கே நெனநின்றார்.

(கஉ௨)

ஓவாதே பொழியுமழை யொருகால்விட் டொழியுமெனக்
காவாலி திருத்தொண்டர் தனிநின்றார் விடக்காணார்
மேவார்போற் கங்குல்வர மெய்குளிரும் விழுத்தவர்பா
லாவாவென் குற்றேவ லழிந்தவா வெனவிழுந்தார்.

(கஉ௩)

விழுந்தமழை யொழியாது மெய்த்தவர்சொல் லியவெல்லை
கழிந்ததுமுன் பொலித்துமனைக் காற்றேற்க வறிந்திலென்
செழுந்தவர்தந் திருமேனி குளிக்காணுந் தீங்கிழைத்த
தொழும்பனேற் கினியிதுவே செயலென்று துணிந்தெழுவார்.

(கஉ௪)

சுந்தைபுடைத் திடவெற்றுங் கற்பாறை மிசைத்தலையைச
சிந்தவெடுத் தெற்றுவனென் றணைந்துசெழும் பாறையிசைத்
தந்தலையைப் புடைத்தெற்ற வப்பாறை தன்மருங்கு
வந்தெழுந்து பிடித்ததணி ஷ்ளைத்தழும்பர் மலர்ச்செங்கை.

(கஉ௫)

வானிறைந்த புனன்மழைபோய் மலர்மழையா யிடமருங்கு
தேனிறைந்த மலரிதழித் திருமுடியார் பொருவிடையின்
மேனிறைந்த துணைவியொடும் வெளியின்றார் மெய்த்தொண்டர்
தானிறைந்த வன்புருகக் கைதொழுது தனிநின்றார்.

(கஉ௬)

முன்னவரை நேர்நோக்கி முக்கண்ணர் மூவுலகு
சின்னிலைமை யறிவித்தோ நீயுயினி நீடியநம்
மன்னுலகு பிரியாது வைகுவா யெனவருளி
யங்கிலையே யெழுந்தருளி யணியேகாம் பரமணைந்தார்.

(கஉ௭)

சீர்நிலவு திருக்குறிப்புத் தொண்டர் திருத் தொழில்போற்றிப்
பார்குலவத் தந்தைதா ளறவெறிந்தார் பரிசுரைக்கேன்
பேரருளின் மெய்த்தொண்டர் பித்தனெனப் பிதற்றுதலா
லாருலகி லிதனுண்மை யறிந்துரைக்க விசைந்தெழுவார்.

(கஉ௮)

திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனார்புராண முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - க, உ, சு, ௦.

சு ச ன ம்.

சிவனடியார்களுக்குக் குறிப்பறிந்து தொண்டு செய்தல்.

பசுபதியாகிய சிவனே தமக்கு உறவு எனத் துணிந்த மெய்புணர்வுடையோர் குடும்பத்தோடு கூடி இருப்பினும், உயிர்ச்சார்பு பொருட்சார்புகளினும் சீரத்தினும் சிறிதும் பற்று வையாது, சிவனிடத்தே இடையறாத மெய்யன்புடையாராகி, தமது மனம் வாக்குக் காயம் என்னும் மூன்றும் அவருக்குத் திருத்தொண்டு செய்தற்பொருட்டே கிடைத்தமையால், அம்மூன்றையும் அவரது தொண்டிற்கே ஆக்கி ஒழுகுவர். ஆசை அற்றாரே முத்தி பெறுவர் என்பது “மண்ணினுந் தனத்தினு மனைக்கு வாய்த்த நற்—பெண்ணினு மகவிலும் பெரிய பேரினுந்—துண்ணென விழைவினைத் துறந்த ஞாயரே—விண்ணினு மின்புடன் விளங்கி மேவுவார்.” “ஆக்கையிற் றயர்பெரி தற்ப மின்பமென்—ருக்கையை யறவெறுத் தார்வல் கூர்வரே—லாக்கையினாகியே முத்த னுக்கவ—லாக்கையுந் துயரமு மறுப்ப னுணையால்.” என்னும் சிவதருமோத்தரச் செய் புன்களால் உணர்க. மனம் முதலிய மூன்றும் சிவனுக்குத் தொண்டு செய்தற் பொருட்டே கிடைத்தன என்பது “வாழ்த்த வாயு நினைக்க மடநெஞ்சுந்—தாழ்க்கச் சென்னியுந் தந்த தலைவினைச்—சூழ்த்த மாமலர் ஞாலித் துதியாதே—வீழ்த்த வாலிணையே னெடுங் காலமே.” என்னும் திருநாவுக்கரசுநாயனார் தேவாரத்தான் அறிக. இவ்வாறு ஒழுகும் பெருந்தன்மையினர் சிவனடியாரைச் சிவன் எனவே கண்டு, வணங்கி, அவர் குறிப்பறிந்து, அவருக்குத் தம்மால் இயலும் தொண்டை வழுபாது செய்தலே தமக்குச் செல்வம் எனக்கொள்வர். “சிவநேசர் பாதம் வணங்கிச் சிறக்க—வவரேவல் செய்க வறிந்து.” என்னும் சைவசமயநெறித் திருக்குறளானும் உணர்க.

இவ்வாறு பிரபஞ்ச வையாக்கியமும் சிவபத்தியும் உடையராய், சிவனடியார் களுக்குக் குறிப்பறிந்து தொண்டு செய்தமையான் மிகச் சிறப்புற்றவர் இத்திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனார். இவர் மனம் முதலிய மூன்றும் சிவன் பணிக்கே ஆக்கினார் என்பது “மண்ணினிமிசை வந்ததற்பின் மனமுதலா யினமூன்று—மண்ணலார் சேவ டியின் சார்வாக வண்ணிப்பார்.” என்பதனாலும், சிவனடியார்களுக்குக் குறிப்பறிந்து தொண்டுசெய்தார் என்பது “புண்ணியமெய்த் தொண்டர்திருக் குறிப்பறிந்து போற் றுநிலத்—திண்மையினுற் றிருக்குறிப்புத் தொண்டரெனுஞ் சிறப்பினார்.” என்பதனாலும், இங்கே உணர்த்தப்பட்டன. இந்நாயனார், தாம் ஏகாலியராதலின், சிவனடியார் களுக்குச் சிரத்தையோடு வஸ்திரம் ஒலித்துக் கொடுத்தலே முக்கியத் தொண்டாகக் கொண்டனர். இவர் இத்தொண்டைச் சிரத்தையோடு செய்தார் என்பதும், குடும்பத் தோடு கூடி யிருந்தும் வாசனை மாண்டு நின்றார் என்பதும், இவர் அடியார் வேடங் கிகாண்டு வந்த பரமசிவனுக்குத் தாம் குறித்த காலத்தில் கந்தை ஒலித்து உலர்த்திக் கொடுக்க இயலாமையாற் பதைப்புற்று, வஸ்திரங்களைப் புடைக்கும் கற்பாறையிலே தமது தலையை எற்றினமையாலே, செவலிதிற்றுணியப்படும். இவரது மெய்யன்பினு லாகிய இச்செயற்கருஞ்செயலைத் தரிக்கலாற்றாமையானன்றோ, கிருபாசமுத்திரமா கிய சிவன் அக்கற்பாறையின் பக்கத்திலே தமது திருக்கரத்தைத் தோற்றுவித்து, இவரைப்பிடித்தருளி, பின் இவருக்கு இடபாருடாய் வெளிப்பாட்டி, முத்திகொடுத்தருளினார். சர்வான்மாக்களும் தம்மாட்டி மெய்யன்பு செய்து உய்தல் வேண்டும் என் னும் பெருங்கருணையினுலன்றோ, சிவன் இவரது அன்பின் செயலை மூவுலகத்திற்கும் அறிவித்தார். ஐயையோ! இது கண்டும், சிவனிடத்தே சிறிதும் அன்புசெய்யாது காணுநீ விண்ணாகப் போக்கும் எம்போலிகளது அறியாமை இருந்தபடி என்னை!

சண்டேசுரநாயனாற்புராணம்.

பூர்தன் பொன்னி யெந்நாளும் பொய்யா தனிக்கும் புனனுட்டு
வாய்ந்த மண்ணித் தென்கரையின் மன்ன முன்னுள் வரைகிழிய
வேந்து மயில்வே னிலைகாட்டி யிமையோ ரிகல்வெம் பகைகடக்குஞ்
சேர்த னளித்த திருமறையோர் மூனார் செல்வச் சேய்ஞ்ஞார்.

(க)

செம்மை வெண்ணீர் றெருமையினு ரிரண்டு பிறப்பின் சிறப்பினார்
மும்மைத் தழலோம் பியநெறியார் நான்கு வேத முறைபயின்றார்
தம்மை யைந்து புலனும்தின் செல்லுந் தகையா ருதொழிலின்
மெய்மை யொழுக்க மேழுலகும் போற்று மறையோர் விளங்குவது.

(உ)

கோதின் மானரோற் புரிமுத்துல் குலவு மார்பிற் குழைக்குமி
யோது புடைசூழ் சிறுவர்களு முதவும் பெருமை யாசானும்
போதின் விளங்குந் தாரகையு மதியும் போலப் புணர்மடங்கண்
மீது முழங்கு முகிலொதுங்க வேத வொலிகண் முழங்குவன.

(ஊ)

யாக நிலவுஞ் சாலைதொறு மறையோ ரீந்த வலியுணவின்
பாக நுகர வருமாலு மயனு மூரும் படர்சிறைப்புண்
மாக மிகந்து வந்திருக்குஞ் சேக்கை யெனவுமவா னவர்கோ
ளுக மணையுங் கந்தெனவு நாட்டும் பூப வீட்டமுள.

(ஈ)

தீம்பா லொழுகப் பொழுதுதொறு மோம தேனுச் செல்வனவுந்
தாம்பா டியசா மங்கணிப்போர் சயிதை யிடக்கொண் டணைவனவும்
பூம்பா சடைநீர்த் தடமூழ்கி மறையோர் மகளிர் புகுவனவு
மாம்பான் மையினில் விளங்குவன வணிகீண் மறுகு பலவுமுள.

(இ)

வாழ்பொற் பதிமற் றதன்மருங்கு மண்ணித் திரைகள் வயல்வரம்பின்
ளுள்விற் றறனஞ் சொரிஞ்லைப்பாற் சமைத்த யாகத் தடஞ்சாலை
சூழ்வைப் பிடங்க ணெருங்கியுள தொடங்கு சடங்கு முடித்தேறும்
வேள்வித் தலைவர் பெருந்தேர்கள் விண்ணோ ரோறும் விமானங்கள்.

(ஐ)

மடையிற் கழுநீர் செழுநீர் சூழ்வயலிற் சாலிக் கதிர்க்கற்கை
புடையிற் சுரும்பு மிடைகமுகு புனலிற் பரம்பு பூம்பாளீ
யடையிற் பயிலுந் தாமரைநீ ளலரிற் றுயிலும் நயல்கள் வழி
நடையிற் படர்மென் கொடிமெனவ னனையிற் றிகழுஞ் சினைக்காஞ்சி.

(எ)

சென்னி யபயன் குலோத்துங்க சோழன் நிலைத் திருவெல்லை
பொன்னின் மயமாக் கியவளவர் போரே நென்றும் புலிகாக்கு
மன்னர் பெருமா னநாயன் வருந்தொன் மரபின் முடிசூட்டுந்
தன்மை நிலவு பதியைந்தி னென்றாய் நீடுந் தகைத்தவ்வுந்.

(அ)

பண்ணின் பயனு நல்லிசையும் பாலின் பயனு மின்சவைபுழ்
சண்ணின் பயனும் பெருகொளியுங் கருத்தின் பயனு மெழுத்தஞ்சும்
விண்ணின் பயனும் பொழிமழையும் வேதப் பயனுஞ் சைவமும்போன்
மண்ணின் பயனு மப்பதியின் வளத்தின் பெருமை வரம்புடைத்தோ,

(ஐ)

பெருமை பிறங்கு மப்பதியின் மறையோர் தம்முட் பெருமனைவர்த்
தரும் நிலவு காசிபகோத் திரத்துத் தலைமை சான்மரபி
வருமை மணிபு மனித்தனுவே கஞ்சு மனிக்கு மரவுபோ
வருமை வினைக்கு மொருவடிவா மெச்ச தத்த னுனனுண்.

(௪௦)

மற்ற மறையோன் நிருமனைவி வாய்ந்த மரபின் வந்துகித்தான்
சுற்றம் விரும்பு மில்வாழ்க்கைத் தொழிலா ஞாலநிற் றுணைப்புதல்வந்
பெற்று விளங்குந் தவஞ்செய்தாள் பெறும்பே நெல்லைப் பயன்பெறுவான்
பற்றை யெறியும் பற்றுவரச் சார்பா யுள்ள பவித்திரையாம்.

(௪௧)

நன்றி புரியு மவர்தம்பா னன்மை மறையின் றுறைவிளங்க
வென்று மறையோர் குலம்பெருக வேழு புவனங் கஞய்யய
மன்றி னடஞ்செய் பவர்கைவ வாய்மை வளர மாதவத்தோர்
வென்றி விளங்க வந்துதயஞ் செய்தார் விசார சருமனார்.

(௪௨)

ஐந்து வருட மவர்க் கணைய வங்கமாறு முடனிறைந்த
சந்த மறைக ளுட்படமுன் றிலைவர் மொழிந்த வாகமங்கண்
முந்தை யறிவின் றொடர்ச்சியினுன் முகைக்கு மலரின் வாசம்போற்
சிந்தை மலர வுடன்மலருஞ் செவ்வி யுணர்வு சிறந்ததால்.

(௪௩)

கிகழு முறைமை யாண்டேழு நிரம்பும் பருவம் வந்தெய்தப்
புகழும் பெருமை யுபநயனப் பொருவில் சடங்கு முடித்தறிவி
னிகழு நெறிய வல்லாத வெல்லா மியைந்த வெனினுந்தந்
கிகழு மரபி னேதுவிக்குஞ் செய்கை பயந்தார் செய்வித்தார்.

(௪௪)

குலவு மறையும் பலகிலையும் கொளுத்து வதன்முன் கொண்டமைந்த
நிலவு முணர்வின் நிறங்கண்டு நிறுவு மறையோ ரதிசயித்தா
ரலகில் கலையின் பொருட்கெல்லை யாடுங் கழலே யெனக்கொண்ட
செவவு மிகுந்த சிந்தையினிற் நெளிந்தார் சிறிய பெருந்தகையார்.

(௪௫)

நடமே புரியுஞ் சேவடியார் நம்மை யுடையா ரெனுமெய்மை
யுடனே தோன்று முணர்வின் க ணையியா தூறும் வழியன்பின்
சுடனே யியல்பாய் முயற்றிவருங் காதன் மேன்மே லெழுங்கருத்தின்
நிடநோர் நிற்குஞ் செம்மலார் திகழு நாளி லாங்கொருநாள்.

(௪௬)

ஓது கிடையி னுடன்போவா ஞாந னிரையி னுடன்புக்
போது மற்றங் கொருபுனிற்று போற்று மவன்மேன் மருப்போச்ச
யாது மென்றுங் கூசாதே யெடுத்த கோல்கொண் டவன்புடைப்ப
மீது சென்று மிகும் பரிவால் வெகுண்டு விலக்கி மெய்யுணர்ந்து.

(௪௭)

பாவங் கலை ளாகமதூற் பரப்பின் றொகுதி பான்மையினுன்
மேவும் பெருமை யருமறைகண் மூல மாக விளங்குலகில்
யாவந் தெளிந்த பொருணிலையே யெய்த வுணர்ந்த வுள்ளத்தா
லாவின் பெருமை புள்ளபடி யறிந்தா ராயந் கருள்செய்வார்.

(௪௮)

தங்கு மகில யோனிகட்டு மேலாம் பெருமைத் தகைமையன்
பொங்கு புனித தீர்த்தங்க ளெல்லா மென்றும் பொருந்துவன்
தங்க வம்மா திருமுனிவர் கண்க்கன் சூழ்த்த பிரியாத
அங்க மனைத்துத் தாழுடைப வல்ல கேட்கல் லாளின்கன்.

(௪௯)

ஆய சிறப்பி னாற்பெற்ற வன்றே மன்று ணடம்புரிபு
காய னார்க்கு வளர்மதிபு கதிபு நருவெண் டலைத்தொடையு
மேய வேணித் திருமுடிமேல் விரும்பி யாடி யருளுதற்குத்
தாய திருமஞ் சனமைந்து மளிக்கு முரிமை சுரபிகடாம். (௨௦)

சீல முடைய கோக்குலங்கள் சிறக்குந் தகைமைத் தேவருடன்
கால முழுது முலகனைத்துங் காக்கு முதற்கா ரணராரு
நீல கண்டர் செய்யசடை நிருத்தர் சாத்து நிறுதரு
மூல மவதா ரஞ்செய்யு முர்த்த மென்றான் முடிவென்றோ. (௨௧)

உள்ளுந் தகைமை யினிப்பிறவே றுளவே யுழைமான் மறிக்கன்று
துள்ளுந் கரத்தா ரணிபணியின் சுடர்க்குழ் மணிகள் சுரநதிரீர்
தெள்ளுந் சடையார் தேவர்டடம் பிராட்டி யுடனே சேரமிசைக்
கொள்ளுந் சினமால் விடைத்தேவர் குலமன் றேவிசு சுரபிகுலம். (௨௨)

என்றின் னனவே பலவுநினைந் திதத்தின் வழியே மேய்த்திந்தக்
கன்று பயிலா னிரைகாக்கு மிதன்மே வில்லை கடனினிதுவே
மன்று ளாடுஞ் சேவடிகள் வழத்து நெறியா வதுமென்று
ரின்ற வாயன் றனைநோக்கி நிரைமேய்ப் பொழிக நீயென்பார். (௨௩)

யானே யினியிந் நிரைமேய்ப்ப னென்றா ரஞ்சி யிடைமகனுந்
தானே ரிறைஞ்சி விட்டகன்றான் ருமு மறையோ ரிசைவினா
லானேர் நெருங்கும் பேராய மளிப்பா ராகிப் பைங்கூழ்க்கு
வானே யென்ன நிரைகாக்க வந்தார் தெய்வ மறைச்சிறுவர். (௨௪)

கோலுங் கயிறுங் கொண்டுகுழைக் குடுமி யிலையக் குலவுமான்
றோலு தூலுஞ் சிறுமார்பிற் றுவள வரைக்கோ வணஞ்சுடரப்
பாலும் பயனும் பெருகவரும் பாக்கண் மேய்க்கும் பான்மைபிறை
சாலும் புல்லி னவைவேண்டித் தனைபு டிசையுந் தலைச்சென்று. (௨௫)

பதவு காலங் களின்மேய்த்தும் பறித்து மளித்தும் பரிவகற்றி
யிதமுண் டிறைபு நற்றண்ணீ ரூட்டி யச்ச மெதிரீக்கி
யதர்நல் லனமுன் செலநீழ லமர்வித் தழுத மதுரப்பா
லுதவும் பொழுது பிழையாம லுடையோ ரில்லத் தொறுமும்பத்தார். (௨௬)

மண்ணிக் கரையின் வளர்புறவின் மாடும் படுகர் மருங்கினிலுந்
தண்ணித் திலநீர் மருதத்தண் டலெழுந் குலையின் சார்பினிலு
மெண்ணிற் பெருகு நிரைமேய்த்துச் சயிதை யுடன்மே லெரிகொண்டு
நண்ணிக் கங்குன் முன்புநூந்து நன்னுள் பலவா மந்நாளில். (௨௭)

ஆய நிரையின் குலமெல்லா மழகின் விளங்கி மிகப்பல்கி
மேய வினிய புல்லுணவும் விரும்பு புனலு மார்தலினா
லேய மனங்கொள் பெருமகிழ்ச்சி யெய்தவிரவு நண்பகலுந்
தாய தீம்பான் மடிபெருகிச் சொரிய முலைகள் சுரந்தனவால். (௨௮)

பூணுந் தெரழில்வேள் விச்சடங்கு புரிய வோம தேனுக்கள்
காணும் பொலிவின் முன்னையினு மநேக மடங்கு கற்பனவாப்
பேணுந் தருதி யன்பாலிப் பிரம சாரி மேய்த்ததற்பின்
பூணுந் திறத்த வானவென மறையோ ரெல்லா மனமகிழ்த்தார். (௨௯)

அணைத்துத் திறத்து மானினங்க ளணைந்த மகிழ்ச்சி யளவின்
மனைக்கட் கன்று பிரிந்தாலு மருவுஞ் சிறிய மறைக்கன்று
தனைக்கண் டருகு சார்ந்துருகித் தாயாந் தன்மை நிலைமையவாய்க்
கனைத்துச் சுரந்து முலைக்கண்கள் கறவா மேபால் பொழிந்தனவால்.

(௩௦)

தம்மை யணைந்த வான்முலைப்பா ருமே பொழியக் கண்டுவந்து
செம்மை நெறியே யுறுமனத்திற் றிருமஞ் சனமாங் குறிப்புணர்ந்தே
யெம்மை யுடைய வள்ளலா ரெய்த நினைந்து தெளிந்ததனின்
மெய்மைச் சிவனார் பூசனையை விரும்பும் வேட்டை விலைந்தெழலும்.

(௩௧)

அங்கண் முன்னை யர்ச்சனையி னளவின் ரோடர்ச்சி விலையாட்டாப்
பொங்கு மன்பான் மண்ணிமணற் புளினக் குறையி லாத்தியின்கீழ்ச்
செங்கண் விடையார் திருமேனி மணலா லாக்கிச் சிவாலயமுந்
துங்க நீடு கோபுரமுஞ் சுற்ற லயமும் வகுத்த மைத்தார்.

(௩௨)

ஆத்தி மலருஞ் செழுந்தளிநு முதலா வருகு வளர்புறவிற்
பூத்த மலர்க் டாந்தெறிந்து புனிதர் சடிலத் திருமுடிமேற்
சாத்த லாகுந் திருப்பள்ளித் தாமம் பலவுந் தாங்கொய்து
கோத்த விலைப்பூங் கூடையினிற் கொணர்ந்து மணந்தங் கிடவைத்தார்.

(௩௩)

நல்ல நவகும் பங்கள்பெற நாழிக் கொண்டு நாணற்பூங்
கொல்லி யிடத்துங் குறைமறைவு மேவுங் கோக்க ஞுடன்கூட
வொல்லி யணைந்து பாலாக்க ளொன்றுக் கொருகா லாகவெதிர்
செல்ல வவைபுங் கனைத்துமுலை தீண்டச் செழும்பால் பொழிந்தனவால்.

(௩௪)

கொண்டு மடுத்த குடகிறையக் கொணர்ந்து விரும்புங் கொள்கையினு
லண்டர் பெருமான் வெண்மணலா லயத்து ளவைமுன் றுபித்து
வண்டு மருவுந் திருப்பள்ளித் தாமங் கொண்டு வரன்முறையே
பண்டைப் பயில்வா லருச்சித்துப் பாலின் றிருமஞ் சனமாட்டி.

(௩௫)

மீள மீள விவண்ணம் வெண்பால் சொரிமஞ் சனமாட்ட
வாள யுடையார் தம்முடைய வன்ப ரன்பின் பாலுளதாய்
மூள வமர்த்த நயப்பாடு முதிர்ந்த பற்று முற்றச்சூழ்
கோள மதனி லுண்ணிறைந்து குறித்த பூசை கொள்கின்றார்.

(௩௬)

பெருமை பிறங்குஞ் சேய்ஞ்ஞலார்ப் பிள்ளை யார்தம் முன்னத்தி
லொருமை நினைவா லும்பர்பிரா னுவக்கும் பூசை யுறுப்பான
திருமஞ் சனமே முதலவற்றிற் றேடா தனவன் பினிணிரப்பி
வரும் நெறியே யர்ச்சனைசெய் தருளி வணங்கி மகிழ்கின்றார்.

(௩௭)

இறையோ னடிக்கீழ் மறையவனு ரெடுத்துத் திருமஞ் சனமாட்டு
நிறையு சனைக்குக் குடங்கள்பா னிரம்பச் சொரிந்து நிரைக்குலங்கள்
குறைபா டின்றி மடிபெருகக் குவிந்த முலைப்பால் குறைவின்றி
மறையோர் மனையின் முன்புதரும் வளங்கள் பொலிய வைகுமால்.

(௩௮)

செயலிப் படியே பலகாளுஞ் சிறந்த பூசை செய்வதற்கு
முயல்வுந் ததுவே திருவினையாட் டாக முந்து லணிமாற்ப
ரியல்பிற் புரியு மற்றிதனைக் கண்டித் திறத்தை யறியாத
வயன்மற் றொருவ னப்பதியி ல்லந்த னுளர்க் கறிவித்தான்.

(௩௯)

அச்சொற் கேட்ட வரும்மையோ ராய னறியா னென்றவற்றி
னிச்சை வழியே யான்மேய்ப்பே னென்றெம் பசுக்க டமைக்கறந்து
பொச்ச மொழுகு மாணவகன் பொல்லாங் குரைக்க வவன்றுதை
யெச்ச தத்தன் றனையழையி னென்ற ரவையி விரந்தார்கள்.

(சு0)

ஆங்கு மருங்கு நின்றார்க ளவ்வந் தணன்றன் நிருமனையின்
பாங்கு சென்று மற்றவனை யழைத்துக் கொண்டு வரப்பகர்ந்த
வோங்கு சபையோ ரவனைப்பார்த் தூரா னிரைமேய்த் துன்மகன்செய்
தீங்கு தன்னைக் கேளென்று புகுந்த பரிசு செப்புவார்.

(சு1)

அந்தன் மறையோ ராகுதிக்குக் கறக்கும் பசுக்க ளானவெலாங்
சிந்தை மகிழ்ந்து பரிவினாற் றிரளக் கொடுபோய் மேய்ப்பான்போற்
கந்த மலிபூம் புனன்மண்ணி மணலிற் கறந்து பாலுக்குத்து
வந்த பரிசே செய்கின்ற னென்று மறையோர் வாய்மொழிந்தார்.

(சு2)

மறையோர் மொழியக் கேட்டஞ்சிச் சிறுமா ணவகன் செப்தவீது
விறைபு நான்முன் பறிந்திலே னிதற்கு முன்பு புகுந்ததனை
நிறையும் பெருமை யத்தணர்காள் பொறுக்க வேண்டு நீங்குகொள்க
குறைகொண் டிறைஞ்சி யினிப்புகுதிற் குற்ற மெனதே யாமென்றான்.

(சு3)

அந்தணார் தமைவிடைகொண் டந்தி தொழுது மனைபுகுந்து
வந்த பழியொன் றெனவினந்தே மகனாற் தமக்கு வாய்நேரா
னிந்த நிலைமை யறிவேனென் றிரவு கழிந்து நிரைமேய்க்க
மைந்த னாந்தாம் போயினபின் மறைந்து சென்றான் மறைமுதியோன்.

(சு4)

சென்ற மறையோன் நிருமகனாற் றிறந்த ஆரா னிரைகொடுபோய்
மன்றன் மருவும் புறவின்கண் மேய்ப்பார் மண்ணி மணற்குறையி
லன்று திரளக் கொடுசென்ற வதனை யறிந்து மறைத்தப்பா
னின்ற குரவின் டிசையேறி நிகழவ தறிய வொளித்திருந்தான்.

(சு5)

அன்பு புரியும் பிரமசா நிகளு மூழ்கி யரனார்க்கு
முன்பு போல மணற்கோயி லாக்கி முகைமென் மலர்கொய்து
பின்பு வருமான் முலைபொழிபால் பெருகுங் குடங்கள் பேணுபிடர்
தன்பார் கொணர்ந்து தாபித்துப் பிறவும் வேண்டு வனசமைத்தார்.

(சு6)

நின்ற விதியின் வினையாட்டா நிறைந்த வரும்பூ சீனதொடங்கி
யொன்று முள்ளத் துண்மையின லுடைய நாதன் நிருமுடிமேன்
மன்றல் விரவுந் திருப்பள்ளித் தாமஞ் சாத்தி மஞ்சனமா
நன்று நிறைதீம் பாற்குடங்க ளெடுத்து நயப்புற் றாட்டுதலும்.

(சு7)

பரவ மேன்மே லெழும்பரியும் பழைய பான்மை மிகும்பண்பும்
விரவு மேதக் கவர்தம்பான் மேவும் பெருமை வெளிப்படுப்பா
னரவ மேவுஞ் சடைமுடியா ரருளா மென்ன வறிவழிந்து
குரவ மேவு முதுமறையோன் கோப மேவும் படிக்கண்டான்.

(சு8)

கண்ட போதே விரைந்திழிந்து கடிது சென்று கைத்தண்டி
கொண்டு மகனாற் திருமுதுகிற் புடைத்துக் கொடிதா மொழிகூறத்
தொண்டு புரியுஞ் சிறியபெருந் தோன்ற லார்தம் பெருமான்மேன்
மண்டு காத லருச்சீனையின் வைத்தார் மற்றொன் றறிந்திலரால்.

(சு9)

மேலாம் பெரியோர் பலகாலும் வெகுண்டோ னடிக்க வேறுணரார்
பாலார் திருமஞ் சனமாட்டிம் பணியிற் சலியா ரதுகண்டு
மாலா மறையோன் மிகச்செயித்து வைத்த திருமஞ் சனக்குடப்பால்
காலா விடறிச் சிந்தினுன் கையாற் கடமைத் தலைகின்றான்.

(௧௦)

சிந்தும் பொழுதி லதுநோக்குஞ் சிறுவ ரிறையிற் நீயோனைத்
தந்தை யெனவே யறிந்தவன்றன் றுள்கள் சிந்துந் தகுதியினுன்
முந்தை மருங்கு கிடந்தகோ லெடுத்தார்க் கதுவே முறைமையினால்
வந்து மருவாயி டவெறிந்தார் மண்மேல் வீழ்ந்தான் மறையோனும்.

(௧௧)

எறிந்த வதுவே யர்ச்சனையி லிடையூ நகற்றும் படையாக
மறிந்த தாதை யிருதானுந் துணித்த மைந்தர் பூசனையி
லறிந்த விடையூ நகற்றினராய் முன்போ லருச்சித் திடப்புகலுஞ்
செறிந்த சடைநீண் முடியாருந் தேவி யோடும் விடையேறி.

(௧௨)

பூத கணங்கள் புடைசூழப் புராண முனிவர் புத்தேளிர்
வேத மொழிக ளெடுத்தேத்த விமல மூர்த்தி திருவுள்ளங்
காதல் கூட வெளிப்படலங் கண்டு தொழுது மனங்களித்துப்
பாத மலர்கண் மேல்விழுந்தார் பத்தி முதிர்ந்த பாலகனார்.

(௧௩)

தொடுத்த விதழி சூழ்சடையார் துணைத்தா ணிழநீழ் விழுந்தவரை
யெடுத்து நோக்கி நம்பொருட்டா லின்ற தாதை விழுவெறிந்தா
யடுத்த தாதை யினியுனக்கு நாமென் றருள்செய் தனைத்தருளி
மடுத்த கருணை யாற்றடவி யுச்சி மோந்து மகிழ்ந்தருள.

(௧௪)

செங்கண் விடையார் திருமலர்க்கை தீண்டப் பெற்ற சிறுவரை
ரங்கண் மாயை யாக்கையின்மே லளவின் றுயர்ந்த சிவமயமாய்ப்
பொங்கி யெழுந்த திருவருளின் மூர்கிப் பூமே லயன்முதலாந்
துங்க வமரர் துதிசெய்யச் சூழ்ந்த வொளியிற் றேன் றினார்.

(௧௫)

அண்டர் பிரானுந் தொண்டர்தமக் கதிப னாக்கி யனைத்துநா
முண்ட கலமு முடிப்பனவுஞ் சூடு வனவு முனக்காகச்
சண்ட சனுமாம் பதந்தந்தோ மென்றங் கவர்பொற் றடமுடிக்குத்
துண்ட மதிசேர் சடைக்கொன்றை மால வாக்கிச் சூட்டினார்.

(௧௬)

எல்லா வுலகு மார்ப்பெடிப்ப வெங்கு மலர்மா ரிகன்பொழியப்
பல்லா யிரவர் கணநாதர் பாடி யாழிச் களிப்பிலச்
சொல்லார் மறைக டிதிசெய்யச் சூழ்பல் லியங்க ளெழுச்சைவ
நல்லா ரேங்க நாயகமா நங்கள் பெருமான் றெழுதுணைந்தார்.

(௧௭)

ஞால மறியப் பிழைபுரிந்து நம்ப ரருளா னன்மறையின்
சீலந் திகழுஞ் சேய்ஞலார்ப் பின்ன யார்தந் திருக்கையிற்
கோல மருவா லேறுண்டு குற்ற நீங்கிச் சுற்றமுடன்
மூல முதல்வர் சிவலோக மெய்தப் பெற்றான் முதுமறையோன்.

(௧௮)

வந்து மிகைசெய் தாதைதான் மருவாற் றுணைத்த மறைச்சிறுவ
ரந்த வுடம்பு தன்னுடனே யரனார் மகனா ராயின
ரிந்த நிலைமை யறிந்தாரா ிறி லாதார் தமக்கன்பு
தந்த வடியார் செய்தனவே தவமா மன்றோ சாற்றுகால்.

(௧௯)

தேசநிறைந்தவுன்னத்தாநிலநிறைந்தமணிகண்டத்
தீசனடியார் பெருமையினை யெல்லா வுயிருந் தொழுவெடுத்துத்
தேசமுய்தத் திருத்தொண்டத் தொகைமுன் பணித்த திருவாளன்
வாசமலர்மென் கழல்வணங்க வந்த பிறப்பை வணங்குவாம்.

(க0)

சண்டேசுரநாயனூர்புராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம். - க,உஎ0.

சு ச ன ம்.

க. பசு ஒம்பல்.

சிவலோகத்திலே சிவனது சநிதியில் இடபம் இருக்கும். அதன்பக்கத்திலே நந்தை பத்திரை சுரபி சுசிலை சுமனை என்னும் ஹவகைப்பசுக்கள் இருக்கும். இவை முறையே, கபிலநிறமும் கருநிறமும் வெண்ணிறமும் புகைநிறமும் செந்நிறமும், உடையனவாம். இவ்வைந்தும், சிவனது திருவருளினாலே திருப்பாற்கடலில் இருந்து, சிவ பூசையின் பொருட்டும், யாகாதிசுருமங்களின் பொருட்டும், பூமியில் உற்பவித்தன.

இப்பசுவின் உறுப்புக்களிலே தேவர்களும் முனிவர்களும் தீர்த்தங்களும் இருக்குமாறு கூறுதும். பிரமாவும் விட்டுணுவும் கொம்பினடியில் இருப்பர்; கோதாவரி முதலிய தீர்த்தங்களும் சராசரங்களும் கொம்பின் ஈரையில் இருக்கும்; சிவன் சிரத்திலும், உமாதேவி நடுநெற்றியிலும், முருகக் கடவுள் மேல் நாசியிலும், நாகேசர் உள் நாசியிலும், அச்சவினாதேவர் இரண்டுகாதுகளிலும், சூரியனும் சந்திரனும் இரண்டுகண்களிலும், வாயு பல்லிலும், வருணன் நாவிலும், சரஸ்வதி ஊங்காரத்திலும், இயமன் இருதயத்திலும், இயக்கர்கள் கெண்டைத்தலத்திலும், உதயாஸ்தமயன சந்திகள் உதட்டிலும், இந்திரன் கழுத்திலும், அருக்கர்கள் திரிலிலும், சாத்தியர் மார்பிலும், அனிலவாயு நான்குகால்களிலும், மருத்துவர் முழந்தாள்களிலும், நாகலோகத்தார் குரத்தின் ஹனியிலும், கந்தருவர் குரத்தின் நடுவிலும், தேவமாதர்கள் மேற்குரத்திலும், உருத்திரர் முதுகிலும், வசுக்கள் சந்திகளிலும், பிதிர்கள் அரைப்பலகையிலும், சத்தமாதர்கள் பகத்திலும், இலக்குமி அபானத்திலும், நாகேசர் அடிவாலிலும், இருப்பர்; சூரியனொளி வால் மயிரிலும், கங்கை மூத்திரத்திலும், யமுனை சாணத்திலும் இருக்கும்; முனிவர்கள் உரோமத்திலும், பூமிதேவி உதரத்திலும் இருப்பர்; சமுத்திரம் முலையிலும், நாருகபத்தியம் முதலிய அக்கினி மூன்றும் முறையே வயிறு இருதயம் முகம் என்னும் உறுப்புக்களிலும், யாகங்கொல்லாம் எலும்பிலும் சுக்கிலத்திலும், இருக்கும்; கற்புடைமகளிர் எல்லா அவயவங்களிலும் இருப்பர்.

இத்துணைச்சிறப்பினவாகிய பசுக்களை இயக்குங்கால், சிறிதும் வருத்தம் செய்யாமல், இரக்கத்தோடும் பலாசங்கோலினாலே மெல்ல ஒங்கி, போ போ என்று இயக்குக. இரக்கமின்றிக் கோபித்து அதட்டி அடிப்போர் நரகத்துவீழ்வர். பசுக்களின் பெருமையை உணர்ந்து, அவைகளை வலஞ்செய்து, துதித்து வணங்கி, புல்லுக்கொடுத்தோர் சிவலோகத்தை அடைந்து, இன்புறுவர். பசுக்களைத்தீண்டினும், தீவினைகள் நீங்கி, நல்வினைகள் பெருகும். அவைகள் இம்மை மறுமை இரண்டினும் பயனைத் தரும். பசுக்களுக்குச் சாலையை விதிப்படி செய்வித்து, ஆற்றாமண் ஓடைமண் புற்றமண் வில்லத்தடிமண் அரசடிமண் என்பவைகளால் நில்ம்படுத்து, முதிர்கன்று இளங்கன்று ரோபுற்றகன்று என்னும் இவைகளுக்கு இடங்கள் வெவ்வேறாக அமைக்க.

நாடோறும் கோசல கோமயங்களைப் புறத்தே நீக்கி, சுத்திசெய்க. மசகம் வராமல் தூபம் இடுக. தீபங்கள் ஏற்றுக. சாலை எங்கும் பூமாலை நாற்றுக. பசுக்களை, சாலையினுள்ளே சுவத்தி என்னும் சொல்லைச் சொல்லி, மெல்லமெல்லப் புகுவித்து, சிரத்தை யோடும் புல்லைக் கொடுக்க. கோயுற்ற பசுக்களுக்கு வேறிடம் அமைத்து, மருந்து கொடுத்துப் பேணுக. அட்டயிதோறும் பசுக்களை நீராட்டி, பூசுக்குட்டி, அன்னமும் ஜலமும் ஊட்டி, தூபதீபம் காட்டி வணங்குக. பசுக்களை வேளிற்காலத்திலே சோலைகளிலும், மழைக்காலத்திலே மலைச்சாரல் வனங்களிலும், பனிக்காலத்திலே வெய்யில் மிகுந்த வெளிகளிலும், இடர் உருவண்ணம் மேய்க்க. பசுக்களை இடர்நீங்கக் காக்கா தவர்களும், பூசைசெய்யாதவர்களும், காக்காதபாலிகளைத் தண்டியாத அரசனும், நரகத்தில் வீழ்வார்கள். ஆவுரிஞ்சுசூல் நாட்டுதலும், சிவனுக்கும் ஆசாரியருக்கும் பசுவைத் தானம் செய்தலும், குற்றமற்ற இலக்கணங்களைபுடைய இடபத்தைச் சிவசநிதிக்குத் தானம் செய்தலும், சிவனது திருப்பணியின் பொருட்டுச் சகடத்திற்கு எடுத்து கொடுத்தலும், இளைத்த பசுவைக் கண்டு இரங்கித் தாம் வாங்கி வளர்த்தலும், பெரும் புண்ணியங்களாம். பசுக்கள் தரும் பால் தயிர் நெய் கோசலம் கோமயம் என்னும் பஞ்சகவ்லியங்களையும் சிவனுக்கு அபிஷேகம் பண்ணுவிக்க. பாலை இரண்டு மாசம் செல்லும் வரையும் கன்றுபருகுப்படி விட்டு, பின் கறந்து சிவனுக்கு அபிஷேகம் பண்ணுவிக்க. கன்று பால் உண்டு முலையை விடுத்தபோது, ஜலத்தினுலே முலையைக் கழுவிக் கறக்க. ஆசை மிகுதியினுலே கன்றுக்குப் பால்விடாமற் கறந்தவன் நரகத்தில் வீழ்ந்து நெடுங்காலம் வருந்தி, பின்பு பூசியிலே பிறந்து, கடுப்பசியினுலே வீடுகள் தோறும் இரப்பன். கபிலையின் பாலைச் சிவனுக்கே கொடுக்க. அதனைத் தாம் பருகில் நரகத்து வீழ்வார். புலையர்கள் பசுக்களின் சாலையிலே புகுந்தார்களாயின், எண்ணில்லாத காலம் எரிவாய் நரகத்தில் வீழ்ந்து வருந்துவார்கள்; அவர்களுக்குப் பரிசாரம் இல்லை. மலட்டுப்பசுவின் மேலேனும் இடபத்தின் மேலேனும், பாரம் ஏற்றினேரும், இடபத்தில் ஏறினேரும், நரகத்தில் வீழ்வார். பசுக்களைப் பகைவர் கவரின், எதிர்த்து காக்க; காத்தல் அரிதாயவழித் தம்முயிர் விடுத்தோர் சிவபதம் அடைவர். இதுகாறும் கூறியவற்றிற்கெல்லாம் பிரமாணம் சிவதருமோத்தரத்துக் கோபுரவியலின் இறுதியிற் காண்க.

இப்பசுமேய்த்தலாகிய உத்தம புண்ணியத்தால் மிகச் சிறப்புற்றவர் இச்சுண்டேசுரநாயனார். அது, இவர் தாம் ஒருநாள் இடையன் பசு கிரையினுள்ளே ஒரு பசுவைக் கோலினால் அடிக்கக் கண்டபோது, இரக்கமிகுதியினுலே கோபித்து விலக்கி, பசுக்களின் பெருமையை உள்ளபடி சிந்தித்து உணர்ந்து, அவைகளை அவைகளின் கருத்துக்கு இசைய மேய்த்தலிற் சிறந்த புண்ணியம் இல்லை எனவும் சிவனை வழிபடும் நெறியும் அதுவே எனவும் துணிந்து, அவ்விடையனை அகற்றி, அன்று தொடங்கித் தாமே அந்நிரையை மெய்யன்போடு விதிப்படி மேய்த்தமையாலே, தெளியப்படும்.

உ. சிவபூசை.

ஆன்மாக்களுக்கு ஆண்மாமகிய மூலமல காரணத்தினுலே கன்மானுசாரமாக உண்டாகும் பிறப்பு, அண்டசம் சுவேதசம் உற்பிச்சம் சராபுசம் என நால்வகைப்படும். அவற்றுள், அண்டசம் முட்டையிற் ரேன்றுவன. சுவேதசம் வோவையிற் ரேன்றுவன. உற்பிச்சம் வித்துக்களை மேற்பிளந்து தோன்றுவன. சராபுசம் கருப்பையிற் ரேன்றுவன. இவைகளின்விரி எண்பத்துநான்குதூறியிரம் யோனிபேதமாம். இவ்வாறுள்ள யோனிகளுள், மற்றையோனிகள் எல்லாவற்றையும் போகத்தினாலும் பிராயசித்தம் முதலியவற்றினாலும் நீக்கி, மனிதப்பிறப்பிலே வருதல், மிகுந்த அருமையாம். அவ்வருமை, ஆராயுங்காலத்து, கடலைக் கையினுலே நீந்திக் கரை ஏறுதல் போலாம். இத்தன்மைத்தாகிய மனிதப்பிறப்பை எடுப்பினும், சாத்திரமனமும் வீசாத மலைகளிலும் வனங்களிலும் குறவர் மறவர்களாய்ப் பிறவாமல், சாத்திரம்

வழங்கும் தேசங்களிலே பிறப்பது மிகுந்த புண்ணியம். அதினும், வேதாகமங்கள் வழங்காத மிலேச்ச தேசத்தை விட்டு அவை வழங்கும் ஆரியதேசத்திலே பிறப்பது மிகுந்த புண்ணியம். அதினும், ஈனசாதிகளாய்ப் பிறவாமல் பிராமணர் முதலிய ஈன்கு வருணத்தாராய்ப் பிறப்பது மிகுந்த புண்ணியம். அதினும், பராமயங்களில் செல்லாமல் சிவனே பரமபதி என்று தெளிந்து வழிபடும் சைவசமயத்தைச் சார்ந்த இத்தனைத்தென்று கூறலாற்றாத பெரும்புண்ணியமாம். இதற்குப் பிரமாணம். சிவ ஞானசித்தியார். “அண்டசஞ் சுவேத சங்க ஞற்பிச்சஞ் சராபு சத்தோ—டெண்டரு நாவெண் பத்து நான்குநா ருயிரத்தா—ஹண்டிபல் யோனி யெல்லா மொழித்துமா னுடத்து தித்தல்—கண்டிழற் கடலைக் கையா னீர்தினன் காரி யங்காண். நார்பயி றேயர் தன்னி னுண்மறை பயிலா நாட்டில்—விரபுத லொழிந்து தோன்றன் மிக்க புண்ணியந்தா னொரு—தரையினிற் கீழை விட்டுத் தவஞ்செய்சா தியினில் வந்து— பரம யங்கட் செல்லாப் பாக்கியம் பண்ணெ னாதே. வாழ்வெனு மையல் விட்டு வறுமையாஞ் சிறுமை தப்பித்—தாழ்வெனுத் தன்மை யோடுஞ் சைவமாஞ் சமயஞ் சாரு—மூழ்பெற லரிது சால் டுயர் சிவ ஞானத் தாலே—போழிள மதியி னுனைப் போற்றுவா ரஞன்பெற் றுரே.” எனவரும்.

இவ்வருமையாகிய மனிதப்பிறப்பை உண்டாக்கியது, பசுபதியாகிய சிவனே, மனசிலே நினைத்தற்கும், வாக்கினாலே துதித்தற்கும், கைகளினாலே பூசுத்தற்கும், கால்களினாலே வலம் வருதற்கும், தலையினாலே வணங்குதற்கும், செவிகளினாலே அவ ரது புகழைக் கேட்டற்கும், கண்களினாலே அவரது திருமேனியைத் தரிசித்தற்குமாம். மேலுலகத்துள்ள பிரமா விட்டுணு இந்திரன் முதலியோரும் இப்பூமியின் கண்ணே வந்து சிவனைப் பூசிப்பார்கள். ஆதலால், இம்மனித சரீரம் கிடைத்தற்கு அரியது. இச் சரீரம் உள்ளபொழுதே சிவபூசையைப் பண்ணி, மோக்ஷத்தைப் பெறுதொழியில், பின்பு மோக்ஷம் கிடைத்தல் அரிது அரிது! ஆன்மாக்கள் தாம் நல்ல சரீரம் எடுத்தும், இவையெல்லாம் சிறிதும் ஆராயாமல், ஐயையோ! வீணாகத் திரிந்து காலங்கழிக்கும் அறியாமை இருந்தபடி என்ன! “மானுடப் பிறவி தானும் வருத்தது மனவாக் காய— மானிடத் தைத்து மாடு மான்பணிக் காக வன்றோ—வானிடத் தவரு மண்மேல் வந்த ரன் றினையர்ச் சிப்ப—ருனெடுத் துழலு மூம ரொன்றையு முணரா ரத்தோ,” எனச் சிவஞான சித்தியாரினும், “கண்ணுதலா லயநோக்குங் கண்களே கண்கள் கறைக்கண் டன் கோயில்புகுங் கால்களே கால்கள்—பெண்ணொருபா களைப்பணிபுந் தலைகளே தலைகள் பிஞ்ஞகளைப் பூசிக்குங் கைகளே கைகள்—பண்ணவன்நன் சீர்பாடு நன் னாவே நன்னாப் பரன்சரிதை யேகேட்கப் படுஞ்செலியே செவி—எண்ணல் பொலங் கமுனினைக்கு நெஞ்சமே நெஞ்ச மவனடிக்கீ முடிமைபுகு மடிமையேயடிமை,” எனப் பிரமோத்தரகாண்டத்தினும், கூறுமாற்றானும் உணர்க.

சிவபூசையாவது, புட்பம் திருமஞ்சனம் முதலிய உபகரணங்கள் கொண்டு, ஆத் துமசுத்தி தானசுத்தி திரவியசுத்தி மந்திரசுத்தி இலிங்கசுத்தி என்னும் பஞ்ச சுத்தி களும் செய்து, சிவலிங்கத்தின் பீடத்திலே சத்தியாதி சத்தி பரியந்த பதுமமாகிய சிவாசனம் பூசித்து, அதன்மேல் இலிங்கத்திலே வித்தியாதேகமாகிய மூர்த்தியை நியாசஞ்செய்து, அவ்வித்தியாதேகத்துக்குச் சேவலும் உள்ள சிஷ்களருபமும் ஞான னந்தமயரும் சருவகர்த்தாவும் சர்வவியாபகருமாகும் பரமசிவனாகிய மூர்த்திமாளைத் துவாதசார்த்தத்தின் மேலே தியானித்து, முன்னே நியாசஞ்செய்த வித்தியாதேகத் தில் ஆவாகித்து, “சுவாமீ, சருவ சகத்திக்கும் நாதரே, பூசையின் முடிவு எதுவரை புமோ அதவரையும் நீர் பரீகிபுடன் இவ்விலிங்கத்திலே சார்ந்தியராய் இரும்.” என்று விண்ணப்பம் செய்து, பூசித்து ஸ்தோத்திரம் பிரதக்ஷிணம் நமஸ்காரம் பண்ணி முடித்தலாம். லிங்க என்னும் ஆறு சித்திரித்தல் என்னும் பொருட்டாத ளால், படைத்தல் காத்தல் முதலியவற்றால் உலகத்தைச் சித்திரிப்பதாகிய பரமேசு

வரப் பிரபாவமே லிங்கம் எனப்படும். அவ்வினங்கத்தின் வியத்திஸ்தானமாகிய சைலம் ஸ்பாடிசம் ஸ்ஷணிகம் லோஹஜம் என்பனவும் உபசாரத்தாலே இலிங்கம் எனப்படும். வித்தியாதேகமாவது பஞ்சகிருத்தியங்களை அதிர்ஷ்டக்கும் சத்தியே யாம். மூலமலம் முதலியன இன்மையால், சிவனுக்கு வைந்தவம் முதலிய சரீரம் இன்றிச் சத்திசரீரம் உண்டாம். அச்சரீரம் பஞ்சகிருத்திய உபயோகிகளாகிய ஈசா னம் முதலிய பஞ்சமந்திரங்களாலே சிரம் முதலாகக் கற்பிக்கப்படும். சிவன் நிரா காரவஸ்துவாகிய தம்மை ஆன்மாக்கள் தியானித்தல் பூசித்தல் கூடாமையால், பத்தர் அனுக்கிரகத்தின்பொருட்டே இச்சத்திகாரியமாகிய கற்பஞ்சரீரம் கொண்டார் என்க.

இவ்வாறு அன்போடு பூசை செய்யப்படில், கருணாநிதியாகிய சிவன் இலிங்கத் தில் நின்று அப்பூசையை ஏற்று, அதுசெய்தார்க்கு அருள் செய்வர். அது “தாபா சங்க மங்க னென்றிரண் டெருவி னின்று—மாபரன் பூசை கொண்டு மன்னுயிர்க் கருளை வைப்ப—னீபரன் தன்னை டெஞ்சி னினைவையேனிறைந்த பூசை—யாய் பரம்பொருளை நானு மர்ச்சிசீ யன்பு செய்தே.” என்னும் சிவஞானசித்தித் திருவிருத்தத்தால் உணர்க. அன்பின்பிற் செய்யப்படும் பூசை பயன்படாமை “நெக்கு நெக்கு நினைப் பவர் நெஞ்சுளே—புக்கு நிற்கும்பொன் னூர்சடைப் புண்ணியன்—பொக்க மிக்கவர் பூவுரீ ருங்கண்டு—நக்கு நிற்ப னவர்தம்மை நாணியே.” என்னும் திருநாவுக்கரசு நாயனார் தேவாரத்தானும், “கையொன்று செய்ய விழியொன்று நாடக் கருத்தொன் றெண்ணப்—பொய்யொன்று வஞ்சக நாவொன்று பேசப் புலால்சுமமு—மெய்யொ ன்று சாரச் செலியொன்று கேட்க விரும்புமியான்—செய்கின்ற பூசையெவ் வாறு கொள் வாய்வினை தீர்த்தவனே.” என்னும் பட்டணத்துப்பிள்ளையார் வாக்கா லும் உணர்க.

இச்சண்டேசுரநாயனார் முற்பிறப்பில் வேதாகமங்களை ஓதி உணர்ந்து, சிவபூ சையை விதிவழுபாது செய்தமையாலன்றோ, இப்பிறப்பில் மிகுத்த இளைமைப் பிரா யத்திற்குளே சகல சாத்திரப்பொருள்களையும் எளிதின் உணர்ந்து, சிவனே எம்மை உடையவர் என்னும் மெய்புணர்வினாலே, சிவன்மாட்டு இடையறாது மேன்மேலும் பெருகி வளரும் அத்தியற்புதமாகிய மெய்யன்பே வடிவமாயினர். இவருக்கு வேதா கமங்கள் எல்லாம் முற்பிறப்பின் அறிவுத்தொடர்ச்சியினால் எளிதின் விளங்கின என் பது இங்கே “ஐந்து வருட மவர்க்கணைய வங்க மாறு முடனிறைந்த—சந்த மறைக ளுட்படமுன் நலுவர் மொழிந்த வாக மங்கண்—முந்தையறிவின் ரெட்டர்ச்சியினுள் முகைக்கு மலரின் வாசம்போற்—சிந்தை மலர வுடன்மலருஞ் செவ்வி புணர்வு சிறந் ததால்.” என்பதனாலும், “குலவு மறையும் பலகலையுங் கொளுத்து வதன்முன் கொண்டமைந்த—சிலவு முணர்வின் நிறங்கண்டு நிறவு மறையோ ரதிகையித்தார்.” என்பதனாலும், உணர்த்தப்பட்டது. ஒருபிறப்பிற் கற்றகல்வி மறுபிறப்புக்களினும் பயன்படும் என்பது “ஒருமைக்கட் டான்கற்ற கல்வி யொருவற்—கெழுமைபு மேமாப் புடைத்து.” என்னும் திருக்குறளானும், உணர்க. இவர் முற்பிறப்பிலே சிவபூசை செய்தவர் என்பது, இங்கே “அங்கண் முன்னை யர்ச்சனையி னளவின் ரெட்டர்ச்சி விளையாட்டாப்—பொங்கு மன்பால்” என்பதனால் குறிப்பிக்கப்பட்டது. இவரது அன்பின் முதிர்ச்சி “நடமே புரியுஞ் சேவடியார் நன்மை யுடையா ரெனுமெ ய்மை—புடனே தோன்று முணர்வின் க னெழியா னுறும் வழியன்பின்—கடனே யியல்பாய் முயற்றிவருங் காதன் மேன்மே லெழுங்கருத்தின்—நிடநேர் நிற்குஞ் செம்மலார் திகழுளா லிவக்கொரு நான்.” என்பதனால் உணர்த்தப்பட்டது. ஆன்மா சிவன் உடைமை என்பது “அநாதி சிவனுடைமை யாலெவையு மாங்கே—யகாதியே னப் பெற்ற வனுவை - யாநதியே—யார்த்ததாயரசல வம்பிகையோ டெவ்விடத்துங்—காத்த வவன் கடனே கான்.” என்னும் திருஞ்சுநீற்றுப் படியாராலும், உணர்க. இவர் முற்பிறப்பில் விதிவழுபாது செய்த பூசையின் ரெட்டர்ச்சியினாற்ருனே, இப்பிறப்பில்

மிகுந்த இனமையப் பிராயத்திலே, பசப்பால் சிவனுக்குத் திருமஞ்சனமார்த்தகுதி உடைய மையை நிறைந்தவுடனே சிவபூசையில் மிக்க ஆசைபுடையாய், அதனைச் செய்வாராயினார். அப்பூசை பிறருக்கு விளையாட்டாகத் தோன்றியதாயினும், இடையறாத மெய்யன்பிலுலே செய்யப்பட்டமையானன்றோ, உயிர்க்குயிராகிய சிவனுக்கு மிக உவப்பாயிற்று.

இந்நாயனார் சிவனது உண்மையை நனைத்தல் கேட்டல் காண்டல் செய்தபொழுதே கரையழிந்து அன்பிலுலே ஒரு பயனும் கருதாது அவ்வன்புதானே தமக்கு இன்பமாகத் தம்மை மறந்து நின்றார் என்பது, இவர் சிவபூசை செய்யும்பொழுது தன்னைப் பாகிய எச்சத்தன் முதுகிலே பலமுறை அடித்துக் கொடுமொழிகளைக் கூறவும், தாம் அவற்றைச் சிறிதும் அறிந்திலாமையானும், அவன் பற்றுடத்தைக் காலால் இடரிச் சிந்தக் கண்டபோது அவன் தமது தந்தை என்று கண்டும், தமது பரமபிதாவாகிய சிவனுக்கு அபராதம் செய்தமைபற்றி அவன் கால்களைத் துணித்து, முன்போலவே பூசிக்கப்புகுந்தமையானும், செவ்விதிற் றுணியப்படும். பூப்பத்தியோகத்தால் அன்றோ, உடனே கருணாநிதியாகிய சிவன் இடபாருடராய் வெளிப்பட்டு, தமது அருமைத் திருக்கரங்களால் இவரை எடுத்து, நீ ஈம்பொருட்டு உன்னைப் பெற்ற பிதாவை வெட்டினாய்; இனி உனக்கு நாமே பிதா என்று அருளிச்சொன்ன இவரை அணைத்து, இவருடைய சரீரத்தைத் தடவி உச்சிமோந்து, இவருக்கு அந்தச் சரீரத்திலேதானே தமது சாருப்பியத்தைக் கொடுத்து, தொண்டர்களுக்கெல்லாம் தலைமையாகிய சண்டேசுர பதத்தில் இருத்தியருளினார். இவர் அச்சரீரத்திற்குளே சிவசாருப்பியம் பெற்றமை இங்கே “செங்கண் விடையார் திருமலர்க்கை நீண்டப்பெற்ற சிறுவன—ரங்கண் மையை யாக்கையின்மே லனவின் றயர்ந்த சிவமயமாய்ப்—பொங்கி யெழுந்த திரு வருளின் மூழ்கிப் பூமே லயன் முதலார்—துங்க வமரர் துதிசெய்யச் சூழ்ந்த வொளியிற் றேன்றினார்.” என்பதனாலும், “வந்து மிகைசெய் தாதைதான் மழுவாற் றுணித்த மறைச்சிறுவ—ரந்த வுடம்பு தன்னுடனே யரனார் மகனா ராயினார்.” என்பதனாலும் உணர்த்தப்பட்டது. சிவஞானசித்தியாருரையிலே “அந்தத் தேகத்திலே தானே சிவசாருப்பியத்தைப் பெற்றார்.” என்றார் சிவாக்கிரயோகிகளும்.

இந்நாயனார், பிராமணனும் தமக்குப் பிதாவும் ஒரு மாகிய எச்சத்தனை மழுவினால் வெட்டியும், பிரமகத்தி பிதிர்கத்தி குருகத்தி என்னும் தோஷங்கள் பொருந்தாது, சிவசாருப்பியம் பெற்றமை யாது காரணத்தாலொன்றின்; சிவபூசையின் மிக்க புண்ணியமும் சிவாபராதத்தின் மிக்க பாவமும் ஒன்மையானும், இவர் செய்யும் சிவபூசைக்கு எச்சத்தன் இடையறு செய்தமை சிவாபராதமாதலானும், இவர் பரமபிதாவும் பரமகுருவாகிய சிவனிடத்து உள்ள அன்பு மிகுதியினால் அவர்நிமித்தமே அவ் வெச்சத்தனை வெட்டினமையானும், தஞ்செயலற்றுச் சிவாதீனமாய் நிற்போர் செய்தது பாதகமாயினும் அதனைச் சிவன் தமது பணியாகவே பண்ணிவிடுவராதலானும், என்க. “அரனடிச் சுண்பர் செய்யும் பாவமு மறமதாகும்—பரனடிச் சுண்பி லாதார் புண்ணியம் பாவமாகும்—வரமுடைத் தக்கன் செய்த மாவேன்வி தீமையாகி—நரரினிற்பாலன் செய்த பாதக நன்மையாய்த் தே.” எ-ம். “இவனுலகி லிதமகிதஞ் செய்த வெல்லா பிதமகித மிவனுக்குச் செய்தார்பா லிசையு—மவனிவனும் நின்றமுறை யேகனாகி யரன்பணியி னின்றிடவு மகலும் குற்றஞ்—சிவனுமிவன் செய்தியெல்லா மென் செய்தி யென்றஞ் செய்ததெனக் சிவனுக்குச் செய்த தென்றும்—பவமகல வுடனாகி நிற்குகொன்வன் பரிவாற் பாதகத்தைச் செய்தினும் பணியாக்கி விடுமே.” எ-ம். சிவஞானசித்தியாரில் கூறுமாற்றானும், உணர்க. இன்னும், இந்நாயனரால் இம்மையிலே தண்டிக்கப்பட்டமையால் அன்றோ, எச்சத்தன் சிவத்துரோகத்தால் மறுமைக் கண் நரகத்தில் வீழ்ந்து வருந்தாது, தன் சுற்றத்துடன் சிவலோகத்தை அடைந்தான். அகத்தியருனிவருக்கும் இராமருக்கும், தமக்கும் பிறர்க்கும் பெருந்தீங்கு செய்த வில்

வலன் வாதாவியையும் இராவணனையும் கொன்றமையாலாகிய பிரமகத்தியைச் சிவ பூசையே ஒழித்தமையானும், இச்சண்டேசுரநாயனார் தமது சிவபூசைக்கு இடையூறு செய்தலாகிய சிவாபராதம் கண்ட வழிச் செய்த பிரமகத்தி முதலியன சிவசாரூபியம் பயந்தமையானும், சிவபூசையின் மிக்க புண்ணியமும் சிவாபராதத்தின் மிக்க பாவமும் இல்லை என்பது தெளிக.

இச்சண்டேசுரநாயனரது பெருந்தன்மை “பிரடைந்த பாலதாட்டப் பேணாத வன் றுதை—வேரடைந்து பாய்ந்த தானே வேர்த்தடிந்தான் நனக்குத்—தாரடைந்த மூலை ரூட்டித் தலைமை வகுத்த தென்னே—சீரடைந்த கோயின்மல்கு சேய்ஞலார் மேயவனே.” எ-ம். “கடிசேர்ந்த போது மலரானை கைக்கொண்டு நல்ல—படிசேர்ந்த பால்கொண்டங் காட்டிடத் தாதை பண்டு—முடிசேர்ந்த காலையறவெட்டிட முக்கண் ழூர்த்தி—யடிசேர்ந்த வண்ண மறிவார் சொலக் கேட்டு மன்றே.” எ-ம். திருஞான சம்பந்தமூர்த்திநாயனராலும், “தழைத்ததோ ராத்தி யின்கீழ்த் தாவர மணலாற் கூப்பி—யழைத்தங்கே யாவின் பாலக் கறந்துகொண்டாட்டக் கண்டு—பிழைத்ததன் றுதை தானேப் பெருங்கொடி மழுவால் வீசக்—குழைத்ததோ ரமுத மீந்தார் குறுக் கைவீ ரட்டினாரே.” எனத் திருநாவுக்கரசுநாயனராலும், “ஏத நன்னில மீரறு வேலி யேயர் கோனுற்ற விரும்பினி தவிர்த்துக் கோதனங்களின் பால்கறந் தாட்டக் கோல வெண்மணற் சிவன்நன்மேற் சென்ற—தாதை தாளற வெறிந்தசண் டிக்குன் சடைபி சைமல ருஞ்செயக் கண்டு—பூதவாளிசின் பொன்னடி யடைந்தேன் பூம்பொழிற் றிருப் புன்குரு ளானே.” எனச் சந்தரமூர்த்திநாயனராலும், “தீதில்லை மாணி சிவகரு மஞ் சிதைத்தானைச்—சாகியும் வேதியன் றுதைதனைத் தாளிரண்டுஞ்—சேதிப்பவீசன் றிருவருளார் நேவர்தொழப்—பாதகமே சோறு பற்றினவா தோனோக்கம்.” என மாணிக்கவாசகசுவாமிகளாலும், “தாதையைத் தாளற வீசிய சண்டிக்கு மண்டத் தொடுமுடனே—பூதலத் தோர்கள் வணங்கப் பொற்கோயிலும் போனக மும்மரு ளிச்—சோதிமணிமுடித் தாமமு நாமமுந் தொண்டர்க்கு நாயகமும்—பாதகத் துக் குப் பரிசுவைத் தானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.” எனச் சேந்தனராலும், “பாத கமே யென்றும் பழியென்றும் பாராதே—தாதையை வேதியனைத் தாளிரண்டுஞ்—சேதிப்பக்—கண்ணேசர் தாமாம் பரிசளித்தார் கண்டாயே—சண்ணேசர் தஞ்செயலாற் றுன்.” என உய்யவந்த தேவநாயனராலும், புகழப்பட்டமை காண்க. திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனர்புராணத்திலே திருமுகப்பாசுரத்தின்றூற்பரியம்கூறியிடத்து “கரு துவ் கடிசேர்ந்த வெணுந்திருப் பாட்டி லீசர்—மருவும் பெரும்பூசை மறுத்தவர்க் கோறன் முத்தி—தருதன் மையதாதல் சண்ணேசர்தஞ் செய்கை தக்கோர்—பெரிதுஞ் சொலக்கேட்டன மென்றனர் பின்னோ யார்தாம்” என்றார் சேக்கிழார்நாயனார்.

சண்டேசுரர் சிவபூசையின் இறுதியிலே பூசிக்கப்பட்டு, சிவனால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட அன்னம் பானீயம் முதலியனவும் தாம்பூலம் மூலம் சந்தனமும் ஆகிய நிருமாலியங்களை ஏற்று, சிவபூசாபலத்தைக் கொடுக்கும் அதிகாரம் உடையவர். இச்சண்டேசுரபூசை செய்யாவழிச் சிவபூசையார் பயன் இல்லை. அது “சண்டனையர்ச் சித்தவரே சம்புகவையர்ச் சித்தபலம்—கொண்டிடுவர் மற்றையர் கொள்ளார்.” என்னும் சைவசமயநெறித் திருக்குறளான் உணர்க. சிலர் ஆன்மார்த்த பூசையிலே சண்டேசுரபூசையை வேண்டாது விலக்குகின்றனர். சைவசித்தாந்தத்திலே சண்டேசுரரை எவ்விடத்தும் எப்போதும் பூசிக்க என்னும் நியமம் உளது; சண்டேசுரபூசை விலக்கு வாமதந்திரத்தும் தக்ஷிணதந்திரத்துமாம். இது காலோத்தராகமத்திற் கூறப்பட்டது. சிருட்டிகாலத்திற் றேன்றிய சிவாகமங்களிலே சண்டேசுரபூசை விதிக்கப்பட்டதாயின், இந்நாயனருக்கு முன்னும் சண்டேசுரர் உளர் என்பது பெறப்படுமன்றோவெனின்; சத்தியம் நீ சொல்லியது. அட்டவித்தியசுரர் முதலியோருள் ஒருவர் பரமுத்தியையேனும் தமது பதத்தின்மேலாகிய பதத்தையேனும் அடைய மற்

நெருவர் அப்பதத்தை அடைதல்போலவே, இவ்விசாரசுரமர் முன்னுள்ள சண்டேசுரது பதத்தை அடைந்தார் எனக் கொள்க.

இதுகாறும் கூறியவாற்றால், சிவபூசையின் மிக்க புண்ணியமும் சிவதூதராகத் தின் மிக்க பாவமும் இல்லை என்பது தெள்ளிதிற் பெறப்பட்டது. ஆதலால், இச்சரீரம் உள்ளபொழுதே சிவலிங்கார்ச்சனைக்கு உரியோர்கள் சைவாசாரியரை அடைந்து, சிவதீஷைப் பெற்று, விதிவழுவாது மெய்யன்போடு சிவபூசை பண்ணுக. சிவலிங்கார்ச்சனைக்கு உரியரல்லாதவர் ஆசாரியரையடைந்து, தங்கள் தங்கள் அதிகாரானுருணமாகிய தீஷையைப் பெற்றுக்கொண்டு, தூல லிங்கமாகிய கோபுரத்தைப் பூசுதாயியையும் பத்திர புஷ்பங்களாலே பூசித்து, துதித்து, வலஞ்செய்து வணங்குக. அது “உயர்ந்தகுலத் தோருட் பழுதுறுப்பி னோரு—முயர்ந்தாரை யல்லாதாரும். குறித்து மறுமை ராவன் பதத்தைக்—குறித்த வன்செய் தீக்கைதகக் கொண்டு. குறித்துச் சிவனைக் கோபுரத்தைப் பூவும்—பறித்தருச்சித் தேத்துகபால் கால்.” எனச் சைவசமயநெறியினும், “தூபியினைக் கோபுரத்தை யீசனைக் கண்டுதொழு—பாபமறும் வாய்த்துறமின் பம்.” என வருத்தமறவுய்யும் வழியினும், கூறுமாற்றானும் உணர்க. தங்கள் தங்கள் வருணத்திற்கு அருகமாகிய ஒருருவினிடத்தே உயிர்க்குறவாகிய சிவனைப் பூசை செய்யாதவர்களுக்கு ஒரு துணையும் இல்லை. அது “தமக்கருகமோருருவிற் பூசை சமையார்—தமக்குத் துணையாதோ தான்.” என்னும் சைவசமய நெறித் திருக்குறளால் அறிக. சிவபூசை பண்ணாதார் இழிவு “திருக்கோயி லில்லாத திருவி லூருந் திருவெண்ணீ நணியாத திருவி லூரும்—பருக்கோடிப் பத்திமையாற்பாடா ஆரும் பாங்கினெடு பலதளிக ளில்லா ஆரும்—விருப்போடு வெண்சங்க மூதா ஆரும் விதானமும் வெண்கொடியு டில்லா ஆரு—மருப்போடு மலர்பறித்திட் டிண்ண ஆரு மவையெல்லா மூரல்ல வடவி காடே.” “திருநாம மஞ்செழுத்துஞ் செப்பாராகிற் றீவண்ணர் திறமொருகாற் பேசா ராகி—லொருகாலுந் திருக்கோயில் குழா ராகி லுண்பதன்முன் மலர்பறித்திட் டிண்ண ராகி—லருநோய்கள் கெடவெண்ணீ நணியா ராகி லளியற்றார் பிறந்தவா நேதோவென்னிற்—பெருநோய்கண் மிகவலியப் பேர்துஞ் செத்தும் பிறப்பதற்கே தொழிலாகி யிறக்கின்றோ” என்னும் திருநாவுக்கரசு நாயனார் தேவாரங்களால் உணர்க.

மும்மாயா லுலகாண்டாருக்க முற்றுப்பெற்றது.

ஐந்தாவது

திருநின் றசருக்கம்.

திருநாவுக் கரசுநாயனார்புராணம்.

திருநாவுக் கரசுவளர் திருத்தொண்டி நெறிவாழ
வருஞானத் தவமுனிவர் வாஃசர் வாய்மைதிகழ்
பெருநாமச் சீர்பரவ லுறுகின்றேன் பேருலகி
லொருநாவுக் குரைசெய்ய வொண்ணாமை யுணராதேன்.

(க)

தொன்மைமுறை வருமண்ணின் றுகளன்றித் துகளில்லா
நன்மைநிலை யொழுக்கத்தி னலஞ்சிறந்த குழிமல்கிச்
சென்னிமதி புனைபவளர் மணிமாடச் செழும்பதிகண்
மன்னிநிறைந் துளதுதிரு முனைப்பாடி வளநாடு.

(உ)

புனப்பண்ணை மணியினொடும் புறவினறும் புதுமலருங்
கண்பெண்ணி றிரைசுமந்து கரைமருங்கு பெரும்பகட்டே
ரினப்பண்ணை யுழும்பண்ணை யெறிந்துலவி யெவ்வுலகும்
வனப்பெண்ணை வரும்பெண்ணை மாந்திபாய் வளம்பெருகும்.

(ங)

காலெல்லாந் தகட்டுவரால் கரும்பெல்லாங் கண்பொழிதேன்
பாலெல்லாங் கதிர்ச்சாலி பரப்பெல்லாங் குலைக்கமுது
சாலெல்லாந் தராளிரை தடமெல்லாஞ் செங்கழுநீர்
மேலெல்லா மகிற்றுபாப் விருந்தெல்லாந் திருந்துமனை.

(ச)

கடைஞர்நடை வயற்குறைத்த கரும்புகுறை பொழிகொழுஞ்சா
றிடைவொடுத்த தேன்கழிய விழிந்தொழுகு நீத்தமுடன்
புடைபரந்து ஓட்டுறெலிப்பப் புதுப்புனல்போன் மடைபுடைப்ப
யுடைமடையக் கரும்புகட் டியினடைப்ப ஆர்கடொறும்.

(ஊ)

கருங்கதலிப் பெருங்குலைகள் களிற்றுக்கைம் முகங்காட்ட
மருங்குவளை கதிர்ச்செந்நெல் வயப்புரவி முகங்காட்டப்
பெருஞ்சகடு தேர்காட்ட வினைஞரார்ப் பொலிபிறங்க
நெருங்கியசா துரங்கபல நிகர்ப்பனவா நிறைமருதம்.

(சு)

நரையாற்றுங் கமுருகவ மணிக்கழுத்தி னுடன்கூந்தற்
பொரையாற்று மகனிரெனப் புறம்பலைதண் டலைவேலித்
துரையாற்று மணிசொரியச் சுரும்பிரைக்கும் பெரும்பண்ணை
நிறையாற்று நீர்க்கொழுந்து படர்ந்தேறு நிலையதால்.

(ஏ)

மருமேயு மலர்மேய்வான் மாகடலி னுட்படியு
முருமேக மெனமண்டி யுகைத்தகருங் கன்றுபோற்
பருமேளிச் செங்கண்வரான் மடிமுட்டப் பால்சொரியுங்
கருமேதி தனைக்கொண்டி கரைபுரள்வ திரைவாலி.

(ஐ)

மொய்யளிகும் நிரைநீல முழுவலயங் களினிலயச்
செய்யதளிர் நறுவிரலிற் செழுமுகையி னகஞ்சிறப்ப
மெய்யொளியி னிழற்காணு மாடியென வெண்மதியை
வையமகள் கையணைத்தாற் போலுயர்வ மலர்ச்சோலை.

(க)

எயிற்சுலவும் வளம்பதிக னெங்குமணந் தங்கும்வயற்
பயிர்க்கண்விய லகலிடங்கள் பரந்துயர்நெற் கூடுகளும்
வெயிற்கதிர்மென் குழைமகளிர் விரவியமா டமுமேவி
மயிற்சுலமு முகிற்சுலமு மாறாட மருங்காடும்.

(கஈ)

மறந்தருந் நெறிமாற மணிகண்டர் வாய்மைநெறி
யறந்தருநா டுக்கரசு மாலால சுந்தரரும்
பிறந்தருள வுளதானு னம்மளவோ பேருலகிற்
சிறந்ததிரு முனைப்பாடித் திறம்பாடுந் சீர்ப்பாடு.

(கக)

இவ்வகைய திருநாட்டி லெனைப்பலவும் களுமென்று
மெய்வளங்க ளோங்கவரு மேன்மையன வாங்கவற்றுட்
சைவநெறி தலமேழும் பாலிக்குந் தகைமையினுற்
றெய்வநெறிச் சிவம்பெருக்குந் திருவாலார் திருவாலார்.

(கஉ)

ஆங்குவன முலைகள்சுமந் தணங்குவன மகளிரிடை
யேங்குவன நூபுரங்க ளிரங்குவன மணிக்காஞ்சி
யோங்குவன மாடநிறை யொழுகுவன வழுவிவற
நீங்குவன தீங்குநெறி நெருங்குவன பெருங்குழிகள்.

(கங)

மலர்நீலம் வயல்காட்டு மைஞ்ஞீல மதிகாட்டு
மலர்நீடு மறுகாட்டு மணியூசல் பலகாட்டும்
புலர்நீல பிருள்காட்டும் பொழுதுழுவ ரொலிகாட்டும்
சுலர்நீடு மனைகாட்டும் கரைகாட்டாப் பெருவளங்கள்.

(கச)

தலத்தின்கண் விளங்கியவத் தனிப்பதியி லுனைத்துவித
நலத்தின்கண் வழுவாத நன்மரபிற் குடிநாப்பண்
விலக்கின்மனை யொழுக்கத்தின் மேதக்க நிலவேளாண்
குலத்தின்கண் வரும்பெருமைக் குறுக்கையர்தங் குடிவிளங்கும்.

(கடு)

அக்குடியின் மேற்றேன்ற லாயபெருந் தன்மையினுற்
பிக்கமனை யறம்புரிந்து விருந்தளிக்கு மேன்மையினு
சொக்கல்வளர் பெருஞ்சிறப்பி னுளரானு ருளரானு
திக்குநில அம்பெருமை திகழவரும் புகழினார்.

(கசு)

புகழினார் தமக்குரிமைப் பொருவில்லுலக் குடியின்கண்
மகிழ்வரு மணம்புணர்ந்த மாதினியார் மணிவயிற்றி
னிகழமலர்ச் செங்கமல நிரையிதழி னகவயினிற்
றிகழவருந் திருவணைய திலகவதி யார்பிறந்தார்.

(கஎ)

திலகவதி யார்பிறந்து சிலமுறையான் டகன்றதம்பி
னலகில்கலைத் துறைதழைப்ப வருந்தவத்தோர் நெறிவாழ
வுலகில்வரு பிருணைக்கி யொளிவிளங்கு கதிர்போற்பின்
மலருமரு ணைக்கியார் வந்தவதா ரஞ்செய்தார்.

(கஅ)

மாதினியார் திருவயிற்றின் மன்னியசீர்ப் புகழனார்
காதலனு ருதித்ததற்பின் கடன்முறைமை மங்கலங்கண்
மேதருளல் வினைசிறப்ப விரும்பியபா ராட்டினுட
னேதயில்பல் கிளைபோற்ற விளங்குமலிப் பதங்கடந்தார். (௧௧)

மருணீக்கி யார்சென்னி மயிரீக்கு மணவினையுந்
தெருணீர்ப்பன் மாந்தரெலா மகிழ்சிறப்பச் செய்ததற்பின்
பொருணீத்தங் கொளவீசிப் புலன்கொளுவ மனமுகிழ்த்த
சுருணீக்கி மலர்விக்குங் கலையிலத் தொடங்குவீத்தார். (௨௦)

தந்தையார் களிமகிழ்ச்சி தலையிறக்க முறைமையினுந்
சிந்தைமலர்ந் தெழுமுணர்விற் செழுங்கலையின் நிறங்கொல்லா
முந்தைமுறை மையிற்பயின்று முதிரவறி வெதிரும்வகை
மைந்தனார் மறுவொழித்த விளம்பிறைபோல் வளர்கின்றார். (௨௧)

அந்நாளிற் நிலகவதி யாருக்காண் டாறிரண்டின்
முன்னாக வொத்தகுல முதல்வேளாண் குடித்தலாவர்
மின்னார்செஞ் சடையண்ணன் மெய்யடிமை விருப்புடையார்
பொன்னொரு மணிமவுலிப் புவலன்பா லருளுடையார். (௨௨)

ஆண்டகைமைத் தொழிலின்க ண்டலரியே நெனவுள்ளார்
காண்டகைய பெருவனப்பிற் கலிப்பகையா ரெனும்பெயரார்
பூண்டகொடைப் புகழனார் பாற்பொருவின் மகட்கொள்ள
வேண்டியெழுங் காதலினுன் மேலோரைச செலவிட்டார். (௨௩)

அணங்கனைய திலகவதி யார்தம்மை யாங்கவர்க்கு
மணம்பேசி வந்தவரும் வந்தபடி யறிவிப்பக்
குணம்பேசிக் குலம்பேசிக் கோதிலசீர்ப் புகழனார்
பணங்கொளர வகலல்குற் பைந்தொடியை மணரேந்தார். (௨௪)

கன்னிதிருத் தாதையார் மணபிசைவு கலிப்பகையார்
முன்னணைந்தா ரறிவிப்ப வதுவைவினை முடிப்பதன்முன்
மன்னவற்கு வடபுலத்தோர் மாறேற்க மற்றவர்மே
லன்னவர்க்கு விடைகொடுத்தா னவ்வினைமே லவரகன்றார். (௨௫)

வேந்தற்குற் றுழிவினைமேல் வெஞ்சமத்தில் விடைகொண்டு
போந்தவரும் பொருபடையு முடன்கொண்டு சிலநாளிற்
காய்ந்தசினப் பகைப்புலத்தைக் கலந்துகொஞ் சமர்க்கடலை
நீந்துவார் நெடுநாள் கணிறைவெம்போர்த் துறைவிளைந்தார். (௨௬)

ஆயநா ளிடையிப்பா லணங்கனையா டனைப்பயந்த
நாயகுலப் புகழனார் தொன்றுதொடு நிலையாமை
மேயவினைப் பயத்தாலே யில்புகை விட்டகலத்
தியவரும் பிணியுழந்து விண்ணுலகிற் சென்றடைந்தார். (௨௭)

மற்றவர்தா முயிரீப்ப மனைவியார் மாதினியார்
சுற்றமுடன் மக்களையுந் துகளாக வேரீத்துப்
பெற்றிமையா லுடனென்றும் பிரியாத வுலகெய்துங்
கற்புநெறி வழுவாமற் கணவனு ருடன்சென்றார். (௨௮)

தாதையா ரும்பயந்த தாயாரு மிறந்ததற்பின்
மாதாரர் திலகவதி யாருமவர் பின்வந்த
காதலனார் மருணீக்கி யாருமனக் கலிலையினார்
பேதுறுந் சுற்றமொடும் பெருந்துயரி லமுந்தினார்.

(௨௧)

ஒருவாறு பெருங்கிளைஞர் மனந்தேற்றத் துயரொழிந்து
பெருவான மடைந்தவர்க்குச் செய்கடன்கள் பெருக்கினார்
மருவார்மேன் மன்னவற்கா மலையப்போங் கலிப்பகையார்
பொருவாரும் போர்க்களத்தி னுயிர்கொடுத்துப் புகழ்கொண்டார்.

(௨௨)

வெம்முனைமேற் கலிப்பகையார் வேல்வேந்த னேவப்போ
யம்முனையிற் பகைமுருக்கி யமருலக மாள்வதற்குத்
தம்முடைய கடன்கழித்த பெருவார்த்தை தலஞ்சாற்றச்
செம்மலர்மேற் றிருவனைய திலகவதி யார்கேட்டார்.

(௨௩)

எந்தையுமெம் மனையுமவர்க் கெனைக்கொடுக்க விசைந்தார்க
ளந்தமுறை யாலவர்க்கே யுரியதுநா னாதலின
லிந்தையி ரவருயிரோ டிசைவிப்ப னெனத்துணிய
வந்தவர்தம் மடியினேமேன் மருணீக்கி யார்விழுந்தார்.

(௨௪)

அந்நிலையின் டிகப்புலம்பி யன்னையுமத் தனுமகன்ற
பின்னையுநா னுமைவணங்கப் பெறுதலின னுயிர்தரித்தே
னென்னையினித் தனிக்கைவிட் டேருவீ ரெனில்யானு
முன்னமுயிர் நீப்பனென மொழிந்திடரி னமுந்தினார்.

(௨௫)

தம்பியா ருளராக வேண்டுமென வைத்ததயா
வும்பருல கனையயுறு நிலைவிலக்க வுயிர்தாங்கி
யம்பொன்மணி னூறங்கா தனைத்துயிர்க்கு மருடாங்கி
யிம்பர்மனைத் தவம்புரிந்து திலகவதி யாரிருந்தார்.

(௨௬)

மாசின்மனத் துயரொழிய மருணீக்கி யார்சிரம்பித்
தேசநெறி நிலையாமை கண்டறங்கள் செய்வாராய்க்
காசினிமேற் புகழ்விளங்க நிதியளித்துந் கருணையின
லாசிலறச் சாலகஞந் தண்ணீர்ப்பந் தருமமைப்பார்.

(௨௭)

காவளர்த்துங் குளந்தொட்டுங் கடப்பாடு வழுவாமன்
மேவின்னர்க்கு வேண்டுவன மகிழ்த்தளித்தும் விருந்தளித்து
நாவலர்க்கு வளம்பெருக நல்கியுநா னிலத்துள்ளோர்
யாவருக்குந் தவிராத வீகைவினைத் துறைநின்றார்.

(௨௮)

நில்லாத வுலகியல்பு கண்டுநில யாவாழ்க்கை
யல்லேனென் றறத்துறந்து சமயங்க ளானவற்றி
னல்லாறு தெரிந்துணர்ந்து நம்பாரு ளாமையினார்
கொல்லாமை மறைத்துறையு மமன்சமயங் குறுகுவார்.

(௨௯)

பாடலிபுத் திரமென்னும் பதியினைந்து சமண்பள்ளி
மாடனைந்தார் வல்லமணர் மருங்கினைந்து மற்றவர்க்கு
வீடறிபு நெறியிதுவே யெனமெய்போற் றங்களுடன்
கூடவரு முணர்வுகொளக் குறிபலவுக் கொளுவினார்.

(௩௦)

அங்கவரு மமண்சமயத் தருங்கலை லானவெலாம்
பொங்குமுணர் வறப்பயின்றே யந்நெறியிற் புலன்சிறப்பத்
துங்கமுழு வுடற்சமணர் சூழ்ந்துமகிழ் வாரவர்க்குத்
தங்களின்மே லாந்தரும சேனரெனும் பெயர்கொடுத்தார்.

(௧௧)

அத்துறையின் மீக்கரு மமைதியினு லகவிடத்திற்
செத்தொறி யறியாத தேரையும் வாதின்ச
ணுய்த்தவுணர் வினில்வென்றே யுலகின்க ளெளியுடைய
வித்தகரா யமண்சமயத் தலைமையினின் மேம்பட்டார்.

(௪௦)

வேறு.

அந்நெறியின் மிக்கா ரவரொழுக் வான்றதவச
செந்நெறியின் வைகுங் திலகவதி யார்தாமுக்
தொன்னெறியின் சுற்றத் தொடர்பொழியத் தூயசிவ
நன்னெறியே சேர்வதற்கு நாதன்ற ணண்ணுவார்.

(௪௧)

பேராத பாசப் பணிப்பொழிய ா பிஞ்ஞகன்பா
லாராத வன்புபெற வாதரித்த வம்மடவார்
சீரார் கெடிலவட நீள்கரையி னீடுபெருஞ்
சீரார் திருவதிகை வீரட்டா னஞ்சேர்த்தார்.

(௪௨)

சென்றுதிரு வீரட்டா னத்திருந்த செம்பவளக்
குன்றை யடிபணிந்து கோதில் சிவசின்ன
மன்றுழுதற் றுங்கி யார்வமுறத் தங்கையாற்
றுன்று திருப்பணிகள் செய்யத் தொடங்கினார்.

(௪௩)

வேறு.

புலர்வதன்முன் நிருவலகு பணிமாறிப் புனிறகன்ற
ஈலமலியான் சாணத்தா னன்குதிரு மெழுக்கிட்டு
மலர்கொய்து கொடுவந்து மாலைகளுந் தொடுத்தமைத்துப்
பலர்புகழும் பண்பினுற் நிருப்பணிகள் பலசெய்தார்.

(௪௪)

நாளுமிகும் பணிசெய்து குறைந்தடையு ஈன்னாரிற்
கோளுமன் புறவொழுக்குங் கேண்மையினுற் பின்பிறத்தார்
கோளுநீ வினைமுர்த்தப் பரசமயங் குறித்ததற்கு
மூளுமனக் கலையினுன் முற்றவருந் துயருழந்தார்.

(௪௫)

தூண்டுதவ வினக்கனையார் சுடரொளியைத் தொழுதென்னை
யாண்டருளி னீராகி லடியேன்பின் வந்தவனை
யீண்டுவினைப் பரசமயக் குழிசின் னு மெடுத்தாள
வேண்டுமெனப் பலமுறையும் விண்ணப்பஞ் செய்தனரால்.

(௪௬)

தவமென்று பாயிடுக்கித் தலைபறித்து சின் னுண்ணு
மவமொன்று நெறிவீழ்வான் வீழாமே யருளுமெனச்
சிவமொன்று நெறிநின்ற திலகவதி யார்பரவப்
பவமொன்றும் வினைதீர்ப்பார் திருவுள்ளம் பற்றினார்.

(௪௭)

மன்னுதபோ தனியார்க்குக் கனலின்கண் மழவிடையா
ருன்னுடைய மனக்கவலை யொழிபீழ் னுடன்பிறத்தான்
முன்னமே முனியாடி யெனையடையத் தவமுயன்ற
னன்னவனை யினிச்சூலை மடுத்தான்வ னெனவருளி.

(௪௮)

பண்டுபுரி நற்றவத்துப் பழுதினள விறைவழுவந்
தொண்டரையா னத்தொடங்குஞ் சூலைவே தனைதன்னைக்
கண்டருநெற் நியாருளக் கடுக்கனல்போ லடுக்கொடிய
மண்டுபெருஞ் சூலையவர் வயிற்றினிடைப் புக்கதால்.

(௪௧)

அடைவிலமண் புரிதரும சேனர்வயிற் றடையுமது
வடவனலுங் கொடுவிடமும் வசகிரமும் பிறவுமாங்
கொடியவெலா மொன்றாகு மெனக்குடரி னகங்குடையப்
படரு தந்து ஈடுங்கியமண் பாழியறை யிடைவீழ்ந்தாரா

(௫௦)

அச்சமயத் திடைத்தாமுன் னதிகரித்து வாய்த்துவரும்
விசைகளாற் றடுத்திடவு மேன்மேலு ிகமுடுங்
புச்சமுற வேதனைநோ யோங்குகெழு வாங்கவந்தா
நச்சரவின் விடந்தலைக்கொண் டெனமயங்கி நவையுற்றார்.

(௫௧)

அவர்நிலமை கண்டதற்பி னமண்கையர் பலர்ண்டிக
கவர்கின்ற விடம்போன்முன் சண்டறியாக் கொடுஞ்சூலை
யிவந்தமக்கு வந்ததினி யாதுசெய லென்றழிந்தார்
தவமென்று வினைபெருக்கிச் சார்பல்லா டெறிசார்வார்.

(௫௨)

புண்டலைவன் முருட்டமணர் புலர்ந்துசெய லறியாது
குண்டிகைநீர் மந்திரித்துக் குடிப்பித்துந் தணியாமை
கண்டுமிகப் லீலிகொடு காலளவுந் தடவிடவும்
பண்டையினு நோவுமிகப் பரிபவத்தா விடரு தந்தார்.

(௫௩)

தாவாத புகழ்த்தரும சேனர்க்கு வந்தபிணி
யோவாது நின்றிடலு மொழியாமை யுணர்ந்தாரா
யாவாரா மென்செய்கோ மென்றழிந்த மனத்தினராய்ப்
போவார்க ளிதுநம்மாற் போக்கரிதா மெனப்புகன்று.

(௫௪)

குண்டர்களுங் கைவிட்டார் கொடுஞ்சூலை பிசைக்கொண்டு
மண்டியிக மேன்மேலும் பெருகுதலான் மதியங்கிப்
பண்டையுற வுணர்ந்தார்க்குத் திலகவதி யாருளாரா
கொண்டவர்பா லூட்டிவான் றனைவிட்டார் குறிப்புணர்த்த.

(௫௫)

ஆங்கவன்போய்த் திருவதிகை தனையடைய வருந்தவத்தார்
பூங்கமழந் தனவனத்தின் புறத்தணையக் கண்டிறைஞ்சி
யீங்கியா லுமக்கிளையா ரேவலினால் வந்ததெனத்
தீங்குளவோ வெனவினவ ம்நவனுஞ் செப்புவான்.

(௫௬)

கொல்லாது சூலைநோய் குடர்முடக்கித் தீராமை
யெல்லாருங் கைவிட்டா ரிதுசெயலென் முன்பிறந்த
நல்லான்பாற் சென்றியம்பி நானுய்யும் படிக்கேட்டிங்
கல்லாகும் பொழுதனைவா யென்றாரென் றறிவித்தான்.

(௫௭)

என்றவன்முன் கூறுதலும் யானங்குன் னுடன்போந்து
நன்றறியா ரமண்பாழி நண்ணுகிலே னெனுமாற்றஞ்
சென்றவனுக் குரையென்று திலகவதி யார்மொழிய
வன்றவனு மீண்டுபோய்ப் புகுந்தபடி யவர்க்குரைத்தான்.

(௫௮)

அவ்வார்த்தை கேட்டலுமே யயர்வெய்தி யிதற்கினியா
னெவ்வாறு செய்வனென வீசரநுள் கூடுதலா
லொவ்வாலிப் புன்சமயத் தொழியாலித் துயரொழியச்
செவ்வாறு சேர்திலக வதியார்தான் சேர்வனென.

(௫௧)

எடுத்தமனக் கருத்துய்ய வெழுதலா வெழுமுயற்சி
யடுத்தலுமே யயர்வொதுங்கத் திருவதிகை யணைவதனுக்
குடுத்துமலும் பாயொழிய வறியுறுகுண் டிகையொழியத்
தொடுத்தி? லியுமொழியப் போவதற்குத் துணிந்தெழுந்தார்.

(௬௦)

பொய்தருமா லுள்ளத்துப் புன்சமண ரிடங்கழிந்து
மெய்தருவா நெறியடைவார் வெண்புடைவை மெய்கூழ்ந்து
கைதருவார் தமையூன்றிக் காணுமே யிரவின்கட்
செய்தவமா தவர்வாழும் திருவதிகை சென்றடைந்தார்.

(௬௧)

சுலவிவயிற் நகங்கனலுஞ் சூலேனோ யுடன்றொடரக்
சுலவியெழும் பெருவிருப்புக் கொண்டணையக் குலவரைபோன்
றிலகுமணி மகிற்சோதி யெதிர்கொடிரு வதிகையினிற்
றிலகவதி யாரிருந்த திருமடத்தைச் சென்றணைந்தார்.

(௬௨)

வந்தணைந்து திலகவதி யாரடிமே லுறவணங்கி
நந்தமது குலஞ்செய்த நற்றவத்தின் பயனனையீ
ரிந்தவுடற் கொடுஞ்சூலைக் கிடைந்தடைந்தே னினிமயங்கா
துய்ந்துகரை யேறுநெறி யுரைத்தருளு மெனவுரைத்து.

(௬௩)

தாளிணைமேல் விழுந்தயருந் தம்பியார் தமைநோக்கி
யாளுடைய தம்பெருமா னருணினைந்து கைதொழுது
கோளில்பர சமயநெறிக் குழியில்விழுந் தறியாது
மூளுமருந் துயருழந்தீ ரெழுந்தி? ரெனமொழிந்தார்.

(௬௪)

மற்றவுரை கேட்டலுமே மருணிக்கி யார்தாழு
முற்றபிணி யுடனெங்கி யெழுந்துதொழ வுயர்தவத்தோர்
கற்றைவே ணியரருளே காணு பிது கழலடைந்தோர்
பற்றறுப்பார் தமைப்பணிந்து பணிசெய்வீ ரெனப்பணித்தார்.

(௬௫)

என்றபொழு தவரருளே யெதிரேற்றுக் கொண்டிறைஞ்ச
நின்றதபோ தனியாரு நின்மலன்பே ரருணினைந்து
சென்றுதிரு வீரட்டம் புகுவதற்குத் திருக்கயிலைக்
குன்றுடையார் திருநீற்றை யஞ்செழுத்தோ திக்கொடுத்தார்.

(௬௬)

திருவாளன் நிருநீறு திலகவதி யாரளிப்பப்
பெருவாழ்வு வந்ததெனப் பெருந்தகையார் பணிந்தேற்றங்
குருவார வணிந்துதமக் குற்றவிடத் துய்யுநெறி
தருவாராய்த் தம்முன்பு வந்தார்பின் றும்வந்தார்.

(௬௭)

நீறணிந்தா ரகத்திருளு நிறைகங்குற் புறத்திருளு
மாறவருந் திருப்பள்ளி யெழுச்சியினின் மாதவஞ்செய்
தேடியார் திருவலகுந் திருமெழுக்குந் தோண்டியுங்கொண்
டாறணிந்தார் கோயிலினுள் ளடைந்தவரைக் கொடுபுக்கார்.

(௬௮)

திரைக்கெடில வீரட்டா னத்திருந்த செங்கனக்
வரைச்சிலையார் பெருங்கோயி ரொழுதுவலங் கொண்டிறைஞ்சித்
தரைத்தலத்தின் மிசைவீழ்ந்து தம்பிரான் நிருவருளா
லுரைத்தமிழ்மா லைகள் சாத்து ருணர்வுபெற வுணர்ந்துரைப்பார். (௬௬)

வேறு.

நீற்றூனிறை வாகிய மேனியுட னிறையன்புறு சிந்தையி னேசமிக
மாற்றார்புர மாற்றிய வேதியரை மருளும்பிணி மாயை யறுத்திடுவான்
கூற்றாயின வாறு விலக்கிகிலீ ரெனடியே கோதி நிரூப்பதிகம்
போற்றாதுவ கேழின் வருந்துயரும் போமாதெதிர் நின்ற யுகன்றனரால். (௭௦)

மன்னும்பதி கம்மது பாடியபின் வயிறுற்றடு சூலை மறப்பிணிதா
னந்நின்ற நிலைக்க ணகன்றிடலு மடியேனுயி ரோடரு டந்ததெனச்
செந்நின்ற பரம்பொரு ளானவர்த் திருவாரருள் பெற்ற சிறப்புடையோர்
முன்னின்ன தெருட்சி மருட்சியினுள் முதல்வன்கரு ணைக்கடன் மூழ்கினரே. (௭௧)

அங்கங்க ளடங்க வுரோமமெலா மடையப்புள கங்கண் முகிழ்த்தலரப்
பொங்கும்புனல் கண்கள் பொழிந்திழியப் புலியீது விழுந்து புரண்டயர்வா
ரிங்கென்செய லுற்ற பிழைப்பதன லேருத பெருங்கிட ரேறிடநின்
றங்குங் கருணைப்பெரு வெள்ள டிடத் தருமோவென விண்ண தாமொழிவார். (௭௨)

பொய்வாய்மை பெருக்கிய புன்சமரப் பொறியில்சம னீசர்புறத் துறையா
மவ்வாழ்குழி யின்கண் விழுந்தெழுமா றறியாது மயங்கி யவம்புரிவேன்
மைவாச நறுங்குமுன் மாமலயாண் மணவாளன் மலர்க்கழல் வந்தடையு
பிவ்வாழ்வு பெறத்தரு சூலையினுக் கெதிர்செய்குறை யென்கொ லெனத்தொழுவார்.()

மேவுற்றலிவ் வேலையி னீடியசீர் வீரட்ட மமர்த்த பிரானுளாற்
பாவுற்றலர் செந்த டிழின்சொல்வளப் பதிகத்தொடை பாடிய பான்மையின
னாக்கர சென்றுல கேழினுநின் னன்னம நயப்புற மன்னுகவென்
றியாவர்க்கும் வியப்புற மஞ்சறை வானிடை யேயொரு வாய்மை யெழுந்ததுவே. ()

இத்தன்மை நிகழ்த்துழி நாலின்மொழிக் கிறையாகிய வன்பரு டிந்நெடுநாட்
சித்தந்திகழ் தீவினை யேனடையுத் திருவோலித் வென்று தெருண்டறியா
வத்தன்மைய னாய விராவணனுக் கருளுங்கரு ணைத்திற மானவதன்
மெய்த்தன்மை யறிந்து துதிப்பதுவே மேல்கொண்டு வணங்கினா மெய்யுறவே. (௭௫)

பரசங்கரு ணைப்பெரி யோனருளப் பறிபுன்றலை யோர்கெறி பாழ்படவந்
தரசிங்கருள் பெற்றுல குய்ந்ததென வடியார்புடை குழி கைப்பதிதான்
முரசம்பட கந்துடி தன்னுமையாழ் முழுவங்கினை துந்துபி கண்டையுட
னிரைசங்கொலி யெங்கு முழங்குதலா னெடுமாகட லென்ன ரிறைந்துளதே. (௭௬)

மையற்றறை யேறி மகிழ்த்தலர்சீர் வாஃசர் மனத்தொடு வாய்மையுடன்
மெய்யுற்ற திருப்பணி செய்பவராய் விரவுஞ்சிவ சின்னம் விளங்கிடவே
யெய்துற்ற தியான மருவுணர்வு மீறின்றி யெழுந்திரு வாசகமுங்
கையிற்றிக மும்முழ வாரமுடன் கைக்கொண்டு கசிந்து கலந்தனரே. (௭௭)

மெய்மைப்பணி செய்த விருப்பதனல் விண்ணோர்தனி நாயக னுக்கழலிற்
றம்பிச்சை சிரம்ப வரம்பெறுமத் தன்மைப்பதி மேவிய தாபதியார்
பொய்மைச்சம யப்பிணி விட்டவர்முன் போதும்பிணி விட்டரு ளிப்பொருளா
லெம்மைப்பணி கொள்கரு ணைத்திற டங் கியார்பெற்றன ரென்ன விறைஞ்சினரே. ()

வேறு.

இன்ன தன்மையி லிவாசிவ நெறியினை யெய்தி
மன்னு பேரருள் பெற்றிடர் கீங்கிய வண்ணம்
பன்னு தொன்மையிற் பாடலி புத்திர நகரிற்
புன்மை யேபுரி யமணர்தாங் கேட்டது பொருராய். (எக)

தரும சேனர்க்கு வந்தவத் தடுப்பருஞ் சூலை
யொருவ ராலுயிங் கொழிந்திடா மையினவ ருயப்போய்ப்
பெருகு சைவராய்ப் பெயர்ந்துதம் பினியொழித் துயந்தார்
மருவு நம்பெருஞ் சமயம்வீழ்ந் ததுவென மருள்வார். (அ0)

மலையும் பல்சம யங்களுந் வென்முறம் றவரா
னிலையும் பெற்றவிந் நெறியினி யழிந்ததென் றமுங்கிக்
கொலையும் பொய்மைபு யிலமென்று கொடுந்தொழில் புரிவோர்
தலையும் லீலியுந் தாழ்வந் தொருசிறை சார்ந்தார். (அக)

இவ்வ கைப்பல வமணர்க டியருட னீண்டி
மெய்வ கைத்திற மறிந்திடில் வேந்தனுந் வெகுண்டு
சைவ னாகிடம் விருத்தியுந் தவிர்க்குமற் றினிராஞ்
செய்வ தென்னென வஞ்சனை தெரிந்துசித் திரிப்பார். (அஉ)

தங்வை சைவத்து நின்றலிற் றருமசே னருத்தாம்
பொய்வ குத்ததோர் சூலதீர்த் திலதெனப் போயிங்
கெவ்வ மாகவங் கெப்திருஞ் சமயலங் கனமுந்
தெய்வ நின்றையுஞ் செய்தன ரெனச்சொலத் தெளிந்தார். (அங)

சொன்ன வண்ணமே செய்வது துணிந்ததுன் மதியோர்
முன்ன நாஞ்சென்று முறைப்படு வோமென முயன்றே
யின்ன தன்மையி லிருட்குநாஞ் செல்வது போல
மன்ன னாகிய பல்லவ னகரில்வந் தணைந்தார். (அச)

உடையொழிந்தொரு பேச்சிடை யின்றிநின் றுண்போர்
கடைய ணைந்தவன் வாயில்கா வலருக்கு நாங்க
ளடைய வந்தமை யரசனுக் கறிவிபு மென்ன
விடைய றிந்துபுக் கவருந்த டிறைவனுக் கிசைத்தார். (அஞ)

வேறு.

அடிகண்மா ரெல்லாரு மாகுலமாய் மிகவழிந்து
கொடிநுடங்கு திருவாயிற் புறத்தணைந்தா ரெனக்கூற
வடிநெடுவேன் மன்னவனு மற்றவாசார் பாதலிநைற்
கடிதணைவா னவர்க்குற்ற தென்கொலெனக் கவன்முறைத்தான். (அசு)

கடைகாவ லுடையார்கள் புருதவிடக் காவலன்பா
னடையாடுந் தொழிலுடையார் ணண்ணித்தா மெண்ணியவா
றுடையாரா கியதரும சேனர்பிணி யுற்றாராய்ச்
சடையானுக் காளாய்நின் சமயமழித் தாரென்றார். (அஎ)

விரையலங்கற் பல்லவனு மதுகேட்டு வெகுண்டெழுந்து
புரையுடைய மனத்தினராய்ப் போவதற்குப் பொய்ப்பிணிகொண்
டுரைசிறந்த சமயத்தை யழித்தொழியப் பெறுவதே
கரையிறவத் தீரிதனுக் கென்செய்வ தெனக்கன்னருன். (அஅ)

தலைநெறியா கியசமயந் தன்னையழித் தன்னுடைய
நிலைநின்ற தொல்வரம்பி நெறியழித்த பொறியிலியை
யலைபுரிவா யெனப்பரவி வாயாலஞ் சாதுரைத்தார்
கொலைபுரியா நிலைகொண்டு பொய்யொழுது மமன்குண்டர்.

(௮௯)

அருள்கொண்ட வுணர்வின்றி நெறிகோடி யறிவென்று
மருள்கொண்ட மன்னவனு மந்திரிக டமைநோக்கித்
தெருள்கொண்டோ ரிவர்சொன்ன தீயோனைச் செறுவதற்குப்
பொருள்கொண்டு விடாதென்பார் கொடுவாரு மென்புகன்றார்.

(௯௦)

அரசனது பணிதலைநின் றமைச்சர்களு மந்நிலையே
முரசுதிருந் தானையொடு முன்சென்று முகில்குழந்து
விரைசெறியுஞ் சோலைகூழ் திருவதிகை தனைமேலிப்
பரசமயப் பற்றறுத்த பான்மையினர் பாற்சென்றார்.

(௯௧)

சென்றனைந்த வமைச்சருடன் சேனைவீ ரருஞ்குழந்து
பின்றயங்கு புரிவேணி வேதியனா ரடியவரை
யின்றுதுமை யரசனழைத் கெமைவிடுத்தான் போதுமென
நின்றவரை நேர்நோக்கி நிறைதவத்தோ ருரைசெய்வார்.

(௯௨)

நாமார்க்குங் குடியல்லோ மென்றெடுத்து நான்மறையின்
கோமானை நதியினுடன் குளிர்மதிவாழ் சடையானைத்
தேமாலச் செந்தமிழின் செழுந்திருத்தாண் டகம்பாடி
யாமாறு நீரழைக்கு மடைவிலமென் றருள்செய்தார்.

(௯௩)

ஆண்டவர சருள்செய்யக் கேட்டவரு மடிவணங்கி
வேண்டியவர்க் கொண்டேக விடையுகைத்தார் திருத்தொண்ட
ரீண்டிவரும் வினைகளுக்கெம் பிரானுளானென் றிசைந்திருந்தார்
மூண்டசினப் போர்மன்னன் முன்னனைந்தங் கறிவித்தார்.

(௯௪)

பல்லவனு மதுகேட்டுப் பாங்கிருந்த பாயுடுக்கை
வல்லமணர் தமைநோக்கி மற்றவனைச் செய்வதினிச்
சொல்லுமென வறந்துறந்து தமக்குறுதி யறியாத
புல்லறிவோ ரஞ்சாது நீற்றறையில் விடப்புகன்றார்.

(௯௫)

அருகனைந்தார் தமைநோக்கி யவ்வண்ணஞ் செய்கவெனப்
பெருகுசினக் கொடுங்கோலான் மொழிந்திடலும் பெருந்தகையை
புருகுபெருந் தழல்வெம்மை நீற்றறையி னுள்ளிருத்தித்
திருகுகருந் தாட்கொளுவிச் சேமங்கள் செய்தமைத்தார்.

(௯௬)

ஆண்டவர சதனகத்து ளனைந்தபொழு தம்பலத்துத்
தாண்டவமுன் புரிந்தருளுந் தாணிழலைத் தலைக்கொண்டே
யீண்டிவருந் தாயருளதோ வீசனடி யார்க்கென்று
மூண்டமன நேர்நோக்கி முதல்வனையே தொழுதிருந்தார்.

(௯௭)

வெய்யநீற் றறையதுதான் ஊங்கிளவே னிற்பருவந்
தைவருதண் டென்றலினை தண்கழுநீர்த் தடம்போன்று
மொய்யொளியெண் ணிலவலர்ந்து முரன்றயா மொலியினதா
யையர்திரு வடிநீழ லருளாகிக் குளிர்ந்ததே.

(௯௮)

வேறு.

மாசின்மதி நீடுபுனன் மன்னிவளர் சென்னியனைப்
பேசவினி யானைபுல காளுடைய பிஞ்ஞகனை
யீசனையெம் பெருமானை யெவ்வுயிருந் தருவானை
யாசையிலா ராவமுதை யடிவணங்கி யினிதிருந்தார். (கக)

ஒரெழுநாள் கழிந்ததற்பி னுணர்விலம ணரையழைத்துப்
பாருயினி நீற்றறையை யெனவுரைத்தான் பல்லவனுங்
காரிருண்ட குழாம்போலு முருவுடைய காரமணர்
தேருசில யில்லாதார் நீற்றறையைத் திறந்தார்கள். (க௦௦)

ஆனந்த வெள்ளத்தி னிடைமூழ்கி யம்பலவர்
தேனுந்து மலர்ப்பாதத் தழுதுண்டு தெளிவெய்தி
பூனந்தா னிலராகி யுவந்திருந்தார் தம்மைக்கண்
மனந்தங் கியதிலதா மென்னவதி சயமென்றார். (க௦௧)

அதிசயமன் றிதுமுன்னைய மண்சமயச் சாதகத்தா
லிதுசெய்து பிழைத்திருந்தா னெனவேந்தற் குரைசெய்து
மதிசெய்ய தினிக்கொடிய வல்லிடமுட் டெவதென்று
முதிரவரும் பாதகத்தோர் முடைவாயான் மொழிந்தார்கள். (க௦௨)

ஆங்கதகேட் டலுங்கொடிய வமண்சார்பாற் கெடுமென்ன
னோங்குபெரு மையலினு னஞ்சூட்டி மெனவுரைப்பத்
தேங்காதார் திருநாவுக் கரசரையத் தீயவிடப்
பாங்குடைய பாலடிசி லமுதுசெயப் பண்ணினார். (க௦௩)

நஞ்சமழு தாமெங்க ணாதனடி யார்க்கென்று
வஞ்சபிசு நெஞ்சுடையார் வஞ்சனையாம் படியறிந்தே
செஞ்சுடையார் சீர்வினக்குந் திறலுடையார் தீவிடத்தால்
வெஞ்சமண ரிடுவித்த பாலடிசின் மிசைந்திருந்தார். (க௦௪)

பொடியார்க்குந் திருமேனிப் புனிதர்க்குப் புவனங்கண்
முடிவார்க்குந் துயர்நீங்க முன்னவிட மமுதானாற்
படியார்க்கு மறிவரிய பசுபதியார் தம்முடைய
வடியார்க்கு நஞ்சமுத மாவதுதா னற்புதமோ. (க௦௫)

அவ்விடத்தை யாண்டவர சமுதாசெய்து முன்னிருப்ப
வெவ்விடமு மமுதாயிற் றெனவமணர் வெருக்கொண்டே
யிவ்விடத்தி லிவன்பிழைக்கி லெமக்கெல்லா யிறுதியெனத்
தெவ்விடத்துச் செயல்புரியுங் காவலற்குச் செப்புவார். (க௦௬)

நஞ்சுகலந் னுட்டிடவு நஞ்சமயத் தினிலிவிடந்தீர்
தஞ்சமுடை மந்திரத்தாற் சாதியா வகைதடுத்தா
னெஞ்சம்வகை யவற்கிலதே லெம்முயிரு நின்முறைபுந்
துஞ்சமது திடமென்றார் குழ்வினையின் றுறைநின்றார். (க௦௭)

மற்றவர்த மொழிகேட்டு மதிக்கெட்ட மன்னவனுஞ்
செற்றவனை யினிக்கடியுந் திறமெவ்வா றெனச்செப்ப
வுற்றவரு மந்திரசா தகநாங்க மொழித்திடகின்
கொற்றவயக் களிநெ தீரே லெவதெனக் கூறினார். (க௦௮)

மாபாலிக் கடையமணர் வாசேத் திருவடியாங்
காபாலி யடியவர்பாற் கடக்களிற்றை விடுகென்னப்
பூபாலர் செயன்மேற்கொள் புலைத்தொழிலோ னவர் தம்மேற்
கோபாதி சயமான கொலைக்களிற்றை விடச்சொன்னான்.

(௧௦௧)

கூடத்தைக் குத்தியொரு குன்றமெனப் புறப்பட்டு
மாடத்தை மறித்துட்டு மண்டபங்க ளெடுத்தெற்றித்
தாடத்திற் பரிக்காரர் தலையிடறிக் கடக்களிற்றின்
வேடத்தால் வருங்குற்றின் மிக்கதொரு விறல்வேழம்.

(௧௧௦)

வேறு.

பாசத்தொடை நிகளத்தொடர் பறியத்தறி முறியா
மீசுற்றிய பறவைக்குலம் வெருவத்துணி விலகா
ஆசற்கர மெதிர்சுற்றிட வுரறிப்பரி யுழரூ
வாசக்கட மழைமுற்பட மதவெற்பெதிர் வருமால்.

(௧௧௧)

இடியுற்றெழு மொலியிற்றிசை யிழுமட்கிட வடியிற்
படிபுக்குற நெளியப்படர் பவனக்கதி விசையிற்
கடிதுற்றடி செயலிற்கிளர் கடலிற்படு கடையின்
முடிவிற்கன லெனமுற்சின முடுகிக்கடு கியதே.

(௧௧௨)

மாடுற்றனை யிவுளிக்குல மறியச்செறி வயிரச்
கோடுற்றிரு பிளவிட்டறு குறைகைக்கொடு முறியச்
சாடுற்றிடு மதிநெற்றிகள் சரியப்புடை யணிசெற்
ருடுற்றகல் வெளியுற்றதவ் வடர்கைக்குல வரையே.

(௧௧௩)

பாவக்கொடு வீணைமுற்றிய படிதுற்றடு கொடியோர்
நாவுக்கர செதிர் முற்கொடு நணுகிக்கரு வரைபோ
லேவிச்செறு பொருகைக்கரி யிணையுத்திட வெருளார்
சேவிற்றிகழ் பவர்பொற்கழ நெளியுற்றனர் பெரியோர்.

(௧௧௪)

வேறு.

அண்ண லருந்தவ வேந்த ரானைத் தம்மேல்வரக் கண்டு
விண்ணவர் தம்பெரு மானை விடையுந் தேறும் பிரானைச்
சுண்ணவெண் சந்தனச் சாந்து தொடுத்த திருப்பதி கத்தைத்
மண்ணுல குய்ய வெடுத்து மகிழ்வுட னேபாடு கின்றார்.

(௧௧௫)

வஞ்சகர் விட்ட சினப்போர் மதவெங் களிற்றினை நோக்கிச்
செஞ்சடை நீண்முடிக் கூத்தர் தேவர்க்குந் தேவர் பிரானுர்
வெஞ்சுடர் மூவிலைச் சூல வீரட்டர் தம்மடி யோநா
மஞ்சவ தில்லையென் நென்றே யருந்தமிழ் பாடி யறைந்தார்.

(௧௧௬)

தண்டமிழ் மாலைகள் பாடித் தம்பெரு மான்சர னைக்
கொண்ட கருத்தி லிருந்து குலாவிய வன்புறு கொள்கைத்
தொண்டரை முன்வல மாகச் சூழ்ந்தெதிர் தாழ்ந்து நிலத்தி
லெண்டிசை யோர்களுங் காண விறைஞ்சி யெழுந்தது வேழம்.

(௧௧௭)

ஆண்ட வரசை வணங்கி யஞ்சியவ் வேழம் பெயரத்
தூண்டிய மேன்மறப் பாகர் தொடக்கி யடர்த்துத் திரித்து
மீண்டு மதனை யவர்மேன் மிறைசெய்து காட்டிட வீசி
யீண்டவர் தங்களை யேகொன் றமணர்மே லோடிற் றெதிர்ந்தே.

(௧௧௮)

நடி யருகர்க டம்மை புழறி மிதித்துப் பினந்து
நாடிப் பலரையுங் கொன்று நகரங் கலங்கி மறுக
நீடிய வேலை கலக்கு நெடுமந் தாகிரி போல
வாடியல் யானையம் மன்னந் காகுல மாக்கிய தன்றே.

(ககக)

யானையின் கையிற் பிழைத்த வவ்வமண் கையர்க ளெல்லா
மான மழிந்து மயங்கி வருந்திய சிந்தைய ராகித்
தானே நிலமன்னன் றுளிற் தனித்தனி வீழ்ந்து புலம்ப
மேன்மை நெறிவிட்ட வேந்தன் வெகுண்டினிச் செய்வதெ னென்றான்.

(க௨௦)

நங்கள் சமயத்தி னின்றே நாடிய முட்டி நிலையா
லெங்க ளெதிரே நழிய யானையா லிவ்வண்ண நின்சீர்
பங்கப் படுத்தவன் போகப் பரிபவந் தீரு முனக்குப்
பொங்கழல் போக வதன்பின் புகையகன் றுலென வென்றார்.

(க௨௧)

அல்லிரு னன்னவர் கூற வரும்பெரும் பாவத் தவன்றான்
றொல்லுச் சமய மழித்துத் துயரம் விளைத்தவன் றன்னைச்
சொல்லு மினிச்செய்வ தென்னச் சூழ்ச்சி முடிக்குந் தொழிலோர்
கல்லுடன் பாசம் பிணித்துக் கடலிடைப் பாய்ச்சுவ தென்றார்.

(க௨௨)

ஆங்கது கேட்ட வரசு னவ்வினை மாக்களை நோக்கித்
தீங்கு புரிந்தவன் றன்னைச் சேம முறக்கொண்டு போகிப்
பாங்கொரு கல்லி லினைத்துப் பாசம் பிணித்தோர் படவில்
வீங்கொலி வேலையி லேற்றி வீழ்த்துமி னென்று விடுத்தான்.

(க௨௩)

அவ்வினை செய்திடப் போக்கு மவருடன் போயரு கந்த
வெவ்வினை யாளருஞ் சென்று மேலிட நாவுக் கரசர்
செவ்விய தந்திரு ஷ்ணுஞ் சிறப்ப வவருடன் சென்றார்
பவ்வத்தின் மன்னவன் சொன்ன படிமுடித் தாரப் பதகர்.

(க௨௪)

அப்பரி சவ்வினை முற்றி யவரகன் றேகிய பின்ன
ரொப்பரு மாகடல் புக்க ஷுறைப்புடை மெய்த்தொண்டர் தாழு
மெப்பரி சாயினு மாக வேத்துவ னெந்தையை யென்று
செப்பிய வண்டமிழ் தன்னாற் சிவனுஞ் செழுத்துந் துதிப்பார்.

(க௨௫)

வேறு.

சொற்றுனை வேதிய னென்னுந் தூய்மொழி
நற்றமிழ் மாலையா நமச்சி வாயவென்
நற்றமுன் காக்குமஞ் செழுத்தை யன்பொடு
பற்றிய ஷுணர்வினாற் பதிகம் பாடினார்.

(க௨௬)

பெருகிய வன்பினர் பிடித்த பெற்றியால்
வருமல ரோன்முத லமரர் வாழ்த்துதற்
கரியவஞ் செழுத்தைபு மரசு போற்றிடக்
கருநெடுங் கடலினுட் கன்மி தந்ததே.

(க௨௭)

அப்பெருங் கல்லுமங் கரசு மேல்கொளத்
தெப்பமாய் மிதத்தலிற் செறிந்த பாசமுந்
தப்பிய ததன்மிசை யிருந்த தாவில்சீர்
மெய்ப்பெருங் தொண்டனார் விளங்கித் தோன்றினார்.

(க௨௮)

இருவினைப் பாசமு மலக்க லார்த்தவின்
வருபவக் கடல்வீழ் மாக்க னேறிட
வருளுமெய் யஞ்செழுத் தரசை யிக்கட
லொருகன்மே லேற்றிட லுரைக்க வேண்டுமோ.

(௧௨௧)

அருணயந் தஞ்செழுத் தேத்தப் பெற்றவக்
கருணைநா வரசினைத் திரைக்க ரங்களாற்
நெருணெறி நீர்மையிற் சிரத்திற் றுங்கிட
வருணனுஞ் செய்தனன் முன்பு மாதவம்.

(௧௨௦)

வாய்ந்ததீர் வருணனே வாக்கின் மன்னரைச்
சேர்ந்தடை கருங்கலே சிலிகை யாயிட
வேந்தியே கொண்டெழுந் தருளு வித்தனன்
பூந்திருப் பாதிரிப் புலியூர்ப் பாங்கரில்.

(௧௨௧)

அத்திருப் பதியினி லணைந்த வன்பரை
மெய்த்தவக் குறாமெலா மேலி யார்த்தெழு
வெத்திசை யினுமா வென்னு மோசைபோற்
றத்துரீர்ப் பெருங்கட ளுனு மார்த்ததே.

(௧௨௨)

தொழுந்தகை நாலினுக் கரசுந் தொண்டர்முன்
செழுந்திருப் பாதிரிப் புலியூர்த் திங்கள்வெண்
கொழுந்தணி சடையரைக் கும்பிட்டன்புற
விழுந்தெழுந் தருணெறி விளங்கப் பாவொர்.

(௧௨௩)

வேறு.

ஈன்றாளு மாயெனக் கெந்தையு மாகி யெனவெடுத்துத்
தோன்றாத் துணையா யிருந்தனன் நன்னடி யோங்கட்கென்று
வான்றாழ் புனற்கங்கை வாழ்சடை யானைமற் றெவ்வுயிர்க்குஞ்
சான்ற மொருவனைத் தண்டிப்ப மாலகன் சாத்தினரே.

(௧௨௪)

மற்று மினையன வண்டமிழ் மாலகன் பாடிவைசி
வெற்றி மழவிடை வீரட்டர் பாத மிகவினவா
ஹ்ந்தொர் காதலி னங்குசின் தேகியொன் னார்புரங்கர்
செற்றவர் வாழந் திருவதி கைப்பதி சென்றடைவார்.

(௧௨௫)

தேவர் பிரான்றிரு மாணி குழியுந் துனைகரு
மேவினர் சென்று விரும்பிய சொன்மலர் கொண்டிறைஞ்சிப்
பூவலர் சோலை மணமடி புல்லப் பொருண்மொழியின்
காவலர் செல்வத் திருக்கெடி லத்தைக் கடந்தணைந்தார்.

(௧௨௬)

வெஞ்சமண் குண்டர்கள் செய்வித்த தீய ிறைகளெல்லா
மெஞ்சவென் றேறிய வின்றபி ழீச ரெழுந்தருள்
மஞ்சிவர் மாடத் திருவதி கைப்பதி வாணரெல்லார்
தஞ்செயல் பொங்கத் தழங்கொலி மங்கலஞ் சாற்றலுற்றார்.

(௧௨௭)

மணிநெடுந் தோரணம் வண்கூலப் பூக மடந்தலி
யிணையுற நாட்டி யெழுநிலைக் கோபுரத் தெற்றியெங்குந்
தணிவில் பெருகொளித் தாமங்க னாற்றிச்செஞ் சாந்துரீவி
யணிநகர் முன்னை யணிமே லணிசெய் தலங்கரித்தார்.

(௧௨௮)

மன்னிய வன்பின் வனநகர் மாந்தர் வயங்கிழையா
ரின்னிய னாதமு மேழிசை யோசையு மெங்கும்விம்மப்
பொன்னியல் சண்ணமும் பூவும் பொரிகளுந் தாலியெங்குந்
தொன்னக ரின்புறஞ் சூழ்ந்தெதிர் கொண்டனர் தொண்டரையே. (௧௩௬)

தாயவெண் ணீறு துதைந்தபொன் மேனியுந் தாழ்வடமு
நாயகன் சேவடி தைவருஞ் சிந்தையு ளைந்துருகிப்
பாய்வது போலன்பு நீர்பொழி கண்ணும் பதிகச்செஞ்சொன்
மேயசெவ் வாயு முடையார் புகுந்தனர் வீதியுள்ளே. (௧௪௦)

கண்டார்கள் கைதலை மேற்குவித் திந்தக் கருணைகண்டான்
மிண்டாய செய்கை யமண்கையர் திங்கு விளைக்கச்சென்ற
முண்டா யினவண்ண மெவ்வண்ண மென்றுரைப் பார்கள்பின்னும்
தொண்டாண்டு கொண்ட பிரானைத் தொழுது துதித்தனரே. (௧௪௧)

இவ்வண்ணம் போல வெணைப்பல மாக்க ளியம்பியேத்த
மெய்வண்ண நீற்றொளி மேவுங் குழாங்கள் விரவிச்செல்ல
வவ்வண்ண ஈண்ணிய வன்பரும் வந்தெய்தி யம்பவளச்
செவ்வண்ணர் கோயிற் றிருவீரட் டானத்தைச் சேர்ந்தனரே. (௧௪௨)

உம்பர்தங் கோணையுடைய பிரானையுள் புக்கிறைஞ்சி
ஈம்புறு மன்பி னையப்புறு காதலி னாற்றினத்தே
யெம்பெரு மான்றனை யேழையெ னுண்பண்டிக ழுந்ததென்று
தம்பரி வாற்றிருத் தாண்டகச் செந்தமிழ் சாற்றிவாழ்ந்தார். (௧௪௩)

வேறு.

அரியயனுக் கரியானை யடியவருக் கெரியானை
விரிபுனல்குழ் திருவதிகை வீரட்டா னத்தமுதைத்
தெரிவரிய பெருந்தன்மைத் திருநாவுக் கரசமனம்
பரிவுறுசெந் தமிழ்ப்பாட்டுப் பலபாடிப் பணிசெயுநர். (௧௪௪)

புல்லறிவிற் சமணர்க்காப் பொல்லாங்கு புரிந்தொழுகும்
பல்லவனுந் தன்னுடைய பழவினைப்பா சம்பதிய
வல்லலொழிந் தங்கெய்தி யாண்டவர சினைப்பணிந்து
வல்லமணர் தமைநீத்து மழலிடையோன் றுளடைந்தான். (௧௪௫)

வீடறியாச் சமணர்மொழி பொய்யென்று மெய்யுணர்ந்த
காடவனுந் திருவதிகை நகரின் கட் கண்ணுதற்குப்
பாடலிபுத் திரத்திலமண் பள்ளியொடு பாழிகளுந்
கூடலிபுத் துக்கொணர்ந்து குணதரவீச் சரமெடுத்தான். (௧௪௬)

இந்நாளிற் றிருப்பணிகள் செய்கின்ற வின்றமிழ்க்கு
மன்னுன வாசீசத் திருமுனியு மதிச்சடைமேற்
பன்னு க மணிந்தவர்தம் பதிபலவுஞ் சென்றிறைஞ்சிச்
சொன்னுமத் தமிழ்புனைந்து தொண்டிசெய்வான் றொடர்த்தெழுவார். (௧௪௭)

திருவதிகைப் பதிமருங்கு திருவெண்ணெய் நல்லூரு
மருளுதிரு வாமாத்நர் திருக்கோவ லூர்முதலா
மருவுதிருப் பதியிறும் வணங்கிவளத் தமிழ்ப்பாடிப்
பெருநிலிருப் புடன்விடையார் மகிழ்பெண்ணு கடமணைந்தார். (௧௪௮)

கார்வனாரு மாடங்கள் கலந்தமறை யொலிவனர்க்குஞ்
சேருடையத் தணர்வாழுஞ் செழும்பதியி னகத்தெய்தி
வார்சடையார் மன்னுதிருத் தூங்காணை மாடத்தைப்
பார்பரவுந் திருமுனிவர் பணிந்தேத்திப் பரவினார்.

(கசக)

புன்னெறியா மமண்சமயத் தொடர்க்குண்டு போந்தவுட
றன்னுடனே யுயிர்வாழத் தரியேனான் றரிப்பதனுக்
கென்னுடைய நாயகரின் னிலச்சினையிட் டருளென்று
பன்னுசெழுந் தமிழ்மலை முன்னின்று பாடுவார்.

(கக௮)

பொன்னூர்த் திருவடிக்கென் விண்ணப்ப மென்றெடுத்து
முன்னாகி யெப்பொருட்கு முடிவாகி நின்றானைத்
தன்னாகத் துமைபாகங் கொண்டானைச் சங்கரனை
நன்னாமத் திருவிருத்த கலஞ்சிறக்கப் பாடுதலும்.

(கக௯)

நீடுதிருத் தூங்காணை மாடத்து நிலையகின்ற
வாடகமே ருச்சிலையா னருளாலோர் சிவபூத
மாடொருவ ரறியாமே வாநீசர் திருத்தோளிற்
சேடியர்மு விலைக்குலஞ் சினவிடையி னுடன்சாத்த.

(கக௯)

ஆங்கவர்தந் திருத்தோளி லார்ந்ததிரு விலச்சினையைத்
தாங்கண்டு மணங்கலித்துத் தம்பெருமா னருணினைத்து
தூங்கருவி கண்பொழியத் தொழுதுவிழுந் தார்வத்தா
லோங்கியசின் தையராகி யுய்த்தொழிந்தே நெனவெழுந்தார்.

(கக௯)

தூங்காணை மாடத்துச் சுடர்க்கொழுந்தி னடிபரலிப்
பாங்காகத் திருத்தொண்டு செய்துபயின் றமருநாட்
பூங்காண மணங்கமழும் பொருவிநிரு வரத்துறையுந்
தேங்காவின் முகிலுநங்குந் திருமுதுகுன் றமும்பணிந்து.

(கக௯)

வண்டமிழ்மென் மலர்மலை புனைந்தருளி மருங்குள்ள
தண்டிதறநீர்ப் பதிகளிலுந் தனிவிடையார் மேவியிடங்
கொண்டருளுந் தானங்கள் கும்பிட்டிக் குணநிசைமேற்
புண்டரிகத் தடங்குழந்த நிவாக்கரையே போதுவார்.

(கக௯)

ஆனாத சீர்த்திலை யம்பலத்தே யாடுகின்ற
வானாறு புடைபரக்கு மலர்ச்சடையா ரடிவனங்கி
பூனாறு முயிராறு முள்ளபயன் கொள்கின்றது
தேனாறு மலர்ச்சோலைத் திருத்திலை மருங்கணைந்தார்.

(கக௯)

வேறு.

நாவுக் கரசரு திருவர்க் கரியவர் டடமா டியதிரு வெல்லப்பான்
மேலித் தலமுற மெய்யிற் றெழுதயின் மேன்மே லெழுதரு விரைவோடுங்
காலிற் களிமயின் மகிழ்வுந் றெதிரெதி டாடக் கடிசுமழ் கமலஞ்சூழ்
வாவித் தடமலர் வதனம் பொலிவுறு மருதத் தண்பனை வழிவந்தார்.

(கக௯)

முருகிற் செறியிதழ் முளரிப் படுகரின் முதுமே திகன்புது மலர்மேபு
மருகிற் செறிவன மெனயிக் குயர்கழை யனவிற் பெருகிட வளரிக்குப்
பெருகிப் புடைமுதிர் தராஞ் சொரிவன பெரியோ ரவத்திரு வடிவைக்கண்
பெருகிப் பரிவுறு புனல்கண் பொழிவன வெனமுன் புளவன வயலெங்கும்.

(கக௯)

அறிவீர் பெரியவ ரயனெந் பணைவய லவையிற் படும்வகை யணைகின்றூர்
பிறவிப் பவகொறி விடுவீ ரிருவினை பெருகித் தொடர்பிணி யுறுபாசம்
பறிவுந் திடவண்ண புயினென் றிருபுடை யயில்கூழ் சினைமிசை சூயில்கூவுஞ்
செறிவீந் பலதரு நிலைப் பொலிவுறு திருநந் தனவன மெதிர்கண்டார். (ககிக)

அவர்முன் பணிவொடு தொழுதல் கணைவுற வணிகொம் பரினமிசை யருகெங்குந்
தவமுன் புரிதலில் வருதொண் டெனுநிலை தலையின் றுயர்தயி றிழையோரா
மிவர்தத் திருவடி வதுகண் டதசய மெனவந் தெதிரர கரவென்றே
சிவமுன் பயின்மொழி பகர்கின் றனவளர் சிறைமென் கியொயொடு சிறுபூவை. (கக௦)

அஞ்சொந் திருமறை யவர்முன் பகர்தலு மவருந் தொழுதுமு னளிகுரு
நெஞ்சிற் பெருகிய மகிழ் நு காதலு நிறையன் பொடுமுரை தமொரசு
செஞ்சொந் திருமறை மொழியந் தணர்பயி றில்லைத் திருநக ரெல்லைப்பான்
மஞ்சிற் பொலிநெடு மதில்குற் குடதிசை மணிவா யிற்புறம் வந்துற்றார். (கக௧)

அல்லந் பவமற வருநந் தவமுத லடியா ரெதிர்கொள வவரோடு
மல்லந் புனல்கமழ் மாடே வாயிலின் வழிபுக் கெதிர்தொழு தணைவுற்றார்
கல்வித் துறைபல வருமா மறைமுதல் கரைகண் டெடையவர் கழல்பேணுஞ்
செல்வக் குடிநிறை நல்லைப் பிடைவளர் சிவமே நிலவிய திருவீதி. (கக௨)

நவமின் சுடர்மணி நெடுமா லேபுநறு மலர்மா லேபுநிறை திருவீதிப்
புவனங் களின்முத லிமையோர் தடமுடி பொருதந் தியமணி போகட்டிப்
பவனன் பணிசெய வருணன் புனல்கொடு பணிமா றவுமவை பழுதாமென்
றெவருந் தொழுதெழு மடியார் திருவல கிடுவார் குளிர் புனல் விடுவார்கள். (கக௩)

மேலம் பரதல நிறையுந் கொடிகளில் விரிவெங் கதிர்நுழை வரிதாசுங்
கோலம் பெருகிய திருவீ தியைமுறை குலவுந் பெருமையர் பணிவுற்றே
ஞாலந் திகழ்திரு மறையின் பெருகொலி ஈலமார் முனிவர்க டிதியோடு
மோலம் பெருகிய நிலையேழ் கோபுர முறமெய் கொடுதொழு துள்புக்கார். (கக௪)

வளர்பொந் கனமணி திருமா ளிகையினை வலம்வந் தலமரு வரைநிலலா
வளவீந் பெருகிய வார்வத் திடையெழு மன்பின் கடனிறை யுடலெங்கும்
புனகச் செறிநரை விரவத் திருமலி பொற்கோ புரமது புருவார்புன்
கனளிந் பொலிவிட முடையார் நடவலில் கனகப் பொதுவெதிர் கண்ணுற்றார். (கக௫)

நீடுந் திருவுட னிகழும் பெருகொளி நிறையம பலநினை வுறநேரே
கூடும் படிவரு மன்பா லின்புறு குணமுன் பெறவரு நிலைகூடத்
தேடும் பிரமனு மாலுந் தேவரு முதலாம் யோனிக டெளிவொன்று
வாடுங் கழல்புரி யமுதத் திருநட மாரா வகைதொழு தார்கின்றார். (கக௬)

கையுந் தலைமிசை புனையஞ் சலியன கண்ணும் பொழிமழை யொழியாதே
பெய்யுந் தகையன கரணங் கருமுட னுருகும் பரிவின பேறெய்து
மெய்யுந் தரைமிசை விழுமுன் பெழுதரு மின்றமு சடையொடு நின்றாடு
மையன் திருநட மெதிர்கும் பிடுமவ ரார்வம் பெருகுத லளவின்றால். (கக௭)

இத்தன் மையர்பல முறையுந் தொழுதெழ வென்றெய் தினையென மன்றாடு
மத்தன் திருவருள் பொழியுந் கருணையி னருள்பெந் திடவரு மானந்த
மெய்த்தன் மையினிலீவ் ருத்தத் திருமொழி பாடிப் பின்னைபு மேன்மேலுஞ்
சித்தம் பெருகிய பரிவா லின்புறு திருநே ரிசைமொழி பகர்கின்றார். (கக௮)

வேறு.

பத்தனாய்ப் பாட மாட்டே நென்றுமுன் நெடுத்துப் பண்ணு
லத்தாவுன் னூடல் காண்பா னடியனென் வந்தவாறென்
றித்திறம் போற்றி நின்றே யின்றமிழ் மாலை பாடிச்
கைத்திருத் தொண்டு செய்யுங் காதலிற் பணிந்து போந்தார். (ககக)

நீடிய மணியின் சோதி நிறைதிரு முன்றின் மாடு
மாமியர் கொடியும் பொற்றேர் மாமணி வீதி யுள்ளுங்
கூடிய பணிகள் செய்து கும்பிற் தொழிலா ராகிப்
பாடிய புனித வாக்கின் பணிகளும் பயிலச் செய்வார். (க௭௦)

அருட்பெரு மகிழ்ச்சி பொங்க வன்னம்பா லிக்கு மென்னுந்
திருக்குறற் தொகைகள் பாடித் திருஷ்ட வாறு கொண்டு
பெருத்தெழு காத லோடும் பெருத்திருத் தொண்டு செய்து
விரும்புறு மேனி கண்ணீர் வெண்ணீற்று வண்ட லாட. (க௭௧)

மேவிய பணிகள் செய்து விளங்குநான் வேட்க ளத்துச்
சேயுயர் கொடியார் தம்மைச் சென்றுமுன் வணங்கிப் பாடிச்
காலியங் கண்டார் மன்னுந் திருக்கழிப் பாலைதன்னி
னாலுந் கரசர் சென்று நண்ணினார் மன்னோர் வாழ. (க௭௨)

வேறு.

சினவீடையே றுகைத்தேறு மணவாள நம்பிகழல் சென்று தாழ்ந்து
வனபவள வாய்திறந்து வானவர்க்குத் தானவனே யென்கின் றுளென்
றனையதிருப் பதிகமுட னன்புறுவண் டயிழ்பாடி யங்கு வைகி
நீனைவரியார் தமைப்போற்றி நீடுதிருப் புலியூரை நனைந்து மீள்வார். (க௭௩)

மனைப்படப்பிற் கடற்கொழுந்து வளைசொரியுங் கழிப்பாலை மருங்கு நீங்கி
நனைச்சினைமென் குளிர்ஞாழற் பொழிலாடு வழிக்கொண்டு நண்ணும் பேருதி
னினைப்பவர்தம் மனங்கோயில் கொண்டருளு மம்பலத்து நிருத்த னாரைத்
தினைத்தனையாம் பொழுதுமறற் துய்வனோ வெனப்பாடித் தில்லை சார்ந்தார். (க௭௪)

அரியானே யென்றெடுத்தே யடியவருக் கெளியானே யவர்தஞ்சிந்தை
பிரியாத பெரியதிருத் தாண்டகச்செந் தமிழ்பாடிப் பிறங்கு சோதி
விரியாநின் றெய்வுலகும் விளங்கியபொன் னம்பலத்து மேலி யாடல்
புரியாநின் றவர்தம்மைப் பணிந்துதமிழ் முார்பின்னும் போற்றல் செய்வார். (க௭௫)

செஞ்சடைக்கற் றைமுற்றத் திளநிலா வெறிக்குமெனுஞ் சிறந்த வாய்மை
யஞ்சொல்வளத் தமிழ்மாலை யதிசயமாம் படிபாடி யன்பு குழ்ந்த
நெஞ்சருகப் பொழிபுனல்வார் கண்ணிணையும் பரவியசொன் ளிறைந்த வாயுந்
தஞ்செயலி னொழியாத திருப்பணிபு மாறாது சாரு நாளில். (க௭௬)

கடைபுகத்தி லாழியின்மேன் மிதந்ததிருக் கழுமலத்தி னிருந்த செங்கண்
வீடையுரைத்தார் திருவருளால் வெற்பரையன் பாவைதிரு முலைப்பா லோடு
மடையநிறை சிவம்பெருக வளர்ஞானங் குழைத்தாட்ட வழுது செய்த
வுடையமறைப் பின்னையார் திருவார்த்தை யடியார்க ளுரைப்பக் கேட்டார். (க௭௭)

ஆழிவிட முண்டவரை யம்மைதிரு முலையமுத முண்ட போதே
யேழிசைவண் டமிழ்மாலை யிவனெம்மா நெனக்காட்டி யியம்ப வல்ல
காழிவரும் பெருந்தகைசீர் கேட்டலுமே யதிசயமாய் காதல் கூர
வாழியவர் மலர்க்கழல்கள் வணங்குதற்கு மனத்தெழுந்த விரும்பு வாய்ப்ப. (க௭௮)

அப்பொழுதே யம்பலத்து ளாடுகின்ற கழல்வணங்கி யருண்முன் பெற்றுப் பொய்ப்பிறவிப் பணியோட்டுந் திருவீதி புரண்டவலங் கொண்டு போத்தே யெப்புவனங் களுற்றைந்த திருப்பதியி னெல்லையினை யிறைஞ்சி யேத்திச் செப்பரிய பெருமையினர் திருநாரை யூர்பணிந்து பாடிச் செல்வார். (கஎக)

தொண்டர்குழாம் புடைசூழத் தொழுதகரத் தொடுநீறு துதைத்த கோலங் கண்டவர்தம் மனங்கசிந்து கரைந்துருகங் கருணைபுறம் பொழிந்து காட்டத் தெண்டிரைவாய்க் கன்மிதப்பி லுடைத்தேறு திருநாவுக் கரசர் தாமும் வண்டமிழா லெழுதுமறை மொழிந்தபிரான் நிருப்புகலி மருங்கு சார்ந்தார். (கஎ௦)

நீண்டவரை வில்லியார் வெஞ்சூலை மடுத்தருளி நேரே முன்னு ளாண்டவர செழுந்தருளக் கேட்டருளி யாளுடைய பிள்ளை யாருங் காண்டகைய பெருவிரும்புக் கைம்மிக்க திருவுள்ளக் கருத்தி னோடு மூண்டவருண் மனத்தன்பர் புடைசூழ வெழுந்தருளி முன்னே வந்தார். (கஅக)

தொழுதணைவுற் றுண்டவர சன்புருகத் தொண்டர்குழாத் திடையே சென்று பழுதில்பெருங் காதுட னடிபணியப் பணிந்தவர்தங் கரங்கள் பற்றி யெழுதரிய மலர்க்கையா லெடுத்திறைஞ்சி விடையின்மேல் வருவார் தம்மை யழுதழைத்துக் கொண்டவர்தா மப்பரே யெனவவரு மடியே னென்றார். (கஅஉ)

அம்பிகைசெம் பொற்கிண்ணத் தழுதருா னங்கொடுப்ப வழுதை தீர்த்த செம்பவள வாய்ப்பிள்ளை திருநாவுக் கரசரெனச் சிறந்த சீர்த்தி யெம்பெருமக் களரியைந்த கூட்டத்தி லரனடியா ரின்பமெய்தி யும்பர்களும் போற்றிசைப்பச் சிவம்பெருகு மொலிநிறைத்தா ருலகமெல்லாம். (கஅங)

பிள்ளையார் கழல்வணங்கப் பெற்றேனென் றரசுவப்பப் பெருகு ஞான வள்ளலார் ளாகீசர் தமைக்காணப் பெற்றதற்கு மகிழ்ச்சி பொங்க வுள்ளநிறை காதுவின லொருவரொரு வரிக்கலந்த வுண்மை யோடும் வெள்ளநீர்த் திருத்தோணி வீற்றிருந்தார் கழல்வணங்கும் விருப்பின் மிக்கார். (கஅச)

வேறு.

அருட்பெருகு தனிர்கடலு முலகுக் கெல்லா மன்புசெறி கடலுமா மெனவு மோங்கும், பொருட்சமய முதற்சைவ நெறிதான் பெற்ற புண்ணியக்கண் ணிரண்டெ னவும் புவன முய்ய, விருட்கடுவுண் டவரருளு முலக மெல்லா மீன்றாடன் நிருவ ருளு மெனவுங் கூடித், தெருட்கலைஞா னக்கன்று மரசஞ் சென்று செஞ்சடைவா னவர்கோயில் சேர்த்தா ரன்றே. (கஅரு)

பண்பயில்வண் டறைசோலை சூழங் காழிப் பரம்திருக் கோபுரத்தைப் பணிந் துள் புக்கு, விண்பணிய வேங்குபெரு விமானந் தன்னை வலங்கொண்டு தொழுதுவி முந் தெழுந்த வெல்லைச், சண்பைவரு பிள்ளையா ரப்ப ருங்க டம்பிரா னாரைநீர் பாடி ரென்னக், கண்பயிலும் புனல்பொழிந்த வரசம் வாய்மைக் கலைபயிலு மொழிபொழி யக் கசிந்து பாடி. (கஅசு)

பெரியபெரு மாட்டியுடன் ரோணி மீது பேணிவீற் திருந்தருளும் பிரான்முன் னின்ற, பரிவுறுசெந் தாழிமுலை பத்தியோடும் பார்த்தொண்டு மூடியெனும் பதிகம் போற்றி, யரியவகை புறம்போந்து பிள்ளை யார்தந் திருமடத்தி லெழுந்தருளி யழுது செய்து, மருவியாண் புறகேண்மை யற்றை எான்போல் வளர்த்தோங்க் வுடன்பல எாள் வைகுநாளில், (கஅசு)

அத்தன்மை யினிலரசும் பிள்ளை யாரு மளவளா வியமகிழ்ச்சி யனவி லாத, சித்த நெகிழ்ச்சி யினோடு செல்லு நாளிற் றிருநாவுக் கரசுத்திரு வுள்ளத் தன்னின், மைத் தழையு மணிமிடந்தூர் பொன்னி நாட்டு மன்னியதா னங்கனெல்லாம் வணங்கிப் போற்ற, மெய்த்தெழுந்த பெருங்காதல் பிள்ளையார்க்கு விளம்புதலு மவருமது மேவி நேர்வார். (கஅஅ)

ஆண்டவர செழுந்தருளக் கோலக் காவை யவரோடுஞ் சென்றிறைஞ்சி யன்பு கொண்டு, யிண்டருளி னாவரும் விடைகொண் டிப்பால் வேதநா யகர் விரும்பும் பதிகளான, ிண்டகருப் பறியலூர் புன்கடர் நீடுநீர் நீடுதிருக் குறுக்கைகிறு நின்றி ழுருங், காண்டகைய னுரிபள்ளி முதலா னண்ணிக் கண்ணுதலார் கழறொழுது கல ன்று செல்வார். (கஅக)

மேவுபுனற் பொன்னியிரு கரையுஞ் சார்ந்து விடையுயர்த்தார் திருச்செம்பொன் பள்ளி பாடி, காவியரு மயிலாடு துறைநீள் பொன்னிக் கரைத்துருத்தி திருவேள்விக் குடியெதிர்கொள் பாடி, பாவறுசெந் தாழிழ்மலை பாடிப் போற்றிப் பரமர்திருப் பதி பிறவும் பணிந்து போந்தே, யாவறுமஞ் சாவொர் கோடிகாவி லணைந்துபணிந் தாவடு தண் டிறையைச் சார்த்தார். (கஅஉ)

ஆவடுதண் டிறையாரை யடைந்துய் தேனென் றளவிறுந் தாண்டகமுன் னரு ளிச் செப்து, மேவுதிருக் குறுந்தொகைகோ ரிசையுஞ் சந்த விருத்தங்க ளானவையும் வேறு வேறு, பாவலர்செந் தாழிழ்தொடையார் பள்ளித் தாமம் பலசாத்தி மிக்கெ ழுந்த பரிவினோடும், பூவலயத் தவர் பாவப் பலகாட் டங்கிப் புரிவுறுகைத் திருக் தொண்டு போற்றிச் செய்வார். (கஅக)

எறிபுனல்பொன் மணிசிதறுந் திரைநீர்ப் பொன்னி யிடைமருதைச் சென்றெய்தி யன்பி னோடு, மறிவிரவு கரத்தாரை வணங்கி வைகி வண்டமிழ்ப்பா மலைபல மகி ழ்ச் சாத்திப், பொறியாவம் புனைந்தாரைத் திருநாவுக் கரசுத்துப் போற்றியருந் தமிழ் மலை புனைந்து போந்து, செறிவிரைந் மலர்ச்சோலைப் பழையா நெய்தித் திருச் சத்தி முற்றத்திற் சென்று சேர்த்தார். (கஅஉ)

வேறு.

சென்று சேர்ந்து திருச்சத்தி முற்றத் திருந்த சிவக்கொழுந்தைத் குன்ற மகடன் மனக்காதல் குலவும் பூசை கொண்டருளு மென்று மினிய பெருமானை யிறைஞ்சி யியல்பிற் றிருப்பணிசண் முன்றி லணைந்து செய்துதமிழ் மொழிமா லைகளுஞ் சாத்துவார். (கஅஉ)

கோவாய் முடுகி யென்றெடுத்துக் கூற்றம் வந்து குமைப்பதன்முன் பூவா ரடிக ளென்றலேமேற் பொறித்து வைப்பா யெனப்புகன்று நாவார் பதிகம் பாடுதலு நாதன் ருனு நல்லூரில் வாவா வென்றே யருள்செய்ய வணங்கி மகிழ்ந்து வாசீசர். (கஅஉ)

வேறு.

நன்மைபெரு கருணையே வந்தணைந்து நல்லூரின் மன்னுதிருத் தொண்டனா வணங்கி மகிழ்ந் தெழும்பொழுதி லுன்னுடைய ினைப்பதனை முடிக்கின்றோ மென்றவர்தஞ் சென்னியிசைப் பாதமலர் குட்டினுன் சிவபெருமான். (கஅக)

நனைந்தனைய திருவடியென் றலேமேல்வைத் தாரென்று புனைந்த திருத் தாண்டகத்தார் போற்றிசைத்துப் புரிதாரு ணினைந்துருகி விழுந்தெழுந்து நிறைந்து மலர்ந் தொழியாத தனம்பெரிதும் பெற்றுவந்த வறியோன்போன் மனந்தழைத்தார். (கஅக)

நாவுக்கு மண்ண்திரு நல்லூரி னம்பர்ப்பான்
மேவுற்ற திருப்பணிகண் மேவுறநா னுஞ்செய்து
பாவுற்ற தமிழ்மாலு பல்பாடிப் பணிந்தேத்தித்
தேவுற்ற திருத்தொண்டு செய்தொழுகிச் செல்லுநான்.

(கக௭)

கருகாலூர் முதலாகக் கண்ணுதலோ னமர்ந்தருளுந்
திருவாலூர் திருப்பாலைத் துறைபிறவுஞ் சென்றிறைஞ்சிப்
பெருகார்வத் திருத்தொண்டு செய்துபெருந் திருநல்லூ
ரொருகாலும் பிரியாதே யுள்ளருகிப் பணிகின்றார்.

(கக௮)

ஆளுடைய நாயகன் னருள்பெற்றங் கன்றுபோய்
வானோபாய் புனற்பழனத் திருப்பழன மருங்கணைந்து
காளவிட முண்டிருண்ட கண்டர்பணிக் கலன்பூண்டு
நீளவி லாடுவார் கழல்வணங்க நேர்பெற்றார்.

(கக௯)

அப்பதியைச் சூழ்ந்ததிருப் பதியிலா னார்மகிழு
மொப்பரிய தானங்க னுள்ளருகிப் பணிந்தனைவார்
மெய்ப்பொருடேர் நாலினுக்கு வேந்தர்தா மேவினார்
செப்பருஞ்சீ ரப்பூதி யடிகளுா திங்களுர்.

(உ௦௦)

அந்தணர்ன் மேம்பட்ட வப்பூதி யடிகளார்
தந்தனய ருடன்கூலே கூவல்குளந் தருதண்ணீர்ப்
பந்தர்பல வாண்டவர செனும்பெயராற் பண்ணினமை
வந்தனைந்த வாகீசர் கேட்டவர்தம் மனைநண்ண.

(உ௦௧)

மற்றவரு மனமகிழ்ந்து மனைவியார் மைந்தர்பெருஞ்
சுற்றமுடன் களிகூரத் தொழுதெழுந்து சூழ்ந்துமொழிக்
கொற்றவரை யழுதுசெயக் குறைகொள்வா ரிறைகொள்ளப்
பெற்றபெருந் தவத்தொண்டர் திருவுள்ளம் பெறப்பெற்றார்.

(உ௦௨)

காண்டகைமை யின்றியுமுன் கலந்தபெருங் கேண்மையினார்
பூண்டபெருங் காதலுடன் போனகமங் கறியமுதும்
வேண்டுவன வெவ்வேறு விதங்கள் பெறவிருப்பினு
லாண்டவர சமுதுசெயத் திருவமுதாம் படியமைத்து.

(உ௦௩)

திருநாவுக் கரசமுது செய்தருள மற்றவர்தம்
பெருநாமஞ் சாத்தியவப் பிள்ளைதனை யழைத்தன்பு
தருளுனத் திருமறையோர் தண்டலையின் வண்கதலிக்
குருகாளக் குருத்தரிந்து கொண்டுவரத் தனிவிட்டார்.

(உ௦௪)

ஆங்கவனும் விரைந்தெய்தி யம்மருங்கு தாமாதே
பூங்கதலிக் குருத்தரியப் புகுமளவி லொருநாகந்
தீங்கிழைக்க வதுபேணன் றிருவமுது செய்தருள
வோங்குகத லிக்குருத்துக் கொண்டொல்லை வந்தனைந்தான்.

(உ௦௫)

யேவிடந் தலைக்கொள்ளத் தெருமந்து செழுங்குருத்தைத்
தாயர்கரத் தினினீட்டித் தளர்த்துதனைத் தழனாக
மேயபடி புரைசெய்யான் விழக்கண்டு கெட்டொழிந்தேந்
னயவரிங் கழுதுசெயத் தொடங்காரென் றதுவொலித்தார்.

(உ௦௬)

தம்புதல்வன் சவமறைத்துத் தடுமாற்ற மிலராகி
யெம்பெருமா னமுதுசெய வேண்டுமென வந்திறைஞ்ச
வும்பர்பிரான் நிருத்தொண்ட ருள்ளத்திற் றடுமாற்ற
நம்பர், வு ய. நவைவதீபப்பார்,

(உ௦௭)

அன்றவர்கண் மறைத்ததனுக் களவிறந்த கருணையராய்க்
கொன்றைநறுஞ் சடையார்தங் கோயிலின்முன் கொணர்வித்தே
யொன்றுகொலா மெனப்பதிக மெடுத்திடையான் சீர்பாடப்
பின்றைவிடம் போய்நீங்கிப் பின்னையுணர்ந் தெழுந்திருந்தான்.

(உ௦௮)

அருந்தனய னுயிர்பெற்ற வதுகண்டு மமுதுசெயா
திருந்ததற்குத் தளர்வெய்தி யிடருழந்தார் துயர்நீங்க
வருந்துமவர் மனைப்புருந்து வாக்கிச் சிருமுனிவர்
விருந்தமுது செய்தருளி விரும்பினுடன் மேவுநான்.

(உ௦௯)

திங்களுந் தீனிநின்றுத் திருமறையோர் பின்செல்லப்
பைங்கண்விடைத் தனிப்பாகர் திருப்பழனப் பதிபுகுந்து
தங்குபெருங் காதலொடு தம்பெருமான் கழல்சார்ந்து
பொங்கியவன் புறவணங்கி முன்னின்று போற்றிசைப்பார்.

(உ௧௦)

புடைமாலே மதிக்கண்ணிப் புரிசடையார் பொற்கழற்க்
முடைமாலேச் சீலமுடை யப்பூதி யடிகடமை
நடைமாணச் சிறப்பித்து நன்மைபுரி தீந்தமிழின்
றெடைமாலேத் திருப்பதிகச் சொன்மாலே பாடினார்.

(உ௧௧)

எழும்பணிபு மிளம்பிறைபு மணிந்தவரை யெம்மருங்குக்
தொழும்பணிமேற் கொண்டருளித் திருச்சோற்றுத் துறைமுதலாத்
தழும்புறுகேண் மையின்ண்ணித் தானங்கள் பலபாடிச்
செழும்பழனத் திறைகோயிற் றிருத்தொண்டு செய்திருந்தார்.

(உ௧௨)

சாலநா ளங்கமர்ந்து தந்தலைமேற் றுள்ளவைத்த
வாலமார் மணிமிடற்றூ ரடிமலர்ச்சே வடிநினைந்து
சேலுலாம் புனற்பொன்னித் தென்கரையே நிச்சென்று
கோலீண் மணிமாடத் திருநல்லூர் குறுகினார்.

(உ௧௩)

அங்கணந்து தம்பெருமா னடிவணங்கி யாராது
பொங்கியவன் பொடுதிளைத்துப் போற்றிசைத்துப் பணிசெயுநாட்
டங்குபெருங் காதலினாற் றுமரைமேல் விரிஞ்சலெடு
செங்கண்மா லறிவரியார் திருவாரூர் தொழினைந்தார்.

(உ௧௪)

நல்லூரி னம்பரநுன் பெற்றுப்போய்ப் பழையாறை
பல்லூர்வெண் டலைக்கரத்தார் பயிலுமிடம் பலபணிந்து
சொல்லூர்வண் டமிழ்பாடி வலஞ்சுழியைத் தொழுதேத்தி
யல்லூர்வெண் பிறையணிந்தார் திருக்குடமுகக் கணைத்திறைஞ்சி.

(உ௧௫)

நாலூர்தென் றிருச்சேறை குடவாயி னறையூர்சேர்
பாலூரு மின்மொழியான் பாகனார் கழல்பரவி
மேலூர்தி விடைக்கொடியார் மேவுமிடம் பலபாடிச்.
சேலூர்தண் பணைகுழந்த தென்றிருவாஞ் சியமணைந்தார்.

(உ௧௬)

பெருவாச மலர்ச்சோலைப் பெருவேளூர் பணிந்தேத்தி
முருகாரு மலர்க்கொன்றை முதல்வனார் பதிபிறவுர்
திருவாரும் வினமருடன் சென் றிறைஞ்சி வாசேர்
மருவாரு ரெரித்தவர்தன் திருவாரூர் வந்தடைந்தார்.

(உகஎ)

ஆண்டவர செழுந்தருள வாருநி லண்பர்கடா
நீண்டசடை முடியார்பா னிறைந்தவருள் பெற்றுடையார்
காண்டருமா ளிகைமாடங் கவின்கிறந்தோங் கிடவெங்குஞ்
சேண்டிகழ்வி திகன்பொலியத் திருமலிமங் கலஞ்செய்தார்.

(உகஅ)

வேறு.

வல்லமண் குண்டர்தம் மாயை கடந்து மறிகடல்
கல்லே மிதப்பாகப் போந்தவர் வந்தா ரெனுங்களிப்பா
லெல்லையி ரெண்ட ரெயிற்றிறஞ் சென்றெதிர் கொண்டபோது
சொல்லி னரசர் வணங்கித் தொழுதுரை செய்தனைவார்.

(உகக)

பற்றென் றிலாவரும் பாதக ராகு மமணர்தம்பா
லுற்ற பிணியொழிற் துய்யப்போற் தேன்பெற லாவதுண்டே
புற்றிடங் கொண்டான்நன் றெண்டர்க்குத் தொண்டராம் புண்ணியமென்
றுற்ற வுணர்வொடு மாருந் திருவீதி யுள்ளணைந்தார்.

(உஉ௦)

சூழற் திருத்தொண்டர் தம்முடன் ரேரண வாயினண்ணி
வாழி திருநெடுந் தேவா சிரியன்முன் வந்திறைஞ்சி
யாழி வரைத்திரு மாளிகை வாயி லவைபுகுந்து
நீங்கடர் மாமணிப் புற்றுக்க் தாரைநேர் கண்டுகொண்டார்.

(உஉக)

கண்டு தொழுது விழுந்து கரசர னுதியங்கங்
கொண்ட புன்கங்க ளாக வெழுந்தன்பு கூரக்கண்க
டண்டுளி மாரி பொழியத் திருமூலட் டானர்தம்மைப்
புண்டரி கக்கநல் போற்றித் திருத்தாண்ட கம்புனைந்து.

(உஉஉ)

காண்ட லேகருத் தாய்நீனைந் தென்னுங் கலைப்பதிகந்
துண்டா வினக்கன்ன சோதிமுன் னின்று துதித்துருகி
யீண்டு மணிக்கோயில் சூழ வலஞ்செய் திறைஞ்சியன்பு
பூண்ட மனத்தொடு நீடிரு வாயிற் புறத்தனைந்தார்.

(உஉ௩)

வேறு.

செய்யமா மணியொளிகுழ் திருமுன்றின் முன்றேவா சிரியன் சார்ந்து
கொய்ப்புமா மலர்ச்சோலைக் குயில்கூவ மயிலாலு மாரு ராரைக்
கையினாற் றொழாதொழிந்து கனியிருக்கக் காய்கவர்த்த கள்வ னேனென்
றெய்தரிய கையறவார் திருப்பதிக மருள்செய்தங் கிருந்தா ரன்றே.

(உஉ௪)

மார்பரப் பொழிகண்ணீர் மழைவாருந் திருவடிவு மதுர வாக்கிற்
சேர்வாகுந் திருவாயிற் றீந்த மிழின் மாலைகளுஞ் செம்பொற் றுளே
சார்வான திருமனமு முழுவாரத் தனிப்படைபுந் தாரு மாகிப்
பார்வாழத் திருவீதிப் பணிசெய்து பணிந்தேத்திப் பரவிச் செல்வார்.

(உஉ௫)

நீடுபுகழ்த் திருவாரூர் நிலவுமணிப் புற்றிடங்கொ ணித்தர் தம்மைக்
கூடியவன் பொடுகாலங் களிலணந்து கும்பிட்டிக் கோதில் வாய்மைப்
பாடினம்பூ தத்தினு னெனுமபதிக முதலான பலவும் பாடி
நாடியவார் வம்பெருக ணைந்துமனங் கரைந்துருகி ஈய்ந்து செல்வார்.

(உஉ௬)

நான்மறைதாற் பெருவாய்மை நயிந்நி யடிக்கடிருத் தொண்டி னன்மைப்
பான்மைநிலை யாலவரைப் பரமந்திரு விருத்தத்துள் வைத்துப் பாடித்
தேன்மருவுக் கொன்றையார் திருவாளு ரரனெறியிற் நிகழுந் தன்மை
யானதிற் றும்போற்றி யணிவீதிப் பணிசெய்தங் கமரு நாளில்.

(௨௨௪)

நீராருஞ் சடைமுடியார் நிலவுதிரு வுலிவலமு னினைந்து சென்று
வாராரு முலைமங்கை யுமைபங்கர் கழல்பணிந்து மகிழ்ந்து பாடிக்
காராருங் கறைக்கண்டர் கீழ்வேளூர் கன்றுப்பூர் கலந்து பாடி
யாராத காதலினுற் றிருவாளுர் தனின்மீண்டு மனைந்தா ரன்றே.

(௨௨௫)

மேவுதிரு வாதிரைநாள் வீதிவிடங் கப்பெருமான் பவனி தன்னிற்
றேவருடன் முனிவர்கண்முன் சேவிக்கு மடியார்க ளுடன்சே வித்து
மூவுலகுங் களிகூர வரும்பெருமை முறைமையெலாங் கண்டு போற்றி
நாவினுக்குத் தனியரசர் நயக்குநா ணம்பந்திரு வருளி னாலே.

(௨௨௬)

திருப்புகலூர் ரமந்தருளுஞ் சிவபெருமான் சேவடிகள் கும்பிட்டேத்தும்
விருப்புடைய வுள்ளத்து மேவியெழுங் காதல்புரி வேட்கை கூர
வொருப்படுவார் திருவாளு ரொருவாறு தொழுதகன்றங் குள்ளம் வைத்துப்
பொருப்பரையன் மடப்பாலை யிடப்பாகர் பதிபிறவும் பணிந்து போந்தார்.

(௨௨௭)

அந்நாளி லாளுடைய பிள்ளையார் திருப்புகலி யதன்க ணின்றும்
பன்னாகப் பூணணிவார் பயின்றதிருப் பதிபலவும் பணிந்து செல்வார்
புன்னாக மணங்கமழும் பூம்புகலூர் வந்திறைஞ்சிப் பொருவில் கீர்த்தி
யின்னாரும் புரிமுந்துன் முருகனாற் திருமடத்தின் மேவுங் காலை.

(௨௨௮)

ஆண்டவர செழுந்தருளி யணியாலூர் மணிப்புற்றி லமர்ந்து வாரூ
நீண்டசுடர் மாமணியைக் கும்பிட்டி நீடுதிருப் புகலூர் கோக்கி
மீண்டருளி னொன்று கேட்டருளி யெதிர்கொள்ளும் விருப்பி னேடு
மீண்டுபெருந் தொண்டார்குழாம் புடைகுழ வெழுந்தருளி யெதிரே சென்றார்.

(௨௨௯)

கரண்டமலி தடம்பொய்கைக் காழியர்கோ னெதிரணையுங் காதல் கேட்டு
வரண்டமணிப் புனற்புகலூர் கோக்கிவரும் வாக்கீசர் மகிழ்ந்து வந்தார்
திரண்டவருந் திருநீற்றுத் தொண்டார்குழா ிருநிறமுஞ் சேர்ந்தபோதி
லிரண்டில வின்கடல்க ளொன்றாகி யனைந்தனபோ லிசைந்த வன்றே.

(௨௩௦)

திருநாவுக் கரசரெதிர் சென்றிறைஞ்சச் சிரபுரத்துத் தெய்வ வாய்மைப்
பெருஞான சம்பந்தப் பிள்ளையா ரெதிர்வணங்கி யப்ப ரேநீர்
வருநாளிற் றிருவாளுர் நிகழ்பெருமை வகுத்துரைப்பீ ரென்று கூற
வருநாமத் தஞ்செழுத்தும் பயில்வாய்மை யவருமெதி ரருளிச் செய்வார்.

(௨௩௧)

வேறு.

சித்த நிலாவுந் தென்றிரு வாலூர் நகராளு
மைத்தீழை கண்ட ராதிரை நாளின் மகிழ்செல்வ
மித்தகை மைத்தென் றென்மொழி கேனென் றுரைசெய்தார்
முத்து விதான மணிப்பொற் கவரி மொழிமாலை.

(௨௩௨)

அம்மொழி மாலைச் செந்தமிழ் கேளா வணிசண்பை
மைம்மலர் கண்டத் தண்டர் பிராளுர் மகனாருங்
கொய்ம்மலர் வாவித் தென்றிரு வாலூர் கும்பிட்டே
புழுமுடன் வந்திங் குடனார் வேனென் றுரைசெய்தார்.

(௨௩௩)

மாமதி லாநர் மன்னரை யங்கு வணங்கச்செந்
தாமரை யோடைச் சண்பையர் நாதன் றானே
நாமரு சொல்லி னாதரு மார்வத் தொடுபுக்கார்
பூமலர் வாசத் தண்பனை குழும் புகலூரில்.

(உ௩௭)

அத்திரு மூதூர் மேவிய நாவுக் கரசுந்தஞ்
சித்த றிறைந்தே யன்பு தெவிட்டுந் தெளிவெள்ள
மொய்த்திழி தாரைக் கண்பொழி நீர்மெய்ம் முழுதாரப்
பைத்தலை நாகப் பூணணி வாரைப் பணிவுற்றார்.

(உ௩௮)

தேவர் பிரானைத் தென்புக லூர்மன் னியதேனைப்
பாவியன் மாலேச் செந்தமிழ் பாடிப் பரிவோடு
மேவிய காலந் தோழம் விருப்பிற் கும்பிட்டே
யோவுத லோவு திருப்பணி செப்தங் குறைகின்றார்.

(உ௩௯)

சீர்தரு செங்காட் டங்குடி நீடுந் திருநள்ளா
ரூர்தரு சோலை சூழ்தரு சாந்தை யயவந்தி
வார்திகழ் மென்முலை யானொரு பாகன் றிருமருக
லேர்தரு மன்பாற் சென்று வணங்கி யின்புற்றார்.

(உ௪௦)

அப்படி சின்னன் சென்றபி னானந் நகராநுந்
துப்புறம் வேணிக் கணனுத லாரைத் தொழுதிப்பான்
மெய்ப்பொருண் ஞானம் பெற்றவர் வேணு புரத்தெங்கள்
பொற்புரி முத்தூன் மார்பரும் வந்தார் புகலூரில்.

(உ௪௧)

வேறு.

பிள்ளையா ரெழுந்தருளப் பெருவிருப்பால் வாக்கீச
ருள்ளமகிழ்ந் தெதிர்கொண்டங் குடனுறையு ாளின்கண்
வள்ளலார் சிறுத்தொண்டர் மற்றவர்பா லெழுந்தருள
வெள்ளருஞ்சீர் நீலநக்கர் தாமுமெழுந் தருவினார்.

(உ௪௨)

ஆங்கணையு மவர்களுட னப்பதியி லந்தணரா
மோங்குபுகழ் முருகனார் திருமடத்தி லுடனாகப்
பாங்கிலவருஞ் சேடியார் பலருமுடன் பயில்கேண்மை
நீங்கரிய திருத்தொண்டி னிலையுணர்ந்து நிகழ்கின்றார்.

(உ௪௩)

திருப்பதிகச் செந்தமிழின் றிறம்போற்றி மகிழ்வுற்றுப்
பொருப்பரையன் மடப்பாவை யிடப்பாகர் பொற்றாளில்
விருப்புடைய திருத்தொண்டர் பெருமையினை விரித்துரைத்தங்
கொருப்படுசிந் தையினர்க ளுடனுறையின் பயன்பெற்றார்.

(உ௪௪)

அந்நாளிற் தமக்கேற்ற திருத்தொண்டி னெறியாற்றி
மின்னர்செஞ் சடையண்ணன் மேவுபதி யெனைப்பலவு
முன்னாகச் சென்றேத்தி முதல்வன்றா டொழுவதற்குப்
பொன்னாரு மணிமாடப் பூம்புகலூர் தொழுதகன்றார்.

(உ௪௫)

திருநீல நக்கடிகள் சிறுத்தொண்டர் முருகனார்
பெருநீர்மை யடியார்கள் பிறரும்விடை கொண்டேக
வொருநீர்மை மனத்துடைய பிள்ளையா ருடனரசும்
வருநீர்செஞ் சடைக்கரத்தார் திருவம்பர் வணங்கினார்.

(உ௪௬)

செங்குமுத மலர்வாவித் திருக்கடவு ரணைந்தருளிப்
பொங்கியவெங் கூற்றடர்த்த பொன்னடிக டொழுதேத்திக்
குங்குலியக் கலயனார் திருமடத்திற் குறைவறுப்ப
வங்கவர்பாற் சிவனடியா ருடனமுது செய்தார்கள்.

(௨௪௭)

சீர்மன்னுந் திருக்கடவுர்த் திருமயா னமும்வணங்கி
யேர்மன்னு மின்னிசைப்பாப் பலபாடி யினிதமர்ந்து
கார்மன்னுங் கறைக்கண்டர் கழலிணைக டொழுதகன்று
தேர்மன்னு மணிவீதித் திருவாக்கூர் சென்றிணைந்தார்.

(௨௪௮)

சார்ந்தார்தம் புகலிடத்தைத் தான்றோன்றி மாடத்துக்
கூர்ந்தார்வ முறப்பணிந்து கோதிறமிழ்த் தொடைபுனைந்து
வார்த்தாடுஞ் சடையார்தம் பதிபலவும் வணங்கியுடன்
சேர்ந்தார்க டம்பெருமான் நிருவீழி மிழலையினை.

(௨௪௯)

உவறு.

வீழி மிழலை வந்தணைய மேவு நாவுக் கரசினையுங்
காழி ஞானப் பிள்ளையையுங் கலந்த அள்ளக் காதலினை
லாழி வலவ னறியாத வடியா ரடியா ரவர்களுடன்
வாழி மறையோ ரெதிர்கொண்டு வணங்க வணங்கி யுள்புக்கார்.

(௨௫௦)

மாட வீதி யலங்கரித்து மறையோர் வாயின் மணிவிளக்கு
நீடுகதலி தழைப்பூக ணிரைத்து ணிறைபொற் குடமெடுத்துப்
பீடு பெருகும் வாக்கீசர் பிள்ளையாருந் தொண்டர்களுங்
கூட மகிழ்ந்து விண்ணிழிந்த கோயில் வாயில் சென்றிணைந்தார்.

(௨௫௧)

சென்று புகுந்து திருவீழி மிழலை யமர்ந்த செங்கனகக்
குன்ற வில்லி யார்மகிழ்ந்த கோயில் வலமா வந்துதிரு
முன்றில் வணங்கி முன்னெய்தி முக்கட செக்கர்ச் சடைமவுலி
வென்றி விடையார் சேவடிக்கீழ் விழுந்தா ரெழுந்தார் விம்மினார்.

(௨௫௨)

கைகள் குவித்துக் கழல்போற்றிக் கலந்த வன்பு கரைந்துருக
மெய்யில் வழியுங் கண்ணருவி விரவப் பரவுஞ் சொன்மலை
செய்ய சடையார் தமைச்சேரார் தீங்கு நெறிசேர் கின்றரென்
றுய்யு நெறித்தாண் டகமொழிந்தங் கொழியாக் காதல் சிறந்தோங்க.

(௨௫௩)

முன்னு ளையனுந் திருமாலு முடியு முதலுங் காணாத
பொன்னார் மேனி மணிவெற்பைப் பூநீர் மிழலை யினிற்போற்றிப்
பன்னாள் பிரியா நிலைமையினுற் பயிலக் கும்பிட் டிருப்பாரா
யந்நான் மறையோர் திருப்பதியி லிருந்தார் மெய்மை யருந்தவர்கள்.

(௨௫௪)

சீரின் விளங்குந் திருத்தொண்ட ரிருந்து சிலநாள் சென்றதற்பின்
மாரி சுருங்கி வளம்பொன்னி நதியும் பருவ மாறுதலு
நீரி னியன்ற வுணவருகி நிலவும் பலமன் னுயிர்க ளெல்லாம்
பாரின் மலிந்த விலம்பாட்டிற் படர்கூர் வறுமை பரந்ததால்.

வைய மெங்கும் வற்கடமாய்ச் செல்ல வலகோர் வருத்தமுற
நைய நாளிற் பிள்ளையார் தமக்கு நாவுக் கரசினுக்குங்
கையின் மானு மழுவுமுடன் காணக் கனவி லெழுந்தருளிச்
செய்ய சடையார் திருவீழி மிழலை யுடையா ரருள்செய்வார்.

(௨௫௫)

கால நிலைமை யாலுங்கள் கருத்தில் வாட்ட முநீமெனினு
மேல வும்மை வழிபடுவார்க் களிக்க வளிக்கின் றேமென்று
கோலங் காண வெழுந்தருளிக் குலவும் பெருமை யிருவருக்கு
ஞால மறியப் படிக்காச வைத்தார் மிழலை நாயகனார்.

(௨௫௭)

விண்ணின் நிழிந்த விமானத்தின் கிழக்கு மேற்கும் பீடத்தி
லண்ணல் புகலி யாண்டகையார் தமக்கு மாண்ட வரசினுக்கு
நண்ணு நாங்க டொறுங்காச படிவைத் தருள நானிலத்தி
லெண்ணி லடியா ருடனமுது செய்தங் கிருந்தா ரிருவர்களும்.

(௨௫௮)

அல்லார் கண்டத் தண்டர்பிரா னருளாற் பெற்ற படிக்காச
பல்லா ரியன்ற வளம்பெருகப் பரம னடியா ரானார்க
னெல்லா மெய்தி யுண்கவென விரண்டு பொழுதும் பறைநிக் ழுத்திச்
சொல்லாற் சாற்றிச் சோறிட்டார் துயர்கூர் வறுமை தொலைத்திட்டார்.

(௨௫௯)

சுசர் மிழலை யிறையவர்பா லிமையப் பாவை திருமுலைப்பா
றேச முய்ய வுண்டவர்தாந் திருமா மகனா ராதலினுந்
காச வாசி யுடன்பெற்றார் கைத்தொண் டாகு மடிமையினால்
வாசி யில்லாக் காசபடி பெற்று வந்தார் வாசர்.

(௨௬௦)

ஆறு சடைமே லணிந்தருளு மண்ணல் வைத்த படிக்காசா
லீறி லாத பொருளுடைய விருவ ருடைய திருமடங்கள்
சோறு நாளுந் தொண்டர்மகிழ்த் துண்ண வுண்ணத் தொலையாதே
யேறு பெருமை புவிபோற்ற வின்புற் றிருக்கு மந்நாலில்.

(௨௬௧)

காலத் தவறு தீர்த்தெங்குங் கலிவான் பொழிந்த புனல்கக் க்து
ஞால மெல்லாங் குளிர்தூங்கி யுணவு பெருகி நலஞ்சிறப்ப
மூல வன்ப ரிருவர்களு மொழிமா லகளும் பலசாத்தி
நீல கண்ட ருறைபதிகள் பிற-ம் வணங்க நினைவுற்றார்.

(௨௬௨)

வாய்ந்த மிழலை மாமணியை வணங்கிப் பிரியா விடைகொண்டு
பூந்தண் புனல்குழ் வாஞ்சியத்தைப் போற்றிப் புனிதர் வாழ்பதிக
ளெய்ந்த வன்பி னுலிறைஞ்சி யிசைவண் டமிழ்கள் புணர்துபோய்ச்
சேர்ந்தார் செல்வத் திருமறைக்கா டெல்லை யில்லாச் சீர்த்தியினார்.

(௨௬௩)

மன்றல் விரவு மலர்ப்புன்னை மணஞ்சூழ் சோலை யுப்பளத்தின்
முன்றி றேறுஞ் சிறுமடவார் முத்தங் கொழிக்கு மறைக்காட்டுக்
குன்ற வில்லி யார்மகிழ்ந்த கோயில் புருந்து வலங்கொண்டு
சென்று சேர்ந்தார் தென்புகலிக் கோவு மரசுந் திருமுன்பு.

(௨௬௪)

பரவை யோதக் கழிக்கானற் பாங்கு நெருங்கு மப்பதியி
லரவச் சடையந் தணனாரை யகில மறைக ளர்ச்சனைசெய்
தூவக் கதவந் திருக்காப்புச் செய்த வந்நாண் முதலிந்நாண்
வரைபு மடைத்தே நிற்கின்ற மணிநீள் வாயில் வணங்குவார்.

(௨௬௫)

தொல்லை வேதந் திருக்காப்புச் செய்த வாயிற் றொடர்வகற்ற
வல்ல வன்ப ரணையாமை மருங்கோர் வாயில் வழியெய்தி
யல்ல தீர்ப்பார் தமையருச்சிப் பார்க் டொழுவா ராம்படிகண்
டெல்லை யில்லாப் பெரும்புகழா ரிதனை யங்குக் கேட்டறிந்தார்.

(௨௬௬)

ஆங்கப் பரிசை யறிந்தருளி யாழித் தோணி புரத்தரசு
ரோங்கு வேத மருச்சினைசெ யும்பர் பிராண புன்புக்குத்
தேங்கா திருவோ நேரிறைஞ்சத் திருமுன் கதவர் திருக்காப்பு
நீங்கப் பாடு மப்பரென நீடுத் திருநாவுக்கரசர்.

(௨௬௭)

உண்ணீர் மையினாற் பிள்ளையா நுரைசெய் தருள வதனாலே
பண்ணினேரு மொழியாளென் றெடுத்துப் பாடப் பயன் றுய்ப்பான்
மெண்ணீ ரணிந்தார் திருக்காப்பு நீக்கத் தாழ்க்கத் திருக்கடைக்காப்
பெண்ணீ ரிரக்க மொன்றில்லீ ரென்று பாடி யிறைஞ்சுகலும்.

(௨௬௮)

வேத வனத்தின் மெய்ப்பொருளி னருளால் விளங்கு மணிக்கதவங்
காத லன்பர் முன்புதிருக் காப்பு நீங்கக் கலமொழிக்கு
நாதர் ஞான முனிவருடன் றொழுது விழுந்தார் ஞாலத்து
ளோத வொலியின் பிக்கெழுந்த தும்ப ரார்ப்பு மறையொலியும்.

(௨௬௯)

அன்ப ரீட்டங் களிசிறப்ப வாண்ட வரசுஞ் சிவக்கன்று
மின்ப வெள்ளத் திடைமூழ்கி யெழுந்துள் புருந்து தம்பெருமான்
முன்பு பணிந்து போற்றிசைத்துப் பரவி மொழிமா லைகள்பாடி
யென்பு கரைய வுள்ளருகி யிறைஞ்சி யரிதிற் புறத்தணைந்தார்.

(௨௭௦)

புறம்பு சின்று வாசீசர் புனித ரருளா லிக்கதவங்
திறந்து மடைத்துஞ் செல்லுநெறி திருந்த மலையா டிருமூலயிற்
கறத்த ஞானங் குழைத்தமுது செய்த புகலிக் கவுணியரை
நிறைந்த கதவ மடைக்கும்வகை நீரும் பாடி யருளுமென.

(௨௭௧)

சண்பை யாளுந் தமிழ்விசைத் தாமுந் திருநாவுக்கரசர்
பண்பின் மொழிந்த வுரைகொண்டு பதிகம் பாடு மவ்வாவிற்
கண்பொற் பமைந்த வதற்காள கண்ட ரருளாற் கடிதுடனே
கண்பொற் கதவர் திருக்காப்புச் செய்த தெடுத்த திருப்பாட்டின்.

(௨௭௨)

அதுகண் டெடைய பிள்ளையார் தாமு மாண்ட வரசுமகிழ்ந்
திதும் பெருமா னருள்செய்யப் பெற்றோ மென்றங் கிறைஞ்சியபின்
பதிக கிரம்பப் பிள்ளையார் பாடித் தொழுது பணிவுற்ற
ரெதிர்பொற் திருவா யிலின்வழக்க மென்று சிதழ்ச்சி யெய்தியதால்.

(௨௭௩)

அங்கு நிகழ்ந்த வச்செயல்கண் டடியா ரெல்லா மதிசயித்துப்
பொங்கு புளக மெய்திடமெய் பொழியுங் கண்ணீர் பரத்திழிய
வெங்கு நிகரொன் றில்லாத விருவர் பாத மிறைஞ்சினார்
நங்கள் புகலிப் பெருந்தகையு மரசு மடத்தி னண்ணியபின்.

(௨௭௪)

அரிதிற் திறக்கத் தாம்பாட வடைக்க வவர்பா டியவெளிமை
கருதி நம்பர் திருவுள்ள மரியா தயர்ந்தே நெனக்கவன்று
பெரிது மஞ்சித் திருமடத்தி லொருபா லணைந்து பேழ்கணித்து
மருவு முணர்விற் றுயில்கொண்டார் வாய்மை திறம்பா வாசீசர்.

(௨௭௫)

மன்னுஞ் செல்வ மறைக்காட்டு மணியின் பாத மனத்தின்க
ணுன்னித் துயிலும் பொழுதின்க ணுமையோர் பாக முடையவர்தாம்
பொன்னின் மேனி வெண்ணீறு புனைந்த கோலப் பொலிவினொடுந்
துன்னி யவர்க்கு வாய்மூரி விருப்போற் தொடர வாவென்றார்.

(௨௭௬)

போத நிகழ வாவென்று போனா ரென்கொ லெனப்பாடி
யீதெம் பெருமா னருளாகில் யானும் போவே னென்றெழுந்து
வேத வனத்தைப் புறகிட்டு விரைந்து போக வவர்முன்னே
யாதி மூர்த்தி முன்காட்டு மவ்வே டத்தா லெழுந்தருள்.

(௨௭௭)

சீரார் பதியி னின்றெழுந்து செல்லுந் திருநா வுக்கரசு
ராரா வன்பி லாரமுத முண்ண வெய்தா வாறேபோ
னீரார் சடையா ரெழுந்தருள் நெடிது பின்பு செல்லுமவர்
பேரா ளரைமுன் றொடர்ந்தணையப் பெறுவா ரெய்தப் பெற்றிலரால்.

(௨௭௮)

அன்ன வண்ண மெழுந்தருளி யணித்தே காட்சி கொடுப்பார்போற்
பொன்னின் கோயி லொன்றெகிரே காட்டி யதனுட் புக்கருளத்
துன்னுந் தொண்ட ரம்மருங்கு விரைந்து தொடரப் போர்தபடி
மன்னும் புகலி வள்ளலார் தாமுங் கேட்டு வந்தணைந்தார்.

(௨௭௯)

அழைத்துக் கொடுபோந் தணியார்போற் காட்டி மறைந்தா ரெனவயர்ந்து
பிழைத்துச் செவ்வி யறியாதே திறப்பித் தேனுக் கேயல்லா
லுழைத்தா மொளித்தாந் கதவந்தொண் டிறைக்கப் பாடி யடைப்பித்த
தழைத்த மொழியா ருப்பாலார் தாயிங் கெப்பான் மறைவதென.

(௨௮௦)

மாட நீடு திருப்புகலி மன்ன ரவர்க்கு மாலயனு
நேடி யின்னங் காணுதார் நேரே காட்சி கொடுத்தருள்
வாடல் கண்டு பணிந்தேத்தி யரசுங் காணக் காட்டுதலும்
பாட வடியா ரென்றெடுத்துப் பரமர் தம்மைப் பாடினார்.

(௨௮௧)

பாடுந் தமிழ்மா லைகள் கொண்டு பரமர் தாமு மெழுந்தருள்
நீடுந் திருவாய் மூரடைந்து நிலவுங் கோயில் வலஞ்செய்து
சூடும் பிறையார் பெருந்தொண்டர் தொழுது போற்றித் துதிசெய்து
நாடுங் காதல் வளர்ந்தோங்க நயந்தந் நகரி னுடனுறைந்தார்.

(௨௮௨)

ஆண்ட வரசும் பிள்ளையா ருடனே யங்க ணினிதமர்ந்து
பூண்ட காதல் பொங்கியெழு வாய்மூ ரடிக ளடிபோற்றி
மூண்ட வன்பின் மொழிமாலே சாத்தி ஞான முனிவரொடு
மீண்டு வந்து திருமறைக்காட் டெய்தி விமலர் தாள்பணிந்தார்.

(௨௮௩)

ஆதி முதல்வர் தமைப்பணிந்தங் கான பணிசெய் தமருநாட்
சீத மதிவெண் குடைவளவர் மகளார் தென்னன் றேவியாங்
கோதில் குணத்துப் பாண்டிமா தேவி யார்முன் குலச்சிறையார்
போத விட்டார் சிலர்வந்தார் புகலி வேந்தர் தமைக்காண.

(௨௮௪)

வந்து சிவனார் திருமறைக்கா டெய்தி மன்னு வேணுபுரி
யந்த னுளர் தமக்கறிவித் தவர்பா லெய்தி யடிவணங்கச்
சிந்தை மகிழ்ந்து தீதின்மை வினவத் தீங்கு முளவாமோ
வந்த வுலக முயவந்தீ ரிருதா ணினைவார்க் கென்றுரைப்பார்.

(௨௮௫)

சைவ நெறியை திகநிற்கச் சமூக்கு நெறியைத் தவமென்னும்
பொய்வல் லமணர் செயறன்னெப் பொறுக்க கில்லோ மெனக்கேட்டே
யவ்வன் றொழிலோர் செயன்மாற்றி யாதி சைவ நெறிவிளங்கத்
தெய்வ நீது தினைந்தெழுந்தார் சிர்கொள் சண்பைத் திருமறையோர்.

(௨௮௬)

ஆய பொழுது திருநாவுக் கரசு புகலி யாண்டகைக்குக்
காய மாசு பெருக்கியுழல் கலதி யமணர் கடுவினசெய்
மாயை சால மிகவல்லா ரவர்மற் றென்னை முன்செய்த
தீய தொழிலும் பலகெட்டேன் செல்ல விசையேன் யானென்றார்.

(௨௮௭)

என்று கூற வெல்லையிலா நீறு போற்று மிருவரைபுஞ்
சென்று காணுங் கருத்துடையே னங்குத் தீங்கு புரியமணர்
நின்ற நிலைமை யழிவித்துச் சைவ நெறிபா ரித்தன்றி
யொன்றுஞ் செய்யே னுணையும் தென்ற ருடைய பிள்ளையார்.

(௨௮௮)

போமா துணிந்து நீரங்குப் போகப் போதா வவ்வமணர்
திமா யையினை யானேபோய்ச் சிதைத்து வருகின் றேனென்ன
வாமா நெல்லா முரைத்தவரை மறுக்க மாட்டா தரசிறுப்பத்
தாமா தரவாற் றமிழ்நாட்டிற் போனார் ஞானத் தலைவனார்.

(௨௮௯)

வேணு புரக்கோ னெழுந்தருள் விடைகொண் டிருந்த வாசீசர்
பூணு மன்பான் மறைக்காட்டிற் புனிதர் தம்மைப் போற்றிசைத்துப்
பேணி யிருந்தங் குறையுநாட் பெயர்வார் வீழி மிழலையமர்
தாணு வின்றன் செய்யகழன் மீண்டுஞ் சார நினைக்கின்றார்.

(௨௯௦)

சோலை மறைக்காட் டமர்ந்தருளுஞ் சோதி யருள்பெற் றகன்றுபோய்
வேலை விடமுண் டவர்வீழி மிழலை மீண்டுஞ் செல்வனென
ஞால நிகழ்ந்த நாகைக்கா ரோணம் பிறவுந் தாம்பணிந்து
சாலு மொழிவண் டயிற்பாடித் தலைவர் மிழலை வந்தடைந்தார்.

(௨௯௧)

வீழி மிழலை தனைப்பணிந்து வேத முதல்வர் தாமிருப்ப
வாழி வலமேந் தியவரியா லாகா சத்தி னின்றிழிந்த
வாழி மலர்ந்த கோயிறனின் மன்னும் பொருளைப் போற்றிசைத்துத்
தாழு நாளிற் பிறபதியும் பணியும் காத றலைநிற்பார்.

(௨௯௨)

பூவிற் பொலியும் புனற்பொன்னிற் கரைபோய்ப் பணிவார் பொற்பமைந்
வாவுக் கருளு மாவதெண் டிறையார் பாத மனைந்திறைஞ்சி
நாவுக் கரசர் ஞானபோ னகர்க்குச் செம்பொ னுயிரமும்
பாவுக் களித்த திறம்போற்றிப் போந்து பிறவும் பணிகின்றார்.

(௨௯௩)

செய்ய சடையார் பழையாறை யெய்த வதனிற் செல்பொழுதின்
மைய லமணர் மறைக்கவட தளியின் மன்னுஞ் சிவஞரைக்
கைகள் கூப்பித் தொழுதருளக் கண்ட வாற்றா லமணர்கடம்
பொய்கொள் விமான மெனக்கேட்டுப் பொறாத ஷள்ள மிகப்புழுங்கி.

(௨௯௪)

அந்த விமானத் தனக்கருகா வாங்கோ ரிடத்தின் பாங்கெய்திக்
கந்தமலருங் கடிக்கொன்றை முடியார் செய்ய கழலுன்னி
மந்த வமணர் வஞ்சனையான் மறைத்த வஞ்ச மொழித்தருளிப்
பந்தங் கொண்ட குண்டர் திறம் பாற்று மென்று பணிந்திருந்தார்.

(௨௯௫)

வண்ணங் கண்டு நானும்மை வணங்கி யன்றிப் போகெனென்
றெண்ண முடிக்கும் வாசீச ரிருந்தா ரமுது செய்யாதே
யண்ண லாரு மதுவுணர்ந்தங் கரசு தம்மைப் பணிவதற்குத்
திண்ண மாக மன்னனுக்குக் கனவி ளருளிச் செய்கின்றார்.

(௨௯௬)

அறிவி லமணர் நமைமறைப்ப விருந்தோ மென்றங் கடையாளக்
குறிக ளறியச் செய்தருளி நம்மையரசு கும்பிடுவா
னெறியி லமணர் தமையழித்து நீக்கிப் போக்கென் றறன்புரியச்
செறிவி லறிவுற் றெழுந்தவனுஞ் செங்கை தலைமேற் குவித்திறைஞ்சி. (௨௬௭)

கண்ட வியப்பு மந்திரிகட் கியம்பிக் கூடக் கடிதெய்தி
யண்டர் பெருமா னுன்செய்த வடையா ளத்தின் வழிகண்டு
குண்டர் செய்த வஞ்சனையைக் குறித்து வேந்தன் குலவுபெருந்
தொண்டர் தம்மை யடிவணங்கித் தொக்க வமணர் ஞாறுத்தான். (௨௬௮)

ஆனை யினத்திற் றுகைப்புண்ட வமணு யிரமு மாய்த் ததற்பின்
மேன்மை யரசு னீசர்க்கு விமான மாக்கி விளக்கியபி
ளுன வழிபாட் டர்ச்சனைக்கு ளிபந்த மெல்லா மமைத்திறைஞ்ச
ஞான வரசும் புக்கிறைஞ்சி நாதர் முன்பு போற்றுவார். (௨௬௯)

தலையின் மயிரைப் பறித்துண்ணுஞ் சாதி யமணர் மறைத்தாலு
நிலையி லாதார் நிலைமையினுன் மறைக்க வொண்ணு மோவென்னும்
விலையில் காய்மைக் குறுந்தொகைகள் விளம்பிப் புறம்போந் தங்கமர்ந்தே
யிலைகொள் குலப் படையார்சே ரிடங்கள் பிறவுந் தொழுதனைவார். (௩௦௦)

பொங்கு புனலார் பொன்னியினி லிரண்டு கரையும் பொருவிடையார்
தங்கு மிடங்கள் புக்கிறைஞ்சித் தாழ்மா லைகளுஞ் சாத்திப்போ
யெங்கு நிறைந்த புகழாள ரீறினெண்ட ரெதிர்கொள்ளச்
செங்கண் விடையார் திருவானைக் காவின் மருங்கு சென்றனைந்தார். (௩௦௧)

சிலந்திக் கருளுங் கழல்வணங்கிச் செஞ்சொன் மாலு பலபாடி
யிலங்கு சடையா ரெறும்பியூர் மலையு மிறைஞ்சிப் பாடியபின்
மலர்ந்த சோதி திருச்சிராப் பள்ளி மலையுங் கற்குடியு
நலங்கொள் செல்வத் திருப்பராய்த் துறையும் தொழுவா னண்ணினார். (௩௦௨)

மற்றப் பதிகண் முதலான மருங்குள் ளனவுங் கைதொழுது
பொற்புற் றமைந்த திருப்பணிகள் செய்து பகிகங் கொடுபோற்றி
புற்ற வருளாற் காவிரியை யேறி யொன்னார் புரமெரியசு
செற்ற சிலைபார் திருப்பைஞ்சீ வியனைச் சென்று சேர்கின்றார். (௩௦௩)

வழிபோம் பொழுது மிகவிளைத்து வருத்த முறநீர் வேட்கையொடு
மழிவாம் பசிவந் தணைந்திடவு மதற்குச் சித்த மலையாதே
மொழிவேந் தருமுன் னெழுந்தருள முருகார் சோலைப் பைஞ்சீலி
வழியேந் தியநெற் றியினுர்தந் தொண்டர் வருத்த மீட்பாராய். (௩௦௪)

காவங் குளமு முன்சமைத்துக் காட்டி வழிபோங் கருத்தினுன்
மேவுந் திருநீற் றந்தணராய் விரும்பும் பொதிசோ றுங்கொண்டு
நாவின் றனிமன் னவர்க்கெதிரே நண்ணி யிருந்தார் விண்ணின்மேற்
ரூவும் புள்ளு மண்கிழிக்குந் தனியே னமுங்காண் பரியவந்தாம். (௩௦௫)

அங்க ணிருந்த மறையவர்பா லாண்ட வரசு மெழுந்தருள்
வெங்கண் விடைவே தியர்நோக்கி மிகவும் வழிவந் திளைத்திருந்தி
ரிங்கென் பாலே பொதிசோறுண் டிதனை புண்டு தண்ணீரிப்
பொங்கு குளத்திற் குடித்திளைப்புப் போக்கிப் போலி ரெண்புகன்றார். (௩௦௬)

திருநாவுக்கரசுநாயனார்புராணம்.

உ.உ.௭

நண்ணுந் திருநாவுக்கரசர் நம்ப ருளுென் றறிந்தார்போ
லுண்ணு மென்று திருமறையோ ருரைத்துப் பொதிசோ நனித்தலுமே
யெண்ண றினையா தெதிர்வாங்கி யினிதா வழுது செய்தினிய
தண்ணீ ரழுது செய்தருளித் தூய்மை செய்து தளர்வொழிந்தார்.

(௩௦௭)

எய்ப்பு நீங்கி நின்றவரை நோக்கி யிருந்த மறையவனா
ரப்பா லெங்கு நீர்போவ தென்றா ரரசு மவர்க்கெதிரே
செப்பு வார்யான் திருப்பைஞ்ஞீ லிக்குப் போவ தென்றுரைத்தா
ரொப்பி லாரும் யானங்குப் போகின் றேனென் றுடன்போந்தார்.

(௩௦௮)

கூட வந்து மறையவனார் திருப்பைஞ் ஞீலி குறுகியிட
வேட மவர்முன் மறைத்தலுமே மெய்மைத் தவத்து மேலவந்தா
மாட லுகந்தா ரடியேனைப் பொருளா வளித்த கருணையெனப்
பாடல் புரிந்து விழுந்தெழுந்து கண்ணீர் மாரி பயில்வித்தார்.

(௩௦௯)

பைஞ்ஞீ லியினி லமர்ந்தருளும் பரமா கோயில் சென்றெய்தி
மைஞ்ஞீ லத்து; மணிகண்டர் தம்மை வணங்கி மகிழ்சிறந்து
மெய்ஞ்ஞீர் மையினி லன்புருக விரும்புந் தமிழ்மா லுகள்பாடிச்
கைஞ்ஞீ டியதந் திருத்தொண்டி செய்து காத லுடனிருந்தார்.

(௩௧௦)

நாதர் மருவுந் திருமலை ண்டும் பதிகள் பல பிகவுங்
காதல் கூரச் சென்றிறைஞ்சிக் கலந்த விசைவண் டமிழ்ப்பாடி
மாதொர் பாக ருளாலே வடபா ணேக்கி வாக்கீச
ராதி தேவ ரமர்ந்ததிரு வண்ணா மலையை நண்ணினார்.

(௩௧௧)

செங்கண் விடையார் திருவண்ணா மலையைத் தொழுது வலங்கொண்டு
துங்க வரையின் பிசையேறித் தொண்டர் தொழும்புக் கெதிரிற்ரு
மங்க ணரசைப் பணிந்தெழுந்து நினைத்துத் திருநாவுக்கரசர்
தங்கு பிறப்பே வீட்டினுக்கு மேலாம் பெருமை சாதித்தார்.

(௩௧௨)

அண்ணா மலமே லணிமலையை யாரா வன்பி னடியவந்தல்
கண்ணா ரமுதை விண்ணேரைக் காக்கக் கடலில் வந்தெழுந்த
வுண்ணா நஞ்ச முண்டானைக் கும்பிட் றெருகுந் சிந்தையுடன்
பண்ணார் பதிகத் தமிழ்ப்பாடிப் பணிந்து பரவிப் பணிசெய்தார்.

(௩௧௩)

பணியார் வேணிச் சிவபெருமான் பாதம் போற்றிப் பணிசெயுநான்
மணியார் கண்டத் தெம்பெருமான் மண்மேன் மகிழு மிடமெங்குந்
தணியாக் காத லுடன்சென்று வணங்கித் தக்க பணிசெய்வா
ரணியார் தொண்டைத் திருநாட்டி லுள்ளா லணைவா ராயினார்.

(௩௧௪)

காதல் செய்யுங் கருத்தினுடன் காடு மலையுங் காண்யாறுஞ்
குத மலிதண் பணைப்பதிகள் பலவுங் கடந்து சொல்லினுக்கு
நாதர் போந்து பெருந்தொண்டை நன்னுட் டெய்தி முன்னாகச்
சீத மலர்மென் சோலைகுழ் திருவோத் தூரிற் சென்றடைந்தார்.

(௩௧௫)

கெக்கர்ச் சடையார் திருவோத்தூர்த் தேவர் பிரானார் தங்கோயில்
புக்கு வலங்கொண் டெகிரிறைஞ்சிப் போற்றிக் கண்கள் புனல்பொழிய
மூக்கட் பிரானை விரும்புமொழித் திருத்தாண் டகங்கண் முதலாகத்
தூக்க மொழிமா லுகள்சாத்திச் சாத்திப் பணிசெய் தொழுகுவார்

(௩௧௬)

செய்ய வையர் திருவோத்து ரேத்திப் போந்து செழும்புவன
முய்ய நஞ்சுண்ட ருளுமவ ருறையும் பதிகள் பலவணங்கித்
தைய மழுவக் குழந்தைபிரான் றங்குந் தெய்வப் பதியென்று
வைய முழுதூர் தொழுதேத்து மதில்குழ் காஞ்சி மருங்கணைந்தார்.

(௩௧௭)

ஞால முய்யத் திருவதிகை நம்பர் தம்பே ருளுளினர்
சூலை மடுத்து முன்னாண்ட தொண்டர் வரப்பெற் றோமென்று
காலை மலருங் கமலம்போற் காஞ்சி வாணர் முகமெல்லாஞ்
சால மலர்ந்து களிசிறப்பத் தடை மத்த மணங்க டாங்குவார்.

(௩௧௮)

மாட வீதி மருங்கெல்லா மணிவா யில்களிற் றோரணங்க
ணீடு கதலி யுடன்கமுகு ரிதைத்து ரிதைபொற் குடந்தீபம்
தோடு குலவு மலர்மாலே சூழ்ந்த வாசப் பந்தர்களு
மாடு கொடியு முடனெடுத்தல் கணிகீள் காஞ்சி யலங்கரித்தார்.

(௩௧௯)

தொண்ட றீண்டி யெதிர்கொள்ள வெழுந்து சொல்லுக் கரசர்பாற்
கொண்ட வேட்கைப் பொலிவினெடுங் குலவும் வீதி பணிசெய்யு
மண்ட ரறிதற் கரியதிரு வலகு முதலா மவையேந்தி
யிண்டை புனைந்த சடைமுடியார்க் கன்பர் தம்மை பெதிர்கொண்டார்.

(௩௨௦)

வூதிர்கொண் டிறைஞ்சுஞ் சீரடியார் தம்மை யிறைஞ்சி யெழுந்தருளி
மதில்கொண் டணிந்த காஞ்சினகர் மறுகுட் போந்து வானநதி
குதிக்கொண் டெழுந்த சடைக்கம்பர் செம்பொற் கோயில் குறுகினு
ரதிர்கொண் டலைநேர் மணி விடற்றா ராண்ட திருநாவுக்கரசர்.

(௩௨௧)

திருவா யிலினைப் பணிந்தெழுந்து செல்வத் திருமுன் றிலையனைந்து
கருவார் கச்சி யேகம்பர் கனக மணிமா ளிகைகூழ்ந்து
வருவார் செம்பொன் மலைவல்லி தழுவக் குழைந்த மணிமேனிப
பெருவாழ் வினைமுன் கண்டிறைஞ்சிப் பேரா வன்பு பெருக்கினார்.

(௩௨௨)

வார்த்து சொரிந்த கண்ணருவி மயிர்க்கா றோறும் வரும்புளக
மார்த்த மேனிப் புறம்பலைப வன்பு கரைந்தென் புள்ளலைப்பச்
சேர்ந்த நயனப் பயன்பெற்றுத் திளைப்பத் திருவே கம்பர்தமை
நேர்ந்த மனத்தி லுறவைத்து நீடும் பதிகம் பாடுவார்.

(௩௨௩)

வேறு.

கரவாடும் வன்னெஞ்சர்க் கரியானே யென்றெடுத்துப்
பரவாய சொன்மாலேத் திருப்பதிகம் பாடியபின்
விரவார்தம் புரமெரித்த விடையவனார் வெள்ளையிற்றி
னரவாரம் புனைந்தவர்தந் திருமுன்றிற் புறத்தனைந்தார்.

(௩௨௪)

கையார்த்த திருத்தொண்டி கழியமிசுங் காதலொடுஞ்
செய்யாரின் றேயெல்லாச் செந்தமிழ்மா லையும்பாடி
மையார்த்த மிடற்ற்திரு மயானத்தை வலங்கொண்டு
மெய்யார்வ முறத்தொழுது விருப்பினொடு மேவுவார்.

(௩௨௫)

சீர்வளரு மதிற்கச்சி நகர்த்திருமேற் றளிமுதலா
நீர்வளருஞ் சடையவர்தா நிலவியுறை யாலயங்க
ளார்வமுறப் பணிந்தேத்தி யாய்த்தமிழ்ச் சொன்மலராற்
சார்வுமா லைகள்சாத்தித் தகுந்தொண்டு செய்திருந்தார்.

(௩௨௬)

அந்நகரி லவ்வண்ண மமர்ந்துறைபு நாளின்கண்
மன்னுதிரு மாற்பேறு வந்தணந்து தமிழ்பாடிச்
சென்னியிசை மதிபுனைவார் பதிபலவுஞ் சென்றிறைஞ்சித்
துன்னினார் காஞ்சியினேத் தொடர்ந்தபெருங் காதலினால். (௧௨௭)

ஏகம்பன் காணவனென் னெண்ணத்தா னெனப்போற்றிப்
பாகம்பெண் ணுருவானைப் பைங்கண்விடை யுயர்த்தானே
நாகம்பு ணுகந்தானே நலம்பெருகுந் திருநீற்றி
னாகந்தோ யணியானே யணைந்துபணிந் தின்புற்றார். (௧௨௮)

திருக்கச்சி யேகம்பம் பணிந்தேத்தித் திங்களார்
நெருக்கச்செஞ் சடைக்கணின்தார் நீடுபதி தொழினைவார்
வருக்கைச்செஞ் சுவைபொழிதேன் வயல்விளைக்கு நாட்டிடைப்போய்
பருக்கைத்தின் களிற்றியார் கழுக்குன்றின் பாய்கணைந்தார். (௧௨௯)

நீடுதிருக் கழுக்குன்றி னிருத்தனார் கழல்வணங்கிப்
பாடுதமிழ்த் தொடைபுனைந்து பாங்குபல பதிகளிலுஞ்
சூடுமிளம் பிறைமுடியார் தமைத்தொழுது போற்றிப்போய்
மாடுபெருங் கடலுடுத்த வான்மியூர் மருங்கணைந்தார். (௧௩௦)

திருவான்மி யூர்மருந்தைச் சேர்ந்துபணிந் தன்பினொடும்
பெருவாய்மைத் தமிழ்பாடி யம்மருங்கு பிறப்பறுத்துத்
தருவார்தங் கோயில்பல சார்ந்திறைஞ்சித் தமிழ்வேந்தர்
மருவாரு மலர்ச்சோலை மயிலாப்பூர் வந்தடைந்தார். (௧௩௧)

வரைவளர்மா மயிலென்ன மாடமிசை மஞ்சாடுந்
தரைவளர்சீர்த் திருமயிலைச் சங்கரனார் தான்வணங்கி
யுரைவளர்மா லைகளணிவித் துழவாசப் படையாளி
திரைவளர்வே லைக்கரைபோய்த் திருவொற்றி யூர்சேர்ந்தார். (௧௩௨)

ஒற்றியூர் வளநகரத் தொளிமணிவீதிகள் விளக்கி
நற்கொடிமா லைகள்பூக நறுங்கதலி நிரைநாட்டிப்
பொற்குடங்க் பேங்க் டபங்கள் பொலிவித்து
மற்றவரை யெதிர்கொண்டு கொடுபுக்கார் வழித்தொண்டர். (௧௩௩)

திருநாவுக் கரசருமத் திருவொற்றி யூரமர்ந்த
பொருநாகத் தின்சிலையார் கோபுரத்தை யிறைஞ்சிப்புக்
கொருஞானத் தொண்டருட னுருகிவலங் கொண்டடியார்
கருநாமந் தவிர்ப்பாரைக் கைதொழுது முன்வீழ்ந்தார். (௧௩௪)

எழுதாத மறையளித்த வெழுத்தறியும் பெருமானைத்
தொழுதார்வ முறநிலத்திற் றேயந்தெழுந்தே யங்கமெலா
முழுதாய பரவசத்தின் முகிழ்த்தமயிர்க் காண்முழ்க
விழுதாரை கண்பொழிய விதிர்ப்புற்று விம்மினார். (௧௩௫)

வண்டோங்கு செங்கமல மெனவெடுத்து மனமுருகப்
பண்டோய்ந்த சொற்றிருத்தாண் டகம்பாடிப் பரவுவார்
விண்டோய்ந்த புனற்கங்கை வேணியார் திருவுருவங்
கண்டோங்கு களிசிறப்பக் கைதொழுது புறத்தணைந்தார். (௧௩௬)

விளங்குபெருந் திருமுன்றின் மேவுதிருப் பணிசெய்தே
புளங்கொடிரு விருத்தங்க ளோங்குதிருக் குறுந்தொகைகள்
களங்கொடிருந்நேரிசைகள் பலபாடிக் கைதொழுது
வளங்கொடிருப் பதியதனிற் பலநான்கள் வைகினார்.

(௩௩௭)

அங்குறையு நாளின்க ணருளுவாஞ் சிவாலயங்க
ளெங்குஞ்சென் றினிதிறைஞ்சி யேத்துமவ ரிறையருளாற்
பொங்குபுனற் றிருவொற்றி யூர்தொழுது போந்துமையான்
பங்குடையா சமர்ந்ததிருப் பாகுராம் பதியணைந்தார்.

(௩௩௮)

திருப்பாகூர் நகரெய்திச் சிந்தையினில் வந்துறும்
விருப்பார்வ மேற்கொள்ள வேயிடங்கொண் டிலுதும்ப
விருப்பாரைப் புரமுன்று மெரித்தருள வெடுத்ததனிப்
பொருப்பார்வெஞ் சிலையாரைத் தொழுதெழுந்து போற்றுவார்.

(௩௩௯)

முந்திழ வெயிலெய்த முதல்வனு ரெனவெடுத்துச்
சிந்தைகரைந் துருகுதிருக் குறுந்தொகையும் தாண்டகமுஞ்
சந்திறை நேரிசையு முதலான தமிழ்ப்பாடி
யெந்தையார் திருவருள்பெற் றேகுவார் வாசீசர்.

(௩௪௦)

அம்மலர்சீர்ப் பதியையகன் றயலுளவாம் பதியனைத்தின்
மைம்மருவுங் களத்தாரை வணங்கிமகிழ் வொடும்போற்றி
மெய்ம்மைநிலை வருவாத வேளாள் விழுக்குடிமைச்
செம்மையினார் பழையனூர்த் திருவால வனம்பணிந்தார்.

(௩௪௧)

திருவாலங் காடுறையுஞ் செல்வர்தா மெனச்சிறப்பி
னொருவாத பெருந்திருத்தாண் டகமுதலா வோங்குதமிழ்ப்
பெருவாய்மைத் தொடைமலை பலபாடிப் பிறபதியு
மருவார்வம் பெறவணங்கி வடதிசைமேல் வழிக்கொள்வார்.

(௩௪௨)

பல்பதியு நெடுங்கிரியும் படர்வனமுஞ் சென்றடைவார்
செல்கதிமுன் னளிப்பார்தந் திருக்காரி கரைபணிந்து
தொல்கலையின் பெருவேந்தர் தொண்டர்கள்பின் னும்பர்குழா
மல்குதிருக் காளத்தி மாமலைவந் தெய்தினார்.

(௩௪௩)

பொன்முகலித் திருந்தியின் புனிதநெடுந் தீர்த்தத்தின்
முன்முழுகிக் காளத்தி மொய்வரையின் ருழ்வரையிற்
சென்னியுறப் பணிந்தெழுந்து செங்கண்விடைத் தனிப்பாகர்
மன்னுமலை மிசையேறி வலங்கொண்டு வணங்குவார்.

(௩௪௪)

காதனிலெண் குழையானைக் காளத்தி மலைக்கொழுந்தை
வேதமொழி மூலத்தை விழுந்திறைஞ்சி யெழுந்துபெருங்
காதல்புரி மனங்களிப்பக் கண்களிப்பப் பரவசமாய்
நாதனியென் கண்ணுளா னெனுந்திருத்தாண் டகநவின்னார்.

(௩௪௫)

மலைச்சிகரச்சிகாமணியின் மருங்குறமுன் னேநிற்குஞ்
சிலைத்தடக்கைக் கண்ணப்பர் திருப்படிதஞ் சேர்த்திறைஞ்சி
யலைத்துவிழுங் கண்ணருவி யாகத்துப் பாய்த்திழியத்
தலைக்குவித்த கையினராய்த் தாழ்ந்துபுறம் போந்திணைந்தார்.

(௩௪௬)

சேணுலவு திருமலையிற் நிருப்பணியா யினசெய்து
தர்ணுவினை யம்மலைமேற் றுள்பணிந்த குறிப்பினம்
பேணுதிருக் கயிலைமலை வீற்றிருந்த பெருங்கோவல்
காணுமது காதலித்தார் கலைவாய்மைக் காவலனார்.

(௩௪௭)

வேறு.

அங்கண் மாமலை மேன்ம ருந்தை வணங்கி யாரரு ளான்மிகப்
பொங்கு காதலி னுத்த ரத்திசை மேல்வி ருப்பொடு போதுவார்
துங்க மால்வரை காளி யாறு தொடர்ந்த நாடு கடந்தபின்
செங்கண் மால்விடை யண்ணன்மேவு திருப்ப ருப்பத மெய்தினார்.

(௩௪௮)

மான விஞ்சையர் வான நாடர்கள் வானி யக்கர்கள் சித்தர்கள்
கான கின்னரர் பன்ன காதிபர் காம சாரிக னேழுதன்
ஞான மோனிக னாளு நம்பரை வந்தி றைஞ்சி நலம்பெறுந்
தான மான திருச்சி லம்பை வணங்கி வண்டமிழ் சாற்றினார்.

(௩௪௯)

அம்ம ருங்கு கடந்து போமவ ரார்கொள் சூல வயிற்படைச
செம்மல் வெண்கயி லைப்பொ ருப்பை நினைந்தெ முந்ததொர் சிந்தையா
லெம்ம ருங்குமொர் காதலின் றி யிரண்டு பாஹம் வியந்துளோர்
கைம்ம ருங்கனை யுந்தெ லுங்கு கடந்து கன்னட மெய்தினார்.

(௩௫௦)

கருட டங்கழி வாக வேகிய பின்க லந்த வனங்களுந்
திருந தித்துறை யாவை யும்பயில் சேணெ டங்கிரி வட்டையும்
பெருந லங்கிளர் நாடு மெண்ணில பிற்ப டசசெறி பொற்பினில்
வருநெ டங்கதிர் கோலு சோலைய மாள வத்தினை நண்ணினார்.

(௩௫௧)

அங்கு முற்றி யகன்று போகி யருஞ்ச ரங்க ளிகந்துசென்
றெங்கு மிக்க வறங்க ணீடு பிலாட பூமி யிகந்துபோய்
மங்குல் சுற்றிய வெற்பி னேடு வனங்கள் யாறு கடந்தயற்
பங்க யப்பழ னத்து மத்திய பைதி ரத்தினை யெய்தினார்.

(௩௫௨)

அன்ன நாடு கடந்து கங்கை யணைந்து சென்று வலங்கொளு
யின்னு வேணியர் வாரணசி வீருப்பி னேடு பணிந்துடன்
பின்ன ணைந்தவர் தம்மை யங்க னெழிந்து கங்கை கடந்துபோய்
மன்னு காதல்செய் நாவின் மன்னவர் வந்து கற்சர முந்தினார்.

(௩௫௩)

மாக மீது வளர்ந்த கானக மாகி யெங்கு மணித்தரார்
போக லாநெறி யன்றி யும்புரி கின்ற காதல் பொலிந்தெ டுச
சாக மூல பலங்க டிப்ப்பது ஷந்த விரந்து தனித்துநே
ரேகி னாரி வும்பெ ருங்கயி லைக்கு லக்கிரி யெய்துவார்.

(௩௫௪)

ஆய வாரிரு ளின்க ணேகுமவ் வன்பர் தம்மை யணைந்துமுன்
றீய வாய விலங்கு வன்றெழில் செய்ய வஞ்சின நஞ்சகால்
வாய நாக மணிப்ப ணங்கொள் விளக்கெ டித்தன வந்துகா
ரேய வானவ ராயி னுந்தனி துன்ன ருஞ்சர மன்னினார்.

(௩௫௫)

வெங்க திர்ப்பக லக்க டத்திடை வெய்ய வன்கதிர் கைபரந்
தெங்கு மிக்க பிளப்பி னாகர்த மெல்லு புக்கெரி கின்றன
பொங்க ழற்றெறு பாலை வெந்நிலம் புக்கு சூழல் புகும்பகற்
செங்க திரக்கனல் போலு மத்திசை திண்மை மெய்த்தவர் நண்ணினார்.

(௩௫௬)

இங்க னம்மிர வும்ப கற்பொழு தும்ம ரஞ்சுர மெய்துவார்
பங்க யம்புரை தாள்ப ரட்டள வும்ப சைத்தசை தேயவு
மங்கை பங்கர்தம் வெள்ளி மால்வரை வைத்த சிந்தை மறப்பரோ
தங்க ரங்க ளிரண்டு மேகொடு தாவி யேகுதன் மேவினார்.

(௩௫௭)

கைக னும்மணி பந்த சைந்துற வேக ரைந்து சிதைந்தபின்
மெய்க லந்தெழு சிந்தை யன்பின் விருப்பு மீமிசை பொங்கிட
மொய்க டிங்கனல் வெம்ப ரற்புகை மூளு மத்த முயங்கியே
மைகொள் கண்டர்த மன்பர் செல்ல வருந்தி யுத்தினர் மார்பினால்.

(௩௫௮)

மார்ப முந்திசை னைந்து சிந்தி வருந்த வென்பு முரிந்திட
நேர்வ ருங்குறி கின்ற சிந்தையி னேச மீசனை நேடுநீ
டார்வ மங்குயிர் கொண்டு கைக்கு முடம்ப டங்கவு மூன்கெடச்
சேர்வ ரும்பழு வம்பு ரண்டு புரண்டு சென்றனர் செம்மையோர்.

(௩௫௯)

அப்பு நம்புரள் கின்ற நீளிடையங்க மெங்கு மரைந்திடச்
செப்ப ருங்கயி லைச்சி லம்படி சிந்தை சென்றுறு மாதலால்
மெய்ப்பு நத்தி லுறுப்ப ழிந்தபின் மெல்ல வுந்து முயற்சியுந்
தப்பு மச்செய லின்றி யந்நெறி தங்கி னோதமி ழாளியார்.

(௩௬௦)

வேறு.

அன்ன தன்மையர் கயிலையை யணைவதற் கருளார்
மன்னு தீர்தமிழ் புலியின்மேற் பின்னையும் வருத்த
நன்னெடும் புனற் நடமுமொன் றுடன்கொடு நடந்தார்
பன்ன கம்புனை பரமரோர் முனிவராம் படியால்.

(௩௬௧)

வந்து மற்றவர் மருங்குற வணைந்துநேர் கின்று
நொந்து நோக்கிமற் றவரெதிர் நோக்கிட நவல்வார்
சிந்தை யிவ்வுறுப் பழிந்திட வருந்திய திறத்தா
லிந்த வெங்கடத் தெய்திய தென்னென விசைத்தார்.

(௩௬௨)

மாசில் வற்கலை யாடையு மார்பின்முந் தூலுந்
தேசு டைச்சடை மவுலியு றீறுமெய் திகழ
வாசின் மெய்த்தவ ராகிநின் றவர்தமை நோக்கிப்
பேச வுற்றதொ ருணர்வுற விளம்புவார் பெரியோர்.

(௩௬௩)

வண்டு லாங்குமுன் மலைமக னுடன்வட கயிலை
யண்டர் நாயக ரிருக்கும்ப பரிசவ ரடியேன்
கண்டு கும்பிட விருப்பொடுங் காதலி னடைந்தேன்
கொண்ட வென்குறிப் பிதுமுனி யேயெனக் கூற.

(௩௬௪)

கயிலை மால்வரை யாவது காசினி மருங்கு
பயிலு மானுடப் பான்மையோ ரடைவதற் கெளிதோ
வயில்கொள் வேற்படை யமரரு மணுகுதற் கரிதால்
வெயில்கொள் வெஞ்சுரத் தென்செய்தீர் வந்தென விளம்பி.

(௩௬௫)

மீனா மத்தனை யுமக்கினிக் கடனென விளங்குந்
தோனா மாகமுந் துவளுமுந் தூன்முனி சொல்ல
வானா நாயகன் கயிலையி லிருக்கைகண் டல்லான்
மாளு பிவ்வுடல் கொண்டுமீ னேனென மறுத்தார்.

(௩௬௬)

ஆங்கு மற்றவர் துணிவறிந் தவர்தமை யறிய
நீங்கு மாதவர் விசும்பிடைக் கரந்தூண் மொழியா
லோங்கு நாவினுக் கரசனே யெழுந்திரென் றுரைப்பத்
திங்கு நீங்கிய யாக்கைகொண் டெழுந்தொளி திகழ்வார்.

(௩௬௭)

அண்ண லேயெனை யாண்டுகொண் டருளிய வழுதே
விண்ணி லேமைறத் தருள்புரி வேதநா யகனே
கண்ணி னாற்றிருக் கயிலையி லிருந்தநின் கோல
நண்ணி நான்றெழு நயந்தருள் புரியெனப் பணிந்தார்.

(௩௬௮)

தொழுதெ முந்தநற் றெண்டரை நோக்கிவிண் டலத்தி
லெழுபெ ருந்திரு வாக்கின லிறைவரிப் பொய்கை
முழுகி நம்மைநீ கயிலையி லிருந்தவம் முறைமை
பழுதில் சீர்த்திரு வையாற்றிற் காணெனப் பணித்தார்.

(௩௬௯)

ஏற்றி னாரூ டலையிசைக் கொண்டெழுந் திறைஞ்சி
வேற்று மாகிவிண் னாகிநின் றார்மொழி விரும்பி
யாற்றல் பெற்றவங் வண்ணலா ரஞ்செழுத் தோதிப்
பாற்ற டம்புனற் பொய்கையின் மூழ்கினார் பணியால்.

(௩௭௦)

ஆதி தேவர்தந் திருவருட் பெருமையா ரறிந்தார்
போத மாதவர் பனிலர்ப் பொய்கையின் மூழ்கி
மாதொர் பாகனார் மகிழுமை யாற்றிலோர் வாவி
மீது தோன்றிவந் தெழுந்தன ருலகெலாம் வியப்ப.

(௩௭௧)

வம்பு லாமலர் வாவியின் கரையில்வந் தேறி
யும்பர் நாயகர் திருவருட் பெருமையை யுணர்வா
ரெம்பி ரான்றருங் கருணைகொ லிதுவென விருகண்
பம்பு தாரைநீர் வாவியிற் படிந்தெழும் படியார்.

(௩௭௨)

மிடையு நீன்கொடி வீதிகள் விளங்கிய வையா
றுடைய நாயகர் சேவடி பணியவந் துறுவா
ரடைய வப்பதி நிற்பவுஞ் சரிப்பவு மான
புடைய மரந்ததந் துணையொடும் பொலிவன கண்டார்.

(௩௭௩)

பொன்ம லைக்கொடி யுடனமர் வெள்ளியம் பொருப்பிற்
றன்மை யாம்படி சத்தியுஞ் சிவமுமாஞ் சரிதைப்
பன்மை யோனிகள் யாவையும் பயில்வன பணிந்தே
மன்னு மாதவர் தம்பிரான் கோயின்முன் வந்தார்.

(௩௭௪)

காணு மப்பெருங் கோயிலுங் கயிலைமால் வரையாய்ப்
பேணு மாலய னிந்திரன் முதற்பெருந் தேவர்
பூணு மன்பொடு போற்றிசைத் தெழுமொலி பொங்கத்
தாணு மாமறை யாவையுந் தனித்தனி முழங்க.

(௩௭௫)

தேவர் தர்னவர் சித்தர்விச் சாதர ரியக்கர்
மேவு மாதவர் முனிவர்கள் புடையெலா மிடையக்
காவி வாள்விழி யரம்பையர் கானமு முழவுந்
தாவி லேழ்கடன் முழக்கினும் பெருகொலி தீழ்ப்ப,

(௩௭௬)

கங்கை யேழுதந் தீர்த்தமாங் கடவுண்மா நதிகண்
மங்க லம்பொலி புணற்பெருந் தடங்கொடு வணங்க
வெங்கு நீடிய பெருங்கண் நாதர்க ளிறைஞ்சப்
பொங்கி யங்களாற் பூதவே தாளங்கள் போற்ற. (௩௭௭)

அந்தண் வெள்ளிமால் வரையிரண் டாமென வணைந்தோர்
சிந்தை செய்திடச் செங்கண்மால் விடையெதிர் நிற்ப
முந்தை மாதவப் பயன்பெறு முதன்மையான் மகிழ்ந்தே
நந்தி யெம்பிரா னடுவிடை யாடிமுன் னணுக. (௩௭௮)

வெள்ளி வெற்பின்மேன் மரகதக் கொடியுடன் விளங்குத்
தெள்ளு பேரொளிப் பவனவெற் பெனவிடப் பாகங்
கொள்ளு மாமலை யாளுடன் கூடவீற் றிருந்த
வள்ள லாரைமுன் கண்டனர் வாக்கின்மன் னவனார். (௩௭௯)

கண்ட வானந்தக் கடலினைக் கண்களான் முகந்து
கொண்டு கைகுவித் தெதிர்விழுந் தெழுந்துமெய் குலைய
வண்டர் முன்புரின் ருடினார் பாடினா ரழுதார்
தொண்ட னூர்க்கங்கு நிகழ்த்தன யார்சொல வல்லார். (௩௮௦)

முன்பு கண்டுகொண் டருளிநா ரமுதுண்ண மூவா
வன்பு பெற்றவ ரளவிலா வார்வமுன் பொங்கப்
பொன்பி றங்கிய சடையரைப் போற்றுதான் டகங்க
ளின்ப மோங்கிட வேத்தினா ரெல்லியி றவத்தோர். (௩௮௧)

ஆய வாறுமற் றவர்மனங் களிப்புறக் கயிலை
மேய நாதர்தந் துணையொடும் வீற்றிருந் தருளித்
னாய தொண்டருந் தொழுதெதிர் நிற்கவக் கோலஞ்
சேய தாக்கினார் திருவையா றமர்த்தமை திகழ. (௩௮௨)

ஐயர் கோலமங் களித்தகன் றிடவடித் தொண்டர்
மையல் கொண்டென மகிழ்ந்திட வருந்திமற் றங்குச்
செய்ய வேணிய ரருளிது வோவெனத் தெளிந்து
வைய முய்த்திடக் கண்டமை பாடுவார் மகிழ்ந்து. (௩௮௩)

வேறு.

மாதர்ப் பிறைக்கண்ணி யானை மலையான் மகளொடு மென்னுங்
கோதறு தண்டமிழ்ச் சொல்லாற் குலவு திருப்பதி கங்கன்
வேத முதலவரை யாற்றில் விரவுஞ் சராசர மெல்லாங்
காதற் றுணையொடுங் கூடக் கண்டே னெனப்பாடி நின்றார். (௩௮௪)

கண்டு தொழுது வணங்கிக் கண்ணுத லார்தமைப் போற்றிக்
கொண்ட திருத்தான் டகங்கன் குறுந்தொகை றேரிசெ யன்பின்
மண்டு விருத்தங்கன் பாடி வணங்கிக் திருத்தொண்டு செய்தே
யண்டர் பிரான்றிரு வையா றமர்த்தனர் நாவுக் கரசர். (௩௮௫)

நீடிய வப்பதி நின்று செய்த்தான் மேழுத லாக
மாயியர் தானம் பணிந்து மழபாடி யாரை வணங்கிப்
பாடிய செந்தமிழ் மலை பகர்ந்து பணிசெய்து போற்றிக்
தேடிய மாலுக் கரியார் திருப்பூற் றுருத்தியைச் சேர்த்தார். (௩௮௬)

சேர்ந்து விருப்பொடும் புக்குத் திருநட மாளிகை முன்னர்ச்
சார்ந்து வலங்கொண் டிறைஞ்சித் தம்பெரு மான்றிரு முன்பு
நேர்ந்த பரிவொடுந் தாழ்ந்து நிறைந்தொழி யாவன்பு பொங்க
வார்த்தகண் ணீர்மழை தூங்க வயர்வுதூந் தன்மைய ரானார்.

(ந.அஎ)

திருப்பூந் துருத்தி யமர்ந்த செஞ்சடை யானையா னேற்றுப்
பொருப்பூர் தருளும் டிராணைப் பொய்யிலி யைக்கண்டே னென்று
விருப்புறு தாண்டகத் தோடு மேவிய காதல் விளைப்ப
விருப்போர் திருவடிச் சிழிகா மென்னுங் குறுந்தொகை பாடி.

(ந.அஅ)

அங்குறை யுந்தன்மை வேண்டி நாமடி போற்றுவ தென்று
பொங்கு த மிழ்ச்சொல் விருத்தம் போற்றிய பாடல் புரிந்து
தங்கித் திருத்தொண்டு செய்வார் தம்பிரா னாரூன் பெற்றுத்
திங்கு ஞாயிறுத் தோயுந் திருமட மாங்கொன்று செய்தார்.

(ந.அக)

பல்வகைத் தாண்டகத் தோடும் பரவுந் தனித்தாண்ட கமு
மல்ல லறுப்பவர் தானத் தடைவு திருத்தாண் டகமுஞ்
செல்கதி காட்டிடப் போற்றுந் திருவங்க மாலையு முளளிட்டு
டெல்லியில் பன்மைத் தொகையு மியம்பின ரேத்தி யிருந்தார்.

(ந.க0)

வேறு.

பொன்னிவலங் கொண்டிருப் பூந்துருத்தி யிவிரூப்பக்
கண்மனத்து வல்லமணர் தமைவாதிற் கட்டழித்துத்
தென்னவன்கூ னியிர்த்தருளித் திருநீற்றி னொளிகண்டு
மன்னியசீர்ச் சண்பைநகர் மறையவனார் வருகின்றார்.

(ந.கக)

தீந்தமிழ்நாட் டிடைநின்று மெழுந்தருளிச் செம்பொன்னி
வாய்த்தவளர் தருநாட்டு வந்தணைந்தார் வாக்கினுக்கு
வேந்தரிருந் தமைகேட்டு விரைந்தவர்பாற் செல்வனெனப்
பூந்துருத்தி வளம்பதியின் புறம்பணியில் வந்தணைந்தார்.

(ந.கஉ)

சண்பைவருந் தமிழ்விருக ரெழுந்தருளத் தாங்கேட்டு
மண்பரவும் பெருங்கீர்த்தி வாசீசர் மனமகிழ்ந்து
கண்பெருகுவ் களிகொள்ளத் கண்டிறைஞ்சுங் காதலின
லெண்பெருகும் விருப்பெய்த வெழுந்தருளி யெதிர்சென்றார்.

(ந.ககஉ)

காழியர்கோன் வருமெல்லை கலந்தெய்திக் காதலித்தார்
குழுமிடைந் திருநெருக்கிற் காணாமே தொழுதருளி
வாழியவர் தமைத்தாங்கு மணிமுத்தின் சிவிகையினைத்
தாழுமுட லிதுகொண்டு தாங்குவன்யா னெனத்தரித்தார்.

(ந.ககச)

வந்தொருவ ரறியாமே மறைந்தவடி வொடும்புகலி
யந்தனை ரேறியெழுந் தருளியரு மணிமுத்தின்
சந்தமணிச் சிவிகையினைத் தாங்குவா ருடன்றாங்கிச்
சிந்தைகளிப் புறவருவார் தமையாருந் தெளிந்திலரால்.

(ந.ககஇ)

திருஞான முனிவர சிருந்ததிருப் பூந்துருத்திக்
கருகாக வெழுந்தருளி யெங்குற்ற ரப்பரென
வருகாநின் றும்மடியே னும்மடிக டாங்கிவரும்
பெருவாழ்வு வந்தெய்தப் பெற்றிங்குந் நேனென்றார்.

(ந.ககஈ)

பின்னையா ரதுகேளாப் பெருகுவினை வுடனிறிந்தே
யுள்ளமிகு பதைப்பெய்தி யுடையவர சினைவணங்க
வள்ளலார் வாசீச ரவர்வணங்கா முன்வணங்கத்
துள்ளுமான் மறிக்கரத்தார் தொண்டரெலாந் தொழுதார்த்தார். (௩௬௭)

கழுமலக்கோன் றிருநாவுக் கரசருடன் கலந்தருளிச்
செழுமதியந் தவழ்சோலைப் பூந்துருத்தித் திருப்பதியின்
மழுவினொடி மானேந்து திருக்கரத்தார் மலர்த்தான்க
டொழுதுருகி யின்புறமுத் துதிசெய்தங் குடனிருந்தார். (௩௬௮)

வல்லமணர் தமைவாதில் வென்றதுவும் வழுதிபாற்
புல்லியகூ னிமிர்த்ததுவுந் தண்பொருந்தப் புணனாட்டி
லெல்லையிலாத் திருநீறு வளர்த்ததுவு யிருந்தவத்தோர்
சொல்லவது கேட்டுவந்தார் தூயபுகழ் வாசீசர். (௩௬௯)

பண்புடைய பாண்டிமா தேவியார் தம்பரிவு
நண்புடைய குலச்சிறையார் பெருமையுஞ் சனத்தலைவ
ரெண்பெருக யுரைத்தருள வெல்லையிலச் சர் வாசீசர்
மண்குலவு தமிழ்நாடு காண்பதற்கு மணங்கொண்டார். (௪௦௦)

பிரமபுரத் திருமுனிவர் பெருந்தொண்டை நன்னாட்டி
லரனுறையுந் தானங்க ளிணைந்திறைஞ்சிப் பாடுவதற்
குரனுடைய திருநாவுக் கரசருரை செய்தருளப்
புரமெரித்தார் திருமகனார் பூந்துருத்தி தொழுதகன்றார். (௪௦௧)

ஆண்டவர சங்கணர்சீ ரருள்பெற்றப் பதிநின்றும்
பாண்டிநாட் டெழுந்தருளும் பாண்மையராய்த் தென்றிசைபோய்க்
காண்டகைய திருப்புத்தூர் பணிந்தேத்தித் கதிர்மதியந்
தீண்டுகொடி மதினம்துறைத் திருவால வாய்சேர்ந்தார். (௪௦௨)

சென்றிணைந்து மதுரையினிற் றிருந்தியதூற் சங்கத்து
ளன்றிருந்து தமிழாராயந் தருளியவங் கணர்கோயின்
முன்றிலினை வலங்கொண்டு முன்னிறைஞ்சி யுள்புக்கு
வன்றனிமால் விடையாரை வணங்கிமகிழ் வொடுந்திளைத்தார். (௪௦௩)

எய்தியபே ரானந்த விற்பத்தி னிடைமூழ்கி
மொய்திகழுஞ் சடையாணை முளைத்தானை யென்றெடுத்துச்
செய்தவத்தோர் தாண்டகச்செந் தமிழ்பாடிப் புறத்தணைவார்
கைதொழுது பணிந்தேத்தித் திருவுள்ளங் களிசிறந்தார். (௪௦௪)

சீர்திகழும் பாண்டிமா தேவியார் திருமேனி
சேரவரு னுடையதனாற் கூனியிர்த்த தென்னவனாற்
பார்பரவுங் குலச்சிறையார் வாசீசர் தமைப்பணிவுந்
ருரகிலாக் காதன்மிக வடிபோற்ற வங்கிருந்தார். (௪௦௫)

திருவால வாயமர்ந்த செஞ்சுடரைச் செழும்பொருணா
றருவாணை நேரிசையுந் தாண்டகமு முதலான
பெருவாய்மைத் தமிழ்பாடிப் பேணுதிருப் பணிசெய்து
மருவார்மூப் புரமெரித்தார் பூவணத்தை வந்தடைந்தார். (௪௦௬)

கொடிமாட நிலவுதிருப் பூவணத்துக் கோயிலினு
ணையானுக் கழிவரியார் நேர்தோன்றக் கண்டிறைஞ்சி
வடிவேறு திரிசூலத் தாண்டகத்தால் வழத்திப்போய்ப்
பொடிநீடு திருமேனிப் புனிதாபதி பிறபணிவார். (௪0௭)

தென்னிலங்கை யிராவணன் நன் சிரமீரைந் துந்துணித்த
மன்னவனா யிராமனுக்கு வரும்பெரும்பா தகந்தீர்க்கும்
பிஞ்ஞகரைத் தொழுவதற்கு நினைந்துபோய்ப் பெருமகிழ்ச்சி
துன்னிமனங் கரைந்துருகத் தொழுதெழுந்தார் சொல்லரசர். (௪0௮)

தேவந்தொழுந் தனிமுதலைத் திருவிரா மீச்சுரத்து
மேவியசங் கரணையெதிர் நின்றவிருப் புறமொழியாற்
பாவுதிரு நேரிசைகண் முதலான தமிழ்பாடி
நாவரசர் திருத்தொண்டு நலம்பெருகச் செய்தமர்ந்தார். (௪0௯)

அங்குறைந்து கண்ணுதலா ரருள்குடி யகன்றுபோய்ப்
பொங்குதமிழ்த் திருநாட்டுப் புறம்பணைசூழ் நெல்வேலி
செங்கண்விடை யார்மன்னுந் திருக்கானப் பேர்முதலா
வெங்குருகிழ் தானங்க ளெல்லாம்புக் கிறைஞ்சுவார். (௪௧0)

தொழுதுபல வகையாலுஞ் சொற்றொடைவண் டமிழ்பாடி
வழுவிற்றிற் பணிசெய்து மனங்கசிவுந் நெப்பொழுது
மொழுகியகண் பொழிபுனலு மோவாது சிவன்றூங்க
டமூலியசின் தையிலுணர்வுந் தங்கியநீர் மையிற்சரித்தார். (௪௧௧)

தேம்பொழில்கூழ் செந்தமிழ்நாட் டினிலெங்குஞ் சென்றிறைஞ்சிப்
பாம்பணிவார் தமைப்பணிவார் பொன்னிநா டதுவணைந்து
வாம்புனல்கூழ் வளநகர்கள் பின்னும்போய் வணங்கியே
பூம்புகலூர் வந்தடைந்தார் பொய்ப்பாசம் போக்குவார். (௪௧௨)

பொய்கைகூழ் பூம்புகலூர்ப் புனிதர்மலர்த் தாள்வணங்கி
நையுமனப் பரிவோடு நாடோறுந் திருமுன்றிற்
கைகலந்த திருத்தொண்டு செய்துபெருங் காதுலுடன்
வைகுநா ளெண்ணிறந்த வண்டமிழ்மா லைகண்மொழிவார். (௪௧௩)

நின்றதிருத் தாண்டகமு நீடுதனித் தாண்டகமு
மன்றுறைவார் வாழ்பதிகள் வழத்துதிருத் தாண்டகமும்
கொன்றைமலர்ச் சடையார்பாற் குறைந்ததிரு நேரிசையுந்
துன்றுதனி நேரிசையு முதலான தொடுத்துரைத்தார். (௪௧௪)

ஆருயிரின் நிருவீருத்தந் தசுபுரா ணத்தடைவு
பார்பரவும் பாவநா சப்பதிகம் பன்முறைபு
நேர்படசின் றறைகூவுந் திருப்பதிக முதற்பிறவும்
பேரருளின் கடலளிக்கும் பெருமானைப் பாடினார். (௪௧௫)

அந்நிலைமை தனிலாண்ட வரசுபணி செய்யவவர்
நன்னிலைமை காட்டுவார் நம்பர்திரு மணிமுன்றி
றன்னில்வரு முழுவா நுழைந்தவிடந் தானெங்கும்
பொன்னினொடு நவமணிகள் பொலிந்திலங்க வருஞ்செய்தார். (௪௧௬)

செம்பொன்னு நவமணிபுஞ் சேண்விளங்க வாங்கவைபு
மும்பர்பிரான் நிருமூன்றி லுருள்பருக்கை யுடனெக்க
வெம்பெருமான் வாசீச ருழுவாரத் தினிலேந்தி
வம்பலர்மென் பூங்கமல வாவியினிற் புகவெறிந்தார்.

(சுகௌ)

புல்லோடுங் கல்லோடும் பொன்னோடு மணியோடுஞ்
சொல்லோடும் வேறுபா டிலாநிலைமை துணிந்திருந்த
நல்லோர்மூன் நிருப்புகலூர் நாயகனார் திருவருளால்
விலலோடு நுதன்மடவார் விசம்பூடு வந்திழிந்தார்.

(சுகௌ)

வானகமின் னுக்கொடிகள் வந்திழிந்தா லெனவந்து
தானநிறை சுருதிகளிற் நகுமலங்கா ரத்தன்மை
கானவமு தம்பரப்புங் கனியாயி லொளிபரப்பப்
பானனெடுங் கண்கள்வெளி பரப்பியிசை பாடுவார்.

(சுகௌ)

கற்பகப்பூற் தளிரடிபோங் காமருசா ரிகைசெய்ய
வுற்பலமென் முகிழ்விரல்வட் டனையோடுங் கைபெயரப்
பொற்புறமக் கையின்வழி பொருகயற்கண் புடைபெயர
வற்புதப்பொற் கொடிநுடங்கி யாடுவபோ லாடினார்.

(சுகௌ)

ஆடுவார் பாடுவா ரலர்மாரி மேற்பொழிவார்
கூடுவார் போன்றனையார் குழலவிழ விலைநுடங்கு
வோடுவார் மாரவே ஞடன்மீள்வா ரொளிபெருக
நீடுவார் துகிலசைய நிற்பாரு மாயினார்.

(சுகௌ)

இத்தன்மை யரம்பையர்க ளெவ்விதமுஞ் செயல்புரிய
வத்தனார் திருவடிக்கீழ் நினைவகலா வன்புருகு
மெய்த்தன்மை யுணர்வுடைய விழுத்தவத்து மேலோர்தஞ்
சித்தநிலை திரியாது செய்பணியின் றலையின்றார்.

(சுகௌ)

இம்மாயப் பவத்தொடக்கா மிருவினைக டமைநோக்கி
யும்மாலிங் கென்னகுறை யுடையேன்யான் நிருவாரு
ரம்மானுக் காளானே னலையேன்மி னீடுவென்று
பொய்ம்மாயப் பெருங்கடலு ளெனுந்திருத்தான் டகம்புகன்றார்.

(சுகௌ)

மாதரவர் மருங்கனைய வந்தெய்தி மதனவசக்
காதலவர் புரிந்தொழுருங் கைதவங்கள் செய்திடவும்
பேதமிலா வோருணர்விற் பெரியவரைப் பெயர்விக்க
யாதுமொரு செயலில்லா மையிலிறைஞ்சி யெதிராகன்றார்.

(சுகௌ)

இந்நிலைமை யுலகேழு மெய்தவறிந் தியல்பேத்த
மன்னியவன் புறுபத்தி வடிவான வாசீசர்
மின்னிலவுஞ் சடையார்தம் மெய்யருடா னெய்தவரு
மந்நிலைமை யணித்தாகச் சிலநாளங் கமர்ந்திருந்தார்.

(சுகௌ)

மன்னியவந் தக்கரண மருவுதலைப் பாட்டினும்
றன்னுடைய சரணை தமியேனைப் புகலூர்
னென்னையினிச் சேவடிக்கீழ் திருத்திடுமென் றெழுகின்ற
முன்னுணர்வின் முயற்சியினும் நிருவிருத்தம் பலமொழிந்தார்.

(சுகௌ)

மண்முதலா முலகேத்த மன்னுதிருத் தாண்டகத்தைப்
புண்ணியா வுன்னடிக்கே போதுகின்றே னெனப்புகன்று
நண்ணரிய சிவானந்த ஞானவடி வேயாகி
யண்ணலார் சேவடிக்கீ ழாண்டவர செய்தினார்.

(சஉஎ)

வானவர்கண் மலர்மாரி மண்ணிறைய விண்ணுலகின்
மேனிறைந்த வைந்துபே ரியவொலியும் விரிஞ்சன்முதல்
யோனிகளா யினவெல்லா முண்ணிறைந்த பெருமகிழ்ச்சி
தானிறைந்த சித்திரையிற் சதயமார் திருநாளில்.

(சஉஅ)

அடியேனெ னாதரவா லாண்டவர சின்சரிதப்
படியையா னறிந்தபடி பகர்ந்தேனப் பரமுனிவன்
கடிமலர்மென் சேவடிகள் கைதொழுது குலசசிறையார
முடிவில்புகழ்த் திருத்தொண்டின் முயற்சியினை மொழிகின்றேன்.

(சஉக)

திருநாவுக்கரசுநாயனாபுராண முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - க,சுககக.

சு ச ன ம்.

க. கற்புநிலை வழுவாது சிவனை வழிபடல்.

கற்பாவது நாயகனின் சிறந்ததெய்வம் இல்லை எனவும் அவனை வழிபடும் முறை
மை இது எனவும் தந்தை தாயரும், பிராமணரிடத்தும் சான்றோரிடத்தும் ஆசாரியரி
டத்தும் கடவுளைச்சுட்டியும் ஒழுகும் ஒழுக்கம் இப்படி என நாயகனும் கற்பித்தவழி
நிற்றலாம். ஆதலால், சுமங்கலிக்கு, தன்கணவனை வணங்கி அவனுக்கு ஏவல்செய்
தலே மேலாகிய தருமமாம். ஏவல் செய்துவரும்பொழுது, பரமபதியாகிய சிவனை
வழிபடல்வேண்டும் என்னும் விருப்பம் உண்டாகில்; தனக்கெனச் சுதந்தரம் இல்லா
மையால், கணவனது அனுமதியைப்பெற்று, ஆசாரியரை அடைந்து சிவநினைப்பெற்று,
கணவனுக்குச் செயற்பாலதாகிய ஏவலின் வழுவாது நின்றே சிவனை விதிப்படி வழி
படுக. கணவன் இறந்துவிடில்; ஆபரணங்கள் அணியாதொழிதலும், வெற்றிலை
பாக்கை ஒழித்தலும், ஒருபொழுது பகலிலே உண்டலும், பாயல்வேண்டாது தரை
யிலே நித்திரைசெய்தலும், ஐம்புலன்களை அடக்கலும், சிவபுண்ணியங்களை விதிவழி
வாது செய்தலும் வேண்டும். இதற்குப்பிரமாணம். சிவதருமோத்தரம், “எந்திழைக்
குப் பதியேவ வியற்றுதலே நியதி யீசனினைத் தானுணைய வேசறவு பெருகிற்—காந்த
னனு மதிபெற்றுக் கைக்கொள்க பூசை கலித்திடினே யிருதுகலுழ்ந்தொரு மூன்று
நாளும்—வாய்ந்திடச்செய் துடற்சுத்தி மன்றையர்நீர் தரவே மானதழு சனைபுரிக மற்
றையநாட் புனனுட்—டோய்த்தருந்திக் கவ்வியத்தைச் சூட்டுகபோ தரற்குச் சூதக
முன் பெருநோய்முன் சூட்டுவிக்க பிறரால்.” எ-ம். வாபுசங்கிதை. கருநெறிக் கூந்த
லொர்க்குக் கணவரை வணங்க றுனே—புரியநற் நரும் மாகு மொண்டிறற் கணவர்
சொல்லாற்—பருவரை பயந்த நங்காய் பணிந்துநம் பாதம் போற்றிப்—புரியவிழ்
மலர்க ளேவிப் பூசனை புரிதலாமால். கணவர்த மேவல் பூண்டி கற்பினி லொழுதிடா
தார்—நணுகருங் கொடிய வெய்ய நரகினு ளழுந்து வாராற்—பணிவுறு கணவர்
தம்மை யிகழ்த்தாந் பான்மை யின்றி—யணிகலன் றுறந்த மாதர் தன்மையை யறைகு
வாமே. தரையினிற் கிடத்த ருன நல்கிட நயங்கு நீரி—லரியவெண் ணீற்றின் மூழ்கு

லன்பொடு நமைபூ சித்த—லொருபக லுண்டு வைக லட்டயி பதினான் கோடு—மரு வு ரணயி லுண்டி யொழிந்திடல் வழக்க தாமே.” எ-ம். காகிகண்டம். “மருவு காதலன் மாய்ந்திடின் மங்கைய—ரொருப கற்பொழு துண்டரும் பாகிலை—விரிபும் பாயல் வெறுத்துமண் மேற்றுஞ்சி—யரிய நோன்புக ளாற்றிட வேண்டுமால். சுடர் செய் பொற்கல னீத்திடுந் தோகையர்—கடவுள் பூசனை காதலி னுற்றியு—முடல மாசன வுள்ளுயிர் நீத்திடா—தடகு மூல மருந்திட வேண்டுமால்.” எ-ம், வரும்.

இப்புராணத்திலே சுட்டப்பட்ட திலகவதியார், தம்மைக் கலிப்பகையார் விவாகம் செய்திலர் ஆயினும், அவர் இறந்தமை கேட்டவுடனே, என்னுடைய தந்தை தாயர் கள் என்னை அவருக்கு மணம்செய்து கொடுக்க உடன்பட்டிருந்தமையால், இவ்வுயிர் அவருக்கே உரியது; ஆதலால், இவ்வுயிரை அவருயிரோ டிசைவிப்பேன் என்று சாவ த்துணர்ந்தமையாலும், தம்பியாராகிய மருணீக்கியார் பொருட்டு அக்கருத்தை ஒழித்து உயிர்தாங்கிய பின்னும், இளமைப்பருவத்தராய் இருந்தும் விவாகம் செய்துகொள் ளாமல், தமது வீட்டிற்குள்ளே தவஞ்செய்துகொண்டிருந்து, பின்னர்த் திருவதிகைவீர ட்டானத்திற் சென்று, சிவ சின்னங்களைத் தரித்துக்கொண்டு, திருக்கோயிலிலே திரு வலகிடுதல் திருமெழுக்கிடுதல் பூக்கள் கொய்து திருமால்கள் தொடுத்தல் முதலிய திருப்பணிகள் பலவற்றை நாடோறும் விதிவழுபவாது சிவன்மாட்டிள்ள மெய்யன் போடு செய்தமையாலும், இவரது கற்பின்பெருமையும் ஐம்புலன்களை அடக்கிநின்ற அருமையும் சிவபத்திமுதிர்ச்சியும் செவ்விதிற் நெளியப்படுமீ. இவர் இத்திருப்பணி களை மெய்யன்போடு செய்தனர் என்பது, இவர் புறச்சமயப் பிசுருழியில் வீழ்ந்த தமது தம்பியாராகிய மருணீக்கியாரை அதில் நின்றும் தூக்கி ஆளும்பொருட்டுச் செய்த வேண்டுகோளுக்கு இசைந்து, கருணாநிதியாகிய சிவன் அவரைச் சூலேரோயி னுல் வருத்தி ஆட்கொண்டருளினமையாலே, துணியப்படும்.

உ. சிவனது திருவருள் இவ்வழி உண்மைநெறி கூடாதேனல்.

உலகத்திலே, சமயங்களும், அந்த அந்தச் சமயசாத்திரங்களும் அந்தச்சாத்திரங் களிலே சொல்லப்படும் பொருள்களும், ஒன்றோடொன்று ஒவ்வாது பலதிறத்தன வாய் இருக்கும். இவைகள் எல்லாவற்றுள்ளும், மேலாகிய சமயம் யாது? சாத்திரம் யாது? பொருள் யாது? எனில்; இச்சமயப் பொருள்கள் எல்லாம், இது ஆகும் அது அன்று என்னும் பிணக்கு இன்றி, தன்னிடத்தே காணநிற்பது எந்தச் சமயமோ அந்த ச்சமயமே சமயம்; அந்தச்சமய சாத்திரமே சாத்திரம்; அந்தச்சாத்திரத்திற் சொல் லப்படும் பொருளே பொருள். இப்படி எல்லாச் சமயப்பொருள்களையும் தன்னிட த்து அடக்கி நிற்கும் சர்ச்சமயம் சைவசித்தாந்தமேயாம். ஆதலால், அந்தச் சம யமே சமயம்; அந்தச்சமய சாத்திரங்களாகிய வேதசிவாகமங்களே சாத்திரம்; அந்தச் சாத்திரங்களிற் சொல்லப்படும் பதி பசு பாசம் என்னும் முப்பொருள்களுமே மெய்ப்பொருள்கள். அது “ஓதசம யங்கள்பொரு ளுணரது துல்க னொன்றோடொன் றெவ்வாம லுளபலவு மிவற்றுள்—யாதுசம யம்பொருணால் யாதிங் கென்னி லிது வாகு மதுவல்ல வெணும்பிணக்க தின்றி—தீதியிடு லிவையெல்லா மோரிடத்தே காண நிற்பதியா தொருசமய மதுசமயம் பொருணா—லாதலிடு லிவையெல்லா மரும றையா கமத்தே யடங்கியிடு மவையிரண்டு மரனடிக்கீ முடங்கும்.” என்னும் சிவ ஞான சித்தித் திருவிருத்தத்தால் உணர்க.

சமயசாத்திரங்கள் எல்லாம் வேதாகமங்களிலே கருக்கிக் கூறப்பட்டிருக்கும். அவைகளைச் சமூத்திரகலச நியாயமாக உருத்திரங்களும் தேவர்களும் இருபுகளும்

தத்தம் அறிவளவாகத் தனித்தனி விரித்து உட்சமய புறச்சமய சாத்திரங்களாகப் பண்ணினார்கள். ஒன்றோடொன்றெவ்வாத சாருவாகம் முதலிய பலசமயப்பொருள்களை வேதாகமங்களில் சிவன் கூறுதல் என்னை எனின்; ஆன்மாக்களது அதிகார பேதம் பற்றி என்க. முன்னர் அதிதாமதர்களாய், மந்த மதிகளாய், லௌகிக சுகத்தையே பரமபுருஷார்த்தம் எனவும், புறமாகிய புத்திராதிகளையே ஆன்மா எனவும் அபிமானிக்கும் அதிகாரிகளைக் குறித்து, துக்கம் முதலியவற்றோடு உடன் விரவி இருத்தலால் லௌகிக சுகம் பரமபுருஷார்த்தம் அன்று எனவும், புத்திராதிகள் ஆன்மா அல்ல எனவும் உணர்த்தி, அவர்களுக்குப் புத்தி ஸ்திரமாதற் பொருட்டு துண்பொருள் உணரும் வன்மை இன்மையால், தூலதேகத்தையே ஆன்மா என்றும் அதனழிவையே பரமபுருஷார்த்தம் என்றும் உபதேசிக்கின்றனர். பின்னர், அதிற்கூறிய தருமானுடனானத்தினாலே சிறிது பிரசாதம் பெற்றுச் சுற்றே சித்த சுகத்தி அடைந்து தேகான்மா முதலியவற்றில் பசுபாதாபம் உதிக்கப்பெற்ற அதிகாரிகளைக் குறித்து, தேகாதிகளில் ஏற்றிய ஆன்மத்தன்மையை மறுத்தற்குப் புத்தசாத்திரம் உபதேசிக்கின்றனர். இவ்வாறே மேலும் ஷோபானக்கிரமமாக உபதேசித்தலால், விரோதம் இன்மை தெளிக. முன்முன் உள்ள சமயங்கள் பின்பின் உள்ள சமயங்களால் வாதிக்கப்படும். வாதிக்கப்படுவது பூருவபஷ்டமும், வாதிப்பது சித்தார்த்தமுமாம். சைவசித்தார்த்தம் மற்ற எச்சமயங்களையும் பூருவபஷ்டம் பண்ணி சிற்றலானும், அதனைப் பூருவபஷ்டம் பண்ணுதற்கு ஒருசமயமும் இன்மையானும், அதுவே சித்தார்த்தம் எனப்படும். “சித்தார்த்தமே சித்தார்த்தம்; அவைக்கு வேறுனை” பூருவபஷ்டங்கள்.” என்று இரத்தினத்திரயத்திற்கு கூறப்பட்டது.

இச்சைவசித்தார்த்தநூல்களை, பசுக்களாகிய நாம் பரத்திரர்களாதலால் ஒன்றனை உள்ளவாறு உணர்த்தலும், அதன்வழிநின்றலும் இயலாவாம் எனத்தெளிந்து, சுவத்திரராகிய சிவனை மறவாது அவரது திருவருளையே முன்னிட்டி நின்று, விதிப்படி கற்றுணர்தல்வேண்டும். இவ்வாறே திருவருளை முன்னிடாது எத்துனை நூல்களைக் கற்பினும், எத்துனைத் தருமங்களைச் செய்யினும், சைவசித்தார்த்தமே உண்மைநெறி என்று ஐயத்திரிபறத் துணிதலும், அந்நெறியின் வழுவாது நின்றலும் கூடாவாம். திருவருளே கண்ணாகக் காண்டல் வேண்டும் என்பதும், அஃது இவ்வழி உண்மைநெறியை உணர்ந்து சிவனை அடைதல் கூடாது என்பதும், “உயிரா வணமுருந் துற்று நோக்கி யுள்ளக்கியியி னுருவெழுதி—யுயிரா வணஞ்செய்திட் டின்கைத் தந்தா லுணரப் படுவாரோ டொட்டி வாழ்தி—யுயிரா வணமேரு தானே நேறி யமரநா டாளாதே யானு ராண்ட—வயிரா வணமேயென் னம்மா னேனின் னருட்கண்ணு ளோக்காதா ரல்லா தாரே.” “ஆட்டுவித்தா லாரொருவ ராடா தாரே யடங்குவித்தா லாரொருவ ரடங்கா தாரே—யோட்டுவித்தா லாரொருவ ரோடா தாரே யுருகுவித்தா லாரொருவ ருருகா தாரே—பாட்டுவித்தா லாரொருவர் பாடா தாரே பணிவித்தா லாரொருவர் பணியா தாரே—காட்டுவித்தா லாரொருவர் காணா தாரே காண்பாரார் கண்ணுதலாய் காட்டாக் காலே.” என்னும் தேவாரங்களானும், “அவனருளாலே யவன்ருள் வணங்கி.” என்னும் திருவாசகத்தானும், உணர்க.

இம்மருணிக்கியார், யாக்கைநிலயாமையையும் செல்வநிலயாமையையும் கினைந்து பல தருமங்களைச் செய்தும், பிரபஞ்சவாழ்வினது அநித்தியத்தை அறிந்து இவ்வாழ்க்கையிலே புகாமல் எல்லாவற்றையும் துறந்தும், சைவநூல்களை ஒதி உணர்ந்தும், எவ்வயிர்க்கும் முதல்வராகிய சிவனது திருவருள் இன்மையாலன்றோ, சமணர்களது துர்ப்போதனையினாலே மயங்கி, அவர்களது ஆளுகதசமயமே உண்மைநெறி என்று துணிந்து, அதிலேபிரவேசித்தார். சிவனன்றி முதல் இல்லை என்பது “சிவ

முதலே யன்றி முதலிலே யென்றுஞ்—சிவனுடைய தென்னறிவ தென்றுஞ் - சிவன வன—தென்செயல தாகின்ற தென்று பிவையிற்றைத்—தன்செயலாக் கொள்ளாமை தான்.” எனத் திருக்களிற்றுப்படியாரிற் கூறுமாற்றானுங் காண்க. இவர் சைவதூல் களை ஒதி உணர்ந்தும் சிவனது திருவருள் இன்மையால் சைவமே உண்மைநெறி என் னும் உணர்ச்சி இவருக்குப் பிறந்திலது என்பது, இங்கே “நில்லாத வலகியல்பு கண்டு ிலை யாவாழ்க்கை—யல்லேனென் றறத்துறந்து சமயங்க ளானவற்றி—னல்லாது தெரிந்துணர்ந்து நம்பாரா ளாமையினு—கொல்லாமை மறைத்துறைபு மமன்சமயங் குறுகுவார்.” என்னும் திருவிருத்தத்தால் உணர்த்தப்பட்டது. இத் திருவருள் தன் னைப் பெறல் வேண்டும் என்னும் ஆசையோடு பெருந்தவம் செய்த வழியன்றிக் கிடை யாது. இந்நாயனார் சிவனை அடைதற்பொருட்டு முற்பிறப்பிலே பெருந்தவம் செய்தா ராயினும், அத்தவத்திலே சிறிது வருஷந்நமையாலன்றோ, இப்பிறப்பிலே நெடுநாள் பொய்நெறியாகிய பரமதத்தை அனுட்டித்தனர். கருணாநிதியாகிய சிவன் அச்சிறு குற்றத்தின் பொருட்டு இவரை இப்பிறப்பிலே தண்டித்தும்; பின்னர் இவர் முன் செய்த தவத்தினாலன்றோ, இவரைக் கைவிடாது, வலிந்தாட்கொள்ளத் திருவுளங் கொண்டு, சூலகோயிலில் வருத்தி, உண்மை நெறியாகிய தமது சைவசமயத்திலே புகும்படி, திருவருள் சுரந்தனர். சிவபுண்ணியம் செய்த ஆன்மாக்கள் ஒரோவழித் தீது செய்யினும், அவர்களைக் கைவிடாது காக்கும் பெருங்கருணையினர் சிவனே என் பது, இதனாலே துணியப்படும். “இன்றிங் கசேதனமா மிவ்வினைக ளோரிரண்டுஞ்— சென்று தொடருமவன் சென்றிடத்தே - யென்றுந்தான்—நீதொருவ னுறை சிவபதி தான் கைவிடுமோ—மாதொருக றல்லனே மற்று.” எனத் திருக்களிற்றுப்படியாரிற் கூறுமாற்றானும், காண்க. புறச்சமயங்கள் பொய்நெறிகள் என்பது “இருமூச் சம யத் தொருபேய்த் தேரினை—நீர்நசை தரவரு நெடுங்கண் மான்கணந்—தவப்பெரு வாயிடைப் பருகித் தளர்வொடு—மவப்பெருந் தாப நீங்கா தசைந்தன்.” எனத் திரு வாசகத்தினும், “சாலிபோ மற்றைச் சமயங்கள் புக்குரின்—ருவி யறுதேயென் றுந்தீ பற—வவ்வுரை கேளாதே யுந்தீ பற.” எனத்திருவுந்தியாரினும், கூறுமாற்றால் அறிக. சிவன் இவரைச் சூலகோயிலில் வருத்தி ஆட்கொண்டமையால், அவர் ஆன் மாக்களைத் தண்டிப்பதெல்லாம் அவர்கள் குற்றத்தினின்றும் நீங்கித் தம்மை அடை ந்து பேரின்பம் பெற்று உய்தல்வேண்டும் என்னும் பெருங்கருணையினாலேயாம் என் பது தெளியப்படும். அது “தந்தைதாய் பெற்ற தத்தம் புதல்வர்க டஞ்சொ லாற் றின்—வந்திடா விடினுறுக்கி வளாரின லடித்துத் தீய - பந்தமு மிடுவ ரெல்லாம் பார்த்திடிற் பரிவே யாகு—மிந்தநீர் முறைமை யன்றோ வீசனார் முனிவு மென்றும்.” என்னும் சிவஞானசித்தித் திருவிருத்தத்தானும் உணர்க.

௩. சீவன் முத்தி நிலை.

ஆன்மாவுக்கு ஆனவ மல பரிபாகத்தினாலே தீவிரதர சத்திரிபாதம் உண்டான போது, கருணாநிதியாகிய சிவன், தமது திருவருளினாலே சிவஞானத்தை உதிப்பித்து, சிவானந்தம் அனுபவிப்பித்து, மேல்வரும் பிறப்புக்கு ஏதுவாகிய சஞ்சித ஆகாமியங்க ளைக் கெடுத்து எடுத்த சீரத்திலே பிராரத்துவம் புசிக்கும்படி சீவன் முத்தனாகவை த்து, தேகாரத்திலே பரமுத்தியைக் கொடுத்தருளுவர். “அது சித்தார்த்தத் தேசிவன் றன் றிருக்கடைக்கண் சேர்த்திச் செனைமொன்றிலே சீவன் முத்த ராக—வைத் தாண்டு மலங்கழுவி ஞானவாரி மடுத்தானந் தம்பொழிந்து வரும்பிறப்பை யறுத்து— முத்தார்த்தப் பாதமலர்க் கீழ்வைப்ப னென்று மொழிந்திடவு முலகரெல்லா மூர்க்க ராகிப்—பித்தார்தப் பெரும்பிதற்றுப் பிதற்றிப் பாவப் பெருங்குழியில் வீழ்ந்திடுவ் றிதுவென்ன பிராந்தி.” என்னும் சிவஞானசித்தித் திருவிருத்தத்தால் உணர்க. சத்தி ிரிபாதமாவது திரோதான சத்தி நீங்க அனுக்கிரக சத்தி பதிதலாம். இத்திருநாவுக்

கரசநாயனார் தீவிரதா சத்தி ரீபாதமுடையராய், சிவனது திருவருளினிலே மலவீரன் 'நீங்கிச் சிவத்துவம் விளங்கப் பெற்று, சிவானந்தம் மேலீட்டு, சேவன் முத்தராய் இருந்தார். சிவானந்த விளக்கத்துக்கு அடையாளம் ஆனந்த அருவியும், புன்கமும், விய் மலும், தழுதழுத்தலும், பரவசமும் இடையறாது எழும் அத்தியற்புத சின்மயமாகிய பாடலுமாம். இந்நாயனார் தமது தமக்கையாராலே விபூதி அணியப் பெற்று சிவசந் நிதியை அடைந்தவுடனே, சிவனது திருவருளினிலே மலரீக்கமும் சிவத்துவ விளக்க மும் இவருக்கு உண்டாயின என்பதும், சிவானந்தம் வெளிப்பட விளங்கியது என்பதும், இங்கே “நீறணிந்தா ரகத்திருளும்” என்பதுமுதல் “அங்கங்க ளடங்க” என்பது இறுதியாய் உள்ள ஐந்து திருவிருத்தங்களுல் உணர்த்தப்பட்டன. சிவானந்தம் வெளிப்பட விளங்கினமை, இன்னும் இப்புராணத்திற் பலவிடங்களில் விரித்துக் கூறியவாற்றால், உணர்க. இவரது சிவானந்த விளக்கம், இவர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய திருப்பதிகங்களினாலே மெய்யுணர்வு உடையோர்க்கு, தெள்ளிதின் விளங்கும்.

சேவன் முத்தராவார் அளத்திறப்பட்ட புற்போலச சிவப்பிரகாசத்தினாலே போக சாதனமாயுள்ள உட்கரணங்களும் புறக்கரணங்களும் ஆகிய பசு கரணங்கள் எல்லாம் சிவகரணமாய் நிகழப் பெற்று, சகல கருவிகளோடும் கூடியிருக்கும் சாக்கிராவத்தை யிலே நிரமல துரியாதீதத்தைப் பொருந்தினோர்களாய், பூமியின்கணுள்ள ஆன்மாக்களை ஈடேற்றும்பொருட்டுச் சஞ்சரிக்கும் இயல்புடையோராம். அது “இந்நிலைதானில்லையே லெல்லா மீசு னிடத்தினினு நிசனெல்லா விடத்தினினுநின்ற—வந்நிலையை யறிந்தந்தக் கரணங்க ளடக்கி யறிவதொரு குறிகுருவி னருளினு லறிந்து—மன்னு சிவன் றினையடைந்து சின்றவன்ற னாலே மருபுபசு கரணங்கள் சிவகரண மாகத்— துன்னியசாக் கிரமதனிற் துரியா தீதந் தோன்றமுயல் சிவானுபவஞ் சவானுபு திக மாம்.” “சாக்கிரத்தே யதீதத்தைப் புரிந்தவர்க ளாலகிற் சருவசங்க சிவிர்த்தி வர்த்த போதனர்க ளிவர்கள்—பாக்கியத்தைப் பகர்வதுவெ னிம்மையிலே புயிரின் பற்றறு த்துப் பரத்தையடை பராவுசிவ ரன்றோ—வாக்குமுடி கவித்தரசாண் டவர்களரி வையரோ டனுபவித்தல் கிருந்திடினு மகப்பற்றற் றிருப்பர்—நோக்கியிது புரியா தோர் புறப்பற்றற் றுலு னைவார் பிறப் பினில்வினை ணங்கிடாவே.” என்னுஞ் சிவ ஞானசித்தித் திருவிருத்தங்களானும், “காணுங் கரணங்க ளெல்லாம்பே ரின்பமெ னப்—பேணு மடியார் பிறப்பகல் - காணும்—பெரியானை ரெஞ்சே பெருந்துறையி லென்றும்—பிரியானை வாயாரப் பேசு.” என்னும் திருவாசகத்தானும் உணர்க. இத் திருநாவுக்கரசநாயனாரும் அவவியல்பினைமுடையரே ஆதலால், இவர் அருளிச்செய்த தமிழ்வேதமாகிய தேவாரம் சிவவாக்கியம் என்றே ஐயந்திரிபறத் துணியப்படும். இவ வாறன்றி, பசுவாக்கியம் என்று நினைப்பினும், அந்நினைவு அதிபாதமாகிய சிவத்து ரோகமாகி, எரிவாய், நரகம் பயத்தேவிடும். இவா வாக்கியம் சிவவாக்கியம் என்றே துணிந்து, சருவான்மாக்களும் அதனை ஒதி உணர்ந்து முத்தி பெற்றுய்தற்பொருட் டன்றோ, கிருபாசமுத்திரமாகிய சிவன், யாவரும் கேட்ப, இவருக்கு நாவுக்கரசு எனப் பெயர்கொடுத்தருளினார்.

சிவஞானிகள் சரியை முதலியன செய்யவேண்டுவதின்றன்றோ; அங்கனமாக, இத்திருநாவுக்கரசநாயனார் சிவஸ்தலங்கடோறுஞ் சென்று, சிவனைத் தரிசித்து வலம் வந்து வணங்கித் துதித்தல்களும், திருக்கோயிற் பிராகாரங்களினும் திருவீதிகளினும் * புறச்செதுக்குதலும், பிறவும் செய்தமை என்னையெனினும்; இவர் பசத்துவம் நீங்கித்

* திருக்கோயிற் பிராகாரங்களினும் திருவீதிகளினும் உள்ள புல்லைச் செதுக்கு தல் சிவபுண்ணியம் என்பது “சினக ராலயந் தூர்ப்பது திருமெழுக் கிடுதல்—புன்னழு கந்தமை யாட்டுவித்தெமக்கெணப் புரித—றினனு மாலயத் தகவையி னெழுந்தபுற் சித்த—ணனை றுந்துணர் நாண்மல ரெடுத்துட னல்கல்.” என்னும் உபதேசகாண்டிச் செய்யுளானும், அறிக.

தஞ்செயலற்றுச் சிவனையாய் நின்றமையால், இவை எல்லாம் இவர் செயலாகாது சிவன் செயலேயாய் நிகழ்ந்தன என்க. அது “நஞ்செய லற்றிந்தக் காமந்ற பின்னா தன்—றன்செய றுனையென் றுந்தி பற—தன்னையே தந்தானென் றுந்தி பற.” என னும் திருவுந்தியாரானும் உணர்க. இங்ஙனம் இவையெல்லாம் சிவன்செயலாய் நிகழ் தல் எற்குக்கெனின், ஆன்மாக்களுக்கு அறிவுறுத்தி அவர்களை உய்வித்தற்பொருட்டெ ன்க. அது சிவன் தக்பிணமுர்த்தியாய், திருக்கையிற் செபமாலேகொண்டு செபம் பண் ணுதல் உயிர்களுக்கு உய்யுநெறி காட்டுதற்பொருட்டாதல் போலும் என்க. இந்நாய னார் செயலெல்லாம் உயிர்கள் பொருட்டே நிகழ்ந்தன என்பது, “அன்ன தன்மையர் கயிலையை யணைவதற் கருளார்—மன்னு தீர்த்விழ் புலியின்மேற் பின்னையும் வழுத்த— னன்னெ மெபுனற் றடமு மொன் றுடன்கொடு கடந்தார்—பன்ன கம்புனை பரம ரோர் முனிவராம் படியால்.” என இங்கும் குறிப்பிக்கப்பட்டமை காண்க. சிவஞா னிகள் சரியை கிரியை முதலியவற்றைத் தாங்களாக வேண்டா என்று விடுவதும் இல்லை; செய்துவரல்வேண்டும் என்று சங்கற்பித்துச் செய்வதும் இல்லை; நித்திரை செய்வோர் கையிற் பொருள் அவரறியாது தானே போதல்போல், சிவஞானிகளுக் குச் சரியை கிரியை முதலியன வெல்லாம் தாமே நீங்கும். இவ்வாறன்றி, தாங்களே இவற்றைச் செய்யாதொழிந்தோர் நரகத்து வீழ்வர். அது “குறிப்பிடங் காலந்திக்கா சனங்கொன்கை குலங் குணஞ்சீர்—சிறப்புறு விரதஞ் சீலந் தவஞ்செபந் தியான மெல்லா—மறுத்தற வொழிதல் செய்தன் மருவிடா மன்னு செய்தி—புறக்குறு பவர் போல் வாய்மை யொழிந்தவை யொழிந்து போமே.” எனச் சிவப்பிரகாசத்தினும் “ஞாலநீதிபு நான்மறை நீதியும்—பாலநுன் மத்தர் பிசாசரி லெனவு—முறங்கி னோன் கை வெறும்பாக் கெனவுந்—தானே தவிர தானூற் புரியா—தொழிந்திடி னிரயத் தழுந்துத றிடமே.” எனச் சங்கற்ப நிராகரணத்தினும் கூறுமாற்றற் றெனிக.

இந்நாயனார் இவ்வுண்மை நிலையைப் பொருந்திய பெருந்தகைமையினர் என்பது, சமணர்கள் இவரை மிக்க சூட்டினை உடைய நீற்றறையில் ஏழுநாள் இருத்தியும், நஞ்சு கலந்த பாலும் அன்னமும் உண்பித்தும், இவரைக் கொல்லும்பொருட்டு யானையை எவியும், இவரைக் கல்லோடு சேர்த்துக்கட்டிக் கடலிலே தள்ளியும், அவைகள் சிறி தாயினும் இவரை வாதிக்காமையானும்; தமது வேண்டுகோளின்படி சிவனது திருவ ருளிஞலே தமது தோளிலே குலக்குறியும் இடபக்குறியும் பொறிக்கப்பட்டமையா யானும், அப்பூதியடிகளுயராத புத்திரர் விஷத்தினால் இறந்தபோது அவரை உயிர்ப் பித்தமையானும், திருவீழியிலேயிலே சிவனடியார்களை அமுதுசெய்வித்தற் பொருட் டிச் சிவனிடத்தே படிக்காசு பெற்றமையானும், வேதாரணியத்திலே வேதங்களாலே திருக்காப்புச் செய்யப்பட்ட திருக்கதவு திறக்கப் பாடினமையானும், திருப்பைஞ்ஞீ லிக்குச் செல்லும் வழியிலே சிவனிடத்தே பொதுசோறு பெற்றமையானும், திருவை யாற்றிலே கைலாசத் தரிசித்தமையானும், செவ்விதிற் றுணியப்படும், இவை எல்லாம் இவ்வுண்மை நிலையிலாதாரால் இயலா என்பது “துரியங் கடந்தசுடர்த் தோகையுட னென்றும்—பிரியாதே நிற்கின்ற பெம்மான் - றுரியத்தைச்—சாக்கிரத்தே செய்திரு ளித் தான்செய்யுந் தன்மைகளு—மாக்கிடும் வந் தன்பர்க் கவன்.” “கொல்கரியி னீற் றறையி னஞ்சிற் கொலைதலிர்த்தல்—கல்லே மிதப்பாக் கடனீந்த - னல்ல—மருவார் மறைக்காட்டில் வாயிறிற் பித்த—நிருவாழ ராளி செயல்.” எனத் திருக்களிற்றுப் படியாரிற் கூறுமாற்றலும், உணர்க. இன்னும் இவர் சிவனது ஆஞ்ஞெருயினுலே தமது உழவாரம் றழைந்த இடங்களெங்கும் பொன்னும் நவரத்தினங்களும் கிடக்கக் கண்

மும், அவைகளைப் பருக்கைக்கற்களோடு சமமாக எண்ணி, உழவாரத்தில் ஏந்திக் குளத் திலே விழ ஏழிந்து விட்டமையானும், அரம்பையர்கள் தம்முன் நின்று தம்மை மோகிப்பிக்கும் பொருட்டுப் பலமுயற்சிகள் செய்தும், தமது சித்தநிலை சிறிதும் வேறு படாது தாம் செய்யும் திருப்பணியிலேயே உறுதிக்கொண்டு நின்றமையானும், இவரது பெருமை தெளியப்படும். இவ்வருமை “ஒடுஞ் செம்பொனு மொக்கவே நோக்குவார்.” “ஏந்திழையார் தஞ்சயனத் தெய்தித்தம் மெய்தொடினுங்—காய்ந்துவார்த்த லேதறவு காண்.” என்னும் திருவாக்குகளால் அறிக. இவர் பாழுத்தி பெற்றமை இங்கே “புண்ணியா வுன்னடிக்கே போதுகின்றே நெனப்புகன்று—நண்ணரிய சிவானந்த ஞான வடிவேயாகி—யண்ணலார் சேவடிக்கீழாண்டவர செய்தினார். என்பதனால் உணர்த்தப்பட்டது.

இதுகாறும் கூறியவாற்றால், இந்நாயனார், ஆன்மாக்கள் புறச்சமயப்படுகுழியில் வீழாது சைவமே சர்ச்சமயம் என்று தெளிந்து, அதன்வழி நின்று சிவனை வழிபட்டு உய்யும் பொருட்டு, தமது செயல்களானும், திருவாக்குகளானும், மெய்யறிவுச் சுடர் கொளுத்திய சமயகுரவராயினார் என்பது, தெள்ளிதிற் பெறப்படும். ஆதலால் பரசமயங்களிற் புகாது சிவனே பரமபதி எனத் துணிந்து, இந்நாயனார் காட்டியவாறே விபூதி உருத்திராமலம் என்னும் சிவசின்னங்கள் தரித்து, சிவனை இடையறாது மேன்மேலும் பெருகிவளரும் மெய்யன்பினோடு மனம் வாக்குக் காயம் என்னும் மூன்றினாலும் வழிபட்டு உய்தலே நாம் அருமையாகப் பெற்ற இசைரத்தினால் பெறப்படும் பயன் என்பது தெளிக. ஒதுவார்க்கும் கேட்பார்க்கும் அன்பை வளர்த்து, கருங்கன் மனமும் கரைந்துருகச் செய்யும் பெருஞ்சிறப்பினதாகியும், காமுகருக்கு இளம்பெண்களுடைய வசனம்போலச் சிவனுக்குப் பிரீதியைச் செய்யும் இயல்பினதாகியும் விளங்கும் இந்நாயனாரது தேவாரத்தைச் சித்தசமாதானத்தோடும் மெய்யன்போடும் விதிப்படி ஒதி உணர்க.

குலச்சிறைநாயனார்புராணம்.

பன்னு தொல்புகழ்ப் பாண்டிசன் ஞாட்டிடைச
செந்நெ லார்வயற் றீங்கரும் பின்னயற்
றுன்னு பூகப் புறம்பணை சூழ்த்தது
மன்னு வண்மையி ஞர்மண மேற்குடி.

(க)

அப்ப திக்கு முதல்வாவன் றெண்டர்தா
மொப்ப ரும்பெரு நம்பியென் றேறிய
செப்ப ருஞ்சீர்க் குலச்சிறை யார்தின்மை
வைப்பி னுற்றிருத் தொண்டின் வழாதவர்.

(உ)

கார ணங்கண் ணுதற்கன்ப ரென்னவே
வார மாகி மகிழ்ந்தவர் தாண்யிசை
யாரு மன்பொடு வீழ்த்தஞ் சலிமுகிழ்த்
தீர நன்மொழி யெய்த விசைத்துளார்.

(ஈ)

குறியி னுன்கு குலத்தின ராயினு

நெறியி னன்குல நீங்கின ராயினு

மறிவு சங்கரற் கன்ப ரெனப்பெறிற்

செறிவு றப்பணிக் தேத்திய செய்கையார்.

(ச)

உலகர் கொள்ளு நலத்தின ராயினு

மலகி நீமைய ராயினு மம்புலி

யிலகு செஞ்சடை யாரடி யாரெனிற

றலமு றப்பணிக் தேத்துந் தகைமையார்.

(இ)

பண்பின் மிக்கார் பலரா யணையினு

முண்ப வேண்டி யொருவ ரணையினு

மெண்பெ ருக்கிய வன்பா லெதிர்கொண்டு

நண்பு கூர்ந்தமு னூட்டு நலத்தினார்.

(ஈ)

பூதி கோவணஞ் சாதனத் தாற்பொலிந்

தாதி தேவர்த மஞ்செழுத் தாமவை

யோது நாவணக் கத்தா லுரைப்பவர்

பாத நாளும் பரவிய பண்பினார்.

(எ)

இன்ன நல்லொழுக் கத்தினு நீநில்சீர்த்

தென்ன வன்னெடு மாற்றஞ்ச் சீர்திகழ்

மன்னு மந்திரி கட்டுமே லாகியா

ரொன்ன லார்ச்செற் றுறுதிக்க ணின்றனார்.

(அ)

ஆய செய்கைய ராயவ ராநணி

நாய னாத்திருப் பாத நவின்னுளார்

பாய சீர்புனை பாண்டிமா தேவியார்

மேய தொண்டுக்கு மெய்த்தொண்டராயினார்.

(ஊ)

புன்ன யத்தரு கந்தர்பொய் நீக்கவுந்

தென்ன னாடு திருநீறு போற்றவு

மன்னு காழியர் வள்ளலார் பொன்னடி

சென்னி சேர்த்தி மகிழ்ந்த சிறப்பினார்.

(க0)

வாதிற் றோற்ற வமணரை வன்கழுத்

தீது நீங்கிட வேற்றுவித் தார்திறம்

யாது போற்றினேன் மேலினி யேத்துகேன்

வேத நீதி யிழலைக் குறும்பர் தாள்.

(கக)

குலச்சிறைநாயனார்புராண முற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம் + க, எ, ஊ 0.

சு ச ன ம்.

க. சிவனடியார் பத்தி.

சிவன் சுவதந்திரர் நாம் பரதந்திரர் சிவனுக்கும் சிவபத்தர்களுக்கும் நாம் அடிமை என்று தெளிந்த மெய்யுணர்வு உடையோர், தாம் எத்துணைச் செல்வத்தோடும் எத்துணை அதிகாரத்தோடும் கூடி யிருப்பினும், சிறிதாயினும் அவைகளாலே அகங்காரம் கொள்ளாமல், சிவனடியார்களைக் கண்டால், அவர்கள் எக்குலத்தர்களாயினும், அவர்களைச் சிவன் எனவே பாலித்து, எதிர்கொண்டு வணங்கித் துதித்து, விதிப்படி அமுதசெய்விப்பர். இப்படிச் சிவனடியாரிடத்து அன்புடையவரே சிவனிடத்து அன்புடையர் என்று தெளியப்படுவர். அகங்காரம் முதலியன உடையோர் சிவனது திருவருளை அடையார்கன். அது “ஒருமைபுட லீசனரு னோங்கி யென்றுந் துங்க— லருமை யருமை யருமை - பெருமையிடம்—பாங்காரங் கோப மபிமான மாணஸி வை—நீங்காத போது தானே.” என்னும் சிவபோகசார வெண்பாவால் அறிக. இக் குலச்சிறைநாயனார், தாம் பெருஞ்செல்வரும் பாண்டியனுக்கு முதன்மந்திரியாராமாய் இருந்தும், சிறிதும் செருக்கு உறுது, இச்சிவபுண்ணியத்தைச் செய்தமையால், சிவனிடத்தே மெய்யன்புடையர் என்பது தெள்ளிதிற்துணியப்படும். இவரது பத்தித்திரம் “வெற்றவே யடியா ரடியிசை வீழும் விருப்பினன் வெள்ளை நணியுங்—கொற்றவன் நனக்கு மந்திரியாய் குலச்சிறை குலாவின் நேத்து—மொற்றைவென் விடைய னும்பரார் தலைவ னுலகினி லியற்கையை யொழிந்திட்—டற்றவர்க் கற்ற சிவனுறை கின்ற வாலவா யாவது மிதுவே. கணங்களாய் வரினுந் தமியராய் வரினு மடியவர்க் கண்களைக் கண்டாற்—குணங்கொடு பணியுங் குலச்சிறை பரவுங் கோபுராஞ் சூழ்ம னிக் கோயின்—மணங்கமழ் கொன்றை வாளராமதியம் வன்னிவண் கடவின மாலை— யணங்குவீற் றிருந்த சடைமுடி யண்ண லாலவா யாவது மிதுவே. நலமில ராக நல மதுண்டாக நாடவர் நாடறி கின்ற—குலமில ராகக் குலமதுண்டாகத் தவம்பணி குலச்சிறை பரவுங்—கலைமலி கரத்தன் மூவிலை வேலன் கரிபுரி மூடிய கண்ட— னலைமலி புனல்சேர் சடைமுடி யண்ண லாலவா யாவது மிதுவே. நாவணங் கியல்பா மஞ்செழுத் தோதி நல்லராய் நல்லியல் பாகுங்—கோவணம் பூதிராதனங் கண்டாற் றெழுதெழு குலச்சிறை போற்ற—வேவணங் கியல்பா மிராவணன் நின்னோ ளிரு பது நெரிதர ஆன்றி—யாவணங் கொண்ட சடைமுடி யண்ண லாலவா யாவது மிதுவே. தொண்டரா யுள்ளார் திசைதிசை தோறுந் தொழுதுதன் குணத்தினைக் குலாவக்—கண்டொ டோறு மின்புறுகின்ற குலச்சிறை கருகினின் நேத்தக்—குண் டரா யுள்ளார் சாக்கியர் தங்கள் குறியின்க னென்றி யிடைவாரா—வண்டர் ய யகன்ற னமர்ந்துவீற் றிருந்த வாலவா யாவது மிதுவே.” எனத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனாரார் புகழப்பட்டமை காண்க.

உ. சைவசமயத்தை வளர்க்க விரும்பல்.

புறச்சமயிகளுடைய தூர்ப்போதனையினாலே ஆன்மாக்கள் சற்சமயமாகிய சைவத் தை விட்டு அவர்களது சமயப் படுகுழியிலே விழுந்து கெடுதலைக்காணின், மிக இரங் கிக் கவலைகொண்டு, அப்புறச்சமயங்களை ஒழித்து, சைவத்தை வளர்த்தற்கு வேண் டும் முயற்சியைச் சிரத்தையோடு செய்தல் மிக மேலாகிய சிவபுண்ணியமாம். அது ஞெடியாமை மிகக் கொடிய பாதகமாம். அம்முயற்சி சிரத்தையோடு செய்யப்படுமா யின், வேண்டுவார் வேண்டியதே ஈவாராகிய சிவன் அதனை முற்றுவித்தருளுவர். இக் குலச்சிறைநாயனார் இச்சிவபுண்ணியத்தான் மிகச் சிறப்புற்றவர் என்பது, சமணர்க ளுடைய பொய்ச் சமயத்தைக் கெடுத்துப் பாண்டிநாட்டிற்கும் திருநீற்றை வளர்க்கும்

பொருட்டித் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனருடைய திருவழகனை வணங்கினமையாலும், வாதினே அந்நாயனருக்குத் தோற்ற சமணர்களைக் கழுவிலே ஏற்றுவித்தமையாலும், செவ்விதிற் றெளியப்படும். இவர் இவ்வாறு செய்தபின்பு, பீண்டி நாடெங்கும் புறச்சமயமாகிய இருன்கெடச் சைவசமயமாகிய பேரொளி தழைத்து ஓங்கியதன்றோ? ஆதலால், இதனின் மிக்க புண்ணியம் வேறு இல்லை எனத் தெளிந்து, சைவத்தை வளர்த்தற்குச் சிவனது திருவருளையே முன்னிட்டக்கொண்டு இடைவிடாது பெருமுயற்சி செய்க.

பெருமிழலைக்குறும்பநாயனார்புராணம்.

சூத நெருங்கு குலைத்தெங்கு பலவு பூகஞ் சூழபுடைத்தாய்
வீதி தேறு நீற்றினெளி விரிய மேவி விளங்குபதி
நீதி வழுவா நெறியினராய் நிலவுங் குடியா நெடுநிலத்து
மீது விளங்குந் தொன்மையது பிழலை நாட்டுப் பெருமிழலை.

(க)

அன்ன தொன்மைத் திருப்பதிக்க ணதிபர் பிழலைக் குறும்பனார்
சென்னி மதியம் வைத்தவர்த மடியார்க் கான செய்பணிக
ளின்ன வண்ண மென்றவர்தா முரையா முன்ன மெதிரேற்று
முன்ன முவந்து செய்வாராய் முதிரு மறிவின் பயன்கொள்வார்.

(உ)

தொண்டர் பலரும் வந்தீண்டி யுண்ணத் தொலையா வழுதட்டிக்
கொண்டு செல்ல வீருந்திய முகந்து கொடுத்துக் குறைந்தடைவாரா
வண்டு மருவுங் குழலுமையான் கேளவன் செய்ய தானென்னும்
புண்டரீக மகமலரில் வைத்துப் போற்றும் பொற்பினார்.

(ங)

இத்தன் மையராய் நிகழுநா ளெல்லையிலலாத் திருத்தொண்டின்
மெய்த்தன் மையினை யுலகறிய விதியால் வணங்கி மெய்யடியார்
சித்த நிலவுந் திருத்தொண்டத் தொகைபாடியசம் பிழைப்பணிந்து
சித்த னருள்பெற் றவர்பாத நினைக்கு நியமத் தலைநின்றார்.

(ச)

மையார் தடங்கட் பரவையார் மணவா ளன்றன் மலர்க்கழல்கள்
கையார் றொழுது வாய்வாழ்த்தி மனத்தா னினைக்குங் கடப்பாட்டிற்
செய்யான் கோனு நான்முகனு மறியாச் செம்பொற் றுளினைக்கீ
முய்வான் சேர வுற்றநெறி யிதுவே யென்றன் பினிலுய்த்தார்.

(சி)

நாளு நம்பி யானார் நாம நவின்ற நலத்தாலே
யானும் படியா லணிமாதி சித்தி யான வணைத்ததற்பின்
மூளுங் காத லுடன்பெருக முதல்வர் நாமத் தஞ்செழுத்துங்
கேளும் பொருளு முணர்வுமாம் பரிசு வாய்ப்பக் கெழுமினார்.

(சு)

இன்ன வானே யிவ்வொழுக வேறு கொடிமே லுயர்த்தவர்தாம்
பொன்னின் கழல்கண் மண்ணின்மேற் பொருத்தவந்து வழக்குரைத்து
மன்னு மோலை யவைமுன்பு காட்டி யாண்ட வன்றெண்டர்
சென்னி மதிதோய் மாடமலி கொடுக்கோ ளுரைச் சேர்வுற்றார்.

(ஊ)

அஞ்சைக் களத்த ஈஞ்சண்ட வழுதைப் பரவி யணைவுறவார்
செஞ்சொற் தமிழ்மா லைகண்மொழியத் தேவர் பெருமா னருளாலே
மஞ்சிற் நிகழும் ஊடகயிலைப் பொருப்பி லெய்த வரும்வாழ்வு
நெஞ்சிற் றெளிய விங்குணர்ந்தார் நீடு மிழலைக் குறும்பனர்.

(அ)

மண்ணிற் நிகழுந் திருநாவ லூரில் வந்த வன்றெண்டர்
நண்ணற் கரிய திருக்கயிலை நானே யெய்த நான்பிரிந்து
கண்ணிற் கரிய மணிகழிய வாழ்வார் போல வாழேனென்
றெண்ணிச சிவன் னு ளின்றேசென் றடைவன் யோகத் தாலென்பார்.

(ஆ)

நா லு கரணங் களுமொன்றாய் நல்ல வறிவு மேற்கொண்டு
கா லும் பிரம நாடிவழிக் கருத்துச் செலுத்தக் கபாலநடு
வேல வேமுன் பயின்றநெறி யெடுத்த மறைமூ லந்திறப்ப
மூல முதல்வர் திருப்பாத மடைவார் கயிலை முன்னடைந்தார்.

(க)

பயிலச் செறிந்த யோகத்தாற் பரவை கேள்வன் பாதமுறக்
கயிலைப் பொருப்ப ரடியடைந்த மிழலைக் குறும்பர் கழல்வணங்கி
மயிலைப் புறங்கொண் மென்சாயன் மகளிர் கிளவி யாழினோடுங்
குயிலைப் பொருவுங் காரைக்கா லம்மை பெருமை கூறுவாம்.

(கக)

பெருமிழலைக்குறும்பநாயனாபுராணம் முற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம் - க, எ, உ, க.

சு ச ன ம்.

குருபத்தி முதிர்ச்சி.

கண்மணியானது இது என்று இது தீது என்று காட்டுதல்போலச் சற்குருவா
னவர் இது நன்னெறி இது தீநெறி என்று உணர்த்துவோராதலால், அவரைச் சிவபெ
ருமான் எனவே பாலித்து, நியமமாக மனம் வாக்குக் காயங்களினாலே சிரத்தையு
டன் வழிபடுவோர் சித்தி முத்திகளைப் பெறுவர். அது “சிவனே சிவஞானி யாதலாற்
சுத்த—சிவனே யெனவடி சேரவல் லார்க்கு—நவமான தத்துவ நன்முத்தி நண்
ணும்—பவமான தின்றிப் பரலோக மாமே. தெளிவு குருவின் நிருமேனி காண்ட—
றெளிவு குருவின் நிருவார்த்தை கேட்ட—றெளிவு குருவின் நிருநாமஞ் செப்ப—
றெளிவு குருருபஞ் சிந்தித்த ருனே.” எனச் திருமஞ்சித்திற் கூறுமாற்றில் அறிக.
இப்பெருமிழலைக்குறும்பநாயனார் உலகம் உய்யும்பொருட்டுத் திருத்தொண்டத்
தொகை அருளிச்செய்த சமயகுரவராகிய சுந்தரமூர்த்திகாயனரை நியமமாகச் சிரத்
தையோடு சிந்தித்துத் துதித்து வணங்கினமையாலன்றோ, அணிமா முதலிய அட்ட
சித்திகளையும் பெற்று, ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரமே தமக்குச் சுற்றமும் பொருளும் உணர்வும்
எனக்கொண்டார். இவரது குருபத்தி முதிர்ச்சி, சுந்தரமூர்த்திகாயனார் உத்தரகைலா
சத்தை அடைவதை முன்னுணர்ந்து, தாம் அவரைப் பிரிதலாற்றாமையால் முதலுள்
யேங்க முயற்சியினாலே பிரமரத்திரவழியால் உடலினின்றும் பிரிந்து, திருக்கைலா
சத்தை அடைந்தமையாலே, செவ்விதிறநெளியப்படும்.

காரைக்காலம்மையார்புராணம்.

மானமிகு தருமத்தின் வழிநின்று வாய்மையினி
வானமில்சீர்ப் பெருவணிகர் குடிதுவன்றி யோங்குபதி
கூனல்வளை திரைசுமந்து கொண்டேறி மண்கெழிக்
கானன்மிசை புலவுவளம் பெருகுதிருக் காரைக்கால்.

(க)

வங்கமலி கடற்காரைக் காலின்கண் வாழ்வணிகர்
தங்கன்குலத் தலைவனார் தனத்தத் னுர்தவத்தா
லங்கவர்பாற் றிருமடந்தை யவதரித்தா னெனவந்து
பொங்கியபே ரழகுமிகப் புனிதவதி யார்பிறந்தா.

(உ)

வணிகர்பெருங் குலம்விளங்க வந்துபிறத் தருளியபி
னணிகளர்மெல் லடிதளர்வுற் றசையுநடைப் பருவத்தே
பணியணிவார் கழற்கடிமை பழகிவரும் பாங்குபெறத்
தணிவில்பெரு மனக்காத தறும்பவரு மொழிபயின்றார்.

(ஈ)

பல்பெருந் கிளையுவப்பப் பில்பருவச் சிறப்பெல்லாஞ்
செல்வமிகு தந்தையார் திருப்பெருஞ் செயல்புரிய
மல்குபெரும் பாராட்டின் வளர்கின்றார் விடையவர்பா
லல்கியவன் புடனழகின் கொழுந்தெழு வ தெனவளர்வார்.

(ச)

வண்டல்பயில் வனவெல்லாம் வளர்மதியம் புனைந்தசடை
யண்டர்பிரான் றிருவார்த்தை யணையவரு வனபயின்று
தொண்டர்வரிற் றொழுதுதா தியர்போற்றத் துணைமுலைகள்
கொண்டுநுசுப் பொதுங்குபதங் கொள்கையினிற் குறுகினார்.

(இ)

நல்லவன வுறுப்புதா லவருரைக்கு நலநிரம்பி
மல்குபெரு வனப்புமிக் கூரவரு மாட்சியின
லில்லிகவாப் பருவத்தி லிவர்கண்மர பினுக்கேற்குந்
தொல்குலத்து வணிகர்மகட் பேசுதற்குத் தொடங்குவார்.

(ஈ)

நீடியசீர்க் கடனாகை நிதிபதியென் றுலகின்கட்
பாடுபெறு புதழ்வணிகன் பயந்தகுல மைந்தனுக்குத்
தேடவருந் திருமரபிற் சேயிழையை மகட்பேசி
மாடமலி காரைக்கால் வளர்களின் வரவிட்டான்.

(ஐ)

வந்தழை தறிவோர்கண் மணங்குறித்தம் மனைபுகுந்து
தந்தையார் தனத்தத்தன் றனைநேர்ந்து நீபயந்த
பைந்தொடியை நிதிபதிமைந் தன்பரம தத்தனுக்கு
முந்தைமர பினுக்கேற்கு முறைமைமணம் புரிகென்றார்.

(அ)

முற்றவனு முறைமையினன் மணமிசைந்து செலவிடச்சென்
றுற்றவர்க் னுரைகேட்ட நிதிபதியு முயர்சிறப்புப்
பெற்றனன்போ லுவந்துதனிப் பெருமகற்குத் திருமலியுஞ்
சுற்றமுடன் களிகூர்ந்து வதுவைவினைத் தொழில்புண்டான்.

(க)

மணமிசைந்த நாளோலை செலவிட்டு மங்கலநா
ளீணையவது வைத்தொழில் ளானவெலா மமைவித்தே
யிணரலங்கன் மைந்தனையு மணவணியி னெழில்விளக்கிப்
பணமுரசு மெழுந்தார்ப்பக் காரைக்காற் பதிபுகுந்தார். (க0)

ஆளமிடைதார்த் தனத்த நணிமாடத் துள்புகுந்து
தெளிதருதால் விதிவழியே செயன்முறைமை செய்தமைத்துத்
தளிர்முன் னகைமயிலைத் தாதவிழ்தார்க் காளைக்குக்
களிமகிழ்சூற் றம்போற்றக் கலியாணஞ் செய்தார்கள். (க1)

மங்கலமா மணவினைகண் முடித்தியல்பின் வைகுநாட்
டங்கன்குடிக் கரும்புதல்வி யாதலினுற் றனத்தன்
பொங்கொலிநீர் நாகையினிற் போகாமே கணவனுட
னங்கணமர்ந் தினிதிருக்க வணிமாட மருங்கமைத்தான். (க2)

மகட்கொடையின் மகிழ்சிறக்கும் வரம்பிறனவ கொடுத்ததற்பி
னிகர்ப்பரிய பெருஞ்சிறப்பி னிதிபதிதன் குலமகனுந்
தகைப்பில்பெருங் காதலினுற் றங்குமனை வளம்பெருக்கி
மிகப்புரியுங் கொள்கையினின் மேற்படுதன் மேவினான். (க3)

ஆங்கவன்ற னில்வாழ்க்கை யருத்துணையா யமர்கின்ற
பூங்குழலா ரவர்தாமும் பொருவிடையாா திருவடிக்க
மோங்கியவன் புறுகாத லொழிவின் னி¹ கப்பெருகப்
பாங்கில்வரு மனையறத்தின் பண்புவழா மையிற்பயில்வார். (க4)

தம்பரடி யாரணந்தா னல்லதிரு வமுதயித்துஞ்
செம்பொன்னு சுவமணியுஞ் செழுந்துகிலு முதலான
தம்பரிவி னுலவர்க்குத் தகுதிவின்வேண் டவகொடுத்து
மும்பர்பிரான் திருவடிக்க முன்னடி² க வொழுநூள். (க5)

பாங்குடைய நெறியின்கட் பயில்பரம தத்தலுக்கு
மாங்கனிக ளோரிரண்டு வந்தனந்தார் சிலாகொடுப்ப
வாங்கவைதான் முன்வாங்கி யவாவேண்டுவ குறையளித்தே
யீங்கிவற்றை யில்லத்துக் கொடுக்கவென வியம்பினான். (க6)

கணவன்றான் வரவிடுத்த களியிரண்டுவ கைகொண்டு
மணமலியு மலர்க்கூந்தன் மாதார வைத்ததற்பின்
பணவரவம் புனைந்தருளும் பரமனா திருத்தொண்ட
ருணவின்மிகு வேட்கையினு லொருவாமனை யுட்புகுந்தார். (க7)

வேதங்கண் மொழிந்தபிரான் மெய்த்தொண்டர் ஈலைகண்டு
நாதன் னடியாரைப் பசித்திர்ப்பே னெனநண்ணிப்
பாதங்கள் விளக்கீர் முன்னளித்துப் பரிகலம்வைத்
தேந்தீர் நல்விருந்தா வின்னடிசி லூட்டுவார். (க8)

கரியமுதங் குதவாதே திருவமுது கைகூட
வெறிமலர்மேற் திருவணையார் விடையவன்ற னடியாரே
பெறலரிய விருந்தானுற் பேரிதன்மே லில்லையெனு
மறிவினரா யவரமுது செய்வதனுக் காதரிப்பார். (க9)

இல்லானன் வைக்கவெனத் தம்பக்கன் முன்னிருந்த
நல்லாறு மாங்கனிக ளிரண்டினிலொன் றைக்கொண்டு
வல்லிறைந்து வந்தனைந்து படைத்துமன மகிழ்ச்சியினு
லல்லதீர்ப் பவரடியார் தமையமுது செய்வித்தார். (உ0)

மூப்புறுமத் தளர்வாறு முதிர்ந்துமுடி கியவேட்கைத்
தீப்பசியி னிலையாறு மயர்ந்தனைந்த திருத்தொண்டர்
வாய்ப்புறுமென் சுவையடிசின் மாங்கனியோ டினிதருந்திப்
பூப்பயின்மென் குழல்மடவார் செயலுவந்து போயினார். (உ௧)

மற்றவர்தாம் போயினபின் மனைப்பதியா கியவனிக
ஹற்றபெரும் பகலின்க ணைக்கியபே ரில்லெய்திப்
பொற்புறமுன் னீராடிப் புருந்தடிசில் புரிந்தயிலக்
கற்புடைய மடவாருங் கடப்பாட்டி லூட்டுவார். (உ௨)

இன்னடிசில் கறிகளுட னெய்துமுறை யிட்டதற்பின்
மன்னியசீர்க் கணவன்றான் மனையிடைமுன் வைப்பித்த
நன்மதர மாங்கனியி லிருந்தனை நறுங்கூந்த
லன்னமனை யார்தாமுங் கொடுவந்து கலத்தளித்தார். (உ௩)

மனைவியார் தாம்படைத்த மதுரடிக வாப்த்தகனி
தனை நுகர்ந்த வினியசுவை யாராமைத் தார்வனிக
னினையதொரு பழமின்னு முளதனை யிகவென
வனையதுநாங் கொண்டுவர வனைவார்போ லங்ககன்றார். (உ௪)

அம்மருங்கு நின்றயர்வா ரருங்கனிக்கங் கென்செய்வார்
பெய்யம்மறந்து நனைந்துற்ற விடத்துதவும் விடையவர்தா
டம்மா கொண் டென்றதனுமே யவரருளாற் ருட்குமுலார்
கைகருங்கு வந்திருந்த ததிமதுரக் கனியொன்று. (உ௫)

மற்றதனைக் கொடுவந்து மகிழ்ந்திடலு மயின்றதனி
ஹற்றசுவை யமுதினுமேற் படவுளதா யிடவிதுதான்
முற்றருமாங் கனியன்று மூவுலகிற் பெற்றக்கரிதாற்
பெற்றதுவே நெங்கென்று பெய்வனையார் தமைக்கேட்டான். (உ௬)

அவவுரைகேட் டலுமடவா ரருளுடையா ரளித்தருளுஞ்
செவ்வியபே ரருள்விளம்புந் திறமன்றென் றுரைசெய்யார்
கைவருகற் புடைநெறியாற் கணவனுரை காவாமை
மெய்வழியன் நெனவிளம்பல் விடமாட்டார் விதிர்ப்புறுவார். (உ௭)

செய்தபடி சொல்லுவதே கடனென்னுஞ் சீலத்தான்
மைதழையுங் கண்டர்சே வடகண்மனத் துறவணங்கி
செய்தவருங் கனியளித்தா ரியாரென்னுங் கணவனுக்கு
மொய்தருங் குழன்மடவார் புருந்தபடி தனைமொழிந்தார். (உ௮)

நசனரு னெனக்கேட்ட வில்லிறைவ னதுதெளியான்
வாசமலர்த் திருவனையார் தமைநோக்கி மற்றிதுதான்
நேசுடைய சடைப்பெருமான் திருவருளே லின்னமுமோ
சாசில்கனி யவனருளா லழைத்தளிப்பா யெனமொழிந்தான். (உ௯)

பாங்ககன்று மனைவியார் பணியணிவார் தமைப்பரவி
மீங்கிதளித் தருளீரே லென்னுரைபொய் யாமென்ன
மாங்கனியொன் நகுளால்வந் தெய்துதலு மற்றதனை
யாங்கவன்னைக் கொடுத்தலுமே யதிசயித்து வாங்கினுன்.

(௩௦)

வேறு.

வணிகனுந் தன்னைப் புக்க மாங்கனி பின்னைக் காணுன்
றணிவரும் பயமேற் கொள்ள வுள்ளமுந் தமொ ரெய்தி
யணிசூழ லவரை வேறே ரணங்கெனக் கருதி நீங்குந்
துணிவுகொண் டெவர்க்குஞ் சொல்லான் றொடர்வின்றி யொழுது காளில்.

(௩௧)

விடுவதே யெண்ண மாக மேவிய முயற்சி செய்வான்
படுதிரைப் பரவை மீது படர்கலக் கொண்டு போகி
நெடுநிதி கொணர்வே நென்ன நிரந்தபல் கிளைஞ ராகும்
வடுவில்சீர் வணிக மாக்கண் மரக்கலஞ் சமைப்பித். தார்கள்.

(௩௨)

கலஞ்சமைத் ததற்கு வேண்டிக் கம்மிய ருடனே செல்லும்
புலங்களில் விரும்பு பண்டம் பொருந்துவ கிரம்ப வேற்றிச்
சலந்தரு கடவுட் போற்றித் தலைமையா நாய்கன் ருனு
நலந்தரு நாளி லேறி நளிர் திரைக் கடன்மேற் போனான்.

(௩௩)

கடன்மிசை வங்க மோட்டிக் கருதிய தேயந் தன்னி
லடைவுறச சென்று சேர்ந்தவ களவில்பல் வளங்கண் முற்றி
யிடைசில் நாட்க ணீங்க மீண்டுமக் கலத்தி லேறிப்
படர்புனற் கன்னி நாட்டோர் பட்டின மருங்கு சேர்த்தான்.

(௩௪)

அப்பதி தன்னி லேறி யலகில்பல் பொருள்க ளாக்கு
மொப்பின்மா ரிதிய மெல்லா மொருவழி பெருக வுய்த்து
மெய்ப்புகழ் விளங்கு மவனார் விரும்பவோர் வணிகன் பெற்ற
செப்பருங் கன்னி தன்னைத் திருமலி வதுவை செய்தான்.

(௩௫)

பெறலருந் திருவி ன்ளைப் பெருமணம் புணர்ந்து முன்னை
யறவிய னறுமென் கூந்த லணங்களு டிறத்தி லற்றம்
புறமொரு வெளியு ருமற் பொதிந்தகிந் தனையி னோடு
முறைமையின் வழாமை வைகி முகமலர்ந் தொழுது காளில்.

(௩௬)

முருகலர் சோலை மூதூ ரதன்முதல் வணிக ரோடு
மிருநிதிக் கிழவ நென்ன வெய்திய திருவின் மிக்புப்
பொருகடற் கலங்கள் போக்கும் புகழினுன் மனைவி தன்பாற்
பெருகொளி விளக்குப் போலோர் பெண்கொடி யரிதிற் பெற்றான்.

(௩௭)

மடமக டன்னைப் பெற்று மங்கலம் பேணித் தான்முன்
புடனுறை வஞ்சி நீத்த வொருபெரு மனைவி யாரைத்
தொடர்வற ரினைந்து தெய்வத் தொழுதல மென்றே கொண்டு
கடனமைத் தவர்த நாமங் காதல்செய் மகவை யிட்டான்.

(௩௮)

இன்னிலை யிவனிக் கெய்தி யிருந்தன னிப்பா னீடுங்
கன்னிமா மதில்குழ் மாடக் காரைக்கால் வணிக னுன்
தன்னிகர் கடந்த செல்வத் தனதத்தன் மகளார் தாழு
மன்னிய கற்பி னோடு மனையறம் புரிந்து வைக்.

(௩௯)

விளைவளம் பெருக்க வங்க மீதுபோம் பரம தத்தன்
வளர்புகழ்ப் பாண்டி நாட்டோர் மாநகர் தன்னின் மன்னி
யளவின்மா சிதிய மாக்கி யமர்த்தினி திருந்தா நென்று
கிளரொளி மணிக்கொம் பன்னூர் கிளைஞர்தாய் கேட்டா ரன்றே. (௪௦)

அம்மொழி கேட்ட போதே யணங்கனார் சுற்றத் தாருந்
தம்முறு கிளைஞர்ப் போக்கி யவனிலை தாமுங் கேட்டு
மம்மர்கொண் மனத்த ராகி மற்றவ னிருந்த பாங்கர்க்
கொம்மைவெம் முலையி னானைக் கொண்டிபோய் விடுவ தென்றார். (௪௧)

மாமணிச் சிவிகை தன்னின் மடநடை மயிலன் னாரைத்
தாமரைத் தலிசில் வைகுந் தனித்திரு வென்ன வேற்றிக்
காமரு கழனி வீழ்த்துக் காதல்செய் சுற்றத் தாருந்
தேமொழி யவருஞ் சூழச் சேணிடைக் கழிந்து சென்றார். (௪௨)

சிலபகல் கடந்து சென்று செந்த பிழ்த் திருநா டெய்தி
மலர்புகழ்ப் பரம தத்தன் மாநகர் மருங்கு வந்து
குலமுதன் மனைவி யாரைக் கொண்டிவந் தணைந்த தன்மை
தொலவில்சீர்க் கணவ னுக்குச் சொல்லிமுன் செல்ல விட்டார். (௪௩)

வந்தவ ரணைந்த மாற்றங் கேட்டலும் வணிகன் றுனுஞ்
சிந்தையி லச்ச மெய்திசு செழுமணம் பின்பு செய்த
பைந்தொடி தனையுங் கொண்டு பயந்தபெண் மகவி னேடு
முந்துறச் செல்வே னென்று மொய்குழ லவர்பால் வந்தான். (௪௪)

தானுமம் மனைவி யோடுந் தளநடை மகவி னேடு
மானிளம் பிணைபோ னின்ற மனைவியா ரடியிற் றுழந்தே
யானும தருளால் வாழ்வே னிவ்விளங் குழவி தானும்
பான்மையா லுமது நாம மென்றுமுன் பணிந்து வீழ்த்தான். (௪௫)

கணவன்றன் வணங்கக் கண்ட காமர்பூங் கொடிய னொரு
மணையுறுஞ் சுற்றத் தார்பா லச்சமோ டொதுங்கி நிற்ப
வுணர்வுறு கிளைஞர் வெள்கி யுன்றிரு மனைவி தன்னை
மணமலி தாரி னாய்நீ வணங்குவ தென்கொ லென்றார். (௪௬)

மற்றவர் தம்மை நோக்கி மானுட ிவிவர்தா மல்லர்
நற்பெருந் தெய்வ மாத னானறிந் தகன்ற பின்பு
பெற்றலிம் மகவு தன்னைப் பேரிட்டே னாத லாலே
பொற்பதம் பணிந்தே னீரும் போற்றுதல் செய்மி னென்றான். (௪௭)

என்றபின் சுற்றத் தாரு யிதுவென்கொ லென்று நின்றார்
மன்றலங் குழலி னொரும் வணிகன்வாய் மாற்றங் கேளாக்
கொன்றைவார் சடையி னார்தங் குரைகழல் போற்றிசு சிந்தை
யொன்றிய நோக்கின் மிக்க வுணர்வுகொண் டிரைசெய் கின்றார். (௪௮)

ஈங்கிவன் குறித்த கொள்கை யிதுவினி யிவனுக் காகத்
தாங்கிய வனப்பு நின்ற தசைப்பொதி கழித்திங் குன்பா
லாங்குசின் றுள்கள் போற்றும் பேய்வடி வடியே னுக்குப்
பாங்குற வேண்டு மென்று பரமனைப் பரவி நின்றார். (௪௯)

ஆனவப் பொழுது மன்று ளாவோ ருளி னாலே
மேனெறி புணர்வு கூர வேண்டிற்றே பெறுவார் மெய்யி
லானவுட வனப்பை யெல்லா முதறியெற் புடம்பே யாகி
வானமு மண்ணு மெல்லாம் வணங்குபேய் வடிவ மாறார்.

(௫௦)

மலர்மழை பொழிந்த தெங்கும் வானதுந் துயியி னாத
முலகெலா நிறைந்து விம்ம வும்பரு முனிவர் தாமுங்
குலவினர் கணங்க ளெல்லங் குணலையிட் டனமுன் னின்ற
தொலைவில்பல் சுற்றத் தாருந் தொழுதஞ்சி யகன்று போனார்.

(௫௧)

உற்பவித் தெழுந்த ஞானத் தொருமையி னுமைகோன் றன்னை
யற்புதத் திருவந் தாதி யப்பொழு தருளிச் செய்வார்
பொற்புடைச் செய்ய பாத புண்டரீ கங்கள் போற்று
நற்கணத் தினிலொன் றானே னொன்னு நயந்து பாடி.

(௫௨)

ஆய்ந்தசீ ரிரட்டை மாலையந்தாதி யெடுத்துப் பாடி
யேய்த்தபே ருணர்வு பொங்க வெயிலொரு மூன்று முன்னாட்
காய்த்தவ ரிருந்த வெள்ளிக் கைலமால் வரையை நண்ண
வாய்த்தபே ரருண்முன் கூர வழிப்பெம் வழியால் வந்தார்.

(௫௩)

கண்டவர் வியப்புற் றஞ்சிக் கையகன் றோடு வார்கா
கொண்டதோர் வேடத் தன்மை யுள்ளவா கூறக் கேட்டே
யண்டர்நா யகனா ரென்னை யறிவரே லறியா வாய்மை
யெண்டிசை மாக்க ளுக்கியா னெவ்வரு வாயென் னென்பார்.

(௫௪)

வடதிசைத் தேச மெல்லா மனத்தினுங் கடித்திற் சென்று
தொடையவி ழிதழி மாலேச் சூலபா னியனார் மேவும்
படரொளிக் கைல வெற்பிற் பாங்குணைத் தாங்குக் கால்
னடையினைத் தவிர்த்து பார்மேற் றிலையினு னடந்து சென்றார்.

(௫௫)

தலையினு னடந்து சென்று சங்கர னிருந்த வெள்ளி
மலையின்மே லேறும் போது மகிழ்ச்சியா லன்பு பொங்கக்
கலையிளந் திங்கட் கண்ணிக் கண்ணுத லொருபா கத்துச்
சிலைதுத விமைய வல்லி திருக்கணைக் குற்ற தன்றே.

(௫௬)

அம்பிகை திருவுள் ளத்தி னதிசயித் தருளித் தாழ்ந்து
தம்பெரு மாளை நோக்கித் தலையினு னடந்திங் கேறு
மெம்பெரு மாளே ரெற்பின் யாக்கையன் பென்னே யென்ன
நம்பெரு மாட்டிக் கங்கு நாயக னருளிச் செய்வான்.

(௫௭)

வருமிவ ணம்மைப் பேணு மம்மைகா ணுமையே மற்றிப்
பெருமைசேர் வடிவும் வேண்டிப் பெற்றன ளென்று பின்றை
யருருவந் தணைய நோக்கி யம்மையே யென்னுஞ் செம்மை
யொருமொழி யுலக மெல்லா முய்யவே யருளிச் செய்தார்.

(௫௮)

அங்கண னம்மையேயென் றருள்செய வப்பா வென்று
பங்கயச் செம்பொற் பாதம் பணிந்துவீழ்ந் தெழுந்தார் தம்மைச்
சங்கவெண் குழையி னுருந் தாமெதிர் நோக்கி நம்பா
விங்குவெண் டெவதெ னென்ன விறைஞ்சின் றியம்பு கின்றார்.

(௫௯)

இறவாத விற்ப வன்பு வேண்டிப்பின் வேண்டு கின்றார்
பிறவாமை வேண்டு மீண்டும் பிறப்புண்டே லுன்னெ யென்று
மறவாமை வேண்டு மின்னும் வேண்டுநான் மகிழ்ந்து பாடி
யறவாரீ யாடும் போதான் னடியின்கீழிருக்க வென்றார்.

(௬௦)

கூடொ றருள்கொ டித்துக் குலவுதென் றிசையி லென்று
நீடுவாழ் பழன மூதார் நிலவிய வாலங் காட்டி
லாமொ டுடமு நீகண் டானந்தஞ் சேர்ந்தெப போதும்
பாடுவாய் நம்மை யென்றான் பரவுவார் பற்றாய் நின்றான்.

(௬௧)

அப்பரி சருளப் பெற்ற வம்மையுஞ் செம்மை வேத
மெய்ப்பொரு ளானார் தம்மை விடைகொண்டு வணங்கிப் போந்து
செப்பரும் பெருமை யன்பார் நிகழ்திருவாலங் காடா
நற்பதி தீலையி னாலே டுடந்துபுக கடைந்தா ரன்றே.

(௬௨)

ஆலங்கா டதனி லண்ட முறியிந் தாடு கின்ற
கோலங்கண் பொழுது கொங்கை திரங்கியென் றெடுத்தத் தங்கு
மூலங்கா னாதார் தம்மை மூத்தநற் பதிகம் பாடி
ஞாலங்கா தலித்துப் போற்று டுடம்போற்றி நண்ணு னாளில்.

(௬௩)

வேறு.

மட்டவிற்கொன் றையினுர்தந் திருக்கூத்து முன்வணங்கு
மிட்டமிகு பெருங்காத லெழுந்தோங்க வியப்பெய்தி
யெட்டியில வம்மிகை யெனவெடுத்துத் திருப்பதிகங்
கொட்டமுழ வங்குழக னுடுமெனப் பாடினார்.

(௬௪)

மடுத்தபுனல் வேணியினு ரம்மையென மதுரமொழி
கொடுத்தருளப் பெற்றாரைக் குலவியதான் டவத்திலவ
ரெடுத்தருளுஞ் சேவடிக்கீழ் மென்றுமிருக் கின்றாரை
யடுத்தபெருஞ் சீர்பரவ லாரளவா யினதம்மா.

(௬௫)

வேறு.

ஆதியோ டந்த மில்லா னருண்ட மாடும் போது
தேமுன் பாடு மம்மை கிளரொளி மலர்த்தான் போற்றிச
தேநீர் வயல்குழி திங்க னூரினப் பூதி யாராம்
போதமா முனிவர் செய்த திருத்தொண்டு புகல லுற்றேன்.

(௬௬)

காரைக்காலம்மையார்புராண முற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம் - ௧, ௭, ௮௭.

சு ச ன ம்.

இக்காரைக்காலம்மையார் புராணத்தால், அறிதற்பாலனவாகிய விஷயங்கள்
மாகேசரபூசையும் அன்புமாம். மாகேசரபூசை இளையாண்குடிமாறநாயனார் புராணத்
துச் சூசனத்தினும், அன்பு கண்ணப்பநாயனார் புராணத்துச் சூசனத்தினும், உணர்த்
தப்பட்டன. இவ்வம்மையார்பெருமை இவரைப் பரமபதியாகிய சிவபெருமான்
“அம்மையே” என்று அழைத்தருளினமையானும், இவர் திருத்தலையாலே டுடந்தரு
ளிய திருவாலங்காட்டை மிதித்தற்குத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் அஞ்சியருளி
னமையானும் அறிக.

அப்பூதியடி கனையனாற்புராணம்.

தாண்டவம் புரிய வல்ல தம்பிரா னாகக் கன்ப
நீண்டிய புகழின் பாலா ரெல்லையி நவத்தின் மிக்கா
ராண்டசி ரரசின் பா தமடைந்தவ ரறியா முன்னே
காண்டகு காதல் கூடக் கலந்தவன் பினரா யுள்ளார். (க)

களவுபொய் காமங் கோப முதலிய குற்றங் காயந்தார்
வளமிகு மனையின் வாழ்க்கை நிலையினர் மனைப்பா ளுள்ள
வளவைக ணிறைகோன் மக்க ளாவொடு மேதி மற்று
முனவெலா மரசி னுமஞ் சாற்றாமல் வொழுக் லாற்றார். (உ)

வடிவுதாங் காண ராயு மன்னுசீர் வாக்கின் வேந்த
ரடிமையுந் தம்பி ரானு ருளுங்கேட் டவர்கா மத்தாற்
பழிகழ் மடங்க டண்ணீர்ப் பந்தர்கண் முதலா யுள்ள
முடிவிலா வறங்கள் செய்து முறைமையால் வாழு னாளில். (ங)

வேறு.

பொருப்பரையன் மடப்பிடியி னுடன்புணருஞ் சிவக்களிற்றின்
றிருப்பழனம் பணிந்துபணி செய்திருந் தா வுக்கரச
ரொருப்படுகா தலிற்பிறவு முடையவர்தம் பதிவணங்கும்
விருப்பினொடுந் திங்களுந் மருங்குவழி மேவுவார். (ச)

அளவில்சனஞ் செலவொழியா வழிக்கரையி லருளுடையா
ருளமனைய தண்ணளித்தா யுறுவேனிற் பரிவசுற்றிக்
குளிறைந்த நீர்த்தடம்போற் குளிர்தாங்கும் பரப்பினையாய்
வளமருவு நிழறருதண் ணீர்ப்பந்தர் வந்தணைந்தார். (ஐ)

வந்தணைந்த வாசீசர் மந்தமா ருதசீதப்
பந்தருட னமுதமாந் தண்ணீரும் பார்த்தருளிச்
சின்றைவியப் புறவருவார் திருநாவுக் கரசெனும்போ
சந்தமுற வரைந்தனை யெம்மருங்குந் தாங்கண்டார். (ஈ)

இப்பந்த ரிப்பெயரிட் டிங்கமைத்தா ரியாரென்றார்க்
கப்பந்த ரறிந்தார்க ளாண்டவர செனும்பெயராற்
செப்பருஞ்சி ரப்பூதி யடிகளார் செய்தமைத்தார்
தப்பின்றி யெங்குமுள சாலுகுளங் காவென்றார். (ஐ)

என்றுரைக்க வரசுகேட் டிதற்கென்றோ கருத்தென்று
நின்றவரை நோக்கியவ ரெவ்விடத்தா ரெனநிறைந்து
துன்றியதான் மார்பருமித் தொல்பதியார் மனையின்கட்
சென்றனரிப் பொழுததுவுஞ் சேய்த்தன்று னணித்தென்றார். (அ)

அங்ககன்று முனிவரும்போ யப்பூதி யடிகளார்
தங்குமனைக் கடைத்தலைமுன் சார்வாக வுள்ளிருந்த
திங்களுந் மறைத்தலைவர் செழுங்கடையில் வந்தடைந்தார்
நங்கல்பிரான் நமரொருவ ரெனக்கேட்டு நண்ணினார். (க)

கடிதணைந்து வாசீசர் கழல்பணிய மற்றவர்தம்
மடிபணியா முன்பணியு மரசினெதி ரந்தணனார்
முடிவிறவஞ் செய்தேன்கொன் முன்பொழியுங் கருணைபுரி
வடிவுடைய ரென்மனையில் வந்தருளிற் நென்னென்றார். (கஉ)

ஒருகுன்ற வில்லாஊரத் திருப்பழனத் துள்ளிறைஞ்சி
வருகின்றோம் வழிக்கரையி னீர்வைத்த வாய்ந்தவனந்
தருகின்ற நிழற்றண்ணீர்ப் பந்தருங்கண் டத்தகைமை
புரிகின்ற வறம்பிறவுங் கேட்டணந்தோ மெனப்புகல்வார். (கக)

ஆறணியுஞ் சடைமுடியா ரடியார்க்கு நீர்வைத்த
வீறில்பெருந் தண்ணீர்ப்பந் தரினும்பே ரெழுதாதே
வேறெருபேர் முன்னெழுத வேண்டியகா ரணமென்கொல்
கூறுமென வெதிர்மொழிந்தார் கோதின்மொழிக் கொற்றவனார். (கஉ)

நின்றமறை யவர்கேளா சிலையழிந்த சிந்தையராய்
நன்றருளிச் செய்திலீர் காணிலமண் பதகருட
ஹென்றியமன் னவன்கூட்சி திருத்தொண்டி னுறைப்பாலே
வென்றவந்தந் திருப்பேரோ வேறெருபே ரெனவெருள்வார். (கங)

நம்மையுடை யவர்கழற்கீழ் நயந்ததிருத் தொண்டாலே
யிம்மையிலும் பிழைப்பதென வென்போல்வா ருந்தெளியச
செம்மைபுரி திருநாவுக் கரசர்திருப் பெயரெழுத
வெம்மைமொழி யான்கேட்க விளம்பினீ ரெனவிளம்பி. (கச)

பொங்குகடற் கன்மிதப்பிற் போந்தேறு மவர்பெருமை
யங்கணரும் புவனத்தி னறியாதா ரியாருளரே
மங்கலமார் திருவேடத் துடனின்றிங் வகைமொழிந்தீ
ரெங்குறைவீர் நீர்தாம்யா ரியம்புமென வியம்பினார். (கஈ)

திருமறையோ ரதுமொழியத் திருநாவுக் கரசரவார்
பெருமையறிந் துரைசெய்வார் பிறதுறையி னின்றேற
வருளுபெருஞ் சூலியின லாட்கொள்ள வடைந் துய்த
தெருளுமுணர் வில்லாத சிறுமையேன் யானென்றார். (கசு)

அரசறிய வுரைசெய்ய வப்புகி யடிகடாங்
கரகமல மிசைசுவியக் கண்ணருவி பொழிந்திழிய
வுரைகுழறி புடம்பெல்லா முரோமபுள கம்பொலியத்
தரையின்பிசை வீழ்ந்தவந்தஞ் சரணகம லம்பூண்டார். (கஏ)

மற்றவரை யெனாவணங்கி வாக்க ரெடுத்தருள
வற்றவர்க ளருநிதியம் பெற்றூற்போ லருமறையோர்
முற்றவுளங் களிகூர் முன்னின்று கூத்தாடி
புற்றவிரூப் புடன்குழ லோடினார் பாடினார். (கஅ)

மூண்டபெரு மகிழ்ச்சியினுன் முன்செய்வ தறியாதே
யீண்டமனை யகத்தெய்தி யில்லவர்க்கு மக்களுக்கு
மாண்டவர செழுந்தருளு மோகையுரைத் தார்வமுறப்
பூண்டபெருஞ் சுற்றமெலாங் கொடுமீளப் புறப்பட்டார். (கஐ)

மனைவியா ருடன்மக்கண் மற்றுமுள்ள சுற்றத்தோ
ரனைவரைபுங் கொண்டிறைஞ்சி யாராத காதலுடன்
முனைவரைபுள் ளெழுந்தருளு வித்தவர்தான் முன்விளக்கும்
புனைமலர்நீர் தங்கண்மேற் றெளித்துள்ளும் பூரித்தார். (உஉ)

ஆசனத்திற் பூசனைக் ளமர்வித்து விருப்பினுடன்
வாசநிறை திருநீற்றுக் காப்பேந்தி மனந்தழைப்பத்
தேசமுய் வந்தவரைத் திருவமுது செய்விக்கு
தேசமுற விண்ணப்பஞ் செயவவரு மதுநேர்த்தார்.

(உச)

வேறு.

செய்தவ ரிசைந்த போது திருமனை யாரை நோக்கி
யெய்திய பேறு நம்பா லிருந்தவா நென்னே யென்று
மைதிகழ் மிடற்றி னன்ற னருளிஞல் வந்த தென்றே
யுய்துமென் றுவந்து கொண்டு திருவமு தாக்க லுற்றார்.

(உஉ)

தாயநற் கறிக ளான வறுவகைச் சுவைபா லாக்கி
யாயவின் னமுது மாக்கி யமுதுசெய் தருளத் தங்கள்
சேயவர் தம்மின் மூத்த திருநாயக் கரசை வாரை
மேயப்பொற் குருத்துக் கொண்டு வாவென லிரைந்து விட்டார்.

(உஉ)

நல்லதாய் தந்தை யேவ ளானிது செயப்பெற் றேனென்
றெல்லையில் விரைந்து தோட்டத் துன்புக்குப் பெரியவாழை
மல்லலங் குருத்தை யீரும் பொழுதினில் வா ளாவொன்
றல்லலுற் றமுங்கிச் சேரா வங்கையிற் றீண்டிற் றன்றே.

(உச)

கையினிற் கவர்ந்து சுற்றிக் கண்ணெரி காந்து கின்ற
பையர வுதறி வீழ்த்துப் பதைப்புடன் பார்த்த பற்றும்
வெய்யவே கத்தால் வீழா முன்னம்வே கத்தா லெய்திக்
கொய்தவித் குருத்தைச் சென்று கொடுப்பனென் றேழி வந்தான்.

(உ௫)

பொருத்திய விடவே கத்திற் போதுவான் வேக முந்த
வருந்தியே யணையும் போழ்து மாணங் கவர்ந்த தியார்க்கு
மருந்தவ ரமுது செய்யத் தாழ்க்கயா னறையே னென்று
திருந்திய கருத்தி னேடுஞ் செழுமனை சென்று புக்கான்.

(உ௬)

எரிவிட முறையே யேறித் தலைகொண்ட வேழம் வேகற்
தெரியுற வெயிறுங் கண்ணுமேனியுங் கருகித் தீந்து
விரியுரை குழறி யாவி விடக்கொண்டு மயங்கி வீழ்வான்
பரிகலக் குருத்தைத் தாயார் பால்வைத்துப் படிமேல் வீழ்ந்தான்.

(உ௭)

தளர்ந்துவீழ் மகனைக் கண்டு தாயருந் தந்தை யாரு
முளம்பதைத் துற்று நோக்கி யுதிருஞ்சோர் வடிவுமேனி
விளங்கிய குறியுங் கண்டு விடத்தினால் வீந்தா னென்று
துளங்குத லின்றித் தொண்ட ரமுதுசெய் வதற்குச் சூழ்வார்.

(உ௮)

பெறலரும் புதல்வன் றன்னைப் பாயினுட் பெய்து மடிப்
புறமனை முன்றிற் பாக்கோர் புடையினின் மறைத்து வைத்தே
யறவிது தெரியா வண்ண மமுதுசெய் விப்போ மென்று
விறலுடைத் தொண்ட னாபால் விருப்பொடு விரைந்து வந்தார்.

(உ௯)

தடிதுவர் தமுது செய்யக் காலந்தாழ்க் கின்ற தென்றே
யடிதிலுங் கறியு மெல்லா மழகுற வணைய வைத்துப்
படியிலேர்த் தொண்ட னா முன் பணிந்தேழுந் தமுது செய்கெங்
ருடிமுழு தய்யக் கொள்வீ ரென்றவக் கூறக் கேட்டோ.

(உ௯)

அருந்தவ ரெழுந்து செல்ல வடியினை விளக்கி வேறேர்
திருந்துமா சனத்தி லேற்றிப் பரிகலந் திருந்து முன்ன
நிருந்துவெண்ணீறு சாத்தி யியல்புடை யிருவ ருக்கும்
பொருந்திய நீறு நல்கிப் புதல்வர்க்கு மளிக்கும் போழ்தில். (௩௧)

ஆதிநான் மறைதூல் வாய்மை யப்பூதி யாரை நோக்கிக்
காதல ரிவர்க்கு மூத்த சேயையுங் காட்டு முன்னே
மேதகு பூதி சாத்த வென்றலும் வினோத தன்மை
யாதுமொன் றுரையா ரிப்போ திங்கவ னுதவா னென்றார். (௩௨)

அவ்வரை கேட்ட போதே யங்கண ருளா லன்பர்
செவ்விய திருவுன் னத்தோர் தடுமாற்றஞ் சேர நோக்கி
யிவ்வரை பொருதென் னுள்ள மென்செய்தா னரிதற்கொன் றுண்டான்
மெய்விரித் துரையு மென்ன விளம்புவார் விதிப்பிற் தஞ்சி. (௩௩)

பெரியவ ரழுது செய்யும் பேறிது பிழைக்க வென்றே
வருவதென் றுரையா ரேனு மாதவர் வினவ வாய்மை
தெரிவுற வுரைக்க வேண்டுஞ் சிலத்தாற் சிந்தை கொந்து
பரிவொடு வணங்கி மைந்தர்க் குற்றது பகர்ந்தா ரன்றே. (௩௪)

நாவினுக் கரசர் கேளா னன்றுநீர் புரித்த வண்ணம்
யாவரித் தன்மை செய்தா ரென்றுமுன் னெழுந்து சென்றே
யாவிதீர் சுவத்தை நோக்கி யண்ணலா ருள்ளும் வண்ணம்
பாலிசைப் பதிகம் பாடிப் பணிவிடம் பாற்று வித்தார். (௩௫)

தீவிட நீங்க வுய்ந்த திருமறை யவர்தஞ் சேயு
மேவிய வுறக்க நீங்கி விரைத்தெழு வானைப் போன்று
சேவுகைத் தவராட் கொண்ட திருகாவுக் கரசர் செய்ய
பூவடி வணங்கக் கண்டு புனிதநீ றளித்தா ரன்றே. (௩௬)

பிறிவுறு மாவி பெற்ற பிள்ளையைக் காண்பார் தொண்டி
னெறியினைப் போற்றி வாழ்ந்தார் நின்றவப் பயந்தார் தாங்க
ளறிவரும் பெருமை யன்ப ரழுதுசெய் தருளு தற்குச்
சிறிதிடைபூறு செய்தா னிவனென்று சிந்தை கொந்தார். (௩௭)

ஆங்கவர் வாட்டந் தன்னை யறிந்துசொல் லரசர் கூட
வோங்கிய மனையி லெய்தி யழுதுசெய் தருள வுற்ற
பாங்கினி லிருப்ப முந்தால் பயின்மணி மார்பர் தாமுந்
தாங்கிய மகிழ்ச்சி யோடுத் தருவன சமைத்துச் சார்வார். (௩௮)

புகழ்ந்தகோ மயத்தி னீராத் பூயியைப் பொலிய நீவித்
திகழ்த்தவான் சுதையும் போக்கிச் சிறப்புடைத் தீப மேற்றி
நிகழ்த்தவக் கதலி நீண்ட ருருத்தினை விரித்து நீரான்
மகிழ்ந்துடன் விளக்கி யீர்வாய் வலம்பெற மன்னு வித்தார். (௩௯)

திருந்திய வாச நன்னீ ரளித்திடத் திருக்கை நீவும்
பெருந்தவர் மறையோர் தம்மைப் பிள்ளை ஓடனே நோக்கி
யரும்புதல் வர்களு நீரு மழுதுசெய் வீரிக் கென்ன
விரும்பிய வுள்ளத் தோடு மேலவ ரேவல் செய்வார். (௪௦)

மைந்தரு மறையோர் தாழு மருங்கிருந் தழுது செய்யச்
சின்னையிற் கில்ல மாதர் திருவழு தெடுத்து நல்கக்
கொந்தவிழ் கொன்றை வேணிக் கூத்தனா ரடியா ரோடு
மந்தபிழாநி யாரங் கழுதுசெய் தருளி னாரே.

(சக)

மாதவ மறையோர் செல்வ மனையிடை யழுது செய்து
காதனண் பளித்துப் பன்னாள் கலந்துட னிருந்த பின்றை
மேதரு நாவின் மன்னர் விளங்கிய பழன மூதூர்
நாதர்தம் பாதஞ் சேர்ந்து நற்றிழிப் பதிகஞ் செய்தாரா.

(சஉ)

அப்பூதி யடிக ளார்த மடிமையைச் சிறப்பித் தான்ற
மெய்ப்பூதி யணிந்தார் தம்மை விரும்புசொன் மாலே வேப்த
விப்பூதி பெற்ற நல்லோ ரெல்லையி லன்பா லென்றுஞ்
செப்பூதி யங்கைக் கொண்டார் திருநாவுக் கரசர் பாதம்.

(சங)

இவ்வகை யரசின் பாத மேத்தியெப் பொருளு நானு
மவவருந் தவர்பொற் றானே யெனவுணர்ந் தடைவார் செல்லுஞ்
செவ்விய நெறிய தாகத் திருத்திலலை மன்று ளாடு
நவ்வியங் கண்ணாள் பங்கர் நற்கழு னண்ணி னாரே.

(சச)

மான்மறிக் கையர் பொற்றாள் வாடிச ரடைவாற் பெற்ற
மேன்மையப் பூதி யாராம் வேதியர் பாதம் போற்றிக்
கான்மலர்க் கமல வாலிக் கழனிசூழ் சாத்த மங்கை
நான்மறை நீல நக்கர் திருத்தொழி னவில லுற்றேன்.

(சசி)

அப்பூதியடிகளுையனாபுராண முற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம் - க, அ, உ.

திருநீலநக்கநாயனாபுராணம்.

பூத்த பங்கயப் பொகுட்டின்மேற் பொருகய லுக்குருக
காய்த்த செந்நெலின் காடுகூழ் காவிரி ராட்ச
சாத்த மங்கையென் றுலகெலாம் புகழ்ப்புறந் தகைத்தால்
வாய்த்த மங்கல மறையவர் முதற்பதி வனப்பு.

(க)

நன்மை சாலுமப் பதியிடை நறு நுதன் மடவார்
மென்ம லர்த்தடம் படியமற் றவருடன் விரவி
யன்ன மொண்டிறை யாடுவ பாடுவ சாமம்
பன்ம றைக்கிடை யுடன்பயிற் றுவபல பூவை.

(உ)

ஆய்ந்த மெய்ப்பொரு ணீறென வளர்க்குமக் காப்பி
லேய்ந்த மூன்றுதீ வளர்த்துளா ரிருபிறப பாளர்
நீந்து நல்லற நீர்மையின் வளர்க்குமத் தீயை
வாய்ந்த கற்புட னுன்கென வளர்ப்பர்கண் மடவார்.

(ங)

சீல முய்த்தவத் திருமறை யோர்செழு மூதூர்
ஞால மிக்கநான் மறைப்பொருள் விளக்கிய நலத்தா
ராலம் வைத்தகண் டத்தவர் தொண்டரா மன்பர்
நீல நக்கை ரென்பவர் நிகழ்ந்துளா ரானார்.

(ச)

வேத வள்ளுறை யாவன விரிபுனல் வேணி
நாதர் தம்மையு மவாடி யாரையு நயந்து .
பாத வர்ச்சனை புரிவதும் பணிவது மென்றே
காத லாலவை யிரண்டுமே செய்தருத் துடையார். (௫)

மெய்த்த வாகம விதிவழி வேதகா ரணரை
நித்தல் பூசனை புரிந்தெழு நியமமுஞ் செய்தே
யத்த ரன்பருக் கமுதுசெய் விப்பது முதலா
வெத்தி றத்தன பணிகளு மேற்றெதிர் செய்வார். (௬)

ஆய செய்கையி னமருநா ளாதிரை நாயின்
மேய பூசனை நியதியை விதியினுன் முடித்துத
னாய தொண்டனார் தொல்லே டயவந்தி யமர்ந்த
நாய னாரையு மருச்சனை புரிந்திட நயந்தார். (௭)

உறையு ளாகிய மனைநின்று மொருமையன் புற்ற
முறைமை யால்வரு பூசைக்கு முற்றவேண் டெவன
குறைவ றக்கொண்டு மனைவியார் தம்மொடுங் கூட
விறைவர் கோயில்வந் தெய்தின ரெல்லையி றவத்தோர். (௮)

அணைய வந்துபுக் கயவந்தி மேவிய வழதின்
றுணைம லர்க்கழ ரெழுதுபூ சனைசெயத் தொடங்கி
யினைய நின்றங்கு வேண்டெவ மனைவியா ரேந்த
வுணர்வின் மிக்கவ ருயர்ந்தவாச் சனைமுறை யுய்த்தார். (௯)

நீடு பூசனை நிரம்பியு மன்பினு னிரம்பார்
மாடு சூழ்புடை வலங்கொண்டு வணங்கிமுன் வழத்தித்
தேடு மாமறைப் பொருளினைத் தெளிவுற நோக்கி
நாடு மஞ்செழுத் துணர்வுற விருந்துமுன் னவின்றார். (௧௦)

தொலைவில் செய்தவத் தொண்டனார் சுருதியே முதலாக்
கலையி னுண்மையா மெழுத்தஞ்சங் கணிக்கின்ற காலே
நிலையி னின்றமுன் வழவிட நீண்டபொன் மேருச்
சிலையி னார்திரு மேனிமேல் விழுந்ததோர் சிலம்பி. (௧௧)

விழுந்த போதிலங் கயனின்ற மனைவியார் விரைவுற
நெழுந்த வச்சமோ டிளங்குழ வியில்விழுஞ் சிலம்பி
யொழிந்து நீங்கிட ஆதிமுன் றுமிப்பவர் போலப்
பொழிந்த வன்பினு லாதிமேற் றுமிந்தனர் போக. (௧௨)

பதைத்த செய்கையான் மனைவியார் முற்செயப் பத்தஞ்
சிதைக்கு மாதவத் திருமறை யவர்கண்டு தங்கண்
புதைத்து மற்றிது செய்ததென் பொறியிலா யென்னச்
சுதைச்சி லம்பிமேல் விழஆதித் துமிந்தன னென்றார். (௧௩)

மனைவி யார்செய்த வன்பினை மனத்தினிற் கொள்ளார்
புணையு தான்மணி மார்பர்தம் பூசனைத் திறத்தி
லினைய செய்கையிங் கதுகித மாமென வெண்ணு
நினைவி னாலவர் தம்மைவிட் டகன்றிட நீப்பார். (௧௪)

மின்னெ டிஞ்சடை விமலர்மேல் விழுந்ததாற் சிலம்பி
தன்னை வேடுரு பரிசினாற் றவிர்ப்பது தவிர
முன்ன னைந்துவந் துதிவாய் நீர்ப்பட முயன்ற
புன்னை யானினித் துறந்தன னீங்கென வுரைத்தார்.

(௧௫)

மற்ற வேலையிற் கதிரவன் மலைமிசை மறைந்தா
னுற்ற வேவலின் மனைவியா ரொருவழி நீங்க
முற்ற வேண்டுவ பழுதுதீர் பூசனை முடித்துக்
கற்றை வேணியார் தொண்டருங் கடிமனை புகுந்தார்.

(௧௬)

அஞ்ச முள்ளமோ டவர்மருங் கணைவுற மாட்டார்
நஞ்ச முண்டவர் கோயிலி னங்கையா ரிருந்தார்
செஞ்சொ னன்மறைத் திருநீல நக்கர்தா மிரவு
பஞ்சின் மெல்லனைப் பள்ளியிற் பள்ளிகொள் கின்றார்.

(௧௭)

பள்ளி கொள்பொழு தயவந்திப் பரமர்தாக் கனலில்
வெள்ள நீர்ச்சடை யொடுகின்று மேனியைக் காட்டி
புள்ளம் வைத்தெமை யூதிமுன் று பிந்தபா லொழியக்
கொள்ளு மிப்புறஞ் சிலம்பியின் கொப்புளென் றருள்.

(௧௮)

கண்ட வப்பெருங் கனவினை நனவெனக் கருதித்
கொண்ட வச்சமோ டஞ்சலி குவித்துடன் விழித்துத்
தொண்ட னாத்தொழு தாடினார் பாடினார் துதித்தா
ரண்ட நாயகர் கருணையைப் போற்றினின் றழுதார்

(௧௯)

போது போயிருள் புலர்ந்திடக் கோயிலுட் புகுந்தே
யாதி நாயக ரயவந்தி யமர்ந்தவங் கணர்தம்
பாத மூலங்கள் பணிந்துவீழ்ந் தெழுந்துமுன் பரவி
மாத ராரையுக் கொண்டதம் மனையின்மீண் டனைத்தார்.

(௨௦)

பின்பு முன்னையிற் பெருகிய மகிழ்ச்சிவந் தெய்த
வின்பு றுந்திறத் தெல்லையில் பூசனை யியற்றி
யன்பு மேம்படு மடியவர் பிகவனை வாரக்கு
முன்பு போலவர் வேண்டுவ விருப்புடன் முடிப்பார்.

(௨௧)

அன்ன தன்மையி னமர்ந்தினி தொழுகுமந் நாளின்
மன்னு பூந்தராய் வருமறைப் பிள்ளையார் பெருமை
பன்னி வையகம் போற்றிட மற்றவர் பாதஞ்
சென்னி வைத்துடன் சேர்வுறம் விருப்பினிற் றிறந்தார்.

(௨௨)

பண்பு மேம்படு நிலைமையார் பயிலுமப பருவ
மண்பெ ருந்தவப் பயன்பெற மருவுந் பதிகள்
விண்பி றங்குநீர் வேணியார் தமைத்தொழ வணைவார்
சண்பை மன்னருஞ் சாத்தமங் கையில்வந்து சார்ந்தார்.

(௨௩)

நீடு சீர்த்திரு நீலகண் டப்பெரும் பாணர்
தோடு லாங்குழல் வீறலியா ருடன்வரத் தொண்டர்
கூடு மப்பெருங் குழாத்தொடும் புகலியர் பெருமான்
மாடு வந்தமை கேட்டுள மகிழ்நீல நக்கர்.

(௨௪)

கேட்ட வப்பொழு தேபெரு மகிழ்ச்சியிற் கிளர்ந்து
தோட்ட லங்கலங் கொடிகளும் புனைந்துதோ ரணங்க
ண்டி னீண்டைக் காவண மிட்டுநற் சுற்றத்
தீட்ட முங்கொடி தாமுமுன் னெதிர்கொள வெழுந்தார். (௨௭)

சென்று பிள்ளையா ரெழுந்தரு ளுந்திருக் கூட்ட
மொன்றி யங்கெதிர் கொண்டெங் களிப்பினு லொருவா
றன்றி யாடியும் பாடியுந் தொழுதெழுந் தயர்வார்
பொன்ற யங்குரீண் மனையிடை புடன்கொடு புகுந்தார். (௨௮)

பிள்ளை யாரெழுந் தருளிய பெருமைக்குத் தங்க
வெள்ள மாகிய வழியவர் கூட்டமும் விரும்ப
வுள்ள மாதர வோங்கிட வோங்குசீர்க் காழி
வள்ள லாரைத்தம் மனையிடை யமுதுசெய் வித்தார். (௨௯)

அமுது செய்தபின் பகலவன் மேல்கட லணையக்
குமுத வாலியிற் குளிர்மதித் கதிரணை போதி
லிமய மங்கைதன் றிருமுலை யமுதுண்டா ரிரவுந்
தமது சீர்மனைத் தங்கிட வேண்டிவ சமைத்தார். (௩௦)

சீல மெய்த்திருத் தொண்டரோ டமுதுசெய் தருளி
ஞால முய்த்திட நாயகி யுடனம்பர் ண்ணுங்
கால முற்பெற வருதவ ரழைத்திடக் கடிது
நீல நக்கனா வந்தடி பணிந்துமுன் னின்றார். (௩௧)

நின்ற வன்பரை நீலகண் டப்பெரும் பாணர்க்
கின்று தங்கவோ ரிடங்கொடுத் தருளுவீ ரென்ன
நன்று மின்புற்று நடுமனை வேதியின் பாங்கர்ச
சென்று மற்றவர்க் கிடங்கொடுத் தனர்திரு மறையோர். (௩௨)

ஆங்கு வேதியி லறாதசெந் தீவலஞ் சுழிவுந்
ரோங்கி முன்னையி லொருபடித் தன்றியே யொளிரத்
தாங்கு தூலவர் மகிழ்வுறச் சகோடயாழ்த் தலைவர்
பாங்கு பாணியா ருடனரு ளாற்பள்ளி கொண்டார். (௩௩)

கங்கு விற்பள்ளி கொண்டபின் கவுணியர் தலைவ
ரங்கு நின்றெழுந் தருளுவா ரயவந்தி யமர்ந்த
திங்கள் சூடியை நீலநக் கரைச்சிறப் பித்தே
பொங்கு செந்தமிழ்த் திருப்பதிகத் தொடை புனைந்தார். (௩௪)

பதிக நாண்மலர் கொண்டதம் பிரான்கழல் பரவி
யதிக நண்பனை நீலநக் கருக்களித் தருளி
யெதிர்கொ ளும்பதி களிலெழுந் தருளினு ரென்றும்
புதிய செந்தமிழ்ப் பழமறை மொழிந்தபூ சுரனார். (௩௫)

பிள்ளை யாரெழுந் தருளவத் தொண்டர்தாம் பின்பு
தள்ள மன்புடன் கேண்மையுந் தவிர்ப்பில வெனினும்
வள்ள லார்திரு வருளினை வலியமாட் டாமை
புள்ள மங்குடன் போக்கிமீண் டொருவகை யிருந்தார். (௩௬)

மேவு காளிலவ் வேதியர் முன்புபோல் விரும்புந்
தாவில் பூசனை முதற்செய்கை தலைத்தலை சிறப்பச்
சேவின் மேலவர் மைந்தரான் திருமறைச் சிறுவர்
பூவடித் தலம் பொருந்திய வறிவொடும் பயின்றார்.

(௩௫)

சண்பை யாளியார் தாமெழுந் தருளுமெப் பதியு
நண்பு மேம்பட நாளிடைச் செலவிட்டு நண்ணி
வண்பெ ரும்புக ழுவருடன் பயின்றுவந் துறைந்தார்
திண்பெ ருந்தொண்ட ராகிய திருநீல நக்கர்.

(௩௬)

பெருகு காதலிற் பின்னெடு காண்முறை பிறங்க
வருபெ ருந்தவ மறையவர் வாழிசீ காழி
யொருவர் தந்திருக் கல்லியா ணத்தினி லுடனே
கிரும ணத்திறஞ் சேவித்து நம்பர்தாள் சேர்த்தார்.

(௩௭)

தருதொ ழிற்றிரு மறையவர் சாத்தமங் கையினில்
வருமு தற்பெருந் திருநீல நக்கர்தான் வணங்கி
யிருபி ரப்படை யந்தனை ரோறுயர்த் தவர்பா
லொருமை யுய்த்துணர் நபிரந்தி யார்தொழி லுரைப்பாம்.

(௩௮)

திருநீலநக்கநாயனூர்புராண முற்றிற்று

ஆக நிருவிருத்தம் - ௧, ௮௭().

நமிநந்தியடிகளுயரூர்புராணம்.

வையம் புரக்குந் தனிச்செங்கோல் வளவர் பொண்ணித் திருநாட்டுச்
செய்ய கமலத் தடம்பணையுஞ் செழுநீர்த் தடமும் புடைபுடைத்தாய்ப்
பொய்தீர் வாய்மை யருமறைதூல் புரிந்த சீலப் புகழ்தலை
லெய்தும் பெருமை யெண்டிகையு மேறா ரேமப் பேறாரால்.

(௧)

மாலை பயிலுந் தோரணங்கண் மருங்கு பயிலு மணிமறுகு
வேலை பயிலும் புனல்பருகு மேகம் பயிலு மாடங்கள்
சோலை பயிலுங் குளிர்த்தவருள் சுரும்பு பயிலு மரும்புகங்
காலை பயிலும் வேதவொலி கழுநீர் பயிலுஞ் செழுநீர்ச்செய்.

(௨)

பணையில் விளாந்த வெண்ணெல்லின் பரப்பின் மீது படச்செய்ய
துணர்மென் கமல மிடையிடையே சுடர்விட் டெழுந்து தோன்றுவன
புணர்வெண் புரிதூ லவரவேள்வித் களத்திற் புனைந்த வேதிகைமேன்
மணல்வெண் பரப்பி னிடையிடையே வளர்த்த செந்தீ மாணுமால்.

(௩)

பெருமை விளங்கு மப்பதியிற் பேணு நீற்றுச் சைவநெறி
யொருமை வழிவா முந்தணர்த் தமோங்கு குலத்தி னுள் வந்தா
ரிருமை புலகு மீசர்கழ லிறைஞ்சி யேத்தப் பெற்றதவத்
தருமை புரிவார் நமிநந்தி யடிக ளென்பா ராயினார்.

(௪)

வாய்மை மறைதூந் சீலத்தால் வளர்க்குஞ் செந்தீ யெனத்தருவார்
தூய்மைத் திருநீற் றடைவேமெய்ப் பொருளென் றறியுந் துணிவினார்
சாம் கண்டர் செய்யகழந் றலைப்பட் டொழுஞ் தன்மைநிலை
பாடம் விரவும் பகலுமுணர் வொழியா லின்ப மெய்தினார்.

(௫)

அவ்வூர் நின்றுத் திருவாரு ரதனை யடைவா ரடியார்மேல்
வெவ்வு நகற்றும் பெருமான்நன் விரைஞ்ஞ் மலர்த்தான் பணிவுறுத
வெவ்வு தியமு மெனக்கொள்ளு மெண்ண முடையார் பலநாளுந்
தெவ்வு ரெரித்த வரைச்சிலையார் திருப்பா தங்கள் வணங்கினார். (௬)

செம்பொற் புற்றின் மாணிக்கச் செழுஞ்சோ தியைநேர் தொழுஞ்சீவந்
தம்பற் றுகநீனைத் தணைந்து தாழ்ந்து பணிந்து வாழ்ந்துபோந்
தம்பொற் புரிசைத் திருமுனி லீணைவார் பாங்கோ ரரனெறியி
னம்பர்க் கிடமாய் கோயிலினுட் புக்கு வணங்க நண்ணினார். (௭)

நண்ணி யிறைஞ்சி யன்பினு னயப்புற் றெழுந்த காதலுட்
னண்ண லாரைப் பணிந்தெழுவா ரடுத்த நிலைமைக் குறிப்பினுந்
பண்ணுந் தொண்டின் பாங்குபல பயின்று பரவி விரவுவா
ரெண்ணி நீப மேற்றுவதற் கெடுத்த கருத்தி னிசைந்தெழுந்தார். (௮)

எழுந்த பொழுது பகற்பொழுதங் கிறங்கு மாலெ யெய்துதலுஞ்
செழுந்தண் பதியி னிடையப்பாற் செல்லிற் செல்லும் பொழுதென்ன
வொழிந்தங் கணைந்தோர் மனையில்விளக் குறுநெய் வேண்டி யுன்புகலு
மழிந்த நிலைமை யமணர்மனை யாயிற் றங்க ணவருரைப்பார். (௯)

கையில் விளங்கு கனலுடையார் தமக்கு விளக்கு மிகக்காணு
நெய்யிங் கில்லை விளக்கெரிப்பீ ராகி, னீரை முகந்தெரித்தல்
செய்யு மென்று திருத்தொண்டர்க் குரைத்தார் தெளியா தொருபொருளைப்
பொய்யு மெய்யு மாமென்னும் பொருண்மேற் கொள்ளும் புரைநெறியார். (௧௦)

அருகர் மதியா துரைத்தவுரை யாற்ற ராகி யப்பொழுதே
பெருக மனத்தில் வருத்தமுடன் பெயர்ந்து போந்து பிறையணிந்த
முருகு விரியு மலர்க்கொன்றை முடியார் கோயின் முன்னெய்தி
யுருகு மன்பர் பணிந்துவிழ வொருவாக் கெழுந்த துயர்விசம்பில். (௧௧)

வந்த கவலை மாற்றுமினி மாறு விளக்குப் பணிமாற
விந்த மருங்கிற் றுளத்துநீர் முகந்து கொடுவந் தேற்றமென
வந்தி மதிய மணிந்தபிரா னருளா லெழுந்த மொழிகேளாச்
சிந்தை மகிழ்ந்து நயிந்தி யடிகள் செய்வ தறிந்திலரால். (௧௨)

சென்னி மிசைநீர் தரித்தபிரா னருளே சிந்தை செய்தெழுவார்
நன்னீர்ப் பொய்கை நடுப்புக்கு நாதர் நாம நவின்றேத்தி
யநீர் முகந்து கொண்டேறி யப்பர் கோயி லடைந்தகலுண்
முநீ ருலக மதிசயிப்ப முறுக்குந் திரிமே னீர்வார்த்தார். (௧௩)

சோதி விளக்கொன் றேற்றுதலுஞ் சுடர்விட் டெழுந்த ததுநோக்கி
யாதி முதல்வ ரரனெறியார் கோயில டையவிளக் கேற்றி
யேத நீனைந்த வருகந்த ரெதிரே முதிருங் களிப்பினுட்
தை ரருளாற் றிருவிளக்கு நீரா லெரித்தார் நாடறிய. (௧௪)

நிறையும் பரிசு திருவிளக்கு விடியு மளவு நின்றெறியக்
குறையும் தகனி களுக்கெல்லாக் கொள்ள வேண்டு நீர்வார்த்து
மறையின் பொருளை யருச்சிக்கு மனையி னியதி வழுவாம
லுறையும் பதியி னவ்விரவே யணைவார் பணிவுற் றெருப்பட்டார். (௧௫)

இரவு சென்று தம்பதியிலெய்தி மனைபுகக் கென்றும்போல்
விரவி நியமத் தொழின்முறையே விமலர் தம்மை யருச்சித்துப்
பரவி யழுது செய்தருளிப் பள்ளி கொண்டு புலர்கால
யரவ மணிவார் பூசையமைத் தாரூர் நகரின் மீண்டணந்தார்.

(௧௬)

வந்து வணங்கி யரனெறியார் மகிழும் கோயில் வலக்கொண்டு
சிந்தை மகிழப் பணிந்தெழுந்து புறம்பு முள்ளூர் திருப்பணிகண்
முந்த முயன்று பகலெல்லா முறையே செய்து மறையவனா
ரந்தி யமைத்த வரியவினக் கெங்கு மேற்றி யடிபணிவார்.

(௧௭)

பண்டு போலப் பலநாளும் பயிலும் பணிசெய் தவரொழுகத்
தண்டி யடிக ளாலமணர் கலக்கம் விளைந்து சார்விலமண்
குண்ட ரழிய வேழமலகுங் குலவும் பெருமை நிலவியதா
லண்டர் பெருமான் ரெண்டடர்கழ லமரர் பணியு மணியாரூர்.

(௧௮)

நாத மறைதேர் நமிநந்தி யடிக ளார்நற் ரெண்டாகப்
பூத நாதர் புற்றிடக்கொள் புனிதர்க் கழுது படிமுதலா
நீதி வளவன் ருன்வேண்டு நிபந்தம் பலவு மரியணையின்
மீது திகழ விருந்தமைத்தான் வேதா கமநூல் விதிவிளங்க.

(௧௯)

வென்றி விடையார் மதிச்சடையார் வீதி விடங்கப் பெருமாடா
மென்றுத் திருவா ரூராளு மியல்பின் முறைமைத் திருவிளையாட்
டொன்றுஞ் செயலும் பங்குனியுத் தரமார் திருநா ளுயர்சிற்ப்பு
நின்று விண்ணப் பஞ்செய்த படிசெய் தருளு நிலைபெற்றார்.

(௨௦)

இன்ன பரிசு திருப்பணிகள் பலவுஞ் செய்தே யேழ்மலகு
மன்னும் பெருமைத் திருவாரூர் மன்ன ரடியார் வழிநிற்பா
ரன்ன வண்ணத் திருவிளையாட் டாடி யருள வெந்நாளு
நன்மை பெருக நமிநந்தி யடிக டொழுதார் நாமுய்ய.

(௨௧)

தேவர் பெருமா னெழுச்சிதிரு மணலிக் கொருநா ளெழுந்தருள
யாவ ரென்னு துடன்சேவித் தெல்லாக் குலத்தி லுள்ளோரு
மேவ வன்பர் தாமுமுடன் சேவித் தணைந்து விண்ணவாந்
காவ லாள ரோலக்க மங்கே கண்டு களிப்புற்றார்.

(௨௨)

பொழுது வைகச் சேவித்துப் புனிதர் மீண்டுங் கோயில்புகத்
தொழுது தம்மூர் மருங்கணைந்து தூய மனைபுட் புகுதாதே
யிழுது யிருஞ்சே ரிரவுபுறந் கடையிற் றுயில வில்லத்து
முழுதுத் தருமம் புரிமனையார் வந்துட் புகுத மொழிகின்றார்.

(௨௩)

திங்கண் முடியார் பூசனைகண் முடித்துச் செய்யுங் கடன்முறையா
லங்கி தனைவேட் டமுதுசெய்து பள்ளி கொள்வீ ரெனவவர்க்குத்
தங்கள் பெருமான் றிருமணலிக் கெழுச்சி சேவித் துடனண்ண
வெங்கு மெல்லா ரும்போத விழிவு தொடக்கிற் றெனையென்று.

(௨௪)

ஆத லாலே குளித்தடித்த னாய்மை செய்தே யகம்புகுந்து
வேத நாதர் பூசையினைத் தொடங்க வேண்டு மதற்குநீ
சீத நன்னீர் முதலான கொண்டிங் கணைவா யெனச்செப்பக்
கசுதன் மனையார் தாமுமவை கொணரு மதற்குக் கடிதனைந்தார்.

(௨௫)

ஆய பொழுது தம்பெருமா னருளா லேயோ மேனியினி
லேபு மசைவி னயர்வாலோ வறியோ மிறையுந் தாழாதே
மேய வழக்கம் வந்தணைய விண்ணோர் பெருமான் கழனினைந்து
னய வன்பர் துயில்கொண்டார் துயிலும் பொழுது கனவின்னன்.

(உக)

மேன்மை விளங்குந் திருவாரூர் வீதி விடங்கப் பெருமாடா
மான வன்பர் பூசனைக்கு வருவார் போல வந்தருளி
ஞான மறையோ யாரூரிற் பிறந்தா ரெல்லா நங்கணங்க
ளான பரிசு காண்பாயென் றருளிச் செய்தங் கெதிரகன்றார்.

(உ௭)

ஆதி தேவ ரெழுந்தருள வுணர்ந்தா ரிரவார்ச் சனைசெய்யா
தேத நினைந்தே னெனவஞ்சி யெழுந்த படியே வழிபட்டு
மாத ரார்க்கும் புகுந்தபடி மொழிந்து விடியல் விரைவோடு
நாத னுர்தர் திருவாரூர் புகுத வெதிரந் நகர்காண்பார்.

(உ௮)

தெய்வப் பெருமா டிருவாரூர்ப் பிறந்து வாழ்வா ரெல்லாரு
மைவைத் தனைய மணிகண்டர் வடிவே யாகிப் பெருகொளியா
மொய்வைத் தமர்த மேனியராம் பரிசு கண்டு முடிசுவித்த
கைவைத் தஞ்சி யவனியிசை விழுந்து பணிந்து களிசிறந்தார்.

(உ௯)

படிவ மாற்றிப் பழம்படியே நிகழ்வுக் கண்டு பரமர்பா
வடியென் பிழையப் பொறுத்தருள வேண்டு மென்று பணிந்தருளாற்
குடியுந் திருவா ரூரகத்துப் புகுந்து வாழ்வார் குவலயத்து
செடிது பெருகுந் திருத்தொண்டி நிகழ்ச் செய்து நிலவுவார்.

(உ௦)

நீறு புனைவா ரடியார்க்கு நெடுநா ணியதி யாகவே
வேறு வேறு வேண்டுவன வெல்லாஞ் செய்து மேயுதலா
லேறு சிறப்பின் மணிப்புற்றி லிருந்தார் தொண்டர்க் காணியெனும்
பேறு திருநா வுக்கரசர் விளம்பப் பெற்ற பெருமையினர்.

(உ௧)

இன்ன வகையாற் றிருப்பணிக ளெல்லா வுலகுந் தொழச்செய்து
நன்மை பெருகு நமிநந்தி யடிக ணயமார் திருவீதிச்
சென்னி மதியுந் திருந்தியு மலைய வருவார் திருவாரூர்
மன்னர் பாத நீழன்மிகும் வளர்பொற் சோதி மன்னினர்.

(உ௨)

நாட்டா ரறிய முன்னா னன்னா ஞலத்த வைம்படைபின்
பூட்டார் மாற்பிற் சிறியமறைப் புதல்வன் நனைப் புக்கொளியூர்த்
தாட்டா மரையின் மலிவென்கட் டனிமா முதலை வாய்நின்று
மீட்டார் கழல்க ணினைவாரை மீளா வழியின் மீட்பனவே.

(உ௩)

நமிநந்தியடிகளுயனாபுராண முற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம் - ௧,௩௦௩.

முதற்காண்ட முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இரண்டாங்காண்டம்.

ஆறுவது

வம்பருவரிவண்டுச் சருக்கம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

வேதநெறி தழைத்தோங்க மிகுசைவத் துறைவிளங்கப்
பூதபரம் பரைபொலியப் புனிதவாய் மலர்ந்தமுத
சீதவள வயற்புகலித் திருஞான சம்பந்தர்
பாதமலர் தலைக்கொண்டு திருத்தொண்டு பரவுவாம்.

(க)

சென்னிவளர் மதியணிந்த சிலம்பணிசே வடியார்த்
மன்னியசை வத்துறையின் வழிவந்த குழுவளவர்
பொன்னிவளர் தருநாடு பொலிவெய்த நிலவியதாற்
கன்னிமதின் மருங்குமுகி நெருங்குகழு மலமுதூர்.

(உ)

அப்பதிதா னந்தணர்தங் கிடைகளரு மறைமுறையே
செப்புமொலி வளர்பூகச் செழுஞ்சோலை புறஞ்சூழ
வொப்பினக் ரோங்குதலா லுக்கக்கடைநா ளன்றியே
யெப்பொழுதுங் கடன்மேலே மிதப்பதென விசைந்துளதால்.

(ஈ)

அரியயனே முதலமர ரடங்கவெழும் வெள்ளங்கள்
விரிசுடர்மா மணிப்பதண மீதெறிந்த திரைவரைகள்
புரிசைமுதல் புறஞ்சூழ்வ பொங்கோதங் கடைநாளில்
வரியரவ மந்தரஞ்சூழ் வடம்போல வயங்குமால்.

(ஐ)

வளம்பயிலும் புறம்பணைப்பால் வாசப்பா சடைமிடைந்த
தனம்பொலியும் புனற்செந்தா மரைச்செவ்வித் தடமலரார்
கனம்பயினீர்க் கடன்மலர்வ தொருபரிதி யெனக்கருதி
யினம்பரிதி பலமலர்ந்தாற் போல்பவுள விலஞ்சிபல.

(ஓ)

உளங்கொண்மறை வேதியாத மோமன மத்திரவு
கிளர்ந்ததிரு நீற்றொளியிற் கெழுமியநண் பகலீமலர்
தளந்தறியாப் பல்லாழி யாற்றுதலா லகலிடத்து
விளங்கியவம் மூனர்க்கு வேறிரவும் பகலுமிகை.

(சு)

பரந்தவிள வயற்செய்ய பங்கயமாம் பொங்கெரியில்
வரம்பில்வளர் தேமாவின் கனிகிழிந்த மதுறுநெய்
நிரந்தரீ ளிலைக்கடையா லொழுருதலா னெடிதவ்வூர்
மரங்களுமா குதிவேட்குத் தகையவென மணந்துளதால்.

(எ)

வேலையழற் கதிர்படிந்த வியன்கங்குல் வெண்மதியஞ்
சோலெதொறு துழைந்துபுறப் படும்பொழுது துதைந்தமலர்ப்
பாலிணந்து மதுத்தோய்ந்து தாதனைந்து பயின்றந்தி
மாலையெழுஞ் செவ்வொளிய மதியம்போல் வதியுமால்.

(அ)

காமர்திருப் பதியதன்கண் வேதியர்போற் கடிக்கமூற்
தாமரையும் புல்லிதமூற் தயங்கியநூ லுந்தாங்கித்
னாமருநண் கெளணிந்து துவிரகண் ணீர்ததும்பித்
தேமருமென் சுரும்பிசையாற் செழுஞ்சாமம் பாடுமால்.

(க)

புனைவார்பொற் குழையசையப் பூந்தானே பின்போக்கி
வினைவாய்ந்த தழல்வேதி மெழுக்குறவெண் சுதையொழுக்குங்
கனைவான முகிற்கூந்தற் கதிர்செய்வட மீன்கற்பின்
மனைவாழ்க்கைக் குலமகளிர் வளம்பொலிவ மாடங்கள்.

(க௦)

வேள்விபுரி சடங்கதனை விளையாட்டுப் பண்ணெதொறும்
பூழியுற வகுத்தமைத்துப் பொன்புனைகிங் கினியொலிப்ப
வாழிமணிச் சிறுதேநூர் தவ்விரதப் பொடியாடும்
வாழிவளர் மறைச்சிறார் நெருங்கியுள மணிமறுகு.

(க௧)

விசெடர்நீண் மணிமறுகின் வெண்சுதைமா ளிகைமேகந்
தொடுகுடி நாகிதொறுந் தொடுத்தகொடி சூழ்கங்கு
ஹெவெனுநாண் மலரலர வுறுபகலிற் பலநிறத்தா
னெடுவிசம்பு தளிர்ப்பதென நெருங்கியுள மருங்கெல்லாம்.

(க௨)

மடையெங்கு மணிக்குப்பை வயலெங்குங் கயல்வெள்ளம்
புடையெங்கு மலர்ப்பிறங்கல் புறமெங்கு மகப்பொலிவு
கிடையெங்குங் கலைச்சூழல் கிளர்வெங்கு முரலளிக
ளிடையெங்கு முனிவர்குழா மெயிலெங்கும் பயிலெழிலி.

(க௩)

பிரமபுரம் வேணுபுரம் பெரும்புகலி வெங்குருநீர்ப்
பொருவிறிருத் தோணிபுரம் பூந்தராய் சிரபுரமுன்
வருபுறவஞ் சண்பைநகர் வளர்காழி கொச்சையம்
பரவுதிருக் கழுமலமாம் பன்னிரண்டு திருப்பெயர்த்தால்.

(க௪)

அப்பதியி னந்தணர்தங் குடிமுதல்வ ராசின்மறை
கைப்படுத்த லீலத்துக் கவுணியர்கோத் திரம்விளங்கச்
செப்புநெறி வழிவந்தார் சிவபாத விருதயரென்
றிப்புவிவா முத்தவஞ்செ யியல்பினு ருளராநார்.

(க௫)

மற்றவர்தந் திருமீனையார் வாய்த்மறை மரபின்வரு
பெற்றியினு ரெவ்வுலகும் பெற்றகரிய பெருமையினர்
பொற்புடைய பகவதியா ரெனப்போற்றும் பெயருடையார்
கற்புமேம் படுகிறப்பாற் கணவனார் கருத்தமைந்தார்.

(௧௧)

மரபிரண்டுஞ் சைவநெறி வழிவந்த கேண்மையரா
யரவணிந்த சடைமுடியா ரடியலா லறியாது
பரவுதரு நீற்றன்பு பாலிக்குந் தன்மையராய்
விரவுமறை மனைவாழ்க்கை வியப்பெய்த மேவுகான்.

(௧௨)

மேதினியேற் சமண்கையர் சாக்கியர்தம் பொயம்பிசுத்தே
யாகியரு மறைவழக்க மருகியர னடியார்பாற்
பூதிரா தனவிளக்கம் போற்றல்பெறு தொழியக்கண்
டேதமில்சீர்ச் சிவபாத விருதயர்தா மிடருழந்தார்.

(௧௩)

மனையறத்தி லின்பமுறு மகப்பெறுவான் விரும்புவா
ரனையநிலை தலைநின்றே யாடியசே வடிக்கமல
நிலைவுறமுன் பரசமய நிராகரித்து நீரூக்கும்
புனைமணிப்பூண் காதலனைப் பெறப்போற்றும் தவம்புரிந்தார்.

(௧௪)

பெருத்தெழுமன் பாற்பெரிய நாச்சியா ருடன்புகலித்
திருத்தோணி வீற்றிருந்தார் சேவடிக்கீழ் வழிபட்டுக்
கருத்துமுடிந் திடப்பரவுங் காதலியார் மணிவயிற்றி
லுருத்தெரிய வரும்பெரும்பே றுலகூய் வுளதாக.

(௧௫)

ஆளுடையா ளுடன்றோணி யமர்ந்தபிரா னருள்போற்றி
முருமகிழ்ச் சியிற்றங்கண் முதன்மறைதான் முறைச்சடங்கு
நாளுடைய வீரைந்து திங்களினு நலஞ்சிறப்பக்
கேளிருடன் செயல்புரிந்து பெரிதிற்பங் கிளர்வுறுநான்.

(௧௬)

அருக்கன்முதற் கோளனைத்து மழகியவுச சங்களிலே
பெருக்கவலி யுடனிற்கப் பேணியநல் லோரையெழத்
திருக்கிளரு மாதிரைநாட் டிசைவிளங்கப் பரசமயத்
தருக்கொழியச் சைவமுதல் வைதிகமுந் தழைத்தோங்க.

(௧௭)

தொண்டர்மனங் களிசிறப்பத் தாய்திரு நீற்றினெறி
யெண்டிசையுந் தனிநடப்ப வேழாலகங் களிதூங்க
வண்டர்குல மகிசயிப்ப வந்தணரா குகிபெருக
வண்டமிழ்செய் தவநிரம்ப மாதவத்தோர் செயல்வாய்ப்ப.

(௧௮)

திசையனைத்தின் பெருமையெலாந் தென்றிசையே வென்றேற
மிசையுலகும் பிறவுலகு மேதினியே தனிவெல்ல
வசைவில்செழுந் தமிழ்வழக்கே யயல்வழக்கின் றுறைவெல்ல
விசைமுழுது மெய்யறிவு மிடங்கொள்ளு நிலபெருக.

(௧௯)

தாளுடைய படைப்பென்னுந் தொழிற்றன்மை தலைமைபெற
நாளுடைய நிகழ்கால மெதிர்கால நவைநீங்க
வாளுடைய மணிவீதி வளர்காழிப் பதிவாழ
வாளுடைய திருத்தோணி யமர்ந்தபிரா னருள்பெருக.

(௨௦)

அவம்பெருக்கும் புல்லறிவி நமண்முதலாம் பரசமயப்
பவம்பெருக்கும் புரைநெறிகள் பாழ்படநல் னூழிதொறுந்
தவம்பெருக்குஞ் சண்பையிலே தாவில்சரா சரங்கனெலாஞ்
சிவம்பெருக்கும் பின்னையார் திருவவதா ரஞ்செய்தார். (௨௬)

வேறு.

அப்பொழுது பொற்புறு திருக்கழு மலத்தோ
ரெப்பெயரி னோருமய வெய்துயிடை யின்றி
மெய்ப்படு மயிர்ப்புளக மேலியறி யாமே
யொப்பில்களி கூர்வதொ ருவப்புற வுரைப்பார். (௨௭)

சிவனரு ளெனப்பெருகு சித்தமகிழ் தன்மை
யிவணிது நமக்குவர வெய்தியதெ னென்பார்
கவுணியர் குலத்தினொரு காதல னுதித்தா
னவன்வரு நிமித்தமிது வென்றதி சயித்தார். (௨௮)

பூமுகை யவிழ்ந்துமண மேவுபொழி லெங்குந்
தேமருவு தாதொடு துதைத்த திசையெல்லாந்
நாமருவு சோதிவிரி யத்துக ளடக்கி
மாமலய மாருதமும் வந்தசையு மன்றே. (௨௯)

மேலையிமை யோர்களும் விருப்பொடு கரப்பிற்
சோலைமலர் போலமலர் மாமழை சொரிந்தே
ஞாலமிசை வந்துவளர் காழிநகர் மேவுஞ்
சீலமறை யோர்களுட னோமவின செய்தார். (௩௦)

பூதகண நாதர்புவி வாழவருள் செய்த
நாதனரு ளின்பெருமை கண்டுநல முய்ப்பா
ரோதுமறை யோர்பிறி துரைத்திடினு மோவா
வேதமொழி யாலொலி விளங்கியெழு மெங்கும். (௩௧)

பயன்றருவ பஃறருவும் வல்லிகளு மல்கித்
தயங்குபுன லுந்தெளிவு தண்மையுட னண்ணும்
வயங்கொளி விசம்புமலி னங்கழியு மாரு
நயம்புரிவ புள்ளொலிக ணல்லதிசை யெல்லாம். (௩௨)

அங்கண்விழ விற்பெருகு சண்பையகன் மூதூர்ச்
சங்கபட கங்கருவி தாரைமுத லான
வெங்கணு மியற்றுபவ ரின்றியு மியம்பு
மங்கல முழக்கொலி மலிந்தமறு கெல்லாம். (௩௩)

இரும்புவன மித்தகைமை யெய்தவவர் தம்மைத்
தருங்குல மறைத்தலைவர் தம்பவன முன்றிற்
பெருங்களி வியப்பொடு பிரானருளி னாலே
யருந்திரு மகப்பெற வுணந்தவணி செய்வார். (௩௪)

காதல்புரி சிந்தைமகி முக்களி சிறப்பார்
மீதணியு நெய்யணி விழாவொடு திளைப்பார்
குதகிழ் மங்கல வினைத்துழனி பொங்கச்
சாதக முறைப்பல சடங்குவினை செய்வார். (௩௫)

மாமறை விழுக்குல மடந்தையர்க டம்மிற்
ருமுறு மகிழ்ச்சியொடு சாயன்மயி லென்னத்
தூமணி விளக்கொடு சடர்க்குழைகண் மின்னக்
காமர்திரு மாளிகை கவின்பொலிவு செய்வார். (௩௬)

சுண்ணமொடு தண்மலர் துதைத்ததுகள் வீசி
புண்ணிறை விருப்பினுட னேகைபுரை செய்வார்
வெண்முளைய பாலிகைகள் வேதிதொ றும் வைப்பார்
புண்ணிய நறும்புனல்கொள் பொற்குட நிரைப்பார். (௩௭)

செம்பொன்முத லானபல தானவினை செய்வார்
நம்பரடி யாரமுது செய்யநல முழப்பார்
வம்பலர் நறுந்தொடையல் வண்டொடு தொடுப்பார்
நிம்பமுத லானகடி நீடுவினை செய்வார். (௩௮)

ஐயவி யுடன்பல வமைத்தபுகை யாலு
நெய்யகி நறுங்குறை நிறைத்தபுகை யாலும்
வெய்யதழ லாகுதி விழுப்புகையி னாலுந்
தெய்வமண நாவரு செய்தொழில் விளைப்பார். (௩௯)

ஆயபல செய்தொழில்க ளன்றுமுதல் விண்ணோர்
நாயக னருட்பெருமை கூறுநல மெய்தத்
தூயதிரு மாமறை தொடர்ந்தநடை தூலின்
மேயவிதி யையிரு தினத்தினும் விளைத்தார். (௪௦)

நாமகர ணத்தழகு நாள்பெற நிறுத்திச்
சேமவுத யப்பரிதி யிற்றிகழ் பிரானைத்
தாமரை மிசைத்தனி முதற்குழவி யென்னத்
தூமணி நிரைத்தணிசெய் தொட்டிலமர் வித்தார். (௪௧)

பெருமலை பயந்தகொடி பேணுமலை யின்பா
லருமறை குழைத்தமுது செய்தருளு வாரைத்
தருமிறைவி யார்பரமர் தாள்பரவு மன்பே
திருமலை சுரந்தமுது செய்தருளு வித்தார். (௪௨)

ஆறுலவு செய்யசடை யையரரு ளாலே
பேறுலகி னுக்கென வரும்பெரி யவர்க்கு
வேறுபல காப்புமிகை யென்றவை விரும்பார்
நீறுதிரு நெற்றியி னிறுத்திறை வித்தார். (௪௩)

வேறு.

தாயர்திரு மடித்தலத்துந் தயங்குமணித் தவிசினிலுந்
தூயசுடர்த் தொட்டிலினுந் தூங்குமலர்ச் சயனத்துந்
சேயபொருட் டிருமறைபுந் தீர்த்தமிழுந் சிறக்கவரு
நாயகனைத் தாலாட்டு நலம்பலபா ராட்டினார். (௪௪)

வருமுறைமைப் பருவத்தின் வளர்புகலிப் பிள்ளையர்
ரருமறைக டிலையெடுப்ப வாண்டதிரு முடியெடுத்துப்
பெருமழுவர் தொண்டல்லாந் பிறிதிகையோ மென்பார்போற்
நிருமுகமன் டலமையைச் செந்நீரை யாடினார். (௪௫)

நாமநியோம் பரசமய முலகிலெதிர் நாடாது
போமகல வெனவங்கை தட்டுவதும் புனிதன்பார்
காமருதா எம்பெறுதற் கொற்றுவதுங் காட்டுவபோற்
றாமரைச்செங் கைகளினுற் சப்பாணி கொட்டினார். (௪௬)

விதிவறு படுமவேற்றுச் சமயங்க ளிடைவிழுந்து
கதிதவழ விருவிசம்பு நிறைந்தகடி வாரக்கை
நதிதவழுஞ் சடைமுடியார் ஞானமளித் திடவுரியார்
மதிதவழ்மா ளிகைமுன்றின் மருங்குதவழ்ந் தருளினார். (௪௭)

சூழவரும் பெருஞ்சுற்றத் தோகையருந் தாதியருங்
காழியர்தஞ் சீராட்டே கவுணியர்கற் பகமேயென்
றேழிசையும் பலகலைபு மெவ்வுலகுந் தனித்தனியே
வாழ்வரு மவர்தம்மை வருகவரு கெனவழைப்ப. (௪௮)

திருநகையா லழைத்தவர்தஞ் செழுமுகங்கண் மலர்வித்தும்
வருமகிழ்வு தலைசிறப்ப மற்றவர்மேற் செலவுகைத்து
முருகிமனங் கரைந்தலைய வுடனணைந்து தழுவிபுமுன்
பெருகியவின் புறவளித்தார் பெரும்புகலிப் பிளையார். (௪௯)

வளர்பருவ முறையாண்டு வருவதன்முன் மலர்வரிவண்
டுளர்கருமென் சுருட்டுஞ்சி யுடனலையச் சென்று
கிளரொலிகிங் கிணியெடுப்பக் கீழ்மைநெறிச் சமயங்க
டளர்நடையிட்டறத்தாமுந் தளர்நடையிட்டருளினார். (௫௦)

தாதியர்தங் கைப்பற்றித் தளர்நடையி னனைசொழிந்து
சோதியணி மணிச்சதங்கை தொடுத்தவடம் புடைகுழ்ந்த
பாதமலர் நிலம்பொருந்தப் பருவமுறை யாண்டொன்றின்
மீதணைய நடந்தருளி விளையாடத் தொடங்கினார். (௫௧)

சிறுமணித்தேர் தொடர்ந்துருட்டிச் செழுமணந்திற் றில்களிழைக்கு
நறுநுதற்பே தையர்மருங்கு நடந்தோடி யடர்ந்தழித்துங்
குறுவியர்ப்புத் துளியரும்பக் கொழும்பொடியா டியகோல
மறுகிடைப் பேரொளிபரப்ப வந்துவளர்ந் தருளினார். (௫௨)

மங்கையோ டுடனாகி வளர்தோணி வீற்றிருந்த
திங்கள்சேர் சடையார்தந் திருவருட்குச் செய்தவத்தி
னக்குரம்போல் வளர்ந்தருளி யருமறையோ டுலகுய்ய
வெங்கள்பிரா னீராண்டின் மேலோராண் டெய்துதலும். (௫௩)

நாவாண்ட பலகலை நாமகரு நலஞ்சிறப்பப்
பூவாண்ட திருமகளும் புண்ணியமும் பொலிவெய்தச்
சேவாண்ட கொடியவர்தஞ் சிரபுரத்துச் சிறுவருக்கு
மூவாண்டி னுலகுய்ய றிகழ்ந்ததனை மொழிகின்றேன். (௫௪)

பண்டுதிரு வடிமறவாப் பான்மையோர் தமைப்பரமர்
மண்டுதவ மறைக்குலத்தோர் வழிபாட்டி னளித்தருளத்
தொண்டினிலை தரவருவார் தொடர்ந்தபிரி வுணர்வொருகாற்
கொண்டெழலும் வெருக்கொண்டாற் போலமுகர் குறிப்பயலாய். (௫௫)

மேதகைய விந்நாளின் வேறெருநாள் வேதவிதி
நீதிமுறைச் சடங்குநெறி முடிப்பதற்கு நீராடத்
தானையார் போம்பொழுது தம்பெருமா னருள்கூடச்
சோதிமணி மனைமுன்றிற் றொடர்ந்தழுது பின்சென்றார். (௫௬)

பின்சென்ற பின்னையார் தமைநோக்கிப் பெருந்தவத்தோர்
முன்செல்கை தனையொழிந்து முனிவார்போல் விலக்குதலு
மின்செய்பொலங் கிங்கினிக்கால் கொட்டியவர் மீளாமை
யுன்செய்கை யிதுவாகிற் போதென்றங் குடன்சென்றார். (௫௭)

கடையுத்திற் றனிவெள்ளம் பலவிரிக்குங் கருப்பம்போன்
றிடையறுப் பெருந்தீர்த்த மெவற்றினுக்கும் பிறப்பிடமாய்
விடையுயர்த்தார் திருத்தோணிப் பற்றுவிடா மேன்மையதாந்
தடமதனிற் றுறையணந்தார் தருமத்தின் றலேகின்றார். (௫௮)

பின்னையார் தமைக்கரையில் வைத்துத்தாம் பிரிவஞ்சித்
தெள்ளுநீர் புகமாட்டார் தேவியொடுந் திருத்தோணி
வள்ளலா ரிருந்தாரை யெதிர்வணங்கி மணிவாவி
யுள்ளிழிந்து புனல்புக்கா ருலகூய்ய மகப்பெற்றார். (௫௯)

நீராடித் தருப்பித்து நியமங்கள் பலசெய்வார்
சீராடுந் திருமகனார் காண்பதன்முன் செய்ததற்பி
றூராத விருப்பினு லகமருடம் படியநீர்
போரது மூழ்கினார் பெருங்காவல் பெற்றாராய். (௬௦)

மறைமுனிவர் மூழ்குதலு மற்றவர்தம் மைக்காணு
றிறைதரியா ரெனுநிலைமை தலைக்கீடா வீசர்கழன்
முறைபுரிந்த முன்னுணர்வு மூளவழத் தொடங்கினார்
நிறைபுனல்வா விக்கரையி னின்றருளும் பின்னையார். (௬௧)

கண்மலர்க ணீர்ததும்பக் கைமலர்க ளாற்பிசைந்து
வண்ணமலர்ச் செங்கனிவாய் மணியதரம் புடைதுடிப்ப
வெண்ணின்மறை யொலிபெருக வெவ்வுயிருங் குதாக்கலிப்பப்
புண்ணியக்கன் றனையவர்தாம் பொருடியழு தருளினார். (௬௨)

மெய்ம்மேற்கண் டெளிபளிப்ப வேறெங்கும் பார்த்தழுவார்
தம்மேலைச் சார்புணர்ந்தோ சாரும்பின் னைமைதானே
செம்மேனி வெண்ணீற்றார் திருத்தோணிச் சிகரம்பார்த்
தம்மேயப் பாவென்றென் றழைத்தருளி யழுதருள. (௬௩)

அந்நிலையிற் றிருத்தோணி வீற்றிருந்தா ரருணைக்கான்
முன்னிலைமைத் திருத்தொண்டு முன்னியவர் க் கருள்புரிவான்
பொன்மேலவல் லியுந்தாமும் பொருவிடைமே லெழுந்தருளிச்
சென்னியினம் பிறைதிகழச் செழும்பொய்கை மருங்கணைந்தார். (௬௪)

திருமறைநூல் வேதியர்க்குந் தேவியர்க்குந் தாங்கொடுத்த
பெருகுவர நினைந்தோதான் றம்பெருமைக் கழல்பேணு
மொருநெறியில் வருஞானங் கொடுப்பதனுக் குடனிருந்த
வருமறையா னுடையவனே யளித்தருள வருள்செய்வார். (௬௫)

அழுகின்ற பிள்ளையார் தமைநோக்கி யருட்கருணை
யெழுமின்ற திருவுள்ளத் திறையவர்தா மெவ்வுலகுந்
தொழுகின்ற மலைக்கொடியைப் பார்த்தருளித் துணைமுலைகள்
பொழிகின்ற பாலடிசில் பொன்வள்ளத் தூட்டென்ன.

(சுசு)

ஆரணமு முலகேழு மீன்றருளி யனைத்தினுக்குங்
காரணமாய் வளம்பெருகு கருணைதிரு வடிவான
சேரணங்கு சிவபெருமா னருளுதலுஞ் சென்றிணந்து
வாரிணங்கு திருமுலைப்பால் வள்ளத்துக் கறந்தருளி.

(சுஎ)

எண்ணரிய சிவஞானத் தின்னமுதல் குழைத்தருளி
யுண்ணடிசி லெனஆட்ட வுமையம்மை யெதிர்நோக்குங்
கண்மலர்நீர் துடைத்தருளிக் கையிற்பொற் கின்னமளித்
தண்ணலையல் கழுதைதீர்த் தங்கணை ருள்புரிந்தார்.

(சுஅ)

யாவருக்குந் தந்தைதா யெனுமிவரிப் படியளித்தா
ராவதன லாளுடைய பிள்ளையா ராயகில
தேவருக்கு முனிவருக்குந் தெரிவரிய பொருளாகுந்
தாவிறனிச் சிவஞான சம்பந்த ராயினார்.

(சுசு)

சிவனடியே சிந்திக்குந் திருப்பெருகு சிவஞானம்
பவமதனை யறமாற்றும் பாங்கினிலோங் கியஞான
முவமையிலாக் கலைஞான முணர்வரிய மெய்ஞ்ஞானம்
தவமுதலவர் சம்பந்தர் தாமுணர்ந்தா ரந்நிலையில்.

(எ0)

எப்பொருளு மாக்குவா னீசனே யெனுமுணர்வு
மப்பொருடா னாளுடையா னடியார்க் ளெனுமறிவு
மிப்படியா லிதுவன்றித் தம்பிசைவு கொண்டியலுந்
துப்புரவில் லார்துணிவு துகளாகச் சூழ்ந்தெழுந்தார்.

(எக)

சீர்மறையோர் சிவபாத விருதயருஞ் சிறுபொழுதி
னீர்மருவித் தாஞ்செய்யு நியமங்கண் முடித்தேறிப்
பேருணர்விற் பொலிகின்ற பிள்ளையார் தமைநோக்கி
யாரளித்த பாலடிசி லுண்டதூர் யெனவெகுளா.

(எஉ)

எச்சின்மயங் கிடவுனக்கீ திட்டாரைக் காட்டென்று
கைச்சிறிய தொருமாறு கொண்டோச்சக் காலெடுத்தே
யச்சிறிய பெருந்தகையா ரானந்தக் கண்டொளிபெய்
துச்சியின்மே லெடுத்தருளு மொருதிருக்கை விரற்சுட்டி.

(எகஉ)

விண்ணிறைந்த பெருகொளியால் விளங்குமழ விடைமேலே
பண்ணிறைந்த வருமறைகள் பணிந்தேத்தப் பாவையுட
னெண்ணிறைந்த கருணையினு னின்றாரை யெதிர்காட்டி
புண்ணிறைந்து பொழிந்தெழுந்த வயர்ஞானத் திருமொழியால்.

(எச)

எல்லையிலா மறைமுதன்மெய் யுடனெடுத்த வெழுதுமறை
மல்லனெடுந் தயிழாலிம் மாநிலத்தோர்க் குரைசிறப்பப்
பல்லுயிருங் களிகூரத் தம்பாடல் பரமர்பார்
செல்லுமுறை பெறுவதற்குத் திருச்செவியைச் சிறப்பித்து.

(எஊ)

செம்மைபெற வெடுத்திருத் தோடுடைய செவியனெனு
மெய்மைமொழித் திருப்பதிகம் பிரமபுர மேவினார் .
தம்மையடை யாளங்க ளுடன்சாற்றித் தாதையார்க்
கெம்மையிது செய்தபிரா னிவனன்றே யெனவிசைத்தார். (௭௬)

மன்னுலகில் வாழ்வார்கள் பிழைத்தாலும் வந்தடையிற்
கண்ணுதலான் பெருங்கருணை கைக்கொள்ளு மெனக்காட்ட
வெண்ணமிலா வல்லரக்க னெடுத்துமுறிந் திசைபாட
வண்ணலவற் கருள்புரிந்த வாக்கப்பா டருள்செய்தார். (௭௭)

தொழுவார்க்கே யருளுவது சிவபெருமா னெனத்தொழார்
வழுவான மனத்தாலே மாலாய மாலயனு
மியிவாகுங் கருவிலங்கும் பறவையுமா யெய்தாமை
விழுவார்க ளஞ்செழுத்துந் துதித்துய்ந்த படிவிரித்தார். (௭௮)

வேதகா ரணராய வெண்பிறைசேர் செய்யசடை
நாதனெறி யறிந்துய்யார் தம்யிலே நலங்கொள் ளும்
போதமிலாச் சமண்கையர் புத்தர்வழி பழியாக்கு
மேதமே யெனமொழிந்தா ரெங்கள்பிரான் சம்பந்தர். (௭௯)

திருப்பதிக நிறைவித்துத் திருக்கடைக்காப் புச்சாத்தி
யிருக்குமொழிப் பிள்ளையா ரெதிர்ந்தொழுது நின்றருள
வருட்கருணைத் திருவாள னாருள்கண் டமரரெலாம்
பெருக்கவிசும் பினிலார்த்துப் பிரசமலர் மழைபொழிந்தார். (௮௦)

வந்தெழுமங் கலமான வானகதுந் துபிழுமுக்குங்
கந்தருவர் கின்னரர்கள் கானவொலிக் கடன்முழக்கு
மிந்திரனே முதற்றேவ ரெடுத்தேத்து மிசைமுழக்கு
மந்தமில்பல் கணநாத ரரவெனுமோ சையினடங்க. (௮௧)

உவறு.

மறைகள் கிளர்ந்தொலி வளர முழங்கிட வானோர்தந்
நிறைமுடி புந்திய நிறைமணி சிந்திட நீள்வானத்
துறையென வந்துல கடைய நிறைந்திட வோவாமெய்.
பொறைபெரு குந்தவ முனிவ ரெனுங்கடல் புடைசூழ. (௮௨)

அணைவுற வந்தெழு மறிவு தொடங்கின வடியார்பா
விணையில் பவங்கிளர் கடல்க ளிகந்திட விருதாளின்
புணையரு ளங்கணர் பொருவிடை தங்கிய புணர்பாகத்
துணையொ டுணைந்தனர் சுருதி தொடர்ந்த பெருந்தோணி. (௮௩)

அண்ண லணைந்தமை கண்டு தொடர்ந்தெழு மன்பாலே
மண்மிசை நின்ற மறைச்சிறு போதக மன்னாருங்
கண்வழி சென்ற கருத்து விடாது கலந்தேகப்
புண்ணியர் நண்ணிய பூமலி கோயிலி னுட்புக்கார். (௮௪)

ஈதில் பெருந்தவ முன்செய்து தாதை யெனப்பெற்றார்
மாறு விழுந்த மலர்க்கை குவித்து மகிழ்ந்தாடி
வேறு விளைந்த வெருட்சி வியப்பு விருப்போடுங்
கூறுமருந்தமி பின்பொரு ளான சூறிப்போர் வார். (௮௫)

௨௭௮ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

தாணு வினைத்தனி கண்டு தொடர்ந்தவர் தம்மைப்போற்
காணுதல் பெற்றில ரேனு நிகழ்ந்தன கண்டுள்ளார்
தோணி புரத்திறை தன்னரு ளாத றுணிந்தார்வம்
பேணு மனத்தொடு முன்புரு காதலர் பின்சென்றார். (௮௬)

அப்பொழு தங்க ணணைந்தது கண்டவ ரல்லாதார்
முப்புரி தூன்மறை யோர்க ளுரோம முகிழ்ப்பெய்தி
யிப்படி யொப்பதொ ரற்புத மெங்குள தென்றென்றே
துப்புறழ் வேணியர் கோயிலின் வாயில் புறஞ்சூழ. (௮௭)

பொங்கொளி மால்விடை மீது புருத்தணி பொற்றோணி
தங்கி யிருந்த பெருந்திரு வாழ்வு தலைப்பட்டே
யிங்கென யாளுடை யானுமை யோடு மிருந்தானென்
றங்கெதிர் றின்று புகன்றனர் ஞானத் தமுதுண்டார். (௮௮)

இன்னிசை யேழு ிசைந்த செழுந்தயி ழீசற்கே
சொன்முறை பாடு தொழும்புருள் பெற்ற தொடங்கோடும்
பன்மறை வேதியர் காண விருப்பொடு பாளுறும்
பொன்மணி வாயினர் கோயிலி னின்று புறப்பட்டார். (௮௯)

பேணிய வற்புத நீடருள் பெற்ற பிரான்முன்னே
நீணிலை யிற்றிகழ் கோபுர வாயிலி னேரெய்தி
வாணில விற்றிகழ் வேணியர் தொண்டர்கள் வாழுவெய்துத்
தோணி புரத்தவர் தாமெதிர் கொண்ட துதிக்கின்றார். (௯௦)

வேறு.

காழியர் தவமே கவுணியர் தனமே கலைஞானத்
தாழிய கடலே யதனியை யழுதே யடியார்முன்
வாழிய வந்திம் மண்டிசை வானோர் தனிகாத
னேழிசை மொழியா டன திரு வருள்பெற் றினையென்பார். (௯௧)

மறைவளர் திருவே வைதிக நிலையே வளர்ஞானப்
பொறையணி முகிலே புகலியர் புகலே பொருபொன்னித
துறைபெறு மணியே சுருதியி னொரியே வெடியேவத்
திறையவ னுமையா ளுடனரு டரவெய் தினையென்பார். (௯௨)

புண்ணிய முதலே புனைமணி யரைஞா னொடுபோதுங்
கண்ணிறை கதிரே கலைவளர் மதியே கவினமே ம்
பண்ணியல் கதியே பருவம் தொருமூ வருடத்தே
யெண்ணிய பொருளாய் சின்னவ ருள்பெற் றினையென்பார். (௯௩)

வேறு.

என்றினைய பலகூறி யிருக்குமொழி யத்தணரு மேனையோரு
நின்றுதுதி செய்தவர் தா ணீண்முடிக்கண் மேலேத்தி நிரந்த போது
சென்றிணைந்த தாதையார் சிவபாத விருதயர்தாந் தெய்வ ஞானக்
கன்றினமுன் புக்கெடுத்துப் பியலின்மேற் கொண்டுகளி கூர்ந்து செல்ல. (௯௪)

மாமறையோர் குழாத்தினுடன் மல்குதிருத் தொண்டர்குழா மருங்கு சூழ்ந்து
தாமறுவை புத்தரியத் தனிவிசும்பி லெறிந்தார்க்குத் தன்மை யாலே
பூமறுகு சிவானந்தப் பெருக்காறு போதவதன் மீது பொங்குங்
காமர் நுரைக் குமிழியெழுந் திழிவனபோல் விளங்குபெருங் காட்சித் தாக. (௯௫)

நீடுதிருக் கழுமலத்து நிலத்தேவர் மாளிகைமே நெருங்கி யங்கண்
மாடுகிறை மடவார்கண் மங்கலமா மொழிகளால் வாழ்த்தி வாசத்
தோடுமலி நறுமலருஞ் சண்ணமும்வெண் பொரியினெடுந் தூவி நிற்பார்
கோடுபயில் குலவரைமேன் மின்குலங்கள் புடைபெயருங் கொள்கைத் தாக. (௧௬)

மங்கலன ரியந்துவைப்பார் மறைச்சாமம் பாடுவார் மருங்கு வேதிப்
பொங்குமணி விளக்கெடுத்துப் பூணகும் பழுசிரைப்பார் போற்றிசெய்வா
ரங்கவர்கண் மனத்தெழுந்த வதிசயமும் பெருவீர்ப்பு மன்பும் பொங்கத்
தங்குதிரு மலவீதிச் சண்பைநகர் வலஞ்செய்து சாருங் காலை. (௧௭)

தந்திருமா ளிகையின்க ணெழுந்தருளிப் புகும்பொழுது சங்க நாது
மந்தரதுத் துபிழுதலா வளவில்பெரு கொலிதழைப்ப வணைத் து புக்கார்
சுந்தரப்பொற் றோணியிசை யிருந்தபிரா ணுடனமர்ந்த துணைவி யாகும்
பைந்தொடியா டிருமலைபின் பாலறு மதுரமொழிப் பவா வாயார். (௧௮)

தூமணிமா ளிகையின்க ணமர்ந்தருளி யன்றிரவு தொல்லை நாது
மாமறைக டிரண்டபெருந் திருத்தோணி மன்னியீற் றிருந்தார் செய்ய
காமருசே வடிக்கமலங் கருத்தியுற விடையறக் காதல் கொண்டு
நாமடுகெடுங் கதிருதிப்ப சண்ணினார் திருத்தோணி நம்பர் கோயில். (௧௯)

காதலுட னணைந்துதிருக் கழுமலத்துக் கலந்துவிற் றிருந்த தங்க
டாதையா ரையும்வெளியே தாங்கரிய மெய்ஞ்ஞானத் தம்பால் வந்து
போதமுலை சுரத்தளித்த புண்ணியத்தா யாரையுமுன் வணங்கிப் போற்றி
மேதகைய வருளபெற்றுத் திருக்கோலக் காவிறைஞ்ச விருப்பிற் சென்றார். (௨௦)

பெருக்கோலிட் டலைபிறங்குங் காவிரிநீர் பிரசமலர் தளருந் தித்த
வரிக்கோல வண்டாட மாதரார் குடைத்தாடு மணிநீர் வாவித்
திருக்கோலக் காவெய்தித் தேவர்பிரான் கோயில்வலஞ் செய்து முன்னின்
றிருக்கோலிட் டறிவரிய திருப்பாத மேத்துவதற் கெடுத்துக் கொளவார். (௨௦௧)

மெய்க்கிறைந்த செம்பொருளாம் வேதத்தின் விழுப்பொருளை வேணி மீது
பைந்கிறைந்த வரவுடனே பசங்குழவித் திங்கன்பரித் தருளு வாளை
மைந்கிறைந்த மிடற்றானை மடையில்வா ளைகன்பாய வெண்ணும் வாக்கார்
கைந்கிறைந்த வெற்றறுத்துக் கலைப்பதிகங் கயுணியர்கோன் பாடுங் காலை. (௨௦௨)

கையதனு லொற்றறுத்துப் பாடுதலுங் கண்டருளிக் கருணை கூடர்ந்த
செய்யசடை வானவர்த மஞ்செழுத்து மெழுவியந் செம்பொற் றுளா
மையரவர் திருவருளா லெடுத்தபா டலுக்கிசைந்த வாவா லொற்ற
வையமெலா முய்யவரு மறைச்சிறுவர் கைத்தலத்து வந்த தன்றே. (௨௦௩)

காழிவரும் பெருந்தகையார் கையில்வருந் திருத்தாளக் கருவி கண்டு
வாழியதற் திருமுடிமேற் கொண்டருளி மனங்க ளிப்ப மதுர வாயி
லேழிசையுந் தழைத்தோங்க வின்னிசைவண் ட நிற்ப்பதிக மெய்தப் பாடித்
தாமுமணித் குழையார்முன் றக்கதிருக் கடைக்காப்புச் சாத்தி நின்றார். (௨௦௪)

உம்பருல கதிரியிப் போங்கியநா தத்தளவி னுண்மை நோக்கித்
துப்புருநா ரதர்முதலாஞ் சுருதியிசைத் துறையுளோர் துதித்து மண்மேல்
வம்பலர்மா மழைபொழிந்தார் மறைவாழ வந்தருளு மதலை யாருந்
தம்பெருமா னருள்போற்றி மீண்டருளிச் சண்பைநகர் சாரச் செல்வார். (௨௦௫)

௨௮௦ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்:

செங்கமல மலர்க்கரத்துத் திருத்தானத் துடனடந்து செல்லும் போது
தங்கன்குலத் தாதையார் தரியாது தோனின்மேற் றரித்துக் கொன்ன
வங்கவர்தந் தோனின்யிசை யெழுந்தருளி யணைந்தார்கூழ்ம் தமரேத்துத்
திங்குணனி மணிமாடத் திருத்தோணி புரத்தோணிச் சிகரக் கோயில். (௧௦௬)

திருப்பெருகு பெருங்கோயில் சூழுவவல் கொண்டருளித் திருமுன் னின்றே
யருட்பெருகு திருப்பதிக மெட்டொருகட் டனையாக்கி யவற்று ளொன்று
விரும்புறுபொற் றிருத்தோணி வீற்றிருந்தார் தமைப்பாட மேவுகாதற்
பொருத்தமுற வருள்பெற்றுப் போற்றியெடுத்த தருளினார் பூவார் கொன்றை. (௧௦௭)

எடுத்ததிருப் பதிகத்தி னிசைதிருத்தா ளத்தினு லிசைய வெற்றி
யடுத்தாடை பெறப்பாடி யார்வமுற வணங்கிப்போர் தலைநீர்ப் பொன்னி
மடுத்தவயற் பூந்தரா யவர்வாழ மழலிளங்கோ லத்துக் காட்சி
கொடுத்தருளி வைகினார் குறைவிலா ிறைஞானக் கொண்ட லார்தாம். (௧௦௮)

அந்நிலையி லாளுடைய பிள்ளையார் தமைமுன்ன மரித்த தாயார்
முன்னுதிக்க முயன்றதவத் திருநன்னி பள்ளிமுதன் மறையோ ரெல்லா
மன்னுபெரு மகிழ்ச்சியுடன் மங்கலகூ ரியர்துவைப்ப மறைகளோதிக்
கன்னிமதிற் சண்பைநகர் வந்தணைந்து கவுணியர்கோன் கழலிற் றுழந்தார். (௧௦௯)

மங்கலமா மெய்ஞ்ஞான மண்களிப்பப் பெற்றபெரு வார்த்தை யாலே
யெங்கணுநீள் பதிமருங்கி லிருபிறப்பா ளருமல்லா வேளை யோரும்
பொங்குதிருத் தொண்டர்களு மதிசயித்துக் குழாங்கொண்டு புகலி யார்தஞ்
சிங்கவின் வேற்றின்பால் வந்தணைந்து கழல்பணியுஞ் சிறப்பின் மிக்கார். (௧௧௦)

வந்ததிருத் தொண்டர்கட்கு மல்குசெழு மறையவர்க்கு மற்று ளோர்க்குஞ்
சின்னதமகிழ் வுறமலர்ந்து திருவமுது முதலான சிறப்பின் செய்கை
தந்தமன வினில்விரும்புந் தகைமையினுற் கடனாற்றஞ் சண்பை மூதூ
ரெந்தைபிரான் சிவலோக மெனவிளங்கி யெய்யவுலகு மேத்துநாளில். (௧௧௧)

செழுந்தரநப் பொன்னிருழ் திருநன்னி பள்ளியுள்ளோர் தொழுது திங்கட்
கொழுந்தணியுஞ் சடையாரை யெங்கன்பதி யினிற்கும்பிட்ட டருள வங்கே
யெழுந்தருள வேண்டுமென விசைந்தருளித் தோணிவீற் றிருந்தார் பா தந்
தொழுந்தகைமை யாலிறைஞ்சி யருள்பெற்றுப் பிறபதியுந் தொழுமுன் சென்றார். (1)

தாதலிழ்செந் தாமரையி னகவிதழ்போற் றேழிக டையின் மீது
போதுவதும் பிறரொருவர் பொறுப்பதவும் பொறுவன்பு புரிந்த சிந்தை
மாதவஞ்செய் தாதையார் வந்தெடுத்துத் தோனின்மேல் வைத்துக் கொள்ள
நாதர்கழ றம்முடிமேற் கொண்டகருத் துடன்போந்தார் ஞானமுண்டார். (௧௧௨)

தேனலருங் கொன்றையினார் திருநன்னி பள்ளியினைச் சாரச் செல்வார்
வானணையு மலர்ச்சோலை தோன்றுவதெப் பதியென்ன மகிழ்ச்சியெய்திப்
பானவ்வயற் றிருநன்னி பள்ளியெனத் தாதையார் பணிப்பக் கேட்டு
ஞானபோ னகர்தொழுது நற்றயிழ்ச்சொற் றெடைமாலை கவிவ ளுற்றார். (௧௧௩)

வேறு.

காரைகள் கடகை முல்லை யெனநிகழ் கலைசேர் வாய்மைச்

சீரியற் பதிகம் பாடித் திருக்கடைக் காப்புத் தன்னி

ஞரியோர் பாகர் வைகு ணிபள்ளி யுன்கு வார்தம்

பேரிடர் கெடுத்த காணை மெதெனும் பெருமை வைத்தார்.

(௧௧௪)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம். ௨௮௧

ஆதியார் கோயில் வாயி லணைந்துபுக் கன்பு கூரு
 நீதியாற் பணிந்து போற்றி நீடிய வருண்முன் பெற்றுப்
 போதுவார் தம்மைச் சூழ்ந்து பூசுநர் குழாங்கள் போற்றும்
 காதல்கண் டங்க மரந்தார் கவுணியர் தலைவ னுந்தாம். (௧௧௬)

அம்பிகை யளித்த ஞான மகிலமு முய்ய வுண்ட
 நம்பெருந் தகையார் தம்மை யெதிர்கொண்டு ஈண்ண வேண்டி
 யும்பரும் வ்ணங்கு மெய்ம்மை யுயர்தவத் தொண்ட ரோடு
 தம்பெரு விருப்பால் வந்தார் தலைசையத் தணர்க ளொல்லாம். (௧௧௭)

காவண மெங்கு ிட்டிக் கமுகொடு கதவி ஈட்டிப்
 பூவணத் தாமத் தூக்கிப் பூரண கும்ப மேத்தி
 யாவண வீதி யெல்லா மலங்கரித் தண்ண லாரை
 மாவண மலர்மென் சோலை வளம்பதி கொண்டு புக்கார். (௧௧௮)

திருமறை யோர்கள் சூழ்ந்து சிந்தையின் மகிற்ச்சி பொங்கப்
 பெருமறை யோசை மல்கப் பெருந்திருக் கோயி லெய்தி
 யருமறைப் பொருளா னாரைப் பணிந்தணி லுச்சங் கத்தின்
 றருமுறை ஸ்றியக் கோயில் சார்த்தமை யருளிச் செய்தார். (௧௧௯)

கறையணி கண்டர் கோயில் காதலாற் பணிந்து பாடி
 மறையவர் போற்ற வந்து திருவலம் புரத்து மன்னு
 ிறைவரைத் தொழுது பாடிங் கொடியுடை யேத்திப் போத்து
 ிறைபுனற் றிருச்சாய்க் காடு தொழுதற்கு ினைந்து செல்வார். (௧௨௦)

பன்னகப் பூணி னாரைப் பல்லவ னீச்ச ரத்துச
 சென்னியால் வணங்கி யேத்தித் திருத்திரைப் பதிகம் பாடிப்
 பொன்னிசூழ் புகாரி னீடு புனிதர்தந் திருச்சாய்க் காட்டு
 மன்னுசீர்த் தொண்ட ரெல்லா மகிழ்ந்தெதிர் கொள்ளப் புக்கார். (௧௨௧)

வானன டுயர்ந்த வாயி லுள்வலங் கொண்டு புக்குத்
 தேனவர் கொன்றை யார்தந் திருமுன்பு சென்று தாழ்த்து
 மானிடந் தரித்தார் தம்மைப் போற்றுவார் மண்பு காட்டு
 னுனெலா முருக வேத்தி யுச்சிமேற் குவித்தார் செங்கை. (௧௨௨)

சீரினிற் றிகழ்ந்த பாடற் றிருக்கடைக் காப்புப் போற்றிப்
 பாரினிற் பொலிந்த தொண்டர் போற்றிடப் பயில்வார் பின்னு
 மேரிசைப் பதிகம் பாடி யேத்திப்போந் திறைவர் வெண்கா
 டாருமெய்க் காத லோடும் பணிவதற் கணைந்தா னன்றே. (௧௨௩)

பொன்னிதழ்க் கொன்றை வன்னி புனலிள மதிய நீடு
 சென்னியார் திருவெண் காட்டுத் திருத்தொண்ட ரெதிரே சென்றங்
 கின்னதன் மையர்க ளானா ரெனவொணு மகிழ்ச்சி பொங்க
 மன்னுசீர்ச் சண்பை யாரு மன்னரைக் கொண்டு புக்கார். (௧௨௪)

முத்தயிழ் விரகர் தாழு முதல்வர்கோ புரத்து முன்னர்ச்
 சித்தநீ றெகை யோடுஞ் சென்றுதாழ்த் தெழுந்து புக்குப்
 பத்தரா மடியார் சூழப் பரமர்கோ யிலுச்சூழ் வந்து
 சித்தனார் தம்முன் பெய்தி லிலமுறத் தொழுது வீழ்ந்தார். (௧௨௫)

உறுதி திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனர்புராணம்

மெய்ப்பொரு ளாயி னுரை வெண்காடு மேவி னுரைச்
செப்பரும் பதிக மாலை கண்காட்டு றுதன்முன் சேர்த்தி
மூப்புரஞ் செற்றார் பாதஞ் சேருமுக் குளமும் பாடி
யொப்பரு ஞான முண்டா ருளமகிழ்ந் தேத்தி வாழ்ந்தார். (கஉக)

அருமையாற் புறம்பு போந்து வணங்கியங் கமரு நாளிற்
நிருமல்லை வாயி லெய்திச் செழுந்தமிழ் மாலை சேர்த்தி
மருவிய பதிகண் மற் றும் வணங்குவார் மறையோ ரேத்தத்
தருமவி புகலி வந்து ஞானசம் பந்தர் சார்ந்தார். (கஉ௭)

தோணிலீற் நிருந்தார் தம்மைத் தொழுதுமுன் னின்று தாய்
வாணியாம் பதிகம் பாடி யருட்பெரு வாழ்வு கூடச்
சேணுயர் மாட மோங்குந் திருப்பதி யதனிற் செய்ய
வேணியார் தம்மை நாளும் போற்றிய விருப்பின் டிக்கார். (கஉ௮)

வைகுமங் நாளிற் கீழ்பான் மயேந்திரப் பள்ளி வாசஞ்
செய்பொழிற் குருகா ளூருந் திருமல்லை வாயி லுள்ளிட்
டெய்திய பதிக னெல்லா டின்புற விறைஞ்சி யேத்தித்
தையலான் பாகர் தம்மைப் பாடினார் தமிழ்ச்சொன் மாலை. (கஉ௯)

அவ்வகை மருங்கு சூழ்ந்த பதிகளி லானார் பொற்றான்
மெய்வகை ஞான முண்ட வேதியர் விரவிப் போற்றி
யுவ்வகை மண்ணு ளோருக் குதவிய பதிகம் பாடி
யெவ்வகை யோரு மேத்த விறைவரை யேத்து நாளில். (கஉ௦)

வேறு.

திருநீல கண்டத்துப் பெரும்பாணர் தெள்ளமுதின்
வருநீர்மை யிசைப்பாட்டு மதங்கு ளாமணியா
ரொருநீர்மை யுடனுடைய பிள்ளையார் கழல்வணங்கத்
தருநீர்மை யாழ்கொண்டு சண்பையிலே வந்தணைந்தார். (கஉ௧)

பெரும்பாணர் வரவறிந்து பிள்ளையா ரெதிர்கொள்ளச்
சரும்பார்செங் கமலமலர்ந் துணைப்பாதந் தொழுதெழுந்து
விரும்பார்வத் தொடுமேத்தி மெய்ம்மொழிக ளாற்றிதித்து
வரும்பான்மை தருவாழ்வு வந்தெய்த மகிழ்சிறந்தார். (கஉ௨)

அளவிலா மகிழ்ச்சியினர் தமைநோக்கி யையர்நீ
ருளமகிழ் வியக்கணந்த வுறுதியுடை யோமன்றே
யிளவிலா நகைமுகிழ்ப்ப விசைத்தவரை யுடன்கொண்டு
களவிலவு நஞ்சணிந்தார் பாலையுங் கவுணியனார். (கஉ௩)

கோயிலினிற் புறமுன்றிற் கொடுபுக்குக் கும்பிடுவித்
தேயுமிசை யாமுங்க ளிறைவருக்கிங் கியற்றமென
வாயபுகழ்ப் பிள்ளையா ரருள்பெற்ற வதற்கிறைஞ்சி
மேயதொடைத் தந்திரியாழ் வீக்கியிசை விரிக்கின்றார். (கஉ௪)

தானநிலைக் கோல்வடித்துப் படிமுறைமைத் தருதியினு
லானவிசை யாராய்வுந் நங்கணர்தம் பாணியினை
மானமுறைப் பாடினியா ருடன்பாடி வாசிக்க
ஞானபோ னகர்மகிழ்ந்தார் நான்மறையோ ரதிசயித்தார். (கஉ௫)

யாழிலெழுமோசையுட னிருவர்மிடற் றிசையொன்றி
வாழிதிருத் தோணிபுனார் மருங்கணையு மாட்சியினைத்
தாமுயிரு சிறைப்பறவை படித்தனரி விசும்பிடைநின்
தேழிசைநூற் கந்தருவர் விஞ்சையரு மெடுத்திசைத்தார். (க௨க)

எண்ணருஞ்சீர்த் திருத்தோணி யெம்பெருமான் கழல்பரவிப்
பண்ணமையா ழிசைசூட்டப் பெரும்பாணர் பாடியபின்
கண்ணுதலா ரருளிநூற் காழியர்கோன் கொடுபோந்து
கண்ணிபுறை விடஞ்சமைத்து நல்லிருந்து சிறந்தளிப்ப. (க௨எ)

பிள்ளையா ரருள்பெற்ற பெரும்பாணர் பிறையணிந்த
வெள்ளரிச் சடையாரை யவர்மொழிந்த மெய்ப்பதிக
முள்ளபடி கேட்டலுமே யுருகுபெரு மகிழ்ச்சியராய்த்
தெள்ளமிர்த மருந்தினர்போற் சிந்தைகளிப் புறத்தொழுதார். (க௨அ)

காழியார் தவப்பயனாற் கவுணியர்தந் தோன்றலா
ராழிவிட முண்டவர்த மடிபோற்றும் பதிகவிசை
யாழின்முறை மையினிட்டே யெவ்வயிரு மகிழ்வீத்தா
ரேழிசையும் பணிகொண்ட நீலகண்ட யாழ்ப்பாணர். (க௨க)

சிறியமறைக் களிறளித்த திருப்பதிக விசையாழி
னெறியிலிடும் பெரும்பாணர் பின்னுநீ ரருள்செய்யு
மறிவரிய திருப்பதிக விசையாழி விட்டடி யென்
பிறிவின்றிச் சேலிக்கப் பெறவேண்டு மெனத்தொழுதார். (க௨0)

மற்றதற்குப் பிள்ளையார் மனமகிழ்வுற் றிசைந்தருளப்
பெற்றவர்தாந் தம்பிரா னருளிதுவே யெனப்பேணிச்
சொற்றமிழ்மா லையினிசைகள் சுருதியாழ் முறைதொடுத்தே
யற்றைநாட் போலென்று மகலாநண் புடனமர்ந்தார். (க௨க)

சிரபுரத்தி லமர்த்தருஞ் திருஞான சம்பந்தர்
பரவுதிருத் தில்லைகடம் பயில்வாரைப் பணிந்தேத்த
விரலியெழும் பெருங்காதல் வெள்ளத்தை யுள்ளத்திற்
றாவிசையுக் குறிப்பறியத் தவமுனிவர்க் கருள்செய்தார். (க௨உ)

பிள்ளையா ரருள்செய்யப் பெருந்தவத்தாற் பெற்றெடுத்த
வள்ளலார் தாமுமுடன் செல்வதற்கு மனங்களிப்ப
வெள்ளிமால் வரையென்னத் திருத்தோணி வீற்றிருந்த
புள்ளிமா னுரியாரைத் தொழுதருளாற் புறப்பட்டார். (க௨ட)

தாவில்யாழ்ப் பாணரொடுந் தாதையார் தம்மோடு
மேவியசீ ரடியார்கள் புடைவரவெங் குருவேந்தர்
பூவின்மே லயன்போற்றும் புகலியினைக் கடந்துபோய்த்
தேவர்கடம் பெருந்தேவர் திருத்தில்லை வழிச்செல்வார். (க௨ச)

வேறு.

நள்ளி ருட்கணின் ருடுவா ருறைபதி நடுவுகண் டனபோற்றி
முள்ளு டைப்புற வெள்ளிதழ்க் கேதகை முகிழ்விரி மணஞ்குழப்
புள்ளு டைத்தடம் பழனமும் படுகரும் புடைசுழிற் திடப்போந்து
கொள்ளி டத்திரு நதிக்கரை யடைந்தனர் கவுணியர் குலதீபர். (க௨0)

உட்புது திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

வண்ட டிரைத்தெழு செழுமலர்ப் பிறங்கது மணிபுமா ரமுமுந்தித்
தண்ட லைப்பல வளத்தொடும் வருபுன ருழந்துசே வடிதாமுத்
தெண் டிரைக்கடற் பவளமும் பணிவமுஞ் செழுமணித் திரண்முத்துங்
கொண்டி ரட்டிவந் தோதமங் கெதிர்கொளக் கொள்ளிடங் கடந்தேறி. (கசக)

பல்கு தொண்டர்தங் குழாத்தொடி முடனவரும் பயின்மறை யவர்குமுச்
செல்க திப்பயன் காண்பவர் போற்களி சிந்தைகூர் தரக்கண்டு
மல்கு தேவரே முதலனைத் துயிர்களும் வணங்கிவேண் டினவெல்லா
நல்கு தில்லைகுழ் திருவெல்லு பணிந்தனர் ஞானவா ரமுதுண்டார். (கசஎ)

செங்க ணேற்றவர் தில்லையே கோக்கியித் திருந்துல கினிற்கெல்லா
மங்க லந்தரு முழுவின் போதகம் வருபிரு மருங்கெங்குந்
தங்கு புன்னொலி வாழ்த்துரை யெடுத்தமுன் றுமரை மதுவாசப
பொங்கு செம்முகைக் கரங்குவித் தலர்முகங் காட்டின புனற்பொய்கை. (கசஅ)

கலவ மென்மயி லினங்களித் தழைத்திடக் கடிமணக் குளிர்கால்வந்
துலவி முன்பணிந் தெதிர்கொளக் கிளந்தெழுந் துடனவருஞ் சுரும்பார்ப்ப
விலகு செந்தளிர் மெய்யொடிக் கிறத்திட விருகுழை புடையாட
மலர்மு கம்பொலிந் தசையமென் கொம்பர்சின் றுடுவ மலர்ச்சோலை. (கசக)

இழைத்த டங்கொங்கை யிமயமா மலைக்கொடி யின்னமு தெனஞானங்
குழைத்த ளித்திட வழுதுசெய் தருளிய குருளையார் வரக்கண்டு
மழைத்த மந்தமா ருத்ததினா னறுமலர் வண்ண டண் டெகிலித்
தழைத்த பொங்கெழின் முகஞ்செய்து வணங்கின தடம்பனை வயற்சாலி. (கசஇ)

ஞால முய்த்திட ஞானமுண் டவரெழுந் தருளும்ந் கலங்கண்டு
சேல லம்புதண் புனற்றடம் படித்தனை ஸ்தமா ருதம்பீசச்
சால வும்பல கண்பெறும் பயன்பெறுந் தன்மையிற் களிகூர்வ
போல சைந்திரு புடை டைத் தாடின புறம்பனை டுறம்புகம். (கசக)

பவந்த விர்ப்பவர் தில்லைகு முழல்லையின் மறையவர் பயில்வேளாவிச்
சிவந்த ரும்பய னுடையவா குதிகளின் செழும்புகைப் பரப்பாலே
தவந்த ழைப்பவர் தருளிய பிள்ளையார் தாமனை புறமுன்னே
சிவந்த லீலங் டெகிலிவா னித்தது போன்றது டெடுவானம். (கசஉ)

கரும்பு செந்நெல்பைங் கமுக்கொடு கலந்துயர் கழனியம் பனைங்கி
யரும்பு மென்மலர் தளிர்பல மூலமென் றனைத்தினா கரமான
மருங்கி னந்தன வனம்பணிந் தனைத்தனர் மாடமா விகையோங்கி
நெருங்கு தில்லைகுழ் டெடுமதிந் றென்றிரு வாயினே ரணித்தாக. (கசஇ)

பொங்கு கொங்கையிற் கறத்தமெய்த் ஞானமாம் போனகம் பொற்குன்ற
மங்கை செங்கையா லூட்டவுண் டருளிய மதலையார் வந்தாரென்
றங்கண் வாழ்பெருந் தில்லைவா ழுந்தன ரன்பர்க ஞானீண்டி
யெங்கு மங்கல வணியிக வலங்கரித் தெதிர்கொள வணைவார்கள். (கசச)

வேத நாதமு மங்கல முழக்கமும் விசம்பிடை நிறைந்தோங்கச்
சீத வாசநீர் நிறைகுடந் திபங்க டிசையெலா நிறைந்தாரச்
சோதிமாமணி வாயிலின் புறஞ்சென்று சோபன வாக்கமுஞ் சொல்லிக்
கோதி லாதவர் ஞானம் பந்தரை யெதிர்கொண்டு கொடுபுக்கார். (கசஇ)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாப்பராணம். உஅதி

செவ்வ மல்கிய தில்லைமூ தூரினிற் றென்றிசைத் திருவாயி
லெல்லை நீங்கியுள் புருந்திரு மருங்குநின் றெடுக்குமேத் தொலிஞ்மு
மல்ல லாவண மறுகிடை கழிந்துபோய் மறையவர் நிறைவாழ்க்கைத்
தொல்லை மாளிகை நிரைத்திரு வீதியைத் தொழுதனைத் தனர்தூயோர், (கடுசு)

மலர்ந்த பேரொளி குளிர்ந்தாச் சிவமணங் கமழ்ந்துவான் றுகண்மாறிச்
சிவம்ப லம்புசே வடியவர் பயில்வறுஞ் செம்மையாற் றிருத்தொண்டு
கலந்த வன்பர்தஞ் சிந்தையிற் றிகழ்திரு வீதிகண் களிசெய்யப்
புலங்கொண் ணைந்தரு ரொழுநிலைக் கோபுரம் பணிந்தெழுந்தனர் போற்றி, (கடுஎ)

நீடு நீணிலைக் கோபுரத் துள்புக்கு நிலவிய திருமுன்றின்
மாடு செம்பொனின் மாளிகை வலங்கொண்டு வாணு வளர்திங்கள்
குடு கின்றபே ரம்பலந் தொழுதுபோந் தருமறை தொடர்ந்தேத்த
வாடு கின்றவர் முன்புற வணைந்தன ரணிகிளர் மணியாவில், (கடுஅ)

சந்தி யெம்பிரான் முதற்கண் னாதர்க ணலங்கொள்பன் மறைகூட
வந்த பில்லவ ரணுகிமுன் றொழுதிரு வணுக்களுந் திருவாயில்
சிந்தை யார்வமும் பெருகிடச் சென்னியிற் சிறுச்செய்ய கையேற
வய்ந்து வாழ்திரு நயனங்கள் களிகொள்ள வருகுமன் பொடுபுக்கார், (கடுக)

அண்ண லார்தமக் களித்தமெய்ஞ் ஞானமே யானவம் பலமுந்த
முண்ணி றைத்தொ னத்தெழு மானந்த வொருபெருந் தளிர்கூத்து
கண்ணின் முன்புறக் கண்டுமும் பிட்டெழுங் களிப்பொடுங் கடற்காழிப்
புண்ணி யக்கொழுந் தனையவர் போற்றுவார் புனிதரா டியபொற்பு, (கசு0)

உணர்வி னேற்பெற வருஞ்சிவ போகத்தை யொழிவின்றி யுருவின்க
ண்ணையு மைம்பொறி யவவினு மெளிவர வருளினே யெனப்போற்றி
யிணையில் வண்பெருங் கருணையே யேத்திமுன் னெடுத்தசொற் பதிகத்திற்
புணரு பின்னிசை பாடின ராடினர் பொழிந்தனர் விழிமாரி, (கசுக)

வேறு.

ஊழி முதல்வர்க் குரிமைத் தொழிற்சிறப்பால்
வாழிதிருத் தில்லைவா ழந்தணரை முன்வைத்தே
யேழிசைபு மோங்க வெடுத்தா ரெமையாளுவ
காழியர்தங் காவலனாற் கற்றாக் கெரியோம்பி, (கசுஉ)

பண்ணர் பதிகத் திருக்கடைக்காப் புப்பரவி
புண்ணாடு மென்பு முயிருங் கரைந்துருக்கும்
விண்ணு யகன்கூத்து வெட்டவெளி யேதினோத்துக்
கண்ணு ரமுதுண்டார் காலம் பெறவழுதார், (கசுஉ)

முன்மா லயனறியா மூர்த்தியார் முன்னின்று
சொன்மலை யாற்கால மெல்லார் துதித்திறைஞ்சிப்
பன்மா மறைவெள்ளஞ் சூழ்ந்து பரவுகின்ற
பொன்மா ளிகையைவலங் கொண்டு புறம்போந்தார், (கசுச)

செவ்வத் திருமுன்றிற் றுழந்தெழுந்து தேவர்குழா
மல்குந் திருவாயில் வந்திறைஞ்சி மாதவங்க
ணல்குந் திருவீதி காண்குந் தொழுதங்க
ணல்குந் திறமஞ்சு வார்சண்பை யாண்டகையார், (கசுஜி)

கீழ்க்கு திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

செய்ய சடையார் திருவேட் களஞ்சென்று
கைதொழுது சொற்பதிகம் பாடிச் சமூலக்கோன்
வைகி யருளுமிட மங்காக மன்றாடி
மையன் நிருக்கத்துக் கும்பிட் டணைவுறுநான். (ககக)

கைம்மான் மறியார் கழிப்பாலை யுள்ளினைந்து
மெய்ம்மலைச் சொற்பதிகம் பாடி விரைக்கொன்றை
செம்மலை வேணித் திருவுச்சி மேலியுறை
யம்மானைக் கும்பிட் டருந்தமிழும் பாடினார். (கக௭)

பாடும் பதிகவிசை யாழ்ப்பாண ரும்பயிற்றி
நாடுஞ் சிறப்பெய்த நானூடம் போற்றுவார்
நீடுந் திருத்திலை யந்தணர்க ணீண்மன்று
ளாடுங் கழற்கணுக்க ராம்பே நதிரயிப்பார். (கக௮)

ஆங்கவர்தஞ் சீலத் தளவின் மையுரினைந்தே
யோங்கியெழுங் காத லொழியாத வுள்ளத்தார்
தேங்கமழுஞ் சோலைத் திருவேட் களங்கடந்து
பூங்கிடங்கு சூழ்புலியூர் புக்கணையும் போழ்தின்கண். (கக௯)

அண்டத் திறைவ ருளா லணிதில்லை
முண்டத் திருநீற்று மூவா யிரவர்களுந்
தொண்டத் தகைமைக் கணநாத ராய்த்தோன்றக
கண்டப் பரிசுபெரும் பாணர்க்குங் காட்டினார். (க௭௦)

செல்வம் பிறிவறியாத் தில்லைவா ழந்தணரு
மெல்லையில்சீர்ச் சண்பை யிளவே நெழுந்தருளி
யொல்லையிறைஞ்சாமுன் றுமு முடனிறைஞ்சி
மல்ல லணிவீதி மருங்கணைய வந்தார்கள். (க௭௧)

பொங்கி யெழுங்காதல் புலனாகப் பூசார்தஞ்
சிங்க மனையார் திருமுடியின் மேற்குவித்த
பங்கயத்தின் செவவி பழித்து வணப்போங்குஞ்
செங்கையொடுஞ் சென்று திருவாயி லுட்புக்கார். (க௭௨)

ஒன்றிய சிந்தை யுருக வுயர்மேருக்
குன்றணைய பேரம் பலமருங்கு கும்பிட்டு
மன்று ணிறைந்தாடு மாணிக்கக் கூத்தரெதிர்
சென்றணைந்து தாழ்ந்தார் திருக்களிற் றுபபடிக்கீழ். (க௭௩)

வேறு.

ஆடி னாய்நறு நெய்யொடு பாறயி ரென்றெடுத் தார்வந்தார்
பாடி னார்பின்னு மப்பதிகத்தினிற் பரவிய பாட்டொன்றி
னீடு வாழ்தில்லை நான்மறையோர்தமைக் கண்டவர் நிலையெல்லாவ்
கூடு மாறுகோத் தவர்தொழு தேத்துசிற் றம்பல மெனக்கூறி. (க௭௪)

இன்ன தன்மையி லின்னிசைப் பதிகமுந் திருக்கடைக் காப்பெற்றி
மன்னு மானந்த வெள்ளத்திற் றிளைத்தெதிர் வந்துமுன் னின்றிடும்
பின்னு வார்சடைக் கூத்தர்பே ரருள்பெறப் பிரியாத விடைபெற்றுப்
பொன்னி னம்பலஞ் சூழ்ந்துதாழ்ந் தெழுந்துபோந் தணைத்தனர் புறமுன்தில். (க௭௫)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திதாயனாபுராணம். உறுவு.

அப்பு நத்திடை வணங்கியங் கருளுட னணிமணித் திருவாயில்
பொற்பு நத்தொழு தெழுந்துடன் போதாப் போற்றிய புகழ்ப்பாணர்
நற்ப தத்தொழு தடியனேன் பதிமுத னதிவிவாக் கரைமேய
வொப்பி ருனங்கள் பணித்திட வேண்டுமென் றுரைசெய வதுநேர்வார். (௧௭௪)

பொங்கு தெண்டிரைப் புனிதநீர் நிவாக்கரைக் குடதிசை மிசைப்போந்து
தங்கு தந்தையா ருடன்பரி சனங்களுந் தவமுனி வருஞ்செல்லச்
செங்கை யாழ்த்திரு நீலகண் டப்பெரும் பாணனா ருடன்சேர
மங்கை யார்புகழ் மதங்கு ளாமணி யாருடன் வரவந்தார். (௧௭௫)

இருந்த டங்கனும் பழனமுங் கடந்துபோ யெருக்கத்தம் புலியூரின்
மருங்கு சென்று லீலக்கண் டப்பெரும் பாணனா வணங்கிக்கார்
நெருங்கு சோலைகு ழிப்பதி யடியனேன் பதியென நெடிதிற்புற்
றருங்க லீச்சிறு மழலிளங் களிநொ ரங்கணைத் தருள்செய்வார். (௧௭௬)

ஐயர் நீரவ தரித்திட விப்பதி யளவின்மா தவமுன்பு
செய்த வாறெனச் சிறப்புரைத் தருளியச் செழும்பதி யிடங்கொண்ட
ஓமகொள் கண்டர்தங் கோயிலி னுட்புக்கு வலங்கொண்டு வணங்கிப்பா
ருய்ய வந்தவர் செழுந்தமிழ்ப் பதிகமங் கிசையுட னுரைசெய்தார். (௧௭௭)

அங்கு நின்றெழுந் தருளிமற் றவருட னம்பொன்மா மலைவல்லி
பங்கர் தாயினி துறையுந் பதிபல பரிவொடும் பணிந்தேத்தித்
துங்க வண்டமிழ்த் தொடைமலர் பாடிப்போய்த் தொல்லெவங் குருவேந்தர்
செங்க ணேற்றவர் திருமுது குன்றினைத் தொழுதுசென் றண்கின்றார். (௧௭௮)

மொய்கொண் மாமணி கொழித்துமுத் தாறுகுழ் முதுகுன்றை யடைவோமென்
றெய்து சொன்மலர் மாலவண் பதிகத்தை யிசையொடும் புனைந்தேத்திச்
செய்த வத்திரு முனிவருந் தேவருந் திசையெலா நெருங்கப்புகு
கையர் சேவடி பணிபுமப் பொருப்பினி லாதர அடன்சென்றார். (௧௭௯)

வான நாயகர் திருமுது குன்றினை வழிபட வலங்கொள்வார்
நூ றுந்தமிழ்ச் சொல்லிருக் குக்குறட் டிணைமலர் மொழிந்தேத்தி
ஞான போனகர் நம்பர்தங் கோயிலை நண்ணியங் குள்புக்குத்
தேன லம்புதண் கொன்றையார் சேவடி திளைத்தவின் பொடுதாழ்த்தார். (௧௮௦)

தாழ்ந்தெ ழுந்துமுன் முரசுதிந் தெழுமெனுந் தண்டமிழ்த் தொடைசாத்தி
வாழ்ந்து போந்தங்கண் வளம்பதி யதனிடை வைகுவார் மணிவெற்புச்
சூழ்ந்த தண்புனல் சுலவுமுத் தாற்றொடு தொடுத்தசொற் றொடைமலை
வீழ்ந்த காதலார் பலமுறை விளம்பியே மேவினா சிலநாள்கள். (௧௮௧)

ஆங்கு நாதரைப் பணிந்துபெண் னாகட மனைந்தரு மறையோசை
யோங்கு னங்கானை மாடத்து ளமர்கின்ற வொருதனிப் பரஞ்சோதி
பாங்க ணைந்துமுன் வலங்கொண்டு பணிவுற்றுப் பரவுசொற் றமிழ்மலை
தீங்கு நீங்குவீர் தொழுவின் கன்னுமிசை செய்யவாய் மலர்வீத்தார். (௧௮௨)

வேறு.

கருவ ரைப்பிற் புகாதவர் கைதொழு
மொரு வரைத்தொழு தள்ள முவந்தபோய்ப்
பெருவ ரத்தினிற் பெற்றவர் தம்முடன்
நிறுவ ரத்தறை சேறமென் நெருவார். (௧௮௩)

௨௮௮ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாபுராணம்.

முந்தை நான்க னொரோவொரு காண்முது
தந்தை யார்பியன் மேலிருப் பார்தவிர்ந்
தந்த னுள ரவாரு கேசெலச்
சிந்தை செய்விருப் போமென் சென்றனர். (௧௮௧)

ஆதி யார்த மரத்துறை நோக்கியே
காத லாலணை வார்கடி தேகிடத்
தாதை யாரும் பரிவுறச் சம்பந்தர்
பாத தாமரை நொந்தது பைப்பய. (௧௮௨)

மறைய னேத்து மொருவடி வாமென
நிறைம திப்பிள்ளை நீணிலஞ் சேர்ந்தெனத்
துறைய லைக்கங்கை குடு மரத்துறை
யிறைவ ரைத்தொழு வான்விரைந் தேகினார். (௧௮௩)

பாச மற்றில ராயினும் பார்:ரிசை
யாசை சங்கரற் காயின தன்மையாற்
றேசு பிக்க திருவுரு வானவ
ரிசை னைத்தொழு தேதொழு தேகினார். (௧௮௪)

இந்த மாசிலத் தின்னிரு ணீங்கிட
வந்த வைதிக மாமணி யானவர்
சிந்தை யாரமு தாகிய செஞ்சடைத்
தந்தை யார்கடி ருழ்ந்தெழுந் தேகினார். (௧௮௫)

மாறன் பாடி யெனும்பதி வந்துற
வாறு செல்வருத் தத்தி னசைலினால்
வேறு செல்பவர் வெய்துறப் பிள்ளையா
ரேறு மஞ்செழுத் தோதியங் கெய்திட. (௧௮௬)

உய்ய வந்தசம் பந்த ருடன்வந்தார்ச்
கெய்து வெம்மை யிளைப்பஞ்சி னுன்போலக்
கைக ளாயிரம் வாங்கிக் கரந்துபோய்
வெய்ய வன்சென்று மேல்கடல் வீழ்ந்தனன். (௧௮௭)

அற்றை நாளிர வப்பதி யின்னிடைச்
சுற்று நீடிய தொண்டர்கள் போற்றிடப்
பெற்ற மூர்ந்த பிரான்கழல் பேணுவார்
வெற்றி மாதவத் தோருடன் மேலினார். (௧௮௮)

இந்நி லைக்க னெழில்வளர் பூந்தராய்
மன்ன னூர்தம் வழிவருத் தத்தினை
யன்ன மாடுந் துறைநீ ரரத்துறைச்
சென்னி யாற்றர் திருவுளஞ் செய்தனர். (௧௮௯)

ஏறு தற்குச் சிலிகை யிடக்குடை
கூறி யூதக் குலவுபொற் சின்னங்கண்
மாரின் முத்தின் படியினுன் மன்னிய
நீறு வந்த நிமல ரருளுவர். (௧௯௦)

திருஞானசம்பந்தமுர்திதாயனார்புராணம். வகுப்பு

நீடு வாழ்பது யாகுநெல் வாயின்
மாட மாரண தோறு மறையோர்க்குக்
கூடு கங்குற் கணவீற் குலமறை
தேடு சேவடி தோன்றமுன் சென்றுபின்.

(ககக)

ஞான சம்பந்த னம்பா லண்கின்றான்
மான முத்தின் சிவிகை மணிக்குடை
யான சின்னம் பாற்கொண் டருங்கலைக்
கோன வன்பா லணந்து கொடுமென.

(கக௭)

அந்த னான ருரைத்தவப் போதுகினில்
வந்து கூடி மகிழ்ந்த புதமுறுஞ்
சிந்தை யோடுஞ் செழுநீ ரரத்துறை
யிந்து சேகரர் கோயில்வர் தெய்தினர்

(கக௮)

ஆங்கு மற்ற வருளடி யாருட
னோங்கு கோயிலுள் ளார்கருமுண் டாயிட
வீங்கி தென்ன வநிசய மென்பவர்
தாங்க ளம்மறை யோர்கண்முன் சாற்றினார்

(கக௯)

சால மிகக வியப்புறு தன்மையின்
பால ராதலும் பள்ளி யெழுசரியின்
கால மெய்திடக் காதல் வழிப்படுஞ்
சில மிக்கார் திருக்காப்பு நீக்கினா.

(௨௦௦)

திங்க ணீர்மைச செழுந்திரண் முத்தினுற்
றுங்க வெண்குடை தாய சிவிகையும்
பொங்க ஆதும் பொருவருஞ் சின்னமு
மங்க னாத ருளினுற் கண்டனர்.

(௨௦௧)

கண்ட பின்னவர் கைதலை மேற்குவித்
தெண்டி சைகரும் விளக்கிவை யாமெனத்
தொண்ட ரோடு மறையவா சூழந்தெழுந்
தண்டர் நாடு மறிவுற வார்த்தனர்.

(௨௦௨)

சங்கு துந்துபி தாரைபே ரிம்முதற்
பொங்கு பல்லிய நாதம பொலிந்தெழு
வங்க ணன்னரு ளாலவை கொண்டுன்
பொங்கு காத லெதிர்கொளப் போதுவார்.

(௨௦௩)

மாசில் வாய்மைநெல் வாயின் மறையவ
ராசில் சீர்ச்சண்பை யாண்டகை யார்க்கெதிர்
தேச டைச்சிவி கைம்முத லாயின
வீச ரின்னரு ளாற்றுகங்கி யேகினார்.

(௨௦௪)

இத்த லையில ரின்னண மேகினு
ரத்த லைச்சண்பை நாதர்க்கு மவ்விரா
முத்த நத்திலி னைம்முத லாயின
வய்த்த லித்தும் பமமுன் னுணர்ந்துவார்.

(௨௦௫)

அன்ன னீர்வயல் சூழு மரத்துறை :
வன்ன லாரநா மகிழ்த்தனிக் கும்மவை
கொன்ன லாகுங்கொண் டெய்தல்செய் வாயென
வுன்ன வாறருள் செய்ய வுணர்ந்தபின். (௨௦௧)

சண்பை யாளியார் தாங்கண்ட பேரருட்
பண்பு தந்தையார் தம்முடன் பாங்கமர்
தொண்ட ருக்கருள் செய்து தொழாமுனம்
விண்பு லப்பட வீங்கிரு ணீங்கலும். (௨௦௨)

மாலை யாமம் புலர்வுறும் வைகறை
வேலை செய்வினை முற்றிவெண் ணீறணி
கோல மேனிய ராய்க்கைம் மலர்குவித்
தேல வஞ்செழுத் தோதி யெழுந்தனர். (௨௦௩)

போத ஞானப் புகலிப் புனிதரைச்
சீத முத்தின் சிவிகைமே லேற்றிடக்
காதல் செய்பவன் போலக் கருங்கடன்
மீது தேரின்வந் தெய்தினன் வெய்யவன். (௨௦௪)

ஆய போழ்தி னரவெனு மார்ப்புடன்
றாய முத்தின் சிவிகை சுடர்க்குடை
மேய சின்னங்கள் கொண்டெய் யன்பரோ
டேய வந்தணர் தாமெதிர் தோன்றினார். (௨௦௫)

வந்து தோன்றிய வந்தணர் மாதவர்
கந்த வார்பொழிற் காழிநன் னாடர்மு
னந்த மில்சீ ரரத்துறை யாதியார்
தந்த பேரரு டாங்குவீ ரென்றனர். (௨௦௬)

என்று தங்களுக் கீச ரருள்செய்த
தொன்று மங்கொழி யாமை யுரைத்துமு
னின்னு போற்றித் தொழுதிட நேர்ந்தது
மன்று ளாரரு ளென்று வணங்கினார். (௨௦௭)

எந்தை யீச னெனவெதெ திவ்வருள்
வந்த வாறும் நெய்வண மோவென்று
சிற்தை செய்யுந் திருப்பதி கத்திசை
புந்தி யாரப் புகன்றெதிர் போற்றுவார். (௨௦௮)

மெய்ம்மை போற்றி விடாத விருப்பினர்
றம்மை யுன்னும் பரிசுதந் தாள்பவர்
செம்மை நித்தில யானச் சிறப்பரு
ளெம்மை யானுவப் பானின் றளித்ததே. (௨௦௯)

பொடிய னிர்த புராண னரத்துறை
யடிக டம்மரு ளேயிது வாமெனப்
படியி லாதசொன் மானைக் பாடியே
செடிது போற்றிப் பதிக சிரப்பினார். (௨௧௦)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திதாயுர்புராணம். ௨௬௧

சோதி முத்தின் சிலிகைகும் வந்துபார்
மீது தாழ்த்துவெண் ணீற்றெளி போற்றின்
சூதி யாரரு ளாதவி னஞ்செழுத்
தோதி யேறின ருய்ய வுலகெலாம்.

(௨௬௧)

வேறு.

தொண்ட ரார்த்தனர் சுருதிக ளார்த்தன தொல்லை
யண்ட ரார்த்தன ரகிலமு மார்ப்புட னெய்தக்
கொண்ட லார்த்தன முழுவமு மார்த்தன குழுமி
வண்ட ரூப்பொலி மலர்மழை யார்த்தது வானம்.

(௨௬௨)

வளைபு மார்த்தன வயிர்களு மார்த்தன மறையின்
கிளைபு மார்த்தன கிளைஞரு மார்த்தனர் கெழுவுங்
கனக னூர்த்ததொர் கருணையி னூர்கவின் முத்தின்
விளைபு மாக்கதிர் வெண்குடை யார்த்தது மிசையே.

(௨௬௩)

பல்கு வெண்கதிர்ப் பத்திசேர் நித்திலச் சிலிகைப்
புல்கு நீற்றெளி யுடன்பொலி புகலிகா வலனு
ரல்கு வெள்வளை யிலைத்தெழு மணிநிரைத் தரங்க
மல்கு பாற்கடல் வளர்மதி யுதித்தென வந்தார்.

(௨௬௪)

நீடு தொண்டர்கண் மறையவ ரேனையோர் நெருங்கி
மாடு கொண்டெழு மகிழ்ச்சியின் மலர்க்கைமேற் குவித்தே
யாடு கின்றன ரயார்த்தன ரளவிலா னந்தங்
கூடு கின்றகண் பொழி புனல் வெள்ளத்திற் குளித்தார்.

(௨௬௦)

செய்ய பொன்புனை வெண்டர ளத்தணி சிறக்கச்
சைவ மாமறைத் தலைவர்பாற் பெறுந்தனிக் காளம்
வைய மேழுடன் மறைகளு நிறைதவத் தோரு
முய்ய ஞானசம் பந்தன்வர் தானென ஆத.

(௨௬௧)

சுற்று மாமறைச் சுருதியின் பெருகொலி நடுவே
தெற்றி னூர்புர மெரித்தவர் தருதிருச சின்ன
முற்று மானவண் ஞானமே முலைசுரந் தூட்டப்
பெற்ற பாலரு வாயன்வர் தானெனப் பிடிக்க.

(௨௬௨)

புணர்ந்த மெய்த்தவக் குழாத்தொடும் போதுவார் முன்னே
யிணைந்த நித்திலத் திலங்கொளி நலங்கிளர் தாரை
யிணைந்த மாமறை முதற்கலை யகிலமு மோதா
துணர்ந்த முத்தமிழ் விரகன்வர் தானென ஆத.

(௨௬௩)

தெருளு மெய்க்கலை விளங்கவும் பாருளோர் சிந்தை
யிருளு நீங்கவு மெழுதுசொன் மறையளிப் பவர்தாம்
பொருளு ஞானமும் போகமும் போற்றி யென்பாருக்
கருளு மங்கணர் திருவரத் துறையைவர் திணைந்தார்.

(௨௬௪)

வந்து கோபுர மணிநெடு வாயில்சேய்த் தாகச்
சந்த நித்திலச் சிலிகைநின் நிழிந்துதாழ்ந் தெழுந்து
சிந்தை யார்வமு மகிழ்ச்சியும் பொங்கிமுன் செல்ல
வந்தி காண்மதி யணிந்தவர் கோயிலுள் ளடைந்தார்.

(௨௬௫)

மன்னு கோயிலை ஸ்லங்கொண்டு திருமுன்பு வந்த
சென்னி யிற்காங் குவித்துவிழ்ந் தன்பொடு தினைப்பா
ரென்னை யும்பொரு ளாகவின் னருள்புரிந் தருளும்
பொன்ன டித்தலத் தாமரை போற்றியென் நெழுந்தார்.

(௨௨௧)

வேறு.

சூடி னூர்கா கமலங்கள் சொரிந்திழி கண்ணீ
ராடி னூர்திரு மேனியி லரத்துறை விரும்பி
நீடி னூர்திரு வருட்பெருங் கருணையே நிகழப்
பாடி னூர்திருப் பதிகமே ழிசையொடும் பயில.

(௨௨௪)

இசைவி ளங்கிட வியல்பினிற் பாடினின் றேத்தி
மிசைவி ளங்குநீர் வேணியா ரருளிஞான் மீண்டு
திசைவி ளங்கிடத் திருவருள் பெற்றவர் சிலநா
ளசைவில் சேர்த்தொண்டர் தம்முட னப்பதி யமர்ந்தார்.

(௨௨௫)

தேவர் தம்பிரான் நிருவரத் துறையினி லிறைஞ்சி
மேவு நாளகளில் விமலனார் நெல்வெண்ணெய் முதலாத்
தாவி லன்பர்க டம்முடன் நெழுதுபின் சண்பைக்
காவ லாரருள் பெற்றுடன் கலந்துமீண் டணைந்தார்.

(௨௨௬)

விளங்கு வேணுபு ரத்திருத் தோணியீற் நிருந்த
களங்கொள் கண்டர்தங் காதலி யாருடன் கூட
வுளங்கொ ளப்புருந் துணர்வினில் வெளிப்பட வருகி
வளங்கொள் பூம்புனற் புசலிமேற் செலமனம் வைத்தார்.

(௨௨௭)

அண்ண லார்திரு வரத்துறை யடிகளை வணங்கி
நண்ணு பேரரு ளால்விடை கொண்டுபோய் நடங்கொண்
டுண்ணி றைந்தபூங் கழலினை யுசசிமேற் கொண்டே
வெண்ணி லாமலர் ந்ததிவச சிவிகைமேற் கொண்டார்.

(௨௨௮)

சிவிகை முத்தினிற் பெருகொளி திசையெலாம் விளக்கக்
கவிகை வெண்மதித் குளிரொளி கதிர்செய்வான் கலப்பக்
குலிகை மேற்கொண்டு மறையவர் குணலயிட்ட டாடப்
புலிகைம் மாறின்றிப் போற்றவந் தருளிஞா போந்தார்.

(௨௨௯)

மறைமு ழங்கின தழங்கின வண்டமிழ வயிரின்
குறைந் தன்றன முரன்றன வளைக்குலங் காள
முறையி யம்பின வியம்பல வொலித்தன முரசப்
பொறை கறங்கின பிறங்கின போற்றிசை யரவம்.

(௨௩௦)

உடைய பிள்ளையார் வருமெல்லு யுள்ளவப் பதியோர்
புடைய ரண்டினுங் கொடியொடு பூந்துகில் விதான
நடைசெய் காவணந் தோரணம் பூகந் கதலி
மிடையு மாலைகள் நிறைகுடம் வினக்கொடு நிறைத்தார்.

(௨௩௧)

அநைய செய்கையா வெதிர்கொளும் பதிகனா னவற்றின்
வினாத ரும்பவந் தீர்ப்பவர் கோயில்கண் மேலிப்
புணையும் வண்டமிழ் மொழிந்தடிபாளித்துபோந் தணைத்தார்
புணைநெ டெக்கமா வுரித்தவர் மகிழ்பெரும் பழுதுந்.

(௨௩௨)

வேறு.

அங்கணைத் தினம்பிறை யணிந்த சென்னியார்
பொங்கெழிற் கோபுரந் தொழுது புக்கபின்
றுங்கரீன் விமானத்தைச் சூழ்ந்து வந்துமுன்
பங்கயச சேவடி பணிந்து பாடுவார்.

(௨௩௪)

மண்ணினிற் பொலிகுல மலையர் தாந்தொழு
தெண்ணில்சீர்ப் பணிகன்செய் தேத்துந் தன்மையி
னண்ணிய வகைசிறப் பிதது நாதரைப்
பண்ணினிற் நிகழ்திருப பதிகம் பாடினா.

(௨௩௫)

பாவின மிசைவழி பாடி யங்ககன்
றியாவருந் தொழுதுட னேத்த வெய்தினா
மூவுல குய்யாஞ் சண்ட மூர்ததியார்
மேவிய பெருநகிரு விசய மங்கையில்.

(௨௩௬)

அந்தணர் விசயமங் கையினி லங்கணர்
தந்தனி யாலயஞ் சூழாது தாழாதுமுன்
வந்தனை செயதுகோ தனததை மன்னிய
செந்தமிழ் மாலையிற் சிறப்பித் தேத்தினா

(௨௩௭)

விசயமங் கையினிட மகன்று மெய்யந்தா
ளசைவிலவை காவினி லணைந்து பாடிப்போர்
திசைவளா ஞானசம் பந் ரெய்தினா
திசையுடை யாடையா திருப்பு நம்பயம்.

(௨௩௮)

புறம்பயத் திறைவரை வணங்கிப் போற்றியசெய
திறமபுரி நீமையிற் பதிகச செந்தமிழ்
நிறம்பயி லிசையுடன் பாடி நீடிய
வறந்தரு கொள்கையா ரமாந்து மேவினா

(௨௩௯)

அத்கிருப் பதிபணிந் தகன்று போயனற
கைத்தலத் தவர்பதி பிறவுங் கைதொழு
முத்தமிழ் விரகரா முதல்வா நண்ணினார்
செய்த்தலைப் பணிலமுத் தீனுஞ் சேயனா

(௨௪௦)

திருமலி புகலிமன் சேரச சேய்ஞா
ரருமறை யவர்பதி யலங்க ரிததுமுன்
பெருமறை யொடுமுழ வொலிபி நங்கவே
வருமுறை யெதிர்கொள வந்து முநதினா

(௨௪௧)

ஞானசம் பந்தரு நாய னாச்சடைத்
தூறுந் தொடையன்முன் சூட்டிப் பிள்ளையார்
பான்மையில் வரும்பதி யென்று கித்தில
யானமுன் னிழிந்தெதி ரிறைஞ்சி யெய்தினார்.

(௨௪௨)

மாமறை யானர்வன் புகலிப் பிள்ளையார்
தாமெழுந் தருவிடத் தங்கள் பிள்ளையார்
காமரும் பதிலிவன் தருனக் கண்டன
சாமெழு வுடன்பணிந் தாடி யார்த்தனர்.

(௨௪௩)

திருஞானம்புத்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

கனித்தனர் புண்ணியக் கரக வாசநீர்
தெளித்தனர் பெரிகஞ்ஞ மலஞ்ஞ சிந்தினர்
துளித்தனர் கண்மழை சுருதி யாயிர
மளித்தவர் கோயிலு ளவர்முன் பெய்தினார். (உசக)

வெங்குரு வேந்தரும் விளங்கு கோயிலப்
பொங்கிய விருப்பினுற் புடைவ் லங்கொடு
செங்கைகள் சென்னிமேற் குவித்துச் சென்றுபுக
கங்கணர் முன்புற வணைந் தாழ்ந்தனர். (உச௭)

வேதியர் சேய்ஞலூர் விமலர் தங்கழல்
காதலிற் பணிந்தவர் கருணை போற்றுவாரா
தாதைதா டடிந்தசண் டசப பிள்ளையார்
பாதகப பயன்பெறும் பரிசு பாடினார். (உச௮)

இன்னிசை வண்டமிழ் பாடி யேத்தியந்
நன்னெடும் பதியுளோர் நயக்க ஷங்கிய
பின்னர்வெண் பிறையணி வேணிப பிஞ்சுகர்
மன்னிய திருப்பனந் தாளவ ணங்கினார். (உச௯)

ஆங்கணி சொன்மலர் மால சாத்தியப
பாங்குபந் தணலூர் பணிந்து பாடிப்போய்த்
திருகுதிர மாமறைச் செம்மை யந்தண
ரோங்குமோ மாம்புலி யூர்வந் துற்றனர். (உ௪௦)

மற்றநற் பதிவட தளியின் மேலிய
வற்புத ரடிபணிந் தலர்ந்த செந்தமிழ்ச்
சொற்றொடை பாடியங் ககன்று குழமுதிற்
பொற்பதி வாழ்கொளி புத்தூர புககனா. (உ௪௧)

சீர்வளா கோயிலை யணைந்து தேமலர்க்
கார்வளர் கண்டர்தாள் பணிந்து காண்பவர்
பார்புகழ் பதிகங்கள் பாடி நீடுவார்
வார்பொழிந் திடம்பையும் வணங்கி வாழ்ந்தனா. (உ௪௨)

நம்பரை நலந்திகழ் நாரை யூரினிற்
கும்பிடும் விருப்பொடு குறுகிக் கூடிய
வம்பலர் செந்தமிழ் மால பாடிநின்
றெம்பிரான் கவுணியர் தலைவ ரேத்தினார். (உ௪௩)

அப்பதி பணிந்தருந் தமிழ்பு ணைந்துத்
மெய்ப்படு விருப்பொடு மேவு ளானார்
பொற்பதி பலவுமுன் பணிந்து போந்தனர்
பைப்பணி யவர்குந் பறிய ளாரினில். (உ௪௪)

பரமர்தத் திருக்கருப் பறிய ளாரினைச்
சொபுரச் சிறுவர்கை தொழுது செந்தயி
முரையிசை பாடியும் மருங்கி னுள்ளவாஞ்
சுர்தொழும் பதிகஞ்ஞ் தொழுது பாடினார். (உ௪௫)

திருஞானசம்பந்தமுர்திநாயனார்புராணம். ௨௬௫

வேறு.

மண்ணுலகு செய்ததவப் பயனு புள்ள வள்ளலா ரப்பதிகள் வணங்கி யேகி
யெண்ணின்மூ ரிகங்கியெழப் பணில மார்ப்ப விலங்கியகா னஞ்சின்ன மெய்குமுதக்
கண்வளர்மென் கரும்புமிடை கதிர்ச்செஞ் சாலிகதலிகமுடனெங்குங்கழனிநாட்டுத்
தெண்ணிலவு குடியதம் பெருமான் வைகுந் திருப்பிரம புரஞ்சாரச் செல்லும்போது. ()

பிள்ளையா ரெழுந்தருளக் கேட்ட செல்வப் பிரமபுரத் தருமறையோர் பெருநு
காத, லுள்ளமகிழ் சிறந்தோங்கத் தோணி மேவு முமைபாகர் கழல்வணங்கி யோகை
கூட, வெள்ளமறை யொலிபெருக மறுகு தோறு மிடைமகா தோரணங்கள் கதலி
பூகந், தென்னுபுன னிறைகுடங்க டிப தூபஞ் செழுங்கொடிக ணிறைத்தெதிர்கோள்
சிறப்பிற் செல்வார். (௨௫௭)

ஆரணங்கண் மதரவொலி யெழுந்து பொங்க வரசிலையுந் தருப்பையும்பெய் தணி
ந்த வாசப், பூரணகும் பங்கணிறை காக மேந்திப் புதுமலரு நறுந்துகளும் பொரிபுந்
தூவி, வாரணங்கு முலையுமையாள் குழைத்த செம்பொன் வள்ளத்தி லமுதுண்ட
வள்ள லாரைச், சேரணங்கு மணிமுத்தின் சிலிகை மீது செழுந்தரளக் குடைநிழற்கீழ்ச்
சென்று கண்டார். (௨௫௮)

கண்டபொழு தேகைக டிலேமேற் கொண்டு கண்களிப்ப மனங்களிப்பக் காதல்
பொங்கித், தொண்டர்களு மறையவருஞ் சென்று சூழ்ந்து சொல்லிறந்த மகிழ்ச்சியி
னாற் றுதித்த வோகை, யெண்டிசையு நிறைவித்தா ராடை வீசி யிருவிசும்பின் வெளி
தூர்த்தா ரேறு சீர்த்தி,வண்டிழ்நா யகருமிழிந் தெதிரே சென்று வணங்கியவ ருடன்
கூடி மகிழ்ந்து புக்கார். (௨௫௯)

திங்களணி மணிமாட மிடைந்த வீதி சென்றனைந்து தெய்வமறைத் கற்பின் மாதர்
மங்கலவாழ்த் திசையிரண்டு மருங்கு மல்க வானவந்நா யகர்கோயின் மருங்கு சார்ந்து
துங்கநிலைக் கோபுரத்தை யிறைஞ்சிப் புகுஞ் சூழ்ந்துகிநுந் தோணியிசை மேவினார்க
டங்கடிகு முன்புதாழ்த் தெழுந்து நின்று தமிழ்வேதம் பாடினாந் தாளம் பெற்றார். ()

பரவுகிருப் பதிகவிசை பாடி நீடு பரங்கருணைத் திருவருளின் பரிசு போற்றி, விர
வுமலர்க் கண்பணிப்பக் கைகள் கூப்பி விழுந்தெழுந்து புறம்போந்து வேத வாய்மைச்,
சிரபுரத்துப் பிள்ளையார் செல்லும்போது திருநீல கண்டயாழ்ப் பாணர்பின்னே, வர
வவரை வளம்பெருகு மணையிற் போக வருள்செய்து தந்திருமா னிகையின் வந்தார். ()

மறையவர்க ளடிபோற்றத் தந்தை யாரு மருங்கணைய மாளிகையி லணையும்
போதி, னிறைகுடமு மணிவிளக்கு முதலா புள்ள நீடுமறைக் குலமகளிர் நெருங்கி
யேந்த, விறைவார்கிரு நீற்றுக்காப் பேந்தி முன்சென் றீன்றதா யார்சாத்தி யிறைஞ்சி
யேத்த, முறைமையவர்க் கருள்செய்து மடத்துப் புக்கார் முதல்வர்பான் மணிமுத்
தின் சிலிகை பெற்றார். (௨௬௨)

செல்வசெடு மாளிகையி லமர்ந்து நானூந் திருத்தோணி யிசையாரைச் சென்று
தாழ்த்து, மல்குகிருப் பதிகங்கள் பலவும் பாடி மனமகிழ்ந்து போற்றிசைத்து வைகு
நாளி, லொல்லுமுறை புபாயனப் பருவ மெய்த வுலகிறந்த சிவஞான முணரப் பெந்
றார், தொல்லைமறை விதிச்சடங்கு மறையோர் செய்யத் தோலோடுநு ருங்கினா
கரங்கள் போற்ற. (௨௬௩)

உகச திருஞானசம்பந்தமுர்திநாயனார்புராணம்.

சுருபிறப்பு மெய்தானம் புடையார் தம்மை புலவியல்பி னுபாயன முறைமை யாகுமிருபிறப்பி னிலைமையினைச் சடங்கு காட்டி யெய்தவர்க்கு மறைமுனிவ ரெதிரே னின்ற; வருதிறத்தின் மறைநான்குந் தந்தோ மென்று மந்திரங்கண் மொழிந்தவர்க்கு மதூர் வாக்காற், பொருவிறப்ப வோதினார் புகலி வந்த புண்ணியன ரெண்ணிறந்த புனித வேதம். (உகச)

சுருதியா யிரமோதி யங்க மான தொல்கலை னெடுத்தியம்புந் தோன்ற லாரைப், பரிதியா யிரகோடி விரிந்தா லென்னப் பாஞ்சோதி யருள்பெற்ற பான்மை மேன்மை, சுருதியா தரவோடும் வியப்புந் தேததுங் கலைமறையோர் கவுணியனார் தம்மைக் கண் முன், வருதியா னப்பொருளென் றிறைஞ்சித் தாழுந் வல்லமறை கேட்டையர் தீர்ந்து வாழ்ந்தார். (உகடு)

மந்திரங்க ளானவெலா மருளிச செய்யு மற்றவற்றின் வைதிகனுற் சடங்கின் வந்த, சிந்தைமயக் குறுமையந் தெளிய வெல்லாஞ் செழுமறையோர்க் கருளியவர் தெருளு மாற்றான், முந்தைமுதன் மந்திரங்க ளெல்லாந் தோன்று முதலாகு முதல் வன ரெழுத்தஞ் சென்பா, ரந்தியினுண் மந்திரமஞ் செழுதது மேயென் றஞ்செழுத் தின் றிருப்பதிக மருளிச செய்தார். (உகசு)

அத்தகைமை பிள்ளையா ரருளிச செய்ய வந்தணர்க் ளருடலைமேற் கொண்டு தாழ்ந்து, சித்தமகிழ் வொடுகிறப்பத் தாழந் தெய்வத் திருத்தோணி யமர்ந்தாரைச சென்று தாழந்து, மெய்த்தவியைப் பதிகவகள் கொண்டு போற்றி விரைமலர்த்தான் மனங் கொண்டு மீண்டு போந்து, பத்தருட னினிதமரும் பண்பு கூடப் பரமர்தான் பணிந் தேத்திப் பயிலு நாளிஸ். (உகஎ)

உ வ று.

பந்தனைமெல் விரலாளுங் பூமரும்பாய் விடைமீது வந்துபொன்வன் ளத்தளித்த வரம்பின்னானத் தழுதுண்ட் செந்தமிழ்ஞா னசம்பந்தர் திறவகேட்டிறைஞ் சுதற்காக வந்தண்பூந் தராய்தன்னி லிணைந்தனநா லுக்கரையர். (உகஅ)

வாக்கின்பெரு விறன்மன்னர் வந்தனைந்தா ரெனக்கேட்டுப் பூக்கமழ்வா சத்தடஞ்சூழ புகலிப்பெருந் தகையாரு மாக்கியால் வினைப்பேறென் றன்பாகுமாந் தொடுமெய்தி யேற்கும்பெரு விருப்போடு மெதிர்கொளவெய் தும்பொழுதில். (உகக)

சிந்தையிடை யருவன்புந் திருமேனி தனிலைசவுங் கந்தையிகை யாங்கருத்துங் கைபுழவா ரப்படையும் வந்திழிகண் ணீர்மழையும் வடிவிற்பொலி திருநீறு மந்தமிலாத் திருவேடத் தரசமெதிர் வந்தனைய. (உஎ0)

கண்டகவு ணியக்கன்றுங் கருத்திப்பரவு மெய்க்காதற் றெண்டர் திரு வேடநேரே தோன்றியதென் றதொழுதே யண்டரும்போற் றவணைந்தங் கரசமெதிர் வாதிறைஞ்ச மண்டியவார் வம்பெருக மதூரமொழி யருள்செய்தார். (உஎக)

பேரிசைநா லுக்கரசைப் பிள்ளையார்கொண் டுடன்போந்து போர்விலையார் திருத்தோணிப் பொற்கோயிலுட் புரும்போதி லார்வம்பெரு கவண்பு மவருடன்கும் பிட்டருநார் சீர்வார்தொன் டரைக்கொண்டு திருமானிகை யிளிற்சேர்தார். (உஎஉ)

அணையுந்திருத் தொண்டர் தம்மோ டாண்டவர சுக்குமன்பா
வினையிறு வழநாக்கி வியல்பா லமுதுசெய்வித்துப்
புணரும்பெரு கன்புண்பும் பொங்கியகா தலிற்கும்பிட்
ணெருஞ்சொன்மா லைகன்சாத்தி புடன்கிழ்வெய் திபுறைந்தார். (௨௭௬)

அந்நாள்சில நாள்கன்செல்ல வருட்டிருநா வுக்கரசர்
மின்னாச்சடை யண்ணலெங்கு மேவிடங்கும் பிடவேண்டிப்
பொன்மார்பின்மூர் தூல்புனைந்த புகலிப்பிரா னிசைவோடும்
பின்னாகவெய் தலிறைஞ்சிப் பிரியாதகண் பொடும்போந்தார். (௨௭௭)

வாக்கின்றனி மன்னரேக மாறத்திரு வுளத்தோடும்
பூக்கமழும் பணைகுழந்த புகலியின்மீண் டம்புகுந்து
தேக்கியமா மறைவெள்ளத் திருத்தோணிவீற் றிருந்தாரைத்
னக்கின்றயிற் மாலைபாடித் தொழுதங்குறை கின்றநாளில். (௨௭௮)

செந்தமிழ்மா லைவிகற்பச் செய்யுட்களான் மொழிமாற்று
வந்தசொற்சீர் மாலைமாற்று வழிமொழியெல் லாமடக்குச்
சந்தவியமக மேகபாதர் தமிழிருக்குக் குறன்சாத்தி
யெந்தைக்கெழு கூற்றிருக்கை யீரடியீ ரடிவைவபு. (௨௭௯)

நாலடிமேல் வைப்புமேன்மை நடையின்முடி குயிராகஞ்
சால்பினிற்சக் கரமாதி விகற்பங்களா சாற் றும்பதிக
மூலவிலக் கியமாக வெல்லாப்பொருள் கருமுற்ற
ஞாலத்துயர் காழியாரைப பாடினா ஞான சம்பந்தா. (௨௮௦)

இன்னிசைபா டினவெல்லாம் யாழ்ப்பெரும்பா ணனாந்தாமு
மன்னுயிசை வடிவான மதங்களுளா மணியாரும்
பன்னியவே ழிசைபற்றிப் பாடப்பதி கங்குள பாடிப
பொன்னின்றிருத் தாளம்பெற்றார் புகலியிற்போற் றியிருந்தாரா. (௨௮௧)

அங்கணமர் கின்றநாளி லருந்தமிழ்நா டெத்தினுள்ளுந்
திங்கட்சடை யண்ணலார்தர் திருப்பதியா வைபுங்கும்பிட்
டெங்குந்தமிழ் மாலைபாடி யேத்தியில்கெய் துவனென்று
தங்குலத்தா தையரோடுந் தவமுனிவர்க் கருன்செய்தார். (௨௮௨)

பெருகுவிருப் புடனோக்கிப் பெற்றருலத் தாதையாரு
மருமையாலும் மைப்பயந்த வதனாற்பிரிந் துறைவாற்றே
னிருமைக்குயின்ப மளிக்கும் யாகமும்யான் செயவேண்டு
மொருமையாலின் னஞ்சிலநா ஞடனெய்துவ னென்றுரைத்தார். (௨௮௩)

ஆண்டகையா ருயிசைந்தவ் கம்பொற்றிருத் தோணிமேவு
நீண்டசடை யாரடிக் கீழ்ப் பணிவுற்றுநீ டருள்பெற்றே
யீண்டபுகழ்த் தாதையார்பின் னெய்திடயாழப் பண்ணரோடுங்
காண்டருகா ழிதொழுது காத்தலொற் புறம்போந்தார். (௨௮௪)

அத்திருமூ தாரினுள்ளா சமர்ந்துடன்போ துவார்போத
மெய்த்தவரத் தணர்நீங்கா விடைகொண்டமீள் வார்கண்மீள
முத்தின்சிலிகை மேல்கொண்டு மொய்யொளித்தா டிறைத்த
சித்திலவெண் குடைமீது றிறைமதிபேர்தலகிழற்ற, (௨௮௫)

உகூழி திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

சின்னத்தனிக் கானந்தாரை சிரபுரத்தான் டகைவந்தா
 என்னுந்தகை மைவினங்க வேற்றிருப் பெயர்சாற்ற
 முன்னெம்மருங் குசிரந்த முரசடைப்பல் வியமார்ப்ப
 மன்னுத்திருத் தொண்டரானார் வந்தெதிர்கொண் வெணங்க. (உகூஉ)

சங்கநாதங்க னொலிப்பத் தழங்குபொற்கோ முழுங்க
 மங்கலவாழ்த் துரையெங்கு மல்கமறை முன்னியம்பத்
 திங்கனும்பாம் புமணிந்தார் திருப்பதியெங்கு முன்சென்று
 பொங்கியகா தலிற்போற்றப் புகலிக்கவு னியர்போந்தார். (உகூச)

திருமறைச்சண் பையராளி சிவனாத்திருக் கண்ணார்கோயில்
 பெருவிரும்பா லணைந்தேத்திப் பிஞ்சுகர்கோ யில்பிறவு
 முருகியவன் பாலிறைஞ்சி யுயர்தமிழ்மா லெகொண்டேத்தி
 வருபுனற்பொன் னிவடபாற் குடதிசைநோக் கிவருவார். (உகூடு)

போற்றியகா தல்பெருகப் புள்ளிருக்குந் திருவேநூர்
 நாற்றடந்தோ ஞடைமூன்று நயனப்பிரான் கோயின்னணி
 யேற்றவன்பெய் தவணங்கி யிருவர்புள்வேந் திறைஞ்சி
 யாற்றியபூ சணைசாத்தி யஞ்சொற்பதி கமணிந்தார். (உகூசு)

நீடுதிரு நின்றியூரி னிமலந்தீள் கழலேத்திக்
 கூடியகா தலிற்போற்றிக் கும்பிட்டுவண் டமிழ்கூறி
 நாடுசீர்நீ றீர்வணங்கி நம்பாத்திருப்புன் கூர்நண்ணி
 யாடியபா தயிறைஞ்சி யருந்தமிழ்பா டியமரந்தார். (உகூஎ)

அங்குநின்றே கியப்பாங்கி லரனார்மகிழ் கோயிலான
 வெங்கணஞ்சென் றுபணிந்தே யேத்தியிம வான்மடந்தை
 பங்கருறை பழமண்ணிப் படிக்கரைக்கோ யில்வணங்கித்
 தங்குதமிழ் மாலைசாத்தித் திருக்குறுக்கைப பஞ்சாரந்தார். (உகூஅ)

திருக்குறுக்கைப் பதிமன்னித் திருவீரட்டா னத்தமர்ந்த
 பொருப்புலில்லா ளரையேத்திப் போந்தன்னியூர் சென்றுபோற்றிப்
 பருக்கைவரை யுரித்தார்தம் பந்தணநல லூர்ப்பணிந்து
 விருப்புடன்பா டலிசைத்தார் வேதந்தமி மூல்விரித்தார். (உகூக)

அப்பதிபோற் றியகல்வா ரரனாத்திரு மணஞ்சேரி
 செப்பருஞ்சீர்த் தொண்டரோடுஞ் சென்றுதொழு திசைபாடி
 யெப்பொருளுந் தருமீச ரெதிர்கொன் பாடிப்பதியெய்தி
 யொப்பில்பதி கங்கன்பாடி யோங்குவேன்வித் குடியுற்றார். (உகூ0)

செழுந்திருவேன் விக்குடியிற் றிகழ்மணவா ளநற்கோலம்
 பொழிந்தபுனற் பொன்னிமேவும் புனிதத்துருத் தியிரலிற்
 றழும்பியதன் மையுங்கூடத் தண்டமிழ்மா லையிற்பாடிக்
 கொழுந்துவெண்டிங் களணிந்தார் கோடிகாவிற் சென்றடைந்தார். (உகூக)

திருக்கோடிகா விலமர்ந்த தேவர்க்கா மணிதன்னை
 யெருக்கோடித் திழும்பாம்பு மிசைத்தணிந்தா னைவென்னெனப்
 பருக்கோடணிந் தபிராணைப் பணிந்துசொன்மா லைகள்பாடித்
 சூக்கோடிகிற் பார்கன்சேருங் கஞ்சனூர்கை தெழுச்சென்றார். (உகூஉ)

கஞ்சனாராண் டதங்கோவைக் கண்ணுற்றிறைஞ்சி முன்போந்து
மஞ்சணிமா மதில்குழு மாந்துறைவந் துவணங்கி
யஞ்சொற்றயிழ் மாலைசாத்தி யங்ககண்நன் பர்முன்னாகச்
செஞ்சடைவே தியர்மன்னுந் திருமங்கலக் குடிசேர்த்தார். (௨௬௬)

வெங்கண்விடை மேல்வருவார் வியலாடி களைப்போற்றித்
தங்கியவின் னரிசைகூடுந் தமிழ்ப்பதிகத் தொடைசாத்தி
யங்கணமர்வார் தம்முன்னே யருள்வேடங்காட் டத்தொழுது
செங்கண்மாலுக் கரியார்தந் திருந்துதேவன் குடிசேர்த்தார். (௨௬௭)

திருந்துதேவன் குடிமன்னுஞ் சிவபெருமான் கோயிலெய்திப்
பொருந்தியகா தலிற்புக்குப் போற்றிவணங் கிப்புரிவார்
மருந்தொடும் திரமாகி மற்றுயிவர் வேடமாமென்
றருந்தமிழ்மா லைபுனைந்தா ரளவின்ஞானத் தழுதுண்டார். (௨௬௮)

மொய்திகழ்சோ லையம்முனார் முன்னகன்றந் நெறிசெல்வார்
செய்தருசா லிகரும்பு தெங்குபைம்பூ கத்திடைபோய்
மைதிகழகண் டர்தங்கோயின் மருங்குள்ளவெல் லாம்வணங்கி
யெய்தினர்ஞா னசம்பந்த ரின்னம்பர்நம் பர்தங்கோயில். (௨௬௯)

இன்னம்பர் மன்னும்பிரானே யிறைஞ்சியிடை மடக்கான
பன்னுந்தமிழ்த் தொடைமாலேப் பாடல்புனைந் துபரவிப்
பொன்னககு லிணைபோற்றிப் புறம்போத்தனைந் துபுகுந்தாரா
மன்னுந்தக வரைப்பொன்னி வடகுரங்கா டுதுறையில். (௨௭௦)

வடகுரங்கா டுதுறையில் வாலியார்தாம் வழிபட்ட
வடைவுந்திருப் பதிகத்தி லறியச்சிறப் பித்தருளிப்
புடைகொண்டிறைஞ் சினர்போந்து புறத்துள்ளதா னங்கன்போற்றிப்
படைகொண்டழ விலைவேலார் பழனத்திருப் பதிரார்த்தார். (௨௭௧)

பழனத்தாமே வியமுககட் பரமேட்டியா பயில்கோயி
லுழைபுக்கிறைஞ்ச ரின்றேத்தி யுருகியசிந் தையராகி
விழைசொற்பதி கம்விளம்பி விருப்புடன்மே வியகல்வா
ரழனககபங் கயவாவியையாறுசென் றடைகின்றார். (௨௭௨)

வேறு.

மாடநிறை மணிவீதித் திருகையாற் றினில்வாழு மல்கு தொண்டர்
நாடுய்யப் புகலிவரு ஞானபோ னகர்வந்து நண்ணி ஞரென்
ருடலொடு பாடலறு வணிமூதா ரடையவலங் காரஞ் செய்து
நீடுமனக் களிப்பினொடு மெதிர்கொள்ள நித்திலயா னத்து நீங்கி. (௨௭௩)

வந்தனைந்து திருத்தொண்டர் மருங்குவர மானேந்து கையர்தம்பா
னத்திதிரு வருள்பெற்ற நன்னகரை முன்னிறைஞ்சி நன்னும் போதி
லைதுபுல னிலகலங்கு யிடத்தஞ்ச லென்பார்த மையா நென்று
புந்திறை செந்தமிழின் சந்தவிசை போற்றிசைத்தார் புகலிவேந்தர். (௨௭௪)

மணிவீதி யிடங்கடந்து மாலயனுக் கரியபிரான் மன்னுங் கோயி
லணிநீடு கோபுரத்தை யணைந்திறைஞ்சி புள்ளெய்தி யாவில் காத
றணியாத கருத்தினொடுத் தம்பெருமான் கோயில்வலங் கொண்டு தாழ்ந்து
பணிசூடு மவர்முன்பு பணிர்துவியுந் தெழுந்தன்பாற் பரவுகின்றார். (௨௭௫)

நூல் திருஞானமூர்த்தார் திருநாயனார்புராணம்.

கோடல்சேரங் கங்குளிக் கவினமென்னுந் திருப்பதிகக் குலவு மாலை
நீடுபெருந் திருக்கடத்து கிறைந்ததிரு வுள்ளத்து நிலைமை நோன்ற
வாமோ நதவல்லா னையாற்றெம் மையனே பென்று நின்ற
பாடினா ராடினா பண்பினெடுங் கண்பொழிநீர் பரந்து பாய.

(௨௦௬)

பலமுறையும் பணிந்தெழுந்து புறம்போந்து பரவுகிருத் தொண்ட ரோடு
நிலவுகிருப் பதியதன்க ணிகழுநா ணிகரிலா நெடுநீர்க் கங்கை
யலைபுமி துடியார்தம் பெரும்புலியூர் முதலான வணைந்து போற்றிக்
குலவுதமிழ்த் தொடைபுனைந்து மீண்டணைந்து பெருகார்வங் கூரு நாளில்.

(௨௦௭)

குடதிசைமேற் போவதற்குக் கும்பிட்டங் கருள்பெற்றுக் குறிப்பி னோடு
படருநெறி மேலணைவார் பரம்திரு நெய்தானப் பதியி னண்ணி
யடைபுமன முறவணங்கி யருந்தமிழ்மா லைகள்பாடி யங்கு நின்றும்
புடைவளர்மென் கரும்பினெடு பூக ிடை மழபாடி போற்றச சென்றார்.

(௨௦௮)

செங்கைமான் மறியார்தந் திருமழபா டிப்புறத்துச் சேரச் செல்வா
ரங்கையா ரழலென்னுந் திருப்பதிக மெடுத்தருளி யணைந்த போழ்தின்
மங்கைவாழ் பாகத்தார் மழபாடி தலையினால் வணங்கு வார்கள்
பொங்குமா தவமுடையா ரெனத்தொழுது போற்றிசைத்தே கோயில் புக்கார்.

(௨௦௯)

மழபாடி வயிரமணித் தூணமர்ந்து மகிழ்கோயில் வலங்கொண் டெய்திச்
செழுவாச மலர்க்கமலச் சேவடிக்கீழ்ச் சென்றுதாழ்ந் தெழுந்து நின்ற
தொழுதாடிப் பாடிநறஞ் சொன்மாலேத் தொடையணிந்து துதித்துப் போந்தே
யொழியாத நேசமுட னுடையவரைக் கும்பிட்டங் குறைந்தார் சின்னன்.

(௨௧௦)

அதன்மருங்கு கடந்தருளாற் றிருக்காணார் பணிந்தேத்தி யான்ற சைவ
முதன்மறையோ ரன்பிலா லந்துறையின் முன்னவனைத் தொழுது போற்றிப்
பதநிறைசெந் தமிழ்ப்பாடிச் சடைமுடியார் பயில்பதியும் பணிந்து பாடி
மதகரட வரைபுரித்தார் வடகரைமாந் துறையணைந்தார் மணிதூண் மார்பர்.

(௨௧௧)

சென்றுதிரு மாந்துறையிற் நிகழ்ந்துறையுந் திருநதிவாழ் சென்னி யார்த
முன்றில்பணிந் தணிநெடுமா ளிகைவலஞ்செய் துன்புக்கு முன்பு தாழ்ந்து
துன்றுகதிர்ப் பரிதிமதி மருத்துக்க டொழுதுவழி பாடு செய்ய
நின்றநிலை சிறப்பித்து நிறைதமிழின் சொன்மாலே நிகழப் பாடி.

(௨௧௨)

அங்கணகண் றம்மருங்கி லங்கணர்தம் பதிபிறவு மணைந்து போற்றிச்
செங்கமலப் பொதியவழிச் சேல்பாடியும் வயன்மதுவாற் சேறு மாறப்
பொங்கொலிநீர் மழநாட்டிப் பொன்னிவட கரையிசைப்போய்ப் புகலி வேந்தர்
நங்கன்பிரான் நிருபபாச்சி லாச்சிரா மம்பனிய நண்ணும் போதில்.

(௨௧௩)

அந்நகரிற் கொல்லிமழ வன்பயந்த வரும்பெறலா ரமுத மென்சொற்
கண்ணியிள மடப்பிணையங் காமருகோ மனக்கொழுந்தின் கதிர்செய் மேனி
மன்னுபெரும் பிணியாகு முயலகன்வந் தணைவுறமெய் வருத்த மெய்திக்
தன்னுடைய பெருஞ்சுற்றம் புலம்பெய்தத் தானுமனத் தளர்வு கொள்வான்.

(௨௧௪)

மந்துலே நெருப்பரிசாற் றவிராமை மறிவளருங் கையார் பாதம்
பற்றியே வருங்குலத்துப் பாண்மையினு னாதவினாற் பரிவு தீரப்
பொத்தொடியைக் கொடுவந்து போர்க்கோலச் சேவகராய்ப் புரங்கண் மூன்றுஞ்
செய்தவர்கங் கோயிலினைப் கொடியைந் திராமன்பெ. விட்டுவைத்தான்.

(௨௧௫)

அவ்வளவி லாளுடைய பிள்ளையா ரெழுந்தருளி யணுக வெய்தச்
செவ்வியமெய்து ஞானமுணர் திருஞான சம்பந்தன் வந்தா னென்றே
யெவ்வலருந் துயர்நீங்கப் பணிமாறுந் தனிக்காளத் தெழுந்த வேளை
வெவ்வயிர்க்கு மவன்கேளா மெல்லியலை விட்டெதிரே விரைந்து செல்வான். (௩௧௩)

மாநகர மலங்கரியின் மகரதோ ரணநாட்டு மணிரீர் வாசத்
தூரமும்பு ரணகும்பஞ் சோகிமணி விளக்கினோடு தூப மேந்து
மேனையணி பிறவுமெலா மெழில்பெருக வியற்றுமென வேலித் தானும்
வானவர்கா யகர்மகனார் வருமுன்பு தொழுதணைத்தான் மழவர் கோமான். (௩௧௪)

பிள்ளையா ரெழுந்தருளப் பெற்றேனென் றுனந்தம் பெருகு காதுல்
வெள்ளநீர் கண்பொழியத் திருமுத்தின் சிவிகை யின்முன் வீழ்ந்தபோது
வள்ளலா ரெழுதவென மலர்வித்த திருவாககான் மலர்க்கை சென்னி
கொள்ளமகிழ்ந் துடன்சென்று குலப்பதியின் மணிவீதி கொண்டு புக்கான். (௩௧௫)

மங்கலது ரியமுழங்கு மணிவீதி கடந்துமதிச சடையார் கோயிற்
பொங்குசுடர்க் கோபுரத்துக் கணித்தாகப புனைமுத்தின் சிவிகை நின்ற
மங்கணிழிற் தருளுமுறை யிழிந்தருளி யணிவாயில் பணிந்து புக்குத்
தங்கள பிரான் கோயில்வலங் கொண்டுதிரு முன்வணங்கச் சாருங் காலை. (௩௧௬)

கன்னியினங் கொடியுணர் பு கழிந்துநிலன் சேந்ததனைக் கண்டு நோக்கி
யென்னிதுவென் றருள செய்ய மழவன்றா னெதிரிறைஞ்சி யடியென் பெற்ற
பொன்னிவளை முயலகனும் பொருவிலரும் பிணிபொருந்தப் புனிதர் கோயின்
முன்னணையக் கொணர்விததே னிதுபுகுந்த படியென்று மொழிந்து நின்றான். (௩௧௭)

வேறு.

அணிவிளர் தாரவன் சொன்ன மாற்ற மருளொடுங் கேட்டந் நிலையி னின்றே
பணிவளர் செஞ்சடைப் பாசின்மேய பரம்பொரு ளாயினரைப் பணிந்து
மணிவளர் கண்டரோ மங்கையை வாட மயல்செய்வ தோவிவர் மாண்பு தென்று
தணிலில் பிணிதவிர்க் கும்பதிகத் தண்டிது பாடினார் சண்பை நாதர். (௩௧௮)

பன்னு தமிழ்மறை யாம்பதிகம் பாடித் திருக்கடைக் காப்புச் சாத்தி
மன்னுங் கவுணியர் போற்றி நிற்க மூவன் பயந்த மழலை மென்சொற்
கன்னி புறுபணி விட்டு நீங்கக் கதுமெனப் பார்ப்பிசை நின்றெ முந்து
பொன்னின் கொடியென வொல்கி வந்து பொருவலித் தாதை புடையணைந்தான். ()

வன்பிணி நீங்கு மகளைக் கண்ட மழவன் பெருகு மகிழ்ச்சி பொங்கத்
தன்றணிப் பாவையுந் தானுங் கூடச் சண்பையர் காவலர் தாளில் வீழ்
நின்ற வருமறைப் பிள்ளை யாரு நீரணி வேணி சிமலர் பாத
மொன்றிய சிந்தை யுடன்ப ணிந்தா ரும்பர் பிரான்றிருத் தொண்ட ரார்த்தார். ()

நீடு திருவாச் சிராம மன்னு நேரிழை பாகத்தர் தான்வ ணங்கிக்
கூடு மருளுட னங்க மர்ந்து கும்பிடுங் கொள்கைமேற் கொண்டு போந்தே
யாடல் பயின்றார் பதிபிறவு மணைந்து பணிந்தடி போற்றி யேகிச்
சேடர்கள் வாழந் திருப்பைஞ் சூலிச் சிவபெருமானை யிறைஞ்சச் சென்றார். (௩௧௯)

பண்பயில் வண்டினம் பாடுஞ் சோலைப் பைஞ்சூலி வானார் கழல்ப ணிந்து
மண்பர வுந்தமிழ் மலை பாடி வைகி வணங்கி மகிழ்ந்து போந்து
தின்பெருந் தெய்வக் கயிலை யில்வாழ் சிவனார் பதிபல சென்றி றைஞ்சிச்
சண்பை வளந்தரு நாடர் வந்து தடந்திரு வீங்கேரய் மலையைச் சார்ந்தார். (௩௨௦)

௧௨௦: திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

செங்கட் குறவரைத் தேவர் போற்றுந் திகழ்திரு வீங்கோய் மலையின் மேய்க்
கங்கைச் சடையார் கழல்பணிந்து கலந்த விசைப்பதி கம்பு னைந்து
பொங்கர்ப் பொழில்சூழ் மலையு ம்றும் புறத்துள்ள தானங்க ளெல்லாம் போற்றிக்
கொங்கிற் குடபுலஞ் சென்ற னைந்தார் கோதின்மெய்ஞ் ஞானக் கொழுந்தனையார். ()

வேறு.

அண்டர்பிரா னுலயங்க ளம்மருங்குள் எனபணிந்து
தெண்டிரைநீர்த் தடம்பொன்னித் தென்கரையாக் கொங்கினிடை
வண்டலையும் புனற்சடையார் மகிழ்விடங்க டொழுதுணைந்தார்
கொண்டல்பணி நெடுமபுரிசைக் கொடிமாடச் செங்குன்றார். (௩௨௪)

அந்நகரில் வாழ்வாரு மடியவரு மனமகிழ்ந்து
பன்னெடுந்தோ ரணமுதலாப் பயிலணிகள் பலவமைத்து
முன்னுறவந் தெதிர்கொண்டு பணிந்தேத்தி மொய்கரங்கள்
சென்னிபுறக் கொண்டணைந்தார் சினவிடையார் செழுங்கோயில். (௩௨௫)

தம்பெருமான் கோயிலினு ளெழுந்தருளித் த நியுவிரகா
நம்பரவர் திருமுன்பு தாழ்ந்தெழுந்து நலஞ்சிறக்க
விம்பருமும் பருமேத்த வின்னிசைவண் டயிழ்பாடிக்
கும்பிடுமா தரவுடனக் கோநகரி வினிதமர்ந்தார். (௩௨௬)

அப்பாலக் குடபுலத்தி லாறணிந்தா ரமர்கோயி
லெப்பாலுஞ் சென்றேத்திக் திருநா லிணையிறைஞ்சிப்
பைப்பாந்தள் பூனைந்தவரைப் பரவிப்பண் டமர்கின்ற
வைப்பான செங்குன்றார் வந்தனைந்து வைகிஞர். (௩௨௭)

ஆங்குடைய பின்னையா ரமர்த்துறையு நாளின்க:
சேங்குதுளி முகிற்சுலங்கள் சுரந்துபெய லொழிகாலை
வீங்கொலிநீர் வைப்பெல்லாம் வெயில்பெறு விரும்புவரப
பாங்கர்வரை யுக்குளிரும் பணிப்பருவ மெய்தியதால். (௩௨௮)

அளிக்ஞலங்கள் சுளிந்தகல வரவிந்த முகம்புலரப்
பளிக்குமணி மரகதவல் லியிற்கோத்த பான்மையெனத்
துளித்தலைமெல் லறுகுபனி தொடுத்தசையச் சூழ்பனியாற்
குளிர்க்குடைந்து வெண்படாம் போர்த்தனை யுன்றாகும். (௩௨௯)

மொய்பனிகுர் குளிர்வாடை முழுதுலவும் பொழுதேயாய்க்
கொய்தளிர்மென் சோலைஞங் குலைந்தசையக் குளிர்க்கொதுங்கி
வெய்யவனுங் கரநிலிர்க்க மாட்டான்போல் விசும்பினிடை
யைதுவெயில் விரிப்பதுவு மடங்குவது மாகுமால். (௩௩௦)

சீடியவப் பதிகளெலா நிரைமாடத் துறையுடொறும்
பேடையுடன் பவளக்காற் புறவொடுங்கப் பித்திகையின்
ரோடலர்மென் குழன்மடவார் துணைக்கலச வெம்முலைபு
ளாடவர்தம் பிணைத்தோளு மணிமார்பு மடங்குவன. (௩௩௧)

அரிசனமும் குங்குமமு மரைத்தமைப்பா ரயலெல்லாம்
பரியவகிற் குறைபிளந்து புகைப்பார்கள் பாங்கெல்லா
மெரியுழிப்பேழ் வாய்த்தோணி யிரும்பீர்ப்பா ரிடையெல்லாம்
விரிமலர்மென் புறவணிந்த மீப்பலத்து வைப்பெல்லாம். (௩௩௨)

அந்நாளிற் கொடிமாடச் செங்குன்று மார்ந்திருந்த
மெய்க்ஞானப் பிள்ளையா ருடன்மேவும் பரிசனங்கள்
பன்னாளு மந்நாட்டிற் பயின்றதனாற் பணித்தகுளிர்
முன்னா னபிணிவந்து மூன்வதுபோன் முடுகுதலும்.

(௧௩௧)

அந்நிலைமை யானுடைய பிள்ளையார்க் கவர்களெலா
முன்னறிவித் திறைஞ்சுதலு முதல்வனா ருடொழுதே
யிந்நிலத்தி னியல்பெனினு நமக்கெய்தப பெறுவென்று
சென்னிமதி யணிந்தாரைத் திருப்பதிகம் பாடுவார்.

(௩௩௪)

வேறு.

அவ்வினைக் கிவ்வினை யென்றெடுத்தைய ரமுதுசெய்த
வெவ்விட முன்றடித் தெம் ிடர் நீக்கிய வெற்றியினு
லெவ்விடத் தும்மடி யாரிடர் காப்பது கண்டமென்றே
செய்வினை தீண்டா திருநிலை கண்ட மெனசெய்யினார்.

(௩௩௫)

ஆய குறிப்பிணி லாணை நிகழ வருவிச்செய்து
தூய பதிகத் திருக்கடைக் காப்புத் தொடுத்தணிய
மேயவப் பொற்புதி வாழ்பவர்க் கேயன்றி மேவுமந்நாட்
மைய பணிப்பிணி யந்நா டடங்குந் தீர்த்ததன்றே.

(௩௩௬)

அப்பதி யின்க ணமர்ந்து சிலநாளி லங்ககன்று
துப்புறழ் வேணியர் தானம் பலவுந் தொழுதருளா
முப்புரி தூலுடன் ரேலணி மார்பர் முனிவரொடுஞ்
செப்பருஞ் சீர்த்திருப் பாண்டிக் கொடுமுடி சென்றின்தார்.

(௩௩௭)

பருவ மறப்பொன்னிப் பாண்டிக் கொடுமுடி யாராதம்பாத
மருவி வணங்கி வளத்த ிழ மால மகிழ்ந்துசாத்தி
விரிசுடர் மாளிகை வெஞ்சுமர்க் கூடல் விடையவார்தம்
பொருவியு னம்பல போற்றிக் குணதிசைப் போதுகின்றார்.

(௩௩௮)

செல்வக் கருவூர்த் திருவா னிலைக்கோயில் சென்றிறைஞ்சி
நல்லிசை வண்டிற்ச சொற்றொடை பாடியந்நாடகன்று
மல்கிய மாணிக்க வெற்பு முதலா வணங்கிவந்து
பல்கு திரைப்பொன்னித் தென்கரைத் தானம் பலபணிவார்.

(௩௩௯)

பன்னெடுங் குன்றும் படர்நெடுங் காணும் பலபதியு
மந்நிலைத் தானங்க ளாயின வெல்லா மமர்த்திறைஞ்சி
மன்னு புகலியில் வைதிக வாய்மை மறையவனார்
பொன்னியல் வேணிப் புனிதர் பராய்த்துறை யுட்புகுந்தார்.

(௩௪௦)

நீடும் பராய்த்துறை நெற்றித் தனிக்கண்ணர் கோயினண்ணிக்
கூடுங் கருத்தொடு கும்பிட்டுக் கோதி ற பிழ்ச்சொன்மலை
பாடுங் கவுணியர் கண்பனி மாரி பரந்திழியச்
சூடுங் கரதலத் தஞ்சலி கோலித் தொழுதுகின்றார்.

(௩௪௧)

தொழுது புறம்பணைத் தங்குநின் நேகிச் சுரப்பணிவுற்
நெழுதிரு வாலந் துறைதிருச் செந்துறை யேழுதலா
வழுவில்பல் கோயில்கள் சென்று வணங்கி மகிழ்ந்தணைவார்
செழுமலர்ச் சோலைத் திருக்கற் குடிமலை சேரவந்தார்.

(௩௪௨)

வேறு.

சுற்றடி மாலை மேலெழுந்த கனகக் கொழுந்தினைக் கால்வளையப்
பொற்றிரண் மேருச் சிலவளைத்த போர்விடை யாளியைப் போற்றிசைத்து
நற்றமிழ் மாலை புனைந்தருளி ஞானசம் பந்தர் புலங்களைத்துஞ்
செற்றவர் மூச்சே சரம்பணிந்து திருச்சிராப் பள்ளிச சிலம்பணைந்தார். (௧௪௩)

செம்மணி வாரி யருவி துங்குஞ் சிராப்பள்ளி மேய செழுஞ்சுடரைக்
கைம்மலை யீருரி போர்வை சாத்துங் கண்ணுத லாரைக் கழல்பணிந்து
மெய்மமகிழ் வெய்தி யுளங்குளிர விளங்கிய சொற்றமிழ் மாலைவெய்ந்து
மைம்மலர் கண்டர்தம் மாளைக்காவை வணங்கும் விருப்பொடு வந்தணைந்தார். (௧௪௪)

விண்ணவர் போற்றிசெய் யானைக்காவில் வெண்ணாவன் மேலிய மெய்ப்பொருளை
நண்ணி யிறைஞ்சிமுன் வீழ்த்தெழுந்து நான்கோட்டு நாகம் பணிந்ததுவு
மண்ணல்கோச் செங்கணை சன்செய்த வடிமையு மஞ்சொற் றொடையில்வைத்துப்
பண்ணுறு செந்தமிழ் மாலைபாடிப் பரவினீன் நேத்தினர் பான்மையினால். (௧௪௫)

நாரண னுள்முகன் காணவுண்மை வெண்ணாவ னன்மை மயேந்திரமுஞ்
சேரணி நீடு திருக்கயிலை செல்வத் திருவாரூர் மேய பண்பு
மாரணத் தூட்பொரு ளாயினுரை யானைக்கா வின்கட் புகழ்த்துபாடி
யோணி யும்பொழில் சூழந்தசண்பை யேந்தலா ரெல்லையி வன்புறற்றார். (௧௪௬)

கைதொழு தேத்திப் புறத்தணைந்து காமர் பதியதன் கட்சிலநாள்
வைகி வணங்கி மகிழ்த்தணைவார் மன்னுந் தவத்துறை வானவந்தா
ளெய்தி யிறைஞ்சி யெழுந்துநின்றே யின்றமிழ் மாலைகொண் டேத்திப் போந்து
வைதிக மாமணி யம்மருங்கு மற்றுள்ள தானம் வழுத்திச்செல்வார். (௧௪௭)

ஏறுயர்த் தார்திருப் பாற்றுறைபு மெறும்பியூர் மாலை யேழுதலா
வேறு பதிகள் பலவும் போற்றி விரவுந் திருத்தொண்டர் வந்துருமு
வீறில் புகழ்ச்சண்பை யாளியாதா மெண்டிசை யோருந் தொழுதிறைஞ்ச
நீறணி செம்பவ ளப்பொருப்பி னெடுங்குள மாசுகர் சென்று சேர்ந்தார். (௧௪௮)

நெடுங்கனத் தாதியை யன்பானின்பா னெஞ்சஞ் செலாவகை நேர்விலக்கு
மிடம்பைக் கர்த்தரன் செய்வா யென்னு மின்னினை மாலைகொண் டேத்தியேகி
யமெப்பணிச் செஞ்சடை யார்பதிக ளுணைந்து பணிந்து றியமம்போற்றிக்
கடுங்கை வரைபுரித் தார்மகிழ்ந்த காட்டுப்பன் ளிப்பதி கைதொழுவார். (௧௪௯)

சென்று திகழ்திருக் காட்டுப்பள்ளிச செஞ்சடை நம்பர்தல கோயிலெய்தி
முன்றில் வலங்கொண் டிறைஞ்சி வீழ்ந்து மொய்கழற் சேவடி கைதொழுவார்
கன்றனை யாலின் கருத்துவாய்ப்பக கண்ணுத லாரைமுன் போற்றிசெய்து
மன்றுணின் ருடன் மனத்துள்வைப்பா வாருமன் னும்முலை பாடிவாழ்ந்தார். (௧௫௦)

அங்கப் பதிரின் நெழுந்தருளி யணிதரு வாலம் பொழில்வணங்கிப்
பொங்கு புனற்பொன்னிப் பூந்துருத்திப் பொய்யிலி யாரைப் பணிந்துபோற்றி
யெங்கு கிகழ்திருத் தொண்டர்குழா மெகிற்கொள்ள வெப்பதி புந்தொழுது
செங்கயல் பாய்வய லோடைசூழ்ந்த திருக்கண்டி யூந்தொழிச சென்றணைந்தார். ()

கண்டியூர் வீரட்டர் கோயிலெய்திக் கலந்தடி யாருடன் காதுல்பொங்கக்
கொண்ட விருப்புடன் சூழ்த்திறைஞ்சிக் குலவு மகிழ்ச்சியின் கொண்கையினுந்
ஞெண்டர் குழாத்தினை நோக்கின்று தொடுத்த விசைத்தமிழ் மாலைதன்னி
லுண்டர் பிரான்ந் னருளின்வண்ண மடியார் பெருமையிற் கேட்டருளி. (௧௫௧)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம். ௩௭௫

வினவி யெடுத்த திருப்பதிக மேவு திருக்கடைக் காப்புத்தன்னி
லினைய நினைவரி யோன்செயலை யடியாரைக் கேட்டு மகிழ்ந்ததன்மை
புனைவுறு பாடலிற் போற்றிசெய்து போந்து புகலிக் கவுணியனார்
துண்புனற் பொன்னித் திரைவலங்கொள் சோற்றுத்துறைதொழ்ச்சென்றடைவார்.()

வேறு.

அப்பர்சோற்றுத்துறை சென்றடை வோமென்
றொப்பில் வண்டமிழ் மாலை யொருமையாற்
செப்பி யேசென்று சேர்த்தனர் சேர்விலார்
முட்புரஞ் செற்ற முன்னவர் கோயின்முன். (௩௭௬)

தொல்லை நீடிருச் சோற்றுத் துறையுறை
செல்வர் கோயில் வலங்கொண்டு தேவர்க
ளல்ல நீர்க்கருஞ் சண்ட பிரானடி.
யெல்லை யில்லன்பு கூர விறைஞ்சினார். (௩௭௭)

இறைஞ்சி யேத்தி யெழுந்துநின் றின்னினை
நிறைந்த செந்தமிழ் பாடி நிலாவியவ
குறைந்து வந்தடி யாருட னெய்தினார்
சிறந்த சீர்த்திரு வேதி குடியினில். (௩௭௮)

வேத வேதியர் வேதி குடியினி
னாதர் கோயி லிணந்து நலத்திகழ
பாத பங்கயம் போற்றிப் பணிந்தெழுத்
தோதி னூர்தமிழ் வேதத்தி னோங்கினார். (௩௭௯)

எழுது மாமறை யாம்பதி கத்தினை
முழுதும் பாடி முதல்வரைப் போற்றிமுன்
றொழுது போந்துவந் தெய்தினார் சோலைருத்
பழுதில் சீர்த்திரு வெண்ணிப் பதியினில். (௩௮௦)

வெண்ணி மேய விடையவா கோயிலை
கண்ணி நாடிய காதலி னுண்மதிக்
கண்ணி யார்தங் கழலினை போற்றியே
பண்ணி னீடும் பதிகமும் பாடினார். (௩௮௧)

பாடி னன்று பரவிப் பணிந்துபோ
யாடு மங்கணர் கோயிலல் ருள்ளன
மாடு சென்று வணங்கி மகிழ்ந்தனா
நீடு சண்பை நிறைபுகழ் வேதியர். (௩௮௨)

வேறு.

மொய்தருஞ் சோலைருமு முளரிமுள ளடலிபோய்
மெய்தரும் பரிவிலான் வேள்வியைப் பாழ்படச்
செய்தசங் கர்த்திருச் சக்கரப் பள்ளிமுன்
பெய்தவந் தருளினா ரியலிசைத் தலைவனார். (௩௮௩)

சக்கரப் பள்ளியார் தந்தனிக் கோயிலுட்
புகருத் தியினுடன் புனைமலர்த் தான்பணிந்
தக்கரைப் பரமர்பா வன்புறம் பரிவுகூர்
மிக்கசொற் றமிழினுஞ் வேதமும் பாடினார். (௩௮௪)

தலைவர்தஞ் சக்கரப் புள்ளிதன் னிடையகன்
தலைபுனற் பணைகளி ன்ருகுபோ யருமறைப்
புலனுறுஞ் சிந்தையார் புள்ளமங் கைப்பதி
குலவுமா லந்துறைத் கோயிலைக் குறுகினார்.

(௧௧௧௬)

மன்னுமக் கோயில்சேர் மான்மறிக் கையர்தம்
பொன்னடித் தலமுறப் புரிவொடுந் தொழுதெழுந்
தின்னிசைத் தமிழ்புனைத் திறைவர்சே லூருடன்
பன்னுபா லைத்துறைப் பதிபணிந் தேகினார்.

(௧௧௧௭)

காவின்மேன் முகிலெழுந் கமழ்நறும் புறவுபோய்
வாவிரீ டலவன்வாழ் பெடையுடன் மலர்நறும்
பூவின்மேல் விழைவுறும் புகலியார் தலைவனார்
சேவின்மே லண்ணலார் திருநலூர் நண்ணினார்.

(௧௧௧௮)

மன்றலங் கழனிசூழ் திருநலூர் மறைவலோர்
துன்றுமங் கலவினைத் துழனியா லெதிர்கொளப்
பொன்றயங் கொளினணிச் சிவிகையிற் பொலிவுறச்
சென்றனைந் தருளினார் சிரபுரச் செம்மலார்.

(௧௧௧௯)

ரித்திலச் சிவிகைமே னின்றிழிந் தருளியே
மொய்த்தவந் தணர்குழா முன்செலப் பின்செலும்
பத்தரும் பரிசனங் கருமுடன் பரவவே
யத்தர்தங் கோபுரத் தொழுதனைந் தருளினார்.

(௧௧௨௦)

வெள்ளிமால் வரையைநேர் விரிசுடர்க் கோயிலைப்
பிள்ளையார் வலம்வரும் பொழுதினிற் பெருகுசீர்
வெள்ளவா னந்தமெய் பொழியமே லேறிநீர்
துள்ளுவார் சடையரைத் தொழுதுமுன் பரவுவார்.

(௧௧௨௧)

பரவுசொற் பதிகமுன் பாடினார் பரிவுதான்
வரவயர்த் துருகுநேர் மன்னுடன் புறமனைந்
தரவுடைச் சடையர்பே ருள்பெறும் பெருமையால்
விரவுமப் பதியமர்ந் தருளியே மேலினார்.

(௧௧௨௨)

வேறு.

அன்ன தன்மையி லப்பதி தனிலமர்ந் தருளி
மின்னெ டஞ்சடை விமலர்தாள் விருப்பொடு வணங்கிப்
பன்னு மின்னிசைப் பதிகமும் பலமுறை பாடி
நன்னெ டங்குல நான்மறை யவர்தொழ நயந்தார்.

(௧௧௨௩)

நீடு மப்பதி நீங்குவார் நிகழ்திரு நல்லூர்
ராடு வார்திரு வருள்பெற வகன்றுபோந் தங்கண்
மாடு முன்னன வணங்கியே பரவிவந் தனைந்தார்
தேடு மாலயந் கரியலர் திருக்கரு காலூர்.

(௧௧௨௪)

வந்து பந்தர்மா தவிமணங் கமழ்க்கு காலூர்ச்
சந்த மாமறை தந்தவர் கழலினை தாழ்த்தே
யந்த யில்லவர் வண்ணமா மழல்வண்ண மென்று
சிந்தை யின்புறப் பாடினார் செழுந்தமிழ்ப் பதிகம்.

(௧௧௨௫)

பதிக வின்னிசை பாடிப்போய்ப் பிறபதி பலவு
நதிய ணிந்தவர் கோயில்க ணண்ணியே வணங்கி
மதுச முத்தயிழ் வாசக ரணந்தனர் மன்று
ளதிரிசி லம்படி யார்மகி முவளிவ ணல்லார்.

(௩௭௩)

மன்னு மப்பதி வானவர் போற்றவு மகிழ்ந்த
தன்மை யார்பயில் கோயிலுட் டம்பரி சுடையா
ரென்னு நாமமு நிகழ்த்திட வேத்திமுன் னிறைஞ்சிப்
பன்னு சீர்ப்பதி பலவுமப் பாற்சென்று பணிவார்.

(௩௭௪)

பழுதில் சீர்த்திருப் பரிதிநன் னியமமும் பணிந்தங்
கெழுது மாமறை யாம்பதி கத்திசை போற்றி
முழுது மாணவர் கோயில்கள் வணங்கியே முறைமை
வழுவி லார்திருப் பூவனார் வணங்கிவந் தணைந்து.

(௩௭௫)

பொங்கு காதலிற் போற்றியங் கருளுடன் போந்து
பங்க யத்தடம் பணைப்பதி பலவுமுன் பணிந்தே
யெங்கு மன்பர்க ளேத்தொலி யெடுக்கவந் தணைந்தா
ரங்க ணர்க்கிட மாகிய பழம்பதி யாலார்.

(௩௭௬)

பணிபு மப்பதிப் பசுபதீச் சரத்தினி திருந்த
மணியை யுள்புக்கு வழிபடும் விருப்பினல் வணங்கித்
தணிவில் காதலிற் நண்டயிழ் மாலகன் சாத்தி
யணிவி ளங்கிய திருநூர் ிண்டிமவந் தணைந்தார்.

(௩௭௭)

மறைவி ளங்குமப் பதியினின் மணிகண்டர் பொற்றா
ணிறையு மன்பொடு வணங்கியே நிகழ்பவர் நிலவும்
பிறைய ணிந்தவ ரருள்பெறப் பிரசமென் மலர்வண்
டறைந றும்பொழிற் திருவலஞ் சுழியில்வந் தணைந்தார்.

(௩௭௮)

மதிபு ணைந்தவர் வலஞ்சுழி மரும தவத்து
முதிரு மன்பர்கண் முத்தயிழ் விரகர்த முண்வந்
தெதிர்கொள் போழ்தினி லிழிந்தவ ரெதிர்செல மதியைக்
கதிர்செய் வெண்முகிற் குழாம்புடை சூழ்ந்தெனக் கலந்தார்.

(௩௭௯)

கலந்த வன்பர்க டொழுதெழக் கவுணியர் தலைவ
ரலர்ந்த செங்கம லக்கரங் குவித்துட னுணைவார்
வலஞ்சு ழிப்பெரு மான்மகிழ் கோயில்வந் தெய்திப்
பொல்கொள் றீன்கடர்க் கோபுர மிறைஞ்சி யுட்புகுந்தார்.

(௩௮௦)

மருவ லார்புர முனிந்தவர் திருமுன்றில் வலங்கொண்
டுருகு மன்புட னுச்சிமே லஞ்சலி யினராய்த்
திருவ லஞ்சுழி யுடையவர் சேவடித் தலத்திற்
பெருகு மாதர வுடன்பணிந் தெழுந்தனர் பெரியோர்.

(௩௮௧)

ஞான போனகர் நம்பர்முன் ரெழுதெழு விரும்பார்
லான காதலி லங்கண ரவர்தமை வினவு
முன யில்லிசை யுடன்தீனங் கியதிருப் பதிகம்
பான லார்மணி கண்டிடைப் பாடினார் பரவி.

(௩௮௨)

௩௦௮ . திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்பாரணம்.

புலங்கொ ளின்றமிழ் போற்றினர் புறத்தினி லீணந்தே ,
யிலங்கு நீர்ப்பொன்னி சூழ்திருப் பதியினி லிருந்து
நலங்கொள் காதலி னாதா னுடொறும் பரவி
வலஞ்சு ழிப்பெரு மான்றெண்டர் தம்முடன் மகிழ்ந்தார். (௩௮௩)

மகிழ்ந்த தன்றலை வாழும்ந் நாளிடை வானிற்
*நிகழ்ந்த ஞாயிறு துணைபுண ரோரைபுட் சேர்ந்து
நிகழ்ந்த தன்மையி னிலவுமேழ் கடனீர்மை குன்ற
வெருண்டு வெங்குதிர் பரப்பலின் முதிர்ந்தது வேனில். (௩௮௪)

தன்பு னற்குளிர் கானறுஞ் சந்தனத் தேய்வை
பண்பு நீடிய வாசமென் மலர்பொதி பணிநீர்
நண்பு டைத்துணை நகைமதி முத்தணி நானு
முண்ப மாதுரி யச்சவை யுலகுளோர் விரும்ப. (௩௮௫)

வேறு.

அறன்மலியுங் கான்யாற்றி னீர்நசையா லீணையுமான்
பெறலரிய புனலென்று பேய்த்தேரின் பின்படரு
முறையுணவு கொள்ளும்புட் டேம்பியய லிரைதேரும்
பறவைசிறை விரித்தொடுங்கப் பணிப்புறத்து வகிபுமால். (௩௮௬)

நீணிலமா ளிகைமேலு ரிலாமுன்றின் மருங்கினிலும்
வாணிமுனற் சோலையிலு மலர்வாவிச் சுரைமாமிடம்
பூணிலவு முத்தணிந்த பூங்குழலார் முலைத்தடத்துங்
காணுமகிழ்ச் சியின்மலர்ந்து மாந்தர்கலந் துறைவரால். (௩௮௭)

மயிலொடுங்க வண்டாட மலர்க்கமல முகைவிரியக்
குயிலொடுங்குஞ் போலையின்மென் றளிர்கோதிக் கூவியெழத்
துயிலொடுங்கா வுயிரனைத்துந் துயில்பயிலச் சுடர்வானில்
வெயிலொடுங்கா வெம்மைதரும் வேனில்விரி தருநாஸில். (௩௮௮)

சண்பைவரும் பின்னையார் சடாமருடர் வலஞ்சுழியை
யெண்பெருகத் தொழுதேத்திப் பழையாறை செய்துதற்கு
நண்புடைய வடியார்க ளுடன்போத டுந்தருளி
விண்பொருநீண் மதிளாறை மேற்றளிசென் றெய்தினார். (௩௮௯)

திருவாறை மேற்றளியிற் நிகழ்ந்திருந்த செந்தீயி
ஹருவாள னடிவ ணங்கி யுருகியவன் பொடுபோற்றி
மருவாருங் குழன்மலையாள் வழிபாடு செய்யவரு
டருவார்தந் திருச்சத்தி முற்றத்தின் புறஞ்சார்ந்தார். (௩௯௦)

திருச்சத்தி முற்றத்திற் சென்றெய்தித் திருமலையா
ளஞ்சித்த சேவடி க ளார்வமுறப் பணிந்தேத்திக்
கருச்சுற்றி லடையாமற் கைதருவார் கழல்பாடி
விரும்புற்றுத் திருப்பட்டிச் சரம்பணிய மேவுங்கால். (௩௯௧)

வெம்மைதரு வேனிலிடை வெயில்வெப்பத் தணிப்புதற்கு
மும்மைகிலைத் தமிழ்விசைர் முடிமீதே லெய்யுதந்
தம்மையறி யாதபடி தண்டாளப் பந்தரெடுத்
தெம்மைவிடத் தருன்புரிந்தார் பட்டிச சென்றியம்பும். (௩௯௨)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம். ௩௦௯

அவ்வுரை யு மணிமுத்தின் பந்தருமா காயமெழச்
செவ்விய மெய்ஞ் ஞானமுணர் சிரபுரத்துப் பிள்ளையா
ரிவ்வினைதா னீசர்திரு வருளாகி லிசைவதென
மெய்விரவு புனகமுடன் மேதினியின் மிசைத்தாழ்ந்தார். (௩௯௩)

அதுபொழுதே யணிமுத்தின் பந்தரினை யருள்சிறக்கக்
கதிரொளிய மணிக்காம்பு பரிசனங்கள் கைக்கொண்டார்
மதுரமொழி மறைத்தலைவர் மருங்கிமையோர் பொழிவாசப்
புதுமலரா லப்பந்தர் பூம்பந்த ரும்போலும். (௩௯௪)

தொண்டர்குழா மார்ப்பெடுப்பச் சுருதிகளின் பெருந்துழனி
யெண்டிசையு நிறைந்தோங்க வெழுந்தருளும் டிள்ளையார்
வெண்டரளப் பந்தர்நிழன் மீதுணையத் திருமன்றி
லண்டர்பிரா னெடுத்திரு வடிநீழ லெனவமர்ந்தார். (௩௯௫)

பாரின்மிசை யன்பருடன் வருகின்றார் பன்னகத்தி
ஞரமணிந் தவர்த்த வுருட்கருணைத் திறம்போற்றி
யீரமனங் களிதழைப்ப வெதிர்கொள்ள முகமலர்ந்து
சேரவருந் தொண்டருடன் நிறுப்பட்டிச் சரமணைந்தார். (௩௯௬)

சென்றணந்து திருவாயிற் புறத்திறைஞ்சி யுள்புக்கு
வென்றிலிடை யவர்கோயில் வலங்கொண்டு வெண்கோட்டிப்
பன்றிகளைத் தறியாத பாததா மரைகண்டு
முன்றொழுது விழுந்தெழுந்து மொழிமாலை போற்றிசைத்தார். (௩௯௭)

அருள்வெள்ளத் திறம்பரவி யளப்பரிய வானந்தப்
பெருவெள்ளத் திடைமூழ்கிப் பேராத பெருங்காதற்
றிருவுள்ளப் பரிவுடனே செம்பொன்மலை வல்லியார்
தருவள்ளத் தமுதுண்ட சம்பந்தர் புறத்தணைந்தார். (௩௯௮)

அப்பதியி லமர்கின்ற வாளுடைய பிள்ளையார்
செப்பருஞ்சீர்த் திருவாறை வடதளியிற் சென்றிறைஞ்சி
யொப்பரிய தயிழ்பாடி யுடனமருந் தொண்டருட
னெப்பொருளு மாய்நின்ற ரிரும்புனை யெய்தினார். (௩௯௯)

தேவர்பிரா னமர்ந்திரு விரும்புனை சென்றெய்தக்
காவணநீ டோரணங்க ணுட்டியுடன் களிசிறப்பப்
பூவணமா லைகணற்றிப் பூரணபொற் குடநிறைத்தங்
கியாவர்களும் போற்றிசைப்பத் திருத்தொண்ட ரெதிர்கொண்டார். (௪௦௦)

வண்டமிழின் மொழிவிரகர் மணிமுத்தின் சிவிகையினைத்
தொண்டர்குழாத் தெதிரிழிந்தங் கவர்தொழத்தா முத்தொழுதே
யண்டர்பிரான் கோயிலினை யணைந்திறைஞ்சி முன்னின்ற
பண்டருமின் னிசைப்பதிகம் பரம்பொருளைப் பாடுவார். (௪௦௧)

நிகரிலா மேருவரை யணுவாக நீண்டானை
றுகர்கின்ற தொண்டர்தமக் கமுதாகி நொய்யானைத்
தகவொன்ற வடியார்க டமைவினவித் தயிழ்விரகர்
பகர்கின்ற வருமலையின் பொருள்விரியப் பாடினார். (௪௦௨)

பாடுமர் தைப்பெரும் பழியே முதலாகச்
சேடர்பயி நிருச்சேறை திருநாவுரர் குடவாயி
ஞடியசீர் நறையுந்தென் நிருப்புத்தார் நயந்திறைஞ்சி
நீடுதியிழ்த் தொடைபுணர்ந்தந் நெடுநகரி லினிதமர்ந்தார். (௪௦௩)

அங்கணினி தமருநா எடல்வெள்ளெனத் தருவாய்ச்
சூங்கனெடு மால்பணிபுஞ் சிவபுரத்துச் சென்றடைந்து
கங்கைசடைக் கரந்தவர்தங் கழல்வணங்கிக் காதலிநாற்
பொங்குமிசைத் திருப்பதிக முன்னின்று போற்றிசைத்தார். (௪௦௪)

போற்றிசைத்துப் புனிதரான் பெற்றுப்போந் தெவ்வயிருந்
தோற்றுவித்த வயன்போற்றுந் தோணிபுரத் தந்தணை
ரேற்றுமிசை யேற்றுக்கந்த விறைவந்தமை யேத்துதற்கு
நாற்றிசையோர் பரவுதிருக் குடமூக்கு நண்ணினார். (௪௦௫)

தேமருவு மலர்ச்சேலாத் திருக்குடமூக் கினிற்செல்வ
மாமறையோர் பூந்தராய் வள்ளலா வந்தருளத்
தாமறையி னொலிபெருகத் தூரியமங் கலமுழங்கக்
கோமுறைமை யெதிரகொண்டு தம்பதியுட் கொடுபுக்கார். (௪௦௬)

திருஞான சம்பந்தர் திருக்குடமூக் கினைச்சேர
வருவார்தம் பெருமானை வண்டமிழின் நிருப்பதிக
முருகாரின் றுளமகிழ்க் குடமூக்கை யுகந்திருந்த
பெருமானெம் மிறையென்று பெருகிசையாற் பரவினார். (௪௦௭)

வந்தனைந்து திருக்கீழ்க்கோட் டத்திருந்த வான்பொருளைச்
சிந்தைமகிழ் வறவணங்கித் திருத்தொண்ட ருடன்செல்வா
ரந்தணர்கள் புடைகுழந்து போற்றிசைப்ப வவரோடுங்
கந்தமலர்ப் பொழில்குழந்த காறோணஞ் சென்றடைந்தார். (௪௦௮)

பூமருவுங் கங்கைமுதற் புனிதமாம் பெருந்தீர்த்த
மாமகந்தா னாடுதற்கு வந்துவழி படுங்கோயி
றுமருவு மலர்க்கையாற் றொழுதுவலங் கொண்டீணந்து
காமர்கெட றுதல்விழித்தார் கழல்பணிந்து கண்களித்தார். (௪௦௯)

கண்ணாறு மருமணியைக் காரோணத் தாரமுதை
நண்ணதார் புரமெரித்த நான்மறையின் பொருளானிப்
பண்ணர்த்த திருப்பதிகம் பணிந்தேத்திப் பிறபதியு
மெண்ணர்த்த சோடியா ருடன்பணிவுற் றெழுந்தருளி. (௪௧௦)

திருநாகேச் சரத்தமர்ந்த செங்கனகத் தனக்குன்றைக்
கருநாகத் தூரிபுணர்த கண்ணுதலைச் சென்றிறைஞ்சி
யருஞானச் செந்தமிழின் நிருப்பதிக மருள்செய்து
பெருஞான சம்பந்தர் பெருகார்வத் தின்புற்றார். (௪௧௧)

மாநாக மருச்சித்த மலர்க்கமலத் தாள்வணங்கி
நாணூதம் பரவுவார் பிணிதீர்க்கு நலம்போற்றிப்
பாணாறு மணிவாய் பரமந்திர விடைமருதிந்
பூநாதம் புனற்பொன்னித் தடங்கரைபோய்ப் புகுகின்றார். (௪௧௨)

ஓங்குதிருப் பதிகமோ டேகலனென் றெடுத்தருளித்
தாங்கரிய பெருமகிழ்ச்சி தலைநிற்குந் தன்மையினு
லிங்கனையானு டையபிரா னிடையருதி தோவென்று
பாங்குடைய விண்ணிசையாந் பாடியெழுந் தருளினார்.

(சகங்)

அடியவர்க ளெதிர்கொள்ள வெழுந்தருளி யங்கணைந்து
முடிவில்பரம் பொருளானார் முதற்கோயின் முன்னிறைஞ்சிப்
படியில்வலங் கொண்டதிரு முன்பெய்திப் பார்மீது
நெடிதுபணிந் தெழுந்தன்பு நிறைகண்ணீர் நிரந்திழிய.

(சகச)

பரவுறுசெந் தமிழ்ப்பதிகம் பாடியமார் தப்பதியில்
விரவுவார் திருப்பதிகம் பலபாடி வெண்மதியோ
டரவுசடைக் கணிந்தவர்தந் தான்போற்றி யார்வத்தா
லுரவுதிருத் தொண்டருடன் பணிந்தேத்தி யுறையுரார்.

(சகஇ)

மருங்குளந் பதிகன்பல பணிந்துமா நதிக்கரைபோய்க்
குரங்காடு துறையணைந்து குழகனா குரைகழல்களா
பெருங்காத லிற்பணிந்து பேணியவின் னிசைபெருக
வருங்கலைதூந் திருப்பதிக மருள்செய்து பரவினார்.

(சகஈ)

ஓ வ று.

அம்ம லர்த்தடம் பதிபணிந் தகன்றுபோந் தருகு
மைம்ம லர்க்களத் திறைவர்தங் கோயில்கள் வணங்கி
நம்ம லத்துயர் தீர்க்கவந் தருளிய ஞானச
செம்ம லார்திரு வாவடு துறையினைச் சேர்ந்தார்.

(சகஊ)

மூவ ருக்கறி வரும்பொரு ளாகிய மூலத்
தேவர் தந்திரு வாவடு துறைத்திருத் தொண்டர்
பூவ லம்புதண் பொருபுனந் தடம்பணைப புகலிக்
காவ லர்க்கெதிர் கொள்ளுமா தரவுடன் கலந்தார்.

(சகஅ)

வந்த ணைந்தவர் தொழாமுன மலர்புகழ்ச் சண்பை
யந்த ணர்க்கெலா மருமறைப் பொருளென வந்தார்
சந்த நித்திலச சிலிகைநின் றிழிந்தெதிர் தாழந்தே
சிற்பை யின்புற விறைவர்தவ கோயின்முன் சென்றார்.

(சகஊ)

நீடு கோபுர மிறைஞ்சியுட் புகுந்துநீ ணிலையான்
மாடு சூழ்திரு மார்க்கை வலங்கொண்டு வணங்கி
யாடு மாதியை யாவடு துறையுளா ரமுதை
நாடு காதலிற் பணிந்தெழுந் தருந்தமிழ் நவின்னார்.

(ச20)

அன்பு நீடிய வருவிகண் பொழியுமார் வத்தான்
முன்பு போற்றியே புறம்பணை முத்தமிழ் விரகர்
துன்பு போமனத் திருத்தொண்டர் தம்முடன் ரெழுதே
யின்ப மேவியப் பதியினி லினிதமர்ந் திருந்தார்.

(ச21)

மேலி யங்குறை நானினில் வேள்விசெய் வதனுக்
காவ தாகிய காலம்வந் தணைவுற வணைந்து
தாவில் சண்பையர் தலைவர்க்குத் தகையார் தாமும்
போவ தற்கும் பொருள்பெற வெதிரின் று புகள்தூர்.

(ச22)

தந்தை யார்மொழி கேட்டலும் புகலியார் தலைவர்
முந்தை நாளிலே மொழிந்தமை நினைந்தருண் முன்னி
யுத்த மில்பொரு ளாவன வாவடு துறையு
னெந்தை யாரடித் தலங்கனன் றோவென வெழுந்தார். (௪௨௩)

சென்று தேவர்தம் பிரான்மகிழ் கோயின்முன் பெய்தி
நின்று போற்றுவார் நீணிதி வேண்டினூர்க் கீவ
தொன்று மற்றிலே னுன்னடி யல்லதொன் றறியே
சென்று பேரருள் வினவிய செந்தமி மெடுத்தார். (௪௨௪)

எடுத்த வண்டி டிப் பதிகநா லடியின்மே விருசீர்
தொடுத்த வைப்பொடு தொடர்ந்தவின் னிசையினு றுதிப்பார்
மடுத்த காதலில் வள்ளலா ரடியினை வழுத்தி
யடுத்த சிந்தையா லாதரித் தஞ்சலி யளித்தார். (௪௨௫)

நச்சி யின்றமிழ் பாடிய ஞானசம் பந்த
ரிச்சையேபுரிந் தருளிய விறைவரின் னருளா
லச்சி றப்பருள் பூதமுன் விரைந்தகன் டீடத்
துச்சி வைத்தது பசும்பொரு யிரக்கிழி யொன்று. (௪௨௬)

வைத்த பூதமங் கணெந்துமுன் னின்றால் வாக்கா
லுய்த்த விக்ஷி பொன்னுல வாக்கிழி யுமக்கு
நித்த ஞாருள் செய்ததென் றுரைக்கநேர் தொழுதே
யத்த ஞர்திரு வருணினைத் தவனிமேற் பணிந்தார். (௪௨௭)

பணிந்தெ முந்துகை தொழுதுமுன் பனிமலர்ப் டீடத்
தனைந்த வாடகக் கிழிதலைக் கொண்டரு மறைக
டுணிந்த வான்பொரு டரும்பொரு டையவாய் மையினுற்
றணிந்த சிந்தையத் தந்நையார் க் களித்துரை செய்வார். (௪௨௮)

ஆதி மாமறை விதியினு லாறுசூழ் வேணி
நாத ஞாரைமுன் னாகவே புரிபுல் வேள்வி
திது நீங்கநீர் செய்யவுந் திருக்கழு மலத்து
வேத வேதிய ரனைவருஞ் செய்யவு மிகுமால். (௪௨௯)

என்று கூறியங் கவர்தமை விடுத்தபி னவரு
நன்று மின்புறு மனத்தொடும் புகலிமே னண்ண
வென்றி ஞானசம் பந்தரும் விருப்பொடு வணங்கி
மன்ற லாவடு துறையினின் மகிழ்ந்தினி திருந்தார். (௪௩௦)

அண்ண லார்திரு வாவடு துறையமர்ந் தாரை
புண்ணி லாவிய காதலி னாற்பணித் துறைந்து
மண்ணெ லாழைய வந்தவர் போந்துவார் சடைமேற்
றெண்ணி லாவணி வார்திருக் கோழம்பஞ் சேர்ந்தார். (௪௩௧)

கொன்றை வார்சடை முடியரைக் கோழம்பத் திறைஞ்சி
பென்று டீடிய வின்னிசைப் பதிகமுன் னியம்பி
மன்று ளார்மகிழ் வைகண்மா டக்கோயின் மருங்கு
சென்று ஶார்ந்தனர் திருவளர் சிரபுரச் செல்வர். (௪௩௨)

வைக னீடுமா டக்கோயின் மன்னிய மருத்தைக்
கைக ளஞ்சலி கொண்டுதாழ்ந் தெழுந்துகண் ணருவி
செய்ய வின்னிகைச் செந்தமிழ் மாலைகண் மொழிந்து
ரைபு முள்ளத்த ராய்த்திரு நல்லத்தி னண்ணி.

(௪௩௩)

நிலவு மாளிகைத் திருநல்ல நீடுமா மணியை
யிலகு சேவடி யிறைஞ்சியின் றமிழ்கொடு துதித்துப்
பலவு மீசர்தந் திருப்பதி பணிந்துசெல பவர்தா
மலைபு னற்றிரு வழந்தூர்மா டக்கோயி லடைந்தார்.

(௪௩௪)

மன்னு மாமட மகிழ்ந்தவான் பொருளினை வணங்கிப்
பன்னு பாடலிற் பதிகவின் னிகைகொடு பரவிப்
பொன்னி மாநகிக் கரையினின் மீண்டுபோந் தணைந்து
சொன்ன வாற்றி வார்தமைத் தருத்தியிற் றெழுதார்.

(௪௩௫)

திரைத்த டம்புனற் பொன்னிசூழ் திருத்துருத் தியினில்
வரைத்த லைப்பசும் பொன்னெனும் வண்டமிழ்ப் பதிக
முரைத்து மெய்யுரப் பணிந்துபோந் துலவுமந் ததியின்
கரைக்கண் மூவலூர்க் கண்ணுத லார்கமுல் பணிந்தார்.

(௪௩௬)

மூவ லூருறை முதல்வரைப் பரவிய மொழியான்
மேவு காதலி லேத்தியே விருப்பொடும் போந்து
பூவ லம்புதண் புனற்பணைப் புகலியர் தலைவர்
வாவி சூழ்திரு மயிலாடு துறையினில் வந்தார்.

(௪௩௭)

மல்கு தண்டலை மயிலாடு துறையினின் மருவுஞ்
செவ்வ வேதியர் தொண்டரோ டெதிர்கொளச் சென்று
கொல்லை மாண்மறிக் கையரைக் கோயில்புக் கிறைஞ்
செவ்வையில்தோ ரின்பமுன் பெருகிட வெழுந்தார்.

(௪௩௮)

உள்ள மின்புற வுணர்வுறும் பரிவுகொண் டிருகி
வெள்ளந் தாங்கிய சடையரை விளங்குசொற் பதிகத்
தெள்ளு மின்னிகைத் திளையொடும் புறத்தணைந் தருளி
வள்ள லார்மற்ற வளம்பதி மருபுதன் மகிழ்த்தார்.

(௪௩௯)

அத்தி ருப்பதி யகன்றுபோ யணிவளர் சூலக்
கைத்த லப்படை வீரர்செம் பொன்பள்ளி கருதி
மெய்த்த காதலில் விளநகர் விடையவர் பாதம்
பத்தர் தம்முடன் பணிந்திசைப் பதிகமுன் பகர்ந்தார்.

(௪௪௦)

பாடு மப்பதி பணிந்துபோய்ப் பறியலூர் மேவுந்
தோடு லாமல ரிதழியுந் தும்பையு மடம்புந்
காடு கொண்டசெஞ் சடைமுடிக் கடவுளார் கருது
நீடு வீரட்டம் பணிந்தனர் நிறைமறை வேந்தர்.

(௪௪௧)

பரமந் தந்திருப் பறியலூர் வீரட்டம் பரவி
விரவு காதலின் வேலையின் கரையினை மேவி
யரவ ணிந்தவர் பதிபல வணைந்துமுன் வணங்கிச்
சொபு ரத்தவர் திருத்தொண்ட ரெதிர்கொளச் செல்வார்.

(௪௪௨)

வேறு.

அடியவர்கள் களிசிறப்பத் திருவேட்டக் குடிபணிந்தல் கலைவாய்ப் போகிக்
கடிசமழு மலர்ப்பழைக் கழனிநாட்டகன்பதிகள் கலந்து நீங்கிக்
கொடிமதில்குழ் தருமபுரங் குறுகினார் குண்டர்சாக் கியர்தங் கொள்கை
படியறியப் பழுதென்றே மொழிந்துய்பு நெறிகாட்டும் பவள வாயர். (சசந)

தருமபுரம் பெரும்பாணர் திருத்தாயர் பிறப்பிடமா மதனற் சார
வருமவர்தஞ் சுற்றத்தார் வந்தெதிர்கொண்ட டடிவணங்கி வாழ்த்தக் கண்டு
பெருமையுடைப் பெரும்பாண ரவர்க்குரைப்பார் பிளையா ருருளிச்செய்த
வருமையுடைப் பதிகந்தாம் யாழினற் பயிற்றும்பே நருளிச் செய்தார். (சசச)

கிளைஞருமற் தறுகேட்டிக் கெழுவுதிருப் பதிகத்திற் கிளர்ந்த வோசை
யளவுபெறக் கருவியினீ ரமைத்தியற்று மதனாலே யகில மெல்லாம்
வளரவிசை நிகழ்வதென விளம்புதலும் வளம்புகலி மன்னர் பாத
முள நடுங்கிப் பணிந்து திரு நீலகண்டப் பெரும்பாண ருணர்த்துகின்றார். (சசசி)

அலகிறுப் பதிகவிசை யளவுபடா வகையிவர்க ளன்றி யேயு
முலகிலுளோ ருந்தெரிந்தல் குண்மையினே யறிந்துய் யுணர்த்தும் பண்பாற்
பலர்புகழார் திருப்பதிகம் பாடியரு ளப்பெற்றார் பண்பு நீடி
யிலகுமிசை யாழின் க ணடங்காமை யான்காட்டப் பெறுவ னென்றார். (சசசு)

வேதநெறி வளர்ப்பவரும் விடையவார்முன் ரெழுதுதிருப் பதிகத் துண்மை
பூதலத்தோர் கண்டத்துக் கலத்தினிலு நிலத்துதூல்புகன்ற பேத
நாதவிசை முயற்சிகளா லடங்காத வகைகாட்ட நாட்டு கின்றார்
மாதர்மடப் பிடிபாடி வணங்கினார் வானவரும் வணங்கி யேத்த. (சசஎ)

வளர்புகலி வேதியனார் மாதர்மடப் பிடியெடுத்து வணப்பிற் பாடிப்
பண்பயிலுந் திருக்கடைக்காப் புச்சாத்த வண்ணத்துபெரும் பாண னர்தா
நண்புடையாழ்க் கருவியினின் முன்புபோற் கைகொண்டு நடத்தப் புக்கார்
கெண்பெருகு மப்பதிகத் திசைசரம்பி லிடவடங்கிற் நிலை யன்றே. (சசஅ)

அப்பொழுது திருநீல கண்டவிசைப் பெரும்பாண ரதனை விட்டு
மெய்ப்பயமும் பரிவுமுறப் பிள்ளையார் கழலிணையிழ்ந்தெழுந்து கோக்கி
யிப்பெரியோ ருஞ்செய்த திருப்பதிகத் திசையாழி லேற்ப நென்னச்
செப்பியதிக் கருவியைநான் ரெடுதலினன் ரேவென்று தெளிந்து செய்வார். (சசக)

வீக்குசரம் புடையாழி னுல்லினைந்த திதுவென்றல் கதனைப் போக்க
வேக்குதலுந் தடுத்தருளி யையரே யுற்றவிசை யளவி னுனீ
ராக்கியவிக் கருவியினைத் தாருமென வாங்கிக்கொண் டவனி செய்த
பாக்கியத்தின் மெய்வடிவாம் பாலரா வாயர்பணித் தருளு கின்றார். (சசஐ)

ஐயர்நீர் யாழிதனை முரிக்குமதெ னுளுடையா னுடனே கூடச்
செய்யச்சடை யாரளித்த திருவருளின் பெருமையெலாந் தெரிய நம்பா
லெய்தியவிக் கருவியினி லளவுபடு மோகந்த மியல்புக் கேற்ப
வையகத்தோ ழறிவுறவிக் கருவியள வையினியற்றல் வழக்கே யென்றார். (சசக)

சிந்தையா லளவுபடா விசைப்பெருமை செயலளவி லெய்து மோநீ
ரிந்தயா ழினைக்கொண்டே யிறைவர்திருப் பதிகவிசை யிதனி லெய்த
வந்தவா நேபாடி வாசிப்பீ ரெனக்கொழிப்பப் புகலி மன்னர்
தந்தயா ழினைத்தொழுது கைக்கொண்டு பெரும்பாணர் தலைமேற் கொண்டார். (சசஇ)

அணைவுறுமக் கிளைஞருடன் பெரும்பாண ராளுடைய பிள்ளை யார்தத்
துணைமலர்ச்சே வடிபணிந்து துதித்தருளத் தோணிபுரத் தோன்ற லாரு
யிணையிப்பெருஞ் சிறப்பருளித் தொண்டருட னப்பதியி லினிது மேலிப்
பணைநெடுங்கை மதயானை யுரித்தவர்தம் பதிபிறவும் பணியச் செல்வார். (௪௩௩)

பங்கயப்பா சடைத்தடஞ்சூழ் பழனாட்டக ன்பதிகள் பலவு நண்ணி
மங்கையொரு பாகத்தார் மகிழுகோயி லெனைப்பலவும் வணங்கிப் போற்றித்
தங்கிசையாழிப் பெரும்பாண ருடன்மறையோர் தலைவனார் சென்று சார்ந்தார்
செங்கைமான் மழுவேந்துக் கினவீடையா ரமர்த்தருளுந் திருநள் ளாமு. (௪௩௪)

நள்ளாற்றி லெழுந்தருள ஈம்பர்நிருத் தொண்டர்சூழா ஈயந்து சென்று
கொள்ளாற்றி லெதிர்கொண்டு குலவியுடன் சூழ்த்தணையக் குறுகிக் கங்கைத்
தெள்ளாற்று வேணியாதந் திருவாராகோ புரப்பிறைஞ்சிச செல்வக் கோயி
லுள்ளாற்ற வலங்கொண்டு திருமுனடி தாழ்த்தெழுந்தா ருணர்வின் மிக்கார். (௪௩௫)

உருகியவன் புறுகாத லுள்ளருகி ஈனை பீரம் பெற்றாற் போல
மருவுகிரு மேனியெலா முகிழ்த்தெழுந்த மயிரப்புளகம் வளர்க்கு நீரா
யருவிசொரி திருபுயனத் தானந்த வெள்ளா ழிழித் தலைய நின்று
பொருவில்பதி கம்போக மாட தழுண் முகையாடொன் றெடுத்துப் போற்றி. (௪௩௬)

யாணரம்பி லாரவிய லிசைகூட்டப் பாடியே யெண்ணில் கற்பச
சேணளவு படவோங்குந் திருக்கடைக்காப் புசசாத்திச செங்க ணாகப்
பூணகலத் தவர்பாதம் போற்றிசைத்துப் புறத்தனைந்து புவன மேத்தும்
பாணனார் யாழிலிடப் பாலாறு வாயாருள் பணிந்த போது. (௪௩௭)

பிள்ளையார் நிருத்தாளங் கொடிபாடப் பின்புபெரும் பாண னார்தார்
தெள்ளமுத வின்னிசையின் நேமபொழிதந் திரியாழைச சிறக்க வீக்கிக்
கொள்ளலிம் பொழுதின்கட் குவலயத்தோர் காரிகூரக் குலவு சண்பை
வள்ளலார் திருவுள்ள மகிழ்த்துநிருத் தொண்டருடன் மருவுக காலை. (௪௩௮)

மன்னுதிரு நள்ளாற்று மருத்தைவணங் கிப்போந்து வாச நன்னீர்ப்
பொன்னிவளந் தருநாட்டிப புறம்பணைசூழ் நிரப்பதிகள் பலவும் போற்றிச்
செந்நெல்வயற் செங்கமல முகமலருந் திருசசாதத் மங்கை மூதார்
தன்னிலெழுந் தருளிநார் சைவகிகா மணியார்மெய்த தவத்தோர் குடி. (௪௩௯)

நிறைசெல்வத் திருசசாதத் மங்கையினி னீலக்கர் தாமுஞ் சைவ
மறையவனா ரெழுந்தருளும் படிக்கேட்டு வாழ்த்துவழி விளக்கி யெங்குந்
துறைமலிதோ ரணங்கதலி கமுருகிறை குடந்தரப தீப மாக்கி
முறைமையில்வந் தெதிர்கொள்ள வுடனணந்து முதல்வனார் கோயில் சார்ந்தார். (௪௪௦)

அயவந்தி யமர்த்தருளு மங்கணர்தந் கோயின்மருங் கணந்து வானே
ருயவந்தித் தெழுமுன்றில் புடைவலங்கொண் டிளபுக்கா ரெழுஞ்சூழ் செக்கர்
மயவந்தி மதிச்சடையார் முன்றூழ்ந்து மாதவயிவ வைய மெல்லாரு
செயவந்த வந்தணார் செங்கைமேற் குவித்தெழுந்து திருமுன் னின்றார். (௪௪௧)

போற்றிசைக்கும் பாடலினாற் பொங்கியெழு மாதரவு பொழிந்து விம்ம
வேற்றினியிசையிருப்பவர்த மெதிர்நின்று துதித்துப்போந் தெல்லையிலா
நீற்றுநெறி மறையவனார் நீலக்கர் மனையிலெழுந் தருளியன்பா
லாற்றும்விருத் தவரமைப்பு வன்பருட னின்புற்றங் கழுது செய்தார். (௪௪௨)

௩௧௬ கிருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

நீதிரு லீலநக்கர் நெடுமனையில் விருந்தமுது செய்து நீர்மை
பாடுமியாழ்ப் பெரும்பாண ருத்தங்க வங்கிரவு பள்ளி மேலி
யாமெவ ரயவந்தி பணிவதனுக் கன்பருட னணைந்து சென்று
நாடியநன் புடைலீல நக்கடிக ளுடனாதர் கழலிற் ருழந்து.

(௪௬௩)

கோதிலா வாரமுதைக் கோமனக்கொம் புடன்கூடக் கும்பிட்டேத்தி
யாதியா மறைப்பொருளா லருந்தமிழின் றிருப்பதிக மருளிச் செய்வார்
நீதியா னிகழ்கின்ற லீலநக்கர் தம்பெருஞ்சீர் சிகழு வைத்துப்
பூதிரா தனர்பரவும் புனிதவிய லிசைப்பதிகம் போற்றி செய்தார்.

(௪௬௪)

பரவியகா தலிற் பணிந்து பாலரா வாய்ப்புறத் தணைந்து பண்பு
விரவியநன் புடையடிகள் விருப்பமுறகா தலிற்றங்கி மேவு நாளி
லரவணிந்தார் பதிபிறவும் பணியவெழு மாதரவா லணைந்து செல்வா
ருரவுமனக் கருத்தொன்ற முன்னமுடை யவர்க்குவிடை யுவந்து ஸ்வி.

(௪௬௫)

வேறு.

மற்றவர்தம் பெருங்கேண்மை மகிழ்ந்து கொண்டு மாலயனுக் கரியபிரான் மருவு
தானம், பற்பலவுஞ் சென்றுபணித் தேத்திப் பாடிப் பரமர்திருத் தொண்டர்குழாம்
பாங்கி னெய்தக், கற்றவரவாழ கடனாகைக் காரோ ணத்துக் கண்ணுதலைக் கைதொ
ழுது கலந்த வோசைச், சொற்றமிழமா லைகள் பாடிச் சிலநாள் வைகித் தொழுதகன்
ருர் தோணிபுரத் தோன்ற லார்தாம்.

(௪௬௬)

வேறு.

கழிக்கானன் மருங்கணையுங் கடனாகை யதுநீங்கிக் கங்கை யாற்றுச்
சுழிக்கானல் வேணியர்தம் பதிபலவும் பரலிப்போய்த் தோகை மார்தம்
வீழிக்காலி மலர்பழைக் கீழவேருர் விமலர்கழல் வணங்கி யேத்தி
மொழிக்காதற் றமிழ்மாலே புனைந்தருளி யங்ககன்றார் மூதூர் இன்றும்.

(௪௬௭)

அருகணையுந் திருப்பதிக ளானவெலா மங்கணரைப் பணிந்து போற்றிப்
பெருகியஞா னம்பெற்ற பிள்ளையா ரெழுந்தருளும் பெருமை கேட்டுத்
திருமருவு செங்காட்டங் குடிசின்னுஞ் சிறுத்தொண்ட ரோடிச் சென்றங்
குருகுமனங் களிசிறப்ப வெதுகொண்டி தம்பதியுட் கொண்டி புக்கார்.

(௪௬௮)

சிறுத்தொண்ட ருடன்கூடச் செங்காட்டங் குடியிலெழுந் தருளிச் சீர்த்தி
சிறுத்தெண்டிக் கிலுவிலவுந் தொண்டரவர் நண்பமர்ந்து லீலகண்டம்
பொறுத்தண்ட ருயக்கொண்டார் கணபதிச் சரத்தின்கட் போக மெல்லாம்
வெறுத்துண்டிப் பிசைநகர் மெய்த்தொண்ட ருடனணைந்தார் வேத கீதர்.

(௪௬௯)

அங்கணைந்து கோயில்வலங் கொண்டருளி யரவணிந்தா ரடிக்கீழ் வீழ்ந்து
செங்கணரு விகன்பொழியத் திருமுன்பு பணிந்தெழுந்து செங்கை கூப்பித்
தங்கள் பெருந் தகையாரைச் சிறுத்தொண்டர் தொழலிருந்த தன்மை போற்றிப்
பொங்கியெழு மிசைபாடிப் போற்றிசைத்தல் கொருபரிசு புறம்பு போந்தார்.

(௪௭௦)

போந்துமா மாத்தியர்தம் போரேற்றின் றிருமனையிற் புருந்து சிந்தை
வாய்த்தமா தவரவர்தா மகிழ்ந்தருள வமர்த்தருளி மதில்கண் மூன்றுங்
காய்த்தமால் விடையார்தங் கணபதிச் சரம்பரவு காதல் கூட
வேந்துது லணிமார்ப ரின்புற்றங் கன்பருட னிருந்த நாளில்.

(௪௭௧)

திருமருக னகரின் கணெழுந்தருளித் திங்களுடன் செங்கட் பாம்பு
மருவுநெடுஞ் சடைமவுலி மாணிக்க வண்ணர்கழல் வணங்கிப் போற்றி
புருகியவன் புறுகாத லுள்ளிலைப்பத் தொளுநிசையுடனே கூடப்
பெருகுதமிழ்த் தொடைசாத்தி யங்கிருந்தார் பெரும்புகலிப் பிள்ளை யார்தாம். (சஎ௨)

வேறு.

அந்நாளி லொருவணிகன் பதிக னுகி யணைவானேர் கன்னியையு முடனே கொ
ண்டு, பொன்னார்மே ருச்சிலையார் கோயின் மாடு புறத்திலொரு மடத்திரவு துயிலும்
போது, மின்னார்வென் னெயிற்றரவு கவடிதலும் ிரந்த விடவேகங் கடிதுதலை மீக்
கொண்டேறத், தன்னாவி நீங்குமவன் தன்மை கண்டு சாயலிளங் கன்னிநிலை தளர்ந்து
சோர்வான். (சஎ௩)

வாளரவு திண்டவுந்தான் நீண்ட கில்லான் மறுமற்ற மற்ருருவார் கொடுப்பா
ரின்றி, யானரியே நனையானே யணுக ிட்டே யகர்தமலர்க் கொடிபோல்வா ளரத்
தும்போது, கோளுருமும் புள்ளரக மனையா ரெல்லாக் கொள்ளையினு லுந்தீர்க்கக்
குறையா தாக, நீளிரவு புலர்காலை மாலை வா றெழுமலா னெழுதயர்ந்து புலம்பு
கின்றான். (சஎ௪)

அன்னையையு மத்தனையும் பிரித்து கிள்ளை யடைவாக ிட்டபோத்தே னரவால்
வீழ, யென்னையு நிவ கிட்டகன்ற யானென் றென்கெ ிட்டிகெண் டர்க்கின்றார்
யாரு மில்லை, மன்னியசீர் வணிகர்குல மணியை யாழை மையெனென்றையர்வான்
மதியி னாலே, சென்னியினம் பிறையணிகார் கொட்டி வாயிற் நிசைகோக்கிக் கைதொ
ழுவான் செயலொன் றில்லான். (சஎ௫)

அடியாரா மிமையவர்தல் கூட்ட முய்ய வலையிடல்வா ிட்டகண்ட மறுதே செங்க
ணெடியானு நான்முகனும் காணுக் கோல லேனிட வரமணிந்த மிலா வெந்து
பொடியான காமனுயி ரிரதி வேண்டப் புத்த ியுத புண்ணியனே பொங்கர் வாசக்
கடியாரு மலர்ச்சோலை மருங்கு குழங் கவினாநதற் பெருமானே காவா யென்றும். ()

வந்தடைந்த சிறுமறையோ னுயிர்மேற் சிறி வருங்காலம் பெருங்கால வலயம்
போலுஞ், செந்தறுகண் வென்னொயிற்றுக் கரிய நோலங் சிறைத்தருள வுதைத்தரு
ளுஞ் செய்ய தாளா, வந்தவிடக் கொடுவேக ியுத மாறும் யானிடுக்கட் குழிநின்று
மேறு மாறு, மந்திமதித் குழவிவளர் செய்ப வேணி யணிமருகற் பெருமானே யருளா
யென்றும். (சஎ௬)

இத்தன்மை சிவனருளே சிந்தித்தேங்கு ிளங்கொடிபோ னுடங்குமிடையேழை
யேத்து, மத்தன்மையோசையெழுத் தெங்கர் சண் பையாண்டகையார் கும்பிடவர்
தணகின் றார்தம், மெய்த்தன்மை விளங்குகிருசெ லிவியிற் சார மேவுதலுந் திருவுள்
ளக் கருணை மேன்மேல், வைத்தன்ன மெனவயர்வான் மாடுநீ மாதவத்தோர் குழ
வெழுந் தருளி வந்தார். (சஎ௭)

சிரபுரத்து மறையவனார் சென்று சின்று சிவபெருமா னருள்போற்றிச் சிந்தை
ணைந்து, பரவுறுவா டனோக்கிப் பயப்ப டோர் பருவரலு ளம்பரிசும் பகர்வாயென்
னக், கரமலர்க ளுச்சியின்மேற் குவித்துக் கொண்டு கண்ணருவி சொரிந்திழியக் காழி
வேதப், புரவலனார் சேவடிக்கீழ் வீழ்ந்து தாங்கள் போர்த்துவும் புருர்த்துவும் புகல
லுற்றான். (சஎ௮)

வளம்பொழில்கும் வைப்பூர்க்கோன்றும் னெந்தை மருமகன்மற் றிவனவத்தூ
மகளிர் நல்ல, விளம்பியவா ரோரெழுவ ரிவரின் மூத்தா ளிவனுக்கென் றுரைசெய்தி

கூகடி . திருஞானிம்பந்தமூர்த்திநாயனாபுராணம்.

யேதி லானுக், குளம்பெருகத் தனம்பெற்றுக் கொடுத்த பின்னு மோரோருவராக
வெனை யொழிய விர்தான், நளார்த்தழியு மிவனுக்காத் தகவு செய்தங் கவரைமறைத்
திவன்றினையே சார்த்து போர்த்தேன். (சஅ0)

மற்றிவனும் வானரவு தீண்ட மாண்டான் மறிகடலிற் கலங்கவிழ்த்தார் போல
கின்றேன், சுற்றத்தா ரெனவந்து தோன்றி யென்பாற் றுயரமெலா நீங்கவருள் செய்தி
ரென்னக், சுற்றவர்க டொழுதேத்துங் காழி வேந்தர் கருணையினுற் காரிகையா டன
க்கு நல்கப், பற்றியவா ளரவினவிடந் தீருமாறு பணைமருகற் பெருமானைப் பாட
லுற்றார். (சஅக)

சடையானை யெவ்வயிர்க்குந் தாயா னானைச் சங்கரனைச் சசிகண்ட மவுலியானை,
விடையானை வேதியனை வெண்ணீற் றானை விரவாதார் புரமூன்று மெரியச் செற்ற,
படையானைப் பங்கயத்து மேலி னானும் பாம்பணையிற் றுயின்றானும் பரவுங் கோல,
முடையானை யுடையானே தகுமோ வித்த வொள்ளிழையா னுண்மெலிவென் றுரைத்
துப் பாட. (சஅஉ)

பொங்குவிடந் தீர்த்தெழுந்து நின்றான் குழ்த் தொருவிறிருத் தொண்டர்குழாம்
பொலிய வார்ப்ப, வங்கையினை யுச்சியின்மேற் குவித்துக் கொண்டங் கருட்காழிப்
பிள்ளையா ரடியில் விழ்த்த, கங்கையவ டனையத்த நம்பி யோடு நாளிலத்தி லின்புற்று
வாழும் வண்ண, மங்குறவ ட் சோலைமலை புகழி வேந்தர் மணம் புணரும் பெருவாழ்வு
வகுத்து விட்டார். (சஅங)

மற்றவர்க்கு விடைகொடுத்தங் கமரு நாளின் மருகனக் கினில்வந்து வலிய
பாசஞ், செற்றபுகழ்ச் சிறுத்தொண்டர் வேண்ட மீண்டுஞ் செங்காட் டங்குடியிலே
முந் தருள வேண்டிப், பற்றியெழுங் காதன்க் மேன்மேற் சென்று பரமனார் திறத்
துன்னிப் பாங்க ரெங்குஞ், சுற்றுமருந் தவரோடுங் கோயி லெய்திச் சுடர்மழுவாண்
டவர்பாதத் தொழுவான் புக்கார். (சஅச)

புக்கிறைஞ்சி யெதிர்கின்று போற்று கின்றார் பொங்குதிரை நதிப்புனலும் பிறை
யுஞ் சேர்த்த, செக்கர்முடிச் சடைமடலி வெண்ணீற் றார்தற் திருமேனி யொருபாகம்
பசுமை யாக, டைக்குலவு கண்டத்தார் மருகற் கோயின் மன்னுநிலை மனங்கொண்டு
வணங்குவார்முன், கைக்கனலார் கணபதிச் சரத்தின் மேவுங் காட்சிகொடுத்தருளு
வான் காட்டக் கண்டார். (சஅசி)

வேறு.

மருக லமர்ந்து நிறைந்த கோல மல்குசெங் காட்டங் குடியின் மன்னிப்
பெருகு கணபதி யீசச ரத்தார் பிடைக் கோலமே யாகித் தோன்ற
வருகிய காதுவு மீது பொங்க வுலகர்முன் கொள்ளு முணர்வு நீட
வருவிகண் வார்வுந் பாடலுற்ற ரங்கமும் வேதமு மென்றெடுத்து. (சஅசு)

கண்டெதிர் போற்றி வினவிப் பாடிக் கணபதி யீச்சரங் காத வித்த
வண்டர் பிரானை வணங்கி வைகு மப்பதி யிற்சில நாள்கள் போற்றித்
தொண்ட ருடனருள் பெற்று மற்றத் தொல்லைத் திருப்பதி யெல்லை நீங்கிப்
புண்டரி கத்தடஞ் சூழ்பழனப் பூம்புக லார்தொழப் போது கின்றார். (சஅஸ)

சீரின் மலிந்த சிறப்பின் மேவுஞ் சிறுத்தொண்டர் கண்புடன் செல்ல நல்ல
வேரி நறுத்தொங்கன் மற்றவரும் விடையரு ளப்பெற்று மீண்ட பின்பு
நீரின் மலிந்த சடையார் மேலி ந்தமும் பதிகள் பலபணிந்து
பாரின் மலிந்து நிறைந்த செல்வம் பயில்புக லார்கார்ப் பாங்க ணைத்தார். (சஅஹ)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம். ௩௧௯

திருப்புக லூர்த்திருத் தொண்ட ரோடுஞ் செம்மை முருகனார் மெய்ம்ம கிழ்ந்த
விரும்பொடு சென்றெதிர் கொள்ள வந்து வேத முதல்வந்தங் கோயி லெய்திப்
பொருப்புறம் கோபுரத் துட்பு ருந்து பூமலி முன்றில் புடைவ லங்கொண்
டொருப்படு சிந்தையொ டிள்ள ணைந்தா ரோதாது ஞானமெ லாமு ணர்ந்தார். (௪௮௧)

புக்கெதிர் தாழ்த்து விழுந்தெ முந்து பூம்புக லூர்மன்னு புண்ணியரை
நெக்குரு குஞ்சிந்தை யன்பு பொங்க நிறைமலர்க் கண்ணீ ரருவி செய்ய
மிக்க தமிழ்த்தொடை மால சாத்தி மேவிய வேழிசை பாடிப் போந்து
திக்கு நிறைசீர் முருகர் முன்பு செல்ல வவர் மடஞ் சென்று புக்கார். (௪௮௦)

ஆங்கவர் போற்றுஞ் சிறப்பின் மேவி யப்பதி தன்னி லமரு காளில்
வாங்கு மலசசிலை யார்ம கிழந்த வாத்தமா ஸீசசரத் தான் வணங்கி
யோங்கிய வன்பின் முருக னார்தம் முயாசிருத தொண்டி சிறப்பித் தோங்கும்
பாங்குடை வண்டமிழ பாடி நாளும் பரமர்தம பாதம் பணிந் திருந்தார். (௪௮௧)

மற்றத் திருப்பதி வைகு காளில் வாக்கின் பெருவிறன் மன்ன னார்தாம்
புற்றிடங் கொண்டாரை வந்தி றைஞ்சிப் பொன்மதி லாநா புக்கந்து போற்றிச்
சிறிதடைப் பொற்றொழிப் பங்கா தவகுந் திருப்புக லூர்தொழி சிந்தை செய்து
கொற்றவ னாரூன் பெற்ற தொண்டா குழாத்து டன்யுந் குறுக வந்தார். (௪௮௨)

நாவுக் கரச ரெழுந்தருளு நல்ல திருவார்த்தை கேட்ட போதே
சேலிற் திகழ்ந்தவர் மைந்த ரான திருஞான சம்பந்தா டிந்தை யன்பு
மேவுற்ற காதன் பிகப்பெருக விரைகெஞ்சி கொள்ளாமெய யன்ப ரோடும்
பூவிற் பொலிபொய்கை சூழ்புகலூர்ப் புறம்பனை யெல் லகடந்து போந்தார். (௪௮௩)

அங்கண ராரூர் வணங்கிப் போந்த வரசு மெதிர்வந் தணையாசப்
பொங்கு புனற்றண் புகலி வந்த பூசரா சிங்கமும் பொற்பி னெய்தித்
தங்களி னன்பின் முறைமை யாலே தா டுநு வணங்கித் தனித்தனியே
மங்கல மாகிய நல்லரவின் வாய்மை விளம்பி மகிழும் போது. (௪௮௪)

மெய்த்திரு ஞானசம் பந்தர் வாக்கின் வேந்தரை கோக்கி விரும்பி னாலே
யப்பரை யிங்கணை யப்பெ றும்பே ரருளுடை யோரியா மந்த னாலு
ரெப்பரி சாற்றொழு துய்த்த தென்று வினவிட வீரில் பெருந்த வத்தோர்
செப்பிய வண்டமிழ் மால யாலே திருவா திரைக்கி ட செல்வஞ் சொன்னார். (௪௮௫)

அரசரு விசசெய்த வாய்மை கேட்ட வப்பொழு தேயருண் ஞான முண்ட
சிரபுர வேந்தருஞ் சிந்தையின்கட் டென்றிரு வாரூர் வணங்கு தற்கு
விரவிய காதலிற் சென்று போற்றி மீண்டும்வந் தும்முடன் மேவுவனென்
றுரவு கடற்கன் மிதப்பின் வந்தார்க் குரைத்துடன் பால்கொண் டொல்லிபோந்தார்.

சொற்பெரு வேந்தருத் தோணி மூதூர்த் தோன்றல்பின் காத ரெடாத் தாமும்
பொற்புக லூர்தொழச் சென்ற ணைந்தார் புகலிப் பிரானும் புரிந்த சிந்தை
விற்குடி வீரட்டஞ் சென்று மேவி விடையவர் பாதம் பணிந்து போற்றிப்
பற்பல வாயிரத் தொண்ட ரோடும் பாடல னுண்மறை பாடிப் போந்தார். (௪௮௬)

துணரிணர்ச் சோலையுஞ் சாலி வேலித் துறைநீர்ப் பழனமுஞ் சூழ்க ரும்பின்
மணமலி கானமு ஞான முண்டார் மருங்குந் கோக்கி மகிழ்த்தருளி
யண்பவ ரள்ளந் கழனி யாரு ரடைவோ மெனமொழிந் தன்பு பொங்கப்
புணரிசைச் சேந்தமிழ் கொண்டு போற்றிப் பொன்மதி லாரூர்ப் புறத்தணைந்தார். (௪௮௭)

௩௨௦ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திதாயனார்புராணம்.

வானுயர் செங்கதிர் மண்ட லத்து மருங்கனை யுங்கொடி மன்னு மாநூர்
தானொரு பொன்னுல கென்னத் தோன்றுந் தயங்கொளி முன்கண்டு சண்பை வந்த
பானிற நீற்றர் பருக்கை யானைப் பதிகத் தமிழிசை பாடிப் பாடித்
தேவொடு வண்டு முறுஞ் சோலைத் திருப்பதி மற்றத னெல்லை சேர்ந்தார். (௪௧௧)

பொங்கிய சிங்கை விருப்பின் வெள்ளம் பொழிந்து புவிமேற் பொலிவ தென்ன
வெங்குங் குளிரொளி வீசு முத்தி னிலங்கு சிலிகை யிழிந்தருளிச்
செங்கை நிறைமலர் கொண்டு தூவித் திருவிருக் குக்குறள் பாடி யேத்தித்
தங்கள் பிரானர சாளு மாநூர் தனைப்பணி வற்றார் தமிழ்விசை. (௫௦௦)

வேறு.

படியின் ஞானமுண் டருளிய பிள்ளையைப் பணிதற்
கடியர் சென்றெதிர் கொள்வெழுந் தருளுமஞ் ஞான்று
வடிகொள் சூலத்தர் மன்னிய பொன்மதி லாநூர்க்
கடிகொள் பேரணிப் பொலிவையார் முடிபுறக் காண்பார். (௫௦௧)

நான மாண்மத ஈளிப்பெருஞ் சேற்றிடை நறும்பொற்
றுந் றுந்துகள் சொரிதலிற் சுடரொளிப் படலை
யான விதிக ளடிவலித் தவைகரைத் தலைய
வான மாரியிற் பொழிந்தது மலர்மது மாரி. (௫௦௨)

ஆட னீடுவ துகிற்கொடி யணிசூழற் கொடிக
டோடு சூழ்வன கரும்பொடு தபரியத் தகம்பு
காடி கொண்டன கதவிதோ ரணலிரைக் கழுரு
மாட மாளிகை மண்டபங் களின்மருங் கெல்லாம். (௫௦௩)

மாலை சூழ்புறங் கடைக்கடின் மணிநிறை விளக்கின்
கோல நீர்சுட ரொளியுடன் கோத்திடை தூக்கு
நீல மாமணி நிறல்பொர றிறம்புகர் படுக்கும்
பால வாயின பவளவே திகைமலர்ப் பந்தர். (௫௦௪)

தழைம லர்த்தடஞ் சாலைக டெற்றிகள் சதுக்கங்
குழைமு கத்தவ ராடரங் கிமையவர் குழாமும்
விழைசி றப்பின வியலிட டியாவையு மிடைந்து
மழைமு முக்கென வியம்பின மங்கல வியங்கள். (௫௦௫)

விரவு பேரணி வேறுவே நின்னன விளங்கும்
பிரச மென்மலர்ச் சோலையும் பெருந்திரு வாரூ
ரரச ளிப்பவ ருளினு லடியவர் குழுவும்
புரிச னனங்களும் புறத்தனைத் தெதிர்தொழும் பொழுது. (௫௦௬)

வந்தி றைஞ்சுமெய்த் தொண்டர்தங் குழாத்தெதிர் வணங்கிச்
சந்த முத்தமிழ் விரகராஞ் சண்பையர் தலைவ
ரந்த மாபுல காதியாம் பதிகமங் கெடுத்தே
யெந்தை தானெனை யேன்றுகொ ளங்கொலென் றிசைத்தார். (௫௦௭)

ஆன வத்திருப் பதிகமுன் பாடிவந் தணையு
ஞான வித்தகர் மெய்த்தவர் குழுவந் தகரார்
தூந் துஞ்சுண்ண மலர்பொரி தூஉய்த்தொழு தேத்த
வான நாயகர் கோயிலங் யிலின்மருங் கணைத்தார். (௫௦௮)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம். ௩௨௬

மன்னு தோரண வாயின்முன் வணங்கியுள் புகுவார்
தன்னு னெவ்வகைப் பெருமையுந் தாங்கிய தகைத்தாம்
பன்னெ டஞ்சுடர்ப் படலையின் பரப்பினப் பார்த்துச்
சென்னி தாழ்த்துதே வாகிரி யன்றொழு தெழுந்தார். (௫௦௯)

மாடு சூழ்திரு மாளிகை வலங்கொண்டு வணங்கிக்
கூட காதலிற் கோபுரம் பணிந்துகை குவித்துத்
தேடு மாலயற் கரியராய்ச் செழுமணிப புற்றி
னீடு வார்முன்பு நிலமுறப் பலமுறை பணிந்தார். (௫௧௦)

பணிந்து வீழ்ந்தனர் பதைத்தனர் பரப்பிய புளக
மணிந்த மேனிபோ டாடினர் பாடின ரறிவின்
றுணிந்த மெய்ப்பொரு ளானவர் தமைக்கண்டு துதிப்பார்
தணிந்த சிந்தையின் விரைந்தெழு வேட்கையிற் றுழந்தார். (௫௧௧)

செஞ்சொல் வண்டயிழ்த் திருப்பதி கத்திகை யெடுத்து
நஞ்சு போனக மாக்கிய நம்பாமுன் பாடி
மஞ்சு சூழ்திரு மாளிகை வாயிலின் புறம்போர்
தஞ்சு முத்துமெய் யுணர்ந்தவர் திருமடத் தனைந்தார். (௫௧௨)

அங்க ணைந்தமர்ந் தருளுவா ரரனெறி யமர்ந்த
செங்க ணைற்றவர் சேவடி வணங்கிமுன் றிளைத்துப்
பொங்கு பேரொளிப் புற்றிடங் கொண்டவர் புனிதப்
பங்க யப்பதற் தொழுதுகா லந்தொறும் பணிந்தார். (௫௧௩)

புற்றி டங்கொளும் புனிதரைப் போற்றினை பெருகப்
பற்று மன்பொடு பணிந்திசைப் பதிகங்கள் பாடி
நற்ற வத்திருத் தொண்டர்க ளொடுநலஞ் சிறப்ப
மற்ற வண்பதி தன்னிடை வைகுமந் நாளில். (௫௧௪)

மல்ல னீடிய வலிவலங் கோளிலி முதலாத்
தொல்ல நான்மறை முதல்வர்தம் பதிபல தொழுதே
யெல்ல யிறிருப் பதிகங்க ளாற்பணிந் தேத்தி
யல்ல றீர்ப்பவர் மீண்டுமா றுந்தொழு வனைந்தார். (௫௧௫)

ஊறு காதலி லொளிலளிர் புற்றிடங் கொண்ட
வாறு லாவிய சடைமுடி யையரைப் பணிந்து
நீறு வாழ்வென நிகழ்திருத் தொண்டர்க ளோடு
மீறில் சீர்த்திரு ஞானசம் பந்தாய் கிருந்தார். (௫௧௬)

அங்கு நன்மையில் வைகுமந் நான்சில வகல
நங்க டந்திரு நாலினுக் கரசரை நயந்து
பொங்கு சீர்ப்புக லுர்தொழு வருளிஊற் போவார்
தங்கு மப்பதிப் புறம்பணை சார்ந்தருள் செய்வார். (௫௧௭)

வேறு.

புலனவா ளுரினிற் புறம்புபோந் ததனையே கோக்கி நின்றே
யவயிலா நெஞ்சமே யஞ்சனீ புய்புமா றறிதி யன்றே
சிவனதா றுர்தொழாய் நீமற வாதென்று செங்கை கூப்பிப்
புலனமாய்ச் சோடையா யெனுந்திருப் பதிகமுன் பாடி னாரே. (௫௧௮)

காழியார் வாழுவத் தஞ்செய்யக் கவுணியப் பின்புலந்தா
மாழியா னறியொணவண்ணலா ரூர்பணிக் தரிது செல்வா
பாழிமால் யானையின் னுரிபுனைத் தார்பனை யூர்பணிந்து
வாழிமா மறையிசைப் பதிகமும் பாடியப் பதியில் வைகி,

(௫௧௧)

அங்குநின் றரிதெழுத் தருளுவா ரகிலகா ரணமு மாணர்
தங்குநற் பதிகளும் பிறபணிக் தருளினன் டயிழ்பு னைந்தே
யெங்குமெய்த் தவர்குமா மெதிர்கொளத் தொழுதெழுத் தருளி வந்தார்
பொங்குதண் பாசடைப் பங்கயப் புனல்வயற் புகலூர் சார,

(௫௨௦)

நாலினுக் கரசரு நம்பிசீர் முருகரு மற்று நாமச்
சேவுகைத் தவர்கிருத் தொண்டரா னவர்கண்முன் சென்று சேதப்
பூலினிற் பொலிபுனற் புகலியார் போதகத் தெதிர்ப ணிந்தே
மேவுமற் றவருடன் கூடவே விமலர்கோ யிலைய டைந்தார்,

(௫௨௧)

வேறு.

தேவர்தத் தலைவனார் கோயில்புக் கனைவருஞ் சீர்நிலத் துறவ ணங்கிப்
பாவருத் தமிழிசைப் பதிகமும் பாடிமுன் பரவுவார் புறம்பணைந்தே
தாவில்சீர் முருகனார் திருமனைக் கெய்தியத் தனிமுதற் றெண்டர் தாமே
யாவையுங் குறைவறுத் திடவமார் தருளுவா ரினிதினவ குறைபு நாளில்,

(௫௨௨)

நீலநக் கடிசுரு நிகழ்சிறுத் தொண்டரு முடனணைத் தெய்து நீர்மைச
சேலமெய்த் தவர்களுங் கூடவே கும்பிடுஞ் செய்கைநேர் நின்று வாய்மைச்
சால்பின்யிக் குயர்கிருத் தொண்டினுண் மைத்திறந் தன்னையே தெளிய நாமிக்
காலமுய்த் தவர்களோ டளவளா விக்கலந் தருளினார் காழி நாடர்,

(௫௨௩)

கும்பிடுங் கொள்கையிற் குறிகலந் திசையெனும் பதிகமுன் னான பாட
றம்பெருந் தலைமையால் நிலைமைசால் பதியதன் பெருமைசால் புறவி ளம்பி
யும்பரும் பரவுதற் குரியசொற் பிள்ளையா ருள்ளமெய்க் காதல் கூர
நம்பர்தம் பதிகளா யினவெனைப் பலவுமு னண்ணியே தொழந் யந்தார்,

(௫௨௪)

வேறு.

புள்ள லம்புதண் புனற்புக லூருறை புனிதனா ருள்பெற்றுப்
பிள்ளை யாருட னாவினுக் கரசரும் பிறபதி தொழ்செல்வார்
வள்ள லார்கிறுத் தொண்டரு நீலநக் கரும்வளம் பதிக்கேக
வுள்ள மன்புறு முருகரங் கொழியவு முடன்பட விசைவித்தார்,

(௫௨௫)

கண்ண கன்புக லூரினைத் தொழுதுபோம் பொழுதினிற் கடற்காழி
யண்ண லார்திரு நாலினுக் கரசர்த் மருகுவிட் டகலாதே
வண்ண நித்திலச் சிவிகையும் பின்வர வழிக்கொள வுறுங்காலை
யெண்ணில் சீர்த்திரு நாலினுக் கரசரு மற்றவர்க் கிசைக்கின்றார்,

(௫௨௬)

நாய னொமக் களித்தருள் செய்தவின் நலங்கிள ரொளிமுத்தின்
மூய யானத்தின் மிசையெழுந் தருளுவீ ரென்றலுஞ் சுடர்த்திங்கண்
மேய வேணியா ருளுமியல் வாறெனில் விரும்புதொண் டர்களோடும்
போய தெங்குநீ ரங்குயான் பின்வரப் போவதென் மருள்செய்தார்,

(௫௨௭)

என்று பிள்ளையார் மொழிந்தருள் செய்திட விருத்தவத் திறையோரு
நன்று நீரருள் செய்ததே செய்வனென் மருள்செய்து நயப்புற்ற
வன்றை காணமுத லுடன்செலு காணெலா மவ்வியல் பிணிற்செல்வார்
சென்று முன்னுறத் திருவம்பரணந்தனர் செய்தவக் குமாத்தோடும்,

(௫௨௮)

சுண்பை மன்னருந் தம்பிரா னருள்வழி நிற்பது தலைச்செல்வார்
பன்பு மேம்படி பனிக்கதிர் நித்திலச் சிலிகையிற் பணிந்தேறி
வண்பெ ரும்புக லாரினைக் கடந்துபோய் வரும்பரி ணத்தோடு
திண்பெ ருந்தவ ரிணந்ததெங் கென்றுபோய்த் திருவம்பர் நகர்புக்கார். (௩௨௧)

அம்பர் மாநக ரிணந்துமா காளத்தி லண்ணலா ரமர்கின்ற
செம்பொன் மாமதிற் கோயிலை வலங்கொண்டு திருமுன்பு பணிந்தேத்தி
வம்பு லாமலர் தூவியுன் பரவிய வண்டி ழிசைமாலு
பும்பர் வாழஞ் சுண்டவர் தமைப்பணிந் தருகமுன் பொடுதொழ்தார். (௩௨௦)

தாழ்த்து நாலினுக் கரசுடன் நம்பிரான் கோயின்முன் புறமெய்திசு
குழந்த தொண்டரோ டப்பதி யமர்பவர் ஈரத்தி முடிமீது
வீழந்த வேணியா தமைப்பெறுங் காலங்கா விருப்பினுந் கும்பிட்டு
வாழ்த்தி ருந்தனர் காழியார் வாழுவத் தருளிய மறைவேந்தர். (௩௨௧)

பொருவி லாதசொற் புல்குபொன் னிறமுதற் பதிகங்க ளாற்போற்றித்
திருவி ணுர்த்தகோச செங்குண னந்தகாச செய்தகோ யிலைச்சேர்து
மருவு வாய்மைவண் டமிழமலர் மாலையங் வளவனைச் சிறப்பித்துப்
பெருகு காதலிற் பணிந்துமுன் பரவினா பேணிய வுணாவோடும். (௩௨௨)

இன்ன வாயுசொன் மாலக ளாற்றுதித் திறைஞ்சியக கமர்நாரிற்
கன்னி மாமதிற் றிருக்கட லூர்தொழக் காதல் செய் தருளிப்போய்
மன்னு கோயில்கள் பிறபதி வணங்கியே வாககின்மன் னவரோடு
மந்நெ டும்பதி யணைவுறக் கலையரோ டடியவ ரெதிர்கொண்டார். (௩௨௩)

மற்ற வண்பதி யணைந்துவீ ரட்டத்து மழலிடை யார்கோயிற்
சுற்று மாளிகை வலங்கொண்டு காலனை யுதைத்துருட் டியசெய்ய
பொற் சிலம்பணி தாமரை வணங்கிமுன் போற்றியுயர் தெதிரின்று
பற்ற றுப்பவா சடையுடை யானெனும பதிகவின் னிசைபாடி. (௩௨௪)

பரவி யேத்தியங் கரிதினிற் போந்துபார் பரவுசீ ரரசோடு
விரவு நண்புடைக ருகுருவி யப்பெருங் கலயாதம் மனைமேலிக
கரையில் காதனமற் றவரமைத் தருளிய விருத்தினி தமார்த்தங்குச்
சிரபு ரத்தவர் திருமயா னமும்பணிந் திருத்தனா சிறப்பெய்தி. (௩௨௫)

சிறப்பு டைத்திருப் பதியத் திணைச்சில நாளமந் தருளோடும்
விறற்பெ ருககரி யுரித்தவர் கோயில்கள் விருப்பொடுத் தொழ்செல்வார்
மறைப்பெ ருத்திருக் கலயரு முடன்பட வணங்கிய மகிழ்வோடு
மறப்பெ ரும்பய னினையவத் தொண்டரோ டிணைந்தனர் திருவாக்கார். (௩௨௬)

தக்க வந்தனர் மேவுமப் பதியினிற் றுன்றோன்றி மாடத்துச்
செக்கர் வார்சடை யண்ணலைப் பணித்திசைச் செந்தமிழ்த் தொடைபாடி
மிக்க கோயில்கள பிறவுடன் ரெழுதுபோய் மீயச்சூர் பணிந்தேத்திப்
பக்கம் பாரிடம் பாட்கின் றுவார் பாம்புர நகர்ச்சேர்தார். (௩௨௭)

பாம்பு ரத்துறை பரமரைப் பணிந்துந் பதிகவின் னிசைபாடி
வாம்பு னந்தடை முடியினுச் சிமிழிலிட மற்றுமுன் னன்போற்றித்
தும்பி னிற்றிகழ் கரும்பொடு செந்நெலின் சமுனியம் யணைக்கித்
தும்பொ ழிற்றிரு லீழிசை யிழலையின் மருங்குறச் செல்கின்றார். (௩௨௮)

வேறு.

அப்பொழுதி னுண்ட வரசை யெதிர்கொண்ட
மெய்ப்பெருமை யந்தணர்கள் வெங்குருவாழ் வேந்தனார்
பிற்படவந் தெய்தும் பெரும்பேறு கேட்டுவப்பா
ரெப்பரிசி னுல்வந் தணந்தங் கெதிர்கொண்டார்.

(ருக்க)

நிறைகுடந்து பந்தீப நீடநிறைத் தேந்தி
நறைமலர்ப்பொற் சண்ண நறும்பொரியுந் தாவி
மறையொலிபோய் வானளப்ப மாமுரசு மார்ப்ப
விறைவர்கிரு ழைந்தர் தமையெதிர்கோ ளேற்றார்.

(ருச௦)

வந்துதிரு வீழி மிழலை மறைவல்ல
வந்தணர்கள் போற்றிசைப்பத் தாழு மணிமுத்தின்
சந்த மணிச்சிவிகை நின்றிழிந்து தாழ்ந்தருளி
புயந்த மறையோ ருடனணைந்தங் குள்புகுவார்.

(ருசக)

அப்போ தரையார் விரிகோ வணவாடை
யொப்போ தரும்பதிகத் தோங்கு மிசைபாடி
மெய்ப்போதப் போதமர்த்தார் தங்கோயின் மேவினர்
கைப்போது சென்னியின்மேற் கொண்டு கவுணியனர்.

(ருச௨)

நாவின் நனிமன்னர் தாழு முடனண்ண
மேவிய விண்ணிழிந்த கோயில் வலங்கொள்வார்
பூவியலு முந்தியான் போற்றப் புவிக்கிழிந்த
தேவியலு மெய்கண்டு சிந்தைவியப் பெய்தினார்.

(ருச௩)

வலங்கொண்டு புக்கெதிரே வந்துவர நதியின்
சலங்கொண்ட வேணித் தனிமுதலைத் தாழ்ந்து
நிலங்கொண்ட மேனியராய் நீடுபெருங் காதல்
புலங்கொண்ட சிந்தையினுற் பொங்கியிசை பொழிந்தார்.

(ருச௪)

போற்றிச் சடையார் புனலுடையா னென்றெடுத்துச்
சாற்றிப் பதிகத் தமிழ்மாலச் சந்தவிசை
யாற்ற மிகப்பாடி யானந்த வெள்ளத்தி
னீற்றழகர் சேவடிக்கீழ் சிந்தலெந்து நீடினார்.

(ருச௫)

நீடியபே ரன்புருகி புள்ளலைப்ப நேர்நின்று
பாடியெதி ராடிப் பரவிப் பணிந்தெழுந்தே
யாடிய சேவடிக ளார்வமுற வுட்கொண்டு
மாடுயர் கோயிற் புறத்தரிது வந்தணந்தார்.

(ருச௬)

வந்தணந்து வாழ்ந்து மதிப்புறத்தோர் மாமடத்துச்
செந்தமிழ்ச்சொல் வேந்தருஞ் செய்தவருஞ் சேர்ந்தருளச்
சந்தமணிக் கோபுரத்துச் சார்ந்தவட பாற்சண்பை
யந்தணர்கு ளாமணியா ரங்கோர் மடத்தமர்த்தார்.

(ருச௭)

அங்க ணமர்வா ராறு ரடியிணைக்கீழ்த்
தங்கிய காதலினுற் காலங்க டப்பாமே
பொங்குபுகழ் வாசை ருங்குடப் போற்றிசைத்தே
யெங்கு மிடர்தீர்ப்பா ரின்புற முறைநின்றார்.

(ருச௮)

திருஞானசம்பந்தமுர்த் திருநாயக்காவுக்கான பரிந்துரை

ஒங்குபுனற் பேணு பெருந்துறையு முள்ளிட
பாங்கார் திவதைப் பதிமுற்ற மும்பணிந்து
வீங்கொலிநீர் வீழி மிழலையினின் மீண்டுமணை
தாங்கினிது கும்பிட்ட மரந்தொழுகு மன்றாளில்.

(செக)

வேறு.

சேணுயர் மாடப் புகலியுள்ளார் திருஞான சம்பந்தப் பிள்ளையாரைக்
காணும் விருப்பிற் பெருகுமாசை கைம்மிகு காதல் கரையிகப்பப்
பூணு மனத்தொடு தோணிமேவும் பொருவிடை யார்மலர்ப் பாதம் போற்றி
வேணு புரத்தை யகன்றுபோந்து வீழி மிழலையில் வந்தணைந்தார்.

(இந்)

ஊழி முடிவி லுயர்ந்த வெள்ளத் தோங்கிய காழி புயர்ப்பதியில்
வாழி மறையவர் தாகுகனெல்லாம் வந்து மருங்கணைத் தார்கனென்ன
வீழி மிழலையின் வேதியாகக் கேட்டுமெய்நு ஞானமுண டாரைமுன்ன
வேழிசை சூழ்மறை யெய்தவோதி யெதிர்கொண் முறைமையிற் கொண்டுபுக்கார். ()

சண்பைத் திருமறை யோர்கனெல்லாம் தம்பிரா னரைப் பணிந்துபேருந்
நண்பிற் பெருகிய காதல்கூர்ந்து ஞானம் பந்தா மடத்தினெய்திப்
பண்பிற் பெருகுங் கழுமலத்தார பிள்ளையார் பாதம் பணிந்துபூண்டே
யெண்பெற்ற தோணி புரத்திலெம்மோ டெழுந்தரு ளப்பெற வேண்டுமென்றார். ()

என்றவர் விண்ணப்பஞ் செய்தபோதி லீறில் பெருநான்ப பி ளையாரு
நன்றிது சாலவுந் தோணிமேவு நாதா கலிணை ரா னைந்
வீன்று கழித்து மிழலைமேவு மிறைவ ரருள்பெற்றுப் போவனென்றே
யன்று புகலி யருமறையோர்க் கருள்செய் தவாக்கு முமளித்தார். (ருருக)

மேற்பட்ட வந்தனர் சண்பைநீடும் வேதியர் க் காய விருந்தாய்ப்பப்
பாற்பட்ட சிந்தைய ராய்மகி ழ்ந்து பரம்பொரு ளானார் தமைப்பரவுஞ்
சேர்ப்பட்ட வெல்லை யினிதுசெல்லத் திருத்தோணி மேவிய செல்வந்தாமே
கார்ப்பட்ட வண்கைக் கவுணியர்க்குக் கனவிடை முன் றின் றருள்செய்கின்றார். ()

தோணியி னுமங் கிருந்தவண்ணந் தாமரை வீழி மிழலைதன் னுட்
சேணுயர் விண்ணின் நிழிந்த வீந்தச சீர்கொள விமானத்துக் காட்டுகின்றோம்
பேணும் படியா லறிகியென்று பெயர்த்தருள் செயயா பெருந்தவங்கள்
வேணு புரத்தவர் செய்யவந்தார் விரவும் புளகத தொடுமுணைந்தார். (ருருக)

அறிவுற்ற சிந்தைய ராயெழுந்தே யகியித் துசரிமே லகைகூப்பி
வெறிபுற்ற கொன்றையி னொர்க்கிழ்ந்த விண்ணிழி கோயிலிற் சென்றுபுகு
மறிபுற்ற கையரைத் தோணிமேன்முன் வணங்கும் படியங்குக் கணவொழ்ந்து
குறியிற் பெருகுந் திருப்பதிகங் குலவிய கொள்கையிற் பாடுகின்றார். (ருசுச)

மைம்மரு பூங்குழ லென்றெடுத்து மாறில் பெருந்திருத் தோணிதன்மேற்
கொம்மை முலையினுள் கூடநீடு கோலங் குலவு மிழலைதன்னிற்
செம்மை தருவிண் ணிழிந்தகோயிற் நிகழ்ந்த படியிது வெண்கொலென்று
மெய்ம்மை விளங்குந் திருப்பதிகம் பாடிமகிழ்ந்தனர் வேதவாயர். (ருருசு)

செஞ்சொன் மலர்ந்த திருப்பதிகம் பாடித் திருக்கடைக் காப்புச்சாத்தி
யஞ்சலி கூப்பி விழுந்தெழுவா ரானந்த வெள்ள மலைப்பப்போந்து
மஞ்சிவர் சோலைப் புகலிமேவு மாமறை யோர்தமை நோக்கிவாய்மை
மெய்மை னிறைந்த குறிப்பின்வந்த நீர்மைத் திறத்தை யருள்செய்கின்றார். (ருருசு)

௩௨௬ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

பிரம புரத்தி லமர்ந்த முக்கட் பெரிய பிரான்பெரு மாட்டியொடும்
விரவிய தானங்க னெங்குஞ் சென்று விரும்பிய கோலம் பணிந்துபோற்றி
வருவது மேற்கொண்ட காதல்கண்டங் கமர்ந்த வகையில் களித்ததென்று
தெரிய வுரைத்தருள் செய்துநீங்கள் சிரபுர மாநகர் செல்லுமென்றார். (௩௫௧)

என்று கவுணியப் பிள்ளையார்தா மியம்பப் பணிந்தரு னேற்றுக்கொண்டே
யொன்றிய காதலி னுள்ளமங்க னெழிய வொருவா நகன்றுபோந்து
மன்று ணடம்புரிந் தார்மகிழ்ந்த தானம் பலவும் வணங்கிச்சென்று
நின்ற புகழ்த்தோணி நீடுவாரைப் பணியு சியதிய ராயுறைந்தார். (௩௬௦)

சிரபுரத் தந்தணர் சென்றபின்னைத் திருவீழி மேவிய செல்வர்பாதம்
பரவுதல் செய்து பணிந்து நாளும் பண்பின் வழாத்திருத் தொண்டார்குழு
வுரவுத் தபிழுத்தொடை மாலையாத்தி யோங்கிய ராவுக் கரசரோடும்
விரவீப் பெருகிய நண்புகூர மேலி யினிதங் குறையுராவில். (௩௬௧)

வேறு.

மண்ணின் ினை வான்பொய்த்து நதிக டப்பி மன்னுயிர்கள் கண்சாம்பி யுணவு
மாறி, விண்ணவர்க்குஞ் சிறப்பில்வரும் பூசை யாற்றா டிக்கபெரும் பசியுலகில் விரவக்
கண்டு, பண்ணமரு மொழியுமையான் முலையின் ஞானப் பாலரு வாயருட னரசம்
பார்மேற், கண்ணுதலான் நிருநீற்றுச் சார்வி னோர்க்குக் கவிலவரு மோவென்று கரு
த்திற் கொண்டார். (௩௬௨)

வானுதி நிலனுதி யனலு மாகி மாருதமா யிருசுடராய் நீரு மாகி
பூனாகி யுயிராகி யுணர்வு மாகி யுலகங்க ளனைததுமா யுலகுக் கபரா
லாளுத வடிவாகி நின்றார் செய்ய வடிபரவி யன்றிரவு துயிலும் போது
காளுதி கங்காளர் மிழலை மூனார் காதலித்தார் கனலிலிணைத் தருளிச் செய்வார். ()

உலகியல்பு நிகழ்ச்சியினி லிணைந்த தீய அறுபடுசீரோ யுமையடையா தெனினு மும்பா
னில அகிவ நெறிசார்ந்தோர் தம்மை வாட்ட நீக்குதற்கு நித்தமொரோர் காசு நீடு
யிலுருமணிப் ிட்டத்துக் குணக்கு மேற்கும் யாமளித்தோ முமக்கித்தக் காலத் தீர்த்தா
லலகியல்புக் ழீர்த்தவிரவ தாகுமென்றே யருளாபுரிந்தார் திருவழி மிழலையையர். (௩௬௪)

தம்பிரா னருள் புரிந்து கனலி லீங்கச் சண்டையா ரிளவேறு தாமுணர்ந்து
நம்பிரா னருளிருந்த வண்ண மென்றே நாவினினை யரசரொடிக் கூட நண்ணி
வம்புலா மலரிதழி யீழி நாதர் மணிக்கோயில் வலஞ்செய்யப் புகுந்த வேலை
யம்பிகா பதியருளாற் பிள்ளையார்தா மபிமுகத்துப் பிழைகமேற் காசு கண்டார். ()

காதலொடுங் தொழுதெடுத்துக் கொண்டு நின்று கைகுவித்துப் பெருமகிழ்ச்சி
கலந்து பொங்க, நாதர்விரும் படியார்க ளாளு நாளு கல்விருத்தா யுண்பதற்கு வருக
வென்று, தீதில்பறை நிகழ்வித்துச் சென்ற தொண்டர் திருவழுது கறிசெய்பாறியி
ரென் றின்ன, வேதமுற நினைதுண்ண வூட்டி யங்க ணிருதிற்றுப் பெருந்தவரு மிரு
ந்த நாளில். (௩௬௬)

நாவினுக்கு வேந்தர்திரு மடத்திற் றெண்டர் நாட்கூறு திருவழுது செய்யக் கண்டு
சேவுகைத்தா ருள்பெற்ற பிள்ளையார்தந் திருமடத்தி லமுதார்கு வாரை கோக்கித்
தீவினைக்கு நீரென்று மடைவி லாதீர் திருவழுது காலத்தா லாக்கி யிங்கு
மேவுமிகக் வடியவருக் களியா வண்ணம் வினைத் தவாநென்கொலோவின்முமென்றார்.

திருமறையோர் தலைவர்தா மருளிச் செய்யத் திருமடத்தி லுமதமைப்போர்செ
ப்பு வார்க, னொருபரிசு மறித்திலோ மிதினை யும்மை யுடையவர்பாற் பெறும்படிக்கா
சொன்றுங் கொண்டு, கருதியவெல் லாங்கொள்ள வேண்டிச் சென்றாற் காசுதனை
வாசிபட வேண்டு மென்பார், பெருமுனிவர் வாசீசர் பெற்ற காசு பேணியே கொள்
வரிது பிற்பா டென்றார். (௫௧௮)

திருஞான சம்பந்த ரதனைக் கேட்டுச் சித்திபபார் சிவபெருமா னமக்குத் தந்த
வொருகாசு வாசிபட மற்றக் காசு ஈன்றி வாசிபடா தொழிவா னந்தப், பெருவாய்
மைத் திருநாவுக் கரசர் தொண்டாற் பெறுங்காசா மாதலினுற் பெரியோன் மண்ணை,
வருநாங்க டருங்காசு வாசி தீரப பாடுகெனென் றெண்ணியது மனத்துட் கொண்டார்.

மற்றை நாட் டம்பிரான் கோயில் புக்கு வாசுதீர்த் தருளுமெனப் பதிகம் பாடிப்
பெற்றபடி நற்காசு கொண்டு மாந்தா பெயர்த்துபோ யாவணயீ நியினிற் காட்ட
நற்றவத்தி ரிக்காசு சால நன்று வேண்டின நாத்தருவோ மென்று நல்க
வற்றைநாட் டொடங்குநாட் கூறு தன்னி லடியவரை யமுது செய்வித் தார்வ மிக்கார்.

அருலிலேயிற் பெறுங்காசு மவையே யாகி யமுதுபெ ய்யத் தொண்டரள விறந்து
பொங்கி, வருமவர்க னெல்லார்க்கும் வந்தா ருக்கு மகி ழுதுண்ண வின்னடிசின்
மாளாதாகத், திருமுடிமேற் நிங்கொடு நங்கை சூழிச் சிவபெருமா னருள் செய்யச்
சிறப்பின் டிக்க, பெருமைதரு ண்பை நகர் வேந்தர் நாடக் கராசிவர் பெருஞ்சோற்
றுப் பிறங்க லீந்தார். (௫௧௯)

அவனிமொழி மடைபொழிய டுணை மல்கியனைத்துயிருத் துயர்நீங்கி யருளிஞலே,
புவனமெலாம் பொலிவெய்துவ் கால மெபதப்புரி னைபார் கர்ப்பலகாள் போற்றி
வைகித், தவமுனிவர் சொல்வேந்த ரோடு கூடத் தம்பிரானருள் பெற்றுத் தலத்தின்
மீது, சிவன்மகிழுந் தானங்கள் வணங்கப் போவார் தென்றிருவாஞ் சியமுதார் சென்று
சேர்த்தார். (௫௨௨)

நீடுதிரு வாஞ்சியத்தி லமர்த்த முக்க ணீலபிடற் றருமணியை வணங்கிப் போற்றிப்
பாடொலிநீர்த் தலையாலங் காடு மாடு பரமர்பெரு வேளரும் பணிந்து பாடி
நாடுபுகழ்த் தனிசசாத்தங் குடியி னண்ணி மம்பர் திருக் கரையீ நயத்து பாடித்
தேடுமறைக் கரியார் தம்விளமா போற்றித் திருவாரூர் தொழினைத்து சென்றுபுக்கார்.

நம்பர்மகித் திருவாரூர் வணங்கிப் போத்து நலங்கொடிருக் காறாயி னண்ணி
யேத்திப், பைம்புனன்மென் பனைததேடி ரணெத்து போற்றிப் பரமர்திரு நெல்லிக்
காப் பணிந்து பாடி, யும்பர்பிரான் கைச்சினமும் பரவித் தெங்கு ரோக்குபுகழ்த்
திருக்கொள்ளிக் காண்போற்றிச், செம்பொன்மதிற் கோட்டோரும் வணங்கி யேத்தித்
திருமலிவெண்ணிறை தொழுவான் சென்று சேர்த்தார். (௫௨௪)

மற்றவ்வூர் தொழுதேத்தி மகிழ்ந்துபாடி மாலயனுக் கரியபிரான் மருவுந் தானம்,
பற்பலபுஞ் சென்றுபணித் தேத்திப் பாடிப் பரவுதிருத் தொண்டர்முதாம் பாங்கி
னெய்தக், கற்றவர்வாழ் தண்டலசீ ணெறியுள் ளிட்ட கனகமதிற் திருக்களரும் கரு
தார் வேள்வி, செற்றவாசேர் பதிபிறவுஞ் சென்று போற்றித் திருமறைக் காட் டதன்
மருங்கு சேர்த்தா ரன்றே. (௫௨௫)

காரமன்வெஞ் சாமருளாற் கடந்தார் தாமுங் கடற்காழிக் கவுணியர்தத் தலைவர்
தாமுஞ், சோவெழுந் தருளியவப் பேறு கேட்டுத் திருமறைக்காட் டகன் பதியோர்

௩௨௮ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

சிறப்பிற் பொங்கி, யூடைய வலங்கரித்து விழவுகொள்ள வயர்கமுரு கதலிநிறை குடந்தீ பங்கள், வார்முரசு மங்கலநா தங்கண் மல்கவெதிர்கொள்ள வடியருடன் மகிழ்ந்து வந்தார். (௫௭௬)

முன்னணைந்த திருநாவுக் கரசர் தம்மை முறைமையா லெதிர்கொண்டு களிப்பின் மூழ்கிப், பின்னணைய வெழுந்தருளும் பின்னையார்தம் பெருகியபொற் காளத்திதேனாசை கேட்டுச், சென்னியிசைக் கரங்குவித்து முன்பு சென்று சேணிலத்து வணங்குதலுந் திருந்து சண்பை, மன்னவரு மணிமுத்தின் சிவிகை நின்று வந்திழிந்து வணங்கிபுடன் மகிழ்ந்து போந்தார். (௫௭௭)

சொல்லரசு ருடன்கூடப் பிள்ளையார்தார் தாமணிநீர் மறைக்காட்டுத் தொல்லை மூனார், மல்குதிரு மறுகின்கட் புகுந்த போது மாதவர்கண் மறையவர்கண் மற்று முன்னோ, ரெல்லையில்லா வகையரவென் றெடுத்த வோசையிருவிசம்புந் திசையெட்டு நிறைந்து பொங்கி, யொல்லொலிநீர் வேலையொலி யடக்கி விண்மே லும்பாநாட் டப்பறத்து முற்ற தன்றே. (௫௭௮)

அடியவரும் பதியவரு மருங்கு போற்ற வணிமறுகி னூடெய்தி யருகு சூழ்ந்த, கொடி டுடங்கு செழுந்திருமா ளிகையின் முன்னர்க் கோபுரத்தைத் தாழ்ந் திறைஞ்சிக் குறுகிப்புக்கு, முடிவிலிமை யவர்முனிவர் நெருங்குந் தெய்வ முன்றில்வலம் கொண்டுநேர் சென்று முன்னாட், படியின்மறை யருச்சித்துக் காப்புச் செய்த பைம் பொன்மணித் திருவாயிற் பாவரு வந்தார். (௫௭௯)

அருமறைக டிருக்காப்புச் செய்து வைத்த வக்கதவந் திறந்திடவம் மறைக ளோதும், பெருகியவன் புடையடியா ரணந்து நீக்கப் பெருமையினு லன்றுமுத லாகப் பின்னை, யொருபுடையோர் வாயிலமைத் தொழுஞ் தன்மை புள்ளபடி கேட்டருளி யுயர்ந்த சண்பைத், திருமறையோர் தலைவர்வியப் பெயறி சின்று திருநாவுக் கரசருந் குச் செப்புகின்றார். (௫௮௦)

அப்பேரே வேதவனத் தையர் தம்மை யபிமுகத்துத் திருவாயி றிறந்து புக்கே, யெப்பரிசு நாயிறைஞ்சு வேண்டு நீரே யிவ்வாயி றிருக்காப்பு நீங்கு மாறு, மெய்ப்பொருள்வண் டமிழ்பாடி யருளு மென்ன விளவருமொழி வேந்தரது மேற்கொண்டென்னை யிப்பரிசு நீரருளிசு செய்தீராகி விதுசெய்வே னெனப்பதிக மெடுத்துப் பாட. (௫௮௧)

பாடிய வப்பதிகப் பாட்டான பத்தும் பாட னிரம்பிய பின்னுந் பைம்பொன் வாயிற், சேடியர் பொற்கதவு திருக்காப்பு நீங்காச் செய்கை யினால் வாசீசர் சிந்தை நொந்து, நீதிருந் கடைக்காப்பி லரிது வேண்டி நின்றெடுக்கத் திருக்காப்பு நீங்கிக் காட்ட, வாடிய சேவடியார்த மடியார் விண்ணோ ரார்ப்பெழுந்த தகிலாண்ட மனைத்து மூழ்க. (௫௮௨)

வேறு.

மற்றது கண்ட போதே வாக்கின்மன் னவரை நோக்கிப் பொற்புக் வியர்தம் மன்னர் போற்றிட வவரும் போற்றி யற்புத நிலைபி னாக் ளணிதிரு மறைக்கா டானங் கொற்றவர் கோயில் வாயி னேர்வழி குறுகிப் புக்கார். (௫௮௩)

கோயிலுட் புகுவா ருச்சி குவித்தசெங் கைகளோடுந் தாயிலு மினிய தங்க டம்பிரா னாரைக் கண்டார் பாயுநீ ரருவி கண்க டேங்கிடப் படியின் மீது மேயின மெய்ய ராகி விதிர்ப்புற்று விரைவின் வீழ்ந்தார், (௫௮௪)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம். ௩௨௯

அன்பினுக் களவுகாணு ரானந்த வெள்ள மூழ்கி
யென்புநெக் குருக நோக்கி யிறைஞ்சினேர் விழுந்து நம்பர்
முன்புநிற் பதுவு மாற்றார் மொழிதடு மாற வேத்தி
மின்புரை சடையார் தம்மைப் பதிகங்கள் விளம்பிப் போந்தார். (௫௮௫)

புறம்புவந் தணைந்த போது புகலிகா வலரை நோக்கி
நிறங்கினர் மணிக்க பாட நீக்கமு மடைபபு நிற்கத்
திறந்தவா றடைக்கப் பாடி யருளுநீ ரென்றார் தீய
மறம்புரி யமணர் செய்த வஞ்சனை கடக்க வல்லார். (௫௮௬)

அன்றா சருளிச் செய்ய வருமறைப் பிள்ளை யாரும்
வென்றிவென் விடையார் தம்மை விருப்பினுற் றுதுரமென்னு
மின்றமிழ்ப் பதிகப பாட லிசைத்திட விரண்டு பாலு
நின்றவக் கதவு காப்பு நிரம்பிட வடைத்த தன்றே. (௫௮௭)

அடைத்திடக் கண்டு ஈண்பை யாண்டகை யாரு மஞ்சொற்
றொடைத்தமி ழாளி யாருந் தொழுதெழுத் தொண்ட ரார்த்தார்
புடைப்பொழிந் திழிந்த தெங்கும் பூமழை புகலி வேந்தர்
நடைத்தமிழ்ப் பதிக மாலை நிரம்பிட நவின்று போற்ற. (௫௮௮)

அத்திரு வாயி நன்னி லற்றைநாட் டொடங்கி நேரே
மெய்த்திரு மறைகள் போல மேதினி புக்குப் போற்ற
வைத்தெதிர் வழக்கஞ் செய்த வரம்பிலாப் பெருமை யோரைக்
கைத்தலங் குவித்துத் தாழ்ந்து வாழ்ந்தது கடல்குழ வையம். (௫௮௯)

அருமறை யானவெல்லா மகலிரு விசம்பி லார்த்துப்
பெருமையின் முழங்கப் பஞ்ச நாதமும் பிறங்கி யோங்க
லிருபெருந் தகையோர் தாழு மெதிரெதி றிறைஞ்சிப் போந்து
திருமடங் களின்முன் புக்கார் செழும்பதி விழவு கொள்ள. (௫௯௦)

வேதங்க ளெண்ணில் கோடி மிடைந்துவெ ய் பணியை மிக்க
வேதங்க ணம்பா னீப்பா ரிருவருஞ் செய்து வைத்தார்
நாதங்கொள் வடிவாய் நின்ற நதிபொதி சடையார் செய்ய
பாதங்கள் போற்று மேலோர் பெருமையார் பகரு நீரார். (௫௯௧)

திருமறை நம்பர் தாமுன் பருள்செய்த வதனைச் செபபு
மொருமையி னின்ற தொண்டர் தம்பிரா னார்பா லொக்க
வருமருட் செய்கை தாமே வகுத்திட வல்லோ ரென்றார்
பெருமறை யுடன்மெய்த் தொண்டர்க் கிடைவீடு பெரிதா மன்றே. (௫௯௨)

இவ்வகை திரும றைக்காட் டிறையவ ருந்நீ யுன்னி
மெய்வகை தெரிந்த வாக்கின் வேந்தர்தார் துயிலும் போதின்
மைவளர் கண்டர் சைவ வேடத்தால் வந்து வாய்மூ
ரவ்விடை யிருத்து மங்கே வாவென்றங் கருளிப் போக. (௫௯௩)

கண்டவப் போதே கைகள் குவித்துடன் கடிது செல்வார்
மண்டிய காத லோடு மருவுவார் போன்றுங் காணு
ரெண்டிசை நோக்கு வாருக் கெய்துவார் போல வெய்தா
வண்டர்தம் பிரானார் தம்பின் போயினு ரார்வத் தோடும். (௫௯௪)

௩௩௦ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

அங்கவ ரோகச் சண்பை யாண்டகை யாரு மப்ப
ரெங்குற்ற தென்று கேட்ப வெய்தினர் திருவாய் மூரிற்
பொங்கிய காத லாலென் றுரைத்திடப் போன தன்மை
சங்கையுற் றென்கொ லென்று தாமுமங் கணையப் போந்தார். (௧௧௫)

அந்நிலை யணைந்த போதி லம்பிகை யுடனே கூட
மன்னிய வாடல் காட்டத் தனரின வளரும் பாடிச்
சென்னியால் வணங்கி வாய்மூ ரரசொடுஞ் சென்று புக்கக்
கின்னியல் புறமுன் கூடி யிருவரும் போற்றி செய்தார். (௧௧௬)

நீடுசீர்த் திருவாய் மூரி னிலவிய சிவனார் தம்மைப்
பாடுசொற் பதிகத் தன்னாற் பரவியப் பதியில் வைகிக்
கூடுமெய் யன்பு பொங்க விருவரும் கூடி மீண்டு
தேமொ மறைகள் கண்டார் திருமறைத் காடு சேர்ந்தார். (௧௧௭)

சண்பைநா டுடைய பிள்ளை தமிழ்மொழித் தலைவ ரோடு
மண்பயில் சீர்த்திச் செல்வ மாமறைத் காட்டு வைகிக்
கண்பயி னென்றி யார்தங் கழலினை பணிந்து போற்றிப்
பண்பயில் பதிகம் பாடிப் பரவியங் கிருந்தா ரன்றே. (௧௧௮)

இவ்வகை யிவர்க ளங்க ணிருந்தன ராக விப்பாற்
செய்வகை யிடையே தப்புந் தென்னவன் பாண்டி நாட்டு
மெய்வகை நெறியி னில்லா வினையமண் சமய மிக்குக்
கைவகை முறைமைத் தன்மை கழியமுன் கலங்குங் காலை. (௧௧௯)

தென்னவன் றுனு முன்செய் தீவினைப் பயத்தி னாலே
யந்நெறிச் சார்வு தன்னை யறமென நினைந்து நிற்ப
மன்னிய சைவ வாய்மை வைதிக வழக்க மாரு
நன்னெறி திரிந்து மாறி நவைநெறி நடந்த தன்றே. (௧௨௦)

பூழியர் தமிழ்நாட் டென்ன பொருவில்சீர்ப் பதிக னெல்லாம்
பாழியு மருகர் மேவும் பள்ளிகள் பலவு மாகிச்
சூழிருந் குழுஉக்கள் போலத் தொடைமயிற் லீலி யோடு
மூழிநீர் கையிற் பற்றி யமணரே யாகி மொய்ப்ப. (௧௨௧)

பறியயிர் தலைபும் பாயும் லீலியுந் தடுக்கு மேனிச்
செறியுமுக் குடையு மாகித் திரிபவ ரெங்கு மாகி
யறியுமச் சமய நூலி னளவினி லடங்கிச் சைவ
நெறியினிற் சித்தஞ் செல்லா நிலைமையி னிகழுங் காலை. (௧௨௨)

வரிசிலைத் தென்ன வன்ற னுய்தற்கு வளவர் கோமான்
றிருவுயிர் தருளுஞ் செல்வப் பாண்டிமா தேவியாருங்
குரைகழ லமைச்ச னூரங் குலச்சிறை யாரு மென்னு
யிருவர்தம் பாங்கு மன்றிச் சைவமங் கெய்தா தாக. (௧௨௩)

ஆங்கவந் தாங்க ளங்க ணரும்பெறற் றமிழ்நா டெற்
திங்கினுக் களவு தேற்றஞ் சிந்தையிற் பரிவு கொண்டே
யோங்கிய சைவ வாய்மை யொழுக்கத்தி னின்ற தன்மை
பூங்கழற் செழியன் முன்பு புலப்படா வகைகொண் டிய்த்தார். (௧௨௪)

இந்நெறி யொழுகு கின்ற ரேழுல சூய வந்த
மன்னிய புகலி வேந்தர் வைதிக வாய்மைச் சைவச்
செந்நெறி விளக்கு கின்றார் திருமறைக் காடு சேர்ந்த
நண்ணிலை கன்னி நாட்டி நல்வினாப் பயத்தாற் கேட்டார்.

(௧0௫)

கேட்டவப் பொழுதே சிந்தை கிளர்ந்தெழு மகிழ்ச்சி போங்க
நாட்பொழு தலர்ந்த செந்தா மரைகை முகத்த ராகி
வாட்படை யமைச்ச னொரு மங்கையர்க் கரசி யாருஞ்
சேட்படு புலத்தா ரேனுஞ் சென்றடி பணிந்தா ரொத்தார்.

(௧0௬)

காதலான் மிக்கோர் தாங்கள் கைதொழு கருத்தி னாலே
போதவிழ் சோலை வேலிப் புகலிகா வலனார் செய்ய
பாதங்கள் பணியினென்று பரிசன மாக்க டம்மை
மாதவஞ் சுருதி செய்த மாமறைக் காட்டில் விட்டார்.

(௧0௭)

ஆங்கவர் விடமுன் போந்த வறிவுடை மாந்த ரங்க
ணீங்கிவண் டமிழ்நாட் டெல்லே பிற்பட நெறியி னேகி
ஞாய்கர்நீர் நாடுங் காடு நதிகளுங் கடந்து வந்து
தேங்கமழ் கைதை நெய்தற் றிருமறைக் காடு சேர்ந்தார்.

(௧0௮)

திருமறைக் காடு நண்ணிச் சிரபுர நகரில் வந்த
வருமறைத் தலைவ னொரு கமர்த்திருந் தருளுஞ் செல்வப்
பெருமடத் தணைய வந்து பெருகிய விருப்பிற் றுங்கள்
வருமுறைத் தன்மை யெல்லாம் வாயில்கா வலர்க்குச் சொன்னார்.

(௧0௯)

மற்றவர் சென்று புக்கு வளவர்கோன் மகளார் தென்னர்
கொற்றவன் நேவி யாருங் குலச்சிறை யாரு மேவப்
பொற்கழல் பணிய வந்தோ மெனச்சிலர் புறத்து வந்து
சொற்றன ரென்று போற்றித் தொழுதுவிண் ணப்பஞ் செய்தார்.

(௧௧0)

புகலிகா வலர்தாங் கேட்டுப் பொருவிலா வருண்முன் கூர
வசுமலர்ந் தவர்க டம்மை யழையுமென் றருளிச் செய்ய
நகைமுகச் செவ்வி நோக்கி நற்றவ மாந்தர் கூவத்
தகவுடை மாந்தர் புக்குத் தலையினால் ஊண்கி நின்றார்.

(௧௧௧)

நின்றவர் தம்மை நோக்கி நிகரில்சீர்ச் சண்பை மன்னர்
மன்றலங் குழலி யாரா மானியார் தமக்கு மானக்
குன்றென நின்ற மெய்ம்மைக் குலச்சிறை யார்த மக்கு
நன்றுதான் வினவக் கூறி நற்பதம் போற்று வார்கள்.

(௧௧௨)

கன்னிநா டுமணர் தம்மாற் கட்டழிந் திழிந்து தங்கள்
மன்னனு மவர்கள் மாயத் தழுந்தமா தேவி யாருங்
கொன்னவி லயில்வேல் வென்றிக் குலச்சிறை யாருங் கூடி
யிநிலை புகலி வேந்தர்க் கியம்புமென் றிறைஞ்சி விட்டார்.

(௧௧௩)

வேறு.

என்றவர்கள் விண்ணப்பஞ் செய்த பின்னை யேறுயர்த்த சிவபெருமான்ருண்ட
ரெல்லா, நன்றுநமை யாருடைய நாதன் பாத நண்ணுத வெண்ணிலமண் குண்டர்
தம்மை, வென்றருளி வேதனு னெறியே யாக்கி வெண்ணீறு வேந்தனைபு மிடுவித்
தங்கு, நின்றசெயல் சிவனடியார் செயலே யாக நினைந்தருள வேண்டிமென நின்று
போற்ற.

(௧௧௪)

கூ.கூ.உ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாபுராணம்.

மற்றவர்கட் கருள்புரிந்து பிள்ளை யாரும் வாசீச முனிவருடன் கூடச் சென்று, பெற்றமுயர்த் தவர்பாதம் பணிந்து போந்து பெரியதிருக் கோபுரத்து ளிருந்து தென்னு, நெற்றசெயல் பாண்டிமா தேவி யாரு முரிமையமைச் சருமுரைத்து விட்ட வார்த்தை, சொற்றனிமன் னவநூக்குப் புகலி மன்னர் சொல்லியெழுந் தருளுதற்குத் துணிந்த போது. (கூகடு)

அரசருளிச் செய்கின்றார் பிள்ளையந்த வமண்கையர் வஞ்சனைக்கோ ரவதிகயில்லை, புரைசெய்வ துளதுறுகோ டானுந் தீய வெழுந்தருள வுடன்படுவ தொண்ணு தென்னப், பரசுவது நம்பெருமான் கழல்க ளென்றற் பழுதணையா தெனப்பகர்த்து பா மர் செய்ய, விரைசெய்மலர்த் தாளபோற்றிப் புகலி வேந்தர் வேபுறுதோ ளியைய யெடுத்து விளம்பி னாரே. (கூகசு)

சிரபுரத்துப் பிள்ளையா ரருளிச செய்த திருப்பதிகங் கேட்டதற்பின் றிருந்து நாவுக், கரசமதற் குடன்பாடி செய்து தாழு மவாழுன்னே யெழுந்தருள வமைந்த போது, புரமெரித்தார் திருமகளு ரப்ப ரிந்தப் புனனுட்டி லெழுந்தருளி யிருப்பீ ரென்று, கரகமலங் குவிதகிறைஞ்சித் தவிர்ப்ப வாக்கின் காவலருந் தொழுதரிதாங் கருத்தி னேர்ந்தார். (கூகஎ)

வேதம்வளர்க் கவுஞ்சைவம் விளக்குதற்கும் வேதவனத் தருமணியை மீண்டும் புகுப, பாதமுறப் பணிந்தெழுந்து பாடிப்போற்றிப் பரசியருள பெற்றுவிடை கொ ண்டு போந்து, மாதவத்து வாசீசர் மறத வண்ணம் வணங்கியருள் செய்துவிடை கொடுத்து மன்னுவ, காதலினு ளருமையுறக் கலந்து நீங்கிக் கதிர்சலிவகை மருங்க ணைந்தார் காழி நாதர். (கூகஅ)

திருநாவுக் கரசருமல் திருந்தா ரிப்பாற் றிருஞான சம்பந்தர் செழுமீர் முத்தின், பெருநாமச லிவகையின்மீ தேறிப் பெற்ற முயர்த்தவர்தாள் சென்னியின்மேற் பேணு முள்ளத், தொருநாமத் தஞ்செழுத்து மோதி வெண்ணீற் றொளியினங்குந் திருமேனி தொழுதார் நெஞ்சில், வருநாமத் தன்புருங் கடலா மென்ன மாதவரார்ப் பொலி வைய நிறைந்த தன்றே. (கூகக)

வேறு.

பொங்கியெழுந் திருத்தொண்டர் போற்றெடுப்பா னாற்றிசையு மங்கலனா ரியந்தழங்க மறைமுழங்க மனமுழங்குந் சங்கபட கம்பேரி தாரைகா ளந்தாள் மெங்குமெழுந் தெதிரியம்ப விருவிசம்பு கொடிதூர்ப்ப. (கூஉ௦)

மலர்மாரி பொழிந்தியிய மங்கலவாழத் தினிதிசைப்ப வலர்வாசப் புனற்குடங்க ளணிவிளக்குத் தூபமுட னிலைஓ தோரணங்க ணிரைத்தடியா ரெதிரகொள்ளக் கலைமாவை மதிச்சடையா ரிடம்பலவுங் கைதொழுவாரா. (கூஉசு)

தெண்டிரைகுழ் கடற்கானற் றிருவகத்தி யான்பள்ளி யண்டர்பிரான் கழல்வணங்கி யருந்தமிழ்மா மறைபாடிக் கொண்டல்பயின் மணற்கோடு குழகோடிக் குழகர்தமைத் தொண்டருடன் றெழுதணைந்தார் தோணிபுரத் தோன்றலார். (கூஉஉ)

கண்ணாந்த திருநுதலார் மகிழ்த்தகடிக் குளமிறைஞ்சி யெண்ணாந்த திருவிடும்பா வனமேத்தி யெழுந்தருளி மண்ணாந்த பதிபிறவு மகிழ்த்தருமன் பால்வணங்கிப் பண்ணாந்த தமிழ்பாடிப் பரவியே செல்கின்றார். (கூஉஊ)

திருவுசாத் தானத்துத் தேவர்பிரான் கழல்பணிந்து
மருவியசெந் தமிழ்ப்பதிக மால்போற்றும் படிபாடி
யிருவினையும் பற்றறுப்பா ரெண்ணிறந்த தொண்டருடன்
பெருகுவிருப் பினராகிப் பிறபதியும் பணிந்தனைவார். (௬௨௪)

கருங்கழிவே லைப்பாலேக் கழிநெய்தல் கடந்தருளித்
திருந்தியசீர்ப் புனனாட்டுத் தென்மேல்பாற் றிசைநோக்கி
மருங்குமிடை தடஞ்சாலி மாடுசெறி குலைத்தெங்கு
நெருங்கிவளர் கழுங்குடித் நிறைமருத வழிச்சென்றார். (௬௨௫)

சங்கங்கள் வயலெங்குஞ் சாலிகழைக் கரும்பெங்கும்
கொங்கெங்கு நிறைகமலக் குளிர்வாசத் தடமெங்கு
மங்கங்கே யுழவர்குழா மார்க்கின்ற வொலியெங்கு
மெங்கெங்கு மலர்ப்படுகி ரிவைகழிய வெழுந்தருளி. (௬௨௬)

தடமெங்கும் புனல்குடையுந் தையலார் தொய்யினிற்
மிடமெங்கு மந்தணர்க ளோதுகிடை யாகநிலை
மடமெங்குந் தொண்டர்குழா மனையெங்கும் புனைவதுவை
நடமெங்கு மொலியோவா நற்பதிக ளவைகடந்து. (௬௨௭)

நீர்நாடு கடந்தருளி நெடுமபுறவிற் குறும்புதல்கள்
கார்நாடு முகைமூல்கை கடிநாறு நிலங்கடந்து
போர்நாடுஞ் சிலைமறவர் புண்புலவைப் பிடைபோகிச்
சீர்நாடு தென்பாண்டி நன்னாடு சென்றனைவார். (௬௨௮)

மன்றன்மலர்ப் பிறங்கன்மருங் கெறிந்துவரு நதிகள்பல
சென்றனைந்து கடந்தேறித் திரிமருப்பின் கலைபுணர்மாண்
கன்றுதெறித் தெனவுகைக்குங் கானவதர் கடந்தனைந்தாரா
கொன்றைந்துஞ் சடைமுடியார் மகிழ்ந்திருக் கொடுங்குன்றம். (௬௨௯)

கொடுங்குன்றத் தினிதமர்ந்த கொழும்புயாச செழுங்குன்றை
யடுங்குன்ற முரித்தாரை வணங்கியருந் தப்பிழபாடி
நெடுங்குன்றும் படர்காணு நிறைநாடுங் கடந்துமதி
தொடுங்குன்ற மதினமதுரைத் தொன்னகர்வந் தனைகின்றார். (௬௩௦)

வேறு.

இந்நிலை யிவர்வந் தெய்த வெண்பெருங் குன்ற மேவு
மந்நிலை யமணர் தங்கட் கழிவுமுன் சாற்ற லுற்றுப்
பன்முறை வெருக்கொண் டெள்ளம் பதைப்பத்தீக் களுக்க ளோடுங்
துன்னிமித் தங்க ளங்கு நிகழ்த்தன சொல்ல லுற்றும். (௬௩௧)

பள்ளிகண் மேலு மாடு பயிலமண் பாழி மேலு
மொள்ளித் துசோகின் மேலு முணவுசெய் கவளங் கையிற்
கொள்ளுமண் டபங்கண் மேலுங் கூகையோ டாந்தை தீய
புள்ளின மான தம்மிற் பூசலிட் டழிவு சாற்றும். (௬௩௨)

பீலியுந் தடுக்கும் பாயும் பிடித்தவை வழுவி வீழக்
கால்களுந் தடுமா ருழிக் கண்களு மிடமே யாடி
மேல்வரு மழிவுக் கா க வேறுகா ரணமுங் காணார்
மாலுழந் தறிவு கெட்டி மயங்கின ரமண ரெல்லாம். (௬௩௩)

கந்தியர் தம்மிற் றுமே கனன்மெழு கலாங்கள் கொள்ள
வந்தவா நமணர் தம்மின் மாறுகொண் றே செய்ய
முந்தைய வுரையிற் கொண்ட பொறைமுத லவைவும் விட்டுச்
சிந்தையிற் செற்ற முன்னாநீ தீக்குணத் தலைநின் றார்கள்.

(௬௩௪)

இப்படி யமணர் வைகு மெப்பெயர்ப் பதியு மெய்து
மொப்பிலுற் பாத மெல்லா மொருவரி னொருவர் கூறி
மெய்ப்படு தீக்க னாவுங் வேறுவே ராகக் கண்டு
செப்புவான் புறத்து னோருந் தென்னவன் மதுரை சேர்த்தார்.

(௬௩௫)

அந்நகர் தன்னில் வாழ்வார் புறம்புநின் றணைவார் கூடி
மன்னவன் நனக்குங் கூறி மருண்டவுள் ளத்த ராகித்
துன்னிய வழுக்கு மெய்யிற் றாசிலார் பலரு மீண்டி
யின்னன கனவு கண்டோ மெனவெடுத் தியம்ப லுற்றார்.

(௬௩௬)

சீர்மலி யசோகு தன்கீழி ருந்தநந் தேவர் மேலே
வேரொடும் பறித்து வீழக் கண்டன மதன்பின் னாக
வேர்கொண்முக் குடையுந் தாழு மெழுந்துகை நாற்றிப் போக
ஆருளோ ரோடிக் காணக் கண்டன மென்று ரைப்பார்.

(௬௩௭)

குண்டிகை தகர்த்துப் பாயும் பீறியோர் குரத்தி யோடப்
பண்டிதர் பாழினின்றுங் கழுதைமேற் படர்வார் தம்மி
ஒண்டொடி யியக்கி யாரு முளையிட்டுப் புலம்பி யோடக்
கண்டன மென்று சொன்னார் கையறு கவலை யுற்றார்.

(௬௩௮)

காளிடை கட்ட மாடுங் கண்ணுத ரெண்ட ரெல்லா
மீனவன் மதுரை தன்னில் விரவிடக் கண்டோ மென்பார்
கோனவன் ருனும் வெய்ய கொழுந்தமுன் முழுக்கக் கண்டோ
மானபி னெழவுங் கண்டோ மதிசய பிதுவா மென்பார்.

(௬௩௯)

மழலிடை யிளங்கன் றென்று வந்துங் கழகந் தன்னை
யுழறிடச் சிதறி யோடி யொருவருந் தடுக்க வஞ்சி
விழுவொரு புகலு மின்றி மேதினி தன்னை விட்டு
சிழலிலா மரங்களைறி நின்றிடக் கண்டோ மென்பார்.

(௬௪௦)

ஆவதென் பாவி காளிக் களுத்திற மடிகண் மார்க்கு
மேவிய தீங்கு தன்னை விளைப்பது திடமேயென்று
கோவுறு மனத்த ராகி நுகர்பெரும் பதமுங் கொள்ளார்
யாவது செயலென் றெண்ணி யிடருழந் தழுங்கி னார்கள்.

(௬௪௧)

அவ்வகை யவர்க ளெல்லா மநிலை மையர்க ளாகச்
சைவநன் மரபில் வந்த தடமயின் மடமென் சாயற்
பைவள ரரவே ரல்குற் பாண்டிமா தேவி யார்க்கு
மெய்வகை யமைச்ச னார்க்கும் விளங்குநன் னியித்த மேன்மேல்.

(௬௪௨)

அளவிலா மகிழ்ச்சி காட்டு மரும்பெரு நியித்த மெய்த
அளமகிழ் அணருங் கால புலகெலா முய்ய வந்த
வளரொளி ஞான முண்டார் வந்தனைந் தருளும் வார்த்தை
விளர்வுறு மோகை கூறி வந்தவர் மொழியக் கேட்டார்.

(௬௪௩)

அம்மொழி விளம்பி னோர்க்கு வேண்டுவ வடைய நல்கி
மெய்ம்மையில் விளங்கு காதல் விருப்புறு வெள்ள மோங்கத்
தம்மைபு மறியா வண்ணங் கைமிக்குத் தழைத்துப் பொங்கி
விம்மிய மகிழ்ச்சி கூர மேலிய கிறப்பின் மிக்காந்.

(௩௪௪)

மங்கையர்க் கரசி யார்பால் வந்தடி வணங்கி நின்ற
கொங்கலர் தெரிய லாராங் குலச்சிறை யாரை நோக்கி
நங்கடம் பிரானு ராய ஞானபோ னகர்முன் பெய்தி
யிங்கெழுந் தருள வுய்த்தோ மெனவெதிர் கொள்ளு மென்றார்.

(௩௪௫)

மன்றலங் குழலி னாரை வணங்கிப் போந் தமைச்ச னோரும்
வென்றிவே லரச னுக்கு முறுதியே யெனவி ரார்து
பொன்றிகழ் மாட வீதி மதுரையின் புறத்துப் போகி
யின்றமிழ் மறைநத் தாரை யெதிர்கொள வெய்துவ் காலை.

(௩௪௬)

அம்புய மலரான் போல்வா ளாலவா யமர்ந்தார் தம்மைக்
கும்பிட வேண்டு மென்று கொற்றவன் தனக்குங் கூறித்
தம்பரி சனங்கள் சூழத் தனித்தடை யோடுஞ் சென்று
நம்பரை வணங்கித் தாமு நல்வர வேற்று நின்றார்.

(௩௪௭)

வேறு.

திருநிலவு மணிமுத்தின் சிலிகையின்மேற் சேலித்து
வருநிலவு தருமதிபோல் வளரொளியெண் குடைநிழற்றப்
பெருகொளிய திருநீற்றுத் தொண்டர்குழாம் பெருநிலவா
வருள்பெருக வருஞானத் தழுதுண்டா ரணிகின்றார்.

(௩௪௮)

துந்துபிகண் முதலாய தூரியங்கள் கிளராமே
யந்தணரா மாதவர்க ளாயிரமா மறையெடுப்ப
வந்தெழுமங் கலாத மாதிருமுட் படமுழங்கச்
செந்தமிழ்மா ருதமெதிர்கொண் டெம்மருங்குஞ் சேவிப்ப.

(௩௪௯)

பண்ணியவஞ் சனைத்தவத்தாற் பஞ்சவஞட் டிடைப்பரந்த
வெண்ணிலம் னெனும்பாவ விருஞ்சேனை யிரித்தோட
மண்ணுலக மேயன்றி வானுலகுஞ் செய்தபெரும்
புண்ணியத்தின் படையெழுச்சி போலெய்தும் பொலிவெய்த.

(௩௫௦)

துன்னுமுழு வுடற்றுகளாற் சூழுமுணர் வினிற்றுகளா
லன்னெறியிற் செறிந்தடைந்த வமண்மாசு கழுவுத்தற்கு
மன்னியொளிர் வெண்மையினாற் றாய்மையினால் வருதியர்தங்
கன்னிராட் டிடைக்கங்கை யணந்ததெனுவ் கவின்காட்ட.

(௩௫௧)

பானல்வயற் றமிழ்நாடு பழிநாடும் படிபரந்த
மானயிலா வமணென்னும் வல்லிருன்போய் மாய்வதனுக்
கானபெரு கொளிப்பரப்பா லண்டமெலாங் கொண்டதொரு
ஞானமணி விளக்கெழுந்து வருவதென நலம்படைப்ப.

(௩௫௨)

புரசைவயக் கடகளிற்றுப் பூழியர்வண் டமிழ்நாட்டுத்
தரைசெய்தவப் பயன்விளங்கச் சைவநெறி தழைத்தோங்க
வுரைசெய்திருப் போர்பலவு மூதுமணிச் சின்னமெலாம்
பரசமய கோளரிவந் தானென்று பணிமாற.

(௩௫௩)

வேறு.

இப்பரி சீண்புஞ் சண்ணையர் பெருமா னெழுந்தரு ளும்பொழு திசைக்கு மொப்பினித் திலப்பொற் றணிப்பெருங் காள முலகுய்ய வொலித்தெழு மோசை செப்பரும் பெருமைக் குலச்சிறை யார்தஞ் செவிநிறை யமுதெனத் தேக்க வப்பொழு தறிந்து தலத்தின்மேற் பணிந்தே யளப்பருங் களிப்பின ரானார். (௬௫௪)

அஞ்சலி குவித்த கரங்களுந் தலைமே லணைத்திடக் கழுதுசென் றணைவார் நஞ்சணி கண்டர் தந்திரு மகனா ருடன்வரு நற்றவக் கடலை நெஞ்சினி னிறைந்த வார்வமுன் செல்லக் கண்டுநீ ணிலத்திடைத் தாழ்ந்து பஞ்சவர் பெருமான் மந்திரித் தலைவர் பாங்குற வணைந்துமுன் பணிந்தார். (௬௫௫)

நிலமிசைப் பணிந்த குலச்சிறை யாரை நீடிய பெருந்தவத் தொண்டர் பலருமுன் னணைந்து வணங்கிமற் றவர்தாம் படியினின் றெழாவகை கண்டு மலர்மிசைப் புத்தேள் வழிபடும் புகலி வைதிக சேகரா பாதங் குலவியிங் கணைந்தார் தென்னவ னமைச்சர் குலச்சிறை யாரெனக் கூற. (௬௫௬)

சிரபுரச் செல்வ ரவருரை கேட்டுத் திருமுகத் தாமரை மலர்ந்து விரவொளி முத்தின் சிவிகைநின் றிழிந்து விரைந்துசென் றவர்தமை யணைந்து கரகம லங்கள் பற்றியே யெடுப்பக கைதொழு தவருமுன் னிற்ப வரயிரு தவத்தா லவரையே றோககி வள்ளலார் மதுரவாக் களிப்பார். (௬௫௭)

செம்பியர் பெருமான் குலமக ளார்க்குந் திருந்திய சிந்தையீ ருமக்கு நம்பெரு மான்நன் றிருவருள பெருகு நன்மைதான் வாலிதே யென்ன வம்பல ரலங்கள் மந்திரி யாரு மண்மிசைத் தாழ்த்தடி வணங்கித் தம்பெருந் தவத்தின் பயணை யார்க்குத் தன்மையா நிலையுரைக் கின்றார். (௬௫௮)

சென்றகா லத்தின் பழுதிலாத் திறமு மினியெளிா காலத்தின் சிறப்பு மின்றெழுந் தருளப் பெற்றபே ரிதனா லெற்றைககுந் திருவருளுடையோ நன்றியி னெறியி லுமுந்திய நாடு நற்றமிழ் வேந்தனு முய்நது வென்றிகொ டிருநீற் றொளியினில் விளங்கு மேன்மையும் படைத்தன மென்பார். ()

இங்கெழுந் தருளும் பெருமைகேட் டருளி யெய்துதற் கரியபே ரெய்தி மங்கையர்க் கரசி யாருந் முடைய வாழுவெழுந் தருளிய தென்றே யங்குநீ ரெதிர்சென் றடிபணி வீரென் றருள்செய்தா ரெனத்தொழு தார்வம் பொங்கிய களிப்பான் மீளவும் பணிந்து போற்றினார் புரவல னமைச்சர். (௬௬௦)

ஆங்கனம் போற்றி யடிபணிந் தவர்மே லளவிலா வருள்புரி கருணை தாங்கிய மொழியாற் றருவன விளம்பித் தலையளித் தருளும்ப் பொழுதி லோங்கெயில் புடைசூழ் மதுரைதோன் றுதலு முயர்தவத் தொண்டரை றோக்கி வீங்குநம் பெருமான் திருவால வாய்மற் றெம்மருங் கினதென வினவ. (௬௬௧)

அன்பரா யவர்முன் பணிந்தசீ ரடியா ரண்ணலா ரடியினை வணங்கி முன்புகின் றெடுத்த கைகளாற் காட்டி முருகலர் சோலைகள் சூழ்ந்து மின்பொலி விசம்பை யளக்குளீன் கொடிகூழ் வியனெடுங் கோபுரந் தோன்று மென்பணி யணிவா ரினிதமர்ந் தருளுந் திருவால வாயிது வென்றார். (௬௬௨)

தொண்டர்தாம் போற்றிக் காட்டிடக் கண்டு துணைமலர்க் கரங்குவித் தருளி மண்டுபே ரன்பான் மண்மிசைப் பணிந்து மங்கையர்க் கரசியென் றெடுத்தே யென்முனை பரவு மாலவா யாவ திதுவேயென் றிருவர்தம் பணியுங் கொண்டமை சிறப்பித் தருளிந் பதிகம் பாடினார் குவலயம் போற்ற. (௬௬௩)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம். ௩௩௩

பாடிய பதிகம் பரவியே வந்து பண்புடை யடியவ ரோடு
தேமோ வயனுக் கரியவர் மகிழ்ந்த திருவால வாய்மருங் கணைந்து
நீடியர் செல்வக் கோபுர மிறைஞ்சி நிறைபெரு வீரப்புடன் புக்கு
மாடுகுழ் வலக்கொண் டிடையவர் கோயின் மந்திரி யாருடன் புகுந்தார். (௬௬௪)

வேறு.

ஆளு மக்கண ராலவா யமர்தினி திருந்த
காள கண்டரைக் கண்களின் பயன்பெறக் கண்டு
நீள வந்தெழு மன்பிறை பணிந்தெழு நிறையார்
மீள வும்பல முறைநில முறவீழந் தெழுவார். (௬௬௫)

அங்க மெட்டினு மைந்தினு மளவின்றி வணங்கிப்
பொங்கு காதலின் மெய்மயிர்ப புளகமும் பொழியுஞ்
செங்க ணீர்தரு மருவியுந் திகழ்திரு மேனி
யெங்கு மாகிலின் தேத்தினார் புகலியா நிறைவர். (௬௬௬)

சீல மாபிடற் றுலவா யானென நிலவு
மூல மாகிய திருவிருக் குக்குறண் மொழிந்து
சீல மாதவத் திருத்தொண்டர் தம்மொடுந் திளைத்தார்
சாலு மேன்மையிற் றலைசங்கப் புலவனா தம்முன். (௬௬௭)

சேர்த்து பின்னிசைப் பதிகமுந் திருக்கடைக் காப்புச்
சாத்தி நல்லிசைத் தண்டமிழ்ச சொன்மலர் மாலை
பேர்த்து பின்புறப் பாடிவெண் பிறையணி சென்னி
மூர்த்தி யார்கழல் பரவியே திருமுன்றி லணைய. (௬௬௮)

பிள்ளை யாரெழுந் தருளிமுன் புகுதுமப் பொழுது
வெள்ள நீர்பொதி வெணியார் தமைத்தொழும் வீரப்பா
லுள்ள ணைந்திட வெதிர்செலா தொருமருவ கொதுங்குந்
தெளளு நீர்வீழித் தெரிவையார் சென்றுமுன் பெய்த. (௬௬௯)

மருங்கின் மந்திரி யார்பிள்ளை யார்கழல் வணங்கிக்
கருங்கு முற்கற்றை மேற்குவி கைத்தளி ருடையார்
பருங்கை யானவாழ் வளவர்கோன் பாவையா ரென்னப்
பெருக்க ளிப்புடன் விரைந்தெதிர் பிள்ளையா ரணைந்தார். (௬௭௦)

தென்ன வன்பெருந் தேவியார் சிவக்கன்றின் செய்ய
பொன்ன டிக்கம லங்களிற் பொருந்தமுன் வீழ்ந்தார்
மன்னு சண்பையர் வள்ளலார் மகிழ்சிறந் தளிக்கு
பின்ன ருட்பெருஞ் சிறப்பொடுந் திருக்கையா லெடுத்தார். (௬௭௧)

ஞான போனக ரெதிர்தொழு தெழுந்தந் தவத்து
மானி யார்மனக் கருத்துமுற் றியதென மதித்தே
பான லங்கண்க ணீர்மல்கப் பவளவாய் குழறி
யானு மென்பதி யுஞ்செய்த தவமென்கொ லென்றார். (௬௭௨)

யாழின் மென்மொழி யார்மொழிந் தெதிர்கழல் வணக்கக்
காழி வாழுவர் தருளிய கவுணியர் பிரானுஞ்
ருழு மாகிய பாசம யத்திடைத் தொண்டு
வாழு நீர்மையீ ருமைக்காண வந்தன மென்றார். (௬௭௩)

இன்ன வாறஞர் செய்திடத் தொழுதடி வீழ்த்தாச்
மன்னு மந்திரி யார்வரு திறமெலா மொழிய
வன்ன மென்னடை யார்தமக் கருன்செய்து போக்டு
துன்னு மெய்த்தொண்டர் சூழவர் தருளுமப் பொழுது.

(௬௭௬)

செல்வ மல்கிய திருவால் வாயினிற் பணிசெய்
தல்கு தொண்டர்கள் பிள்ளையார் மருங்கணைத் திறைஞ்சி
மல்கு காரம ணிருள்கெட வீங்குவந் தருள
வெல்லை யிறவஞ் செய்தன மெனவெடுத் திசைத்தார்.

(௬௭௭)

அத்தி ருத்தொண்டர் தங்களுக் கருண்முக மளித்து
மெய்த்த காதலி னவரொடும் புறத்தினின் மேவிச
சித்த மின்புறு மமைச்சனா திருமடங் காட்டப்
பத்தர் போற்றிடப் பரிசனத் தொடுமினி தமர்த்தார்.

(௬௭௮)

பரவு காதலிற் பாண்டிமா தேவியா ரருளால்
விரவு நண்பொடு குலச்சிறை யார்விரூந் தளிப்பச
சிரபு ரத்துவர் தருளிய செல்வரங் கிருந்தா
ரிசவி மேற்கட லணைந்தன னெல்லிவந் தணைய.

(௬௭௯)

வழுதி மாநக ரதனிண்ட மாமறைத் தலைவர்
பழுதில் சீரடி யாருடன் பகல்வரக் கண்ட
கழுது போல்வருங் காரமண் குண்டாகள் கலங்கி
யிழுது மையிருட் கிருளென விண்டின ரொருபால்.

(௬௮௦)

அங்கண் மேவிய சமணர்கள் பிள்ளையா ரமர்ந்த
துங்க மாமடந் தன்னிடைத் தொண்டர்தங் குழாங்க
ளெங்கு மோதிய திருப்பதி கத்திசை யெடுத்த
பொங்கு பேரொலி செலிப்புலம் புக்கிடப் பொருராய்.

(௬௮௧)

மற்றிவ வான்பழி மன்னவன் மாறனை யெய்திச
சொற்று மென்றுதஞ் சூழ்ச்சிபு மொருபடி துணிவார்
கொற்ற வன்கடை காவலா முன்சென்று குறுகி
வெற்றி வேலவர்க் கெங்களை வினம்புவீ ரென்றார்.

(௬௮௨)

வாயில் காவலர் மன்னவன் றையெதிர் வணங்கி
யாய மாகிவந் தழகண்மா ரணைந்தன ரென்ன
வேயி னானனை வாரொன வவருஞ்சென் றிசைத்தார்
பாயி னாண்டன் மூடுவார் பதைப்புடன் புக்கார்.

(௬௮௩)

புக்க போதவ ரழிவுறு மனத்திடைப் புலர்ச்சி
மிக்க தன்மையை வேந்தனுங் கண்டெதிர் வினவி
யொக்க நீர்திரண் டணைவதற் குற்றதென் னென்னத்
தக்க தல்லதீங் கடுத்தது சாற்றுதற் கென்றார்.

(௬௮௪)

ஐவ தேனுமக் கடுத்தது கூறுவீ ரென்று
காவ லன்பரிந் துரைத்தலுங் காரமண் கையர்
மாவ லாபுன்றன் மதுரையிற் சைவவே தியர்தா
மேவ லாலின்று கண்மூடட் டியாமென்று விளம்பு.

(௬௮௫)

என்று கூறலுங் கேட்டுமுட் டியானுமென் நியம்பி
நன்று கல்லறம் புரிந்தவா நானென்று நருவான்
கன்று முன்னத்த னாகியக் கண்ணுத லடியா
ரின்று மாநக ரணைந்ததென் னவர்கள்யா ரென்றான்.

(௬௮௪)

மாலை வெண்குடை வளவர்கோ ணாட்டுவண் புகலிச்
சூல பாணிபான் ஞானம்பெற் றானென்று சுருதிப்
பால னன்பர்தங் குழாத்தொடும் பணிமுத்தின் சிவிகை
மேல ணைந்தன னெங்களை வாதினில் வெல்ல.

(௬௮௫)

என்று கூறுவா ரித்திற முன்புதா மறிந்த
தொன்று மறுகொழி யாவகை யுரைத்தலுந் தென்னன்
மன்ற லம்பொழிற் சண்பையாா வள்ளலா நாமஞ்
சென்று தன்செவி நிறைத்தலுஞ் செயிர் ததுமுன் சொல்வான்.

(௬௮௬)

மற்ற மாமறை மைந்தனிம மருங்கணைந தானே
லுற்ற செய்தொழி லியாதுசெய் கோமென வுரைப்பச
செற்ற மீக்கொண்ட சிந்தையுஞ் செயகையு முடையோர்
கொற்ற மன்னவன் மொழிககெதிர் குறித்துரை செய்வார்.

(௬௮௭)

வந்த வந்தணன் நன்னை நாம் வலிசெய்து போக்குஞ்
சிந்தை யன்றியச சிறுமறை யோனுறை மடத்தில்
வெந்த முற்பட விஞ்சைமந திரத்தொழில் விளைத்தா
லிந்த நன்னக ரீடத்திரா னேகுமென் றிசைத்தாரா.

(௬௮௮)

வேறு.

ஆவதொன் றிதுவே யாகி லதனையே விரைந்து செயயப்
போவதென் றவரைப் போககிப பொய்பொரு ளாகக கொண்டான்
யாவது முரையா டாதே யெண்ணத்திற கவலை யோடும்
பூவணை யமளி புக்கான பொங்கெழிற நேவி சோநதாள்.

(௬௮௯)

மன்னவ னுரைப்ப தின்றி யிருக்கமா தேவி யார்தா
மென்னுயிர்க் குயிரா யுள்ள விறைவரீ யுற்ற தென்னே
முன்னுள மகிழ்ச்சி யின்றி முகம்புலாந் திருநதா யின்று
பன்னிய வுள்ளத் தெய்தும் பருவர லருள்செ யென்றார்.

(௬௯௦)

தேவியாா தம்மை நோக்கித் தென்னவன் கூறு கின்றான்
காவிரீன கண்ணி னாய்கேள காவிரி நாட்டின் மன்னுந்
தாவில்சீர்க கழுமலத்தான் சங்கர னருள்பெற் றிவரு
மேவிலு னடிக்கண்மாரை வாதினில் வெல்ல வென்று.

(௬௯௧)

வெண்பொடி பூசந் தொண்டர் விரவினா ரவரை யெல்லாம்
கண்டுமுட் டடிகண் மார்கள் கேட்டுமுட் டியானுங் காதல்
வண்டுணத் துடைந்த கோதை மானியே யிங்கு வந்த
பண்புமற் றிதுவே யாகும் பரிசுவே நிலில யென்றான்.

(௬௯௨)

மன்னவ னுரைப்பக் கேட்டு மங்கையர்க் கரசி யார்தா
நின்னிலை யிதுவே யுந் கி னீடிப தெய்வத் தன்மை
யன்னவர் வரது செய்தாங் கிவன்றவர் பக்கஞ் சேர்ந்து
துன்னுவ துறுதி யாகுஞ் சுழிவுறேன் மன்ன வென்றார்.

(௬௯௩)

சின்னையிற் களிப்பு மிக்குத் திருக்கழு மலத்தார் வேந்தர்
வந்தவா நெம்மை யாள வெனவரு மகிழ்ச்சி யோடுங்
கொந்தலர் குழலாள் போதக் குலச்சிறை யாரங் செய்த
விந்தநன் மாற்ற மெல்லா மலர்க்குரைத் திருந்த பின்னர். (௬௬௪)

கொற்றவ னமைச்ச னொருங் கைதலை குவித்து நின்று
பெற்றனம் பிள்ளை யாரிகு கணைந்திடப் பெறும்பே நென்பா
ரிற்றைநா ளீச னன்பர் தம்மைநா ிறைஞ்சப பெற்றோ
மற்றினிச் சமணர் செய்யும் வஞ்சனை யறியே மென்றார். (௬௬௫)

மானியார் தாமு மஞ்சி வஞ்சகப் புலையர் தாங்க
ளீனமே புரிய வல்லார் செய்வதென் னொமென் நெண்ணி
ஞானசம் பந்தர் தம்பா னன்மையல் லாத செய்ய
ஆனம்வந் தடையில் யாமு முயிர்துறத் தொழிவ தென்றார். (௬௬௬)

இவற்றிலை யிதுவே யாக விலங்குவேற் நென்ன னொன
வவளிலை யதுவா மந்தா ளருகர்தந் திலையா தென்னிற்
றவமறைந் தல்ல செய்வார் தங்கண்மந் திரத்தாற் செந்தி
சிவநெறி வளர்க்க வந்தார் திருமடஞ் சேரச செய்தார். (௬௬௭)

வேறு.

ஆதி மந்திர மஞ்செழுத் தோதுவார் நோக்கு
மாதி ரத்தினு மற்றைமந் திரவிதி வருமே
பூதி சாதனர் மடத்திற்கும் புனைந்தசா தனைகள்
சாதி யாவகை கண்டமண் குண்டர்க டளரந்தார். (௬௬௮)

தளர்த்து மற்றவா தாஞ்செப்த தித்தொழில் ிரியக
கிளர்ந்த வச்சமுன் கெழு ப கிழ்மையோர் கூடி
விளங்கு நீண்முடி வேந்தனீ தறியினம் மேன்மை
யுனங்கொ ளானமர் விருத்தியு மொழிக்குமென் னுணர்வார. (௬௬௯)

மந்தி ரச்செயல் வாய்த்தில மற்றினிச செய்யும்
புந்தி யாவதிங் கிதுவெனப் பொதிதழற் கொடுபுக
கந்தண் மாதவர் திருமடப் புறத்தய விருளபோல்
வந்து தந்தொழில் புரிந்தனர் வஞ்சனை மனத்தோர். (௬௭௦)

திரும டப்புறச சுற்றினிற் றீயபா தகத்தோர்
மருவு வித்தவத் தொழில்வெளிப பதெலு மறுகிப்
பரிச னைத்தவர் பதைப்பொடுஞ் சிதைத்தது நீக்கி
யருக ரித்திறம் புரிந்தமை தெளிந்துசென் றணைவார். (௬௭௧)

கழும லப்பதிங் கவுணியர் கற்பகக் கன்றைத்
தொழுது நின்றமண் குண்டர்செய் தீங்கினைச் சொன்ன
பொழுது மாதவர் ஆயிலுமித் திருமடப் புறம்பு
பழுது செய்வதே பாவிக னெனப்பரிந் தருளி. (௬௭௨)

என்பொ ருட்டவர் செய்ததீங் காயினு மிறையோ
ணன்ப ருக்கெய்து மோவென்று பின்னைபு மச்ச
முன்பு றப்பின்பு முனிவுற முத்தமிழ் விரகர்
மன்பு ரக்குமெய்த் முறைவழு வெனமனங் கொண்டார். (௬௭௩)

வெய்ய தீங்கிது வேந்தன்மேற் றெனும்விதி முறையாற்
செய்ய நேந்திரு வாலவா யெனுந்திருப் பதிகஞ்
சைவர் வாழ்மடத் தமணர்க ளிட்டதீத் தழல்போய்ப்
பைய வேசென்று பாண்டியற் காகெனப் பணித்தார்.

(௭௦௪)

வேறு.

பாண்டிமா தேவியார் தமது பொற்பிற் பயிலுநெடு மங்கலநாண் பாது காத்து
மாண்டகையார் குலச்சிறையா ரன்பி னுலு மரசன்பா லபராத முறுத லாலு
மீண்டுசெவ நெறியடையும் விதியி னுலும் வெண்ணீறு வெப்பகலப் புகலி வேந்தர்
தீண்டியிடப் பேறுடைய னுத லாலுந் தீப்பினியைப் பையவே செல்க வென்றார். ()

வேறு.

திருந்தி சைப்பதி கத்தொடை திருவால வாயின்
மருந்தி னேச்சண்பை மன்னவர் புனைந்திட வருளால்
விரிந்த வெந்தழல் வெம்மைபோய்த் தென்னனை மேவிப
பெருந்த ழிற்பொதி வெ துப்பெனப் பெயர்பெற்ற தன்றே.

(௭௦௬)

செய்ய மேனியர் திருமக னொறை மடத்தி
னையு முள்ளத்த ராயமண் கையர்தா ஈனுக்க
கையி னாலெரி யிடவுடன் படுமெல்லி கரப்ப
வெய்ய வன்குண கடலிடை யெழுந்தனன் மீது.

(௭௦௭)

இரவு பாதகர் செய்ததீங் கிரவிதன் மரபிற்
குரவ வோதியார் குலச்சிறை யாருடன் கேட்டுச்
சிரபு ரப்பிள்ளை யாரையித் தீயவர் நாட்டு
வரவ ழைத்தநா மாபவதே யெனமன மயங்கி.

(௭௦௮)

பெருகு மச்சமோ டாருயிர் பதைப்பவர் பின்பு
திரும டப்புற மருங்குதீ தின்மையிற் றெளிந்து
கருமு ருட்டமண் கையர்செய் தீங்கிது கடைக்கால்
வருவ தெப்படி யாமென மனங்கொளும் பொழுது.

(௭௦௯)

அரச னுக்குவெப படுத்ததென் றருகஞ் சுகிக
னாரசெ யப்பதைத் தொருதனித் தேவியார் புகுத்
விரைவு மச்சமு மேற்கொளக் குலச்சிறை யாரும்
வரைசெய் பொற்புய மன்னவன் மருங்குவந் தனைந்தார்.

(௭௧௦)

வேந்த னுக்குமெய் விதிர்ப்புற வெதுப்புறு வெம்மை
காந்து வெந்தழற் கனமென மெய்யெலாங் கவர்ந்து
போந்து மாளிகைப் புறத்துநின் றூர்களும் புலர்ந்து
தீந்து போம்படி யெழுந்தது விழுந்துட நிரங்க.

(௭௧௧)

உணர்வு மாவியு மொழிவதற் கொருபுடை யொதுங்க
வணைய லுற்றவ ரருகுந் தத்திடை யகலப்
புணரி ளங்கத் தலிக்குருத் தொடுதளிர் புடையே
கொணரி னுஞ்சுறுக் கொண்டவை நுண்டிக ளாக.

(௭௧௨)

மருத்து நூலவர் தங்கன்பல் கலகளில் வருத்த
திருத்த ருந்தொழில் யாவையுஞ் செய்யவு மேன்மே
லுருத்தெ முந்தவெப் புயிரைபு முருக்குவ தாகக்
கருத்தொ ழிந்துரை ழிறந்தனன் கௌரியர் தலைவன்,

(௭௧௩)

௩௬௨ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

ஆன உன்பிணி நீகழ்வுழி யமணர்க ளெல்லா
மீன வன்செயல்கேட்டலும் வெய்துயிர்த் தழிந்து
போன கங்குலிற் புருத்ததின் விளைவுகொ ளென்பார்
மான மூன்றெரி யாவகை மன்னன்மாட் டணைந்தார்.

(௭௧௪)

வேறு.

மால்பெருக்குஞ் சமண்கையர் மருங்கு சூழ்த்து வழுதிநிலை கண்டழிந்து வந்த
நோயின், மூலநெறி யறியாதே தங்க டெய்வ மொழிநவின்மந் திரங்கொண்டு மூன்
னும் பின்னும், பிலிகொடு தைவருதற் கெடுத்த போது பிடித்தப் லிகள்பிரம்பி னோடுந்
தித்து, மேலெரியும் பொரிசிதறி வீழக் கண்டு வெப்பினதி சயநோக்கி வெருவன்
மிக்கார்.

(௭௧௫)

கருகியமா சடையாக்கைத் தீயோர் தங்கள் கைத்தூங்கு குண்டுகைநீர் தெளித்
துக் காவா, யருகனே யருகனே யென்றென் றோதி யடல்வழுதி மேற்றெளிக்க வந்நீர்
பொங்கிப், பெருகுமெரி தழற்சொரிந்த நெய்போ லாகிப் பேர்த்துமொரு தழலதன்
மேற்பெய்தார் போல, பொருவரு நிக் கிருமருங்கு மிராது போமென் மமணரைப்
பார்த் துரைத்தரச னுணர்வு சோர்ந்தான்.

(௭௧௬)

வேறு.

பாண்டிமா தேவி யாரும் பயமெய்தி யமைச்சர் பாரம்
பூண்டவர் தம்மை நோக்கிப் புகலியில் வந்து நம்மை
யாண்டுகொண் டவர்பார் கங்கு லமணர்தாஞ் செய்த தீங்கு
மூண்டவா றினைய தாகி முடிந்ததோ வென்று கூற.

(௭௧௭)

கொற்றவ னமைச்ச ஞராக் குலச்சிறை யாருந் தாழ்த்து
மற்றிதன் கொடுமை யிந்த வஞ்சகர் மதில்கண் மூன்றுஞ்
செற்றவ ரன்பர் தம்பாற் செய்ததிக் கரசன் பாங்கு
முற்றிய திவர்க டுர்க்கின் முதிர்வதே யாவ தெனபார்.

(௭௧௮)

இருதிருத் தவரு மன்ன னெதிர்பணிந் திந்த வெப்பு
வருதிறம் புகலி வந்த வள்ளலார் மதுரை நண்ண
வருசர்கள் செய்த தீய வநுசித மதனால் வந்து
பெருகிய திதற்குத் தீர்வு பிள்ளையா ரருளே யென்று.

(௭௧௯)

காயமு மனமு மாசு கழுவுதல் செய்யார் செய்யு
மாயமு மிந்த நோயை வளர்ப்பதே வளர்வெண் டுங்கண்
மேயவே ணியர்பான் ஞானம் பெற்றவர் விரும்பி நோக்கிற்
நீயலிப் பிணியே யன்றிப் பிறவியுந் தீரு மென்றார்.

(௭௨௦)

மீனவன் செவியி னாடு மெய்யுணர் வளிப்போர் கூற
ஞானசம் பந்த ரென்னு நாமமந் திரமுஞ் செல்ல
வானபோ தயர்வு தன்னை யகன்றிட வமண ராகு
மானபில் லவரைப் பார்த்து மாற்றமொன் றுரைக்க லுற்றான்.

(௭௨௧)

மன்னவ னவரை நோக்கி மற்றிவர் செய்கை யெல்லா
பின்னவா றெய்து நோய்க்கே யேதுவா யினவென் றெண்ணி
மன்னிய சைவ ரீதி மாமறைச் சிறுவர் வந்தா
லன்னவ ருள்ள விந்நோ யகலுமே லறிவே னென்றான்.

(௭௨௨)

என்றுமுன் கூறிப் பின்னும் யானுற்ற பிணியைத் தீர்த்து
வென்றவர் பக்கஞ் சேர்வன் விரகுண்டே லழையு மென்ன
வன்றவ ருவகை பொங்கி யார்வத்தா லணையை தூக்கிச்
சென்றநீர் வெள்ளம் போலுங் காதல்வெள் ளத்திற் செல்வார். (௭௨௩)

பாயுடைப் பாத கத்தோர் திருமடப் பாகுரு செய்த
தீவினைத் தொழிலை நோக்கி யுள னழி திருவுள் ளத்தான்
மேயவத் துயர நீங்க விருப்புறு விரைவி னேடு
நாயகப் பிள்ளை யார்த நற்பதம் பணிவா ராகி. (௭௨௪)

மன்னவ னிடும்பை தீர மற்றவன் பணிமேற் கொண்டே
யன்னமென் னடையி ன்ரு மணிமணிச சிவிகையேறி
மின்னிடை மடவார் சூழ வேற்படை யமைச்ச ன்ரு
முன்னனைத் தேகச சைவ முதல்வனா மடத்தைச சார்ந்தார். (௭௨௫)

திருமடஞ் சாரச சென்று சேயரிக் கண்ணி னாமுன்
வருபரி யிழிந்து நின்ற வமைச்சனா வந்த பான்மை
சிரபுரப் பிள்ளை யார்க்கு விண்ணப்பஞ் செய்வீ ரென்னப
பரிசனத் தவரும் புகுருப் பதமறிந் துணாதது கின்றார். (௭௨௬)

பாண்டிமா தேவியாரும் பரிவுடை யமைச்ச ன்ரு
மீண்டுவந் தணைந்தா ரென்று விண்ணப்பஞ் செய்யச சண்பை
யாண்டகை யாரு மீண்ட னழையுமென் றருளிச செய்ய
மீண்டுபோந் தழைக்கப் புகார் விரைவுறு விரப்பின் மிக்கார. (௭௨௭)

வேறு.

ஞானத்தின் றிருவுருவை நான்மறையின் மனிததுணையை
வானத்தின் மிசையன்றி மண்ணில்வளா மதிகொழுந்தைத்
தேனக க மலர்க்கொன்றைச செஞ்சுடையா சீர்தொடுகருவு
கானத்தி னெழுபிறப்பை கண்களிப்பக கண்டார்கள். (௭௨௮)

கண்டபொழு தமண்கொடியோர செயதகடுந் தொழினினைந்தே
மண்டியகண் ணருவினா பாயமலாக கைகுவித்துப்
புண்டரிகச சேவடிகழீழப் பொருநதநில முறவிழுந்தா
கொண்டருறிப் போடுநெடி துயிரத்தழிந்த கொள்கையராய். (௭௨௯)

உரைகுழறி மெயநடுங்கி யொன்றுமறிந் திலராகித்
தரையின்மிசைப புரண்டயர்நது சரணகம லம்பற்றிக்
கரையில்கவ லைகடந்தோர் கரைபற்றி னார்போன்று
விரைவுறுமெய் யன்பினால் விடாதொழிவார் தமைக்கண்டு. (௭௩௦)

அருமறைவாழ் பூம்புகலி யண்ணலா ரடிபூண்ட
விருவரையுந் திருக்கையா லெடுத்தருளித் தேற்றிடவுந்
தெருமந்து தெளியாதார் தமைநோக்கிச சிறப்பருளித்
திருவுடையீ ருங்கன்பாற் ரீங்குளதோ வெனவினவ. (௭௩௧)

வெஞ்சுமணர் முன்செய்த வஞ்சனைக்கு மிகவழிந்தே
யஞ்சினேந் திருமேனிக் கடாதென்றே யதுதீர்த்தோம்
வஞ்சகர்மற் றவர்செய்த தீத்தொழில்போய் மன்னவன்பா
வெஞ்சலிலாக் கொடுபெறுதல்பா, யெழாநின்ற தெனத்தொழுது. (௭௩௨)

௩௬௪ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

வெய்யதொழி லமண்குண்டர் விளைக்கவரும் வெதுப்பவர்தாஞ்
செய்யுமதி யான்மைகளாற் நீராமைத் தீப்பிணியான்
மையலுறு மன்னவன்முன் மற்றவரை வென்றருளி
ஊய்புமெம துயிருமவ னுயிருமென வுரைத்தார்கள். (௭௩௩)

வேறு.

என்றவ ருரைத்த போதி லெழில்கொள்ளும் புகலி வேந்த
ரொன்றுநீ ரஞ்ச வேண்டா வுணர்விலா வமணர் தம்மை
யின்றுநீ ருவகை யெய்த யாவருங் காண வாதில்
வென்றுமீ னவனை வெண்ணீ நணிவிப்பன் விதியா லென்றார். (௭௩௪)

வேறு.

மொழிந்தருள வதுகேட்டு முன்னிறைஞ்சி முகமலர்வா
ரமுந்துபிடர்க் கடலிடைநின் றடியோமை யெடுத்தருளச்
செழுந்தரளச் சிலிகையின்மேற் றென்னுடு செய்தவத்தா
லெழுந்தருளப் பேறுடையோ மென்பபேரே மெனத்தொழுவும். (௭௩௫)

வேறு.

ஆவது மழிவு மெல்லா மவர்செய லமண ராகும்
பாவகா ரிகளை நோக்கும் பழுதுட னீங்கி வெல்லச
சேஷயர் கொடியி னுர்தந் திருவுள்ள மறிவே னென்று
பூவலர் பொழில்குழ் சண்பைப் புரவலர் போது கின்றார். (௭௩௬)

வையக முய்ய வந்த வள்ளலார் மடத்தி னின்ற
மெய்யணி நீற்றுத் தொண்டர் வெள்ளமுட் தாமும் போந்து
கையினை தலையின் மீது குவியக்கண் மலர்ச்சி காட்டச்
செய்யவார் சடையார் மேவுந் திருவால வாயுட் புக்கார். (௭௩௭)

நோக்கிட விதியி லாரை நோக்கியான் வாது செய்யத்
தீக்கனன் மேனி யானே திருவுள மேயென் றெண்ணில்
பாக்கியப் பயனா யுள்ள பாலா லாயர் மெய்ம்மை
நோக்கிவண் டபிழ்செய் மாலைப் பதிகந்தா னுவல லுற்றார். (௭௩௮)

கானிடை யாடுவாரைக் காட்டுமா வுரிமுன் பாடித்
தேனலர் கொன்றை யார்தந் திருவுள நோக்கிப் பின்னு
மூனயில் வேத வேள்வி யென்றெடுத் துரையின் மாலை
மானயி லமணர் தம்மை வாதில்வென் றழிக்கப் பாடி. (௭௩௯)

ஆலமே யமுத மாக வுண்டிவா னவர்க்க ளித்துக்
காலனை மார்க்கண் டர்க்காக் காயந்தனை யடியேற் கின்று
ஞாலநின் புகழே யாக வேண்டுகான் மறைக ளேத்துஞ்
சீலமே யாலவாயிற் சிவபெரு மானே யென்றார். (௭௪௦)

நாதர்தம் மருண்முன் பெற்று நாடிய மகிழ்ச்சி பொங்கப்
போதுவார் பணிந்து போற்றி விடைகொண்டு புனித நீற்று
மேதகு கோலத் தோடும் விருப்புறு தொண்டர் சூழ
மூதெயிற் கபாட நீடு முதற்றிரு வாயில் சார்ந்தார். (௭௪௧)

அம்மலர்க் குழலி னுர்க்கு மமைச்சர்க்கு மருள வேண்டிச்
செம்மணிப் பலகை முத்தின் சிலிகைமேற் கொண்ட போதி
லெம்மருங் கினிலுந் தொண்ட ரெடுத்தவார்ப் பெல்லி யின்றி
மும்மைநீ டிலக மெல்லா முழுதுட னிறைந்த தன்றே. (௭௪௨)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம். நட்சுத்ரி

பல்லிய நாதம் பொங்கப் படர்திரு நீற்றின் சோதி
நல்லொளி வட்ட மாநி நண்ணிமேல் வருவ தென்ன
வில்வளர் தரளக் கோவை வெண்குடை நிழற்ற வெவ்வே
றெல்லையின் முத்தின் காளந் தாரைசங் கெங்கு மோத. (எசகூ)

கண்ணினுக் கணியா புள்ளா ரெழுசசியிற் காட்சி பெற்றார்
நண்ணிய சமயம் வேறு நம்பின ரெனினு முன்பு
பண்ணிய தவங்க னென்கொல் பஞ்சவன் நஞ்ச மேவிப்
புண்ணிய மூர்த்தி வந்து மதுரையிற் புகுத வென்றா. (எசச)

தென்னவன் தேவி யாருந் திருமணிச சிலிகை மீது
பின்வர வமைச்சர் முன்பு பெருந்தொண்டி் குழாத்துச் செல்லப்
பொன்னணி மாடவீதி யூடெழுந் தருளிய் புக்கா
கன்னிநா டுடையான் கோயில் காழிநா டுடைய பிள்ளை. (எசடு)

கொற்றவன் நன்பான் முன்பு குலச்சிறை யார்வந் தெய்திப்
பொற்றட மதில்குழ சண்பைப் பூவலர் வரவு கூற
முற்றுயர் சிறிது நீங்கி முழுமணி யணிப்பொற் பீட
மற்றவன் முடியின் பக்கத் திடுகென வல்ல னான. (எசசு)

மந்திரி யாரைப் பின்னு மெதிர்செல மன்ன னேவச
சிந்தைபுண் மகிழ்ந்து போந்தார் செயலையான் சமயத் துள்ளோர்
பைந்துண ரலங்கன் மன்னன் பரிசுகண் டிதுவோ பண்பா
னந்தனிச சமயந் தன்னே நாட்டுமா ரென்று பின்னும். (எசஎ)

நின்னற நெறியை நீயே காத்தருள செய்தி யாகி
வன்னவர் தம்மை யிகுகே யழைத்தனை யவரும் யாழு
முன்னுற வொக்கத் தீர்க்க மொழிந்துமற் றவரார் நீர்த் த
தென்னினு டியாமுந் தீர்த்தோ மாகவு மிசைவா யென்றார் (எசஅ)

பொய்தவ மாகக்கொண்ட புன்றலச சமணர் கூறச
செய்தவப் பயன்வந் தெய்துஞ் செவலிமுன் னுறுதலாலே
யெய்திய தெய்வச சார்வா லிருதிறத் தீருந் தீருந
கைதவம் பேச மாட்டே னென்றுகை தவனுஞ் சொன்னான். (எசக)

என்றவ னுரைப்பக் குண்ட ரெண்ணகெட் டிருந்த வெல்லைத்
தென்றமிழ் நாடு செய்த செய்தவக் கொழுந்து போல்வார்
வன்றனிப் பலன முன்னர் வாயிலு ளாணந்து மாடு
பொன்றிகழ் தரளப் பத்திச் சிலிகைநின் றிழிந்து புக்கார். (எடு0)

குலச்சிறை யார்முன் பெய்தக் கொற்றவன் தேவி யாருந்
தலத்திடை யிழிந்து சென்றார் தண்டமிழ் நாட்டு மன்ன
னிலத்திடை வானி னின்று நீளிரு ணீங்க வந்த
கலைச்செழுந் திங்கள் போலுங் கவுணியர் தம்மைக் கண்டான். (எடுக)

கண்டவப் பொழுதே வேந்தன் கையெடுத்தெய்த நோக்கித்
தண்ணெர் முடியின் பாங்கர்த் தபனியப் பீடங் காட்ட
வண்டமிழ் விரகர் மேவி யுதன்மிசை யிருந்தார் மாயை
கொண்டவல் மமண ரெல்லாய் குறிப்பினு ளச்சங் கொண்டார். (எடுஉ)

௩௪௬ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

செழியனும் பிள்ளை யார்தந் திருமேனி காணப் பெற்று
விழிபுற நோக்கலாலே வெம்மைநோய் சிறிது நீங்கி
யழிவுறு மன்னோர் நிற்க வந்தனர் வாழ்வை நோக்கிக்
கெழுவுறு பதியா தென்று விருப்புடன் கேட்ட போது. (௭௫௬)

வேறு.

பொன்னிவளர் திருநாட்டுப் புனற்பழனப் புறம்பனைசூழ்
கன்னிமதிற் கழுமலநாய் கருதும ரெனச்சிறந்த
பன்னிரண்டு பெயர்பெற்றுப் பரவியசொற் நிறுப்பதிகந்
தென்னவன்முன் பருள்செய்தார் திருஞான சம்பந்தர். (௭௫௭)

பிள்ளையார் செம்பொன்மணிப் பீடத்தி லிருந்தபொழு
துள்ளநிறை பொருளமையின லுழையிருந்த காரமணர்
கொள்ளுமனத் திடையச்ச மறைத்துமுகங் கோபத்தீத்
துள்ளியெழு மெனக்கண்கள் சிவந்துபல சொல்லுவார். (௭௫௮)

கடையெழுங் கதிரவனைப் புடைசூழங் கருமுகில்போற்
பீலிசேர் சமண்கையர் பிள்ளையார் தமைச்சூழ்வா
ரேலவே வாதினுல் வெல்வதனுக் கெண்ணித்தாய்
கோலுறு வெடுத்தோதித் தலைநிமிர்ப்பக் குரைத்தார்கள். (௭௫௯)

பிள்ளையா ரதுகேளாப் பேசுகறும் பொருளெல்ல
புள்ளவா நென்றருள ஆத்தைவாய்ப் பறிதலையர்
துள்ளியெழுந் தநேகராய்ச் சூழ்ந்துபத் திக்கதற
வொள்ளியையா ரதுகண்டு பொருராதி யுண்ணடுங்கி. (௭௬௦)

வேறு.

தென்னவன் றன்னை நோக்கித் திருமேனி யெளியர் போலு
மின்னருட் பிள்ளை யார்மற் றிவருவ ரெண்ணி லார்கண்
மன்னநின் மயக்க மெங்கள் வள்ளலார் தீர நல்கும்
பின்னையிவ் வமணர் மூள்வார் வல்லறேற் பேச வென்றார். (௭௬௧)

மாறனு மவரை நோக்கி வருந்தனீ யென்று மற்றும்
வேறுவா தென்கொ லென்மேல் வெப்பொழித் தருநர் நீரு
மாறணி சடையி னாருக் கன்பரா மிவரு நீங்க
டேறிய தெய்வத் தன்மை யென்னிடைத் தெரிப்பீ ரென்றான். (௭௬௨)

ஞானவா ரமுத முண்டார் நற்றவத் திருவை யொத்த
மானினோர் விழியி னாய்கேண் மற்றெனைப் பாலென்று
நீநனி யஞ்ச வேண்டா நிலையிலா வமணர்க் கென்றும்
யானெளி யேன லேனென் றெழுந்திருப் பதிகம் பாடி. (௭௬௩)

பெற்றியா லருளிச் செய்த பிள்ளையார் தமக்கு முன்னஞ்
சுற்றுநின் றழைத்த லோவா வருகர்க்குந் தென்னர் தோன்ற
லிற்றைநா ளென்னை புற்ற பிணியைநீ ரிகலித் தீருந்
தெற்றெனத் தீர்த்தார் வாதி ல் வென்றன ரென்று செப்ப. (௭௬௪)

மன்னவன் மாற்றங் கேட்டு வடிவுபோன் மனத்து மாசு
துன்னிய வமணர் தென்னர் தோன்றலே நோக்கி நாங்க
ஞன்னுடம் பதனில் வெப்பை யொருபுடை வாமபாக
முன்னமந் திரித்துத் தெய்வ முயற்சியாற் நீர்த்து மென்றார். (௭௬௫)

யாதுமொன் றறிவி லாதா ரிருளென வணையச் சென்று
வாதினின் மன்ன வன்றன் வாமபா கத்தைத் தீர்ப்பார்
மீதுதம் லீலி கொண்டு தடவிட மேன்மேல் வெப்புத்
தீதுறப் பொருது தென்னன் சிரபுரத் தவரைப் பார்த்தான். (௭௯௩)

தென்னவ னோக்கக் கண்டு திருக்கழு மலத்தார் செல்வ
ரன்னவன் வலப்பால் வெப்பை யாலவா யண்ண னீரே
மன்னுமந் திரமு மாகி மருந்துமாய்த் தீர்ப்ப தென்று
பன்னிய மறைக னேத்திப் பகர்திருப் பதிகம் பாடி. (௭௯௪)

திருவளர் நீறு கொண்டு திருக்கையாற் றடவத் தென்னன்
பொருவரு வெப்பு நீங்கிப் பொய்கையிற் குளிர்ந்த தப்பான்
மருவிய விடப்பான் மிக்க வழலெழு மண்டு தீப்போ
லிருபுடை வெப்புக் கூடி யிடங்கொளா தென்னப் பொங்க. (௭௯௫)

உறியுடைக் கையர் பாயி னுடுக்கையர் நடுக்க மெய்திச்
செறிமயிற் லீலி தீயத் தென்னன்வெப் புறுதீத் தம்மை
யெறியமா சுடலுங் கன்றி யருகுவிட் டேற நிற்பா
ரறியுடை யாரை யொத்தா ரறிவிலா நெறியி னின்றார். (௭௯௬)

பலந்தொழும் புகலி மன்ன ரொருபுடை வெப்பைப் பாற்ற
மலர்தலை யுலகின் யிக்கார் வந்ததி சயித்துச சூழ
லிலகுவேற் றென்னன் மேனி வலமிட மெய்திரீடு
முலகினிற் றண்மை வெம்மை யொதுங்கினு லொத்த தன்றே. (௭௯௭)

மன்னவன் மொழிவா னென்னே மதித்தலிக் கால மொன்றில்
வெந்தர கொருபா லாகும் வீட்டின்ப மொருபா லாகுந்
துன்னுஞ் சொருபா லாகுஞ் சுவையமு தொருபா லாகு
மெனவடி வொன்றி லுற்றே னிருதிருத் தியல்பு மென்பான். (௭௯௮)

வெந்தொழி லருகர் தோற்றீ ரென்னைவிட் டகல நீங்கும்
வந்தெனை யுய்யக் கொண்ட மறைக்குல வள்ள லாரே
யிந்தவெப் படைய நீங்க வெனக்கருள் புரிவீ ரென்று
சிந்தையாற் றெழுது சொன்னான் செல்கதிக் கணிய னானன். (௭௯௯)

திருமுகக் கருணை காட்டத் திருக்கையா னீறு காட்டிப்
பெருமறை துதிக்கு மாற்றார் பிள்ளையார் போற்றிப் பின்னு
மொருமுறை தடவ வங்க னெழிந்துவெப் பகன்று பாக
மருவுதிப் பிணியு நீங்கி வருகியு முழுது முய்ந்தான். (௭௯௦)

கொற்றவன் தேவி யாருங் குலச்சிறை யாருந் தீங்கு
செற்றவர் செய்ய பாத தாமரை சென்னி சேர்த்துப்
பெற்றனம் பெருமை யின்று பிறந்தனம் பிறவா மேன்மை
புற்றனன் மன்ன னென்றே யுளங்களித் துவகை மிக்கார். (௭௯௧)

மீனவன் றன்மே லுள்ள வெப்பெலா முடனே மாற
வானபே ரின்ப மெய்தி யுச்சிமே லங்கை கூப்பி
மானமொன் றில்லார் முன்பு வன்பிணி நீக்க வந்த
ஞானசம் பந்தர் பாத நண்ணினு னுய்த்தே னென்றான். (௭௯௨)

வேறு.

கந்துழை மாலியானீ மீனவன் கருத்துநேர்
வந்தவாய்மை கூறமற்ற மாசுமேனி நீசர்தா
முந்தைமந் திரத்துவிஞ்சை முற்றுமெஞ்ச வஞ்சியே
சின்னதெய்து கைவருந் திறந்தெரிந்து தேடுவார். (௭௭௩)

சைவமைந்தர் சொல்லின்வென்றி சந்தவின்சொன் மாலையாற்
கைதவன்றன் வெப்பொழித்த தன்மைகண் டறிந்தபின்
மெய்தெரிந் தர்க்கவாதம் வெல்லலாவ தன்றுவே
மெய்துதியி னீரில்வெல்ல தென்றுதம் நி லெண்ணினார். (௭௭௪)

பிள்ளையாரு முங்கள்வாய்மை பேசுமின்க ளென்றலுந்
தன்னாரீர்மை யார்கன்வேறு தர்க்கவாதி னுத்தரங்
கொள்ளும் வென்றி யன்றியே குறித்தகொள்கை யுண்மைதா
னுள்ளவாறு கட்டிலத்தி லுய்ப்பதென்ன வொட்டினார். (௭௭௫)

என்றுவாது கூறலு மிருந்ததென்னர் மன்னனுங்
கன்றியென் னுடம்பொடுங்க வெப்புநோய் கவரந்தபோ
தொன்றுமங் கொழித்திலீர்க ளென்னவா துமக்கெனச
சென்றுபின்னு முன்னுயின்று சில்லிவாயர் சொல்லுவார். (௭௭௬)

என்னவாது செய்வதென் றுரைத்ததே வினாவெஞ்ச
சொன்னவா சுகந்தொடங்கி யேடுகொண்டு சூழ்சரியான்
மன்னுதம் பொருட்கருத்தின் வாய்மைதீட்டி மாட்டினால்
வெந்நெருப்பின் வேவுருமை வெற்றியாவ தென்றனர். (௭௭௭)

என்றபோது மன்னனென் றியம்புமுன்பு பிள்ளையா
நன்றுநீ ருரைத்தவாறு நாடுதியி லேடுதான்
வென்றிடிந் பொருட்கருத்து மெய்மையாவ தென்றிரேல்
வன்றனிக்கை யானேமன்னன் முன்புவம்மி னென்றனர். (௭௭௮)

வேறு.

அப்ப டிக்கெதி ரமணரு மணைந்துறு மளவி
லொப்பில் வண்டுகழ்ச சண்பையர் காவல ருரையாற்
செப்ப ருந்திறன் மன்னனுந் திருந்தவை முன்னர்
வெப்பு றுந்தழ லமைக்கென வினொரை விடுத்தான். (௭௭௯)

எய மார்தரு மிந்தனங் குறைத்துட னடுக்கித்
திய மைத்தலுஞ் சிகைவிடு புகையொழிந் தெழுந்து
காபும் வெவ்வழந் கடவுளும் படரொளி காட்ட
வாபு முத்தமிழ் விரகரு மணையவந் தருளி. (௭௮௦)

செங்க ணேற்றவ ரேபொரு ளென்றுதாந் தெரித்த
பொங்கி சைத்திருப் பதிகநன் முறையினைப் போற்றி
யெங்க ணாதனை பரம்பொரு ளெனத்தொழு தெடுத்தே
யங்கை யான்முடி மிசைக்கொண்டு காப்புநா ணவிழ்த்தார். (௭௮௧)

சாற்று மெய்ப்பொரு டருந்திரு முறையினைத் தாமே
நீற்று வண்கையான் மறித்தலும் வந்துநேர்ந் துளதா
னற்ற டம்புயத் தண்ணலார் டிருவுநன் ளாறு
போற்று மப்பதி கம்போக மார்த்தபூண் முலையாள். (௭௮௨)

அத்தி ருப்பதி கத்தினை யமர்ந்துகொண் டருளி
மைத்த வெங்கடு மிடற்றுநள் ளாறரை வணங்கி
மெய்த்த நற்றிரு வேட்டினைக் கழற்றிமெய்த் மகிழ்ந்து
கைத்த லத்திடைக் கொண்டனர் கவுணியர் தலைவர். (௭௮௬)

நன்மையுய்க்குமெய்ப் பதிகத்தி னுதனென் றெடுத்து
மென்னை யாளுடை யீசன்ற னுமமே யென்று
மன்னு மெய்ப்பொரு ளாமெனக் காட்டிட வன்னி
தன்னி லாகெனத் தளிரிள வளரொளி பாடி. (௭௮௭)

செய்ய தாமரை யகவித் துணுடிகச சிவந்த
கையி லேட்டினைக் கைதவன் பேரவை காண
வெய்ய தீயினில் வெற்றரை யயாசிறதை வேவ
வைய முய்த்திட வந்தவர் மகிழ்ந்துமுன் னிட்டாரா (௭௮௮)

இட்ட வேட்டினி லெழுதிய செந்த பிழப் பதிக
மட்டு லாங்குழல் வனமுலை மலைமகள பாகத்
தட்ட மூர்த்தியைப் பொருளென வுடைமையா லமர்ந்து
பட்ட தீயிடைப் பசுசையாய் விளங்கிய தன்றே. (௭௮௯)

மைய நெஞ்சடை யமணருந் தம்பொருள வரைந்த
கையி லேட்டினைக் கதுவுசெந் தீயினி லிடுவா
ருய்யு மோவிது வெனவுறுங் கவலையா முணாவா
ணையு நெஞ்சின ராகியே நடுங்கின் னிட்டாரா (௭௮௯)

அஞ்ச முள்ளத்த ராகியு மறிவிலா வமணா
வெஞ்ச டர்ப்பெருந் தீயினில் விழுத்திய வேடு
பஞ்ச தீயிடைப் பட்டது படக்கண்டு பயத்தா
னெஞ்ச சோரவும் பீலிகை சோர்ந்திலா ரின்றார் (௭௮௯)

மான மன்னவ னவையின்முன் வளர்த்தசெந் தீயின்
ஞான முண்டவ ரிட்டவே டிசைத்தநாழிகையி
லீன மின்மைகண் டியாவரும் வியப்புற வெடுத்ததாரா
பான்மை முன்னையிற் பசுமையும் புதுமையும் பயப்ப (௭௮௯)

எடுத்த வேட்டினை யவையின்முன் காட்டியம் முறையி
லடுத்த வண்ணமே கோத்தலு மதிசயித தரசன்
றெடுத்த பீலிமுன் ழாக்கிய கையரை நோக்கிக்
கடுத்து நீரிட்ட வேட்டினைக் காட்டு மி நென்றான். (௭௯௦)

வேறு.

அருகர்தா மிட்ட வேடு வாங்கச்சென் றீணையும் போதிற்
பெருகுதிக் கதுவ வெந்து பேரந்தமை கண்ட மன்னன்
றருபுனல் கொண்டு செந்தித் தணிப்பித்தான் சமண ரங்குக்
கருகிய சாம்ப ரோடுங் கரியலான் மற்றென் காண்பார். (௭௯௧)

செய்வதொன் றறிகி லாதார் திகைப்பினுற் றிரண்ட சாம்பல்
கையினுற் பிசைந்து னுற்றிப் பார்ப்பது கண்ட மன்ன
னெய்திய நகையி லோடு மேடினன் மரித்துக் காணும்
பொய்யினுன் மெய்யை யாக்கப் புருந்தநீர் போயி நென்றான். (௭௯௨)

௩௫௦ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாபுராணம்.

வெப்பெனுந் தீயில் யான்முன் வீடுபெற் றுய்ய நீங்க
எப்பொழு தழிந்து தோற்றீ ராதலா லதுவா ராக
விப்பொழு தெரிய லிட்ட வேயெந்த தில்லை யென்றற்
றுப்புர வுடையீர் நீங்க டோற்றிலீர் போலு மென்றான். (எக௩)

தென்னவ னகையுட் கொண்டு செப்பிய மாற்றந் தேரார்
சொன்னது பயனாக் கொண்டு சொல்லுவார் தொடர்ந்த வாது
முன்னுற விருகாற் செய்தோ முக்காலி லொருக்கால் வெற்றி
யென்னினு முடையோ மெய்ம்மை யினியொன்று காண்ப தென்றார். (எக௪)

தோற்கவு மாசை நீங்காத் துணிவிலார் சொல்லக் கேட்டிழ்
மாற்றமென் னாவ தென்று மன்னவன் மறுத்த பின்னு
நீற்றணி விளங்கு மேனி நிறைபுகழ்ச் சண்பை மன்னர்
வேற்றுவா தினியென் செய்வ தென்றனு மேற்கோ னேற்பார். (எக௫)

நீடுமெய்ப் பொருளி னுண்மை நீலைபெருந் தன்மை யெல்லா
மேடுற வெழுதி மற்றவ் வேட்டினை யாழு நீரு
மோடுநீ ராற்றி லிட்டா லொழுதுதல் செய்யா தங்கு
காடிமுன் றங்கு மேடு நற்பொருள் பரிப்ப தென்றார். (எக௬)

என்றமண் கையர் கூற வேறுசீர்ப் புகலி வேந்தர்
நன்றது செய்வோ மென்றங் கருள்செய நணுக வந்து
வென்றிவே லமைச்ச னூர்தாம் வேறினிச் செய்யு மிவ்வா
தொன்றினுந் தோற்றார் செய்வ தொட்டியே செய்வ தென்றார். (எக௭)

அங்கது கேட்டு நின்ற வமணரு மலர்மேற் சென்ற
பொங்கிய வெகுளி கூரப் பொறுமைகா ரணமே யாகத்
தங்கள் வாய் சோர்ந்து தாமே தனிவாதி லழிந்தோ மாகில்
வெங்கழு வேற்று வானிவ் வேந்தனே யென்று சொன்னார். (எக௮)

மற்றவர் சொன்ன வார்த்தை கேட்டலு மலய மன்னன்
செற்றத்தா லுரைத்தீ ருங்கள் செய்கையு மறந்தீ ரென்று
புற்றிய பொருளி னேடு படர்புனல் வைகை யாற்றிற்
பொற்புற விடுவதற்குப் போதுவ தென்று கூற. (எக௯)

பின்னையார் முன்னம் பைம்பொற் பீடத்தி னிழிந்து போந்து
தென்னுநீர்த் தரளப் பத்திச் சிவிகைமே லேறிச் சென்றார்
வள்ளலா ரவர்தம் பின்பு மன்னன்மா வேறிச் சென்று
னுள்ளவா றறிகி லாதா ருணர்வுமா லேறிச் சென்றார். (௮௦௦)

தென்னவன் வெப்புத் தீர்த்து செழுமணிக் கோயி னீங்கிப்
பின்னுற வணைந்த போது பின்னையார் பெருகுஞ் செல்வ
மன்னிய மதுரை மூனார் மறுகில்வந் தருளக் கண்டு
துன்னிய மாதர் மைந்தர் தொழுதுவே நினைய சொன்னார். (௮௦௧)

மீனவன் கொண்ட வெப்பை நீக்கிக் விழுமந் தீர்த்த
ஞானசம் பந்த ரிந்த நாயனார் காணு மென்பார்
பானறுங் குதலைச் செய்யப் பவளவாய்ப் பின்னையார் தா
மானசீர்த் தென்ன னுடு வாழுவந் தணைந்தா ரென்பார். (௮௦௨)

எரியிடை வாதிற் றேற்ற திவர்க்கும் மருக ரென்பார்
புரிசடை யண்ண னீறே பொருளெனக் கண்டோ மென்பார்
பெருகொளி முத்தின் பைம்பொற் சிவிகைமேற் பிள்ளையார்தாம்
வருமழ கென்னே யென்பார் வாழ்ந்தன கண்க ளென்பார்.

(௮௦௩)

ஏதமே வினோந்த திந்த வடிகண்மா ரியல்பா வென்பார்
நாதனு மால வாயி னம்பனே காணு மென்பார்
போதமா வதுவு முக்கட் புராணனை யறிவ தென்பார்
வேதமு நீறுமாகி விரவிடு மெங்கு மென்பார்.

(௮௦௪)

அடிகண்மார் முகங்க ளெல்லா மழிந்தன பாரீ ரென்பார்
கொடியவஞ் சனைக் கெல்லாய் குலைந்தன போலு மென்பார்
வடிகொள்வேன் மாறன் காதன் மாறின வண்ண மென்பார்
விடிவதாய் முடிந்த திந்த வெஞ்சம ணிருளு மென்பார்.

(௮௦௫)

நெருப்பினிற் றேற்றார் தாங்க ணீரில்வெல் வர்களோ வென்பா
ரிருப்புநெஞ் சுடைய ரேனும் பிள்ளையார்க் கெதிரோ வென்பார்
பருப்பொரு ளுணர்ந்தார் தாங்க ன் படுவன பாரீ ரென்பார்
மருப்புடைக் கழுக்கோல் செய்தார் மந்திரி யார்தா மென்பார்.

(௮௦௬)

எடுகள் வைகை தன்னி விடுவதற் கணைந்தா ரென்பா
ரோடுநீ ருடன்செ லாது நிற்குமோ வோலை யென்பார்
நீடிய ஞானம் பெற்றார் நிறுத்தவும் வல்ல ரென்பார்
நாடெலாய் காண விங்கு ணண்ணுமா காணீ ரென்பார்.

(௮௦௭)

தோற்றவர் கழுவி லேறத் துணிவதே யருக ரென்பா
ராற்றிய வருளின் மேன்மை பிள்ளையார்க் கழுகி தென்பார்
நீற்றினாற் றென்னன் நீங்கு நீங்கிய வண்ணங் கண்டாற்
போற்றுவா ரெல்லாஞ் சைவ நெறியினைப் போற்று மென்பார்.

(௮௦௮)

இன்னன விரண்டு பாலு மீண்டின ரெடுத்துச் சொல்ல
மின்னொளி மணிப்பொற் காம்பின் வெண்குடை மீது போதப்
பன்மணிச் சிவிகை தன்மேற் பஞ்சவ னாட்டு னோர்க்கு
நன்னெறி காட்ட வந்தார் நான்மறை வாழ வந்தார்.

(௮௦௯)

தென்றமிழ் விளங்க வந்த திருக்கழு மலத்தான் வந்தான்
மன்றுளா ரளித்த ஞான வட்டில்வண் கையன் வந்தான்
வென்றுல குய்ய மீன வைகையில் வெல்வான் வந்தா
னென்றுபன் மணிச்சின் னங்க ளெண்டிசை நெருங்கி யேங்க.

(௮௧௦)

பன்மணி முரசு சூழ்ந்த பல்லிய மியம்பப் பின்னே
தென்னுந் தேவி யாரு முடன்செலத் திரண்டு செல்லும்
புன்னெறி யமணர் வேரோர் புடைவரப் புகலி யேந்தர்
மன்னிய வைகை யாற்றின் கரைமிகை மருவ வந்தார்.

(௮௧௧)

கார்கெழு பருவம் வாய்ப்பக் காழுறு மகளி ருள்ளஞ்
சீர்கெழு கணவன் றன்பால் விரைவுநச் செல்லு மாபோ
னீர்கெழு பௌவ நோக்கி நிரைதிரை யிரைத்துச் செல்லும்
பார்கெழு புகழின் மிக்க பண்புடை வைகை யாறு.

(௮௧௨)

௩௫௨ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

ஆற்றினீர் கடுக வோடு மருங்குற வரச னேக்கி
நீற்றணி திகழ்ந்த மேனி நிறைமதிப் பிள்ளை யாரும்
வேற்றுரு வருகர் நீரும் விதித்தவே டிக வென்றான்
சேற்றவர் தோலா ரென்று முன்னுறத் துணிந்திட டார்கள். (அகந)

படுபொரு ளின்றி நெல்லற் பதடிபோ லுள்ளி லார்மெய்
யடுபவர் பொருளை யத்தி நாத்தியென் றெழுதி யாற்றிற்
கடுகிய புனைக் கண்டு மவாலினுற் கையி லேடு
விதெலும் விரைந்து கொண்டு வேலைமேற் படர்ந்த தன்றே. (அகச)

ஆறுகொண் டோடு மேட்டைத் தொடர்ந்தெதி ரணைப்பார் போலத்
தேறுமெய் யுணர்வி லாதார் கரையிசை யோடிச் சென்றார்
பாறுமப் பொருண்மேற் கொண்ட பட்டிகை யொட்டா தங்கு
நூறுவிற் கிடைக்கு முன்னே போனது நோக்கிக் காணார். (அகடு)

காணவு மெய்தா வண்ணங் கடலின்மேற் செல்லு மேடு
நாணிலா வமணர் தம்மை நடட்டாற்றில் விட்டுப் போகச்
சேணிடைச் சென்று நின்றார் சிதறினார் திகைத்தார் மன்ன
னானையில் வழுவ மாட்டா தஞ்சவா ரணைய மீ னிடார். (அகசு)

வேறொரு செயலி லாதார் வெருவுற்று நடுங்கித் தம்பா
லீறுவர் தெய்திற் றென்றே மன்னவ னெதிர்வர் தெய்தி
யூறுடை நெஞ்சி லச்சம் வெளிப்பட வொளி பபார் போன்று
மாறுகொண் டரு மிட்டால் வந்தது காண்டு மென்றார். (அகஎ)

மாகசே ரமண ரெல்லா மதியினின் மயங்கிக் கூற
வாசிலா நெறியிற் சேர்ந்த வரசனு மவரை விட்டுத்
தேசுடைப் பிள்ளையார்தற் திருக்குறிப் பதனை நோக்கப்
பாசுரம் பாட லுற்றார் பரசம யங்கள் பாற. (அகஅ)

தென்னவன் மாறன் றானுஞ் சிவபுரத் தலைவர் தீண்டிப்
பொன்னவில் கொன்றை யார்தற் திருநீறு பூசப் பெற்று
முன்னைவல் வினையு நீங்கி முதல்வனை யறியுந் தன்மை
துன்னினான் வினைக ளொத்துத் துலையென நின்ற லாலே. (அகக)

வேறு.

உலகியல் வேதநூ லொழுக்க மென்பது
நிலையெய்ந் நெறியிவ ஁றிய தென்பதுங்
கலதிவா யமணர்காண் கிலார்க ளாயினும்
பலர்புகழ் தென்னவ னறியும் பான்மையால். (அஉ௦)

அந்தணர் தேவரா னினங்கள் வாழ்கவென்
நிந்தமெய்ம் மொழிப்பய னுலக மின்புறச்
சந்தவேன் விகண்முதல் சங்கரார்க்கு முன்
வந்தவர்ச் சனைவழி பாடு மன்னவாம். (அஉ௧)

வேறு.

வேள்வி நற்பயன் வீழ்புன லாவது
நாளு மர்ச்சனை நல்லுறுப் பாதலா
லாளு மன்னனை வாழ்த்திய தர்ச்சனை
மூளு மற்றிவை காக்கு முறைமையால். (அஉ௨)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம். ௩௫௩

ஆழ்க் தியதென் றோதிற் றயனெறி
வீழ்க் வென்று வேறெல்லா மன்பெயர்
சூழ்க் வென்றது தொல்லுயிர் யாவையும்
வாழி யஞ்செழுத் தோதி வளர்கவே. (அ௨௩)

சொன்ன வையக முந்துயர் தீர்கவே
யென்னு நீர்மை யிகபரத் திற்றுயர்
மன்னி வாழல கத்தவர் மாற்றிட
முன்னர் ஞானசம் பந்தர் மொழிந்தனர். (அ௨௪)

அரிய காட்சிய ரென்பதல் வாதியைத்
தெரிய லானிலை யாற்றெரி யாரென
வுரிய வன்பினிற் காண்பவர்க் குண்மையாம்
பெரிய நல்லடை யாளங்கள் பேசினார். (அ௨௫)

ஆயி னும்பெரி யாரவ ரென்பது
மேய விவவியல் பேயன்றி விண்ணுதற்
பாய பூதங்கள் பல்லுயி ரண்டங்க
ளையும் யாவு மிவ்வாடி வென்றதாம். (அ௨௬)

பின்பு மாரவி வாரவார் பெற்றியை
யென்ப தியாருணர் வானுஞ்சென் றெட்டொணு
மன்பெ ருந்தன்மை யாரென வாழத்தினு
ரன்பு சூழ்சண்பை யாண்டகை யாரவர். (அ௨௭)

வெந்த சாம்பல் விரையென் பதுதம
தந்த மில்லொளி யல்லா வொளியெலாம்
வந்து வெந்தற மற்றப் பொடியணி
சந்த மாககொண்ட வண்ணமுஞ் சாற்றினா. (அ௨௮)

தமக்குத் தந்தையர் தாயில ரென்பது
மமைத்திங் கியாவையு மாங்கவை வீந்தபோ
திமைத்த சோதி யடக்கிப்பின் னீதலா
லெமக்கு நாதர் பிறப்பில ரென்றதாம். (அ௨௯)

தம்மையே சிந்தி யாவெனுந் தன்மைதான்
மெய்ம்மை யாகி விளங்கொளி தாமென
விம்மையேறின வார்தம் மிருவினைப்
பொய்ம்மை வல்லிருள் போக்குவ ரென்றதாம். (அ௩௦)

எந்தை யாரவ ரெவ்வகை யார்கொலென்
றிந்த வாய்மைமற் றெப்பொருட் கூற்றினு
முந்தை யோரையெக் கூற்றின் மொழிவதென்
றந்தண் பூத்தராய் வேந்த ரருளினார். (அ௩௧)

ஆதி யாட்பா லவர்க்கரு ணந்திற
நாதன் மாட்சிமை கேட்க நவிலுங்கா
லோது மெல்ல யுலப்பில வாதலின்
யாது மாராய்ச்சி யுழலையா மென்பதாம். (அ௩௨)

கருசு திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

அன்ன வாதலி லாதியார் தானடைந்
தின்ன கேட்கவே யேற்றகோட் பாலவு
முன்ன வல்வினை யும்முடி வெய்துமத்
தன்மை யார்க்கென் தனர்சண்பை காவலர். (அகக)

மன்னு மேதுக்க ளாலெனும் வாய்மைதான்
றன்ன தொப்புவே றின்மையிற் சங்கர
னின்ன தன்மையை யேது வெடுத்தாக்காட்
டன்ன வற்ற லைப்பில னென்றதாம். (அகச)

தோன்று காட்சி சுடர்விட் டெனென்ப
தான்ற வங்கிப் புறத்தொளி யாயன்பி
லூன்ற வுள்ளெழுஞ் சோதியாய் நின்றன
னேன்று காண்பார்க் கிதுபொரு ளென்றதாம். (அகரு)

வேறு.

மாதுக்க நீங்க லுறுவீர் மனம்பற்று மென்ப
தாதிச் சுடர்ச்சோ தியையன்பி னகத்துள் ளாக்கிப்
போதித்த நோக்குந் ரெழியாமற் பொருந்தி வாழ்ந்
பேதித்த பந்தப் பிறப்பின்னெறி பேர்மி னென்றாம். (அகசு)

வேறு.

ஈண்டு சாதுக்க ளென்றெடுத் தோதிற்று
வேண்டும் வேட்கைய வெல்லாம் விமலர்தாள்
பூண்ட வன்பினிற் போற்றுவிற் சார்மினென்
ருண்ட சண்பை யரச ருளினார். (அகசு)

வேறு.

ஆடும் மெனவாந் திருப்பாட்டி னமைத்த மூன்று
நீடும் புகழோ பிறந்துன்ப நீத்தற்கோ வென்று
தேடு முணர்வீ ருலகுக்கிவை செய்த தீசர்
கூடுங் கருணைத் திறமென்றனர் கொள்கை மேலோர். (அகஅ)

கருதுங் கடிசேர்ந்த வெணுந்திருப் பாட்டி லீசர்
மருவும் பெரும்பூசை மறுத்தவர்க் கோறன் முத்தி
தருதன் மையதாதல் சண்டசர் தஞ்செய்கை தக்கோர்
பெரிதுஞ் சொலக்கேட் டனமென்றனர் பிள்ளை யார்தாம். (அகக)

வேத முதல்வ னெனும்மெய்த் திருப்பாட் டினினே
ராதி புலகோ ரிடர்நீங்கிட வேத்த வாடும்
பாத முதலாம் பதினெண் புராணங்க ளென்றே
யோதென் றுரைசெய் தனர்யாவு மோதா துணர்ந்தோர். (அச0)

பாவற்ற பாறாழி வட்டத் திருப்பாட்டி னுண்மை
காவற் ரெழிலா னெனும் கண்ணனும் காவல்பெற்ற
தியாவர்க்கு மேலாய வீசனரு ளாழி பெற்று
மேவுற்ற சேருந் ததுவென்றனர் வேத வாயர். (அசக)

மாலா யவனென்ன வருந்திருப் பாட்டின் மாலுங்
தோலா மறைநான் முகனுந் தொடர்வா மமா
ரோலா வகைசுட்ட கஞ்சண் டிறவாமைக் காத்த
மேலாங் கருணைத் திறம் வெங்குரு வேந்தர் வைத்தார். (அசஉ)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம். ௩௫௫

வேறு.

ஆனவற் றன்றி யென்ற வத்திருப் பாட்டிற் கூடன்
மாநக ரத்துச் சங்கம் வைத்தவன் தேற்றத் தேறு
வீனர்க ளெல்லைக் கிட்ட வேடுநீ ரெதிர்த்து செல்லில்
ஞானமீ சன்பா லன்பே யென்றனர் ஞான முண்டார். (௮௪௩)

வேறு.

* வெறியேர் பொழிற்சண் பையர்வேந்தர் மெய்ப்பா சுரத்தைத்
குறியே நியவெல்லு யறிந்துகும் பிட்டே னல்லென்
சிறியே னறிவுக் கவர்தந்திருப பாதத் தந்த
நெறியே சிறிதியா னுறிநீர்மையும் பிட்டே னன்பால். (௮௪௪)

அலரும் விரைகூழ் பொழிற்காழியு ளாகி ஞான
மலருந் திருவாக் குடைவள்ளலா ருள்ள வண்ணம்
பலரு முணர்ந்துயப் பகர்த்து வரைந்தி யாற்றி
னிலவுந் திருவேடு திருக்கையா னீட்டி யிட்டார். (௮௪௫)

வேறு.

திருவுடைப் பிள்ளை யார்தந் திருக்கையா லிட்ட வேடு
மருவிய பிறவி யாற்றின் மாதவர் மனஞ்சென் றுற்போற்
பொருபுனல் வைகை யாற்றி லெதிர்த்துநீர் கிழித்துப் போரு
மிருகிலத் தோர்கட் கெல்லா மிதுபொரு ளென்று காட்டி. (௮௪௬)

எம்பிரான் சிவனே யெல்லாப் பொருளுமென் றெழுது மேட்டிற்
றம்பிரா னருளால் வேந்தன் றன்னை முன் னேங்கப்பட
வம்புய மலரான் மார்ப் பநபாய னென்னுஞ் சீர்த்திச
செம்பியன் செங்கோ லென்னத் தென்னன்கூ னியிர்த தன்றே. (௮௪௭)

எடுநீ ரெதிர்த்து செல்லும் பொழுதிமை யோர்க ளெல்லா
நீடிய வாழ்த்திற் போற்றி நியிர்த்தபூ மாரி னூர்த்தா
ராடியல் யானை மன்ன னற்புத மெய்தி நின்றான்
பாடுசே ரமணரஞ்சிப் பதைப்புடன் பணிந்து நின்றார். (௮௪௮)

ஆற்றின்மேற் செல்லு மேடு தொடர்ந்தெடுப் பதற்கு வேண்டிக்
காற்றென விசையிற் செல்லுங் கடும்பரி யேறிக் கொண்டு
கோற்றொழி நிருத்த வல்ல குலச்சிறை யார்பின் சென்ற
ரேற்றுயர் கொடியி னாரைப் பாடினாரேடு தங்க. (௮௪௯)

*
ஏடகம் பிள்ளை யார்தாம் வன்னியென் றெடுத்துப் பாடக்
கூடிய நீரி லேடு குலச்சிறை யாருங் கூடிக்
காடிட மாக வாடுங் கண்ணுதல் கோயின் மாடு
நீடுநீர் நடுவுட் புக்கு நின்றவே டெடுத்துக் கொண்டார். (௮௫௦)

தலையிசை வைத்துக் கொண்டு தாங்கரு மகிழ்ச்சி பொங்க
வலைபுனற் கரையி லேறி யங்கினி தமர்ந்த மேருச்
சிலையுடை யவர்தான் போற்றி மீண்டுசென் றணைவார் தெய்வ
மலைமகள் குழைத்த ஞான முண்டவர் தம்பால் வந்தார். (௮௫௧)

* இச்செய்யுள் சிலபிரதிகளிலில்லை.

௩௫௬ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

மற்றவர் பிள்ளை யார்தம் மலரடி வணங்கிப் போற்றிக்
கொற்றவன் முதலா யுள்ளோர் காணமுன் கொணர்ந்த வேடு
பற்றிய கையிலேந்திப் பண்பினு லியார்க்குங் காட்ட
வற்றருள் பெற்ற தொண்ட ரரவொலி யெழுந்த தன்றே. (௮௫௨)

மன்னவன் மாறன் கண்டு மந்திரி யாரை நோக்கித்
துன்னிய வாதி லொட்டித் தோற்றவிச் சமணர் தாங்கண்
முன்னமே பிள்ளை யார்பா லுசுதி முற்றச் செய்தார்
கொன்னுனைக் கழுவிலேற்றி முறைசெய்க வென்று கூற. (௮௫௩)

புகலியில் வந்த ஞானப் புங்கவ ரதனைக் கேட்டு
மிகலில ரெனினுஞ் சைவ ரிருந்துவாழ் மடத்திற் றீங்கு
தகவிலாச் சமணர் செய்த தன்மையார் சரலு மென்றே
மிகையிலா வேந்தன் செய்கை விலக்கிடா திருந்த வேலை. (௮௫௪)

பண்புடை யமைச்ச னாரும் பாருளோ ரறியு மாற்றார்
கண்புடை பட்டு நீண்ட கழுத்தறி கிரையி லேற்ற
நண்புடை ஞான முண்டார் மடத்துத்தீ நாடி யிட்ட
வெண் பெருங் குன்றத் தெண்ணு யிரவரு மேறினார்கள். (௮௫௫)

தோற்றவர் கழுவிலேறித் தோற்றிடத் தோற்றுத் தம்ப
மாற்றிடை யமண ரோலை யழிவினா லார்தத் தம்பம்
வேற்றொரு தெய்வ மின்மை விளக்கிய பதாகைத் தம்பம்
போற்றுசீர்ப் பிள்ளை யார்தம் புகழ்ச்சயத் தம்ப மாகும். (௮௫௬)

தென்னவன் நனக்கு நீறு சிரபுரச் செல்வ ரீந்தார்
முன்னவன் பணிந்து கொண்டு முழுவது மணிந்து நின்றான்
மன்னனீ நணிந்தா னென்று மற்றவன் மதுரை வாழ்வார்
துன்னிநின் றார்க ளெல்லாந் தூயநீ நணிந்து கொண்டார். (௮௫௭)

பூதிமெய்க் கணிந்து வேந்தன் புனிதனா யுய்ந்த போது
நீதியும் வேத நீதி யாகியே நிகழ்ந்த தெங்கு
மேதினி புனித மாக வெண்ணீற்றின் விரிந்த சோதி
மாதிரந் தூய்மை செய்ய வமணிநுண் மாய்ந்த தன்றே. (௮௫௮)

மினவற் குயிரை நல்கி மெய்நெறி காட்டி மிக்க
ஆனமாஞ் சமணை நீக்கியுலகெலா முய்யக் கொண்ட
ஞானசம் பந்தர் வாய்மை ஞாலத்திற் பெருகி யோங்கத்
தேனலர் கொன்றை யார்தந் திருநெறி நடந்த தன்றே. (௮௫௯)

மறையவர் வேள்வி செய்ய வானவர் மாரி நல்க
விறைவனன் னெறியி னோங்க விகத்தினி லவனி யின்பங்
குறைவில தெனினுங் கூற்றை யுதைத்தவர் நாமங் கூறி
சிறைகடற் பிறவித் துன்ப நீங்கிடப் பெற்ற தன்றே. (௮௬௦)

அங்கயற் கண்ணி தன்னோ டாலவா யமர்ந்த வண்ணல்
பங்கயச் செய்ய பாதம் பணிவனென் றெழுந்து சென்று
பொங்கொளிச் சிவிகை யேறிப் புகலியர் வேந்தர் போந்தார்
மங்கையர்க் கரசி யாரு மன்னனும் போற்றி வந்தார். (௮௬௧)

எண்ணரும் பெருமைத் தொண்டர் யாவரு மகிழ்ச்சி யெய்திப்
புண்ணியப் பிள்ளை யாரைப் புகழ்ந்துடன் போற்றிப் போத
மண்ணெலா முய்ய வந்த வள்ளலார் தம்மைக் கண்டு
கண்ணினுற் பயன்கொண் டார்கள் கண்ணிநாட் டவர்க ளெல்லாம். (அச௨)

ஆலவா யண்ணல் கோயி லங்கண்முன் றேன்றக் கண்டு
பாலரா வாயர் மிக்க பண்பினுற் றொழுது சென்று
மாலுநான் முகனும் போற்ற மன்னினார் கோயில் வாயிற்
சீலமா தவத்தோர் முன்பு சிவிலைநின் றிழிந்து புக்கார். (அச௩)

தென்னவன் றானு மெங்கள் செம்பியன் மகளார் தாமு
நன்னெறி யமைச்ச னொரு ஞானசம் பந்தர் செய்ய
பொன்னடிக் கமலம் போற்றி யுடன்புகப் புனிதர் கோயி
றன்னமுன் வலங்கொண் டிள்ளாற் சண்பையர் தலைவர் புக்கார். (அச௪)

கைகளுந் தலைமீ தேறக் கண்ணிலா னந்த வெள்ள
மெய்யெலாம் பொழிய வேத முதல்வரைப் பணிந்து போற்றி
யையனே யடிய நேனை யஞ்சலென் றருள வல்ல
மெய்யனே யென்று வீட லாலவாய் விளம்ப லுற்றார். (அச௫)

ஒன்றவே றுணர்வு மில்லே னொழிவற நிறைந்த கோல
மன்றினுன் மறைக ளேத்த மானுட ருய்ய வேண்டி
நின்றநீ யாடல் செய்கை நினைப்பதே நியம மாகு
மென்றுபூம் புகலி மன்ன ரின்றமிழ்ப் பதிகம் பாட. (அச௬)

தென்னவன் பணிந்து நின்று திருவால வாயின் மேவு
மன்னனே யமணர் தங்கண் மாயையான் மயங்கி யாது
முன்னையா னறிந்தி லேனை யுறுபிணி தீர்த்தாட் கொள்ள
வின்னருட் பிள்ளை யாரைத் தந்தனை யிறைவ வென்றான். (அச௭)

சீருடைப் பிள்ளை யாருஞ் சிறப்புடை யடியா ரோடுங்
காரினிற் பொலிந்த கண்டத் திறைவர்தான் வணங்கிக் காது
லாரஞ் பெற்றுப் போற்றி யங்குநின் றரிது நீங்கி
யேரியன் மடத்தி லுள்ளா லினிதெழுந் தருளிப் புக்கார். (அச௮)

நீடுசீர்த் தென்னர் கோனு நேரியன் பாவை யாரு
மாடுசென் றிறைஞ்ச நோக்கி மாளிகை தன்னிற் போக்கிக்
கூடிய மகிழ்ச்சி பொங்கக் கும்பிமீ விரும்பி னாலே
நாடியங் கிருந்து தங்க னைரைப் பரவ லுற்றார். (அச௯)

திருவிய மகத்தி னுள்ளுந் திருநீல கண்டப் பாணர்க்
கருளிய திறமும் போற்றி யவரொடு மளவ ளாலித்
தெருளுடைத் தொண்டர் சூழத் திருத்தொண்ட னுண்மை நோக்கி
யிருள்கெட மண்ணில் வந்தா ரினிதமர்ந் திருந்தா ரன்றே. (அ௪௦)

பூழியன் மதுரை யுள்ளார் புறத்துள்ளா ரமணர் சேரும்
பாழியு மருகன் மேவும் பள்ளியு மாண வெல்லாங்
கீழுறப் பறித்துப் போக்கிக் கிளரொளித் தூய்மை செய்தே
வாழியப் பதிக ளெல்லா மங்கலம் பொலியச் செய்தார். (அ௪௧)

௩௫௮ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

மீனவன் மேவி யாருங் குலச்சிறை யாரு மிக்க
ஞானசம் பந்தர் பாத னாடொறும் பணிந்து போற்ற
வானசண் பையர்கோ னுரு மாலவா யமர்த்தார் பாத
மூனமர்ந் தருக வேத்தி புளங்களித் துறைபு னாளில்.

(௮௭௨)

வேறு.

செய்தவத்தார் சிவபாத விருதயர்தாம் பெற்றெடுத்த
வைதிகு ளாமணியை மாதவத்தோர் பெருவாழ்வை
மைதிகமூர் திருமிடற்று ரநுள்பெற்ற வான்பொருளை
யெய்தியபூம் புகலியிலே யிருந்தநாண் மிகநினைந்தார்.

(௮௭௩)

ஆனபுகழ்த் திருநாவுக் கரசர்பா லவஞ்செய்த
மானபிலா வமணருடன் வாதுசெய்து வெல்வதற்கு
மீனவன்ற னுடைய வெண்ணீறு பெருக்குதற்கும்
போனவர்பாற் புகுந்தபடி யறிவனெனப் புறப்படுவார்.

(௮௭௪)

துடியிடையா டன்னோடுந் தோணியில்வீற் றிருந்தபிரா
னடிவணங்கி யலர்சண்பை யதனின்றும் வழிக்கொண்டு
படியின்மிசை மிக்குளாவாம் பரன்கோயில் பணிந்தேத்தி
வடிநெடுவேன் மீனவன்றன் வளநாடு வந்தணைவார்.

(௮௭௫)

மாமறையோர் வளம்பதிக ளிடைத்தங்கி வழிச்செல்வார்
தேமருவு நறும்பைந்தார்த் தென்னவன்றன் றிருமதுரை
தாமனைந்து திருவால வாயமர்ந்த தனிநாதன்
பூமருவுஞ் சேவடிக்கீழ்ப் புக்கார்வத் தொடும்பணிந்தார்.

(௮௭௬)

அங்கனரைப் பணிந்துபோந் தருகணைந்தார் தமைவினவ
விங்கெம்மைக் கண்விடுத்த காழியா ரிளவேறு
தங்குமிடந் திருநீற்றுத் தொண்டர்குழாஞ் சாருமிடஞ்
செங்கமலத் திருமடமற் றிதுவென்றே தெரிந்துரைத்தார்.

(௮௭௭)

செப்புதலு மதுகேட்டுத் திருமடத்தைச் சென்றெய்த
வப்பொழுந் தருளின ரெனக்கண்டோ ரடிவணங்கி
யொப்பில்புகழ்ப் பிள்ளையார் தமக்கோகை புரைசெய்ய
வெப்பொழுது வந்தருளிற் றென்றெதிரே யெழுந்தருள.

(௮௭௮)

சிவபாத விருதயர்தா முன்றொழுது சென்றணையத்
தவமான நெறியணைபுந் தாதையா ரெதிர்தொழுவா
ரவார்சார்வு கண்டருளித் திருத்தோணி யமர்த்தருளிப்
பவபாச மறுத்தவர்தம் பாதங்க ணினைவுற்றார்.

(௮௭௯)

இருந்தவத்தோ ரவர்முன்னே யிணைமலர்க்கை குவித்தருளி
யருந்தவத்தி ரெனையறியாப் பருவத்தே யெடுத்தாண்ட
பெருந்தகையெம் பெருமாட்டி புடனிருந்த தேயென்று
பொருந்துபுகழ்ப் புகலியின்மேற் றிருப்பதிகம் போற்றிசைத்தார்.

(௮௮௦)

மண்ணினல்ல வென்றெடுத்து மனத்தெழுந்த பெருமகிழ்ச்சி
புண்ணிறைந்த காதலினும் கண்ணருவி பாய்த்தொழுக
வண்ணலார் தமைவினவித் திருப்பதிக மருள்செய்தார்
தண்ண றும்பூஞ் செங்கமலத் தாரணிந்த தமிழ்விசை.

(௮௮௧)

திருப்பதிகச் திருக்கடைக்காப் புச்சாத்திச் செற்பின்மிரு
விருப்பினு லவர்தமக்கு விருந்தளித்து மேவுநா
ளருப்புறுமெய்க் காதல்புரி யடியவர்க டம்மோடும்
பொருப்புறுகைச் சிலையார்சேர் பதிபிறவுந் தொழப்போவார். (அஅஉ)

ஆலின்கீழ் நால்வர்க்கன் றறமுரைத்த வங்கண்ணை
நூலின்கட் பொருள்பாடி நூலறிவார்க் கீந்தானைக்
காலம்பெற் றினிதிறைஞ்சிக் கைதொழுது புறம்போந்தார்
சிலங்கொ டென்னவனுந் தேவியரு முடன்போத. (அஅஉ)

வேறு.

தேனிலவு பொழின் மதுரைப் புறத்துப் போந்த தென்னவனார் தேவியா ரமைச்
சர் சிந்தை, யுனெகிழும் படியழிந்தங் கொழுநு கண்ணீர் பாய்ந்திழிய வுணர்வின்றி
வீழக் கண்டே, யானுமமைப் பிரியாத வண்ண மிந்நாட் டிறைவர்பதி யெனைப்பவவும்
பணிவீ ரென்று, ஞானமுணர் வாரருள வவரும் போத நம்பர்திருப் பரங்குன்றை
நண்ணி னாரே. (அஅச)

ஆறணிந்தார் தமைவணங்கி யங்குப் போற்றி யணியாப்ப னூரணெந்து பணிந்து
பாடி, நீரணிந்த செல்வர்பதி பிறவுஞ் சேர்ந்து நிலவுதிருப் பதிகங்க ணிகழப் பாடிச்,
சேறணிந்த வயற்பழனக் கழனிசூழ்ந்த சிரபுரத்து வந்தருளுஞ் செல்வர் செங்கணேற
ணிந்த வெல்கொடியார் திருப்புத் துரை யெய்தியிறைஞ் சிசிலநா ளிருந்தா ரன்றே,

பற்றார்தம் புரங்கண்மலைச் சிலையாற் செற்ற பரமனார் திருப்புத்தூர் பணிந்து
போந்து, புற்றாரும் பணிபூண்ட புனித னார்தம் பூவணத்தைப் புக்கிறைஞ்சிப் புகழ்ந்து
பாடிக், கற்றார்க டொழுதேத்துங் காண்பேருங் கைதொழுது தமிழ்பாடிச் சுழியல்
போற்றிக், குற்றாவல் குறும்பலாக் கும்பிட்டேத்திக் கூற்றுதைத்தார் நெல்வேலி
குறுகி னாரே. (அஅசு)

புண்ணியனார் நெல்வேலி பணிந்து போற்றிப் புரிசடையார் திருப்பதிகள் பிற
வுஞ் சென்று, நண்ணியினி தமர்ந்தங்கு நயந்து பாடி நற்றொண்ட ருடனானும் போற்
றிச் செல்வார், விண்ணவரைச் செற்றுகந்தா னிலங்கை செற்ற மிக்கபெரும் பாதக
த்தை நீக்க வேண்டித், திண்ணியபொற் சிலைத்தடக்கை யிராமன் செய்த திருவிரா
மேச்சரத்தைச் சென்று சேர்ந்தார். (அஅஎ)

செங்கண்மால் வழிபட்ட கோயி னண்ணித் திருமுன்பு தாழ்ந்தெழுந்து தென்ன
னோடு, மங்கையர்க்கு நாயகியார் தாழ் மெய்ம்மை மந்திரியா ருஞ்சூழ மணிநீள்
வாயிற், பொங்கியெழும் விருப்பினு லுடனே புக்குப் புடைவலங்கொண் டெள்ளனை
வார் போற்றி செய்து, பங்கயச்செங் கைகுவித்துப் பணிந்து நின்று பாடினார் மண்ணு
வனும் பரவி யேத்த. (அஅஅ)

சேதுவின்கட் செங்கண்மால் பூசை செய்த சிவபெருமான் றினைப்பாடிப் பணி
ந்து போந்து, காதுலுட னந்நகரி வினிது மேவிக் கண்ணுதலான் திருத்தொண்ட ரானு
ர்க் கெல்லாவ், கோதில்புகழ்ப் பாண்டிமா தேவி யார்மெய்க் குலச்சிறையார் குறை
வறுத்துப் போற்றிச் செல்ல, நாதர்தமை நாடோறும் வணங்கி யேத்தி நளிரவேலைக்
கரையினயற் திருந்தா ரன்றே. (அஅஅ)

அந்நகரி லமர்ந்தங்க ணினிது மேவி யாழிபுடை சூழ்ந்தொலிக்கு மீழ்த் தன்
னின், மண்ணுதிருக் கோணமலை மகிழ்ந்த செங்கண் மழுவிடையார் தமைப்போற்றி
வணங்கிப் பாடிச், சென்னிமதி புனைமாட மாதோட்டத்திற் திருக்கேதீச் சரத்தண்

௩௬௦ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

ணல் செய்ய பாத, முன்னியிகப் பணின்தேத்தி யன்ப ரோடு மூலவாத கிழிபெற்ற
ருவகை யுற்றார். (அக௦)

அப்பதியைத் தொழுதுவட திசைமேற் செல்வா ரங்கையன றரித்தபிரா னமருங்
கோயில், புக்கிறைஞ்சிப் பலபதியுந் தொழுது போற்றிப் புணரிபொரு தலைகரைவா
யொழியப் போந்தே, செப்பரிய புகழ்த்திருவா டானை சேர்ந்து செந்தமிழ்மா லைகள்
சாத்திச் சிவனார் மன்னு, மொப்பரிய புனவாயில் போற்றி செய்து வணங்கினு ருலகு
ய்ய ஞான முண்டார். (அக௧)

பதிநிலவு பாண்டிநா டதனின் முக்கட் பரமனார் மகிழ்விடங்கள் பலவும் போற்றி
விதிநிலவு வேதனா னெறியே யாக்கி வெண்ணிற்றின் சார்வினா ன் மிக்குயர்ந்த
கதியருளிக் காழிநகர் வாழுவந்தார் கண்ணுதலான் நிருத்தொண்டர் பலருந் சூழ
மதிநிலவு குலவேந்தன் போற்றிச் செல்ல மந்திரியார் பதிமணமேற் குடியில் வந்தார்.

அந்நகரி லினிதமர்வா ரருகு சூழ்ந்த பதிகளினீ டங்கணர்தங் கோயி ருழ்ந்து,
மன்னுதிருத் தொண்டருடன் மீண்டு சேர்ந்து மன்னவனு மங்கையருக் கரசி யாருங்,
கொன்னவிலவேற் குலச்சிறையார் தாமுங் கூடிக் குரைகழல்கள் பணிந்துகுறை
கொண்டு போற்றச், சென்னிவனர் மதியணிந்தார் பாதம் போற்றிச் சிரபுரத்துச் செல்
வரினி திருந்த நாளில். (அக௧௨)

பொங்குபுனற் காவிரிநா டதனின் மீண்டு போதுதற்குத் திருவுள்ள மாகப் போற்று
மங்கையருக் கரசியார் தாமுந் தென்னர் மன்னவனு மந்திரியார் தாமுங் கூட
வங்கவர்தந் திருப்பாதம் பிரிய லாற்றா துடன்போக வொருப்படுமங் வளவு நோக்கி
யிங்குநான் மொழிந்ததனுக் கிசைந்தீ ராகி லீசர்சிவ நெறிபோற்றி யிருப்பீ ரென்று. ()

சாலயிகத் தளர்வாரைத் தளரா வண்ணந் தகுவனமற் றவர்க்கருளிச் செய்த
பின்பு, மேலவர்தம் பணிமறுக்க வவரு மஞ்சி மீள்வதனுக் கிசைத்துதிரு வடியில் வீழ்
ந்து, ஞாலமுய்ய வந்தருளும் பிள்ளை யாரைப் பிரியாத நண்பினெடுத்தொழுது நின்றா,
ராலவிட முண்ட வரையடிகள் போற்ற வந்நாட்டை யகன்றுமீண் டணையச் செல்வார்.

பொன்னிவனந் தருநாடு புக்கு யிக்க பொருவில்சீர்த் திருத்தொண்டர் குழாத்தி
னோடும், பன்னகப்பூ ணணிந்தவர்தங் கோயி றேறும் பத்தருடன் பதியுள்ளோர்
போற்றச் சென்று, கன்னிமதிற் நிருக்களரும் போற்றிக் கண்டங் கறையணிந்தார்
பாதாளீச் சரமும் பாடி, முன்னணைந்த பதிபிறவும் பணிந்து போற்றி முள்ளிவாய்க்
கரையணைந்தார் முந்தான் மார்பர். (அக௧௩)

மலைவளர்சந் தனமகிலுந் தேக்கு முந்தி மலர்ப்பிறங்கல் வண்டிரைப்பச் சுமந்து
பொங்கி, யலைபெருகி யாளியங்கா வண்ண மாறு பெருகுதலா லத்துறையி லணையு
மோட, நிலைபுரியு மோடக்கோ னிலையி லாமை நீர்வாழ்நர் கரையினக் கணிந்துத்திப்
போகக், கலைபயிலங் கவுணியர்கோ னதனைக் கண்டக் கரையினக் கெழுந்தருளி
சின்ற காலே. (அக௧௪)

தேவர்பிரா னமர்த்திருக் கொள்ளம் பூதா ரெகிர்தோன்றத் திருவுள்ளம் பணி
யச் சென்று, மேவுதலா லோடங்கள் விடுவா ரின்றி யொழிந்திடவு மிக்கதோர் விரை
வார் சண்பை,காவலனு ரோடத்தின் கட்டவிழ்த்துக் கண்ணுதலான் நிருத்தொண்டர்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம். நூல்க

தம்மை யேற்றி, நாவலமே கோலாக வதன்மே னின்று நம்பர்தமைக் கொட்டமே
நவீன்று பாட. (அகஅ)

உம்பருய்ய நஞ்சுண்டா ருளுள லோடஞ் செலச்செல்ல வுத்துதலா லூடுசென்று,
செம்பொனேர் சடையார்தங் கொள்ளம் பூனார் தனைச்சேர வக்கரையிற் சேர்ந்த
பின்பு, நம்பரவார் தமைவணங்கி ஞான முண்ட பிள்ளையார் நற்றொண்ட ருடனிழிந்து,
வம்பலரு நறுங்கொன்றை நயந்தார் கோயில் வாயிலின்முன் மகிழ்ச்சியொடு வந்து
சார்ந்தார். (அகக)

நீணிலக்கோ புரமதனை யிறைஞ்சிப் புக்கு நிகரிலாத் தொண்டருட நெருங்கச்
சென்று, வானிலவு கோயிலினை வலங்கொண் டெய்தி மதிச்சடையார் திருமுன்பு
வணங்கி நின்று, தானுவே யாற்றின்கண் ணோட முய்க்குந் தன்மையா லருடந்த
தலைவா நாகப், பூணினுய் களிற்றுரியை போர்த்த முக்கட் புனிதனே யெனப்பணிந்து
போற்றி செய்தார். (க00)

போற்றிசைத்துப் புறம்போந்தங் குறையு நாளிற் பூழியன்முன் புன்சமயத் தம
ணர் தம்மோ, டேற்றபெரு வாகின்ன ணெரியின் வேவரப் பதிசமுடை யிறைய
வரை யிறைஞ்ச வேண்டி, யாற்றவுமங் கருள்பெற்றுப் போந்து முன்ன மணைத்தபதி
கருயிறைஞ்சி யன்பர் சூழ, நூற்றிசையும் பரவுதிரு நள்ளா நெய்தி நூடுடைநா யகர்
கோயி னண்ணி னாரே. (க0க)

நீடுதிருத் தொண்டர்புடை சூழ வங்க ணித்திலயா னத்திடைநின் றிழிந்து
சென்று, பிடுகைய திருவாயில் பணிந்து புக்குப் பிறையணிந்த சென்னியார் மன்னுங்
கோயின், மாடுவலங் கொண்டுள்ளான் மகிழ்ந்து புக்கு மலர்க்கரங்கள் குவித்திறை
ஞ்சி வள்ள லாரைப், பாடகமெல் லடியெடுத்துப் பாடி நின்று பரவினார் கண்ணருவி
பரந்து பாய. (க0உ)

தென்னவர்கோன் முன்னமணர் செய்த வாதிற் றீயின்க ணிடுமேடு பச்சை
யாக்கி, யென்னுள்ளத் துணையாகி யால வாயி லமர்த்திருந்த வாறென்கொ லெந்தா
யென்று, பன்னுதமிழ்த் தொடைசாத்திப் பாலிப் போந்து பண்ணிய தொண்டருட
னங்கு வைகி, மன்னுபுகழ்ப் பதிபிறவும் வணங்கச் சண்பை வள்ளலார் நள்ளாறு
வணங்கிச் செல்வார். (க0ஊ)

சீர்நிலவு திருத்தெளிச்சே ரியினைச் சேர்ந்து சிவபெருமான் றிணைப்பரவிச் செல்
லும் போது, சார்வறியாச் சாக்கியர்தம் போதி மங்கை சார்தலுமற் றதுவறிந்த சைவ
ரெல்லா, மார்கலியின் கிளர்ச்சியெனச் சங்கு தாரை யளவிறந்த பல்லியங்கண் முழ
க்கி யார்த்துப், பார்புலவு தனிக்காளைஞ் சின்ன மெல்லாம் பரசமய கோளரிவர்
தானென் றூத. (க0ச)

புல்லறிவிற் சாக்கியர் களிற்தார் கூடிப் புகலியர்தம் புரவலனார் புருந்து தங்க்,
ளெல்லையினி லெழுந்தருளும் பொழுது தொண்ட ரெடுத்தவார்ப் பொலியாலு மெதிர்
முன் சென்று, மல்கியெழுந் திருச்சின்ன வொலிக ளாலு மணங்கொண்ட பொருமை
யினுள் மருண்டு தங்கள், கலவியினின் மேம்பட்ட புத்த நந்தி முதலான தேரர்க்குங்
கனன்று சொன்னார். (க0சி)

மற்றவர்கள் வெவ்வுறையும் பிள்ளை யார்புன் வருசின்னப் பெருகொலியு மன்
னுந் தொண்டர், பொற்புடைய வார்ப்பொலிபுஞ் செவியி னூடு புடைத்தநா ராசமெ
னப் புக்க போது, செற்றமிகு முள்ளத்துப் புத்த நந்தி செயிர்த் தெழுந்து தேரர்கு
ழாஞ் சூழச் சென்று, வெற்றிபுனை சின்னங்கள் வாதி லெம்மை வென்றன்றோ பிடிப்ப
தென வெகுண்டு சொன்னான். (க0சு)

கக-2 திருநாண்சம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

புத்தரிணம் புடைகுழப் புத்த நந்தி பொருவின்கு னப்புனிதர் திருமுன் பூது, மெய்த்தவிறற் சின்னங்கள் விலக்குங் காலு வெருண்டெழுந்த திருத்தொண்டர் வெறுத்து நோக்கி, யித்தகைய செயற்கிவரைத் தடிதல் செய்யா திதுபொறுக்கிற் றங்க ணிலையேற்ப றென்று, முத்துநிறைச் சிவிகையின் மேன் மணியை வந்து முறைபணிந்து புருந்தபடி மொழிந்து நின்றார். (க0௭)

வருமிடத்தி லழகிதா நமக்கு வாதின் மற்றிவர்தம் பொருணிலைமை மறூத வண்ணம், பொருமிடத்தி லறிகின்றோம் புத்த நந்தி பொய்ம்மேற்கோ னெனப்புகலி வேந்தர் கூற, வருமறைச்சொற் றிருப்பதிக மெழுது மன்ப ராளுடைய பிள்ளையார் திருவாக் காலே, புருமிடித்து விழப்புத்த னுத்த மாங்க முருண்டெவீழ் கெனப்பொறு வுரைமுன் விட்டார். (க0௮)

ஏறுயர்த்தார் சைவநெறி யாணை யுய்க்க வெதிர்விலக்கு மிடையூற்றை யெறிந்து நீக்கு, மாறிவ்வுலி மந்திரமா மசனி போல வாய்மையுரைத் திருத்தொண்டர் வாக்கினாலே, வேறுமொழிப் போரேற்பான் வந்த புத்தன் மேனியையும் தலையினையும் வெவ்வேறுகக், கூறுபட னுறியிடப் புத்தர் கூட்டங் குலைத்தோடி விழுந்துவெருக் கொண்ட தன்றே. (க0௯)

மற்றவர்க ணிலைமையையும் புத்த நந்தி வாக்கின்போ ரேற்றவன்றன் றிலையுமெய்யு, மற்றுவிழ வந்திரவாக் கதனா லன்ப ரறுத்ததுவுங் கண்டவா னடியா ரெல்லாம், வெற்றிதரும் பிள்ளையார் தமக்குச் சென்று விண்ணப்பஞ் செய்வெதிர்ந்த விலக்கு நீங்க, வுற்றவிதி யதுவேயா மரவென் றெல்லா மோதுகென வவ்வொலிவா னுற்ற தன்றே. (க௧0)

அஞ்சியகன் றோடியவப் புத்த ரெல்லா மதிசயித்து மீண்டுமுட னண்ணந்து கூடி, வஞ்சனையோ விதுதான்மற் றவாதஞ் சைவ வாய்மையோ வெனமருண்டு மனத்திற் கொள்வா, ரெஞ்சலின்மற் றிரவாத மன்றி யெம்மோ டெதிர்ந்துபொருள் பேசுவதற் கிசைவ தென்று, தஞ்செயலின் மிக்குள்ள சாரிபுத்தன் றன்னையே முன்கொண்டு பின் னுஞ் சார்த்தார். (க௧௧)

அத்தன்மை கேட்டருளிச் சண்பை வந்த வடலேறு திருவுள்ளத் தழகி தென்று, மெத்தமகிழ்ச் சியினோடும் விரைத்து சென்று வெண்டரளச சிவிகையினின் றிழிந்து வேரோர், சத்திரமண் டபத்தின்மிசை யேறி நீடு சைவருட னெழுந்தருளி யிருந்து சாரும், புத்தர்களை யழைக்கவெனத் திருமுன் னின்றார் புகலிகா வலரேவல் போற்றிச் சென்றார். (க௧௨)

சென்றவர்க டோர்குழா மணந்து நீங்கள் செப்பிவரும் பொருணிலைமை தெரிக்க வெங்கள், வென்றிமழ விளங்களிற் சண்பை யாளி வேதபா ரகன்மும்மைத் தமிழின் வேந்த, னன்றுமகிழ் தழைக்கின்ற லீண்ட நீடு ணண்ணுமெனக் கூறுதலு ண்ணை சாராத், தன்றகைமைப் புத்தருடன் சாரி புத்தன் சத்திரமண் டபமுன்பு சார வந்தான். (க௧௩)

அங்கணந்து மண்டபத்துப் புத்த ரோடும் பிள்ளையா ரருகணைய நின்ற போதி, லெங்குநிகழ் திருச்சின்னத் தடுத்த புத்த னிருஞ்சிரத்தைப் பொடியாக்கு, மெதிரி லன்பர், பொங்குபுகழ்ப் புகலிகா வலர்தம் பாதம் போற்றியரு ளாற்சாரி புத்தன் றன்ன, யுங்கடலை வணும்பொருளு முரைக்க வென்ன வுற்றவா தினமேற்கொண் டோசெய் கின்றான். (க௧௪)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனூர்புராணம். ௩௬௩

கற்பங்க ளுனைத்தினிலும் பிறந்து வீந்து கதிமாறுங் கணபங்க வியல்பு தன்னிற்,
பொற்புடைய தானமே தவமே நன்மை புரிந்தநிலை யோகமே பொருந்தச் செய்யு,
வுற்பலிக்கு மொழிவினரி யுரைத்த ஞானத் தொழியாத பேரின்ப முத்தி பெற்றான்,
பற்பலரும் பிழைத்துய் வறமுன் சொன்ன பான்மையான் யாங்கடொழும் பரம
னென்றான். (௧௧௬)

என்றுரைத்த சாரிபுத்த னெதிர்வந் தேற்ற விருந்தவத்துப் பெருந்தன்மை யன்
பர் தாமு, நன்றுமது தலைவன்றான் பெற்று னென்று காட்டுகின்ற முத்திதான் யாவ
தென்றார், நின்றவுரு வேதனையே குறிப்புச் செய்கை நேர்நின்ற ஞானமென நிக
ழ்ந்த வைந்து, மொன்றியகந் தத்தவிவே முத்தி யென்ன வுரைசெய்தான் பிடகத்தி
னுணர்வு மிக்கான். (௧௧௭)

ஆகவன்ற னுரைத்தமொழி கேட்ட வன்ப ரதனையனு வாதஞ்செய் தவனை
நோக்கித், தாகுகியுநா னததுடனாக கந்த மைந்துந் தாம் வீந்து கெட்டனவேற் றலை
வன் ருனு, மிகுளுமென் றவனுக்கு விடயமாக யாவையுமு னியற்று தற்கு விகாரமே
செய், தோகருவடி வமைத்துவிழ வெடுக்கும் பூசை கொள்வாரா ருரைக்கவென
வுரைக்க லுற்றான். (௧௧௮)

கந்தமாம் வினையுடம்பு நீங்கி யெங்கோன் கலந்துள்ளமுத் தியிலென்ற னென்
னக் காணு, மிந்தியங்கண் முதலான காரண தானு மில்லையே லவருணர்ச்சி யில்லை
யென்றார், முந்தையறி விலனாகி யுறங்கி னுனை சிந்தித்து மொழிந் துடன் மீ தாடினார்
க்கு, வந்தவினைய பயன்போல வழிபட் டாாகரும் வருமன்றோ நன்மையென மறுத்
துச் சொன்னான். (௧௧௯)

சொன்னவுரை கேட்டருளி யன்பர் தாமுந் தொடர்ந்தவழி பாடு பல கொள்கின்
ருனுக், கன்னவற்றி னுடன்பாடு மெதிராவு மில்லை யானபோ தவன்பெறுத லில்லை
யென்றார், முன்னவற்றி னுடன்பாடு மெதிர்வுமின்றி முறுகுதுயி லுற்றானே முனிந்து
கொன்ற, வின்னுயிர்போய்க கொலையாகி முடிந்த தன்றோ விப்படியா லெம்மிறைவற்
கெய்து மென்றான். (௧௨௦)

இப்படியா லெய்துமென விசைத்து நீயில கெடுத்துக்காட் டியதுயிலு மியல்பி
னென்போன், மெய்ப்படிய காரணக ஞயிர்தா மிங்கு வேண்டிதியா னும்மிறைவற்
கான போது, செப்பியவக் கந்தத்தின் விளைவின் ருகித் திரிவில்லா முத்தியிற்சென்
றிலனு மான, னப்படியக் கந்தத்து ளறிவுக் கெட்டா லம்முத்தி புடனரின்ப மனையா
தென்றார். (௧௨௦)

அவ்வுரைகேட் டெதிர்மாற்ற மறைவ தின்றி யணைந்துளனம். முத்தியெனு மது
வும் பாழாக், கவ்வையினின் றவனையெதிர் கோக்கி ஞானக் கடலமுத மனையவர்தங்
காத லன்பர், பொய்வகையே முத்தியினிற் போனான் முன்பே பொருளெல்லா முண
ர்ந்துரைத்துப் போன னென்ற, யெவ்வகையா லவனெல்லா முணர்ந்த தீது மில்ல
துரைப் பாயெனினு மேற்போ மென்றார். (௧௨௧)

உணர்வுபொதுச் சிறப்பென்ன விரண்டின் முன்ன துளவான மரப்பொதுமை
புணர்ந்த லேனைப், புணர்சிறப்பு மாய்களில்லைத் தின்னதென்ற லிப்படியால் வரம்
பில்லாப் பொருள்க ளெல்லாம், கொணரும் வறகினைக் குணசெய் திடினும் வேறு
ருறைத்த வற்றைத் தனித்தனியே யிடினும் வெந்தீத், துணர் சுதுவீச் சுடவல்ல வாறு
போலத் தொகுத்தும் விரித் துந்தெரிக்குந் தொல்லோ னென்றான். (௧௨௨)

௩௬௪ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

எடுத்துரைத்த புத்தனெதி ரியம்பு மன்ப ரெரியுணர்வுக் கெடுத்துக்காட் டாகச் சொன்னா, யடுத்தவுணர் வுருவுடைய தன்று சொன்ன வனல்வடிவிற் ருமதுவு மறிதி னுங்கோன், ரெடுத்தநிகழ் காலமே யன்றி யேனைத் தொடர்ந்த விருகால முந்தொக் கறிபு மாகிற், கடுத்தவெரி நிகழ்காலத் திட்ட தல்லாற் காணாத காலத்துக் கதுவா தென்றார். (௧௨௩)

ஆதலினு லுன்னிறைவன் பொருள்க னெல்லா மறிந்தது. மும் முத்திபோ லாயிற் றன்றே, யேதமா பிவ்வறிவா லுரைத்த னூலு மென்றவனுக் கேற்றுமா நருளிச் செய்ய, வாதமா ரென்றின்றித் தோற்றுள் புத்தன் மற்றவனை வென்றருளிப் புகலி மன்னர், பாததா மரைபணிந்தா ரன்பர் தங்கள் பான்மையழி புத்தர்களும் பணிந்து வீழ்த்தார். (௧௨௪)

புந்தியு லவருரைத்த பொருளின் றன்மை பொருளன்றும் படியன்பர் பொரு ந்தக் கூற, மந்தவுணர் வுடையவரை நோக்கிச் சைவ மல்லாது மற்றொன்று மில்லை யென்றே, யந்தபிஸ்சீர் மறைகளா கமங்க ளேனை யகிலகலைப் பொருளுணர்ந்தா ரரு ளிச் செய்யச், சிந்தையினி லதுதெளிந்து புத்தர் சண்பைத் திருமறையோர் சேவடிக்கீ ம்பச் சென்று தாழ்த்தார். (௧௨௫)

அன்றவர்க்குக் கடினியர்கோன் கருணை நோக்க மனைதலினு லறிவின்மையகன் று நீங்கி, முன்றெழுது விழுந்தெழுந்து சைவ ரானார் முகைமலர்மா ரியின் வெள்ளம் பொழிந்த தெங்கு, நின்றனவுஞ் சரிப்பனவுஞ் சைவ மேயா நிலையவர்க் கருள்செ ய்து சண்பை வேந்தர், சென்றுசிவ னார்பதிகள் பணிய வேண்டித் திருக்கடவு ரதன் மருங்கு சேர் வந்தார். (௧௨௬)

உ வ று.

அந்நகரி லடியார்க ளெதிர்கொள்ளப் புக்கருளிக் கொன்னவிலுங் கூற்றதைத்தார் குரைகழல்கள் பணிந்தேத்தி மன்னியமார் துறைபுநாள் வாசீச மாமுனிவ ரெந்நகரி லெழுந்தருளிற் தென்றடியார் தமைவினவ. (௧௨௭)

அங்கவரு மடிபோற்றி யாண்டவர செழுந்தருளிப் பொங்குபுனற் பூந்துருத்தி நகரின்கட் போற்றிசைத்துத் தங்குதிருத் தொண்டசெபு மகிழ்ச்சியினுற் சார்ந்தருளி யெங்குநிகழ்ந் திடவிருந்த படியெல்லா பியம்பினார். (௧௨௮)

அப்பரிசுங் கவர்மொழிய வாண்டவர சினைக்காணு மொப்பரிய பெருவிரும்பு மிக்கோங்க வொளிபெருகு மைப்பொருவு கறைக்கண்டர் கழல்வணங்கி யருள்பெற்றுச் செப்பரிய புகழ்ப்புகலிப் பிள்ளையார் செல்கின்றார். (௧௨௯)

பூவிரியுந் தடஞ்சோலை புடைபரப்பப் புனல்பரக்குங் காவிரியின் ரென்கரைபோய்க் கண்ணுதலார் மகிழ்த்தவிட மேவியினி தமர்த்திறைஞ்சி விருப்புறுமெய்த் தொண்டரொடு நாவரச ருழைச்சண்பை நகரரசர் நண்ணுவார். (௧௩௦)

அந்தணர்கு ளாமணியார் பூந்துருத்திக் கணித்தாக வந்தருளும் பெருவார்த்தை வாசீசர் கேட்டருளி நத்தமையா னுடையவரை நாமெதிர்சென் றிறைஞ்சவது, முந்தைவினைப் பயனென்று முகமலர வுகமலர்வார். (௧௩௧)

எதிர்சென்று பணிவனென வெழுகின்ற பெருவிருப்பா
னதிதங்கு சடைமுடியார் நற்பதங்க டொழுதத்தப்
பதிலின்றும் புறப்பட்டிப் பரசமயஞ் சிதைத்தவர்பான்
முதிர்கின்ற பெருந்தவத்தோர் முன்னெய்த வந்தணைந்தார்.

(௧௩௨)

* திருச்சின்னம் பணிமாறக் கேட்டநாற் றிசையுள்ளோர்
பெருக்கின்ற வார்வத்தாற் பிள்ளையார் தமைச்சுழ்ந்த
நெருக்கிவிடையவர்காணு வகைநிலத்துப் பணிந்துள்ள
முருக்கியழு மன்போங்கத் தொண்டர்குறாத் துடனணைந்தார்.

(௧௩௩)

வந்தணைந்த வாஃசர் வண்புகலி வாழ்வேந்தர்
சந்தமணித் திருமுத்தின் சிவிகையினைத் தாங்கியே
சிந்தைகளிப் புறவருவார் திருஞான சம்பந்தர்
புந்தியினில் வேறென்று நிகழ்த்திடமுன் புகல்கின்றார்.

(௧௩௪)

அப்பர்தா மெங்குற்ற ரிப்பொழுதென் றருள்செய்யச
செப்பரிய புகழ்த்திருநா வுக்கரசர் செப்புவா
ரொப்பரிய தவஞ்செய்தே னாதலின லும்மடிக
ளிப்பொழுது தாங்கிவரப் பெற்றுய்ந்தேன் யானென்றார்.

(௧௩௫)

அவ்வார்த்தை கேட்டஞ்சி யவனிமே லிழிந்தருளி
யிவ்வாறு செய்தருளிற் றென்னாமென் றிறைஞ்சதலுஞ்
செவ்வாறு மொழிநாவர் திருஞான சம்பந்தர்
கெவ்வாறு செயத்தகுவ தென்றெதிரே யிறைஞ்சினார்.

(௧௩௬)

சூழ்ந்துமிடைந் தருகணையுந் தொண்டரெல்லா மதுகண்டு
தாழ்ந்துநில முறவணங்கி யெழுந்தங்கை தலெகுவித்து
வாழ்ந்துமனக் களிப்பினராய் மற்றிவரை வணங்கப்பெற்
றுழந்தபிறப் புய்த்தோமென் றண்டமெலா முறவார்த்தார்.

(௧௩௭)

திருஞான சம்பந்தர் திருநாவுக் கரசர்தமைப்
பெருகார்வத் தொடுமணைந்து தழீஇக்கொள்ளப் பிள்ளையார்
மருவாரு மலரடிகள் வணங்கியுடன் வந்தணைந்தார்
பொருவாரும் புனற்சடையார் மகிழ்ந்திருப் பூத்துருத்தி.

(௧௩௮)

அன்பர்குழாத் தொடுஞ்செல்வா ரானேற்றார் மகிழ்கோயின்
முன்பணித்தா க்ச்சென்று கோபுரத்தை முன்னிறைஞ்சித்
துன்பயிலாத் திருத்தொண்ட ருடன்றொழுது புக்கருளி
யென்புருக வலங்கொண்டு மகிழ்த்தேத்தி யிறைஞ்சினார்.

(௧௩௯)

பொய்யிலியா ரைப்பணிந்து போற்றியே புறத்தணைவார்
செய்யசடை யார்கோயிற் றிருவாயின் முன்னாக
மையறுசீர்த் தொண்டர்குழாம் வந்துபுடை சூழவுல
குய்யவரு வார்தாங்க ளுடன்மகிழ்ந்தக வினிதிருந்தார்.

(௧௪௦)

வேறு.

வாக்கின் றனிமன்னர் வண்புகலி வேந்தர்தமைப்
போக்கும் வரவும் வினவப் புகுந்ததெல்லாந்
னக்கின் றயிழ்விரகர் சொல்லிறந்த ஞானமறை
தேக்குந் திருவாயாற் செப்பி யருள்செய்தார்.

(௧௪௧)

* இச்செய்யுள் சிலபிரதிகங்களில்லை.

௩௬௬ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

காழியினில் வந்த கவுணியர்தம் போரேற்றை
யாழியிசைச் கண்மிதப்பின் வந்தா ரடிவணங்கி
வாழிதிருத் தொண்டென்னும் வான்பயிர் தா னேங்குதற்குச்
சூழும் பெருவேலி யானீ ரெனத்தொழுதார்.

(௧௪௨)

பிள்ளையார் தாமுவர் முன்றொழுது பேரன்பின்
வெள்ள மனையபுகழ் மானியார் மேன்மையையுங்
கொள்ளும் பெருமைக் குலச்சிறையார் தொண்டினைபு
முள்ள பரிசெல்லா மொழிந்தங் குவந்திருந்தார்.

(௧௪௩)

தென்னற் குயிரோடு நீறளித்துச் செங்கமலத்
தன்ன மனையார்க்கு மமைச்சர்க்கு மன்பருளித்
துன்னுநெறி வைதிகத்தின் றூநெறியே யாக்குதலான்
மன்னுபுகழ் வாசீசர் கேட்டு மனமகிழ்ந்தார்.

(௧௪௪)

சொல்லின் பெருவேந்தர் தொண்டைவள நாடெய்தி
மல்கு புகழ்க்காஞ்சி யேகாம் பரமன்னுஞ்
செல்வர் கழல்பணிந்து சென்றதெல்லாஞ் செப்புதலும்
புல்குதுன் மாற்பரம்போய்ப் போற்றுந் திறம்புரிந்தார்.

(௧௪௫)

அங்கணரைப் போற்றியெழுந் தாண்ட வரசமர்ந்த
பொங்கு திருமடத்திற் புகழங் கினிதமர்ந்து
திங்குட் பகவணியுஞ் சென்னியார் சேவடிக்கிழ்த
தங்கு மனத்தோடு தாம்பரவிச செல்லுநான்.

(௧௪௬)

வாசீச மாமுனிவர் மன்னுதிரு வாலவாய்
நாக மரைககைத்த நம்பர் கழல்வணங்கப
போகும் பெருவிருபபுப் பொங்கப் புகலியின்மே
லேகும் பெருங்காதல் பிள்ளையா ரேற்றெழுவார்.

(௧௪௭)

பூந்துருத்தி மேவும் புனிதர்தமைப் புக்கிறைஞ்சிப்
போந்து திருவாயிற் புறத்தணைநது நாவிலுக்கு
வேந்தர் திருவுள்ள மேவவிடை கொண்டருளி
யேந்தலா ரெண்ணிறத்த தொண்டருட னேகினார்.

(௧௪௮)

மாடுபுனற் பொன்னி யிழிந்து வடகரையி
னீடுதிரு நெய்த்தான மையாறு நேர்த்திறைஞ்சிப்
பாடுதமிழ் மாலகைஞ் சாத்திப் பரவிப்போ
யாடல் புரிந்தார் திருப்பழைஞ் சென்றணைந்தார்.

(௧௪௯)

செங்கண் விடையார் திருப்பழைஞ் சேர்த்திறைஞ்சிப்
பொங்கிய காதலின்முன் போற்றும் பதிபிறவுந்
தங்கிப்போய்ச் சண்பைநகர் சார்த்தார் தனிப்பொருப்பின்
மங்கை திருமுலைப்பா லுண்டருளும் உள்ளவார்.

(௧௫௦)

தென்னாட் டமண சறுத்துத் திருநீறே
யந்நாடு போற்றுவித்தார் வந்தணையும் வார்த்தைகேட்
டெந்நான் பணிவதென வேற்றெழுந்த மாமறையோர்
முன்னாக வேத முழங்க வெதிர்கொண்டார்.

(௧௫௧)

வேறு.

போத நீமொ மறையவ ரெதிர்கொளப் புகலிகா வலருந்தஞ்
சேத முத்தணிச் சிலிகைகின் நிழிந்தெதிர் செல்பவர் திருத்தோணி
நாதர் கோயின்முன் றேன்றிட நகைமலர்க் கரங்குவித் திறைஞ்சிப்போ
யோத நீரின்மே லோங்குகோ யிலின்மணித் கோபுரஞ் சென்றுற்றார். (௩௫௨)

அங்க மாநிலத் தெட்டுற வணங்கிப்புக் கஞ்சலி முடியேறப்
பொங்கு காதலிற் புடைவலங் கொண்டுமுன் பணிந்துபோற் றெடுத்தோதித்
துங்க நீன்பெருந் தோணியாய் கோயிலை யருளினாற் றொழுதேறி
மங்கை யோடுடன் வீற்றிருந் தருளினார் மலர்க்கழல் பணிவுற்றார். (௩௫௩)

முற்று மெய்யெலாம் புளகங்கண் முகிழ்த்தெழு முகந்துகண் களிகூரப்
பற்று முள்ளமுன் னிலைத்தெழு மானந்தம் பொழிதரப் பணிந்தேத்தி
புற்றுமை சேர்வ தெனூந்திரு வியமக முவகையா லெடுத்தோதி
வெற்றி யாகமீ னவனவை யெதிர்ந்தி மிசைவரு கரனென்பார். (௩௫௪)

சீரின் மல்கிய திருப்பதி கத்தினிற் றிருக்கடைக் காப்பேற்றி
வாரின் மல்கிய வனமுலை யாளுடன் மன்னினார் தமைப்போற்றி
யாரு மின்னருள் பெற்றுமின் டணைபவ ரங்கையாற் றொழுதேத்தி
யேரின் மல்கிய கோயின்முன் பணிந்துபோற் திறைஞ்சினர் மணிவாயில். (௩௫௫)

தாதை யாருமங் குடன்பணிந் தணைந்திடச் சண்பையார் தனியேறு
மூதெ யிற்றிரு வாயிலைத் தொழுதுபோய் முகைமலர்க் குழலார்க
ளாத ரித்துவாழ்த் துரையிரு மருங்கெழு வணிமறு கிடைச்சென்று
காத லித்தவர்க் கருள்செய்து தந்திரு மாளிகைக் கடைசார்ந்தார். (௩௫௬)

நறவ மாற்பொழிற் புகலியி னண்ணிய திருஞான சம்பந்தர்
விறலி யாருட னீலகண் டப்பெரும் பாணர்க்கு மிகநல்கி
புறையு ளாமவர் மாளிகை செலவிடத் துள்ளணை தரும்போதி
லறலி னோர்குழ லார்பணி விளக்கெடுத் தெதிர்கொள வணைவுற்றார். (௩௫௭)

அங்க ணைந்தரு மறைக்குலத் தாயர்வர் தடிவணங் கிடத்தாமுந்
துங்க நீன்பெருந் தோணியிற் றுயர்தான் மனங்கொளத் தொழுவாராய்த்
தங்கு காதலி னன்கமர்த் தருளுநாட் டம்பிரான் கழல்போற்றிப்
பொங்கு மின்னிகைத் திருப்பதி கம்பல பாடினார் புகழ்ந்தேத்தி. (௩௫௮)

நீல மாவிடந் திருமிடந் தடக்கிய நிமலரை நேரெய்துங்
கால மானவை யனைத்தினுமீ பணிந்துடன் கலந்தவன் பர்களோடுஞ்
சால நாள்களங் குறைபவர் தையலா டழுவிடக் குழைகம்பர்
கோல மார்தரக் கும்பிடு மாசைகொண் டெழுங்குறிப் பினரானார். (௩௫௯)

தண்ட கத்திரு நாட்டினைச் சார்ந்துநந் தம்பிரான் மகிழ்கோயில்
கண்டு போற்றிராம் பணிவதென் றன்பருக் கருள்செய்வார் காலம்பெற்
றண்ட ருக்கறி வரும்பெருந் தோணியி லிருந்தவ ருன்பெற்றுத்
தொண்டர் சூழ்ந்துடன் புறப்படத் தொடர்ந்தெழுந் தாதையார்ச் சூரைசெய்வார். ()

அப்பர் நீரினீ யிங்கொழிந் தருமறை யங்கிவேட் டன்போடுந்
துப்பு நேர்சடை யார்தமைப் பரவியே தொழுகிரு மெனச்சொல்லி
மெய்ப்பெ ருந்தொண்டர் மீன்பவர் தமக்கெலாம் விடைகொடுத் தருளிப்போ
யொப்பி லாதவர் தமைவழி யிடைப்பணிந் துருகுமன் பொடுசெல்வார். (௩௬௦)

௩௬௬ அ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

செல்ல மல்கிய தில்லை நூரினிற் திருகடம்பணிந்தேத்திப்
பல்பெருந்தொண்ட ரெதிர்கொளப் பரமர்தந் திருத்தினை நகர்பாடி
யல்கு தொண்டர்க டம்முடன் நிருமாணி குழியினை யணைந்தேத்தி
மல்கு வார்ச்சடை யார்திருப் பாதிரிப் புலியூரை வந்துற்றார்.

(௩௬௨)

கன்னி மாவனங் காப்பென விருந்தவர் கழலினை பணிந்தங்கு
முன்ன மாமுடக் காண்முயற் கருன்செய்த வண்ணமு மொழிந்தேத்தி
மன்னு வார்பொழிற் திருவடு கூரினை வந்தெய்தி வணங்கிப்போய்ப்
பின்னு வார்ச்சடை யார்திரு வக்கரை பிள்ளையா ரனைவுற்றார்.

(௩௬௩)

வக்க ரைப்பெரு மான்னை வணங்கியங் கமருநா ளுள்ளாலே
செக்கர் வேணியா ரிரும்பைமா காளமுஞ் சென்றுதாழ்ந் துடன்மீண்டு
மிக்க சீர்வள ரதிகைவீ ரட்டான மேவுவார் தம்முன்பு
தொக்க மெய்த்திருத் தொண்டர்வந் தெதிர்கொளத் தொழுதெழுந் தனைவுற்றார். ()

ஆதி தேவரங் கமர்தவீ ரட்டானஞ் சென்றனை பவர்முன்னே
பூதம் பாடகின் றுடுவார் திருகட்டம் புலப்பெய் படி காட்ட
வேத பாரகர் பணிந்துமெய் புணர்வுட னுருகிய விருப்போடுங்
கோதி லாவிசை குலவுகுண் டைக்குறட் பூதமென் றெடுத்தேத்தி.

(௩௬௪)

பரவி யேத்திய திருப்பதி கத்திசை பாடினார் பணிந்தங்கு
விரவு மன்பொடு மகிழ்ந்தினி துறைபவர் விமலரை வணங்கிப்போ
யரவ நீர்ச்சடை யங்கணர் தாமகிழ்ந் துறைதிரு வாமாத்நூர்
சிரபு ரத்துவர் தருளிய திருமறைச் சிறுவர்சென் றனைவுற்றார்.

(௩௬௫)

சென்ற ணைந்துசிந் தையின்மகிழ் விருப்பொடு திகழ்திரு வாமாத்நூர்
பொன்ற யங்குபூங் கொன்றையும் வன்னியும் புனைந்தவ ரடிபோற்றிக்
குன்ற வார்சில யெனுந்திருப் பதிகமெய் குலவிய விசைபாடி
நன்று மின்புறப் பணிந்துசெல் வார்திருக் கோவலூர் நகர்சேர்ந்தார்.

(௩௬௬)

கோவ னீடிய வீரட்ட மமர்தவர் குரைகழல் பணிந்தேத்தி
யாலி னைந்துகந் தாடுவா ரறையணி நல்லூரை யணைந்தேத்திப்
பாவ லர்ததெச் தமிழ்கொடு பரவுவார் பரவுசீ ரடியார்கண்
மேவு மன்புறு மேன்மையார் தன்மையை விளங்கிட வருள்செய்தார்.

(௩௬௭)

சீரின் மன்னிய பதிகமுன் பாடியத் திருவறை யணிநல்லூர்
வாரின் மல்கிய கொங்கையாள் பங்கர்தம் மலையிசை வலங்கொள்வார்
பாரின் மல்கிய தொண்டர்க ளிமையவர் நாடொறும் பணிந்தேத்துங்
காரின் மல்கிய சோலையண் னாமலை யன்பர்காட் டிடக்கண்டார்.

(௩௬௮)

வேறு.

அண்ண மலையங் கமர்தபிரான் வடிவு போன்று தோன்றுதலங்
கண்ணை பருகிக் கைதொழுது கலந்து போற்றுங் காதலினு
லுண்ண முலையா னெனும்பதிகம் பாடித் தொண்ட ருடன் போந்து
தெண்ணீர் முடியார் திருவண்ண மலையைச் சென்று சேர்வுற்றார்.

(௩௬௯)

அங்க ணனைவார் பணிந்தெழுந்து போற்றி செய்தம் மலையீது
தங்கு விருப்பில் வீற்றிருந்தார் தாட்டா மரைக டம்முடிமேற்
பொங்கு மார்வத் தொடும்புனைந்து புளக மலர்தத் திருமேனி
பெய்க்கு மாகிக் கண்பொழிபு மின்ப வருவி பெருக்கினார்.

(௩௭௦)

ஆதி மூர்த்தி கழல்வணங்கி யங்க ணினிதி னமருநாட்
பூத நாத சுவர்தம்மைப் பூவார் மலராற் போற்றிசைத்துக்
காத லாலத் திருமலையிற் சிலநாள் வைகிக் கமழ்கொன்றை
வேத கீதர் திருப்பதிகள் பிறவும் பணியும் வருப்பறுவார். (௧௭௨)

மங்கை பாகர் திருவருளால் வணங்கிப் போந்து வடதிசையிற்
செங்கண் விடையார் பதிபலவும் பணிந்து புகலிச் செம்மலார்
துங்க வரைகள் காண்பலவும் கடந்து தொண்டைத் திருநாட்டிற்
றிங்கண் முடியா ரினிதமருந் திருவோத் துரைச் சேர்வுற்றார். (௧௭௩)

தேவர் முனிவர்க் கோத்தளித்த திருவோத் தூரித் திருத்தொண்டார்
தாலில் சண்பைத் தமிழ்விசைத் தாமங் கணையக் களிசிறந்து
மேவும் கதவி தோரணங்கள் விளக்கு நிரைத்து நிறைகுடமும்
பூவும் பொரியுஞ் சண்ணமுமுன் கொண்டு போற்றி யெதிர்கொண்டார். (௧௭௪)

சண்பை வேந்தர் தண்டாளச் சிவிகை நின்று யிழிந்தருளி
நண்பின் மிக்க சீரடியார் சூழ நம்பர் கோபுரஞ்சூழ்
விண்பின் னாக முன்னோங்கும் வியன்பொற் புரிநா வலங்கொண்டு
பண்பு நீடிப் பணிந்தெழுந்து பரமர் கோயி லுள்ளடைந்தார். (௧௭௫)

வார ணத்தி னுரிபோர்த்த மைந்த ருமையாண் மணவாள
ரார ணத்தி னுட்பொருளாய் நின்றார் தம்மு னணைந்திறைஞ்சி
நார ணற்கும் பிரமற்கு நண்ணற் கரிய கழல்போற்றுவ
கார ணத்தின் வருமின்பக் கண்ணீர் பொழியக் கைதொழுதார். (௧௭௬)

தொழுது விழுந்து பணிந்தெழுந்து சொன்மால்களாற் றுதிசெய்து
முழுது மாளு ரருள்பெற்றுப் போந்து வைகி முதல்வர் தமைப்
பொழுது தோறும் புக்கிறைஞ்சிப் போற்றி செய்தங் கமர்வார்மு
னழுது வணங்கி பொருதொண்ட ரமணர் திறத்தொன் றறிவிப்பார். (௧௭௭)

அங்கை யனலேற் றவர்க்கடியே னுக்கும் பனைக ளானவெலா
மங்கு லுறநீண் டாண்பனையாய்க் காயா வாகக் கண்டமண
ரிய்கு நீரிட் டாக்குவன காய்த்தற் கடைவுண் டோவென்று
பொங்கு நகைசெய் திழித்துரைத்தா ருள வேண்டு மெனப்புகல. (௧௭௮)

பரம னாதர் திருத்தொண்டர் பண்பு நோக்கிப் பரிவெய்தி
விரவு காத லொடும்விரைந்து விமலர் கோயில் புக்கருளி
யரவு மதியும் பகைதீர வணிந்தார் தம்மை யடிவணங்கி
யிரவு போற்றித் திருப்பதிக மிசையிற் பெருக வெடுத்தருளி. (௧௭௯)

விரும்பு மேன்மைத் திருக்கடைக்காப் பதனில் விமல ருளாலே
குரும்பை யாண் பனையினு மென்னும் வாய்மை குலவுதலா
னெருங்கு மேற்றுப் பனையெல்லா நிறைந்த குலைக ளாய்க்குரும்பை
யரும்பு பெண்ணை யாகியிடக் கண்டா ரெல்லா மதிசயித்தார். (௧௮௦)

சீரின் மன்னுந் திருக்கடைக்காப் பேற்றிச் சிவனு ரருள்பெற்றுப்
பாரி வீடு மாண்புமுன் காய்த்துப் பழக்கும் பண்பினு
னேரு மன்பர் தங்கருத்து நேரே முடித்துக் கொடுத்தருளி
யாரு முவகைத் திருத்தொண்டர் போற்ற வங்க ணினிதமர்ந்தார். (௧௮௧)

௩௭௦ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

தென்னுட் டமனா சறுத்தார்தஞ் செய்கை கண்டு திகைத்தமனா
ரந்தாட் டதனை விட்டகல்வார் சிலர்தங் கையிற் குண்டுகைக
ளென்னு வனமற் றிவையென்று தகர்ப்பா ரிறைவ நேறுயர்த்த
பொன்னூர் மேனிப் புரிசடையா னன்றே யென்று போற்றினார். (௩௮௨)

பிள்ளை யார்தத் திருவாக்கிற் பிறத்த லாலத் தாலமுமுன்
புள்ள பாசம் விட்டகல வொழியாப் பிறவி தனையொழித்துக்
கொள்ளு நீர்மைக் காலங்கள் கழித்துச் சிவமே கூடினவால்
வள்ள லார்மற் றவரருளின் லாய்மை கூறின் வரம்பென்னும். (௩௮௩)

அங்க ணமரர் பெருமானைப் பணிந்து போந்தா டரவினுடன்
பொங்கு கங்கை முடிக்கணிந்தார் மகிழும் பதிகள் பலபோற்றி
மங்கை பாகர் மகிழ்த்தருளும் வயன்மா கறலை வழுத்திப்போய்க்
கொங்கு மலர்நீர்க் குரங்கணின்முட் டத்தைச் சென்று குறுகினார். (௩௮௪)

ஆதி முதல்வர் குரங்கணின்முட் டத்தை யணைந்து பணித்தேத்தி
நீதி வாழுந் திருத்தொண்டர் போற்ற நிகரில் சண்பையினில்
வேத மோடி சைவநெறி விளங்க வந்த கவுணியனார்
மாதொர் பாகர் தாமன்னு மதில்குழ் காஞ்சி மருங்கணைந்தார். (௩௮௫)

வேறு.

நீடுகாஞ்சி வாழ்நரு நிலாவுமெய்ம்மை யன்பரு
மாடுசண்பை வள்ளலார் வந்தனைந்த வோகையாற்
கூடுகின்ற வின்பநேர் குலாவுவீதி கோலினார்
காடுகொண்ட பூகம்வாழை காமர்தோ ரணங்களால். (௩௮௬)

கொடிநிரைத்த வீதியிற் கோலவே திகைப்புறங்
கடிகொண் மால மொய்த்தபந்தர் கந்தநீர்த் தகம்புடன்
மடிலில்பொன் விளக்கெடுத்து மாதர்மைந்தர் மல்குவார்
படிவிளக்கு மன்பரும் பரந்தபணி லீண்டுவார். (௩௮௭)

கோதைமாத ராடலங் குலாவுதொண்டர் பாடலங்
வேதகே நாதமும் மிக்கெழுந்து விம்மவே
காதனீடு காஞ்சிவாழ்நர் கம்பலைத் தெழுந்துபோய்
மூதெயிற் புறம்புசென் றணைந்துமுன் வணங்கினார். (௩௮௮)

சண்பையாளு மன்னர்முன்பு தெருண்டர்வந்து சார்தலங்
பண்புநீ டியானமுன் பிழிந்திறைஞ்சு பான்மைகண்
டெண்பெருக்கு மிக்கதொண்ட ரஞ்சலித் தெழுந்தசொன்
மண்பரக்க வீழ்ந்தெழுந்து வானமுட்ட வார்த்தனர். (௩௮௯)

சேனுயர்ந்த வாயினீடு சீர்கொள்சண்பை மன்னனார்
வானிலாவு நீற்றணி விளக்கிட மனத்தினிற்
பூணுமன்பர் தம்முடன் புகுந்திடப் புறத்துளோர்
காணுமாசை யிற்குவித்த கைந்நிரை யெடுத்தனர். (௩௯௦)

வியனெடுந் தெருவினுடு மிக்கதொண்ட ரார்ப்பெழக்
கயனெடுங்கண் மாதருங் காதனீடு மாந்தரும்
புயல்பொழிந்த தாமெனப் பூவினோடு பொற்சுண
மியலுமாறு வாழ்த்தெடுத்த திருமருங்கும் வீசினார். (௩௯௧)

இன்னவண்ணம் யாவரு மின்பமெய்த வெய்துவார்
பின்னுவார் சடைமுடிப் பிரான்மகிழ்ந்த கோயில்கண்
முன்னுறப் பணிந்துபோய் மொய்வரைத் திருமகண்
மன்னுபூ சனைமகிழ்ந்த மன்னர்கோயின் முன்னினார்.

(௧௧௨)

கம்பவாணர் கோயில்வாயில் கண்டுகை குவித்தெடுத்
தும்பரோங்கு கோபுரத்தின் முன்னிறைஞ்சி யுள்ளனைத்
தம்பொன்மா ளிகைப்புறத்தி லண்பரோடு சூழவந்
திம்பர்ஞால முய்யலந்த பிள்ளையா ரிறைஞ்சுவார்.

(௧௧௩)

வேறு.

மெம்பொன்மலைக் கொடிதழுவக் குழைந்தருளுந் திருமேனிக்
கம்பரைவந் தெதிர்வணங்குந் கவுணியர்தங் காவலனார்
பம்புதுளிக் கண்ணருவி பாய்ந்துமயிர் புளகம்வரத்
தம்பெருகு மனக்காத நள்ளில மிசைத்தாழ்த்தார்.

(௧௧௪)

பலமுறையும் பணிந்தெழுந்து பங்கயச்செங் கைம்முகிழ்ப்ப
மலருமுக மளித்ததிரு மணிவாயான் மறையானென்
றுலகுய்ய வெடுத்தருளி யருகியவன் பென்புருக்க
ரிலவுபிசை முதற்றாள் நிரம்பியநீர் மையினிகழ.

(௧௧௫)

பாடினார் பணிவுற்றார் பரிவுறுமா னந்தக்கூடத்
தாடினா ரகக்குழைந்தா ரஞ்சலிதஞ் சென்னியின்மேற்
சூடினார் மெய்முகிழ்த்தார் சூகரமு மன்னமுமாய்த்
தேடினா ரிருவர்க்குந் தெரிவரியார் திருமகனார்.

(௧௧௬)

மருவியவே ழிசைபொழிய மனம்பொழியும் பேரன்பார்
பெருகியகண் மழைபொழியப் பெரும்புகலிப் பெருந்தகையா
ருருகியவன் புள்ளலைப்ப வுமைதழுவக் குழைந்தவரைப்
பருகியமெய் யுணர்வினொடும் பரவியே புறத்தணைந்தார்.

(௧௧௭)

புறத்தணைந்த தொண்டருடன் போந்தமைந்த திருமடத்திற்
பெற்றகரும்பே றுலகுய்யப் பெற்றருளும் பிள்ளையார்
மறப்பரிய காதலுடன் வந்தெய்தி மகிழ்ந்துறைவா
ரற்பெருஞ்செல் வக்காமக் கோட்டமனைத் திறைஞ்சினார்.

(௧௧௮)

திருவேகம் பத்தமர்ந்த செழுஞ்சுடரைச் சேவிடியி
லொருபோதுத் தப்பாதே யுள்ளருகிப் பணிகின்றார்
மருவிதிரு வியமகமும் வளரிருக்குக் குறண்மற்றும்
பெருகுயிசைத் திருப்பதிகத் தொடைபுனைந்தார் பிள்ளையார்.

(௧௧௯)

நீடுதிருப் பொலிகாஞ்சி நெறிக்காரைக் காடிறைஞ்சிச்
சூடுமதித் கண்ணியார் துணைமலர்ச்சே வடிபாடி
யாமெவ ரினிதரு மனைகதங்கா வதம்பரவி
மாடுதிருத் தானங்கள் பணிந்தேத்தி வைகுளாள்.

(௧௨௦)

எண்ணசையும் போற்றிசைக்குந் திருப்பதிமற் றதன்புறத்துத்
தொண்டருட ளினிதேகித் தொல்லலிட முண்டிருண்ட
கண்டர்மகிழ் மேற்றளியு முதலான கலத்தேத்தி
மண்டபெருங் காதலினால் வணங்கியின் டணைத்திருந்தார்.

(௧௨௧)

௩௭௨ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

அப்பதியில் விருப்பினெடு மங்கணரைப் பணிந்தமர்வார்
செப்பரிய புகழ்ப்பாலித் திருந்தியின் நென்கரைபோய்
மைப்பொலியுங் கண்டார்கு மாற்பேறு மகிழ்த்திறைஞ்சி
முப்புரஞ்செற் றவந்தம்மை மொழிமாலு சாத்தினர்.

(௧00௨)

திருமாற்பே றுடையவர்தந் திருவருள்பெற் றெழுந்தருளிக்
கருமாலுங் கருமாவாய்க் காண்பரிய கழறங்கி
மருவாற்றன் மழவிடையார் திருவல்லம் வணங்கித்தம்
பெருமாற்குத் திருப்பதிகப் பெரும்பிணைய லணிவித்தார்.

(௧00௩)

அங்குள்ள பிறபதியி லரிக்கரியார் கழல்வணங்கிப்
பொங்குபுனற் பாலியாற்றின் புடையில்வட பாலிறைவ
ரெங்குமுறை பதிபணிவா ரிலம்பயங்கோட் டீரிறைஞ்சிச்
செங்கண்விடை யுகைத்தவரைத் திருப்பதிகம் பாடினார்.

(௧00௪)

திருத்தொண்டர் பலர்குழத் திருவிற்கோ லமுப்பணிந்து
பொருட்பதிகத் தொடைமாலு புரமெரித்த படிபாடி
யருட்புகலி யாண்டகையார் தக்கோல மனைந்தருளி
விருப்பினெடுத் திருவூறன் மேவினார் தமைப்பணிந்தார்.

(௧00௫)

தொழுதுபல முறைபோற்றிச் சுரர்குருவுக் கிளையமுனி
வழுவிற்றவம் புரிந்தேத்த மன்னினார் தமைமலர்ந்த
பழுதில்செழுந் தமிழ்மாலுப் பதிகவிசை புனைந்தருளி
முழுதுமளித் தவருளாற் போந்தனர்முத் தமிழ்விரகர்.

(௧00௬)

குன்றநெடுஞ்சிலையாளர் குலவியபல் பதிபிறவு
கின்றவிருப் புடனிறைஞ்சி நீடுதிருத் தொண்டருடன்
பொன்றயங்கு மணிமாடப் பூந்தராய்ப் புரவலார்
சென்றனைந்தார் பழையனூர்த் திருவாலங் காட்டருகு.

(௧00௭)

வேறு.

இம்மையிலே புலியுள்ளோ ரியாருங்காண வேழலகும் போற்றிசைப்ப வெம்
மை யாளு, மம்மைதிருத் தலையாலே நடந்து போற்று மம்மையப்பர் திருவாலங்
காடா மென்று, தம்மையுடை யவர்பூதூர் மிதிக்க வஞ்சிச் சண்பைவருஞ் சிகாமணி
யார் சாரச் சென்றார், செம்மைநெறி வழுவாத பதியின் மாடோர் செழும்பதியி லன்
றிரவு பள்ளி சேர்த்தார்.

(௧00௮)

மாலையிடை யாமத்துப் பள்ளி கொள்ளு மறையவனார் தம்முன்பு கனவிலேவந்
தாலவனத் தமர்த்தருளு மப்பர் நம்மை யயர்த்தனையோ பாடுதற்கென் றருளிச் செய்ய
ஞாலநிற ணீங்கவரும் புகலி வேந்தர் நடுவிடையா மத்தினிடைத் தொழுது ணர்ந்து
வேலைவிட முண்டவர்தங் கருணை போற்றி மெய்யுருகித் திருப்பதிகம் விளம்பவற்றார்.

துஞ்சவரு வாரென்றே யெடுத்த வோசைச் சுருதிமுறை வழுவாமற் றெடுத்த
பாட, லெஞ்சலிலா வகைமுறையே பழைய னூரா ரியம்பு மொழி காத்தகதை சிறப்
பித் தேத்தி, யஞ்சனமா கரியுரித்தா ருளா மென்றே யறியும்வகை திருக்கடைக்காப்
பழையச் சாத்திப், பஞ்சராமம் பழையதிறங் கிழமைகொள்ளப் பாடினார் பாரெலா
முய்ய வந்தார்.

(௧009)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாபுராணம். ௩௭௩

நீடுமிசைத் திருப்பதிகம் பாடிப் போற்றி நெடுங்கங்கு லிருணீங்கி நிகழ்ந்த கால, மாடுதிருத் தொண்டர்குழா மணந்த போது மாலையினிற் றிருவால வனத்து மன்னி, யாமெவ ருள்செய்த படியை யெல்லா மருளிச்செய் தகமலரப் பாடியேத் திச், சேடர்பயி றிருப்பதியைத் தொழுது போந்து திருப்பாகு ரதன்மருங்கு செ ல்ல ஊற்றார். (௧௦௧௧)

திருப்பாகு ரணந்தருளி யங்கு மற்றச் செழும்பதியோ ரெதிர்கொள்ளச் சென்று புகுப், பொருப்பரையன் மடப்பாவை யிடப்பா கத்துப் புராதனரீவே யிடங்கொ ண்ட புனிதர் கோயில், விருப்பிலுடன் வலங்கொண்டு புகுத் தாழ்ந்து வீழ்தெழு ந்து மேனியெலா முகிழ்ப்ப நின்றே, யருட்கருணைத் திருவானளமுஞ் சிந்தை யிடை யாரென் றிசைப்பதிக மருளிச் செய்தார். (௧௦௧௨)

மன்னுதிருப் பதிகவிசை பாடிப் போற்றி வணங்கிப்போர் தப்பதியில் வைகி மாடு, பிஞ்ஞகர்தம் வெண்பாக்க முதலா யுள்ள பிறபதிகர் பணிந்தனைவார் பெருகு மன்பான், முன்னிறைந்த திருவாய்மஞ் சனநீ ராட்டு முதல்வேடர் கண்ணப்ப நாய னாரை, யுன்னியொளிர் காளத்தி மலைய ணங்க வழற்பெரு வேட்கையுட னுவந்து சென்றார். (௧௦௧௩)

மிக்கபெருங் காதலுடன் ரெண்டர் சூழ மென்புனனுட் டினையகன்று வெற்புங் காணுந், தொக்கபெரு வன்புலக்கா னடைந்து போகிச் சூலகபா லக்கரத்துச் சுடரு மேனி, முக்கண்முதற் றிலவனிட மாகி யுள்ள முகிசெருங்கு காரிகரை முன்னர்ச் சென்று, புக்கிறைஞ்சிப் போற்றிசைத்தப் பதியில் வைகிப் பூதியரோ டுடன் மகிழ்ந் தார் புகலி வேந்தர். (௧௦௧௪)

இறைவர்திருந் காரிகரை யிறைஞ்சி யப்பா லெண்ணில்பெரு வரைகளிரு மரு ங்கு மெங்கு, நிறையருவி நிரைபலவாய் மணியும் பொன்னும் நிறைதுவலை புடைசி தறி நிகழ்ப வாகி, யறைகழல்வா னவர்க்கிறைவன் குவிச வேற்றா லற்றசிறை பெற் றவன்மே லெழுவ தற்குச், சிறகடித்துப் பறக்கமுயன் றுயர்ந்த போலுஞ் சிலைநிலத்தி லெழுந்தருளிச் செல்லா நின்றார். (௧௦௧௫)

மாதவர்க் கெருங்கு குழாம் பரந்து செல்ல மணிமுத்தின் பரிச்சின்னம் வரம் பின் ருதப், பூதிநிறை கடலணைவ தென்னச் சண்பைப் புரவலனா ரெழுந்தருளும் பொழுது சின்னத், தீதிலொலி பலமுறையும் பொங்கி யெங்குந் திருஞான சம்பந் தன் வந்தா னென்னு, நாதநிறை செவியினவாய் மாக்க ளெல்லா நலமருவு நினை வொன்றாய் மருங்கு நண்ண. (௧௦௧௬)

கான்வர்தங் குலமுலகு போற்ற வந்த கண்ணப்பர் திருப்பாதச் செருப்புத் தோய, மானவரிச் சிலவேட்டை யாடுங் கானும் வானமறை நிலைபெரிய மாமூந் துறு, மேனையிமை யோர்தாமு யிறைஞ்சி யேத்தி யெய்தவரும் பெருமையவா மெண் ணிலாத, தானமுமற் றவைகடந்து திருக்கா ளத்தி சாரவெழுந் தருளிளார் சண்பை வேந்தர். (௧௦௧௭)

அம்பொன்மலைக் கொடிமுலைப்பால் குழைத்த ஞானத் தமுதுண்ட பிள்ளையா ரணந்தா ரென்று, செம்பொன்மலை வில்லியார் திருக்கா ளத்தி சேர்ந்ததிருத் தொண் டர் குழாமடைய வீண்டிப், பம்புசுடைத் திருமுனிவர் கபாலக் கையர் பலவேடச் சைவர்குல வேடர் மற்று, மும்பர்தவம் புரிவாரப் பதியி லுள்ளோ ருடன்விரும்பி யெதிர்கொள்ள வுழைச்சென் றுற்றார். (௧௦௧௮)

௩௭௪ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

திசையனைத்து நீற்றினொளி தழைப்ப மண்மேற் சிவலோக மனைத்தெனச் சென்றபோது, மிசைவினங்கு மணிமுத்தின் சிவிகை நின்றும் வேதபா ரகரிழிந்து வணங்கி மிக்க, வசைவில்பெருந் தொண்டர்குழார் தொழுது போற்றி யாவெனுமோ சையின்னட நிறைப்ப வன்பா, விசைவினங்குந் தமிழ்விசகர் திருக்கா ளத்தித் திரு மலையிம் மலையினியா தென்று கேட்டார். (௧௦௧௧)

வந்தனைந்த மாதவத்தோர் வணங்கித் தாழ்ந்து மறைவாழ்வே சைவசிகாமணி யே தோன்று, மிந்தமலை காளஞே டத்தி தம்மி லிகவிவழி பாடு செய விறைவர் மேய, மந்தமில்சேர்க் காளத்தி மலையா மென்ன வவனிமேற் பணித்தெழுந்தஞ் சலி மேற் கொண்டு, சிந்தைகளி மகிழ்ச்சிவரத் திருவி ராகம் வானவர்க் டானவரென் றெடுத்துச் செல்வார். (௧௦௨௦)

திருந்தியவின் னிசைவகுப்புத் திருக்கண் ணப்பர் திருத்தொண்டு சிறப்பித்துத் திகழ்ப் பாடிப், பொருந்துபெருந் தவர்கூட்டம் போற்ற வந்து பொன்முகவிக் கரை யனைந்து தொழுது போகி, யருந்தவர்க் கொம்மருங்கு மிடைந்து செல்ல வாளுடைய பிள்ளையா ரயன்மா நேடு, மருந்துவெளி யேயிருந்த திருக்கா ளத்தி மலையடிவா ரஞ் சார வந்து தாழ்ந்தார். (௧௦௨௧)

தாழ்த்தெழுந்து திருமலையைத் தொழுது கொண்டே தடஞ்சிலா தலசோபா னந்தா லேறி, வாழ்த்திமையோர் குழாநெருங்கு மணிகீள் வாயின் மருங்கிறைஞ்சி யுட்புகுந்து வளர்பொற் கோயில், சூழ்த்தவலங் கொண்டிறைவர் திருமுன் பெய்தித் தொழுதுதலை மேற்கொண்டு செங்கை போற்றி, வீழ்த்தெழுவார் கும்பிட்ட பயன் காண் பார்போன் மெய்வேடர் பெருமானைக் கண்டு வீழ்ந்தார். (௧௦௨௨)

உள்ளத்திற் றெளிகின்ற வன்பின் மெய்ம்மை யுருவினையு மவ்வன்பி னுள்ளே மன்னும், வெள்ளைச்செஞ்சடைக்கற்றை டெற்றிச் செங்கண் விமலரையு முடன் கண்ட வீருபபம் பொங்கிப், பன்னத்தி விழிபுனல்போற் பரந்து செல்லப் பைம்பொன்மலை வல்லிபரித் தளித்த செம்பொன், வள்ளத்தில் ஞானவா ரமுதமுண்டார் மகிழ்த்தெழு ந்து பலமுறையும் வணங்கு கின்றார். (௧௦௨௩)

பங்கயக்கண் ணருவிநீர் பாய நின்று பரவுமிசைத் திருப்பதிகம் பாடி யாடித், தங்குபெருங் களிகாத நகைந்து தட்பத் தம்பெருமான் கழல்போற்றுந் தன்மைநீட, வங்கரிதிற் புறம்போந்தங் கயன்மால் போற்ற வரியார்தந் திருமலைக்கீ ழுணைத்திறை ஞ்சிப், பொங்குதிருத் தொண்டர்மடங் காட்ட வங்குப் புக்கருளி யினிதமர்த்தார் புகலி வேந்தர். (௧௦௨௪)

யாவர்களு மறிவரிய விறைவன் றன்னை யேழுலகு முடையானை யெண்ணி லாத, தேவர்கடம் பெருமானைத் திருக்கா ளத்தி மலையின்பிசை வீற்றிருந்த செய்ய தேனைப், பூவலரும் பொழில்புடைகுழ் சண்பை யாளும் புரவலனார் காலங்க டோ றும் புகுபு, பாமலர்கொண் டடிபோற்றிப் பருகி யார்த்து பண்பினிய திருப்பதி யிற் பயிலு னாளில். (௧௦௨௫)

அங்கண்வட திசைமேலுங் குடக்கின்மேலு மருந்தமிழின் வழக்கங்கு நிகழாதா கத், திங்கன்புனை முடியார்தந் தானந் தோறுஞ் சென்றுதமிழிசைபாடுஞ் செய்கை போல, மங்கையுடன் வானவர்கள் போற்றி சைப்ப வீற்றிருந்தார் வடகயிலை வண க்கிப் பாடிச், செங்கமல மலர்வாவித் திருக்கே தாரந் தொழுதுதிருப் பதிகவிசை திருந்தப் பாடி. (௧௦௨௬)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம். ௩௭௫

கூற்றுதைத்தார் மகிழ்ந்தகோ கரணம் பாடிச் சுவைதிருப் பருப்பதத்தின் கொ
ள்கை பாடி, யேற்றினியிசை வருவாரிற் திரன்றனீல பருப்பதமும் பாடிமகிழ்ந் திறை
வர் தானம், போற்றியசொன் மலர்மலை பிறவும் பாடிப் புகலியர்தம் பெருந்தகையார்
புனித மாகு, நீற்றினணி கோலத்துத் தொண்டர் சூழ நெடிதுமகிழ்ந் தப்பதியி னிலவு
கின்றார். (௧0௨௭)

தென்றிசையிற் கயிலையெனுந் திருக்கா ளத்தி போற்றியினி தமர்கின்றார் திரை
சூழ் வேலை, யொன்றுதிரு வொற்றியூ ருறைவார் தம்மை யிறைஞ்சுவது திருவுள்ளத்
துன்னி யங்க, ணின்ற ரிழின் விரகரூன் பெற்று மீள்வா ரெந்தையா ரினையடியென்
மனத்த வென்று, பொன்றானங் கொழித்திழிபொன் முகலிகூடப் புனைந்ததிருப் பதிக
விசை போற்றிப் போந்தார். (௧0௨௮)

மன்னுபுகழ்த் திருத்தொண்டர் குழாத்தி னோடு மறைவாமு வந்தவர்தா மலையுங்
காணு, முன்னணைந்த பதிபிறவுங் கடந்து போந்து முதல்வனா ருறைபதிகள் பலவும்
போற்றிப், பன்மணிகள் பொன்வான்றி யகிலஞ் சூத்தும் பொருதலைக்கும் பாலிவட
கரையி னீடு, சென்னிமதி யணிவார்தந் திருவேற் காடு சென்றணைந்தார் திருஞான
முண்ட செல்வர். (௧0௨௯)

திருவேற்கா டமர்ந்தசெழுஞ் சுடர்பொற் கோயில் சென்றணைந்து பணிந்து திருப்
பதிகம் பாடி, வருவேற்று மனத்தவுணர் புரங்கன் செற்றார் வலிதாயம் வந்தெய்தி
வணங்கிப் போற்றி, யுருவேற்றா ரமர்ந்துறையு மோத வேலை யொற்றியூர் கைதொழச்
சென் றுற்ற போது, பெருவேட்கை தருவாழ்வு பெற்ற தொண்டர் பெரும்பதியோ
ரெதிர்கொள்ளப் பேணி வந்தார். (௧0௩0)

யிக்கதிருத் தொண்டர்தொழு தணையத் தாழுந் தொழுதிழிந்து விடையவனென்
றெடுத்துப் பாடி, மைக்குலவு கண்டத்தார் மகிழ்ந்த கோயின் மன்னுதிருக் கோபுர
த்து வந்து தாழ்ந்து, தக்கதிருக் கடைக்காப்புச் சாத்தித் தேவர் தம்பெருமான் திரு
வாயி லாடுசென்று, புக்கருளி வலங்கொண்டு புனிதர் முன்பு போற்றெடுத்துப் படி
யின்மேற் பொருந்த வீழ்ந்தார். (௧0௩௧)

பொற்றிரங்கள் போற்புரிந்த சடையார் தம்பாற் பொங்கியெழுங் காதன்பிகப்
பொழிந்து விம்மிப், பற்றியெழு மயிர்ப்புளக மெங்கு மாகிப் பரத்திழியுங் கண்ணுவி
பாய லின்று, சொற்றிகழுந் திருப்பதிகம் பாடியேத்தித் தொழுதுபுறத் தணைந்தருளித்
தொண்ட ரோடு, மொற்றிரகர் காதலித்தங் கிரிது றைத்தா ருலகுய்ய வுலவாத
ஞானம் பெற்றார். (௧0௩௨)

வேறு.

இன்ன தன்மையிற் பிள்ளையா ரிருந்தன ரிப்பாற்
பன்னு தொல்புகழ்த் திருமயி லாபுரிப் பதியின்
மன்னு சீர்ப்பெரு வணிகர்தந் தோன்றலார் திறத்து
முன்ன மெய்திய தொன்றினை நிகழ்த்தவா மொழிவாம். (௧0௩௩)

அருநி தித்திறம் பெருக்குதற் கருங்கலம் பலவும்
பொருக டற்செலப் போக்கியப் பொருட்குவை நிரம்ப
வரும் ரக்கல மனைப்படப் பணைக்கரை நிரைக்கு
யிருநி திப்பெருஞ் செல்வத்தி னெல்லையில் வளத்தார். (௧0௩௪)

தம்மை யுள்ளவா றறிந்தபின் சங்கரற் கடிமை
மெய்ம்மை யேசெயும் விருப்பினின் மிக்கதோ ரன்பாற்
பொய்ம்மை நீக்கிமெய்ப் பொருளினு வெணக்கொளு முள்ளச்
செம்மை யேபுரி மனத்தினுர் சிவநேச ரென்பார். (௧0௩௫)

௩௭௬ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

கற்றை வார்சடை முடியினு ரடியவர் கலப்பி
லுற்ற செய்கையி லொழிவின்றி யுருகிய மனமும்
பற்றி லாநெறிப் பரசம னங்களைப் பாற்றுஞ்
செற்ற மேவிய சீவமு முடையராய்த் திகழ்வார். (௧௦௩௬)

ஆன நான்செல வரும்மைக் கவுணியர் பெருமான்
ஞான போனக னுகர்ந்தது நானில முய்ய
வேனை வெஞ்சமண் சாக்கிய மிழித்தழித் ததுவு
முன மில்புக முடியர்பாற் கேட்டுவந் துளராய். (௧௦௩௭)

செல்வ மல்கிய கிரபுரச் சிறுவர்சே வடிக்கீ
மெல்லே யில்லதோர் காதலி னிடையறா வுணர்வா
ல்லலு நண்பக லும்புரிந் தவரருட் டிறமே
சொல்ல வுஞ்செயல் கேட்கவுந் தொழிலின ராணர். (௧௦௩௮)

நிகழு மாங்கவர் நிதிப்பெருங் கிழவனின் மேலாய்த்
திகழு நீடிய திருவினிற் சிறந்துள ராகிப்
புகழு மேன்மையி லுலகினிற் பொலிந்துளா ரெனினு
மகவி லாணையின் மகிழ்மனை வாழ்க்கையின் மருண்டு. (௧௦௩௯)

அரிய நீர்மையி லருந்தவம் புரிந்தா னடியார்க்
குரிய வர்ச்சனை யுலப்பில செய்தவந் நலத்தாற்
கரிய வாங்குமுன் மனைவியார் வயிறெனுங் கமலத்
துரிய பூமக ளெனவொரு பெண்கொடி யுதித்தாள். (௧௦௪௦)

நல்ல நாள்பெற வோரையி னலங்கி வுதிப்பப்
பல்பெ ருங்களை யுடன்பெரு வணிகர்பார் முழுது
மெல்லே யில்தன முகந்துகொண் டியாவரு முவப்ப
மல்ல லாவண மறுகிடைப் பொழிந்துள மகிழ்ந்தார். (௧௦௪௧)

ஆறு குடிய முடியினு ரடியவர்க் கன்பா
லீறி லாதபூ சனைகள்யா வையுமிகச் செய்து
மாறிலா மறை யவர்க்குவேண் டினவெலா மளித்துப்
பேறு மற்றிது வேயெனும் பெருங்களி சிறந்தார். (௧௦௪௨)

குத நல்வினை மங்கலத் தொழின்முறை தொடங்கி
வேத நீதியில் விதிபுளி வழா வகை விரித்த
சாத கத்தொழிற் சடங்குக டசதினஞ் செல்லக்
காதன் மேவிய சிறப்பினிற் கடிவிழா வயர்ந்தார். (௧௦௪௩)

யாவ ரும்பெரு மகிழ்ச்சியா லின்புறப் பயந்த
பாவை நல்லுறுப் பணிகிளர் பண்பெலா நோக்கிப்
பூவி னுனென வருதலிற் பூம்பாவை யென்றே
மேவு நாமமும் விளம்பினர் புலியின்மேல் விளங்க. (௧௦௪௪)

திங்க டோறுமுன் செய்யுமத் திருவளர் சிறப்பின்
மங்க லம்புரி நல்வினை மாட்சியிற் பெருக
வங்கண் மாநக ரமைத்திட வாண்டெதி ரணந்து
தங்கு பேரொளிச் சீறடி தளர்நடை பயில. (௧௦௪௫)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம். ௩௭௭

தளரு மின்னினங் குரமெனத் தபனியக் கொடியின்
வளரி எந்தளிர்க் கிளையென மணிகிள ரொளியி
னளவி லஞ்சுடர்க் கொழுந்தென வண்ணவுறும் பருவத்
திளவ னப்பிணை யினையவர்க் கேழியாண் டெய்த. (௧௦௪௬)

அழகின் முன்னிளம் பதமென வணிவிளக் கென்ன
விழவு கொண்டெழும் பேதைய ருடன்விளை யாட்டிற்
கழலொ டம்மனை கந்துக் கென்றுமற் றினைய
மழலை மென்கிளிக் குலமென மனையிடை யாடி. (௧௦௪௭)

பொற்றொ டிச்சிறு மகளிரா யத்தொடும் புணர்ந்து
சிறநின் முற்றடி பிழைத்துட னடுத்தொழிற் சிறுசோ
றுற்ற வுண்டுகள் பயின்றொளி மணியூச லாடி
மற்று மின்புறு வண்டலாட் டயர்வுடன் வளர. (௧௦௪௮)

தந்தை யாருமத் தளிரிளங் கொம்பொ டகைமை
யிர்த வையகத் தின்மையா லின்புறு களிப்பு
வந்த சிந்தையின் மகிழ்ந்துமற் றிவண்மணம் பெறுவா
னந்த பிலிலென தருகிதிக் குரியனென் றறைந்தார். (௧௦௪௯)

ஆய நாள்களி லமண்பயில் பாண்டிநா டதனைத்
ஆய ஞானமுண் டருளிய தோன்றலா ரணைந்து
மாய வல்லமண் கையரை வாதிவென் றதுவு
மேய வெப்பிடர் மீனவன் மேலொழித் ததுவும். (௧௦௫௦)

நெருப்பி லஞ்சினார் தங்களை நீரிலொட் டியபின்
மருப்பு நீள்கழுக் கோலின்மற் றவரையேற் றியதும்
விருப்பி னுற்றிரு கீறுமீ னவற்களித் தருளிப்
பொருப்பு வில்லியார் சாதனம் போற்றுவித் ததுவும். (௧௦௫௧)

இன்ன வாறெலா மறிந்துளா ரெய்தியங் கிசைப்பச்
சொன்ன வர்க்கெலா பிருகிதி னாகட னளித்து
மன்னு பூந்தராய் வள்ளலார் தமைத்திசை நோக்கிச்
சென்னி மேற்கரங் குவித்துவீழ்ந் தெழுந்துசெந் தின்று. (௧௦௫௨)

சுற்ற நீடிய கிளையெலாஞ் சூழ்ந்துடன் கேட்பக்
சுற்ற மாந்தர்வாழ் காழிநா டெடையவர்க் கடியேன்
பெற்றெ டுத்தபூம் பாவையும் பிறங்கிய கிதியு
முற்று மென்னையுக் கொடுத்தனன் யானென்று மொழிந்தார். (௧௦௫௩)

எல்லை யில்பெருங் களிப்பினு லிப்பரி சியம்பி
முல்லை வெண்ணகை முகிழ்முலை யாருடன் முடியா
மல்கு செல்வத்தின் வளமையு மறைவளர் புகலிச்
செல்வ ரேயுடை யாரெனுஞ் சிந்தையான் மகிழ்ந்தார். (௧௦௫௪)

ஆற்று நாள்களி லணங்களுர் கன்னிமா டத்தின்
பாற்ற டம்பொழின் மருங்கினிற் பணிமலர் கொய்வான்
போற்று வார்குழற் சேடிய ருடன்புறம் போந்து
கோற்றொடித் தளிர்க் கையினுன் முகைமலர் கொய்ய. (௧௦௫௫)

௩௭௮ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

அன்ப ரன்புறு மார்வத்தி னளித்தபாங் கல்லாற்
பொன்பி றங்குநீர்ப் புலிகா வலர்க்கிது புணரா
தென்ப துட்கொண்ட பான்மையோ ரெயிற்றிளம் பணியாய்
முன்ப ணைந்தது போலவோர் முள்ளெயிற் றரவு. (௧0௫௬)

மௌவன் மாதவிப் பந்தரின் மறைந்துவந் தெய்திச்
செவ்வி நாண்முகை கவர்பொழு தினின்மலர்ச் செங்கை
நவ்வி வாள்விழி நறுநுதற் செறிநெறி கூந்தற்
கொவ்வை வாயவன் முகிழ்விரல் கவர்ந்தது குறித்து. (௧0௫௭)

நாலு தந்தமு மென்புறக் கவர்ந்துநஞ் சுகுத்து
மேலெ ழும்பணம் விரித்துநின் ருடிவே றடங்க
நீல வவ்விடந் தொடர்ந்தெழு நேரிழை மென்பு
மாலே தீயிடைப் பட்டது போன்றுள மயங்கி. (௧0௫௮)

தரையில் வீழ்தரச் சேடியர் வெருக்கொண்டு தாங்கி
வரைசெய் மாடத்தி னுட்கொடு புருந்திட வணிக
ருரையு முள்ளுந் திலையழிந் துறுதுயர் பெருகக்
கரையில் சுற்றமுந் தாமுமுன் கலங்கினுர் கலுழ்ந்தார். (௧0௫௯)

விடந்தொ லைத்திடும் விஞ்சையிற் பெரியரா மேலோ
ரடர்ந்த தீவிட மகற்றுதற் கணைந்துளா ரனேகர்
திடங்கொண் மந்திரர் தியானபா வகநிலை முட்டி
தொடர்ந்த செய்வினைத் தொழிலராய்த் தனித்தனிச் சூழ்வார். (௧0௬0)

மருந்து மெண்ணில மாறில செய்யவும் வலிந்து
பொருந்து வவ்விட மேழுலே கழுமுறை பொங்கிப்
பெருந்த டங்கண்மென் கொடியுற டலைபிசைப் பிறங்கித்
திருந்து செய்வினை யாவையுங் கடந்துதீந் திலதால். (௧0௬௧)

ஆவி தங்குபல் குறிகளு மடைவில வாச
மேவு காருட விஞ்சைவித் தகரிது விதியென்
ரோவும் வேலைய லுறுபெருஞ் சுற்றமு மலறிப்
பாவை மேல்விழுந் தழுதது படரொலிக் கடல்போல். (௧0௬௨)

சிந்தை வெந்துய ருறுசிவ நேசருந் தெளிந்து
வந்த செய்வினை யின்மையில் வையகத் துள்ளோ
ரிந்த வெவ்விட மொழிப்பவர்க் கீவனென் னுடைய
வந்த மின்னிதிக் குவையெனப் பறையறை வித்தார். (௧0௬௩)

முரசி யம்பலு மூன்றுநா ளகவயின் முற்ற
வரசர் பாக்ருளோ ருட்பட வவனிமே லுள்ள
கரையில் கல்வியோர் யாவரு மணைந்துதங் காட்சிப்
புரையில் செய்கையிற் றீர்த்திடா தொழிந்திடப் போனார். (௧0௬௪)

சீரின் மன்னிய சிவநேசர் கண்டெ மயங்கிக்
காரின் மல்கிய சோலைசூழ் கழுமலத் தலைவர்
சாரு மவ்வள வும்முட றழ்விடை யடக்கிச்
சேர வென்பொடு சாம்பல்சே மிப்பது தெளிவார். (௧0௬௫)

உடைய பிள்ளையார்க் கெனவிவ டனையுரைத் ததன
லடைவு துன்புறு வதற்கிலை யாநமக் கென்றே
யிடரொழிந்தபின் னடக்கிய வென்பொடு சாம்பல்
புடைபெருத்தரும் பத்தினிற் புகப்பெய்து வைப்பார்.

(௧௦௯௧)

கன்னி மாடத்தின் முன்பு போற் காப்புற வமைத்துப்
பொன்னு முத்துமே லணிகலன் பூந்துகில் சூழ்ந்து
பன்னு தூவியின் பஞ்சணை விரைப்பள்ளி யதன்மேன்
மன்னு பொன்னரி மாலைக ளணிந்துவைத் தனரால்.

(௧௦௯௨)

மாலை சாந்தொடு மஞ்சன நாடொறும் வழாமைப்
பாலி நேர்தரும் போனகம் பலவிளக் கினைய
சாலு நன்மையிற் றருவன நாடொறுஞ் சமைத்தே
யேலு மாசெய யாவரும் வியப்பெய்து நாளில்.

(௧௦௯௩)

சண்பை மன்னவர் திருவொற்றி பூர்நகர் சார்ந்து
பண்பு பெற்றநற் றெண்டர்க ளுடன்பணிந் திருந்த
நண்பு மிக்கநல் வார்த்தையந் நற்பதி யுள்ளோர்
வண்பு கழிப்பெரு வணிகர்க்கு வந்துரை செய்தார்.

(௧௦௯௪)

சொன்ன வர்க்கெலாந் தாசொடு காசுபொன் னளித்தே
யின்ன தன்மைய ரெனவொணு மகிழ்சிறந் தெய்தச்
சென்னி வாழ்மதி யார்திரு வொற்றியூர ளவுந்
துன்னு நீண்டைக் காவனந் துகில்விதா னித்து.

(௧௦௯௦)

மகர தோரணம் வண்குலக் கழுகொடு கதலி
நிகரில் பல்கொடித் தாமங்க ளணிபெற நிரைத்து
நகர நீண்மறு கியாவையு நலம்புனை யணியாந்
புகரில் பொன்னுல கிழிந்ததா மெனப்பொலி வித்தார்.

(௧௦௯௧)

இன்ன வாறணி செய்துபல் குறைவறுப் பேவி
முன்ன மொற்றியூர் நகரிடை முத்தமிழ் விரகர்
பொன்ன டித்தலந் தலைபிசைப் புனைவெனன் றெழுவா
ரந் கர்ப்பெருந் தொண்டரு முடன்செல வணைந்தார்.

(௧௦௯௨)

ஆய வேலையி லருமறைப் புகலியர் பிரானு
மேய வொற்றியூர் பணிபவர் வியனக ரகன்று
காயல் சூழ்கரைக் கடன்மயி லாபுரி நோக்கித்
தூய தொண்டர்தல் குழாத்தொடு மெதிர்வந்து தோன்ற.

(௧௦௯௩)

மாறில் வண்பெரு வணிகருந் தொண்டரு மலர்ந்த
நீறு சேர்தவக் குழாத்தினை நீளிடைக் கண்டே
யாறு சூடினார் திருமக னொணைந் தாரென்
நீறி லாததோர் மகிழ்ச்சியி னால்விழுந் திறைஞ்சு.

(௧௦௯௪)

காழி நாடருங் கதிர்மணிச் சிலிகைநின் நிழிந்து
சூழி ரும்பெருந் தொண்டர்முன் றெழுதெழுந் தருளி
வாழி மாதவர் வணிகர்செய் திறஞ்சொலக் கேட்டே
யாழி சூழ்மயி லாபுரித் திருநக ரணைந்தார்.

(௧௦௯௫)

ங் ௮௦ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

அத்தி நத்துமுன் னிகழ்ந்தது திருவுள்ளத் தடைத்துச்
சித்த மின்புறு சிவநேசர் தஞ்செயல் வாய்ப்பப்
பொய்த்த வச்சமண் சாக்கியர் புறத்துறை யழிய
வைத்த வப்பெருங் கருணைநோக் கான்மகிழ்ந் தருளி.

(௧௦௭௬)

கங்கை வார்சடை யார்கபா லீச்சரத் தணைந்து
துங்க நீன்சுடர்க் கோபுரத் தொழுதுபுக் கருளி
மங்கை பாகர்தங் கோயிலை வலங்கொண்டு வணங்கிச்
செங்கை சென்னிமேற் குவிந்திடத் திருமுன்பு சேர்ந்தார்.

(௧௦௭௭)

தேவர் தேவனைத் திருக்கபா லீச்சரத் தமுதைப்
பாவை பாகனைப் பரிவுறு பண்பினுற் பரவி
மேவு காதலின் விரும்பிய விரைவினால் விழுந்து
நாவின் வாய்மையிற் போற்றினார் ஞானசம் பந்தர்.

(௧௦௭௮)

போற்றி மெய்யருட் டிறம்பெறு பரிவுடன் வணங்கி
நீற்றின் மேனியி னிறைமயிர்ப் புனகங்க னெருங்கக்
கூற்ற டர்த்தவர் கோயிலின் புறம்புபோந் தருளி
யாற்று மின்னொன் னணிகர்மேற் செலவொன் செய்வார்.

(௧௦௭௯)

ஒருமை புய்த்தநல் லுணர்வினீ ருலகவ ரறிய
வருமை யாற்பெறு மகனென்பு நிறைத்தவக் குடத்தைப்
பெரும யானத்து நடம்புரி வார்பெருங் கோயிற்
றிரும திற்புற வாய்தலிற் கொணர்கென்று செப்ப.

(௧௦௮௦)

அந்த மில்பெரு மகிழ்ச்சியா லவனினேற் பணிந்து
வந்து தந்திரு மனையினின் மேவியம் மருங்கு
கந்த வார்பொழிற் கன்னிமா டத்தினிற் புக்கு
வெந்த சாம்பலோ டென்புசேர் குடத்தைவே றெடுத்து.

(௧௦௮௧)

மூடு பன்மணிச் சிவிகைபுட் பெய்துமுன் போத
மாடு சேடிய ரினம்புடை சூழ்ந்துவந் தணைய
வாடன் மேவினார் திருக்கபா லீச்சர மணைந்து
நீடு கோபுரத் தெதிர்மணிச் சிவிகையை நீக்கி.

(௧௦௮௨)

அங்க ணுளர்த மபிமுகத் தினிலடி யுறைப்பான்
மங்கை யென்புசேர் குடத்தினை வைத்துமுன் வணங்கப்
பொங்கு நீன்புனற் புகலிகா வலர்புவு னத்துத்
தங்கி வாழ்பவர்க் குறுதியா நிலைமைசா திப்பார்.

(௧௦௮௩)

மாட மோங்கிய மயிலைமா நகருளார் மற்று
நாடு வாழ்பவர் நன்றியில் சமயத்தி ணுன்னோர்
மாடு சூழ்ந்துகாண் பதற்குவந் தெய்தியே மலிய
நீடு தேவர்க ளேனையோர் விசும்பிடை நெருங்க.

(௧௦௮௪)

தொண்டர் தம்பெருங் குழாம்புடை சூழ்தரத் தொல்லை
யண்டர் நாயகர் கோபுர வாயினே ரணைந்து
வண்டு வார்குழ லாளென்பு நிறைந்தமட் குடத்தைக்
கண்டு தம்பிரான் கருணையின் பெருமையே கருதி.

(௧௦௮௫)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாப்புராணம். ௩௮௧

இந்த மானிலத் திறந்துனோ ரென்பினைப் பின்னு
நந்து நன்னெறிப் படுத்திட நன்மையார் தன்மை
யந்த வென்பொடு தொடர்ச்சியா மெனவரு ணைக்காற்
சிந்து மங்கமங் குடையபூம் பாவைபேர் செப்பி. (௧0௮௬)

மண்ணி னிற்பிறந் தார்பெறும் பயன்மதி ருடு
மண்ண லாரடி யார்தமை யழுதுசெய் வித்தல்
கண்ணி னுலவர் நல்விழாப் பொலிவுகண் டார்த
லுண்மை யாமெனி னுலகர்முன் வருகென வுரைப்பார். (௧0௮௭)

மன்னு வார்சடை யாரைமுன் ரெழுதுமட் டிட்ட
வென்னு நற்பதி கத்தினிற் போதியோ வென்னு
மன்ன மெய்த்திரு வாக்கெனு மமுதமங் வங்கந்
துன்ன வந்துவர் துருவமாய்த் தொக்கதக் குடத்துள். (௧0௮௮)

ஆன தன்மையி னத்திருப் பாட்டினி னடைவே
போன வாயுவும் வடிவமும் பொலிவொடு நிரம்பி
யேனை யக்குடத் தடங்கிமுன் னிருந்தெழு வதன்முன்
ஞான போனகர் பின்சமண பாட்டினை நவில்வார். (௧0௮௯)

தேற்ற மில்சமண சாக்கியத் திண்ணரிச் செய்கை
யேற்ற தன்றென வெடுத்துரைப் பர்களுன்ற போது
கோற்றொ டிச்செங்கை தோற்றிடக் குடமுடைந் தெழுவான்
போற்று தாமரைப் போதவிழ்ந் தெழுந்தன்ன் போன்றான். (௧0௯0)

எடுத்த பாட்டினில் வடிவுபெற் றிருநான்கு திருப்பாட்
டடுத்த வம்முறைப் பன்னிரண் டாண்டா வணைந்து
தொடுத்த வெஞ்சமண பாட்டினிற் றேன்றிடக் கண்டு
விடுத்த வேட்கையர் திருக்கடைக் காப்புமெல் விதித்தார். (௧0௯௧)

வேறு.

ஆங்கன மெழுந்து நின்ற வணங்கினை நோக்கு வர்க
ளங்கிது காணீ ரென்னு வற்புத மெய்தும் வேலைப்
பாங்குக்குழ் தொண்ட ரானோ ரரகர வென்னப் பார்மே
லோங்கிய வோசை யும்பர் நாட்டினை யுற்ற தன்றே. (௧0௯௨)

தேவரு முனிவர் தாமுந் திருவருட் சிறப்பு நோக்கிப்
பூவரு விரைகொண் மாரி பொழிந்தன ரொழிந்த மண்ணோர்
யாவரு மிருந்த வண்ண மெம்பிரான் கருணை யென்றே
மேவிய கைக ளுச்சி மேற்குவித் திறைஞ்சி வீழ்ந்தார். (௧0௯௩)

அங்கவ ன்ருவங் காண்பா ரதிகய மிகவு மெய்திப்
பங்கமுற் றுரே போன்றார் பரசம யத்தி னுள்ளோ
ரெங்குள செய்கை தான்மற் றென்செய்த வாறி தென்று
சங்கையா முணர்வு கொள்ளுஞ் சமணர்தன் னாடி வீழ்ந்தார். (௧0௯௪)

கன்னிதன் வனப்புத் தன்னைக் கண்களான் முடியக் காணார்
முன்னுறக் கண்டார்ச் செல்லா மொய்கருங் குழலின் பார
மன்னிய வதன செந்தா மரையின்மேற் கரிய வண்டு
துன்னிய வொழுங்கு துற்ற சூழல்போ லிருண்டு தோன்ற. (௧0௯௫)

௩௮௨ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

பாங்கீணி சுரும்பு மொய்த்த பனிமல ரளகப் பந்தி
தேங்கம ழாரஞ் சேருந் திருநுதல் விளக்க நோக்கிற்
பூங்கொடிக்கழகின் மாரி பொழிந்திடப் புயற்கீழிட்ட
வாங்கிய வான வில்லின் வளரொளி வனப்பு வாய்ப்ப.

(௧0௯௪)

புருவமென் கொடிகள் பண்டு புரமெரித் தவர்த நெற்றி
யொருவிழி யெரியி னீரூ யருள்பெற வுள்ளங் காமன்
செருவெழுந் தனுங் தொன்றுஞ் சேமலில் லொன்று மாக
விற்பெருஞ் சிலைகண் முன்கொண் டெழுந்தன போல வேற்ப.

(௧0௯௭)

மண்ணிய மணியின் செய்ய வளரொளி மேனி யாடண்
வனப்புக் காணிற் காமரு வதனத் திங்கட்
டண்ணளி விரிந்த சோதி வெள்ளத்திற் றகைவி னீள
வொண்ணிறக் கரிய செய்ய கயலிரண் டொத்து லாவ.

(௧0௯௮)

பணிவள ரல்குற் பாவை ஈரசியும் பவள வாயு
நணியபே ரொளியிற் றேன்று நலத்தினை நாடு வாரக்கு
மணிநிறக் கோபங் கண்டு மற்றது வவ்வத் தாழு
மணிநிறக் காமரூபி யினையதா மழகு காட்ட.

(௧0௯௯)

இளமயி லினைய சாய லெந்திழை குழைகொள் காது
வளமிகு வனப்பி னாலும் வடிந்ததா ளுடைமை யாலும்
கிளரொளி மகர வேறு கெழுமிய தன்மை யாலு
மளவில்சீ ரனங்கன் வென்றிக் கொடியிரண் டினைய வாக.

(௧௧00)

விற்பொலி தரளக் கோவை விளங்கிய கழுத்து மீது
பொற்பமை வதன மாகும் பதுமநன் னிதியம் பூத்த
நற்பெரும் பணில மென்னு நன்னிதி போன்று தோன்றி
யற்பொலி கண்டர் தந்த வருட்கடை யாளங் காட்ட.

(௧௧0௧)

எரியவிழ் காந்தண் மென்பூத் தலைதொடுத் திசைய வைத்துத்
திரள்பெறச் சுருக்குஞ் செச்சை மாலையோ தெரியின் வேறு
கருநெடுங் கயற்கண் மங்கை கைகளாய்க் காந்தி வெள்ள
மருகிழிந் தனவோ வென்னு மதிசயம் வடிவிற் றேன்ற.

(௧௧0௨)

ஏர்கெழு மார்பிற் பொங்கு மேந்திளங் கொங்கை நாகக்
கார்கெழு விடத்தை நீக்குங் கவுணியர் தலைவர் நோக்கா
லார்திரு வருளிற் பூரித் தடங்கிய வருத கும்பச்
சீர்கெழு முகிழைக் காட்டுஞ் செவ்வியிற் நிகழ்ந்து தோன்ற.

(௧௧0௩)

காமவே ளென்னும் வேட னுந்தியிற் கரந்து கொங்கை
நேமியம் புட்க டம்மை யகப்பட நேரி தாய
தாமநீன் கண்ணி சேர்த்த சலாகைநக் கியதே போலும்
வாமமே லைசூழ் வல்லி மருங்கின்மே லுரோம வல்லி.

(௧௧0௪)

பிணியவிழ் மலர்மென் கூடந்த் பெண்ணமு தனையாள் செம்பொ
னணிவள ரல்கு நங்க ளரவுசெய் பிழையா லஞ்சி
மணிகிளர் காஞ்சி சூழ்ந்து வனப்புடை யல்கு லாகிப்
பணியுல காஞ்சு சேடன் பணம்விரித் தடைதல் காட்ட.

(௧௧0௫)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம். ௩௮௩

வரிமயி லணைய சாயன் மங்கைபொற் குறங்கின் மாமை
கரியினம் பிடிக்கை வென்று கதலிமென் றண்டு காட்டத்
தெரிவுறு மவர்க்கு மென்மைச் செழுமுழுந் தாளின் செவ்வி
புரிவுறு பொற்பந் தென்னப் பொலிந்தொளி விளங்கிப் பொங்க. (௧௧௦௬)

பூவலர் நறுமென் கூந்தற் பொற்கொடி கணைக்கால் காம
னாவநாழிகையே போலு மழகினின் மேன்மை யெய்த
மேவிய செம்பொற் றட்டின் வனப்பினை மீதிட் டென்று
மோவியர்க் கெழுத வொண்ணாப் பரட்டொளி யொளிர்வுற் றோங்க. (௧௧௦௭)

கற்பக மீன்ற செவ்விச் காமரு பவளச் சோதிப்
பொற்றிரள் வயிரப் பத்திப் பூந்துணர் மலர்ந்த போலு
நற்பதம் பொலிவு காட்ட ஞாலமும் விசம்பு மெல்லா
மற்புத மெய்தத் தோன்றி யழகினுக் கணியாய் நின்றான். (௧௧௦௮)

எண்ணிலாண் டெய்தும் வேதாப் படைத்தவ ளெழிலின் வெள்ள
நண்ணுநான் முகத்தாற் கண்டா னவளினு நல்லா டன்பாற்
புண்ணியப் பதினா ருண்டு பேர்பெறும் புகலி வேந்தர்
கண்ணுதல் கருணை வெள்ள மாயிர முகத்தாற் கண்டார். (௧௧௦௯)

வேறு.

இன்னணம் விளங்கிய வேர்கொள் சாயலா
டன்னேமுன் கண்ணுறக் கண்ட தாதையார்
பொன்னணி மாளிகைப் புகலி வேந்தர்தாள்
சென்னியிற் பொருந்தமுன் சென்று வீழ்ந்தனர். (௧௧௧௦)

அணங்கினு மேம்படு மன்ன மன்னவன்
பணம்புரி யரவரைப் பரமர் முன்பணிந்
திணங்கிய முகின்மதிற் சண்பை யேந்தலை
வணங்கியே நின்றனண் மண்ணு ளோர்தொழ. (௧௧௧௧)

சீர்கெழு சிவநேசர் தம்மை முன்னமே
கார்கெழு சோலைகுழ் காழி மன்னவ
ரோர்கெழு சிறப்பினும் மகளைக் கொண்டினிப்
பார்கெழு மனையினிற் படர்யி னென்றலும். (௧௧௧௨)

பெருகிய வருள்பெறும் வணிகர் பிள்ளையார்
மருவுதா மரையடி வணங்கிப் போற்றிரின்
றருமையா லடியனேன் பெற்ற பாவையைத்
திருமணம் புணர்த்தருள் செய்யு மென்றலும். (௧௧௧௩)

மற்றவர் தமக்குவண் புகலி வாணாரீர்
பெற்றபெண் விடத்தினுல் வீந்த பிண்ணையான்
கற்றைவார் சடையவர் கருணை காண்வா
வுற்பலிப் பித்தலா லுரைத காடுதன. (௧௧௧௪)

வணிகருஞ் சுற்றமு மயங்கிப் பிள்ளையா
ரணிகல ரடியில்வீழ்ந் தாற்ற வாங்கவர்
தணிவினீள் பெருந்துயர் தணிய வேதாற்
றுணிவினை யருள்செய்தார் தாய வாய்மையார். (௧௧௧௫)

௩௮௪ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

தெள்ளநீ தியின்முறை கேட்ட சேர்கிளை
வெள்ளமும் வணிகரும் வேட்கை நீத்திடப்
பள்ளநீர்ச் செலவெனப் பரமர் கோயிலி
னுள்ளெழுந் தருளிளு ருடைய பிள்ளையார். (ககக௬)

பான்மையால் வணிகரும் பாவை தன்மண
மேனையோர்ச் கிசைகிலே நென்று கொண்டு போய்
வானுயர் கன்னிமா டத்து வைத்தனர்
தேனமர் கோதைபுஞ் சிவத்தை மேவினாள். (ககக௭)

வேறு.

தேவர்பிரா னமர்ந்தருளுந் திருக்கபா லீச்சரத்து
மேவியனா னத்தலைவர் விரிஞ்சன்முத லெவ்வுயிர்க்குங்
காவலனாற் பெருங்கருணை கைதந்த படிபோற்றிப்
பாவலர்செந் தமிழ்பாடிப் பன்முறையும் பணிந்தெழுவார். (ககக௮)

தொழுதுபுறம் போர்தருளித் தொண்டர்குழாம் புடைகுழம்
பழுதில் புகழ்த் திருமயிலைப் பதியிலமர்ந் தருநநாண்
முழுதுலகுந் தருமிறைவர் முதற்றானம் பலவிறைஞ்ச
வழுதுலகை வாழ்வித்தா ரப்பதியின் மருங்ககல்வார். (ககக௯)

திருத்தொண்ட ரங்குள்ளார் விடைகொள்ளச் சிவநேசர்
வருத்தமகன் றிடமதுர மொழியருளி விடைகொடுத்து
நீருத்தருறை பிறபதிகள் வணங்கிப்போய் நிறைகாத
லருத்தியொடுந் திருவான்மி யூர்பணிய வணைவுற்றார். (கக௨௦)

திருவான்மி யூர்மன்னுந் திருத்தொண்டர் சிறப்பெதிர
வருவார்மங் கலவணிகண் மறுகுசிறைத் தெதிர்கொள்ள
வருகாக விழிந்தருளி யவர்வணங்கத் தொழுதன்பு
தருவார்தங் கோயின்மணித் தடநெடுங்கோ புரஞ்சார்த்தார். (கக௨௧)

மிக்குயர்ந்த கோபுரத்தை வணங்கிவியன் நிருமுன்றிற்
புக்கருளித் கோயிலினைப் புடைவலங்கொண் டின்னணைந்து
கொக்கிறகு மதின்கொழுந்துங் குளிர்புனலு மொளிர்கின்ற
செக்கர்நிகர் சடைமுடியார் சேவடியின் கீழ்த்தாழ்த்தார். (கக௨௨)

தாழ்ந்துபல முறைபணிந்து தம்பிரான் முன்னின்ற
வாழ்ந்துகளி வரப்பிறவி மருந்தான பெருந்தகையைச்
சூழ்த்தவிசைத் திருப்பதிகச் சொன்மால விலாவுரையால்
விழ்த்தபெருங் காதலுடன் சாத்தியிக வின்புற்றார். (கக௨௩)

பரவிவரு மானந்த நிறைந்ததுளி கண்பணிப்ப
விரவுமயிர்ப் புளகங்கண் மிசைவிளங்கப் புறத்தணைவுற்
றாவநெடுந் திரைவேலை யணிவான்மி யூரதனுட்
சிரபுரத்துப் புரவலனாற் சிலநாளங் கிளிதமர்த்தார். (கக௨௪)

அங்கணமர் வாருலகா னுடையாரை யருந்தமிழின்
பொங்குமிசைப் பதிகங்கள் பலபோற்றிப் போர்தருளித்
கங்கையணி மணிமுடியார் பதிபலவுங் கலந்திறைஞ்சிச்
செங்கண்விடைக் கொடியார்தம் மிடைச்சரத்தைச் சேர்வுற்றார். (கக௨௫)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம். ௩௮௮

* சென்னியிள் மதியணிந்தார் மருவுதிருவி டைச்சுரத்து
மன்னுதிருத் தொண்டர்குழா மெதிர்கொள்ள வந்தருளி
நன்னெடுங்கோ புரமிறைஞ்சி யுட்புகுந்து நற்கோயி
றன்னைவலங் கொண்டணைந்தார் தம்பிரான் திருமுன்பு. (௧௧௨௬)

கண்டபொழு தேகலந்த காதலாற் கைதலைமேற்
கொண்டதல முறவிழுந்து குலவுபெரு மகிழ்ச்சியுடன்
மண்டியபே ரன்புகி மயிர்முகிழ்ப்ப வணங்கியெழுந்
தண்டர்பிரான் திருமேனி வண்ணங்கண் டதெயிப்பார். (௧௧௨௭)

இருந்தவிடைச் சுரமேவு மிவர்வண்ண மென்னெயென்
றருந்தமிழின் திருப்பதிகத் தலர்மாலே கொடுபரவித்
திருந்துமனங் கரைந்துருகத் திருக்கடைக்காப் புச்சாத்திப்
பெருந்தனியாழ் வினைப்பெற்றார் பேருலகின் பேரூரார். (௧௧௨௮)

நிறைந்தாரா வேட்கையினு னின்றிறைஞ்சிப் புறம்போந்தங்
குறைந்தருளிப் பணிகின்ற ருமைபாக ருள்பெற்றுச்
சிறந்ததிருத் தொண்டருட னெழுந்தருளிச் செந்துருதி
யறைந்தளிக் கப் பில்சாரத் திழுக்கழுக்குன் நினையணைந்தார். (௧௧௨௯)

சென்றணையும் பொழுதின் கட் டிருத்தொண்ட ரெதிர்கொள்ளப்
பொன்றிகழு மணிச்சிவிகை யிழிந்தருளி யுடன்போந்து
மன்றல்விரி நறுஞ்சோலைத் திருமலையை வலங்கொண்டு
மின்றயங்குஞ் சடையாரை விருப்பினுடன் பணிகின்றார். (௧௧௩௦)

திருக்கழுக்குன் றத்தமர்ந்த செங்கனகத் தனிக்குன்றைப்
பெருக்கவளர் காதலினுற் பணிந்தெழுந்து பேராத
கருத்தினுடன் காதல்செயுங் கோயில்கழுக் குன்றென்று
திருப்பதிகம் புனைந்தருளிச் சிந்தைநிறை மகிழ்வுற்றார். (௧௧௩௧)

இன்புற்றங் கமர்ந்தருளி யீறில்பெருந் தொண்டருடன்
யின்பெற்ற வேணியினு ருள்பெற்றுப் போந்தருளி
யென்புற்ற மணிமார்ப ரெல்லையிலா வாட்சிபுரிந்
தன்புற்று மகிழ்ந்ததிரு வச்சியுபாக் கத்தணைந்தார். (௧௧௩௨)

ஆதிமுதல் வரைவணங்கி யாட்கொண்டா ரெனமொழியுங்
கோதிருந் பதிகவிசை குலாவியபா டலின்போற்றி
மாதவத்து முனிவருடன் வணங்கிமகிழ்ந் தின்புற்றுத்
தீதகற்றுஞ் செய்கையினுர் சின்னாங் கமர்ந்தருளி. (௧௧௩௩)

ஏறணிந்த வெல்கொடியா ரினிதமர்ந்த பதிபிறவு
நீறணிந்த தொண்டருட னெதிர்கொள்ள நேர்ந்திறைஞ்சி
வேறுபல நதிகானங் கடந்தருளி விரிசடையி
லாறணிந்தார் மகிழ்ந்ததிரு வரசிலியை வந்தடைந்தார். (௧௧௩௪)

அரசிலியை யமர்ந்தருளு மங்கணா சைப்பணிந்து
பரசியெழு திருப்புறவார் பனங்காட்டே முதலாய
விரைசெய்மலர் கொன்றையினுர் மேவுபதி பலவணங்கித்
திரைசெய்நெடுங் கடலுத்த திருத்திலலை நகரணைந்தார். (௧௧௩௫)

௩௮௬ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

எல்லையின்றா னத்தலைவ ரெழுந்தருள வெதிர்கொள்வார்
தில்லையில்வா முத்தணர்மெய்த் திருத்தொண்டர் சிறப்பினொடு
மல்கியெதிர் பணிந்திறைஞ்ச மணிமுத்தின் சிலிகையிழிர்
தல்குபெருங் காதலுட னஞ்சலிகொண் டணைகின்றார். (௧௧௩௬)

திருவெல்லை யிற்பணிந்து சென்றணைவார் சேண்விசம்பை
மருவிலிளங் கொளிதழைக்கும் வடதிசைவா யிலைவணங்கு
புருகுபெருங் காதலுட னுட்புகுந்து மறையினொலி
பெருகிவளர் மணிமாடப் பெருந்திருவீ தியையணைந்தார். (௧௧௩௭)

நலமலியுந் திருவீதி பணிந்தெழுந்து நற்றவர்தங்
குலநிறைந்த திருவாயில் குவித்தமலர்ச் செங்கையொடு
தலமுறமுன் ருழந்தெய்தித் தபனியமா ளிகைமருங்கு
வலமுறவந் தோங்கியபே ரம்பலத்தை வணங்கினார். (௧௧௩௮)

வணங்கியிக மனமகிழ்ந்து மாலயனுந் தொழும்பூத
கணங்கண்மிடை திருவாயில் பணிந்தெழுந்து கண்களிப்ப
வணங்குதனி கண்டருள வம்பலத்தே யாடுகின்ற
குணங்கடந்த தனிக்கூத்தர் பெருங்கூத்துக் கும்பிடுவார். (௧௧௩௯)

தொண்டர்மனம் பிரியாத திருப்படியைத் தொழுதிறைஞ்சி
மண்டிபெருங் காதலினு ளோக்கிமுக மலர்ந்தெழுவா
ரண்டமெலா நிறைந்தெழுந்த வானந்தத் துள்ளிலைந்து
கண்டபே ரின்பத்தின் கரையில்லா நிலையணைந்தார். (௧௧௪௦)

அந்நிலைமை யடைந்துதினோத் தாங்கெய்தாக் காலத்தின்
மன்னுதிரு வம்பலத்தை வலங்கொண்டு போந்தருளிப்
பொன்னணிமா ளிகைவீதிப் புறத்தணைந்து போதுகொறு
யின்னிசைவண் டமிழ்பாடிக் கும்பிட்டங் கினிதமர்ந்தார். (௧௧௪௧)

திருந்தியசீர்த் தாதையார் சிவபாத வீருதயரும்
பொருந்துதிரு வளர்புகலிப் பூசுரரு மாதவரும்
பெருந்திருமா லயன்போற்றும் பெரும்பற்றப் புலியூரி
லிருந்தமிழா கரணைந்தா ரெனக்கேட்டு வந்தணைந்தார். (௧௧௪௨)

ஐங்கவரைக் கண்டுசிறப் பளித்தருளி யவரோடுந்
தாங்கரிய காதலினுற் றம்பெருமான் கழல்வணங்க
வோங்குதிருத் தில்லைவா முத்தணரு முடனாகத்
தேங்கமழ்கொண் றைச்சடையார் திருச்சிற்றம் பலம்பணிந்தார். (௧௧௪௩)

தென்புகலி யந்தணருந் தில்லைவா முத்தணர்மு
னன்புநெறி பெருக்குவித்த வாண்டகையா ரடிபோற்றிப்
பொன்புரிசெஞ் சடைக்கூத்த ரருள்பெற்றுப் போந்தருளி
யின்புறுதோ ணியினமர்ந்தார் தமைவணங்க வெழுந்தருள. (௧௧௪௪)

நற்றவர்தங் குழாத்தோடு நம்பர்திரு ட்டஞ்செய்யும்
பொற்பதியின் நிருவெல்லை பணிந்தெழுந்து புறம்போந்து
பெற்றமுயர்த் தவரமர்ந்த பிறபதியும் புக்கிறைஞ்சிக்
கற்றவர்கள் பரவுதிருக் கழமலமே சென்றடைவார். (௧௧௪௫)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம். ௩௮௬

பல்பதிகள் கடந்தருளிப் பன்னிரண்டு பெயர்படைத்த
தொல்லேவளப் பூந்தராய் தூரத்தே தோன்றுதலு
மல்குதிரு மணிமுத்தின் சிவிகையிழிந் தெதிர்வணங்கிச்
செல்வாபிகு பதியதன்மேற் றிருப்பதிக மருள்செய்வார். (௧௧௪௬)

மன்னுமிசை மொழிவண்டார் குழலரிவை யென்றெடுத்து
மின்னுசுடர் மாளிகைவின் டாங்குவபோல் வேணுபுர
மென்னுரிறை சொன்மலை யெடுத்தியம்பி யெழுந்தருளிப்
புன்னைமணங் கமழ்புறவப் புறம்பணையில் வந்தணைந்தார். (௧௧௪௭)

வாழிவளர் புறம்பணையின் மருங்கணைந்து வரிவண்டு
குழமலர் நறுத்திப தூபங்க ளுடன்றொழுது
காழிநகர் சேர்மினெனக் கடைமுடிந்த திருப்பதிக
மேழிசையி னுடன்பாடி யெயின்மூனா ருட்புகுந்தார். (௧௧௪௮)

சேணுயர்ந்த திருத்தோணி வீற்றிருந்த சிவபெருமான்
ரூணினைந்த வாதரவின் றலைப்பாடு தனைபுன்னி
நீணிலைக்கோ புரமணைந்து நேரிறைஞ்சிப் புக்கருளி
வாணிவடி பெருங்கோயில் வலங்கொண்டு முன்பணிந்தார். (௧௧௪௯)

முன்னிறைஞ்சித் திருவருளின் முழுநோக்கம் பெற்றேறிப்
பொன்னிமயப் பாவையுடன் புணர்ந்திருந்த புராதனரைச்
சென்னிமிசைக் குவித்தகரங் கொடுவிழுந்து திளைத்தெழுந்து
மன்னுபெரு வாழ்வெய்தி மனங்களிப்ப வணங்குவார். (௧௧௫௦)

பரவுதிருப் பதிகங்கள் பலவுமிசை யினிற்பாடி.
விரவியகண் ணருவிரீர் வெள்ளத்திற் குளித்தருளி
யரவணிந்தா ருள்பெருகப் புறம்பெய்தி யன்பருடன்
சிரபுரத்துப் பெருந்தகையார் தந்திருமா ளிகைசேர்த்தார். (௧௧௫௧)

மாளிகையி னுள்ளணைந்து மறையவர்கட் கருள்புரிந்து
தான்பணியும் பெருங்கிளைக்குத் தருகியினுந் றலையளிசெய்
தாளுடைய தம்பெருமா னடியவர்க ளுடனமர்ந்து
நீளவரும் பேரின்ப மிகப்பெருக நிகழுநாள். (௧௧௫௨)

காழிநா டுடையபிரான் கழல்வணங்கி மகிழ்வெய்த
வாழியினு மிகப்பெருகு மாசையுடன் நிருமுருகர்
வாழிதிரு நீலநக்கர் முதற்றெண்டர் மற்றெனையோர்
சூழுநெடுஞ் சுற்றமுடன் றேணிபுரந் தொழுதணைந்தார். (௧௧௫௩)

வந்தவரை யெதிர்கொண்டு மனமகிழ்ந்து சண்பையர்கோ
னந்தயில்சீ ரடியார்க ளவரோடு யினிதமர்ந்து
சந்தரவா ரணங்கினுடன் றேணியில்வீற் றிருந்தாரைச்
செந்தமிழின் பந்தத்தாற் றிருப்பதிகம் பலபாடி. (௧௧௫௪)

பெருமகிழ்ச்சி யுடன்செல்லப் பெருந்தவத்தாற் பெற்றவரு
மருவுபெருங் கினையான மறையவரு முடன்கூடித்
திருவளர்ஞா னத்தலைவர் திருமணஞ்செய் தருளுதற்குப்
பருவமிது வென்றெண்ணி யறிவிக்கும் பாங்கணைந்தார். (௧௧௫௫)

௩௮௮ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

நாட்டுமறை முறையொழுக்க ஞானபோனகருக்குங்
கூட்டுவது மணங்கொள்வார் கோதினமறை நெறிச்சடங்கு
காட்டவரும் வேள்விபல புரிவதற்கோர் கன்னிதனை
வேட்டருள வேண்டிமென விண்ணப்பஞ் செய்தார்கள்.

(௧௧௫௬)

மற்றவர்த மொழிகேட்டு மாதவத்தின் கொழுந்தனையார்
சுற்றமுறு பெரும்பாசத் தொடர்ச்சிவிடு நிலமையராய்ப்
பெற்றமுயர்த் தவரணமுன் பெற்றதினா லிசையாது
முற்றியதா யினுங்கூடா தென்றவர்முன் மொழிந்தருள.

(௧௧௫௭)

அருமறையோ ரவர்பின்னுங் கைதொழுதங் கறிவிப்பா
ரிருநிலத்து மறைவழக்க மெடுத்திர்நீ ராதலினால்
வருமுறையா லுதொழிலின் வைதிகமா நெறியொழுஞ்
திருமணஞ்செய் தருளுதற்குத் திருவுள்ளஞ் செய்யுமென.

(௧௧௫௮)

மறைவாழ வந்தணர்தம் வாய்மையொழுக் கம்பெருஞ்
துறைவாழச் சுற்றத்தார் தமக்கருளி யுடன்படலும்
பிறைவாழும் திருமுடியிற் பெரும்புனலோ டரவணிந்த
கறைவாழும் கண்டத்தார் தமைத்தொழுது மனங்களித்தார்.

(௧௧௫௯)

திருஞான சம்பந்தர் திருவுள்ளஞ் செய்ததற்குத்
தருவாய்மை மறையவருந் தாதையருந் தாங்கரிய
பெருவாழ்வு பெற்றாராய்ப் பிஞ்சுகளு ஈருனென்றே
யுருகாநின் நின்பமுறு முளமகிழ்ச்சி யெய்துவார்.

(௧௧௬௦)

ஏதமில்சீர் மறையவரி லேற்றருலத் தோடிசைவா
னாத் திருப் பெருமணத்து நம்பாண்டார் நம்பிபெறுங்
காதலியைக் காழிநா டெடையிரான் கைப்பிடிக்கப்
போதுமவர் பெருந்தன்மை யெனப்பொருத்த வெண்ணினார்.

(௧௧௬௧)

திருஞான சம்பந்தர் சீர்பெருக மணம்புணரும்
பெருவாழ்வு திருத்தொண்டர் மறையவர்கண் மிகப்பேசத்
வருவாரும் பெருஞ்சுற்ற மகிழ்சிறப்ப மகப்பேசத்
தருவார்தண் பணைநல்லூர் சார்கின்றார் தாதையார்.

(௧௧௬௨)

மிக்க திருத் தொண்டர்களும் வேதியரு முடனேகத்
திக்குகிழ் திருநல்லூர்ப் பெருமணத்தைச் சென்றெய்தத்
தக்கபுகழ் நம்பாண்டார் நம்பிதா மதுகேட்டுச்
செக்கர்முடிச் சடையார்தந் திருப்பாதந் தொழுதெழுவார்.

(௧௧௬௩)

ஒப்பரிய பேருவகை யோங்கியெழு முள்ளத்தா
லப்புகிறை குடம்விளக்கு மறுகெல்லா மணிபெருக்கிச்
செப்பரிய வார்வமிகு பெருஞ்சுற்றத் தொடுஞ்சென்றே
யெப்பொருளு மெய்தினே னெனத்தொழுதங் கெதிர்கொண்டார்.

(௧௧௬௪)

எதிர்கொண்டு மணிமாடத் தினிலெய்தி யின்பமுறு
மதுரமொழி பலமொழிந்து வரன்முறையாற் சிறப்பளிப்பச்
சுதர்முகனின் மேலாய சண்பைவரு மறையவரு
முதிருணர்வின் மாதவரு மணைத்திற மொழிகின்றார்.

(௧௧௬௫)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம். ௩௮௬

ஞானபோனகருக்கு நற்றவத்தி னெழுக்கத்தா
 லுன்னில்லி லத்தும்பான் மகட்பேசி வந்ததென
 வானபே நந்தணர்பா வருளுடைமை யாமென்று
 வானளவு நிறைந்தபெரு மனமகிழ்ச்சி யொடுமொழிவார். (கக௬௯)

உம்முடைய பெருந்தவத்தா லுலகனைத்து மீன்றளித்த
 வம்மைதிரு முலைப்பாலிற் குழைத்தவா ரமுதுண்டார்க்
 கெம்முடைய குலக்கொழுந்தை யாமுய்யத் தருகின்றோம்
 வம்மினென வுரைசெய்து மனமகிழ்ந்து செலவிடுத்தார். (கக௭௦)

பெருவகை யாலிரைவு பெற்றவர்தா மீண்டனைந்து
 காருலவு மலர்ச்சோலைக் கழுமலத்தை வந்தெய்திச்
 சீருடைய பிள்ளையார்க் கவர்தேர்ந்த படிசெப்பிப்
 பார்குலவுந் திருமணத்தின் பான்மைவினை தொடங்குவார். (கக௭௧)

திருமணஞ்செய் கவியாணத் திருநாளுந் திகழ்சிறப்பின்
 மருவியவோ ரையுங்கணித மங்கலநா லவர்வகுப்பப்
 பெருகுமண நாளோலை பெருஞ்சிறப்பி னுடன்போக்கி
 யருள்புரிந்த நன்னாளி லணிமுலைப்பா லிகைவிதைத்தார். (கக௭௨)

செல்வமலி திருப்புகலிச் செழுந்திருவீ திகளெல்லா
 மல்குநிறை குடம்விளக்கு மகரதோ ரணநிறைத்தே
 யெல்லையிலா வொளிமுத்து மாலகளெங் கணுநாற்றி
 யல்குபெருந் திருவோங்க வணிசிறக்க வலங்கரித்தார். (கக௭௩)

எங்கணுமெய்த் திருத்தொண்டர் மறையவர்க ளேனையோர்
 மங்கலநீண் மணவினைநாள் கேட்டுமிக மகிழ்வெய்திப்
 பொங்குதிருப் புகலிதனி னோடோறும் புகுந்தீண்ட
 வங்கணனைந் தவர்க்கெல்லாம் பெருஞ்சிறப்பு மிகவளித்தார். (கக௭௪)

அருந்தவத்தோ ரந்தணர்க ளயலுள்ளோர் தாமுய்யப்
 பொருந்துதிரு நாளோலை பொருவிற்றார் கொண்டணையத்
 திருந்துபுகழ் நம்பாண்டார் நம்பிசிறப் பெதிர்கொண்டு
 வருந்தவத்தான் மகட்கொடுப்பார் வதுவைவினை தொடங்குவார். (கக௭௫)

மன்னுபெருஞ் சுற்றத்தா ரெல்லாரும் வந்திண்டி
 நன்னிலைமைத் திருநாளுக் கெழுநாளா நன்னாளிற்
 பன்மணிமங் கலமுரசம் பல்லியங்க ணிறைந்தார்ப்பப்
 பொன்மணிப்பா லிகைமீது புனிதமுளை பூரித்தார். (கக௭௬)

சேனியரு மாடங்க டிருப்பெருகு மண்டபங்க
 ணீனிலைய மாளிகைக் கணிகரிலணி பெறவிளக்கிக்
 காண்வருகை வினைவண்ணங் கவினோங்கும் படியெழுதி
 வாணிலவு மணிக்கடைக்கண் மங்கலக்கோ லம்புனைந்து. (கக௭௭)

நீடுநிலைத் தோரணங்க ணீண்மறுகு தொறுநிறைத்து
 மாயெருங் கொடிமாலே மணிமாலே யிடைபோக்கிச்
 சேடியரும் வேதிகைகள் செழுஞ்சாந்து கொடுநீலிப்
 பீடுகெழு மணிமுத்தின் பெரும்பந்தர் பலபுனைந்தார். (கக௭௮)

மன்றல்வினைத் திருமுனைநாட் டொடங்கிவரு நானெல்லா
முன்றிறொறும் வீதிதொறு முகநெடுவா யில்கடோறு
கின்றொளிரு மணிவிளக்கு நிறைவாசப் பொற்குடங்க
னெறுசுடர்த் தாமங்க பேங்க டைவலித்தார்.

(௧௧௭௬)

மங்கலநா ரியநாத மறுகுதொறு நின்றியம்பப்
பொங்கியநான் மறையோசை கடலோசை மிகப்பொலியத்
தங்குநுங் குறையகிலின் றழைத்தசெழும் புகையினுடன்
செங்கனலா குதிப்புக்கையுந் தெய்வவிரை மணம்பெருக.

(௧௧௭௭)

எண்டிசையி லுள்ளோரு மீண்டிவளத் தொடுநெருங்கப்
பண்டநிறை சாலகனரும் பல்வேறு விதம்பயில
மண்டிபெரு நிதிக்குவைகண் மலைப்பிறங்க லெனமலிய
வுண்டிவினைப் பெருந்துழனி யோவாத வொலியோங்க.

(௧௧௭௮)

மாமறைதூல் விதிச்சடங்கில் வகுத்தமுறை நெறிமரபின்
நாமணநல் லுபகரணஞ் சமைப்பவர்தந் தொழிறுவன்றத்
தாமரையோ னீனையபெருந் தவமறையோர் தாமெடுத்த
பூமருவு பொற்கலசப் புண்ணியநீர் பொலிவெய்த.

(௧௧௭௯)

குங்குமத்தின் செழுஞ்சேற்றின் கூட்டமைப்போ ரினங்குழும்பு
பொங்குவிரைப் புதுக்கலவைப் புகையெடுப்போர் தொகைவிரவத்
துங்கநுங் கர்ப்பூரச் சுண்ணமிடிப் போர்நெருங்க
வெங்குமலர்ப் பிணைபுனைவோ ரீட்டங்கண் மிகப்பெருக.

(௧௧௮௦)

இனையபல வேறுதொழி லெம்மருங்கு நிரைத்தியற்று
மனைவனரு மறுகெல்லா மணவனிசெய்தம் மறைமூதூர்
நினைவரிய பெருவளங்க ணெருங்குதலா னிதிக்கோமான்
நனையிறைவர் தாமேவச் சமைத்ததுபோ லமைந்துளதால்.

(௧௧௮௧)

வேறு.

மாறி லாகிறை வளந்தரு புகலியின் மணமீக்
கூறு நாளின்முன் னாளினில் வேதியர் குழாழு
நீறு சேர்திருத் தொண்டரு நிகரிலா தவருக்
காறு குடினா ருட்டிருக் காப்புநா ணணிவார்.

(௧௧௮௨)

வேத வாய்மையின் விதியுளி வீனையினால் விளங்க
வோத நீருல கியன்முறை யொழுக்கமும் பெருகக்
காத னீடிருத் தொண்டர்கண் மறையவர் கவினார்
மாதர் மைந்தர்பொற் காப்புநா ணகர்வலஞ் செய்தார்.

(௧௧௮௩)

நகர்வ லஞ்செய்து புருந்தபி னவமணி யணிந்த
புகரில் சித்திர விதானமண் டபத்தினிற் பொலியப்
பகரும் வைதிக விதிச்சமா வர்த்தனப் பாண்மை
திகழ முற்றிய செம்மலார் திருமுன்பு சேர்த்தார்.

(௧௧௮௪)

செம்பொ னின்பரி கலத்தினிற் செந்நெல்வெண் பரப்பின்
வம்ப ணிந்தனை மால்குழ் மருங்குற வமைத்த
வம்பொன் வாசநீர்ப் பொற்குட மாசிலை தருப்பை
பம்பு நீள்குடர் மணிவிளக் கொளிர்தரும் பரப்பில்.

(௧௧௮௫)

நாத மங்கல முழக்கொடு நற்றவ முனிவர்
வேத கீதமும் வீம்பிட விரைகமழ் வாசப்
போது சார்தணி பூந்துகில் புனைந்தபுண் ணியம்போன்
மீது பூஞ்சய னத்திருந் தவர்முன்பு மேவி.

(௧௧௮௬)

ஆர்வ மிக்கெழு மன்பினான் மலரய ன்னைய
சீர்ம றைத்தொழிற் சடங்குசெய் திருந்துதான் முனிவர்
பார்வ ழிப்பட வருமிரு வினைகளின் பந்தச்
சார்பொ ழிப்பவர் திருக்கையிற் காப்புநாண் சாத்த.

(௧௧௮௭)

கண்ட மாந்தர்கள் கடிமணங் காணவந் தணைவார்
கொண்ட வல்லினை யாப்பவிழ் கொள்கைய வான
தொண்டர் சிந்தையும் வதனமு மலர்ந்தன சுருதி
மண்டு மாமறைக் குலமெழுந் தார்த்தன மகிழ்ந்தே.

(௧௧௮௮)

நிரந்த கங்குலி னிதிமுழை விதிமுறை யெவர்க்கும்
புரந்த ஞானசம் பந்தர்தாம் புன்னெறிச் சமய
வரந்தை வல்லிரு ளகலமுன் னவதரித் தாற்போற்
பரந்த பேரிரு ரெந்துவர் தெழுந்தனன் பகலோன்.

(௧௧௮௯)

அஞ்சி றைச்சுரும் பறைபொழிற் சண்பையான் டகையார்
தஞ்சி வத்திரு மணஞ்செயத் தவஞ்செய்நா னென்று
மஞ்ச னத்தொழில் புரிந்தென மாசிறுள் கழுவிச்
செஞ்ச டர்க்கெதிர்ப் பேரணி யணிந்தன திசைகள்.

(௧௧௯௦)

பரம்பு தன்வயி னெங்கணு முள்ளபல் வளங்க
ணிர்ம முன்கொணர்ந் தெண்டிசை யவரெருங் குதலாற்
றரங்க டந்தவர் தந்திருக் கல்லியா ணத்தின்
வரம்பி றன்பயன் காட்டுவ தொத்தது வையம்.

(௧௧௯௧)

நங்கள் வாழ்வென வருந்திரு ஞானசம் பந்தர்
மங்க லத்திரு மணவெழுச் சியின்முழக் கென்னத்
துங்க வெண்டிரைச் சுரிவளை யார்ப்பொடு சூழ்ந்து
பொங்கு பேரொலி முழக்குட னெழுந்தது புணரி.

(௧௧௯௨)

அளக்க ரேழுமொன் றுமெனும் பெருமையெவ் வுலகும்
விளக்கு மாமணி விழாவுடன் விரைந்துசெல் வனபோற்
றுளக்கில் வேதிய ராகுதி தொடங்கிடா முன்னம்
வளர்க்கும் வேதியில் வலஞ்சுழித் தெழுந்தது வன்னி.

(௧௧௯௩)

சந்த மென்மலர்த் தாதணி நீறுமெய் தரித்துக்
கந்த மேவுவண் டொழுங்கெனுங் கண்டிகை பூண்டி
சிந்தை தூயவன் பர்களுடன் றிருமணம் போத
மந்த சாரியின் மணங்கொணர்ந் தெழுந்தது மருத்து.

(௧௧௯௪)

எண்டி சைத்தலத் தியாவரும் புகலிவந் தெய்தி
மண்டு மத்திரு மணவெழுச் சியினணி வாய்ப்பக்
கொண்ட வெண்ணிறக் குருடச்சுடர்க் கொண்டல்க னென்ன
வெண்டு கிற்கொடி நிரைத்தது போன்றது விசம்பு.

(௧௧௯௫)

௩௯௨ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

ஏல வில்நலம் யாவையு மெழுச்சிமுன் காட்டுங்
காலு செய்வினை முற்றிய கவுணியர் பெருமான்
மூல மாகிய தோணிமேன் முதல்வரை வணங்கிச்
சீலமார்திரு வருளிணன் மணத்தின்மேற் செல்வார். (௧௧௧௬)

காழி மாநகர் வேதியர் குழாத்தொடுங் கலந்து
குழு மன்பர்க ளேனையோர் துதைத்துமுன் செல்ல
வாழி மாமறை முழங்கிட வளம்பதி வணங்கி
நீழல் வெண்குடர் நித்திலச் சிவிகைமேற் கொண்டார். (௧௧௧௭)

யான வாகன மேறுவார் யாருமேற் கொள்ளக்
கான மாகிய தொங்கல்பிச் சங்குடை கவரி
மேனெ ருங்கிட விசம்பினு நீலத்தினு மெழுந்த
வான துத்துபி முழக்குடன் மங்கல வியங்கள். (௧௧௧௮)

வேறு.

சங்கொடு தாரை சின்னந் தனிப்பெருங் காளந் தாளம்
வங்கிய மேனை மற்று மலர்துளைக் கருவி யெல்லாம்
பொங்கிய வொலியி னோங்கிப் பூசார் வேத நாத
மெங்கணு மெழுந்து மல்கத் திருமண மெழுந்த தன்றே. (௧௧௧௯)

கோதையர் குழல்குழ வண்டின் குழாத்தொலி யொருபாற் கோல
வேதியர் வேத வாய்மை மிகுமொலி யொருபான் மிக்க
வேதமில் விபஞ்சி வீணை யாமொலி யொருபா லேத்து
நாதமங் கலங்கொள் கீத நயப்பொலி யொருபா லாக. (௧௨௦௦)

விண்ணினை விழுங்க மிக்க வெண்டிகிற் பதாகை வெள்ளங்
கண்வெறி படைப்ப மிக்க கதிர்விரி கவரிக் கான
மண்ணிய மணிப்பூ ணீடு மரிசன மலிந்த பொற்பி
னெண்ணிலா வண்ணத் தூசின் பொதிப்பரப் பெங்கு நண்ண. (௧௨௦௧)

சிகையொடு மான்றோ ருக்குங் கிடையுமா சானுஞ் செல்வார்
புகைவிடும் வேள்விச் செந்தீ யில்லுடன் கொண்டு போவார்
தகைவிலா விருப்பின் மிக்க பதிகங்கள் விளம்பிச் சார்வார்
வகையறு பகையுஞ் சென்ற மாதவ ரியல்பின் மல்க. (௧௨௦௨)

அறுவகை விளங்குஞ் சைவத் தளவிலா விரதஞ் சாரு
நெறிவழி நின்ற வேட ரீடிய தவத்தி னுள்ளோர்
மறுவறு மனத்தி லன்பின் வழியினால் வந்த யோகக்
குறிநிலை பெற்ற தொண்டர் குழாங்குழா மாகி யேக. (௧௨௦௩)

விஞ்சைய ரியக்கர் சித்தர் கின்னரர் மிடைந்த தேவ
ரஞ்சன நாட்ட வீட்டத் தரம்பைய ருடனா யுள்ளோர்
தஞ்சுடர் விமான மேறித் தழைத்தவா தரவி னோடு
மஞ்சறை விசம்பின் மீது மணவணி காணச் சென்றார். (௧௨௦௪)

மற்றிவர் மிடைந்து செல்லு மங்கல வனப்பின் காட்சி
முற்றவித் தலத்தி னுள்ளோர் மொய்த்துடன் படரும் போதி
லற்புத நிகழ்ச்சி யெய்த வணைதலான் மணமேற் செல்லும்
பொற்பமை மணத்தின் சாயை போன்றுமுன் பொலியச் செல்ல. (௧௨௦௫)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாபுரானம். ௩௯௩

தவவர சாள வய்க்குந் தனிக்குடை சிழற்றச் சாரும்
பவமறுத் தாள வல்லார் பாதமுள் ளத்துக் கொண்டு
புவனங்கள் வாழ வந்த பூந்தராய் வேந்தர் போந்து
சிவனமர்ந் துறைபு நல்லூர்த் திருப்பெரு மணத்தைச் சேர்ந்தார். (௧௨௦௬)

பெருமணக் கோயி லுள்ளார் மங்கலம் பெருகு மாற்றால்
வருமணத் திறத்தின் முன்னர் வழியெதிர் கொள்ளச் சென்று
திருமணம் புணர வெய்துஞ் சிரபுரச் செம்ம லார்தா
பிருண்மணந் திலங்கு கண்டத் திறைவர்தங் கோயில் புக்கார். (௧௨௦௭)

நாதரைப் பணிந்து போற்றி நற்பொருட் பதிகம் பாடிச்
காதன்மெய் யருண்முன் பெற்றுக் கவுணியர் தலைவர் போந்து
வேதியர் வதுவைக் கோலம் புனைந்திட வேண்டு மென்னப்
பூதநா யகர்தங் கோயிற் புறத்தொரு மடத்திற் புக்கார். (௧௨௦௮)

பொற்குட சிறைத்த வாசப் புனிதமஞ் சனநீ ராட்டி
விற்பொலி வெண்பட் டாடை மேதக விளங்கச் சாத்தி
நற்றிரு வுத்த நீய நறுந்துகில் சாத்தி நானப்
பற்பல கலவைச் சாந்தம் பான்மையி னணிந்த பின்னர். (௧௨௦௯)

திருவடி மலர்மேற் பூத்த செழுந்தகைச் சோதி யென்ன
மருவிய தரளக் கோவை மணிச்சரி யணையச் சாத்தி
விரிசுடர்ப் பரட்டின் மீது விளங்குபொற் சரட்டிற் கோத்த
பெருகொளி முத்தின் றும் பிறங்கிய தொங்கல் சாத்தி. (௧௨௧௦)

தண்சுடர்ப் பரிய முத்துத் தபனிய நாணிற் கோத்த
கண்கவர் கோவைப் பத்திக் கதிர்க்கடி சூத்தி ரத்தை
வெண்சுடர்த் தரள மாலை விரிசுடர்க் கொடுக்கின் மீது
வண்டிரு வரையி னீடு வனப்பொளி வளரச் சாத்தி. (௧௨௧௧)

ஒளிகதிர்த் தரளக் கோவை யுதரபந் தனத்தின் மீது
தளியொளி துளம்பு முத்தின் சன்னவீ ரத்தைச் சாத்திக்
குளிர்நில வெறிக்கு முத்தின் பூணூற் கோவை சாத்தி
நளிர்கதிர் மீத்து மாலை நகுசுட ராரஞ் சாத்தி. (௧௨௧௨)

வாள்விடு வயிரக் கட்டு மணிவிர லாழி சாத்தித்
தாளுறு தடக்கை முத்தின் நண்டையுஞ் சரியு நாணு
நீளொளி முழங்கைப் பொட்டு நிரைசுடர் வடமுஞ் சாத்தித்
தோள்வளைத் தரளப் பைம்பூண் சுந்தரத் தோண்மேற் சாத்தி. (௧௨௧௩)

திருக்கழுத் தாரந் தெய்வக் கண்டுகை மாலை சேரப்
பருத்தமுத் தொழங்கு கோத்த படரொளி வடமுஞ் சாத்திப்
பெருக்கிய வனப்பின் செவ்வி பிறங்கிய திருவார் காதில்
வருக்கவெண் டரளக் கொத்தின் வடிக்குழை விளங்கச் சாத்தி. (௧௨௧௪)

நீற்றொளி தழைத்துப் பொங்கி சிறைதிரு நெற்றிமீது
மேற்பட விரிந்த சோதி வெண்சுட ரெழுந்த தென்னப்
பாற்படு முத்தின் பாரப் பனிச்சுடர்த் திரணை சாத்தி
யேற்பவைத் தணிந்த முத்தி னெழில்வளர் மருடஞ் சேர்ந்தார். (௧௨௧௫)

௩௬௪ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

இவ்வகை நம்மை யானு மேர்வளர் தெய்வக் கோலங்
கைவினை மறையோர் செய்யக் கழிகொள்செங் கமலத் தாதின்
செவ்விரீ டாம மார்பர் திருவடை யான மாலை
யெவ்வுல கோரு மேத்தத் தொழுதுதா மெடுத்துப் பூண்டார். (௧௨௧௬)

அழகினுக் கணியாம் வெண்ணீ ரஞ்செழுத் தோதிச் சாத்திப்
பழகிய வன்பர் சூழப் படரொளி மறுகி லெய்தி
மழவிடை மேலோர் தம்மை மனங்கொள வணங்கி வந்து
முழவொலி யெடுப்ப முத்தின் சிலிகைமேல் கொண்ட போது. (௧௨௧௭)

எழுந்தன சங்க நாத மியம்பின வியங்க ளெங்கும்
பொழிந்தன விசும்பில் விண்ணோர் கற்பகப் புதுப்பூ மாரி
தொழுந்தகை முனிவர் தொண்டர் சுருதியின் வாழ்த்துப் பொங்
வழிந்தன திசைகண் டீது மலர்ந்தன வுலக மெல்லாம். (௧௨௧௮)

படர்பெருந் தொங்கல் பிச்சம் பைங்கதிர்ப் பீலிப் பந்த
ரடர்புனை செம்பொற் பாண்டி லணிதுகிற் சதுக்க மல்கக்
கடலின்மீ தெழுந்து நிற்குங் கதிரிறை மதியம் போல
வடநிறை யணிந்தமுத்தின் மணிக்குடை நிறுற்ற வந்தார். (௧௨௧௯)

சீரணி தெருவி னூடு திருமணஞ் செல்ல முத்தி
னேரணி காளஞ் சின்ன மிலங்கொளித் தாரை யெல்லாம்
பேரொலி பெருக முன்னே பிடித்தன மறைக ளோடு
தாரணி புய்ய ஞான சம்பந்தன் வந்தா னென்று. (௧௨௨௦)

மண்ணினுக் கிடுக்கண் டீர வந்தவர் திருநா மங்க
ளெண்ணில பலவு மேத்திச் சின்னங்க ளெழுந்த போதவ்
வண்ணலார் வதுவை செய்ய வலங்கரித் தணையப் பெற்ற
புண்ணிய மறையோர் மாட மங்கலம் பொழிந்து பொங்க. (௧௨௨௧)

முற்றுமெய்ஞ் ஞானம் பெற்ற மூர்த்தியார் செங்கை பற்ற
நற்பெருந் தவத்தி னீர்மை நலம்படைத் தெழுந்த தெய்வக்
கற்பகப் பூங்கொம் பன்னூர் தம்மைபுங் காப்புச் சேர்த்துப்
பொற்புறு சடங்கு முன்னர்ப் புரிவுடன் செய்த வேலை. (௧௨௨௨)

செம்பொன்செய் வாசிச் சூட்டுத் திருமணிப் புனைபூண் செவ்வப்
பைம்பொனின் மாலை வேய்ந்த பவளமென் கொடியொப் பாரை
நம்பன்ற னருளே வாழ்த்தி நல்லெழில் விளங்கச் சூட்டி
யம்பொன்செய் தீப மென்ன வதுகலங் கரித்து வைத்தார். (௧௨௨௩)

மாமறை மைந்த ரெல்லா மணத்தெதிர் சென்று மன்னுந்
துமலர்ச் செம்பொற் சுண்ணந் தொகுநவ மணியும் வீசத்
தாமரை மலரோன் போல்வா ரரசிலை தருப்பை தோய்ந்த
காமர்பொற் கலச நன்னீ ரிருக்குடன் கலந்து வீச. (௧௨௨௪)

விண்ணவர் மலரின் மாரி விசும்பொளி தழைப்ப வீச
மண்ணக நிறைந்த கந்த மந்தமா ருதழும் வீசக்
கண்ணொளி விளக்க மிக்கார் காமர்தோ ரணங்க ளூடு
புண்ணிய விளாவு போல்வார் பூம்பந்தர் முன்பு சாரந்தார். (௧௨௨௫)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம். ௩௯௫

பொன்னணி சங்கின் வெள்ளம் பொலிவுடன் முழங்கி யார்ப்ப
மன்னிய தரளப் பத்தி வளர்மணிச் சிவிகை நின்றும்
பன்மலர் நறும்பொற் சுண்ணம் பரந்தபா வாடைமீது
முன்னிழிந் தருளி வந்தார் மூவுல கேத்த வந்தார்.

(௧௨௨௬)

மறைக்குல மனையில் வாழ்க்கை மங்கல மகளி ரெல்லா
நிறைத்த நீர்ப் பொற்குடங்க ணிரைமணி விளக்குத் தூப
நறைக்குல மலர்குழ் மாலை நகுசுடர் முனைப்பொற் பாண்டி
லுறைப்பொலி கலவை யேந்தி யுடனெதி ரேற்று நின்றார்.

(௧௨௨௭)

ஆங்குமுன் னிட்ட செம்பொ னணிமணிப் பீடந் தன்னி
லோங்கிய ஞான வெள்ள முண்ணிறைந் தெழுவு தென்னத்
தாங்கிய முத்தின் பைப்பூண் டண்ணிலா வெறிப்ப வேறிப்
பாங்கொளி பரப்பி நின்றார் பரசம யங்கள் வீழ்த்தார்.

(௧௨௨௮)

எதிர்வர வேற்ற சாய லிளமயி லினைய மாதர்
மதுரமங் கலமுன் னான வாழ்த்தொலி யெடுப்ப வந்து
கதிர்மணிக் கரக வாசக் கமழ்புன லொழுக்கிக் காத்தல்
விதிமுறை வலங்கொண் டெய்தி மேவுநல் வினைகள் செய்தார்.

(௧௨௨௯)

மங்கலம் பொலிய வேந்தி மாதரார் முன்பு செல்லக்
கங்கையின் கொழுந்து செம்பொ னிமவரை கலந்த தென்ன
வங்கவர் செம்பொன் மாடத் தாதிபூ டியினுட் புக்கா
ரெங்களை வாழ முன்னு ளேடுவை கையினு ளிட்டார்.

(௧௨௩௦)

அகினறுந் தூபம் வீம்பி யணிகிளர் மணியால் வேய்ந்த
துகில்புனை விதான நீழற் றாமலர்த் தவிசின் மீது
நகிலணி முத்த மாலை நகைமுக மடவார் வாழ்த்த
விகலிச்சீர் மறையோர் சூழ வினிதினங் கிருந்த வேலை.

(௧௨௩௧)

திருமகட் கொடுக்கப் பெற்ற செழுமறை முனிவர் தாமு
மருமையான் முன்செய் மெய்ம்மை யருந்தவ மனைவி யாரும்
பெருமகிழ்ச் சியினுற் பாதம் விளக்குவார் பிள்ளை யார்மு
ணரிமையாஊ வெண்பா ஹீ ருடனெடுத் தேந்தி வந்தார்.

(௧௨௩௨)

வந்துமுன் னெய்தித் தாமுன் செய்தமா தவத்தி னன்மை
நந்துநம் பாண்டார் நம்பி ஞானபோ னகர்பொற் பாதங்
கந்தவார் குழலி ஞர்பொற் கரகநீ ரெடுத்து வார்ப்பப்
புந்தியா னினைதி யானம் புரிசடை யானென் றுன்னி.

(௧௨௩௩)

விருப்பினால் விளக்கி மிக்க புனிதநீர் தலைமேற் கொண்டு
பொருப்புறு மாடத் துள்ளும் புறத்துஞந் தெளித்த பின்ன
ருருப்பொலி யுதரத் துள்ளும் பூரித்தா ருவகை பொங்கி
யருப்புறு கிளைஞர் மேலுந் தெளித்தன ரார்வத் தோடும்.

(௧௨௩௪)

பெருகொளி ஞான முண்ட பிள்ளையார் மலர்க்கை தன்னின்
மருவுமங் கலநீர் வாசக் கரமுன் னேந்தி வார்ப்பார்
தருமுறைக் கோத்தி ரத்தின் றங்குலஞ் செப்பி யென்ற
னருகிதிப் பாவை யாரைப் பிள்ளையார்க் களித்தே னென்றார்.

(௧௨௩௫)

௩௯௯ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

நற்றவக் கன்னி யார்கை ஞானசம் பந்தர் செங்கை
பற்றுதற் குரிய பண்பிற் பழுதினற் பொழுது நண்பன்
பெற்றவ ருடன்பி றந்தார் பெருமணப் பிணைய னுரைச்
சுற்றமுன் சூழ்ந்து போற்றக் கொண்டெழுந் துன்னி னுர்கள்.

(௧௨௩௬)

ஏகமாஞ் சிவமெய்ஞ் ஞான மிசைந்தவர் வலப்பா லெய்தி
நாகமார் பணப்பே ரல்கு னற்றவர்க் கொழுந்தன் னுரை
மாகமார் சோதி மல்க மன்னியீற் றிருந்த வெள்ளை
மேகமோ டியைந்த மின்னுக் கொடியென விளங்க வைத்தார்.

(௧௨௩௭)

புனிதமெய்க் கோல நீடு புகலியார் வேந்தர் தம்மைக்
குனிசிலைப் புருவ மென்பூங்கொம்பனு ருடனே கூட
நனிமிகக் கண்ட போதி னல்லமங் கலங்கள் கூறி
மனிதருந் தேவ ரானார் கண்ணிமை யாது வாழ்த்தி.

(௧௨௩௮)

பத்தியிற் குயிற்றும் பைம்பொற் பவளக்காற் பந்தர் நாப்பண்
சித்திர விதானத் தின்கீழ்ச் செழுந்திரு லீலநக்கர்
முத்தமிழ் விரகர் முன்பு முதன்மறை முறையி னோடு
மெய்த்தநம் பெருமான் பாத மேவுமுள் ளத்தாற் செய்ய.

(௧௨௩௯)

மறையொலி பொங்கி யோங்க மங்கல வாழ்த்து மல்க
நிறைவளைச் செங்கை பற்றி நேரிழை யவரழு னந்தப்
பொறையணி மூத்தான் மார்பர் புகரில்வெண் பொரிகை யட்டி
யிறைவரை யேத்தும் வேலை யெரிவலங் கொள்ள வேண்டி.

(௧௨௪௦)

அருப்புமென் முலையி னுர்த மணிமலர்க் கைப் பிடித்தங்
கொருப்படு முடைய பிள்ளை யார்திரு ஷள்ளத் தன்னில்
விருப்பது மங்கி யாவார் விடையுயர்த் தவரே யென்று
திருப்பெரு மணத்தை மேவுஞ் சிந்தையிற் றெளிந்து செல்வார்.

(௧௨௪௧)

மந்திர முறையா லுய்த்த வெரிவல மாக மாதர்
தந்திருக் கையைப் பற்றுந் தாமரைச் செங்கை யாள்
ரிந்தலில் லொழுக்கம் வந்து சூழ்ந்ததே யிவடன் னோடு
மந்தமில் சிவன்றாள் சேர்வ னென்னுமா தரவு பொங்க.

(௧௨௪௨)

மலர்பெருங் கிளையுந் தொண்டர் கூட்டமு மல்கிச் சூழ
வலகின்மெய்ஞ் ஞானத் தெல்லை யடைவுறுங் குறிப்பா லங்க
னுலகினெம் மருங்கு நீங்க வுடனணைந் தருள வேண்டிக்
குலமணம் புரிவித் தார்தங் கோயிலை நோக்கி வந்தார்.

(௧௨௪௩)

சிவனமர்ந் தருளுஞ் செல்வத் திருப்பெரு மணத்து னெய்தித்
தவநெறி வளர்க்க வந்தார் தலைப்படுஞ் சார்பு நோக்கிப்
பவமற வென்னை முன்னு ளாண்டவப் பண்பு கூட
நவமலர்ப் பாதங் கூட்டு மென்னுநல் லுணர்வு நல்க.

(௧௨௪௪)

காதன்மெய்ப் பதிக நல்லூர்ப் பெருமண மெடுத்துக் கண்டோர்
திதுறு பிறவிப் பாசந் தீர்த்தல்செம்.பொருளாக் கொண்டு
நாதனே நல்லூர் மேவும் பெருமண நம்ப னேயுன்
பாதமெய்க் நீழல் சேரும் பருவமீ தென்று பாட.

(௧௨௪௫)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம். ௩௯௭

தேவர்க டேவர் தாமுந் திருவருள் புரிந்து நீபும்
பூவையன் னொரு மிங்குன் புண்ணிய மணத்தின் வந்தார்
யாவரு மென்பாற் சோதி யிதனுள்வந் தெய்து மென்று
மூவுல கொளியால் விம்ம முழுச்சுடர்த் தாணு வாகி. (௧௨௪௬)

கோயிலுட் படமே லோங்குங் கொண்கையாற் பெருகுஞ் சோதி
வாயிலை வகுத்துக் காட்ட மன்னுசீர்ப் புகலி மன்னர்
பாயின வொளியா னீடு பாஞ்சுடர்த் தொழுது போற்றி
மாயிரு ஞால முய்ய வழியினே யருளிச் செய்வார். (௧௨௪௭)

ஞானமெய்ந் நெறிதான் யார்க்கும் நமச்சிவா யச்சொ லாமென்
ருனசீர் நமச்சி வாயத் திருப்பதி கத்தை யங்கண்
வானமு நிலனுங் கேட்க வருள்செய்திம் மணத்தில் வந்தோ
ரீனமாம் பிறவிதீர யாவரும் புகுக வென்ன. (௧௨௪௮)

வருமுறைப் பிறவி வெள்ளம் வரம்புகா ணை முந்தி
புருவெனுந் துயரக் கூட்டி லுணர்வின்றி மயங்கு வார்
டிருமணத் துடன்சே வித்து முன்வெ லுஞ் சிறப்பி னாலே
மருவிய பிறவி நீங்க மன்னுசோ தியினுட் புக்கார். (௧௨௪௯)

டே வ று.

சீர்பெருகு நீலங்கர் திருமுருகர் முதற்றெண்ட
ரேர்கெழுவு சிவபாத விருதயர்நம் பாண்டார்சீ
ரார்திருமெய்ப் பெரும்பாணர் மற்றெனையோ ரணந்துளோர்
பார்நிலவு கிளைகுழப் பன்னிகளோ டுடன்புக்கார். (௧௨௫௦)

அணிமுத்தின் சிலிகைமுத லணிதாங்கிச் சென்றார்கள்
மணிமுத்த மாலைபுனை மடவார்மங் கலம்பெருகும்
பணிமுற்று மெடுத்தார்கள் பரிசனங்கள் வினைப்பாசங்
துணிவித்த அணர்வினராய்த் தொழுதுடன்புக் கொடுங்கினார். (௧௨௫௧)

ஆறுவகைச் சமயத்தி லருந்தவரு மடியவருங்
கூறுமறை முனிவர்களுங் கும்பிடவந் தணைந்தாரும்
வேறுதிரு வருளினுல் வீடுபெற வந்தாரு
மீறில்பெருஞ் சோதியினு னெல்லாரும் புக்கதற்பின். (௧௨௫௨)

காதலியைக் கைப்பற்றிக் கொண்டுவலஞ் செய்தருளித்
தீதகற்ற வந்தருளுந் திருஞான சம்பந்தர்
நாதனெழில் வளர்சோதி நண்ணியத னுட்புகுவார்
போதநிலை முடிந்தவழி புக்கொன்றி யுடனொன்ர். (௧௨௫௩)

பிள்ளையா ரெழுந்தருளிப் புக்கதற்பின் பெருங்கூத்தர்
கொள்ளீ டியசோதிக் குறிநிலையங் வழிகரப்ப
வள்ளலார் தம்பழைய மணக்கோயி றேன்றுதலுந்
தென்னுநீ ருலகத்துப் பேறில்லார் தெருமந்தார். (௧௨௫௪)

கண்ணுதலார் திருமேனி யுடன்கூடக் கவுணியனார்
நண்ணியது தூரத்தே கண்டுநனு கப்பெரு
விண்ணவரு முனிவர்களும் விரிஞ்சனே முதலானு
ரெண்ணிலவ ரேசறவு தீரவெடுத்தேத்தினார். (௧௨௫௫)

அருந்தமிழா கர்சரிதை யடியேனுக் கவர்பாதந்
தரும்பரிசா லறிந்தபடி துதிசெய்தேன் ருரணிமேற்
பெருங்கொடையுந் திண்ணனவும் பேருணர்வுந் திருத்தொண்டால்
வருந்தகைமைக் கலிக்காம னுச்செய்கை வழத்துவேன்.

(௧௨௫௪)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனர்புராண முற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம் - ௩,௧௫௬.

ஏயர்கோன்கலிக்காமநாயனர்புராணம்.

நீடு வண்புகழ்ச் சோழநீர் நாட்டிடை நிலவு
மாடு பொன்கொழி காவிரி வடகரைக் கீழ்பா
லாடு பூங்கொடி மாடநீ டியவணி நகர்தான்
நீடு தங்கிய திருப்பெரு மங்கலப் பெயர்த்தால்.

(௧)

இஞ்சி சூழ்வன வெந்திரப் பந்திசூழ் ஞாயின்
மஞ்ச சூழ்வன வரையென வயர்மணி மாட
நஞ்ச சூழ்வன நயனியர் நளினமெல் லடிச்செம்
பஞ்ச சூழ்வன காடையர் குஞ்சியின் பரப்பு.

(௨)

விழுவ ருதன விளங்கொளி மணிநெடு வீதி
முழுவ ருதன மொய்குழ லியர்நட வரங்க
மழுவ ருதன மங்கலம் பொலிமணி முன்றி
லுழுவ ருதல் வளத்தன வோங்கிருங் குழிகள்.

(௩)

நீரி னிற்பொலி சடைமுடி நெற்றிநாட் டத்துந்
காரி னிறற்கிழ் கண்டர்தங் காதலோர் குழுவிப்
பாரின் மிக்கதோர் பெருமையாற் பரமர்தான் பரவுஞ்
சீரின் மிக்கது சிவபுரி யெனத்தகுஞ் சிறப்பால்.

(௪)

இன்ன வாழ்பதி யதனிடையேயர்கோக் குடிதான்
மன்னி நீடிய வளவரசே னுபதிக் குடியாந்
தொன்மை மேவிய நிகழ்ச்சியா னிறைவது ஞாய
பொன்னி நாட்டுவே ளாண்மையி லுயர்ந்தபொற் பினதால்.

(௫)

அங்கண் மிக்கவக் குடியினி லவதரித் துள்ளார்
கங்கை வாழ்முடி யார்தொண்டர் கலிக்காம ரென்பார்
தங்க னாயக ரடிபணி வாரடிச் சார்ந்து
பொங்கு காதலி னவர்பணி போற்றுதல் புரிந்தார்.

(௬)

புதிய நாண்மதிச் சடைமுடி யார்திருப் புன்கூட்க்
கதிக மாயின திருப்பணி யநேகமுஞ் செய்து
நிதிய மாவன நீறுகந் தார்கழ லென்று
துதியி னாற்பர வித்தொழு தின்புறு கின்றார்.

(௭)

நாவ லார்மன்னர் நாதனைத் தூதுவிட்டதனுக்
கியாவ ரிச்செயல் புரிந்தன ரென்றவ ரிழிப்பத்
தேவர் தம்பிரா னவர்திறந் திருத்திய வதற்கு
மேவ வந்தவச் செயலினை விளம்புவா னுற்றேன்.

(அ)

வேறு.

திருத்தொண்டத் தொகையருளித் திருநாவ லாராளி
கருத்தொன்று காதலினுந் கனகமதிந் நிறுவாரு
ரொருத்தர்கழன் முப்பொழுது முருகியவன் பொபெணிந்து
பெருத்தெழுமெய் யன்பினுந் பிரியாதங் குறைபுநான்.

(க)

தாளான்மை புழுவ்தொழிந் நன்மைவளந் தலைநிற்த
வேளாளர் குண்டையூர்க் கிழவரெனு மேதக்கோர்
வாளாரவெண் மதியணிந்தார் மறையவனாய் வழக்கினில்லென்
ருளாகக் கொண்டவர்தா ளடைந்தன்பா லொழுதுவார்.

(க௦)

செந்நெல்லும் பொன்னன்ன செழும்பருப்புந் தீங்கரும்பி
னின்னல்ல வழுதுமுத லெண்ணில்பெரும் பலவளங்கண்
டன்னியழீர் வன்றெண்டர்க் கமுதாக வழுவாமற்
பன்னெடுநான் பரவையார் மாளிகைக்குப் படிசமைத்தார்.

(க௧)

ஆனசெய லன்பின்வரு மார்வத்தான் மகிழ்ந்தாற்ற
வானமுறை வழங்காமன் மாரிலத்து வளஞ்சுருங்கப்
போனகநெந் படிநிரம்ப வெடுப்பதற்குப் போதாமை
மானமழி கொள்கையினுந் மனமயங்கி வருந்துவார்.

(க௨)

வன்றெண்டர் திருவாரூர் மாளிகைக்கு நெல்லெடுக்க
வின்றுகுறை யாகின்ற தென்செய்கே னெனநினைந்து
துன்றுபெருங் கவிலையினுந் துயரெய்தி யுண்ணாதே
யன்றிரவு துயில்கொள்ள வங்கணர்வந் தருள்புரிவார்.

(க௩)

ஆரூரன் நனக்குன்பா நெற்றந்தோ மென்றருளி
நீருருஞ் சடைமுடியார் ிதிக்கோமான் நனையேவப்
பேரூர்மந் ததனெல்ல யடங்கவுடென் மலைப்பிறங்கல்
காரூரு நெடுவிசம்புங் கரக்கநிறைந் தோங்கியதால்.

(க௪)

அவ்விரவு புலர்காலை யுணர்ந்தெழுவா ரதுகண்டே
யெவ்வுலகி னென்மலைதா னிதுவென்றே யதிசயித்துச்
செவ்வியபொன் மலைவளைத்தார் திருவருளின் செயல்போற்றிக்
கொவ்வவாய்ப் பரவையார் கொழுநரையே தொழுதெழுவார்.

(க௫)

வேறு.

நாவலார் மன்ன னார்க்கு நாயனா ரளித்த நெல்லிங்
கியாவரா லெடுக்க லாகு மிச்செய லவர்க்குச் சொல்லப்
போவன்யா னென்று போந்தார் புருந்தவா நருளிச் செய்து
தேவர்தம் பெருமா னேவ நம்பியு மெதிரே சென்றார்.

(க௬)

குண்டையூர்க் கிழவர் தாழு மெதிர்கொண்டு கோதில் வாய்மைத்
தொண்டனாற் பாதந் தன்னிற் றெழுதுவீழ்ந் தெழுந்து நின்று
பண்டெலா மடியேன் செய்த பணியெனக் கின்று முட்ட
வண்டர்தம் பிரானாற் தாமே நென்மலை யளித்தா ரென்று.

(க௭)

மனிதரா வெடுக்கு மெல்லைத் தன்றுநென் மலையி னோக்க
மினியெனாற் செய்ய லாகும் பணியன்றி தென்னக் கேட்டுப்
பனியி மூடியா ரன்றே யுமக்குநெல் லளித்தா ரென்றே
யினியன மொழிந்து தாமுங் குண்டையூ ரெய்த வந்தார்.

(கஅ)

விண்ணின யளக்கு நெல்லின் வெற்பினை நம்பி நோக்கி
யண்ணலைத் தொழுது போற்றி யதிசய மிகவு மெய்தி
யெண்ணில் சீர்ப் பரவை யில்லத் திந்நெல்லை யெடுக்க வாளுந்
தண்ணில வணிந்தார் தாமே தரிலன்றி யொண்ணு தென்று.

(கக)

வேறு.

ஆரிடவேண் டிக்கொள்வா ரருகுதிருப் பதியான
கோளிலியிற் றம்பெருமான் கோயிலினை வந்தெய்தி
வானகண் மடவாள் வருந்தாமே யெனுமபுகி
மூளவருங் காதலுடன் முன்றொழுது பாடுதலும்.

(உ0)

பதற்பொழுது கழிந்ததற்பின் பரவைமனை யளவன்றி
மிகப்பெருகு நெல்லுலகில் விளங்கியவா ளுந்கிறையப்
புகப்பெய்து தருவனநம் பூதங்க ளெனவிசம்பி
னிகர்ப்பரிய தொருவாக்கு கிகழ்த்துகின் மலனருளால்.

(உக)

தம்பிரா னருள்போற்றித் தரையின்விசை விழுந்தெழுந்தே
யும்பரா லுணர்வரிய திருப்பாதந் தொழுதேத்திச்
செம்பொனேர் சடையாரைப் பிறபதியுந் தொழுதுபோய்
நம்பரா ளுரணைந்தார் நாவலார் நாவலார்.

(உஉ)

பூங்கோயின் மகிழ்த்தருளும் புராதனரைப் புக்கிறைஞ்சி
நீங்காத பெருமகிழ்ச்சி யுடனேத்திப் புறம்போந்து
பாங்கானூர் புடைகுழிந்து போற்றிசைக்கப் பரவையா
ரோங்குதிரு மாளிகையி னுள்ளணைந்தா ராளுநர்.

(உ௩)

கோவைவாய்ப் பரவையார் தாடகிழும் படிசூறி
மேவியவர் தம்மோடு மிகவின்புற் றிருந்ததற்பின்
சேவின்மே லுமையோடும் வருவார்தந் திருவருளி
னேவலினு லவ்விரவு பூதங்கண் மிக்கெழுந்து.

(உ௪)

குண்டையூர் நென்மலையைக் குறட்பூதப் படைகவர்த்து
வண்டுலாக் குழற்பரவை மாளிகையை நிறைவித்தே
யண்டர்பிரான் நிருவாஸ ரடங்கவுநென் மலையாக்கிக்
கண்டவரற் புதமெய்துங் காட்சிபெற வமைத்தனவால்.

(உ௫)

அவ்விரவு புலர்கால யாளுநில் வாழ்வார்கண்
டெவ்வுலகில் வினாந்தனநென் மலையிவை யென்றதீசயித்து
நவ்விமதர்த் திருநோக்கி னங்கைபுகழ்ப் பரவையார்க்
கிவ்வுலகு வாழவரு நம்பியளித் தனவென்பார்.

(உ௬)

நீக்கரிய நெற்குன்று தனைநோக்கி நெறிபலவும்
போக்கரிதா யிடக்கண்டு மீண்டுந்தம் மில்புகுவார்
பாக்கியத்தின் நிருவடிவாம் பரவையார்க் கிந்நெல்லுப்
போக்குமிட மரிதாரு மெனப்பலவும் புகல்கின்றார்.

(உ௭)

வன்றெண்டர் தமக்களித்த நெற்கண்டு மகிழ்சிறப்பா
ரின்றுங்கண் மனையெல்லைக் குட்படுநெற் குன்றெல்லாம்
பொன்றற்கு மாளிகையிற் புகப்பெய்து கொள்கவென
வென்றிமுர சறைவித்தார் மிக்கபுகழ்ப் பரவையார். (உஅ)

அணியாரூர் மறுகதனி லாளியங்கப் பறையறைந்த
பணியாலே மனைநிறைத்துப் பாங்கெங்கு நெற்கூடு
கணியாமற் கட்டிநகர் களிகூரப் பரவையார்
மணியாரம் புனைமார்பின் வன்றெண்டர் தமைப்பணிந்தார். (உஆ)

நம்பியா ளுரத்திரு வாளுரி னயந்துறைநாட்
செம்பொற்புற் றிடங்கொண்டு வீற்றிருந்த செழுந்தேனைத்
தம்பெரிய விருப்பினெடுந் தாழ்த்துணர்வி னிற்பருகி
யிம்பருட னும்பர்களு மதிசயிப்ப வேத்தினார். (உ௦)

குலவுபுகழ்க் கோட்புலியார் குறையிரந்து தம்பதிக்க
ணலகில்புக ழாளுர ரெழுந்தருள வடிவணங்கி
நிலவியவன் றெண்டரார் திசைந்ததம்பி னேரிறைஞ்சிப்
பலர்புகழும் பண்பினார் மீண்டுதம பதியணைந்தார். (உ௧)

வேறு.

தேவ ரொதுங்கத் திருத்தொண்டர் மிடையுஞ் செல்வத் திருவாளுர்
காலல் கொண்டு தனியாளுங் கடவுட் பெருமான் கழல்வணங்கி
நாவ லூர ரருள்பெற்று நம்பர் பதிகள் பிறண்ணிப்
பாவை பாகர் தமைப்பணிந்து பாடும் விருப்பிற் சென்றனைவார். (உ௨)

மாலு மயனு முணர்வரியார் மகிழும் பதிகள் பலவணங்கி
நூல நிகழ்கோட் புலியார்தந் நாட்டியத்தான் குடிநண்ண
வேலும் வகையா லலங்கரித்தங் கவரு மெதிர்கொண் டுகிறிதிறைஞ்சிக்
கோல மணிமா ளிகையின்க ணர்வம் பெருகக் கொடுபுகார். (உ௩)

தூய மணிப்பொற் றவிலெழுந் தருளி யிருக்கத் தூநீராற்
சேய மலர்ச்சே வடிவிளக்கித் தெளித்துக் கொண்டச் செழும்புனலான்
மேய சடர்மா ளிகையெங்கும் விளங்க வீசி யுளங்களிப்ப
வேய சிறப்பி லர்ச்சனைக் கெல்லா மியல்பின் முறைபுரிவார். (உ௪)

பூந்தண் பணிநீர் கொடுசமைத்த பொருவில் விரைச்சந் தனக்கலவை
வாய்ந்த வகிலி னறுஞ்சாந்து வாச நிறைமான் மதச்சேறு
தோய்ந்த புகைநா லியினறநெய் தூய பசுங்கர்ப் பூரமுத
லேய்ந்த வடைக்கா யமுதினைய வெண்ணின் மணிப்பா சனத்தேந்தி. (உ௫)

வேறு.

வேறு வேறு திருப்பள்ளித் தாமப் பணிகண் மிகவெடுத்து
மாறி லாத மணித்திருவா பரண வருக்கம் பலதாங்கி
யீறில் விதத்துப் பரிவட்ட மூழி னிறைத்தே யெதிரிறைஞ்சி
யாறு புனைந்தா ரடித்தொண்ட ரளவில் பூசை கொளவளித்தார். (உ௬)

செங்கோ லரசு னருளுரிமைச் சேரூபதியங் கோட்புலியார்
நங்கோ மாலை நாவலூர் நகரார் வேந்தை நண்பினார்
றங்கோ மனையிற் றிருவமுது செய்வித் திறைஞ்சித் தலைநிறத்
பொங்கோ தம்போற் பெருங்காதல் புரிந்தார் பின்னும் போற்றுவார். (உ௭)

ஆளு விரும்பின் மற்றவர்தா மருமை யான்முன் பெற்றெடுத்த
தேனார் கோதைச் சிங்கடியார் தமைபு மவர்பின் திருவுயிர்த்த
மாணர் நோக்கின் வணப்பகையார் தமைபுங் கொணர்ந்து வன்றெண்டர்
தூநாண் மலர்த்தான் பணிவித்துத் தாமுந் தொழுது சொல்லுவார். (௩௮)

அடியேன் பெற்ற மக்களில ரடிமை யாகக் கொண்டருளிக்
கடிசேர் மலர்த்தா டொழுதுய்யக் கருணை யளிக்க வேண்டுமெனத்
தொடிசேர் தளிர்க்கை யிவ்வெனக்குத் தூயமக்க னெனக்கொண்டப்
படியே மகண்மை யாக்கொண்டார் பரவை யார்தங் கொழுநூர். (௩௯)

கோதை சூழ்த்த சூழலாரைக் குறங்கின் வைத்துக் கொண்டிருந்து
காத னிறைந்த புதல்வியராய் கருத்துட் கசிவா லணைத்துச்சி
மீது கண்ணீர் விழமோந்து வேண்டு வனவுங் கொடுத்தருளி
நாதர் கோயில் சென்றடைந்தார் நம்பி தம்பி ரான்றோழர். (௪௦)

வென்றி வெள்ளே றுயர்த்தருளும் விமலர் திருக்கோ புரமிறைஞ்சி
யொன்று முன்னத் தொடுமென்பா லுச்சி குவித்த கரத்தோடுஞ்
சென்று புக்குப் பணிந்துதிருப் பதிகம் பூண ணென்றெடுத்துக்
கொன்றை முடியர ரருளரிமை சிறப்பித் தார்கோட் புலியாரை. (௪௧)

சிறப்பித் தருளுந் திருக்கடைக்காப் பதனி னிடைச்சிங் கடியாரைப்
பிறப்பித் தெடுத்த பிதாவாகத் தம்மை நினைந்த பெற்றியினான்
மறப்பில் வகைச்சிங் கடியப்ப னென்றே தம்மை வைத்தருளி
நிறப்பொற் புடைய விசைபாடி நிறைந்த வருள்பெற் றிறைஞ்சுவார். (௪௨)

அங்கு நின்ற மெழுந்தருளி யளவி லன்பி னுண்மகிழ்ச்
செங்க ணுதலார் மேவுதிரு வலிவ லத்தைச் சேர்ந்திறைஞ்சி
மங்கை பாகர் தமைப்பதிகம் வலிவ லத்துக் கண்டேனென்
றெங்கு நிகழ்த்த தமிழ்மலை யெடுத்துத் தொடுத்த விசைபுனைவார். (௪௩)

நன்று மகிழுஞ் சம்பந்தர் நாவுக் கரசர் பாட்டுகந்தி
ரென்று சிறப்பித் திறைஞ்சிமகிழ்ந் தேத்தி யருள்பெற் றெழுந்தருளி
மன்றி னிடையே நடம்புரிவார் மருவு பெருமைத் திருவாரூர்
சென்று குறகிப் பூங்கோயிற் பெருமான் செம்பொற் கழல்பணிந்து. (௪௪)

இறைஞ்சிப் போந்து பரவையார் திருமா ளிகையி லெழுந்தருளி
நிறைந்த விருப்பின் மேவுநா னை செல்வத் திருவாரூர்ப்
புறம்பு னணிய கோயில்களும் பணிந்து போற்றிப் புற்றிடமா
யுறைந்த பெருமான் கழல்பிரியா தோவா வின்ப முற்றிருந்தார். (௪௫)

செறிபுன் சடையார் திருவாரூர்த் திருப்பங் குளியுத் தரத்திருநாள்
குறுக வரலும் பரவையார் கொடைக்கு விழாவிற் குறைவறுக்க
நிறையும் பொன்கொண் டணைவதற்கு நினைந்து நம்பி திருப்புகலூர்
நிறைவர் பாதம் பணியவெழுந் தருளிச் சென்றங் கெய்தினார். (௪௬)

சென்று விரும்பித் திருப்புகலூர்த் தேவர் பெருமான் கோயில்மணி
முன்றில் பணிந்து வலங்கொண்டு முதல்வர் முன்பு வீழ்த்திறைஞ்சித்
தொன்று மரபி னடித்தொண்டே தோய்ந்த வன்பிற் றுதித்தெழுந்து
நின்று பதிக விசைபாடி நினைந்த கருத்து நிகழ்விப்பார். (௪௭)

சிறிது பொழுது கும்பிட்டிச் சிந்தை முன்ன மங்கொழிய
வறிது புறம்போர் தருளியமன் மடத்தி லணையார் வன்றெண்ட
ரறிவு கூர்ந்த வன்பருட னணிமுன் நிலிளே ரருகிருப்ப
மறிவன் கையா ருளேயோ மலர்க்கண் டியில்வந் தெய்தியதால்.

(ச.அ)

துயில்வந் தெய்தத் தம்பிரான் றேழு ரங்குத் திருப்பணிக்குப்
பயிலுஞ் சுடுமட் பலகைபல கொணர்வித் துயரம் பண்ணித்தே
னயிலுஞ் சுரும்பார் மலர்ச்சிகழி முடிமே லணையா வுத்தரிய
வெயிலுந் தியவெண் பட்டதன்மேல் விரித்துப் பள்ளி மேவினார்.

(ச.க)

சுற்று யிருந்த தொண்டர்களுந் துயிலு மளவிற் றுணைமலர்க்கண்
பற்றுந் துயிலீங் கிடப்பள்ளி யுணர்ந்தார் பாவை கேள்வனார்
வெற்றி விடையா ருளாலே வேமண் கல்லே விரிசுடர்ச்செம்
பொற்றின் கல்லாயின கண்டு புகலா நிறைவ ருள்போற்றி.

(சு.0)

தொண்ட ருணர மகிழ்ந்தெழுந்து துணைக்கைக் கமல முகைதலைமேற்
கொண்டு கோயி லுட்புக்குக் குறிப்பி லடங்காப் பேரன்பு
மண்டு காத லுறவணங்கி வாய்த்த மதுர மொழிமலை
பண்டங் கிசையிற் றம்மையே புகழ்ந்தென் றெடுத்திப் பாடினார்.

(சு.க)

பதிகம் பாடித் திருக்கடைக்காப் பணிந்து பரவிப் புறம்போந்தே
யெதிரி லின்ப யிம்மையே தருவா ருள்பெற் றெழுந்தருளி
ந்தியின் குவையு முடன்கொண்டு நிறையு ந்தியுங் குறைமதியும்
பொதியுஞ் சடையார் திருப்பனையூர் புகுவார் புரிதான் மணிமார்பர்.

(சு.உ)

செய்ய சடையார் திருப்பனையூர்ப் புறத்துந் திருக்கூட் தொடுங்காட்சி
யெய்த வருள வெதிர்சென்றங் கெழுந்த வீருப்பால் விழுந்திறைஞ்சி
யையர் தம்மை யாங்கிலாட வல்லா ரவரே யழகியரென்
துய்ய வுலகு பெறும்பதிகம் பாடி யருள்பெற் றுடன்போந்தார்.

(சு.ங)

வளமல் கியசீர்த் திருப்பனையூர் வாழ்வா ரேத்த வெழுந்தருளி
யளவில் செம்பொ ணிட்டிகைக ளாண்மே னெருங்கி யணியாரூர்த்
தளவ முறுவற் பரவையார் தம்மா ளிகையிற் புகத்தாமு
முளமன் னியதம் பெருமானார் தம்மை வணங்கி யுவந்தணந்தார்.

(சு.ச)

வந்து பரவைப் பிராட்டியார் மகிழ் வைகி மருவுநா
ளந்த னானார் மருங்கணிய கோயில் பலவு மணந்திறைஞ்சிச்
சிந்தை மகிழ் வீருப்பினோடுத் தெய்வப் பெருமா டிருவாரூர்
முந்தி வணங்கி யினிதிருந்தார் முனைப்பா டியர்தங் காவலனார்.

(சு.இ)

பலநா ளமர்வார் பரமந்திரு வருளா லங்கு நின்றும்போய்ச்
சிலைமா மேரு வீரனார் திருநன் னிலத்துச் சென்றெய்தி
வலமா வந்து கோயிலினுள் வணங்கி மகிழ்ந்து பாடினார்
தலமார் கின்ற தண்ணியல்வெம் மையினு னென்னுந் தமிழ்மலை.

(சு.ஈ)

பாடி யங்கு வைகியபின் பரமர் வீழி யிழலையினி
னீடு மறையான் மேம்பட்ட வந்த னானார் நிறைந்தீண்டி
நாடு மகிழ் வவ்வளவு நடைக்கா வணம்பா வாடையுடன்
மாடு கதவி பூகநிறை மல்க மணித்தோ ரணநிறைத்து.

(சு.ஊ)

வந்து நம்பி தம்மையெதிர் கொண்டு புகார் மற்றவருஞ்
சிந்தை மலர்ந்து திருவீழி யிழலை யிறைஞ்சிச் சேண்விசம்பின்
முந்தை யிழிந்த மொய்யொளிசேர் கோயி றன்னை முன்வணங்கிப்
பந்த மறுக்குந் தம்பெருமான் பாதம் பரவிப் பணிகின்றார்.

(௫௮)

படங்கொ ளரலிற் றுயில்வோனும் பதமத் தோனும் பரவரிய
விடங்கன் விண்ணோர் பெருமானே விரவும் புளக முடன்பரவி
யடங்கல் வீழி கொண்டிருந்தீ ரடியேனுக்கு மருளுமெனத்
தடங்கொள் செஞ்சொற் றபிழ்மலை சாத்தி யங்குச் சாருநான்.

(௫௯)

வாசி யறிந்து காசளிக்க வல்ல யிழலை வாணர்பார்
நேச மிக்க திருவருண்முன் பெற்றுத் திருவாஞ் சியத்தடிகள்
பாச மறுத்தாட் கொள்ளுந்தான் பணிந்து பொருவ னொரென்னு
மாசில் பதிகம் பாடியமர்ந் தரிசிந் தரைப்புத் தூரணந்தார்.

(௬௦)

செழுநீர் நறையூர் நிலவுதிருச் சித்திச் சரமும் பணிந்தேத்தி
விழுநீர் மையினிற் பெருந்தொண்டர் விருப்பி னோடு மெதிர்கொள்ள
மழுவோ டினாமான் காதலத்தி லுடையார் திருப்புத் தூர்வணங்கித்
தொழுநீர் மையினிற் றுதித்தேத்தித் தொண்டர் குழ வுறையுநான்.

(௬௧)

புனித னாருமுன் புகழ்த்துணையார்க் கருளுந் திறமும் போற்றிசைத்து
முனிவர் போற்ற வெழுந்தருளி மூரி வெள்ளக் கங்கையினிற்
பனிவெண் டிக்க ளனிகடையார் பதிகள் பலவும் பணிந்துபோந்
தினிய நினைவி லெய்தினா ரிறைவர் திருவா வடுதுறையில்.

(௬௨)

விளங்குந் திருவா வடுதுறையின் மேயார் கோயில் புடைவலங்கொண்
டுளங்கொண் டருகு மன்பினுட னுள்புக் கிறைஞ்சி யேத்துவார்
வளங்கொள் பதிக மஹையவனென் றெடுத்து வளவன் செங்குருண்
றளங்கொள் பிறப்புஞ் சிறப்பித்துத் தயிழ்ச்சொன் மலை சாத்தினார்.

(௬௩)

சாத்தி யங்கு வைகுநாட் டயங்கு மன்பருடன் கூடப்
பேர்த்து மிறைஞ்சி யருள் பெற்றுப் பெண்ணோர் பாகத் தண்ணலார்
தீர்த்தப் பொன்னித் தென்கரைமேற் திகழும் பதிகள் பலபணிந்து
மூர்த்தி யார்தம் மிடைமருதை யடைந்தார் முனைப்பா டித்தலைவர்.

(௬௪)

மன்னு மருதி னமர்ந்தவரை வணங்கி மதுரச் சொன்மலர்கள்
பன்னிப் புனைந்து பணிந்தேத்திப் பரவிப் போந்து தொண்டருட
னநந் பதியி லிருந்தகல்வா ராஊர் திருநா கேச்சரத்தை
முன்னிப் புக்கு வலங்கொண்டு முதல்வர் திருத்தான் வணங்குவார்.

(௬௫)

பெருகும் பதிகம் பிறையணிவா னுதலான் பாடிப் பெயர்த்துநிறை
திருவின் மலிபுஞ் சிவபுரத்துத் தேவர் பெருமான் கழல்வணங்கி
புருகுஞ் சிந்தை பூடன்போந்தே புமையோர் பாகர் தாமகிழ்ந்து
மருவும் பதிகள் பிறபணிந்து கலைய நல்லூர் மருங்கணந்தார்.

(௬௬)

செம்மை மறையோர் திருக்கலைய நல்லூ ரிறைவர் சேவடிக்கீழ்
மும்மை வணக்கம் பெறவிறைஞ்சி முன்பு பரவித் தொழுதெழுவார்
கொம்மை மருவு குரும்பைமுலை புமையா ளென்னுந் திருப்பதிக
மெய்ம்மைப் புராணம் பலவுமிகச் சிறப்பித் திசையின் விளம்பினார்.

(௬௭)

அங்கு நின்று திருக்குடமூக் கணைந்து பணிந்து பாடிப்போய்
மங்கை பாகர் வலஞ்சழியை மருவிப் பெருகு மன்புருகத்
தங்கு காத லுடன்வணங்கித் தமிழாற் பரசி யரசினுக்குத்
திங்கண் முடியா ரடியளித்த திருநல் லாரைச் சென்றணைந்தார்.

(சஅ)

நல்லா நிறைவர் கழல்போற்றி நவீன்று நடுவு நம்பர்பதி
யெல்லா மிறைஞ்சி யேத்திப்போ யிசையாற் பரவுந் தம்முடைய
சொல்லா தியமா வணிந்தவர்தஞ் சோற்றுத் துறையின் மருங்கெய்தி
யல்லார் கண்டர் கோயிலினு ளடைந்து வலங்கொண் டடிபணிவார்.

(சக)

அமுனி ரொழுதி யணையவெனு மஞ்சொற் பதிக மெடுத்தருளிக்
கழனி டியவன் பினிற்போற்றுங் காதல் கூடப் பரவியின்
கெழுநீர் மையினி லருள்பெற்றுப் போந்து பரவை யார்கேள்வர்
முழுநீ ரணிவா ரமர்ந்தபதி பலவும் பணிந்து முன்னுவார்.

(எ0)

தேவர் பெருமான் கண்டியூர் பணிந்து திருவை யாறதனை
மேவி வணங்கிப் பூந்துருத்தி விமலர் பா தந் தொழுதிறைஞ்சிச்
சேவில வருவார் திருவாலம் பொழியிற் சேர்ந்து தாழ்ந்திரவு
மேவு சயனத் தமர்ந்தருளிப் பள்ளி கொள்ளக் கனவின்கண்.

(எக)

மழபா டியினில் வருவதற்கு நினைக்க மறந்தா யோவென்று
குழகா கியதங் கோலமெதிர் காட்டி யருளக் குறித்துணர்ந்து
நிழலார் சோலைக் கரைப்பொன்னி வடபா லேறி நெடுமாட
வழகார் வீதி மழபாடி யணைந்தார் நம்பி யாரூரர்.

(எஉ)

அணைந்து திருக்கோ புரமிறைஞ்சி யன்பர் குழ அடன்புகுந்து
பணங்கொ ளரவ மணிந்தார்முன் பணிந்து வீழ்ந்து பரங்கருணைக்
குணங்கொ ளருளின் றிறம்போற்றிக் கொண்ட புளகத் துடனுருகிப்
புணர்ந்த விசையாற் றிருப்பதிகம் பொன்னார் மேனி யென்றெடுத்து.

(எங)

அன்னே யுன்னே யல்லால்யா னாரை நினைக்கே னெனவேத்தித்
தன்னே ரில்லாப் பதிகமலர் சாத்தித் தொழுது புறம்பணைந்து
மன்னும் பதியிற் சிலநாள்கள் வைகித் தொண்ட ருடன்மகிழ்ந்து
பொன்னிக் கரையி னிருமருங்கும் பணிந்து மேல்பாற் போதுவார்.

(எச)

செய்ய சடையார் திருவானைக் காலி லணைந்து திருத்தொண்ட
ரெய்த முன்வந் தெதிர்கொள்ள விறைஞ்சிக் கோயி லுட்புகுந்தே
யையர் கமலச் சேவடிக்கீ ழார்வம் பெருக வீழ்ந்தெழுந்து
மெய்யு முகிழ்ப்பக் கன்பொழிநீர் வெள்ளம் பரப்ப விம்முவார்.

(எடு)

மறைக ளாய நான்குமென மலர்ந்த செஞ்சொற் றமிழ்ப்பதிக
நிறையுங் காத லுடனெடுத்து நிலவு மன்பர் தமைநோக்கி
யிறையும் பணிவா ரெம்மையுமா னுடையா ரென்றென் றேத்துவா
ருறையூர்ச் சோமுன் மணியாரஞ் சாத்துந் திறத்தை யுணர்ந்தருளி.

(எசு)

வளவர் பெருமான் நிருவாரஞ் சாத்திக் கொண்டெ வரும்பொன்னிக்
கிளருந் திரைநீர் மூழ்குதலும் வழுவிப் போகக் கேதமுற
வளவி நிருமஞ் சனக்குடத்து னதுபுக் காட்ட வணிந்தருளித்
தனரு மவனுக் கருள் புரிந்த தன்மை சிறக்கச் சாற்றினார்.

(எஎ)

சாற்றி யங்குத் தங்குநாட் டயங்கும் பவளத் திருமேனி
நீற்றர் கோயி லெம்மருங்குஞ் சென்று தாழ்த்து நிறைவிருப்பாற் .
போற்றி யங்கு சின்றும்போய்ப் பொருவி லன்பர் மருவியதொண்
டாற்றும் பெருமைத் திருப்பாச்சி லாச்சி ராமஞ் சென்றடைந்தார். (எஅ)

சென்று திருக்கோ புரமிறைஞ்சித் தேவர் மலிந்த திருந்துமணி
முன்றில் வலங்கொண் டெள்ளணந்து முதல்வர் முன்பு விழ்ந்திறைஞ்சி
நன்று பெருகும் பொருட்காத னயப்புப் பெருக நாதரெதிர்
சின்றுப் பரவி நினைந்தபொரு ளருளா தொழிய நேர்நின்று. (எஆ)

அன்பு நீங்கா வச்சமுட னடுத்த திருத்தோ முமைப் பணியாற்
பொன்பெ ருத திருவுள்ளம் புழுங்க வழங்கிப் புறம்பொருபான்
முன்பு நின்ற திருத்தொண்டர் முகப்பே முறைப்பா டிடையார்போ
லென்பு கரைத்து பிரானூர்மற் றில்லையென்ன வெடுக்கின்றார். (அ௦)

வேறு.

சித்தமு நீங்கா நிலைமையி னீங்கி நிலத்திடைப் புலங்கெழும் பிறப்பா
லுய்த்தகா ரணத்தை யுணர்ந்துஞ் தடிமை யொருமையா மெழுமையு முணர்த்தி
யெத்தனை யருளா தொழியினும் பிரானு ரிலரல்லா தில்லையே யென்பார்
வைத்தனன் றனக்கே தலையுமென் னொவு மெனவழுத் தினூர்வழித் தொண்டார். (அக)

இவ்வகை பரவித் திருக்கடைக் காப்பு மேசின வல்லவென் றிசைப்ப
மெய்வகை விரும்பு தம்பெரு மானார் விழுநிதித் குவையளித் தருள
மைவளர் கண்டார் கருணையே பரவி வணங்கியப் பதியிடை வைகி
யெய்வகை மருங்கு ிறைவர்தம் பதிக ளிறைஞ்சியங் கிருத்தனர் சிலநாள். (அஉ)

அப்பதி நீங்கி யருளிஊற் போகி யாவினஞ் ாடுவார் நீடு
மெப்பெயர்ப் பதிபு யிருமருங் கிறைஞ்சி யிறைவர்பைஞ் ஞீலியை யெய்திப்
பைப்பணி யணிவார் கோபுர ிறைஞ்சிப் பாங்கமர் புடைவலங் கொண்டு
துப்புறழ் வேணி யார்கழ றொழுவார் தோன்றுகங் காளரைக் கண்டார். (அங்)

கண்டவர் கண்கள் காதலீர் வெள்ளம் பொழிதரக் கைகுவித் திறைஞ்சி
வண்டறை குழலார் மனங்கவர் பலிக்கு வருத்திரு வடிவுகண் டவர்கள்
தொண்டதோர் மயலால் வினவுகற் ருக்க குலவுசொற் காருலா வியவென்
றண்டார்நா யகரைப் பரவியா ரணிய விடங்கரா மருந்தமிழ் புனைந்தார். (அச)

பரவியப் பதிகத் திருக்கடைக் காப்புச் சாத்திமுன் பணிந்தருள் பெற்றுக்
கவிலன் பர்கடங் கூட்டமுந் தொழுது கலந்திரி திருந்து போந்தருளி
விரவிய வீக்கோய் மலைமுத லாக விமலர்தம் பதிபல வணங்கிக்
குரவலர் சோலை யணிதருப் பாண்டிக் கொடுமுடி யணைந்தனர் கொங்கில். (அரி)

கொங்கினிற் பொன்னித் தென்கரைக் கறையூர்க் கொடுமுடிக் கோயின் முன்குறுகிச்
சங்கவெண் குழையா ருழைவலஞ் செய்து சார்ந்தடி யினையினிற் ருழ்ந்து
பொங்கிய வேட்கை பெருகிடத் தொழுது புனிதர்பொன் மேனியை நோக்கி
யிங்கிவர் தம்மை மறக்கவொண் ணாதென் றெழுந்தமெய்க் குறிப்பினி லெடுப்ப. (அசு)

அண்ணலா ரடிகண் மறக்கினுநாம் வஞ்செழுத் தறியவெப் பொழுது
மெண்ணிய நாவே யின்சுவை பெருக விடையறு தியம்புமென் றிதனைத்
திண்ணிய அணர்வற் கொள்பவர் மற்றுப் பற்றிலே னெனச்செழுந் தமிழா
னண்ணிய வன்பிற் பிணிப்புற நவின்ருர் எமச்சிவா யத்திருப் பதிகம். (அஃ)

உலகெ லாமுய்ய வுறுதியாம் பதிக முரைத்துமெய் யுணர்வறா வொருமை
நிலவிய சிந்தை யுடன்றிரு வருளா னீங்குவார் பாங்குநற் பதிகள்
பலவுமுன் பணிந்து பரம்தாள் போற்றிப் போர்த்துண் பணிமலர்ப் பட்டப்பை
குலவுமக் கொங்கிற் காஞ்சிவாய்ப் பேரூர் குறுகினூர் முறுகுமா தரவால். (௮௮)

அத்திருப் பதியை யிணைந்துமுன் நம்மை யாண்டவர் கோயிலுட் புருந்து
மெய்த்தவர் சூழ வலங்கொண்டு திருமுன் மேயுவார் தம்மெதிர் விளங்க
நித்தனூர் தில்லை மன்றுணின் ரூட னீடிய கோலநேர் காட்டக்
கைத்தலங் குவித்துக் கண்களா னந்தக் கலுழிநீர் பொழிதரக் கண்டார். (௮௯)

காண்டலுந் தொழுது வீழ்ந்துட னெழுந்து கரையிலன் பென்பினை யுருக்கப்
பூண்டவைய் புலனிற் புலப்படா வின்பம் புணர்ந்துமெய் யுணர்வினிற் பொங்கத்
தாண்டவம் புரியுந் தம்பிரா னரைத் தலைப்படக் கிடைத்தபின் சைவ
வாண்டகை யாருக் கடுத்தவந் நிலைமை விளவையா ரளவறிந் துரைப்பார். (௯௦)

அந்நிலை நிகழ்ந்த வாராருள் பெற்ற வன்புற ரின்பவென் ளத்து
மன்னிய பாடன் மகிழ்ந்துடன் பரவி வளம்பதி யதனிடை மருவிப்
பொன்மணி மன்று னெடுத்தசே ஷடியார் புரிபடங் கும்பிடப் பெற்றா
லென்னினிப் புறம்போ யெய்துவ தென்று மீண்டெழுந் தருளுதற் கெழுவார். (௯௧)

ஆயிடை நீங்கி யருளினாற் செல்பா ரருவரைச் ஈரங்களும் பிறவும்
பாயுநீர் நதியும் பலபல கடந்து பரமர்தம் பதிபல பணிந்து
மேயவண் டமிழால் விருப்பொடும் பரவி வெஞ்சுமரக் கூடலும் பணிந்து
சேயிடை கழியப் போர்த்துவந் தடைந்தார் தென்றிசைக் கற்குடி மலையில். (௯௨)

வேறு.

வீடு தருமிக் கற்குடியில் விழுந் யாரைப் பணிந்திறைஞ்சி
நீடு விருப்பிற் நிருப்பதிக நிறைத்த சிந்தை யுடன்பாடிப்
பாடும் விருப்பிற் ரெண்டருடன் பதிகள் பலவு மணைந்திறைஞ்சித்
தேடு மிருவர் காண்பரியார் திருவாரை மேற்றளி சென்றணைந்தார். (௯௩)

செம்பொன் மேருச் சிலைவளைத்த சிவனா ராறை மேற்றளியி
னம்பர் பாதம் பணிந்திறைஞ்சி நானு மகிழ்வாரக் கருங்கூட
வும்பர் போற்றுந் தானங்கள் பலவும் பணிந்து போர்த்தனைவா
ரிம்பர் வாழ வின்னம்பர் நகரைச் சேர வெய்தினார். (௯௪)

ஏரின் னிலவு மின்னம்பர் மகிழ்ந்த வீசர் கழல்வணங்கி
யாரு மன்பிற் பணிந்தேத்தி யாரா வருளா லங்கமர்வார்
போரின் மலியுந் கரியுரித்தார் மருவும் புறம்ப யம்போற்றச்
சேரு முள்ள மிக்கெழுமெய்ப் பதிகம் பாடிச் செல்கின்றார். (௯௫)

வேறு.

அங்க மோதியோ ராறை மேற்றளி யென்றெ ட்த்தமர் காதலிற்
பொங்கு மின்றயி ழால்வி ரும்பு புறம்ப யந்தொழப் போதுமென்
றெங்கு மன்னிய வின்னி சைப்பதி கம்புனைத்துட னெய்தினார்
திங்கள் சூடிய செல்வர் மேவு திருப்பு நம்பயஞ் சேரவே. (௯௬)

அப்பதிக்க ணமர்ந்த தொண்டரு மன்று வெண்ணெய்கல் லூரினி
லொப்ப ருந்தனி வேதி யன்பழ வோலை காட்டின் ருண்டவ
ரிப்ப திக்கணவர் தெய்த வெண்ண தவங்க னென்றெதிர் கொள்ளவே
முப்பு ரங்க னெரித்த சேவகர் கோயில் வாயிலின் முன்னினார். (௯௭)

சு௦௮ ஏயர்கோன்கலிக்காமதாயனாற்புரானம்.

நீடு கோபுர முன்பி றைஞ்சி நிலாவு தொண்டரொ ளெண்ணை
தாடன் மேவிய வண்ண லாடி போற்றி யஞ்சலி கோலினிள்
தேடி லாமலர் தூவி யெட்டினொ டைந்து மாகு முறுப்பினற்
பீடு நீடு நிலத்தின் மேற்பெ ருகப்பணிந்து வணங்கினார். (சு௮)

அங்கு நீடருள் பெற்று ளார்வ மிகப்பொழிந்தெழு மன்பினற்
பொங்கு நாண்மலர்ப் பாத முன்பணித் தேத்தி மீண்டு புறத்தணைந்
தெங்கு மாகி நிறைந்து நின்றவர் தாம கிழ்ந்த விடங்களிற்
றங்கு கோல மிறைஞ்ச வாருட் டாலி வன்பரொ டெய்தினார். (சு௯)

வேறு.

வம்புரீ டலங்கன் மார்பின் வன்றெண்டர் வன்னி கொன்றை
தும்பைவெள் ளடம்பு திங்க யேரீ ரணிந்த சென்னித்
தம்பிரா னமர்த்த தானம் பலபல சார்த்து தாழ்ந்து
கொம்பொ ராட னீடு கூடலை யாற்றார் சார. (சு௧௦)

செப்பரும் பதியிற் சேரார் திருமுது குன்றை நோக்கி
யொப்பரும் புகழார் செல்லு மொருவழி யுமையா னோடு
மெய்ப்பரம் பொருளா யுள்ளார் வேதிய ராகி நின்றார்
முப்புரி தூலுந் தாங்கி நம்பியா ரூர் முன்பு. (சு௧௧)

நின்றவர் தம்மை நோக்கி நெகிழ்த்தசின் தையராய்த் தாழ்வார்
ரின்றியா முதுகுன் றெய்த வழியெமக் கியம்பு மென்னக்
குன்ற வில் லாளியாருங் கூடலை யாற்றார் நேறச்
சென்றதிங் வழிதா னென்று செல்வழித் துணையாய்ச் செல்ல. (சு௧௨)

கண்டவர் கைகள் கூப்பித் தொழுதுயின் றொடர்வார் காணர்
வண்டலர் கொன்றை யாரை வடிவுடை மழுவுவன் நேத்தி
யண்டர்தம் பெருமான் போந்த வதிசய மறியே னென்று
கொண்டெழு விரூப்பி னோடுங் கூடலை யாற்றார் புக்கார். (சு௧௩)

கூடலை யாற்றார் மேவுங் கொன்றைவார் சடையி னார்தம்
பீடுயர் கோயில் புக்குப் பெருகிய வார்வம் பொங்க
வாடகப் பொதுவி லாடு மறைகழல் வணக்கிப் போற்றி
நீடருள் பெற்றுப் போந்து திருமுது குன்றி னேர்ந்தார். (சு௧௪)

தடநிலைக் கோபு ரத்தைத் தாழ்ந்துமுன் னிறைஞ்சிக் கோயில்
புடைவலங் கொண்டு புக்குப் போற்றினர் தொழுது வீழ்ந்து
நடநிலில் வாரை நஞ்சி யிடையெனுஞ் செஞ்சொன் மாலைத்
தொடைநிகழ் பதிகம் பாடித் தொழுதுகை சுமந்து நின்று. (சு௧௫)

நாதர்பாற் பொருடாம் வேண்டி நண்ணிய வண்ண மெல்லாக்
கோதறு மனத்துட் கொண்ட ருறிப்பொடும் பரவும் போது
தாதவிழ் கொன்றை வேய்த்தார் தரவருள் பெறுவார் சைவ
வேதியர் தலைவர் மீண்டு மெய்யிலவெண் பொடியும் பாட. (சு௧௬)

பனிமதிச் சடையார் தாமும் பன்னிரண் டாயி ரம்பொன்
னனியருள் கொடுக்கு மாற்றா னல்கிட வுடைய நம்பி
தனிவரு மகிழ்ச்சி பொங்கத் தாழ்ந்தெழுந் தருகு சென்று
கனிவிட மிடற்றி னார்முன் பின்னென்று கழற லுற்றார். (சு௧௭)

அருளமிக் கனக மெல்லா மடியனேற் காரு ருள்ளோர்
மருளுற வியப்ப வங்கே வரப்பெற வேண்டு மென்னத்
தெருளுற வெழுந்த வாக்காற் செழுமணி முத்தாற் றிட்டிப்
பொருளினே முழுது மாறார்க் குளத்திற்போய்க் கொள்க வென்றார். (சு0அ)

என்றுதம் பிரானார் நல்கு மின்னருள் பெற்ற பின்னர்
வன்றெண்டர் மச்சம் வெட்டிக் கைக்கொண்டு மணிமுத் தாற்றிற்
பொன்றிர ளெடுத்து நீருட் புகவிட்டுப் போது கின்ற
ரன்றென வலிந்தாட் கொண்ட வருளினி லறிவே னென்று. (சு0க)

மேலிய காதற் றெண்டு விரவுமெய் விருத்தி பெற்ற
ராவியின் விருத்தி யான வந்தணர் புலியூர் மன்றிற்
காவியங் கண்டர் கூத்துக் கண்டுகும் பிடுவ தென்று
வாலிகுழ் தில்லை மூதூர் வழிக்கொள்வான் வணங்கிப் போந்தார். (சு0க0)

மாடுள பதிகள் சென்று வணங்கிப்போய் மங்கை பாகர்
நீடிய கடம்பூர் போற்றி நிறைந்தவா னந்தக் கூத்த
ராடிய தில்லை மூதூ ரணைந்தணி வாயில் புக்குச்
சேடியர் மாட மன்னுஞ் செழுந்திரு வீதி சார்ந்தார். (சு0க1)

பொற்றிரு வீதி நூழ்ந்து புண்ணிய விளைவா யோங்கு
நற்றிரு வாயி னண்ணி நலமலி யலங்கன் மார்பர்
மற்றதன் முன்பு மண்மேல் வணங்கியுட் புகுந்து பைம்பொற்
சுற்றுமா ளிகைகுழ் வந்து தொழுதுகை தலைமேற் கொள்வார். (சு0க2)

ஆடிய திருமுன் பான வம்பொனின் கோபு ரத்தி
னுடிபுக் கிறைஞ்சி யோங்கு மொளியனார் கனக மன்றி
ளுடகச் செய்ய தானே நண்ணுற வுண்ணி றைந்து
நீமொ னந்த வெள்ளக் கண்கணீர் நிரந்து பாய. (சு0க3)

பரவுவாய் குளரிக் காதல் படிதிருப் படியைத் தாழ்ந்து
விரவுமெய் யங்க மைந்து மெட்டினும் வணங்கி வேட்கை
புரனுறு திருக்கூத் துள்ள மாந்தரப் பெருகி நெஞ்சிற்
கரவிலா தவரைக் கண்ட நிறைவுதங் கருத்திற் கொள்ள. (சு0க4)

வேறு.

மடித்தாடு மடிமைக்க ளென்றெடுத்து மன்னுயிர்கட் கருளு மாற்ற
லடுத்தாற்று நன்னெறிக்க ணின்றார்கள் வழுவிந் தணையா வண்ணந்
தடுப்பாணப் பேருரிற் கண்டதில் சிறப்பித்துத் தனிக்கூத் தென்று
நடிப்பாண நாமனமே பெற்றவா நெனுங்களிப்பா னயந்து பாடி. (சு0க5)

மீளாத வருள்பெற்றுப் புறம்போந்து திருவீதி மேலித் தாழ்ந்தே
யாளான வன்றெண்ட ரந்தணர்க் டாம்போற்ற வமர்ந்து வைகி
மாளாத பேரன்பாற் பொற்பதியை வணங்கிப்போய் மறவி வீழத்
தாளான்மை கொண்டவர்தங் கருப்பறிய லூர்வணங்கிச் சென்று சார்ந்தார். (சு0க6)

வேறு.

கூற்றுதைத்தார் திருக்கொகுடிக் கோயி னண்ணிக் கோபுரத்தைத் தொழுதுபு
குந் தன்பர் குழ, வேற்றபெருங் காதலினு லிறைஞ்சி யேத்தி யெல்லையிலாப் பெரும
கிழ்ச்சி மனத்தி லெய்தப், போற்றிசைத்துப் புறத்தணைந்தப் பதியின் வைகிப் புனித
டுக

ரவர் தமைநினைபு மின்பங் கூறிச், சாற்றியமெய்த் திருப்பதிகஞ் சிம்மார் தென்னூர்
தமிழ்மலை புனைந்தங்குச் சாரு நாளில். (ககஎ)

கண்ணுதலார் விரும்புகருப் பறிய லாரைக் கைதொழுது நீங்கிப்போய்க் கயல்
கள் பாபு, மண்ணிவளம் படிக்கரையை நண்ணி யங்கு மாதொருபா கத்தவர்தாள்
வணங்கிப் போற்றி, யெண்ணிலபுகழ்ப் பதிகமுமுன் னவனென் றேத்தி யேருவார்
வாழ்கொளிபுத் தூரெய் தாது, புண்ணியனாப் போம்பொழுது நினைந்து மீண்டு புருகி
ன்றார் தலைக்கலனென் றெடுத்திப் போற்றி. (ககஅ)

திருப்பதிகம் பாடியே சென்றங் கெய்தித் தேவர்பெரு மானாதங் கோயில்வாயி,
லுருப்பொலியு மயிர்ப்புளகம் விரவத் தாழ்த்தே யுள்ளணந்து பணிந்தேத்தி யுருகு
மன்பாற், பொருப்பரையன் மடப்பாவை யிடப்பா லாணைப் போற்றிசைத்துப் புறம்
போந்து தங்கிப் பூமென், கருப்புவயல் வாழ்கொளிபுத் தூரைநீங்கிக் காளுட்டு முள்
னாரைக் கலந்த போது. (ககக)

காளுட்டு முள்ளாரைச் சாரும் போது கண்ணுதலா ரெதிர்காட்சி கொடுப்பக்
கண்டு, தூநாண்மென் மலர்க்கொன்றைச் சடையார் செய்ய துணைப்பாத மலர்கண்டு
தொழுதே நென்று, வானுருந் திருப்பதிகம் வள்வா யென்னும் வண்டியின் ரெடை
மலை மலரச் சாத்தித், தேனாரு மலர்ச்சோலை மருங்கு சூழ்ந்த திருவெதிர்கொள் பாடி
யினை யெய்தச் செல்வார். (கஉ௦)

எத்திசையுந் தொழுதேத்த மத்த யானை யெடுத்தெதிர்கொள் பாடியினை யடை
வோ மென்னுஞ், சித்தநிலைத் திருப்பதிகம் பாடி வந்து செல்வயிடு செழுங்கோயி
லிறைஞ்சி நண்ணி, யத்தர்தமை யடிவணங்கி யங்கு வைகி யருள்பெற்றுத் திருவேள்
விக் குடியி லெய்தி, முத்திதரும் பெருமானைத் துருத்தி கூட மூப்பநிலை யெனும்பதிக
மொழிந்து வாழ்ந்தார். (கஉக)

வேறு.

காட்டுநல் வேள்விக் கோலங் கருத்துற வணங்கிக் காத
னாட்டிய வுள்ளத் தோடு நம்பியா ருரர் போற்றி
யீட்டிய தவத்தோர் சூழ வங்குநின் றேகி யன்பு
பூட்டியாட் கொண்டார் மன்னுந் தானங்க ளிறைஞ்சிப் போந்து. (கஉஉ)

வேறு.

எஞ்சாத பேரன்பிற் றிருத்தொண்ட ருடனெய்தி
நஞ்சாருங் கறைமிடற்றா ரிடம்பலவு நயந்தேத்தி
மஞ்சாரும் பொழிலுதித்த மலர்த்தடங்கன் புடைகுழுஞ்
செஞ்சாலி வயன்மருதத் திருவாரூர் சென்றடைந்தார். (கஉ௩)

செல்வமலி திருவாரூர்த் தேவரொடு முனிவர்களு
மல்குதிருக் கோபுரத்து வந்திறைஞ்சி யுள்புக்கங்
கெல்லையிலாக் காதனபிக வெடுத்தமலர்க் கைசூவித்துப்
பல்குபெருந் தொண்டருடன் பரமந்திரு முன்னணந்தார். (கஉ௪)

மூவாத முதலாகி நடுவாகி முடியாத
சேவாரங் கொடியாரைத் திருமூலட் டானத்து
னோவாத பெருங்காத லுடனிறைஞ்சிப் புறம்போந்து
தாவாத புகழ்ப்பரவை யார்திருமா ளிசைசார்த்தார். (கஉ௫)

பொங்குபெரு விருப்பினெடு புரிசுழலார் பலர்போற்ற
வங்கயற்கட் செங்கனிவாய்ப் பரவையா ரடிவணங்கி
யெங்களைபு நினைந்தருளிற் மெனவியம்ப வினிதளித்து
மங்கைநல்லா ரவரோடு மகிழ்ந்துறைந்து வைகுநாள்.

(கஉசு)

நாயனார் முதுகுன்றிற் கமக்களித்த நன்னிதியற்
சூயமணி முத்தாற்றிற் புகவிட்டேந் துணைவரவர்
கோயிலின்மா ளிகைமேல்பாற் குளத்திலவ ருளாலே
போயெடுத்துக் கொடுபோதப் போதுவா யெனப்புகல.

(கஉ௭)

என்னவதி சயமிதுதா நென்சொன்ன வாறென்று
மின்னிடையார் சிறுமுறுவ லுடன்விளம்ப மெப்புணர்ந்தார்
நன்னுதலா யென்னுடைய நாதனரு ளாற்குளத்திற்
பொன்னடைய வெடுத்துனக்குத் தருவதுபொய் யாதென்று.

(கஉ௮)

ஆங்கவரு முடன்போத வளவிறந்த விருப்பினுடன்
பூங்கோயி லுண்மகிழ்ந்த புனிதர்கழல் புக்கிறைஞ்சி
யோங்குதிரு மாளிகையை வலம்வந்தங் குடன்மேலேப்
பாங்குதிருக் குளத்திணைந்தார் பரவையார் தனித்துணைவர்.

(கஉ௯)

மற்றதனின் வடகீழ்பாற் கரைமீது வந்தருளி
முற்றிழையார் தமைநிறுத்தி முனைப்பாடித் திருநாடர்
கற்றைவார் சடையாரைக் கைதொழுது குளத்திலிழிந்
தற்றைநா ளிட்டெடுப்பார் போலங்குத் தடவுதலும்.

(கஉ௦)

நீற்றழகர் பாட்டுவந்து திருவிளையாட் டினினின்று
மாற்றறுசெம் பொன்குளத்து வருவியா தொழிந்தருள
வாற்றினிலிட் டெக்குளத்திற் றேடுவீ ரருளிதுவோ
சாற்றுமெனக் கோற்றொடியார் மொழிந்தருளத் தனித்தொண்டர்.

(கஉ௧)

முன்செய்த வருள்வழியே முருகலர்பூங் குழற்பரவை
தன்செய்ய வாயினகை தாராமே தாருமென
யின்செய்த தூன்மார்பின் வேதியர்தா முதுகுன்றிற்
பொன்செய்த மேனியினீ ரெனப்பதிகம் போற்றிசைத்து.

(கஉ௨)

முட்டவிமை யோரறிய முதுகுன்றிற் றந்தபொருள்
சட்டநான் பெறுதொழிந்த தளர்வினை கையறவா
யிட்டளத்தை யிவளெதிரே கெடுத்தருளு மெனுந்திருப்பாட்
டெட்டளவும் பொன்காட்டா தொழிந்தருள வேத்துவார்.

(கஉ௩)

ஏத்தாதே யிருந்தறியே நெனுந்திருப்பாட் டெவ்வுலகும்
காத்தாடு மம்பலத்துக் கண்ணுளனும் கண்ணுதலைக்
கூத்தாதந் தருளாயிக் கோமளத்தின் முன்னென்று
நீத்தாருந் தொடர்வரிய நெறிநின்றார் பரவுதலும்.

(கஉ௪)

கொந்தவிழ்பூங் கொன்றைமுடிச் கூத்தனார் திருவருளால்
வந்தெழுபொன் றிரளெடுத்து வருமுறையாற் கரையேற்ற
வந்தரத்து மலர்மாரி பொழிந்திழிந்த தவனியுளோ
நிந்தவதி சயமென்னே யார்பெறுவா ரெனத்தொழுதார்.

(கஉ௫)

ஞாலம்வியப் பெய்தவரு நற்கனக மிடையெடுத்து
மூலமெனக் கொடுபோந்த வாணியின்முன் னுரைப்பிக்க
நீலமிடற் றவரஞ்ஞா லுரைதாழப் பின்னுநெடு
மாலயனுக் கரியகமூல் வழத்தினூர் வன்றெண்டர். (கநக)

மீட்மெவர் பரவுதலு மெய்யன்ப ரன்பில்வரும்
பாட்டுவந்து கூத்துகந்தார் படுவாசி முடிவெய்து
மோட்டறுசெம் பொன்னெனக்க வொருமாவுங் குறையாமற்
காட்டுதலு மகிழ்ந்தெடுத்துக் கொண்டுகரை யேறினார். (கந௭)

கரையேறிப் பரவையா ருடன்கனக மானதெலா
நிரையேயா ளிற்சுமத்தி நெடுநிலமா ளிகைபோக்கித்
திரையேறும் புனற்சடிலத் திருமூலட் டானத்தார்
விரையேறு மலர்ப்பாதற் தொழுதனைந்தார் வீதியினில். (கந௮)

வந்துதிரு மாளிகையி னுட்புகுந்து மங்கலவாழ்த்
தந்தமிலா வகையேத்து மளவிறந்தா ரொலிசிறப்பச்
சிந்தைநிறை மகிழ்ச்சியுடன் சேயிழையா ருடனமர்த்தார்
கந்தமலி மலர்ச்சோலை நாவலர் தங் காவலனார். (கநக)

ஆணியாரூர் மணிப்புற்றி னமர்த்தருளும் பரம்பொருளாப்
பணிவாரங் கொருநாளிற் பாராட்டுந் திருப்பதிகந்
தணியாத வானந்தந் தலைசிறப்பத் தொண்டருடன்
றுணியாய பொருள்வினைவித் தொழுதாழிப் பாவவார். (க௪௦)

பண்ணிறையும் வகைபாறு தாங்கியென வெடுத்தருளி
புண்ணிறையு மனக்களிப்பா லுறுபுகை மயிர்முகிழ்ப்பக்
கண்ணிறையும் புனல்பொழியக் கரையிகந்த வானந்த
மெண்ணிறைந்த படிதோன்ற வேத்திமகிழ்ந் தின்புற்றார். (க௪௧)

இன்புற்றங் கமர்நாளி லீறிலரு மறைபரவும்
வன்புற்றி லரவணிந்த மன்னவனா ருள்பெற்றே
யன்புற்ற காதுட னளவிறந்த பிறபதியும்
பொன்புற்றென் றிடவொளிருஞ் சடையாரைத் தொழப்போவார். (க௪௨)

பரிசனமு முடன்போதப் பாங்கமைந்த பதிகடொறுங்
கரியுரிவை புனைந்தார்தங் கழுறொழுது மகிழ்ந்தேத்தித்
துரிசுறுந் பெருந்தொண்டர் நள்ளாறு தொழுவதற்குப்
புரிவுறுமெய்த் திருத்தொண்ட ரெதிர்கொள்ளப் புக்கணந்தார். (க௪௩)

விண்டடவு கோபுரத்தைப் பணிந்துகர மேற்குவித்துக்
கொண்டபுகுந் தண்ணலார் கோயிலினை வலஞ்செய்து
மண்டியபே ரன்பினெடு மன்னுதிரு நள்ளாற்
புண்டரிகச் சேவடிக்கீழ்ப் பொருந்தநில மிசைப்பணிந்தார். (க௪௪)

அங்கணரைப் பணிந்தேத்தி யருளிநாற் றொழுதுபோய்
மங்குலணி மணிமாடத் திருக்கடலூர் வந்தெய்தித்
திங்கன்வளர் முடியார்தந் திருமயா னமும்பணிந்து
பொங்குமிசைப் பதிகமரு வார்கொன்றை யெனப்போற்றி. (க௪௫)

திருவீரட் டானத்துத் தேவர்பிரான் சினக்கூற்றின்
பொருவீரர் தொலைத்தகழல் பணிந்துபொடி யார்மேனி
மருவீரத் தமிழ்மலை புணர்த்தேத்தி மலைவளைத் த
பெருவீரர் வலம்புரத்துப் பெருகார்வத் தொடுஞ்சென்றார். (கச௬)

வரையோடு நிகர்புரிசை வலம்புரத்தார் கழல்வணங்கி
புரையோசைப் பதிகமெனக் கினியோதிப் போய்ச்சங்க
நிரையோடு துமித்துப் பணித்திப் நித்திலப்பூத்
திரையோதங் கொண்டிறைஞ்சந் திருச்சாய்க்கா டெய்தினார். (கச௭)

தேவர்பெரு மான்நன்னைத் திருச்சாய்க்காட் டினிற்பணிந்து
பாவலர்செந் தமிழ்மலைத் திருப்பதிகம் பாடிப்போய்
மேவலர்தம் புரமெரித்தார் வெண்காடு பணிந்தேத்தி
நாவலர்கா வலரைடைந்தார் நனிபள்ளித் திருநகரில். (கச௮)

நனிபள்ளி யமர்ந்தபிரான் கழல்வணங்கி நற்றமிழின்
புனிதநூற் தொடைபுனைந்து திருச்செம்பொன் பள்ளிமுதற்
பனிமதிசேர் சடையார்தம் பதிபலவும் பணிந்துபோய்த்
தனிவிடைமேல் வருவார்தந் திருநின்றி யூர்சார்ந்தார். (கச௯)

நின்றியூர் மேயாரை நேயத்தாற் புக்கிறைஞ்சி
யொன்றியவன் புள்ளருகப் பாடுவா ருடையவர
சென்றுமுல கிடர்நீங்கப் பாடியவே முழுமுதாறு
மன்றுசிறப் பித்தஞ்சொற் நிருப்பதிக மருள்செய்தார். (க௬௦)

அப்பதியி லன்பருட னமர்ந்தகல்வா ரகலிடத்திற்
செப்பரிய புகழ்நீரே பணியாது செல்பொழுதி
லொப்பரிய ஷுணர்வினா னினைந்தருளித் தொழுவாவார்
மெய்ப்பொருள்வண் டமிழ்மலை விளம்பியே மீண்டணைந்தார். (க௬௧)

மடலாரும் புனனீரே மருவினர்தாள் வணங்காது
விடலாமே யெனுங்காதல் விருப்புறமத் திருப்பதிக
மடலார்கு லப்படையார் தமைப்பாடி யடிவணங்கி
புடலாரு மயிர்ப்புளக மிகப்பணிந்தங் குறைகின்றார். (க௬௨)

அங்கணினி தமர்ந்தருளாற் நிருப்புன்கூ ரணந்திறைஞ்சிக்
கொங்கலரு மலர்ச்சோலைத் திருக்கோலக் காவணையக்
கங்கைசடைக் கரந்தவர்தா மெதிர்காட்சி கொடுத்தருளப்
பொங்குவிரூப் பாற்றொழுது திருப்பதிகம் போற்றிசைப்பார். (க௬௩)

திருஞான சம்பந்தர் திருக்கைக ளாலொற்றிப்
பெருகார்வத் துடன்பாடப் பிஞ்ஞகனார் கண்டிரங்கி
யருளாலே திருத்தாள மளித்தபடி சிறப்பித்துப்
பொருண்மலைத் திருப்பதிகம் பாடியே போற்றிசைத்தார். (க௬௪)

மூவாத முழுமுதலார் முதற்கோலக் காவகன்று
தாவாத புகழ்ச்சண்பை வலங்கொண்டு தாழ்ந்திறைஞ்சி
நாவார்முத் தமிழ்விரகர் நற்பதங்கள் பரவிப்போய்
மேவார்தம் புரஞ்சென்றார் குருகாஜர் மேவுவார். (க௬௫)

உண்ணீரின் வேட்கையுட னுறுபசியான் மிகவருந்திப்
பண்ணீர்மை மொழிப்பரவை யார்கொழுநர் வரும்பாங்கர்
கண்ணீடு திருநதலார் காதல்வரக் கருத்தறிந்து
தண்ணீரும் பொதிகோறுங் கொண்டுவழிச் சார்கின்றார். (கடுசு)

வேனிலுறு வெயில்வெம்மை தணிப்பதற்கு விரைக்குளிர்மென்
பான்னம்மலர்த் தடம்போலும் பந்தரொரு பாலமைத்தே
யானமறை வேதியரா யருள்வேடங் கொண்டிருந்தார்
மானமருந் திருக்கரத்தார் வன்றெண்டர் தமைப்பார்த்து. (கடுரு)

குருகாவு ரமர்த்தருளுங் குழகர்வழி பார்த்திருப்பத்
திருவாரூர்த் தம்பிரான் றேழர்திருத் தொண்டருடன்
வருவாரப் பந்தரிடைப் புருத்துதிரு மறையவர்பாற்
பெருகார்வஞ் செலவிருந்தார் சிவாயநம் வெனப்பேசி. (கடுரு)

ஆலம்ழற் கீழிருந்தா ரவர்தம்மை யெதிர்நோக்கிச்
சாலமிகப் பசித்தீரிப் பொதிகோறு தருகின்றேன்
காலமினித் தாழாமே கைக்கொண்டிங் கினிதருந்தி
யேவநறுங் குளிர்தண்ணீர் குடித்திகைப்புத் தீருமென. (கடுகூ)

வன்றெண்ட ரதுகேட்டு மறைமுனிவர் தரும்பொதிகோ
றின்றுநமக் கெதிர்விலக்க லாகாதென் றிசைந்தருளிப்
பொன்றயங்கு தூன்மார்பர் தரும்பொதிகோ றதுவாங்கிச்
சென்றுதிருத் தொண்டருடன் றிருவழுது செய்தருளி. (ககூ0)

எண்ணிறந்த பரிசனங்க னெல்லாரு மினிதருந்தப்
பண்ணியபின் னம்மருங்கு பசித்தணைந்தார் களுமருந்த
வுண்ணிறைந்த வாரமுதா யொருகாலு முலவாதே
புண்ணியனார் தாமஸ்ரீத்த பொதிகோறு பொலிந்ததால். (ககூக)

சங்கரனார் திருவருள்போற் றண்ணீரின் சுவையார்ந்து
பொங்கிவரு மாதரவா லவர்நாமம் புகழ்ந்தேத்தி
யங்கயர்வாற் பள்ளியமர்த் தருகணைந்தார் கருந்துயிலக்
கங்கைசடைக் கரத்தாரப் பந்தரொடுந் தாங்கரந்தார். (ககூஉ)

சித்தநிலை திரியாத திருநாவ லூர்மன்ன
ரத்தகுதி யினிற்பள்ளி யுணர்ந்தவரைக் காணுமை
யித்தனையா மாற்ற மறித்திலே னெனவெடுத்து
மெய்த்தகைய திருப்பதிகம் விளம்பியே சென்றடைந்தார். (ககூங்)

குருகாவு ரமர்த்தருளுங் குழகனார் கோயிலினுக்
கருகார்பொற் கோபுரத்தை யணந்திறைஞ்சி யுள்புக்கு
வருகாதல் கூடவலங் கொண்டுதிரு முன்வணங்கிப்
பருகாவின் னமுதத்தைக் கண்களாற் பருகினார். (ககூசு)

கண்ணூர்த் வின்னமுதைக் கையாரத் தொழுதிறைஞ்சிப்
பண்ணூர்த் திருப்பதிகம் பாடியே பணிந்தேத்தி
யுண்ணும் பெருங்காத லுடையவர்தாம் புறத்தெய்தி
நண்ணூர்வத் தொண்டருட் னங்கினிது நயந்திருந்தார். (ககூரு)

அந்நாளிற் றம்பெருமா னருள்கூடப் பணிந்தகன்று
மின்னாச்செஞ் சடைமுடியார் விரும்புமிடம் பலவணங்கிக்
கன்னுடி மெயில்புடைசூழ் கழிப்பாலே தொழுதேத்தித்
தென்னுவ லூர்மன்னர் திருத்திலலை வந்தடைந்தார்.

(க௬௭)

சீர்வளருந் திருத்திலலைத் திருவீதி பணிந்துபுகுந்
தேர்வளர்பொற் றிருமன்று னெடுத்தசே வடியிறைஞ்சிப்
பார்வளர மறைவளர்க்கும் பதியதனிற் பணிந்துறைவார்
போர்வளர்மே ருச்சிலையார் திருத்தினைமா நகர்புகுந்தார்.

(க௬௮)

திருத்தினைமா நகர்மேயுஞ் சிவக்கொழுந்தைப் பணிந்துபோய்
நிருத்தஞ ரமர்ந்தருளு நிறைபதிகள் பலவணங்கிப்
பொருத்தமிசூந் திருத்தொண்டர் போற்றுதிரு நாவலூர்
கருத்திலவரு மாதரவாற் கைதொழுச்சென் றெய்தினார்.

(க௬௮)

திருநாவ லூர்மன்னர் போர்கின்ற ரெனக்கேட்டுப்
பெருநாமப் பதியோருந் தொண்டர்களும் பெருவாழ்வு
வருநானென் றலங்கரித்து வந்தெதிர்கொண் டுள்ளணையச்
செருநாகத் துரிபுனைந்தார் செழுங்கோயி லுள்ளணைந்தார்.

(க௬௯)

மேலியவத் தொண்டர்குழா மிடைந்தரவென் றெழுமோசை
மூவுலகும் போயொலிப்ப முதல்வனார் முன்பெய்தி
யாவியினு மடைவுடையா ரடிக்கமலத் தருள்போற்றிக்
கோவலனை முகனெடுத்துப் பாடியே கும்பிட்டார்.

(க௭௦)

நலம்பெருகு மப்பதியி னாடியவன் பொடுகயந்து
குலம்பெருகுந் திருத்தொண்டர் குழாத்தோடு மினிதமர்ந்து
சலம்பெருகுஞ் சடைமுடியார் தாள்வணங்கி யருள்பெற்றுப்
பொலம்புரிதான் மணிமாப்பர் பிறபதியுந் தொழப்போவார்.

(க௭௧)

தண்டகமாந் திருநாட்டுத் தனிவிடையார் மகிழ்விடங்க
டொண்டரெதிர் கொண்டணையத் தொழுதுபோய்த் தூயநி
வண்டறையும் புறவுமலை வளமருதம் பலகடந்தே
யெண்டிசையோர் பரவுதிருக் கழுக்குன்றை யெய்தினார்.

(க௭௨)

தேனாந்த மலர்ச்சோலை திருக்கழுக்குன்றத் தட்டியா
ராளுத விரப்பினெடு மெதிர்கொள்ள வடைந்தருளிக்
தூநாள்வெண் மதியணிந்த சுடர்க்கொழுந்தைத் தொழுதிறைஞ்
பாநாடு மின்னிசையின் றிருப்பதிகம் பாடினார்.

(க௭௩)

பாடியவப் பதியின்க ணினிதமர்ந்து பணிந்துபோய்
நாடியநல் லுணர்வின்னெடுந் திருக்கச்சூர் தனைநண்ணி
யாடகமா மதில்புடைசூழ லாலக்கோ யிலினமுதைக்
கூடியமெய் யன்புருகக் கும்பிட்டிப் புறத்தணைந்தார்.

(க௭௪)

அணைந்தருளு மவ்வேலை யழுதுசெயும் பொழுதாகக்
கொணர்ந்தழுது சமைத்தளிக்கும் பரிசனமுங் குறுகாமைத்
தணந்தபசி வருத்தத்தார் றம்பிரான் றிருவாயிற்
புணர்ந்தமதிற் புறத்திருந்தார் மூண்ப்பாடிப் புரவலனார்.

(க௭௫)

வன்றெண்டர் பசிதீர்க்க மலையின்மேல் மருந்தானார்
மின்றற்கு வெண்டலையோ டொழிந்தொருவெந்ரேடேந்தி
யன்றற்கு வாழ்வாரோ ரந்தணராய்ப் புறப்பட்டுச்
சென்றன்பர் முகநோக்கி யருள்கரச் செப்புவார்.

(கஎசு)

மெய்ப்பசியான் மிகவருந்தி யிளைத்திருந்தீர் வேட்கைவிட
லிப்பொழுதே சோறிரந்திங் கியானுமக்குக் கொண்கின்றே
னப்புறநீ ரகலாதே சிறிதுபொழு தமருமெனச்
செப்பியவர் திருக்கக்குர் மனைதோறுஞ் சென்றிரப்பார்.

(கஎஎ)

வெண்டிருநீர் றணிதிகழ விளங்குநா லொளிதுளங்கக்
கண்டவர்கண் மனமுருகக் கடுமபகற்போ திடும்பலிக்குப்
புண்டரிகக் கழல்புலிமேற் பொருந்தமனை தொறும்புக்குக்
கொண்டதாம் விரும்பியாட் கொண்டவர்முன் கொடுவந்தார்.

(கஎஅ)

இரந்துதாங் கொடுவந்த வின்னடிசி லுங்கறிபு
மரத்தைதரும் பசிதீர வருந்துயீ ரெனவளிப்பப்
பெருந்தகையார் மறையவர்தம் பேரருளின் றிறம்பேணி
நிரந்தபெருங் காதலினு னேர்தொழுது வாங்கினார்.

(கஎக)

வாங்கியவத் திருவமுது வன்றெண்டர் மருங்கணைந்த
வோங்குதவத் தொண்டருட னுண்டருளி யுவந்திருப்ப
வாங்கருகு நின்றார்போ லவர்தம்மை யறியாமே
நீங்கினு ரெப்பொருளு நீங்காத நிலைமையினார்.

(கஅ0)

திருநாவ லூராளி சிவயோகி யார்நீங்க
வருநாம மறையவனா ரிறையவனா ரெனமதித்தே
பெருநாதச் சிலம்பணிசே வடிவருத்தப் பெரும்பகற்க
ஊருகாடி யெழுந்தருளிற் றென்பொருட்டா மெனவுருகி.

(கஅக)

வேறு.

முதுவா யோரி யென்றெடுத்து முதல்வ னார்தம் பெருங்கருணை
யதுவா மிதுவென் றதெய்வம்வந் தெய்தக் கண்ணீர் மழையருவிப்
புதுவார் புனலின் மயிப்புளகம் புதையப் பதிகம் போற்றிசைத்து
மதுவா ரிதழி முடியாரைப் பாடி மகிழ்ந்து வணங்கினார்.

(கஅஉ)

வந்தித் திறைவ ருளாற்போய் மங்கை பாகர் மகிழ்ந்தவிட
முந்தித் தொண்ட ரெதிர்கொள்ளப் புக்கு முக்கட் பெருமானைச்
சிந்தித் திடவந் தருள்செய்கழல் பணிந்து செஞ்சொற் றெடைபுனைந்தே
யந்திச் செக்கர்ப் பெருகொளியா ரமருங் காஞ்சி மருங்கணைந்தார்.

(கஅங்)

அன்று வெண்ணெய் நல்லூரி லரிபு மயனுந் தொடர்வரிய
வென்றி மழுவென் விடையுயர்த்தார் வேத முதல்வ ராய்வந்து
நின்று சபைமுன் வழக்குரைத்து நேரே தொடர்ந்தாட் கொண்டவர்தா
மின்றிங் கெய்தப் பெற்றோமென் றெயில்குழ் காஞ்சி நகர் வாழ்வார்.

(கஅச)

மல்கு மகிழ்ச்சி மிகப்பெருக மறுகு மணித்தோ ரணநாட்டி
யல்கு தீப நிறைகுடங்க ளகிலின் றுபய் கொடியெடுத்துச்
செல்வ மனைக ளலங்கரித்துத் தெற்றியாடண் முழுவகிரப்
பல்கு தொண்ட ருடன்கூடிப் பதியின் புறம்போ யெதிர்கொண்டார்.

(கஅஇ)

ஆண்ட நம்பி யெதிர்கொண்ட வடியார் வணங்க வெதிர்வணங்கி
நீண்ட மதிட்கோ புரங்கடந்து நிரைமா ளிகைவீ தியிற்போந்து
பூண்ட காதல் வாழ்த்தினுடன் புனைமங் கலதா ரியமொலிப்ப
வீண்டு தொண்டர் பெருகுதிரு வேகாம் பருஞ்சென் றெய்தினார்.

(கஅசு)

ஆழி நெடுமோ லயன்முதலா மமரர் நெருங்கு கோபுரமுன்
பூழி புறமண் மிசைமேனி பொருந்த வணங்கிப் புருந்தருளிச்
சூழு மணிமா ளிகைபலவுந் தொழுது வணங்கி வலங்கொண்டு
வாழி மணிப்பொற் கோயிலினுள் வந்தா ரணுக்க வன்றொண்டர்.

(கஅஎ)

கைகள் கூப்பி முன்னணைவார் கம்பை யாறு பெருகிவர
வையர் தமக்கு மிகவஞ்சி யாரத் தழுவித் கொண்டிருந்த
மைபு லாவுங் கருநெடுங்கண் மலையா னென்றும் வழிபடுபூஞ்
செய்ய கமலச் சேவடிக்கீழ்த் திருந்து காத லுடன்வீழ்ந்தார்.

(கஅஅ)

வீழ்ந்து போற்றிப் பரவசமாய் விம்மி யெழுந்து மெய்யன்பால்
வாழ்ந்த சிந்தை யுடன்பாடி மாறா விருப்பிற் புறம்போந்து
சூழ்ந்த தொண்ட ருடன்மருவு நாறிற் றெல்லைக் கச்சிககர்த்
தாழ்ந்த சடையா ராலயங்கள் பலவுஞ் சார்ந்து வணங்குவார்.

(கஅக)

சீரார் காஞ்சி மன்னுதிருக் காமக் கோட்டஞ் சென்றிறைஞ்சி
நீரார் சடையா ரமர்த்தருளு நீடு திருமேற் றளிமேவி
யாரா வன்பிற் பணிந்தேத்து மளவினுந்தா வொண்கடராம்
பாரார் பெருமைத் திருப்பதிகம் பாடி மகிழ்ந்து பரவினார்.

(கக0)

ஒண காந்தன் றளிமேவு மொருவர் தம்மை யுரிமையுடன்
பேணி யமைந்த தோழமையாற் பெருகு மடிமைத் திறம்பேசிக்
காண மோடு பொன்வேண்டி. செய்யும் பாலுங் கலைவிளங்கும்
யாணர்ப் பதிக மெடுத்தேத்தி யெண்ணி னிதிபெற் றினிதிருந்தார்.

(ககக)

அங்க ணமர்வா ரனேகதங்கா பதத்தை யெய்தி யுள்ளனைந்து
செங்கண் விடையார் தமைப்பணிந்து தேனெய் புரிந்தென் றெடுத்ததமிழ்
தங்கு பிடமா மெனப்பாடித் தாழ்ந்து பிறவுந் தானங்கள்
பொங்கு காத லுடன்போற்றிப் புரிந்தப் பதியிற் பொருந்துநாள்.

(ககஉ)

பாட லியையும் பணியினுற் பாவை தழுவக் குழைகம்ப
ராடன் மருவுஞ் சேவடிகள் பரவிப் பிரியா தமர்கின்றார்
நீட மூனர்ப் புறத்திறைவர் நிலவும் பதிக டொழுவிருப்பான்
மாட நெருங்கு வன்பார்த்தான் பனங்காட் றேரில் வந்தடைந்தார்.

(ககங)

செல்வ மல்கு திருப்பனங்காட் றேற் செம்பொற் செழுஞ்சுடரை
யல்ல வறுக்கு மருமருந்தை வணங்கி யன்பு பொழிகண்ணிர்
மல்க நின்று விடையின்மேல் வருவா ரெனும்வண் டமிழ்ப்பதிக
நல்ல விசையி னுடன்பாடிப் போந்து பிறவு நண்ணுவார்.

(ககச)

மன்னு திருமாற் பேறனைந்து வணங்கிப் பரவித் திருவல்லல்
தன்னு செய்தி யிறைஞ்சிப்போய்ச் சாரு மேல்பாற் சடைக்கற்றைப்
பின்னன் முடியா ரிடம்பலவும் பேணி வணங்கிப் பெருந்தொண்டர்
சென்னி முகிறேய் தடங்குவட்டுத் திருக்கா ளத்தி மலைசேர்ந்தார்.

(ககரு)

சுகஅ ஏயர்கோன்கலிக்காமநாயனாப்புராணம்.

தடுக்க லாகாப் பெருங்காத நலெநின் நருளுங் கண்ணப்ப
ரிடுக்கண் களைந்தாட் கொண்டருளு பிறைவர் மகிழ்த்த காளத்தி
யடுக்கல் சேர வண்ணத்துபணிக் தருளா லேறி யன்பாறு
மடுப்பத் திருமுன் சென்றெய்தி மலேமேன் மருந்தை வணங்கினார். (ககக)

வணங்கி யுள்ளங் களிகூர மகிழ்த்து போற்றி மதுரவிசை
யணங்கு செண்டா டெனுப்பதிகம் பாடி யன்பாற் கண்ணப்பர்
மணங்கொள் மலர்ச்சே வடிபணிந்து வாழ்த்து போத்து மன்னுபதி
யினங்கு தொண்ட ருடன்கெழு வி யின்புற்றிருக்கு மந்நாளில். (கக௭)

வடமா திரத்துப் பருப்பதமுந் திருக்கே தார மலைமுதலா
விடமா வரனார் தாமுவந்த வெல்லா பிங்கே யிருத்திறைஞ்சி
நடமா டியசே வடியாரை நண்ணி னார்போ லுண்ணிறைந்து
திடமாங் கருத்திற் றிருப்பதிகம் பாடிச் சாதல் சிறந்திருந்தார். (கக௮)

அங்குச் சிலநாள் வைகியபின் னருளாற் போந்து பொருவிடையார்
தங்கு மிடங்க ளெனைப்பலவுஞ் சார்ந்து தாழ்த்து தவிழ்பாடிப்
பொங்கு புணரிக் கரைமருங்கு புலியுட் சிவலோ கம்போலத்
திங்கண் முடியா ரமர்ந்ததிரு வொற்றி யூரைச் சென்றடைந்தார். (கக௯)

அண்ண ரெட்டர்ந்தா வணங்காட்டி யாண்டகம்பி யெழுந்தருள
வெண்ணில் பெருமை யாதிபுரி யிறைவ ரடியா ரெதிர்கொள்வார்
வண்ண வீதி வாயிரெறும் வாதை கழுரு தோரணங்கள்
சண்ண சிறைபொற் குடந்துப தீபமெடுத்துத் தொழுவெழுங்கால். (௨௦௦)

வரமங் கலால் வியமுழங்க வாச மாலையணியரங்கிற்
புரமங் கையர்க ணடமாடப் பொழியும் வெள்ளப் பூமாரி
யரமங் கையரு மமரர்களும் வீச வன்ப ருடன்புகுந்தார்
பிரமன் நலையிற் பலியுவந்த பிரானார் விரும்பு பெருந்தொண்டர். (௨௦௧)

ஒற்றி யூரி னுமையோடுங் கூட சின்றா ருயர்தவத்தின்
பற்று மிக்க திருத்தொண்டர் பரந்த கடல்போல் வந்தீண்டிச்
சுற்று மணைந்து துதிசெய்யத் தொழுது தம்பி ரானன்பர்
கொற்ற மழுவே றுடையவர்தங் கோயில் வாயி லெய்தினார். (௨௦௨)

வாண யாக்குங் கோபுரத்தை மகிழ்த்து பணிந்து புகுந்துவளர்
கூன லிள்வெண் பிறைச்சடையார் கோயில் வலங்கொண் டெதிர்குறுகி
யூனு முயிருங் கரைந்துருக வுச்சி குவித்த செங்கையுட
னான காத லுடன்விழ்தா ராரா வன்பி னானார். (௨௦௩)

எட்டு வரியி லொற்றியூர் நீங்க லென்ன வெழுத்தறியு
நாட்ட மலருந் திருநுதலார் நறும்பொற் கமலச் சேவடியிற்
கூட்டு முணர்வு கொண்டெழுந்து கோதி லமுத விசைகூடப்
பாட்டும் பாடிப் பரவியெனும் பதிக மெடுத்துப் பாடினார். (௨௦௪)

பாடி யறிவு பரவசமாம் பரிவு பற்றப் புறம்போந்து
நீடு விருப்பிற் பெருங்காத னிறைந்த வன்பர் பலர்போற்றத்
தேடு மயனுந் திருமாதா மறிதற் கரிய திருப்பாதங்
கூடுங் காலங் களிவண்ணுது பரவிச் சும்பிட்ட டினிதிருந்தார். (௨௦௫)

இந்த நிலைமை யாரிவரிங் கிருந்தார் முன்பே யிவர்க்காக
வந்தண் கயிலை மலைநீங்கி யருளாற் போந்த வந்திதையார்
வந்து புவிமே லவதரித்து வளர்ந்து பின்பு வன்றெண்டர்
சந்த விரைகும் புயஞ்சேர்ந்த பரிசு தெரியச் சாற்றுவாம்.

(20௬)

நாலாங் குலத்திற் பெருகுந் ழமுடையார் வாழு ஞாயிற்றின்
மேலாங் கொள்கை வேளாண்மை மிக்க திருஞா யிறுகிழவர்
பாலா தரவு தருமகளா ராகிப் பார்மே லவதரித்தா
ராலா லஞ்சேர் கறைமிடற்ற ருளான் முன்னை யந்திதையார்.

(20௭)

மலையான் மடந்தை மலர்ப்பாத மறவா வன்பால் வந்தநெறி
தலையா முணர்வு வந்தணையத் தாமே யறிந்த சங்கிலியா
ரலையார் வேற்கட் சிறுமகளி ராயத்தோடும் விளையாட்டு
நிலையா யினவப் பருவங்க டோறு நிகழ மிரம்புவார்.

(20௮)

சீர்கொண் மரபில் வருஞ்செயலே யன்றித் தெய்வ நிகழ்தன்மை
பாரி லெவரு மதிசயிக்கும் பண்பில் வளரும் பைந்தொடியார்
வாரு மணிப வணியவாம் வளர்மென் முலைக ளிடைவருத்தச்
சாரும் பதத்திற் றந்தையார் தங்கண் மனைவி யார்க்குரைப்பார்.

(20௯)

வடிவுங் குணமு ளும்முடைய மகட்டு மண்ணு ளோர்க்கிசையும்
படிவ மன்றி மேற்பட்ட பரிசாம் பாண்மை யறிவிலோங்
கடிசேர் மணமு யினிசிகழங் கால மென்னக் கற்புவளர்
கொடியே யனைய மனைவியா ரேற்கு மாற்றற் கொடுமென்றார்.

(2௧0)

தாய ரோடுந் தந்தையார் பேசக் கேட்ட சங்கிலியா
ரேபு மாற்ற மன்றிதுவெம் பெருமா ளீசன் நிருவருளே
மேய வெருவர்க் குரியதியான் வேறென் விளையு மெனவெருவுந்
ருய வுணர்வு மயங்கிமிக வயர்ந்தே யவனி மேல்விழுந்தார்.

(2௧௧)

பாங்கு நின்ற தந்தையார் தாயார் பதைத்துப் பரிந்தெடுத்தே
யேங்கு முள்ளத் தினராகி யிவளுக் கென்னே வுற்றதெனத்
தாங்கிச் சீத விரைப்பனிநீர் தெளித்துத் தைவந் ததுங்க
வாங்கு ளுசப்பின் மகளாரை வந்த துணக்கிங் கென்னென்றார்.

(2௧௨)

என்று தம்மை யின்றெடுத்தார் வினவ மறைவிட் டியம்புவா
ரின்றென் றிறத்து நீர்மொழிந்த விதுவென் பரிசுக் கிசையாது
வென்றி விடையா ருள்செய்தா ரொருவர்க் குரியேன் யானினிமேற்
சென்று திருவொற் றியூரணந்து சிவளு ருளிற் செல்வனென.

(2௧௩)

அந்த மாற்றங் கேட்டவர்தா மயர்வும் பயமு மதிசயமும்
வந்த வுள்ளத் தினராகி மற்றமாற்ற மறைத் தொழுகப்
பந்த நீடு மிவர்குலத்து நிகரா மொருவன் பரிசுதியான்
சிந்தை விரும்பி மகட்பேசி விடுத்தான் சிலருஞ் சென்றிசைத்தார்.

(2௧௪)

தாதை யாரு மதுகேட்டுத் தன்மை விளம்பத் தகாமையினு
லேத மெய்தா வகைமொழிந்து போக்க வவரங் கெய்தாமுன்
றீதங் கிழைத்தே யிறந்தான்போற் செல்ல விடுத்தா ருடன்சென்றான்
மாத ராரைப் பெற்றார்தற் றதனைக் கேட்டு மனமருண்டார்.

(2௧௫)

தைய லார்ச்சு கிலியார்தந் திறத்துப் பேசத் தகாவார்த்தை
ய்யய வேண்டு நினைவுடையா ருரையா ரென்றங் குலகநியச்
செய்த விதிபோ விதுகிழ்ச் சிறந்தார்க் குன்ன படிசெப்பி
கையு முன்னத் துடனஞ்சி நங்கை செயலே யுடன்பிவார்.

(உ௧௬)

அணங்கே யாகு மிவன்செய்கை யறிந்தோர் பேச வஞ்சுவரால்
வணங்கி யீசர் திறமன்றி வார்த்தை யறியாண் மற்றொன்று
குணங்க ளிவையா மினியிவடான் குறித்த படியே யொற்றிநகர்ப்
பணங்கொ ளரவச் சடையார்தம் பாற்கொண் டணைவோ மெனப்பகர்வார்.

(உ௧௭)

பண்ணர் மொழிச்சங் கிலியாரை நோக்கிப் பயந்தா ரொடுங்கினா ளார்
தெண்ணீர் முடியார் திருவொற்றி யூறிற் சேர்ந்து செல்கதியுங்
கண்ணர் நுதலார் திருவருளா லாகிக் கன்னி மாடத்துத்
தண்ணர் தடஞ்சு முந்நகரிற் றங்கிப் புரியீர் த்வமென்று.

(உ௧௮)

பெற்ற தாதை சுற்றத்தார் பிறைசேர் முடியார் விதியாலே
மற்றுச் செயலொன் றறியாது மங்கை யார்ச்சங் கிலியார்தாரு
சொற்ற வண்ணஞ் செயத்துணிந்து துதைந்த செல்வத் தொடும்புரங்கன்
செற்ற சிலையார் திருவொற்றி யூறிற் கொண்டு சென்றனைந்தார்.

(உ௧௯)

சென்னி வளர்வெண் பிறையணிந்த சிவனா் கோயி லுட்புகுந்து
துன்னுஞ் சுற்றத் தொடும்பணிந்து தொல்லைப் பதியோ றிசைவினாற்
கன்னி மாட மருங்கமைத்துக் கடிசேர் முறைமைக் காப்பியற்றி
மன்னுஞ் செல்வத் தகவகுத்துத் தந்தை யார்வந் தடிவணங்கி.

(உ௨௦)

யாங்க ளுமக்குப் பணிசெய்ய டீசற் கேற்ற பணிவிரும்பி
யோங்கு கன்னி மாடத்தி லுறைகின் றீரென் றுரைக்கின்றார்
தாங்கத் கரிய கண்கணீர்த் தாரை யொழுகத் தரியாதே
யேங்கு சுற்றத் தொடி விறைஞ்சிப் போன ரெயில்குழ் தம்பதியில்.

(உ௨௧)

காதல் புரிந்து தவம்புரியுங் கன்னி யாரங் கமர்கின்றார்
பூத நாதர் கோயிலினிற் காலந் தேர்தும் புக்கிறைஞ்சி
நீதி முறைமை வழுவாது தமக்கு தேர்ந்த பணிசெய்யச்
சீத மலர்ப்பூ மண்டபத்துத் திரைசூழ் தொருபாற் சென்றிருந்து.

(உ௨௨)

பண்டு கயிலைத் திருமலையிற் செய்யும் பணியின் பான்மைமனங்
கொண்ட வுணர்வு தலைநிற்பக் குலவு மலர்மென் கொடியுளையார்
வண்டு மருவுந் திருமலர்மென் மாலே காலங்களுக்கேற்ப
வண்டர் பெருமான் முடிச்சாத்த வமைத்து வணங்கி யமருநாள்.

(உ௨௩)

அந்தி வண்ணத் தொருவர்திரு வருளால் வந்த வாருநர்
கந்த மாலேச் சங்கிலியார் தம்மைக் காநன் மணம்புனர
வந்த பருவ மாதலால் வகுத்த தன்மை வழுவாத
முந்தை விதியால் வந்தொருநாண் முதல்வர் கோயி லுட்புகுந்தார்.

(உ௨௪)

அண்டர் பெருமா னந்தணரா யாண்ட நம்பி யங்கணரைப்
பண்டை முறைமை யாற்பணிந்து பாடிப் பரலிப் புறம்போந்து
தொண்டு செய்வார் திருத்தொழில்கள் கண்டு தொழுது செல்கின்றார்
புண்ட ிகத் தடநிகர்பூந் திருமண் டபத்தி லுட்புகுந்தார்.

(உ௨௫)

அன்பு நாரா வஞ்செழுத்து நெஞ்சு தொடுக்க வலந்தொடுத்தே
யென்புள் ஞருக்கு மடியாரைத் தொழுது நீங்கி வேறிடத்து
முன்பு போலத் திரைநீக்கி முதல்வர் சாத்துப் பணிகொடுத்து
மின்போன் மறைபுஞ் சங்கிலியார் தம்மை விதியாற் கண்ணுற்றார். (உஉச)

கோவா முத்துஞ் சுரும்பேருக் கொழுமென் முகைபு மனையாரைச்
சேவார் கொடியார் திருத்தொண்டர் கண்ட போது சிந்தைநிறை
காவா தவர்பாற் போய் லீழத் தம்பாற் காம ஞர்துரந்த
பூவா ளிகள்வந் துறவீழத் தரியார் புறமே போந்துரைப்பார். (உஉ௪)

இன்ன பரிசென் றறிவரிதா லீங்கோர் மருங்கு திரைக்குள்ளார்
பொன்னு மணியு மலர்ந்தவொளி யமுதி லளாவிப் புதியமதி
தன்னு ணீர்மை யாற்குழைத்துச் சமைத்த பின்னுக் கொடிபோல்வா
ளென்னை யுள்ளந் திரிவித்தாள் யார்கொ லென்றங் கியம்புதலும். (உஉ௫)

அருகு நின்றார் விளம்புவா ரவர்தா நங்கை சங்கிலியார்
பெருகு தவத்தா லீசர்பணி பேணுங் கன்னி யாரென்ன
விருவ ராலிப் பிறவியையெய் பெருமா னருளா லெய்துவித்தார்
மருவும் பரவை யொருத்தியிவண் டிறை யவளா மெனமருண்டார். (உஉ௬)

மின்னா சடையார் தமக்காளாம் விதியால் வாழு மெனைவருத்தித்
தன்னா ருளால் வரும்பேறு தவத்தா லணையா லகைதடுத்தே
யென்னு ருயிரு மெழின்மலருங் கூடப் பிணைக்கு றிடவன்னைப்
பொன்னு ரிதழி முடியார்பாற் பெறுவே னென்று போய்ப்புக்கார். (உஉ௭)

மலர்மே லயனு நெடுமாலும் வானு ளிலனுங் கினைத்தறியா
நிலவு மலருந் திருமுடியு நீடுங் கழலு முடையாரை
யுலக மெல்லாக் தாமுடையா ராயு மொற்றி யூரமர்ந்த
விலகு சோதிப் பரம்பொருளை யிறைஞ்சி முன்னின் றேத்துவார். (உஉ௮)

மங்கை யொருபான் மகிழ்ந்ததுவு மன்றி மணினீண் முடியின்கட்
கங்கை தன்னைக் கரத்தருளுங் காதுலுடையீ ரடியேனுக்
கிங்கு நுமக்குத் திருமாலு தொடுத்தே னுள்ளத் தொடையவிழ்த்த
திங்கன் வதனச் சங்கிலியைத் தந்தென் வருத்தந் தீருமென. (உஉ௯)

அண்ண லார்முன் பலவுமவ ரறிய வுணர்த்திப் புறத்தனைந்தே
யெண்ண மெல்லா மூமக்கடிமை யாமென் றெண்ணு மென்னெஞ்சிற்
றிண்ண மெல்லா முடைவித்தாள் செய்ய தொன்று மறியேன்யான்
றண்ணி லாயின் னொளிப்பவளச் சடையீ ரருளு மெனத்தளர்வார். (உ௩௦)

மதிவான் முடியார் மகிழ்கோயிற் புறத்தோர் மருங்கு வந்திருப்பக்
கதிரோன் மேலைக் கடல்காண மாலைக் கடலைக் கண்டயர்வார்
முதிரா முலையார் தம்மைமணம் புணர்க்க வேண்டி முளரிவரை
நிதியா னண்பர் தமக்கருளு நண்பா னினைந்து நினைத்தழிய. (உ௩௧)

உம்ப ருய்ய வுலகுய்ய வோல வேலை விடமுண்ட
தம்பி ராணர் வன்றெண்டர் தம்பா லெய்திச் சங்கிலியை
யிம்ப ருலகில் யாவருக்கு மெய்த வொண்ணு விருந்தவத்துக்
கொம்பை புனக்குத் தருகின்றோங்கொண்ட கவலை யொழிகென்னை. (உ௩௨)

அன்று வெண்ணெய் நல்லூரில் வலியவாண்டு கொண்டருளி
யொன்று மறியா நாயேனுக் குறுதி யளித்தீ ருயிர்காக்க
வின்று பிவளை மணம்புணர்க்க வேன்று நின்நீ ரெனப்போற்றி
மன்றன் மலர்ச்சே வடியிணைக்கீழ் வணங்கி மகிழ்ந்தார் வன்றெண்டர். (உ௬௬)

ஆண்டு கொண்ட வந்தனனா ரவருக் கருளிக் கருணையினு
லீண்ட கங்குல் யாமத்து நீங்கி வானி னிறைமதியந்
தீண்டு கன்னி மாடத்துச் சென்று திகழ்சங் கிலியாரார்
தூண்டு சோதி விளக்கனையார் தம்பாற் கனவிற் றேன்றினார். (உ௬௭)

தோற்றும் பொழுதிற் சங்கிலியார் தொழுது விழுந்து பரவசமா
யாற்ற வன்பு பொங்கியெழுந் தடியே னுய்ய வெழுந்தருளும்
பேற்றுக் கெனயான் செய்வ தெனப் பெரிய கருணை பொழிந்தனைய
நீற்றுக் கோல வேதியரு டேர்நின் றருளிச் செய்கின்றார். (உ௬௮)

சாருந் தவத்துச் சங்கிலிகேள் சால வென்பா லன்புடையான்
மேரு வரையின் மேம்பட்ட தவத்தான் வெண்ணெய் நல்லூரி
லியாரு மறிய யானா டுரியா னுன்னே யெனையிரத்தான்
வார்கொண் ழுலையாய் நீயவனை மணத்தா லனைவாய் மகிழ்ந்தென்றார். (உ௬௯)

ஆதி தேவர் முன்னின்றங் கருளிச் செய்த பொழுதின்கண்
மாத ரார்சங் கிலியாரு மாலு மயனு மறிவரிய
சீத மலர்த்தா மரையடிக்கீழ்ச் சேர்த்து வீழ்ந்து செர்லின்று
வேத முதல்வர் முன்னடுக்க மெய்தித் தொழுது விளம்புவார். (உ௭௦)

எம்பி ரானே நீரருளிச் செய்தார்க் குரியேன் யானிமையோர்
தம்பி ரானே யருடலைமேற் கொண்டேன் றக்க விதிமணத்தா
னம்பி யாரு ரருக்கென்னை கல்கி யருளும் பொழுதிமயக்
கொம்பி னாகக் கொண்டேர்க்குக் கூறுந் திறமொன் றுளதென்பார். (உ௭௧)

பின்னும் பின்னன் முடியார்முன் பெருக நாணித் தொழுதுரைப்பார்
மன்னுந் திருவா ருரின் கணவர்தா பிகவு மகிழ்ந்துறைவ
தென்னுந் தன்மை யறிந்தருள மெம்பி ராட்டி திருமுலையோய்
பின்னும் புரிதான் மணிமார்பீ ரென்றார் குன்றா விளக்கனையார். (உ௭௨)

வேறு.

மற்றவர்தம் முரைகொண்டு வன்றெண்டர் நிலைமையினை
யொற்றிநக ரமர்த்தபிரா னுணர்ந்தருளி யுரைசெய்வார்
பொற்றொடியா யுனையிகந்து போகாமைக் கொருசபத
மற்றமுறு நிலைமையினு லவன்செய்வா னெனவருளி. (உ௭௩)

வேயனைய தோரியார் பானின்று மீண்டருளித்
தூயமன மகிழ்ந்திருந்த தோழனார் பாலனைந்து
நீயவளை மணம்புணரு நிலையுரைத்தோ மதற்கவன்பா
லாயதொரு குறையுன்னு லமைப்பதுள தென்றருள. (உ௭௪)

வன்றெண்டர் மனங்களித்து வணங்கியடி யேன்செய்ய
நின்றகுறை யாதென்ன நீயவளை மணம்புணர்த்த
கொன்றியுட னேநிகழ் வொருசபத மவண்முன்பு
சென்றுகிடைத் திவ்விருவே செய்கவென வருள்செய்தார். (உ௭௫)

என்செய்தா விதுமுடியு மதுசெய்வன் யானிதற்கு
மின்செய்த புரிசடையீ ருள்பெறுதல் வேண்டுமென
முன்செய்த முறுவலுடன் முதல்வரவர் முகநோக்கி
யுன்செய்கை தனக்கினியென் வேண்டுவதென் றுரைத்தருள்.

(உசக)

வம்பணிமென் முலையவர்க்கு மனங்கொடுத்த வன்றெண்டர்
நம்பரிவர் பிறபதியும் நயந்தகோ லஞ்சென்று
கும்பிடவே கடவேனுக் கிதுவிலக்கா மெனக்குறிப்பாற்
றம்பெருமான் றிருமுன்பு தாம்வேண்டிங் குறையிரப்பார்.

(உசஎ)

சங்கரத்தார் பணிந்திரந்து தமிழ்வேந்தர் மொழிகின்றார்
மங்கையவ டனைப்பிரியா வகைசபதஞ் செய்வதனுக்
கங்கவளோ டியான்வந்தா லப்பொழுது கோயில்விடத்
தங்குமிடந் திருமகிழ்க்கீழ்க் கொளவேண்டு மெனத்தாழ்ந்தார்.

(உசஅ)

தம்பிரான் றேழுவர் தாம்வேண்டிக் கொண்டருள
வும்பர்நா யகருமதற் குடன்பாடு செய்வாராய்
நம்பிரீ சொன்னபடி நாஞ்செய்து மென்றருள
வெம்பிரா னேயரிய தினியெனக்கென் னெனவேத்தி.

(உசக)

அஞ்சலிசென் னியின்மன்ன வருள்பெற்றுப் புறம்போதச்
செஞ்சடையா ரவர்மாட்டித் திருவிளையாட் டினாமகிழ்ந்தோ
வஞ்சியிடைச் சங்கிலியார் வழியடிமைப் பெருமையோ
துஞ்சிருண்மீ ளவுமனைந்தா ரவர்க்குறுதி சொல்லுவார்.

(உ௫௦)

சங்கிலியார் தம்மருங்கு முன்புபோற் சார்ந்தருளி
நங்கையுனக் காளுர னயந்துரு ளறக்கடவ
னங்குருமக் கெதிர்செய்யு மதற்குநீ யிசையாதே
கொங்கலர்பூ மகிழின்கீழ்க் கொள்கவெனக் குறித்தருள்.

(உ௫க)

மற்றவருங் கைகுவித்து மாலயனுக் கறிவரியீ
ரற்றமெனக் கருள்புரிந்த வதனிலடி யேனாகப்
பெற்றதிகயா னெனக்கண்கள் பெருந்தாஊர பொழிந்திழிய
வெற்றிமழ விடையார்தஞ் சேவடிக்கீழ் வீழ்ந்தெழுந்தார்.

(உ௫உ)

தையலார் தமக்கருளிச் சடாமகுட ரெழுந்தருள
வெய்தியபோ ததிசயத்தா லுணர்ந்தெழுந்தவ் விரவின்கட்
செய்யசடை யாரருளின் றிறினைந்தே கண்டியிலா
ரையமுட னருகுதியில் சேடியரை யணைந்தெழுப்பி.

(உ௫௩)

நீங்குதுயிற் பாங்கியற்கு நீங்கலெழுத் தறியுமவர்
தாங்கனவி லெழுந்தருளித் தமக்கருளிச் செய்ததெலாம்
பாங்கறிய மொழியவவர் பயத்தினுட னதிசயமுந்
தாங்குமகிழ்ச் சியுமெய்தச் சங்கிலியார் தமைப்பணிந்தார்.

(உ௫ச)

சேயிழையார் திருப்பள்ளி யெழுச்சிக்கு மலர்தொடுக்குந்
துயபணிப் பொழுதாகத் தொழில்புரிவா ருடன்போதக்
கோயிலின்முன் காலமது வாகவே குறித்தணைந்தா
ராயசப தஞ்செய்ய வரவுபார்த் தாளுரர்.

(உ௫௫)

நின்றவரங் கெதிர்வந்த நேரிழையார் தம்மருங்கு
சென்றனைந்து தம்பெருமான் நிருவருளின் நிறங்கூற
மின்றயங்கு ஸண்ணிடையார் விதிபுடன்பட் டெதிர்விளம்பா
ரொன்றியநா னொடுமடவா ருடனொதுங்கி யுட்புகுந்தார்.

(உ௫௬)

அங்கவர்தம் பின்சென்ற வாளுர ராயிழை
ரிங்குநான் பிரியாமை யுமக்கிசையும் படியியம்பத்
திங்கண்முடி யார்திருமுன் போதுவீ ரெனச்செப்பச்
சங்கிலியார் கணவுரைப்பக் கேட்டதா தியர்மொழிவார்.

(உ௫௭)

எம்பெருமா னிதற்காக வெழுந்தருளி யிமையவர்க
டம்பெருமான் நிருமுன்பு சாற்றுவது தகாதென்ன
நம்பெருமான் வன்றொண்டர் நாதர்செய லறியாதே
கொம்பனையீர் யான்செய்வ தெங்கென்று கூறுதலும்.

(உ௫௮)

மாதரவர் மகிழ்க்கீழே யமையுமென மனமருள்வா
ரீதலரா கிலுமாகு டிவர்சொன்ன படிமறுக்கி
லாதலின லுடன்படவே யமையுமெனத் துணிந்தாகிந்
போதுவீ ரெனமகிழ்க்கீழி வர்போதப் போயணைந்தார்.

(உ௫௯)

தாவாத பெருந்தவத்துச் சங்கிலியா ருங்காண
மூவாத திருமகிழை முக்காலும் வலமவந்து
மேவாதிக் கியானகலே னெனநின்று விளம்பினார்
பூவார்தண் புனற்பொய்கை முனைப்பாடிப் புரவலனார்.

(உ௬௦)

மேலியசீ ராளுரர் மெய்ச்சபத வின்முடிப்பக்
காவியினேர் கண்ணருங் கண்டெடுக மனங்கலங்கிப்
பாலியே னிதுகண்டேன் நம்பிரான் பணியாலென்
றாவீசோர்ந் தழிவாரங் கொருமருங்கு மறைந்தயார்தார்.

(உ௬௧)

திருநாவ லாராளி தம்முடைய செயன்முற்றிப்
பொருநாகத் துரிபுனைந்தார் கோயிலினுட் புகுந்திறைஞ்சி
யருணாந் தரவிருந்தீர் செய்தவா நழுகிதெனப்
பெருநாம மெடுத்தேத்திப் பெருமகிழ்ச்சி யுடன்போந்தார்.

(உ௬௨)

வார்புனையும் வனமுலையார் வன்றொண்டர் போனதற்பின்
றார்புனையும் மண்டபத்துத் தம்முடைய பணிசெய்து
கார்புனையு மணிகண்டர் செயல்கருத்திற் கொண்டிறைஞ்சி
யேர்புனையும் கண்ணிமா டம்புகுத்தா ரிருள்புலர.

(உ௬௩)

அன்றிரவே யாதிபுரி யொற்றிகொண்டா ராட்கொண்ட
பொன்றிகழ்பூண் வன்றொண்டர் புரிந்தவினை முடித்தருள
நின்றபுகழ்த் திருவொற்றி யூர்சிலவு தொண்டருக்கு
மன்றல்லினை செய்வதற்கு மனங்கொள்ள யுணர்த்துவார்.

(உ௬௪)

நம்பியா ளுரனுக்கு நங்கைசங் கிலிதன்னை
யிம்பர்ஞா லத்திடடாம் மேவலினுன் மணவினைசெய்
தும்பர்வா மூலகநிய வளிப்பீரென் றுணர்த்துதலுந்
தம்பிரான் நிருத்தொண்ட ருடலேமேற் கொண்டெழுவார்.

(உ௬௫)

மண்ணிறைந்த பெருஞ்செல்வத் திருவொற்றி யூர்மன்னு
மெண்ணிறைந்த திருத்தொண்ட ரெழிற்பதியோ ருடனீண்டி
புண்ணிறைந்த மகிழ்ச்சியுட னும்பர்பூ மழைபொழியக்
கண்ணிறைந்த பெருஞ்சிறப்பிற் கவியாணஞ் செய்தளித்தார்.

(உசுக)

பண்டுசிகழ் பான்மையினுற் பசுபதிதன் னருளாலே
வண்டமர்பூங் குழலாரை மணம்புணர்ந்த வன்ருண்டர்
புண்டரிகத் தவன்வனப்பைப் புறங்கண்ட தூநலத்தைக்
கண்டுகேட் டெண்டியிடுத்துற் றமர்ந்திருந்தார் காதலினால்.

(உசுஎ)

யாழின்மொழி யெழின்முறுவ லிருகுழைமேற் கடைபிறழு
மாழைவிழி வனமுலையார் மணியல்குற் றுறைபடிந்து
வீழுவவர்க் கிடைதோன்றி மிகும்புலவி புணர்ச்சிக்க
ணாழியா மொருகணந்தா னவ்வுழி யொருகணமாம்.

(உசுஅ)

இந்சிலையிற் பேரின்ப மினிதமர்வா ரிறையுறையு
மன்னுபுக மொற்றியூ ரதனின்மகிழ் சிறப்பினுற்
சென்னிமதி புனைவார்தந் திருப்பாதத் தொழுதிருந்தார்
முன்னியகா லங்கல்பல முறைமையினால் வந்தகல.

(உசுக)

பொங்குத லிழிப் பொதியமலைப் பிறந்துபூஞ் சந்தனத்தின்
கொங்கணைந்து குளிர்சார லிடைவளர்ந்த கொழுந்தென்ற
லங்கணையத் திருவாரு ரணிவீதி யழகரவர்
மங்கலநாள் வசந்தமெதிர் கொண்டருளும் வகைகினைந்தார்.

(உஎ0)

வெண்மதியின் கொழுந்தணிந்த வீதிவிடங் கப்பெருமா
றெண்ணுதலார் புடைபரந்த வோலக்க மதனிடையே
பண்ணமரு மொழிப்பரவை யார்பாட லாடறனைக்
கண்ணுறமுன் கண்டுகேட் டார்போலக் கருதினார்.

(உஎக)

பூங்கோயி லமர்ந்தாரைப் புற்றிடங்கொண் டிருந்தாரை
நீங்காத காதலினு னினைந்தாரை நினைவாரைப்
பாங்காகத் தாமுன்பு பணியவரும் பயனுணர்வா
நீங்குநான் மறந்தேனென் றேற்றவான் மிகவழிவார்.

(உஎஉ)

மின்னொளிர்செஞ் சடையானே வேதமுத லானானே
மன்னுபுகழ்த் திருவாருர் மகிழ்ந்தானே மிகநினைந்து
பன்னியசொற் பத்திமையு மடிமையையுங் கைவிடுவா
னென்னுபிசைத் திருப்பதிக மெடுத்தியம்பி யிரங்கினார்.

(உஎங)

பின்னொருநா டிருவாருர் தனைப்பெருக நினைந்தருளி
புன்னவினி யார்கோயில் புருந்திறைஞ்சி யொற்றின்கர்
தன்னையக லப்புக்கார் தாஞ்செய்த சபதத்தான்
முன்னடிக டோன்றாது கண்மறைய மூர்ச்சித்தார்.

(உஎச)

செய்வதனை யறியாது திகைத்தருளி நெடிதுயிர்ப்பார்
மைவிரவு கண்ணாற்பார் சூளுறவு மறுத்ததனா
லிவ்வினைவந் தெய்தியதா மெனநினைந்தெம் பெருமானே
வெவ்லியவித் துயர்நீங்கப் பாடுவே னென்னினைந்து,

(உஎரு)

வேறு.

அழுக்கு மெய்கொடென் நெடுத்தசொற் பதிக மாதிரீன்புரி யண்ணலை யோதி
வழுத்து நெஞ்சொடு தாழ்ந்துநின் றுரைப்பார் மாதொர் பாகனார் மலர்ப்பத முன்னி
யிழுக்கு நீக்கிட வேண்டிமென் றிரந்தே யெய்து வெந்துயர்க் கையற வினுக்கும்
பழிக்கும் வெங்கிகல் லிசைகொடு பரவிப் பணிந்து சாலவும் பலபல நீனைவார். (உ௭௬)

அங்கு நாதர்செய் யருளது வாக வங்கை கூப்பி யாரூர்தொழ நீனைந்தே
பொங்கு காதன்மீ ளாநிலை மையினுற் போது வார்வழி காட்டமுன் போந்து
திங்கள் வேணியார் திருமுல்லை வாயில் சென்றி றைஞ்சிநீ டியதிறுப் பதிகஞ்
சங்கிலிக் காசுவென் கண்களை மறைத்தி ரென்று சான்றிய தன்மையிற் பாடி. (உ௭௭)

தொண்டை மானுக்கன் நறள்கொடுத் தருளுந் தொல்லை வண்புகழ் முல்லை நாயகனைக்
கொண்ட வெந்துயர் களைகெனப் பரவிக் குறித்த காதலி னெறிக்கொள வருவார்
வண்டிலா மலர்ச் சோலைகள் சூழ்ந்து மாட மாளிகை லீவெண் பாக்கங்
கண்ட தொண்டர்க் ளெதிர்கொள வணைந்து காயுந் கத்தர் கோயிலை யடைந்தார். ()

அணைந்த தொண்டர்க் ளுடன்வல மாக வங்க ளுயகர் கோயின்முன் னெய்திக்
குணங்க ளேத்தியே பரவியஞ் சலியாற் குவித்த கைதலை மேற்கொண்டு கின்று
வணங்கி நீர்மகிழ் கோயிலு ளீரே யென்ற வன்றொண்டர்க் கூன்றுகோ ளருளி
யணங்கி லாமொழி யாலுளேம் போகி ரென்றி யம்பிறு ரேதிலார் போல. (உ௭௯)

வேறு.

பிழையுளன பொறுத்திடுவ ரென்றெடுத்துப் பெண்பாகம்
லிழைவடிவீற் பெருமானை வெண்பாக்க மகிழ்ந்தானை
யிழையெனமா சுணமணிந்த லிறையானைப் பாடினார்
மழைதவழு நெடுமபுரிசை நாவலூர் மன்னவனார். (உ௮0)

முன்னின்று முறைப்பாடு போன்மொழிந்த மொழிமாலப்
பன்னுமிசைத் திருப்பதிகம் பாடியபின் பற்றாய
வென்னுடைய பிரானருளிக் கித்தனைகொ லாமென்ற
மன்னுபெருந் தொண்டருடன் வணங்கியே வழிக்கொள்வார். (உ௮௧)

அங்கணர்தம் பதியதனை யகன்றுபோ யன்பருடன்
பங்கயப்பூந் தடம்பணைகும் பழையனா ருழையெய்தித்
தங்குவா ரம்மைதிறுத் தலையாலே வலங்கொள்ளுந்
திங்கண்முடி யாராடுந் திருவாலங் காட்டினயல். (உ௮௨)

முன்னின்று தொழுதேத்தி முத்தாவென் நெடுத்தருளிப்
பன்னுமிசைத் திருப்பதிகம் பாடிமகிழ்ந் தேத்துவா
ரந்நின்று வணங்கிப்போய்த் திருவூற லமர்ந்திறைஞ்சிக்
கன்னிமதின மணிமாடக் காஞ்சிமா நகரணைந்தார். (உ௮௩)

தேனிலவு பொழிற்கச்சித் திருக்காமக் கோட்டத்தி
லுனில்வள ருயிர்க்கெல்லா மொழியாத கருணையினு
லானதிரு வறம்புரக்கு மம்மைதிறுக் கோயின்முன்
வானில்வளர் திருவாயில் வணங்கினார் வன்றொண்டர். (உ௮௪)

தொழுதுவீழும் தெழுந்தருளாற் றுதித்துப்போய்த் தொல்லுலக
முழுதுமளித் தழித்தாக்கு முதல்வர்திரு வேகம்பம்
பழுதிவடி யார்முன்பு புகப்புக்குப் பணிகின்ற
ரிழுதையேன் நிருமுன்பே யென்மொழிவே னென்றிறைஞ்சி. (உ௮௫)

விண்ணைவா ரமுதுண்ண மிக்கபெரு விடமுண்ட
கண்ணா கச்சியே கம்பனே கடையானே
ணைணை பிழைபொறுத்திங் கியான்காண வெழிற்பவள
வண்ணை ணளித்தருளா யெனவீழ்ந்து வணங்கினார்.

(உஅச)

பங்கயச்செங் கைத்தளிராற் பணிமலர்கொண் டருச்சித்துச்
செங்கயற்கண் மலைவல்லி பணிந்தசே வடிநினைந்து
பொங்கியவன் பொபுரவிப் போற்றியவா ருரருக்கு
மங்கைதழு வக்குழைந்தார் மறைந்தவிடக் கண்கொடுத்தார்.

(உஅஎ)

கோலந்தா னிடந்தவனு னளிர்விசம்பு கடந்தவனு
மூலந்தா னறிவரியார் கண்ணளித்து முலைச்சவட்டுக்
கோலந்தான் காட்டுதலுங் குறுகிவிழுந் தெழுந்துகளித்
தாலந்தா னுகந்தவனென் றெடுத்தாடிப் பாடினார்.

(உஅஅ)

பாடியிகப் பரவசமாய்ப் பணிவார்க்குப் பாவையுட
னீடியகோ லங்காட்ட னிறைந்தவிருப் புடனிறைஞ்சிச்
சூடியவஞ் சலியினராய்த் தொழுதுபுறம் போந்தன்பு
கூடியமெய்த் தொண்டருடன் கும்பிட்டங் கினிதமர்வார்.

(உஅக)

மாமலையான் முலைச்சவடும வளைத்தழும்பு மணிந்தமதிப்
பூமலிவார் சடையாரைப் போற்றியரு ளதுவாகத்
தேமலர்வார் பொழிற்காஞ்சித் திருநகரங் கடந்தகல்வார்
பாமலர்மா லைப்பதிகந் திருவாரூர் மேற்பரவி.

(உக0)

அந்தியுண் பகலுமென வெடுத்தார்வத் துடனசைவா
லெந்தைபிரான் றிருவாரூ ரென்றுகொலெய் துவதென்று
சந்தலினை பாடிப்போய்த் தாங்கரிய வாதரவு
வந்தனைய வன்பருடன் மகிழ்ந்துவழிக் கொள்கின்றார்.

(உகக)

மன்னுதிருப் பதிகடொறும் வன்னியொடு கூவிளமுஞ்
பென்னியிசை வைத்துவந்தார் கோயிலின்முன் சென்றிறைஞ்சிப்
பன்னுதமிழ்த் தொடைசாத்திப் பரவியே போந்தணைந்தா
ரன்னமலி வயற்றடங்கள் சூழ்ந்ததிரு வாமாத்தார்.

(உகஉ)

அங்கணரை யாமாத்தா ரழகர்தமை யடிவணங்கித்
தங்குமிசைத் திருப்பதிகம் பாடிப்போய்த் தாரணிக்கு
மங்கலமாம் பெருந்தொண்டை வளநாடு கடந்தணைந்தார்
செங்கண்வள வன்பிறந்த சீர்நாடு நீர்நாடு.

(உக௩)

அந்நாட்டின் மருங்குதிரு வரத்துறையைச் சென்றெய்தி
மின்னாரும் படைமழுவார் விரைமலர்த்தாள் பணிந்தெழுந்து
சொன்மலை மலர்கல்வா யகிலென்னுந் தொடைசாத்தி
மன்னார்வத் திருத்தொண்ட ருடன்மகிழ்ந்து வைகினார்.

(உகச)

பரமர்திரு வரத்துறையைப் பணிந்துபோய்ப் பலபதிகள்
விரவிமழ விடையுயர்த்தார் விரைமலர்த்தா டொழுதேத்தி
யுரவுநீர்த் தடம்பொன்னி யடைந்தன்ப ருடனடி
யரவணிந்தா ரமர்த்ததிரு வாவடுதண்டு றையணைந்தார்.

(உக௫)

சுஉஅ ஏயர்கோன்கலிக்காமநாயனாற்புராணம்.

அங்கணைவார் தமையடியா ரெதிர்கொள்ளப் புகருளிப்
பொங்குதிருக் கோயிலினைப் புடைவலங்கொண் டுள்ளணைந்து
கங்கைவாழ் சடையாயோர் கண்ணிலே நெனக்கவல்லவா
ரிங்கெனக்கா ருறவென்னுந் திருப்பதிக மெடுத்திசைத்தார். (உ௬௪)

திருப்பதிகங் கொடுபரவிப் பணிந்துதிரு வருளாற்போய்
வீரப்பினெடுந் திருத்தருத்தி தனைமேலி விமலர்கழ
லருத்தியினுற் புக்கிறைஞ்சி யடியேன்மே லுற்றபிணி
வருத்தமெனை யொழித்தருள வேண்டுமென வணங்குவார். (உ௬௭)

பரவியே பணிந்தவர்க்குப் பரம்திரு வருள்புரிவார்
விரவியலிப் பிணியடையத் தவிர்ப்பதற்கு வேறாக
வரமலர்வண் டறைதீர்த்த வடகுளத்துக் குளியென்னக்
கரவிறுத் தொண்டர்தாய் கைதொழுது புறப்பட்டார். (உ௬௮)

மிக்கபுனற் றீர்த்தத்தின் முன்னணைந்து வேதமெலாந்
தொக்கவடி வாயிருந்த துருத்தியார் தமைத்தொழுது
புக்கதனின் மூழ்குதலும் புதியபிணி யதுங்கி
யக்கணமே மணியொளிகேர் திருமேனி யாயினார். (உ௬௯)

கண்டவர்க ளதெயிப்பக் கரையேறி யுடைபுனைந்து
மண்டுபெருங் காதலினுற் கோயிலினை வந்தடைந்து
தொண்டரெதிர் பின்னுமா மேகமெனுஞ் பொற்பதிக
மெண்டிசையு மறிந்துய்ய வேழிசையா லெடுத்திசைத்தார். (௬௦௦)

பண்ணிறைந்த தமிழ்பாடிப் பரம்திரு வருண்மறவா
தெண்ணிறைந்த தொண்டருடன் பணிந்தங்க ணுறைந்தேதி
யுண்ணிறைந்த பதிபிறவு முடையவர்தா ள வணங்கிப்போய்க்
கண்ணிறைந்த திருவாரூர் முன்றோன்றக் காண்கின்றார். (௬௦௧)

அன்றுதிரு நோக்கொன்ற லார்க்கண் டின்புறார்
நின்றநில மிசைவீழ்ந்து கெழுதுயிர்த்து நேரிறைஞ்சி
வன்றெண்டர் திருவாரூர் மயங்குமா லெயிற்புகுந்து
துன்றுசடைத் துவாயர் தமைமுன்னத் தொழுவணைந்தார். (௬௦௨)

பொங்குதிருத் தொண்டருட ணுள்ளணைந்து புக்கிறைஞ்சித்
துங்கவிசைத் திருப்பதிகம் துவாயா வென்றெடுத்தே
யிங்கெமது துயர்களைந்து கண்காணக் காட்டாயென
றுங்கணர்த முன்னின்று பாடியருந் தமிழ்புனைந்தார். (௬௦௩)

ஆறணியுஞ் சடையாரைத் தொழுதுபுறம் போந்தங்கண்
வேறிருந்து திருத்தொண்டர் விரவுவா ருடன்கூடி
யேறுயர்த்தார் திருமூலட் டானத்து ளிடைதெரிந்து
மாறிறிரு வத்தயா மத்திறைஞ்ச வந்தணைந்தார். (௬௦௪)

ஆதிதிரு வன்பரெதி ரணையவவர் முகநோக்கிக்
கோதிலிசை யாற்குருகு பாயவெனக் கோத்தெடுத்தே
யேதிலார் போல்வினவி யேசறவாற் றிருப்பதிகங்
காதல்புரி கைக்கிளையாற் பாடியே கலந்தணைவார். (௬௦௫)

சீர்பெருகுந் திருத்தேவா சிரியன்முன் சென்றிறைஞ்சிக்
கார்விரவு கோபுரத்தைக் கைதொழுதே யுட்புகுந்து
தார்பெருகு பூங்கோயி றனைவணங்கிச் சார்ந்தனைவா
ரார்வயிகு பெருங்காத லாலவனி மேல்வீழ்ந்தார்.

(௩௦௪)

வீழ்ந்தெழுந்து கைதொழுது முன்னின்று விம்மியே
வாழ்ந்தமலர்க் கண்ணொன்று லாராமன் மனமழிவா
ராழ்ந்ததுயர்க் கடலிடைநின் றடியேனே யெடுத்தருளித்
தாழ்ந்தகருத் திணைநிரப்பிக் கண்டாரு மெனத்தாழ்ந்தார்.

(௩௦௭)

திருநாவ லார்மன்னர் திருவாரூர் வீற்றிருந்த
பெருமானைத் திருமூலட் டானஞ்சேர் பிஞ்சுகளைப்
பருகாவின் நமுத்தைக் கண்களாற் பருகுதற்கு
மருவார்வத் துடன்மற்றைக் கண்டாரீ ரெனவணங்கி.

(௩௦௮)

வேறு.

மீளா வடிமை யெனவெடுத்து மிக்கதேவர் குலமெல்லா
மானா மேருஞ் சண்டருளி மன்னி யிருந்த பெருமானைத்
தாளா தரிக்கு மெய்யடியார் தமக்கா டிடர்நீர் தரியீரென்
ருளார் திருத்தோ முமைத்திறத்தா லஞ்சொற் பதிகம் பாடினார்.

(௩௦௯)

பூத முதல்வர் புற்றிடங்கொண்டிருந்த புனிதர் வன்றெண்டர்
காதல் புரிவே தனைக்கிரங்கிக் கருணைத் திருநோக் களித்தருளிச்
சீத மலர்க்கண் கொடுத்தருளச் செவ்வே விழித்து முகமலர்ந்து
பாத மலர்க்கண் மேற்பணிந்து வீழ்ந்தா ருள்ளம் பரவசமாய்.

(௩௧௦)

விழுந்து மெழுந்தும் பலமுறையான் மேலிப் பணிந்து மிகப்பரவி
யெழுந்த களிப்பி னொடிப் பாடி யின்ப வென்னத்தி
லமுத்தியிரண்டு கண்ணொறு மம்பொற் புற்றி னிடையெழுந்த
செழுந்தண் பவளச் சிவக்கொழுந்தி னருளைப் பருகித் திளைக்கின்றார்.

(௩௧௧)

கால நிரம்பத் தொழுதேத்திக் கனக மணிமா ளிகைக்கோயின்
ஞால முய்ய வருமபி லலங்கொள் விருப்பால் வலங்கொண்டு
மாலு மயனு முறையிருக்கும் வாயில் கழியப் புறம்போந்து
சீல முடைய வன்பருடன் நேவா சிரியன் மருங்கணைந்தார்.

(௩௧௨)

நங்கை பரவை யார்தம்மை நம்பி பிரிந்து போனதற்பின்
றங்கு மணிமா ளிகையின்கட் டனிமை கூரத் தளர்வார்க்குக்
கங்குல் பகலாய்ப் பகல்கங்கு லாகிக் கழிய நானெல்லாம்
பொங்கு காதன் மீதுரப் புலர்வார் லெகான் போனதற்பின்.

(௩௧௩)

செம்மை நெறிசேர் திருநாவ லா ரொற்றி யூர்சேர்ந்து
கொம்மை முலையார் சங்கிலியார் தம்மைக் குலவு மணம்புணர்ந்த
மெய்ம்மை வார்த்தை தாமவர்பால் விட்டார் வந்து கட்டுரைப்பத்
தம்மை யறியா வெகுளியிறை றரியா நெஞ்சி னெடுத்தளர்வார்.

(௩௧௪)

மென்பூஞ் சயனத் திடைத்துவினு மேவார் விழித்து மினிதமரார்
பொன்பூந் தவிசின் மிசையினிரார் நில்லார் செல்லார் புறம்பொழியார்
மன்பூ வாளி மழைகழியார் மறவார் நினையா ரென்செய்வா
ரென்பூ நெருக்கும் புலவியோ பிரிவோ விரண்டி னிடைப்பட்டார்.

(௩௧௫)

ஆன கவலைக் கையறவா லழியு நாளி லாருநர்

கூன லிளவெண் பிறைக்கண்ணி முடியார் கோயின் முன்குறுகப்
பாணல் விழியார் மாளிகையிற் பண்டு செல்லும் பரிசினுற்
போன பெருமைப் பரிசனங்கள் புகுதப் பெருது புறநின்றார்.

(௩௧௬)

நின்ற நிலைமை யவர்கள்கிலர் நிலவு திருவா ருரரெதிர்
சென்று மொழிவார் திருவொற்றி யூரி னிகழ்ந்த செய்கையெலா
மொன்று மொழியா வகையறித்தங் குள்ளார் தள்ள மாளிகையி
லின்று புறமுஞ் சென்றெய்தப் பெற்றி லோமென் றிறைஞ்சினார்.

(௩௧௭)

மற்ற மாற்றங் கேட்டழிந்த மனத்த ராகி வன்றெண்ட
ருற்றவிதனுக் கினியென்றே செயலென் றுணர்வா ருலகியல்பு
கற்ற மாந்தர் சிலர்தம்மைக் காதற் பரவை யார்கொண்ட
செற்ற நிலைமை யறிந்ததற்குத் தீர்வு சொல்லச் செலவிட்டார்.

(௩௧௮)

நம்பி யருளாற் சென்றவரு நங்கை பரவை யார்தமது
பைம்பொன் மணிமா ளிகையணிந்து பண்பு புரியும் பாங்கினால்
வெம்பு புலவிக் கடலழுத்து பின்னே ரிடையாண் முன்னெய்தி
யெம்பி ராட்டிக் கிதுதகுமோ வென்று பலவு மெடுத்துரைத்தார்.

(௩௧௯)

பேத நிலைமை நீதியினுற் பின்னும் பலவுஞ் சொன்னவர்முன்
மாத ரவரு மறுத்துமனங் கொண்ட செற்ற மாற்றார
யேத மருவு மவர்திறத்தி லிந்த மாற்ற டியம்பி லுயிர்
போத லொழியா தெனவுரைத்தா ரவரு மஞ்சிப் புறம்போந்தார்.

(௩௨௦)

போந்து புகுத்த படியெல்லாம் பூத்தண் பழன முனைப்பாடி
வேந்தர் தமக்கு விளம்புதலும் வெருடற் றயர்வார் துயர்வேலை
நீந்தும் புணையாற் துணைகாணாந் நிகழ்ந்த சிந்தா குலநெஞ்சிற்
காந்த வழிந்து தோய்த்தெழார் கங்கு லிடையா மக்கடலுள்.

(௩௨௧)

அருகு குழ்த்தார் துயின்றுதிரு வுத்த யாமம் பணிமடங்கிப்
பெருகு புலனஞ் சலிப்பின்றிப் பேயு முறங்கும் பிறங்கிருள்வாய்
முருகு விரியு மலர்க்கொன்றை முடிமே லரவு பிளமதியுஞ்
செருகு மொருவர் தோழர்தனி வருத்தி யிருத்து சிந்திப்பார்.

(௩௨௨)

முன்னே வினையா லிவ்வினைக்கு மூல மாணாள் பாலணைய
வென்னே யுடையாய் நினைந்தருளா யிந்த யாமத் தெழுந்தருளி
யன்ன மனையாள் புலவியினை யகற்றி லுய்ய லாமன்றிப்
பின்னே யில்லைச் செயலென்று பெருமா னடிக டமைநினைந்தார்.

(௩௨௩)

அடியா ரிடுக்கண் டரியாதா ராண்டு கொண்ட தோழர்குறை
முடியா திருக்க வல்லரே முற்று மளித்தாள் பொற்றளிர்க்கைத்
தொடியார் தழும்பு முலைச்சுவடு முடையார் தொண்டர் தாங்காணும்
படியா லணந்தார் நெடியோனுங் காண வடிகள் படிதோய.

(௩௨௪)

தம்பி ரானு ரெழுந்தருளத் தாங்கற் கரிய மகிழ்ச்சியினுற்
கம்பி யானின் நவயவங்கள் கலந்த புளக மயிர்முகிழ்ப்ப
நம்பி யானு ரருமெதிரே நளின் மலர்க்கை தலைகுவிய
வம்பி காவல் லவர்செய்ய வடித்தா மரையின் சீழ்வீழ்த்தார்.

(௩௨௫)

விழுந்து பரவி மிக்கபெரு விருப்பி னோடு மெதிர்போற்றி
யெழுந்த நண்பர் தமைநோக்கி யென்னீ யுற்ற தென்றருளத்
தொழுத்தல் குறையை விளம்புவார் யானே தொடங்குந் துரிசுடைப்பட்
டழுந்து மென்னை யின்னமெடுத்த தாளவேண்டு முமக் கென்று. (௩௨௬)

அடியே னங்குத் திருவொற்றி யூரி னீரே யருள்செய்ய
வடிவே லொண்கட் சங்கிலியை மணஞ்செய் தணைந்த திறமெல்லாங்
கொடியே ரிடையாள் பரவைதா னறிந்து தன்பால் யான்குறுகின்
முடிவே னென்று துணிந்திருத்தா னென்னுன் செய்வ தெனமொழிந்து. (௩௨௭)

நாய னீரே நானுமக்கிங் கடியே னாடு ஸீரெனக்குத்
தாயி னல்ல தோழருமாந் தம்பி ரானு ரேயாகி
லாய வறிவு பிழந்தழிவே னயர்வு நோக்கி யவ் வளவும்
போயிவ் விரவே பரவைபுறு புலவி தீர்த்துத் தாருமென. (௩௨௮)

அன்பு வேண்டுந் தம்பெருமா னடியார் வேண்டிற் றேவேண்டி
முன்பு நின்று விண்ணப்பஞ் செய்த நம்பி முகநோக்கித்
துன்ப மொழிந் யாமுனக்கோர் னாத னாடு யிப்பொழுதே
பொன்செய் மணிப்பூண் பரவைபாற் போகின்றோமென் றருள்செய்தார். (௩௨௯)

எல்லை யில்லாக் களிப்பினு லிறைவர் தாலில் வீழ்ந்தெழுந்து
வல்ல பரிசெல் லாந்துதித்து வாழ்ந்து நின்ற வன்றெண்டர்
முல்லை முகைவெண் ணகைப்பரவை முகில்சேர் மாடத் திடைச்செல்ல
நில்லா தீண்ட வெழுந்தருளி நீக்கும் புலவி யெனத்தொழுதார். (௩௩௦)

அண்டர் வாழக் கருணையினு லால கால மமுதாக
வண்ட நீலக் கோலமிடற் றெருவ ரிருவர்க் கறிவரியார்
வண்டு வாழு மலர்க்கூந்தற் பரவை யார்மா ளிகைநோக்கித்
தொண்ட னார்தந் துயர்நீக்கத் தாத னாரா யெழுந்தருள். (௩௩௧)

தேவா சிரியன் முறையிருக்குந் தேவரெல்லாஞ் சேவித்துப்
போவார் தம்மில் வேண்டிவார் போத வொழிந்தார் புறத்தொழிய
வோவா வணுக்கச் சேவகத்தி லுள்ளோர் பூத கணநாதர்
மூவா முனிவர் யோகிகளின் முதலானாகண் முன்போக. (௩௩௨)

அருகு பெரிய தேவருட னனைந்து வரும்வ் விருடிகளு
மருவு நண்பி னிதிக்கோனு முதலா யுள்ளோர் மகிழ்ந்தேத்தத்
தெருவும் விசம்பு நிறைந்துவிளைச் செழும்பூ மாரி பொழிந்தலையப்
பொருவி லன்பர் விடுத்தாதர் புனித யீதி யினிற்போத. (௩௩௩)

மாலு மயனுங் காணாதார் மலர்த்தாள் பூண்டு வந்திறைஞ்சுங்
கால மிதுவென் றங்கவரை யழைத்தா லென்னக் கடல்விளைத்த
வால மிருண்ட கண்டத்தா னடித்தா மரைமேற் சிலம்பொலிப்ப
நீல மலர்க்கட் பரவையார் திருமா ளிகையை நோர்நோக்கி. (௩௩௪)

இறைவர் விரைவி னெழுந்தருள வெய்து மவர்கள் பின்றொடா
வறைகொ டிரைநீர் தொடர்ச்சடையி லரவு தொடர வரியவிளம்
பிறைகொ ளருகு நறையிதழிப் பிணையல் சுரும்பு தொடரவுடன்
மறைக் தொடர வன்றெண்டர் மனமுந் தொடர வரும்பொழுது. (௩௩௫)

பெருவீரையினுமிசமுழங்கிப் பிறங்கு மதருஞ் சாமுரித்து
மருவீருரிவை புனைந்தவர்தம் மருங்கு சூழ்வார் நெருங்குதலாற்
நீருவீ தியினி லழகரவர் மகிழுஞ் செல்வத் திருவாரு
ரொருவீ தியிலே சிவலோக முழுதுங் காண வுதாமால்.

(௩௩௬)

ஞால முய்ய வெழுந்தருளு நம்பி தூதர் பரவையார்
கோல மணிமா ளிகைவாயில் குறுகு வார்முன் கூடத்தம்
பாலங் கணைந்தார் புறநிற்பப் பண்டே தம்மை யர்ச்சிக்குஞ்
சீல முடைய மறைமுனிவ ராகித் தனியே ஸ்ரீநணைந்தார்.

(௩௩௭)

சென்று மணிவாயிற் கதவஞ் செறிய வடைத்த வதன்முன்பு
நின்று பரவாய் திறவாயென் றழைப்ப நெறிமென் குழலாரு
மொன்றுத் துயிலா துணர்ந்தயர்வா ருடைய பெருமான் பூசனைசெய்
துன்றுழ் புரிதான் மணிமார்பர் போலு மழைத்தா ரெனத்துணிந்து.

(௩௩௮)

பாதி மதிவாழ் முடியாரைப் பயில்பு சனையின் பணிபுரிவார்
பாதி யிரவீ லிங்கணைந்த தென்னோ வென்று பயமெய்திப்
பாதி யுமையா டிருவடிவீற் பரம ராவ தநியாதே
பாதி மதிவா ணுதலாரும் பதைத்து வந்து கடைதிறந்தார்.

(௩௩௯)

மன்னு முரிமை வன்றெண்டர் வாயிற் றாதா வாயிலிடை
முன்னின் றுரைக் கண்டிறைஞ்சி முழுது முறங்கும் பொழுதின்க
ணென்னை யானும் பெருமானிங் கெய்தி யருளி னுரென்ன
யின்னு மணிதூ லணிமார்பீ ரெய்த வேண்டிற் றென்னென்றார்.

(௩௪௦)

வேறு.

கங்கைநீர் கரந்தவேணி கரந்தவ ரருளிச் செய்வார்
நங்கைநீ மறுது செய்யி னுன்வந்த துரைப்ப தென்ன
வங்கயல் விழியி னொ மதனைச் சாருளிச் செய்தா
லிங்கெனக் கிசையு மாகி லிசையலா மென்று சொல்லி.

(௩௪௧)

என்னினைத் தனைந்த தென்பா லின்னதென் றருளிச் செய்தார்
பின்னைய தியலு மாகி லாமெனப் பிராணர் தாமு
யின்னிடைய மடவாய் நம்பி வரவிக் குவேண்டு மென்ன
நன்னுத லாருஞ் சால நன்றுகம் பெருமை யென்பார்.

(௩௪௨)

பங்குனித் திருநா ளுக்குப் பண்டுபோல் வருவா ராக
லிங்கனைப் பிரிந்து போகி யொற்றியு ரெய்தி யங்கே
சங்கிலித் தொடக்குண் டாருக் கிங்கொரு சார்வுண் டோரீர்
கங்குலின் வந்து சொன்ன காரிய மழகி தென்றார்.

(௩௪௩)

நாதரு மதனைக் கேட்டு நங்கைநீ நம்பி செய்த
வேதங்கண் மனத்துக் கொள்ளா தெய்திய வெகுளி நீங்கு
நோதக வொழிதற் கன்றோ டுன்னையான் வேண்டிக் கொண்ட
தாதலின் மறுத்தல் செய்ய வடாதென வருளிச் செய்தார்.

(௩௪௪)

அருமறை முனிவ ரான வையரைத் தைய லார்தாங்
கருமயீ தாக நீரிக் கடைத்தலை வருகை மற்றும்
பெருமைக்குத் தருவ தன்ற லொற்றியு ருறுதி பெற்றார்
வருவதற் கிசையே னீரும் போமென மறுத்துச் சொன்னார்.

(௩௪௫)

நம்பர்தா மதனைக் கேட்டு நகையுமுட் கொண்டு மெய்ம்மைத்
தம்பரி சறியக் காட்டார் தனிப்பெருந் தோழ னுர்தம்
வெம்புறு வேட்கை காணுந் திருவினா யாட்டின் மேவி
வம்பலர் குழலி னுர்தா மறுத்ததே கொண்டு மீண்டார்.

(௩௪௪)

தூதரைப் போக விட்டு வரவுபார்த் திருந்த தொண்டர்
நாதரை யறிவி லாதே னன்னுதல் புலவி நீக்கப்
போதரத் தொழுதே னென்று புலம்புவார் பாவை யாரைக்
காதலி விசைவு கொண்டு வருவதே கருத்துட் கொள்வார்.

(௩௪௭)

போயவண் மனைபி னண்ணும் புண்ணிய ரென்செய் தாரோ
நாயனார் தம்மைக் கண்டா னன்னுதன் மறுக்கு மோதா
னயவென் னயர்வு தன்னை யறிந்தெழுந் தருளி னுர்தாஞ்
சேயிழை துனிதீர்த் தன்றி மீள்வது செய்யா ரென்று.

(௩௪௮)

வழியெதிர் கொள்ளச் செல்வர் வரவுகா னாது மீள்வ
ரழிவுற மயங்கி நிற்ப ரசைவுட னிருப்பர் நெற்றி
வழியவர் தாழ்த்தா ரென்று மீளவு மெழுவர் மாரன்
பொழிமலர் மாரி வீழுவொதுங்குவார் புன்க ணுற்றார்.

(௩௪௯)

பரவையார் தம்பா னம்பி தூதராம் பாங்கிற் போன
வரவணி சடையார் மீண்டே யறியுமா றணையும் போதி
விரவுதான் பகலாய்த் தோன்ற வெதிரெழுந் தணையை விட்ட
அரவுகீர் வெள்ளம் போல வோங்கிய களிப்பிற் சென்றார்.

(௩௫௦)

சென்றுதம் பிரானைத் தாழ்ந்து திருமுக முறுவல் செய்ய
வொன்றிய வினையாட் டோரா ருறுதிசெய் தணைந்தா ரென்றே
யன்றுந் திரண்டு கொண்ட வதனுக்குத் தகவே செய்தீ
ரின்றிவன் வெகுளி யெல்லாந் தீர்த்தெழுந் தருளி யென்றார்.

(௩௫௧)

அம்மொழி விளம்பு நம்பிக் கையர்தா மருளிச் செய்வார்
நம்மைநீ சொல்ல நாம்போய்ப் பரவைதன் னில்ல நண்ணிக்
கொம்மைவெம் முலைபி னுட்குன் றிறமெலாங் கூறக் கொள்ளாள்
வெம்மைதான் சொல்லி நாமே வேண்டவு மறுத்தா னென்றார்.

(௩௫௨)

அண்ணலா ரருளிச் செய்யக் கேட்டவா ருரர் தாமுந்
துண்ணென நடுக்க முற்றே தொழுதுநீ ரருளிச் செய்த
வண்ணமு மடியர் ளான பரவையோ மறுப்பா னாங்க
எண்ணவா ரடிமைக் கென்ப தின்றறி வித்தீ ரென்று.

(௩௫௩)

வானவ ருய்ய வேண்டி மறிகட னஞ்சை யுண்டீர்
தானவர் புரங்கள் வேவ முவரைத் தவிர்த்தாட் கொண்டீர்
நான்மறைச் சிறுவர் தம்மைக் காலினக் காய்ந்து நடீடீர்
யான்மிகை யுமக்கின் ருளு லென்செய்வீர் போதா தென்றார்.

(௩௫௪)

ஆவதே செய்தீ ரின்றெ னடிமைநீர் வேண்டா விட்டார்
பாவியேன் நன்னை யன்று வலியவாட் கொண்ட பற்றென்
றோவுமென் னழிவுக் கண்டீர் நுடங்கிடை யவன்பா லின்று
மேவுமா செய்யீ ராகில் விடுமுயி ரென்று வீழ்ந்தார்.

(௩௫௫)

தம்பிரா னதனைக் கண்டு தரியாது தளர்ந்து வீழ்ந்த
நம்பியை யருளா னோக்கி நாயின்ன மவன்பாற் போயக்
கொம்பினை யிப்போ தேரீ குறுகுமா கூறு கின்றோம்
வெம்புறு துயர்நீங்கென்றார் வினையெலாம் வினைக்க வல்லார்.

(௩௫௬)

மயங்கிய நண்ப ருய்ய வாக்கெனு மதுர வாய்மை
நயங்கின ரமுத நல்க நாவலூர் மன்னர் தாழு
முயங்கிய கலக்க நீங்கி யும்மடித் தொழும்ப னேனைப்
பயங்கெடுத்திவ்வா நன்றோ பணிகொள்வ தென்று போற்ற.

(௩௫௭)

அன்பர்மேற் கருணை கூற வாண்டவர் மீண்டு செல்லப்
பின்புசென் றிறைஞ்சி நம்பி பேதுற வோடு மீண்டார்
முன்புடன் போதா தாரு முறைமையிற் சேலித் தேகப்
பொன்புரி சடையார் மாதர் புனிதமா ளிசையிற் சென்றார்.

(௩௫௮)

மதிநுதற் பரவை யார்தா மறையவர் போன பின்பு
முதிர்மறை முனியாய் வந்தா ராளுடை முதல்வ ராகு
மதிசயம் பலவுந் தோன்ற வறிவுற்றே யஞ்சிக் கெட்டே
னெதிர்மொழி யெம்பி ரான்முன் நென்செய மறுத்தே நென்பார்.

(௩௫௯)

கண்டியி லெய்தார் வெய்ய கையற வெய்தி யீங்கின்
றண்டர்தம் பிராணர் தோழர்க் காசவர்க் சிப்பார் கோலங்
கொண்டணைத் தவரை யானுட் கொண்டிலேன் பாலி யேனென்
றொண்சுடர் வாயி லேபார்த் துழையரோ டழியும் போதில்.

(௩௬௦)

வெறியுறு கொன்றை வேணி விமலருந் தாமாந் தன்மை
யறிவுறு கோலத் தோடு மளவில்பல் பூத நாதர்
செறியுறு தேவர் யோக முனிவர்கள் சூழ்ந்து செல்ல
மறுவில்சீர்ப் பரவை யார்தம் மாளிகை புருந்தார் வந்து.

(௩௬௧)

பாரிடத் தலைவர் முன்னும் பல்கண நாதர் தேவர்
நேர்வுறு முனிவர் சித்த ரியக்கர்க ணிறைத லாலே
பேரரு ளாள் ரெய்தப் பெற்றமா ளிகைதான் நென்பார்
சீர்வளர் கயில வெள்ளித் திருமலை போன்ற தன்றே.

(௩௬௨)

ஐயரங் கணைந்த போதி லகிலலோ கத்துன் ளாரு
மெய்தியே செறிந்து சூழ வெதிர்கொண்ட பரவை யார்தா
மெய்யுறு நடுக்கத் தோடு மிக்கெழு மகிழ்ச்சி பொங்கச்
செய்யதா ளிணைமுன் சேர விரைவினாற் சென்று வீழ்ந்தார்.

(௩௬௩)

அரியயற் கரியார் தாழு மாயிழை யாரை நோக்கி
புரிமையா லூர னேவ மீளவு முன்பால் வந்தோ
முருகலர் சூழலா யின்ன முன்புபோன் மறுதே நின்பார்
பிரிவுற வருந்து கின்றான் வரப்பெற வேண்டு மென்றார்.

(௩௬௪)

பெருந்தடங் கண்ணி னாரும் பிரான்முன்பு மிகவு மஞ்சி
வருந்திய வுள்ளத் தோடு மலர்க்கரங் குழன்மேற் கொண்டே
யருந்திரு மறையோ ராகி யிணைந்தீர்முன் னடியேன் செய்த
வீருத்தவப் பயனு மென்ன வெய்திய நீரோ வென்பார்.

(௩௬௫)

துளிவளர் கண்ணீர் வாரத் தொழுதுவிண் ணப்பஞ் செய்வா
ரொளிவளர் செய்ய பாதம் வருந்தவோ ரிரவு மாறு
தளிவரு மன்பர்க் காக வங்கொழித் குழல்வீ ராகி
யெளிவரு வீரு மாளு லென்செய்கே னிசையா தென்றார்.

(௩௬௬)

நங்கைநின் நன்மைக் கேற்கு நன்மையே மொழிந்தா யென்று
மங்கையோர் பாகம் வைத்த வள்ளலார் விரைந்து போகத்
திங்கள் வா னுதலி னொருந் சென்றுபின் னிறைநஞ்சி மீண்டா
ரெங்களை யாளு நம்பி தூதர்மீண் டேகு கின்றார்.

(௩௬௭)

வேறு.

ஆதிபு மேலு மாலய னுடற் கருளாதார்
தூதினி லேகித் தொண்டரை யாளுந் தொழில்கண்டே
வீதியி லாடிப் பாடி மகிழ்ந்தே மீடைகின்றார்
பூதியி னீடும் பல்கண நாதப் புகழ்வீரர்.

(௩௬௮)

அன்னவர் முன்னும் பின்னு மருங்கு மனைவெய்த
மின்னிடை யார்பா லன்பரை யுய்க்கும் விரைவோடும்
சென்னியி னீடிக் கங்கை ததும்பத் திருவாரூர்
மன்னவ னாரம் மறையவ னார்பால் வந்துற்றார்.

(௩௬௯)

அன்பரு மென்பா லாலி யலிக்கும் படிபோளு
ரென்செய்து மீள்வா ரின்னழு மென்றே யிடர்கூரப்
பொன்புரி முந்தான் மார்பினர் செல்லப் பொலிவீதி
முன்புற நேருங் கண்ணினை தானு முகிழாரால்.

(௩௭௦)

அந்நிலை மைக்கண் மன்மதன் வாளிக் கழிவார்தம்
மன்னுயிர் நல்குந் தம்பெரு மாளுர் வந்தெய்த
முன்னெதிர் சென்றே மூவுல குஞ்சென் றடையுந்தான்
சென்னியில் வைத்தென் சொல்லுவ ரென்றே தெளியாதார்.

(௩௭௧)

எம்பெரு மானீ ரென்னுயிர் காவா திடர்செய்யுங்
கொம்பனை யாள்பா லென்கொடு வந்தீர் குறையென்னத்
தம்பெரு மானுந் தாழ்குமுல் செற்றந் தணிவித்தோ
நம்பி யினிப்போய் மற்றவ டன்பா னணுகென்ன.

(௩௭௨)

நந்தி பிரானார் வந்தருள் செய்ய நலமெய்துஞ்
சிந்தையு ளார்வங் கூட்களி யெய்தித் திகழ்கின்றார்
பந்தமும் வீடு நீரருள் செய்யும் படிசெய்தீ
ரெந்தை பிரானே யென்னினி யென்பா லிடரென்றார்.

(௩௭௩)

என்றடி வீழு நண்பர்த மன்புக் கெளிவந்தார்
சென்றனை நீயச் சேயிழை பாலென் றருள்செய்து
வென்றுயர் சேமேல் வீதி விடங்கப் பெருமாடம்
பொன்றிகழ் வாயிற் கோயில் புகுந்தார் புலிவாழ.

(௩௭௪)

வேறு.

தம்பிரா னார்பின் சென்று தாழ்ந்தெழுந் தருளான் மீள்வா
ரெம்பிரான் வல்ல வாறென் றெய்திய மகிழ்ச்சி யோடும்
வம்பலர் குழலார் செம்பொன் மாளிகை வாயி னோக்கி
நம்பியா ரூரர் காத னாயந்தெழுந் தருளும் போது.

(௩௭௫)

முன்றுயி லுணர்ந்து சூழ்த்த பரிசன மருங்கு மெய்ப்ப
யின்றிகழ் பொலம்பு மாரி விண்ணவர் பொழிந்து வாழ்த்த
மன்றல்செய் மதுர சீத சேகரங் கொண்டு மந்தத்
தென்றலு மெதிர்கொண் டெய்துஞ் சேவக முன்பு காட்ட.

(௩௭௬)

மாலைதண் கலவைச் சேறு மான்மதச் சாந்து பொங்குங்
கோலந் பங்குர்ப் பூரங் குங்கும முதலா யுள்ள
சாலுமெய்க் கலன்கள் கூடச் சாத்தும்பூ ண்டை வர்க்கம்
பாலன பிறவு மேந்தும் பரிசன முன்பு செல்ல.

(௩௭௭)

இவ்வகை யிவர்வந் தெய்த வெய்திய விருப்பி னேடு
மைவளர் நெடுங்கண் னொரு மாளிகை யடைய மன்னுஞ்
செய்வினை யலங்கா ரத்துச் சிறப்பணி பலவுஞ் செய்து
நெய்வளர் விளக்குத் தூப நிறைகுட நிறைத்துப் பின்னும்.

(௩௭௮)

பூமலி நறும்பொற் றுமம் புனைமணிக் கோவை நாற்றிக்
காமர்பொற் சுண்ணம் வீசிக் கமழ்நறுஞ் சாந்து நீலித்
தாமலர் வீதி சூழ்த்த தோகையர் வாழ்த்தத் தாமு
மாமணி வாயின் முன்பு வந்தெதி ரேற்று நின்றார்.

(௩௭௯)

வண்டிலங் குழலார் முன்பு வன்றெண்டர் வந்து கூடக்
கண்டபோ துள்ளங் காதல் வெள்ளத்தின் கரைகா ளுது
கொண்டநா ண்ச்சங் கூட வணங்கவக் குரிசி லாருந்
தண்டளிர்ச் செங்கை பற்றிற் கொண்டிமா ளிகையுட் சார்ந்தார்.

(௩௮௦)

இருவருந் தம்பி ரானார் தாயிடை யாடிச் செய்த
திருவருந் நருணை வெள்ளத் திறத்தினைப் போற்றிச் சிந்தை
மருவிய வின்ப வெள்ளத் தழுத்திய புணர்ச்சி வாய்ப்ப
வொருவரு ளொருவர் மேவு நிலைமையி லுயிரொன் றானார்.

(௩௮௧)

ஆரணக் கமலக் கோயின் மேலிப்புந் திடங்கொண் டாண்ட
நீரணி வேணி யாரை நிரந்தரம் பணிந்து போற்றிப்
பாரணி விளக்குஞ் செஞ்சொற் பதிகமா லைகளுஞ் சாத்தித்
தாரணி மணிப்பூண் மார்பர் தாமகிழ்ந் திருந்த நாளில்.

(௩௮௨)

நம்பியா னாரர் நெஞ்சி னடுக்கமொன் றின்றி நின்ற
தம்பிரா னரைத் தூது தையல்பால் விட்டா ரென்னு
யிம்பரின் யிக்க வார்க்கை யேயர்கோ னுந்தாங் கேட்டு
வெம்பினா ரதிச யித்தார் வெருவினார் விளம்ப லுற்றார்.

(௩௮௩)

நாயனை யடியா னேவுங் காரிய நன்று சால
வேயுமென் றிதனைச் செய்வான் றெண்டனா மென்னே பாவம்
பேயனைன் பொறுக்க வொண்ணப் பிழையினைச் செய்வாந் கேட்ப
தாயின பின்னு மாயா திருந்ததென் னாவி யென்பார்.

(௩௮௪)

காரிகை தன்பாற் செல்லங் காதலா லொருவ னேவப்
பாரிடை நடந்து செய்ய பாததா மரைக ணேவத்
தேரணி வீதியூடு செல்வது வருவ தாகி
யோரிர வெல்லம் தூதுக் குழல்வரா மொருவ ரென்று.

(௩௮௫)

நம்பர்த மடியா ராற்றா ராகியே நண்ணி னாரே
லும்பரார் கோனு மாலு மயனுநே ருணர வொண்ணை
வெம்பிரா னிசைந்தா லேவப் பெறுவதே யிதனுக் குள்ளங்
கம்பியா தவனை யான்முன் காணுநா னெந்நா னென்று.

(ந.அ.சு)

அரிவை காரணத்தி னாலே யாளுடைப் பரமர் தம்மை
யிரவினிற் றாது போக வேவியங் கிருந்தான் றன்னை
வரவெதிர் காண்பே னாகில் வருவதென் னாங்கொ லென்று
விரலிய செற்றம் பற்றி விள்ளுமுன் னத்த ராகி.

(ந.அ.எ)

சுநிலாப் புகழி னோங்கு மேயர்கோ னுந்தா மெண்ணப்
பெறிது பெற்றார் கேட்டுப் பிழையுடன் படுவா ராகி
வேறினி யிதற்குத் தீர்வு வேண்டுவார் விரிபூங் கொன்றை
யாறிடு சடையி னாகக் கதனைவிண் ணப்பஞ் செய்து.

(ந.அ.அ)

நாடொறும் பணிந்து போற்ற நாதரு மதனை னோக்கி
நீடிய தொண்டர் தம்மு னிருவரு மேவு நீர்மை
கூடுதல் புரிவா ரேயர் குரிசிலார் தம்பான் மேனி
வாடுறு சூலை தன்னை யருளிஞர் வருந்து மாற்றல்.

(ந.அ.க)

ஏதயில் பெருமைச் செய்கை யேயர்தம் பெருமான் பக்க
லாதி யா ரேவுஞ் சூலை யனல்செய்வேல் குடைய தென்ன
வேதனை மேன்மேற் செய்ய மிகவதற் குடைந்து வீழ்ந்து
பூதநா யகர்தம் பொற்றாள் பற்றியே போற்று கின்றார்.

(ந.கூ.0)

சிந்தையால் வாக்கா லன்பர் திருந்தடி போற்றி செய்ய
வெந்தமை யாளு மேயர் காவலர் தம்பா லீசர்
வந்துனை வருத்துஞ் சூலை வன்றெண்டன் தீர்க்கி லன்றி
முத்துற வொழியா தென்று மொழிந்தருள் செய்யக் கேட்டு.

(ந.கூ.க)

எம்பிரா னெந்தை தந்தை தந்தையெங் கூட்ட மெல்லார்
தம்பிரா னீரே யென்று வழிவழி சார்ந்து வாழு
மிடம்பரின் மிக்க வாழ்க்கை யென்னெனின் தீருஞ் சூலை
வம்பென வாண்டு கொண்டா னொருவனோ தீர்ப்பான் வந்து.

(ந.கூ.உ)

மற்றவன் தீர்க்கிற் றீரா தொழிந்தெனை வருத்த னன்றார்
பெற்றமே லுயர்த்தீர் செய்யும் பெருமையை யறிந்தார் யாரே
யுற்றவன் றெண்டற் கேயா முறுதியே செய்வீ ரென்னக்
கற்றைவார் சடையார் தாழு மவர்முன்பு கரந்தா ரன்றே.

(ந.கூ.ந)

வன்றெண்டர் தம்பாற் சென்று வள்ளலா ரருளிச் செய்வா
ரின்றுநம் மேவ லாலே யேயர்கோ னுற்ற சூலை
சென்றுநீ தீர்ப்பா யாகென் றருள்செயச் சிந்தை யோடு
நன்றுமெயம் மகிழ்ந்து போற்றி வணங்கினார் நாவ லூரர்.

(ந.கூ.ச)

அண்ணலா ரருளிச் செய்து நீங்கலா ருநர் தாழும்
விண்ணவர் தம்பி ராளு ரேவலால் விரைந்து செல்வார்
கண்ணிய மணத்தின் மேவுங் காதலாற் கலிக்கா மர்க்குத்
திண்ணிய சூலை தீர்க்க வருத்திடுஞ்செப்பி விட்டார்.

(ந.கூ.இ)

நாதர்தம் மருளா னண்ணுஞ் சூலபு மவர்பாற் கேட்ட
கேதமும் வருத்த மீண்டும் வன்றெண்டர் வரவு கேட்டுத்
தூதனா யெம்பி ராண யேவினா ன் சூல தீர்க்கு
மேதபிங் கெய்த வெய்தில் யான்செய்வ தென்னா மென்பார். (௩௬௬)

மற்றவ னிங்கு வந்து தீர்ப்பதன் முன்னா மாயப்
பற்றின் றென்னை நீங்காப் பாதகச் சூல தன்னை
யுற்றலிவ் வயிற்றி னோடுங் கிழிப்பனென் றுடைவா டன்னாற்
செற்றிட வுயிரி னோடுஞ் சூலபுந் தீர்த தன்றே. (௩௬௭)

கருதரும் பெருமை நீர்மைக் கலிக்காமர் தேவி யாரும்
பொருவருங் கணவ ரோடு போவது புரியுங் கால
மருவலிங் கணைந்தார் நம்பி யென்றுமுன் வந்தார் கூற
வொருவரு மழுதல் செய்யா தொழிகவென் றுரைத்துப் பின்னர். (௩௬௮)

கணவர்தஞ் செய்கை தன்னைக் கரந்துகா வலரை நம்பி
யணைவறும் பொழுது சால வலங்கரித் தெதிர்போ மென்னப்
புணர்சில வாயிற் நீபம் பூரண கும்பம் வைத்துத்
துணர்மலர் மாலை தூக்கித் தொழுதெதிர் கொள்ளச் சென்றார். (௩௬௯)

செம்மைசேர் சிந்தை மாந்தர் சென்றெதிர் கொண்டு போற்ற
நம்மையா ளுடைய நம்பி நகைமுக மவர்க்கு நல்கி
மெய்ம்மையாம் விருப்பி னோடு மேலியுட் புகுந்து டிக்க
மொய்ம்மலர் தலிசின் மீது முகமலர்ந் திருந்த போது. (௪௦௦)

பான்மையர்ச் சனைக னெல்லாம் பண்பினில் வழாமை யேய்ந்த
நான்மறை தொடர்ந்த வாய்மை நம்பியா ளுரர் கொண்டிங்
கியான்டிக் வருந்து கின்றே னேயர்கோ னுந்தா முற்ற
வூனவெஞ் சூல நீக்கி யுடனிருப் பதனுக் கென்றார். (௪௦௧)

மாதர்த மேவ லாலே மனைத்தொழின் மாக்கண் மற்றிங்
கேதமொன் றில்லை யுள்ளே பள்ளிகொள் கின்றா ரென்னத்
திதனை வில்லை யேனு மென்மனன் தெருளா தின்ன
மாதலா லவரைக் காண வேண்டுமென் றருளிச் செய்தார். (௪௦௨)

வன்றெண்டர் பின்னுங் கூற மற்றவர் தம்மைக் காட்டத்
துன்றிய குருதி சோரத் தொடர்குடர் சொரிந்துள் ளாவி
பென்றியே கிடந்தார் தம்மைக் கண்டபின் புகுந்த வாறு
நன்றென மொழிந்து நானு நண்ணுவே னிவரமுன் பென்பார். (௪௦௩)

கோளுறு மனத்த ராகிக் குற்றுடை வானைப் பற்ற
வாளுடைத் தம்பி ரானா ருளினா லவரு முய்ந்து
கேளிரே யாகிக் கெட்டே னெனவிரைத் தெழுந்து கையில்
வாளினைப் பிடித்துக் கொள்ள வன்றெண்டர் வணங்கி வீழ்ந்தார். (௪௦௪)

மற்றவர் வணங்கி வீழ வாளினை மாற்றி யேயர்
கொற்றவ னாரு நம்பி குரைகழல் பணிந்து வீழ்ந்தா
ரற்றைநா ணிகழ்ந்த விந்த வதிகயங் கண்டு வானோர்
பொற்றட மலரின் மாரி பொழிந்தனர் புவனம் போற்ற. (௪௦௫)

இருவரு மெழுந்து புல்லி யிடெலிடா நண்பி னாலே
பொருவரு மகிழ்ச்சி பொங்கத் திருப்பன் கூர்ப் புனிதர்பாத
மருவினர் போற்றி நின்று வன்றெண்டர் தம்பிரானு
ரருளினை நினைந்தே யந்த னுள்ளென் றெடுத்துப் பாடி.

(௪௦௬)

சிலர்பகல் கழிந்த பின்பு திருமுனைப் பாடி நாடார்
மலர்புகழ்த் திருவா ளாரின் மகிழ்துடன் வந்த வேயர்
குலமுதற் றலைவ னாகுங் கூடவே குளிர்பூங் கோயி
னிலவினார் தம்மைக் கும்பிட் டெறைந்தனர் சிறைந்த வன்பால்.

(௪௦௭)

அங்கினி தமர்ந்து நம்பி யருளினை மீண்டு போந்து
பொங்கிய திருவிண் மிக்க தம்பதி புகுந்து பொற்பிற்
றங்குநா ளேயர் கோனார் தமக்கேற்ற தொண்டு செய்தே
செங்கண்மால் விடையார் பாதஞ் சேர்ந்தனர் சிறப்பி னோடும்.

(௪௦௮)

நள்ளிரு னைய னுரைத் தூதுவிட் டவர்க்கே நண்பாம்
வள்ளலா ரேயர் கோனார் மலரடி வணங்கிப் புக்கே
னுள்ளுணர் வான னான முதலிய பொருநான் குண்மை
தெள்ளுநீர் தமிழாற் கூறுந் திருமூலர் பெருமை செப்ப.

(௪௦௯)

ஏயர்கோன்கலிக்காமநாயனாபுராண முற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம் - ௩, ௫, ௭, ௮.

திருமூலநாயனாபுராணம்.

அந்தியிளம் பிறைக்கண்ணி யண்ணலார் கயிலையினின்
முந்தைசிகழ் கோயிலுக்கு முதற்பெருநா யகமாகி
யிந்திரன்மா லயன்முதலா பிமையவர்க்கு நெறியருளு
நத்திரு வருன்பெற்ற நான்மறையோ கிகளொருவர்.

(௧)

மற்றவர்தா மணிமாதி வருஞ்சித்தி பெற்றுடையார்
கொற்றவனார் திருக்கயிலை மலரின் றுங் குறுமுனிபா
லுற்றதொரு கேண்மையினு லுடன்சிலநா ளுறைவதற்கு
நற்றயிழின் பொதியமலை நண்ணுதற்கு வழிக்கொண்டார்.

(௨)

மன்னுதிருக் கேதாரம் வழிபட்டு மாமுனிவர்
பன்னுபுகழ்ப் பசுபதிநே பாளத்தைப் பணிந்தேத்தித்
துன்னுசடைச் சங்கரனு ரேற்றதா நீர்க்கங்கை
யன்னமலி யகன்றுறைநீ ரருங்கரையின் மருங்கணந்தார்.

(௩)

கங்கைநீர்த் துறையாழிக் கருத்துறைநீள் கடலேற்று
மங்கணர்தா மகிழ்தருளு மவிழுத்தம் பணிந்தேத்தி
மங்குல்வளர் வரைவிந்த மன்னுபருப் பதிறைஞ்சித்
திங்களணி சடையர்திருக் காளத்தி மலைசேர்தார்.

(௪)

நீடுதிருக் காளத்தி நிலவுதா னுவைவணங்கி
யாடுதிரு வரங்கான வாலவனந் தொழுதேத்தித்
தேடுபிறு வர்க்கரியார் திருவேகாம் பரம்பனிந்து
மாடுயர்மா மதிர்காஞ்சி வளநகரின் வைகினார்.

(௫)

நற்பதியங் கமர்யோக முனிவர்களை நயந்துபோய்க்
கற்புரிசைத் திருவதிகை கலந்திறைஞ்சிக் கறைக்கண்ட
ரற்புதக்கூட் தாடுகின்ற வம்பலஞ்சூழ் திருவீதிப்
பொற்பதியாம் பெரும்பற்றப் புலியூரில் வந்தணைந்தார். (சு)

எவ்வுலகு முய்யவெடுத்த னுளியசே வடியாரைச்
செவ்வியவன் புறவணங்கிச் சிந்தைகனி வரத்தினைத்து
வவ்வியமெய் யுணர்வின் கண் வருமானந் தக்கூத்தை
யவ்வியல்பிற் கும்பிட்டங் காராமையமர்ந்திருந்தார். (எ)

தடநிலைமா ளிகைப்புலியூர் தன்னிலுறைந் திறைஞ்சிப்போ
யடல்விடையின் மேல்வருவா ரமுதுசெய வஞ்சாதே
விடமளித்த தெனக்கருதி மேதினிக்கு வாளிறைத்தே
கடல்வயிறு நிறையாத காவிரியின் கரையணைந்தார். (அ)

காவிரிநீர்ப் பெருந்தீர்த்தங் கலந்தாடிக் கடந்தேறி
யாவினருங் கன்றுறைபு மாவடுதென் றெறையணைந்து
சேவில்வரும் பசுபதியார் செழுங்கோயில் வலம்வந்து
மேவுபெருங் காதலினுற் பணிந்தங்கு விருப்புறுவார். (க)

அந்நிலைமைத் தானத்தை யகலாத தொருகருத்து
முன்னியெழுங் குறிப்பினுள் மூளுமா தரவெய்தப்
பின்னுமகன் நேருவார் பேணவருங் கோக்குலங்கன்
பொன்னிநதிக்கரைப்புறவீற் புலம்புவன வெதிர்கண்டார். (க0)

அந்தணர்தஞ் சாத்தனா ராமேயப்பார் குடித்தோன்றி
முந்தைமுறை நிரைமேயப்பான் மூலனெனும் பெயருடையோன்
வந்துதனி மேய்க்கின்றான் வினைமாள் வாழ்நாளே
வெந்தொழில்வன் கூற்றுண்ண வீழ்சிலத் திடைவீழ்ந்தான். (கக)

மற்றவன்ற னுடம்பினையக் கோக்குலங்கள் வந்தணைந்து
சுற்றியிகக் கதறுவன சுழல்வனமோப் பனவாக
நற்றவயோ கிகள் காணு நம்பரநு னாலேயா
வுற்றதய ரிவைநீங்க வெறுப்பினென வுணர்கின்றார். (கஉ)

இவனுயிர்பெற் றெழிலன்றி யாக்களிடர் நீங்காவென்
றவனுடலிற் றம்முயிரை யடைவிக்க வருள்புரியுந்
தவமுனிவர் தம்முடம்புக் காண்செய்து தாமுயன்ற
பவனவழி யவனுடலிற் றம்முயிரைப் பாய்த்தினார். (கங)

பாய்த்தியபின் றிருமூல ராயெழுவும் பசுக்களெலா
நாத்தமும்ப நக்கமோந் தணைந்துகனைப் பொடுநயந்து
வாய்த்தெழுந்த களிப்பினால் வாலெடுத்துத் துள்ளிப்பி
னீத்ததய ரினவாகி நிரந்துபோய் மேய்த்தனவால். (கச)

ஆலினிரை மகிழ்வுறக்கண் டளிகூர்ந்த வருளினராய்
மேலியவை மேய்விடத்துப் பின்சென்று மேய்ந்தவைதாங்
காவிரிமுன் றுறைத்தண்ணீர் கலந்துண்டு கரையேறப்
பூவிரிதண் புறவினிழ லினிதாகப் புறங்காத்தார். (கஞ)

வெய்யசுடர்க் கதிரவனுமேம்பாலை மலையணையச்
சைவநெறி மெய்யுணர்ந்தோ ரானினங்க டாமேமுன்
பையநடப் பணகன்றை நினைந்துபடர் வனவாகி
வையநிகழ் சாத்தனூர் வந்தெய்தப் பின்போனார். (கசு)

போனவர்தாம் பசுக்களெலா மனைதோறும் புகளின்றார்
மானமுடை மனையாளும் வைகியபின் றுழ்த்தாரென்
ருனபயத் துடன்சென்றே யவர்கின்ற வழிக்கண்டா
ளீனயிவர்க் கடுத்ததென மெய்தீண்ட வதற்கிசையார். (கஎ)

அங்கவரு மக்களுட னருஞ்சுற்ற மில்லாதா
டங்கிவெரு வுறமயங்கி யென்செய்தீ ரெனத்தளர
வீங்குனக்கென் னுடனணைவொன் றில்லையென வெதிர்மறுத்துப்
பொங்குதவத் தோராங்கோர் பொதுமடத்தி னுடபுக்கார். (கஅ)

இல்லாள் னியல்புவே ருனமைகண் டிரவெல்லாஞ்
சொல்லாடா திருந்தவர்பா லணையாது துயிலாதாள்
பல்லார்முன் பிறறைநா ளிவர்க்கடுத்த பரிசுரைப்ப
நல்லார்க ளவர்திறத்து நாடியே நயர்துரைப்பார். (கக)

பித்துற்ற மயலன்று பிறிதொருசார் புளதன்று
சித்தவிதற் பங்களைந்து தெளிந்தசிவ யோகத்தில்
வைத்தகருத் தினராகி வரம்பில்பெரு மையிலிருந்தா
ரித்தகைமை யாப்பரிதால் யாராலு மென அரைப்பார். (உ௮)

பற்றுத்த வுபதேசப் பரம்பதம் பெற்றார்போன்
முற்றுமுணர்ந் தனராகு முன்னிலை மையிலுங்கள்
சுற்றவியல் பினுக்கெய்தா ரென்றுரைப்பத் துயரெய்தி
மற்றவரு மையலுற மருங்குள்ளார் கொண்டுகன்றார். (உக)

இந்தநிலை மையிலிருந்தா ரெழுந்திருந்தங் கானிரைகள்
வந்தநெறி யேசென்று வைத்தகாப் பினிலுய்த்த
முந்தையுடற் பொறைகாணார் முழுதுணர்ந்த மெய்ஞ்ஞானச்
சிந்தையினில் வந்தசெய லாராய்ந்து தெளிகின்றார். (உஉ)

தண்ணிலவார் டடையார்தார் தந்தவா கம்பொருளை
மண்ணினியசைத் திருமுலர் வாக்கினுற் ற பிழ்வாகுப்பக்
கண்ணியவத் திருவருளா லங்வுடலைக் கரப்பிக்க
வெண்ணிறைந்த வுணர்வுடையா ரீசரரு ளெனவுணர்ந்தார். (உ௩)

சுற்றியவக் குலத்துள்ளார் தொடர்ந்தார்க்குத் தொடர்வின்மை
முற்றவே மொழிந்தருள வவர்மீண்டு போனதற்பின்
பெற்றமீ துயர்த்தவர்தாள் சிந்தித்துப் பெருகார்வச்
செற்றமுதல் கடிந்தவர்தா மாவடுதண் டெறசேர்த்தார். (உ௪)

ஆவடுதண் டெறயணைந்தங் கரும்பொருளை புறவணங்கி
மேவுவார் புறக்குடபான் மிக்குயர்ந்த வரசின்கீழ்த்
தேவிருக்கை யமர்த்தருளிச் சிவயோகந் தலையின்று
பூவலரு மிதயத்துப் பொருளோமெ புணர்ந்திருந்தார். (உ௫)

ஊனுடம்பிற் பிறவிலிடந் தீர்த்துலகத் தோருய்ய
ஞானமுத னுன்கு மலர் நற்றிருமந் திரமாலே
பான்மைமுறை யோராண்டுக் கொன்றாகப் பரம்பொருளா
மேனவெயி றணிந்தாரை யொன்றவன்ற னெனவெடுத்து. (உசு)

முன்னியவப் பொருண்மாலேத் தமிழ்மூவா யிரஞ்சாத்தி
மன்னியமூ வாயிரத்தாண் டிப்புவிமேன் மகிழ்ந்திருந்து
சென்னிமதி யணிந்தார்தந் திருவருளாற் றிருக்கயிலே
தன்னிலனைத் தொருகாலும் பிரியாமைத் தாளடைந்தார். (உ௪)

நலஞ்சிறந்த ஞானயோ கக்கிரியா சரியையெலா
மலர்ந்தமொழித் திருமூல தேவர்மலர்க் கழல்வணங்கி
யலர்ந்தபுகழ்த் திருவாளு ரமணர்கலக் கங்கண்ட
தலங்குலவு விறற்றண்டி யடிகடிதஞ் சாற்றுவாம். (உ௫)

திருமூலநாயனர்புராண முற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம் - ௩, ௫௬௬.

தண்டியடிகளுயனர்புராணம்.

தண்டி யடிக டிருவாருந் பிறக்கும் பெருமைத் தவமுடையா
ரண்ட வாணர் மறைபாட வாடுஞ் செம்பொற் கழன்மனத்துக்
கொண்ட கருத்தி னகனோக்குங் குறிப்பே யன்றிப் புறநோக்குங்
கண்ட வுணர்வு துறந்தார்போற் பிறந்த பொழுதே கண்காணர். (க)

காணுங் கண்ணை காண்பதுமெய்த் தொண்டே யான கருத்துடையார்
பேணுஞ் செல்வத் திருவாருந் பெருமா னடிக டிருவடிக்கே
பூணு மன்பி னுற்பரவிப் போற்று நிலைமை புரிந்தமார்
சேணு மறிய வரியதிருத் தொண்டிற் செறியச் சிறந்துள்ளார். (உ)

பூவார் சடிலத் திருமுடியார் மகிழ்ந்த தெய்வப் பூங்கோயிற்
மேவா சிரியன் முன்னிறைஞ்சி வலஞ்செய் வாராய்ச் செம்மைபுரி
நாவா லின்ப முறுங்காத னமச்சி வாய நற்பதமே
யோவா வன்பி லெடுத்தோதி யொருநாள் போல வருகாளில். (௩)

செங்கண் விடையார் திருக்கோயிற் குடபாற் றீர்த்தக் குளத்தின்பாங்
கெங்கு மமணர் பாழிகளா யிடத்தாற் குறைபா டெய்துதலா
லங்கந் நிலைமை தனைத்தண்டி யடிக ளறிந்தே யாதரவா
லிங்கு நானிக் குளம்பெருகக் கல்ல வேண்டு மென்றெழுந்தார். (௪)

குழிவா யதனிற் குறிநட்டுக் கட்டுங் கயிறு குளக்கரையி
னிழிவாய்ப் புறத்து நடுதறியோ டிசையக் கட்டி யிடைதடவி
வழியால் வந்து மண்கல்லி யெடுத்து மறித்துந் தடவிப்போ
யொழியா முயற்சி யாலுய்த்தா ரோது மெழுத்தஞ் சுடனுய்த்தார். (௫)

நண்ணி நாளு நற்றெண்டர் நயந்த விருப்பான் மிகப்பெருகி
யண்ண றீர்த்தக் குளங்கல்லக் கண்ட வமணர் பொருதாசி
யெண்ணித் தண்டி யடிகள்பா லெய்தி முன்னின் றியம்புவார்
மண்ணைக் கல்லிற் பிராணிபடும் வருத்த வேண்டா வென்றுரைத்தார். (௬)

மாசு சேர்ந்த முடையுடலார் மாற்றங் கேட்டு மறுமாற்றங்
தேசு பெருகுந் திருத்தொண்டர் செப்பு கின்றார் திருவிவிகாள்
பூசு நீறு சாந்தமெனப் புணைந்த பிரானுக் காண்பணி
யாசி லாநல் லறமாவ தறிய வருமோ வுமக்கென்றார்.

(எ)

அந்த மில்லா வறிவுடையா ருரைப்பக் கேட்ட வறிலில்லார்
சிந்தித் திந்த வறங்கேளாய் செவியு யிழந்தா யோவென்ன
மந்த வுணர்வும் விழிக்குருநெய் கேளாச் செவியு மற்றுமக்கே
இந்த வுலகத் துள்ளனவென் னன்பர் பின்னு மியம்புவார்.

(அ)

வில்லா லெயின்முன் நெரித்தபிரான் விரையார் கமலச் சேவடிக
ளல்லால் வேறு காணென்யா னதுநீ ரறிதற் காரென்பார்
நில்லா நிலையீ ருணர்வின்றி நங்கண் குருடா யென்க ணுல
கெல்லாங் காண யான்கண்டா லென்செய் வீரென் நெடித்துரைத்தார்.

(க)

அருக ரதுகேட் னென்றெய்வத் தருளாற் கண்ணீ பெற்றாயேற்
பெருகு மிவ்வு ரினினுங்கள் பின்னை யிருக்கி லோமென்று
கருகு முருட்டுக் கைகளாற் கொட்டை வாங்கிக் கருத்தின்வழி
தருகைக் கயிறுந் தறியுமுடன் பறித்தார் தங்க டலைபறித்தார்.

(க0)

வெய்ய தொழிலார் செய்கையின்மேல் வெகுண்ட தண்டி யடிகடா
மைகொள் கண்டர் பூங்கோயின் மணிவா யிலின்முன் வந்திறைஞ்சி
யைய னேயின் நமணர்கடா மென்னை யவமா னஞ்செய்ய
ரைவ தானே னிதுதீர நல்கு மடியேற் கெனவீழ்ந்தார்.

(கக)

பழுது தீர்ப்பார் திருத்தொண்டர் பரவி விண்ணப் பஞ்செய்து
தொழுது போந்து மடம்புகுந்து தாய பணிசெய் யப்பெரு
தழுது கங்கு லவர்துயிலக் கனவி லகில லோகங்கள்
முழுது மளித்த முதல்வனார் முன்னின் நருளிச் செய்கின்றார்.

(கஉ)

நெஞ்சின் மருவுங் கவலையினை யொழிநீ நின்கண் விழித்தந்த்
வஞ்ச வமணர் தங்கண்கண் மறையு மாறு காண்கின்ற
யஞ்ச வேண்டா வென்றருளி யவர்பா னீங்கி யவ்விரவே
துஞ்ச மிருளி னரசன்பாற் றேன்றிக் கனவி லருள்புகிவார்.

(ககஉ)

தண்டி நமக்குக் குளங்கல்லக் கண்ட வமணர் தரியாராய்
மிண்டு செய்து பணிவிலக்க வெகுண்டா னவன்பா னீமேலிக்
கொண்ட குறிப்பா லவன்கருத்தை முடிப்பா யென்று கொளவருளிக்
தொண்ட டிடுக்க னீங்குவெழுந் தருளி னாற் தொழிலுவப்பார்.

(கச)

வேந்த னதுகண் டப்பொழுதே விழித்து மெய்யின் மயிர்முகிழ்ப்பப்
பூந்தண் கொன்றை வேயந்தவரைப் போற்றிப் புலரத் தொண்டர்பாற்
சார்ந்து புகுந்த படிவளம்பத் தம்பி ரானு ரருணினைந்தே
யேந்தன் மன்னன் கேட்டபவிது புகுந்த வண்ண மியம்புவார்.

(கஊ)

மன்ன கேள்யான் மழவிடையார் மகிழுந் தீர்த்தக் குளங்கல்லத்
துன்னு மமண ரங்கணைந்தி தறமன் நென்று பலசொல்லிப்
பின்னுங் கயிறு தடவுதற்கியான் பிணித்த தறிக ளவைவாங்கி
யென்னை வலிசெய் தியான்கல்லங் கொட்டைப் பறித்தா ரென்றியம்பி.

(ககஉ)

அந்த னுன வுனக்கறிவு யில்லை யென்ற ரியானதனுக்
கெந்தம் பெருமா னருளால்தான் விழிக்கி லென்மெய் வீரென்ன
வந்த வூரி லிருக்கிலோ மென்றே யொட்டி னூரிதுமேல்
வந்த வாறு கண்டிந்த வழக்கை முடிப்ப தெனமொழிந்தார். (க௭)

அருகா தம்மை யரசனுமங் கழைத்துக் கேட்க வதற்கிசைந்தார்
மருவுந் தொண்டர் முன்போக மன்னன் பின்போய் மலர்வாவி
யருகு நின்று விறற்றண்டி யடிக டம்மை முகநோக்கிப்
பெருகுந் தவத்தீர் கண்ணருளாற் பெறுமா காட்டு மென்பபெரியோர். (க௮)

ஏய்ந்த வடிமை சிவனுக்கியா னென்னி லின்றென் கண்பெற்று
வேந்த னெதிரே திருவாரூர் வீரவுஞ் சமணர் கண்ணிழப்பா
ராய்ந்த பொருளுஞ் சிவபதமே யாவ தென்றே யஞ்செழுத்தை
வாய்ந்த தொண்ட ரெடுத்தோதி மணிநீர் வாவி மூழ்கினார். (க௯)

தொழுது புனன்மே லெழுந்தொண்டர் தூய மலர்க்கண் பெற்றெழுந்தார்
பொழுது தெரியா வகையிமையோர் பொழிந்தார் செழுந்தண் பூமாரி
யிழுதை யமணர் விழித்தேகண் ணிழந்து தமொ றக்கண்டு
பழுது செய்த வமண்கெட்ட தென்று மன்னன் பகர்கின்றான். (௨௦)

தண்டி யடிக டம்முடனே யொட்டிக் கெட்ட சமண்குண்ட
ரண்டர் போற்றுந் திருவாரூர் நின்று மகன்று போய்க்கழியக்
கண்ட வமணர் தமையெங்குங் காண வண்ணந் துரக்கவென
மண்டி வயவர் சாடுதலுங் கண்கள் காணா மனங்கலங்கி. (௨௧)

குழியில் விழுவார் நிலைதளர்வார் கோலு யில்லை யெனவுரைப்பார்
வழியீ தென்று தூறடைவார் மாண்டோ மென்பார் மதிசெட்டெ
ரழியும் பொருளை வழிபட்டிங் கழிந்தோ மென்பா ரரசனுக்குப்
பழியீ தாமோ வென்றுரைப்பார் பாய்க் விழப்பார் புரிதலையர். (௨௨)

பிலி தடவிக் காணுது பெயர்வார் நின்று பேதுறுவார்
காலி னோடு கைமுறியக் கன்மே லிடறி வீழ்வார்கள்
சால ரெருங்கி யெதிரெதிரே தம்மிற் றுமே முட்டிடுவார்
மாலு மனமு மழிந்தோடி வழிக ளறியார் மயங்குவார். (௨௩)

அன்ன வண்ண மாருரி லமணர் கலக்கங் கண்டவந்தாஞ்
சொன்ன வண்ண மேயவரை யோடத் தொடர்ந்து துரத்ததற்பின்
பன்னும் பாழி பன்விகளும் பறித்துக் குளஞ்சூழ் கரைபடுத்து
மன்ன னவனு மனமகிழ்ந்து வந்து தொண்ட ரடிபணிந்தான். (௨௪)

மன்னன் வணங்கிப் போயினபின் மாலு மயனு மறியாத
பொன்னங் கழல்கள் போற்றிசைத்துப் புரிந்த பணியுங் குறைமுடித்தே
யுன்னு மனத்தா லஞ்செழுத்து மோதி வழுவா தொழுகியே
யின்னுஞ் சடையா ரடிமீழன் மிக்க சிறப்பின் மேவினார். (௨௫)

கண்ணின் மணிக ளவையின்றிக் கயிறு பிடித்துக் குளந்தொட்ட
வெண்ணில் பெருமைத் திருத்தொண்டர் பாத மிறைஞ்சி யிடர்நீங்கி
விண்ணில் வாழ்வார் தாம்வேண்டப் புரங்கள் வெகுண்டார் வேற்காட்டு
ருண்ணி லாவும் புகழ்த்தொண்டர் மூர்க்கர் செய்கை யுரைக்கின்றும். (௨௬)

தண்டியடிகளுயனர்புராண முற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம் - ௩,௬௨௨.

மூ ர் க் க ந ா ய ன் ரு ர் பு ர ண ம்.

மன்னிப் பெருகும் பெருந்தொண்டை வளநாட்டினில் வயல்பரப்பு
நன்னித் திலவெண் டிரைப்பாலி நதியின் ஊடா னலங்கொன்பதி
யன்னப் பெடைகள் புடைவாலி யலர்புக் காட வரங்கினிடை
மின்னுக் கொடிக் கெதிர்கொடிகள் விழுவிற் காடு வேற்காடு.

(க)

செம்பொற் புரிசைத் திருவேற்காட்டமர்ந்த செய்ய சடைக்கற்றை
நம்பர்க் கும்பர்க் கமுதளித்து நஞ்சையமுது செய்தவருக்
கும்பர்த் தலத்தில் வழியடிமை யென்றுங் குன்ற வியல்பில்வருந்
தம்பற் றுடைய நிலைவேளாண் குலத்திற் றலைமை சார்ந்துள்ளார்.

(உ)

கோதின் மரபிற் பிறந்துவளர்ந் தறிவு கொண்ட நாட்டொடங்கி
யாதி முதல்வர் திருநீற்றி னடைவே பொருளென் றறிந்தரனார்
காத லடியார்க் கமுதாக்கி யமுது செய்யக் கண்மின்னு
நீதி முறைமை வழுவாத சியதி புண்ட நிலைமையார்.

(ங)

தூய வடிசி னெய்கன்னல் சுவையின் கறிக ளாவையமைத்து
மேய வடியார் தமைப்போற்றி வீரப்பா லமுது செய்வித்தே
யாய பொருளு மவர்கேண்டும் படியா லுதவி யன்புமிக
வெழு மாறு நாடோறு மினைய பணிசெய் தின்புற்றார்.

(ஈ)

இன்ன செயலி னொழுநா ளடியார் மிகவு மெழுந்தருள
முன்ன முடைமை யானபொருண் முழுது மாள வடிமைபுடன்
மன்னு காணி யானதில் மற்று முன்ன திறம்விற்றே
யன்ன மளித்து மேன்மேலு மாரா மனத்தா ராயினார்.

(ஐ)

அங்க ணவ்வூர் தமக்கொருபற் றடியார் தங்கட் கமுதாக்க
வெங்குக் காணு வகைதோன்ற விலம்பா டெய்தி யிருந்தயர்வார்
தங்கும் வகையாற் றமுன்பு கற்ற தன்மை நற்குதர்ந்
பொங்குபொருளாக் கடிங்குபுப் பொருவா ரின்மை மினிற்போவார்.

(ஊ)

பெற்ற மேறிப் பலிக்குவரும் பெருமா னைநுந் தானங்க
ளுற்ற வன்பாற் சென்றெய்தி யுருகு முள்ளத் தொடும்பணிந்து
கற்ற குதா னியதியாங் கடனு முடித்தே கருதாநார்
செற்ற சிலையார் திருக்குடந்தை யடைந்தார் வந்து சிலநாளில்.

(எ)

வேறு.

இருளாரு மணிகண்ட ரடியார்க்கின் னமுதனிக்கப்
பொருளாய மெய்துதற்குப் புகழ்க்குடந்தை யம்பலத்தே
யுருளாயச் சூதாடி யுறுபொருள்வென் றனநீம்ப
ரருளாக வேகொண்டக் கமுதுசெய்வித் தின்புறுவார்.

(அ)

முற்குது தாந்தோற்று முதற்பணைய மவர்கொள்ளப்
பிற்குது பலமுறையும் வென்றுபெரும் பொருளாக்கிச்
சொற்குதான் மறுத்தாரைச் சுரிகையுரு விக்குத்தி
நற்குதர் மூர்க்கரெனும் பெயர்பெற்றார் நானிலத்தில்.

(ஆ)

குதினில்வென் றெய்துபொரு றெிசற்ற நல்லுணர்விற்
நீதகல வமுதாக்கு வார்கொள்ளத் தாந்தீண்டார்
காதலுட னடியார்க் கமுதுசெயக் கடைப்பந்தி
யேதமிலா வகைதாழு மமுதுசெய்தங் கிருக்குநார்.

(இ)

நாதன் னடியார்க்கு நல்லடி னுடோறு
மாதரவி னுலமுது செய்வித்தங் கருனாலே
யேதங்கள் போயகல வில்வுலகை விட்டதற்பின்
பூதங்க ளிசைபாட வாடுவார் புரம்புக்கார்.

(கக)

வல்லார்க டமைவென்று சூதினில் வந்தபொரு
ளல்லாருங் கறைக்கண்ட ரடியவர்க டமக்காக்கு
நல்லார்கந் சூதரா மூர்க்கர்கழ னும்வணங்கிச்
சொல்லார்கீர்ச் சோமாசி மாறந்திருஞ் சொல்லுவாம்.

(கஉ)

மூர்க்கநாயனாபுராண முற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம் - ௩,௬௩௪.

சோமாசிமாறநாயனாபுராணம்.

சூதம் பயிலும் பொழிலம்பரிற் றாய வாய்மை
வேதம் பயிலு மறையாளர் சூலத்தின் மேலோ
ரேதம் புரியு மெயில்செற்றவர்க் கன்பர் வந்தார்
பாதம் பணிந்தா ரமுதுட்டெந் பண்பின் டிக்கார்.

(க)

யாழின் மொழியா டனிப்பாகரைப் போற்றும் யாக
மூழின் முறைமை வழுவாதுல கங்க ளான
வேழு முவப்பப் புரிந்தின்புறச் செய்த பேற்றால்
வாழந் திறமீசர் மலர்க்கழல் வாழ்த்த லென்பார்.

(உ)

எத்தன் மையரா யினுமீசனுக் கன்ப ரென்ற
லத்தன் மையர்தா நமையான்பவ ரென்று கொள்வார்
சித்தந் தெளியச் சிவனஞ்செழுத் தோது வாய்மை
சித்தந் நியம மெனப்போற்று நெறியி னின்றார்.

(௩)

சீருந் திருவும் பொலியுந்திரு வாரு ரெய்தி
யாரந் திகழ்மாற்பி னனுக்கவன் ரெண்டர்க் கன்பாற்
சாரும் பெருநண்பு சிறப்ப வடைந்து தங்கிப்
பாரும் விசம்பும் பணியும்பதம் பற்றி யுள்ளார்.

(௪)

துன்றும் புலனைத் துடனாறு தொகுத்த குற்றம்
வென்றிக் கிதுநன் னெறிசேரும் விளக்க மென்றே
வன்றெண்டர் பாதந் தொழுதான சிறப்பு வாய்ப்ப
வென்றுந் நிலவுஞ் சிவலோகத்தி லின்ப முற்றார்.

(௫)

வேறு.

பணையுந் தடமும் புடைசூழு மொற்றி யூரிற் பாகத்தோர்
துணையுந் தாமும் பிரியாதார் தோழத் தம்பி ரானாறு
யிணையுந் கொள்கைச் சங்கிலியா ரெழின்மென் பணைத்தோ ளெய்துவிக்க
வணையு மொருவர் சரணமே யரண மாக வடைந்தோமே.

(௬)

சோமாசிமாறநாயனாபுராண முற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம் - ௩,௬௪௦.

வம்பரூவரிவண்ணச்சருக்க முற்றுப்பெற்றது.

வழுவது

வாரீகொண்டவனமுலையாள்

சருக்கம்.

சாக்கியநாயனூர்புராணம்.

அறுசமயத் தலைவராய் நின்றவருக் கன்பராய்
மறுசமயச் சாக்கியர்தம் வடிவிலுல் வருந்தொண்ட
ருறுதிவரச் சிவலிங்கங் கண்டிவந்து கல்லெறிந்து
மறுவில்சரண் பெற்றதிற் மறித்தபடி வழுத்துவாம்.

(க)

தாளாளர் திருச்சங்க மங்கையினிற் நகவுடைய
வேளாளர் குலத்துதித்தார் மிக்கபொரு டெரிந்துணர்ந்து
கேளாகிப் பல்லுயிர்க்கு மருளுடைய ராய்க்கெழுமி
நீளாது பிறத்திற்கு நிலையொழிவே னெனநிற்பார்.

(உ)

அந்நாளி லெயிற்காஞ்சி யணிந்தகரஞ் சென்றடைந்து
நன்னூன மடைவதற்குப் பலவழியு நாடுவார்
முன்னகச் சாக்கியர்தா மொழியறத்தின் வழிச்சார்ந்து
மன்னாது பிறப்பறுக்குக் தத்துவத்தின் வழிபுணர்வார்.

(ங)

அந்நிலைமச் சாக்கியர்த மருங்கிலுநா லோதியது
தன்னிலையும் புறச்சமயச் சார்வுகளும் பொருளல்ல
வென்னுமது தெளிந்தீச ரருள்கூட்ட வீறில்சிவ
நன்னெறியே பொருளாவ தெனவுணர்வு நாட்டுவார்.

(ச)

செய்வினையுஞ் செய்வானு மதன்பயனுஞ் சேர்ப்பானு
மெய்வகையா னுன்காகும் விதித்தபொரு ளெனக்கொண்டே
யில்வியல்பு சைவநெறி யல்லவற்றுக் கிலிலெயின்
வய்வகையாற் பொருள்சிவனென் றருளாலே யுணர்ந்தறிந்தார்.

(ரு)

எந்நிலையி னின்றூலு மெக்கோலங் கொண்டாலு
மன்னியசீர்ச் சங்கரன்னுன் மறவாமை பொருளுன்றே
துன்னியவே டந்தன்னைத் துறவாதே தூயசிவந்
தன்னையிடு மன்பினுன் மறவாமை தலைநிற்பார்.

(ஈ)

வேறு.

எல்லா முடைய வீசனே யிறைவ னென்ன வறியாதார்
பொல்லா வேடச் சாக்கியரே யாகிப் புல்ல ராகுவா
ரல்லார் ஈண்டர் தமக்கிந்த வகில மெல்லா மானென்ன
வல்லா ரிவரவ் வேடத்தை மாற்றா தன்பின் வழிநிற்பார்.

(எ)

வேறு.

காணை வருவினுக்கு முருவினுக்குக் காணமாப்
நீணை மணிந்தார்க்கு நிகழ்குறியாஞ் சிவலிங்க
நாணை நேடியமா னன்முகனுங் காணநிச்
சேணுந் தழற்பிழம்பாய்த் தோன்றியது தெளிந்தாராய். (அ)

நாடோறுஞ் சிவலிங்கங் கண்டுண்ணு மதுரவந்து
மாதோர்வெள் ளிடைமன்னுஞ் சிவலிங்கங் கண்டுமன
நீடோடு களியு வகை நிலைமைவரச் செயலறியார்
பாடோர்கற் கண்டதனைப் பதைப்போடு மெடுத்தெறிந்தார். (ஆ)

அகநிறைந்த பேருவகை யடங்காத வாதரவான்
மகவுமகிழ்ந் துவப்பார்கள் வன்மைபுரி செயலின
லிகழ்வனவே செய்தாலு மிளம்புதல்வர்க் கின்பமே
நிகழுமது போலதற்கு நீர்சடையார் தாமகிழ்ந்தார். (க0)

அன்றுபோய்ப் பிறற்றை ளாந்நியதிங் கணையுங்காந்
கொன்றைமுடி யார்மேற்றங் கல்லெறிந்த குறிப்பதனை
நின்றுணர்வா ரெனக்கப்போ திதுநிகழ்ந்த தவரருளே
யென்றதுவே தொண்டாக வென்றுமது செயநினைந்தார். (கக)

தொடங்கியநா ளருளியவத் தொழிலொழியா வழிதொடருங்
கடன்புரிவா ரதுகண்டு கல்லெறிவார் துவராடைப்
படம்புனைவே டந்தவிரார் பஃபதியார் தஞ்செயலே
யடங்கவுமென் பதுதெளிந்தா ராதலினுன் மாதவர்தாம். (கஉ)

* இந்நியதி பரிவோடும் வழுவாம் லிவர்செய்ய
முன்னுதிருத் தொண்டாகி முடிந்தபடி தான்மொழியிற்
முன்னியமெய் யன்புடனே யெழுந்தலினை தூயவர்க்கு
மன்னுயிடு பூசனையே யாமன்பு வழக்கினால். (கங)

* கல்லாலே யெறிந்ததுவு மன்பாண படிக்கானில்
வில்வேடர் செருப்படியும் திருமுடியின் மேலிற்று
னல்லார்மற் றவர்செய்கை யன்பாலே நயத்தனை
யல்லாதார் கல்லென்பா ரரனார்க்கு தலராமால். (கச)

அங்கொருநா ளருளாலே யயர்த்துண்ணப் புகுகின்ற
ரெங்கன்பிரான் றினையெறியா தயர்த்தேனயா னெனவெழுந்த
பொங்கியதோர் காதுறுடன் மிகவினைந்து புறப்பட்டி
வெங்கரியி னுரிபுனைந்தார் திருமுன்பு மேவினார். (கரு)

கொண்டதொரு கல்லெடுத்துக் குறிகூடும் வகையெறிய
வுண்டலினை யொழித்தஞ்சி யோடிவரும் வேட்கையொடுங்
கண்டருளுங் கண்ணுதலார் கருணைபொழி திருநோக்கார்
ரெண்டரெகிர் நெடுவிசும்பிற் றுணைவியொடுந் தோன்றினார். (கஈ)

மழவிலைமே லெழுந்தருளி வந்ததொரு செயலாலே
கழலடைந்த திருத்தொண்டர் கண்டுகரங் குவித்திறைஞ்சி
விழவருணைக் களித்தருளி பிடிக்கலிவ லோகத்திற்
பழவடிமைப் பாங்கருளிப் பரமரெழுந் தருளினார். (கஎ)

* இச்செய்யுள்கள் சில பிரதிகளில் இல்லை,

வேறு.

ஆதியார் தம்மை நாளுங் கல்லெறித் தணுகப் பெற்ற
கோதில்சீர்த் தொண்டர் கொண்ட குறிப்பினை யவர்க்கு நல்குஞ்
சோதியா ரறித லன்றித் துணிவதென் னவர்தாள் குடித்
தீதினை நீக்க லுற்றேன் சிறப்புலி யாரைச் செப்பி.

(க ழ)

சாக்கியநாயனாப்புராண முற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம் - ௩,௬௫௮.

சிறப்புலிநாயனாப்புராணம்.

பொன்னிநீர் நாட்டு நீடு பொற்பதி புனத் தன்னோ
ரின்மையா லிரந்து சென்றூர்க் கிலையென் னாதே யீயுந்
தன்மையா ரென்னு நன்மை சார்ந்தவே தியரைச் சண்பை
மன்னனா ரருளிச் செய்த மறைத்திரு வாக்கூட ராக்கூர்.

(க)

தூமலர்ச் சோலை தோறுஞ் சுடர்தொடு மாடந் தோறு
மாமறை முழக்கந் தாழ் மறையொலி முழக்க மோங்கும்
பூமலி மறுகி விட்ட புகையகிற் றாபந் தாழ்
வோமகல் வேள்விச் சாலை யாகுதித் தூபமோங்கும்.

(உ)

ஆலைகுழ் பூகவேலி யத்திரு வாக்கூர் தன்னின்
ஞாலமார் புகழின் மிக்கார் நான்மறைக் குலத்தி னுள்ளார்
நீலமார் கண்டத் தெண்டோ ணிருத்தர்தத் திருத்தொண் டேற்ற
சீலராய்ச் சாலு மீகைத் திறத்தினிற் சிறந்த நீரார்.

(ஊ)

ஆளுமங் கணருக் கன்ப ரணைந்தபோ தடிபிற் றுழந்து
மூளுமா தடி பொங்க முன்புதின் றிரிய கூறி
நாளுநல் லமுத மூட்டி யயந்தன வெல்லா நல்கி
நீளுமின் பத்துட் டங்கி நிதிமழை மாரி போன்றார்.

(ச)

அஞ்செழுத் தோதி யங்கி வேட்டுநல் வேள்வி யெல்லா
நஞ்சுணி கண்டர் பாத நண்ணிடச் செய்து ஞாலத்
தெஞ்சலி லடியார்க் கென்று மிடையரா வன்பால் வள்ளந்
றஞ்செயல் வாய்ப்ப வீசர் தாணிமுற் றங்கி னாரே.

(நி)

அறத்தினின் மிக்க மேன்மை யந்தண ராக்கூர் தன்னின்
மறைப்பெரு வள்ள லார்வண் சிறப்புலி யார்தாள் வாழ்த்திச்
சிறப்புடைத் திருச்செங் காட்டங் குடியினிற் செம்மை வாய்த்த
விறற்குறுத் தொண்டர் செய்த கிருத்தொழில் விளம்ப லுற்றேன்.

(ஈ)

சிறப்புலிநாயனாப்புராண முற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம் - ௩,௬௬௪.

சிறுத்தொண்டநாயனார்புராணம்.

உருகாட்டுஞ் செயல்காம நெழியவழி பொழிசெந்தி
வருகாட்டத் திருநதலார் மகிழ்த்தருளும் பதிவயலிற்
கருகாட்டக் கடைசியர்தங் களிகாட்டுங் காவேரித்
திருகாட்டு வளங்காட்டுஞ் செங்காட்டங் குடியாகும்.

(க)

நிலவியவத் திருப்பதியி னெடுஞ்சடையார் நீற்றடைவா
லுலகில்வள ருயிர்க்கெல்லா முயர்காவற் றெழில்பூண்டு
மலர்புகழ்மா மாத்திரத்தங் குலம்பெருக வந்துள்ளார்
பலர்புகழுந் திருநாமம் பரஞ்சோதி யாரென்பார்.

(உ)

ஆயுள்வேதக் கலையு மலகில்வட நூற்கலையுந்
நாயபடைக் கலத்தொழிலுந் துறைநிரம்பப் பயின்றுள்ளார்
பாயுமதக் குஞ்சரமும் பரியுமுகைக் கும்பண்பு
மேயதொழில் விஞ்சையினு மேதினியின் மேலானார்.

(ங)

உள்ளநிறை கலைத்துறைக ளொழிவின்றிப் பயின்றுவற்றூற்
றெள்ளிவடித் தறிந்தபொருள் சிவன்கழலிற் செறிவென்றே
கொள்ளுமுணர் வினின்முன்னே கூற்றுதைத்த கழற்கன்பு
பள்ளமடை யாயென்றும் பயின்றுவரும் பண்புடையார்.

(ச)

ஈசனடி யார்க்கென்று மியல்பான பணிசெய்தே
யாசில்புகழ் மன்னவன்பா லணுக்கரா யவற்காகப்
பூசன்முனைக் களிறுகைத்துப் போர்வென்று பொருமரசர்
தேசங்கள் பலகொண்டு தேர்வேந்தன் பாற்சிறந்தார்.

(ரு)

மன்னவர்க்குத் தண்டுபோய் வடபுலத்து வாதாலித்
தொன்னகரத் துகளாகத் துளைக்கெங்கை வரையுகைத்துப்
பன்மணியு நிதிக்குவையும் பகட்டினமும் பரித்தொகையு
மின்னனவெண் ணிலகவர்த்தே யிசைரசன் முன்கொணர்த்தார்.

(ஈ)

கதிர்முடிமன் னனுமிவர்தங் களிற்றுரிமை யான்மையினை
யதிகசித்துப் புகழ்ந்துரைப்ப வறிந்தவமைச் சரக்களுரைப்பார்
மதியணிந்தார் திருத்தொண்டு வாய்த்தவலி யுடைமையினு
லெதிரிவருக் கிவ்வுலகி லில்லையென வெடுத்துரைத்தார்.

(எ)

தம்பெருமான் நிருத்தொண்ட ரெனக்கேட்ட தார்வேந்த
னும்பர்பிரா னடியாரை யுணராதே கெட்டொழிந்தேன்
வெம்புகொடும் போர்முனையில் விட்டிருந்தே னெனவெருவுந்
றெம்பெருமா னிதுபொறுக்க வேண்டுமென விறைஞ்சினான்.

(அ)

இறைஞ்சுதலு முன்னிறைஞ்சி யென்னுரிமைத் தொழிற்கடுத்த
திறம்புரிவே னதற்கென்னோ தீங்கென்ன வாங்கவர்க்கு
நிறைந்தநிதித் குவைகளுட னீடுவிருத் திகளளித்தே
யறம்புரியுஞ் செங்கோலா னஞ்சலிசெய் துரைக்கின்றான்.

(ஆ)

உம்முடைய நிலைமையினை யறியாமை கொண்டித்தி
ரெம்முடைய மனங்கருத்துக் கிளிதாக விசைந்துமது
மெய்ம்மைபுரி செயல்விளங்க வேண்டியவா ரேசரித்துச்
செம்மைநெறித் திருத்தொண்டு செய்யுமென விடைகொடுத்தான்.

(க0)

மன்னவனை விடைகொண்டு தம்பதியின் வந்தடைந்து
பன்னபுகழ்ப் பரஞ்சோதி யார்தாமும் பணிமதிவாழ்
சென்னியரைக் கணபதிச் சரத்திறைஞ்சித் திருத்தொண்டு
முன்னேநிலைமை யில்வழுவா முறையன்பிற் செய்கின்றார். (கக)

வேதகா ரணரடியார் வேண்டியமெய்ப் பணிசெய்யத்
தீதில்குடிப் பிறந்ததிரு வெண்காட்டு நங்கையெனுங்
காதன்மனைக் கிழத்தியார் கருத்தொன்ற வரும்பெருமை
நீதிமனை யறம்புரியு நீர்மையினை நிலைநிற்பார். (கஉ)

நறையிதழித் திருமுடியா ரடியாரை நாடோறு
முறைமையினிற் நிருவமுது முன்னாட்டிப் பின்னுண்ணு
நிறையுடைய பெருவிருப்பா னியதியா கக்கொள்ளுந்
துறைவமுலா வகையொழுஞ் தூயதொழிற் றலைநின்றார். (ககஉ)

தூயதிரு வமுதுகனி கன்னலறு சுவைக்கறிநெய்
பாயதயிர் பாலினிய பண்ணியமுண் ணீரமுத
மேயபடி யாலமுது செய்விக்க மிசைந்தடியார்
மாயிருஞ் லம்போற்ற வருவிவர்பான் மனமகிழ்தார். (ககசு)

சீதமதி யரவினுடன் செஞ்சடைமேற் செறிவித்த
நாதனடி யார்தம்மை நயப்பாட்டு வழிபாட்டான்
மேதகையா ரவர்முன்பு மிகச்சிறிய ராயடைந்தா
ராதலினுற் சிறுத்தொண்ட ரெனநிகழ்தா ரவனியின்மேல். (ககஞ)

கண்ணுதலார் கணபதிச் சரத்தின்கட் கருத்தமர
அண்ணிறையன் பினிற்பணிசெய் தொழுதுவார் வழுவின் நி
யெண்ணில்பெருஞ் சீரடியா ரிடைவிடா தழுதுசெய
நண்ணியபே ருவகையுட னாயந்துறையு நாளின்கண். (ககங)

நீராருஞ் சடைமுடியா ரருளினு னிறைதவத்துப்
பேராள் ரவர்தமக்குப் பெருகுதிரு மனையறத்தின்
வேராகி விளங்குதிரு வெண்காட்டு நங்கைபாற்
சீராள் தேவரெனுந் திருமைந்த ரவதரித்தார். (ககள)

அருமையினிற் றனிப்புதல்வர் பிறந்தபொழு தலங்கரித்த
பெருமையினிற் கிளைகளிப்பப் பெற்றகரிய மணிபெற்று
வரும்கிழ்ச்சி தாதையார் மனத்தடங்கா வகைவளரத்
திருமலிநெய் யாடல்விழாச் செங்காட்டங் குடியெடுப்ப. (ககஅ)

மங்கலநல் லியமுழுக்க மறைமுழுக்கம் வானளப்ப
வங்கணர்தஞ் சீரடியார்க் களவிறந்த நிதியளித்துத்
தங்கண்மர பினிலுரிமைச் சடங்குதசு தினத்தினிலும்
பொங்குபெரு மகிழ்ச்சியுடன் புரிந்துகாப் பணிபுனைந்தார். (ககஊ)

ஆர்வநிறை பெருஞ்சுற்ற மகமலர வளித்தவர்தாம்
பார்பெருகு மகிழ்ச்சியுடன் பருவமுறைப் பாராட்டுச்
சீர்பெருகச் செய்யவளர் திருமகனார் சீரடியிற்
முர்வளர்கிங் கினியசையத் தளர்நடையின் பதஞ்சார்ந்தார். (ககஓ)

சுருளுமயிர் நுதற்சுட்டி துணைக்காதின் மணிக்ருதம்பை
மருவுதிருக் கண்டநாண் மார்பினிலும் படைகையிற்
பொருவில்வயி ரச்சரிகள் பொன்னரைஞாண் புனைசதங்கை
தெருவிலொளி விளங்கவளர் திருவினையாட் டினிலமர்ந்தார், (உக)

வந்துவளர் மூவாண்டின் மயிர்வினைமங் கலஞ்செய்து
தந்தையா ரும்பயந்த தாயாருந் தனிச்சிறுவர்
சிந்தைமலர் சொற்றெளிவிற் செழுங்கலைகள் பயிலத்தம்
பந்தமற வந்தவரைப் பள்ளியினி லிருத்தினார், (உஉ)

அந்நாளிற் சண்பைநக ராண்டகையா ரெழுந்தருள
முன்னக வெதிர்கொண்டு கொடுபுகுந் துமுத்தால்சேர்
பொன்மார்பிற் சிறுத்தொண்டர் புகலிகா வலனாத
கன்னாமச் சேவடிகள் போற்றிசைத்து நலஞ்சிறந்தார், (உ௩)

சண்பையர்தம் பெருமானுந் தாங்கரிய பெருங்காதற்
பண்புடைய சிறுத்தொண்ட ருடன்பயின்று மற்றவரை
மண்பரவுந் திருப்பதிகத் தினில்வைத்துச் சிறப்பித்து
நண்பருளி யெழுந்தருளத் தாவினிது நயப்புற்றார், (உ௪)

இத்தன்மை நிகழுநா ளிவர்திருத்தொண் டிருங்கயிலே
யத்தர்திரு வடியிணைக்கீழ்ச் சென்றணைய வவருடைய
மெய்த்தன்மை யன்பு நுகர்ந் தருளுதற்கு விடையவர்தாஞ்
சித்தமகிழ் வைரவராய்த் திருமலைநின் றணைகின்றார், (உ௫)

மடல்கொண்ட மலரிதழி நெடுஞ்சடையை வணப்பெய்தக்
கடன்மண்டி முகந்தெழுந்த காளமேகச் சுருள்போற்
றொடர்பங்கி சுருண்டிருண்டு னுறிநெறித் தசைந்துசெறி
படர்துஞ்சின் கருங்கஞ்சி கொந்தளமா கப்பரப்பி, (உ௬)

அஞ்சனமஞ் சனஞ்செய்த தனையவணி கிளர்பம்பை
மஞ்சினிடை யிடையெழுந்த வானமீன் பரப்பென்னப்
புஞ்சுநிறை வண்டுதேன் சுரும்புபுடை படர்ந்தார்ப்பத்
துஞ்சினுனித் தனிப்பரப்புந் தும்பைநறு மலர்தோன்ற, (உ௭)

அருகுதிரு முடிச்செருகு மந்தியினம் பிறைதன்னைப்
பெருகுசிறு மதியாக்கிப் பெயர்த்துச்சாத் தியதென்ன
விரிசுடர்ச்செம் பவளவொளி வெயில்விரிக்கும் விளங்குசுடர்த்
திருநுதன்மேற் றிருநீற்றுத் தனிப்பொட்டுத் திகழ்ந்திலங்க, (உ௮)

வெவ்வருக்கன் மண்டலமும் விளங்குமதி மண்டலமு
மவ்வனந்செய் மண்டலமு முடனணைந்த தெனவழகை
வவ்வுதிருக் காதின்மணிக்குழைச்சங்கு வளைத்ததனுட்
செவ்வரத்த மலர்செறித்த திருத்தோடு புடைசிறக்க, (உ௯)

களங்கொள்விட மறைத்தருளக் கடலமுதக் குமிழினரைத்
துளங்கொள்வெண் டிரட்கோவைத் தூயவட மணிந்ததென
வுளங்கொள்பவர் கரைந்துலு முயிருமுரு கப்பெருக
விளங்குதிருக் கழுத்தினிடை வெண்பளிங்கின் வடந்திகழ, (உ௦)

செம்பரிதி கடற்குளித்த செக்கரொளி யினையத்திப்
பம்புயிருள் செறிபொழுது படர்ந்தணைந்து சூழ்வதெனத்
தம்பழைய கரியுரிவை கொண்டசெமைத் ததுசாத்து
மம்பவளத் திருமேனிக் கஞ்சுகத்தி னணிவினங்க.

(௩௧)

மிக்செழுமன் பர்களன்பு திருமேனி விளைந்தென
வக்குமணி யாற்சன்ன வீரமுமா ருமுவடமுங்
கைக்கணிதோள் வளைச்சரியு மரைக்கழகுத் திரச்சரியுந்
தக்கதிருக் காற்சரியுஞ் சாத்தியவொண் சுடர்தயங்க.

(௩௨)

பொருவிறிருத் தொண்டர்க்குப் புவிமேல்வந் தருள்புரியும்
பெருகருளின் றிழங்கண்டி பிரானருளே பேணுவீர்
வருமன்பின் வழிசிற்பீ ரெனமறைபூண் டறைவனபோற்
றிருவடிமேற் றிருச்சிலம்பு திசைமுழுதுஞ் செலவொலிப்ப.

(௩௩)

அயன்கபா லந்தரித்த விடத்திருக்கை யாலணைத்த
வயங்கொளிமூ விஸ்சூல மணித்திருத்தோண் மிடைப்பொலியத்
தயங்குசுடர் வலத்திருக்கைத் தமருகத்தி னெலிதழைப்பப்
பயன்றவத்தாற் பெறும்புலியும் பாத்தா மரைகுட.

(௩௪)

அருள்பொழியுந் திருமுத்தி னணிமுறுவ னிலவெறிப்ப
மருள்பொழிமும் மலஞ்சிகைக்கும் வடிச்சூலம் வெயிலெறிப்பப்
பொருள்பொழியும் பெருகன்பு தழைத்தோங்கிப் புலியேத்தத்
தெருள்பொழிவண் டமிழ்காட்டிச் செங்காட்டங் குடிச்சேர்த்தார்.

(௩௫)

தண்டாத தொருவேட்கைப் பசிபுடையார் தமைப்போலக்
கண்டாரைச் சிறுத்தொண்டர் மனைவினவிற் கடிதனைந்து
தொண்டானுந் கெஞ்சாளுந் சோறளிக்குந் திருத்தொண்டர்
வண்டானுந் தாரினுந் மனைக்குள்ளா ரோவென்ன.

(௩௬)

வந்தணைந்து லினவுவார் மாதவரே யாமென்று
சந்தனமார் தையலார் முன்வந்து தாள்வணங்கி
யந்தயில்சீ ரடியாரைத் தேடியவர் புறத்தணைந்தா
ரெந்தமையா னுடையவரே யகத்துனொழுத் தருளுமென.

(௩௭)

மடவரலே முககோக்கி மாதரார் தாமிருந்த
விடவகையிற் றனிபுகுதோ மென்றருள வதுகேட்டு
விடவகல்வார் போலிருந்தா ரெனவெருவி விரைந்துமனைக்
கடனுடைய திருவெண்காட் டம்மைகடைத் தலையெய்தி.

(௩௮)

அம்பலவ ரடியாரை யழுதுசெய்விப் பாரிற்றைக்
கெம்பெருமான் யாவரையுங் கண்டிலர்தே டிப்போனார்
வம்பெனநீ ரெழுந்தருளி வருத்திருவே டங்கண்டாற்
றம்பெரிய பேறென்றே மிகமகிழ்வ ரினித்தாழார்.

(௩௯)

இப்பொழுதே வந்தணைவா ரெழுந்தருளி யிருமென்ன
வொப்பின்மனை யறம்புரப்பீ ருத்தரா பதியுள்ளோஞ்
செப்பருஞ்சீர்ச் சிறுத்தொண்டர் தமைக்காணச் சேர்ந்தனயா
மெப்பரிசு மவரொழிய விங்கிரோ மென்றருளி.

(௪௦)

கண்ணுதலிற் காட்டாதார் கணபதீச் சரத்தின்கண்
வண்ணமல ராத்தியின்கீழிருக்கின்றோ மற்றவந்தா
நண்ணினு னுயிருத்த பரிசரைப்பீ ரென்றருளி
யண்ணலார் திருவாத்தி யணைந்தருளி யமர்த்திருந்தார்.

(சக)

வேறு.

நீரார் சடையா னடியாரை நேடி யெங்குங் காணுது
சீரார் தவத்துச் சிறுத்தொண்டர் மீண்டுஞ் செல்வ மனையெய்தி
யாரா வன்பின் மனைவியார்க் கியம்பி யழிவெய் திடவவரும்
பாரா தரிக்குத் திருவேடத் தொருவர் வந்த படிபகர்த்தார்.

(சஉ)

அடியே னுய்ந்தே னெங்குற்ற ருரையா யென்ன வவர்மொழிவார்
வடிசேர் சூல கபாலத்தர் வடதே சத்தோ மென்றார்வன்
மடிசேர் கரத்துப் பயிரவரயாஞ் சொல்ல விற்கு பிராதேபோய்க்
கடிசேர் திருவாத் தியினிழந்தீழிருந்தார் கணப தீச்சரத்து.

(சங)

என்று மனைவி யாரியம்ப வெழுந்த விருப்பால் விரைந்தெய்திச்
சென்று கண்டு திருப்பாதம் பணிந்து நின்றார் சிறுத்தொண்டர்
நின்ற தொண்டர் தமைநோக்கி நீரோ பெரிய சிறுத்தொண்ட
ரென்று திருவாய் மலர்த்தருள விறைவர் தம்மைத் தொழுதுரைப்பார்.

(சச)

பூதி யணிசா தனத்தவர்முன் போற்றப் போதே னுயிடினு
நாத னடியார் கருணையினு லருளிச் செய்வார் நானென்று
கோதி லன்பர் தமையமுது செய்விப் பதற்குக் குலப்பதியிற்
காத லாலே தேடியுமுன் காணேன் றவத்தா னுமைக்கண்டேன்.

(சசி)

அடியேன் மனையி லெழுந்தருளி யமுதுசெய்ய வேண்டுமென
நெடியோ னறியா வடியார்தா நிகழுந் தவத்தீ ருமைக்காணும்
படியால் வந்தோ முத்தரா பதியோ மெம்மைப் பரிந்துட்ட
முடியா துமக்குச் செய்கையரி தொண்ணு தென்று மொழிந்தருள.

(சசு)

எண்ணு தடியேன் மொழியேனீ ரமுது செய்யு மியல்பதனைக்
கண்ணர் வேட நிறைதவத்தீ ரருளிச் செய்யுங் கடிதமைக்கத்
தண்ணு ரிதழி முடியார்தா மடியார் தலைபட்ட டாற்றேட
வொண்ணு தனவு முளவாகு மருமை யில்லை யெனவுரைத்தார்.

(சசு)

ஆரிய தில்லை யெனக்கேட்ட பொழுதி னழகு பொழிகின்ற
பெரிய பயிர வக்கோலப் பிரானு ரருளிச் செய்வார்பார்
பரியுந் தொண்டர் மூவிருது கழித்தாற் பசுவீழ்த் திடவுண்ப
துரிய நாளு மதற்கின்ற ஓட்ட முடியா துமக்கென்றார்.

(சஅ)

சால நன்று முந்நிரையு முடையேன் ருழுவிங் கெனக்கில்லை
யால முண்டா ரன்பருமக் கழுதாம் பசுத்தா னின்னதென
வேல வருளிச் செயப்பெற்றால் யான்போ யமுது கடிதமைத்துக்
காலத் தப்பா மேவருவே னென்று மொழிந்து கைதொழுதார்.

(சக)

பண்பு மிக்க சிறுத்தொண்டர் பரிவு கண்டு பயிரவரு
நண்பு மிக்கீர் நாமுண்ணப் படுக்கும் பசவு நரபசுவா
முண்பு தஞ்சு பிராயத்தி லுறுப்பின் மறுவின் நேலின்னம்
புண்செய் நோவில் வேலெறிந்தாற் போலும் புகல்வ தொன்றென்றார்.

(சூ)

யாது மரிய தில்லையினி யீண்ட வருளிச் செய்யுமென
நாதன் றுனு மொருகுடிக்கு நல்ல சிறுவ னெருமகனைத்
தாதை யரியத் தாய்பிடிக்கும் பொழுது தம்மின் மனமுவந்தே
யேத மின்றி யமைத்தகறி யாயிட் டிண்ப தெனமொழிந்தார்.

(௭௧)

அதுவு முனைவர் மொழிந்தருளக் கேட்ட தொண்ட ரடியேனுக்
கிதுவு மரிதன் றெம்பெருமா னமுது செய்யப் பெறிலென்று
கதுமென் விரைவி லவரிசையப் பெற்ற களிப்பாற் காதலொடு
மதுமென் கமல மலர்ப்பாதம் பணிந்து மனையின் வந்தனைந்தார்.

(௭௨)

அன்பு மிக்க பெருங்கற்பி னணங்கு திருவெண் காட்டம்மை
முன்பு வந்து சிறுத்தொண்டர் வரவு னோக்கி முன்னின்றே
யின்பம் பெருக மலர்ந்தமுகங் கண்டு பாத விசையிறைஞ்சிப்
பின்பு கணவர் முகநோக்கிப் பெருகுந் தவத்தோர் செயல்வினவ.

(௭௩)

வள்ள லாரு மனையாரை நோக்கி வந்த மாதவர்தா
முள்ள மகிழ வழுதுசெய விசைந்தார் குடிக்கோர் சிறுவனுமாய்க்
கொள்ளும் பிராய மைந்துளாறு புறுப்பிற் குறைபா டின்றித்தாய்
பிள்ளை பிடிக்க வுவந்துபிதா வரிந்து சமைக்கப் பெறினென்றார்.

(௭௪)

அரிய கற்பின் மனைவியா ரவரை நோக்கி யுரைசெய்வார்
பெரிய பயிர் வத்தொண்ட ரமுது செய்யப் பெறுமதற்கிங்
குரிய வகையா லமுதமைப்போ மொருவ னாகி யொருகுடிக்கு
வருமச் சிறுவன் றனைப்பெறுமா றெவ்வா றென்று வணங்குதலும்.

(௭௫)

மனைவி யார்தம் முகநோக்கி மற்றித் திறத்து மைந்தர்தமை
நினைவு நிரம்ப நிகிகொடுத்தார் றருவா ருளரே நேர்நின்ற
தனையன் றன்னைத் தந்தைதா யரிவா ரில்லைத் தாழாமே
யெனையிங் குய்ய நீயந்தான் றன்னை யழைப்போ மியாமென்றார்.

(௭௬)

என்று கணவர் கூறுதலு மதனுக் கிசைந்தெம் பிரான்றெண்ட
ரின்று தாழா தமுதுசெய்யப் பெற்றிங் கவர்த மலர்ந்தமுக
நன்று காண்பெ மெனையந்து நம்மைக் காக்க வரும்ணியைச்
சென்று பள்ளி யினிற்கொண்டு வாரு மென்றார் திருவனையார்.

(௭௭)

காதன் மனையார் தாங்கூறக் கணவ னொருங் காதலனை
யேத மகலப் பெற்றபே றெல்லா மெய்தி னூர்போல
நாதர் தமக்கங் கமுதாக்க கதுமென் குதலை மொழிப்புதல்வ
னோத வுணைந்த பள்ளியினி லுடன்கொண் டெய்தக் கடிதகன்றார்.

(௭௮)

பள்ளி யினிற்சென் றெய்துதலும் பாத சதங்கை மணியொலிப்பப்
பிள்ளை யோடி வந்தெதிரே தழுவ வெடுத்துப் பியலின்மேற்
கொள்ள வுணைத்துக் கொண்டிமிண் டில்லம் புகுதக் குலமாதர்
வள்ள லார்த முன்சென்று மைந்தன் றன்னை யெதிர்வாங்கி.

(௭௯)

குஞ்சி திருத்தி முகந்துடைத்துக் கொட்டை யரைநாண் டெனீக்கி
மஞ்ச னழிந்த வதற்கிரங்கி மையுங் கண்ணின் மருங்கொதுக்கிப்
பஞ்சி யஞ்ச மெல்லடியார் பரிந்து திருமஞ் சனமாட்டி
யெஞ்ச வில்லாக் கோலஞ்செய் தெடுத்துக் கணவர் கைக்கொடுத்தார்.

(௮௦)

அச்ச மெய்திக் கறியமுதா மென்னு மதனா லரும்புதல்வ
னுச்சி மோவார் மார்பின் கணைத்து முத்தந் தாமுண்ணா
பொச்ச மில்லாத் திருத்தொண்டர் புனிதர் தமக்குக் கறியமைக்க
மெச்ச மனத்தா லடுக்கனையின் மோவார் வேறு கொண்டணைவார்.

(சுக)

ஒன்று மனத்தா ரிருவர்களு முலக ரறியா ரெனமறைவிற்
சென்று புக்குப் பிள்ளைதனைப் பெற்ற தாயார் செழுங்கலங்க
ணன்று கழுவித் கொடுசெல்ல நல்ல மகளை யெடுத்துலகை
வென்ற தாதை யார்தலையைப் பிடிக்க விரைந்து மெய்த்தாயார்.

(சுஉ)

இளைய மழலைக் கிங்கினிக்கா விரண்டு மடியின் புடையிடுக்கித்
கனரிவாய் மைந்தன் கையிரண்டுங் கையார் பிடிக்கக் காதுலனு
நனிரீடுவகை யுறுகின்ற ரென்று மகிழ்ந்து நகைசெய்யத்
தனிமா மகளைத் தாதையார் கருவி கொண்டு தலையரிவார்.

(சுந)

பொருவில் பெருமைப் புத்திரன்மெய்த் தன்மை யளித்தா நெனப்பொலிந்து
மருவு மகிழ்ச்சி யெய்தவவர் மனைவி யாருங் கணவனு
ரருமை யுயிரை யெனக்களித்தா நென்று பிகவு மகமலர
விருவர் மனமும் பேருவகை யெய்தி யரிய வினைசெய்வார்.

(சுச)

அறுத்த தலையி னிறைச்சிதிரு வழுதுக் காகா தெனக்கழித்த
மறைத்து நீக்கச் சந்தனத்தார் கையிற்கொடுத்து மன்றையுறுப்
பிறைச்சி யெல்லாங் கொத்தியறுத் தெலும்பு மூலா திறத்திட்டுக்
கறிக்கு வேண்டும் பலகாய மரைத்துக் கூட்டிக் கடிதமைப்பார்.

(சுஐ)

மட்டு விரிபூங் குழன்மடவா ரடிப்பி லேற்றி மனமகிழ்ந்தே
யட்ட கறியின் பதமறித்தங் கிழிச்சி யேரே ரருங்கலத்துப்
பட்ட நறையாற் றுளித்துப் பலவு மற்றுங் கறிசமைத்துச்
சட்ட விரைந்து போனகமுஞ் சமைத்துக் கணவர் தமக்குரைத்தார்.

(சுசு)

உடைய நாத ரமுதுசெய அரைத்த படியே யமைத்தவதற்
கடையு மின்ப முன்னையிலு மார்வம் பெருகிக் களிகூர
விடையில் வருவார் தொண்டர்தாம் விரைந்து சென்று மென்மலரின்
புடைவண் டறையு மாத்தியின் ழிருந்த புனிதர் முன்சென்றார்.

(சுஎ)

அண்ண றிருமுன் பணைந்திறைஞ்சி யன்பர் மொழிவா ரடியேன்பா
னண்ணி ரீரிக் கமுதுசெய வேண்டு மென்று நான்பரிவு
பண்ணி னேனாய் பசித்தருளத் தாழ்த்த தெனிலும் பணிசமைத்தே
னெண்ணம் வாய்ப்ப வெழுந்தருள வேண்டு மென்றங் கெடுத்துரைத்தார்.

(சுஅ)

இறையும் தாமா தெழுந்தருளி யமுது செய்பு மென்றிறைஞ்சக்
கறையும் கண்டத் தினின்மறைத்துக் கண்ணு ளவலிற் காட்டாதார்
சிறையும் பெருமைச் சிறுத்தொண்டர் போது மென்ன கிதியிரண்டுங்
குறைவ னொருவன் பெற்றுவந்தார் போலக் கொண்டு மனைபுகுந்தார்.

(சுக)

வந்து புருந்து திருமனையின் மனைவி யார்தா மாதவரை
முந்த வெதிர்சென் றடிவணங்கு முழுது மழகு செய்தமனைச்
சந்த மலர்மா லைகண்முத்தின் ரும நூற்றித் தவிசுடுத்த
கந்த மலரா சனங்காட்டிக் கமழ்நீர்க் கரக மெடுத்தேந்த.

(எ௦)

அய நீராற் சிறுத்தொண்டர் சோதி யார்தங் கழல்வினக்கி
யாய புனிதப் புனறங்க டலைமே லாரத் தெளித்தின்ப
மேயவிலல் மெம்மருங்கும் வீசி விரைமென் மலர்சாந்த
மேயுந் தூப தீபங்கன் முதற்பூ சனைசெய் திறைஞ்சுவார்.

(எக)

பனிவெண் டிங்கட் சடைவிரித்த பயில்பூங் குஞ்சிப் பயிரவராம்
புனிதர் தம்மைப் போனகமூங் கறியும் படைக்கும் படிபொற்பின்
வனிதை யாரும் கணவருமுன் வணங்கிக் கேட்ப மற்றவர்தா
மினிய வன்ன முடன்கறிக ளெல்லா மொக்கப் படைக்கவென.

(எஉ)

பரிசு விளங்கப் பரிகலமுந் திருத்திப் பாவா டையிலேற்றித்
தெரியும் வண்ணஞ் செஞ்சாலிச் செழும்போ னகமூங் கறியமுதும்
வரிசை யினின்முன் படைத்தெடுத்து மன்னும் பரிசு லக்கான்மேல்
விரிவென் டகிலின் மிசைவைக்க விமலர் பார்த்தங் கருள்செய்வார்.

(எங)

சொன்ன முறையிற் படுத்தபசத் தொடர்ந்த வறுப்பெல் லாங்கொண்டு
மன்னு சுவையிற் கறியாக்கி மாண வமைத்தீ ரேயென்ன
வன்ன மனையார் தலையிறைச்சி யமுதுக் காகா தெனக்கழித்தோ
மென்ன வதுவுங் கூடநா முண்ப தென்றா ரிடர்தீர்ப்பார்.

(எச)

சின்தை கலங்கிச் சிறுத்தொண்டர் மனையா ரோடுந் திகைத்தயரச்
சந்த னத்தா ரெனுந்தாதி யார்தா மந்தத் தலையிறைச்சி
வந்த தொண்ட ரமுதுசெயும் பொழுது லினைக்க வருமென்றே
முந்த வமைத்தேன் கறியமுதென் றெடுத்துக் கொடுக்க முகமலர்ந்தார்.

(எடு)

வாங்கி மகிழ்ந்து படைத்ததற்பின் வணங்குஞ் சிறுத்தொண் டரைநோக்கி
யிங்கு நமக்குத் தனியுண்ண வொண்ணா தீச னாடியாரிப்
பாங்கு லின்றார் தமைக்கொணர்வீ ரென்று பரமர் பணித்தருள
வேங்கிக் கெட்டே னமுதுசெய்ய விடைபூ றிதுவோ வெனநினைவார்.

(எசு)

அகத்தின் புறத்துப் போயருளா லெங்குங் காணா ரழிந்தணந்து
முகத்தில் வாட்ட மிகப்பெருகப் பணிந்து முதல்வர்க் குரைசெய்வா
ரிகத்தும் பரத்து மினியாரைக் காணென் யானுந் திருநீறு
சகத்தி லிடுவார் தமைக்கண்டே யிடுவே னென்று தாழ்ந்திறைஞ்சு.

(எஃ)

உம்மைப் போல நீரிட்டா ருளரோ வுண்டீர் நீரென்று
செம்மைக் கற்பிற் றிருவெண்காட் டம்மை தம்மைக் கலந்திருத்தி
வெம்மை யிறைச்சி சோறிதனின் மீட்டுப் படைபு மெனப்படைத்தார்
தம்மை யூட்ட வேண்டியவ ருண்ணப் புகலுந் தடுத்தருளி.

(எஅ)

ஆறு திங்க ளொழிந்துண்போ முண்ணு மளவுந் தரியாது
சோறு நாளு முண்டீர்முன் னுண்ப தென்னம் முடன்றுய்ப்ப
யாரின் மகவு பெற்றீரேன் மைந்தன் றனை யழையுமென
வீறு முதலு மில்லாதார்க் கிப்போ துவா னவனென்றார்.

(எஐ)

நாயிங் குண்ப தவன்வந்தா னாடி யழையு மெனநம்பர்
தாமக் கருளிச் செய்தரியார் தலைவ ரமுது செய்தருள
யாயிங் கென்செய் தாலாகு மென்பார் விரைவுந் றெழுந்தருளார்
பூமென் குழலார் தம்மோடும் புறம்போ யழைக்கப் புகும்பொழுது.

(அ0)

சுருதி சேரமான்பெருமானாயனாபுராணம்.

வைய நிகழுஞ் சிறுத்தொண்டர் மைந்தா வருவா யெனவழைத்தார்
தைய லாருந் தலைவர்பணி தலைநிற் பாராய்த் தாமழைப்பார்
செய்ய மணியே சீராளா வாராய் சிவனா ரடியார்யா
முய்யும் வகையா லுடனுண்ண வழைக்கின் றுரென் றோலமிட.

(அக)

பரம ருளுந் பள்ளியினின் றோடி வருவான் போல்வந்த
தரமில் வனப்பிற் றனிப்புதல்வன் றன்னை யெடுத்துத் தழுவித்தங்
கரமுன் னனைத்துக் கணவனா கையிற் கொடுப்பக் களிகூர்ந்தார்
புரமூன் றெரித்தார் திருத்தொண்ட ருண்ணப் பெற்றோ மெனும்பொலிவால்.

(அஉ)

வந்த மகனைக் கடிதிற்கொண் டமுதுசெய்லிப் பான்வந்தார்
முந்த வேயப் பயிர்வரா முதல்வ ரங்கண் மறைந்தருளச்
சிந்தை கலங்கிக் காணாது திகைத்தார் வீழ்த்தார் தெரும்தார்
வெந்த விறைச்சிக் கறியமுதுங் கலத்திற் காணார் வெருவுற்றார்.

(அங்)

செய்ய மேனிக் கருங்குஞ்சிச் செழுங்கஞ் சுகத்துப் பயிர் வர்யா
முய்ய வழுது செய்யாதே யொளித்த தெங்கே யெனத்தேடி
மையல் கொண்டு புறத்தணைய மறைந்த வவர்தா மலைபயந்த
தைய லோடுஞ் சரவணத்துத் தனய ரோடுத் தாமனைவார்.

(அச)

தனிவென் விடைமே னெடுவிசும்பிற் றலைவர் பூத கணநாதர்
முனிவ ரமரர் விஞ்சையர்கண் முதலா யுள்ளோர் போற்றிசைப்ப
வினிய கறியுந் திருவழுது மமைத்தார் காண வெழுந்தருளிப்
பனிவெண் டிங்கண் முடிதுளங்கப் பரந்த கருணை கோக்கலித்தார்.

(அதி)

அன்பின் வென்ற தொண்டரவர்க் கமைந்த மனைவி யார்மைந்தர்
முன்பு தோன்றும் பெருவாழ்வை முழுதுங் கண்டு பரவசமா
யென்பு மனமும் கரைத்துருக விழுந்தா ரெழுந்தா ரேத்தினார்
பின்பு பரமர் தருதியினுற் பெரியோ ரவருக் கருள்புரிவார்.

(அசு)

கொன்றை வேணி யார்தாமும் பாகங் கொண்ட குலக்கொடியும்
வென்றி நெடுவேன் மைந்தருந்தம் விரைப்பூங் கமலச் சேவடிக்கீழ்
சின்ன தொண்டர் மனைவியார் நீடு மகனாற் தாதியா
ரென்றும் பிரியா தேயிறைஞ்சி யிருக்க வுடன்கொண் டேகினார்.

(அள)

ஆறு முடிமே லணிந்தவருக் கடியா ரென்று கறியமுதா
பூறி லாத தனிப்புதல்வன் றன்னை யரித்தங் கமுதாட்டப்
பேறு பெற்றார் சேவடிக டலைமேற் கொண்டு பிறவுயிர்கள்
வேறு கழறிற் றறிவார்தம் பெருமை தொழுது விளம்புவாம்.

(அஅ)

சிறுத்தொண்டராயனாபுராண முற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம் - ௬,௭௫௨.

சேரமான்பெருமானாயனாபுராணம்.

மாவீற் றிருந்த பெருஞ்சிறப்பின் மன்னுந் தொன்மை மலைநாட்டுப்
பாவீற் றிருந்த பல்புகழிற் பயிலு மியல்பிற் பழம்பதிதான்
சேவீற் றிருந்தார் திருவஞ்சைக் களமு நிலவிச் சேரர்குலக்
கோவீற் றிருந்து முறைபுரியுங் குலக்கோ மூதூர் கொடுங்கோனார்.

(க)

காலையெழும்பல் கலையி னெலி களிற்றுக் கன்று வழக்குமொலி
சோலை யெழுமென் சுரும்பினெலி தூரச் செருக்கார் சலவுமொலி
பாலை விபஞ்சி பயிலுமொலி பாட லாடன் முழுவனெலி
வேலை யொலியை விழுங்கியெழ விளங்கி யோங்கும் வியப்பினதால். (௨)

மிகக் செல்வ மனைகடொறும் விளைபு மின்பம் விளங்குவன
பக்க நெருங்கு சால்தொறும் பயில்சட் டறங்கள் பல்குவன
தக்க வணிகொண் மடங்க் டொறுஞ் சைவ மேன்மை சாற்றுவன
தொக்க வளங்கொ ளிடங்கடொறு மடங்க் கிதியர் துவன்றுவன. (௩)

வேத நெறியின் முறைபிறழா மிக்க வொழுக்கத் தலைநின்ற
சாதி நான்கு நிலைதழைக்குந் தன்மைத் தாகித் தடமதில்குழ்
குத வகுள சரளநிறை துதையுஞ் சோலை வளநகர்தான்
கோதை யரசர் மகோதையெனக் குலடி பெயரு முடைத்துலகில். (௪)

முருகு விரியு மலர்ச்சோலை மூதூ ரதன்கண் முறைமரபி
னருகி யழியுங் கலிகீக்கி யறங்கொள் சைவத் திறந்தழைப்பத்
திருகு சினைவெங் கரியானைச் சேரர் குலமு முலகுஞ்செய்
பெருகு தவத்தா லரனருளாற் பிறந்தார் பெருமாத் கோதையார். (௫)

திருமா நகரந் திருவவதா ரஞ்செய் விழுவின் சிறப்பினால்
வருமா களிகூர் நெய்யாட லெடுப்ப வான மலர்மாரி
தருமா லீசம்பின் மிகநெருங்கத் தழங்கு மொலிமங் கலந்தழைப்பப்
பெருமா லிலத்தி லெவ்வுயரும் பெருகு மகிழ்ச்சி பிறங்கினவால். (௬)

மண்மேற் சைவ நெறிவாழ வளர்ந்து முன்னே வழியன்பாற்
கண்மேல் விளங்கு நெற்றியினர் கழலே பேணுங் கருத்தினரா
யுண்மே வியவன் பினராகி யுரிமையரசர் தொழில்புரியார்
தெண்ணீர் முடியார் திருவஞ்சைக் களத்திற் றிருத்தொண் டேபுரிவார். (௭)

உலகி னியல்பு மரசியல்பு முறுதி யல்ல வெனவுணர்வார்
புலரி யெழுந்து புனன் மூங்கிப புனிதவெண்ணீற் றினுமூழ்கி
நிலவு திருநர் தனவனத்து டீடும் பணிகள் பலசெய்து
மலரு முகையுங் கொணர்ந்துதிரு மால் சாத்த மகிழ்ந்தமைத்து. (௮)

திருமஞ் சனமுங் கொணர்ந்துதிரு வலகு யிட்டித் திருமெழுக்கு
வருமன் புடனின் புறச்சாத்தி மற்று முள்ள திருப்பணிகள்
பெருமை பிறங்கச் செய்தமைத்துப் பேணும் விருப்பிற் றிருப்பாட்டு
மொருமை நெறியி னுணர்வுவா வோதிப் பணிந்தே யொழுதுநான். (௯)

நீரின் மலிந்த கடலகழி நெடுமால் வரையின் கொடிமதில்குழ்
சீரின் மலிந்த திருநகர மதனிற் செங்கோற் பொறையனெனுங்
காரின் மலிந்த கொடைநிழன்மேற் கவிக்குங் கொற்றக் குடைநிழற்கீழ்த்
தாரின் மலிந்த புயத்தரசன் நரணி நீத்துத் தவஞ்சார்ந்தான். (௧௦)

வந்த மரபி னரசளிப்பான் வனஞ்சார் தவத்தின் மருவியபின்
சிறுதை மதிநா நேரமைச்சர் சிலநா ளாய்ந்து தெளிந்தநெறி
முந்தை மரபின் முதல்வந்திருத் தொண்டி முயல்வார் முதற்றாக
வீந்து முடியார் திருவஞ்சைக் களத்தி லவர்பா லெய்தினார். (௧௧)

எய்தி யவர்த மெதிரிறைஞ்சி யிருந்தண் சாரன் மலைநாட்டிச்
செய்தி முறைமை யாலுரிமைச் செங்கோ லரசு புரிவதற்கு
மைதீர் நெறியின் முடிசூடி யருளு மரபால் வந்ததெனப்
பொய்தீர் வாய்மை மந்திரிகள் போற்றிப் புகன்ற பொழுதின்கண்.

(கஉ)

இன்பம் பெருகுந் திருத்தொண்டிக் கிடையூ ருக் விவர்மொழிந்தா
ரன்பு நிலைமை வருவாமை யரசு புரக்கு மருளுண்டே
லென்பு மரவும் புனைந்தாரை யிடைபெற் றறிவே நெனப்புக்கு
முன்பு தொழுது விண்ணப்பஞ் செய்ய முதல்வ ருள்ளினால்.

(கங)

மேவு முரிமை யரசளித்தே விரும்பு காதல் வழிபாடும்
யாவும் யாருங் கழறினவு மறியு முணர்வு மீநில்லாத்
தாவில் விதலுந் தண்டாத கொடையும் படைவா கனமுதலாய்
காவன் மன்னர்க் குரியனவு மெல்லாவ் கைவந் துறப்பெற்றார்.

(கச)

ஆன வருன்கொண் டஞ்சலிசெய் திறைஞ்சிப் புறம்போந் தரசளித்த
லான மாகுந் திருத்தொண்டிக் கெனினு முடையா னருளாலே
மேன்மை மகுடந் தாங்குதற்கு வேண்டி மமைச்சர்க் குடன்படலு
மான வமைச்சர் தாம்பணிந்தவ் வினைமேற் கொண்டு மகிழ்த்தெழுந்தார்.

(கரு)

உரிமை நாளி லோரைநல னெய்த பிங்க வுபகரணம்
பெருமை சிறக்க வேண்டுவன வெல்லாம் பிறங்க மங்கலஞ்செய்
திருமை யுலகுக் கொருமைமுடி கவித்தா ரெல்லா வுயிருமகிழ்
தரும நிலைமை யறிந்துபுவி தாங்குங் கழறிந் றறிவார்தாம்.

(கசு)

தம்பி ராணர் கோயில்வலங் கொண்டு திருமுன் றுழந்தெழுந்து
கும்ப யானை மேல்கொண்டு கொற்றந் குடையுந் சாமரையு
நம்பு முரிமை யவர்தாங்க நலங்கொ ணகர்க்குந் வலங்கொள்வார்
மொய்ம்பி லுவரின் பொதிசுமந்தோர் வண்ணன் முன்னே வரக்கண்டார்.

(கஞ)

மழையிற் கரைந்தங் குவருநி மேனி வெளுத்த வடிவினு
லுமழையிற் பொலிந்த திருக்கரத்தா ரடியார் வேட மென்றுணர்ந்தே
யிழையிற் சிறந்த வோடைநுதல் யானைக் கழுத்தி ளின்றிழிந்து
விழைவிற்பெருகுங் காதலினால் விரைந்து சென்று கைதொழுதார்.

(கஅ)

சேரர் பெருமான் ரெழுக்கண்டு சிந்தை கலங்கி முன்வணங்கி
யாரென் றடியே னைக்கொண்ட தடியே னடிவண் ணுனென்னச்
சேரர் பிரானு மடிச்சேர னடியே னென்று திருநீற்றின்
வார வேட நினைப்பித்தீர் வருந்தா தேகு மெனமொழிந்தார்.

(கக)

மன்னர் பெருமான் திருத்தொண்டு கண்டு மதிநீ டமைச்சரெலாஞ்
சென்னி லிசையஞ் சலிசெய்து போற்றச் சினமால் களிதேறி
மின்னு மணிப்பூண் கொடிமாத வீதி மூதூர் வலங்கொண்டு
பொன்னின் மணிமா ளிகைவாயில் புக்கார் புனைமங் கலம்பொலிய.

(கஉ)

யானை மிசைகின் நிழிந்தருளி யிலகு மணிமண் டபத்தின்கண்
மேன்மை யரியா சனத்தேறி விளங்குங் கொற்றந் குடைநிழற்றப்
பானல் விழியார் சாமரைமுன் பணியா றப்பின் மலந்துவி
மான வரசர் போற்றிடவீந் திருந்தார் மன்னர் பெருமானார்.

(கக)

உலகு புரக்குங் குடைவளவ ருரிமைச் செழிய ருடன்கூட
 நிலவு பெருமுகக் கோக்காய் நீதிமனுதா நெறிநடத்தி
 யலகி லரசர் திறைகொண்ட வகத்தும் புறத்தும் பகையறுத்து
 மலருந் திருநீற் றெளிவளர மறைகள் வளர மண்ணளிப்பார். (உஉ)

நீடு முரிமைப் பேரரசா னிகழும் பயனு நிறைதவமுந்
 தேடும் பொருளும் பெருந்துணையுந் தில்லைத் திருச்சிற் றம்பலத்து
 ளாடுங் கழலே யெனத்தெளிந்த வறிவா லெடுத்த திருப்பாதங்
 கூடு மன்பி லருச்சுணமேற் கொண்டார் சேரர் குலப்பெருமான். (உ௩)

வாசத் திருமஞ் சனம்பள்ளித் தாமஞ் சாந்த மணித்துபந்
 தேசிற் பெருகுஞ் செழுந்தீப முதலா யினவுந் திருமுது
 மீசற் கேற்ற பரிசிளு லருச்சித் தருள வெந் காளும்
 பூசைக் கமர்ந்த பெருங்குத்தர் பொற்பார் சிலம்பி னெலியளித்தார். (உ௪)

நம்பர் தாளின் வழிபாட்டா னுளு மின்புற் றமர்கின்ற
 ரிம்ப ருலகி லிரவலர்க்கும் வறியோ ரெவர்க்கு நீகையிறுந்
 செம்பொன் மழையா மெனப்பொழிந்து திருத்து வென்றி யுடன்பொருந்தி
 யும்பர் போற்றத் தம்பெருமாத் குரிய வேள்வி பலசெய்தார். (உ௫)

இன்ன வண்ண மிவரொழுந் வெழில்கொள் பாண்டி நன்னாட்டு
 மன்னு மதுரைத் திருவால வாயி லிறைவர் வருமன்பாற்
 பன்னு மிசைப்பா டலிற் பரவும் பாண னூர்பத் திரைஞர்க்கு
 நன்மை நீடு பெருஞ்செல்வ கல்க வேண்டி யருள்புரிவார். (உ௬)

இரவு கனவி லெழுந்தருளி யென்பா லன்பா லெப்பொழுதும்
 பரவு சேரன் நனக்குனக்குப் பைம்பொற் காணம் பாட்டாடை
 வீரவு கதிர்செய் கவமணிப்பூண் வேண்டிற் றெல்லாங் குறைவின்றித்
 தரநம் மோலை தருகின்றோந் தாமா தேகி வருகென்று. (உ௭)

வேண்டி.

அதிர்கழ லுதியர் வேந்தர்க் கருள்செய்த பெருமை யாலே
 மயதிரில்செல் வத்துக் கேற்ப விருகிற் கொடுக்க வென்று
 யதிமலி புரிசை யென்னும் வாசகம் வரைந்த வாய்மைக்
 கதிரொளி விரிந்த தோட்டித் திருமுகங் கொடுத்தார் காண. (உ௮)

சங்கப் புலவர் திருமுகந்தத் தலைமேற் கொண்டு பத்திரளு
 ரங்கப் பொழுதே புறப்பட்டு மிலைநா டணைய வந்தெய்தித்
 துங்கப் புரிசைக் கொடுங்கோளுந் தன்னிற் புருந்து துன்னுகொடி
 மங்குற் றொட்கு மாளிகைமுன் வந்து மன்னர்க் கறிவித்தார். (உ௯)

கேட்ட பொழுதே கைதலைமேற் கொண்டு கிளர்ந்த பேரன்பா
 னாட்டம் பொழிநீர் வழிந்திழிய வெழுந்து நடுக்க மிகவெய்தி
 யோட்டத் தம்பொன் மாளிகையின் புறத்தி லுருகுந் சிந்தையுடன்
 பாட்டின் நிலைமைப் பாணனாற் பாதம் பலகாற் பணிகின்றார். (௩௦)

அடியேன் பொருளாத் திருமுகங்கொண் டணைந்த தென்ன வவர்தாமுங்
 கொடிசேர் விடையார் திருமுகங்கைக் கொடுத்து வணங்கக் கொற்றவனாற்
 முடிமேற் கொண்டு கூத்தாடி மொழியுங் குழறிப் பொழிகண்ணீர்
 பொடியார் மார்பிற் பரந்துவிழப் புவிமேற் பலகால் விழுந்தயர்வார். (௩௧)

பரிவிற்போற்றித் திருமுகத்தைப் பலகாற் றொழுது படியெடுக்க
விரிய வகையா லெடுத்தோதி யும்பர் பெருமா னருள்போற்றி
விரிபொற் சுடர்மா ளிகைபுக்கு மேவு முரிமைச் சுற்றமெலாம்
பெரிது விரைவிற்ப் கொடுபோந்து பேணு மமைச்சர் கருள்செய்வார். (௩௨)

நங்கள் குலமா ளிகையதனு ணலத்தின் டிக்க நிதிக்குவையாய்ப்
பொங்கி நிறைந்த பலவேறு வகையிற் பொலிந்த பண்டாரசு
மங்க ணென்று மொழியாமே யடைபயக் கொண்டு புறப்பட்டித்
தங்கும் பொதிசெய் தாளின்மேற் சமைய வேற்றிக் கொணருமென. (௩௩)

சேரர் பெருமா னருள்பெய்த் திருந்து மதிதான் மந்திரிகள்
சாரு மணிமா ளிகையுள்ளார் நலங்க் கொல்லா நிறைந்தபெருஞ்
சீர்கொ ணினிய மெண்ணிறந்த வெல்லாம் பொதிசெய் தாளின்மேற்
பாரி னெருங்க பிசையேற்றிக் கொண்டு வந்து பணிந்தார்கள். (௩௪)

பரந்த நிதியின் பரப்பெல்லாம் பாண னார்பத் திராளுக்கு
நிரந்த தனங்கள் வெவவேறு நிறைத்துக் காட்டி மற்றிவைபு
முரந்தல் கியவெங் கரிபரிகண் முதலா யுயிருள் ளனதனமும்
புரந்த வரசுக் கொள்ளுமென மொழிந்தார் பொறையர் புரவலனார். (௩௫)

பாண னார்பத் திராறும் பைம்பொன் மொளவிச் சேரலனார்
காணக் கொடுத்த விலையெல்லாம் கண்டிமகிழ்வுந் திசையித்துப்
பேண வெனக்கு வேண்டிவன வடியேன் கொள்ளப் பிடுங்குகளு
ராணை யரசு மரசு மறுப்புக் கைக்கொண்டருளு மெனவினைஞ்சு. (௩௬)

இறைவ ராணை மறுப்பதனுக் கஞ்சி பிசைந்தா ரிகல்வேந்தர்
நிறையு நிதியின் பரப்பெல்லா நிலத்தை தெளிய டுடன்கொண்டே
யுறைமும் மதத்துக் கலிறுபரி யுள்ளிட் டனவேண் டிவகொண்டோர்
பிறைவெண் கோட்டிக் கலிறுமேல் கொண்டு போந்தார் பெரும்பாணர். (௩௭)

பண்பு பெருகும் பெருமாளும் பாண னார்பத் திராறர்பின்
கண்கள் பொழிந்த காதுளீர் வழியக் கையாற் றொழுதுணைய
நண்பு சிறக்கு மவர்தம்மை நகரின் புறத்து விடைகொண்டு
தின்பொற் புரிசைத் திருமதுரை புக்கார் திருந்து மிடைப்பாணர். (௩௮)

வான வரம்பர் குலம்பெருக்கு மன்ன னொரு மறித்தேடுக்க
கூட லிளவெண் பிறைக்கண்ணி முடியா ரடிமை கொண்டருளும்
பான்மை யருளின் பெருமையினை நினைந்து பலகாற் பணித்தேத்தி
மேன்மை விளங்கு மாளிகைமண் டபத்து ளரசு வீற்றிருந்தார். (௩௯)

ஆளவில் பெருமை யகிலயோ ளிகளுங் கழறிற் றறிந்தவற்றி
னுளமன் னியமெய் யுறுதுயர்க் கொன்று மொழியா வகையகற்றிக்
களவு கொலைகண் முதலான கடிந்து கழறிற் றறிவார்தாம்
வளவர் பெருமா னுடன்செழியர் மகிழும் கலப்பில் வைகுநான். (௪௦)

வானக் கங்கை நதிபொதிந்த மல்கு சடையார் வழிபாட்டித்
தூந் சிறப்பி னருச்சீனையாந் தொண்டு புரிவார் தமக்கொருநாட்
டேனக் கலர்த்த கொன்றையின ராடற் சிலம்பி னொலிமுன்போன்
மானப் பூசை முடிவின்கட் கேளா தொழிய மதிமயங்கி. (௪௧)

பூசை கடிது முடித்தடியே னென்னே பிழைத்த தெனப்பொருமி
யாசை யுடம்பான் மற்றினிவே தடைபு மின்புரியாதென்று
தேசின் விளங்கு முடைவானே யுருவித் திருமார் பரினாட்ட
வீசர் விரைந்து திருச்சிலம்பி னோசை மிகவு மிசைப்பித்தார்.

(சஉ)

ஆடற் சிலம்பி னெலிகேளா டுடைவா ளகற்றி யங்கைமலர்
கூடத் தலைமேற் குவித்தருளிக் கொண்டு விழுத்து தொழுதெழுத்து
நீடப் பரவி மொழிகின்றார் கெடுமால் பிரம னருமறைமுன்
தேடற் கரியாய் திருவருண்முன் செய்யா தொழித்த தென்னென்றார்.

(சங)

என்ற பொழுதி லிறைவர்தா மெதிரின் றருளா தெழுமொலியான்
மன்றி னிடைநங் கூத்தாடல் வந்து வணங்கி வன்றொண்ட
ஒன்று முணர்வா னமைப்போற்றி யுரைசேர் பதிகம் பாடிதலா
னின்று கேட்டு வரத்தாழ்த்தோ மென்ற ரவரை நினைப்பிப்பார்.

(சௌ)

என்னே யடியாரக் கிவரருளங் கருணை யிருந்த வாறென்று
பொன்னேர் சடையார் திருகடந்தெய்தி புலியூர்ப் பொன்னம் பல னிறைஞ்சித்
தன்னே ரில்லா வன்றொண்டர் தனையுங் காண்ப னென்னிரும்பி
கன்னீர் காட்டிச் செலவயத்தார் காமச் சேரர் கோமாளுர்.

(சஊ)

பொன்னார் மெனலிச் சேரலுனர் போற்று மமைச்சரக் கலிநியம்பி
நன்னாட் கொண்டு பெரும்பயண மெழுந வென்று சலஞ்சாற்று
மின்ன ரயில்வேற் குலமாவர் வென்றி சில புந் திலையீர
ரந்நாட் பின்னா மடையதீரத் தனைத்தார் வஞ்சி யக ககர்வாய்.

(சக)

இட்ட நன்னு ளோரையினி லிறைவர்த் திருந்நரைக்காத்து
மட்டு விரிபூங் கொன்றையினார் தம்மை பலங்கொண் டொருஞ்சிப்போய்ப்
பட்ட நுதல்வெங் கலியாணைப் பிடர்மேற் கொண்டு பனிமதியப்
தொட்ட கொடிமா ளிகைமுதூர் கடத்தா ருதியிற் தோண்டலார்.

(சஎ)

யானை யணிகள் பரந்துவழி யெங்கு நிர்த்து செல்வனதா
மான மலைநாட் டினின்மலித்த மலைக ளுடன்போ நுவபோன்ற
சேனை வீரர் புடைபரந்து செல்வ தங்கண் மலைகுந்த
கான மடைய அடன்படர்வ போலுங் காட்சி மேவினதால்.

(சஐ)

புரவித் திரைக் ளாயோகப் பொலிவி னசைவிற் போதுவன
வரவச் சேனைக் கடற்றங்க மடுத்து மேன்மே லடர்வனபோல்
விரலிப் பரந்து சென்றனவான் மீசையு மவனு மொன்றாக
நிரலிப் பரந்த கெடுஞ்சேனை கேசி செவியச் சென்றனவால்.

(சஈ)

ஆந்நாட் டெல்லை கடத்தணைய வமைச்சரக் கெல்லாம் விடையருளி
மின்னார் மணிப்பூண் மன்னவனார் வேண்டி வாரை யுடன்கொண்டு
கொன்னு ரயில்வேன் மறவர்பயில் கொங்கர் காடு கடந்தருளிப்
பொன்னாட் டவரு மனைத்தாரிம் பொன்னி நீர்நாட் டுடைப்போவார்.

(சூ)

சென்ற திசையிற் சிவனடியார் சிறப்பி னோடு மெதிர்கொள்ளக்
குன்றுங் காணு முடைக்குறும்பு ரிடங்க டோறங் குறைவறுப்பத்
துன்று முரம்புங் கான்யாறுத் துறுகற் சுரமும் பலகடந்து
வென்றி விடையா ரிடம்பலவு மேவிப் பணிந்து செல்கின்றார்.

(சூக)

பொருவில் பொன்னித் திருந்தியின் கரைவங் தெய்கிப் புனிதநீர்
மருவுந் தீர்த்த மகிழ்ந்தாடி மருங்கு வடபாற் கரையேறித்
திருவிற் பொலியுந் திருப்புலியூர்ச் செம்பொன் மன்று ணடம்போற்ற
வுருகு மனத்தி னுடன்சென்ற ரொழியா வன்பின் வழிவந்தார். (௯௨)

வந்து தில்லை மூதூரி னெல்ல வணங்கி மகிழ்ச்சியினு
லந்த ணார் தொண்டர் குறா மீணந்த போதி னெதிர்வணங்கிச்
சந்த விரைப்பூந் திருவீதி யிறைஞ்சித் தலைமேற் கரமுகிழ்ப்பச்
சிந்தை மகிழ வெழுநிலைக்கோ புரத்தை யணைந்தார் சேரலனார். (௯௩)

நிலவும் பெருமை யெழுநிலைக்கோ புரத்தின் முன்னர் நிலத்திறைஞ்சி
மலருங் கண்ணீர்த் துளிததும்பப் புருந்து மணிமா ளிகைவலங்கொண்
டுலகு விளக்குந் திருப்பேரம் பலத்தை வணங்கி யுள்ளானைந்தா
ரலகி லண்ட மளித்தவர்கின் ருநித் திருச்சிற் றம்பலமுன். (௯௪)

அனலி லின்பப் பெருங்கூத்த ராட வெடுத்த கழல்காட்ட
வுளமும் புலனு மொருவழிச்சென் றுருகப் போற்றி யுய்கின்றார்
களானில் விடம்வைத் தளித்தவமு தன்றி மன்றிற் கழல்வைத்து
வளருந் திருக்கூத் தமுதுலகுக் களித்த கருணை வழத்தினர். (௯௫)

ஆரா வாசை யானந்தக் கடலுட் டினைத்தே யமர்ந்தருளாற்
சேரார் வண்ணப் பொன்வண்ணத் திருவங் தாதி திருப்படிக்கீழ்ப்
பாரா தரிக்க வெடுத்தேத்திப் பணிந்தார் பருவ மழைபொழியுங்
காரா னிகர்க்க வரிய கொடைக் கையார் கழறிற் றறிவார்தாம். (௯௬)

தம்பி ரானுந் கெதிரின்று தமிழ்ச்சொன் மாலே கேட்டிப்க
வும்பர் வாழ நடமாடு மொருவ ரதற்குப் பரிசிலெனச்
செம்பொன் மாமன் றினிலெடுத்த செய்ய பாதத் திருச்சிலம்பி
னிம்பர் நீட வெழுந்தவொலி தாமு மெதிரே கேட்டிப்தார். (௯௭)

ஆடற் சிலம்பி னெலிகேட்பா ராலி லின்ப வானந்தங்
கூடப் பெற்ற பெரும்பேற்றின் கொண்கை வாய்ப்பக் கும்பிவொர்
நீடப் பணியுங் காலமெலா கின்று தொழுது புறம்போந்து
மா. த் திருமா ளிகைவீதி வணங்கிப் புறத்து வைகினார். (௯௮)

பரவுந் தில்லை வட்டத்துப் பயில்வார் பைம்பொ னம்பலத்து
ளரவும் புனலுஞ் சடையாட வாடு வார்கூத் தாராமை
விரவுங் காதன் மிக்கோங்க வேதம் படியும் திருப்படிக்கீ
ழிரவும் பகலும் பணிந்தேத்தி யின்பஞ் சிறக்கு மந்நாலில். (௯௯)

ஆடும் பெருமான் பாடல்கேட் டருளித் தாழ்த்த படிதமக்குக்
கூடும் பரிசான் முன்பருளிச் செய்த நாவ லூர்க்கோவை
நீடும் பெருங்கா தலிற்காண நிறைந்த நினைவு கிரம்பமா
றேடும் பாத ரருளினுந் திருவா ளுர்மேற் செலவெழுந்தார். (௧௦௦)

அறிவி னெல்ல யாயதிருத் தில்லை யெல்ல யமர்ந்திறைஞ்சிப்
பிறிவி லாத திருவடியைப் பெருகு முன்னத் தினிற்பெற்றுச்
செறியு ஞான போனகர்வந் தருளும் புகலி சென்றிறைஞ்சி
மறிகேர் கரத்தார் கோயில்பல வணங்கி மகிழ்ந்து வழிக்கொள்வார். (௧௦௧)

வழியிற் குழியிற் செழுவயலின் மதகின் மலர்வா விகளின்மடுச்
சுழியிற் றரளந் திரைசொரிபுந் துறைநீர்ப் பொன்னி கடத்தேறி
விழியிற் றிகழும் திருநதலார் விரும்பு யிடங்க ளிறைஞ்சியுக்
சுழிலிற் பெருவென் ளுமங்கொள்ளாக் கழனி யாளுந் கண்ணுற்றார். (சுஉ)

நம்பி தானு மந்நாட்போய் நாகைக் காரோ ணம்பாடி
யம்பொன் மணிப்பூ ணவமணிக ளாடை சாந்த மடற்பரிமா
பைம்பொற் சுரிகை முதலான பெற்று மற்றும் பலபதியிற்
றம்பி ராணைப் பணித்தேத்தித் திருவாரூரிற் சார்ந்திருந்தார். (சுஉ)

வந்து சேரர் பெருமானார் மன்னுந் திருவா ளுரெய்த
வந்த னுளர் பெருமானு மரசர் பெருமான் வரவேற்றுச்
சிற்தை மகிழ வெதிர்கொண்டு சென்ற கிடைத்தார் சேரலனார்
சந்த விரைத்தார் வன்றெண்டர் முன்பு விருப்பி னுடன்முற்ற்தார். (சுசு)

முன்பு பணிந்த பெருமானைத் தாமும் பணிந்து முகந்தெடுத்தே
யன்பு பெருகத் தழுவுவிரைந் தவரு மார்வத் தொழிதழுவு
வின்ப வெள்ளத் திடைநின்று மேற மாட்டா தலைவார்போ
லென்பு முருக வுயிரொன்றி யுடம்பு மொன்றா மெனவிசைந்தார். (சுஐ)

ஆன நிலைமை கண்டதிருத் தொண்ட ரளவின் மகிழ்வெய்த
மாணச் சேரர் பெருமானார் தாமும் வன்றெண் டருங்கலந்த
பாண்மை நண்பாற் சேரமான் றோழு ரென்று பார்பரவு
மென்மை நாம முண்ப்பாடி வேந்தர்க் காகி விளங்கியதால். (சுஈ)

ஒருவ ரொருவ ரிற்கலந்த வுணர்வா வின்ப மொழியுரைத்து
மருவ வினியார் பாற்செய்வ தென்னு மென்னு மகிழ்ச்சியினுந்
பருவ மழைச்செவ் கைபற்றிக் கொண்டு பரமர் தாள்பணியத்
தெருவு நீங்கிக் கோயிலினுட் புகுந்தார் சேர மான்றோழர். (சுஎ)

சென்று தேவா சிரியனைமுன் னிறைஞ்சித் திருமா ளிகைவலங்கொண்
டொன்று முன்னத் தொழிம்புகு வா றுடைய சம்பி முன்னாக
நின்று தொழுது கண்ணருவி யீழ நிலத்தின் மிசைவீழ்த்தே
யென்று மினிய தம்பெருமான் பாத மிறைஞ்சி யேத்தினார். (சுஅ)

தேவர் முனிவர் வந்திறைஞ்சுந் தெய்வப் பெருமான் கழல்வணங்கி
மூவர் தமக்கு முதலாகு மவரைத் திருமும் மணிக்கோவை
நாவ லூரர் தம்முன்பு நன்மை விளங்கக் கேட்பித்தார்
தாவில் பெருமைச் சேரலனார் தம்பி ரானார் தாங்கொண்டார். (சுஊ)

அங்க ணருள்பெற் றெழுயாரைக் கொண்டு புறம்போந் தாரூரர்
நங்கை பரவை யார்திருமா ளிகையி னண்ண நன்னுதலார்
பொங்கு விளக்கு நிறைகுடமும் பூமா லைகளும் புகையகிலு
மெங்கு மடவா ரெடுத்தேத்த வண்ணத் தாமு மெதிர்கொண்டார். (சுஓ)

சோதி மணிமா ளிகையின்கட் சுடரும் பசும்பொற் காலமளி
மீது பெருமா டமையிருத்தி நம்பி மேவி யுடனிருப்பக்
கோதில் குணத்துப் பரவையார் கொழுந னார்க்குந் தோழர்க்கு
நீதி வழுவா வொழுக்கத்து நிறைபூ சீனகண் முறையளித்தார். (சுஔ)

தாண்டும் புரவிச் சேரர்குலப் பெருமா டமக்குத் திருவமுது
தூண்டு சோதி விளக்கனையா ரமைக்கத் துணைவர் சொல்லுதலும்
வேண்டும் பரிசு வெவ்வேறு விதத்துக் கறியும் போனகமு
மிண்டு சமைப்பித் துடன்வந்தார் கெல்லா மியல்பின் விருந்தமைத்தார். (எஉ)

அரசர்க் கமைத்த சிறப்பினுமே லடியார்க் கேற்கும் படியாக
விரவிப் பெருகு மன்பினுடன் விரும்பு மமுது சமைத்ததற்பின்
புரசைக் களிற்றுச் சேரலனார் புடைசூழ்ந் தவநீரா டமுதுசெயப்
பரவைப் பிறந்த திருவனைய பரவை யார்வத் தறிவித்தார். (எங)

சேரர் பெருமா னெழுந்தருளி யமுது செய்யச் செய்தவத்
தாரின் மலிபூங் குழன்மடவாய் தாழா தமுது செய்வியெனப்
பாரின் மலிசீர் வன்றெண்ட ரருளிச் செய்யப் பரிசுலங்க்
ளேரின் விளங்கத் திருத்திக்கா லிரண்டிற் படியா வேற்றுதலும். (எச)

ஆண்ட ஈம்பி பெருமானே யுடனே யமுது செய்தருள
வேண்டு மென்ன வாங்கவரும் லிரைந்து வணங்கி வெரு அறனும்
நீண்ட தடக்கை பிடித்தருளி மீண்டு கேரே குறைகொள்ள
வீண்ட வழகு செய்வதனுக் கிசைந்தார் பொறையர்க் கிறையவனார். (எரு)

ஒக்க வழகு செய்தருள வுயர்ந்த தவத்துப் பரவையார்
நிக்க விருப்பி லமுதுசெய்வித் தருளி மேவும் பரிசனங்க
டக்க வகையா லறுசுவையுந் தாம்வேண் டியவா ரினிதருந்தத்
தொக்க மகிழ்ச்சி களிசிறப்பத் தூயவிருந்தின் கடன்முடிந்தார். (எஸ)

பனிநீர் விரவு சந்தனத்தின் பசுங்கர்ப் பூர லிரைக்கலவை
வனிதை யவர்கள் சமைத்தெடுப்பக் கொடுத்து மகிர்மான மதச்சாந்தும்
புனித நறும்பூ மாலையும் போற்றிக் கொடுத்துப் பொற்கொடியா
ரினிய பஞ்ச வாசமுட னடைக்கா யமுது மேந்தினார். (எஃ)

ஆய சிறப்பிற் பூசனைக் களித்த வெல்லா மமர்த்தருளித்
தூய நீறு தங்கடிகு முடியில் வாங்கித் தொழுதணிந்து
மேய விருப்பி னுடனிருப்பக் கழறிற் றறிவார் மெய்த்தொண்டின்
சேய நீர்மை யடைந்தாராய் ஈம்பி செம்பொற் கழல்பணிந்தார். (எஅ)

மலைநாட் டரசர் பெருமானார் வணங்க வணங்கி யெதிர்தழுவித்
கலைநாட் பெருகு மதிமுகத்துப் பரவை யார்தங் கணவனார்
சிலைநாட் டியவெல் கொடியாரைச் சேரத் தந்தா ரெனக்கங்கை
யலைநாட் கொன்றை முடிச்சடையா ரருளே போற்றி யுடன்மந்தார். (எக)

செல்வத் திருவா னார்மேவுஞ் செம்பொற் புற்றி லினிதமர்த்த
வில்வெற் புடையார் கழல்வணங்கி வீதி விடங்கப் பெருமானே
மல்லற் பவனி சேவித்து வாழ்ந்து நாள மனமகிழ்ந்து
சொல்லித் தகர்தா மிருவர்களுந் தொடர்ந்த காத லுடன்சிறந்தார். (அ0)

இவ்வா ரெழுரு நாளின் கணிலங்கு மணிப்பூண் வன்றெண்டர்
மைவாழ் களத்து மறையவனார் மருவு யிடங்கள் பலவணங்கிச்
செய்வார் கன்னித் தமிழ்நாட்டுத் திருமா மதுரை முதலான
மொய்வார் சடையார் மூதூர்க் கிறைஞ்ச முறைமை யானினைந்தார். (அக)

சேரர் பிரானு மாநூரர் தம்மைப் பிரியாச் சிறப்பாலு
மார்வம் பெருகத் தமக்கன்று மதுரை யால் வாயமர்ந்த
வீர ரளித்த திருமுகத்தால் விரும்பு மன்பின் வணங்கு தற்குச்
சார வெழுந்த குறிப்பாலுந் தாமு முடனே செலத்துணிந்தார். (அஉ)

இருவர் திருவுள் ளமுரிசைந்த பொழுதி லெழுந்து திருவாரு
ரொருவர் மலர்த்தாள் புக்கிறைஞ்சி புடன்பாட் டருளாந் போத்தருளி
மருவு முரிமைப் பெருஞ்சுற்றம் வரம்பில் பணிகள் வாகனங்கள்
பொருவில் பண்டா ரங்கொண்டு போது வாரக் ளுடன்போத. (அங)

சேலித் தணையும் பரிசணங்கள் குழத் திருவா ருரிறைஞ்சிக்
காவிற்ப பிலும் புறம்பணையைக் கடந்து போந்து கீழ்வேளுந்
மேலிப் பரமர் கழல்வணங்கிப் போந்து வேலைக் கழிக்கானற்
பூவிற் நிகழும் பொழினுகை புகுந்து காரோ ணம்பணிந்தார். (அச)

திருக்கா ரோணச் சிவக்கொழுந்தைச் சென்று பணிந்து சிந்தையினை
புருக்கார் வச்செத் தநிழ்மலை சாத்திச் சிலநா ளுறைந்துபோய்ப்
பெருக்கா றுலவு சடைமுடியா ரிடங்கள் பிறவும் பணிந்தேத்தி
யருட்கா ரணர்தத் திருமறைக்கா டணைந்தார் சேர ராநூர். (அடு)

முந்ரீர் வலங்கொண் மறைக்காட்டு முதல்வர் கோயில் சென்றெய்திச்
செந்நீர் வாய்மைத் திருநாவுக் கரசும் புகழிச் சிவக்கன்று
மந்ரீர் திறக்க வடைக்கவெனப் பாடுந் திருவா யிலையணைந்து
சன்னீர் பொழிபும் விழியினராப் நாயன் மாரை நனைந்திறைஞ்சி. (அசு)

சிறைந்த மறைக ளர்ச்சித்த நீடு மறைக்காட் டருமணியை
யிறைஞ்சி யீழ்ந்து பணிந்தெழுந்து போற்றி யாழைப் பழித்தென்னு
மறைந்த பதிகத் துநிழ்மலை மம்பி சாத்த வருட்சேரர்
சிறைந்த வந்தா ளியிற்கிறப்பித் தனவே யோதித் திளைத்தெழுந்தார். (அள)

எழுந்து பணிந்து புறத்தெய்தி யிருவர் பெருந்தொண் டருஞ்சிலநாட்
செழுந்தண் பதனப் பறியதனு ளமர்ந்து தென்பாற் றிறைக்கடனஞ்
சூருந்து ஸிதற்ற ரகத்தியான் பள்ளி யிறைஞ்சி யவிர்மதியக்
கொழுந்து வளர்செஞ் சடைக்குழகர் கோடிக் கோயில் குறுகினார். (அஅ)

கோடிக் குழகர் கோயிலயற் குடிக ளென்றும் புறத்தெங்கு
நாடிக் காணு துள்புக்கு நம்பர் பாதற் தொழுதுள்ளம்
வாடிக் கடிதாய்க் கடற்காற்றென் றெடுத்து மலர்க்கண் ணீர்வாரப்
பாடிக் காடு கான்புணர்ந்த பரிசும் பதிகத் திடைவைத்தார். (அஆ)

அங்கு வைகிப் பணித்தருளாற் போவா ரகன்சோ ளுட்டரனார்
தங்கு ஸிடங்கள் வணங்கிப் போய்ப் பாண்டி நாடு தனைச்சார்ந்து
திங்கண் முடியார் திருப்புத்து ரிறைஞ்சிப் போந்து சேண்வினங்கு
மங்கு றவழு மணிமாட மதுரை மூதூர் வந்தனைந்தார். (அஃ)

வேறு.

சேரமான் ரோமுருமச் சேரர்பிரா னும்பணிப்பூ
ணரமார் பரைமதுரை யாலவா யினிலவணங்க
வாரமா வந்தணைய வழுதியார் மனக்காதல்
கூரமா நகர்கோடிக் தெதிர்கொண்டு கொடுபுக்கார். (அஃ)

சுகுஅ சேரமான்பெருமானாயனாப்புராணம்.

தென்னவர்கோன் மகளாரைத் திருவேட்டு முன்னரே
தொன்மதுரை நகரின் கணினி திருந்த சோழனு
ரன்னவர்க ளுடன்கூட வணையவவ ருங்கூடி
மன்னுதிரு வாலவாய் மணிக்கோயில் வந்தணைந்தார். (கூஉ)

திருவால வாயமர்ந்த செஞ்சடையார் கோயில்வலம்
வருவார்முன் வீழ்த்திறைஞ்சி வன்றெண்டர் வழித்தொண்டு
தருவாரைப் போற்றிசைத்துத் தாழ்த்தெழுந்து வாழ்ந்துதமிழ்ப்
பெருவாய்மை மலர்புனைந்து பெருமகிழ்ச்சி பிறங்கினார். (கூஉ)

படியேறு புகழ்ச்சேரர் பெருமானும் பார்விகைவீழ்ந்
தடியேனைப் பொருளாக வளித்ததிரு முகக்கருணை
முடிவேதென் றறிந்திலே னெனமொழிக டுமொறக்
கடியேறு கொண்டையார் முன்பரவிக் களிகூர்த்தார். (கூசு)

செம்பியனா ருடன்செழியர் தாம்பணிந்து சேரருட
னம்பியுமுன் புறத்தணைய நண்ணியபே ருவகையா
லும்பார்பிரான் கோயிலினின் றுடன்கொடுபோ யிருவர்க்கும்
பைம்பொன்மணி மாளிகையிற் குறைவறுத்தார் பஞ்சவனார். (கூரு)

உளமகிழக் கும்பிட்டங் குறையுநா ளுதியருடன்
கிளரொளிப்பூண் வன்றெண்டர் தாபிருந்த விடங்கெழுநீ
வளவனார் மீனவனார் வளம்பெருந் மற்றவரோ
டளவளா வியவிரும்பா னமர்ந்துகலந் தினி திருந்தார். (கூக)

அந்நாளின் மதுரைநகர் மருங்கர னுரம்பதிகள்
பொன்னா மணிமாப்பிற் புரவலர்மூ வரும்போதச்
செந்நாவின் முனைப்பாடித் திருநாடர் சென்றிறைஞ்சிச்
சொன்மாலை களுஞ்சாத்தித் தொழத்திருப்பூ வணத்தணையார். (கூஎ)

நீடுதிருப் பூவணத்துக் கணித்தாக நேர்செல்ல
மாடுவருந் திருத்தொண்டர் மன்னியவப் பதிகாட்டத்
தேடுமறைக் கரியாரைத் திருவுடையா ரென்றெடுத்துப்
பாடிசையிற் பூவணமீ தோவென்று பணிந்தணைவார். (கூஅ)

சென்றுதிருப் பூவணத்துத் தேவர்பிரான் மகிழ்கோயின்
முன்றில்வலங் கொண்டுகறைவர் முன்வீழ்ந்து பணிந்தெழுந்து
நின்றுபர விப்பாடி நேர்நீங்கி யுடன்பணிந்த
வென்றிமுடி வேந்தருடன் போந்தங்கண் மேவினார். (கூக)

அப்பதியி லமர்ந்திறைஞ்சிச் சிலநாளி லாளுரர்
முப்பெருவேந் தர்களோடு முதன்மதுரை நகரெய்தி
மெய்ப்பரிவிற் திருவால வாயுடையார் விரைமலர்த்தா
ளெப்பொழுதும் பணிந்தேத்தி யின்புற்றங் கிருக்கின்றார். (கூஊ)

செஞ்சடையார் திருவாப்ப னூர்திருவே டகமுதலா
நஞ்சணியுங் கண்டரவர் நயந்தபதி நண்ணியே
யெஞ்சலிலாக் காதுவினா வினிகிறைஞ்சி மீண்டணைந்து
மஞ்சளைபு மகின்மதுரை மாநகரின் மகிழ்த்திருந்தார். (கூக)

பரமந்திருப் பரங்குன்றிற் சென்றுபார்த் திபரோடும்
புரமெரித்தார் கோயின்வலங் கொண்டுகுந் துள்ளிறைஞ்சிச்
சிரமலிமா லைச்சடையார் திருவடிக் கேழாட்செய்யு
மருமைநீனைத் தஞ்சுதுமென் றுநூர் பாடுவார்.

(க0உ)

கோத்திட்டை யெனவெடுத்துக் கோதிரிநுப் பதிகலிசை
மூர்த்தியார் தமைவணங்கி முக்கோக்க டம்முன்பே
யேத்தியவண் ட மிழ்மலை யின்னிசைபா டுப்பரவிச்
சாத்தினர் சங்கர னார் தங்குதிருப் பரங்குன்றில்.

(க0௩)

இறைவந்திருத் தொண்டுகுரி யருமையினை யிருசிலத்து
முறைபுரியு முதல்வேந்தர் மூவர்களுங் கேட்டஞ்சி
மறைமுந்தான் மணிமாற்பின் வன்றெண்டர் தமைப்பணிந்தார்
நிறைதவத்தோ ரப்பாலு நிருத்தர்பதி தொழினைந்தார்.

(க0ச)

அந்நாட்டெத் திருப்பதிகள் பலவுமனைத் திறைஞ்சுமலை
நன்னாட்டு வேந்தருட னம்பிதா மெழுந்தரு ளா
மின்னாட்டும் பன்மணிப்பூண் வேந்தரிரு வருமீள்வார்
தென்னாட்டு வேண்டுவன செய்தமைப்பார் தமைவித்தார்.

(க0௪)

இருபெருவேந் தருமியல்பின் மீண்டதற்பி னெழுந்தருளும்
பொருவருஞ்சீர் வன்றெண்டர் புகழ்ச்சேர ருடன்புனிதர்
மருவியதா னம்பலவும் பணிந்துபோய் மலைச்சாரற்
குருமணிகள் வெயிலெறிக்குங் குற்றலஞ் சென்றடைந்தார்.

(க0௫)

குற்றலத் தினிதமர்ந்த கூத்தர்குரை கழல்வணங்கிச்
சொற்றாம மலர்புனைந்து குறும்பலாத் தொழுதிப்பான்
முற்றுவெண் மதிமுடியார் பதிபணிந்து மூவெயில்கள்
செற்றார்மன் னியசெல்வத் திருநெல்வே லியையினைந்தார்.

(க0௭)

நெல்வேலி நீற்றழகர் தமைப்பணிந்து பாடினிகழ்
பல்வேறு பதிபிறவும் பணிந்தன்பால் வந்தனைந்தார்
வில்வேட ராய்வென்றி விசயனெதிர் பன்றிப்பின்
செல்வேத முதல்வரமர் திருவிரா மேச்சரத்து.

(க0௮)

மன்னுமிரா மேச்சரத்து மாமணியை முன்வணங்கிப்
பன்னுதமிழ்த் தொடைசாத்திப் பயில்கின்றார் பாம்பணிந்த
சென்னியர்மா தோட்டத்துத் திருக்கேதீச் சரஞ்சார்த்த
சொன்மலர்மா லைகள்சாத்தித் தூரத்தே தொழுதமர்த்தார்.

(க0௯)

திருவிரா மேச்சரத்துச் செழும்பவளச் சுடர்க்கொழுந்தைப்
பரிலினற் ரெழுதகன்று பரமர்பதி பிறபணிந்து
பெருவிமா னத்திமையோர் வணங்குபெருந் திருச்சுழியன்
மருவினார் வன்றெண்டர் மலைவேந்த ருடன்கூட.

(க௧0)

திருச்சுழிய லிடங்கொண்ட செம்பொன்மலைச் சிலையாரைக்
கருச்சுழியின் வீழாமைக் காப்பாரைக் கடல்விடத்தி
னிருட்சுழியு மிடற்றாரை யிறைஞ்சியெதி ரிதழிமலர்ப்
பருச்சுழியத் துடனுனா யுயிரெனும்பா மலர்புனைந்தார்.

(க௧௧)

அங்கணரைப் பணிந்துறையு மாளுரர்க் கவ்ஹிற்
கங்குலிடைக் கனவின்கட் காளையாந் திருவடிவாந்
செங்கையினிற் பொற்செண்டிற் திருமுடியிற் சுழியமுட
னெங்குலிலாத் திருவேட மென்புருக முன்காட்டி. (௧௧௨)

கானப்பேர் யாமிருப்ப தெனக்கழற்க் கங்கையெனும்
வானப்பே ராறுலவு மாமுடியார் தாமகல
ஞானப்பே ராளருணர்ந் ததிசயித்து நாகமுட
னேனப்பே ரெயிநணிந்தா ரருளிருந்த பரிசென்பார். (௧௧௩)

கண்டருளும் படிசூழிற் றறிவார்க்கு மொழிந்தருளிப்
புண்டரிகப் புனற்சுழியற் புனிதர்கழல் வணங்கிப்போ
யண்டர்பிரான் றிருக்கானப் பேரணைவா ராருரர்
தொண்டரடித் தொழுவமெனுஞ் சொற்பதிகத் தொடைபுனைவார். (௧௧௪)

காளையார் தமைக்கண்டு தொழப்பெறுவ தென்றென்று
தாளையா னும்பரவத் தருவார்பாற் சார்கின்றா
ராளையீ ளிடைக்காண வஞ்சியகீர் நாயயலே
வாளையாய் வுறைப்பமுன முனைப்பாடி வளநாடர். (௧௧௫)

மன்னுதிருக் கானப்பேர் வளம்பதியில் வந்தெய்திச்
சென்னிவளர் மதியணிந்தார் செழுங்கோயில் வலங்கொண்டு
முன்னிறைஞ்சி யுள்ளனைந்து முதல்வர்க்கே வடிதாழ்ந்து
பன்னுசெழுந் தபிழ்மாலே பாடினார் பவலினார். (௧௧௬)

ஆராத காதலுட னப்பதியிற் பணிந்தேத்திச்
சோருந் திருத்தொண்டர் சிலநாளங் கமர்ந்தருளிக்
காராரு மலர்ச்சோலைக் கானப்பேர் கடந்தனைந்தார்
போரானேந் றூர்க்கிலிப் பொருப்பர் திருப் புனவாயில். (௧௧௭)

புனவாயிற் பதியமர்ந்த புனிதரா லயம்புக்கு
மனவார்வ முறச்சித்த நீநீனையென் னொடுவென்று
லினவான தமிழ்ப்பாடி வீழ்த்திறைஞ்சி யப்பதியிற்
சினவானே யுரித்தணிந்தார் திருப்பாதற் தொழுதிருந்தார். (௧௧௮)

திருப்புனவா யிற்பதியி லமர்ந்தசிவ னார்மகிழும்
விருப்புடைய கோயில்பல பணிந்தருளான் மேவினார்
பொருப்பினொடு காணகன்று புனற்பொன்னி நாடணைந்து
பருப்பதவார் சிலையார்தம் பாம்பணிமா நகர்தன்னிலை. (௧௧௯)

பாதாளீச் சரங்கிறைஞ்சி யதன்மருங்கு பலபதியும்
வேதாதி நாதர்கழல் வணங்கிமிகு விரைவினுடன்
சூதாருந் துணைமுலையார் மணிவாய்க்குத் தோற்றிரவு
சேதாம்பல் வாய்திறக்குந் திருவாரூர் சென்றனைந்தார். (௧௨௦)

திருநாவ லூர்வேந்தர் சேரர்குல வேந்தருடன்
வருவாரைத் திருவாரூர் வாழ்வார்க ளெதிர்கொள்ளத்
தருகாத லுடண்வணங்கித் தம்பெருமான் கோயிலினுட்
பெருகார்வத் தொடுவிரும்பும் பெரும்பேறு பெறப்புகுந்தார். (௧௨௧)

வாசமலர்க் கொன்றையார் மகிழ்கோயில் வலங்கொண்டு
கேசமுற முண்ணிறைஞ்சி நெடும்பொழுதே லாம்பரவி
யேசறவார் நிருப்பதிக் கெடுத்தேத்தி யெழுந்தருளார்
பாசவினைத் தொடக்கறுப்பார் பயில்கோயில் பணித்தனைவார். (கஉஉ)

பரவையார் மாளிகையிற் பரிசனங்கண் முன்னெய்த
விரவுபேரலங்கார விழுச்செல்வ யிகப்பெருக
வரவெதிர்கொண்ட டடிவணங்க வன்றொண்டர் மலைநாட்டுப்
புரவலனா ரையுங்கொண்டு பொன்னணிமா ளிகைபுகுந்தார். (கஉ௩)

பரவியே பரவையார் பரிபுடனே பணித்தேத்தி
விரவியபோ நகங்கநிகள் விதம்பலவா கச்சமைத்துப்
பரிகலமும் பாவாடை பகல்விளக்கு முடனமைத்துத்
திருவமுது செயலித்தார் திருத்தியதேன் மொழியினர். (க௦. ௪)

மங்கலமாம் பூசனைகள் பரவையார் செயமதிந்ந்து
தங்கிவினி தமர்கின்றார் தம்பிரான் கோயிலினுட்
பொங்குபெருங் காலமெல்லாம் புக்கிறைஞ்சிப் புறத்தனைந்து
நங்கன்பிரா நருள்மறவா நல்லோயாட் டினை யுத்தார். (கஉ௪)

நிலைச்செண்டும் பரிச்செண்டும் வச்சிக்க மகிழ்வெய்தி
விலக்கரும்போர்த் தகர்ப்பாச்சல் கண்டருளி வென்றிபெற
மலைக்குநெடு முட்கணைக்கால் வாரணப்போர் மகிழ்த்தருளி
யலைக்குமறப் பலபுள்ளி நாமர்விரும்பி யமர்கின்றார். (க௨. ௬)

வேறு.

விரவு காதன் மீக்கூர மேவு நாள்கள் பலசெல்லக்
கரவி லீகைக் கேரளாநா தங்கள் கடல்குழ் மலைநாட்டுப்
பரவையார்தங் கொழுநாநா தம்மைப் பணிந்து கொண்டனைவா
னிரவும் பகலுந் தொழுதிருக்க விசைத்தா ரவரு மெழுந்தருள். (கஉ௭)

நங்கை பரவையாருள்ளத் திசைவா னம்பி யெழுந்தருளத்
திங்கண் முடியார் திருவருளைப் பரவிச் சேர மான்பெருமா
னெங்கு முள்ள வடியாருக் கேற்ற பூசை செய்தருளிப்
பொங்கு முயற்சி யிருவரும்போய்ப் புக்கார் புனிதர் பூங்கோயில். (கஉ௮)

தம்பி ராணைத் தொழுதருளார் போந்து தொண்டர் சார்த்தனைய
நம்பி யாளு ருஞ்சேரர் நன்னாட் டரச னாராகும்
பைம்பொன் மணிநீண் முடிக்கழறிற் றறிவார் தாமும் பயணமுடன்
செம்பொ னீடு மதிலாருந் தொழுது மேல்பாற் செல்கின்றார். (கஉ௯)

வேறு.

பொன்பரப்பி மணிவரன்றிப் புனல்பரக்குங் காவேரித்
தென்கரைபோய்ச் சிவன்மகிழ்ந்த கோயில்பல சென்றிறைஞ்சி
பின்பரப்பஞ் சடையண்ணல் விரும்புதிருக் கண்டியு
ரன்புருக்குஞ் சிந்தைபுடன் பணிந்துபுறத் தனைத்தார்கள. (கஉ௧௦)

வடகரையிற் றிருவையா நெதித்தோன்ற மலர்க்கரங்க
ளுடலுருக வுள்ளருக வுச்சியின்மேற் குவித்தருளிக்
கடல்பரந்த தெனப்பெருங்கு காவிரியைக் கடத்தேறித்
தொடர்வுடைய திருவடியைத் தொழுவதற்கு நினைவுற்றார். (கஉ௧௧)

வேறு.

ஐயா ததனைக் கண்டதொழு தருளா ஞார் தமைநோக்கிச்
செய்யான் பிரியாச் சேரமான் பெருமா ளருளிச் செய்கின்றார்
மையார் கண்டர் மருவுதிரு வையா றிறைஞ்ச மனமுருகி
கையா நின்ற திவ்வாறு கடந்து பணிவோ நாமென்ன.

(கநஉ)

ஆறு பெருகி யிருகரையும் பொருது விசும்பி லெழுவதுபோல்
வேறு நாவா யோடங்கண் மீது செல்லா வகை மிகைப்ப
நீறு விளங்குந் திருமேனி நிரூத்தர் பாதம் பணிந்தன்பி
னாறு நெறியாச் செலவுரியார் தரியா தழைத்துப் பாடுவார்.

(கநஉ)

பரவும் பரிசென் றெடுத்தருளிப் பாடுந் திருப்பாட் டினின்முடிவி
லரவும் புனைவார் தமையையா றுடைய வடிக ளோவென்று
விரவும் வேட்கை யுடனழைத்து விளங்கும் பெருமைத் திருப்பதிக
நிரவு மிசையில் வன்றொண்டர் நின்று தொழுது பாடுதலும்.

(கநச)

மன்றி னிறைந்து நடமாட வல்லார் தொல்லை யையாற்றிற்
கன்று தடையுண் டெதிரழைக்கக் கதறிக் கனைக்கும் புனிற்றர்ப்போ
லொன்று முணர்வாற் சராசரங்க ளெல்லாங் கேட்க வோலமென
நின்று மொழிந்தார் பொன்னிமா நதியு நீங்கி நெறிகாட்ட.

(கநரு)

விண்ணின் முட்டும் பெருக்காறு மேல்பாற் பளிக்கு வெற்பென்ன
நண்ணி நிற்கக் கீழ்பானீர் வடிந்து நடுவு நல்லவழி
பண்ணிக் குளிர்ந்த மணற்பரப்பக் கண்ட தொண்டர் பயின்மாரி
கண்ணிற் பொழிந்து மயிர்ப்புகாகல் கலக்கக் கையஞ் சலிகுவித்தார்.

(கநச)

நம்பி பாதஞ் சேரமான் பெருமாள் பணிய நாவலூர்ச்
செம்பொன் முந்தான் மணிமாற்பர் சேரர் பெருமா நெதிரவணங்கி
யும்பர் நாத ருமக்களித்த தன்றோ வென்ன வுடன்மகிழ்ந்து
தம்பி ரானைப் போற்றிசைத்துத் தடங்கா வேரி நடுவீணத்தார்.

(கநஉ)

செஞ்சொற் றமிழ்கா வலர்கோனுஞ் சேரர் பிரானுந் தம்பெருமா
னெஞ்சலில்லா நிறையாற்றி னிடையே யளித்த மணல்வழியிற்
றஞ்ச முடைய பரிசனமுந் தாழு மேறித் தலைச்சென்று
பஞ்ச நதிவா ணரைப் பணிந்து விழுந்தா ரெழுந்தார் பரவினர்.

(கநஅ)

அங்க ணரனாற் கருணையினை யாற்றா தாற்றித் திளைத்திறைஞ்சித்
தங்கள் பெருமான் நிருவருளாற் ருழ்த்து மீண்டித் தடம்பொன்னிப்
பொங்கு நதியின் முன்வந்த படியே நடுவு போந்தேறத்
துங்க வரைபோ னின்றநீர் துரந்து தொடரப் பெருகியதால்.

(கநக)

ஆய செயலி னதிகசயத்தைக் கண்டக் கரையி லையாறு
மேய பெருமா னருள்போற்றி வீழ்த்து தாழ்த்து மேல்பாற்போய்த்
தூய மதிவாழ் சடையார்தம் பதிகள் பிறவுந் தொழுதேத்திச்
சேய கொங்க நாடணைந்தார் திருவா ஞார் சேரருடன்.

(கச0)

கொங்க நாடு கடந்து போய்க் குலவு மலைநாட் டெல்லையுற
நங்கள் பெருமான் றேழுனாற் நம்பி தம்பி ரான்கோழு
சங்க ணுடனே யணையவெழுந் தருளா நின்ற ரொணும்விரும்பா
லெங்கு மந்நாட் ளெள்ளவர்க ளெல்லா மெதிர்கொண் டின்புறுவார்.

(கசச)

பதிக னெங்குந் தோரணங்கள் பாங்க ரெங்கும் பலவளங்கள்
வதிக னெங்குந் குளிர்பந்தர் மனை னெங்கு மகிழ்புகைக்கார்
நதிக னெங்கு மலர்ப்பிறங்கன் ஞாங்க ரெங்கு மோங்குவன
நதிக னெங்கு முழலினொலி நிலங்க னெங்கும் பொலஞ்சுடர்ப்பூ. (கசஉ)

திசைக டோறும் வரும்பெருமை யமைச்சர் சேனைப் பெருவெள்ளங்
குசைகொள் வாசி நிரைவெள்ளங் கும்ப யானை யணிலெள்ள
பிசைகொள் பண்ணும் பிடிவெள்ள மேவுஞ் சோற்று வெள்ளங்கண்
டசைவி லின்பப் பெருவெள்ளத் தமர்ந்து கொடுங்கோ ஞரணைந்தார். (கசஉ)

கொடுங்கோ ஞரின் மதில்வாயி லணிகோ டித்து மறுகிலுடுத்
தொடுங்கோ புரங்கண் மாளிகைகள் குளி கரிசா லைகெடற்றி
கெடுங்கோ நகர்க ளாடரங்கு நிரந்த மணித்தா மங்கண்மது
விடுங்கோ தைப்பூந் தாமங்க ணிரைத்து வெவ்வே றலங்கரித்து. (கசச)

நகர மாந்த ரெந்நகொள்ள னண்ணி யெண்ணி லரங்குதொறு
மகரக் குழைமா தர்கன்பாடி யாட மணியீ தியிலணைவார்
சிகர கெடுமா ளிகையணையார் சென்று திருவஞ் சைக்களத்து
நிகரி றொண்டர் தமைக்கொண்டி புகுந்தா ருதியர் கெடுத்தகையார். (கசக)

இறைவர் கோயின் மணிமுன்றில் வலங்கொண் டிறைஞ்சி யெதிர்புகு
நிறையுந் காத லுடண்வீ ழ்ந்து பணிந்து கேர்சின் றாருரர்
முறையில் விளம்புந் திருப்பதிக முடிப்ப துகங்கை யென்றெடுத்துப்
பிறைகொண் முடியார் தமைப்பாடிப் பரவிப் பெருமா ளுடன்றொழுதார். (கசக)

தொழுது தினைத்துப் புறம்போந்து தோன்றப் பண்ணும் பிடிமேற்பார்
முழுது மேத்த நம்பியைமுன் போற்றிப் பின்பு தாமேறிப்
பழுதின மணிச்சா மரையிப் பைம்பொன் மணிமா ளிகையில்வரும்
பொழுது மறுகி லிருபுடையு ளிடைந்தார் வாழ்த்திப் புகல்கின்றார். (கசஎ)

நல்ல தோழர் நம்பெருமா டமக்கு நம்பி யிவவென்பா
ரெல்ல யில்லாத் தவமுன்பென் செந்தோ டிவரைத் தொழுவென்பார்
செல்வ டிளியென் பெறுவதுநஞ் சிலம்பு நாட்டுக் கெனவுரைப்பார்
சொல்லுந் தாமோ பெருமா ள்செய் தொழிலைப் பாடி ரெனத்தொழுவார். (கசஅ)

பூவும் பொரியும் பொற்றுகளும் பொழிந்து பணிவார் பொருவிலிவர்
மேவும் பொன்னித் திருநாடே புவிக்குத் திலத மெனவியப்பார்
பாவுந் துதிக னெம்மருங்கும் பயில வந்து மாளிகையின்
மாவும் களிறு கெருங்குமணி வாயிற் புகுந்து மருங்கிழிந்தார். (கசஆ)

கழறிற் றறியுந் திருவடியும் கலைநா வலர்தம் பெருமானு
முழலிற் பொலியுந் திருநெடுந்தோண் முனைவர் தம்மையுடன்கொண்டு
விழலிற் பொலியு மாளிகையில் விளங்கு சிங்கா சனத்தின்பிசை
நிழறித் கொளிரும் பூஞ்சை யிருத்தித் தாமு கேர்சின்று. (கசூ)

செம்பொற் கரக வாசகீர் தேவி மார்க ளெடுத்தேந்த
வம்பொற் பாதத் தாம்விளக்கி யருளப் புகலு மாருரர்
தம்பொற் றுளை வாங்கியது தகாதென் றருளத் தரணியில்வீழ்ந்
தெம்பொற் றிமையாற் செய்தனவிவ் கெல்லா பிசைய வேண்டினென, (கசூக)
சுரு

பெருமான் வேண்ட வெதிர்மறுக்க மாட்டா ரன்பர் பெருந்தகையார்
திருமா நெடுந்தோ ளுதியிரான் செய்தவெல்லாம் கண்டிருந்தா
ரருமா னங்கொன் பூசனைக் ளடையே செயல்லா மளித்ததற்பி
ஞ்ஞருமா மதிவெண் குடைவேந்த ருடனே யமுது செய்துவந்தார். (க௭௨)

சேர ருடனே திருவமுது செய்த பின்பு கைகோட்டி
யார நறுமென் கலவைமான் மதச்சார் தாடை யணிமணிப்பூ
ணீர விரைமென் மலர்ப்பணிக ளினைய முதலா யினவருக்கஞ்
சார வெடுத்து வன்றெண்டர்ச் சாத்தி மிக்க தமக்காக்கி. (க௭௩)

பாட லாட லின்னியங்கள் பயிற்ன் முதலாம் பண்ணையினி
னீடு யினிய வினோதங்கள் நெருங்கு காலந் தொறுகிழ
மாடு விரைப்பூந் தருமணஞ்செ யாரா மங்கள் வைகுவித்துக்
கூட முனைப்பா டியர்கோவைக் கொண்டு மகிழ்ந்தார் கோதையார். (க௭௪)

வேறு.

செண்டாடுந் தொழின்மகிழ்வுஞ் சிறுசோற்றுப் பெருஞ்சிறப்பும்
வண்டாடு மலர்வாவி மருவியநீர் விளையாட்டிந்
தண்டாமும் மதகும்பத் தடமலைப்போர் சலமற்போர்
கண்டாரா விருப்பெய்தக் காவலனர் காதல்செய்தான். (க௭௫)

நாவலர்தம் பெருமானுந் திருவாளுந் நகராளுந்
தேவர்பிரான் கழலொருநான் மிககினைந்த சிந்தையரா
யாவியையா ளுரானை மறக்கலுமா மேயென்னு
மேவியசொற் றிருப்பதிகம் பாடியே வெருவுற்றார். (க௭௬)

திருவாளுந் தனைகினைந்து சென்றுதொழு வேனென்று
மருவார்வத் தொண்டருடன் வழிக்கொண்டு செல்பொழுதி
லொருவாணன் புள்ளருக வுடனெழுந்து கைதொழுது
பெருவான வரம்பனார் பிரிவாற்றார் பின்செல்வார். (க௭௭)

வன்றெண்டர் முன்னெய்தி மனமழிந்த வுணர்வின்னா
யின்றுமது பிரிவாற்றே நென்கெய்கேன் யானென்ன
வொன்றுநீர் வருந்தாதே யுமதுபதி யின்கணிருந்
தன்றினார் முனைமுருக்கி யரசாளு மெனமொழிந்தார். (க௭௮)

ஆளுநர் மொழிந்தருள வதுகேட்ட வருட்சேரர்
பாரோடு விசம்பாட்சி யெனக்குமது பாதமலர்
தேருரு நெடுவீதித் திருவாளுந் கெழுந்தருள
நேருரு மனக்காத வீக்கவுமஞ் சுவனென்றார். (க௭௯)

மன்னவனு ரதுமொழிய வன்றெண்ட ரெதிர்மொழிவா
ரென்னுயிருக் கின்னுயிரா மெழிலாளுந் பெருமானை
வன்னெஞ்சக் கள்வனென் மறந்திரேன் மதியணிந்தா
ரின்னருளா லரசளிப்பீர் நீரிருப்பீ ரெனவிறைஞ்ச. (க௮௦)

மற்றவரும் பணிந்திசைந்தே மந்திரிக டமையழைத்துப்
பொற்புநிறை தொன்னகரி விறறைக்கு முன்புருந்த
நற்பெரும்பண் டாரசா னுவருக்க மானவெலாம்
பற்பலரா மானின்மிசை யேற்றிவரப் பண்ணுமென. (க௮௧)

ஆங்கவரு மன்றுவரை யாயமா கியதனங்க
 னோங்கியபொ னவமணி க னொளிர்மணிப்பூண் டிகில்வருக்க
 ஞாங்கர்ரிதை விரையுறுப்பு வருக்கமுத னலஞ்சிறப்பத்
 தாங்குபொதி வினைஞர்மேற் றலமலியக் கொண்டணைந்தார். (கசஉ)

மற்றவற்றின் பரப்பெல்லாம் வன்றெண்டர் பரிசனத்தின்
 முற்படவே செலவிட்டு முனைப்பாடித் திருநாடர்
 பொற்பதங்கள் பணித்தவரைத் தொழுதெடுத்துப் புனையலக்கல்
 வெற்புயர்தோ ஞறத்தழுவி விடையளித்தார் வன்றெண்டர். (கசங)

ஆரூர ரவர்தமக்கு விடையருளி யங்ககன்று
 காருரு மலைநாடு கடந்தருளிக் கற்சுரமு
 நீருருங் கான்யாறு கெடுங்காணும் பலகழியச்
 சேருநந் திருமுருகன் பூண்டிவழிச் செல்கின்றார். (கசச)

திருமுருகன் பூண்டியயற் செல்கின்ற போழ்தின்கட்.
 பொருவிடையார் நம்பிக்குத் தாமேபொன் கொடுப்பதலா
 லொருவர்கொடுப் பக்கொள்ள வொண்ணமைக் கதுவாங்கிப்
 பெருகருளார் றுங்கொடுக்கப் பெறுவதற்கோ வதுவறியோம். (கசரு)

வென்றியிடு பூதங்கள் வேடர்வடி வாய்ச்சென்று
 வன்றெண்டர் பண்டாரங் கவரவருள் வைத்தருள
 வன்றினார் புரமெரித்தா ரருளால்வேட் டிவப்படையாய்ச்
 சென்றவர்தாம் வரும்வழியி லிருபாலுஞ் செயிர்த்தெழுந்து. (கசசு)

வில்வாங்கி யலகம்பு விசைநாணிற் சந்தித்துக்
 கொல்வோடிக் கிடப்போ மெனக்கோபத் தாற்குத்தி
 யெல்லையின்பண் டாரமெலாங் கவர்ந்துகொள் விரிந்தோடி
 யல்லலுடன் பறியுண்டா ராருரர் மருங்கணைந்தார். (கசஎ)

ஆருரர் தம்பாலவ் வேடுவர்சென் றணையாதே
 நீருருஞ் செஞ்சடையா ரருளின னீங்கவவா
 சேருநார் திருமுருகன் பூண்டியினிற் சென்றெய்திப்
 போருரு மழவிடையார் கோயிலைநா டிப்புக்கார். (கசஅ)

அங்கணர்தங் கோயிலினை யஞ்சலிகூப் பித்தொழுது
 மங்குலுற நீண்டதிரு வாயிலினை வந்திறைஞ்சிப்
 பொங்குவிருப் புடன்புக்கு வலங்கொண்டு புனிதநதி
 திங்கண்முடிக் கணித்தவர்தந் திருமுன்பு சென்றணைந்தார். (கசக)

உருகியவன் பொடுகைகள் குவித்துவிழுந் துமைபாக
 மருவியதம் பெருமான்முன் வன்றெண்டர் பாடிஞர்
 வெருவுறவே டிவர்பறிக்கும் வெஞ்சுரத்தி லெத்துக்கிங்
 கருகிருந்தீ ரெனக்கொடுகு வெஞ்சிலையஞ் சொற்பதிகம். (கஎ0)

பாடியவர்ப் பரவுதலும் பரம்பொருளா மவரருளால்
 வேடுவர்தாம் பறித்தபொரு ளவையெல்லாம் விண்ணெருங்க
 நீடுதிரு வாயிலின்முன் குவித்திடலு நேரிறைஞ்சி
 யாமெவர்த் திருவருளா லப்படியே கைக்கொண்டார். (கஎக)

கைக்கொண்டு கொடுபோமக் கைவினைஞர் தமையேவி
மைக்கொண்ட மிடற்றூரை வணங்கிப்போய்க் கொங்ககன்று
மெய்க்கொண்ட காதலினால் விரைந்தேகி மென்கரும்புஞ்
செய்க்கொண்ட சாவிபூஞ்சூழ் திருவாரூர் சென்றணைந்தார். (கஎஉ)

நாவலர்மன் னவரருளால் விடைகொண்ட நரபதியா
ராவியினென் றுண்பி னானார் தமைநினைந்து
மாவலரு மலர்ச்சோலை மகோதையினின் மன்னிமலைப்
பூவலயம் பொதுக்கி யரசரிமை புரிந்திருந்தார். (கஎஉ)

இங்ஙிலைமை புதியர்பிரா னெம்பிரான் வன்றெண்டர்
பொன்னிவள நாடகன்று மகோதையினின் மேற்புகுந்து
மன்னுதிருக் கயிலையினின் மதவரைமே லெழுந்தருள்
முன்னர்வயப் பரிபுகைக்குந் திருத்தொழில்பின் மொழிதின்னும். (கஎஉ)

மலைமலிந்த திருநாட்டு மன்னவனார் மாகடல்போற்
சிலைமலிந்த கொடித்தாளைச் சேரலனார் கழல்போற்றி
சிலைமலிந்த மணிமாட நீண்மறுகு நான்மறைசூழ்
கலைமலிந்த புகழ்க்காழிக் கணநாதர் திறமுரைப்பாம். (கஎரு)

சேரமான்பெருமானையனூர்புராண முற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம் - ௩, ௧௨ எ.

கண்நாதநாயனூர்புராணம்.

ஆழி மாநிலத் தகிலமீன் நளித்தவ டிருமுலை யமுதுண்ட
வாழி ஞானசம் பந்தர்வத் தருளிய வனப்பின் தாப்பில்லா
ஆழி மாகடல் வெள்ளத்து மிதந்துல கினுக்கொரு முதலாய
காழி மாநகர்த் திருமறை யவர்குலக் காவலர் கணநாதர். (க)

ஆய வன்பர்தா மணிமதிற் சண்பையி னமர்பெருந் திருத்தோணி
நாய னூர்க்குந் திருப்பணி யாயின் ஞானமன் பொருசெய்து
மேய வத்திருத் தொண்டினில் விளங்குவார் விரும்பிவந் தணைவார்க்குத்
தூய கைத்திருத் தொண்டினி லவந்தமைத் துறைதொறும் பரில்விப்பார். (உ)

நல்ல நந்தன வனப்பணி செய்பவர் நறுந்துணர் மலர்கொய்வோர்
பல்பணித்தொடை புனைபவர் கொணர் திரு மஞ்சனப் பணிக்குள்ளோ
சல்ல நன்பக லுந்திரு வலகிட்டுத் திருமெழுக் கமைப்போர்க
ளெல்ல யில்விளக் கெரிப்பவர் திருமுறை யெழுதுவோர் வாசிப்போர். (ங)

இனைய பஹிருப் பணிகள லணைந்தவர்க் கேற்றவத் திருத்தொண்டின்
வினைவி ளங்கிட வேண்டிய குறையெலா முடித்துமே விடச்செய்தே
யனைய வத்திறம் புரிதலிற் றெண்டரை யாக்கியன் புறுவாய்மை
மனைய நம்புநிற் தடியவர்க் கின்புற வழிபடுந் தொழின்பிக்கார். (ச)

இப்பெ ருஞ்சிறப் பெய்திய தொண்டர்தா மேறுசீர் வளர்காழி
மெய்ப்பெ ருந்திரு ஞானபோ னகர்கழன் மேவிய விருப்பாலே
முப்பெ ரும்பொழு தருச்சனை வழிபாடு மூளுமன் பொடுராளு
மொப்பில் காதல்க ளுளங்களி சிறத்திட வொழுக்கினர் வழுவாமல். (ஊ)

ஆன தொண்டினி மமர்ந்தபே ரன்பரு மகலிடத் தினிலென்றும்
ஞான முண்டவர் புண்டரீ கக்கழ லருச்சனை நலம்பெற்றுத்
தூக றுங்கொன்றை முடியவர் சுடர்நெடுங் கயிலைமால் வரையெய்தி
மான நற்பெருங் கணங்கட்கு நாதராம் வழித்தொண்டி னிலைபெற்றார்.

(சு)

உலக முய்யநஞ் சுண்டவர் தொண்டினி னுறுதிமெய் யுணர்வெய்தி
யலகி ரெண்டருக் கறிவளித் தவர்திற மவனியின் டிசையாக்கு
மலர்பெ ரும்புகழ்ப் புகலியில் வருங்கண நாதனார் கழல்வாழ்த்திக்
குலவு நீற்றுவண் கூற்று வ ன்ர்திறங் கொள்கையின் மொழிகின்றும்.

(எ)

கணநாதநாயனாற்புராண முற்றிற்கும்.

ஆ திருவிருத்தம் - ஈ,கூஉச.

கூற்றுநாயனாற்புராணம்.

துன்னார் முனைக டோள் வலியால் வென்று குலப் படையார்த்
நன்னு மந்தர் திருநாவி னுளு நலிலு நலமிக்கார்
பன்னு ளீச னடியார்தம் பாதம் பரலிப் பணிந்தேத்தி
முன்னு கியநற் திருத்தொண்டின் முயன்றார் கனத்தை முதல்வனார்.

(க)

அருளின் வலியா லரசொதுங்க வவனி யெல்லா மடிப்படுப்பார்
பொருளின் முடிவு காண்பரிய வகையார் பொலிவித் திகல்நிறக்க
மருளுங் களிறு பாய்புரவி மணித்தேர் படைஞர் முதன்மாற்றார்
வெருளுங் கருவி நான்குசிறை வீரச் செருக்கின் மேலானார்.

(உ)

வென்றி வினையின் மீக்கூர வேந்தர் முனைகள் பலமுருக்கிச்
சென்று தும்பைத் துறைமுடித்துஞ் செருவில் யாகைத் திறங்கெழுமி
மன்றன் மாலை நிலைந்தவர்தம் வானா டெல்லாங் கவர்ந்துமுடி
யொன்று மொழிய வரசர்திரு வெல்லா முடைய ராயினார்.

(ஈ)

மல்லன் ஞாலம் புரக்கின்றார் மணிமாமயுலி புனைவதற்குத்
தில்லை வாழந் தணர்தம்மை வேண்ட வவருஞ் செம்பியர்தங்
தொல்ல நீடுங் குலமுதலோர்க் கன்றிச் சூட்டோ முடியென்று
நல்கா ராகிச் சேரலன்றன் மலோக டணைய நண்ணுவார்.

(ச)

ஒருமை யுரிமைத் தில்லைவாழந் தணர்க டம்மி லொருகுடியைப்
பெருமை முடியை யருமைபுரி காவல் பேணும் படியிருத்தி
யிருமை மரபுந் தாயவர்தாஞ் சேரர் நாட்டி வெய்தியபின்
வருமை யுறவான் மனந்தளர்த்து மன்று ளாடுங் கழல்பணிவார்.

(இ)

அற்றை நாளி லிரலின்க ணடியேன் றனக்கு முடியாகப்
பெற்ற பேறு மலர்ப்பாதம் பெறவே வேண்டு மெனப்பரவும்
பற்று விடாது துயில்வோர்க்குக் கனவிற் பாத மலரளிக்க
வற்ற வருளா லவைதாங்கி யுலக மெல்லாந் தனிபுரத்தார்.

(ஈ)

அம்பொ னீடு மம்பலத்து ளாரா வழுதத் திருநடஞ்செய்
தம்பி ரானார் புவியின்மகிழ் கோயி லெல்லாந் தனித்தனியே
யிம்பர் ஞாலங் களிகூர வெய்தும் பெரும்பூ சனையியற்றி
யும்பர் மகிழ வரசளித்தே யுமையான் கணவ னடிச்சேர்த்தார்.

(எ)

சுஎஅ பொய்யடிமையில்லாதபுலவர்புராணம்.

காதற் பெருமைத் தொண்டினிலேக் கடல்குழ் வையங் காத்தளித்துக்
கோதங் ககல முயல்களந்தைக் கூற்ற னாந்தங் கழல்வணங்கி
நாத மறைநற் தளித்தாரை நடைநூற் பாவி னலின்றேத்தும்
போத மருவிப் பொய்யடிமை யில்லாப் புலவர் செயல்புகல்வாம்.

(அ)

தேனுங் குழலும் பிழைத்திரு மொழியான் புலவி தீர்க்கமதி
தானும் பணியும் பகைதீர்க்குஞ் சடையார் துது தருந்திருநாட்
கூலும் குருநிந் தீர்த்தேவல் கொள்வார் குலவு மலர்ப்பாதம்
யானும் பரவித் தீர்க்கின்றே னேழு பிறப்பின் முடக்குகூன்.

(க)

கூற்றுவநாயனாற்புராண முற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம் - ௩,௬௪௩.

வார்கொண்டவனமுலையாள்சருக்க முற்றுப்பெற்றது.

எ ட ட ா வ து

பொய்யடிமையில்லாத புலவர்சருக்கம்.

பொய்யடிமையில்லாதபுலவர்புராணம்.

செய்புணிகழ் சொற்றொல்வுஞ் செவ்வியநூல் பலநோக்கு
மெய்புணர்வின் பயனிதுவே யெனத்துணிந்து விளங்கியொளிர்
மையணியுங் கண்டத்தார் மலரடிக்கே யாளானார்
பொய்யடிமை யில்லாத புலவரெனப் புகழ்மிக்கார்.

(ச)

பொற்பமைந்த வரவாரும் புரிசடையார் தமையல்லாற்
சொற்பதங்கள் வாய்திறவாத் தொண்டினெறித் தலைநின்ற
பெற்றியினின் மெய்யடிமை யுடையாராம் பெரும்புலவர்
மற்றவர்தம் பெருமையா ரறிந்துரைக்க வல்லார்கள்.

(உ)

ஆக்கவந்த மடியிணை டலைமேற்கொண் டவனியெலாந்
தாங்கியவெண் குடைவளவர் குலஞ்செய்த தவமனையா
ரோங்கிவளர் திருத்தொண்டி னுண்மையுணர் செயல்புரிந்த
பூங்குழலார் புகழ்ச்சோழர் திருத்தொண்டி புகல்கின்றாம்.

(ஊ)

பொய்யடிமையில்லாதபுலவர்புராண முற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம் - ௩,௬௪௪.

புகழ்ச்சோழநாயனார்புராணம்.

குலகிரியின் கொடுமுடிமேற் கொடிவேங்கைக் குறியெ
நிலவுதரு மதிக்குடைக்கீழ் நெடுநிலங்காத் தினிதளிக்கு
மலர்புகழ்வண் டயிழ்ச்சோழர் வளநாட்டு மாமுத
ருலகிலவள ரணிக்கெல்லா முன்னுதைய ராமுநையார்

(2)

(15)

(g)

(5)

(57)

(६)

(2)

(五)

(80)

அங்கணினி துறையுநா ளரசிறைஞ்ச வீற்றிருந்து
கொங்கரொடு குடபுலத்துக் கோமன்னர் திறைகாணத்
தங்கள் குல மரபின்முதற் றனிநகராய் கருவூரின்
மங்கலநா ளரசரிமைச் சுற்றமுடன் வந்தணந்தார். (கக)

வந்துமணி மதிர்கருவூர் மருங்கணைவார் வானவர்கு
ழிந்திரன்வந் தமர்ப்புரி யெய்துவா னெனவெய்திச்
சிந்தைகவி கூர்ந்தரனார் மகிழ்திருவா னிலக்கோயின்
முந்துறவந் தணந்திறைஞ்சி மொய்யொளிமா ளிகைபுகுந்தார். (கஉ)

மாளிகைமுன் னந்தாணி மண்டபத்தின் மணிபுனைபொற்
கோளரியா சனத்திருந்து குடபுலமன் னவர்கொணர்ந்த
வோளிரெடுங் களிற்றினணி யுலப்பில்பரி துலைக்கனக
கீரிடைவில் லிலகுமணி முதனிறைபுந் திறைகண்டார். (கங)

திறைகொணர்ந்த வரசர்க்குச் செயலுரிமைத் தொழிலருளி
முறைபுரியுந் தனித்திகிரி முறைநல்லா முரணரச
ருறையரண முளவாகிற் றெரித்துரைப்பீ ரெனவுணர்வு
சிறைமதிநீ டமைச்சர்க்கு மொழிந்தருளி நிகழுநார். (கச)

சென்றுசிவ காமியார் கொணர்திருப்பந் ளித்தாம
மன்றுதித றுங்களிற்றை யறவெறிந்து பாகரையுந்
கொன்றவெறி பத்தரெறி ரென்னையுங்கொன் றருளுமென
வென்றிவடி வான்கொடுத்துத் திருத்தொண்டின் டிகச்சிறந்தார். (கௌ)

விளங்குதிரு மதிக்குடைக்கீழ் வீற்றிருந்து பாரளிக்குந்
துளங்கொளிரீணை முடியார்ந்துத் தொன்முறைமை நெறியமைச்ச
ரளந்ததிறை முறைகொணரா வரசுணா னெருவெனை
வுளங்கொள்ளும் வகையுரைப்ப அறுவியப்பான் முறுவலிப்பார். (கக)

ஆங்கவன்யா ரென்றருள வதிகனவ னணித்தாக
வோங்கெயில்குழ் மலையரணத் துள்ளுறவைவா னெனவுரைப்ப
வீங்கு றும் கெதிரிந்திரு மரணாதோ படையெழுந்தப்
பாங்கரணந் துகளாகப் பற்றறுப்பீ ரெனப்பகர்த்தார். (கௌ)

அடல்வளவ ணையினு லமைச்சர்களும் புறம்போந்து
கடலீனைய நெடும்படையைக் கைவகுத்து மேற்செல்வார்
படர்வனமு நெடுங்கிரியும் பயிலரணும் பொடியாக
மிடலுடைநாற் கருவியுந் வெஞ்சுமர மிகவிளைத்தார். (கஅ)

வளவனார் பெருஞ்சேனை வஞ்சிமலர் மிலைத்தேற்ப
வளவிலர ணக்குறும்பி லதிகர்கோ னடற்படையு
முளநிறைவெஞ் சினந்திருகி யுயர்காஞ்சி மிலைத்தேற்பக்
கிளர்கடல்க ளிரண்டென்ன விருப்படையுங் கிடைத்தனவால். (கக)

உ வ று.

கயமொடு கயமெதிர் குத்தின, வயமுட னயமுனை முட்டின
வயவரும் வயவரு முற்றனர், வியனமர் வியலிடை மிக்கதே. (உ௦)

மலையொடு மலைகண் மலைந்தென, வலைமத வருவி கொழிப்பொடு
சிலையினர் விசையின் மிசைத்தெறு, கொலைமத கரிகொலை யுற்றவே. (௨௧)

வேறு.

சூறை மாருத மொத்தெதி, ரேறு பாய்பரி வித்தகர்
வேறு வேறு தலைப்பெய்து, சீறி யாவி செகுத்தனர். (௨௨)

மண்டு போரின் மலைப்பவர், துண்ட மாயிட வுற்றெதிர்
கண்ட ராவி கழித்தன, ருண்ட சோறு கழிக்கவே. (௨௩)

வீடி னாருட லிற்பொழி, நீடு வார்குரு திப்புன
லோடும் யாறென வொத்தது, கோடு போல்வ பிணக்குவை. (௨௪)

வானி லாவு கருங்கொடி, மேனி லாவு பருந்தின
மேனை நீன்கழு கிண்குல, மாண ஆனொ டெழுந்தவே. (௨௫)

வேறு.

வரிவிற்கதை சக்கர முற்கரம்வான்
சுரிகைப்படை சத்தி கழுக்கடைவே
லெரிமுத்தலை கப்பண மெற்பயில்கோன்
முரிவுற்றன துற்றன மொய்க்களமே. (௨௬)

வடிவேலதி கன்படை மாளவரைக்
கடிசூழர ணக்கண வாய்நிரலிக்
கொடிமாமதி னீடு குறும்பொறைழர்
முடிநேரிய னாற்படை முற்றியதே. (௨௭)

முற்றும்பொரு சேனை முனைத்தலையிற்
கற்றிண்புரி சைப்பதி கட்டழியப்
பற்றுத்துறை நொச்சி பரிந்துடையச்
சுற்றும்படை வீரர் துணித்தனரே. (௨௮)

மாறுற்ற விறற்படை வாளதிக
ஹுற்ற பெரும்படை தாழில்படப்
பாறுற்ற வெயிற்பதி பற்றறவிட்
டேறுற்ற னனனோடி யிருஞ்சுரமே. (௨௯)

அதிகன்படை போர்பொரு தற்றதலைப்
பொதியின்குவை யெண்ணில போயினபி
னிதியின்குவை மங்கையர் நீன்பரிமா
வெதிருங்கரி பற்றின ரெண்ணிலரே. (௩௦)

அரண்முற்றி யெறிந்த வமைச்சர்கடா
பிரணத்தொழில் விட்டெயில் சூழ்கருஆர்
முரணுற்ற சிறப்பொடு முன்னினர்நீ
டரணித்தலை வன்கழல் சார்வுறவே. (௩௧)

மன்னுங்கரு ஆர்நகர் வாயிலின்வாய்
முன்வந்த கருந்தலை மொய்குவைதான்
மின்னுஞ்சுடர் மாமுடி வேல்வளவன்
நன்முன்பு கொணர்ந்தனர் தானையுளோர். (௩௨)

மண்ணுக்குயி ராமெனுமன்னவன
 ரெண்ணிற்பெரு குந்தலை யாவையினு
 நண்ணிக்கொண ருந்தலை யொன்றினடுக்
 கண்ணுற்றதொர் புன்சடை கண்டனரே. (௩௩)

வேறு.

கண்டபொழு தேடுங்கி மனங்கலங்கிக் கைதொழுது
 கொண்டபெரும் பயத்தினுடன் குறித்தெதிர்சென் றதுகொணர்ந்த
 திண்டிறலோன் கைத்தலையிற் சடைதெரியப் பார்த்தருளிப்
 புண்டரிகத் திருக்கண்ணீர் பொழிந்தியிப் புவவனார். (௩௪)

முரசடைத்தின் படைகொடுபோய் முதலமைச்சர் முனைமுருக்கி
 யுரைசிறக்கும் புகழ்வென்றி யொன்றொழிய வொன்றாமாற்
 றிரைசரித்த கடலுலகிற் றிருநீற்றி நெறிபுரந்தியா
 னரசளித்த படிசால வழுகிதென வழிந்தயர்வார். (௩௫)

தார்தாங்கிக் கடன்முடித்த சடைதருங்குந் திருமுடியார்
 நீர்தாங்குஞ் சடைப்பெருமா நெறிதாங்கண் டவராளுர்
 சீர்தாங்கு மிவரவேணிச் சிரந்தாங்கி வரக்கண்டும்
 பார்தாங்க விருந்தேனோ பறிதாங்கு வேனென்றார். (௩௬)

என்றருளிச் செய்தருளி யிதற்கிசையும் படிதுணிவார்
 நின்றநெறி யமைச்சர்க்கு நீணிலங்காத் தரசளித்து
 மன்றினடம் புரிவார்தம் வழித்தொண்டின் வழிநின்ப
 வென்றிமுடி யென்குமான் றனைப்புனைவீ ரெனவிதித்தார். (௩௭)

ஆம்மாற்றங் கேட்டழியு மமைச்சரையு மிடரகற்றிக்
 கைம்மாற்றுஞ் செயறாமே கடனாற்றுங் கருத்துடையார்
 செம்மார்க்கத் தலைகின்று செந்தீமுன் வளர்ப்பித்துப்
 பொய்மாற்றுந் திருநீற்றுப் புனைகோலத் தினிற்பொலிந்தார். (௩௮)

கண்டசடைச் சிரத்தினையோர் கனகமணிக் கலத்தேந்திக்
 கொண்டிதிரு முடித்தாங்கிக் குலவுமெரி வலங்கொள்வா
 ரண்டர்பிரான் றிருநாமத் தஞ்செழுத்து மெடுத்தோதி
 மண்டிதழற் பிழம்பினிடை மகிழ்த்தருளி யுன்புக்கார். (௩௯)

புக்கபொழு தலர்மாரி புவிநிறையப் பொழிந்தியிய
 மிக்கபெரு மங்கலன ரியம்விசம்பின் முழக்கெடுப்பச்
 செக்கர்நெடுஞ் சடைமுடியார் சிலம்பலம்பு சேவடியி
 னக்கருணைத் திருநிழற்கீ ழாராமையமர்த்திருந்தார். (௪௦)

முரசங்கொள் கடற்றூனை மூவேந்தர் தங்களின்முன்
 பிரசங்கொ ணுறுந்தொடையற் புகழ்ச்சோழர் பெருமையினைப்
 பரசங்குந் தேவலினு லவர்பாதம் பணிந்தேத்தி
 கரசிங்க முனையர்திற நாமறிந்த படியுரைப்பாம். (௪௧)

புகழ்ச்சோழநாயனர்புராண முற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம் - ௩,௬௮௭.

நரசிங்கமுனையரைய நாயனார்புராணம்.

கோடாத நெறிவிளங்குங் குலமரபி நரசளித்து
மாடாக மணிகண்டர் திருநீறே மணங்கொள்வார்
தேடாத பெருவளத்திற் சிறந்ததிரு முனைப்பாடி
நாடாளுங் காவலனார் நரசிங்க முனையரையர். (க)

இம்முனையர் பெருந்தகையர நிருந்தரசு புரந்துபோய்த்
தெம்முனைகள் பலகடந்து தீங்குநெறி பாங்ககல
மும்முனைநீ ளிலைச்சுல முதற்படையார் தொண்டிபுரி
யம்முனைவ ரடியடைவே யரும்பெரும்பே நென வடைவார். (உ)

சினவிடையார் கோயிரொறுந் திருச்செல்வம் பெருக்குநெறி
யனவிடையா ருயிர்துறக்க வருமெனினு மவைகாத்து
மனவிடையா மைத்தொடைய லணிமாற்பர் வழித்தொண்டு
கனவிடையா கிலும்வருவாக் கடனாற்றிச் செல்கின்றார். (ங)

ஆறணிந்த சடைமுடியார்க் காதிரைநா டெரீறுமென்றும்
வேறுநிறை வழிபாடு விளங்கியபூ சனைமேலி
நீறணிபுந் தொண்டரணைந் தார்க்கெல்லா நிகழ்பசும்பொ
னாறுகுறை யாமலளித் தின்னமுது வுகர்விப்பார். (ச)

ஆனபெயன் முறைபுரிவா ரொருதிருவா திரைநாளின்
மேன்மைநெறித் தொண்டர்க்கு விளங்கியபொன் னிடம்பொழுதின்
மானநிலை யழிதன்மை வருங்காமக் குழிமலர்ந்த
ஆனநிகழ் மேனியரா யொருவர்கீ றணிந்தணைந்தார். (ஊ)

மற்றவர்தம் வடிவிருந்த புககண்டு மருங்குள்ளா
ருற்றவிகழ்ச் சியராக வொதுங்குவார் தமைக்கண்டு
கொற்றவனா ரெதிர்சென்று கைகுவித்துக் கொடுபோந்தப்
பெற்றியினார் தமைபிகவுங் கொண்டாடிப் பேணுவார். (ஈ)

சீலமில் ரேயெனினுந் திருநீறு சேர்ந்தாரை
ஞாலமிகழ்ந் தருந்தக நண்ணை லெண்ணுவார்
பாலணைந்தார் தமக்களித்த படியிரட்டிப் பொன்கொடுத்து
மேலவரைத் தொழுதனிய மொழிவிளம்பி விடைகொடுத்தார். (எ)

இவ்வகையே திருத்தொண்டி னருமைநெறி யெந்நாளுஞ்
செவ்வியவன் பினிலாற்றித் திருந்தியசின் தையராகிப்
பைவளர்வா ளரவணிந்தார் பாதமலர் கிழற்சேர்ந்து
மெய்வகைய வழியன்பின் மீளாத நிலைபெற்றார். (அ)

விடநாக மணிந்தபிரான் மெய்த்தொண்டு விளைந்தநிலை
யுடனாக நரசிங்க முனையர்பிரான் கழலேத்தித்
தடநாக மதஞ்சொரியத் தனஞ்சொரியுங் கலஞ்சேருங்
கடனாகைய திபத்தர் கடனாகைக் கவினுரைப்பாம். (ஆ)

நரசிங்கமுனையரையநாயனார்புராண முற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம் - ௩,௩௬௬.

அதிபத்தநாயனார்புராணம்.

மன்னி நீடிய செங்கதி ரவன்வழி மரபிற்
நென்மை யாமுதற் சோழர்தந் திருக்குலத் துரிமைப்
பொன்னி நாடெனுங் கற்பகப் பூங்கொடி மலர்போ
னன்மை சான்றது நாகபட்டணத்திரு நகரம்.

(க)

தாம நித்திலக் கோவைகள் சரிந்திடச் சரிந்த
தேம லர்க்குமுன் மாதர்பந் தாடுதெந் நிகள்கூழ்
காமர் பொற்சுடர் மாளிகை கருங்கடன் முகந்த
மாழு கிற்குல மலையென வேறுவ மருங்கு.

(உ)

பெருமை யிற்செறி பேரொலி பிறங்கலி னிறைந்து
திரும் கட்டுவாழ் சேர்விட மாதலில் யாவுந்
தருத லிற்கட றன்னினும் பெரிதெனத் திரைபோற்
கரிப ரித்தொகை மணிதுகில் சொரிவதாங் கலத்தால்.

(ங)

நீடு தொல்புகழ் சிலம்பதி னெட்டினு நிறைந்த
பீடு தங்கிய பலபொருண் மார்தர்கள் பெருகிக்
கோடி நீடனக் குடியுடன் குவலயங் காணு
மாடி மண்டலம் போல்வதங் வணிகிளர் மூதூர்.

(ச)

அந்நெ டுந்திரு நகர்மருங் கலைகடல் விளிம்பிற்
பன்னெ டுந்திரை நுரைதவழ் பாங்கரின் நாங்கர்
மன்னு தொன்மையின் வலைவளத் துணவினின் மலிந்த
தன்மை வாழ்குடி பிடைந்தது தடநுளைப்பாடி.

(ரு)

புயல ளப்பில வெனவலை புறம்பணை குரம்பை
யயல ளப்பன மின்விலைப் பசும்பொனி னடுக்கல்
வியல ளக்கரில் விடுத்திழில் வாழ்நர்கள் கொணர்ந்த
கயல ளப்பன பரத்தியர் கருநெடுங் கண்கள்.

(ஈ)

உணங்கன் மீன்கவர் வுறுக்கைக் குருகுட னணைந்த
கணங்கொ ளோதிமங் கருஞ்சினைப் புன்னையங் கான
லணங்கு நுண்ணிடை நுளைச்சிய ரகைடைக் கழிந்து
மணங்கொள் கொம்பரின் மருங்குநின் றிழியல மருளும்.

(எ)

வலைநெ டுந்தொண்டர் வடம்புடை வலிப்பவ ரொலியும்
வலைப கர்ந்துமீன் குவைகொடுப் பவர்வீளி யொலியுந்
தலைசி றந்தவெள் வளைசொரி பவர்தழங் கொலியு
மலைநெ டுங்கட லதிரொலிக் கெதிரொலி யனைய.

(அ)

அனைய தாகிய வந்நுளைப் பாடியி லமர்ந்து
மனைவ ளம்பொலி நுளையர்தங் குலத்தினில் வந்தார்
புனையி ளம்பிறை முடியவ ரடித்தொண்டு புரியும்
வினைவி ளங்கிய வதிபத்த ரெனிகழ் மேலோர்.

(ஐ)

ஆங்க வன்பர்தா நுளையர்தந் தலைவரா யவர்க்
ளேங்கு தெண்டுகைக் கடலிடைப் பலபட வியக்கிப்
பாங்கு சூழ்வலை வளைத்துமீன் படுத்துமுன் குவிக்கு
மோங்கு பல்குவை யுலப்பில வுடையரா யுயர்வார்.

(ஐ)

முட்டின் மீன்கொலைத் தொழில்வளத் தவர்வலை முகந்து
பட்ட மீன்களி லொருதலை மீன்பிந் தோறு
நட்ட மாடிய நம்பருக் கெனநளிர் முந்நீர்
விட்டு வந்தனர் விடாதவன் புடனென்றும் விருப்பால்.

(கக)

மாகு சேர்வலை நாளொன்றின் மீனென்று வரினு
மேக நாயகர் தங்கழற் கெனவிடு மியல்பா
லாகு நாள்களி லனேகநா ளுதித்தொரு மீனே
மேக நீர்படி வேலயிற் படவிட்டு வந்தார்.

(கஉ)

மீன்வி லைப்பெரு குணவினின் மிகுபெருஞ் செல்வந்
தான்ம றுத்தலி னுணவின்றி யருங்கிளை சாம்பும்
பான்மை பற்றியும் வருந்தலர் பட்டநீ னென்று
மான்ம றிக்கரத் தவர்கழற் கெனவிட்டு மகிழ்ந்தார்.

(கங)

சால நாள்களிப் படிவரத் தாமுண வயர்த்துக்
கோல மேணிபுந் தளரவுந் தந்தொழில் குறையாச்
சில மேதலை நின்றவர் தந்திறந் தெரிந்தே
யால முண்டவர் தொண்டரன் பெனுமமு துண்பார்.

(கச)

ஆன நாளொன்றி லவ்வொரு மீனும்ங் கொழித்துத்
துநி றப்பசங் கனகநற் கூடர்நவ மணியான்
மீனு றப்புற வமைத்துல கடங்கலும் விலையாம்
பான்மை யற்புதப் படியதொன் றிடுவலைப் படுத்தார்.

(கரு)

வாங்கு நீள்வலை யலைகடற் கரையில்வந் தேற
வோங்கு செஞ்சுட ருதித்தென வுலகெலாம் வியப்பத்
தாங்கு பேரொளி தழைத்திடக் காண்டலு மெடுத்துப்
பாங்கு நின்றவர் மீனென்று படுத்தன மென்றார்.

(கசு)

என்று மற்றுளோ ரியம்பவு மேறுசீர்த் தொண்டர்
பொன் றிரட்கூடர் நவமணி பொலிந்தநீ னுலுப்பா
மொன்று மற்றிது வென்னையா ஞடையவர்க் காருஞ்
சென்று பொற்கழல் சேர்கெனத் திரையொடுந் திரித்தார்.

(கஏ)

அகில லோகமும் பொருண்முதற் ருமெனு மளவிற்
புகலு மப்பெரும் பற்றினைப் புரையற வெறிந்த
விகலின் மெய்த்திருத் தொண்டர்முன் னிறைவர்தாம் விடைமேன்
முகில் விசும்பிடை யணைந்தனர் பொழிந்தனர் முகைப்பூ.

(கஅ)

பஞ்ச நாதமு மெழுந்தன வதிபத்தர் பணிந்தே
யஞ்ச லிக்கரஞ் சிரமிசை யணைத்துசின் றவரை
நஞ்ச வாண்மணி மிடற்றவர் சிவலோக நண்ணித்
தஞ்சி றப்புடை யடியார்பாங் குறத்தலை யளித்தார்.

(கஆ)

தம்ம றம்புரி மரபினிற் தரும்பெருந் தொண்டு
மெய்ம்மையேபுரி யதிபத்தர் விளங்குதான் வணங்கி
மும்மை யாகிய புவனங்கண் முறைமையிற் போற்றுஞ்
செம்மை நீதியார் கலிக்கம்பர் திருத்தொண்டு பகர்வாம்.

(உ0)

அதிபத்தநாயனாப்புராண முற்றிற்று.

ஆவ திருவிருத்தம் - ௪,0௧௬.

கலிக்கம்பநாயனாப்புராணம்.

உரிமை யொழுக்கத் தலைநின்ற புயர்தொன் மரபி னீமெனைத்
தரும நெறியால் வாழ்குமிக டழைத்து வளருந் தன்மையதாய்
வருமஞ் சுறையு மலர்ச்சோலை மருங்கு சூந்த வளம்புறவிற்
பெருமை யுலகு பெறவிளங்கு மேல்பாற் பெண்ணு கடமூதூர்.

(க)

மற்றப் பதியி னிடைவாரும் வணிகர் குலத்து வந்துதித்தார்
கற்றைச் சடையார் கழற்காத லுடனே வளர்ந்த கருத்துடையா
ரற்றைச் சுன்று தூங்காணை மாடத் தமர்த்தா ரடித்தொண்டு
பற்றிப் பணிசெய் கலிக்கம்ப ரென்பார் மற்றோர் பற்றில்லார்.

(உ)

ஆன வன்பர் தாமென்று மரளு ரன்பர்க் கழுதுசெய
மேன்மை விளங்கு போனகமும் விரும்பு கறிநெய் தயிர்திம்பா
நேனி னினிய கனிகட்டி திருந்த வழுது செய்வித்தே
யேனை நிதியம் வேண்டிவன வெல்லா மின்ப முறவளிப்பார்.

(ங)

அன்ன வகையாற் திருத்தொண்டு புரியு னாளி லங்கொருநான்
மன்னு மனையி லழுதுசெய வந்த தொண்டர் தமையெல்லாந்
தொன்மை முறைமை யழுதுசெயத் தொடங்கு விப்பா ரவர்தம்மை
முன்ன ரழைத்துத் திருவடிக ளெல்லாம் விளக்க முயல்கின்றார்.

(ச)

திருந்து மனையார் மனையெல்லாந் திகழ விளக்கிப் போனகமும்
பொருந்து சுவையிற் கறியமுதும் புனிதத் தண்ணீ ருடன்மற்று
மருந்து மியல்பி னுள்ளனவு மமைத்துக் கரக நீரவரிக்க
விரும்புங் கணவர் பெருந்தவர்தா ளெல்லாம் விளக்கும் பொழுதின்கண்.

(இ)

முன்பு தமக்குத் தொழில்செய்யுந் தமரா யேவன் முனிந்துபோ
யென்பு மரவு மணிந்தபிரா னடியா ராகி யங்கெய்து
மன்ப ருடனே திருவேடந் தாங்கி யணந்தா ரொருவர்தாம்
பின்பு வந்து தோன்றவவர் பாதம் விளக்கும் பெருந்தகையார்.

(ஈ)

கையா லவர்த மடிபிடிக்கக் காத்தன்மனையார் முன்பேவல்
செய்யா தகன்ற தம்போலு மென்று தேரும் பொழுதுமலர்
மொய்யார் வாசக் கரகநீர் வார்க்க முட்ட முதற்றெண்டர்
மையார் கூந்தன் மனையாரைப் பார்த்து மனத்துட் கருதுவார்.

(எ)

வெறித்தன் கொன்றை முடியார்த மடியா ரிவர்முன் மேவுநிலை
குறித்து வெள்கி நீர்வாரா தொழிந்தா ளென்று மனக்கொண்டு
மறித்து நோக்கார் வடிவானை வாங்கிக் கரகம் வாங்கிக்கை
தறித்துக் கரக நீரெடுத்துத் தாமே யவர்தான் விளக்கினார்.

(அ)

விளக்கி யமுது செய்வதற்கு வேண்டு வனதா மேசெய்து
துளக்கில் சிந்தை யுடன்றெண்டர் தம்மை யமுது செய்வித்தா
ரளப்பில் பெருமை யவர்பின்னு மடுத்த தொண்டின் வழிகின்று
களத்தினஞ்ச மணிந்தவர்தா ணிழந்தீ முடியா ருடன்கலந்தார்.

(க)

ஒத மலிநீர் விடமுண்டா ரடியார் வேட மென்றுணரா
மாத ரார்கை தடிந்தகலிக் கம்பர் மலர்ச்சே வழுவணங்கிப்
பூத நாதர் திருத்தொண்டு புரிந்து புவனங் களிற்பொலிந்த
காத லன்பர் கலிநீதி யார்தம் பெருமை கட்குரைப்பாம்.

(க0)

கலிக்கம்பநாயனூர்புராண முற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம் - ௪,0௨௪.

கலியநாயனூர்புராணம்.

பேருலகி லோங்குபுகழ்ப் பெருந்தொண்டை நன்னாட்டு
நீருலவுஞ் சடைக்கற்றை நிருத்தர்நிருப் பதியாகுங்
காருலவு மலர்ச்சோலைக் கன்னிமதில் புடைகுழந்து
தேருலவு நெடுவிதி சிறந்ததிரு வொற்றியூர்.

(க)

பீடுகெழும் பெருந்தெருவும் புத்தருடன் பீலியமண்
வேடமுடை யவர்பொருள்போ லாகாச வெளிமறைக்கு
மாடுகொடி மணிநெடுமா ளிகைநிறைக ளுலகமுதின்
காடனைய கடல்படப்பை யெனவிளங்கும் கலின்காட்டும்.

(௨)

பன்னுதிருப் பதிகவிசைப் பாட்டோவா மண்டபங்க
ளன்னடை மடவார்க ளாட்டோவா வணியரங்கு
பன்முறைநா ரியமுழங்கு விழுவோவா பயில்வீதி
செந்நெலடி சிற்பிறங்க ளுணவோவா திருமடங்கள்.

(௩)

கெழுமலர்மா தவிபுன்னை கிளைஞாழ நளையவிழுக்
கொழுமுகைய சண்பகங்கள் குளிர்செருந்தி வளர்கைதை
முழுமணமே முந்நீருங் கமழமலர் முருகுவிர்க்குஞ்
செழுநிலவின் றுகளனைய மணற்பரப்புத் திருப்பரப்பு.

(௪)

எயிலணைய முகின்முழக்கு மெறிதிரைவே லையின்முழக்கும்
பயிறுபல் விபமுழக்கு முறைதெரியாப் பதியதனுள்
வெயிலணிபன் மணிமுதலாம் விழுப்பொருளா வனவிளக்குந்
தயிலவினைத் தொழின்மரபிற் சக்கரப்பா டித்தெருவு.

(௫)

அக்குலத்தின் செய்தவத்தா லவனியிசை யவதரித்தார்
மிக்கபெருஞ் செல்வத்து மிக்கூர விளங்கினார்
தக்கபுகழ்க் கலியனு ரெனுநாமந் தலைநின்றார்
முக்கணிறை வர்க்குரிமைத் திருத்தொண்டி னெறிமுயல்வார்.

(௬)

எல்லையல்பல் கோடிதனத் திறைவரா யிப்படித்தாரு
செல்வநெறிப் பயனறிந்து திருவொற்றி யூரமர்ந்த
கொல்லைமழ விடையார்தங் கோயிலினுள் ளும்புறம்பு
மல்லுநெடும் பகலுமிந் திருவிளக்கி னணிவினைத்தார்.

(௭)

எண்ணிறு விளக்குநெடு நாளெல்லா மெரித்துவரப்
புண்ணியமெய்த் தொண்டர்செயல் புலப்படிப்பா ரளுளாலே
புண்ணிறையும் பெருஞ்செல்வ முயர்த்துமவினைச் செயலோவி
மண்ணிலவ ரிருவினைபோன் மாண்டதுமாட் சிமைத்தாக.

(அ)

திருமலிசெல் வத்துழனி தேய்த்தழிந்த பின்னையுந்தம்
பெருமைநிலைத் திருப்பணியிற் பேராத பேராளர்
வருமரபி லுள்ளோர்பா லெண்ணெய்மா நிக்கொணர்ந்து
தரு மியல்பிற் கூலியினுற் றமதுதிருப் பணிசெய்வார்.

(ஆ)

வளமுடையார் பாலெண்ணெய் கொடுபோய்மா நிக்கூலி
கொளமுயலுஞ் செய்கையும் றவர்கொடா மையின்மாத்
தளருமன முடையவர்தாஞ் சக்கரவெந் திரம்புரிபுங்
களனில்வரும் பணிசெய்து பெறுங்கூலி காதலித்தார்.

(கௌ)

செக்குகிறை யெள்ளாட்டிப் பதமறிந்து திலதயிலம்
பக்கமெழ மிகவுழந்தும் பாண்டில்வரு மெருதுய்த்துந்
தக்கதொழிற் பெறுங்கூலி தாய்கொண்டு தாழாமை
மிக்கதிரு விளக்கிட்டார் விழுத்தொண்டு விளக்கிட்டார்.

(கக)

அப்பணியால் வரும்பேறு மகவீனஞர் பலருளாரா
யெப்பரிசுங் கிடையாத வகைமுட்ட விடருமுத்தே
யொப்பின்மனை விற்றெரிக்கு முறுபொருளு மாண்டதற்பின்
செப்பருஞ்சீர் மனையாரை விற்பதற்குத் தேடுவார்.

(கஉ)

மனமகிழ்ந்து மனைவியார் தமைக்கொண்டு வளநகரிற்
றனமளிப்பார் தமையெங்குங் கிடையாமற் றளர்வெய்திச்
சினவிடையார் திருக்கோயிற் றிருவிளக்குப் பணிமுட்டக்
கனவினுமுன் பறியாதார் கையறவா லெய்தினார்.

(கங)

பணிகொள்ளும் படம்பக்க நாயகர்தங் கோயிலினு
ளனிகொள்ளுந் திருவிளக்குப் பணிமாறு மமையத்தின்
மணிவண்ணச் சுடர்விளக்கு மாளிலியான் மாள்வனெனத்
துணிவுள்ளங் கொளநினைந்தவ் வினைமுடிக்கத் தொடங்குவார்.

(கச)

திருவிளக்குத் திரியிட்டங் ககல்பரப்பிச் செயனிரம்ப
வொருவியவெண் ணெய்க்கீடா வுடலுதிரங் கொடுகிறைக்கக்
கருவியினுன் மிடறரிய வக்கையைக் கண்ணுதலார்
பெருகுதிருக் கருணையுட னேர்வந்து பிடித்தருளி.

(கஐ)

மற்றவர்த முன்னக மழலிடைமே லெழுந்தருள
வுற்றலு றதுநீங்கி யொளிவிளங்க வுச்சியின்மேற்
பற்றியவஞ் சலியினராய் நின்றவரைப் பரமர்தாம்
பொற்புடைய சிவபுரியிற் பொலிந்திருக்க வருன்புரிந்தார்.

(கசு)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம். ௩௮௬

ஞானபோனகருக்கு நற்றவத்தி னெழுக்கத்தா
 லுனமில்சி லத்தும்பான் மகட்பேசி வந்ததென
 வானபே நந்தணர்பா வருளுடைமை யாமென்று
 வானளவு நிறைந்தபெரு மனமகிழ்ச்சி யொடுமொழிவார். (கக௬௯)

உம்முடைய பெருந்தவத்தா லுலகனைத்து மீன்றளித்த
 வம்மைதிரு முலைப்பாலிற் குழைத்தவா ரமுதுண்டார்க்
 கெம்முடைய குலக்கொழுந்தை யாமுய்யத் தருகின்றோம்
 வம்மினென வுரைசெய்து மனமகிழ்ந்து செலவிடுத்தார். (கக௬௭)

பெருவகை யாலிரைவு பெற்றவர்தா மீண்டனைந்து
 காருலவு மலர்ச்சோலைக் கழுமலத்தை வந்தெய்திச்
 சீருடைய பிள்ளையார்க் கவர்தேர்ந்த படிசெப்பிப்
 பார்குலவுந் திருமணத்தின் பான்மைவினை தொடங்குவார். (கக௬௮)

திருமணஞ்செய் கவியாணத் திருநாளுந் திகழ்சிறப்பின்
 மருவியவோ ரையுங்கணித மங்கலநா லவர்வகுப்பப்
 பெருகுமண நாளோலை பெருஞ்சிறப்பி னுடன்போக்கி
 யருள்புரிந்த நன்னாளி லணிமுலைப்பா லிகைவிதைத்தார். (கக௬௯)

செல்வமலி திருப்புகலிச் செழுந்திருவீ திகளெல்லா
 மல்குநிறை குடம்விளக்கு மகரதோ ரணநிறைத்தே
 யெல்லையிலா வொளிமுத்து மாலகளெங் கணுநாற்றி
 யல்குபெருந் திருவோங்க வணிசிறக்க வலங்கரித்தார். (கக௭௦)

எங்கணுமெய்த் திருத்தொண்டர் மறையவர்க ளேனையோர்
 மங்கலநீண் மணவினைநாள் கேட்டுமிக மகிழ்வெய்திப்
 பொங்குதிருப் புகலிதனி னோடோறும் புகுந்தீண்ட
 வங்கணனைந் தவர்க்கெல்லாம் பெருஞ்சிறப்பு மிகவளித்தார். (கக௭௧)

அருந்தவத்தோ ரந்தணர்க ளயலுள்ளோர் தாமுய்யப்
 பொருந்துதிரு நாளோலை பொருவிற்றார் கொண்டனையத்
 திருந்துபுகழ் நம்பாண்டார் நம்பிசிறப் பெதிர்கொண்டு
 வருந்தவத்தான் மகட்கொடுப்பார் வதுவைவினை தொடங்குவார். (கக௭௨)

மன்னுபெருஞ் சுற்றத்தா ரெல்லாரும் வந்திண்டி
 நன்னிலைமைத் திருநாளுக் கெழுநாளா நன்னாளிற்
 பன்மணிமங் கலமுரசம் பல்லியங்க ணிறைந்தார்ப்பப்
 பொன்மணிப்பா லிகைமீது புனிதமுளை பூரித்தார். (கக௭௩)

சேனியரு மாடங்க டிருப்பெருகு மண்டபங்க
 ணீனிலைய மாளிகைக் கணிகரிலணி பெறவிளக்கிக்
 காண்வருகை வினைவண்ணங் கவினோங்கும் படியெழுதி
 வாணிலவு மணிக்கடைக்கண் மங்கலக்கோ லம்புனைந்து. (கக௭௪)

நீடுநிலைத் தோரணங்க ணீண்மறுகு தொறுநிறைத்து
 மாயெருங் கொடிமாலே மணிமாலே யிடைபோக்கிச்
 சேடியரும் வேதிகைகள் செழுஞ்சாந்து கொடுநீலிப்
 பீடுகெழு மணிமுத்தின் பெரும்பந்தர் பலபுனைந்தார். (கக௭௫)

மன்றல்வினைத் திருமுனைநாட் டொடங்கிவரு நானெல்லா
முன்றிறொறும் வீதிதொறு முகநெடுவா யில்கடோறு
கின்றொளிரு மணிவிளக்கு நிறைவாசப் பொற்குடங்க
னெறுசுடர்த் தாமங்க பேங்க டைவலித்தார்.

(௧௧௭௬)

மங்கலநா ரியநாத மறுகுதொறு நின்றியம்பப்
பொங்கியநான் மறையோசை கடலோசை மிகப்பொலியத்
தங்குநுந் குறையகிலின் றழைத்தசெழும் புகையினுடன்
செங்கனலா குதிப்புக்கையுந் தெய்வவிரை மணம்பெருக.

(௧௧௭௭)

எண்டிசையி லுள்ளோரு மீண்டிவளத் தொடுநெருங்கப்
பண்டநிறை சாலகனரும் பல்வேறு விதம்பயில
மண்டிபெரு நிதிக்குவைகண் மலைப்பிறங்க லெனமலிய
வுண்டிவினைப் பெருந்துழனி யோவாத வொலியோங்க.

(௧௧௭௮)

மாமறைநூல் விதிச்சடங்கில் வகுத்தமுறை நெறிமரபின்
நாமணநல் லுபகரணஞ் சமைப்பவர்தந் தொழிறுவன்றத்
தாமரையோ னீனையபெருந் தவமறையோர் தாமெடுத்த
பூமருவு பொற்கலசப் புண்ணியநீர் பொலிவெய்த.

(௧௧௭௯)

குங்குமத்தின் செழுஞ்சேற்றின் கூட்டமைப்போ ரினங்குழும்பு
பொங்குவிரைப் புதுக்கலவைப் புகையெடுப்போர் தொகைவிரவத்
துங்கநுந் கர்ப்பூசச் சுண்ணமிடிப் போர்நெருங்க
வெங்குமலர்ப் பிணைபுனைவோ ரீட்டங்கண் மிகப்பெருக.

(௧௧௮௦)

இனையபல வேறுதொழி லெம்மருங்கு நிரைத்தியற்று
மனைவனரு மறுகெல்லா மணவனிசெய்தம் மறைமூதூர்
நினைவரிய பெருவளங்க ணெருங்குதலா னிதிக்கோமான்
நனையிறைவர் தாமேவச் சமைத்ததுபோ லமைந்துளதால்.

(௧௧௮௧)

வேறு.

மாறி லாகிறை வளந்தரு புகலியின் மணமீக்
கூறு நாளின்முன் னாளினில் வேதியர் குழாழு
நீறு சேர்திருத் தொண்டரு நிகரிலா தவருக்
காறு குடினா ருட்டிருக் காப்புநா ணணிவார்.

(௧௧௮௨)

வேத வாய்மையின் விதியுளி வீனையினால் விளங்க
வோத நீரூல கியன்முறை யொழுக்கமும் பெருகக்
காத னீடிருத் தொண்டர்கண் மறையவர் கவினார்
மாதர் மைந்தர்பொற் காப்புநா ணகர்வலஞ் செய்தார்.

(௧௧௮௩)

நகர்வ லஞ்செய்து புருந்தபி னவமணி யணிந்த
புகரில் சித்திர விதானமண் டபத்தினிற் பொலியப்
பகரும் வைதிக விதிச்சமா வர்த்தனப் பாண்மை
திகழ முற்றிய செம்மலார் திருமுன்பு சேர்த்தார்.

(௧௧௮௪)

செம்பொ னின்பரி கலத்தினிற் செந்நெல்வெண் பரப்பின்
வம்ப ணிந்தநீண் மால்கும் மருங்குற வமைத்த
வம்பொன் வாசநீர்ப் பொற்குட மாசிலை தருப்பை
பம்பு நீள்குடர் மணிவிளக் கொளிர்தரும் பரப்பில்.

(௧௧௮௫)

நாத மங்கல முழக்கொடு நற்றவ முனிவர்
வேத கீதமும் வீம்பிட விரைகமழ் வாசப்
போது சார்தணி பூந்துகில் புனைந்தபுண் ணியம்போன்
மீது பூஞ்சய னத்திருந் தவர்முன்பு மேவி.

(௧௧௮௬)

ஆர்வ மிக்கெழு மன்பினான் மலரய ன்னைய
சீர்ம றைத்தொழிற் சடங்குசெய் திருந்துதான் முனிவர்
பார்வ ழிப்பட வருமிரு வினைகளின் பந்தச்
சார்பொ ழிப்பவர் திருக்கையிற் காப்புநாண் சாத்த.

(௧௧௮௭)

கண்ட மாந்தர்கள் கடிமணங் காணவந் தணைவார்
கொண்ட வல்லினை யாப்பவிழ் கொள்கைய வான
தொண்டர் சிந்தையும் வதனமு மலர்ந்தன சுருதி
மண்டு மாமறைக் குலமெழுந் தார்த்தன மகிழ்ந்தே.

(௧௧௮௮)

நிரந்த கங்குலி னிதிமுழை விதிமுறை யெவர்க்கும்
புரந்த ஞானசம் பந்தர்தாம் புன்னெறிச் சமய
வரந்தை வல்லிரு ளகலமுன் னவதரித் தாற்போற்
பரந்த பேரிரு ரெந்துவர் தெழுந்தனன் பகலோன்.

(௧௧௮௯)

அஞ்சி றைச்சுரும் பறைபொழிற் சண்பையான் டகையார்
தஞ்சி வத்திரு மணஞ்செயத் தவஞ்செய்நா னென்று
மஞ்ச னத்தொழில் புரிந்தென மாசிறுள் கழுவிச்
செஞ்ச டர்க்கெதிர்ப் பேரணி யணிந்தன திசைகள்.

(௧௧௯௦)

பரம்பு தன்வயி னெங்கணு முள்ளபல் வளங்க
ணிர்ம முன்கொணர்ந் தெண்டிசை யவரெருங் குதலாற்
றரங்க டந்தவர் தந்திருக் கல்லியா ணத்தின்
வரம்பி றன்பயன் காட்டுவ தொத்தது வையம்.

(௧௧௯௧)

நங்கள் வாழ்வென வருந்திரு ஞானசம் பந்தர்
மங்க லத்திரு மணவெழுச் சியின்முழக் கென்னத்
துங்க வெண்டிரைச் சுரிவளை யார்ப்பொடு சூழ்ந்து
பொங்கு பேரொலி முழக்குட னெழுந்தது புணரி.

(௧௧௯௨)

அளக்க ரேழுமொன் றுமெனும் பெருமையெவ் வுலகும்
விளக்கு மாமணி விழாவுடன் விரைந்துசெல் வனபோற்
றுளக்கில் வேதிய ராகுதி தொடங்கிடா முன்னம்
வளர்க்கும் வேதியில் வலஞ்சுழித் தெழுந்தது வன்னி.

(௧௧௯௩)

சந்த மென்மலர்த் தாதணி நீறுமெய் தரித்துக்
கந்த மேவுவண் டொழுங்கெனுங் கண்டிகை பூண்டி
சிந்தை தூயவன் பர்களுடன் றிருமணம் போத
மந்த சாரியின் மணங்கொணர்ந் தெழுந்தது மருத்து.

(௧௧௯௪)

எண்டி சைத்தலத் தியாவரும் புகலிவந் தெய்தி
மண்டு மத்திரு மணவெழுச் சியினணி வாய்ப்பக்
கொண்ட வெண்ணிறக் குருடச்சுடர்க் கொண்டல்க னென்ன
வெண்டு கிற்கொடி நிரைத்தது போன்றது விசம்பு.

(௧௧௯௫)

௩௯௨ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

ஏல வில்நலம் யாவையு மெழுச்சிமுன் காட்டுங்
காலு செய்வினை முற்றிய கவுணியர் பெருமான்
மூல மாகிய தோணிமேன் முதல்வரை வணங்கிச்
சீலமார்திரு வருளிணன் மணத்தின்மேற் செல்வார். (௧௧௧௬)

காழி மாநகர் வேதியர் குழாத்தொடுங் கலந்து
குழு மன்பர்க ளேனையோர் துதைத்துமுன் செல்ல
வாழி மாமறை முழங்கிட வளம்பதி வணங்கி
நீழல் வெண்குடர் நித்திலச் சிவிகைமேற் கொண்டார். (௧௧௧௭)

யான வாகன மேறுவார் யாருமேற் கொள்ளக்
கான மாகிய தொங்கல்பிச் சங்குடை கவரி
மேனெ ருங்கிட விசம்பினு நீலத்தினு மெழுந்த
வான துத்துபி முழக்குடன் மங்கல வியங்கள். (௧௧௧௮)

வேறு.

சங்கொடு தாரை சின்னந் தனிப்பெருங் காளந் தாளம்
வங்கிய மேனை மற்று மலர்துளைக் கருவி யெல்லாம்
பொங்கிய வொலியி னோங்கிப் பூசார் வேத நாத
மெங்கணு மெழுந்து மல்கத் திருமண மெழுந்த தன்றே. (௧௧௧௯)

கோதையர் குழல்குழ வண்டின் குழாத்தொலி யொருபாற் கோல
வேதியர் வேத வாய்மை மிகுமொலி யொருபான் மிக்க
வேதமில் விபஞ்சி வீணை யாமொலி யொருபா லேத்து
நாதமங் கலங்கொள் கீத நயப்பொலி யொருபா லாக. (௧௨௦௦)

விண்ணினை விழுங்க மிக்க வெண்டிகிற் பதாகை வெள்ளங்
கண்வெறி படைப்ப மிக்க கதிர்விரி கவரிக் கான
மண்ணிய மணிப்பூ ணீடு மரிசன மலிந்த பொற்பி
னெண்ணிலா வண்ணத் தூசின் பொதிப்பரப் பெங்கு நண்ண. (௧௨௦௧)

சிகையொடு மான்றோ ருக்குங் கிடையுமா சானுஞ் செல்வார்
புகைவிடும் வேள்விச் செந்தீ யில்லுடன் கொண்டு போவார்
தகைவிலா விருப்பின் மிக்க பதிகங்கள் விளம்பிச் சார்வார்
வகையறு பகையுஞ் செற்ற மாதவ ரியல்பின் மல்க. (௧௨௦௨)

அறுவகை விளங்குஞ் சைவத் தளவிலா விரதஞ் சாரு
நெறிவழி நின்ற வேட ரீடிய தவத்தி னுள்ளோர்
மறுவறு மனத்தி லன்பின் வழியினால் வந்த யோகக்
குறிநிலை பெற்ற தொண்டர் குழாங்குழா மாகி யேக. (௧௨௦௩)

விஞ்சைய ரியக்கர் சித்தர் கின்னரர் மிடைந்த தேவ
ரஞ்சன நாட்ட வீட்டத் தரம்பைய ருடனா யுள்ளோர்
தஞ்சுடர் விமான மேறித் தழைத்தவா தரவி னோடு
மஞ்சறை விசம்பின் மீது மணவணி காணச் சென்றார். (௧௨௦௪)

மற்றிவர் மிடைந்து செல்லு மங்கல வனப்பின் காட்சி
முற்றவித் தலத்தி னுள்ளோர் மொய்த்துடன் படரும் போதி
லற்புத நிகழ்ச்சி யெய்த வணைதலான் மணமேற் செல்லும்
பொற்பமை மணத்தின் சாயை போன்றுமுன் பொலியச் செல்ல. (௧௨௦௫)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாபுரானம். ௩௯௩

தவவர சாள வய்க்குந் தனிக்குடை சிழற்றச் சாரும்
பவமறுத் தாள வல்லார் பாதமுள் ளத்துக் கொண்டு
புவனங்கள் வாழ வந்த பூந்தராய் வேந்தர் போந்து
சிவனமர்ந் துறைபு நல்லூர்த் திருப்பெரு மணத்தைச் சேர்ந்தார். (௧௨௦௬)

பெருமணக் கோயி லுள்ளார் மங்கலம் பெருகு மாற்றால்
வருமணத் திறத்தின் முன்னர் வழியெதிர் கொள்ளச் சென்று
திருமணம் புணர வெய்துஞ் சிரபுரச் செம்ம லார்தா
பிருண்மணந் திலங்கு கண்டத் திறைவர்தங் கோயில் புக்கார். (௧௨௦௭)

நாதரைப் பணிந்து போற்றி நற்பொருட் பதிகம் பாடிச்
காதன்மெய் யருண்முன் பெற்றுக் கவுணியர் தலைவர் போந்து
வேதியர் வதுவைக் கோலம் புனைந்திட வேண்டு மென்னப்
பூதநா யகர்தங் கோயிற் புறத்தொரு மடத்திற் புக்கார். (௧௨௦௮)

பொற்குட சிறைத்த வாசப் புனிதமஞ் சனநீ ராட்டி
விற்பொலி வெண்பட் டாடை மேதக விளங்கச் சாத்தி
நற்றிரு வுத்த நீய நறுந்துகில் சாத்தி நானப்
பற்பல கலவைச் சாந்தம் பான்மையி னணிந்த பின்னர். (௧௨௦௯)

திருவடி மலர்மேற் பூத்த செழுந்தகைச் சோதி யென்ன
மருவிய தரளக் கோவை மணிச்சரி யணையச் சாத்தி
விரிசுடர்ப் பரட்டின் மீது விளங்குபொற் சரட்டிற் கோத்த
பெருகொளி முத்தின் றும் பிறங்கிய தொங்கல் சாத்தி. (௧௨௧௦)

தண்சுடர்ப் பரிய முத்துத் தபனிய நாணிற் கோத்த
கண்கவர் கோவைப் பத்திக் கதிர்க்கடி சூத்தி ரத்தை
வெண்சுடர்த் தரள மாலை விரிசுடர்க் கொடுக்கின் மீது
வண்டிரு வரையி னீடு வனப்பொளி வளரச் சாத்தி. (௧௨௧௧)

ஒளிகதிர்த் தரளக் கோவை யுதரபந் தனத்தின் மீது
தளியொளி துளம்பு முத்தின் சன்னவீ ரத்தைச் சாத்திக்
குளிர்நில வெறிக்கு முத்தின் பூணூற் கோவை சாத்தி
நளிர்கதிர் மீத்து மாலை நகுசுட ராரஞ் சாத்தி. (௧௨௧௨)

வாள்விடு வயிரக் கட்டு மணிவிர லாழி சாத்தித்
தாளுறு தடக்கை முத்தின் றண்டையுஞ் சரியு நாணு
நீளொளி முழங்கைப் பொட்டு நிரைசுடர் வடமுஞ் சாத்தித்
தோள்வளைத் தரளப் பைம்பூண் சுந்தரத் தோண்மேற் சாத்தி. (௧௨௧௩)

திருக்கழுத் தாரந் தெய்வக் கண்டுகை மாலை சேரப்
பருத்தமுத் தொழங்கு கோத்த படரொளி வடமுஞ் சாத்திப்
பெருக்கிய வனப்பின் செவ்வி பிறங்கிய திருவார் காதில்
வருக்கவெண் டரளக் கொத்தின் வடிக்குழை விளங்கச் சாத்தி. (௧௨௧௪)

நீற்றொளி தழைத்துப் பொங்கி சிறைதிரு நெற்றிமீது
மேற்பட விரிந்த சோதி வெண்சுட ரெழுந்த தென்னப்
பாற்படு முத்தின் பாரப் பனிச்சுடர்த் திரணை சாத்தி
யேற்பவைத் தணிந்த முத்தி னெழில்வளர் மருடஞ் சேர்ந்தார். (௧௨௧௫)

௩௬௪ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

இவ்வகை நம்மை யானு மேர்வளர் தெய்வக் கோலங்
கைவினை மறையோர் செய்யக் கழிகொள்செங் கமலத் தாதின்
செவ்விரீ டாம மார்பர் திருவடை யான மாலை
யெவ்வுல கோரு மேத்தத் தொழுதுதா மெடுத்துப் பூண்டார். (௧௨௧௬)

அழகினுக் கணியாம் வெண்ணீ ரஞ்செழுத் தோதிச் சாத்திப்
பழகிய வன்பர் சூழப் படரொளி மறுகி லெய்தி
மழவிடை மேலோர் தம்மை மனங்கொள வணங்கி வந்து
முழவொலி யெடுப்ப முத்தின் சிலிகைமேல் கொண்ட போது. (௧௨௧௭)

எழுந்தன சங்க நாத மியம்பின வியங்க ளெங்கும்
பொழிந்தன விசும்பில் விண்ணோர் கற்பகப் புதுப்பூ மாரி
தொழுந்தகை முனிவர் தொண்டர் சுருதியின் வாழ்த்துப் பொங்
வழிந்தன திசைகண் டீது மலர்ந்தன வுலக மெல்லாம். (௧௨௧௮)

படர்பெருந் தொங்கல் பிச்சம் பைங்கதிர்ப் பீலிப் பந்த
ரடர்புனை செம்பொற் பாண்டி லணிதுகிற் சதுக்க மல்கக்
கடலின்மீ தெழுந்து நிற்குங் கதிர்நிறை மதியம் போல
வடநிறை யணிந்தமுத்தின் மணிக்குடை நிறுற்ற வந்தார். (௧௨௧௯)

சீரணி தெருவி னூடு திருமணஞ் செல்ல முத்தி
னேரணி காளஞ் சின்ன மிலங்கொளித் தாரை யெல்லாம்
பேரொலி பெருக முன்னே பிடித்தன மறைக ளோடு
தாரணி புய்ய ஞான சம்பந்தன் வந்தா னென்று. (௧௨௨௦)

மண்ணினுக் கிடுக்கண் டீர வந்தவர் திருநா மங்க
ளெண்ணில பலவு மேத்திச் சின்னங்க ளெழுந்த போதவ்
வண்ணலார் வதுவை செய்ய வலங்கரித் தணையப் பெற்ற
புண்ணிய மறையோர் மாட மங்கலம் பொழிந்து பொங்க. (௧௨௨௧)

முற்றுமெய்ஞ் ஞானம் பெற்ற மூர்த்தியார் செங்கை பற்ற
நற்பெருந் தவத்தி னீர்மை நலம்படைத் தெழுந்த தெய்வக்
கற்பகப் பூங்கொம் பன்னூர் தம்மையுங் காப்புச் சேர்த்துப்
பொற்புறு சடங்கு முன்னர்ப் புரிவுடன் செய்த வேலை. (௧௨௨௨)

செம்பொன்செய் வாசிச் சூட்டுத் திருமணிப் புனைபூண் செவ்வப்
பைம்பொனின் மாலை வேய்ந்த பவளமென் கொடியொப் பாரை
நம்பன்ற னருளே வாழ்த்தி நல்லெழில் விளங்கச் சூட்டி
யம்பொன்செய் தீப மென்ன வதுகலங் கரித்து வைத்தார். (௧௨௨௩)

மாமறை மைந்த ரெல்லா மணத்தெதிர் சென்று மன்னுந்
துமலர்ச் செம்பொற் சுண்ணந் தொகுநவ மணியும் வீசத்
தாமரை மலரோன் போல்வா ரரசிலை தருப்பை தோய்ந்த
காமர்பொற் கலச நன்னீ ரிருக்குடன் கலந்து வீச. (௧௨௨௪)

விண்ணவர் மலரின் மாரி விசும்பொளி தழைப்ப வீச
மண்ணக நிறைந்த கந்த மந்தமா ருதழும் வீசக்
கண்ணொளி விளக்க மிக்கார் காமர்தோ ரணங்க ளூடு
புண்ணிய விளாவு போல்வார் பூம்பந்தர் முன்பு சாரந்தார். (௧௨௨௫)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம். ௩௯௫

பொன்னணி சங்கின் வெள்ளம் பொலிவுடன் முழங்கி யார்ப்ப
மன்னிய தரளப் பத்தி வளர்மணிச் சிவிகை நின்றும்
பன்மலர் நறும்பொற் சுண்ணம் பரந்தபா வாடைமீது
முன்னிழிந் தருளி வந்தார் மூவுல கேத்த வந்தார்.

(௧௨௨௬)

மறைக்குல மனையில் வாழ்க்கை மங்கல மகளி ரெல்லா
நிறைத்த நீர்ப் பொற்குடங்க ணிரைமணி விளக்குத் தூப
நறைக்குல மலர்குழ் மாலை நகுசுடர் முனைப்பொற் பாண்டி
லுறைப்பொலி கலவை யேந்தி யுடனெதி ரேற்று நின்றார்.

(௧௨௨௭)

ஆங்குமுன் னிட்ட செம்பொ ன்ணிமணிப் பீடந் தன்னி
லோங்கிய ஞான வெள்ள முண்ணிறைந் தெழுவு தென்னத்
தாங்கிய முத்தின் பைப்பூண் டண்ணிலா வெறிப்ப வேறிப்
பாங்கொளி பரப்பி நின்றார் பரசம யங்கள் வீழ்த்தார்.

(௧௨௨௮)

எதிர்வர வேற்ற சாய லிளமயி லினைய மாதர்
மதுரமங் கலமுன் னான வாழ்த்தொலி யெடுப்ப வந்து
கதிர்மணிக் கரக வாசக் கமழ்புன லொழுக்கிக் காத்தல்
விதிமுறை வலங்கொண் டெய்தி மேவுநல் வினைகள் செய்தார்.

(௧௨௨௯)

மங்கலம் பொலிய வேந்தி மாதரார் முன்பு செல்லக்
கங்கையின் கொழுந்து செம்பொ னிமவரை கலந்த தென்ன
வங்கவர் செம்பொன் மாடத் தாதிபூ டியினுட் புக்கா
ரெங்களை வாழ முன்னு ளேடுவை கையினு ளிட்டார்.

(௧௨௩௦)

அகினைந் தூபம் வீம்பி யணிகிளர் மணியால் வேய்ந்த
துகில்புனை விதான நீழற் றாமலர்த் தவிசின் மீது
நகிலணி முத்த மாலை நகைமுக மடவார் வாழ்த்த
விகலிச்சீர் மறையோர் சூழ வினிதினங் கிருந்த வேலை.

(௧௨௩௧)

திருமகட் கொடுக்கப் பெற்ற செழுமறை முனிவர் தாமு
மருமையான் முன்செய் மெய்ம்மை யருந்தவ மனைவி யாரும்
பெருமகிழ்ச் சியினுற் பாதம் விளக்குவார் பிள்ளை யார்மு
ணரிமையாஊ வெண்பா ஹீ ருடனெடுத் தேந்தி வந்தார்.

(௧௨௩௨)

வந்துமுன் னெய்தித் தாமுன் செய்தமா தவத்தி னன்மை
நந்துநம் பாண்டார் நம்பி ஞானபோ னகர்பொற் பாதங்
கந்தவார் குழலி ஞர்பொற் கரகநீ ரெடுத்து வார்ப்பப்
புந்தியா னினைதி யானம் புரிசடை யானென் றுன்னி.

(௧௨௩௩)

விருப்பினால் விளக்கி மிக்க புனிதநீர் தலைமேற் கொண்டு
பொருப்புறு மாடத் துள்ளும் புறத்துஞந் தெளித்த பின்ன
ருருப்பொலி யுதரத் துள்ளும் பூரித்தா ருவகை பொங்கி
யருப்புறு கிளைஞர் மேலுந் தெளித்தன ரார்வத் தோடும்.

(௧௨௩௪)

பெருகொளி ஞான முண்ட பிள்ளையார் மலர்க்கை தன்னின்
மருவுமங் கலநீர் வாசக் கரமுன் னேந்தி வார்ப்பார்
தருமுறைக் கோத்தி ரத்தின் றங்குலஞ் செப்பி யென்ற
னருகிதிப் பாவை யாரைப் பிள்ளையார்க் களித்தே னென்றார்.

(௧௨௩௫)

௩௯௯ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

நற்றவக் கன்னி யார்கை ஞானசம் பந்தர் செங்கை
பற்றுதற் குரிய பண்பிற் பழுதினற் பொழுது நண்பன்
பெற்றவ ருடன்பி றந்தார் பெருமணப் பிணைய னுரைச்
சுற்றமுன் சூழ்ந்து போற்றக் கொண்டெழுந் துன்னி னுர்கள்.

(௧௨௩௬)

ஏகமாஞ் சிவமெய்ஞ் ஞான மிசைந்தவர் வலப்பா லெய்தி
நாகமார் பணப்பே ரல்கு னற்றவர்க் கொழுந்தன் னுரை
மாகமார் சோதி மல்க மன்னியீற் றிருந்த வெள்ளை
மேகமோ டியைந்த மின்னுக் கொடியென விளங்க வைத்தார்.

(௧௨௩௭)

புனிதமெய்க் கோல நீடு புகலியார் வேந்தர் தம்மைக்
குனிசிலைப் புருவ மென்பூங்கொம்பனு ருடனே கூட
நனிமிகக் கண்ட போதி னல்லமங் கலங்கள் கூறி
மனிதருந் தேவ ரானார் கண்ணிமை யாது வாழ்த்தி.

(௧௨௩௮)

பத்தியிற் குயிற்றும் பைம்பொற் பவளக்காற் பந்தர் நாப்பண்
சித்திர விதானத் தின்கீழ்ச் செழுந்திரு லீலநக்கர்
முத்தமிழ் விரகர் முன்பு முதன்மறை முறையி னோடு
மெய்த்தகம் பெருமான் பாத மேவுமுள் ளத்தாற் செய்ய.

(௧௨௩௯)

மறையொலி பொங்கி யோங்க மங்கல வாழ்த்து மல்க
நிறைவளைச் செங்கை பற்றி நேரிழை யவரழு னந்தப்
பொறையணி மூத்தான் மார்பர் புகரில்வெண் பொரிகை யட்டி
யிறைவரை யேத்தும் வேலை யெரிவலங் கொள்ள வேண்டி.

(௧௨௪௦)

அருப்புமென் முலையி னுர்த மணிமலர்க் கைப் பிடித்தங்
கொருப்படு முடைய பிள்ளை யார்திரு ஷள்ளத் தன்னில்
விருப்பது மங்கி யாவார் விடையுயர்த் தவரே யென்று
திருப்பெரு மணத்தை மேவுஞ் சிந்தையிற் றெளிந்து செல்வார்.

(௧௨௪௧)

மந்திர முறையா லுய்த்த வெரிவல மாக மாதர்
தந்திருக் கையைப் பற்றுந் தாமரைச் செங்கை யாள்
ரிந்தலில் லொழுக்கம் வந்து சூழ்ந்ததே யிவடன் னோடு
மந்தமில் சிவன்றூள் சேர்வ னென்னுமா தரவு பொங்க.

(௧௨௪௨)

மலர்பெருங் கிளையுந் தொண்டர் கூட்டமு மல்கிச் சூழ
வலகின்மெய்ஞ் ஞானத் தெல்லை யடைவுறுங் குறிப்பா லங்க
னுலகினெம் மருங்கு நீங்க வுடனணைந் தருள வேண்டிக்
குலமணம் புரிவித் தார்தங் கோயிலை நோக்கி வந்தார்.

(௧௨௪௩)

சிவனமர்ந் தருளுஞ் செல்வத் திருப்பெரு மணத்து னெய்தித்
தவநெறி வளர்க்க வந்தார் தலைப்படுஞ் சார்பு நோக்கிப்
பவமற வென்னை முன்னு ளாண்டவப் பண்பு கூட
நவமலர்ப் பாதங் கூட்டு மென்னுநல் லுணர்வு நல்க.

(௧௨௪௪)

காதன்மெய்ப் பதிக நல்லூர்ப் பெருமண மெடுத்துக் கண்டோர்
திதுறு பிறவிப் பாசந் தீர்த்தல்செம்.பொருளாக் கொண்டு
நாதனை நல்லூர் மேவும் பெருமண நம்ப னேயுன்
பாதமெய்க் கீழல் சேரும் பருவமீ தென்று பாட.

(௧௨௪௫)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம். ௩௯௭

தேவர்க டேவர் தாமுந் திருவருள் புரிந்து நீபும்
புவையன் னொரு மிங்குன் புண்ணிய மணத்தின் வந்தார்
யாவரு மென்பாற் சோதி யிதனுள்வந் தெய்து மென்று
மூவுல கொளியால் விம்ம முழுச்சுடர்த் தாணு வாகி. (௧௨௪௬)

கோயிலுட் படமே லோங்குங் கொண்கையாற் பெருகுஞ் சோதி
வாயிலை வகுத்துக் காட்ட மன்னுசீர்ப் புகலி மன்னர்
பாயின வொளியா னீடு பாஞ்சுடர்த் தொழுது போற்றி
மாயிரு ஞால முய்ய வழியினே யருளிச் செய்வார். (௧௨௪௭)

ஞானமெய்ந் நெறிதான் யார்க்கும் நமச்சிவா யச்சொ லாமென்
ருனசீர் நமச்சி வாயத் திருப்பதி கத்தை யங்கண்
வானமு நிலனுங் கேட்க வருள்செய்திம் மணத்தில் வந்தோ
ரீனமாம் பிறவிதீர யாவரும் புகுக வென்ன. (௧௨௪௮)

வருமுறைப் பிறவி வெள்ளம் வரம்புகா ணை முந்தி
புருவெனுந் துயரக் கூட்டி லுணர்வின்றி மயங்கு வார்
டிருமணத் துடன்சே வித்து முன்வெ லுஞ் சிறப்பி னாலே
மருவிய பிறவி நீங்க மன்னுசோ தியினுட் புக்கார். (௧௨௪௯)

டே வ று.

சீர்பெருகு நீலங்கர் திருமுருகர் முதற்றெண்ட
ரேர்கெழுவு சிவபாத விருதயர்நம் பாண்டார்சீ
ரார்திருமெய்ப் பெரும்பாணர் மற்றெனையோ ரணந்துளோர்
பார்நிலவு கிளைகுழப் பன்னிகளோ டுடன்புக்கார். (௧௨௫௦)

அணிமுத்தின் சிலிகைமுத லணிதாங்கிச் சென்றார்கள்
மணிமுத்த மாலைபுனை மடவார்மங் கலம்பெருகும்
பணிமுற்று மெடுத்தார்கள் பரிசனங்கள் வினைப்பாசங்
துணிவித்த அணர்வினராய்த் தொழுதுடன்புக் கொடுங்கினார். (௧௨௫௧)

ஆறுவகைச் சமயத்தி லருந்தவரு மடியவருங்
கூறுமறை முனிவர்களுங் கும்பிடவந் தணைந்தாரும்
வேறுதிரு வருளினுல் வீடுபெற வந்தாரு
மீறில்பெருஞ் சோதியினு னெல்லாரும் புக்கதற்பின். (௧௨௫௨)

காதலியைக் கைப்பற்றிக் கொண்டுவலஞ் செய்தருளிக்
தீதகற்ற வந்தருளுந் திருஞான சம்பந்தர்
நாதனெழில் வளர்சோதி நண்ணியத னுட்புகுவார்
போதநிலை முடிந்தவழி புக்கொன்றி யுடனொன்ர். (௧௨௫௩)

பிள்ளையா ரெழுந்தருளிப் புக்கதற்பின் பெருங்கூத்தர்
கொள்ளீ டியசோதிக் குநிலிலயங் வழிகரப்ப
வள்ளலார் தம்பழைய மணக்கோயி றேன்றுதலுந்
தென்னுநீ ருலகத்துப் பேறில்லார் தெருமந்தார். (௧௨௫௪)

கண்ணுதலார் திருமேனி யுடன்கூடக் கவுணியனார்
நண்ணியது தூரத்தே கண்டுநனு கப்பெரு
விண்ணவரு முனிவர்களும் விரிஞ்சனே முதலானு
ரெண்ணிலவ ரேசறவு தீரவெடுத்தேத்தினார். (௧௨௫௫)

அருந்தமிழா கர்சரிதை யடியேனுக் கவர்பாதந்
தரும்பரிசா லறிந்தபடி துதிசெய்தேன் ருரணிமேற்
பெருங்கொடையுந் திண்ணனவும் பேருணர்வுந் திருத்தொண்டால்
வருந்தகைமைக் கலிக்காம னுஞ்செய்கை வழுத்துவேன்.

(௧௨௫௪)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனர்புராண முற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம் - ௩,௧௫௬.

ஏயர்கோன்கலிக்காமநாயனர்புராணம்.

நீடு வண்புகழ்ச் சோழநீர் நாட்டிடை நிலவு
மாடு பொன்கொழி காவிரி வடகரைக் கீழ்பா
லாடு பூங்கொடி மாடநீ டியவணி நகர்தான்
நீடு தங்கிய திருப்பெரு மங்கலப் பெயர்த்தால்.

(௧)

இஞ்சி சூழ்வன வெந்திரப் பந்திசூழ் ஞாயின்
மஞ்ச சூழ்வன வரையென வயர்மணி மாட
நஞ்ச சூழ்வன நயனியர் நளினமெல் லடிச்செம்
பஞ்ச சூழ்வன காடையர் குஞ்சியின் பரப்பு.

(௨)

விழுவ ருதன விளங்கொளி மணிநெடு வீதி
முழுவ ருதன மொய்குழ லியர்நட வரங்க
மழுவ ருதன மங்கலம் பொலிமணி முன்றி
லுழுவ ருதல் வளத்தன வோங்கிருங் குழிகள்.

(௩)

நீரி னிற்பொலி சடைமுடி நெற்றிநாட் டத்துந்
காரி னிறற்கிழ் கண்டர்தங் காதலோர் குழுமிப்
பாரின் மிக்கதோர் பெருமையாற் பரமர்தான் பரவுஞ்
சீரின் மிக்கது சிவபுரி யெனத்தகுஞ் சிறப்பால்.

(௪)

இன்ன வாழ்பதி யதனிடையேயர்கோக் குடிதான்
மன்னி நீடிய வளவரசே னுபதிக் குடியாந்
தொன்மை மேவிய நிகழ்ச்சியா னிறைவது ஞாய
பொன்னி நாட்டுவே ளாண்மையி லுயர்ந்தபொற் பினதால்.

(௫)

அங்கண் மிக்கவக் குடியினி லவதரித் துள்ளார்
கங்கை வாழ்முடி யார்தொண்டர் கலிக்காம ரென்பார்
தங்க னாயக ரடிபணி வாரடிச் சார்ந்து
பொங்கு காதலி னவர்பணி போற்றுதல் புரிந்தார்.

(௬)

புதிய நாண்மதிச் சடைமுடி யார்திருப் புன்கூட்க்
கதிக மாயின திருப்பணி யநேகமுஞ் செய்து
நிதிய மாவன நீறுகந் தார்கழ லென்று
துதியி னாற்பர வித்தொழு தின்புறு கின்றார்.

(௭)

நாவ லார்மன்னர் நாதனைத் தூதுவிட்டதனுக்
கியாவ ரிச்செயல் புரிந்தன ரென்றவ ரிழிப்பத்
தேவர் தம்பிரா னவர்திறந் திருத்திய வதற்கு
மேவ வந்தவச் செயலினை விளம்புவா னுற்றேன்.

(அ)

வேறு.

திருத்தொண்டத் தொகையருளித் திருநாவ லாராளி
கருத்தொன்று காதலினுந் கனகமதிந் நிறுவாரு
ரொருத்தர்கழன் முப்பொழுது முருகியவன் பொபெணிந்து
பெருத்தெழுமெய் யன்பினுந் பிரியாதங் குறைபுநான்.

(க)

தாளான்மை புழுவ்தொழிந் நன்மைவளந் தலைநிற்த்
வேளாளர் குண்டையூர்க் கிழவரெனு மேதக்கோர்
வாளாரவெண் மதியணிந்தார் மறையவனாய் வழக்கினில்லென்
ருளாகக் கொண்டவர்தா ளடைந்தன்பா லொழுதுவார்.

(க௦)

செந்நெல்லும் பொன்னன்ன செழும்பருப்புந் தீங்கரும்பி
னின்னல்ல வழுதுமுத லெண்ணில்பெரும் பலவளங்கண்
டன்னியழீர் வன்றெண்டர்க் கமுதாக வழுவாமற்
பன்னெடுநான் பரவையார் மாளிகைக்குப் படிசமைத்தார்.

(க௧)

ஆனசெய லன்பின்வரு மார்வத்தான் மகிழ்ந்தாற்ற
வானமுறை வழங்காமன் மாரிலத்து வளஞ்சுருங்கப்
போனகநெந் படிநிரம்ப வெடுப்பதற்குப் போதாமை
மானமழி கொள்கையினுந் மனமயங்கி வருந்துவார்.

(க௨)

வன்றெண்டர் திருவாரூர் மாளிகைக்கு நெல்லெடுக்க
வின்றுகுறை யாகின்ற தென்செய்கே னெனநினைந்து
துன்றுபெருங் கவிலையினுந் துயரெய்தி யுண்ணாதே
யன்றிரவு துயில்கொள்ள வங்கணர்வத் தருள்புரிவார்.

(க௩)

ஆரூரன் நனக்குன்பா நெற்றந்தோ மென்றருளி
நீருருஞ் சடைமுடியார் ிதிக்கோமான் நனையேவப்
பேரூர்மந் ததனெல்ல யடங்கவுடென் மலைப்பிறங்கல்
காரூரு நெடுவிசம்புங் கரக்கநிறைந் தோங்கியதால்.

(க௪)

அவ்விரவு புலர்காலை யுணர்ந்தெழுவா ரதுகண்டே
யெவ்வுலகி னென்மலைதா னிதுவென்றே யதிசயித்துச்
செவ்வியபொன் மலைவளைத்தார் திருவருளின் செயல்போற்றிக்
கொவ்வவாய்ப் பரவையார் கொழுநரையே தொழுதெழுவார்.

(க௫)

வேறு.

நாவலார் மன்ன னார்க்கு நாயன ரளித்த நெல்லிங்
கியாவரா லெடுக்க லாகு மிச்செய லவர்க்குச் சொல்லப்
போவன்யா னென்று போந்தார் புருந்தவா நருளிச் செய்து
தேவர்தம் பெருமா னேவ நம்பியு மெதிரே சென்றார்.

(க௬)

குண்டையூர்க் கிழவர் தாழு மெதிர்கொண்டு கோதில் வாய்மைத்
தொண்டனா பாதந் தன்னிற் றொழுதுவீழ்ந் தெழுந்து நின்று
பண்டெலா மடியேன் செய்த பணியெனக் கின்று முட்ட
வண்டர்தம் பிரானாந் தாமே நென்மலை யளித்தா ரென்று.

(க௭)

மனிதரா வெடுக்கு மெல்லைத் தன்றுநென் மலையி னோக்க
மினியெனாற் செய்ய லாகும் பணியன்றி தென்னக் கேட்டுப்
பனியி மூடியா ரன்றே யுமக்குநெல் லளித்தா ரென்றே
யினியன மொழிந்து தாமுங் குண்டையூ ரெய்த வந்தார்.

(கஅ)

விண்ணின யளக்கு நெல்லின் வெற்பினை நம்பி நோக்கி
யண்ணலைத் தொழுது போற்றி யதிசய மிகவு மெய்தி
யெண்ணில் சீர்ப் பரவை யில்லத் திந்நெல்லை யெடுக்க வாளுந்
தண்ணில வணிந்தார் தாமே தரிலன்றி யொண்ணு தென்று.

(கக)

வேறு.

ஆரிடவேண் டிக்கொள்வா ரருகுதிருப் பதியான
கோளிலியிற் றம்பெருமான் கோயிலினை வந்தெய்தி
வாளனகண் மடவாள் வருந்தாமே யெனுமபுகி
மூளவருங் காதலுடன் முன்றொழுது பாடுதலும்.

(உ0)

பதற்பொழுது கழிந்ததற்பின் பரவைமனை யளவன்றி
மிகப்பெருகு நெல்லுலகில் விளங்கியவா ளுந்கிறையப்
புகப்பெய்து தருவனநம் பூதங்க ளெனவிசம்பி
னிகர்ப்பரிய தொருவாக்கு கிகழ்த்துகின் மலனருளால்.

(உக)

தம்பிரா னருள்போற்றித் தரையின்விசை விழுந்தெழுந்தே
யும்பரா லுணர்வரிய திருப்பாதந் தொழுதேத்திச்
செம்பொனேர் சடையாரைப் பிறபதியுந் தொழுதுபோய்
நம்பரா ளுரணைந்தார் நாவலார் நாவலார்.

(உஉ)

பூங்கோயின் மகிழ்த்தருளும் புராதனரைப் புக்கிறைஞ்சி
நீங்காத பெருமகிழ்ச்சி யுடனேத்திப் புறம்போந்து
பாங்காநூர் புடைகுழிந்து போற்றிசைக்கப் பரவையா
ரோங்குதிரு மாளிகையி னுள்ளணைந்தா ராருநர்.

(உ௩)

கோவைவாய்ப் பரவையார் தாடகிழும் படிசூறி
மேவியவர் தம்மோடு மிகவின்புற் றிருந்ததற்பின்
சேவின்மே லுமையோடும் வருவார்தந் திருவருளி
னேவலினு லவ்விரவு பூதங்கண் மிக்கெழுந்து.

(உ௪)

குண்டையூர் நென்மலையைக் குறட்பூதப் படைகவர்த்து
வண்டுலாக் குழற்பரவை மாளிகையை நிறைவித்தே
யண்டர்பிரான் நிருவாஸ ரடங்கவுநென் மலையாக்கிக்
கண்டவரற் புதமெய்துங் காட்சிபெற வமைத்தனவால்.

(உ௫)

அவ்விரவு புலர்கால யாஸூரில் வாழ்வார்கண்
டெவ்வுலகில் வினாந்தனநென் மலையிவை யென்றதீசயித்து
நவ்விமதர்த் திருநோக்கி னங்கைபுகழ்ப் பரவையார்க்
கிவ்வுலகு வாழவரு நம்பியளித் தனவென்பார்.

(உ௬)

நீக்கரிய நெற்குன்று தனைநோக்கி நெறிபலவும்
போக்கரிதா யிடக்கண்டு மீண்டுந்தம் மில்புகுவார்
பாக்கியத்தின் நிருவடிவாம் பரவையார்க் கிந்நெல்லுப்
போக்குமிட மரிதாரு மெனப்பலவும் புகல்கின்றார்.

(உ௭)

வன்றெண்டர் தமக்களித்த நெற்கண்டு மகிழ்சிறப்பா
ரின்றுங்கண் மனையெல்லைக் குட்படுநெற் குன்றெல்லாம்
பொன்றற்கு மாளிகையிற் புகப்பெய்து கொள்கவென
வென்றிமுர சறைவித்தார் மிக்கபுகழ்ப் பரவையார். (உஅ)

அணியாரூர் மறுகதனி லாளியங்கப் பறையறைந்த
பணியாலே மனைநிறைத்துப் பாங்கெங்கு நெற்கூடு
கணியாமற் கட்டிநகர் களிகூரப் பரவையார்
மணியாரம் புனைமார்பின் வன்றெண்டர் தமைப்பணிந்தார். (உஆ)

நம்பியா லூர்த்திரு வாலூரி னயந்துறைநாட்
செம்பொற்புற் றிடங்கொண்டு வீற்றிருந்த செழுந்தேனைத்
தம்பெரிய விருப்பினோடுத் தாழ்த்துணர்வி னிற்பருகி
யிம்பருட னும்பர்களு மதிசயிப்ப வேத்தினார். (உ௦)

குலவுபுகழ்க் கோட்புலியார் குறையிரந்து தம்பதிக்க
ணலகில்புக ழாலூர ரெழுந்தருள வடிவணங்கி
நிலவியவன் றெண்டரார் திசைந்ததம்பி னேரிறைஞ்சிப்
பலர்புகழும் பண்பினார் மீண்டுதம பதியணைந்தார். (உ௧)

வேறு.

தேவ ரொதுங்கத் திருத்தொண்டர் மிடையுஞ் செல்வத் திருவாலூர்
காலல் கொண்டு தனியாளுங் கடவுட் பெருமான் கழல்வணங்கி
நாவ லூர ரருள்பெற்று நம்பர் பதிகள் பிறண்ணிப்
பாவை பாகர் தமைப்பணிந்து பாடும் விருப்பிற் சென்றனைவார். (உ௨)

மாலு மயனு முணர்வரியார் மகிழும் பதிகள் பலவணங்கி
நூல நிகழ்கோட் புலியார்தந் நாட்டியத்தான் குடிநண்ண
வேலும் வகையா லலங்கரித்தங் கவரு மெதிர்கொண் டுகிறிதிறைஞ்சிக்
கோல மணிமா ளிகையின்க ணர்வம் பெருகக் கொடுபுகார். (உ௩)

தூய மணிப்பொற் றவிலெழுந் தருளி யிருக்கத் தூநீராற்
சேய மலர்ச்சே வடிவிளக்கித் தெளித்துக் கொண்டச் செழும்புனலான்
மேய சடர்மா ளிகையெங்கும் விளங்க வீசி யுளங்களிப்ப
வேய சிறப்பி லர்ச்சனைக் கெல்லா மியல்பின் முறைபுரிவார். (உ௪)

பூந்தண் பணிநீர் கொடுசமைத்த பொருவில் விரைச்சந் தனக்கலவை
வாய்ந்த வகிலி னறுஞ்சாந்து வாச நிறைமான் மதச்சேறு
தோய்ந்த புகைநா லியினறநெய் தூய பசங்கர்ப் பூரமுத
லேய்ந்த வடைக்கா யமுதினைய வெண்ணின் மணிப்பா சனத்தேந்தி. (உ௫)

வேறு.

வேறு வேறு திருப்பள்ளித் தாமப் பணிகண் மிகவெடுத்து
மாறி லாத மணித்திருவா பரண வருக்கம் பலதாங்கி
யீறில் விதத்துப் பரிவட்ட மூழி னிறைத்தே யெதிரிறைஞ்சி
யாறு புனைந்தா ரடித்தொண்ட ரளவில் பூசை கொளவளித்தார். (உ௬)

செங்கோ லரசு னருளுரிமைச் சேரூபதியங் கோட்புலியார்
நங்கோ மாலை நாவலூர் நகரார் வேந்தை நண்பினார்
றங்கோ மனையிற் றிருவமுது செய்வித் திறைஞ்சித் தலைநிறத்
பொங்கோ தம்போற் பெருங்காதல் புரிந்தார் பின்னும் போற்றுவார். (உ௭)

ஆளு விரும்பின் மற்றவர்தா மருமை யான்முன் பெற்றெடுத்த
தேனார் கோதைச் சிங்கடியார் தமைபு மவர்பின் திருவுயிர்த்த
மாணர் நோக்கின் வணப்பகையார் தமைபுங் கொணர்ந்து வன்றெண்டர்
தூநாண் மலர்த்தான் பணிவித்துத் தாமுந் தொழுது சொல்லுவார். (௩௮)

அடியேன் பெற்ற மக்களில ரடிமை யாகக் கொண்டருளிக்
கடிசேர் மலர்த்தா டொழுதுய்யக் கருணை யளிக்க வேண்டுமெனத்
தொடிசேர் தளிர்க்கை யிவ்வெனக்குத் தூயமக்க னெனக்கொண்டப்
படியே மகண்மை யாக்கொண்டார் பரவை யார்தங் கொழுநூர். (௩௯)

கோதை சூழ்த்த சூழலாரைக் குறங்கின் வைத்துக் கொண்டிருந்து
காத னிறைந்த புதல்வியராய் கருத்துட் கசிவா லணைத்துச்சி
மீது கண்ணீர் விழமோந்து வேண்டு வனவுங் கொடுத்தருளி
நாதர் கோயில் சென்றடைந்தார் நம்பி தம்பி ரான்றோழர். (௪௦)

வென்றி வெள்ளே றுயர்த்தருளும் விமலர் திருக்கோ புரமிறைஞ்சி
யொன்று முன்னத் தொடுமென்பா லுச்சி குவித்த கரத்தோடுஞ்
சென்று புக்குப் பணிந்துதிருப் பதிகம் பூண ணென்றெடுத்துக்
கொன்றை முடியர ரருளரிமை சிறப்பித் தார்கோட் புலியாரை. (௪௧)

சிறப்பித் தருளுந் திருக்கடைக்காப் பதனி னிடைச்சிங் கடியாரைப்
பிறப்பித் தெடுத்த பிதாவாகத் தம்மை நினைந்த பெற்றியினான்
மறப்பில் வகைச்சிங் கடியப்ப னென்றே தம்மை வைத்தருளி
நிறப்பொற் புடைய விசைபாடி நிறைந்த வருள்பெற் றிறைஞ்சுவார். (௪௨)

அங்கு நின்ற மெழுந்தருளி யளவி லன்பி னுண்மகிழ்ச்
செங்க ணுதலார் மேவுதிரு வலிவ லத்தைச் சேர்ந்திறைஞ்சி
மங்கை பாகர் தமைப்பதிகம் வலிவ லத்துக் கண்டேனென்
றெங்கு நிகழ்த்த தமிழ்மலை யெடுத்துத் தொடுத்த விசைபுனைவார். (௪௩)

நன்று மகிழுஞ் சம்பந்தர் நாவுக் கரசர் பாட்டுகந்தி
ரென்று சிறப்பித் திறைஞ்சிமகிழ்ந் தேத்தி யருள்பெற் றெழுந்தருளி
மன்றி னிடையே நடம்புரிவார் மருவு பெருமைத் திருவாரூர்
சென்று குறகிப் பூங்கோயிற் பெருமான் செம்பொற் கழல்பணிந்து. (௪௪)

இறைஞ்சிப் போந்து பரவையார் திருமா ளிகையி லெழுந்தருளி
நிறைந்த விருப்பின் மேவுநா னை செல்வத் திருவாரூர்ப்
புறம்பு னணிய கோயில்களும் பணிந்து போற்றிப் புற்றிடமா
யுறைந்த பெருமான் கழல்பிரியா தோவா வின்ப முற்றிருந்தார். (௪௫)

செறிபுன் சடையார் திருவாரூர்த் திருப்பங் குளியுத் தரத்திருநாள்
குறுக வரலும் பரவையார் கொடைக்கு விழாவிற் குறைவறுக்க
நிறையும் பொன்கொண் டணைவதற்கு நினைந்து நம்பி திருப்புகலூர்
நிறைவர் பாதம் பணியவெழுந் தருளிச் சென்றங் கெய்தினார். (௪௬)

சென்று விரும்பித் திருப்புகலூர்த் தேவர் பெருமான் கோயில்மணி
முன்றில் பணிந்து வலங்கொண்டு முதல்வர் முன்பு வீழ்த்திறைஞ்சித்
தொன்று மரபி னடித்தொண்டே தோய்ந்த வன்பிற் றுதித்தெழுந்து
நின்று பதிக விசைபாடி நினைந்த கருத்து நிகழ்விப்பார். (௪௭)

சிறிது பொழுது கும்பிட்டிச் சிந்தை முன்ன மங்கொழிய
வறிது புறம்போர் தருளியமன் மடத்தி லணையார் வன்றெண்ட
ரறிவு கூர்ந்த வன்பருட னணிமுன் நிலிளே ரருகிருப்ப
மறிவண் கையா ருளேயோ மலர்க்கண் டியில்வந் தெய்தியதால்.

(ச.அ)

துயில்வந் தெய்தத் தம்பிரான் றேழு ரங்குத் திருப்பணிக்குப்
பயிலுஞ் சுடுமட் பலகைபல கொணர்வித் துயரம் பண்ணித்தே
னயிலுஞ் சுரும்பார் மலர்ச்சிகழி முடிமே லணையா வுத்தரிய
வெயிலுந் தியவெண் பட்டதன்மேல் விரித்துப் பள்ளி மேவினார்.

(ச.க)

சுற்று யிருந்த தொண்டர்களுந் துயிலு மளவிற் றுணைமலர்க்கண்
பற்றுந் துயிலீங் கிடப்பள்ளி யுணர்ந்தார் பாவை கேள்வனார்
வெற்றி விடையா ருளாலே வேமண் கல்லே விரிசுடர்ச்செம்
பொற்றின் கல்லாயின கண்டு புகலா நிறைவ ருள்போற்றி.

(சு.0)

தொண்ட ருணர மகிழ்ந்தெழுந்து துணைக்கைக் கமல முகைதலைமேற்
கொண்டு கோயி லுட்புக்குக் குறிப்பி லடங்காப் பேரன்பு
மண்டு காத லுறவணங்கி வாய்த்த மதுர மொழிமலை
பண்டங் கிசையிற் றம்மையே புகழ்ந்தென் றெடுத்துப் பாடினார்.

(சு.க)

பதிகம் பாடித் திருக்கடைக்காப் பணிந்து பரவிப் புறம்போந்தே
யெதிரி லின்ப யிம்மையே தருவா ருள்பெற் றெழுந்தருளி
ந்தியின் குவையு முடன்கொண்டு நிறையு ந்தியுங் குறைமதியும்
பொதியுஞ் சடையார் திருப்பனையூர் புகுவார் புரிதான் மணிமாப்பர்.

(சு.உ)

செய்ய சடையார் திருப்பனையூர்ப் புறத்துந் திருக்கூட் தொடுங்காட்சி
யெய்த வருள வெதிர்சென்றங் கெழுந்த வீருப்பால் விழுந்திறைஞ்சி
யையர் தம்மை யாங்கிலாட வல்லா ரவரே யழகியரென்
துய்ய வுலகு பெறும்பதிகம் பாடி யருள்பெற் றுடன்போந்தார்.

(சு.ங)

வளமல் கியசீர்த் திருப்பனையூர் வாழ்வா ரேத்த வெழுந்தருளி
யளவில் செம்பொ ணிட்டிகைக ளாண்மே னெருங்கி யணியாரூர்த்
தளவ முறுவற் பரவையார் தம்மா ளிகையிற் புகத்தாமு
முளமன் னியதம் பெருமானார் தம்மை வணங்கி யுவந்தணந்தார்.

(சு.ச)

வந்து பரவைப் பிராட்டியார் மகிழ் வைகி மருவுநா
ளந்த னானார் மருங்கணிய கோயில் பலவு மணந்திறைஞ்சிச்
சிந்தை மகிழ் வீருப்பினோடுத் தெய்வப் பெருமா டிருவாரூர்
முந்தி வணங்கி யினிதிருந்தார் முனைப்பா டியர்தங் காவலனார்.

(சு.இ)

பலநா ளமர்வார் பரமந்திரு வருளா லங்கு நின்றும்போய்ச்
சிலைமா மேரு வீரனார் திருநன் னிலத்துச் சென்றெய்தி
வலமா வந்து கோயிலினுள் வணங்கி மகிழ்ந்து பாடினார்
தலமார் கின்ற தண்ணியல்வெம் மையினு னென்னுந் தமிழ்மலை.

(சு.ஈ)

பாடி யங்கு வைகியபின் பரமர் வீழி யிழலையினி
னீடு மறையான் மேம்பட்ட வந்த னானார் நிறைந்தீண்டி
நாடு மகிழ் வவ்வளவு நடைக்கா வணம்பா வாடையுடன்
மாடு கதவி பூகநிறை மல்க மணித்தோ ரணநிறைத்து.

(சு.ஐ)

வந்து நம்பி தம்மையெதிர் கொண்டு புகார் மற்றவருஞ்
சிந்தை மலர்ந்து திருவீழி யிழலை யிறைஞ்சிச் சேண்விசம்பின்
முந்தையிழிந்த மொய்யொளிசேர் கோயி றன்னை முன்வணங்கிப்
பந்த மறுக்குந் தம்பெருமான் பாதம் பரவிப் பணிகின்றார்.

(௫௮)

படங்கொ ளரலிற் றுயில்வோனும் பதமத் தோனும் பரவரிய
விடங்கன் விண்ணோர் பெருமானை விரவும் புளக முடன்பரவி
யடங்கல் வீழி கொண்டிருந்தீ ரடியேனுக்கு மருளுமெனத்
தடங்கொள் செஞ்சொற் றபிழ்மலை சாத்தி யங்குச் சாருநான்.

(௫௯)

வாசி யறிந்து காசளிக்க வல்ல யிழலை வாணர்பார்
நேச மிக்க திருவருண்முன் பெற்றுத் திருவாஞ் சியத்தடிகள்
பாச மறுத்தாட் கொள்ளுந்தான் பணிந்து பொருவ னொரென்னு
மாசில் பதிகம் பாடியமர்ந் தரிசிந் தரைப்புத் தூரணந்தார்.

(௬௦)

செழுநீர் நறையூர் நிலவுதிருச் சித்திச் சரமும் பணிந்தேத்தி
விழுநீர் மையினிற் பெருந்தொண்டர் விருப்பி னோடு மெதிர்கொள்ள
மழுவோ டினாமான் காதலத்தி லுடையார் திருப்புத் தூர்வணங்கித்
தொழுநீர் மையினிற் றுதித்தேத்தித் தொண்டர் குழ வுறையுநான்.

(௬௧)

புனித னாருமுன் புகழ்த்துணையார்க் கருளுந் திறமும் போற்றிசைத்து
முனிவர் போற்ற வெழுந்தருளி மூரி வெள்ளக் கங்கையினிற்
பனிவெண் டிக்க ளனிகடையார் பதிகள் பலவும் பணிந்துபோந்
தினிய நினைவி லெய்தினா ரிறைவர் திருவா வடுதுறையில்.

(௬௨)

விளங்குந் திருவா வடுதுறையின் மேயார் கோயில் புடைவலங்கொண்
டுளங்கொண் டருகு மன்பினுட னுள்புக் கிறைஞ்சி யேத்துவார்
வளங்கொள் பதிக மஹையவனென் றெடுத்து வளவன் செங்குருண்
றளங்கொள் பிறப்புஞ் சிறப்பித்துத் தயிழ்ச்சொன் மலை சாத்தினார்.

(௬௩)

சாத்தி யங்கு வைகுநாட் டயங்கு மன்பருடன் கூடப்
பேர்த்து மிறைஞ்சி யருள் பெற்றுப் பெண்ணோர் பாகத் தண்ணலார்
தீர்த்தப் பொன்னித் தென்கரைமேற் திகழும் பதிகள் பலபணிந்து
மூர்த்தி யார்தம் மிடைமருதை யடைந்தார் முனைப்பா டித்தலைவர்.

(௬௪)

மன்னு மருதி னமர்ந்தவரை வணங்கி மதுரச் சொன்மலர்கள்
பன்னிப் புனைந்து பணிந்தேத்திப் பரவிப் போந்து தொண்டருட
னநந் பதியி லிருந்தகல்வா ராஊர் திருநா கேச்சரத்தை
முன்னிப் புக்கு வலங்கொண்டு முதல்வர் திருத்தான் வணங்குவார்.

(௬௫)

பெருகும் பதிகம் பிறையணிவா னுதலான் பாடிப் பெயர்த்துநிறை
திருவின் மலிபுஞ் சிவபுரத்துத் தேவர் பெருமான் கழல்வணங்கி
புருகுஞ் சிந்தை பூடன்போந்தே புமையோர் பாகர் தாமகிழ்ந்து
மருவும் பதிகள் பிறபணிந்து கலைய நல்லூர் மருங்கணந்தார்.

(௬௬)

செம்மை மறையோர் திருக்கலைய நல்லூ ரிறைவர் சேவடிக்கீழ்
மும்மை வணக்கம் பெறவிறைஞ்சி முன்பு பரவித் தொழுதெழுவார்
கொம்மை மருவு குரும்பைமுலை புமையா ளென்னுந் திருப்பதிக
மெய்ம்மைப் புராணம் பலவுமிகச் சிறப்பித் திசையின் விளம்பினார்.

(௬௭)

அங்கு நின்று திருக்குடமூக் கணைந்து பணிந்து பாடிப்போய்
மங்கை பாகர் வலஞ்சுழியை மருவிப் பெருகு மண்புருகத்
தங்கு காத லுடன்வணங்கித் தமிழாற் பரசி யரசினுக்குத்
திங்கண் முடியா ரடியளித்த திருநல் லாரைச் சென்றணைந்தார்.

(சஅ)

நல்லா நிறைவர் கழல்போற்றி நவீன்று நடுவு நம்பர்பதி
யெல்லா மிறைஞ்சி யேத்திப்போ யிசையாற் பரவுந் தம்முடைய
சொல்லா தியமா வணிந்தவர்தஞ் சோற்றுத் துறையின் மருங்கெய்தி
யல்லார் கண்டர் கோயிலினு ளடைந்து வலங்கொண் டடிபணிவார்.

(சக)

அமுனி ரொழுதி யனையவெனு மஞ்சொற் பதிக மெடுத்தருளிக்
கழனி டியவன் பிளிற்போற்றுங் காதல் கூடப் பரவியின்
கெழுநீர் மையினி லருள்பெற்றுப் போந்து பரவை யார்கேள்வர்
முழுநீ ரணிவா ரமர்ந்தபதி பலவும் பணிந்து முன்னுவார்.

(எ0)

தேவர் பெருமான் கண்டியூர் பணிந்து திருவை யாறதனை
மேவி வணங்கிப் பூந்துருத்தி விமலர் பா தந் தொழுதிறைஞ்சிச்
சேவில வருவார் திருவாலம் பொழியிற் சேர்ந்து தாழ்ந்திரவு
மேவு சயனத் தமர்ந்தருளிப் பள்ளி கொள்ளக் கனவின்கண்.

(எக)

மழபா டியினில் வருவதற்கு நினைக்க மறந்தா யோவென்று
குழகா கியதங் கோலமெதிர் காட்டி யருளக் குறித்துணர்ந்து
நிழலார் சோலைக் கரைப்பொன்னி வடபா லேறி நெடுமாட
வழகார் வீதி மழபாடி யணைந்தார் நம்பி யாளுவர்.

(எஉ)

அணைந்து திருக்கோ புரமிறைஞ்சி யன்பர் குழை அடன்புகுந்து
பணங்கொ ளரவ மணிந்தார்முன் பணிந்து வீழ்ந்து பரங்கருணைக்
குணங்கொ ளருளின் றிறம்போற்றிக் கொண்ட புளகத் துடனுருகிப்
புணர்ந்த விசையாற் றிருப்பதிகம் பொன்னாற் மேனி யென்றெடுத்து.

(எங)

அன்னே யுன்னே யல்லால்யா னாரை நினைக்கே நெனவேத்தித்
தன்னே ரில்லாப் பதிகமலர் சாத்தித் தொழுது புறம்பணைந்து
மன்னும் பதியிற் சிலநாள்கள் வைகித் தொண்ட ருடன்மகிழ்ந்து
பொன்னிக் கரையி னிருமருங்கும் பணிந்து மேல்பாற் போதுவார்.

(எச)

செய்ய சடையார் திருவானைக் காலி லணைந்து திருத்தொண்ட
ரெய்த முன்வந் தெதிர்கொள்ள விறைஞ்சிக் கோயி லுட்புகுந்தே
யையர் கமலச் சேவடிக்கீ ழார்வம் பெருக வீழ்ந்தெழுந்து
மெய்யு முகிழ்ப்பக் கன்பொழிநீர் வெள்ளம் பரப்ப விம்முவார்.

(எடு)

மறைக ளாய நான்குமென மலர்ந்த செஞ்சொற் றமிழ்ப்பதிக
நிறையுங் காத லுடனெடுத்து நிலவு மன்பர் தமைநோக்கி
யிறையும் பணிவா ரெம்மையுமா னுடையா ரென்றென் றேத்துவா
ருறையூர்ச் சோமுன் மணியாரஞ் சாத்துந் திறத்தை யுணர்ந்தருளி.

(எசு)

வளவர் பெருமான் நிருவாரஞ் சாத்திக் கொண்டெ வரும்பொன்னிக்
கிளருந் திரைநீர் மூழ்குதலும் வழுவிப் போகக் கேதமுற
வளவி நிருமஞ் சனக்குடத்து னதுபுக் காட்ட வணிந்தருளித்
தனரு மவனுக் கருள் புரிந்த தன்மை சிறக்கச் சாற்றினார்.

(எஎ)

சாற்றி யங்குத் தங்குநாட் டயங்கும் பவளத் திருமேனி
நீற்றர் கோயி லெம்மருங்குஞ் சென்று தாழ்த்து நிறைவிருப்பாற் .
போற்றி யங்கு சின்றும்போய்ப் பொருவி லன்பர் மருவியதொண்
டாற்றும் பெருமைத் திருப்பாச்சி லாச்சி ராமஞ் சென்றடைந்தார். (எஅ)

சென்று திருக்கோ புரமிறைஞ்சித் தேவர் மலிந்த திருந்துமணி
முன்றில் வலங்கொண் டெள்ளணந்து முதல்வர் முன்பு விழ்ந்திறைஞ்சி
நன்று பெருகும் பொருட்காத னயப்புப் பெருக நாதரெதிர்
சின்றுப் பரவி நினைந்தபொரு ளருளா தொழிய நேர்நின்று. (எஆ)

அன்பு நீங்கா வச்சமுட னடுத்த திருத்தோ முமைப் பணியாற்
பொன்பெ ருத திருவுள்ளம் புழுங்க வழங்கிப் புறம்பொருபான்
முன்பு நின்ற திருத்தொண்டர் முகப்பே முறைப்பா இடையார்போ
லென்பு கரைத்து பிரானார்மற் றில்லை யென்ன வெடுக்கின்றார். (அ௦)

வேறு.

சித்தமு நீங்கா நிலைமையி னீங்கி நிலத்திடைப் புலங்கெடும் பிறப்பா
லுய்த்தகா ரணத்தை யுணர்ந்துதொட் தடிமை யொருமையா மெழுமையு முணர்த்தி
யெத்தனை யருளா தொழியினும் பிரானு ரிலரல்லா தில்லையே யென்பார்
வைத்தனன் றனக்கே தலையுமென் னொவு மெனவழுத் தினர்வழித் தொண்டார். (அக)

இவ்வகை பரவித் திருக்கடைக் காப்பு மேசின வல்லவென் றிசைப்ப
மெய்வகை விரும்பு தம்பெரு மாளார் விழுநிதித் குவையளித் தருள
மைவளர் கண்டர் கருணையே பரவி வணங்கியப் பதியிடை வைகி
யெவ்வகை மருங்கு ிறைவர்தம் பதிக ளிறைஞ்சியங் கிருத்தனர் சிலநாள். (அஉ)

அப்பதி நீங்கி யருளிஊற் போகி யாவினஞ் ாடுவார் நீடு
மெப்பெயர்ப் பதிபு யிருமருங் கிறைஞ்சி யிறைவர்பைஞ் ஞீலியை யெய்திப்
பைப்பணி யணிவார் கோபுர ிறைஞ்சிப் பாங்கமர் புடைவலங் கொண்டு
துப்புறழ் வேணி யார்கழ றொழுவார் தோன்றுகங் காளரைக் கண்டார். (அங்)

கண்டவர் கண்கள் காதலீர் வெள்ளம் பொழிதரக் கைகுவித் திறைஞ்சி
வண்டறை குழலார் மனங்கவர் பலிக்கு வருத்திரு வடிவுகண் டவர்கள்
தொண்டதோர் மயலால் வினவுகற் ருக்க குலவுசொற் காருலா வியவென்
றண்டநா யகரைப் பரவியா ரணிய விடங்கரா மருந்தமிழ் புனைந்தார். (அச)

பரவியப் பதிகத் திருக்கடைக் காப்புச் சாத்திமுன் பணிந்தருள் பெற்றுக்
கவிலன் பர்கடங் கூட்டமுந் தொழுது கலந்திரி திருந்து போந்தருளி
விரவிய வீக்கோய் மலைமுத லாக விமலர்தம் பதிபல வணங்கிக்
குரவலர் சோலை யணிதருப் பாண்டிக் கொடுமுடி யணைந்தனர் கொங்கில். (அரி)

கொங்கினிற் பொன்னித் தென்கரைக் கறையூர்க் கொடுமுடிக் கோயின் முன்குறுகிச்
சங்கவெண் குழையா ருழைவலஞ் செய்து சார்ந்தடி யினையினிற் ருழ்ந்து
பொங்கிய வேட்கை பெருகிடத் தொழுது புனிதர்பொன் மேனியை நோக்கி
யிங்கிவர் தம்மை மறக்கவொண் ணாதென் றெழுந்தமெய்க் குறிப்பினி லெடுப்ப. (அசு)

அண்ணலா ரடிகண் மறக்கினுநாம வஞ்செழுத் தறியவெப் பொழுது
மெண்ணிய நாவே யின்சுவை பெருக விடையறு தியம்புமென் றிதனைத்
திண்ணிய அணர்வற் கொள்பவர் மற்றுப் பற்றிலே னெனச்செழுந் தமிழா
னண்ணிய வன்பிற் பிணிப்புற நவின்ருர் எமச்சிவா யத்திருப் பதிகம். (அஊ)

உலகெ லாமுய்ய வுறுதியாம் பதிக முரைத்துமெய் யுணர்வறா வொருமை
நிலவிய சிந்தை யுடன்றிரு வருளா னீங்குவார் பாங்குநற் பதிகள்
பலவுமுன் பணிந்து பரம்தாள் போற்றிப் போர்த்துண் பணிமலர்ப் பட்டப்பை
குலவுமக் கொங்கிற் காஞ்சிவாய்ப் பேரூர் குறுகினூர் முறுகுமா தரவால். (அஅ)

அத்திருப் பதியை யிணைந்துமுன் நம்மை யாண்டவர் கோயிலுட் புருந்து
மெய்த்தவர் சூழ வலங்கொண்டு திருமுன் மேயுவார் தம்மெதிர் விளங்க
நித்தனூர் தில்லை மன்றுணின் ரூட னீடிய கோலநேர் காட்டக்
கைத்தலங் குவித்துக் கண்களா னந்தக் கலுழிநீர் பொழிதரக் கண்டார். (அக)

காண்டலுந் தொழுது வீழ்ந்துட நெழுந்து கரையிலன் பென்பினை யுருக்கப்
பூண்டவைய் புலனிற் புலப்படா வின்பம் புணர்ந்துமெய் யுணர்வினிற் பொங்கத்
தாண்டவம் புரியுந் தம்பிரா னரைத் தலைப்படக் கிடைத்தபின் சைவ
வாண்டகை யாருக் கடுத்தவந் நிலைமை விளவையா ரளவறிந் துரைப்பார். (ஈ௦)

அந்நிலை நிகழ்ந்த வாராருள் பெற்ற வன்புற ரின்பவென் ளத்து
மன்னிய பாடன் மகிழ்ந்துடன் பரவி வளம்பதி யதனிலை மருவிப்
பொன்மணி மன்று னெடுத்தசே ஷடியார் புரிபடங் கும்பிடப் பெற்றா
லென்னினிப் புறம்போ யெய்துவ தென்று மீண்டெழுந் தருளுதற் கெழுவார். (கக)

ஆயிடை நீங்கி யருளினாற் செல்பா ரருவரைச் ஈரங்களும் பிறவும்
பாயுநீர் நதியும் பலபல கடந்து பரமர்தம் பதிபல பணிந்து
மேயவண் டமிழால் விருப்பொடும் பரவி வெஞ்சுமரக் கூடலும் பணிந்து
சேயிடை கழியப் போர்த்துவந் தடைந்தார் தென்றிசைக் கற்குடி மலையில். (க௨-)

வேறு.

வீடு தருமிக் கற்குடியில் விழுந் யாரைப் பணிந்திறைஞ்சி
நீடு விருப்பிற் நிருப்பதிக நிறைத்த சிந்தை யுடன்பாடிப்
பாடும் விருப்பிற் ரெண்டருடன் பதிகள் பலவு மணைந்திறைஞ்சித்
தேடு மிருவர் காண்பரியார் திருவாரை மேற்றளி சென்றணைந்தார். (க௩)

செம்பொன் மேருச் சிலைவளைத்த சிவனா ராறை மேற்றளியி
னம்பர் பாதம் பணிந்திறைஞ்சி நானு மகிழ்வாரக் கருங்கூட
வும்பர் போற்றுந் தானங்கள் பலவும் பணிந்து போர்த்தனைவா
ரிம்பர் வாழ வின்னம்பர் நகரைச் சேர வெய்தினார். (க௪)

ஏரின் னிலவு மின்னம்பர் மகிழ்ந்த வீசர் கழல்வணங்கி
யாரு மன்பிற் பணிந்தேத்தி யாரா வருளா லங்கமர்வார்
போரின் மலியுந் கரியுரித்தார் மருவும் புறம்ப யம்போற்றச்
சேரு முள்ள மிக்கெழுமெய்ப் பதிகம் பாடிச் செல்கின்றார். (க௫)

வேறு.

அங்க மோதியோ ராறை மேற்றளி யென்றெ ட்த்தமர் காதலிற்
பொங்கு மின்றயி ழால்வி ரும்பு புறம்ப யந்தொழப் போதுமென்
றெங்கு மன்னிய வின்னி சைப்பதி கம்புனைத்துட னெய்தினார்
திங்கள் சூடிய செல்வர் மேவு திருப்பு நம்பயஞ் சேரவே. (க௬)

அப்பதிக்க ணமர்ந்த தொண்டரு மன்று வெண்ணெய்கல் லூரினி
லொப்ப ருந்தனி வேதி யன்பழ வோலை காட்டின் ருண்டவ
ரிப்ப திக்கணவர் தெய்த வெண்ண தவங்க னென்றெதிர் கொள்ளவே
முப்பு ரங்க னெரித்த சேவகர் கோயில் வாயிலின் முன்னினார். (க௭)

நீடு கோபுர முன்பி றைஞ்சி நிலாவு தொண்டரொ ளெண்ணை
தாடன் மேவிய வண்ண லாடி போற்றி யஞ்சலி கோலினிள்
தேடி லாமலர் தூவி யெட்டினொ டைந்து மாகு முறுப்பினற்
பீடு நீடு நிலத்தின் மேற்பெ ருகப்பணிந்து வணங்கினார். (சு௮)

அங்கு நீடருள் பெற்று ளார்வ மிகப்பொழிந்தெழு மன்பினற்
பொங்கு நாண்மலர்ப் பாத முன்பணித் தேத்தி மீண்டு புறத்தணைந்
தெங்கு மாகி நிறைந்து நின்றவர் தாம கிழ்ந்த விடங்களிற்
றங்கு கோல மிறைஞ்ச வாருட் டாலி வன்பரொ டெய்தினார். (சு௯)

வேறு.

வம்புரீ டலங்கன் மார்பின் வன்றெண்டர் வன்னி கொன்றை
தும்பைவெள் ளடம்பு திங்க யேரீ ரணிந்த சென்னித்
தம்பிரா னமர்த்த தானம் பலபல சார்த்து தாழ்ந்து
கொம்பொ ராட னீடு கூடலை யாற்றார் சார. (சு௧௦)

செப்பரும் பதியிற் சேரார் திருமுது குன்றை நோக்கி
யொப்பரும் புகழார் செல்லு மொருவழி யுமையா னோடு
மெய்ப்பரம் பொருளா யுள்ளார் வேதிய ராகி நின்றார்
முப்புரி தூலுந் தாங்கி நம்பியா ரூர் முன்பு. (சு௧௧)

நின்றவர் தம்மை நோக்கி நெகிழ்த்தசின் தையராய்த் தாழ்வார்
ரின்றியா முதுகுன் றெய்த வழியெமக் கியம்பு மென்னக்
குன்ற வில் லாளியாருங் கூடலை யாற்றார் நேறச்
சென்றதிங் வழிதா னென்று செல்வழித் துணையாய்ச் செல்ல. (சு௧௨)

கண்டவர் கைகள் கூப்பித் தொழுதுயின் றொடர்வார் காணார்
வண்டலர் கொன்றை யாரை வடிவுடை மழுவுவன் நேத்தி
யண்டர்தம் பெருமான் போந்த வதிசய மறியே னென்று
கொண்டெழு விரூப்பி னோடுங் கூடலை யாற்றார் புக்கார். (சு௧௩)

கூடலை யாற்றார் மேவுங் கொன்றைவார் சடையி னார்தம்
பீடுயர் கோயில் புக்குப் பெருகிய வார்வம் பொங்க
வாடகப் பொதுவி லாடு மறைகழல் வணக்கிப் போற்றி
நீடருள் பெற்றுப் போந்து திருமுது குன்றி னேர்ந்தார். (சு௧௪)

தடநிலைக் கோபு ரத்தைத் தாழ்ந்துமுன் னிறைஞ்சிக் கோயில்
புடைவலங் கொண்டு புக்குப் போற்றினர் தொழுது வீழ்ந்து
நடநிலில் வாரை நஞ்சி யிடையெனுஞ் செஞ்சொன் மாலைத்
தொடைநிகழ் பதிகம் பாடித் தொழுதுகை சுமந்து நின்று. (சு௧௫)

நாதர்பாற் பொருடாம் வேண்டி நண்ணிய வண்ண மெல்லாக்
கோதறு மனத்துட் கொண்ட ருறிப்பொடும் பரவும் போது
தாதவிழ் கொன்றை வேய்த்தார் தரவருள் பெறுவார் சைவ
வேதியர் தலைவர் மீண்டு மெய்யிலவெண் பொடியும் பாட. (சு௧௬)

பனிமதிச் சடையார் தாமும் பன்னிரண் டாயி ரம்பொன்
னனியருள் கொடுக்கு மாற்றா னல்கிட வுடைய நம்பி
தனிவரு மகிழ்ச்சி பொங்கத் தாழ்ந்தெழுந் தருகு சென்று
கனிவிட மிடற்றி னார்முன் பின்னென்று கழற லுற்றார். (சு௧௭)

அருளமிக் கனக மெல்லா மடியனேற் காரு ருள்ளோர்
மருளுற வியப்ப வங்கே வரப்பெற வேண்டு மென்னத்
தெருளுற வெழுந்த வாக்காற் செழுமணி முத்தாற் றிட்டிப்
பொருளினே முழுது மாறார்க் குளத்திற்போய்க் கொள்க வென்றார். (சுடுஅ)

என்றுதம் பிரானார் நல்கு மின்னருள் பெற்ற பின்னர்
வன்றெண்டர் மச்சம் வெட்டிக் கைக்கொண்டு மணிமுத் தாற்றிற்
பொன்றிர ளெடுத்து நீருட் புகவிட்டுப் போது கின்ற
ரன்றென வலிந்தாட் கொண்ட வருளினி லறிவே னென்று. (சுடுக)

மேலிய காதற் ரெண்டு விரவுமெய் விருத்தி பெற்ற
ராவியின் விருத்தி யான வந்தணர் புலியூர் மன்றிற்
காவியங் கண்டர் கூத்துக் கண்டுகும் பிடுவ தென்று
வாலிகுழ் தில்லை மூதூர் வழிக்கொள்வான் வணங்கிப் போந்தார். (சுடுக)

மாடுள பதிகள் சென்று வணங்கிப்போய் மங்கை பாகர்
நீடிய கடம்பூர் போற்றி நிறைந்தவா னந்தக் கூத்த
ராடிய தில்லை மூதூ ரணைந்தணி வாயில் புக்குச்
சேடியர் மாட மன்னுஞ் செழுந்திரு வீதி சார்ந்தார். (சுடுக)

பொற்றிரு வீதி நூழ்ந்து புண்ணிய வினாவா யோங்கு
நற்றிரு வாயி னண்ணி நலமலி யலங்கன் மார்பர்
மற்றதன் முன்பு மண்மேல் வணங்கியுட் புழுந்து பைம்பொற்
சுற்றுமா ளிகைகூழ் வந்து தொழுதுகை தலைமேற் கொள்வார். (சுடுக)

ஆடிய திருமுன் பான வம்பொனின் கோபு ரத்தி
ஊடுபுகி கிறைஞ்சி யோங்கு மொளியனார் கனக மன்றி
ஊடகச் செய்ய தானே நண்ணுற வுண்ணி றைந்து
நீமொ னந்த வெள்ளக் கண்கணீர் நிரந்து பாய. (சுடுக)

பரவுவாய் குளரிக் காதல் படிதிருப் படியைத் தாழ்ந்து
விரவுமெய் யங்க மைந்து மெட்டினும் வணங்கி வேட்கை
புரனுறு திருக்கூத் துள்ள மாந்தரப் பெருகி நெஞ்சிற்
கரவிலா தவரைக் கண்ட நிறைவுதங் கருத்திற் கொள்ள. (சுடுக)

வேறு.

மடித்தாடு மடிமைக்க ளென்றெடுத்து மன்னுயிர்கட் கருளு மாற்ற
லடுத்தாற்று நன்னெறிக்க ணின்றார்கள் வழுவிந் தணையா வண்ணந்
தடுப்பாணப் பேருரிற் கண்டலிலை சிறப்பித்துத் தனிக்கூத் தென்று
நடிப்பாண நாமனமே பெற்றவா நெனுங்களிப்பா னயந்து பாடி. (சுடுக)

மீளாத வருள்பெற்றுப் புறம்போந்து திருவீதி மேலித் தாழ்ந்தே
யாளான வன்றெண்ட ரந்தணர்க் டாம்போற்ற வமர்ந்து வைகி
மாளாத பேரன்பார் பொற்பதியை வணங்கிப்போய் மறவி வீழத்
தாளான்மை கொண்டவர்தங் கருப்பறிய லூர்வணங்கிச் சென்று சார்ந்தார். (சுடுக)

வேறு.

கூற்றுதைத்தார் திருக்கொகுடிக் கோயி னண்ணிக் கோபுரத்தைத் தொழுதுபு
குந் தன்பர் குழ, வேற்றபெருங் காதலினு லிறைஞ்சி யேத்தி யெல்லையிலாப் பெரும
கிழ்ச்சி மனத்தி லெய்தப், போற்றிசைத்துப் புறத்தணைந்தப் பதியின் வைகிப் புனித
டுக

ரவர் தமைநினைபு மின்பங் கூறிச், சாற்றியமெய்த் திருப்பதிகஞ் சிம்மார் தென்னூர்
தமிழ்மலை புனைந்தங்குச் சாரு நாளில். (கக௭)

கண்ணுதலார் விரும்புகருப் பறிய லாரைக் கைதொழுது நீங்கிப்போய்க் கயல்
கள் பாபு, மண்ணிவளம் படிக்கரையை நண்ணி யங்கு மாதொருபா கத்தவர்தாள்
வணங்கிப் போற்றி, யெண்ணிலபுகழ்ப் பதிகமுமுன் னவனென் றேத்தி யேருவார்
வாழ்கொளிபுத் தூரெய் தாது, புண்ணியனாப் போம்பொழுது நினைந்து மீண்டு புருகி
ன்றார் தலைக்கலனென் றெடுத்திப் போற்றி. (கக௮)

திருப்பதிகம் பாடியே சென்றங் கெய்தித் தேவர்பெரு மானார்தங் கோயில்வாயி,
லுருப்பொலியு மயிர்ப்புளகம் விரவத் தாழ்த்தே யுள்ளணந்து பணிந்தேத்தி யுருகு
மன்பாற், பொருப்பரையன் மடப்பாவை யிடப்பா லாணைப் போற்றிசைத்துப் புறம்
போந்து தங்கிப் பூமென், கருப்புவயல் வாழ்கொளிபுத் தூரைநீங்கிக் காளுட்டு முள்
னாரைக் கலந்த போது. (கக௯)

காளுட்டு முள்ளாரைச் சாரும் போது கண்ணுதலா ரெதிர்காட்சி கொடுப்பக்
கண்டு, தூநாண்மென் மலர்க்கொன்றைச் சடையார் செய்ய துணைப்பாத மலர்கண்டு
தொழுதே நென்று, வானுருந் திருப்பதிகம் வள்வா யென்னும் வண்டியின் ரெடை
மலை மலரச் சாத்தித், தேனாரு மலர்ச்சோலை மருங்கு சூழ்ந்த திருவெதிர்கொள் பாடி
யினை யெய்தச் செல்வார். (க௨௦)

எத்திசையுந் தொழுதேத்த மத்த யானை யெடுத்தெதிர்கொள் பாடியினை யடை
வோ மென்னுஞ், சித்தநிலைத் திருப்பதிகம் பாடி வந்து செல்வயிடு செழுங்கோயி
லிறைஞ்சி நண்ணி, யத்தர்தமை யடிவணங்கி யங்கு வைகி யருள்பெற்றுத் திருவேள்
விக் குடியி லெய்தி, முத்திதரும் பெருமானைத் துருத்தி கூட மூப்பநிலை யெனும்பதிக
மொழிந்து வாழ்ந்தார். (க௨௧)

வேறு.

காட்டுநல் வேள்விக் கோலங் கருத்துற வணங்கிக் காத
னாட்டிய வுள்ளத் தோடு நம்பியா ருரர் போற்றி
யீட்டிய தவத்தோர் சூழ வங்குநின் றேகி யன்பு
பூட்டியாட் கொண்டார் மன்னுந் தானங்க ளிறைஞ்சிப் போந்து. (க௨௨)

வேறு.

எஞ்சாத பேரன்பிற் றிருத்தொண்ட ருடனெய்தி
நஞ்சாருங் கறைமிடற்றா ரிடம்பலவு நயந்தேத்தி
மஞ்சாரும் பொழிலுதித்த மலர்த்தடங்கன் புடைகுழுஞ்
செஞ்சாலி வயன்மருதத் திருவாரூர் சென்றடைந்தார். (க௨௩)

செல்வமலி திருவாரூர்த் தேவரொடு முனிவர்களு
மல்குதிருக் கோபுரத்து வந்திறைஞ்சி யுள்புக்கங்
கெல்லையிலாக் காதனபிக வெடுத்தமலர்க் கைசூவித்துப்
பல்குபெருந் தொண்டருடன் பரமந்திரு முன்னணந்தார். (க௨௪)

மூவாத முதலாகி நடுவாகி முடியாத
சேவாரங் கொடியாரைத் திருமூலட் டானத்து
னோவாத பெருங்காத லுடனிறைஞ்சிப் புறம்போந்து
தாவாத புகழ்ப்பரவை யார்திருமா ளிசைசார்த்தார். (க௨௫)

பொங்குபெரு விருப்பினெடு புரிசுழலார் பலர்போற்ற
வங்கயற்கட் செங்கனிவாய்ப் பரவையா ரடிவணங்கி
யெங்களைபு நினைந்தருளிற் றெனவியம்ப வினிதளித்து
மங்கைநல்லா ரவரோடு மகிழ்ந்துறைந்து வைகுநாள்.

(கஉசு)

நாயனார் முதுகுன்றிற் கமக்களித்த நன்னிதியற்
சூயமணி முத்தாற்றிற் புகவிட்டேந் துணைவரவர்
கோயிலின்மா ளிகைமேல்பாற் குளத்திலவ ருளாலே
போயெடுத்துக் கொடுபோதப் போதுவா யெனப்புகல.

(கஉ௭)

என்னவதி சயமிதுதா நென்சொன்ன வாறென்று
மின்னிடையார் சிறுமுறுவ லுடன்விளம்ப மெப்புணர்ந்தார்
நன்னுதலா யென்னுடைய நாதனரு ளாற்குளத்திற்
பொன்னடைய வெடுத்துனக்குத் தருவதுபொய் யாதென்று.

(கஉ௮)

ஆங்கவரு முடன்போத வளவிறந்த விருப்பினுடன்
பூங்கோயி லுண்மகிழ்ந்த புனிதர்கழல் புக்கிறைஞ்சி
யோங்குதிரு மாளிகையை வலம்வந்தங் குடன்மேலேப்
பாங்குதிருக் குளத்திணைந்தார் பரவையார் தனித்துணைவர்.

(கஉ௯)

மற்றதனின் வடகீழ்பாற் கரைமீது வந்தருளி
முற்றிழையார் தமைநிறுத்தி முனைப்பாடித் திருநாடர்
கற்றைவார் சடையாரைக் கைதொழுது குளத்திலிழிந்
தற்றைநா ளிட்டெடுப்பார் போலங்குத் தடவுதலும்.

(கஉ௦)

நீற்றழகர் பாட்டுவந்து திருவிளையாட் டினினின்று
மாற்றறுசெம் பொன்குளத்து வருவியா தொழிந்தருள
வாற்றினிலிட் டெக்குளத்திற் றேடுவீ ரருளிதுவோ
சாற்றுமெனக் கோற்றொடியார் மொழிந்தருளத் தனித்தொண்டர்.

(கஉ௧)

முன்செய்த வருள்வழியே முருகல்பூங் குழற்பரவை
தன்செய்ய வாயினகை தாராமே தாருமென
யின்செய்த தூன்மார்பின் வேதியர்தா முதுகுன்றிற்
பொன்செய்த மேனியினீ ரெனப்பதிகம் போற்றிசைத்து.

(கஉ௨)

முட்டவிமை யோரறிய முதுகுன்றிற் றந்தபொருள்
சட்டநான் பெறுதொழிந்த தளர்வினை கையறவா
யிட்டளத்தை யிவளெதிரே கெடுத்தருளு மெனுந்திருப்பாட்
டெட்டளவும் பொன்காட்டா தொழிந்தருள வேத்துவார்.

(கஉ௩)

ஏத்தாதே யிருந்தறியே நெனுந்திருப்பாட் டெவ்வுலகும்
காத்தாடு மம்பலத்துக் கண்ணுளனும் கண்ணுதலைக்
கூத்தாதந் தருளாயிக் கோமளத்தின் முன்னென்று
நீத்தாருந் தொடர்வரிய நெறிநின்றார் பரவுதலும்.

(கஉ௪)

கொந்தவிழ்பூங் கொன்றைமுடிச் கூத்தனார் திருவருளால்
வந்தெழுபொன் றிரளெடுத்து வருமுறையாற் கரையேற்ற
வந்தரத்து மலர்மாரி பொழிந்திழிந்த தவனியுளோ
நிந்தவதி சயமென்னே யார்பெறுவா ரெனத்தொழுதார்.

(கஉ௫)

ஞாலம்வியப் பெய்தவரு நற்கனக மிடையெடுத்து
மூலமெனக் கொடுபோந்த வாணியின்முன் னுரைப்பிக்க
நீலமிடற் றவரஞ்ஞா லுரைதாழப் பின்னுநெடு
மாலயனுக் கரியகமூல் வழத்தினூர் வன்றெண்டர். (கௌ. ௪)

மீட்மெவர் பரவுதலு மெய்யன்ப ரன்பில்வரும்
பாட்டுவந்து கூத்துகந்தார் படுவாசி முடிவெய்து
மோட்டறுசெம் பொன்னெனக்க வொருமாவுங் குறையாமற்
காட்டுதலு மகிழ்ந்தெடுத்துக் கொண்டுகரை யேறினார். (கௌ. ௭)

கரையேறிப் பரவையா ருடன்கனக மானதெலா
நிரையேயா ளிற்சுமத்தி நெடுநிலமா ளிகைபோக்கித்
திரையேறும் புனற்சடிலத் திருமூலட் டானத்தார்
விரையேறு மலர்ப்பாதற் தொழுதனைந்தார் வீதியினில். (கௌ. ௮)

வந்துதிரு மாளிகையி னுட்புகுந்து மங்கலவாழ்த்
தந்தமிலா வகையேத்து மளவிறந்தா ரொலிநிறப்பச்
சிந்தைநிறை மகிழ்ச்சியுடன் சேயிழையா ருடனமர்த்தார்
கந்தமலி மலர்ச்சோலை நாவலர் தங் காவலனார். (கௌ. ௯)

ஆணியானூர் மணிப்புற்றி னமர்த்தருளும் பரம்பொருளாப்
பணிவாரங் கொருநாளிற் பாராட்டுந் திருப்பதிகந்
தணியாத வானந்தந் தலைநிறப்பத் தொண்டருடன்
றுணியாய பொருள்வினைவித் தொழுதாழிப் பாவனார். (கௌ. 10)

பண்ணிறையும் வகைபாறு தாங்கியென வெடுத்தருளி
புண்ணிறையு மனக்களிப்பா லுறுபுகை மயிர்முகிழ்ப்பக்
கண்ணிறையும் புனல்பொழியக் கரையிகந்த வானந்த
மெண்ணிறைந்த படிதோன்ற வேத்திமகிழ்ந் தின்புற்றார். (கௌ. 11)

இன்புற்றங் கமர்நாளி லீறிலரு மறைபரவும்
வன்புற்றி லரவணிந்த மன்னவனா ருள்பெற்றே
யன்புற்ற காதலுட னளவிறந்த பிறபதியும்
பொன்புற்றென் றிடவொளிருஞ் சடையாரைத் தொழப்போவார். (கௌ. 12)

பரிசனமு முடன்போதப் பாங்கமைந்த பதிகடொறுங்
கரியுரிவை புனைந்தார்தங் கழுறொழுது மகிழ்ந்தேத்தித்
துரிசுறுந் பெருந்தொண்டர் நள்ளாறு தொழுவதற்குப்
புரிவுறுமெய்த் திருத்தொண்ட ரெதிர்கொள்ளப் புக்கணந்தார். (கௌ. 13)

விண்டடவு கோபுரத்தைப் பணிந்துகர மேற்குவித்துக்
கொண்டபுகுந் தண்ணலார் கோயிலினை வலஞ்செய்து
மண்டியபே ரன்பினெடு மன்னுதிரு நள்ளாற்
புண்டரிகச் சேவடிக்கீழ்ப் பொருந்தநில மிசைப்பணிந்தார். (கௌ. 14)

அங்கணரைப் பணிந்தேத்தி யருளிநாற் றொழுதுபோய்
மங்குலணி மணிமாடத் திருக்கடலூர் வந்தெய்தித்
திங்கன்வளர் முடியார்தந் திருமயா னமும்பணிந்து
பொங்குமிசைப் பதிகமரு வார்கொன்றை யெனப்போற்றி. (கௌ. 15)

திருவீரட் டானத்துத் தேவர்பிரான் சினக்கூற்றின்
பொருவீரர் தொலைத்தகழல் பணிந்துபொடி யார்மேனி
மருவீரத் தமிழ்மலை புணர்த்தேத்தி மலைவளைத் த
பெருவீரர் வலம்புரத்துப் பெருகார்வத் தொடுஞ்சென்றார். (கச௬)

வரையோடு நிகர்புரிசை வலம்புரத்தார் கழல்வணங்கி
புரையோசைப் பதிகமெனக் கினியோதிப் போய்ச்சங்க
நிரையோடு துமித்துப் பணித்திப் நித்திலப்பூத்
திரையோதங் கொண்டிறைஞ்சந் திருச்சாய்க்கா டெய்தினார். (கச௭)

தேவர்பெரு மான்நன்னைத் திருச்சாய்க்காட் டினிற்பணிந்து
பாவலர்செந் தமிழ்மலைத் திருப்பதிகம் பாடிப்போய்
மேவலர்தம் புரமெரித்தார் வெண்காடு பணிந்தேத்தி
நாவலர்கா வலரைடைந்தார் நனிபள்ளித் திருநகரில். (கச௮)

நனிபள்ளி யமர்ந்தபிரான் கழல்வணங்கி நற்றமிழின்
புனிதநூற் தொடைபுனைந்து திருச்செம்பொன் பள்ளிமுதற்
பனிமதிசேர் சடையார்தம் பதிபலவும் பணிந்துபோய்த்
தனிவிடைமேல் வருவார்தந் திருநின்றி யூர்சார்ந்தார். (கச௯)

நின்றியூர் மேயாரை நேயத்தாற் புக்கிறைஞ்சி
யொன்றியவன் புள்ளருகப் பாடுவா ருடையவர
சென்றுமுல கிடர்நீங்கப் பாடியவே முழுமுதாறு
மன்றுசிறப் பித்தஞ்சொற் திருப்பதிக மருள்செய்தார். (க௬௦)

அப்பதியி லன்பருட னமர்ந்தகல்வா ரகலிடத்திற்
செப்பரிய புகழ்நீரேர் பணியாது செல்பொழுதி
லொப்பரிய ஷுணர்வினா னினைந்தருளித் தொழுவாவார்
மெய்ப்பொருள்வண் டமிழ்மலை விளம்பியே மீண்டணைந்தார். (க௬௧)

மடலாரும் புனனீரேர் மருவினர்தாள் வணங்காது
விடலாமே யெனுங்காதல் விருப்புறமத் திருப்பதிக
மடலார்கு லப்படையார் தமைப்பாடி யடிவணங்கி
புடலாரு மயிர்ப்புளக மிகப்பணிந்தங் குறைகின்றார். (க௬௨)

அங்கணினி தமர்ந்தருளாற் திருப்புன்கூ ரணைந்திறைஞ்சிக்
கொங்கலரு மலர்ச்சோலைத் திருக்கோலக் காவணையக்
கங்கைசடைக் கரந்தவர்தா மெதிர்காட்சி கொடுத்தருளப்
பொங்குவிரும் பாற்றொழுது திருப்பதிகம் போற்றிசைப்பார். (க௬௩)

திருஞான சம்பந்தர் திருக்கைக ளாலொற்றிப்
பெருகார்வத் துடன்பாடப் பிஞ்ஞகனார் கண்டிரங்கி
யருளாலே திருத்தாள மளித்தபடி சிறப்பித்துப்
பொருண்மலைத் திருப்பதிகம் பாடியே போற்றிசைத்தார். (க௬௪)

மூவாத முழுமுதலார் முதற்கோலக் காவகன்று
தாவாத புகழ்ச்சண்பை வலங்கொண்டு தாழ்ந்திறைஞ்சி
நாவார்முத் தமிழ்விரகர் நற்பதங்கள் பரவிப்போய்
மேவார்தம் புரஞ்சென்றார் குருகாஜர் மேவுவார். (க௬௫)

உண்ணீரின் வேட்கையுட னுறுபசியான் மிகவருந்திப்
பண்ணீர்மை மொழிப்பரவை யார்கொழுநர் வரும்பாங்கர்
கண்ணீடு திருநதலார் காதல்வரக் கருத்தறிந்து
தண்ணீரும் பொதிகோறுங் கொண்டுவழிச் சார்கின்றார். (கடுசு)

வேனிலுறு வெயில்வெம்மை தணிப்பதற்கு விரைக்குளிர்மென்
பாணன்மலர்த் தடம்போலும் பந்தரொரு பாலமைத்தே
யானமறை வேதியரா யருள்வேடங் கொண்டிருந்தார்
மானமருந் திருக்கரத்தார் வன்றொண்டர் தமைப்பார்த்து. (கடுரு)

குருகாவு ரமர்த்தருளுங் குழகர்வழி பார்த்திருப்பத்
திருவாரூர்த் தம்பிரான் றேழர்திருத் தொண்டருடன்
வருவாரப் பந்தரிடைப் புருத்துதிரு மறையவர்பாற்
பெருகார்வஞ் செலவிருந்தார் சிவாயநம் வெனப்பேசி. (கடுரு)

ஆலம்ழற் கீழிருந்தா ரவர்தம்மை யெதிர்நோக்கிச்
சாலமிகப் பசித்தீரிப் பொதிகோறு தருகின்றேன்
காலமினித் தாழாமே கைக்கொண்டிங் கினிதருந்தி
யேவநறுங் குளிர்தண்ணீர் குடித்திகைப்புத் தீருமென. (கடுகூ)

வன்றொண்ட ரதுகேட்டு மறைமுனிவர் தரும்பொதிகோ
றின்றுநமக் கெதிர்விலக்க லாகாதென் றிசைந்தருளிப்
பொன்றயங்கு தூன்மார்பர் தரும்பொதிகோ றதுவாங்கிச்
சென்றுதிருத் தொண்டருடன் றிருவழுது செய்தருளி. (ககூ0)

எண்ணிறந்த பரிசனங்க னெல்லாரு மினிதருந்தப்
பண்ணியபின் னம்மருங்கு பசித்தணைந்தார் களுமருந்த
வுண்ணிறைந்த வாரமுதா யொருகாலு முலவாதே
புண்ணியனார் தாமலரித்த பொதிகோறு பொலிந்ததால். (ககூக)

சங்கரனார் திருவருள்போற் றண்ணீரின் சுவையார்ந்து
பொங்கிவரு மாதரவா லவர்நாமம் புகழ்ந்தேத்தி
யங்கயர்வாற் பள்ளியமர்ந் தருகணைந்தார் கருந்துயிலக்
கங்கைசடைக் கரந்தாரப் பந்தரொடுந் தாங்கரந்தார். (ககூஉ)

சித்தநிலை திரியாத திருநாவ லூர்மன்ன
ரத்தகுதி யினிற்பள்ளி யுணர்ந்தவரைக் காணுமை
யித்தனையா மாற்ற மறித்திலே னெனவெடுத்து
மெய்த்தகைய திருப்பதிகம் விளம்பியே சென்றடைந்தார். (ககூங்)

குருகாவு ரமர்த்தருளுங் குழகனார் கோயிலினுக்
கருகார்பொற் கோபுரத்தை யணந்திறைஞ்சி யுள்புக்கு
வருகாதல் கூடவலங் கொண்டுதிரு முன்வணங்கிப்
பருகாவின் னமுதத்தைக் கண்களாற் பருகினார். (ககூசு)

கண்ணுந்த வின்னமுதைக் கையாரத் தொழுதிறைஞ்சிப்
பண்ணுந்த திருப்பதிகம் பாடியே பணிந்தேத்தி
யுண்ணும் பெருங்காத லுடையவர்தாம் புறத்தெய்தி
நண்ணுர்வத் தொண்டருட னங்கினிது நயந்திருந்தார். (ககூரு)

அந்நாளிற் றம்பெருமா னருள்கூடப் பணிந்தகன்று
மின்னாச்செஞ் சடைமுடியார் விரும்புமிடம் பலவணங்கிக்
கன்னுடி மெயில்புடைசூழ் கழிப்பாலே தொழுதேத்தித்
தென்னுவ லூர்மன்னர் திருத்திலலை வந்தடைந்தார்.

(க௬௭)

சீர்வளருந் திருத்திலலைத் திருவீதி பணிந்துபுகுந்
தேர்வளர்பொற் றிருமன்று னெடுத்தசே வடியிறைஞ்சிப்
பார்வளர மறைவளர்க்கும் பதியதனிற் பணிந்துறைவார்
போர்வளர்மே ருச்சிலையார் திருத்தினைமா நகர்புகுந்தார்.

(க௬௮)

திருத்தினைமா நகர்மேயுஞ் சிவக்கொழுந்தைப் பணிந்துபோய்
நிருத்தஞ ரமர்ந்தருளு நிறைபதிகள் பலவணங்கிப்
பொருத்தமிசூந் திருத்தொண்டர் போற்றுதிரு நாவலூர்
கருத்திலவரு மாதரவாற் கைதொழுச்சென் றெய்தினார்.

(க௬௮)

திருநாவ லூர்மன்னர் போர்கின்ற ரெனக்கேட்டுப்
பெருநாமப் பதியோருந் தொண்டர்களும் பெருவாழ்வு
வருநானென் றலங்கரித்து வந்தெதிர்கொண் டுள்ளணையச்
செருநாகத் துரிபுனைந்தார் செழுங்கோயி லுள்ளணைந்தார்.

(க௬௯)

மேலியவத் தொண்டர்குழா மிடைந்தரவென் றெழுமோசை
மூவுலகும் போயொலிப்ப முதல்வனார் முன்பெய்தி
யாவியினு மடைவுடையா ரடிக்கமலத் தருள்போற்றிக்
கோவலனன் முகனெடுத்துப் பாடியே கும்பிட்டார்.

(க௭௦)

நலம்பெருகு மப்பதியி னாடியவன் பொடுகயந்து
குலம்பெருகுந் திருத்தொண்டர் குழாத்தோடு மினிதமர்ந்து
சலம்பெருகுஞ் சடைமுடியார் தாள்வணங்கி யருள்பெற்றுப்
பொலம்புரிதான் மணிமாப்பர் பிறபதியுந் தொழப்போவார்.

(க௭௧)

தண்டகமாந் திருநாட்டுத் தனிவிடையார் மகிழ்விடங்க
டொண்டரெதிர் கொண்டணையத் தொழுதுபோய்த் தூயநி
வண்டறையும் புறவுமலை வளமருதம் பலகடந்தே
யெண்டிசையோர் பரவுதிருக் கழுக்குன்றை யெய்தினார்.

(க௭௨)

தேனாந்த மலர்ச்சோலை திருக்கழுக்குன்றத் தட்டியா
ராளுத் விரப்பினெடு மெதிர்கொள்ள வடைந்தருளிக்
தூநாள்வெண் மதியணிந்த சுடர்க்கொழுந்தைத் தொழுதிறைஞ்
பாநாடு மின்னிசையின் றிருப்பதிகம் பாடினார்.

(க௭௩)

பாடியவப் பதியின்க ணினிதமர்ந்து பணிந்துபோய்
நாடியநல் லுணர்வின்னெடுந் திருக்கச்சூர் தனைநண்ணி
யாடகமா மதில்புடைசூழ லாலக்கோ யிலினமுதைக்
கூடியமெய் யன்புருகக் கும்பிட்டிப் புறத்தணைந்தார்.

(க௭௪)

அணைந்தருளு மவ்வேலை யழுதுசெயும் பொழுதாகக்
கொணர்ந்தழுது சமைத்தளிக்கும் பரிசனமுங் குறுகாமைத்
தணந்தபசி வருத்தத்தார் றம்பிரான் றிருவாயிற்
புணர்ந்தமதிற் புறத்திருந்தார் மூண்ப்பாடிப் புரவலனார்.

(க௭௫)

வன்றெண்டர் பசிதீர்க்க மலையின்மேல் மருந்தானார்
மின்றற்கு வெண்டலையோ டொழிந்தொருவெந்ரேடேந்தி
யன்றற்கு வாழ்வாரோ ரந்தணராய்ப் புறப்பட்டுச்
சென்றன்பர் முகநோக்கி யருள்கரச் செப்புவார்.

(கஎசு)

மெய்ப்பசியான் மிகவருந்தி யிளைத்திருந்தீர் வேட்கைவிட
லிப்பொழுதே சோறிரந்திங் கியானுமக்குக் கொணர்கின்றே
னப்புறநீ ரகலாதே சிறிதுபொழு தமருமெனச்
செப்பியவர் திருக்கக்குர் மனைதோறுஞ் சென்றிரப்பார்.

(கஎஎ)

வெண்டிருநீர் றணிதிகழ விளங்குநா லொளிதுளங்கக்
கண்டவர்கண் மனமுருகக் கடுமபகற்போ திடும்பலிக்குப்
புண்டரிகக் கழல்புலிமேற் பொருந்தமனை தொறும்புக்குக்
கொண்டதாம் விரும்பியாட் கொண்டவர்முன் கொடுவந்தார்.

(கஎஅ)

இரந்துதாங் கொடுவந்த வின்னடிசி லுங்கறிபு
மரத்தைதரும் பசிதீர வருந்துயீ ரெனவளிப்பப்
பெருந்தகையார் மறையவர்தம் பேரருளின் றிறம்பேணி
நிரந்தபெருங் காதலினு னேர்தொழுது வாங்கினார்.

(கஎக)

வாங்கியவத் திருவமுது வன்றெண்டர் மருங்கணைந்த
வோங்குதவத் தொண்டருட னுண்டருளி யுவந்திருப்ப
வாங்கருகு நின்றார்போ லவர்தம்மை யறியாமே
நீங்கினு ரெப்பொருளு நீங்காத நிலைமையினார்.

(கஅ0)

திருநாவ லூராளி சிவயோகி யார்நீங்க
வருநாம மறையவனா ரிறையவனா ரெனமதித்தே
பெருநாதச் சிலம்பணிசே வடிவருத்தப் பெரும்பகற்க
ஊருகாடி யெழுந்தருளிற் றென்பொருட்டா மெனவுருகி.

(கஅக)

வேறு.

முதுவா யோரி யென்றெடுத்து முதல்வ னார்தம் பெருங்கருணை
யதுவா மிதுவென் றதெய்வம்வந் தெய்தக் கண்ணீர் மழையருவிப்
புதுவார் புனலின் மயிப்புளகம் புதையப் பதிகம் போற்றிசைத்து
மதுவா ரிதழி முடியாரைப் பாடி மகிழ்ந்து வணங்கினார்.

(கஅஉ)

வந்தித் திறைவ ருளாற்போய் மங்கை பாகர் மகிழ்ந்தவிட
முந்தித் தொண்ட ரெதிர்கொள்ளப் புக்கு முக்கட் பெருமானைச்
சிந்தித் திடவந் தருள்செய்கழல் பணிந்து செஞ்சொற் றெடைபுனைந்தே
யந்திச் செக்கர்ப் பெருகொளியா ரமருங் காஞ்சி மருங்கணைந்தார்.

(கஅங்)

அன்று வெண்ணெய் நல்லூரி லரிபு மயனுந் தொடர்வரிய
வென்றி மழுவென் விடையுயர்த்தார் வேத முதல்வ ராய்வந்து
நின்று சபைமுன் வழக்குரைத்து நேரே தொடர்ந்தாட் கொண்டவர்தா
மின்றிங் கெய்தப் பெற்றோமென் றெயில்குழ் காஞ்சி நகர் வாழ்வார்.

(கஅச)

மல்கு மகிழ்ச்சி மிகப்பெருக மறுகு மணித்தோ ரணநாட்டி
யல்கு தீப நிறைகுடங்க ளகிலின் றாபங் கொடியெடுத்துச்
செல்வ மனைக ளலங்கரித்துத் தெற்றியாடண் முழுவகிரப்
பல்கு தொண்ட ருடன்கூடிப் பதியின் புறம்போ யெதிர்கொண்டார்.

(கஅஇ)

ஆண்ட நம்பி யெதிர்கொண்ட வடியார் வணங்க வெதிர்வணங்கி
நீண்ட மதிட்கோ புரங்கடந்து நிரைமா ளிகைவீ தியிற்போந்து
பூண்ட காதல் வாழ்த்தினுடன் புனைமங் கலதா ரியமொலிப்ப
வீண்டு தொண்டர் பெருகுதிரு வேகாம் பருஞ்சென் றெய்தினார்.

(கஅசு)

ஆழி நெடுமோ லயன்முதலா மமரர் நெருங்கு கோபுரமுன்
பூழி புறமண் மிசைமேனி பொருந்த வணங்கிப் புருந்தருளிச்
சூழு மணிமா ளிகைபலவுந் தொழுது வணங்கி வலங்கொண்டு
வாழி மணிப்பொற் கோயிலினுள் வந்தா ரணுக்க வன்றொண்டர்.

(கஅ௭)

கைகள் கூப்பி முன்னணைவார் கம்பை யாறு பெருகிவர
வையர் தமக்கு மிகவஞ்சி யாரத் தழுவித் கொண்டிருந்த
மைபு லாவுங் கருநெடுங்கண் மலையா னென்றும் வழிபடுபூஞ்
செய்ய கமலச் சேவடிக்கீழ்த் திருந்து காத லுடன்வீழ்ந்தார்.

(கஅ௮)

வீழ்ந்து போற்றிப் பரவசமாய் விம்மி யெழுந்து மெய்யன்பால்
வாழ்ந்த சிந்தை யுடன்பாடி மாறா விருப்பிற் புறம்போந்து
சூழ்ந்த தொண்ட ருடன்மருவு நாறிற் றெல்லைக் கச்சிககர்த்
தாழ்ந்த சடையா ராலயங்கள் பலவுஞ் சார்ந்து வணங்குவார்.

(கஅ௯)

சீரார் காஞ்சி மன்னுதிருக் காமக் கோட்டஞ் சென்றிறைஞ்சி
நீரார் சடையா ரமர்த்தருளு நீடு திருமேற் றளிமேவி
யாரா வன்பிற் பணிந்தேத்து மளவினுந்தா வொண்கடராம்
பாரார் பெருமைத் திருப்பதிகம் பாடி மகிழ்ந்து பரவினார்.

(க௧௦)

ஒண காந்தன் றளிமேவு மொருவர் தம்மை யுரிமையுடன்
பேணி யமைந்த தோழமையாற் பெருகு மடிமைத் திறம்பேசிக்
காண மோடு பொன்வேண்டி. செய்யும் பாலுங் கலைவிளங்கும்
யாணர்ப் பதிக மெடுத்தேத்தி யெண்ணி னிதிபெற் றினிதிருந்தார்.

(க௧௧)

அங்க ணமர்வா ரனேகதங்கா பதத்தை யெய்தி யுள்ளனைந்து
செங்கண் விடையார் தமைப்பணிந்து தேனெய் புரிந்தென் றெடுத்ததமிழ்
தங்கு பிடமா மெனப்பாடித் தாழ்ந்து பிறவுந் தானங்கள்
பொங்கு காத லுடன்போற்றிப் புரிந்தப் பதியிற் பொருந்துநாள்.

(க௧௨)

பாட லியையும் பணியினுற் பாவை தழுவக் குழைகம்ப
ராடன் மருவுஞ் சேவடிகள் பரவிப் பிரியா தமர்கின்றார்
நீட மூனர்ப் புறத்திறைவர் நிலவும் பதிக டொழுவிருப்பான்
மாட நெருங்கு வன்பார்த்தான் பனங்காட் றேரில் வந்தடைந்தார்.

(க௧௩)

செல்வ மல்கு திருப்பனங்காட் றேற் செம்பொற் செழுஞ்சுடரை
யல்ல வறுக்கு மருமருந்தை வணங்கி யன்பு பொழிகண்ணிர்
மல்க நின்று விடையின்மேல் வருவா ரெனும்வண் டமிழ்ப்பதிக
நல்ல விசையி னுடன்பாடிப் போந்து பிறவு நண்ணுவார்.

(க௧௪)

மன்னு திருமாற் பேறனைந்து வணங்கிப் பரவித் திருவல்லல்
தன்னு செய்தி யிறைஞ்சிப்போய்ச் சாரு மேல்பாற் சடைக்கற்றைப்
பின்னன் முடியா ரிடம்பலவும் பேணி வணங்கிப் பெருந்தொண்டர்
சென்னி முகிறேய் தடங்குவட்டுத் திருக்கா ளத்தி மலைசேர்ந்தார்.

(க௧௫)

